Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΝΕΩΤΑΤΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

ΟΛΛΕΝΔΟΡΦΟΥ

ΠΡΟΣ

ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΕΝ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΙ ΕΞ ΜΗΝΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΟΛΩΣ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
1886.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΚΑΘΟΣΟΝ ἐφικτὸν ἡμῖν ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς βελτιώσεως τῶν Ὁμογενῶν ἀγωνιζόμενοι, καὶ τὰ μέγιστα εἰς τοῦτο συντελοῦσαν βλέποντες καὶ τὴν ἐκμάθησιν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης (ἥτις ὡς ἀναπόφευκτον συμπλήρωμα πάσης ἐλευθέρας ἀγωγῆς κατέστη τὴν σήμερον), οὐ μόνον, πρὸς τοῖς ἄλλοις, νέας τε καὶ πληρεστάτης Γραμματικῆς καὶ Χρηστομαθείας τὴν ἔκδοσιν ἀνελάβομεν (*), ἀλλὰ καὶ τὴν Ὀλλενδόρφειον Μέθοδον ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταποιήσαντες, προσφέρομεν τῇ Ἑλληνικῇ ναιολαίᾳ, πρὸς εὐχερεστέραν τῆς χρησιμωτάτης ταύτης διαλέκτου ἀπόκτησιν. Καὶ ἔργον μὲν ἐγκριθὲν καὶ ἐφαρμοσθὲν εἰς παντὸς σχεδὸν πεπαιδευμένου ἔθνους τὴν γλῶσσαν, οὐδεμιᾶς φυσικῷ τῷ λόγῳ δεῖται συστάσεως, ἕνεκα ὅμως τῶν σφόδρα ἔτι ἐμμενόντων εἰς τὰ ἄχρι τοῦδε ἐπίπονα καὶ ξηρὰ αὐτῶν συστήματα, συμμεριζόμενοι τὴν γνώμην ἀρίστων περὶ τὰ τοιαῦτα κριτῶν (**), λέγομεν ὅτι πρώτην φορὰν διδάσκαλοί τε καὶ μαθηταὶ λαμβάνουσιν ἀνὰ χεῖρας Μέθοδον εὐκρινῆ, σαφῆ, φιλοσοφικὴν καὶ δι' ὡρίμου γεγραμμένην σκέψεως, δι' ἧς δύναταί τις νὰ ἀποκτήσῃ ἀκριβῆ καὶ ἐντελῆ γνῶσιν τῆς γλώσσης ἣν διδάσκεται, ἄνευ πόνου καὶ μόχθου, καὶ ἐν βραχυτάτῳ χρόνου διαστήματι. Ἡ κυριωτέρα δὲ μάλιστα ἀρετὴ τῆς Μεθόδου ταύτης εἶναι ὅτι ἐπὶ τῆς πράξεως βασιζομένη, καὶ ἁπλουστάτας ἐκφράσεις τε καὶ συνδιαλέξεις μεταχειριζομένη ἐπὶ κοινοτάτων ἀντικειμένων, ἀνεπαισθήτως παρεισάγει τε ἅμα καὶ διδάσκει τοὺς τύπους τοῦ Τεχνολογικοῦ καὶ τοὺς κανόνας τῆς Συντάξεως, καὶ οὕτως ἐκτελεῖ ἄριστα τὸν σκοπὸν ὃν προτίθεται, ὁδηγοῦσα τὴν μνήμην ἀπὸ τῶν εὐκολωτέρων εἰς τὰ δυσκολώτερα, καὶ βαθμηδὸν ἐξασκοῦσα τὸ οὖς, τὸ ὄργανον δι' οὗ ἀποκτᾶται ἡ γνῶσις τῆς γλώσσης. Ἡ Μέθοδος αὕτη, ἐν

(*) Ἀμφοτέρας συνταχθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ν. Οἰκονομίδου, τοῦ ὅλην εἰκοσαετίαν τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ἐν τῷ Βασιλικῷ Γυμνασίῳ Ἀθηνῶν ἐπιτυχῶς διδάσκοντος.

(**) Τῶν Ἀμερικανῶν ἐκδοτῶν τῆς Ὀλλενδορφείου Μεθόδου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἑνὶ λόγῳ, συμφωνεῖ πρὸς τὸν φυσικὸν τρόπον, δι' οὗ ὁ μὲν παῖς γυμνάζεται ὑπὸ τῶν γονέων του εἰς τὸ λαλεῖν τὴν μητρικὴν γλῶσσάν του, ὁ δὲ ξένος μανθάνει τὴν διάλεκτον τοῦ τόπου εἰς ὃν παρεπιδημεῖ.

Ἀλλὰ τὸ κατάλληλον καὶ ἐπαγωγὸν τῆς Μεθόδου ταύτης γίνεται ἔτι μᾶλλον ἐπαισθητὸν παρ' ἡμῖν. Γνωστὸν ὅτι πλεῖστοι ἐξ ἡμῶν μανθάνουσι μὲν νὰ ἐννοῶσι, νὰ μεταφράζωσι, καὶ μᾶλλον ἢ ἧττον νὰ γράφωσι τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἀλλ' οὐχ ἧττον δυσκολεύονται νὰ λαλῶσιν αὐτὴν, ὡς μὴ λαμβάνοντες τὴν κατὰ τοῦτο ἀπαιτουμένην διὰ τῆς συναναστροφῆς ἕξιν. Τὸ κακὸν δὲ τοῦτο θεραπεύει ἡ Μέθοδος, ἐκ πρώτης ἀφετηρίας διδάσκουσα τὸν μαθητὴν νὰ ἀποστηθίζῃ, οὕτως εἰπεῖν, καὶ νὰ ἀπαγγέλλῃ *ὁμιλίαν*, ὥστε πραγματικῶς ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν, ὡς ἡ πεῖρα ἀπέδειξε, καθίσταται οὗτος ἱκανὸς νὰ λαλῇ τὴν γλῶσσαν, ἐξασκούμενος συγχρόνως καὶ εἰς τοὺς ἰδιωτισμοὺς (*), καὶ εἰς τοὺς κανόνας τῆς κυρίως Γραμματικῆς, πρὸς ἣν οὕτω τοὐλάχιστον προσοικειοῦται, ὥστε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ δύναται νὰ διέλθῃ καὶ ταύτην, ὡσανεὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ γλώσσης τὴν Γραμματικὴν διδασκόμενος.

Τῆς Μεθόδου ταύτης ἐγένετο ἤδη μετάφρασις καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν (**), ἀλλ' ἐπειδὴ ὀλίγαι μὲν, πλὴν ἐπαισθηταὶ παρετηρήθησαν ἐλλείψεις, ἄλλαι μέθοδοι, διαφυγοῦσαι αὐτὰς, καίτοι ἐπὶ τῆς Ὀλλενδορφείου κἀκείναι βασιζόμεναι, προετιμήθησαν ταύτης ὡς τελειότεραι ὑπὸ πολλῶν παρ' ἡμῖν εἰδημόνων περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τινες τούτων δὲν ἔλειψαν νὰ μᾶς προτρέψωσιν ἵνα ἐπιχειρήσωμεν τὴν ἔκδοσιν τινὸς τῶν μεθόδων τούτων, τῆς τοῦ Χὰν π. χ. ἢ τοῦ Οὐΐλδου· ἀλλ' ἡμεῖς ἀπέναντίας τὴν προσοχὴν μᾶλλον ἐπὶ τὰς ἐλλείψεις ἐπιστήσαντες, τὴν δ' ἀπαιτουμένην εἰς τὸ ὅλον βελτίωσιν ἐπαγαγόντες, θαῤῥοῦντως συνιστῶμεν τὴν παροῦσαν Μέθοδον ὡς πολὺ καταλληλοτέραν καὶ πληρεστέραν τῶν προτεινομένων.

(*) Ποσάκις δὲν ἀκούομεν τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν μαθητὰς προσπαθοῦντας νὰ λαλήσωσι τὴν γλῶσσαν, καὶ λέγοντας (καίτοι ἐντελῶς διελθόντας τότε Τεχνολογικὸν καὶ τὸ Συντακτικὸν), je n'ai pas rien (ἀντὶ τοῦ je n'ai rien)· combien d'années avez-vous? (ἀντὶ τοῦ quel âge avez-vous?)· καὶ πλεῖστα ἄλλα ἁμαρτάνοντας εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ avoir faim, froid, soif, peur, καὶ εἰς τὰ ῥήματα porter, recevoir κτλ. κτλ. ἐνῷ διὰ τῆς Μεθόδου θαυμασίως τις εἰς ταῦτα ἐξασκεῖται ἀμέσως.

(**) Ὑπὸ τῶν ἐν Σμύρνῃ ἀδελφῶν Ν. καὶ Κ. Κοντοπούλων.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Καὶ πρῶτον: Ἡ ἐν χρήσει Μέθοδος ἀρχομένη ἐκ τοῦ Ἀρσενικοῦ Ἄρθρου καὶ τῶν Ἀρσενικῶν ὀνομάτων, μόλις μέχρι τοῦ πεντηκοστοῦ πέμπτου μαθήματος μνείαν ποιεῖται καὶ τῶν θηλυκῶν, καὶ ταύτην λίαν κατεσπευσμένως· ἀλλὰ δὲν εἶναι τῳόντι παράδοξον νὰ μανθάνῃ μὲν ὁ ἀρχάριος ὅτι ὁ πατὴρ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λέγονται Γαλλιστὶ père καὶ frère, νὰ διέρχηται δὲ ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τῆς Μεθόδου, μὴ γιγνώσκων πῶς λέγεται ἡ μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφή, ἢ νὰ μανθάνῃ μὲν τὸν *πόδα*, καὶ τὸ *μέτωπον*, καὶ τὴν *ῥῖνα*, διότι Γαλλιστὶ εἶναι ἀρσενικὰ, νὰ παρέρχηται δ' ἱκανὸν χρόνου διάστημα ἕως οὗ μάθῃ τὴν κεφαλὴν, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν χεῖρα, διότι εἶναι θηλυκά! Οὐδὲ νὰ ὑποθέσῃ τις δύναται ὅτι τοῦτο πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀρχαρίων ἐγένετο, ἐνῷ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ σπουδάζων τὴν γλῶσσαν ἀναγκάζεται νὰ διέλθῃ τοσαύτας ἀντωνυμίας, τοσούτους σχηματισμοὺς ὁμαλῶν τε καὶ ἀνωμάλων ῥημάτων, καὶ τοσαῦτα ἄλλα, ὧν πολλὰ ἠδύνατο νὰ παρίδῃ ἢ νὰ ἐγκαταλείψῃ μᾶλλον ἢ τὰ θηλυκὰ, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι τοῦτο πρὸς εὐκολίαν τῶν μαθητῶν γίνεται. Οὐδὲν δ' ἄλλο κατὰ τοῦτο ἠδυνήθημεν νὰ ὑποθέσωμεν, εἰμὴ ὅτι ἐπειδὴ ἡ Μέθοδος αὕτη ἐγράφθη τὸ πρῶτον Ἀγγλιστὶ, εἰς δὲ τὴν γλῶσσαν ταύτην ἓν ὑπάρχει κοινὸν ἄρθρον τὸ the, οὐδεμία ἐγένετο πρόνοια ἵνα τεθῇ καὶ τὸ θηλυκόν. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, οὐχὶ μόνον τὰς διαθρυλλουμένας Μεθόδους τοῦ Χὰν καὶ τοῦ Οὐίλδου ὑπ' ὄψιν ἔχοντες, ἀλλὰ καὶ τὰς εἰς τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν, τὴν Γερμανικὴν, τὴν (Γαλλο)Ἀγγλικὴν ἐφηρμοσμένας Μεθόδους τοῦ Ὀλλενδόρφου βλέποντες χρῆσιν ποιούσας ἀμέσως τοῦ θηλυκοῦ γένους (*), ἐκρίναμεν νὰ ἐπαγάγωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν βελτίωσιν ταύτην εἰς τὴν ἡμετέραν, καίτοι, μὴ βουλόμενοι νὰ φανῶμεν ὡς ἀπομακρυνόμενοι τῆς Μεθόδου, ὡς ἐν προσθήκῃ αὐτὴν εὐλαβῶς προσηρτήσαμεν εἴς τε τὰ μαθήματα καὶ τὰ θέματα.

Δεύτερον: Τινὲς, ἐκ τῶν ἡμετέρων μάλιστα καθηγητῶν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, συμφάσκουσι μὲν ὅτι ἡ Μέθοδος αὕτη διδάσκει τοὺς τύπους καὶ τοὺς κανόνας τῆς Γραμματικῆς δι' ἐπαγωγοῦ τρόπου, ἀλλὰ καταδικάζουσιν αὐτὴν ὡς παρατρέχουσαν καὶ ἀκροθιγῶς ἀναφέρουσαν

(*) Οὕτως ἡ (Γαλλο)Ἀγγλικὴ ἀμέσως μετὰ τὸ avez-vous le chapeau? ἐπιφέρει avez-vous la table? μεθ' ἀποκρίσεως: oui, Monsieur, j'ai la table.—Avez-vous votre table? J'ai ma table.—Avez-vous la bonne table?—Avez-vous la belle plume?—ie n'ai pas la viande. Σελ. 1—4.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πολλοὺς αὐτῶν, ἐνῷ μάλιστα ὑποτίθενται ὅτι δίδονται εἰς μαθητὰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν γιγνώσκοντας γλῶσσαν· συμφωνούσας δὲ τούτοις οὐχ ἧττον βλέποντες καὶ τὰς εἰς τὰς ἄλλας γλώσσας ἐφηρμοσμένας Μεθόδους, δὲν ἐλείψαμεν νὰ ἐπαυξήσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν παρατηρήσεων, ἀλλαχοῦ μὲν ἐκτιθέντες σαφέστερον τοὺς ὑπάρχοντας κανόνας, ἀλλαχοῦ δὲ προστιθέντες καὶ ἄλλους, ὥστε καταντᾷ οὕτως ὁ διερχόμενος τὴν Μέθοδον ταύτην ἀκριβῶς, μικρὰν εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἔχῃ χρείαν Γραμματικῆς.

Ὁδηγούμενοι ὑπὸ τῶν ἀνὰ χεῖρας Μεθόδων, καὶ ἄλλας τινὰς προσαρτήσαντες βελτιώσεις εἰς τὴν παροῦσαν, παρουσιάζομεν αὐτὴν εἰς τοὺς νέους ὡς συνδιδακτικὸν, οὕτως εἰπεῖν, τρόπον τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, δι' οὗ οἱονεὶ παίζοντες δύνανται νὰ ἐξασκῶνται πρὸς ἀλλήλους εἰς τὸ λαλεῖν. Ἡ ἐν τῷ τέλει πραγματεία περὶ τοῦ Γένους τῶν Οὐσιαστικῶν καὶ ἡ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἀνωμάλων μάλιστα ῥημάτων ἐντελέστερα ἐπεξεργασθεῖσαι, οὐ μικρὸν θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς ἐξάσκησιν τῶν ἀρχαρίων· αἱ δ' ἐν εἴδει Παραρτήματος προστεθεῖσαι ἐπιστολαὶ (μετὰ διαλόγων) πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῇ Μεθόδῳ μαθημάτων, καὶ ἡ παρ' ἡμῶν κατ' ἰδίαν ἐκδεδομένη, ὡς προείρηται, Χρηστομάθεια, κατὰ τὰ αὐτὰ βαδίζουσα ἴχνη, καὶ ὡς συμπλήρωμα κυρίως οὖσα τῆς Μεθόδου, γυμνάζουσι συγχρόνως τὸν μαθητὴν εἰς τὴν μετάφρασιν ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γλῶσσαν, ὥστε καὶ ἡ τελευταία οὕτως ἀνασκευάζεται κατὰ τῆς Ὀλλενδορφείου Μεθόδου ἔνστασις, ὡς ἐλλιποῦς ὂν κατὰ τοῦτο.

Καὶ εἰς τὴν παροῦσαν μὲν ἡμῶν ἔκδοσιν οὐδὲν ἄλλο ἔχομεν νὰ εἴπωμεν εἰμὴ ὅτι κατὰ τὸ λεκτικὸν μικρὸν τὴν καλλιέπειαν θηρεύσαντες, ἐκρίναμεν νὰ θυσιάσωμεν αὐτὴν μᾶλλον εἰς τὴν σαφήνειαν, τὴν κυρίως ἀπαιτουμένην εἰς τοιούτου εἴδους πονήματα, πολλαχοῦ τὴν κατὰ λέξιν μετάφρασιν ἀκολουθήσαντες εἴς τε τὰ μαθήματα καὶ τὰ θέματα, συμφώνως κατὰ τοῦτο πρὸς τὰς τέσσαρας ἢ πέντε ἐκδόσεις τῆς προτέρας μεταφράσεως, διὰ μικρᾶς τινὸς παραλλαγῆς· περὶ δὲ τῆς Μεθόδου ἐν γένει, κρίνομεν νὰ προσθέσωμεν ἐπὶ τέλους τοὺς λόγους τοῦ περιφήμου καθηγητοῦ τῶν γλωσσῶν καὶ τῆς φιλολογίας Σίμλερ, ἐπιβεβαιοῦντος τὴν ὑπεροχὴν αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἄλλων συστημάτων τῆς διδασκαλίας τῶν γλωσσῶν.

Tous ceux qui connaissent la méthode d'Ollendorff reconnaîtront la justesse de cette appréciation. Clarté, simplicité, marche

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

conforme à la nature, telles sont, en effet, les qualités par les quelles se distingue cette excellente méthode. — Quant à la pratique, elle offre un avantage précieux: c'est de ne fatiguer ni le professeur ni l'élève. Il y a des maîtres qui croient qu'il est de leur devoir de remplir la leçon tout entière d'explications parfaitement inutiles et parfaitement ennuyeuses. C'est tout simplement une erreur. Le maître qui parle trop, fait des élèves muets, ou à peu près. Ceci est vrai surtout de l'enseignement de langues vivantes: moins le maître parle, plus l'élève s'exerce à parler; or, n'est-ce pas là le but principal d'un tel enseignement? La grammaire ne présente quelque chose de positif à l'esprit de l'élève, qu'autant que celui-ci possède une collection suffisante de mots, c'est-à-dire d'images écrites, et de combinaisons de mots qui lui rendent sensible l'application des règles. La méthode d'Ollendorf remplit exactement cette condition. Ἤτοι.

Πάντες οἱ γιγνώσκοντες τὴν μέθοδον τοῦ Ὀλλενδόρφου θέλουσιν ὁμολογήσει ὅτι ἡ (ἀνωτέρω) περὶ αὐτῆς κρίσις εἶναι ὀρθοτάτη. Ἁπλότης, σαφήνεια, τρόπος σύμφωνος πρὸς τὴν φύσιν εἶναι πραγματικῶς αἱ ἀρεταὶ τῆς ἀξιολόγου ταύτης μεθόδου. Κατὰ δὲ τὸ πρακτικὸν αὐτῆς μέρος ἔχει πρὸς τούτοις καὶ τὸ ἀξιολογώτατον προτέρημα νὰ μὴ κουράζῃ οὔτε τὸν διδάσκαλον οὔτε τὸν μαθητήν. Διδάσκαλοί τινες ὑπολαμβάνουσιν ὅτι οὗτοι ὀφείλουσι νὰ συμπληρῶσιν ὁλόκληρον τὸ μάθημα διὰ πάντη ἀχρήστων καὶ ὁλοτελῶς περιττῶν ἐξηγήσεων. Κατὰ τοῦτο ὅμως λανθάνονται τὰ μέγιστα. Ὁ ἀδιακόπως λαλῶν διδάσκαλος, καθιστᾷ ἐπὶ τέλους τοὺς μαθητὰς νὰ μὴ δύνανται σχεδὸν νὰ ὁμιλήσωσι ποτὲ τὴν διδασκομένην γλῶσσαν, καὶ ἐξ ἐναντίας, ὅσον ὀλιγώτερον λαλεῖ ὁ διδάσκαλος, τοσοῦτον καὶ οἱ μαθηταὶ ἀποκτῶσι τὴν ἀπαιτουμένην ἕξιν εἰς τὸ ὁμιλεῖν, ὅπερ καὶ εἶναι ὁ κυριώτερος σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῶν λαλουμένων γλωσσῶν. Καὶ ἡ Γραμματικὴ δὲ τότε μόνον ἐντυποῦται βαθύτερον εἰς τὸν νοῦν τῶν μαθητῶν, ὅταν οὗτοι ἔχωσιν ἐναποτεταμιευμένας ἐν αὐτῷ λέξεις πολλὰς, γραπτὰς δηλαδὴ εἰκόνας, καὶ συνδυασμοὺς λέξεων δι' ὧν γίνεται καταληπτὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν κανόνων. Τοῦτο δ' ἀκριβῶς πράττει ἡ Μέθοδος τοῦ Ὀλλενδόρφου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΟΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙΣ

δ'. Ὁ διδάσκαλος ὀφείλει νὰ ἐξασκῇ τοὺς μαθητὰς, προτείνων αὐτοῖς ἐρωτήσεις κατὰ διαφόρους τρόπους. Τέσσαρα δέ τινα περιέχει ἕκαστον μάθημα· πρῶτον οἱ μαθηταὶ λέγουσι τὸ μάθημα· δεύτερον, ὁ διδάσκαλος ἐπιθεωρεῖ τὰ θέματα ἑνὸς ἢ πλειοτέρων μαθητῶν πρὸς ἐπήκοον πάντων· τρίτον, προβάλλει αὐτοῖς τὰς ἐν τοῖς θέμασι περιεχομένας ἐρωτήσεις, καὶ τέλος προτείνει αὐτοῖς νέας ἐρωτήσεις ἐκ πάντων τῶν προηγουμένων μαθημάτων. Καὶ ἀλλαχοῦ μὲν τὰ μαθήματα ἐγένοντο ἐκτενέστερα, ἀλλαχοῦ δὲ συντομώτερα κατὰ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναφερόμενα ἀντικείμενα, ἀλλ' ὁ διδάσκαλος δύναται νὰ διαιρῇ ἓν μάθημα εἰς δύο, ἢ τὰ δύο εἰς τρία, ἀναλόγως τῆς εὐφυΐας καὶ τῆς νοημοσύνης τοῦ μαθητοῦ.

ε'. Οἱ βουλόμενοι νὰ κάμνωσι τοὺς μαθητὰς νὰ προχωρήσωσιν ἐπὶ μᾶλλον, ἂς διορίζωσιν αὐτοὺς νὰ συνθέτωσιν ἀφ' ἑαυτῶν πλείστας φράσεις, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς θέμασιν, ἂς καὶ νὰ ἀπαγγέλλωσιν ὑψηλοφώνως. Χρεία δὲ πρὸς τούτοις νὰ ἔχωσιν ἰδιαιτέρους καταλόγους οὐσιαστικῶν, ἐπιθέτων, ἀντωνυμιῶν, ῥημάτων (ἂν δύνανται μάλιστα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν), ὥστε νὰ εὑρίσκωσιν ἐν τῷ ἅμα τὰς λέξεις ταύτας εὐκολώτερον, ὁσάκις θελήσωσι νὰ ἀνατρέξωσιν εἰς αὐτάς.

ς'. Οὐ μικρὸν συντελεῖ εἰς τὴν πρόοδον τῶν μαθητῶν τὸ νὰ γυμνάζωνται ἐνώπιον τοῦ διδασκάλου τά τε προηγούμενα μαθήματα καὶ θέματα, ἰδίας τινὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις ἀπευθύνοντες πρὸς ἀλλήλους, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προκειμένου μαθήματος. Τοῦτο δὲ δύνανται νὰ πράττωσι καὶ οἱ γονεῖς κατ' οἶκον, οἱονεὶ παίζοντες μετ' αὐτῶν.

ΑΙ ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ ΛΕΞΕΙΣ.

κ(οινῶς). κ. λ. (κατὰ λέξιν). χ(υδαϊκῶς). ἑλ(ληνικώτερον). ἰδιωτ(ισμός). ῥ(ήσις). ἄρ(νησις). Παρατ(ήρησις). Τὰ ἐν παρενθέσει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σημαίνουσιν ὅτι πρέπει νὰ ἐκφρασθῶσιν ἢ νὰ ἐξηγηθῶσιν εἰς τὸ Γαλλικόν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΠΕΡΙ

ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Τὰ ΓΡΑΜΜΑΤΑ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἶναι εἴκοσι πέντε, προφερόμενα ὡς ἀκολούθως (*)·

A,	a = α	J,	j = ζι	S,	s = σὲ
B,	b = πὲ (μπὲ)	K,	k = κὰ	T,	t = τὲ
C,	c = σὲ	L,	l = λὲ	U,	u = ιοὺ
D,	d = τὲ (ντὲ)	M,	m = μὲ	V,	v = βὲ
E,	e = ε	N,	n = νὲ	X,	x = ξὲ
F,	f = φὲ	O,	o = ο	Y,	y = ὑγκρὲκ
G,	g = ζὲ	P,	p = πὲ	Z,	z = ζέτ.
H,	h = ἂς	Q,	q = κιοὺ		
I,	i = ι	R,	r = ρὲ		

Ἓξ εἶναι τὰ φωνήεντα τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου a, e, i, o, u, y. Δέκα ἐννέα δὲ τὰ σύμφωνα b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, x, z.

Πρὶν διαλάβωμεν περὶ τῆς προφορᾶς ἑκάστου τούτων, ἀνάγκη νὰ σημειώσωμεν ὅτι καὶ οἱ Γάλλοι ἔχουσι τρεῖς τόνους, ἤτοι ὀξεῖαν, accent aigu (´), βαρεῖαν, accent grave (`), καὶ περισπωμένην, accent circonflexe (^), ἀλλ' ἡ χρῆσις αὐτῶν εἶναι διάφορος τῆς ἡμετέρας.

(*) Ἡ ὀνομασία καὶ ὁ ἦχος τινῶν Γαλλικῶν γραμμάτων δὲν δύνανται νὰ παρασταθῶσιν ἀκριβῶς δι' Ἑλληνικῶν. Τοιαῦτα εἶναι τὸ b, d, g, h, j, q, u, καθὼς καὶ ὁ συνδυασμὸς τινῶν ἐξ αὐτῶν, ὡς τοῦ ch, gn, ail ἢ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΕΡΙ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ.

A, a.

Τὸ στοιχεῖον τοῦτο προφέρεται ἀπαραλλάκτως ὡς τὸ ἡμέτερον α, οἷον papa (παπᾶ, παπάκης, πατὴρ), maman (μαμὰν, μαμὰ, μήτηρ)· ἔχον δὲ τὴν περισπωμένην (â) εἶναι μακρὸν ὡς l'âge (λ' ἄαζ, ἡ ἡλικία).

Τὸ a μένει ἄφωνον εἴς τινας λέξεις, ἤτοι août (οὖ, αὔγουστος), Saône (σῶν, ὁ Ἄραρις, ποταμὸς τῆς Γαλλίας), taon (τῶν, οἶστρος, ἀλογόμυια)· ἔτι δὲ δὲν προφέρεται εἰς τὴν Ἑλλην. λέξιν aoriste (ὀρὶστ, ἀόριστος), ὃ εἰς τὴν Ἀγγλ. toast (τὼστ, πρόποσις).

E, e.

Τὸ Γαλλικὸν e εἶναι τριῶν εἰδῶν·

α'. Πάντη ἄφωνον (e muet), κυρίως εἰς τὰ τέλη τῶν λέξεων, οἷον livre (λὶβρ, βιβλίον), πολλάκις δὲ καὶ εἰς τὰ μέσα αὐτῶν, οἷον jeter (ζ'τὲ, ῥίπτω), rareté (ῥαρ'τὲ, σπανιότης). Εἰς δὲ τὰ μονοσύλλαβα je, me, te, se, le τὸ e προφέρεται ὡς ἡμίφωνον.

β'. Κλειστὸν (é fermé), λαμβάνον τὴν ὀξεῖαν, καὶ προφερόμενον ὡς τὸ ἡμέτερον ε, οἷον bonté (ὀντὲ, καλοκἀγαθία), blé (πλὲ, σῖτος), été (ἐτὲ, θέρος), trésor (τρεζὸρ, θησαυρός).

γ'. Ἀνοικτὸν (è ouvert), ἔχον τὴν βαρεῖαν, καὶ προφερόμενον διὰ διαστολῆς τῶν χειλέων ὁριζοντείως, ὡς la prière (λὰ πριὲρ, ἡ δέησις). Εἰς τὴν λέξιν sévère (σεβὲρ, αὐστηρὸς) ἀπαντῶνται καὶ τὰ τρία e.

Τὸ ἔχον τὴν περισπωμένην (ᵔ) e εἶναι μακρὸν, καὶ προφέρεται ὡς è ἀνοικτὸν, οἷον être (ἔτρ, εἶναι).

Τὸ e πρὸ τοῦ n προφέρεται ὡς a, ὅταν μετ' αὐτὸ ἀκολουθῇ καὶ ἄλλο σύμφωνον, ὡς entendre (ἀντάτρ, ἀκούω)· ὁμοίως ὡς a προφέρεται καὶ ὅταν ἦναι πρὸ τῶν mb ἢ mp ἢ καὶ (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον) aille, eil, καὶ τῆς eu, oeu. Τὸ π καὶ τ μετὰ τελείας ἐπ' αὐτῶν μετεχειρίσθημεν ἵνα παραστήσωμεν τὴν προφορὰν τοῦ b (μπὲ) καὶ d (ντέ). Διὰ τοῦ ζ παριστῶμεν τὸ g καὶ j, ἀλλ' ἡ φωνὴ τούτων πολὺ διαφέρει ἐκείνου, ἔχουσα συνυπακουόμενον καὶ τὸ ι, οἷον je (ζιὲ, ἐγὼ), τὸ u διὰ τοῦ ιοὺ, οἷον plus (πλιοὺ, πλέον), τὸ ch διὰ τοῦ σ, ἀλλ' ἔχει συνυπακουόμενον ὑποκώφως καὶ τὸ χι, οἷον charme (σ[χ]ιάρμ)· τὸ gn διὰ τοῦ νι, οἷον gagner (γκανιὲ, κερδίζω), τὸ ail, aille, ἢ eil διὰ τοῦ αγι, ἢ ἔγι, οἷον travail (τραβάγι, κόπος), nous travaillons (νοὺ τραβαγιὸν, ἐργαζόμεθα), soleil (σολὲγι, ἥλιος), fille (φὶγι, κόρη).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πρὸ δύο m, οἷον embaumer (ἀνπωμὲ, βαλσαμόνω), employer (ἀνπλοαγιὲ, μεταχειρίζομαι), emmener (ἀμμενὲ, δδηγῶ), la femme (λὰ φὰμ, ἡ γυνὴ), prudemment (πριουδαμὰν, φρονίμως). Ὅταν δὲ τὸ n διπλασιάζηται, διατηρεῖ τὴν κυρίαν αὐτοῦ φωνὴν, οἷον ennemi (ἐνεμὶ, ἐχθρὸς), la mienne (λὰ μιὲν, ἡ ἰδική μου).

Ἐξαιροῦνται τὸ μονοσύλλαβον en (ἂν), καὶ αἱ ἀκόλουθοι λέξεις, εἰς ἃς τὸ e προφέρεται ὡς a, ennui (ἀνιουῖ, ἀηδία), hennir (χανὶρ, χρεμετίζω), solennel (σολανὲλ, ἐπίσημος), ennivrer (ἀνιβρὲ, μεθύω), ennorgueillir (ἀνοργκιγὶρ, ἀλαζονεύομαι), καὶ αἱ ἔχουσαι h μετὰ τὸ n, οἷον enhardir (ἀνχαρδὶρ, ἐνθαρρύνω), enharnacher (ἀνχαρνασιὲ, ἐπισάττω ἵππον).

I, i.

Τὸ φωνῆεν i προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ι, οἷον imiter (ἰμιτὲ, μιμοῦμαι). Πρὸ τοῦ m καὶ n, ἑπομένου καὶ ἄλλου συμφώνου, προφέρεται ὡς e, οἷον impossible (ἐμποσιπλ, ἀδύνατος), inconstant (ἐνκονστὰν, ἄστατος). Διπλασιαζομένου δὲ τοῦ m ἢ n, ἀναλαμβάνει τὸ i τὸν φυσικὸν αὐτοῦ φθόγγον, ὡς immortel (ἰμορτὲλ, ἀθάνατος), innocent (ἰνοσὰν, ἀθῶος).

Καὶ τὸ i ἐνίοτε λαμβάνει τὴν accent circonflexe.

O, o.

Τὸ o προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ο· λαμβάνον δὲ τὴν περισπωμένην γίνεται (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον) μακρὸν, καὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἡμέτερον ω, οἷον le vôtre (λὲ βὼτρ, ὁ ἰδικός σας). Καὶ εἰς ἄλλας δὲ λέξεις προφέρεται ὡς μακρὸν, ἤτοι ὡς δύο ο, ὡς la rose (λὰ ροὸζ, τὸ ῥόδον), la chose (λὰ σ[χ]ιόζ, τὸ πρᾶγμα), la prose (λὰ πρόζ, ὁ πεζὸς λόγος), oser (οὸζὲ, τολμῶ).

Εἰς τὰς λέξεις faon (φᾶν, ἐλάφιον), paon (πᾶν, ταὼς), Laon (λᾶν, πόλις Γαλλίας), τὸ o δὲν προφέρεται.

U, u.

Τοῦ u ἡ προφορὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρασταθῇ δι' ἑλληνικῶν γραμμάτων· ἡ ἐκφώνησις αὐτοῦ ὁμοιάζει ὡς ἔγγιστα τὸ ιου, διὰ μιᾶς προφερόμενον, καὶ μὴ ἀκουομένου μὲν τοῦ ι, λεπτυνομένου δὲ τοῦ ου.

Τὸ u πρὸ τοῦ n καὶ m, ἑπομένου μετ' αὐτὰ ἄλλου συμφώνου, προφέρεται ὡς eu, οἷον emprunter (en-preunter, δανείζομαι).

Τὸ u μένει ἄφωνον μετὰ τὸ g, ἑπομένου φωνήεντος, οἷον longue (λὸγγ, μακρά)· ὅταν δ' ἐπὶ τοῦ ë ὑπάρχῃ τὸ διαλυτικὸν, τότε προφέ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ρεται μὲν τὸ u, ἀποσιωπᾶται δὲ τὸ ë, οἷον aiguë (αἰγγιοὺ, ὀξεῖα). Εἴς τινα δὲ τὸ u μετὰ τοῦ g διατηρεῖ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἤτοι aiguille (αἰγγιουΐλ, βελόνη), aiguiser (αἰγγιουϊζὲ, ἀκονῶ).

Προφέρεται ἀκόμη καὶ εἰς τὰς λέξεις aiguillon, arguer, inextinguible, linguiste, καὶ εἰς τὰ κύρια ὀνόματα Le Guide, Guise.

Τὸ u εὑρισκόμενον πάντοτε μετὰ τὸ q, τραχύνει τὸ μετ' αὐτὸ φωνῆεν, οἷον qualité (καλιτέ, ποιότης).

Y, y.

Τὸ y Grec (υ Ἑλληνικὸν) ἀντικαθιστᾷ τὸ ἡμέτερον υ, εἰς τὰς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μάλιστα παραγομένας λέξεις, ὡς hypothèse (ὑποτὲζ, ὑπόθεσις), hymen (ὑμὲν, ὑμέναιος), symétrie (συμετρὶ, συμμετρία), synonyme (συνονὺμ, συνώνυμον).

Τὸ y μετὰ τὸ m καὶ n, ἑπομένου καὶ ἄλλου συμφώνου, προφέρεται ὡς τὸ ἁπλοῦν e, οἷον Olympe (Ὀλὲμπ, Ὄλυμπος), Nymphe (Νὲμφ, Νύμφη), sympathie (σεμπατὶ, συμπάθεια), syntaxe (σεντὰξ, σύνταξις). Τὸ hymne (ὕμνος) προφέρεται ὕμν.

Τὸ y μεταξὺ δύο φωνηέντων κείμενον προφέρεται ὡς δύο i, οἷον essayer (ἐσσαι-ιὲ δοκιμάζω), payer (παι-ιὲ, πληρόνω), nous employons (νοὺζ ἀμπλουαϊὸν, μεταχειριζόμεθα). Ἐξαιροῦνται τινὰ, οἷον bayonnette (παϊονὲτ, λόγχη), bayer (παγὲ, χαίνω) κτλ. Μεμονωμένον τὸ y προφέρεται ὡς ἁπλοῦν i, οἷον qu' y a-t-il? (κ' ἰα-τὶλ? τί εἶναι;), vas-y (βὰζ ἰ, ὕπαγε ἐκεῖ).

ΠΕΡΙ ΔΙΦΘΟΓΓΩΝ ΚΑΙ ΤΡΙΦΘΟΓΓΩΝ.

Ὅταν δύο ἢ τρία φωνήεντα προφέρωνται ὡς εἷς φθόγγος, ἀποτελοῦσι τὰς λεγομένας διφθόγγους ἢ τριφθόγγους. Αἱ δίφθογγοι εἶναι ai, au, ei, eu, oi, oe, ou, αἱ δὲ τρίφθογγοι eau, oei, oeu.

Ai, ai.

Ἡ ai δίφθογγος προφέρεται ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ, ὡς aimer (αἰμὲ, ἀγαπῶ), air (αἴρ, ἀήρ). Διὰ τοῦ διαλυτικοῦ χωρίζεται ἡ ai ὡς καὶ ἡ ἡμετέρα, οἷον haïr (χαΐρ, μισῶ).

Ἡ ai προηγουμένη τοῦ l καὶ συλλαβίζομένη μετ' αὐτοῦ, προφέρεται ὡς a, ὑγροῦ καθισταμένου τοῦ l, οἷον travail (τραβάγι, κόπος).

Διὰ τὰς æ ἄρχονται κυρίως λέξεις ἑλληνικαὶ ἢ λατινικαί.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Au, au. Eau, eau.

Ἡ au καὶ eau προφέρονται ὡς τὸ ἡμέτερον ω, οἷον pauvre (πώβρ, πτωχός), eau (ὦ, ὕδωρ). Τὸ διαλυτικὸν ἐπὶ τοῦ u διαχωρίζει τὴν δίφθογγον, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, οἷον Saül (Σαιοὺλ).

Ei, ei. Oei, oei.

Ἡ ei προφέρεται σχεδὸν ὡς ai, οἷον peine (παιν, κόπος). Καθιστᾷ δὲ ὑγρὸν τὸ μετ' αὐτὴν l, οἷον conseil (κονσὲγι). Ὅταν ὑπάρχῃ τόνος ἐπὶ τοῦ é, δὲν θεωρεῖται τότε ὡς δίφθογγος, ἀλλ' ἀπαγγέλλεται διακεχωρισμένως, οἷον obéir (ὀπεὶρ ὑπακούω). Ἡ oei προφέρεται ἁπλῶς ὡς ei, οἷον oeil (ὀφθαλμὸς), ὑγροῦ καθισταμένου τοῦ l.

Eu, eu. Oeu, oeu.

Ἡ eu ἀδύνατον νὰ παρασταθῇ δι' ἑλληνικῆς προφορᾶς. Ἐν γένει προφέρεται ὡς ἀνοικτὸν è, ὑποκώφως ἀκουομένης καὶ τῆς διφθόγγου ου, οἷον peur (φόβος).

Ἐνίοτε ἡ δίφθογγος eu προφέρεται ὡς ἁπλοῦν u, οἷον εἰς τὸ j'eus, tu eus, il eut, καὶ εἰς τὸ eu (παθητ. μετοχὴν τοῦ avoir), ἔτι δὲ καὶ εἴς τινας λέξεις, ὡς gageure, (gajur, γκαζιοὺρ, στοίχημα).

Τὸ é τονιζόμενον ἀποχωρίζεται τῆς u, οἷον réussir (ρεϊουσὶρ, ἐπιτυγχάνω).

Ἡ oeu προφέρεται ὡς ἡ ἁπλῆ eu, οἷον boeuf, πρόφ. beuf (βοῦς), oeuf προφ. euf (ὠόν).

Oe, oe.

Ἡ oe προφέρεται ὡς e, καὶ δι' αὐτῆς γράφονται λέξεις ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰσαχθεῖσαι εἰς τὴν Γαλλικὴν, οἷον Oedipe, (ἐτὶπ, Οἰδίπους), oecuménique, (ἐκιουμενὶκ, οἰκουμενικὸς), œsophage (ἐσοφὰζ, οἰσοφάγος). Πολλάκις ἐν μέσῳ λέξεως δὲν θεωρεῖται ὡς δίφθογγος, ὡς la moelle (λὰ μοὲλ, ὁ μυαλὸς), ὁμοίως καὶ ὅταν τὸ e ἔχῃ βαρεῖαν, ὡς le poète (λὲ ποὲτ, ὁ ποιητής).—Ὅταν δ' ἔχῃ περισπωμένην, πρόφ. ὡς oa, οἷον le poêle (λὲ ποὰλ, ἐπικήδειος πέπλος καὶ γαμήλιον περικάλυμμα· ἔτι δ' ἡ θερμάστρα). Τὸ δὲ la poêle, σημαῖνον τὸ τηγάνιον, προφέρεται λὰ ποέλ.

Oi, oi.

Ἡ oi προφέρεται μεταξὺ τοῦ ουὰ καὶ οὰ, οἷον moi (μουὰ, ἐγὼ), toi (τουὰ, σὺ). Εἴς τινας λέξεις προφέρεται μόνον τὸ o, οἷον

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

poignée (ποντέ, δράξ ἡ φοῦκτα), oignon (ὀνιῶν, κρόμμυον), poignard (ποντάρ, ἐγχειρίδιον) (*).

Ou, ou.

Ἡ ou προφέρεται ὡς ἡ ἑλληνικὴ ου, ὡς courir (κουρίρ, τρέχω).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΩΝ.

B, b.

Τὸ στοιχεῖον τοῦτο ἐπέχει τὸν τόπον τοῦ ἡμετέρου β, ἀλλὰ προφέρεται ὡς τὸ μπ εἰς τὴν λέξιν ἔμπορος, ἀποσιωπωμένου τοῦ μ. Εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως δὲν προφέρεται μὲν, ἀλλὰ συνδέεται μετὰ τῶν ἐκ φωνήεντος ἀρχομένων· ἐξαιρεῖται εἰς τὴν λέξιν plomb (πλὸν, μόλυβδος) καὶ à plomb (ἀ πλὸν καθέτως), εἰς ἃς οὔτε προφέρεται, οὔτε μετὰ τοῦ ἀκολούθου φωνήεντος συνδέεται. Εἰς τὰ κύρια ὀνόματα προφέρεται τὸ b, οἷον Joab, Moab, Job, Jacob, Achab κτλ.

C, c.

Τὸ c προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον κ πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, τῶν διφθόγγων ai, oi, καὶ τῶν συμφώνων, οἷον capable (καπάπλ, ἐπιτήδειος), colère (κολὲρ, ὀργὴ), culte (κιοὺλτ, λατρεία), caisse (καὶς, κιβώτιον), coiffe (κουὰφ, ἀναδέσμη κεφαλῆς), croître, (κρουὰτρ, αὐξάνω), éclairer (ἐκλαιρὲ, φωτίζω). Πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y καὶ τῶν διφθόγγων eu, ei, προφέρεται ὡς τὸ σ, οἷον ce (σὲ, οὗτος) citron (σιτρὸν, κίτρον), ceinture, (σεντιοὺρ, ζώνη). Ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν ὑποστίζηται διὰ τοῦ cédille λεγομένου σημείου ç, οἷον nous commençons (νοὺ κομανσὸν, ἀρχίζομεν).

Τὰ δύο cc προφέρονται ὡς ἓν κ, οἷον accabler (ἀκαπλὲ, καταθλίβω), ὅταν ὅμως μετ' αὐτὰ ἀκολουθῇ e καὶ i, τὸ πρῶτον μὲν διατηρεῖ τὸν ἦχον τοῦ κ, τὸ δὲ δεύτερον προφέρεται ὡς σ, οἷον accepter, (ἀξεπτὲ, δέχομαι).

(*) Διὰ τῆς οι ἐγράφοντο πρὶν λέξεις γραφόμεναι τὰ νῦν διὰ ai, ἤτοι οἱ παρατατικοὶ καὶ ὑποθετικοὶ χρόνοι· οἷον, j'aimois, j'aimerois, οἵτινες γράφονται τώρα j'aimais, j'aimerais. δ'. Ἐθνικά τινα ὀνόματα· οἷον, Anglois, François, Hollandois, τὰ νῦν γραφόμενα Anglais, Français, Hollandais· ἐξαιροῦνται τὰ ὡς οὐὰ προφερόμενα, οἷον Danois, Bavarois, Chinois, ὅ τὸ κύριον François (Φραγκῖσκος). γ'. Τὰ ῥήματα connoître, paroître καὶ τὰ ἐκ τούτων, οἷον connoissance, γραφόμενα νῦν connaître, κτλ. ἔτι foible, foiblesse, γραφόμενα faible, faiblesse καὶ τινα ἄλλα.

Digitized by Google

Τὸ τελικὸν c εἰς τινας λέξεις προφέρεται ὡς κ, οἷον bec, (πὲκ, ῥάμφος πτηνοῦ), échec (ἐσ[χ]ὲκ, εἰς ἑνικ. ἀριθμὸν, ἀποτυχία), avec (ἀβὲκ, μὲ), εἰς ἄλλας δὲ δὲν προφέρεται, οἷον estomac (στόμαχος), tabac (καπνὸς), échecs (πληθ. οἱ πεσοὶ), franc (ἐλεύθερος καὶ φράγκον).

Εἰς τὸ second (σεγκὸν, δεύτερος) καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενα τὸ c προφέρεται ὡς γκ. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὸ secrétaire (σεγκρεταὶρ, γραμματεύς).

Τὸ c μετὰ τοῦ h προφέρεται ὡς σ παχὺ, καθ' ὃ ὑποκώφως ἀκούεται καὶ τὸ χ, οἷον chameau (σ[χ]ιαμὼ, κάμηλος).

Διὰ τοῦ ch γράφεται καὶ τὸ χ τῶν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰλημμένων λέξεων, καὶ ἑπομένου μὲν συμφώνου προφέρεται ὡς κ, οἷον Christ (Κρὶστ, Χριστὸς), chrétien (κρετιὲν, χριστιανὸς), ἑπομένου δὲ φωνήεντος, ἄλλοτε μὲν προφέρεται ὡς κ, οἷον chaos (καὸς, χάος), ἄλλοτε δὲ διατηρεῖ τὴν Γαλλικὴν προφορὰν, ὡς chimie (σ[χ]ιμὶ, χημεία).

Ἐπειδὴ πολλάκις ἀπαντᾶται δυσκολία εἰς τὰς ἐκ ξένων γλωσσῶν εἰλημμένας λέξεις, σημειοῦμεν πλείστας τούτων, εἰς ἃς τὸ ch προφέρεται ὡς κ, οἷον Achab, Achéloüs, anachorète, archaïque, archaïsme, archange, archéologue, archéographie, archetype, archonte, Chalcedoine, Chalcide (Χαλκὶς), Chaldeen, Chanaan, chalcographie, Charybde, catechumène, Chéronée, Chersonèse, chiromancie, echo, Machaon, Melchisédec, Nabuchodonosor, choléra, chondre, Eucharistie, orchestre, εἰς δὲ τὰς ἀκολούθους λέξεις διατηρεῖται ὁ ἦχος τοῦ ch, οἷον Achille, Achéron, Chérif, Chérubin, Chypre, chimie, chirurgie, Michel, archevêque, archiduc, architecte, patriarche καὶ λοιπὰ ἐκ τοῦ archi (ἀρχὴ) σύνθετα. Τὰ δὲ Michel-Ange, archiépiscopal, patriarchal πρόφ. ὡς κ.

Τὸ almanach ἄλλοι προφέρουσιν ἀλμανὰκ, καὶ ἄλλοι ἀλμανᾶ.

Τὸ s πρὸ τοῦ ch μένει ἄφωνον, οἷον Eschyle (Echile, Αἰσχύλος).

D, d.

Τὸ στοιχεῖον d προφέρεται δασύτερον τοῦ ἡμετέρου δ, ὡς εἰς τὴν λέξιν ἔντονον, μὴ ἀκουομένου τοῦ ν, οἷον donner (τονὲ, δίδω).

Ἐν τέλει λέξεων προφέρεται μόνον εἰς κυριά τινα ὀνόματα, οἷον Obed, David, Joad καὶ εἰς τὸ Sud (νότος). Πρὸ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων λέξεων τὸ τελικὸν d συνδέεται μετ' αὐτῶν καὶ προφέρεται ὡς ἁπλοῦν t, οἷον grand homme (gran-thomme, μέγας ἄνθρωπος), comprend-il ? (κονπραντὶλ; ἐννοεῖ;). Ὅταν δὲ μετὰ τὰ εἰς d λήγοντα οὐσιαστικὰ ἕπωνται ἐπίθετα ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, τὸ d κάλλιον νὰ μὴ προφέρηται, οἷον chaud épouvantable (σ[χ]ιὼ ἐπουβαντὰπλ, προμερὰ ζέσσιν), pied élegant, (πιὲ ἐλεγκὰν, ποῦς κομ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ψός)· οὕτω καὶ bavard effronté (παβὰρ-ἐφροντὲ, φλύαρος ἀναίσχυντος), le hasard aveugle (λὲ χαζὰρ ἀβέγγλ, ἡ τυφλὴ τύχη). Μένει ἔτι ἄφωνον εἰς τὸ différend (τιφερὰν, διένεξις), καὶ εἰς τὸ révérend (ρεβερὰν, αἰδέσιμος).

Τὸ διπλοῦν d εἴς τινας λέξεις μόνον ἀκούεται, οἷον addition (ἀττισιὸν, πρόσθεσις).

F, f.

Τὸ f ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἡμέτερον φ, οἷον fer (φὲρ, σίδηρος)· προφέρεται δὲ πάντοτε ἐν τέλει λέξεων, καὶ πρὸ συμφώνου καὶ πρὸ φωνήεντος· εἰς τὰς ἀκολούθους λέξεις μόνον μένει ἄφωνον clef (κλὲ, κλειδίον) chef d'œuvre (σ[χ]ιὲ τέβρ, ἀριστούργημα), cerf, (σὲρ, ἔλαφος), nerf (νὲρ, νεῦρον) (*), boeuf salé (πε σαλὲ, βοῦς ἁλατισμένος), boeuf gras (πὲ γκρὰ, βοῦς παχὺς), oeuf rouge (ὲ ρουζ, ὠὸν ἐρυθρόν). Ἀποσιωπᾶται δὲ καὶ εἰς τὸ neuf (ἐννέα) πρὸ συμφώνου, πρὸ δὲ φωνήεντος προφέρεται, ὡς neuf ans (νὲβ ἂν, ἐννέα ἔτη). Εἰς τὸ neuf (νέον, καινούριον) προφέρεται πάντοτε, ὡς habit neuf (ἀπὶ νὲφ, νέον ἱμάτιον)· ὁμοίως καὶ εἰς τὰ chef (ἀρχηγὸς), boeuf, oeuf, μεμονωμένα.

Τὸ διπλοῦν ff προφέρεται ὡς ἁπλοῦν.

G. g,

Τὸ g προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον γκ, ἀλλ' ἀσθενέστερον, πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, καὶ πρὸ τῶν συμφώνων· οἷον gâter (γκατὲ, φθείρω), gosier (γκοζιὲ, λάρυγξ), guttural (γκιουτιουρὰλ, λαρυγγώδης), gloire (γκλουὰρ, δόξα) augmenter (ὠγκμαντὲ, αὐξάνω), agréable (ἀγκρεάπλ εὐάρεστος), πρὸ δὲ τῶν φωνηέντων e, i, y, προφέρεται ὡς j, οἷον gemir (ζεμὶρ, ἀναστενάζω), Egypte (Ἔζυπτ, Αἴγυπτος). Χρείας δ' οὔσης ἵνα καὶ πρὸ τῶν a καὶ o παραστηθῇ ὁ ἦχος τοῦ j, παρεντίθεται μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἄφωνον e, οἷον George (Ζιὸρζ, Γεώργιος), il mangea (ἰλ μανζιὰ, ἔφαγε). Τοὐναντίον δὲ πρὸς τήρησιν τοῦ φθόγγου γκ παρεντίθεται πρὸ τοῦ e καὶ i τὸ φωνῆεν u, οἷον guérir (γκερὶρ, θεραπεύω), guide (γκὶτ, ὁδηγός).

Περὶ τινων λέξεων καθ' ἃς τὸ u προφέρεται βλ. τὸ στοιχεῖον τοῦτο.

Τὸ g μετὰ τοῦ n ἀποτελεῖ ἰδίαν φωνὴν ὑγρὰν, ὡς νὰ ὑπῆρχε κατόπιν αὐτοῦ τὸ i, οἷον compagnon (κομπανιὸν, σύντροφος), magnanime, (μανιανὶμ, μεγαλόψυχος), agneau (ἀνιὼ, ἀρνίον), ἀλλ'

(*) Εἰς τὸ nerf ἐπὶ ἠθικῆς σημασίας προφέρεται τὸ f.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως τὸ gn φυλάττει τὴν λαρυγγώδη φωνήν του, οἷον gnomon (γνομὸν, γνώμων), gnostique (γνοστὶκ, Γνωστικός).

Εἴς τινας λέξεις, ᾧ μάλιστα ἐκ τοῦ Λατινικοῦ, τὸ g φυλάττει τὸν κύριον αὐτοῦ φθόγγον, οἷον stagnant (σταγνὰντ, ἀκίνητον ὕδωρ), agnus castus (ἄγνιους κάστιους, λυγαρία), imprégnation (ἐμπρεγνασιὸν, ἐμφόρησις), inexpugnable (ἰνεκξπιουγ-γνὰπλ, ἀπόρθητος) igné (ἰγ-γνὲ, πύρινος).

Ἂν συμπέσῃ g πρὸ τῆς συλλαβῆς ge, προφέρεται ὡς γκ, οἷον suggérer (σιουγκ-ζιερὲ, ὑπαγορεύω).

Τὸ τελικὸν g δὲν προφέρεται πρὸ συμφώνου· εἰς ὀλιγίστας δὲ τινὰς λέξεις καὶ εἰς τὰ ἀκολουθούμενα ὑπὸ φωνήεντος προφέρεται ὡς δυνατὸν κ, οἷον bourg (πούρκ, κωμόπολις), joug (ζούγκ, ζυγὸς), un long entretien (λὸγ-καντρετιὲν, μακρὰ συνομιλία). Οὐδόλως δ' ἐξακούεται εἰς τὰς συνθέτους λέξεις ἐκ τοῦ bourg, οἷον faubourg (φωπούρ, προάστειον), καὶ εἰς τὸ legs (λὲ, κληροδότημα), doigt (τουὰ, δάκτυλος), vingt (βὲν, εἴκοσι), étang (ἐτὰν, λίμνη), poing (πουὰν, πυγμὴ), coing (κουὰν, κυδώνιον), hareng (χαρὲν, μαινὶς καπνιστὴ), seing (σὲν, ὑπογραφὴ), sang-sue (σὰν-σιοὺ, βδέλλα), Magdelaine (Ματελαὶν, Μαγδαληνὴ), un seing illisible (ἐν σὲν ἰλλιζίπλ, ὑπογραφὴ δυσανάγνωστος).

H, *h*.

Τὸ h χρησιμεύει μᾶλλον ὡς πνεῦμα ἢ ὡς στοιχεῖον, καὶ ἄλλοτε μὲν εἶναι δασὺ (aspiré), καὶ προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον χ, ἀλλὰ λεπτότερον, ὡς le héros (λὲ χερὼ, ὁ ἥρως), καὶ ἄλλοτε ψιλὸν ἢ ἄφωνον (non aspiré), μηδόλως προφερόμενον, οἷον l'homme (λὸμ, ὁ ἄνθρωπος).

Τὸ h μετὰ τοῦ t καὶ r προφέρεται ὡς ἁπλοῦν ρ, οἷον rhythme (ρὺτμ, ῥυθμὸς), théologie (τεολοζὶ, θεολογία). Ἀναπληροῖ δὲ τὴν Ἑλ. δασεῖαν, οἷον Hélène (Ἑλὲν, Ἑλένη), rhétorique (ρετορὶκ, ῥητορικὴ). Μεταξὺ φωνηέντων ἢ διφθόγγων τιθέμενον διαχωρίζει αὐτὰ, οἷον envahir (ἀνβαχὶρ, εἰσβάλλω). Μετὰ τοῦ c ἀναπληροῖ τὸ ἑλληνικὸν χ· μετὰ τοῦ p τὸ φ, καὶ μετὰ τοῦ t τὸ θ. Ὅρ. δ' ἕκαστον τῶν γραμμάτων τούτων.

Εὐκολίας ἕνεκα τῶν ἀρχαρίων προσθέτομεν τὰς συνηθεστέρας λέξεις καθ' ἃς τὸ h προφέρεται δασέως· Ha! (χὰ! ἆ! ἐπιφώνημα), hache (χὰ[χ]ς, πέλεκυς), hagard (χαγκὰρ, βλοσυρὸς), la haie (λὰ χαὶ, ὁ φραγμὸς), le haillon (λὲ χαγιὸν, ῥάκος), la haine (λὰ χαὶν, τὸ μῖσος), haïr (χαΐρ, μισῶ), hâler (χαλὲ, φλέγω), haleter (χαλετὲ, ἀσθμαίνω), halle (χὰλ, πλατεῖα ἀγορᾶς), halte (χὰλτ, στάσις, σταθμὸς), hameau (χαμὼ, χωρίδιον), hanche (χὰνς[χ]ς, τὸ ἰσχίον), hanneton (χανετὸν, μηλολόνθη), Hanovre (Χανὸβρ, ἡ Ἀνοβέρα),

Ψηφιοποιήθηκε στο Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

haquenée (χακενὲ, ἱππάριον), harangue (χαράγκ, δημηγορία), harasser (χαρασσὲ, κατακουράζω), harceler (χαρσελὲ, παρενοχλῶ), hardes (χὰρδ πλ. φορέματα), hardi (χαρδὶ, τολμηρὸς), harem (χαρὲμ, χαρέμιον), hareng (χαρὲν, ἁρέγκα), hargneux (χαρνιὲ, χαλεπὸς), haricot (χαρικὸ, φασούλιον), harnacher (χαναρσιὲ, ἐπισάττω ἵππον), harpe (χὰρπ, ἅρπη), hasard (χαζὰρ, τύχη), hâter (χατὲ, ταχύνω), haut (χὼ, ὑψηλὸς), havre (χὰβρ, ἐπίνειον), hennir (χανὶρ, χρεμετίζω), herisser (χερισσὲρ, περιφράττω), hérisson (χερισὸν, ἀκανθόχοιρος), héros (χερὸ, ἥρως) (*), hiboux (χιποὺ, γλαυξ), hideux (χιτὲ, δυσειδὴς), Hollande (Χολλὰντ, Ὁλλανδία), honni (χοννὶ, κατηχυμένος) honte (χὸντ, καταισχύνη), hors (χὸρ, ἐκτὸς), houlette (χουλὲτ, ποιμενικὴ ῥάβδος), housse (χοὺς, ἐπίσαγμα ἵππου), hurler (χιουρλὲ, ὀλολύζω). Τὰς λοιπὰς ὅρ. ἐν τῷ λεξικῷ.

J. j.

Τὸ j προφέρεται ὡς τὸ g πρὸ τοῦ e ἢ i, ἢ ὡς τὸ ἡμέτερον ζ, μετὰ ἰδιαιτέρου τινὸς φθόγγου, οἷον jeter (ζ'τὲ, ῥίπτω). Δι' αὐτοῦ πολλάκις γράφεται τὸ ἑλληνικὸν ι εἰς τὰ κύρια ὀνόματα, οἷον Jean, (Ζὰν, Ἰωάννης), Jésus (Ζεζιοὺ, Ἰησοῦς), Jocaste (Ζοκὰστ, Ἰοκάστη).

K, k.

Διὰ τοῦ k γράφονται αἱ ἐξ ἄλλων γλωσσῶν ληφθεῖσαι λέξεις, οἷον Kyrié ἢ Kyrié-éléison (Κύριε ἐλέησον), kyste (κὺστ, κύστη)· ἐνίοτε δὲ τὸ k τίθεται ἀντὶ τοῦ ἡμετέρου χ, οἷον kilolitre (κιλολίτρ, χιλιόλιτρον), kilomètre (κιλομὲτρ, χιλιόμετρον).

L, l.

Τὸ l προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον λ, οἷον livre (λίβρ, βιβλίον).

Τὸ τελικὸν l προφέρεται συνήθως, οἷον tel (τὲλ, τοιοῦτος), ἀλλ' εἰς τὰς ἀκολούθους λέξεις μένει ἄφωνον, baril (παρὶ, πιθίσκος), chenil (σ[χ]ενὶ, οἰκίσκος κυνὸς), coutil (κουτὶ, χονδρόπανον) émeril (ἐμερὶ, σμύρις), fusil (φιουζὶ, πυροβόλον), gentil (ζαντὶ, εὔχαρις), gril (γκρὶ, ἐσχάρα), nombril (νομπρὶ, ὀμφαλὸς), outil (οὐτὶ, σιδήρου ἐργαλεῖον), persil (περσὶ, πετροσέλινον), pouls (πού, σφυγμὸς), soûl (σού, μέθυσος), sourcil (σουρσὶ, ὀφρὺς), καὶ τὸ fils (φὶς, υἱός).

Τὸ l ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ i λαμβάνει ὑγρὸν τινὰ ἦχον, προφερόμενον ὡς ἔγ_ ἢ ἄγ_, ὅθεν καὶ l mouillé (ὑγρὸν) λέγεται, οἷον soleil (σολὲγ_, ἥλιος), travail (τραβὰγ_, κόπος), ὁμοίως καὶ ὅταν ἦναι δύο ll,

(*) Τὰ ἐκ τοῦ héros παράγωγα (ἐροΐν, ἡρωΐς), héroïque (ἐροΐκ, ἡρωϊκὸς), héroïsme (ἐροΐσμ, ἡρωϊσμός).

ἔχουσι φωνὴν ἡμέτερον λ, οἷον héroïne, héroïsme.

οἷον fille (φίγι, κόρη), nous travaillons (νοὺ τραβαγιὸν, ἐργαζόμεθα), fouiller (φουγιὲ, ἐρευνῶ).

Ἐξαιροῦνται τινὰ φυσικῶς προφερόμενα, οἷον Nil (Νίλ, Νεῖλος), fil (φίλ, κλωστὴ), cil (σίλ, βλεφαρὶς), île (ἴλ, νῆσος), mille (μίλλ, χίλια), ville (βίλλ, πόλις), καὶ αἱ ἀπὸ τοῦ ill ἀρχόμεναι λέξεις, οἷον illustre (ἰλλιοὺστρ, ἔνδοξος) illégal (ἰλλεγκὰλ, παράνομον).

Εἴς τινα κύρια, οἷον Arnauld, Quinault, le Hainault τὸ l δὲν προφέρεται.

M. m.

Τὸ m προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον μ, οἷον la mère, (λὰ μὲρ, ἡ μήτηρ). Μένει ἄφωνον εἰς τὰς λέξεις damner (τανὲ, καταδικάζω), καὶ automne (ὠτὸν, φθινόπωρον)· ἄλλοτε δὲ προφέρεται ὡς ν, οἷον comte (κὸντ, κόμης), compte (κὸντ, λογαριασμός), prompt (πρὸν, ἕτοιμος), dompter (τοντὲ, καταδαμάζω)· ὁμοίως καὶ εἰς τὸ τέλος τινῶν λέξεων ὡς ν, διὰ τῆς ῥινὸς προφερόμενον, faim (φαὶν, πεῖνα), nom (νὸν, ὄνομα), parfum (παρφὲν, εὐωδία), Adam (Ἀτὰν, Ἀδάμ). Ὅτι τὸ e καὶ i πρὸ τοῦ m προφέρονται ἐνίοτε ὡς a καὶ e, οἷον emporter (ἀμπορτὲ, ἀποφέρω), impossible (ἐμποσὶπλ, ἀδύνατον), βλ. e καὶ i.

Τὰ δύο m προφέρονται ὡς ἓν, οἷον commis (κομὶ, ὑπάλληλος).

Ξένα τινὰ ὀνόματα φυλάττουσι τὴν προφορὰν τοῦ ληκτικοῦ m, οἷον Sem, Abraham· ἔτι αἱ ἐκ τοῦ Λατινικοῦ interim (τὸ μεταξὺ χρόνου διάλειμμα), idem (ὁ αὐτὸς), post-scriptum (ὑστερόγραφον).

N, n.

Τὸ n ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἡμέτερον ν, οἷον nourrice (νουρὶς, τροφὸς), καὶ προφέρεται καθαρῶς ἐν μέσῳ δύο φωνηέντων, οἷον anatomie (ἀνατομὶ, ἀνατομία). Ἐν ἀρχῇ συλλαβῆς ἢ ἐν τέλει λέξεως προφέρεται ὑποῤῥίνως, οἷον content (κοντὰν, εὐχαριστημένος), confondre (κονφόντρ, συγχέω), entretient (ἀντρετιὲν, συνομιλία). Ἐξαιρεῖται τὸ ληκτικὸν n λέξεων τινῶν, οἷον amen (ἀμὲν, ἀμὴν), hymen (ὑμὲν, ὑμέναιος) κτλ. Βλ. τὰ ὑπόῤῥινα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως ἀκούεται πάντοτε ἑπομένου φωνήεντος, οἷον bon homme (πὸν ὄμ, καλὸς ἄνθρωπος).

Τὸ n μετὰ τοῦ g ἀποτελεῖ ὑγρὸν τινὰ φθόγγον, οἷον agneau (ἀνιὼ, ἀρνίον), magnifique (μανιφὶκ, μεγαλοπρεπής).

Τὰ δύο n προφέρονται ὡς ἕν· οἷον anneau (ἀνὼ, δακτυλίδιον), année (ἀνὲ, χρόνος), innocence (ἰνοσὰνς, ἀθωότης), ἀλλ' εἰς τινας λέξεις προφέρονται ἀμφότερα, οἷον annales (ἀννὰλ, χρονικὰ), annuel

Ψηφιοποιήθηκε στο Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἀννιουέλ, ἐτήσιος), innovation (ἰννοβασιὸν, νεωτερισμὸς), inné (ἰννὲ, ἔμφυτος), annexe (ἀννὲξ, συνημμένος), ὡς καὶ αἱ ἐκ τῆς en, οἷον en nui (ἀννιουὶ, ἀηδία) ennoblir (ἀννοπλίρ, ἐξευγενίζω).

Εἴρηται εἰς τὴν προφορὰν τοῦ e καὶ i ὅτι ταῦτα πολλάκις πρὸ τοῦ n λαμβάνουσι τὴν φωνὴν τοῦ a καὶ e.

Τὸ ent εἰς τὰ τρίτα πληθυντικὰ πρόσωπα τῶν ῥημάτων οὐδόλως προφέρεται, οἷον ils aiment, ils veulent. Ἀποσιωπᾶται δὲ τὸ n καὶ εἰς τὴν λέξιν Monsieur.

P, *p*.

Τὸ στοιχεῖον p ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἡμέτερον π, οἷον prière (πριὲρ, δέησις). Μετὰ τοῦ h προφέρεται ὡς φ, καὶ γράφεται εἰς τὰς ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ λέξεις, τὰς ἐχούσας τὸ φ, οἷον philosophe (φιλοζὸφ, φιλόσοφος), photographie (φωτογκραφὶ, φωτογραφία).

Τὸ p ἀποσιωπᾶται εἰς τὰς λέξεις Baptiste (πατίστ, βαπτιστὴς), baptême (πατὲμ, βάπτισμα), exempt (ἐξὰν, ἐξηρημένος), compte (κὸντ, λογαριασμὸς), temps καὶ printemps (τὰν καὶ πρεντὰν, καιρὸς καὶ ἄνοιξις), prompt (πρὸν, ἕτοιμος), dompter (ντοντὲ, καταδαμάζω), indomptable (ἐντοντάπλ, ἀκαταδάμαστος), sculpture (σκιουλτιοὺρ, γλυπτικὴ), sept καὶ septième (σὲτ καὶ σετιὲμ, ἑπτὰ, ἕβδομος), ἔτι δὲ je romps κτλ. (ζὲ ῥὸν κτλ. διαῤῥήγνυμι). Πρὸς τούτοις δὲ δὲν ἀκούεται εἰς τὰς λέξεις champ (σ[χ]ὰν, ἀγρὸς), camp (κὰν, στρατόπεδον), corps (κὸρ, σῶμα), drap (τρὰ, ἐριοῦχον), loup (λοὺ, λύκος), cep (σὲ, κλῆμα), sirop (σιρὸ, σιρόπιον), εἴτε φωνήεντος, εἴτε συμφώνου ἑπομένου· προφέρεται δὲ εἰς τὰς cap (κὰπ, ἀκρωτήριον), jalap (ζαλὰπ, ἰαλάπη), καὶ εἴς τινα κύρια, οἷον Cecrops (Κέκροψ), Pélops (Πέλοψ), Alep (Ἀλὲπ, Χαλέπιον). Τὸ τελικὸν p εἰς τὸ beaucoup καὶ trop προφέρεται μόνον ἑπομένης λέξεως ἀπὸ φωνήεντος, οἷον il a beaucoup étudié (ἰλὰ πωκοὺ πετιουτιὲ, ἐμελέτησε πολὺ), il a trop aimé (ἰλὰ τρὸ παιμὲ, πολὺ ἠγάπησε). Τὸ διπλοῦν p προφέρεται ὡς ἕν.

Q, *q*.

Τὸ q ἔχει τὸν ἦχον τοῦ ἡμετέρου κ, καὶ εὑρίσκεται πάντοτε μετὰ τοῦ u, ὅπερ ὅμως μένει ἄφωνον, οἷον quérir (κερὶρ, ζητῶ), qualité (καλιτὲ, ποιότης).

Τὸ τελικὸν q τοῦ coq (ἀλεκτρυὼν) προφέρεται, ἀλλ' ὄχι καὶ εἰς τὸ coq-d'-Inde (κο-τὲντ', κοῦρκος). Τὸ q τοῦ cinq (πέντε) προφέρεται πρὸ φωνήεντος, οἷον cinq hommes (σὲνκ ὄμ), ἔτι δὲ καὶ εἰς ἄλλας

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τινὰς περιστάσεις, οἷον le cinq pour cent (λὲ σὲγκ πουρ σᾶν, πέντε τοῖς ἑκατόν)· le cinq de carreau (λὲ σὲγκ τ' καρὼ, τὸ πέντε δηνέρι).

Εἴς τινας ἐκ τοῦ Λατινικοῦ παραγομένας λέξεις, εἰς ἄλλας μὲν τὸ u προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ου, οἷον aquatique (ἀκουατὶκ), équateur, équilatéral, équitation, quietude, εἰς ἄλλας δ' ἔχει τὴν γαλλικὴν προφορὰν, οἷον inquietude, inquiet· οὕτω καὶ εἰς τὰς ἐκ τοῦ Λατιν. quinque (πέντε), quinquennal, quindécagone, quinquagénaire.

R, r.

Τὸ r προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ρ, οἷον rival (ριβὰλ, ἀντίζηλος). Ἐν τέλει λέξεως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀκούεται, οἷον or (ὄρ, χρυσὸς), finir (φινὶρ, τελειόνω), recevoir (ρεσεβουὰρ, δέχομαι).

Εἰς τὰ εἰς er, τὸ r μένει ἄφωνον, οἷον danger (τανζὲ, κίνδυνος), berger (περζὲ, ποιμὴν), aimer (αἰμὲ, ἀγαπῶ).

Ἐξαιροῦνται αἱ μονοσύλλαβοι λέξεις, εἰς ἃς τὸ r προφέρεται, οἷον fer (φὲρ, σίδηρος), la mer (λὰ μὲρ, ἡ θάλασσα), cher (σ[χ]ὲρ, ἀγαπητὸς), καὶ αἱ ἐξῆς πολυσύλλαβοι, amer (ἀμὲρ, πικρὸς), enfer (ἀνφὲρ, ᾅδης), cancer (κανσὲρ, καρκῖνος), cuiller (κιουγιὲρ, κοχλιάριον), éther (ἐτὲρ, αἰθὴρ), fier (φιὲρ, ὑπερήφανος), hier (ϊὲρ, χθὲς), hiver (ἰβὲρ, χειμὼν), machefer (μασ[χ]ιφὲρ, σκωρίαι σιδήρου), καὶ τὰ κύρια ὀνόματα Jupiter (Ζιουπιτὲρ, Ζεὺς), Lucifer (Λιουσιφὲρ, Ἑωσφόρος), Esther (Ἐστὲρ, Ἐσθὴρ), Necker κτλ.

Τὸ r τῆς προηγουμένης λέξεως συνδέεται μετὰ τῶν ἐκ φωνήεντος ἀρχομένων ἀκολούθων, οἷον l'air est pesant (λ'αἴρ ἐ πεζὰν, ὁ ἀὴρ εἶναι βαρύς). Τὰ εἰς ier ὅμως οὐσιαστικὰ δὲν συνδέουσι τὸ ληκτικὸν r, οἷον un écolier intelligent (ἐν ἐκολιὲ ἐντελιζὰν, μαθητὴς νοήμων)· τὸ ἐναντίον δὲ τὰ εἰς ier ἐπίθετα συνδέονται, οἷον au premier assaut (ὼ πρεμιὲρ ἀσσὼ, κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον). Εἰς τὴν λέξιν Monsieur (κύριος) τὸ r μένει ἄφωνον.

Τὰ δύο r ἐκφωνοῦνται ὡς ἕν· ἐξαιροῦνται αἱ ἐκ τοῦ irr ἀρχόμεναι λέξεις, οἷον irriter (ἰρρὶτὲ, παροργίζω), καί τινα εἰς rre, οἷον errer (ἐρρὲ, πλανῶμαι), horreur (ὀρρὲρ, φρίκη), καὶ οἱ μέλλοντες, οἷον je courrai (ζὲ κουρρὲ, θὰ τρέξω), je mourrai (ζὲ μουρρὲ, θὰ ἀποθάνω).

S. s.

Τὸ στοιχεῖον s προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον, οἷον savon (σαβὸν, σαπώνιον). Ὁ δ' ἦχος αὐτοῦ συγχωνεύεται πρὸ τῶν ce καὶ ci, οἷον scène (σὲν, σκηνὴ), science (σιὰνς, ἐπιστήμη), sceau (σὼ, κάδος), καὶ εἰς τὴν λέξιν schisme (σ[χ]ισμ, σχίσμα).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ s μεταξὺ δύο φωνηέντων εὑρισκόμενον προφέρεται ὡς ζ, οἷον baiser (παιζὲ, φιλῶ), cause (κώζ, αἰτία), ἔτι δὲ καὶ πρὸ τοῦ b καὶ d, οἷον presbytère (πρεζβυτὲρ, πρεσβυτέριον), Asdrubal (Ἀζδρουβὰλ Ἀσδρούβας).

Τὸ s συνδεόμενον πρὸς τούτοις μετὰ τῶν ἐκ φωνήεντος ἀρχομένων λέξεων, προφέρεται ὡς ζ, οἷον ils ont (ἰλ ζὸν, ἔχουσι), les hommes (λὲζ ὸμ, οἱ ἄνθρωποι)· προσοχὴ ὅμως νὰ μὴ συνδέωμεν αὐτὸ ὅταν προέρχηται κακοφωνία. Τὸ volontiers (βολοντιὲ, εὐχαρίστως) οὐδέποτε συνδέεται.

Τὸ s, καίτοι μεταξὺ δύο φωνηέντων κείμενον, προφέρεται ὡς σ εἴς τινας λέξεις συνθέτους ἐκ τῆς anti (ἀντὶ ἑλ.) καὶ pré (Λατ. προθέσ.), οἷον antisocial (ἀντισοσιὰλ, ἀντικοινωνικὸς), présuposer (πρεσιουποζὲ, προϋποθέτω), préséance (πρεσεὰνς, προεδρεία)· πρὸς δὲ ᾧ εἰς τὰς ἐκ τῆς λέξεως συλλαβῆς, οἷον monosyllabe, polysyllabe (μονοσυλλὰπ, πολυσυλλὰπ, μονοσύλλαβος, πολυσύλλαβος)· ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰ désuétude (τεσιουετιοὺτ, ἀχρηστία) parasol (παρασὸλ, ἀλεξήλιον), vraisemblable (βραισαμπλὰπλ, ἀληθοφανής)· ἐξαιρεῖται δὲ προφέρεται ὡς ζ, καίτοι ἔχον σύμφωνον πρὸ αὐτοῦ εἰς τὰ ἐκ τοῦ Λατιν. trans, σύνθετα, οἷον transiger (τρανζιζὲ, συμβιβάζομαι), transaction, transitif, intransitif, καὶ εἰς τὴν λέξ. balsamique. Ἐξαιροῦνται τὰ Transylbanie, transir κτλ.

Εἰς τὰς ἀκολούθους λέξεις τὸ τελικὸν s προφέρεται πάντοτε aloès, ananas, as, atlas, blocus, foetus, iris, lis (ὄχι δὲ καὶ εἰς τὸ fleur de lis), lorsque, maïs, moeurs, métis, prospectus, laps de temps (λὰπς) en sus, la vis (ἔλιξ), fils, vasistas, chorus, gratis, rébus, sinus, ἔτι δὲ καὶ εἰς κύρια ὀνόματα, Bacchus, Vénus, Crésus, Délos, Pallas, Périclès, Hermès, Cérès, ᾧ ἄλλα τινά. Τὴν λέξιν Jésus Christ (πρόφ. Ζεζιοὺ Κρὶ), τὸ δὲ Christ μόνον προφ. Κρίστ.

Πρὸς τούτοις δ' ἀκούεται τὸ s καὶ εἰς τὸ ἐπίρρημα plus, εἰς τὰς φράσεις μόνον· je dis plus, il y a plus, καὶ εἰς τὸ plus - que - parfait (πλιοὺ καὶ παρφαὶτ, ὑπερσυντελικός)· ἔτι δὲ καὶ εἰς τὸ tous μόνον εὑρισκόμενον κτλ

T, t.

Τὸ t προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον τ, οἷον tenir (τενὶρ, κρατῶ).

Τὸ t προφέρεται ὡς σ εἰς τὰ λήγοντα εἰς tial, tiel καὶ tion, οἷον partial (παρσιὰλ, μερόληπτος), essentiel (ἐσσανσιὲλ, οὐσιώδης), portion (πορσιὸν, μερὶς), ἔτι δ' εἴς τινα τῶν εἰς tie, οἷον ineptie (ἰνεπσὶ, ἀναισθησία), inertie (ἰνερσὶ, ἀδράνεια), prophétie (προφεσὶ, προφητεία) καὶ τῶν εἰς atie, οἷον primatie (πριμασὶ, πρωτεῖα), démocratie (τεμοκρασὶ, δημοκρατία), Béotie (πεοσὶ, Βοιωτία)· πρὸς τούτοις εἰς τὰς λέξεις patient (πασιὰν, ὑπομονητικὸς), satiété (σασιετὲ, κόρος), insa-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

tiable (ἐνσασιὰπλ, ἄπληος), καὶ εἰς τὰ ῥήματα initier (ἰνισιὲ, κατηχῶ), balbutier (παλπιουσιὲ, ψελλίζω). Ἐκ δὲ τῶν εἰς tien μόνον κύριά τινα προφέρονται ὡς σ, οἷον Gratien (Γκρασιὲν, Γρατιανὸς) Dioclétien (Διοκλεσιὲν, Διοκλητιανὸς), Vénitien (Βενισιὲν, Βενετός).

Τὰ εἰς tion ἔχοντα πρὸ αὐτῶν s ἢ x, διατηροῦσι τὸν ἦχόν των, οἷον mixtion (μιξτιὸν, σύγκρασις φαρμάκων), question (κεστιὸν, ἐρώτησις), καὶ τὰ ῥήματα nous portions (νοὺ πορτιὸν, ἐφέρομεν), nous partions (νοὺ παρτιὸν, ἐφεύγομεν).

Τὸ τελικὸν t εἶναι ἄφωνον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ συνδέεται μετὰ τῆς ἀκολούθου ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένης λέξεως, οἷον savant homme (σαβὰντ-ὅμ, σοφὸς ἀνήρ)· ἀλλ' ὅταν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχῃ r, ἀποσιωπᾶται τὸ t, οἷον tort énorme (τὸρ-ἐνόρμ, μέγιστον ἄδικον). Εἰς τὸν σύνδεσμον et (καὶ) πάντοτε τὸ t μένει ἄφωνον.

Εἰς τὰς ἀκολούθους λέξεις τὸ τελικὸν t προφέρεται πάντοτε accesit, brut, dot, déficit, est, ouest, fat, granit, indult, lest, luth, net, subit, toast, transit, vivat, Zenith, abject, contact, correct, direct, exact, infect, suspect, strict, tact, dix-huit.

Εἰς τὸ respect, aspect, circospect, τὸ t σιωπᾶται, προφερομένου τοῦ c.

Τὸ διπλοῦν t δὲν ἀκούεται ἐπαισθητῶς εἰ μὴ εἴς τινας λέξεις, οἷον atticisme (ἀττισισμ, ἀττικισμὸς), Attique (Ἀττὶκ, Ἀττικὴ), guttural (γκιουττιουρὰλ, λαρυγγόφωνος), pittoresque κτλ.

Τὸ t μετὰ τὸ n διατηρεῖ τὸν ἴδιον ἦχον εὐκρινῶς, οὐδ' ἀκούεται πρὸ αὐτοῦ ἕτερος ἦχος, οἷον antichambre (ἀν-τισ[χ]ιάμπρ, ἀντιθάλαμος), καὶ οὐχὶ ὡς ἡμεῖς προφέρομεν τὸν συνδυασμὸν τοῦτον ὡς ντ εἰς τὴν λέξιν ἀντιθάλαμος.

Περὶ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ t μετὰ τοῦ h ὅρα τὸ στοιχεῖον τοῦτο.

V, v.

Τὸ v προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον β, οἷον venir (βενὶρ, ἔρχομαι). Τὸ w δὲν εἶναι Γαλλικὸν, ἀλλὰ χρησιμεύει ἐνίοτε πρὸς διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς γραφῆς ἄλλων· οἷον Wellington (Οὐελλιγκτὸν, Οὐελλιγκτών).

X, x.

Τὸ στοιχεῖον τοῦτο προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ξ, οἷον exprès (ἐξπρὲ, ἐπίτηδες)· ἄλλοτε δὲ ὡς τὸ γκσ καὶ μάλιστα εἰς τὰ ἀπὸ ex ἀρχόμενα, οἷον examen (ἐγκσαμὲν, ἐξέτασις), exemple (ἐγκσὰμπλ, παράδειγμα), exanthème (ἐγκσαντὲμ, ἐξάνθημα), καὶ εἰς Κύρια ὀνόματα, οἷον Xenophon (Γκσενοφῶν, Ξενοφῶν), Xavier (Γκσαβιὲ, Ξαβιέρος), Xerxes (Γκσερξὶς, Ξέρξης).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εἴς τινας λέξεις λαμβάνει τὸν ἦχον τοῦ σ, ἤτοι soixante (σουασὰντ, ἑξήκοντα), Bruxelles (πριουσὲλλ, Βρυξέλλαι)· ὁμοίως καὶ εἰς τὸ six (σὶς, ἕξ), καὶ dix (τὶς, δέκα), μόνα εὑρισκόμενα.

Μετὰ τῶν ἐκ φωνηέντων ἀρχομένων λέξεων συνδέεται ὡς ζ, οἷον aux amis (ὼ ζαμὶ, τοῖς φίλοις). Ἔτι δὲ καὶ εἴς τινας λέξεις προφέρεται ὡς, ζ, οἷον deuxième (τεζιὲμ, δεύτερος), dix hommes (τὶζ ὄμ, δέκα ἄνθρωποι), sixième (σιζιὲμ, ἕκτος), dixième (τιζιὲμ, δέκατος), dix-huit (τὶ ζιουϊτ, δέκα ὀκτὼ), dix neuf (τὶζ-νὲφ, δέκα ἐννέα).

Τὸ τελικὸν x προφέρεται ὡς ξ εἰς τὰς λέξεις bombyx, borax, index, lynx, prefix, sphinx, styx, καὶ εἰς τὸ Aix-la-Chapelle. Εἰς δὲ τὸ Aix-les-Bains προφέρεται ὡς ς.

Z, z.

Τὸ z προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ζ, οἷον zèle (ζὲλ, ζῆλος). Συνδέεται δὲ καὶ μετὰ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων λέξεων, οἷον vous avez un livre (βοὺζ ἀβὲζ ἒν λίβρ, ἔχετε ἓν βιβλίον).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΠΟΡΡΙΝΩΝ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ.

Προσθέτομεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν παρὰ Γάλλοις *ὑποῤῥίνων* (nasales). *Ὑπόῤῥινα* λέγονται συνδυασμοί τινες φωνηέντων, οἵτινες συναπτόμενοι μετὰ τοῦ n καὶ m, πολλάκις δὲν προφέρονται κατὰ τὸν ἴδιον φθόγγον, ἀλλὰ διὰ τῆς ῥινὸς, πνιγόμενοι τρόπον τινὰ ἐντὸς αὐτῆς. Ταῦτα δ' εἶναι τὰ εἰς am καὶ an λήγοντα, οἷον ambigu (ἀμφίβολος), ruban (ταινία)· τὰ εἰς en καὶ em, οἷον encre (μελάνη), temple (ναός)· τὰ εἰς aim, ain καὶ ein, οἷον craindre (φοβοῦμαι), bain (λουτρὸν), peindre (ζωγραφίζω)· τὰ εἰς in καὶ im, οἷον infini (ἀτελείωτος), impie (ἀσεβής)· τὰ εἰς on καὶ om, οἷον mon (ἰδικός μου), ton (ἰδικός σου), bon (καλὸς), comte (κόμης), pronom (ἀντωνυμία)· τὰ εἰς un, um, οἷον un, (εἷς), parfum (εὐωδία)· τὰ εἰς oin, οἷον loin· τὰ εἰς ien, iem, οἷον, rien (τίποτε), le mien (ὁ ἰδικός μου), le chien (ὁ κύων), citoyen (πολίτης), Chrétien (Χριστιανός). Εἰς τὴν κατάληξιν ὅμως men, τὸ e δὲν εἶναι ὑπόῤῥινον, οἷον amen (ἀμὴν), examen (ἐξέτασις), hymen (ὑμέναιος), abdomen (γαστήρ).

Ἡ ὑπόῤῥινος προφορὰ πρὸς τούτοις δὲν γίνεται ὅταν ἀκολουθῇ φωνῆεν μετὰ τὸ n ἢ m, ἢ ὅταν ταῦτα διπλασιάζωνται, οἷον reine (βασίλισσα), une (μία), la mienne (ἡ ἰδική μου), bonne (καλή).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΟΛΛΕΝΔΟΡΦΟΥ ΜΕΘΟΔΟΣ

ΜΙΝ ΠΡΩΤΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ Α — LEÇON I

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ

Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει δύο γένη: Ἀρσενικὸν (Masculin) καὶ Θηλυκὸν (Féminin). Ἑπομένως δὲ καὶ τὰ ἄρθρα αὐτῆς εἶναι δύο, ἤτοι *le* ἀρσενικὸν καὶ *la* θηλυκόν (*).

Κλίσις τοῦ Ἀρσενικοῦ Ἄρθρου.

Ἑνικὸς ἀριθμός.		*Nombre singulier.*	
Ὀνομαστικὴ,	ὁ.	Nominatif,	le.
Γενικὴ,	τοῦ.	Génitif,	du.
Δοτικὴ,	τῷ.	Datif,	au.
Αἰτιατικὴ,	τόν.	Accusatif,	le (**).

Ἔχετε; — Avez vous? (κ. λ. ἔχετε ὑμεῖς;)
Ναὶ, ἢ μάλιστα, Κύριε, ἔχω. — Oui, Monsieur, j'ai (κ. λ. ἐγὼ ἔχω).

(*) Τὸ γένος τῶν Γαλλικῶν οὐσιαστικῶν, ἑπομένως δὲ καὶ τῶν ἄρθρων, δὲν ἀνταποκρίνεται ἀκριβῶς πρὸς τὸ Ἑλληνικόν· πολλάκις τὸ ἐν τῇ Γαλλικῇ ἀρσενικὸν οὐσιαστικὸν εἶναι γένους θηλυκοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν, ὡς le nez (ἡ ῥίς)· τὸ δ' εἰς τὴν Γαλλικὴν θηλυκὸν οὐσιαστικὸν ἐκφέρεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δι' οὐδετέρου γένους εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, οἷον la bouche (τὸ στόμα)· καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει οὐδέτερον γένος εἰς τὴν Γαλλικὴν, ἐννοεῖται ὅτι πολλὰ οὐσιαστικὰ ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ μεταφράζονται δι' οὐδετέρου γένους παρ' ἡμῖν, καὶ τἀνάπαλιν.

(**) Παρὰ Γάλλοις ἡ αἰτιατικὴ εἶναι ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ εἰς ὅλα τὰ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ πῖλος — τὸν πῖλον. (Τὸ σκιάδιον κ. καπέλλον).	Le chapeau.
Ἔχετε τὸν πῖλον;	Avez-vous le chapeau?
Μάλιστα, Κύριε, ἔχω τὸν πῖλον.	Oui, Monsieur, j'ai le chapeau.

Παρατ. α'. Ἕκαστον πρόσωπον τοῦ ῥήματος τοῦ τε ἑνικοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ πληθυντικοῦ συνοδεύεται πάντοτε εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, αἵτινες ἐπὶ ἐρωτήσει, ἢ καὶ ἄλλαις τισὶ περιστάσεσι, τίθενται μετὰ τὰ ῥήματα, ἑνούμεναι μετ' αὐτοῦ διὰ τοῦ ἑνωτικοῦ σημείου, οἷον avez-vous? (*).

Ὁ ἄρτος — τὸν ἄρτον.	Le pain.
Ὁ σάπων ἢ τὸ σαπώνιον. (ἑλ. σμῆγμα).	Le savon.
Ὁ χάρτης ἢ τὸ χαρτίον.	Le papier.
Τὸ ἅλας.	Le sel.
Ἡ ζάχαρις.	Le sucre.

Παρατ. β'. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία ἐγὼ Γαλλιστὶ λέγεται je. Εἰς δὲ τὸ j'ai (ἐγὼ ἔχω) ἐγένετο ἔκθλιψις τοῦ φωνήεντος e, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐτέθη ἡ ἀπόστροφος. Τοῦτο γίνεται καὶ εἰς ἄλλας λέξεις, ὅταν συμβαίνῃ ἔκθλιψις φωνήεντος πρὸ ἄλλου φωνήεντος ἢ πρὸ h ἀφώνου, οἷον εἰς τὸ ἄρθρον le καὶ la, εἰς τὴν πρόθεσιν de, εἰς τὸ que κτλ.

Κλίσις τοῦ θηλυκοῦ Ἄρθρου.

Ἑνικὸς ἀριθμός.		*Nombre singulier.*	
Ὀνομαστικὴ,	ἡ.	Nominatif,	la.
Γενικὴ,	τῆς.	Génitif,	de la.
Δοτικὴ,	τῇ.	Datif,	à la.
Αἰτιατικὴ,	τήν.	Accusatif,	la.

Ἔχετε τὸ ὡρολόγιον;	Avez-vous la montre?
Ναὶ, Κύριε, ἔχω τὸ ὡρολόγιον.	Oui, Monsieur, j'ai la montre.

πτωτικὰ, ὡς παρ' ἡμῖν εἰς τὰ οὐδέτερα. Περὶ τῆς μορφώσεως τῶν πλαγίων πτώσεων τοῦ ἄρθρου (τοῦ μὲν du ἐκ τοῦ de le, καὶ τοῦ au ἐκ τοῦ à le), ὅρ. Γραμ. Οἰκονομ. σελ. 24.

(*) Περιττὸν νὰ σημειώσωμεν ὅτι φιλοφρονήσεως χάριν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ δευτέρου προσώπου μεταχειρίζονται τὸ πληθυντικὸν, ὅπερ κατέστη κοινότατον καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ τράπεζα.	La table.
Τὸ ὑπόδημα.	La botte.
Τὸ ὕδωρ.	L'eau (Ὁρ. *Παρ. β'.*)
Τὸ ξίφος (κ. σπαθίον).	L'épée.
Τὸ κρέας.	La viande.

Μου (ἄτονον).	*Mon...*
Ὑμῶν (κ. σας).	*Votre...*
(Ἰδικός μου — ἰδικός σας).	
Ὁ πῖλός μου.	*Mon* chapeau.
Ὁ ἄρτος ὑμῶν, ἢ ὁ ἄρτος σας.	*Votre* pain.

Παρατ. γ'. Τὰ παρὰ Γάλλοις λεγόμενα Κτητικὰ ἐπίθετα mon (ἐμὸς ἢ ἰδικός μου) καὶ votre (ὑμέτερος ἢ ἰδικός σας) τίθενται πάντοτε πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ, καὶ ἀνάρθρως. Συνήθως ἡμεῖς παριστῶμεν αὐτὰ διὰ τῆς γενικῆς τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας *μου* καὶ *ὑμῶν* (κ. *σας*), προσθέτοντες καὶ τὸ ἄρθρον εἰς τὸ οὐσιαστικόν.

Ἔχετε τὸν πῖλόν μου;	Avez-vous *mon* chapeau?
Μάλιστα, Κύριε, ἔχω τὸν πῖλόν σας.	Oui, Monsieur, j'ai *votre* chapeau
Ἔχετε τὸν ἄρτον σας;	Avez-vous *votre* pain?
Ἔχω τὸν ἄρτον μου.	J'ai *mon* pain.

Τὸ θηλυκὸν τοῦ *mon* εἶναι *ma*· πρὸ φωνήεντος ὅμως μένει mon καὶ εἰς τὸ θηλυκὸν γένος, εὐφωνίας χάριν (*).

Τὸ votre εἶναι ἀπαράλλακτον ὡς καὶ εἰς τὸ ἀρσενικόν.

Ἔχετε τὸ ὡρολόγιόν μου;	Avez-vous *ma* montre?
Μάλιστα, Κύριε, ἔχω τὸ ὡρολόγιόν σας.	Oui, Monsieur, j'ai *votre* montre.
Ἔχετε τὸ ξίφος μου;	Avez-vous *mon* épée?
Μάλιστα, Κύριε, ἔχω τὸ ξίφος σας.	Oui, Monsieur, j'ai *votre* épée.

Τίς; ποῖος; τί;...	*Quel?...*
(Αἰτ. τίνα; — ποῖον;)	
Ποῖον πῖλον ἔχετε;	*Quel* chapeau avez-vous?
Ἔχω τὸν πῖλόν μου.	J'ai mon chapeau.

(*) Ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἑλλ. γλῶσσαν ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία μου, δι' ἧς συνήθως ἐκφράζομεν τὰ κτητ. ἐπίθετα εἶναι γένους κοινοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως τοῦ θηλυκοῦ εἰς τὸ Γαλλικὸν ὃς ἐνθυμῆται ὁ ἀρχάριος ὅτι

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ποῖον ἄρτον ἔχετε; — *Quel* pain avez-vous?
Ἔχω τὸν ἄρτον σας. — J'ai votre pain.

Τὸ θηλυκὸν τῆς ἀντωνυμίας quel εἶναι quelle.

Ποῖον ὑπόδημα ἔχετε; — *Quelle* botte avez-vous?
Ἔχω τὸ ὑπόδημά μου. — J'ai ma botte.

ΘΕΜΑ 1.

Ἔχετε τὸν ἄρτον; — Μάλιστα, Κύριε, ἔχω τὸν ἄρτον. — Ἔχετε τὸν ἄρτον σας; — Ἔχω τὸν ἄρτον μου. — Ἔχετε τὸ ἄλας; — Ἔχω τὸ ἅλας. — Ἔχετε τὸ ἅλας μου; — Ἔχω τὸ ἅλας σας. — Ἔχετε τὸ σαπώνιον; — Ἔχω τὸ σαπώνιον. — Ἔχετε τὸ σαπώνιόν σας; — Ἔχω τὸ σαπώνιόν μου. — Ἔχετε τὴν ζάχαρίν σας; — Ἔχω τὴν ζάχαρίν μου. — Ποίαν (quel) ζάχαριν ἔχετε; — Ἔχω τὴν ζάχαρίν σας. — Ποῖον χαρτίον ἔχετε; — Ἔχω τὸ χαρτίον μου. — Ποῖον ἄρτον ἔχετε; — Ἔχω τὸν ἄρτον σας. — Ποῖον ἅλας ἔχετε; — Ἔχω τὸ ἅλας μου. — Ἔχετε τὸ ἅλας μου; — Μάλιστα, Κύριε, ἔχω τὸ ἅλας σας.

Θηλ. Ἔχετε τὴν τράπεζαν; — Ναὶ, Κύριε, ἔχω τὴν τράπεζαν. — Ἔχετε τὸ κρέας μου; — Ἔχω τὸ κρέας σας. — Ποῖον (Quelle) ὑπόδημα ἔχετε; — Ἔχω τὸ ὑπόδημά μου (ma). — Ἔχετε τὸ ξίφος μου; — Ἔχω τὸ ξίφος σας. — Ποῖον ὕδωρ ἔχετε; — Ἔχω τὸ ὕδωρ μου (mon eau). — Ἔχετε τὸ ὡρολόγιον; — Ἔχω τὸ ὡρολόγιον. — Ποῖον ὡρολόγιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ ὡρολόγιόν μου. — Ἔχετε τὸ ὡρολόγιόν μου; — Μάλιστα, Κύριε, ἔχω τὸ ὡρολόγιόν σας.

ΜΑΘΗΜΑ Β'. LEÇON II.

Αὐτὸν ἢ τὸν, αὐτὴν ἢ τήν. — *Le...*
(Αἰτ. τῆς ἀντων. αὐτός). — (Acc. du pron. pers. il).

Ἔχετε τὸν πῖλόν μου; — Avez-vous mon chapeau?
Ναὶ, Κύριε, τὸν ἔχω. — Oui, Monsieur, je l'ai (*Παρ. β'.*)

τὸ mon καὶ ma ἀκολουθοῦσι τὸ γένος τοῦ κτήματος καὶ οὐχὶ τὸ τοῦ κτήτορος, οἷον mon ruban (ἐμὴ ταινία), ma table (ἐμὴ τράπεζα), ma montre (ἐμὸν ὡρολόγιον), οὐχ ἧττον ὑπὸ ἀνδρὸς καὶ ὑπὸ γυναικὸς οὕτω λεγόμενα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ ἐριοῦχον (κ. ἡ τσόχα).	Le drap.
Τὸ σανδάλιον, τὸ πέδιλον. (χ. παποῦτσι).	Le soulier.
Τὸ ξύλον (§. δάσος).	Le bois.
Ἡ περικνημὶς (κ. ἡ κάλτσα).	Le bas.
Τὸ νῆμα (ἡ κλωστή). (ὁ μῖτος, τὸ λίνον).	Le fil.
Ὁ κύων, ἡ σκύλος.	Le chien.
Ὁ ἵππος (κ. τὸ ἄλογον).	Le cheval.
Καλός. (ἀγαθὸς, χρήσιμος).	Bon.
Κακός. (ἀχρεῖος, ἄσχημος).	Mauvais.
Εὐειδὴς, εὔμορφος. (καλὸς, κομψὸς, νόστιμος).	Joli (*).
Ὡραῖος, εὔμορφος. (ἀξιόλογος, περικαλλὴς).	Beau (*).
Δυσειδής. (Δύσμορφος, ἄσχημος, ἐνοχλητικός).	Vilain.
Γέρων. (γηραλέος, παλαιός).	Vieux.

Ἔχετε τὸν εὔμορφον σκύλον μου;	Avez-vous mon *joli* chien?
Μάλιστα, Κύριε, τὸν ἔχω.	Oui, Monsieur, je l'ai.
Ἔχετε τὸ παλαιὸν σανδάλιόν μου;	Avez-vous mon *vieux* soulier?
Ναὶ, Κύριε, τὸ ἔχω.	Oui, monsieur, je l'ai.

Οὐ, δὲν, μή. — Ὄχι.	*Ne . . . pas. — Non.*
Δὲν ἔχω.	Je *n'*ai *pas* (*Παρατ. 6'.*).
Δὲν ἔχω τὸν ἄρτον.	Je *n'*ai *pas* le pain.
Ἔχετε τὸν παλαιὸν πῖλόν μου;	Avez-vous mon vieux chapeau?
Ὄχι, Κύριε, δὲν τὸν ἔχω.	*Non*, Monsieur, je *ne* l'ai *pas*.
Τί (ποίου εἴδους) χαρτίον ἔχετε;	Quel papier avez-vous;

(*) Τὸ beau (ὡραῖος) λέγεται ἐπὶ τῶν ἐξεχόντων ἀντικειμένων, τὸ δὲ joli ἐπὶ τῶν μετρίων, ὡς le beau cheval, le joli chien, καί τοι λέγεται καὶ le beau chien. Τὸ ἐναντίον τοῦ joli εἶναι τὸ vilain.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχω τὸ καλὸν χαρτίον μου.	J'ai mon *bon* papier.
Ποῖον ἵππον ἔχετε;	Quel cheval avez-vous?
Ἔχω τὸν ὡραῖον ἵππον μου.	J'ai mon *beau* cheval.

Παρατ. δ'. Ἐπὶ ἀρνήσει τὸ ῥῆμα τίθεται μεταξὺ τοῦ *ne* καὶ *pas*, ἢ *point*. Ὅταν ὅμως ὑπάρχῃ ἄλλο ἀρνητικὸν μόριον, ὡς rien, jamais, guère, plus κτλ. παραλείπεται τὸ pas καὶ point. Ὁμοίως δὲ καὶ προηγουμένης, ἢ ἑπομένης ἀρνητικῆς ἀντωνυμίας *personne*, *aucun*, *nul* (οὐδείς, κἀνείς, μηδείς), καὶ ἐπί τισιν ἄλλαις περιστάσεσιν(*).

Ἐκ, *Ἀπό*.	*De*.
Ἐκ χάρτου, ἢ ἀπὸ χαρτίον.	*De* papier.
Ἐκ ξύλου.	*De* bois.
Ἐκ μίτου, ἢ λίνου.	*De* fil.

Παρατ. ε'. Τὰ συνήθως δι' ἐπιθέτου ἐκφραζόμενα εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν *Μετουσιαστικὰ*, παρὰ Γάλλοις σχηματίζονται διὰ τῆς προθέσεως *de*, παρεντιθεμένης μεταξὺ τοῦ ὀνόματος τοῦ πράγματος καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς ὕλης, ἐξ ἧς τοῦτο γίνεται.

Ὁ χάρτινος πῖλος.	Le chapeau *de* papier.
Τὸ τουφέκιον.	Le fusil.
Ἡ βύρσα, ἢ τὸ δέρμα.	Le cuir.
Ὁ σίδηρος.	Le fer.
Τὸ ξύλινον τουφέκιον.	Le fusil *de* bois.
Τὸ βύρσινον σανδάλιον.	Le soulier *de* cuir.
Πάαν περικνημῖδα ἔχετε;	Quel bas avez vous?
Ἔχω τὴν λινῆν περικνημῖδά μου.	J'ai mon bas *de* fil.
Ποῖον τουφέκιον ἔχετε;	Quel fusil avez vous?
Ἔχω τὸ ξύλινον τουφέκιον.	J'ai le fusil *de* bois.
Ποῖον σανδάλιον ἔχετε;	Quel soulier avez vous?
Ἔχω τὸ βύρσινον σανδάλιον.	J'ai le soulier *de* cuir.

Τὸ θηλυκὸν τῆς *le* εἶναι *la*, λαμβάνον πρὸ φωνήεντος τὴν ἀπόστροφον, ὡς καὶ τὸ ἀρσενικόν.

Ἔχετε τὸ ὡρολόγιόν μου;	Avez-vous ma montre?
Ναὶ, Κυρία, τὸ ἔχω.	Oui, Madame, je l'ai.

(*) Ὅρα Γραμμικὴν Οἰκονομίαν σελ. 498.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ θρανίον (ἡ καθίκλα).	La chaise.
Ἡ μέταξα.	La soie.
Τὸ κονδύλιον.	La plume.
Ἡ ἐσθὴς (τὸ φόρεμα).	La robe.
Τὸ ἄχυρον.	La paille.
Τὸ ἀλειμματοκήριον.	La chandelle.
Καλὴ (χρήσιμος κτλ.).	Bonne.
Κακὴ (ἄσχημος κτλ.).	Mauvaise.
Εὐειδὴς (κομψὴ κτλ.).	Jolie (*).
Ὡραία (εὔμορφος).	Belle (*).
Δυσειδὴς (ἀχρεία).	Vilaine.
Γραῖα (γηραλέα, παλαιά).	Vieille.

Ἔχετε τὸ ὡραῖον ὡρολόγιόν μου;	Avez-vous ma belle montre?
Ναί, Κύριε, τὸ ἔχω.	Oui, Monsieur, je l'ai.
Ἔχετε τὴν μεταξίνην ἐσθῆτά μου;	Avez-vous ma robe de soie?
Ναί, Κυρία, τὴν ἔχω.	Oui, Madame, je l'ai.
Ἔχετε τὸ ἀχύρινον σκιάδιόν μου;	Avez-vous mon chapeau de paille?
Δὲν τὸ ἔχω.	Je ne l'ai pas.
Ποίαν τράπεζαν ἔχετε;	Quelle table avez vous?
Ἔχω τὴν ξυλίνην τράπεζαν.	J'ai la table de bois.

ΘΕΜΑ 2.

Ἔχετε τὸν ὡραῖον ἵππον μου; — Μάλιστα, Κύριε, τὸν ἔχω. — Ἔχετε τὸ παλαιὸν σανδάλιόν μου; — Ὄχι, Κύριε, δὲν τὸ ἔχω. — Ἔχετε τὸν καλὸν πῖλόν μου; — Μάλιστα, Κύριε, τὸν ἔχω. — Ἔχετε τὸ ἄσχημον χαρτίον μου; — Ὄχι, Κύριε, δὲν τὸ ἔχω. — Ποῖον σκύλον ἔχετε; — Ἔχω τὸν εὔμορφον σκύλον σας. — Ἔχετε τὸ καλὸν ἐριοῦχον; — Ὄχι, Κύριε, δὲν τὸ ἔχω. — Ποῖον τουφέκιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ ὡραῖον τουφέκιόν σας. — Ποίαν περικνημῖδα ἔχετε; — Ἔχω τὴν λινῆν περικνημῖδα. — Ἔχετε τὴν λινῆν περικνημῖδά μου; — Δὲν ἔχω τὴν λινῆν περικνημῖδά σας. — Ἔχετε τὸ ξύλινον τουφέκιόν μου; — Ὄχι, Κύριε, δὲν τὸ ἔχω. — Ἔχετε τὸν παλαιὸν ἄρτον; —

(*) Σημειοῦμεν καὶ ἐνταῦθα τὴν ὄντως τοιαύτην jolie δὲ femme τὴν διαφορὰν τοῦ belle καὶ jolie· λέγομεν belle femme (ὡραία γυνὴ) παρ' ἡμῖν λεγομένην νόστιμον.

Ψηφιοποίηση: Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν ἔχω τὸν παλαιὸν ἄρτον. — Ποῖον σανδάλιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ ὡραῖον βύρσινον σανδάλιόν σας. — Ποῖον σαπώνιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ παλαιὸν σαπώνιόν μου. — Ἔχω τὸ ἀχρεῖον σαπώνιον. — Ποίαν ζάχαριν ἔχετε; — Ἔχω τὴν καλὴν ζάχαρίν σας. — Ποῖον ἅλας ἔχετε; — Ἔχω τὸ κακὸν (ἀχρεῖον) ἅλας. — Ποῖον πῖλον ἔχετε; — Ἔχω τὸν ἄσχημον χάρτινον πῖλόν μου. — Ἔχετε τὸ ἄσχημον ξύλινον σανδάλιόν μου; — Ὄχι, Κύριε, δὲν τὸ ἔχω.

Θηλ. Ἔχετε τὸ κρέας μου; — Ναὶ, Κύριε, τὸ ἔχω. — Ἔχετε τὸ ἄσχημον θρανίον μου; — Ὄχι, Κυρία, δὲν τὸ ἔχω. — Τί κονδύλιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ ὡραῖον κονδύλιόν σας. — Ἔχετε τὴν ξυλίνην τράπεζάν μου; — Δὲν τὴν ἔχω. — Τί ὑπόδημα ἔχετε; — Ἔχω τὸ ὡραῖον βύρσινον ὑπόδημά σας. — Ἔχετε τὴν παλαιὰν μεταξίνην ἐσθῆτά μου; — Ὄχι, Κυρία, δὲν τὴν ἔχω. — Ἔχετε τὸ ἀχύρινον σκιάδιόν μου; — Ὄχι, Κυρία, δὲν τὸ ἔχω· ἔχω τὴν ὡραίαν μεταξίνην περικνημῖδά σας. — Ἔχετε τὸ ἀλειμματοκήριόν σας; — Ὄχι, Κύριε, δὲν τὸ ἔχω.

ΜΑΘΗΜΑ Γ'.

Τί, τίποτε, κάτι.

Ἔχετέ τι; (κ. ἔχετε τίποτε;)
Ἔχω τι, ἔχω κάτι.

Οὐδέν, τίποτε.

Οὐδὲν ἔχω (δὲν ἔχω τίποτε).
Πεῖνα.
Δίψα.
Ὕπνος.

Πεινᾶτε; (κ. λ. ἔχετε πεῖναν;).
Πεινῶ (ἔχω πεῖναν).
Δὲν πεινῶ (δὲν ἔχω πεῖναν).
Διψᾶτε; (ἔχετε δίψαν;)
Διψῶ.
Δὲν διψῶ.

LEÇON III.

Quelque chose.

Avez-vous *quelque chose?*
J'ai *quelque chose.*

Ne ... rien.

Je n'ai *rien.*
Faim.
Soif.
Sommeil.

Avez-vous *faim?*
J'ai *faim.*
Je n'ai pas *faim.*
Avez-vous *soif?*
J'ai *soif.*
Je n'ai pas *soif.*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Νυστάζετε; (ἔχετε ὕπνον;)	Avez vous *sommeil?*
Νυστάζω.	J'ai *sommeil.*
Δὲν νυστάζω.	Je n'ai pas *sommeil.*

Παρατ. ς'. Οἱ Γάλλοι δὲν ἔχουσιν ἰδιαίτερα ῥήματα *πεινῶ, διψῶ, νυστάζω*, ἀλλ' ἐκφράζουσιν αὐτὰ διὰ τοῦ ἔχω καὶ τῶν οὐσιαστικῶν faim, soif, sommeil.

Ὁ οἶνος (κ. τὸ κρασίον).	Le vin.
Ὁ καφές.	Le café.
Ὁ τυρὸς ἢ τὸ τυρίον.	Le fromage.
Ὁ ἄργυρος καὶ τὰ χρήματα.	L' argent.
Ὁ σίδηρος, τὸ σίδηρον.	Le fer.
Ὁ χρυσός.	L' or.
Ἡ ταινία (χ. κορδέλλα).	Le ruban.
Τὸ κομβίον.	Le bouton.
Τὸ σειρήτιον (γαειτάνιον).	Le cordon.
Τὸ ἱμάτιον ἢ ἔνδυμα, φόρεμα.	L' habit (*Παρατ. β'.*).
Τὸ κηροπήγιον (χ. κανδηλιέρι.)	Le chandelier.
Τὸ χρυσοῦν κηροπήγιον.	Le chandelier d'or.
Ἡ οἰκία.	La maison.
Τὸ περόνιον ἢ πειρούνιον.	La fourchette.
Ὁ λίθος (κ. ἡ πέτρα).	La pierre.

Ἔχετε τὴν χρυσῆν ταινίαν μου;	Avez-vous mon ruban *d'or?*
Ἔχετε τὸ ἀργυροῦν κηροπήγιον;	Avez-vous le chandelier *d'argent?*
Ἔχετε τὰ χρήματά μου;	Avez-vous mon argent?
Ἔχετε τὸ ἀργυροῦν περόνιόν μου;	Avez-vous ma fourchette *d'argent?*
Δὲν ἔχω τίποτε, Κύριε.	Je n'ai rien, Monsieur.
Καλόν τι τίποτε ἢ κἄτι καλόν.	*Quelque-chose de bon.*
Ἔχετέ τι (τίποτε) καλόν;	Avez-vous *quelque chose de bon?*
Οὐδὲν ἢ τίποτε καλόν.	*Ne...rien de bon.*
Οὐδὲν ἢ τίποτε κακόν.	*Ne...rien de mauvais.*
Οὐδὲν καλὸν ἔχω. / Δὲν ἔχω τίποτε καλόν.	Je *n'ai rien de bon.*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οὐδὲν κακὸν ἔχω.
Δὲν ἔχω τίποτε κακόν. } Je n'ai *rien de mauvais.*

Παρατ ζ'. Τὸ *quelque chose* καὶ τὸ *ne...rien*, τιθέμενα πρὸ ἐπιθέτου, ἀπαιτοῦσι τὴν πρόθεσιν *de*, ἥτις εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν μένει ἀνεξήγητος.

Ἔχετε κομψόν τι (κ. τίποτε κομψόν); — Avez-vous quelque chose *de* joli?
Οὐδὲν κομψὸν ἔχω (δὲν ἔχω τίποτε κομψόν). — Je n'ai rien *de* joli.

Τί; — *Que...de? Quoi?*
Τί καλόν; — *Que...de bon?*
Τί ἔχετε; — Qu'avez-vous?
Τί καλὸν ἔχετε; — Qu'avez-vous *de bon?*
Ἔχω τὸν καλὸν καφέν. — J'ai le bon café.
Τί; — *Quoi* (*)?

ΘΕΜΑ 3.

Ἔχετε τὸν χρυσόν; — Δὲν τὸν ἔχω. — Ἔχετε τὸν ἄργυρον; — Ναί, Κύριε, τὸν ἔχω. — Ἔχετε τὰ χρήματα; — Τὰ ἔχω. — Ἔχετε τὸν καλὸν οἶνόν μου; — Τὸν ἔχω. — Ὄχι, Κύριε, δὲν τὸν ἔχω. — Ποίαν ταινίαν ἔχετε; — Ἔχω τὴν χρυσῆν ταινίαν. — Ἔχετε τὸ ἀργυροῦν κηροπήγιόν σας; — Ναί, Κύριε, τὸ ἔχω. — Τί ἔχετε; — Δὲν ἔχω τίποτε. — Ἔχετε τὸ ἐξ ἐριούχου (τὸ τσόχινον) ἱμάτιόν μου; — Δὲν τὸ ἔχω. — Ποῖον κομβίον ἔχετε; — Ἔχω τὸ ὡραῖον χρυσοῦν κομβίον σας. — Ποῖον σειρήτιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ κομψὸν χρυσοῦν σειρήτιον. — Ἔχετέ τι (τίποτε); — Ἔχω κἄτι. — Τί ἔχετε; — Ἔχω κἄτι καλόν. — Ἔχετε τί(ποτε) καλόν; — Δὲν ἔχω τίποτε καλόν. — Ἔχετε τί(ποτε) ἄσχημον; — Δὲν ἔχω τίποτε ἄσχημον. — Ἔχω κἄτι ὡραῖον. — Τί ὡραῖον ἔχετε; — Ἔχω τὸν ὡραῖον ἵππον σας. — Τί παλαιὸν ἔχετε; — Ἔχω τὸν παλαιὸν τυ-

(*) Τὸ quoi μόνον ἐπὶ ἐρωτήσει ἄνευ ῥήματος ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἡμέτερον δημῶδες τί; Πρὸς εὐγενεστέραν ἀπάντησιν, ὡς ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα τὸ «τί ἐγκαρδίως;» τί ἀρέσετε; » οὕτω δὲ οἱ Γάλλοι λέγουσι « plait-il, Monsieur? (τί εὐαρεστεῖσθε, κύριε), καὶ Monsieur dit? » Ὁ Κύριος λέγει; ἀντὶ τί λέγετε, κύριε; οὕτω δὲ plait-il Madame? καὶ Madame dit? κλπ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ρόν μου. — Τί ἄσχημον ἔχετε; — Ἔχω τὸν ἄσχημον σκύλον μου. — Πεινᾶτε; (κ. λ. ἔχετε πεῖναν κτλ). — Πεινῶ. — Δὲν πεινῶ. — Διψᾶτε; — Δὲν διψῶ. — Νυστάζετε; — Δὲν νυστάζω. — Ποῖον σανδάλιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ παλαιὸν βύρσινον σανδάλιόν μου. — Ἔχετε τὸν ὡραῖον ἵππον σας; — Ὄχι, Κύριε, δὲν ἔχω τὸν ὡραῖον ἵππον μου. — Τί ἔχετε; — Δὲν ἔχω τίποτε.

Θηλ. Ἔχετε τὸ σιδηροῦν κονδύλιόν μου; — Δὲν τὸ ἔχω. — Τί κονδύλιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ ὡραῖον ἀργυροῦν κονδύλιόν μου. — Ἔχετε τὸ σιδηροῦν ἢ τὸ ἀργυροῦν περόνιόν μου; — Ἔχω τὸ ἀργυροῦν περόνιόν σας. — Τί ὑπόδημα ἔχετε; — Ἔχω τὸ βύρσινον ὑπόδημα. — Ἔχετε τὴν ὡραίαν λιθίνην οἰκίαν σας; — Ὄχι, Κύριε, δὲν τὴν ἔχω. — Τί περικνημῖδα ἔχετε; — Ἔχω τὴν μεταξίνην περικνημῖδά μου. — Τί σκιάδιον ἔχετε; — Ἔχ ὸ ἀχύρινον σκιάδιόν μου.

ΜΑΘΗΜΑ Δ'.

LEÇON IV.

Οὗτος (αὕτη, τοῦτο).	*Ce — Cet.*
Οὗτος ὁ χόρτος (κ. τὸ ξηρόχορτον).	Ce foin.
Τοῦτο τὸ βιβλίον.	Ce livre.
Οὗτος ὁ φίλος.	Cet ami.
Οὗτος ὁ ὄνος.	Cet âne.
Οὗτος ὁ ἄνθρωπος.	Cet homme.

Παρατ. η'. Τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον ce συντάσσεται μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἄνευ ἄρθρου, ἐνῷ εἰς τὴν ἡμετέραν ἀνάγκη μετὰ τοῦτο νὰ τίθηται καὶ τὸ ἄρθρον. Πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου τὸ ce λαμβάνον τὸ t γίνεται cet.

Τὸ θηλυκὸν τοῦ ce εἶναι *cette*.

Αὕτη ἡ γυνή.	Cette femme.
Τοῦ (γενική).	*Du* (génitif). (Πρὸ φων. ἢ h ἀφ. *de l'*).
Τοῦ σκύλου	*Du* chien.
Τοῦ ῥάπτου.	*Du* tailleur.
Τοῦ ἀρτοποιοῦ.	*Du* boulanger.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τοῦ υἱοῦ.	*Du* fils.
Τοῦ γείτονος.	*Du* voisin.
Ὁ σκύλος τοῦ γείτονος.	Le chien *du* voisin.
Τὸ φόρεμα τοῦ ῥάπτου.	L'habit *du* tailleur.
Τῆς (Θηλ.).	*De la* (Fém.).
Τῆς γειτονίσσης.	*De la* voisine.
Ἡ ταινία τῆς γειτονίσσης.	Le ruban *de la* voisine.
Τὸ βιβλίον τῆς γυναικός.	Le livre *de la* femme.
Ὁ τοῦ (ἢ τῆς) — τὸν τοῦ. (Ἐκεῖνος τοῦ ... ἐκεῖνον τοῦ).	*Celui* ... (Δεικτ. ἀντων.).
Ὁ τοῦ γείτονος (καὶ) τὸν τοῦ γείτονος.	*Celui* du voisin.
Ὁ τοῦ ῥάπτου — τὸν τοῦ ῥάπτου.	*Celui* du tailleur.
Ὁ τοῦ ἀρτοποιοῦ — τὸν τοῦ ἀρτοποιοῦ (*).	*Celui* du boulanger.
Ἤ	*Ou*.
Ἔχετε τὸ βιβλίον μου ἢ τὸ τοῦ γείτονός μου;	Avez vous mon livre *ou* celui de mon voisin?
Ἔχω τὸ τοῦ γείτονος.	J'ai celui du voisin.
Ἔχω τὸ τοῦ υἱοῦ σας.	J'ai celui de votre fils.
Ἔχετε τὸν ἄρτον μου ἢ τὸν τοῦ ἀρτοποιοῦ;	Avez-vous mon pain *ou* celui du boulanger?
Δὲν ἔχω τὸν τοῦ ἀρτοποιοῦ.	Je n'ai pas celui du boulanger.
Ἔχω τὸν ἄρτον σας.	j'ai votre pain.
Τὸ θηλυκὸν τῆς ἀντωνυμίας	celui εἶναι *celle*.
Ἔχετε τὸ ὡρολόγιόν μου ἢ τὸ τῆς γειτονίσσης;	Avez-vous ma montre ou *celle* de la voisine?
Ἔχω τὸ τῆς γειτονίσσης.	J'ai *celle* de la voisine.
Κρύον.	Froid.
Ζέστη.	Chaud.

(*) Εἰς τὴν ὁμιλουμένην γλῶσσαν ἡμῶν ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία παραλείπεται συνήθως, κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, διότι λέγομεν ἔχετε τὸ βιβλίον μου ἢ τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅθεν μεγάλη ἀπαιτεῖται προσοχὴ ἵνα ὁ ἀρχάριος προσθέτῃ εἰς τὰ γαλλικὰ θέματα καὶ τὴν celui.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Φόβος.	Peur.
Αἰσθάνεσθε ζέστην;	Avez-vous chaud?
Αἰσθάνομαι ζέστην.	J'ai chaud.
Δὲν αἰσθάνομαι ζέστην.	Je n'ai pas chaud.
Κρυόνετε;	Avez vous froid?
Δὲν κρυόνω.	Je n'ai pas froid.
Φοβεῖσθε;	Avez-vous peur?
Δὲν φοβοῦμαι.	Je n'ai pas peur.

Παρατ. θ'. Οἱ Γάλλοι δὲν ἔχουσιν ὁμοίως ῥήματα *κρυόνω*, *ζεσταίνομαι* (αἰσθάνομαι ζέστην), *καὶ φοβοῦμαι*, ἀλλ' ἐκφράζουσιν αὐτὰ διὰ τοῦ ἔχω καὶ τῶν οὐσιαστικῶν froid, chaud, peur.

Κλίσις τοῦ Ἄρθρου (Ἀρσενικοῦ καὶ Θηλυκοῦ) πρὸ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου λέξεων.

Ὀνομαστ.	ὁ,	ἡ.	Nom.	l'
Γενικ.	τοῦ,	τῆς.	Gén.	de l'
Δοτ.	τῷ,	τῇ.	Dat.	l'
Αἰτιατ.	τὸν,	τήν.	Acc.	l'

Ὁ ἄνθρωπος.	*L'*homme.
Ὁ φίλος.	*L'*ami.
Τοῦ φίλου.	*De l'*ami.
Τοῦ ἀνθρώπου.	*De l'* homme.
Ὁ τοῦ φίλου.	Celui *de l'*ami.
Ὁ τοῦ ἀνθρώπου.	Celui *de l'* homme.
Ἡ ῥάβδος ἢ βακτηρία.	Le bâton.
Ἡ δακτυλήθρα.	Le dé.
Ὁ ἄνθραξ.	Le charbon.
Οἱ ἄνθρακες (κ. τὰ κάρβουνα).	(Ἐνικ. ἐπὶ οἰκιακῇ χρήσει).
Ὁ πατήρ μου.	Mon père.
Ὁ ἀδελφός μου.	Mon frère.
Ὁ τοῦ ἀδελφοῦ μου.	Celui de mon frère.
Ὁ τοῦ πατρός σας.	Celui de votre père.
Τὸ κλειδίον.	La clef.
Τὸ βαλάντιον (ἡ σακκοῦλα).	La bourse.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ μήτηρ μου.	Ma mère.
Ἡ ἀδελφή μου.	Ma sœur.
Ποῖον βαλάντιον;	Quelle bourse?
Τὸ τῆς μητρός μου.	Celle de ma mère.
Τὸ τῆς ἀδελφῆς σας.	Celle de votre sœur.
Τὸ τῆς φίλης μου.	Celle de mon amie.

ΘΕΜΑ 4.

Ἔχετε τὸ βιβλίον τοῦτο; — Ὄχι, Κύριε, δὲν τὸ ἔχω. — Ποῖον βιβλίον ἔχετε; — Ἔχω τὸ τοῦ γείτονος. — Ἔχετε τὴν ῥάβδον μου ἢ τὴν τοῦ φίλου μου; — Ἔχω τὴν τοῦ φίλου σας. — Ἔχετε τὸν ἄρτον μου ἢ τὸν τοῦ ἀρτοποιοῦ; — Ἔχω τὸν τοῦ ἀρτοποιοῦ. — Ἔχετε τὴν δακτυλήθραν σας ἢ τὴν τοῦ ῥάπτου; — Ἔχω τὴν δακτυλήθραν μου. — Ἔχετε τὸ ὡραῖον χρυσοῦν σειρήτιον τοῦ σκύλου μου; — Δὲν τὸ ἔχω. — Ποῖον σειρήτιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ ἀργυροῦν σειρήτιόν μου. — Ἔχετε τὸ χρυσοῦν κομβίον μου ἢ τὸ τοῦ ῥάπτου; — Δὲν ἔχω τὸ τοῦ ῥάπτου, ἔχω τὸ τοῦ πατρός μου. — Ἔχετε τὸ φόρεμα τοῦ ἀδελφοῦ μου ἢ τὸ τοῦ φίλου; — Ἔχω τὸ τοῦ ἀδελφοῦ σας. — Ποῖον καφὲν ἔχετε; — Ἔχω τὸν τοῦ γείτονος. — Ἔχετε τὸν σκύλον μου ἢ τὸν τοῦ φίλου; — Ἔχω τὸν τοῦ ἀνθρώπου. — Ἔχετε τὰ χρήματα τοῦ φίλου σας; — Δὲν τὰ ἔχω. — Κρυόνετε; — Κρυόνω. — Δὲν κρυόνω. — Φοβεῖσθε; — Δὲν φοβοῦμαι. — Αἰσθάνεσθε ζέστην; — Δὲν αἰσθάνομαι ζέστην. — Νυστάζετε; — Δὲν νυστάζω· πεινῶ. — Διψᾶτε; — Δὲν διψῶ. — Πεινᾶτε; — Δὲν πεινῶ.

Θηλ. Ἔχετε τὸ ὡρολόγιον τοῦ ἀδελφοῦ σας ἢ τῆς ἀδελφῆς σας; — Ἔχω τὸ τῆς ἀδελφῆς μου. — Ποῖον κονδύλιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου. — Ἔχετε τὸ βαλάντιόν μου; — Ὄχι, Κύριε, δὲν ἔχω τὸ βαλάντιόν σας· ἔχω τὸ τῆς φίλης σας. — Ἔχετε τὸ σιδηροῦν κονδύλιόν σας ἢ τὸ τῆς ἀδελφῆς σας; — Ἔχω τὸ τῆς μητρός μου.

ΘΕΜΑ 5.

Ἔχετε τὸ ἱμάτιόν μου ἢ τὸ τοῦ ῥάπτου; — Ἔχω τὸ τοῦ ῥάπτου. — Ἔχετε τὸ χρυσοῦν κηροπήγιον ἢ τὸ τοῦ γείτονος; — Ἔχω τὸ ἰδικόν σας. — Ποῖον ἐριούχον ἔχετε; — Ἔχω τὸ τοῦ ῥάπτου. — Ἔχετε τὸ παλαιὸν ξύλον τοῦ ἀδελφοῦ μου; — Δὲν τὸ ἔχω. — Τί σαπώ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ καλὸν σαπώνιον τοῦ πατρός μου. — Ἔχετε τὸ χαρτίον τοῦ ἀδελφοῦ μου; — Δὲν τὸ ἔχω. — Ἔχετε τὸ ξύλινον τουφέκιόν μου ἢ τὸ τοῦ φίλου μου; — Ἔχω τὸ τοῦ φίλου σας. — Ἔχετε τὴν χρυσῆν ταινίαν μου; — Ἔχω τὴν ἀργυρᾶν ταινίαν σας. — Ἔχετε τὴν ὡραίαν ἢ τὴν ἄσχημον ῥάβδον μου; — Ἔχω τὴν ἄσχημον ῥάβδον σας. — Πεινᾶτε ἢ διψᾶτε; — Δὲν πεινῶ· νυστάζω. — Νυστάζετε; — Δὲν νυστάζω.

Θηλ. Ἔχετε τὸ κλειδίον τοῦ ὡρολογίου μου; (ma clef de montre); — Ὄχι, Κύριε, δὲν ἔχω τὸ κλειδίον τοῦ ὡρολογίου σας. — Τί κλειδίον ἔχετε; — Ἔχω τὸ κλειδίον τοῦ ὡρολογίου τοῦ φίλου σας. — Ποῖον ὑπόδημα ἔχετε; — Ἔχω τὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ γειτονός σας. — Ποίαν (τί) οἰκίαν ἔχετε; — Ἔχω τὴν ὡραίαν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ μου. — Ἔχετε τὸ βαλάντιον τοῦ ἀδελφοῦ μου ἢ τὸ τοῦ ῥάπτου; — Ἔχω τὸ τῆς μητρός σας. — Ἔχετε τὸ ἀργυροῦν περόνιόν μου; — Δὲν ἔχω τὸ ἀργυροῦν περόνιόν σας· ἔχω τὸ τῆς γυναικός.

ΜΑΘΗΜΑ Ε'.

LEÇON V.

Ὁ ἔμπορος.	Le marchand.
Τοῦ σκυτοτόμου, σανδαλοποιοῦ. (ὑποδηματοποιοῦ, κ. τσαγκάρη).	Du cordonnier.
Ὁ παῖς, ἢ τὸ παιδίον.	Le garçon.
Τὸ μολυβδοκόνδυλον.	Le crayon.
Ἡ σοκολάτα.	Le chocolat.
Ἔχετε τὸν ἄρτον μου ἢ τὸν τοῦ ἀρτοποιοῦ;	Avez-vous mon pain ou celui du boulanger?
Ἔχω τὸν ἰδικόν σας.	J'ai le vôtre.
Ὁ ἰδικός μου — τὸν ἰδικόν μου. (ἑλ. ὁ ἐμὸς — τὸν ἐμόν).	Le mien.
Τοῦ ἰδικοῦ μου. (ἑλ. τοῦ ἐμοῦ).	Du mien.
Ὁ ἰδικός σας — τὸν ἰδικόν σας. (ἑλ. ὁ ὑμέτερος — τὸν ὑμέτερον).	Le vôtre.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τοῦ ἰδικοῦ σας. (ἐλ. τοῦ ὑμετέρου).	Du vôtre.

Τὸ θηλυκὸν τῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας le mien εἶναι la mienne, de la mienne. Τὸ vôtre μένει ἀπαράλλακτον, λαμβάνον μόνον τὸ θηλυκὸν ἄρθρον la, ὡς la vôtre.

Τὸ κοχλιάριον (κ. κουτάλιον).	La cuiller ἢ la cuillère.
Τὸ καλάμιον, τὸ ῥαβδίον.	La canne.
Ἡ βελόνη.	L'aiguille.
Ἔχετε τὸ κοχλιάριόν μου;	Avez-vous ma cuiller?
Δὲν ἔχω τὸ ἰδικόν σας· ἔχω τὸ ἰδικόν μου.	Je n'ai pas la vôtre; j'ai la mienne.

Παρατ. ί. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι le mien, le vôtre εἶναι ἐν χρήσει πρὸς ἔμφασιν, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, ὁ ἰδικός μου, ὁ ἰδικός σας κτλ. Ἡ δ' ἐπὶ τῶν μακρῶν συλλαβῶν των accent circonflexe (^) σημαίνει ὅτι ἐγένετο ἔκθλιψις τοῦ s, ὡς le vôtre, le nôtre (ὁ ἰδικός μας), ἀντὶ le vostre, le nostre.

Δὲν, μή.	*Ne...*
Δὲν... οὔτε-οὔτε. (ἢ *οὐδὲ-οὐδὲ, μηδὲ-μηδέ*).	*Ne... ni... ni.*
Δὲν ἔχω οὔτε τὴν ῥάβδον τοῦ ἐμπόρου, οὔτε τὴν ἰδικήν μου.	Je *n'*ai *ni* le bâton du marchand *ni* le mien.
Πεινᾶτε ἢ διψᾶτε;	Avez-vous faim ou soif?
Οὔτε πεινῶ, οὔτε διψῶ.	Je *n'*ai *ni* faim *ni* soif.
Αἰσθάνεσθε ζέστην ἢ κρυόνετε;	Avez-vous chaud ou froid?
Οὔτε ζέστην αἰσθάνομαι, οὔτε κρυόνω.	Je *n'*ai *ni* chaud *ni* froid.
Ἔχετε τὸν οἶνον ἢ τὸν ἄρτον;	Avez-vous le vin on le pain?
Δὲν ἔχω οὔτε τὸν οἶνον, οὔτε τὸν ἄρτον.	Je *n'*ai *ni* le vin *ni* le pain.
Ἔχετε τὸν οἶνόν μου;	Avez vous mon vin?
Δὲν ἔχω οὔτε τὸν ἰδικόν σας, οὔτε τὸν ἰδικόν μου.	Je *n'*ai *ni* le vôtre *ni* le mien.
Δὲν ἔχω οὔτε τὴν κλωστήν μου, οὔτε τὸν σοῦ ῥάπτου.	Je *n'*ai *ni* mon fil *ni* celui du tailleur.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ Ἕλλην.	Le Grec.
Ὁ Γάλλος.	Le Français.
Ὁ φελλὸς, τὸ ἐπίπωμα. (στούππωμα).	Le bouchon.
Τὸ ἀπόβυστρον ἢ ἐκπωματστήριον (*).	Le tire bouchon.
Τὸ ἀλεξίβροχον (ἢ ὀμπρέλλα).	Le parapluie.
Τὸ γάλα.	Le lait.
Τὸ μέλι.	Le miel.
Τὸ βαμβάκιον.	Le coton.
Τοῦ τέκτονος, τοῦ ξυλουργοῦ.	Du charpentier.
Τὸ σφυρίον.	Le marteau.
Ὁ ἧλος ἢ τὸ καρφίον.	Le clou.
Τὸ σιδηροῦν καρφίον.	Le clou de fer.

ΘΕΜΑ 6.

Πεινᾶτε ἢ διψᾶτε; — Οὔτε πεινῶ, οὔτε διψῶ. — Ἔχετε τὸ σανδάλιόν μου ἢ τὸ τοῦ σκυτοτόμου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ἰδικόν σας, οὔτε τὸ τοῦ σκυτοτόμου. — Ἔχετε τὸν ἄρτον μου ἢ τὸν τοῦ ἀρτοποιοῦ; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸν ἰδικόν σας, οὔτε τὸν τοῦ ἀρτοποιοῦ. — Ἔχετε τὸ μολυβδοκόνδυλόν σας; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ μολυβδοκόνδυλόν μου οὔτε τὸ τοῦ παιδός. — Ποῖον ἄρτον ἔχετε; — Ἔχω τὸν ἰδικόν μου. — Ποῖον μολυβδοκόνδυλον ἔχετε; — Ἔχω τὸ τοῦ ἐμπόρου. — Ποίαν ταινίαν ἔχετε; — Δὲν ἔχω τὴν ἰδικήν σας, ἔχω τὴν ἰδικήν μου. — Ἔχετε τὸ μέλι ἢ τὸν οἶνον; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ μέλι, οὔτε τὸν οἶνον· ἔχω τὸ γάλα. — Ἔχετε τὴν δακτυλήθραν σας ἢ τὴν τοῦ ῥάπτου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὴν ἰδικήν μου οὔτε τὴν τοῦ ῥάπτου· ἔχω τὴν ἰδικήν σας. — Ἔχετε τὸ σιδηροῦν καρφίον; — Δὲν ἔχω τὸ σιδηροῦν καρφίον· ἔχω τὸ σιδηροῦν σφυρίον σας. — Ποῖον ἐπίπωμα ἔχετε; — Ἔχω τὸ τοῦ γείτονος. — Ἔχετε τὸ ἀπόβυστρόν μου (ξεστουπωτῆρι) ἢ τὸ ἰδικόν σας; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ἰδικόν σας, οὔτε τὸ ἰδικόν μου· ἔχω τὸ τοῦ ἐμπόρου. — Ἔχετε τὸ σφυρίον μου, ἢ τὸ τοῦ ξυλουργοῦ; — Ἔχω τὸ τοῦ ξυλουργοῦ. — Τί ἧλον ἔχετε; — Ἔχω τὸν παλαιὸν σιδηροῦν ἧλόν σας. — Ἔχετε

(*) Ἡ πρὸς ἐξελκυσμὸν τῶν πωμάτων λιξ Λι. ξεστουπωτῆρι τῶν βουκαλίων).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τὸ ἱμάτιον τοῦ ἀδελφοῦ μου; — Δὲν ἔχω τὸ τοῦ ἀδελφοῦ σας· ἔχω τὸ ἰδικόν μου. — Τί σφυρίον ἔχετε; — Ἔχω τὸ ξύλινον σφυρίον τοῦ Ἕλληνος. — Ἔχετε τί(ποτε); — Ἔχω κάτι. — Τί ἔχετε; — Ἔχω κάτι ὡραῖον. — Τί ὡραῖον ἔχετε; — Ἔχω τὸ ὡραῖον ἀλεξιβροχον τοῦ Γάλλου. — Ἔχετε τὴν βαμβακίνην ἢ τὴν λινῆν περικνημῖδα; — Δὲν ἔχω οὔτε τὴν βαμβακίνην, οὔτε τὴν λινῆν περικνημῖδα.

Θηλ. Ἔχετε τὸ ὡρολόγιόν μου, ἢ τὸ τῆς ἀδελφῆς μου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ἰδικόν σας, οὔτε τὸ τῆς ἀδελφῆς σας. — Ἔχετε τὴν βελόνην μου, ἢ τὴν τῆς φίλης σας; — Δὲν ἔχω οὔτε τὴν ἰδικήν σας, οὔτε τὴν τῆς φίλης μου. — Ποίαν βελόνην ἔχετε; — Ἔχω τὴν τῆς μητρός μου. — Ἔχετε τὴν βελόνην τῆς μητρός μου; — Δὲν ἔχω τὴν βελόνην τῆς μητρός σας· ἔχω τὴν δακτυλήθραν τῆς ἀδελφῆς σας.

ΘΕΜΑ 7.

Αἰσθάνεσθε ζέστην ἢ κρυόνετε; — Οὔτε ζέστην αἰσθάνομαι, οὔτε κρυόνω. — Πεινᾶτε; — Οὔτε πεινῶ, οὔτε διψῶ· νυστάζω. — Φοβεῖσθε; — Δὲν φοβοῦμαι. — Ἔχετε τὸ τουφέκιόν μου ἢ τὸ ἰδικόν σας; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ἰδικόν μου, οὔτε τὸ ἰδικόν σας. — Ποῖον τουφέκιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ τοῦ φίλου μου. — Ἔχετε τὴν βαμβακίνην ταινίαν μου ἢ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὴν ἰδικήν σας, οὔτε τὴν τοῦ ἀδελφοῦ σας. — Ποῖον σειρήτιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ λινοῦν σειρήτιον τοῦ γείτονός μου. — Ἔχετε τὸ καλὸν ἢ τὸ κακὸν τυρίον; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ καλὸν, οὔτε τὸ κακόν. — Ἔχετε τὸ βιβλίον τοῦ Γάλλου ἢ τὸ τοῦ Ἕλληνος; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ τοῦ Γάλλου, οὔτε τὸ τοῦ Ἕλληνος. — Ποῖον βιβλίον ἔχετε; — Ἔχω τὸ ἰδικόν μου. — Ἔχετε τὴν λινῆν περικνημῖδά σας ἢ τὴν ἰδικήν μου; — Ἔχω τὴν ἰδικήν σας. — Τί ἔχετε; — Ἔχετέ τι; — Δὲν ἔχω τίποτε. — Κρυόνετε; — Δὲν κρυόνω· αἰσθάνομαι ζέστην. — Ἔχετε τί (ποτε) καλὸν ἢ κακόν; — Δὲν ἔχω τίποτε οὔτε καλὸν, οὔτε κακόν. — Ἔχετε τὸν καλὸν ἄρτον τοῦ καλοῦ ἀρτοποιοῦ μου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸν ἄρτον τοῦ καλοῦ ἀρτοποιοῦ σας, οὔτε τὸν τοῦ φίλου σας. — Ἔχετε τὴν παλαιὰν περικνημῖδά μου; — Τὴν ἔχω.

Θ. Ἔχετε τὸ κρέας μου ἢ τὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ φίλου σας; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ἰδικόν σας, οὔτε τὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ φίλου μου. — Ἔχετε τὸ βαλάντιόν μου; — Δὲν ἔχω τὸ βαλάντιόν σας· ἔχω τὸ ὡρο-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λόγιόν σας. — Ἔχετε τὸ κοχλιάριόν μου ἢ τὸ περόνιόν μου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ περόνιόν σας, οὔτε τὸ κοχλιάριόν σας· ἔχω τὸ εὔμορφο θρανίον τοῦ πατρός σας.

ΜΑΘΗΜΑ ΣΤ'.

LEÇON VI.

Ὁ βοῦς, καὶ τὸ βόειον κρέας (τὸ βοδινόν).	Le boeuf.
Τὸ δίπυρον (κ. παξιμάδιον).	Le biscuit.
Τοῦ ἀρχηγοῦ (ζρ. λοχαγοῦ, στρατηγοῦ) — τοῦ πλοιάρχου.	Du capitaine.
Τοῦ μαγείρου.	Du cuisinier.
Ἔχω;	Ai-je?
Ἔχετε.	Vous avez.
Δὲν ἔχετε.	Vous n'avez pas.
Ἔχετε τὸ ἀλεξίβροχον τοῦ ἀδελφοῦ μου.	Vous avez le parapluie de mon frère.
Πεινῶ; (λ. ἔχω πεῖναν);	Ai-je faim?
Πεινᾶτε.	Vous avez faim.
Δὲν πεινᾶτε.	Vous n'avez pas faim.
Φοβοῦμαι;	Ai-je peur?
Φοβεῖσθε.	Vous avez peur.
Δὲν φοβεῖσθε.	Vous n'avez pas peur.
Ἐντρέπομαι (κ. λ. ἔχω ἐντροπήν);	Ai-je honte?
Ἐντρέπεσθε.	Vous avez honte.
Δὲν ἐντρέπεσθε.	Vous n'avez pas honte.
Ἔχω ἄδικον.	Ai-je tort?
Ἔχετε ἄδικον.	Vous avez tort.
Δὲν ἔχετε ἄδικον.	Vous n'avez pas tort.
Ἔχω δίκαιον;	Ai-je raison?
Ἔχετε δίκαιον.	Vous avez raison.
Δὲν ἔχετε δίκαιον.	Vous n'avez pas raison.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχω τὸ σαπώνιον;	Ai-je le savon?
Τὸ ἔχετε.	Vous l'avez.
Δὲν τὸ ἔχετε.	Vous ne l'avez pas.
Ἔχω τίποτε καλόν;	Ai-je quelque chose de bon?
Δὲν ἔχετε τίποτε καλόν.	Vous n'avez rien de bon.
Δὲν ἔχετε οὐδὲν (τίποτε) καλὸν οὐδὲ κακόν.	Vous n'avez rien de bon ni de mauvais.
Τί ἔχω;	Qu'ai je?
Ἔχω τὸ σφυρίον τοῦ ξυλουργοῦ (ἢ τοῦ τέκτονος);	Ai-je le marteau du charpentier?
Δὲν τὸ ἔχετε.	Vous ne l'avez pas.
Τὸ ἔχετε;	L'avez vous?
Τὸ ἔχω.	Je l'ai.
Δὲν τὸ ἔχω.	Je ne l'ai pas.
Τὸ ἔχω;	L'ai je?
Ὁ Ἄγγλος.	L'Anglais.
Ὁ Ῥῶσσος.	Le Russe.
Τὸ βούτυρον.	Le beurre.
Τὸ πρόβατον καὶ τὸ πρόβειον (κρέας).	Le mouton.
Ἡ μάχαιρα ἢ τὸ μαχαίριον.	Le couteau.
Ἡ μελάνη.	L'encre.
Ὁ ζωμὸς (τὸ ῥόφημα, ἡ σοῦπα).	La soupe.
Ἔχετε τὸν ζωμόν μου;	Avez vous ma soupe?
Μάλιστα, Κυρία, τὸν ἔχω.	Oui, Mademoiselle, je l'ai.
Ὄχι, Κυρία, δὲν τὸν ἔχω.	Non, Madame, je ne l'ai pas (*).

Ποῖος (ἐκ τῶν...); πότερος;	*Lequel?*
Τὸ τοῦ πλοιάρχου.	Celui du capitaine.
Τὸ τοῦ μαγείρου.	Celui du cuisinier.
Τὸ τοῦ Ἄγγλου.	Celui de l'Anglais.
Ἔχω δίκαιον ἢ ἄδικον;	Ai je raison ou tort?

(*) Madame λέγεται ἐπὶ ὑπάνδρου γυναικὸς, τὸ δὲ Mademoiselle ἐπὶ ἀνυπάνδρου. Εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν δὲν κάμνομεν τὴν διάκρισιν ταύτην, φιλοφρονοῦντες ἀμφοτέρας διὰ τῆς λέξεως « Κυρία ».

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν ἔχετε οὔτε δίκαιον, οὔτε ἄδικον. Vous n'avez ni raison ni tort.
Οὔτε πεινᾶτε, οὔτε διψᾶτε. Vous n'avez ni faim ni soif.
Οὔτε φοβεῖσθε, οὔτε ἐντρέπεσθε. Vous n'avez ni peur ni honte.
Ἔχω τὸ βούτυρόν σας ἢ τὸ ἰδι- Ai-je votre beurre on le mien?
κόν μου;
Οὔτε τὸ ἰδικόν σας ἔχετε, οὔτε τὸ Vous n'avez ni le vôtre ni le
ἰδικόν μου. mien.
Ποῖον ἔχετε; *Lequel* avez-vous?
Ἔχω τὸ ἰδικόν μου. J'ai le mien.

Τὸ θηλυκὸν τῆς ἀντωνυμίας lequel εἶναι laquelle.

Ποίαν ἔχετε; *Laquelle* avez-vous?
Ἔχω τὴν τῆς μητρός σας. J'ai celle de votre mère.

ΘΕΜΑ 8.

Δὲν ἔχω οὔτε τὸν σκύλον τοῦ ἀρτοποιοῦ, οὔτε τὸν τοῦ φίλου μου.— Ἔχετε τὸ ἀλεξίβροχόν μου; — Δὲν ἔχω τὸ ἰδικόν σας· ἔχω τὸ τοῦ Ἄγγλου. — Ἔχετε τὸ μαχαίριόν μου ἢ τὸ τοῦ τέκτονος; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ἰδικόν σας οὔτε τὸ τοῦ τέκτονος. — Ποῖον ἔχετε; — Ἔχω τὸ ἰδικόν μου. — Ἔχετε τὸ βιβλίον μου; — Παῖον; — Τὸ ὡραῖον βιβλίον. — Ἐντρέπεσθε; — Δὲν ἐντρέπομαι. — Φοβεῖσθε ἢ ἐντρέπεσθε; — Οὔτε φοβοῦμαι, οὔτε ἐντρέπομαι. — Ἔχετε τὸν βοῦν μου ἢ τὸν τοῦ μαγείρου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸν ἰδικόν σας, οὔτε τὸν τοῦ μαγείρου. — Ποῖον (lequel) ἔχετε; — Ἔχω τὸν τοῦ πλοιάρχου· — Ἔχω τὸν ἰδικόν μου. — Ἔχω τὸ δίπυρον; — Δὲν τὸ ἔχειε.— Πειῶ ἢ διψῶ; — Οὔτε πεινᾶτε, οὔτε διψᾶτε. — Κρυόνω ἢ αἰσθάνομαι ζέστην; — Οὔτε κρυόνετε, οὔτε ζέστην αἰσθάνεσθε. — Τί ἔχετε; — Δὲν ἔχω τίποτε. — Ποῖον μολυβδοκόνδυλον ἔχω; — Ἔχετε τὸ τοῦ Ἕλληνος. — Τί ἔχω; (qu'ai-je?) — Ἔχω τι(ποτε) καλόν; — Δὲν ἔχετε τίποτε καλόν. — Ποῖον μαχαίριον ἔχω; — Ἔχετε τὸ τοῦ Ῥώσσου. — Ἔχω τὴν δακτυλήθραν σας ἢ τὴν τοῦ ῥάπτου; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὴν ἰδικήν μου, οὔτε τὴν τοῦ ῥάπτου. — Ποίαν (lequel) ἔχω; — Ἔχετε τὴν τοῦ φίλου σας. — Ἔχω τὸν καλὸν ἄρτον τοῦ ἀρτοποιοῦ; — Δὲν τὸν ἔχετε. — Παῖον δίπυρον ἔχω; — Ἔχετε τὸ ἰδικόν μου. — Ποῖον μέλι ἔχω; — Ἔχετε τὸ κα-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λὸν μέλι σας. —Ἔχετε τὸ παλαιὸν σιδηροῦν τουφέκιόν μου; —Τὸ ἔχω. —Ἔχετε τὸ βόειον κρέας? — Δὲν ἔχω τὸ βόειον· ἔχω τὸ πρόβειον. — Ποῖον γάλα ἔχω; —Ἔχετε τὸ τοῦ πατρός σας. —Ἔχετε τὸν καφέν μου ἢ τὸν τοῦ παιδός μου; — Δὲν ἔχω τὸν ἰδικόν σας· ἔχω τὸν τοῦ καλοῦ παιδός σας. —Ἔχετε τὸ ἐπίπωμά μου ἢ τὸ ἰδικόν σας; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ἰδικόν σας, οὔτε τὸ ἰδικόν μου· ἔχω τὸ τοῦ γείτονος. —Τί ἔχετε; — Ἔχω τὸ ἀργυροῦν κηροπήγιον τοῦ ἀδελφοῦ μου.

Θηλ. Ἔχω τὸν ζωμόν σας ἢ τὸν ἰδικόν μου; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὸν ἰδικόν σας, οὔτε τὸν ἰδικόν μου. — Ποῖον (quelle) ζωμὸν ἔχετε; —Ἔχω (τὸν) τῆς ἀδελφῆς μου. Ἔχετε τὴν μελάνην μου (mon encre) ἢ (τὴν) τῆς ἀδελφῆς μου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὴν ἰδικήν σας, οὔτε (τὴν) τῆς ἀδελφῆς σας. — Ἔχω τὸ κοχλιάριόν σας ἢ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ σας; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὸ ἰδικόν μου, οὔτε (τὸ) τοῦ ἀδελφοῦ μου. — Ποῖον (laquelle) ἔχω; —Ἔχετε τὸ ἰδικόν σας.

ΘΕΜΑ 9.

Ἔχω δίκαιον; —Ἔχετε δίκαιον. —Ἔχω ἄδικον; —Ἔχετε ἄδικον. —Ἔχω δίκαιον ἢ ἄδικον; —Δὲν ἔχετε οὔτε δίκαιον, οὔτε ἄδικον. — Φοβεῖσθε; — Δὲν φοβοῦμαι. — Φοβοῦμαι; — Οὔτε φοβεῖσθε, οὔτε ἐντρέπεσθε (vous n'avez ni peur ni honte). —Ἔχω τὸν καλὸν καφὲν ἢ τὴν καλὴν ζάχαριν; —Δὲν ἔχετε οὔτε τὸν καλὸν καφὲν, οὔτε τὴν καλὴν ζάχαριν; —Ἔχω τί(ποτε) καλὸν ἢ κακόν; — Δὲν ἔχετεο ὐδὲν (τίποτε) καλὸν, οὔτε κακόν. — Τί ἔχω; — Οὐδὲν ἔχετε (δὲν ἔχετε τίποτε). — Τί ὡραῖον ἔχω; —Ἔχετε τὸν εὔμορφον σκύλον τοῦ φίλου μου. — Ἔχω τὸ κομβίον τοῦ μαγείρου ἢ (τὸ) τοῦ ῥάπτου; — Δὲν ἔχετε οὔτε (τὸ) τοῦ μαγείρου, οὔτε (τὸ) τοῦ ῥάπτου· ἔχετε τὸ ἰδικόν μου. — Ποῖον βούτυρον ἔχω; —Ἔχετε τὸ τοῦ ἐμπόρου. — Δὲν ἔχετε οὔτε τὸ ἰδικόν μου, οὔτε (τὸ) τοῦ ἐμπόρου. —Ἔχετε τὸν ὡραῖον ἢ τὸν ἄσχημον ἵππον τοῦ Ἄγγλου; —Ἔχω τὸν ὡραῖον. —Ἔχω τὸ καλὸν ἢ τὸ ἄσχημον κομβίον τοῦ ῥάπτου; —Ἔχετε τὸ ἄσχημον. —Ποῖον μαχαίριον ἔχετε; —Ἔχω τὸ ἀργυροῦν μαχαίριον τὸν γείτονός μου. — Ποῖον σανδάλιον ἔχετε; —Ἔχω τὸ βύρσινον σανδάλιον τοῦ σκυτοτόμου. —Ποῖον ἄρτον ἔχω; —Ἔχετε τὸν τοῦ γέροντος ἀρτοποιοῦ. — Τί ἔχετε; — Φοβοῦμαι (ἔχω φόβον). —Ἔχω τί(ποτε); — Οὐδὲν ἔχετε (δὲν ἔχετε τίποτε). —Ἔχω τὰ χρήματά σας (votre argent) ἢ τὰ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(celui) τοῦ παιδὸς τοῦ φίλου σας; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὰ ἰδικά μου (ni le mien), οὔτε τὰ τοῦ παιδὸς τοῦ φίλου σας· ἔχετε τὰ ἰδικά σας.

Θηλ. Ἔχετε τὸ ὡραῖον ἢ τὸ ἄσχημον ἀργυροῦν περόνιον τῆς μητρός μου; — Ἔχω τὸ ὡραῖον. — Ἔχω τὸ κρέας σας; — Δὲν τὸ ἔχετε. — Ἔχετε τὸ ὡρολόγιόν μου; — Ποῖον; — Τὸ ὡραῖον. — Δὲν τὸ ἔχω. — Ἔχετε τὸ εὔμορφον ἢ τὸ ἄσχημον (la jolie ou la vilaine) κλειδίον; — Ἔχω τὸ εὔμορφον. — Τί κονδύλιον ἔχετε; — Ἔχω τὸ εὔμορφον χρυσοῦν κονδύλιον τῆς καλῆς ἀδελφῆς μου. — Ποῖον οἶκον ἔχετε; — Ἔχω τὸν τῆς καλῆς μητρός μου.

ΜΑΘΗΜΑ Ζ'. LEÇON VII.

Τίς; Ποῖος;	*Qui?*
Ποῖος ἔχει;	*Qui a?*
Ποῖος ἔχει τὸ μολυβδοκόνδυλον;	*Qui a* le crayon?
Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ μολυβδοκόνδυλον.	L'homme a le crayon.
Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει τὸ μολυβδοκόνδυλον.	L'homme n'a pas le crayon.
Ποῖος τὸ ἔχει;	*Qui l'a?*
Ὁ παῖς τὸ ἔχει.	Le garçon l'a.
Ὁ παῖς δὲν τὸ ἔχει.	Le garçon ne l'a pas.
Τὸ ὀρνίθιον (ὀρνιθοπούλιον).	Le poulet.
Τὸ κιβώτιον (σανδύκιον).	Le coffre.
Ὁ σάκκος ἢ τὸ σακκίον.	Le sac.
Ὁ ὑπενδύτης (χ. τὸ γελέκι).	Le gilet.
Ἡ ναῦς, τὸ πλοῖον, καράβιον.	Le vaisseau (*ἡ*) le bâtiment.
Ὁ νέος, ὁ νεανίας.	Le jeune homme.
Ὁ νεανίσκος, ὁ ἔφηβος.	L'adolescent.
Ἡ θυγάτηρ, ἡ κόρη.	La fille.
Τὸ κιβώτιον (χ. ἡ κάσσα).	La caisse.
Ποῖος ἔχει τὴν ἐσθῆτα;	Qui a la robe?
Ἡ κόρη τὴν ἔχει.	La fille l'a.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Αὐτός.	*Il.*
Αὐτὸς ἔχει.	*Il* a.
Αὐτὸς δὲν ἔχει.	*Il* n'a pas.

Παρατ. ια'. Τὸ *il* εἶναι προσωπικὴ ἀντωνυμία, τιθεμένη πάντοτε πρὸ τοῦ ῥήματος, πρὸς δήλωσιν τοῦ τρίτου προσώπου. Εἰς τὴν ἐρώτησιν τίθεται (*Παρατ. α'.*) μετὰ τὸ ῥῆμα· ἀλλ' ὅταν τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ῥήματος λήγῃ εἰς φωνῆεν, τότε μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς τριτοπροσώπου ἀντωνυμίας παρεντίθεται t, ἐν μέσῳ δύο ἑνωτικῶν σημείων, εὐφωνίας χάριν.

Ἔχει τὸ κιβώτιον.	*Il* a le coffre.
Δὲν ἔχει τὸ κιβώτιον.	*Il* n'a pas le coffre.
Τὸ ἔχει.	*Il* l'a.
Δὲν τὸ ἔχει.	*Il* ne l'a pas.
Τὸ ἔχει (αὐτός);	L'a-*t*-*il*?
Ἔχει τὸ μαχαίριον;	*A*-*t*-*il* le couteau?
Ἔχει τὸ μολυβδοκόνδυλον;	*A*-*t*-*il* le crayon?

Παρατ. ιβ'. Ὅταν τὸ ὑποκείμενον τῆς περιόδου ἦναι ὄνομα, προτίθεται τοῦ ῥήματος, ἀλλὰ μετὰ τὸ ῥῆμα ἀκολουθεῖ καὶ πάλιν ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία.

Ἔχει ὁ φίλος;	L'ami *a*-*t*-*il*?
Ἔχει ὁ ἄνθρωπος;	L'homme *a*-*t*-*il*?
Ἔχει ὁ ἀρτοποιός;	Le boulanger *a*-*t*-*il*?
Ἔχει ὁ ἀδελφός μου;	Mon frère *a*-*t*-*il*?
Ἔχει ὁ νέος;	Le jeune homme *a*-*t*-*il*?
Πεινᾷ ὁ ἄνθρωπος;	L'homme-*a*-*t*-*il* faim?
Οὔτε πεινᾷ, οὔτε διψᾷ.	Il n'a ni faim ni soif.
Ὁ πατήρ σας κρυόνει ἢ αἰσθάνεται ζέστην;	Votre père *a*-*t*-*il* froid ou chaud?
Φοβεῖται ὁ ἄνθρωπος ἢ ἐντρέπεται;	L'homme *a*-*t*-*il* peur ou honte?
Ἔχει ὁ ἄνθρωπος δίκαιον ἢ ἄδικον;	L'homme *a*-*t*-*il* raison ou tort?
Ἔχει ὁ παῖς τὸ σφυρίον τοῦ ξυλουργοῦ;	Le garçon *a*-*t*-*il* le marteau du charpentier?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ ἔχει.	*Il* l'a.
Δὲν τὸ ἔχει.	*Il ne* l'a pas.
Ὁ νέος τὸ ἔχει;	Le jeune homme l'*a-t-il*?
Τί ἔχει ὁ ἀρτοποιός;	Le boulanger qu'a-t-*il*?
Τί ἔχει ὁ φίλος μου;	Mon ami qu'*a-t-il*? / *Qu*'a mon ami?

Τὸ θηλ. τῆς il ἀντωνυμίας εἶναι elle, τιθέμενον ὁμοίως ἐπὶ ἐρωτήσει μετὰ τὸ ῥῆμα. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ θηλυκὸν οὐσιαστικὸν τίθεται πρὸ τοῦ ῥήματος, ἑπομένης μετ' αὐτὸ τῆς ἀντωνυμίας.

Ἔχει (αὐτὴ) τὴν ἐσθῆτα.	*Elle* a la robe.
Δὲν ἔχει τὴν ἐσθῆτα.	*Elle* n'a pas la robe.
Τὴν ἔχει.	*Elle* l'a.
Δὲν τὴν ἔχει.	*Elle* ne l'a pas.
Ἔχει (αὐτή);	*A-t-elle*?
Ἔχει τὸ περόνιον;	*A-t-elle* la fourchette?
Ἔχει τὸν ἄρτον;	*A-t-elle* le pain?
Ἔχει ἡ γυνὴ τὸ μαχαίριον;	La femme *a-t-elle* le couteau?
Ἔχει ἡ κόρη τὴν βελόνην;	La fille *a-t-elle* l'aiguille?
Δὲν ἔχει οὔτε τὸ μαχαίριον, οὔτε τὴν βελόνην.	Elle n'a ni le couteau ni l'aiguille.
Τί ἔχει ἡ γυνή;	La femme qu'*a-t-elle*?
Τί ἔχει ἡ ἀδελφή σας;	Votre sœur qu'*a-t-elle*?
Ἡ ὄρυζα ἢ τὸ ῥύζιον.	Le riz.
Ὁ χωρικός.	Le paysan.
Ὁ ὑπηρέτης.	Le domestique.
Ἡ φιάλη (χ. καράφφα).	La bouteille.
Τὸ χειρόμακτρον (χ. ἡ πετσέτα).	La serviette.
Ἡ παροψίς, τὸ πινάκιον (χ. πιάττον).	L'assiette.
Ἰδικός του (της). (ἑλ. ἐὸς, ἡ, όν).	*Son*.
Ὁ σκύλος του.	*Son* chien.
Τὸ σανδάλιόν του.	*Son* soulier.
Ὁ υἱός του.	*Son* fils.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ κονδυλομάχαιρόν του.	*Son* canif.
Τὰ χρήματά του.	*Son* argent.
Τὸ σάρωθρον, ἡ φιλοκαλία (σκοῦπα).	Le balai.
Τὸ πτηνὸν ἢ πουλίον.	L'oiseau.
Ὁ ποῦς του.	Son pied.
Ὁ ὀφθαλμὸς ἢ τὸ ὀμμάτιον.	L'œil.

Τὸ θηλ. τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου son εἶναι sa.

Ἡ χείρ του.	*Sa* main.
Ἡ κεφαλή του.	*Sa* tête.
Τὸ στόμα.	La bouche.
Ἡ γλῶσσα.	La langue (*).

Ὁ ἰδικός του — ὁ ἰδικός της.	*Le sien.*
Ἔχει ὁ ὑπηρέτης τὸ κιβώτιόν του ἢ τὸ ἰδικόν μου;	Le domestique a-t-il son coffre ou le mien?
Ἔχει τὸ ἰδικόν του.	Il a le *sien.*

Τὸ θηλυκὸν τῆς le sien ἀντωνυμίας εἶναι la sienne.

Ἔχετε τὸ περόνιόν του;	Avez vous sa fourchette?
Δὲν ἔχω τὸ ἰδικόν του· ἔχω τὸ ἰδικόν μου.	Je n'ai pas la *sienne*; j'ai la mienne.
Τίς (κ. εἷς, κάνεὶς, κάποιος).	*Quelqu'un.*
Ἔχει τις (κανεὶς) τὸ βιβλίον μου;	*Quelqu'un* a-t-il mon livre?
Ἔχει τις αὐτὸ (κάποιος τὸ ἔχει).	*Quelqu'un* l'a.
Τίς ἔχει τὴν ῥάβδον μου;	Qui a mon bâton?
Οὐδεὶς (ἢ) *κανεὶς.*	*Personne...ne.*
Οὐδεὶς ἔχει τὴν ῥάβδον σας. (Κανεὶς δὲν ἔχει τὴν ῥάβδον σας).	*Personne* n'a votre bâton.
Οὐδεὶς ἔχει αὐτήν. (Κανεὶς δὲν τὴν ἔχει)	*Personne* ne l'a.
Πεινᾷ κανείς;	Quelqu'un a-t-il faim?

(*) Περὶ πολλῶν ἀναφερομένων οὐσιαστικῶν βραδύτερον γίνεται λόγος ἐν τοῖς θέμασιν, ἔνθα τὸ μέρος εἶναι καταλληλότερον· ἀναγκαία ὅθεν τότε ἡ ἐπανάληψις αὐτῶν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οὐδεὶς πεινᾷ. *Personne* n'a faim.

Τὸ θηλ. τῆς quelqu'un εἶναι quelqu'une (κάμμια).

Ἔχει κάμμια τὸ κονδύλιόν μου; *Quelqu'une* a-t-elle ma plume?
Κάμμια δὲν τὸ ἔχει. Personne ne l'a.

ΘΕΜΑ 10.

Τίς ἔχει τὸ κιβώτιόν μου; — Ὁ παῖς τὸ ἔχει.—Πεινᾷ ὁ φίλος σας ἢ διψᾷ;—Οὔτε πεινᾷ, οὔτε διψᾷ.—Πεινᾷ ὁ νέος;—Δὲν πεινᾷ.—Ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὸ ὀρνίθιον;—Τὸ ἔχει.—Τίς ἔχει τὸν ὑπενδύτην μου;—Ὁ νέος τὸν ἔχει.—Ποῖος ἔχει τὸ βιβλίον τοῦ φίλου μου;—Ὁ ἀδελφός σας τὸ ἔχει.—Τί ἔχει ὁ νεανίσκος;—Ἔχει τὸ ὡραῖον μαχαίριον.—Φοβεῖται ἢ ἐντρέπεται;—Οὔτε φοβεῖται, οὔτε ἐντρέπεται.—Αἰσθάνεται ζέστην ἢ κρυόνει;—Οὔτε ζέστην αἰσθάνεται οὔτε κρυόνει.—Ἔχει ὁ ἄνθρωπος δίκαιον ἢ ἄδικον;—Οὔτε δίκαιον ἔχει οὔτε ἄδικον.—Ποῖος ἔχει τὸ ῥύζιον τοῦ χωρικοῦ;—Ὁ ὑπηρέτης μου τὸ ἔχει.—Ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας τὸ σάρωθρόν μου ἢ τὸ ἰδικόν σας;—Δὲν ἔχει οὔτε τὸ ἰδικόν σας, οὔτε τὸ ἰδικόν μου.—Ποῖον σάρωθρον ἔχει;—Ἔχει τὸ τοῦ γείτονος.—Τί ἔχει ὁ φίλος σας;—Ἔχει τὰ καλὰ χρήματά του (son bon...).—Ἔχει τὸν χρυσόν μου;—Δὲν τὸν ἔχει.—Ποῖος τὸν ἔχει;—Ὁ παῖς τοῦ φίλου σας.—Ἔχει ὁ ἀρτοποιός σας τὸ καλὸν πτηνόν μου ἢ τὸ ἰδικόν του;—Ἔχει τὸ ἰδικόν του.—Τίς ἔχει τὸ ἰδικόν μου;—Ὁ τέκτων τὸ ἔχει.—Ποῖος ἔχει τὸ παλαιὸν σανδάλιόν μου;—Ὁ σκυτοτόμος τὸ ἔχει.—Ἔχει κάνεις τὸ ὀρνίθιόν μου;—Οὐδεὶς τὸ ἔχει.—Ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας τὸν ὑπενδύτην σας ἢ τὸν ἰδικόν μου;—Δὲν ἔχει οὔτε τὸν ἰδικόν σας, οὔτε τὸν ἰδικόν μου.—Ποῖον ἔχει;—Ἔχει τὸν ἰδικόν του.—Ἔχει τὸ ἱμάτιον τοῦ φίλου του;—Δὲν ἔχει τὸ ἱμάτιόν του· ἔχει τὸν πῖλόν του.—Τίς κρυόνει;—Οὐδεὶς κρυόνει.—Αἰσθάνεταί τις ζέστην;—Οὐδεὶς αἰσθάνεται ζέστην.

Θηλ. Ποῖος ἔχει τὸ βαλάντιόν μου;—Ὁ ἄνθρωπος τὸ ἔχει.—Ἔχει (αὐτὴ) τὴν φιάλην μου;—Δὲν τὴν ἔχει.—Τίς ἔχει τὸ βιβλίον τῆς κόρης μου;—Ὁ νέος τὸ ἔχει.—Ἔχει τὴν ἐσθῆτά της;—Δὲν τὴν ἔχει.—Τί ἔχει αὕτη;—Δὲν ἔχει (αὕτη) τίποτε καλόν.—Ἔχετε τὸ κιβώτιον τῆς Κυρίας (de la demoiselle);—Δὲν ἔχω τὸ ἰδικόν της· ἔχω τὸ τῆς ἀδελφῆς της.—Ἔχω τὸ ὡσολόγιόν σας ἢ τὸ τοῦ ἀδελ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

φοῦ σας; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὸ ἰδικόν μου, οὔτε τὸ ἰδικόν του· ἔχετε τὸ ἰδικόν σας. — Ἔχει ἡ γυνὴ τὸν σάκκον τοῦ χωρικοῦ; — Δὲν τὸν ἔχει. — Τί ἔχει; — Ἔχει τὸ ὀρνίθιον τῆς ἀδελφῆς μου.

ΘΕΜΑ 11.

Ἔχει τις τὸ τουφέκιόν μου; — Οὐδεὶς τὸ ἔχει. — Ἔχει ὁ νεανίσκος τὸ βιβλίον μου; — Δὲν τὸ ἔχει. — Τί ἔχει; — Οὐδὲν ἔχει (τίποτε δὲν ἔχει). — Ἔχει τὸ σφυρίον ἢ τὸ καρφίον; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸ σφυρίον, οὔτε τὸ καρφίον. — Ἔχει τὸ ἀλεξίβροχόν μου ἢ τὴν ῥάβδον μου; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸ ἀλεξίβροχόν σας, οὔτε τὴν ῥάβδον σας. — Ἔχει ὁ νέος τὸ πτηνόν μου; — Δὲν τὸ ἔχει. — Ἔχει τὸν καφέν μου ἢ τὴν ζάχαρίν μου; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸν καφέν σας, οὔτε τὴν ζάχαρίν σας· ἔχει τὸ μέλι σας. — Ἔχει ὁ παῖς τὸν σάκκον τοῦ ἀδελφοῦ μου ἢ τὸν τοῦ Γάλλου; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸν σάκκον σας, οὔτε τὸν τοῦ Γάλλου, ἔχει τὸν ἰδικόν του. — Ἔχω τὸ δίπυρόν σας ἢ τὸ τοῦ φίλου σας; — Οὔτε τὸ ἰδικόν μου ἔχετε, οὔτε τὸ τοῦ φίλου μου· ἔχετε τὸ ἰδικόν σας. — Τίς ἔχει τὸν παλαιὸν σάκκον τοῦ καλοῦ χωρικοῦ; — Ὁ καλὸς ἀρτοποιὸς τὸν ἔχει. — Ποῖος φοβεῖται; — Ὁ παῖς τοῦ ῥάπτου φοβεῖται. — Νυστάζει; — Δὲν νυστάζει. — Κρυόνει ἢ πεινᾷ; — Οὔτε κρυόνει, οὔτε πεινᾷ. — Ἔχει ὁ χωρικὸς τὰ χρήματά μου; — Δὲν τὰ ἔχει. — Τὰ ἔχει ὁ πλοίαρχος; — Δὲν τὰ ἔχει. — Τίς τὰ ἔχει; — Οὐδεὶς τὰ ἔχει. — Ἔχει ὁ γείτων σας καλόν τι; (τίποτε καλόν). — Οὐδὲν καλὸν ἔχει (τίποτε καλὸν δὲν ἔχει). — Τί ἄσχημον ἔχει; — Οὐδὲν ἄσχημον ἔχει. — Ποίαν δακτυλήθραν ἔχει ὁ ῥάπτης; — Ἔχει τὴν τοῦ καλοῦ φίλου σας. — Ἔχει ὁ ἀδελφός σας τὸν οἶνόν σας ἢ τὸν τοῦ γείτονός σας; — Οὔτε τὸν ἰδικόν μου ἔχει, οὔτε τὸν τοῦ γείτονός μου· ἔχει τὸν ἰδικόν του. — Ἔχει τις τὴν χρυσῆν ταινίαν μου; — Οὐδεὶς τὴν ἔχει.

Θηλ. Ποία ἔχει τὸ κονδύλιον τοῦ νεανίου; — Ἡ ἀδελφή του τὸ ἔχει. — Ἔχει ἡ ἀδελφή του τὸ μελάνιόν του; — Δὲν ἔχει τὸ ἰδικόν του. — Κρυόνει ἡ ἀδελφή σας ἢ αἰσθάνεται ζέστην; — Οὔτε κρυόνει, οὔτε αἰσθάνεται ζέστην· νυστάζει. — Ἔχει ἡ μήτηρ μου δίκαιον; — Δὲν ἔχει ἄδικον. — Δὲν ἔχει οὔτε δίκαιον οὔτε ἄδικον. — Τίς ἔχει τὸ σάρωθρον τοῦ ὑπηρέτου σας; — Ἡ κόρη του τὸ ἔχει. — Ἔχει (αὕτη) τὸ σανδάλιόν της; — Δὲν τὸ ἔχει. — Ποῖος τὸ ἔχει; — Ὁ παῖς της τὸ ἔ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

χει.—Τί ἔχει ἡ ἀδελφή του;— Δὲν ἔχει οὔτε τὸ σάρωθρόν της, οὔτε τὸ σανδάλιόν της· ἔχει τὴν ἐσθῆτά της.— Ποῖον περόνιον ἔχω; —Ἔχετε τὸ τοῦ παιδός σας.—Ἔχω τὸ ἰδικόν της ἢ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ της; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὸ ἰδικόν της, οὔτε τὸ τοῦ ἀδελφοῦ της· ἔχετε τὸ ἰδικόν σας.

ΘΕΜΑ 12.

Ἔχει ὁ ἔμπορος τὸ ἐριοῦχόν μου ἢ τὸ ἰδικόν του; — Οὔτε τὸ ἰδικόν σας ἔχει, οὔτε τὸ ἰδικόν του. — Ποῖον ἐριοῦχον ἔχει; — Ἔχει τὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου. — Τίς ἔχει τὸ ἀργυροῦν κομβίον μου; — Ὁ καλός σας παῖς τὸ ἔχει.—Ἔχει τὸ ἀργυροῦν ἢ τὸ χρυσοῦν κηροπήγιόν μου;— Δὲν ἔχει οὔτε τὸ ἀργυροῦν, οὔτε τὸ χρυσοῦν κηροπήγιόν σας.—Ἔχετε τὸν χάρτινον ἢ τὸν ξύλινον ἵππον μου; —Δὲν ἔχω οὔτε τὸν χάρτινον, οὔτε τὸν ξύλινον ἵππον σας.—Ἔχει τις (κἀνείς) ἄδικον; — Οὐδεὶς ἔχει ἄδικον. — Φοβεῖσθε ἢ ἐντρέπεσθε; — Οὔτε φοβοῦμαι, οὔτε ἐντρέπομαι. —Ἔχω τὸ ἅλας σας ἢ τὸ βούτυρόν σας; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὸ ἅλας μου, οὔτε τὸ βούτυρόν μου. — Τί ἔχω; — Ἔχετε τὸ βύρσινον σανδάλιόν σας.—Ἔχετε τὸν ἄρτόν μου ἢ τὸν τυρόν μου;—Δὲν ἔχω οὔτε τὸν ἄρτον σας οὔτε τὸν τυρόν σας. — Ἔχω τὸ ἅλας σας ἢ τὸ βούτυρόν σας; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὸ ἅλας μου, οὔτε τὸ βούτυρόν μου. — Τί ἔχω; —Ἔχετε τὸ πρόβειον (κρέας) σας.

Θηλ. Ἔχει τις τὸ ὡρολόγιόν μου;— Οὐδεὶς ἔχει τὸ ὡρολόγιόν σας. —Τί ἔχει ἡ μήτηρ σας; —Ἔχει τὴν βελόνην της.—Ἔχει τὴν ἐσθῆτα τῆς θυγατρός της;— Δὲν ἔχει τὴν ἐσθῆτα τῆς θυγατρός της· ἔχει τὸν τιλόν της. — Ἔχει τὸ πινάκιόν μου ἢ τὸ ἰδικόν της; —Ἔχει τὸ ἰδικόν σας.—Ποῖον ἔχει;— Ἔχει τὸ ἰδικόν της.—Ἔχει τὸ χειρόματρόν της;—Δὲν τὸ ἔχει. —Ἔχει τὸ κρέας της ἢ τὸν ζωμόν της; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸ κρέας της, οὔτε τὸν ζωμόν της.—Τί ἔχω;—Ἔχετε τὸ ὡραῖον βαλάντιόν μου.

ΜΑΘΗΜΑ Η'. LEÇON VIII.

Ὁ ξένος ἢ ἀλλοδαπός.	L'étranger.
Ὁ ναύτης.	Le matelot.
Τὸ δένδρον του.	Son arbre.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ στρῶμά του.	Son matelas.
Τὸ κάτοπτρον, ὁ καθρέπτης του.	Son miroir.
Τὸ χαρτοφυλάκιόν του.	Son porte feuille.
Τὸ πιστόλιον.	Le pistolet.
Ὁ κῆπος ἢ τὸ περιβόλιον.	Le jardin.
Ἡ χειρὶς (τὸ χειρόκτιόν) του	Son gant.
Ἡ μαγείρισσα.	La cuisinière.
Τοῦτο.	*Ceci ἢ ce...ci.*
Ἐκεῖνο.	*Cela ἢ ce...là*
Τοῦτο τὸ βιβλίον.	*Ce* livre-*ci.*
Ἐκεῖνο τὸ βιβλίον.	*Ce* livre-*là.*

Παρατ. ιγ'. Τὸ *ceci* (τοῦτο) λέγεται ἐπὶ τῶν πλησίον ὄντων, τὸ δὲ *cela* (ἐκεῖνο) ἐπὶ τῶν πόῤῥω, ὡς καὶ τὰ ἡμέτερα· καὶ μόνα μὲν ὄντα τίθενται ἄνευ ἑνωτικοῦ σημείου, μετὰ τῶν ὀνομάτων δὲ, τὸ μὲν ce προηγεῖται αὐτῶν, τὸ δὲ ci καὶ là ἕπονται τῶν ὀνομάτων δι' ἑνωτικοῦ(*).

Ἔχετε τοῦτο τὸ βιβλίον ἢ ἐκεῖνο;	Avez-vous *ce* livre-*ci* ou *celui là*?
Ἔχω τοῦτο· δὲν ἔχω ἐκεῖνο.	J'ai *celui-ci*; je n'ai pas *celui-là.*
Οὗτος (ι), ἐκεῖνος (ι).	*Celui-ci, celui-là.*
Ἔχω τοῦτον ἢ ἐκεῖνον;	Ai-je *celui-ci* ou *celui-là*?
Ἔχετε τοῦτον· δὲν ἔχετε ἐκεῖνον.	Vous avez *celui-ci*; vous n'avez pas *celui-là.*
Ἔχει ὁ ἄνθρωπος τοῦτον τὸν πῖλον ἢ ἐκεῖνον;	L'homme a-t-il ce chapeau ou *celui là*?

Τὸ θηλ. τῆς ἀντων. celui-ci καὶ celui-là εἶναι *celle-ci* καὶ *celle-là.*

Ἔχει ἡ ἀδελφή σας τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ κονδύλιον;	Votre sœur a-t-elle cette plume-ci ou *celle-là*?
Ἔχει τοῦτο· δὲν ἔχει ἐκεῖνο.	Elle a *celle-ci*; elle n'a pas *celle-là.*
Ἀλλὰ, ὅμως, πλήν.	*Mais.*
Ἔχει ὁ ἀδελφός σας τὸ βιβλίον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο;	Votre frère a-t-il *ce* livre-*ci* ou *celui-là*?

(*) Τὸ ci καὶ là εἶναι ὡς τὸ προσχηματιζόμενον ἡμέτερον ι, οἷον οὗτοσι, ἐκεινοσι, τουτοι, κτλ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν ἔχει τοῦτο, ἀλλ' (ἔχει) ἐκεῖνο. Il n'a pas *celui-ci*, mais il a *celui-là*.

Ἔχει τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἐκεῖνο. Il a celui-*ci*, mais il n a pas *celui-là*.

Ἔχει τοῦτο, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνο. Il a *celui-ci*, mais non *celui-là*.

Τὸ γραμμάτιον. Le billet.

Ἡ ἀποθήκη γεννημάτων. Ie grenier.

(Ἔτι καὶ τὸ ὑπερῷον τῆς οἰκίας).

Κόκκος, γεννήματα. Le grain.

Τὸ πέταλον. Le fer de cheval.

Ἔχετε τὸ γραμμάτιον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο; Avez vous *ce* billet-*ci* ou *celui-là*?

Δὲν ἔχω τοῦτο, ἀλλ' ἐκεῖνο. Je n'ai pas celui-ci, mais j'ai celui là, ἢ καὶ ἁπλῶς (ἄνευ τοῦ j'ai) mais celui là.

Ἔχει ὁ γείτων τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ κάτοπτρον; Ie voisin a-t-il ce miroir ou *celui-là*?

Ἔχει τοῦτο, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνο. Il a *celui-ci*, mais il n'a pas *celui là*· ἢ mais non celui-là.

Ἔχει ἡ φίλη σας τὸ ὡρολόγιον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο; Votre amie a-t elle cette montre-ci ou celle-là ?

Ἔχει τοῦτο, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνο. Elle a celle-ci, mais elle n'a pas celle-là.

Ἔχει ἡ ἀδελφή σας τὸ βιβλίον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο; Votre sœur a-t-elle ce livre-ci ou celui-là ?

Ἔχει τοῦτο, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνο. Elle a celui-ci, mais elle n'a pas celui-là.

Ὅν, τὸν ὁποῖον κτλ. *Que.*

(Αἰτιατ. τῆς ἀναφορ. ἀντων.). (Pron. Relatif. — Accus.).

Ἔχετε τὸ γραμμάτιον τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ ἀδελφός μου; Avez vous le billet *que* mon frère a?

Δὲν ἔχω τὸ γραμμάτιον τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ ἀδελφός σας. Je n'ai pas le billet *que* votre frère a.

Ἔχετε τὸν ἵππον τὸν ὁποῖον ἔχω; Avez-vous le cheval *que* j'ai ?

Ἔχω τὸν ἵππον τὸν ὁποῖον ἔχετε. J'ai le cheval *que* vous avez.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχετε τὸ κονδύλιον τὸ ὁποῖον ἔχω; Avez-vous la plume *que* j'ai?
Ἔχω τὸ κονδύλιον τὸ ὁποῖον ἔχετε. J'ai la plume *que* vous avez.

Παρατ. ιδ'. Ὅταν μεταξὺ τῆς que καὶ τοῦ ῥήματος παρεμπίπτῃ μεγάλη πρότασις, τὸ *ῥῆμα*, ἵνα μὴ μακρύνηται πολὺ, τίθεται τότε ἀμέσως μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν, οἷον avez-vous le ruban qu'a la jolie fille de mon bon voisin? ἔχετε τὴν ταινίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ εὐειδὴς θυγάτηρ τοῦ καλοῦ γείτονός μου;

Ἐκεῖνος ὅν — *Celui que.*
(ἤ) *ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον.*

Δὲν ἔχω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχετε. Je n'ai pas *celui que* vous avez.
Δὲν ἔχω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχει. Je n'ai pas *celui qu'il* a.
Ἔχω τὴν χειρίδα τὴν ὁποίαν ἔχετε; Ai-je le gant que vous avez?
Δὲν ἔχετε ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἔχω. Vous n'avez pas *celui que* j'ai.
Ἔχω τὸ κονδύλιον τὸ ὁποῖον ἔχετε; Ai-je la plume que vous avez?
Δὲν ἔχετε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχω. Vous n'avez pas celle que j'ai.

ΘΕΜΑ 13.

Ποῖον χόρτον ἔχει ὁ ξένος; — (quel foin a l'...?) — Ἔχει τὸ τοῦ χωρικοῦ — Ἔχει ὁ ναύτης οὗτος τὸ κάτοπτρόν μου; — Δὲν τὸ ἔχει. — Ἔχετε τοῦτο τὸ βιβλίον ἢ ἐκεῖνο; — Ἔχω τοῦτο (celui ci). — Ἔχετε τὸν χόρτον τοῦ κήπου μου ἢ (τὸν) τοῦ ἰδικοῦ σας; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸν τοῦ κήπου σας, οὔτε τὸν τοῦ ἰδικοῦ μου, ἀλλὰ τὸν τοῦ ξένου. — Ποίαν χειρίδα ἔχετε; — Ἔχω τὴν τοῦ ναύτου. — Ἔχετε τὸ στρῶμά του; — Τὸ ἔχω. — Ποῖον χαρτοφυλάκιον ἔχει ὁ ναύτης; — Δὲν ἔχει τὸ ἰδικόν μου· ἔχει τὸ ἰδικόν του. — Τίς ἔχει τὸ καλὸν γραμμάτιόν μου; — Ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὸ ἔχει. — Τίς ἔχει ἐκεῖνο τὸ πιστόλιον; — Ὁ φίλος σας τὸ ἔχει. — Ἔχετε τὰ γεννήματα τῆς ἀποθήκης σας ἢ τὰ τῆς ἰδικῆς μου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὰ τῆς ἀποθήκης σας, οὔτε τὰ τῆς ἰδικῆς μου, ἀλλ' ἔχω τὰ τοῦ καλοῦ ἐμπόρου μας. — Τίς ἔχει τὴν χειρίδα μου; — Ὁ ὑπηρέτης οὗτος τὴν ἔχει. — Τί ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας; — Ἔχει τὸ βιβλίον ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου; — Δὲν ἔχει τὸ βιβλίον ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὸ τοῦ παιδὸς τούτου. — Ἔχει ὁ χωρικὸς τοῦτον τὸν βοῦν ἢ ἐκεῖνον; — Δὲν ἔχει οὔτε τοῦτον οὔτε ἐκεῖνον· ἀλλ' ἔχει ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ παῖς του. — Ὁ ὄνος οὗτος ἔχει τὸν χόρτον του ἢ τὸν τοῦ ἵππου; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸν ἰδικόν του, οὔτε τὸν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τοῦ ἵππου. — Ποῖον ἵππον ἔχει ὁ χωρικὸς οὗτος; — Ἔχει τὸν τοῦ γείτονός σας. — Ἔχω τὸ γραμμάτιόν σας ἢ τὸ ἰδικόν του; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὸ ἰδικόν μου, οὔτε τὸ ἰδικόν του· ἀλλ' ἔχετε τὸ τοῦ φίλου σας. — Ἔχετε τὸν χόρτον τοῦ ἵππου τούτου; — Δὲν ἔχω τὸν χόρτον του, ἀλλὰ τὸ πέταλόν του (son fer). — Ἔχει ὁ ἀδελφός σας τὸ γραμμάτιόν μου ἢ τὸ ἰδικόν του; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸ ἰδικόν σας, οὔτε τὸ ἰδικόν του· ἀλλ' ἔχει τὸ τοῦ ναύτου. — Ἔχει ὁ ξένος τὸ πτηνόν μου ἢ τὸ ἰδικόν του; — Ἔχει τὸ τοῦ στρατηγοῦ. — Ἔχετε τὸ δένδρον τοῦ κήπου τούτου; — Δὲν τὸ ἔχω. — Πεινᾶτε ἢ διψᾶτε; — Οὔτε πεινῶ, οὔτε διψῶ· ἀλλὰ νυστάζω. — Ἔχει ὁ ὑπηρέτης τὰ χρήματά μου; — Δὲν τὰ ἔχει. — Τὰ ἔχει ὁ ἔμπορος; (Le... l'a-t-il?) — Δὲν τὰ ἔχει. — Ποῖος τὰ ἔχει; — Οὐδεὶς τὰ ἔχει.

Θηλ. Ἔχετε τοῦτο τὸ ἀλειμματοκήριον ἢ ἐκεῖνο; — Δὲν ἔχω τοῦτο· ἔχω ἐκεῖνο. — Ποῖον θρανίον ἔχει ὁ ξένος; — Ἔχει τὸ ἰδικόν του. — Ποῖος ἔχει τὸ ὡραῖον ὡρολόγιόν μου; — Οὗτος ὁ ἄνθρωπος τὸ ἔχει. — Ἔχω τὴν ἐπιστολήν σας ἢ τὴν ἰδικήν του; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὴν ἰδικήν μου, οὔτε τὴν ἰδικήν του, ἀλλὰ τὴν τοῦ φίλου σας. — Ἔχει (αὐτὴ) τὸ ῥύζιόν; — Δὲν τὸ ἔχει. — Ποῖος τὸ ἔχει; — Ἡ μαγείρισσα τὸ ἔχει. — Ἔχει ἡ μαγείρισσά σας τὸ πρόβειον κρέας; — Δὲν τὸ ἔχει.

ΘΕΜΑ 14.

Ἔχει ὁ ναύτης τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ πτηνόν; — Δὲν ἔχει τοῦτο, ἀλλ' ἐκεῖνο. — Ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας τοῦτο τὸ σάρωθρον ἢ ἐκεῖνο; — Ἔχει τοῦτο, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνο. — Ἔχει ὁ μάγειρός σας τοῦτο τὸ ὀρνίθιον ἢ ἐκεῖνο; — Δὲν ἔχει οὔτε τοῦτο, οὔτε ἐκεῖνο, ἀλλ' ἔχει τὸ τοῦ γείτονός του. — Ἔχω δίκαιον ἢ ἄδικον; — Δὲν ἔχετε οὔτε δίκαιον, οὔτε ἄδικον, ἀλλ' ὁ καλός σας παῖς ἔχει ἄδικον. — Ἔχω τοῦτο τὸ μαχαίριον ἢ ἐκεῖνο; — Δὲν ἔχετε οὔτε τοῦτο, οὔτε ἐκεῖνο. — Τί ἔχω; — Οὐδὲν καλὸν ἔχετε (δὲν ἔχετε τίποτε καλόν)· ἀλλ' ἔχετε κάτι κακόν. — Ἔχετε τὸ ὡραῖον κιβώτιον, τὸ ὁποῖον ἔχω; — Δὲν ἔχω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχετε. — Ποῖον ἵππον ἔχετε; — Ἔχω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ ἀδελφός σας. — Ἔχετε τὸν ὄνον τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ φίλος μου; — Δὲν ἔχω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχει (αὐτὸς), ἀλλ' ἔχω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον (ὑμεῖς) ἔχετε. — Ἔχει ὁ φίλος σας τὸ κάτοπτρον τὸ ὁποῖον ἔχετε ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχω; — Δὲν ἔχει οὔτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχετε, οὔτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχω· ἀλλ' ἔχει τὸ ἰδικόν του.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θηλ. Ἔχει ἡ φίλη σας τὸ ὡρολόγιον ἢ τὸ κλειδίον; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸ ὡρολόγιον, οὔτε τὸ κλειδίον, ἀλλ' ἔχει τὸ βαλάντιόν μου. — Ἡ γυνὴ (σύζυγος) τοῦ μαγείρου σας τί ἔχει; — Ἔχει τὸ βαλάντιόν της. — Ἔχετε τοῦτο τὸ μελάνιον ἢ ἐκεῖνο; — Δὲν ἔχω οὔτε τοῦτο, οὔτε ἐκεῖνο. — Ἔχει ὁ ἀδελφός σας τοῦτο τὸ κονδύλιον ἢ ἐκεῖνο; — Δὲν ἔχει οὔτε τοῦτο, οὔτε ἐκεῖνο. — Ποῖον κονδύλιον ἔχει; — Ἔχει τὸ ἰδικόν του.

ΘΕΜΑ 15.

Ποῖον σάκκον ἔχει ὁ χωρικός; — Ἔχει ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ παῖς του. — Ἔχω τὸ χρυσοῦν ἢ τὸ ἀργυροῦν κηροπήγιόν σας; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὸ χρυσοῦν, οὔτε τὸ ἀργυροῦν κηροπήγιόν μου, ἀλλ' ἔχετε τὸ σιδηροῦν. — Ἔχετε τὸν ὑπενδύτην μου ἢ τὸν τοῦ ῥάπτου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸν ἰδικόν σας, οὔτε (τὸν) τοῦ ῥάπτου. — Ποῖον ἔχετε; — Ἔχω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ φίλος μου. — Κρυόνετε ἢ αἰσθάνεσθε ζέστην; — Οὔτε κρυόνω, οὔτε ζέστην αἰσθάνομαι, ἀλλὰ διψῶ. — Ὁ φίλος σας φοβεῖται ἢ ἐντρέπεται; — Οὔτε φοβεῖται, οὔτε ἐντρέπεται. — Τίς ἔχει ἄδικον; — Ὁ φίλος σας ἔχει ἄδικον. — Ἔχει τις τὸ ἀλεξίβροχόν μου; — Οὐδεὶς τὸ ἔχει. — Ἐντρέπεταί τις; — Οὐδεὶς ἐντρέπεται, ἀλλ' ὁ φίλος μου πεινᾷ. — Ἔχει ὁ πλοίαρχος τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον ἔχετε ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχω; — Δὲν ἔχει οὔτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχετε, οὔτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχω. — Ποῖον ἔχει; — Ἔχει τὸ τοῦ φίλου του. — Ἔχει δίκαιον ἢ ἄδικον; — Οὔτε δίκαιον ἔχει, οὔτε ἄδικον. — Ἔχει ὁ Γάλλος τί(ποτε) καλὸν ἢ κακόν; — Δὲν ἔχει οὐδὲν καλὸν οὔτε κακόν· ἀλλ' ἔχει εὔμορφόν τι (κομψόν). — Τί εὔμορφον ἔχει; — Ἔχει τὸ εὔμορφον κάτοπτρον. — Ἔχει τὸ καλὸν δίπυρον; — Δὲν τὸ ἔχει, ἀλλ' ὁ γείτων του τὸ ἔχει.

Θηλ. Ἔχει ὁ ἀδελφός σας τὸ χρυσοῦν ἢ τὸ ἀργυροῦν κονδύλιόν μου; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸ χρυσοῦν, οὔτε τὸ ἀργυροῦν κονδύλιόν σας, ἀλλ' ἔχει τὸ σιδηροῦν σας. — Ποῖος ἔχει τὸ περόνιόν μου; — Ὁ ἀδελφός σας τὸ ἔχει. — Ἔχω τοῦτο τὸ κοχλιάριον ἢ ἐκεῖνο; — Ἔχετε τοῦτο, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνο. — Ἔχει ἡ ἀδελφή σας τὴν λινῆν περικνημῖδά της; — Δὲν ἔχει τὴν λινῆν περικνημῖδά της, ἀλλ' ἔχει τὴν μεταξίνην. — Τίς ἔχει τὸ χρυσοῦν ὡρολόγιον τοῦ πατρός μου; — Ἡ μήτηρ σας τὸ ἔχει. — Τί ἔχει ἡ ἀδελφή μου; — Ἔχει τὴν ὡραίαν ἐσθῆτά της.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ Θ'. LEÇON IX.

Κλίσις τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἄρθρου ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.

Ὀνομ.	Οἱ,	αἱ,	τὰ,	Nom.	les,
Γεν.	τῶν,	τῶν,	τῶν,	Gén.	des,
Δοτ.	τοῖς,	ταῖς,	τοῖς,	Dat.	aux,
Αἰτ.	τοὺς,	τὰς,	τά.	Ac.	les.

Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ.

Κανών. Ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς σχηματίζεται προστιθεμένου τοῦ s ἐν τέλει τῶν ὀνομάτων: Οἷον·

Τὰ βιβλία.	Les livres.
Τῶν βιβλίων.	Des livres.
Τὰ καλὰ βιβλία.	Les bons livres.
Αἱ ῥάβδοι.	Les bâtons.
Αἱ καλαὶ ῥάβδοι.	Les bons bâtons.
Οἱ γείτονες.	Les voisins.
Τῶν γειτόνων.	Des voisins.
Οἱ φίλοι.	Les amis.
Οἱ καλοὶ φίλοι.	Les bons amis.
Τῶν φίλων.	Des amis.
Αἱ γυναῖκες.	Les femmes.
Αἱ κόραι.	Les filles.
Τῶν ὡρολογίων.	Des montres.
Τὰ θρανία.	Les chaises.

Παρατ. ιε'. Τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τῶν πληθυντικῶν κανόνος ὑπάρχουσιν ἐξαιρέσεις.

Ἐξαίρεσις Πρώτη. Τὰ λήγοντα εἰς s, x, ἢ z δὲν προσλαμβάνουσιν s εἰς τὸν πληθυντικὸν, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐννοεῖται ἐκ τοῦ ἄρθρου.

Les bas.	Αἱ περικνημῖδες.
Les bois.	Τὰ ξύλα.
Les Français.	Οἱ Γάλλοι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οἱ Ἄγγλοι.	Les Anglais.
Τὰ βραβεῖα.	Les prix (ἐν. le prix).
Ἡ ῥίς.	Le nez.
Αἱ ῥῖνες.	Les nez.
Ὁ σταυρός.	La croix.
Οἱ σταυροί.	Les croix.

Ἐξαίρεσις Δευτέρα. Τὰ λήγοντα εἰς τὰς διφθόγγους au ἢ eau, eu ἢ oeu, καί τινα τῶν εἰς ou λαμβάνουσιν x εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀντὶ s.

Οἱ πῖλοι.	Les chapeaux.
Τὰ πτηνά.	Les oiseaux.
Οἱ τόποι (ὁ τόπος).	Les lieux (ἐν. le lieu).
Τὰ πυρὰ ἢ αἱ φωτίαι (τὸ πῦρ).	Les feux (ἐν. le feu).
Τὰ ὕδατα.	Les eaux.
Τὰ (ἀδαμάντινα) κοσμήματα.	Les bijoux (ἐν. le bijou.*).

Ἐξαίρεσις Τρίτη. Τὰ λήγοντα εἰς al καί τινα τῶν εἰς ail τρέπουσι τὰς καταλήξεις ταύτας εἰς aux (**), οἷον·

Ὁ ἵππος, οἱ ἵπποι.	Le cheval, les chevaux.
Τὸ νοσοκομεῖον, τὰ νοσοκομεῖα.	L'hôpital, les hôpitaux.
Ὁ στρατηγός, οἱ στρατηγοί.	Le général, les généraux.
Ὁ κόπος, οἱ κόποι.	Le travail, les travaux.
(Ἡ ἐργασία, αἱ ἐργασίαι).	

Ἰδιαιτέρων ὀνομάτων ἐξαιρέσεις εἰς τὸν πληθ. ἀριθμὸν σημειωθήσονται ἀπαντώμεναι βαθμηδὸν ἐν τῇ μεθόδῳ.

Τὰ πλοῖα.	Les bâtiments ἢ bâtimens.

(*) Ἐκ τῶν εἰς ou ληγόντων, παρεκτὸς τοῦ bijou, καὶ τὰ ἀκόλουθα πέντε (μόνον) λαμβάνουσι τὸ x, le caillou (χάλιξ), le chou (κράμβη-λάχανον), le jenou (γόνυ), le hibou (ἡ γλαυξ), le pou (φθεὶρ), le joujou (τὸ ἀθυρμάτιον)· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ προσλαμβάνουσι s, οἷον le verrou (ὁ μοχλὸς, σύρτης θύρας), les verrous. Ἐκ δὲ τῶν εἰς au καὶ eu μόνον τὸ bleu (κυανοῦς) καὶ τὸ landau (εἶδος ὀχήματος) προσλαμβάνουσιν s εἰς τὸν πληθυντ. οἷον les bleus, les landaus.

(**) Ἐκ τῶν εἰς al ἐξαιροῦνται ὀλίγα τινὰ προσλαμβάνοντα s εἰς τὸν πληθυντικὸν, οἷον le bal (ὁ χορὸς), le cal (ὁ τύλος), le carneval (ἡ ἀπόκρεως), le chacal (ὁ θὼς, τὸ τσακάλιον), le pal (ὁ πάσσαλος), le régal (ἡ εὐωχία), καί τινα ἐπίθετα, οἷον fatal (ὁλέθριος), final (τελικὸς), naval (ναυτικὸς) κτλ. — Ἐκ δὲ τῶν εἰς ail με-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. ις'. Πολλοὶ τῶν Γάλλων συγγραφέων ἀφαιροῦντες τὸ ληκτικὸν t τῶν εἰς ant ἢ ent πολυσυλλάβων ὀνομάτων, προσθέτουσι τὸ s εἰς τὸν πληθυντικόν· εἰς τὰ μονοσύλλαβα ὅμως φυλάσσεται τὸ s.

Αἱ χειρίδες, τὰ χειρόκτια.	Les gants.
Τὰ βιβλία μου.	Mes livres.
Τὰ βιβλία σας.	Vos livres.
Μικρός.	Petit.
Μέγας.	Grand.
Ἔχετε τὰ μικρὰ μαχαίριά μου;	Avez-vous mes petits couteaux?
Δὲν ἔχω τὰ μικρὰ μαχαίριά σας, ἀλλ' ἔχω τὰ μεγάλα μαχαίριά σας.	Je n'ai pas vos petits couteaux, mais j'ai vos grands couteaux.

Κλίσις τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων.

Ἑνικὸς τοῦ ἀρσενικοῦ.		*Πληθ. ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.*	
Ὁ ἰδικός μου,	mon, θηλ. ma.	Οἱ ἰδικοί μου,	mes.
Ὁ ἰδικός σας,	votre.	Οἱ ἰδικοί σας,	vos.
Ὁ ἰδικός του,	son, θηλ. sa.	Οἱ ἰδικοί του (ἢ της),	leur.
Ὁ ἰδικός μας,	votre.	Οἱ ἰδικοί μας,	nos.
Ὁ ἰδικός των (*),	leur.	Οἱ ἰδικοί των,	leurs.
Τὰ βιβλία του (ἢ) της.		Ses livres.	
Τὸ βιβλίον μας, τὰ βιβλία μας.		Notre livre, nos livres.	
Τὸ βιβλίον των, τὰ βιβλία των.		Leur livre, leurs livres.	
Τὸ κονδύλιόν της, τὰ κονδύλιά της.		Sa plume, ses plumes.	
Ποῖα βιβλία;		*Quels livres?*	
Ποῖα;		*Lesquels?*	

ταβάλλονται εἰς aux κατὰ τὸν πληθυντικὸν τὰ bail (ἐκμίσθωσις), corail (κοράλλιον), émail (μίλτος), plumail (πτεροσάρωθρον), sous-bail (ὑπενοικίασις), soupirail (πνευστήριον), vantail (θυρόφυλλον) κτλ. Τὰ δ' ἄλλα ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα, οἷον le serail, les serails (σεράϊον τοῦ Σουλτάνου), les gouvernails (τὰ πηδάλια), les détails (αἱ λεπτομέρειαι), les éventails (τὰ ῥιπίδια), les portails (τὰ πρόθυρα), περὶ ὧν ὅρ. Γραμματ. Οἰκον. σελ. 76—82.

(*) Παρὰ Γάλλοις διακρίνονται, ὡς εἴρηται, τὰ κτητικὰ ταῦτα ἐπίθετα τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν, ὡς λαμβανόμενα πάντοτε μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν καὶ ἀνάρθρως.

(**) Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐμὸς, ὑμέτερος. ἐὸς, ἡμέτερος, σφέτερος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὰ βιβλία ταῦτα.	Ces livres.
Ὁ ὀφθαλμὸς, οἱ ὀφθαλμοί.	L'œil, les yeux.
Τὸ σκόροδον, τὰ σκόροδα.	L'ail, les aulx καὶ ails.
Ἡ ψαλὶς, τὸ ψαλίδιον.	Les ciseaux ἐπὶ πληθυντικοῦ.
Ποῖα βιβλία ἔχετε;	Quels livres avez-vous?
Ἔχω τὰ καλὰ βιβλία τῶν καλῶν γειτόνων σας.	J'ai les bons livres de vos bons voisins.
Ἔχω τὰς μικρὰς χειρίδας του;	Ai-je ses petits gants?
Δὲν ἔχετε τὰς μικρὰς χειρίδας του, ἀλλ' ἔχετε τοὺς μεγάλους πίλους του.	Vous n'avez pas ses petits gants, mais vous avez ses grands chapeaux.
Ποῖα κάτοπτρα ἔχω;	Quels miroirs ai-je?
Ἔχετε τὰ μεγάλα κάτοπτρα τῶν ἀδελφῶν σας.	Vous avez les grands miroirs de vos frères.
Ἔχετε τὰ μεγάλα σφυρία τῶν τεκτόνων;	Avez vous les grands marteaux des charpentiers?
Δὲν ἔχω τὰ μεγάλα σφυρία των, ἀλλὰ τὰ μεγάλα καρφία των.	Je n'ai pas leurs grands marteaux, mais j'ai leurs grands clous.
Ἔχει ὁ ἀδελφός σας τὰ ξύλινα τουφέκιά μου;	Votre frère a-t-il mes fusils de bois?
Δὲν ἔχει τὰ ξύλινα τουφέκιά σας.	Il n'a pas vos fusils de bois.
Ποῖα ἔχει;	Lesquels a-t-il?
Ἔχετε τὰ ὡραῖα ἀλεξίβροχα τῶν Γάλλων;	Avez-vous les beaux parapluies des Français?
Δὲν ἔχω τὰ ὡραῖα ἀλεξίβροχά των, ἀλλὰ τὰς ὡραίας ῥάβδους των.	Je n'ai pas leurs beaux parapluies, mais j'ai leurs beaux bâtons.
Ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς του;	A-t-il ses yeux?
Δὲν ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς του.	Il n'a pas ses yeux.
Οἱ βόες.	Les bœufs.
Οἱ ὄνοι.	Les ânes.
Οἱ ἄρτοι.	Les pains.
Τῶν κήπων μου.	De mes jardins.
Τῶν ξύλων μας.	De nos bois.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχετε τὰ δένδρα τῶν κήπων μου; Avez-vous les arbres de mes jardins ?

Δὲν ἔχω τὰ δένδρα τῶν κήπων σας. Je n'ai pas les arbres de vos jardins.

Τῶν ὡραίων κήπων μου. De mes jolis jardins.

Τῶν ὡραίων ἵππων μου. De mes beaux chevaux.

Ἔχετε τὰ βύρσινα σανδάλιά μου; Avez-vous mes souliers de cuir ?

Δὲν ἔχω τὰ βύρσινα σανδάλιά σας, ἀλλὰ τὰ ἐξ ἐριούχου (τσόχινα) φορέματά σας. Je n'ai pas vos souliers de cuir, mais j'ai vos habits de drap.

Τὸ θηλυκὸν τοῦ petit εἶναι petite· τοῦ δὲ grand, grande.

Ἔχω τὰ μικρὰ ὑποδήματά του ; Ai-je ses petites bottes ?

Δὲν ἔχετε τὰ μικρὰ ὑποδήματά του (ἢ της), ἀλλὰ τὰ μεγάλα χειρόμακτρά του (ἢ της). Vous n'avez pas ses petites bottes, mais vous avez ses grandes serviettes.

Ἔχετε τὰς μεγάλας τραπέζας τῶν τεκτόνων; Avez-vous les grandes tables des charpentiers ?

Δὲν ἔχω τὰς μεγάλας τραπέζας των, ἀλλὰ τὰ μεγάλα ὡρολόγιά των. Je n'ai pas leurs grandes tables, mais j'ai leurs grandes montres.

Ποῖα κοχλιάρια ἔχω; Quelles cuillers ai-je ?

Ἔχετε τὰ ὡραῖα κοχλιάρια τῶν ἀδελφῶν σας. Vous avez les jolies cuillers de vos soeurs.

Ἔχει ἡ ἀδελφή σας τὰς βελόνας της; Votre sœur a-t-elle ses aiguilles?

Δὲν ἔχει τὰς βελόνας της, ἀλλ' ἔχει τὰς καρφοβελόνας της. Elle n'a pas ses aiguilles, mais elle a ses épingles.

ΘΕΜΑ 16.

Ἔχετε τὰς χειρίδας; — Μάλιστα Κύριε, ἔχω τὰς χειρίδας. — Ἔχετε τὰ χειρίδας μου; — Ὄχι, Κύριε, δὲν ἔχω τὰς χειρίδας σας. — Ἔχω τὰ κάτοπτρά σας; — Ἔχετε τὰ κάτοπτρά μου. — Ἔχω τὰ ὡραῖα χαρτοφυλάκιά σας, ἢ τὰ μετάξινα χειρόμακτρά σας; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὰ ὡραῖα χαρτοφυλάκιά μου, οὔτε τὰ μετάξινα χειρόμακτρά μου. — Τί χαρτοφυλάκια ἔχω; — Ἔχετε τὰ ὡραῖα χαρτοφυλάκια τῶν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τίλων σας. — Ἔχει ὁ ξένος τὰ καλὰ πιστόλιά μας; — Δὲν ἔχει ὁ ξένος (L'étranger n'a pas) τὰ καλὰ πιστόλιά μας, ἀλλὰ τὰ καλὰ κονδυλομάχαιρά μας. — Τίς ἔχει τὰ ὡραῖα πλοῖά μας. — Οὐδεὶς ἔχει αὐτὰ (κάνεις δὲν τὰ ἔχει). — Ποῖος ἔχει τοὺς ὡραίους μας ἵππους; — Οὐδεὶς ἔχει (κάνεις δὲν....) τοὺς ὡραίους ἵππους σας, ἀλλ' ἔχει τις (κάποιος ἔχει) τοὺς ὡραίους βόας σας. — Ἔχει ὁ γείτων σας τὰ δένδρα τῶν κήπων σας; — Δὲν ἔχει τὰ δένδρα τῶν κήπων μας, ἀλλ' ἔχει τὰ ὡραῖα κοσμήματα. — Ἔχετε τὸν χόρτον τῶν ἵππων; — Δὲν ἔχω τὸν χόρτον των, ἀλλὰ τὰ πέταλά των. — Ἔχει ὁ ναύτης σας τὰ ὡραῖα χρυσᾶ κομβία μου; — Δὲν ἔχει τὰ ὡραῖα χρυσᾶ κομβία σας, ἀλλ' ἔχει τὰς ὡραίας χρυσᾶς ταινίας σας. — Τί ἔχει ὁ πλοίαρχος; — Ἔχει τὰ ὡραῖα πλοῖά του. — Ἔχει ὁ ναύτης τὰς ῥάβδους μου ἢ τὰς κομψὰς χειρίδας μου; — Οὔτε τὰς ῥάβδους σας ἔχει, οὔτε τὰς χειρίδας σας. — Ἔχει ὁ παῖς τοῦ Γάλλου τὰ καλὰ ἀλεξίβροχά του; — Δὲν ἔχει τὰ καλὰ ἀλεξίβροχά του· ἀλλὰ τὸ καλὸν ψαλίδιόν σας (vos bons ciseaux). — Ἔχει ὁ ὑποδηματοποιὸς τὰ βύρσινα σανδάλιά μου; — Ἔχει τὰ βύρσινα σανδάλιά σας. — Ποῖος ἔχει τὸν ὑπενδύτην τοῦ ῥάπτου; — Οὐδεὶς ἔχει τὸν ὑπενδύτην τοῦ ῥάπτου, ἀλλ' ἔχει τις (κάποιος ἔχει) τὰ ἀργυρᾶ κομβία του. — Ἔχει ὁ πλοίαρχος τοὺς καλοὺς ναύτας του; — Δὲν τοὺς ἔχει.

Θηλ. Ποίους οἴκους ἔχει ἡ μήτηρ σας; — Ἔχει τοὺς ὡραίους οἴκους τοῦ ἀδελφοῦ της. — Ποῖα κοχλιάρια ἔχω; — Ἔχετε τὰ ὡραῖα κοχλιάρια τῶν ἀδελφῶν σας. — Ἔχω τὰς φιάλας σας; — Ἔχετε τὰς φιάλας μου. — Ἔχω τὰ ὡραῖα σιδηρᾶ κονδύλιά σας; — Δὲν ἔχετε τὰ ὡραῖα σιδηρᾶ κονδύλιά μου. — Τίς ἔχει τὰς ὡραίας βελόνας τοῦ ῥάπτου; — Οὐδεὶς ἔχει τὰς βελόνας του, ἀλλ' ἔχει τις (κάποιος ἔχει) τὰ ὡραῖα βύρσινα ὑποδήματά του. — Τίς ἔχει τὰ ὡραῖα χρυσᾶ ὡρολόγιά μας; — Οὐδεὶς ἔχει τὰ ὡραῖα χρυσᾶ ὡρολόγιά σας. — Ἔχει ὁ λεπτουργὸς (menuisier) τὰς ξυλίνας τραπέζας του; — Δὲν ἔχει τὰς ξυλίνας τραπέζας του, ἀλλὰ τὰ σιδηρᾶ καρφία του.

ΘΕΜΑ 17.

Ποῖα στρώματα ἔχει ὁ ναύτης; — Ἔχει τὰ καλὰ στρώματα τοῦ πλοιάρχου του. — Ποίους κήπους ἔχει ὁ Γάλλος; — Ἔχει τοὺς κήπους τοῦ Ἄγγλου. — Ποίους καπνοὺς ἔχει ὁ Ἕλλην; — Ἔχει τοὺς ὑπη-

Ψηφιοποίηση: Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ρέτας τοῦ Τούρκου. — Τί ἔχει ὁ παῖς σας; — Ἔχει τὰ ὡραῖα πτηνά του. — Τί ἔχει ὁ ἔμπορος; — Ἔχει τὰ ὡραῖα κιβώτιά μας. — Τί ἔχει ὁ ἀρτοποιός; — Ἔχει τοὺς ὡραίους ὄνους μας. — Ἔχει τὰ καρφία μας ἢ τὰ σφυρία μας; — Δὲν ἔχει οὔτε τὰ καρφία μας, οὔτε τὰ σφυρία μας, ἀλλ' ἔχει τοὺς καλοὺς ἄρτους μας. — Ἔχει ὁ τέκτων τὰ σιδηρᾶ σφυρία του; — Δὲν ἔχει τὰ σιδηρᾶ σφυρία του, ἀλλὰ τὰ σιδηρᾶ καρφία του. — Ποῖα δίπυρα ἔχει; — Ἔχει τὰ δίπυρα τῶν φίλων του. — Ἔχει ὁ φίλος μας τὰ ὡραῖα μολυβδοκόνδυλά μας; — Δὲν ἔχει τὰ ὡραῖα μολυβδοκόνδυλά μας. — Ποῖα ἔχει; — Ἔχει τὰ μικρὰ κονδυλομάχαιρα τῶν ἐμπόρων του. — Ποῖα σάρωθρα ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας; — Ἔχει τὰ σάρωθρα τοῦ καλοῦ γείτονός του. — Ἔχει ὁ φίλος σας τὰ μικρὰ μαχαίρια τῶν ἐμπόρων μας; — Δὲν ἔχει τὰ μικρὰ μαχαίριά των, ἀλλὰ τὰ χρυσᾶ κηροπήγιά των. — Ἔχετε τὰ κοσμήματα ταῦτα; — Δὲν ἔχω τὰ κοσμήματα ταῦτα, ἀλλ' ἔχω τὰ ἀργυρᾶ ἐκεῖνα μαχαίρια. — Ἔχει ὁ ἄνθρωπος τοῦτο τὸ γραμμάτιον ἢ ἐκεῖνο; — Δὲν ἔχει οὔτε τοῦτο, οὔτε ἐκεῖνο. — Ἔχει τὸ βιβλίον σας ἢ τὸ τοῦ φίλου σας; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸ ἰδικόν μου, οὔτε (τὸ) τοῦ φίλου του· ἔχει τὸ ἰδικόν του. — Ἔχει ὁ ἀδελφός σας τὸν οἶνον τὸν ὁποῖον ἔχω ἢ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχετε; — Δὲν ἔχει οὔτε ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχετε, οὔτε ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχω. — Ποῖον οἶνον ἔχει; — Ἔχει τὸν τῶν ἐμπόρων του. — Ἔχετε τὸν σάκκον τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ ὑπηρέτης μου; — Δὲν ἔχω τὸν σάκκον τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας. — Ἔχετε τὸ ὀρνίθιον τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ μάγειρός μου, ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ χωρικός; — Δὲν ἔχω οὔτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ μάγειρός σας, οὔτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ χωρικός. — Κρυόνει ὁ χωρικὸς ἢ αἰσθάνεται ζέστην; — Οὔτε κρυόνει, οὔτε ζέστην αἰσθάνεται.

Θηλ. Ἔχει ὁ φίλος μας τὰ ὡραῖα περόνιά μας; — Δὲν ἔχει τὰ ὡραῖα περόνιά μας. — Ποῖα ἔχει; — Ἔχει τὰ μικρὰ περόνια τῶν ἐμπόρων του. — Ἔχει ἡ ἀδελφή σας τὸ χειρόμακτρον τὸ ὁποῖον ἔχω, ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον (ὑμεῖς) ἔχετε; — Δὲν ἔχει οὔτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχετε, οὔτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχω· ἔχει τὸ πινάκιόν της. — Κρυόνει ἡ μήτηρ σας ἢ αἰσθάνεται ζέστην; — Οὔτε κρυόνει, οὔτε ζέστην αἰσθάνεται, ἀλλὰ νυστάζει. — Φοβεῖται ἡ ἀδελφή σας ἢ ἐντρέπεται; — Οὔτε φοβεῖται, οὔτε ἐντρέπεται.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ Ι'. LEÇON X.

Οἱ τοῦ, τὰ τοῦ (ἐκεῖνοι κτλ.). *Ceux...*

Ἔχετε τὰ βιβλία μου, ἢ τὰ τοῦ φίλου σας; Avez-vous mes livres, ou *ceux* de votre ami?

Δὲν ἔχω τὰ ἰδικά σας· ἔχω τὰ τοῦ φίλου μου. Je n'ai pas les vôtres; j'ai *ceux* de mon ami.

Ἐκεῖνοι οὓς, ἢ ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους. *Ceux que...*

Ἔχετε τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἔχω; Avez-vous les livres que j'ai?

Ἔχω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχετε. J'ai *ceux que* vous avez.

Ἔχει ὁ Ἄγγλος τὰ μαχαίρια τὰ ὁποῖα ἔχετε, ἢ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχω; L'Anglais a-t-il les couteaux que vous avez, ou *ceux que* j'ai?

Δὲν ἔχει οὔτε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχετε, οὔτε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχω. Il n'a ni *ceux* que vous avez ni *ceux* que j'ai.

Ποῖα μαχαίρια ἔχει; Quels couteaux a-t-il?

Ἔχει τὰ ἰδικά του. Il a les siens.

Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἑνικός.		*Πληθυντικός.*	
Ὁ ἰδικός μου,	le mien.	Οἱ ἰδικοί μου,	les miens.
Ὁ ἰδικός σας,	le vôtre.	Οἱ ἰδικοί σας,	les vôtres.
Ὁ ἰδικός του (της),	le sien.	Οἱ ἰδικοί του-της,	les siens.
Ὁ ἰδικός μας,	le nôtre.	Οἱ ἰδικοί μας,	les nôtres.
Ὁ ἰδικός των,	le leur.	Οἱ ἰδικοί των,	les leurs.

Παρατ. ιζ'. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι αὗται δὲν τίθενται μετὰ τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ μόναι καὶ ἐνάρθρως, πρὸς ἔμφασιν, ὡς εἴρηται.

Ταῦτα τὰ βιβλία. Ces livres-ci.

Ἐκεῖνα τὰ βιβλία. Ces livres-là.

Ἔχετε ταῦτα τὰ βιβλία, ἢ ἐκεῖνα; Avez-vous ces livres-ci ou ces livres-là?

Δὲν ἔχω οὔτε ταῦτα, οὔτε ἐκεῖνα. Je n'ai ni ceux-ci ni ceux-là.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οὗτοι (πληθ. τοῦ οὑτοσί).	*Ceux-ci* πληθ. τοῦ ce-ci.
Ἐκεῖνοι (πληθ. τοῦ ἐκεινοσί).	*Ceux-là* πληθ. τοῦ *celui-là*.
Ἔχω ταῦτα ἢ ἐκεῖνα;	Ai-je *ceux-ci* ou *ceux-là*?
Ἔχετε ταῦτα, δὲν ἔχετε ἐκεῖνα.	Vous avez *ceux-ci*, vous n'avez pas *ceux-là*.
Ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὰ κοσμήματα ταῦτα ἢ ἐκεῖνα;	L'homme a-t-il ces bijoux-ci ou *ceux-là*?
Ἔχει ταῦτα, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνα.	Il a *ceux-ci*, mais il n'a pas *ceux-là*.
Ἔχετε τὰ τουφέκιά σας ἢ τὰ ἰδικά μου;	Avez-vous vos fusils ou les miens?
Δὲν ἔχω οὔτε τὰ ἰδικά σας οὔτε τὰ ἰδικά μου, ἀλλ' ἔχω τὰ τῶν καλῶν φίλων σας.	Je n'ai ni les *vôtres* ni les *miens* mais j'ai *ceux* de nos bons amis.

Παρατ. ιή. Τὰ παρ' ἡμῖν *ὁ μὲν* καὶ *ὁ δὲ*, (πλ. *οἱ μὲν* καὶ *οἱ δὲ*) ἐξηγοῦνται Γαλλιστὶ διὰ τῶν celui-ci καὶ celui là, πλ. ceux-ci καὶ ceux-là. Σημειωτέον δ' ὅτι προκειμένου λόγου περὶ δύο προσώπων ἢ πραγμάτων, τὸ μὲν celui-ci ἀποδίδεται εἰς τὸ ἐγγὺς κείμενον, τὸ δὲ celui-là εἰς τὸ προηγούμενον.

Ἔχω τὰ κάτοπτρα τῶν Γάλλων ἢ τὰ τῶν Ἄγγλων;	Ai-je les miroirs des Français ou ceux des Anglais?
Οὔτε τὰ μὲν (ἤτοι τὰ τῶν Ἄγγλων), οὔτε τὰ δὲ (ἤτοι τὰ τῶν Γάλλων) ἔχετε.	Vous n'avez ni ceux-ci, ni ceux-là.

Ὁ πληθυντ. ἀριθμὸς τῆς celle εἶναι *celles*.

Ποῖα ὑποδήματα ἔχετε;	Quelles bottes avez-vous?
Ἔχω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχετε.	J'ai *celles* que vous avez.
Ποῖα ὡρολόγια ἔχει (αὕτη);	Quelles montres a-t-elle?
Ἔχει τὰ ἰδικά της.	Elle a les siennes.
Ἔχετε τὰ κοχλιάριά μου ἢ τὰ τῶν ἀδελφῶν μου;	Avez-vous mes cuillères ou celles de mes frères?
Δὲν ἔχω τὰ μὲν (ἤτοι τὰ τῶν ἀδελφῶν), ἀλλ' ἔχω τὰ δὲ (ἤτοι τὰ ἰδικά σας).	Je n'ai pas *celles-ci*, mais j'ai *celles-là*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχετε τὰ ἄνθη σας ἢ τὰ ἰδικά μου;	Avez-vous vos fleurs ou les miennes ?
Δὲν ἔχω οὔτε τὰ ἰδικά σας οὔτε τὰ ἰδικά μου, ἀλλ' ἔχω τὰ τῶν καλῶν ἀδελφῶν μας.	Je n'ai ni les vôtres ni les miennes, mais j'ai *celles* de nos bonnes sœurs.

ΘΕΜΑ 18.

Ἔχετε ταῦτα τὰ γραμμάτια ἢ ἐκεῖνα; — Δὲν ἔχω οὔτε ταῦτα οὔτε ἐκεῖνα. — Ἔχετε τοὺς ἵππους τῶν Ἑλλήνων ἢ τοὺς τῶν Γάλλων; — Ἔχω τοὺς τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ δὲν ἔχω τοὺς τῶν Γάλλων. — Ποίους βόας ἔχετε; — Ἔχω τοὺς τῶν ξένων. — Ἔχετε τὰ κιβώτια τὰ ὁποῖα ἔχω; — Δὲν ἔχω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα (ὑμεῖς) ἔχετε, ἀλλ' ἔχω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ ἀδελφός σας. — Ἔχει ὁ ἀδελφός σας τὰ κονδυμάχαιρά σας ἢ τὰ ἰδικά μου; — Οὔτε τὰ ἰδικά σας ἔχει, οὔτε τὰ ἰδικά μου. — Ποῖα κονδυλομάχαιρα ἔχει; — Ἔχει τὰ ἰδικά του. — Ἔχετε τὰ ὀρνίθια τῶν ναυτῶν; — Δὲν ἔχω τὰ ὀρνίθιά των, ἀλλ' ἔχω τὰ ὡραῖα μαχαίριά των. — Ποίους ἵππους ἔχει ὁ φίλος σας; — Ἔχει ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἔχω. — Ἔχει ὁ φίλος σας τὰ βιβλία σας ἢ τὰ ἰδικά του; — Δὲν ἔχει οὔτε τὰ ἰδικά σας, οὔτε τὰ ἰδικά του· ἀλλ' ἔχει τὰ τοῦ πλοιάρχου. — Ἔχω τοὺς ὑπενδύτας σας ἢ τοὺς τῶν ραπτῶν; — Δὲν ἔχετε οὔτε τοὺς μέν, οὔτε τοὺς δέ. — Ἔχω τοὺς ὄνους μας; — Δὲν ἔχετε τοὺς ἰδικούς σας, ἀλλὰ τοὺς τῶν γειτόνων μας. — Ποίους ὄνους ἔχει ὁ ἀδελφός σας; — Ἔχει τοὺς ἰδικούς μου. — Ἔχετε τὰ πτηνὰ τῶν ναυτῶν; — Δὲν ἔχω τὰ πτηνά των, ἀλλὰ τὰς ὡραίας ῥάβδους των. — Ποῖα κοσμήματα ἔχει ὁ παῖς σας; — Ἔχει τὰ ἰδικά μου. — Ἔχω τὰ σανδάλιά μου ἢ τὰ τῶν σκυτοτόμων; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὰ ἰδικά σας, οὔτε τὰ τῶν σκυτοτόμων, ἀλλὰ τὰ τῶν γειτόνων.

Θηλ. Ἔχετε ταῦτα τὰ ἄνθη ἢ ἐκεῖνα; — Δὲν ἔχω οὔτε ταῦτα, οὔτε ἐκεῖνα. — Ἔχω τὰς ἐπιστολάς σας; — Δὲν ἔχετε τὰς ἰδικάς μας, ἀλλὰ τὰς τῶν φίλων. — Ἔχει ὁ ἀδελφός μου τὰ ὑποδήματά μας; — Δὲν ἔχει οὔτε τὰ ἰδικά μας, οὔτε τὰ ἰδικά του· ἔχει τὰ τοῦ καλοῦ γείτονός του. — Ποῖα πινάκια ἔχει; — Ἔχει τὰ ἰδικά μας.

ΘΕΜΑ 19.

Ποῖον χαρτίον ἔχει ὁ παῖς; — Ἔχει τὸ ἰδικόν μου. — Ἔχει τὸν κα-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

φὲν μας; — Δὲν τὸν ἔχει. — Ἔχετε τὰ ἐνδύματά μας ἢ τὰ τῶν ξένων; — Δὲν ἔχω τὰ ἰδικά σας, ἀλλὰ τὰ ἰδικά των. — Ἔχει ὁ λεπτουργός σας τὰ σφυρία μας ἢ τὰ τῶν φίλων σας; — Δὲν ἔχει οὔτε τὰ ἰδικά μας οὔτε τὰ τῶν φίλων μας. — Ποῖα καρφία ἔχει; — Ἔχει τὰ καλὰ σιδηρᾶ καρφία του. — Ἔχει τις τὰ πλοῖα τῶν Ἄγγλων; — Οὐδεὶς ἔχει τὰ τῶν Ἄγγλων, ἀλλ' ἔχει τις (κάποιος ἔχει) τὰ τῶν Γάλλων. — Τίς ἔχει τὰ ὀρνίθια τοῦ μαγείρου; — Οὐδεὶς ἔχει τὰ ὀρνίθιά του, ἀλλ' ἔχει τις τὸ βούτυρόν του. — Ποῖος ἔχει τὸν τυρόν του; — Ὁ παῖς τὸν ἔχει. — Τίς ἔχει τὸ παλαιὸν τουφέκιόν μου; — Ὁ ναύτης τὸ ἔχει. — Ἔχει ὁ ναύτης τὸ στρῶμά του; — Δὲν ἔχει τὸ ἰδικόν του, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ του. — Ἔχω τὸν σάκκον τοῦ χωρικοῦ ἐκείνου; — Δὲν ἔχετε τὸν σάκκον του, ἀλλὰ τὰ γεννήματά του. — Ποῖα ἀλεξίβροχα ἔχει ὁ Ἕλλην; — Ἔχει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ Γάλλος. — Ἔχει τὰ βιβλία μας; — Δὲν ἔχει τὰ ἰδικά μας, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ γείτων του. — Ἔχετέ τι καλὸν ἢ κακόν; — Οὐδὲ καλὸν ἔχω, οὐδὲ κακόν, ἀλλ' ὡραῖόν τι. — Τί ὡραῖον ἔχετε; — Ἔχω τοὺς ὡραίους βόας τῶν μαγείρων μας. — Πεινᾷ ὁ παῖς τοῦ ἐμπόρου; — Δὲν πεινᾷ, ἀλλὰ διψᾷ. — Κρυόνει ὁ φίλος σας ἢ αἰσθάνεται ζέστην; — Οὔτε κρυόνει, οὔτε ζέστην αἰσθάνεται. — Φοβεῖται; — Δὲν φοβεῖται, ἀλλ' ἐντρέπεται. — Ἔχει ὁ νέος τὰ σάρωθρα τῶν ὑπηρετῶν μας; — Δὲν ἔχει τὰ σάρωθρά των, ἀλλὰ τὰς ῥάβδους των. — Ποῖα μολυβδοκόνδυλα ἔχει; — Ἔχει τὰ τῶν παλαιῶν ἐμπόρων του.

Θηλ. Ποῖος ἔχει τὰ ὀρνίθια τῆς μητρός μου; — Οὐδεὶς ἔχει τὰ ὀρνίθια τῆς μητρός σου, ἀλλ' ἔχει τις τὸ ὡραῖον ὡρολόγιόν της. — Ποῖα κοχλιάρια ἔχετε; — Ἔχω τὰ τῶν φίλων μας. — Ἔχετε τὰς βελόνας μου; — Δὲν ἔχω τὰς ἰδικάς σας· ἔχω τὰς τῆς θυγατρός σας.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΑ'.

Αὐτοί.

(Πληθ. τῆς προσωπ. ἀντωνυμίας αὐτός).

Ἔχουσι.

Δὲν ἔχουσι.

LEÇON XI.

Ils.

(Plur. du pron. personnel il)

Ils ont.

Ils n'ont pas.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ κτένιον.	Le peigne.
Τὸ ποτήριον—ἡ ὕαλος.	Le verre.
Ἔχετε τὰ κτενιά μου;	Avez-vous mes peignes?
Τὰ ἔχω.	Je *les* ai.
Αὐτοὺς, ὰς, ὰ, κοιν. τοὺς, τὰς, τά. (Αἰτ. τῆς προσ. ἀντωνυμ. αὐτός).	*Les.* (Ac. du pron. personnel ils).
Ἔχει τὰ ὡραῖα ποτήριά μου;	A-t il mes beaux verres?
Τὰ ἔχει.	Il *les* a.
Τὰ ἔχω;	*Les* ai-je?
Τὰ ἔχετε.	Vous *les* avez.
Δὲν τὰ ἔχετε.	Vous ne *les* avez pas.
Ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὰ ὡραῖα βιβλία μου;	L'homme a-t-il mes beaux livres?
Δὲν τὰ ἔχει.	Il ne *les* a pas.
Τὰ ἔχει ὁ παῖς;	Le garçon *les* a-t-il?
Οἱ ἄνθρωποι τὰ ἔχουσι.	Les hommes *les* ont.
Τὰ ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι;	Les hommes *les* ont-ils?
Τὰ ἔχουσι.	Ils *les* ont.
Δὲν τὰ ἔχουσι.	Ils ne *les* ont pas.
Τίς τὰ ἔχει.	Qui *les* a?
Οὐδεὶς τὰ ἔχει.	Personne ne *les* a.
Οἱ Γερμανοί.	Les Allemands.
Οἱ Γερμανοὶ τὰ ἔχουσιν.	Les Allemands *les* ont.
Οἱ Ἀμερικανοί.	Les Américains.
Οἱ Ἰταλοί.	Les Italiens.
Οἱ Ἱσπανοί.	Les Espagnols.
Οἱ Τοῦρκοι.	Les Turcs.
Οἱ Ἰουδαῖοι.	Les Juifs.
Αὐταί.	*Elles.*

(Ὀνομ. τοῦ πληθ. τῆς προσ. ἀντωνυμίας elle, ἡ δ' αἰτιατικὴ *les* μένει ἀπαράλλακτος καὶ εἰς τὸ θηλυκὸν, ὡς καὶ εἰς τὸ ἀρσενικόν).

Ἔχει (αὐτὴ) τὰ ὡραῖα ὡρολόγιά μου;	A-t-*elle* mes belles montres?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὰ ἔχει.	*Elle* les a.
Ἔχει ἡ κόρη τὰ κτένιά μου;	La fille *a-t-elle* mes peignes?
Τὰ ἔχει.	*Elle* les a.
Τὰ ἔχουσιν αἱ γυναῖκες;	Les femmes les ont-*elles*?
Τὰ ἔχουσι.	*Elles* les ont.
Δὲν τὰ ἔχουσιν.	*Elles* ne les ont pas.

Οἶνος, αἰτ. οἶνον.	*Du* vin.
Ἔχετε οἶνον;	Avez-vous *du* vin?
Ἔχω οἶνον.	J'ai *du* vin.

Παρατ. ιθ'. Τὰ ἐπὶ ἀορίστου ποσοῦ ἀνάρθρως παρ' ἡμῖν ἐκφραζόμενα ὀνόματα οἱ Γάλλοι παριστῶσι διὰ τῆς γενικῆς τῶν ἄρθρων, καλοῦντες τότε αὐτὰ *ἄρθρα ἐπιμεριστικὰ* (articles partitifs).

Κλίσις τοῦ ἐπιμεριστικοῦ ἄρθρου.

Ἑνικός.		*Πληθυντικός.*	
Ὀνομ.	du, de l'.	Nom.	des.
Γεν.	de,	Gén.	de.
Δοτ.	à de, à de.	Dat.	à des.
Αἰτ.	du, de l'.	Ac.	des.

Μετὰ ὀνόματος.

Ὀν.	du vin.	οἶνος.	Nom.	des vins.	οἶνοι.
Γεν.	de vin.	οἴνου.	Gén.	de vins.	οἴνων.
Δοτ.	à de vin.	οἴνῳ.	Dat.	à des vins.	οἴνοις.
Αἰτ.	du vin.	οἶνον.	Acc.	des vins.	οἴνους.

Ἄρτον — ἄρτος.	*Du* pain.
Βούτυρον.	*Du* beurre.
Βόειον (βῳδινὸν κρέας).	*Du* bœuf.
Γάλα.	*Du* lait.
Βιβλία.	*Des* livres.
Κομβία.	*Des* boutons.
Μαχαίρια.	*Des* couteaux.
Φίλους — φίλοι.	*Des* amis.
Ἀνθρώπους — ἄνθρωποι.	*Des* hommes.
Χρήματα.	*De* l'argent.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐριοῦχον (τσόχαν);	Cet homme a-t-il *du* drap?
Ἔχει ἐριοῦχον.	Il a *du* drap.
Ἔχει βιβλία;	A-t-il *des* livres?
Ἔχει βιβλία.	Il a *des* livres.
Ἔχετε χρήματα;	Avez-vous *de* l'argent?
Ἔχω χρήματα.	J'ai *de* l'argent.
Ἔχει ὁ μάγειρος βόειον (κρέας);	Le cuisinier a-t-il *du* bœuf?
Ἔχει βόειον.	Il a *du* bœuf.
Ἔχετε πρόβειον;	Avez vous *du* mouton?
Ἔχετε χρυσόν;	Avez-vous *de* l'or?
Ἔχετε χειρίδας;	Avez vous *des* gants?

Τὸ θηλυκὸν ἐπιμεριστικὸν ἄρθρον ὁμοίως διὰ γενικῆς παριστᾶται, ὡς *de la*. Ὁ πληθυντικος εἶναι απαράλλακτος ὡς καὶ εἰς τὸ ἀρσενικόν.

Κρέας.	*De* la viande.
Ὕδωρ.	*De* l'eau.
Ζῦθον—ζῦθος.	*De* la bière.
Μέταξαν—μέταξα.	*De* la soie.
Βελόνας—βελόναι.	*Des* aiguilles.
Καρφοβελόνας—καρφοβελόναι.	*Des* épingles (θηλ. l'épingle).
Ῥοδάκινα.	*Des* pêches.
Καρύδια.	*Des* noix.
Ἔχετε ὕδωρ;	Avez vous *de* l'eau?
Ἔχω ὕδωρ.	J'ai *de* l'eau.
Ἔχει κρέας ἡ μαγείρισσα;	La cuisinière a-t-elle *de la* viande?
Δὲν ἔχει κρέας· ἔχει ζῦθον.	Elle n'a pas *de la* viande; elle a de la bière.
Ἔχει ἡ ἀδελφή σας καρύδια;	Votre sœur a-t-elle *des* noix?
Δὲν ἔχει καρυδια· ἔχει ροδάκινα.	Elle n'a pas *des* noix; elle a *des* pêches.
Ἔχουσι βελόνας αἱ γυναῖκες;	Les femmes ont-elles *des* aiguilles?
Ἔχουσι βελόνας.	Elles ont *des* aiguilles.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχουσι καρφοβελόνας;	Ont elles *des* épingles?
Ἔχουσι καρφοβελόνας.	Elles ont *des* épingles.
Δὲν.	*Ne...pas de.*

Παρατ. κ'. Ἐπὶ ἀρνήσει, καὶ πρὸ ἐπιθέτου, ἀντὶ τοῦ du τίθεται de, κατ' ἀμφότερα τὰ γένη καὶ τοὺς ἀριθμούς (*).

Ὀν.	de.
Γεν.	de.
Δοτ.	à de.
Αἰτ.	de.

Δὲν ἔχω οἶνον.	Je n'ai pas *de* vin.
Δὲν ἔχει χρήματα.	Il n'a pas *d'*argent.
Δὲν ἔχετε βιβλία.	Vous n'avez pas de livres.
Δὲν ἔχουσι βιβλία.	Ils n'ont pas de livres.
Καλὸς τυρός.	*De* bon fromage.
Ἀηδὴς οἶνος.	*De* mauvais vin.
Ἐξαίρετος οἶνος.	*D'*excellent vin.
Ἐξαίρετος καφές.	*D'*excellent café.
Καλὰ βιβλία.	*De* bons livres.
Ὡραῖα ποτήρια.	*De* jolis verres.
Παλαιὸς οἶνος.	*Du* vin vieux.
Ἔχετε καλὸν γάλα;	Avez-vous de bon lait?
Δὲν ἔχω καλὸν γάλα, ἀλλ' (ἔχω) ἐξαίρετον τυρόν.	Je n'ai pas de bon lait, mais j'ai *d'*excellent fromage.
Ἔχετε ὡραίας χειρίδας;	Avez-vous *de* jolis gants?
Ὁ ἔμπορος ἔχει ὡραίας χειρίδας;	Le marchand a-t-il *de* jolis gants?
Δὲν ἔχει ὡραίας χειρίδας, ἀλλ' ἔχει ὡραῖα κοσμήματα.	Il n'a pas *de* jolis gants, mais il a *de* jolis bijoux.
Ἔχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος καλὰ βιβλία;	Cet homme a-t-il *de* bons livres?
Δὲν ἔχει καλὰ βιβλία.	Il n'a pas *de* bons livres.

(*) Ἂς ἐπιστήσῃ μεγάλως τὴν προσοχὴν ὁ ἀρχάριος εἰς τὰς δύο τελευταίας παρατηρήσεις· περὶ τινων ἐξαιρέσεων ὅρ. Γραμματικήν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τί ἔχει ὁ ἀρτοποιός;	Le boulanger qu'a-t-il?
Ἔχει ἐξαίρετον ἄρτον.	Il a *d'*excellent pain.
Ἔχει παλαιὸν ἄρτον.	Il a *du* pain vieux.
Ἔχει ὁ μάγειρος κρέας;	Le cuisinier a-t-il de la viande?
Δὲν ἔχει κρέας.	Il n'a pas de viande.
Ἔχει καλὸν κρέας;	A-t-il de bonne viande?
Δὲν ἔχει καλὸν κρέας, ἔχει κακὸν κρέας.	Il n'a pas de bonne viande; il a de mauvaise viande.
Ἔχει ἡ ἀδελφή σας ὡραίας βελόνας;	Votre sœur a-t-elle de bonnes aiguilles?
Δὲν ἔχει ὡραίας βελόνας, ἀλλ' ἔχει καρφοβελόνας.	Elle n'a pas de bonnes aiguilles, mais elle a des épingles.
Ἔχει ὡραῖα ὡρολόγια;	A-t-elle de belles montres?
Ἔχει.	Elle en a.
Ὁ ζωγράφος.	Le peintre.
Ὁ πίναξ, ἡ εἰκών.	Le tableau.
Τὸ μῆλον.	La pomme.

ΘΕΜΑ 20.

Ἔχετε τὰ ὡραῖα ποτήριά μου; — Τὰ ἔχω. — Ἔχετε τοὺς ὡραίους ἵππους τῶν Ἄγγλων; — Δὲν τοὺς ἔχω. — Ποίας ῥάβδους ἔχετε; — Ἔχω τὰς τῶν ξένων. — Τίς ἔχει τὰ μικρὰ κτένιά μου; — Οἱ παῖδές μου τὰ ἔχουσι. — Τίς ἔχει τὰ ὡραῖα βιβλία τῶν Ἄγγλων; — Οἱ φίλοι των τὰ ἔχουσι. — Τίς ἔχει τὰ καλὰ δίπυρα τῶν ἀρτοποιῶν; — Οἱ ναῦται τοῦ πλοιάρχου μας τὰ ἔχουσιν. — Ἔχουσιν οἱ ξένοι τὰ ὡραῖα μαχαίριά μου; — Οἱ ξένοι δὲν τὰ ἔχουσιν, ἀλλ' οἱ φίλοι μας τὰ ἔχουσιν. — Ἔχετε τὰ ὡραῖα πιρόλιά μου ἢ τῶν ἀδελφῶν μου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὰ ἰδικά σας, οὔτε (τὰ) τῶν ἀδελφῶν σας, ἀλλὰ τὰ ἰδικά μου. — Ἔχουσιν οἱ ῥάπται τὰ ὡραῖα στρώματά σας; — Δὲν τὰ ἔχουσι — Τὰ ἔχουσιν οἱ μάγειροι; — Τὰ ἔχουσιν. — Ἔχει ὁ πλοίαρχος τὰ ὡραῖα βιβλία σας; — Δὲν τὰ ἔχει. — Τὰ ἔχω; — Τὰ ἔχετε. — Δὲν τὰ ἔχετε. — Τὰ ἔχει ὁ Ἰταλός; — Τὰ ἔχει. — Ἔχουσιν οἱ Τοῦρκοι τοὺς ὡραίους κήπους μας; — Δὲν τοὺς ἔχουσιν. — Ἔχουσι τὰ ὡραῖα βιβλία μας; — Δὲν τὰ ἔχουσι. — Τὰ ἔχουσιν οἱ Ἱσπανοί; — Τὰ ἔχουσιν. — Ἔχει ὁ Γερμανὸς τὰ ὡραῖα ἀλεξίβροχα τῶν Ἱσπανῶν; — Τὰ ἔχει. — Τὰ ἔχει; — Μάλιστα, Κύριε, τὰ ἔχει. — Ἔχει ὁ Γερμανὸς τὰ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὡραῖα ἀλεξίβροχά μας; — Δὲν τὰ ἔχει. — Τί ἔχει ὁ Ἰταλός; — Ἔχει τὰς ὡραίας εἰκόνας τῶν Ἑλλήνων. — Ἔχει ὁ ῥάπτης τοὺς ὑπενδύτας μας, ἢ τοὺς τῶν φίλων μας; — Οὔτε τοὺς μὲν, οὔτε τοὺς δὲ ἔχει (Il n'a ni...). — Ποῖα ἐνδύματα ἔχει; — Ἔχει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουσιν οἱ Τοῦρκοι. — Ποίους κύνας ἔχετε; — Ἔχω ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἔχουσιν οἱ γείτονές μου.

Θηλ. Ἔχουσι μελάνην; — Δὲν ἔχουσι μελάνην, ἀλλ' ἔχουσιν ὕδωρ. — Ἔχετε μῆλα; — Δὲν ἔχω μῆλα, ἀλλ' ὡραῖα ῥοδάκινα. — Ποῖα ὑποδήματα ἔχετε; — Ἔχω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουσιν οἱ Ἕλληνες. — Ἔχω τὰ ὑποδήματά σας. — Ἔχετε καλὰ ἀργυρᾶ κοχλιάρια; — Δὲν ἔχω καλὰ κοχλιάρια, ἀλλ' ἔχω περόνια. — Ἔχετε ὡραῖα ὡρολόγια; — Δὲν ἔχω ὡραῖα ὡρολόγια. — Ἔχετε καλὰ ἀλειμματοκήρια; — Δὲν ἔχω ἀλειμματοκήρια.

ΘΕΜΑ 21.

Ἔχετε σαπώνιον (du...); — Ἔχομεν σαπώνιον. — Δὲν ἔχομεν σαπώνιον (de...). — Ὁ ἀδελφός σας ἔχει ξύλα (du... ἐνικῶς); — Δὲν ἔχει ξύλα (de..). — Ἔχετε πρόβειον κρέας (du); — Δὲν ἔχω πρόβειον (de...), ἀλλὰ βοδινόν (du...). — Ἔχουσιν οἱ φίλοι σας χρήματα; — Ἔχουσιν. — Ἔχουσι γάλα; — Δὲν ἔχουσι γάλα· ἀλλ' ἔχουσιν ἐξαίρετον βούτυρον. — Ἔχω ξύλα; — Δὲν ἔχετε ξύλα, ἀλλ' ἔχετε ἄνθρακας. — Ἔχει ἐριοῦχον ὁ ἔμπορος; — Δὲν ἔχει ἐριοῦχον, ἀλλ' ὡραίας περικνημῖδας. — Ἔχουσιν οἱ Ἄγγλοι ἄργυρον; — Δὲν ἔχουσιν ἄργυρον, ἀλλ' ἐξαίρετον σίδηρον. — Ἔχετε καλὸν καφέν; — Δὲν ἔχω καλὸν καφὲν, ἀλλ' ἐξαίρετον οἶνον. — Ἔχει ὁ ἔμπορος καλὰ βιβλία; — Ἔχει καλὰ βιβλία. — Ἔχω φίλους; — Ἔχετε καλοὺς φίλους. — Ἔχει ὁ νέος γάλα; — Δὲν ἔχει γάλα, ἀλλ' ἐξαίρετον σοκολάταν. — Ἔχουσιν οἱ Ἰουδαῖοι πτηνά; — Δὲν ἔχουσι πτηνὰ, ἀλλ' ἔχουσι κοσμήματα. — Τί ἔχουσιν οἱ Ἰταλοί; — Ἔχουσιν ὡραίας εἰκόνας. — Τί ἔχουσιν οἱ Ἱσπανοί; — Ἔχουσιν ὡραίους ἵππους. — Ἔχουσιν οἱ Γερμανοὶ μεγάλα πλοῖα; — Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἔχουσι πλοῖα. — Ἔχουσιν οἱ Ἕλληνες μεγάλα πλοῖα; — Δὲν ἔχουσι μεγάλα πλοῖα, ἀλλ' ἔχουσι μικρά. — Ἔχετε τοὺς ὡραίους ἵππους τῶν Ἀράβων (Arabes); — Δὲν τοὺς ἔχω. — Ἔχουσιν οἱ φίλοι σας πῦρ; — Ἔχουσι πῦρ. — Ἔχουσιν οἱ Ἀμερικανοὶ καλὸν γάλα; — Δὲν ἔχουσι καλὸν γάλα, ἀλλ' ἔχουσι χρυσόν. — Ἔχουσιν οἱ Γάλλοι καλὸν τυρόν; — Οἱ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Γάλλοι δὲν ἔχουσι καλὸν τυρὸν, ἀλλ' ἔχουσιν ἐξαίρετον οἶνον. — Ποῖοι ἔχουσι καλὸν τυρόν; — Οἱ Ὁλλανδοὶ ἔχουσι καλὸν τυρόν.

ΘΕΜΑ 22.

Ἔχουσιν οἱ σκυτοτόμοι καλὰ σανδάλια; — Δὲν ἔχουσι καλὰ σανδάλια, ἀλλ' ἐξαίρετα δέρματα. — Ἔχουσιν οἱ ῥάπται καλοὺς ὑπενδύτας; — Δὲν ἔχουσι καλοὺς ὑπενδύτας, ἀλλὰ καλὸν ἐριοῦχον. — Ἔχει ὁ ζωγράφος ἀλεξίβροχα; — Δὲν ἔχει ἀλεξίβροχα, ἀλλ' ὡραίας εἰκόνας. — Ἔχει τὰς εἰκόνας τῶν Γάλλων ἢ τὰς τῶν Ἰταλῶν; — Οὔτε ταύτας ἔχει, οὔτε ἐκείνας (Il n'a...). — Ποίας ἔχει; — Ἔχει τὰς τῶν καλῶν φίλων σας. — Ἔχουσιν οἱ Ῥῶσσοι καλόν τι; — Ἔχουσι καλόν τι. — Τί καλὸν ἔχουσιν; — Ἔχουσιν ὡραίους βόας. — Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι καλόν τι; — Ἔχουσιν ὡραῖα βιβλία. — Τίς ἔχει τὰ ὀρνίθια τοῦ χωρικοῦ; — Οἱ μάγειροί σας τὰ ἔχουσι. — Ἔχει τις τὰ κτένιά μου; — Οὐδεὶς τὰ ἔχει. — Τί ἔχουσιν οἱ ἀρτοποιοί; — Ἔχουσιν ἐξαίρετον ἄρτον. — Ἔχουσιν οἱ φίλοι σας παλαιὸν οἶνον; — Δὲν ἔχουσι παλαιὸν οἶνον, ἀλλὰ καλὸν γάλα. — Ἔχει τις τὰ ἀργυρᾶ κηροπήγιά σας — Οὐδεὶς τὰ ἔχει.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΒ'.

Ἐκ ἢ ἐξ (αὐτοῦ κτλ.)

Ἔχετε οἶνον;
Ἔχω (ἐξ αὐτοῦ).
Ἔχετε καλὸν οἶνον;
Ἔχω καλὸν οἶνον.

Δὲν — ἐξ (αὐτοῦ).

Δὲν ἔχω (ἐξ αὐτοῦ).
Δὲν ἔχετε καλόν.

LEÇON XII.

En.

Avez-vous du vin?
J'*en* ai.
Avez-vous de bon vin?
J'*en* ai de bon vin.

N'en pas... de.

Je n'*en ai pas.*
Vous *n'en* avez pas de bon.

Παρατ. κα'. Ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία *en* εἶναι λίαν εὔχρηστος παρὰ Γάλλοις, ἰσοδυναμοῦσα ταῖς διὰ τῆς *ἐκ* ἢ *ἀπὸ* ἐκφραζομέναις παρ' ἡμῶν πτώσεσι, καὶ χρησιμεύουσα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ προαναφερθέντος προσώπου ἢ πράγματος.

Ἔχει ὁ ἔμπορος ζάχαριν; — Le marchand a-t-il du sucre?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχει ζάχαριν.	Il a du sucre.
Ἔχει (ἐξ αὐτῆς).	Il *en* a.
Δὲν ἔχει (...).	Il *n'*en a pas.
Ἔχει καλὴν ζάχαριν;	A-t-il de bon sucre?
Ἔχει καλήν.	Il *en* a de bon.
Δὲν ἔχει καλήν.	Il n'*en* a pas de bon.
Ἔχω ἅλας;	Ai-je du sel?
Ἔχετε ἅλας.	Vous avez du sel.
Ἔχετε (ἐξ αὐτοῦ).	Vous *en* avez.
Δὲν ἔχετε (...).	Vous *n'*en avez pas.
Ἔχετε ζάχαριν;	Avez-vous du sucre?
Ἔχω (...).	J'*en* ai.
Δὲν ἔχω (ἐξ αὐτῆς) καλήν.	Je *n'*en ai pas de bon.
Δὲν ἔχω (...) κακήν.	Je *n'*en ai pas de mauvais.
Ἔχετε σανδάλια;	Avez-vous des souliers?
Δὲν ἔχω σανδάλια.	Je n'ai pas de souliers.
Ἔχω (ἐκ τούτων).	J'*en* ai.
Δὲν ἔχω.	Je n'*en* ai pas.
Ἔχει ὁ ζωγράφος καλοὺς ἵππους;	Le peintre a-t-il de bons chevaux?
Ἔχει καλούς.	Il *en* a de bons.
Δὲν ἔχει καλούς.	Il n'*en* a pas de bons.
Ἔχει ὡραῖα (ἢ κομψὰ) μαχαίρια;	A-t-il de jolis couteaux?
Ἔχει ὡραῖα.	Il *en* a de jolis.
Δὲν ἔχει ὡραῖα.	Il n'*en* a pas de jolis.
Ἔχει χρήματα;	A-t-il de l'argent?
Ἔχει.	Il *en* a.
Δὲν ἔχει.	Il n'*en* a pas.
Ἔχουσιν οἱ φίλοι μας καλὸν βούτυρον;	Nos amis ont-ils de bon beurre?
Ἔχουσι καλόν.	Ils *en* ont de bon.
Δὲν ἔχουσι καλόν.	Ils n'*en* ont pas de bon.
Ἔχετε καλὰ ἢ κακὰ βιβλία;	Avez-vous de bons ou de mauvais livres?
Ἔχω (ἐκ τούτων) κα΄λά.	J'*en* ai de bons.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχετε καλὸν ἢ κακὸν χαρτίον;	Avez-vous de bon ou de mauvais papier?
Ἔχω καλόν.	J'*en* ai de bon.
Τίς ἔχει κακὸν οἶνον;	Qui a de mauvais vin?
Ὁ ἔμπορός μας ἔχει.	Notre marchand *en* a.
Τί ἄρτον ἔχει ὁ ἀρτοποιός;	Quel pain le boulanger a-t-il?
Ἔχει καλόν.	Il *en* a de bon.
Τίς ἔχει ὡραῖα μῆλα;	Qui a de belles pommes?
Ἔχετε μεγάλα ἀπίδια;	Avez-vous de grandes poires?
Ἔχω (ἐκ τούτων).	J'*en* ai.
Δὲν ἔχω.	Je n'*en* ai pas.
Ποῖα ὑποδήματα ἔχει ὁ σκυτοτόμος;	Quelles bottes le cordonnier a-t-il?
Ἔχει καλά.	Il *en* a de bonnes.
Ὁ πιλοποιὸς ἢ πιλοπώλης (χ. καπελλᾶς).	Le chapelier.
Ὁ λεπτουργός.	Le menuisier.

Κλίσις τοῦ ἀριθμητικοῦ ἐπιθέτου.

Ὀν.	τὶς (χ. ἕνας) ἢ εἷς.		Nom.	un.
Γεν.	τινὸς	ἑνός.	Gén.	d' un.
Δοτ.	τινὶ (εἷς τινα)	εἰς ἕνα.	Dat.	à un.
Αἰτ.	τινὰ	ἕνα.	Acc.	un.

Παρατ. κβ'. Ἐπὶ ἀορίστου προσώπου ἢ πράγματος οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὸ ἀριθμητικὸν un (εἷς), ἰσοδυναμοῦν τῇ ἀορίστῳ ἀντωνυμίᾳ τις ἢ τι. Εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν ἐγκαταλιμπάνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ἵππος τις ἢ ἵππος (κ. ἕνας ἵππος).	*Un* cheval.
Πατήρ τις.	*Un* père.
Υἱός τις.	*Un* fils.
Τίμιός τις ἀνήρ.	*Un* honnête homme.
Ἔχετε ἓν βιβλίον ἢ βιβλίον;	Avez-vous *un* livre?
Ἔχω βιβλίον.	J'ai *un* livre.
Ἔχετε (ἓν) ποτήριον;	Avez-vous *un* verre?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν ἔχω ποτήριον.	Je n'ai pas *un* verre.
Ἔχω ἕν.	J'en ai *un*.

Εἷς,	Un.
Δύο,	Deux.

Τρεῖς,	Trois.
Τέσσαρες,	Quatre.

Ἔχετε καλὸν ἵππον;	Avez-vous *un* bon cheval?
Ἔχω (ἕνα) καλὸν ἵππον.	J'ai *un* bon cheval.
Ἔχω ἕνα καλόν.	J'en ai *un* bon.
Ἔχω δύο καλούς.	J'en ai *deux* bons.
Ἔχω δύο καλοὺς ἵππους.	J'ai *deux* bons chevaux.
Ἔχω τρεῖς καλούς.	J'en ai *trois* bons.
Ἔχω βιβλίον;	Ai-je *un* livre?
Ἔχετε βιβλίον.	Vous avez *un* livre.
Ἔχετε ἕν.	Vous en avez *un*.
Ἔχετε ἓν καλόν.	Vous en avez *un* bon.
Ἔχετε δύο καλά.	Vous en avez *deux* bons.
Ἔχει ὁ ἀδελφός σας φίλον;	Votre frère a-t-il *un* ami?
Ἔχει (ἕνα) φίλον.	Il a *un* ami.
Ἔχει ἕνα.	Il en a *un*.
Ἔχει ἕνα καλόν.	Il en a *un* bon.
Ἔχει δύο καλούς.	Il en a *deux* bons.
Ἔχει τρεῖς καλούς.	Il en a *trois* bons.
Ἔχει τέσσαρας.	Il en a *quatre*.
Ἔχει ὁ φίλος σας (ἓν) ὡραῖον μαχαίριον;	Votre ami a-t-il *un* joli couteau?
Ἔχει ἕν.	Il en a *un*.
Δὲν ἔχει.	Il n'en a pas.
Ἔχει δύο.	Il en a *deux*.
Ἔχει τρία.	Il en a *trois*.
Ἔχει τέσσαρα.	Il en a *quatre*.

Πέντε,	Cinq.
Ἕξ,	Six.

Ἑπτὰ,	Sept.
Ὀκτὼ,	Huit.

Ἔχετε τέσσαρας καλοὺς ἵππους;	Avez-vous *quatre bons* chevaux?
Ἔχω πέντε.	J'en ai *cinq*.
Ἔχω πέντε καλοὺς καὶ ἓξ κακούς.	J'en ai *cinq* bons et *six* mauvais.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχω ἑπτὰ μεγάλους καὶ ὀκτὼ μικρούς.	J'en ai *sept* grands et *huit* petits.
Τίς ἔχει ὡραῖον ἀλεξίβροχον;	Qui a *un* beau parapluie?
Ὁ ἔμπορος ἔχει ἕν.	Le marchand en a *un*.

Τὸ θηλ. τοῦ ἀριθμητικοῦ ἐπιθέτου un εἶναι *une*. Τὰ λοιπὰ θηλυκὰ ἀριθμητικὰ εἶναι ἀπαράλλακτα ὡς καὶ εἰς τὸ ἀρσενικόν.

Ἔχετε (ἓν) μῆλον;	Avez-vous *une* pomme?
Ἔχω.	J'en ai.
Ἔχει ἡ ἀδελφή σας (ἓν) ἀπίδιον;	Votre sœur a-t-elle *une* poire?
Ἔχει ἀπίδιον.	Elle a *une* poire.
Ἔχει ἓν ὡραῖον.	Elle en a *une* bonne.
Ἔχει δύο, τρία, τέσσαρα, πέντε, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτώ.	Elle en a *deux*, *trois*, *quatre*, *cinq*, *six*, *sept*, *huit*.

ΘΕΜΑ 23.

Ἔχετε ἄλας; — Ἔχω (j'en ai). — Ἔχετε καφέν; — Δὲν ἔχω. — Ἔχετε γεννήματα; — Ἔχω. — Ἔχετε καλὸν οἶνον; — Ἔχω. — Ἔχετε καλὸν ἐριοῦχον; — Δὲν ἔχω καλὸν ἐριοῦχον, ἀλλὰ (ἔχω) καλὸν χάρτην. — Ἔχω καλὴν ζάχαριν; — Δὲν ἔχετε καλήν. — Ἔχει ὁ ἄνθρωπος καλὸν μέλι; — Ἔχει (il en a). — Ἔχει καλὸν τυρόν; — Δὲν ἔχει καλὸν τυρόν. — Ἔχει ὁ ξένος ξύλα (du...); — Ἔχει. — Ἔχει ἄνθρακας (du...); — Δὲν ἔχει. — Ἔχει ὁ Ἀμερικανὸς χρήματα; — Ἔχει. — Ἔχει ὁ φίλος σας ὡραῖα μαχαίρια; — Δὲν ἔχει. — Ἔχει καλοὺς βόας ὁ μάγειρος; — Ἔχει. — Τίς ἔχει ὡραίους ὄνους; — Οἱ Ἱσπανοὶ ἔχουσιν. — Ἔχουσιν οἱ Γάλλοι τυρόν; — Δὲν ἔχουσιν. — Ἔχουσιν οἱ Ἰταλοὶ ὡραίους ἵππους; — Δὲν ἔχουσι. — Τίς ἔχει καλὸν σαπώνιον; — Ὁ ἔμπορος ἔχει. — Τίς ἔχει καλὸν ἄρτον; — Ὁ ἀρτοποιὸς ἔχει. — Τί ῥύζιον ἔχετε; — Ἔχω καλόν. — Τί χόρτον ἔχει ὁ ἵππος; — Ἔχει κακόν. — Τί βύρσαν (δέρμα) ἔχει ὁ σκυτοτόμος; — Ἔχει ἐξαίρετον. — Ἔχετε κοσμήματα; — Δὲν ἔχω. — Τίς ἔχει κοσμήματα; — Ὁ ἔμπορος ἔχει. — Ἔχω σανδάλια; — Ἔχετε σανδάλια. — Ἔχετε πίλους; — Δὲν ἔχω πίλους.

Θηλ. Ἔχει ἡ ἀδελφή σας (ἓν) ἄνθος; — Ἔχει (ἕν). — Δὲν ἔχει. — Ἔχει δύο. — Ἔχει τρία. — Ἔχετε κοχλιάρια; — Ἔχω. — Δὲν ἔ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

χω. — Ἔχετε μίαν βελόνην; — Ἔχω ἕξ. — Ἔχετε ἓν κονδύλιον; — Ἔχω ὀκτώ. — Ἔχετε τέσσαρα πινάκια; — Ἔχω τέσσαρα. — Ἔχετε (μίαν) οἰκίαν; — Ἔχω τρεῖς. — Ποία ἔχει καλὸν κρέας; — Ἡ μαγείρισσα ἔχει.

ΘΕΜΑ 24.

Ἔχει ὁ πλοίαρχος καλοὺς ναύτας; — Ἔχει καλούς. — Ἔχουσιν οἱ ναῦται καλὰ στρώματα; — Δὲν ἔχουσι καλά. — Τίς ἔχει καλὰ δίπυρα; — Ὁ ἀρτοποιὸς τοῦ καλοῦ γείτονός μας ἔχει. — Ἔχει καλὸν ἄρτον; — Δὲν ἔχει καλόν. — Τίς ἔχει ὡραίας ταινίας; — Οἱ Γάλλοι ἔχουσι. — Τίς ἔχει ἐξαίρετα σιδηρᾶ σφυρία; — Ὁ τέκτων ἔχει. — Ἔχει ἥλους; — Ἔχει. — Τί ἔχει ὁ ἀδελφός σας; — Οὐδὲν ἔχει. — Κρυόνει; — Οὔτε κρυόνει, οὔτε ζέστην αἰσθάνεται. — Φοβεῖται; — Δὲν φοβεῖται. — Ἐντρέπεται; — Δὲν ἐντρέπεται. — Τί ἔχει; — Πεινᾷ. — Διψᾷ. — Τίς ἔχει ὡραίας χειρίδας; — Ἐγὼ ἔχω (ὡραίας). — Τίς ἔχει ὡραίας εἰκόνας; — Οἱ Ἰταλοὶ ἔχουσιν. — Ἔχουσιν οἱ ζωγράφοι ὡραίους κήπους; — Ἔχουσιν ὡραίους. — Ἔχει ὁ πιλοποιὸς καλοὺς ἢ ἀσχήμους πίλους; — Ἔχει καλούς. — Ἔχει ὁ ξυλουργὸς καλὰ ξύλα; — Δὲν ἔχει καλά. — Τίς ἔχει εὔμορφα χαρτοφυλάκια; — Οἱ παῖδες τῶν γειτόνων μας ἔχουσιν. — Ἔχουσι πτηνά; — Δὲν ἔχουσιν. — Ἔχετε πτηνά; — Δὲν ἔχω. — Τίς ἔχει; — Ὁ ὑπηρέτης μου ἔχει. — Ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας σάρωθρα; — Δὲν ἔχει. — Τίς ἔχει; — Οἱ ὑπηρέται τοῦ γείτονός μας ἔχουσι. — Τίς ἔχει ὡραῖα σανδάλια; — Ὁ σκυτοτόμος μας ἔχει. — Ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ σάρωθρον; — Οὔτε τοῦτο ἔχει, οὔτε ἐκεῖνο (il n'a . . .). — Ποῖον σάρωθρον ἔχει; — Ἔχει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ ὑπηρέτης μου.

ΘΕΜΑ 25.

Ἔχετε μολυβδοκόνδυλον (un . . .); — Ἔχω ἕν. — Ἔχει ὁ παῖς σας καλὸν βιβλίον; — Ἔχει καλὸν (un bon . . .) βιβλίον. — Ἔχει ὁ Γερμανὸς καλὸν πλοῖον; — Δὲν ἔχει. — Ἔχει ὁ ῥάπτης καλὸν ἔνδυμα; — Ἔχει ἓν καλόν· ἔχει δύο καλά· ἔχει τρία καλά. — Ἔχει ὁ πλοίαρχος ὡραῖον σκύλον; — Ἔχει δύο. — Ἔχουσιν οἱ φίλοι σας δύο ὡραίους ἵππους; — Ἔχουσι τρεῖς ἢ τέσσαρας. — Ἔχει ὁ νέος καλὸν ἢ ἄσχημον πιστόλιον; — Δὲν ἔχει καλόν· ἔχει ἄσχημον. — Ἔχετε ἐ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πίπωμα; — Δὲν ἔχω. — Ἔχει ὁ φίλος σας καλὸν μαχαίριον; — Ἔχει ὀκτώ. — Ἔχω φίλον; — Ἔχετε. — Ἔχετε ἕνα καλόν. — Ἔχετε ἑπτὰ καλοὺς φίλους. — Ἔχει καλοὺς φίλους ὁ ἀδελφός σας; — Ἔχει τέσσαρας καλούς. — Ἔχει ὁ τέκτων σιδηροῦν ἦλον; — Ἔχει ἓξ σιδηροῦς ἥλους. — Τίς ἔχει καλὸν πρόβειον (κρέας); — Ὁ μάγειρός μου ἔχει. — Τίς ἔχει πέντε καλοὺς ἵππους; — Ὁ γείτων μας ἔχει. — Ἔχει ὁ χωρικὸς γεννήματα; — Ἔχει. — Ἔχει ὁ νέος βιβλία; — Δὲν ἔχει. — Ποῖος ἔχει καλοὺς φίλους; — Ὁ πατήρ μου ἔχει. — Ἔχουσιν οἱ Ἱσπανοὶ χρήματα; — Δὲν ἔχουσι. — Τίς ἔχει τὰ χρήματά των; — Οἱ φίλοι των τὰ ἔχουσι. — Διψῶσιν οἱ φίλοι των; — Δὲν διψῶσιν, ἀλλὰ πεινῶσιν. — Ἔχει ὁ ξυλουργὸς ἄρτον; — Δὲν ἔχει. — Ἔχουσιν οἱ χωρικοὶ τούτους τοὺς σάκκους ἢ ἐκείνους; — Οὔτε τούτους ἔχουσιν, οὔτε ἐκείνους (ils n'ont ni...). — Ποίους ἔχουσιν; — Ἔχουσι τοὺς ἰδικούς των. — Ἔχετε καλὸν ὑπηρέτην; — Ἔχω (ἕνα) καλόν. — Τίς ἔχει καλὸν κιβώτιον; — Ὁ ἀδελφός μου ἔχει ἕν. — Ἔχει βύρσινον ἢ ξύλινον κιβώτιον; — Ἔχει ξύλινον.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΓ'. — LEÇON XIII.

Πόσος; — η; Πόσοι; — αι;	*Combien de...*
Πόσος ἄρτος;	*Combien de* pain?
Πόσα χρήματα;	*Combien d'* argent?
Πόσα μαχαίρια;	*Combien de* couteaux?
Πόσοι ἄνθρωποι;	*Combien d'* hommes?
Πόσοι φίλοι;	*Combien d'* amis?
Πόσα κονδύλια;	*Combien de* plumes?
Πόσαι γυναῖκες;	*Combien de* femmes?

Παρατ. κγ'. Τὸ *combien de* τίθεται πρὸ οὐσιαστικοῦ παντὸς γένους καὶ ἀριθμοῦ. Ἡ εἰς αὐτὸ ἀπόκρισις γίνεται διὰ τῶν ἀπολύτων ἀριθμῶν.

Οὐδὲν ἄλλο εἰμή. (Δὲν... εἰ μὴ μόνον).	*Ne... que.*
Δὲν ἔχω εἰ μὴ ἕνα φίλον, ἢ ἕνα φίλον μόνον ἔχω.	Je *n'*ai *qu'*un ami.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν ἔχω εἰ μὴ ἕνα.	Je *n'* en ai *qu'* un.
Ἔχω ἕνα μόνον καλόν.	Je *n'* en ai *qu'* un bon.
(κ. λ. Δὲν ἔχω εἰ μὴ ἕνα καλόν).	
Ἔχω ἓν μόνον καλὸν τουφέκιον.	Je *n'* ai *qu'* un bon fusil.
Ἔχετε ἓν μόνον καλόν.	Vous *n'* en avez *qu'* un bon.
Πόσους ἵππους ἔχει ὁ ἀδελφός σας;	Combien de chevaux votre frère a-t-il?
Ἔχει ἕνα μόνον.	Il *n'* en a *qu'* un.
Ἔχει μόνον δύο καλούς.	Il *n'* en a *que* deux bons.
(κ. λ. Δὲν ἔχει εἰ μὴ δύο καλούς).	
Πόσα ἄνθη ἔχετε;	Combien de fleurs avez-vous?
Ἔχω ἓν μόνον.	Je *n'* en ai *qu'* une.
Ἔχω ἓν μόνον κονδύλιον.	Je *n'* en ai *qu'* une plume.

Πολὺς — πολλοὶ κτλ. — *Beaucoup de.*

Πολὺς ἄρτος.	*Beaucoup de* pain.
Πολὺς καλὸς ἄρτος.	*Beaucoup de* bon pain.
Πολλοὶ ἄνθρωποι.	*Beaucoup d'* hommes.
Πολλὰ τέκνα.	*Beaucoup d'* enfants.
Ἔχετε πολλὰ χρήματα;	Avez-vous *beaucoup d'* argent?
Ἔχω πολλά.	J'en ai *beaucoup.*
Ἔχετε πολὺν καλὸν οἶνον;	Avez-vous *beaucoup de* bon vin?
Ἔχω πολύν.	J'en ai *beaucoup.*

Ὑπέρπολυς κτλ. ἢ παραπολὺς, παραπολλοί. — *Trop de...*

Ἔχετε παραπολὺν οἶνον.	Vous avez *trop de* vin.
Ἔχουσι παραπολλὰ βιβλία.	Ils ont *trop de* livres.

Ἱκανὸς — οἱ κτλ. ἀρκετός. — *Assez de...*

Ἱκανὰ (ἢ ἀρκετὰ) χρήματα.	*Assez d'* argent.
Ἱκανὰ (ἢ ἀρκετὰ) μαχαίρια.	*Assez de* couteaux.
Ἱκανὰ ἀπίδια.	*Assez de* poires.

Ὀλίγος — οι κτλ. — *Peu de... Un peu de...*

Ὀλίγον ἐριοῦχον (τσόχα).	*Un peu de* drap.
Ὀλίγον ἅλας.	*Un peu de* sel.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Σχεδὸν δὲν—ὀλίγον...	*Ne...guère de...*
Ὀλίγον ἐκ...	*Pas beaucoup de...*
Δὲν ἔχω σχεδὸν χρήματα (ἢ ἔχω πολλὰ ὀλίγα χρήματα).	Je *n'*ai *guère d'* argent.
Δὲν ἔχομεν σχεδὸν φίλους.	Nous *n'* avons *guère d'* amis.
Δὲν ἔχω πολλοὺς φίλους.	Je n'ai *pas beaucoup d'* amis.

Παρατ. κδ'. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παραδειγμάτων καταφαίνεται ὅτι τὰ ἐπιρρήματα combien, trop, assez, peu, un peu, ne...guère, λαμβάνουσι πάντοτε τὴν de πρόθ. προηγούμενα τῶν οὐσιαστικῶν.

Καρδία, γενναιότης, θάρρος. (εὐτολμία, ἀνδρία).	*Du coeur, du courage.* / *De coeur, de courage* (ἀρν.).
Ἔχετε καρδίαν.—Εἶσθε γενναῖος.	Vous avez *du* cœur.
Δὲν ἔχετε σχεδὸν καρδίαν—δὲν εἶσθε γενναῖος.	Vous n'avez guère *de* cœur, ἢ *de* courage.
Δὲν ἔχομεν σχεδὸν φίλους.	Nous n'avons guère *d'* amis.
Ἔχομεν;	Avons-nous?
Ἔχομεν.	Nous avons.
Δὲν ἔχομεν.	Nous n'avons pas.
Πέπερι (πιπέριον).	Du poivre.
Ὄξος (ὀξείδιον).	Du vinaigre.
Ὁ Πρῶσσος.	Le Prussien.
Ἔχομεν ὄξος;	Avons-nous du vinaigre?
Ἔχομεν (ἐκ τούτου).	Nous en avons.
Δὲν ἔχομεν (ἐκ τούτου).	Nous n'en avons pas.
Ἔχετε πολλὰ χρήματα;	Avez-vous beaucoup d'argent?
Σχεδὸν δὲν ἔχω.	Je n'en ai guère.
Σχεδὸν δὲν ἔχετε.	Vous n'en avez guère.
Σχεδὸν δὲν ἔχει.	Il n'en a guère.
Σχεδὸν δὲν ἔχομεν.	Nous n'en avons guère.
Ἔχετε ἱκανὸν οἶνον;	Avez-vous assez de vin?
Δὲν ἔχω πολὺν, ἀλλ' ἱκανόν.	Je n'en ai guère, mais assez.
Ἐννέα,	Neuf.
Δέκα,	Dix.
Ἑνδέκα,	Onze.
Δώδεκα,	Douze.
Καί.	Et (σύνδ.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 26.

Πόσους φίλους ἔχετε; —Ἔχω δύο καλοὺς φίλους. —Ἔχετε ἑπτὰ καλὰ κιβώτια; —Ἔχω ὀκτώ. —Ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας σάρωθρα; —Ἔχει μόνον ἓν καλόν (il n'en a qu'un bon). —Ἔχει ὁ πλοίαρχος δύο καλὰ πλοῖα; —Ἓν μόνον ἔχει (δὲν.....). —Πόσα σφυρία ἔχει ὁ ξυλουργός; —Ἔχει μόνον δύο καλά. —Πόσα σανδάλια ἔχει ὁ σκυτοτόμος; —Ἔχει ἕξ (il en a...). —Ἔχει ὁ νέος ἑπτὰ καλὰ βιβλία; —Ἔχει μόνον πέντε (δὲν ἔχει εἰ μὴ...). —Ἔχετε πολὺν ἄρτον; —Ἔχω πολύν. —Ἔχουσιν οἱ Ἱσπανοὶ πολλὰ χρήματα; —Σχεδὸν δὲν ἔχουσιν. —Ἔχει ὁ γείτων σας πολὺν καφέν; —Σχεδὸν δὲν ἔχει. —Ἔχει ὁ ξένος πολλὰ γεννήματα; —Ἔχει πολλά. —Ἔχει ὁ ἵππος μας πολὺν χόρτον; —Δὲν ἔχει σχεδόν. —Ἔχει ὁ Ἰταλὸς πολὺν τυρόν; —Ἔχει πολύν. —Τί ἔχει ὁ Ἀμερικανός; —Ἔχει πολὺ βαμβάκιον. —Τί ἔχει ὁ Ῥῶσσος; —Ἔχει πολὺ ἅλας. —Ἔχει ὁ χωρικὸς πολὺ ῥύζιον; —Δὲν ἔχει. —Ἔχει πολὺν τυρόν; —Σχεδὸν δὲν ἔχει. —Τί ἔχομεν; —Ἔχομεν πολὺν ἄρτον, πολὺν οἶνον καὶ πολλὰ βιβλία. —Ἔχομεν πολλὰ χρήματα; —Ἔχομεν ἀρκετά. —Ἔχετε πολλοὺς ἀδελφούς; —Ἕνα (μόνον) ἔχω (je n'en ai qu'un). —Εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος γενναῖος (ἔχει καρδίαν); —Δὲν εἶναι... (δὲν ἔχει...). —Ἔχει ὁ παῖς τοῦ ζωγράφου μολυβδοκόνδυλα; —Ἔχει.

Θηλ. Πόσα ὑποδήματα (combien de...) ἔχει ὁ ὑποδηματοποιός; —Ἔχει (il en...) δέκα. —Ἔχετε (ἓν) κονδύλιον; —Ἔχω ἕν. —Πόσα κοχλιάρια ἔχομεν; —Ἔχομεν μόνον δέκα ὡραῖα (nous n'en avons que...). —Ἔχει ὁ Γάλλος τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ ἄνθος; —Οὔτε τὸ μὲν ἔχει, οὔτε τὸ δέ (οὔτε τοῦτο ἔχει, οὔτε ἐκεῖνο). —Τί ἔχει ἡ ἀδελφή σου; —Οὐδὲν ἔχει (elle...). —Κρυόνει; —Οὔτε κρυόνει, οὔτε ζέστην αἰσθάνεται. —Φοβεῖται; —Δὲν φοβεῖται. —Ἐντρέπεται; —Δὲν ἐντρέπεται. —Τί ἔχει; —Πεινᾷ. —Διψᾷ. —Νυστάζει.

ΘΕΜΑ 27.

Ἔχετε πολὺ πέπερι; —Σχεδὸν δὲν ἔχω. —Ἔχει ὁ μάγειρος πολὺ βφδινὸν κρέας (beaucoup de...). —Δὲν ἔχει βφδινόν, ἀλλ' ἔχει πρόβειον. —Πόσους βόας ἔχει ὁ Γερμανός; —Ἔχει δέκα. —Πόσους ἵππους ἔχει; —Ἔχει ἓνδεκα μόνον (il n'en...). Τί ἔχει πολλὰ

Ψηφιοποιήθηκε από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο

δίπυρα; — Οἱ ναῦται μας ἔχουσι πολλά. — Ἔχομεν πολλὰς ἐπιστολάς; — Σχεδὸν δὲν ἔχομεν. — Πόσας ἐπιστολὰς ἔχομεν; — Ἔχομεν τρεῖς μόνον. — Ἔχετε παρὰ πολὺν τυρόν; — Δὲν ἔχω ἀρκετόν. — Τίς ἔχει πολὺ μέλι; — Οἱ χωρικοὶ ἔχουσι πολύ. — Ἔχουσι πολλὰς χειρίδας; — Δὲν ἔχουσιν. — Ἔχει ὁ μάγειρος ἀρκετὸν βούτυρον; — Δὲν ἔχει ἀρκετὸν βούτυρον, ἀλλ' ἔχει σοκολάταν. — Ἔχει ἀρκετὸν ὄξος; — Ἔχει ἀρκετόν. — Ἔχετε πολὺ σαπώνιον; — Σχεδὸν δὲν ἔχω. — Ἔχει ὁ ἔμπορος πολὺ ἐριοῦχον; — Ἔχει πολὺ ἐριοῦχον. — Τίς ἔχει πολὺ χαρτίον; — Ὁ γείτων μας ἔχει πολύ. — Ἔχει ὁ ράπτης μας πολλὰ κομβία; — Ἔχει δώδεκα. — Ἔχει ὁ ζωγράφος πολλοὺς κήπους; — Δὲν ἔχει πολλούς. — Πόσους κήπους ἔχει; — Ἔχει τρεῖς. — Πόσα μαχαίρια ἔχει ὁ Γερμανός; — Ἔχει δέκα. — Ἔχει ἕνδεκα. — Ἔχει ὁ λοχαγὸς ὡραίους ἵππους; — Ἔχει ὡραίους (ἵππους), ἀλλ' ὁ ἀδελφός του δὲν ἔχει σχεδόν. — Ἔχομεν κοσμήματα; — Ἔχομεν πολλά. — Τί κοσμήματα ἔχομεν; — Ἔχομεν χρυσᾶ κοσμήματα. — Τί κηροπήγια ἔχουσιν οἱ φίλοι μας; — Ἔχουσιν ἀργυρᾶ κηροπήγια. — Ἔχουσι χρυσᾶ ὡρολόγια; — Ἔχουσιν. — Ἔχουσιν οἱ Ἰταλοὶ μεγάλους ὀφθαλμούς; — Ἔχουσι μεγάλους ὀφθαλμοὺς καὶ μεγάλους πόδας.

ΘΕΜΑ 28.

— Ἔχει ὁ νεανίσκος ὡραῖα (jolis) βιβλία; — Δὲν ἔχει ὡραῖα βιβλία, ἀλλ' ὡραῖα (beaux) πτηνά. — Τί ὀρνίθια ἔχει ὁ μάγειρός μας; — Ἔχει ὡραῖα ὀρνίθια. — Πόσα ἔχει; — Ἔχει δέκα. — Ἔχει ὁ πιλοποιὸς πολλοὺς πίλους; — Δὲν ἔχει πολλούς, ἀλλ' ἀρκετούς. — Ἔχομεν τοὺς ἵππους τῶν Γάλλων ἢ τοὺς τῶν Γερμανῶν; — Δὲν ἔχομεν οὔτε τοὺς μὲν, οὔτε τοὺς δέ. — Ποίους ἵππους ἔχομεν; — Ἔχομεν τοὺς ἰδικούς μας. — Ἔχει ὁ Τοῦρκος τὰ μικρὰ κτένιά μου; — Δὲν τὰ ἔχει. — Τίς τὰ ἔχει; — Ὁ παῖς σας τὰ ἔχει. — Ἔχουσιν οἱ φίλοι μας πολλὴν ζάχαριν; — Ἔχουσιν ὀλίγην ζάχαριν, ἀλλὰ πολὺ μέλι. — Τίς ἔχει τὰ κάτοπτρά μας. — Οἱ Ἰταλοὶ τὰ ἔχουσιν. — Ἔχει ὁ Ἄγγλος τοῦτο τὸ χαρτοφυλάκιον ἢ ἐκεῖνο; — Δὲν ἔχει οὔτε τοῦτο, οὔτε ἐκεῖνο. — Ἔχει τὰ στρώματα τὰ ὁποῖα ἔχομεν; — Δὲν ἔχει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχομεν, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουσιν οἱ φίλοι του. — Ἔχει ἡ ἀδελφή σας πολλὰ κεράσια; — Δὲν ἔχει πολλά.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΙΔ'. LEÇON XIV.

Τινὲς — ὰ, Μερικοὶ — ά.	*Quelques, quelqnes uns.*
Βιβλία τινὰ, ἢ μερικὰ βιβλία.	*Quelques* livres.
Ἔχετε βιβλία τινά;	Avez-vous *quelques* livres?
Ἔχω τινά.	J'en ai *quelques uns.*

Παρατ. κε'. Ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία *quelques* ἔχει μεθ' ἑαυτῆς πάντοτε οὐσιαστικόν· ἡ δὲ *quelques uns* τίθεται ἄνευ οὐσιαστικοῦ· ἐπὶ ἀποκρίσεως δὲ συνοδεύεται μετὰ τῆς de προθ. οἷον quelques-uns de nos amis, τινὲς τῶν φίλων μας.

Ἔχει βιβλία τινά;	A-t-il *quelques* livres?
Ἔχει τινά.	Il en a *quelques uns.*
Ἔχω μόνον βιβλία τινά.	Je n'ai que *quelques* livres.
(κ. λ. Δὲν ἔχω εἰμὴ βιβλία τινά).	
Ἔχετε μόνον βιβλία τινά.	Vous n'avez que *quelques* livres.
Ἔχει μόνον σολδία τινά.	Il n'a que *quelques* sous.
Ἔχω μόνον τινά.	Je n'en ai que *quelques uns.*
Ἔχετε μόνον τινά.	Vous n'en avez que *quelques uns.*
Ἔχει μόνον τινά.	Il n'en a que *quelques uns.*

Σολδίον (λεπτὸν),	πλ. σολδία.	Un sou,	pl. des sous.
Φράγκον,	φράγκα.	Un franc,	des francs.
Πεντάφραγκον,	πεντάφραγκα.	Une pièce de cinq francs,	des pièces de cinq francs.
Τάλληρον,	τάλληρα.	Un talaro,	des talari (*).

Ἄλλος.	*Autre.*
Ἄλλο σολδίον.	Un *autre* sou.
Ἄλλα σολδία.	D'*autres* sous.
Ἔχετε ἄλλον ἵππον;	Avez vous un *autre* cheval?
Ἔχω ἕνα ἄλλον (ἔχω καὶ ἄλλον).	J'en ai un *autre.*
Ἔχετε ἄλλην τράπεζαν;	Avez-vous une *autre* table?
Ἔχω καὶ ἄλλην.	J'en ai une *autre.*

(*) Παρελείψαμεν τὴν ἐν τῷ κειμένῳ λέξιν écu (σκοῦδον), σημαίνουσαν τρίφραγκον ἢ ἑξάφραγκον, ὡς ἄχρηστον τὴν σήμερον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν — ἄλλον.	*Ne... pas d'autre.*
Ἔχετε ἄλλον ἵππον;	Avez-vous un *autre* cheval.
Δὲν ἔχω ἄλλον ἵππον.	Je *n'*ai *pas d'autre* cheval.
Δὲν ἔχω ἄλλον.	Je *n'* en ai *pas d'autre.*
Ἔχετε ἄλλους ἵππους;	Avez-vous *d'autres* chevaux?
Ἔχω καὶ ἄλλους.	J'en ai *d'autres.*
Δὲν ἔχω καὶ ἄλλους.	Je n'en ai *pas d'autres.*
Ἔχετε ἄλλας τραπέζας;	Avez-vous *d'autres* tables?
Δὲν ἔχω ἄλλας.	Je *n'* en ai *pas d'autres.*

Ὁ βραχίων.	Le bras.
Ἡ καρδία.	Le cœur.
Ἡ ἡμέρα.	Le jour.
Ὁ μήν.	Le mois.
Τὸ ἔργον — τὸ πόνημα.	L'ouvrage.
Ὁ τόμος.	Le volume.
Ἡ ἑβδομάς.	La semaine.
Ἡ ἅμαξα.	La voiture.
Τὸ κεράσιον.	La cerise.
Τὸ δαμάσκηνον.	La prune.

Ποίαν ἡμέραν τοῦ μηνὸς ἔχομεν;	Quel jour du mois avons nous?
Ποία ἡμέρα τοῦ μηνὸς εἶναι;	Quel jour du mois est-ce?
Ἔχομεν τὴν πρώτην.	Nous avons le premier (*).
Εἶναι ἡ πρώτη.	C'est le premier.
Ἔχομεν τὴν δευτέραν ἢ δύο.	Nous avons le deux.
Εἶναι ἡ δευτέρα.	C'est le deux.
Ἔχομεν τρίτην ἢ τρεῖς.	Nous avons le trois.
Εἶναι ἡ τρίτη.	C'est le trois.
Ἔχομεν ἑνδεκάτην ἢ ἕνδεκα.	Vous avons le onze.
Εἶναι ἡ ἑνδεκάτη.	C'est le onze.

Παρατ. κς'. Τὸ *le* πρὸ τοῦ onze οὐδέποτε ἀποστρέφεται, οὐδὲ εἰς τὸ πληθ. (les onzes) τὸ s συνδέεται μετὰ τοῦ o κατὰ τὴν προφοράν.

(*) Μόνον εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τὸ τακτικὸν le premier· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τοῦ μηνὸς οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὰ ἀπόλυτα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχομεν δωδεκάτην ἢ δώδεκα.		Nous avons midi.	
Εἶναι δώδεκα (εἶναι μεσημέριον).		C'est midi (*).	
20	Vingt.	200	Deux cents.
30	Trente.	300	Trois cents.
40	Quarante.	400	Quatre cents.
50	Cinquante.	500	Cinq cents.
60	Soixante.	600	Six cents.
70	Soixante dix.	700	Sept cents.
80	Quatre-vingts.	800	Huit cents.
90	Quatre-vingt-dix.	900	Neuf cents.
100	Cent.	1000	Mille.

Παρατ. κζ'. Τὸ mille ὡς ἀριθμητικὸν οὐδέποτε δέχεται s· χρονολογικῶς δὲ γράφεται κατὰ συγκοπὴν mil, οἷον mil huit cent soixante deux, χίλια ὀκτακόσια ἑξήκοντα δύο. Τὸ δὲ vingt καὶ cent λαμβάνουσι τὸ s εἰς τὸν πληθυντικόν, ὅταν ἐννοῶνται ὡς πολλαπλασιαζόμενα ὑπὸ ἄλλου ἀριθμοῦ, ὡς quatre-vingts, ὀγδοήκοντα· deux cents, διακόσιοι· ἀλλὰ καὶ πάλιν, ἑπομένου ἄλλου ἀριθμοῦ, ἀποβάλλουσι τὸ s, οἷον quatre-vingt-un, deux cent un.

Ποῖον τόμον ἔχετε;	Quel volume avez-vous?
Ἔχω τὸν τέταρτον.	J'ai le quatrième.

A^{ος}	Le premier (ἢ unième).	ΙΒ^{ος}	Le douzième.
A^{η}	La première.	K^{ος}	Le vingtièm .
B^{ος}	Le deuxième ἢ second	Λ^{ος}	Le trentième.
B^{α}	(θηλ. la seconde).	M^{ος}	Le quarantième.
Γ^{ος}	Le troisième.	N^{ος}	Le cinquantième.
Δ^{ος}	Le quatrième.	Ξ^{ος}	Le soixantième.
E^{ος}	Le cinquième.	O^{ος}	Le soixante-dixième.
ϛ^{ος}	Le sixième.	Π^{ος}	Le quatre-vingtième.
Z^{ος}	Le septième.	ϟ^{ος}	Le quatre-vingt-dixième.
H^{ος}	Le huitième.	P^{ος}	Le centième.
Θ^{ος}	Le neuvième.	Σ^{ος}	Le deux-centième.
I^{ος}	Le dixième.	T^{ος}	Le trois-centième.
ΙΑ^{ος}	Le onzième.	,Ι^{ος}	Le millième.

(*) Οὐδέποτε οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὸ ἀριθμητικὸν douze πρὸς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. κη'. Τὰ τακτικὰ (ordinaux) ἀριθμητικὰ σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀπολύτων (cardinaux), προστιθεμένης εἰς αὐτὰ τῆς ième καταλήξεως, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ e, οἷον deux-deuxième, trois-troisième, huit-huitième, neuf-neuvième (τροπῇ τοῦ f εἰς v). Τὸ premier καὶ second ἐσχηματίσθησαν ἀνωμάλως· τὸ δὲ unième καὶ deuxième λέγονται ἐπὶ σειρᾶς πραγμάτων κατὰ τοὺς συνθέτους ἀριθμούς, οἷον vingt-unième, trente deuxième, καθ' οὓς δὲν τίθεται τὸ premier καὶ second. — Τὰ θηλυκὰ διακρίνονται μόνον ἐκ τῶν ἄρθρων, οἷον la troisième (ἡ τρίτη), la vingtième (ἡ εἰκοστή)· εἰς δὲ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν προστίθεται τὸ s, οἷον les premiers, οἱ πρῶτοι· les premières, αἱ πρῶται· les seconds, les secondes.

Τὰ μεταξὺ τῶν δεκάδων ἀριθμητικὰ σχηματίζονται οὕτως·

Ἀπόλυτα (*Cardinaux*).		*Τακτικά* (*Ordinaux*).	
13	Treize.	ΙΓ^{ος}	Le treizième.
14	Quatorze.	ΙΔ^{ος}	Le quatorzième.
15	Quinze.	ΙΕ^{ος}	Le quinzième.
16	Seize.	Ι$_{\varsigma}^{ος}$	Le seizième.
17	Dix-sept.	ΙΖ^{ος}	Le dix septième.
18	Dix-huit.	ΙΗ^{ος}	Le dix huitième.
19	Dix-neuf.	ΙΘ^{ος}	Le dix-neuvième
21	Vingt et un.	ΚΑ^{ος}	Le vingt-et-unième.
22	Vingt-deux.	ΚΒ^{ος}	Le vingt-deuxième.
23	Vingt-trois.	ΚΓ^{ος}	Le vingt-troisième.
24	Vingt-quatre κτλ.	ΚΔ^{ος}	Le vingt-quatrième.
71	Soixante-onze.	ΟΑ^{ος}	Le soixante-onzième.
72	Soixante-douze.	ΟΒ^{ος}	Le soixante douzième.
73	Soixante-treize κτλ.	ΟΓ^{ος}	Le soixante-treizième.
81	Quatre-vingt-un.	ΠΑ^{ος}	Le quatre-vingt-unième.
82	Quatre-vingt-deux.	ΠΒ^{ος}	Le quatre-vingt-deuxième.
91	Quatre-vingt-onze κτλ.	ϞΑ^{ος}	Le quatre-vingt-onzième.

Ἔχετε τὸ πρῶτον ἢ τὸ δεύτερον βιβλίον; — Avez-vous le premier ou le second livre?

ἔκφρασιν τοῦ μεσημερίου, ἀλλὰ λέγουσι συνήθως nous avons midi, ἢ c'est midi· ἔχομεν μεσημέριον, ἢ εἶναι μεσημέριον· οὕτω δὲ καὶ διὰ τὴν δωδεκάτην τῆς νυκτὸς λέγουσι c'est minuit, εἶναι μεσονύκτιον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχω τὸ τρίτον.	J'ai le troisième.
Ποῖον τόμον ἔχετε;	Quel volume avez-vous?
Ἔχω τὸν πέμπτον.	J'ai le cinquième.

ΘΕΜΑ 29.

Ἔχετε πολλὰ μαχαίρια; — Ἔχω τινά. — Ἔχετε πολλὰ μολυβδοκόνδυλα; — Ἔχω ὀλίγα τινὰ μόνον (je n'en ai que quelques uns). — Ἔχει ὁ φίλος τοῦ ζωγράφου πολλὰ κάτοπτρα; — Ἔχει ὀλίγα τινὰ μόνον (κ. λ. δὲν ἔχει εἰμὴ τινά). — Ἔχει ὁ παῖς σας σολδία τινά; — Ἔχει τινά. — Ἔχετε τινὰ φράγκα; — Ἔχομεν τινά. — Πόσα φράγκα ἔχετε; — Ἔχω δέκα. — Πόσα σολδία ἔχει ὁ Ἱσπανός; — Δὲν ἔχει πολλά. — Ἔχει μόνον πέντε (κ. λ. δὲν ἔχει εἰμὴ πέντε). — Τίς ἔχει τὰ ὡραῖα ποτήρια τῶν Ἰταλῶν; — Τὰ ἔχομεν (ἡμεῖς). — Ἔχουσιν οἱ Ἄγγλοι πολλὰ πλοῖα; — Ἔχουσι πολλά. — Ἔχουσιν οἱ Ἰταλοὶ πολλοὺς ἵππους. — Δὲν ἔχουσι πολλοὺς ἵππους, ἀλλὰ πολλοὺς ὄνους. — Τί ἔχουσιν οἱ Γερμανοί; — Ἔχουσι πολλὰ φράγκα. — Πόσα φράγκα ἔχετε; — Ἔχομεν τριακόσια ὀγδοήκοντα ἓξ. — Ἔχομεν τοὺς ἵππους τῶν Ἄγγλων ἢ τοὺς τῶν Γερμανῶν; — Οὔτε τοὺς μὲν, οὔτε τοὺς δὲ ἔχομεν (Nous n'...). — Ἔχομεν τὰ ἀλεξίβροχα τῶν Ἱσπανῶν; — Δὲν τὰ ἔχομεν, ἀλλ' οἱ Ἀμερικανοὶ τὰ ἔχουσιν. — Ἔχετε πολὺ βούτυρον; — Ἔχω ὀλίγον, ἀλλ' ἀρκετόν. — Ἔχουσιν οἱ ναῦται τὰ στρώματα τὰ ὁποῖα (ἡμεῖς) ἔχομεν; — Δὲν ἔχουσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχομεν, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ καλὸς πλοίαρχός των. — Ἔχει ὁ Ἰταλὸς πολλὰ φράγκα; — Ἔχει ὀλίγα, ἀλλ' ἀρκετά. — Ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας πολλὰ σολδία; — Ἔχει. — Δὲν ἔχει σολδία, ἀλλ' (ἔχει) ἀρκετὰ φράγκα.

Θηλ. Ἔχετε ἄλλο κρέας; — Δὲν ἔχω ἄλλο. — Τίς ἔχει πολὺ κρέας; — Οἱ Ἄγγλοι ἔχουσι πολύ. — Δὲν ἔχει ἡ ἀδελφή σας ἄλλα κεράσια; — Ἔχει καὶ ἄλλα (Elle en a d'...). — Ἔχει ἡ μήτηρ σας δαμάσκηνα; — Ἔχει καὶ ἄλλα. — Πόσα ἄλλα δαμάσκηνα ἔχει; — Ἔχει δώδεκα. — Πόσας οἰκίας ἔχει ἡ ἀδελφή σας; — Ἡ ἀδελφή μου ἔχει μίαν μόνην, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ἔχει πέντε.

ΘΕΜΑ 30.

Ἔχουσιν οἱ Ῥῶσσοι πέπερι; — Σχεδὸν δὲν ἔχουσι πέπερι, ἀλλ' ἔχουσι πολὺ ἅλας. — Ἔχουσιν οἱ Τοῦρκοι πολὺν οἶνον; — Δὲν ἔχουσι

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πολὺν οἶνον, ἀλλὰ πολὺν καφέν. — Τίς ἔχει πολὺ γάλα; — Οἱ Γερμανοὶ ἔχουσι πολύ. — Δὲν ἔχετε ἄλλο σιδηροῦν τουφέκιον; — Δὲν ἔχω ἄλλο. — Ἔχομεν ἄλλον τυρόν; — Ἔχομεν (καὶ) ἄλλον. — Δὲν ἔχετε ἄλλο ἀργυροῦν πιστόλιον; — Ἔχω (ἓν) ἄλλο. — Δὲν ἔχει ὁ γείτων σας ἄλλον ἵππον; — Δὲν ἔχει ἄλλον. — Δὲν ἔχει ὁ ἀδελφός σας ἄλλους φίλους; — Δὲν ἔχει ἄλλους. — Δὲν ἔχουσιν οἱ σκυτοτόμοι ἄλλα σανδάλια; — Δὲν ἔχουσιν ἄλλα. — Ἔχουσιν οἱ ῥάπται πολλὰ ἐνδύματα; — Σχεδὸν δὲν ἔχουσιν. — Ἔχουσι (μόνον) δώδεκα. — Δὲν ἔχετε ἄλλους ὑπηρέτας; — Ἔχω καὶ ἄλλον (J'en ai un autre). — Ἔχει ὁ ἀδελφός σας καὶ ἄλλο ψαλίδιον (d'autres ciseaux); — Ἔχει καὶ ἄλλο (Il en a d'autres). — Πόσας περικνημῖδας ἔχετε; — Δὲν ἔχω εἰμὴ δύο. — Ἔχετε ἄλλα δίπυρα; — Δὲν ἔχω ἄλλα. — Πόσα ἐκπωματστήρια ἔχει ὁ ἔμπορος; — Ἔχει ἐννέα. — Πόσους βραγίονας ἔχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος; — Ἔχει ἕνα μόνον (κ. λ. δὲν ἔχει εἰμὴ ἕνα)· ὁ ἄλλος εἶναι ξύλινος. — Τί καρδίαν ἔχει ὁ παῖς σας; — Ἔχει καλὴν καρδίαν. — Ἔχει ὁ φίλος σας ἄλλα πτηνά; — Ἔχει ἄλλα εἴκοσι. — Πόσους κήπους ἔχετε; — Ἔχω ἕνα μόνον (δὲν ἔχω εἰμὴ ἕνα), ἀλλ' ὁ φίλος μου ἔχει δύο. — Οἱ Γερμανοὶ τί ἔχουσιν; — Ἔχουσι πολλὰ μολυβδοκόνδυλα; — Πόσα μολυβδοκόνδυλα ἔχουσιν; — Ἔχουσι τριάκοντα πέντε. — Οἱ Ἄγγλοι ἔχουσι πολλὰ πλοῖα; — Ἔχουσιν ἀρκετά. — Πόσους ἵππους ἔχει ὁ στρατηγός; — Ἔχει (Il en a) ἑκατὸν πεντήκοντα δύο. — Πόσα βιβλία ἔχουσιν; — Ἔχουσιν ἐννενήκοντα πέντε. — Πόσα χρυσᾶ λουδοβίκια (de louis d'or) ἔχετε; — Ἔχω δέκα. — Ἔχετε φλωρίνια (des florins)? — Ἔχω χίλια διακόσια πεντήκοντα.

Θηλ. Ἔχετε πολλὰ θρανία; — Ἔχω τινά. — Ἔχετε πολλὰς δραχμὰς (drachmes); — Ἔχω ἑκατὸν ἐννενήκοντα ὀκτώ. — Πόσα πεντάφραγκα (de pièces de cinq francs) ἔχετε; — Ἔχω δέκα ἕξ. — Πόσα πενταδραχμα (de pièces de cinq drachmes) ἔχετε; — Ἔχω δύο χιλιάδας τριακοσίας ἑξήκοντα πέντε. — Πόσα ἀργύρια (γρόσια, piastres) ἔχουσιν; — Ἔχουσι δέκα ὀκτώ. — Ἔχετε τὰ ὡραῖα ἄνθη τῶν Ἰταλῶν; — Τὰ ἔχομεν. — Πόσας ἁμάξας ἔχετε; — Ἔχω μίαν μόνον.

ΘΕΜΑ 31.

Ποῖον τόμον ἔχετε; — Ἔχω τὸν πρῶτον. — Ἔχετε τὸν πρῶτον ἢ τὸν δεύτερον τόμον τοῦ πονήματός μου; — Ἔχω τὸν δεύτερον. —

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχετε τὸ τρίτον ἢ τὸ τέταρτον βιβλίον; — Οὔτε τὸ μὲν, οὔτε τὸ δὲ ἔχω (Je n'ai ni...). — Ἔχετε τὸν πέμπτον ἢ τὸν ἕκτον τόμον; — Ἔχομεν τὸν πέμπτον, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν τὸν ἕκτον (τόμον). — Ποίους τόμους ἔχει ὁ φίλος σας; — Ἔχει τὸν ἕβδομον καὶ τὸν ὄγδοον. — Ἔχετε τὸν εἰκοστὸν τόμον; — Ὄχι, Κύριε, δὲν ἔχω τὸν εἰκοστὸν τόμον, ἀλλὰ (ἔχω) τὸν τριακοστὸν πρῶτον. — Πόσας τοῦ μηνὸς ἔχομεν; — Ἔχομεν δέκα τέσσαρας. — Δὲν ἔχομεν δέκα τέσσαρας, ἀλλὰ (ἔχομεν) δέκα ἕξ. — Δὲν ἔχομεν δέκα ἑπτά; — Ὄχι, Κύριε, ἔχομεν δέκα ὀκτώ. — Ποῖος ἔχει τὰ κειμήλιά μας; — Οἱ Ἄγγλοι τὰ ἔχουσιν. — Ἔχει ὁ νεανίσκος πολλὰ χρήματα; — Δὲν ἔχει πολλὰ χρήματα, ἀλλ' ἔχει πολλὴν τόλμην. — Ἔχετε τὰ καρφία τῶν τεκτόνων ἢ τὰ τῶν ξυλουργῶν; — Δὲν ἔχω οὔτε τὰ τῶν τεκτόνων, οὔτε τὰ τῶν ξυλουργῶν, ἀλλὰ τὰ τῶν ἐμπόρων μου. — Ἔχετε ταύτην τὴν χειρίδα ἢ ἐκείνην; — Δὲν ἔχω οὔτε ταύτην, οὔτε ἐκείνην. — Ἔχει ὁ φίλος σας ταῦτα τὰ γραμμάτια, ἢ ἐκεῖνα; — Ἔχει ταῦτα, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνα. — Ἔχει ὁ Ἰταλὸς σολδία τινά; — Ἔχει τινά. — Ἔχει τινὰ φράγκα; — Ἔχει εἴκοσι πέντε. — Ἔχετε ἄλλην ῥάβδον (un autre); — Ἔχω (καὶ) ἄλλην (J'en ai un autre). — Ὁποίαν ἄλλην ῥάβδον ἔχετε; — Ἔχω (μίαν) ἄλλην σιδηρᾶν ῥάβδον. — Ἔχει ὁ παῖς σας ἄλλον πῖλον; — Ἔχει καὶ ἄλλον (Il en a un...). — Ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ὄξος; — Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν ἔχουσιν, ἀλλ' οἱ φίλοι των ἔχουσιν. — Ἔχουσιν οἱ χωρικοὶ ἄλλους σάκκους; — Δὲν ἔχουσιν ἄλλους. — Ἔχουσιν ἄλλους ἄρτους; — Ἔχουσι καὶ ἄλλους. (Ils en ont d'...). — Ἔχουσιν ἄλλα τυρία; — Ἔχουσι καὶ ἄλλα.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΕ'.

Ὁ τόμος.

Ἔχετε τὸν πρῶτον ἢ τὸν δεύτερον τόμον τοῦ πονήματός μου;

Ἀμφοτέρους.
(καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον).

Ἔχω ἀμφοτέρους.

LEÇON XV.

Le tome.

Avez-vous le premier on le second tome de mon ouvrage?

L'un et l'autre (ἐπὶ ἑνικοῦ).

J'ai l'un et l'autre.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχετε τὸ βιβλίον μου ἢ τὴν ῥάβδον μου;
Οὔτε τὸ ἕν, οὔτε τὸ ἄλλο ἔχω.

Avez-vous mon livre ou mon bâton?
Je n'ai ni l'*un* ni l'*autre*.

Ἀμφοτέρους.
Καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δέ.

Les uns et les autres (ἐπὶ πληθυντικοῦ.)

Ἔχει ὁ ἀδελφός σας τὰς χειρίδας μου ἢ τὰς ἰδικάς του;
Ἔχει ἀμφοτέρας (καὶ τὰς μὲν καὶ τὰς δέ).

Votre frère a-t-il mes gants ou les siens?
Il a les *uns* et les *autres*.

Ἔχει τὰ βιβλία μου ἢ τὰ τῶν Ἱσπανῶν;
Οὔτε τὰ μὲν, οὔτε τὰ δὲ ἔχει.

A-t-il mes livres ou ceux des Espagnols?
Il n'a ni les *uns* ni les *autres*.

Ἔχει ἡ ἀδελφή σας τὰ καρύδιά της ἢ τὰ ἰδικά μου;
Ἔχει καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δέ.

Votre sœur a-t-elle ses noix ou les miennes?
Elle a les unes et les autres.

Ὁ Σκῶτος — οἱ Σκῶτοι.
Ὁ Ἰρλανδὸς — οἱ Ἰρλανδοί.
Ὁ Ὁλλανδὸς — οἱ Ὁλλανδοί.

L'Écossais — les Écossais.
L'Irlandais — les Irlandais.
Le Hollandais — les Hollandais.

Ὁ Δανὸς — οἱ Δανοί.
Ὁλλανδικὸς τυρός.

Le Danois — les Danois.
Du fromage de Hollande.

Ἔτι, προσέτι.
Καὶ ἄλλος (ἢ) καὶ ἄλλος ἀκόμη.

Encore.
Πρὸ οὐσιαστικοῦ, καὶ μετὰ τοῦ du, de l', des.

Καὶ ἄλλος οἶνος ἀκόμη.
Ἀκόμη χρήματα, ἢ καὶ ἄλλα ἀκόμη χρήματα.
Καὶ ἄλλα κομβία (ἀκόμη).

Encore du vin.
Encore de l'argent.
Encore des boutons.

Ἔχετε ἀκόμη οἶνον;
Ἔχω ἀκόμη οἶνον.
Ἔχω ἀκόμη.
Ἔχει ἀκόμη χρήματα;
Ἔχει ἀκόμη.
Ἔχω ἀκόμη βιβλία;

Avez-vous *encore* du vin?
J'ai *encore* du vin.
J'en ai *encore*.
A-t-il *encore* de l'argent?
Il en a *encore*.
Ai-je *encore* des livres?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχετε ἀκόμη.	Vous en avez *encore*.
Οὐκέτι, δὲν ... πλέον.	*Ne plus ... de ...*
Δὲν ἔχω πλέον ἄρτον.	Je *n'*ai *plus de* pain.
Δὲν ἔχει πλέον χρήματα.	Il *n'*a *plus d'*argent.
Ἔχετε ἀκόμη βούτυρον;	Avez-vous encore du beurre?
Δὲν ἔχω πλέον.	Je *n'*en ai *plus*.
Δὲν ἔχομεν πλέον.	Nous *n'*en avons *plus*.
Ἔχει ἀκόμη ὄξος;	A-t-il encore du vinaigre?
Δὲν ἔχει πλέον.	Il n'en a *plus*.
Δὲν ἔχομεν πλέον βιβλία.	Nous n'avons *plus* de livres.
Δὲν ἔχομεν πλέον.	Nous n'en avons *plus*.
Δὲν ἔχει πλέον κύνας.	Il n'a *plus* de chiens.
Δὲν ἔχει πλέον (αὕτη).	Elle n'en a *plus*.
Οὐκέτι—σχεδὸν ὄχι πλέον.	*Ne ... plus guère de ...*
Ἔχετε ἀκόμη πολὺν οἶνον;	Avez-vous encore beaucoup de vin?
Σχεδὸν δὲν ἔχω πλέον.	Je *n'*en ai *plus guère*.
Ἔχετε ἀκόμη πολλὰ βιβλία;	Avez-vous encore beaucoup de livres?
Σχεδὸν δὲν ἔχω πλέον.	Je *n'*en ai *plus guère*.
Ἀκόμη ἓν βιβλίον.	Encore un livre.
Ἀκόμη ἓν καλὸν βιβλίον.	Encore un bon livre.
Ἀκόμη βιβλία τινά. (μερικὰ βιβλία).	Encore quelques livres.
Ἔχετε ἀκόμη φράγκα τινά;	Avez-vous encore quelques francs?
Ἔχω ἔτι ἕν.	J'en ai encore un.
Ἓν μόνον ἔχω πλέον. (κ. λ. Δὲν ἔχω πλέον εἰ μὴ ἕν).	Je n'en ai plus qu'un.
Ἔχω ἀκόμη τινά.	J'en ai encore quelques uns.
Ἔχω ἀκόμη σολδία τινά;	Ai-je encore quelques sous?
Ἔχετε ἔτι τινά.	Vous en avez encore quelques uns.
Ἔχομεν ἔτι τινά.	Nous en avons encore quelques uns.
Ἔχουσιν ἔτι τινά.	Ils en ont encore quelques uns.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πολλοὶ (αἱ) — *διάφοροι* — *κάμποσοι* (αι).	*Plusieurs.*
Πολλοὶ ἄνθρωποι.	*Plusieurs* hommes.
Διάφορα παιδία.	*Plusieurs* enfants.
Διάφορα μαχαίρια.	*Plusieurs* couteaux.
Τὸ πινάκιον (χ. πιάττον). (συνεκδοχ. φαγητόν).	Le plat.
Πολλὰ πινάκια. (διάφορα φαγητά).	*Plusieurs* plats.
Τὸ πλακούντιον (ζυμαρικόν).	Le gâteau.
Τέϊον (κ. τσάϊ).	Du thé.
Τὸ τέκνον, παιδίον.	L'enfant.
Ὁ θεῖος.	L'oncle.
Ἡ θεία.	La tante.

ΘΕΜΑ 32.

Ποῖον τόμον τοῦ πονήματός μου ἔχετε; — Ἔχω τὸν ὄγδοον. — Πόσους τόμους ἔχει τὸ σύγγραμμα τοῦτο; — Ἔχει δέκα. — Ἔχετε τὸ πόνημά μου ἢ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου; — Ἔχω ἀμφότερα (καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο). — Ἔχει ὁ ξένος τὸ κτένιόν μου ἢ τὸ μαχαίριόν μου; — Ἔχει ἀμφότερα. — Ἔχετε τὸν ἄρτον μου ἢ τὸν τυρόν μου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ἓν, οὔτε τὸ ἄλλο. — Ἔχει ὁ Ὁλλανδὸς τὸ ποτήριόν μου ἢ τὸ τοῦ φίλου μου; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸ ἓν, οὔτε τὸ ἄλλο. — Ἔχει ὁ Ἰρλανδὸς τοὺς ἵππους μας ἢ τὰ κιβώτιά μας; — Ἔχει ἀμφότερα. — Ἔχει ὁ Σκῶτος τὰ σανδάλιά μας ἢ τὰς περικνημῖδάς μας; — Δὲν ἔχει οὔτε τὰ μὲν, οὔτε τὰ δέ. — Τί ἔχει; — Ἔχει τὰ καλὰ σιδηρᾶ πιστόλιά του. — Ἔχουσιν οἱ Ὁλλανδοὶ τὰ πλοῖά μας ἢ τὰ τῶν Ἱσπανῶν; — Δὲν ἔχουσιν οὔτε τὰ μὲν, οὔτε τὰ δέ. — Ποῖα πλοῖα ἔχουσιν; — Ἔχουσι τὰ ἰδικά των. — Ἔχομεν ἀκόμη χόρτον; — Ἔχομεν (ἔτι). — Ἔχει ἀκόμη Ὁλλανδικὸν τυρὸν ὁ ἔμπορος; — Ἔχει ἀκόμη. — Ἔχει ὁ φίλος σας ἀκόμη χρήματα; — Δὲν ἔχει πλέον. — Ἔχει ἀκόμη κοσμήματα; — Ἔχει ἀκόμη. — Ἔχετε ἀκόμη καφέν; — Δὲν ἔχομεν πλέον καφὲν, ἀλλ' ἔχομεν ἀκόμη σοκολάταν. — Ἔχει ἀκόμη ὁ Ὁλλανδὸς ἅλας; — Δὲν ἔχει πλέον ἅλας, ἀλλ' ἔχει ἀκόμη βούτυρον. — Ἔχει ἀκόμη ὁ ζωγράφος εἰκόνας; — Δὲν ἔχει πλέον

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εἰκόνας, ἀλλ' ἔχει ἀκόμη μολυβδοκόνδυλα. — Ἔχουσιν ἀκόμη οἱ ναῦται δίπυρα; — Δὲν ἔχουσι πλέον. — Οἱ παῖδες ἔχουσιν ἀκόμη βιβλία; — Δὲν ἔχουσι πλέον. — Ἔχει ἀκόμη ὁ Κινέζος (le Chinois) τέϊον; — Δὲν ἔχει πλέον. — Τί ἔχει; — Δὲν ἔχει τίποτε.

Θηλ. Ἔχει ἡ ἀδελφή σας τὰ ὑποδήματά μου ἢ τὰ ἰδικά της; — Ἔχει ἀμφότερα. — Ἔχει ἡ μήτηρ σας ἀκόμη χρήματα; — Ἔχει ἀκόμη. — Ἔχω ἀκόμη κεράσια; — Ἔχετε ἀκόμη. — Ἔχει ἡ μαγείρισσα κρέας; — Δὲν ἔχει πλέον κρέας. — Ἔχει ἡ φίλη σας ἄλλας βελόνας; — Δὲν ἔχει πλέον.

ΘΕΜΑ 33.

Ἔχει ὁ μάγειρός μας ἀκόμη πολὺ βῳδινὸν κρέας; — Σχεδὸν δὲν ἔχει πλέον. — Ἔχει ἀκόμη πολλὰ ὀρνίθια; — Σχεδὸν δὲν ἔχει πλέον. — Ἔχει ὁ χωρικὸς ἀκόμη πολὺ γάλα; — Σχεδὸν δὲν ἔχει πλέον γάλα, ἀλλ' ἔχει ἀκόμη πολὺ βούτυρον. — Ἔχουσιν οἱ Γάλλοι ἀκόμη πολλοὺς ἵππους; — Σχεδὸν δὲν ἔχουσι πλέον. — Ἔχω ἀκόμη ὀλίγα χρήματα; — Ἔχετε ἀκόμη ὀλίγα. — Ἔχομεν ἀκόμη θάρρος (τόλμην); — Δὲν ἔχομεν πλέον. — Ἔχετε ἀκόμη πολὺ ὄξος; — Δὲν ἔχω σχεδὸν, ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου ἔχει πολὺ ἀκόμη. — Ἔχετε ἀκόμη πολὺ χαρτίον; — Ἔχω ἀκόμη πολύ. — Ἔχομεν ἀκόμη πολλὰ κάτοπτρα; Ἔχομεν ἀκόμη πολλά. — Ἔχετε ἀκόμη ἓν βιβλίον; — Ἔχω ἀκόμη ἕν. — Ἔχουσιν ἀκόμη οἱ γείτονές σας (ἕνα) κῆπον; — Ἔχουσιν ἀκόμη ἕνα. — Ἔχει ἀκόμη ὁ θεῖός σας τὸ ἀλεξίβροχόν του; — Δὲν τὸ ἔχει πλέον. — Ἔχουσιν οἱ Σκῶτοι ἀκόμη βιβλία τινά; — Ἔχουσιν ἀκόμη τινά. — Ἔχει ἀκόμη ὁ ῥάπτης κομβία τινά; — Δὲν ἔχει πλέον. — Ἔχει ἀκόμη ὁ τέκτων σας καρφία τινά; — Δὲν ἔχει πλέον καρφία, ἀλλ' ἔχει ἀκόμη ῥάβδους τινάς. — Ἔχουσιν οἱ Πολωνοὶ ἀκόμη σολδία τινά; — Ἔχουσιν ἀκόμη τινά. — Ἔχει ὁ Δανὸς ἀκόμη βόας τινάς; — Ἔχει ἀκόμη τινάς. — Ἔχετε ἀκόμη φράγκα τινά; — Δὲν ἔχω πλέον φράγκα, ἀλλ' ἔχω ἀκόμη χρυσᾶ τινὰ λουδοβίκια. — Τί ἔχει ὁ πλοίαρχος; — Ἔχει ἀκόμη πλοῖά τινα καὶ καλοὺς ναύτας. — Ἔχει ὁ Κινέζος πολλὰ φορέματα; — Ἓν μόνον ἔχει (Il n'en a qu'..). — Τίς ἔχει πολλὰ κάτοπτρα; — Ὁ ἀδελφός μου ἔχει πολλά. — Ὁποῖα κάτοπτρα ἔχει; — Ἔχει (ἐξ αὐτῶν) ὡραῖα. — Τίς ἔχει τὰ καλὰ πλακούντιά μας; — Διάφοροι (Plusieurs) ἄνθρωποι τὰ ἔχουσιν. — Ἔχει ὁ φίλος σας τέκνα; — Ἔχει πολλὰ (κἄμποσα).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θηλ. Ἔχει ἀκόμη ἡ ἀδελφή σας πολλὰς καρφοβελόνας; — Δὲν ἔχει σχεδὸν πλέον. — Ἔχετε ἀκόμη τινὰ πεντάφραγκα; — Ἔχω ἀκόμη τινά. — Ἔχετε ἀκόμη τινὰς δραχμάς; — Μίαν μόνην ἔχω πλέον. — Ἔχει ἡ θεία σας ἀκόμη δαμάσκηνα; — Ἔχει πολλὰ ἀκόμη. — Ἔχει ἀκόμη ἡ μήτηρ σας φίλας; — Δὲν ἔχει πλέον. — Ἔχει ἡ γειτόνισά σας πολλὰς χειρίδας; — Σχεδὸν δὲν ἔχει.

ΘΕΜΑ 34.

Ἔχει ἱκανὴν ζάχαριν; — Δὲν ἔχει ἱκανήν. — Ἔχομεν ἱκανὰ φράγκα; — Δὲν ἔχομεν ἱκανά. — Ἔχει ὁ ξυλουργὸς ἀρκετὰ (ἢ ἱκανὰ) ξύλα; — Ἔχει ἀρκετά. — Ἔχει ἀρκετὰ σφυρία; — Ἔχει ἀρκετά. — Τί σφυρία ἔχει; — Ἔχει σιδηρᾶ καὶ ξύλινα σφυρία. — Ἔχετε ἱκανὸν ρύζιον; — Δὲν ἔχομεν ἱκανὸν ρύζιον, ἀλλ' ἔχομεν ἱκανὴν ζάχαριν. — Ἔχει ὁ Ῥῶσσος ἄλλο πλοῖον; — Ἔχει καὶ (un) ἄλλο. — Ἔχει ἄλλον σάκκον; — Δὲν ἔχει ἄλλον. — Πόσας ἔχομεν τοῦ μηνός; — Ἔχομεν εἴκοσι πέντε. — Πόσους φίλους ἔχετε; — Ἕνα μόνον καλὸν φίλον ἔχομεν (nous...). — Ἔχει ὁ χωρικὸς παραπολὺν ἄρτον; — Δὲν ἔχει ἀρκετόν. — Ἔχει ἀρκετὰ χρήματα; — Σχεδὸν δὲν ἔχει χρήματα, ἀλλ' ἔχει ἀρκετὰ χόρτα. — Ἔχομεν τὰς λινᾶς ἢ τὰς βαμβακίνας περικνημῖδας τῶν Ἀμερικανῶν; — Δὲν ἔχομεν οὔτε τὰς λινᾶς, οὔτε τὰς βαμβακίνας περικνημῖδάς των. — Ἔχομεν τοὺς κήπους τοὺς ὁποίους ἔχουσι; — Δὲν ἔχομεν τοὺς κήπους τοὺς ὁποίους ἔχουσιν, ἀλλ' ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἔχουσιν οἱ γείτονές μας. — Ἔχετε ἀκόμη μέλι; — Δὲν ἔχω πλέον. — Ἔχετε ἀκόμη βόας; — Δὲν ἔχω πλέον.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΣΤ'.

Τόσος, οι — τόση, αι.
Τοσοῦτος ὅσος — τόσος ὅσος.

Τόσος ἄρτος, ὅσος οἶνος.
Τόσοι ἄνδρες, ὅσα παιδία.

LEÇON XVI.

Autant.
Autant de...que de...

Autant de pain *que de* vin.
*Autant d'*hommes *que d'* enfants.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχετε τόσον χρυσὸν, ὅσον ἄργυρον; — Avez-vous *autant d'or que d'* argent?

Ἔχω τόσον ἐκ τούτου, ὅσον ἐξ ἐκείνου. — J'ai *autant de* celui-ci *que de* celui-là.

Ἔχω τόσον ἐκ τοῦ ἑνὸς, ὅσον ἐκ τοῦ ἄλλου. — J'ai *autant de* l'un *que de* l'autre.

Ἔχετε τόσα βιβλία, ὅσα κοσμήματα; — Avez-vous *autant de* livres *que de* bijoux?

Ἔχω τόσα ἐκ τούτων, ὅσα ἐξ ἐκείνων. — J'ai *autant de* ceux-ci *que de* ceux-là.

Ἔχω τόσα ἐκ τῶν μὲν, ὅσα ἐκ τῶν δέ. — J'ai *autant des* uns *que des* autres.

(Ἀκριβῶς) τόσος, οι κτλ. — *Tout autant de.*

Ἔχω (ἀκριβῶς) τόσον ἐκ τούτου, ὅσον ἐξ ἐκείνου. — J'ai *tout autant de* celui-ci que de celui-là.

Ἔχω (ἀκριβῶς) τόσον ἐκ τοῦ μὲν, ὅσον ἐκ τοῦ δέ. — J'ai *autant de* l'un que de l'autre.

Τόσον (ἀκριβῶς) ἐκ τούτων, ὅσον ἐξ ἐκείνων. — *Tout autant de* ceux-là que de ceux-ci.

Τόσον (ἀκριβῶς) ἐκ τῶν μὲν, ὅσον ἐκ τῶν δέ. — *Tout autant des* uns *que des* autres.

Ἐχθρὸς — ἐχθροί.	Un ennemi — des ennemis.
Ὁ δάκτυλος.	Le doigt.
Ὁ ὀφθαλμός μου — οἱ ὀφθαλμοί μου.	Mon œil — mes yeux.
Ἓν ὠὸν (αὐγὸν) — ὠά.	Un œuf — des œufs.
Ἡ ῥὶς μου.	Mon nez.
Ἡ γαστὴρ (κοιλία).	Le ventre.
Ἡ χεὶρ μου — αἱ χεῖρές μου.	Ma main — mes mains.
Ἡ παρειά μου — αἱ παρειαί μου.	Ma joue — mes joues.
Τὸ οὖς μου — τὰ ὦτά μου.	Mon oreille — mes oreilles.
Ὁ ὀδούς μου — οἱ ὀδόντες μου.	Ma dent — mes dents.
Ἡ κνήμη	Ma jambe.
Ἓν ζεῦγος.	Une paire.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Περισσότερον, πλέον ἀπὸ... *Plus de...*

Περισσότερος ἄρτος. *Plus de* pain.

Περισσότεροι ἄνθρωποι. *Plus d'* hommes.

Ἤ (παρὰ). *Que de...*

Περισσότερος ἄρτος ἤ (παρὰ) οἶνος. *Plus de* pain *que de* vin.

Περισσότερα μαχαίρια ἤ ῥάβδοι. *Plus de* couteaux *que de* bâtons.

Περισσότερον ἐκ τούτου ἤ ἐξ ἐκείνου. *Plus de* celui-ci *que de* celui-là.

Περισσότερον ἐκ τοῦ μὲν ἤ ἐκ τοῦ δέ. *Plus de* l'un *qne de* l'autre.

Περισσότερα ἐκ τούτων ἤ ἐξ ἐκείνων. *Plus de* ceux-ci *que de* ceux-là.

Περισσότερα ἐκ τῶν μὲν ἤ ἐκ τῶν δέ. *Plus des* uns *que des* autres.

Ἔχω περισσότερον ἐκ τῆς ζαχάρεώς σας ἤ ἐκ τῆς ἰδικῆς μου. J'ai *plus de* votre sucre *que du* mien.

Ἔχει περισσότερα ἐκ τῶν βιβλίων μας ἤ ἐκ τῶν ἰδικῶν του. Il a *plus de* nos livres *que des* siens.

Περισσότερον ἐκ ταύτης ἤ ἐξ ἐκείνης. *Plus de* celle-ci *que de* celle-là.

Περισσότερον ἐκ τῆς μὲν ἤ ἐκ τῆς δέ. *Plus de* l'une *que de* l'autre.

Περισσότερα ἐκ τούτων ἤ ἐξ ἐκείνων. *Plus de* celles-ci *que de* celles là.

Περισσότερα ἐκ τῶν μὲν, ἤ ἐκ τῶν δέ. *Plus des* unes *que des* autres.

Ἔχω περισσότερον ἐκ τοῦ κρέατός σας ἤ ἐκ τοῦ ἰδικοῦ μου. J'ai *plus de* votre viande *que de* la mienne.

Ἔχει πλειότερα περόνια ἤ κοχλιάρια. Elle a *plus de* fourchettes *que de* cuillères.

Ὀλιγώτερον. *Moins de...*

Ὀλιγώτερον οἶνον ἤ ἄρτον. *Moins de* vin *que de* pain.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὀλιγώτερα μαχαίρια ἢ (παρὰ) περόνια.	*Moins de* couteaux *que de* fourchettes.
Ὀλιγώτερον ἐμοῦ (ἢ ἀπὸ ἐμέ).	*Moins que* moi.
Ὀλιγώτερον ἐκείνου (ἢ ἀπὸ ἐκεῖνον).	*Moins que* lui.
Ὀλιγώτερον ἡμῶν (ἢ ἀπὸ ἡμᾶς).	*Moins que* nous.
Ὀλιγώτερον ὑμῶν (ἢ ἀπὸ σᾶς).	*Moins que* vous.
Ὀλιγώτερον ἐκείνων (ἢ ἀπὸ ἐκείνους).	*Moins qu'* eux.
Ὀλιγώτερον ἐκείνης (ἢ ἀπὸ ἐκείνην).	*Moins qu'* elle.
Ὀλιγώτερον ἐκείνων (ἢ ἀπὸ ἐκείνας.	*Moins qu'* elles.
Ἔχω ἓν περισσότερον ὑμῶν (ἢ ἀπὸ σᾶς).	J'en ai un de *plus que* vous.
Ἔχω ἓν ὀλιγώτερον ἐκείνου (ἢ ἀπὸ ἐκεῖνον).	J'en ai un de *moins que* lui.
Ἐκεῖνοι.	*Eux.*
Ἢ ἐκεῖνοι (παρὰ ἐκεῖνοι).	*Qu'eux.*
Τόσον, ὅσον ὑμεῖς.	Autant que vous.
Τόσον, ὅσον ἐκεῖνοι.	Autant qu'eux.
Ὄχι τόσον — ὅσον ἐκεῖνος.	*Pas autant de ... que ...*
Δὲν ἔχετε τόσην ζάχαριν, ὅσην ὁ ἀδελφός μου.	Vous n'avez pas *autant* de sucre *que* mon frère.
Ὅσον ἐκεῖνος.	*Autant que* lui.
Ὅσον ἐκείνη.	*Autant qu'* elle.
Ὅσον ἐκεῖναι.	*Autant qu'* elles.
Δὲν ἔχετε τόσην μελάνην, ὅσην ἡ ἀδελφή μου.	Vous n'avez pas *autant* d'encre *que* ma sœur.
Δὲν ἔχει τόσα κονδύλια, ὅσα ὑμεῖς.	Elle n'a pas *autant* de plumes *que* vous.
Δὲν ἔχομεν τόσον κρέας, ὅσον ἄρτον.	Nous n'avons pas *autant* de viande *que* de pain.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 35.

Ἔχετε τόσον καφὲν, ὅσον τεῖον; — Ἔχω τόσον ἐκ τοῦ μὲν, ὅσον ἐκ τοῦ δὲ (τόσον ἐκ τοῦ ἑνὸς, ὅσον ἐκ τοῦ ἄλλου). — Ἔχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱόν; — Ἔχει πολλούς. — Πόσους υἱοὺς ἔχει; — Ἔχει ἑπτά. — Πόσα τέκνα ἔχουσιν οἱ φίλοι μας; — Ἔχουσι πολλὰ (κἄμποσα)· ἔχουσιν ἔνδεκα. — Ἔχομεν τόσον ἄρτον, ὅσον βούτυρον; — Ἔχετε τόσον ἐκ τοῦ μὲν, ὅσον ἐκ τοῦ δέ. — Ἔχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος τόσους φίλους, ὅσους ἐχθρούς; — Ἔχει τόσους ἐκ τῶν μὲν, ὅσους ἐκ τῶν δέ. — Ἔχομεν τόσα σανδάλια, ὅσα ὑποδήματα; — Ἔχομεν τόσα ἐκ τῶν μὲν, ὅσα ἐκ τῶν δέ. — Ἔχει ὁ πατήρ σας τόσον χρυσὸν, ὅσον ἄργυρον; — Ἔχει περισσότερον ἐκ τοῦ μὲν, ἢ ἐκ τοῦ δέ. — Ἔχει ὁ πλοίαρχος τόσους ναύτας, ὅσα πλοῖα; — Ἔχει περισσότερα ἐκ τῶν μὲν, παρὰ ἐκ τῶν δέ.

Θηλ. Ἔχει ἡ φίλη σας τόσα κεράσια, ὅσα ἐγώ; — Δὲν ἔχετε (ἀκριβῶς) τόσα, ὅσα ἐκείνη. — Ἔχετε τόσας καρφοβελόνας, ὅσας αἱ ἀδελφαί μου; — Ἔχω περισσοτέρας ἢ ἐκεῖναι. — Πόσα κονδύλια ἔχουσιν αἱ ἀδελφαί σας; — Ἔχουσιν ἐννέα. — Ἔχετε ἄλλην ἐπιστολήν; — Ἔχω μίαν ἄλλην (une encore). — Ἔχετε τόσα κοχλιάρια, ὅσα περόνια; — Ἔχομεν (ἀκριβῶς) τόσα ἐκ τῶν μὲν, ὅσα ἐκ τῶν δέ. — Ἔχει ἡ θεία σας περισσότερα ὠὰ παρὰ ἡμεῖς; — Ἔχομεν ὀλιγώτερα ἐκείνης.

ΘΕΜΑ 36.

Ἔχει ὁ ξένος τόσην τόλμην (εἶναι τόσον γενναῖος), ὅσην ἡμεῖς; — Ἔχει (ἀκριβῶς) τόσην. — Ἔχετε τόσα καλὰ τουφέκια, ὅσα ἐγώ; — Ἔχω (ἀκριβῶς) τόσα. — Ἔχομεν τόσον καλὸν χαρτίον, ὅσον ἄθλιον; — Ἔχομεν τόσον ἐκ τοῦ μὲν, ὅσον ἐκ τοῦ δέ. — Ἔχουσιν οἱ γείτονές μας τόσον τυρὸν, ὅσον γάλα; — Ἔχουσι περισσότερον ἐκ τοῦ μὲν ἢ ἐκ τοῦ δέ. — Ἔχουσιν οἱ υἱοί σας τόσα πλακούντια, ὅσα βιβλία; — Ἔχουσι περισσότερα ἐκ τῶν μὲν ἢ ἐκ τῶν δὲ (περισσότερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων). — Πόσας ῥῖνας ἔχει ὁ ἄνθρωπος; — Ἔχει μόνον μίαν. — Πόσα δάκτυλα ἔχει; — Ἔχει πολλά. — Πόσους πόδας ἔχει; — Ἔχει δύο μόνον. — Πόσας γαστέρας ἔχει; — Ἔχει μίαν μόνον. — Πόσα πιστόλια ἔχετε; — Ἔχω ἓν μόνον, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ἔχει πε-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ρισότερα ἀπὸ ἐμέ. — ἔχει πέντε. — Ἔχουσι τὰ τέκνα μου τόσην τόλμην, ὅσην τὰ ἰδικά σας; — Τὰ ἰδικά σας ἔχουσι περισσοτέραν ἀπὸ τὰ ἰδικά μου. — Ἔχω τόσα χρήματα, ὅσα ὑμεῖς; — Ἔχετε ὀλιγώτερα ἀπὸ ἐμέ. — Ἔχετε τόσα βιβλία, ὅσα ἐγώ; — Ἔχω ὀλιγώτερα ἀπὸ ὑμᾶς. — Ἔχω τόσους ἐχθροὺς, ὅσους ὁ πατήρ σας; — Ἔχετε ὀλιγωτέρους ἐκείνου. — Ἔχουσιν οἱ Ῥῶσσοι τόσα τέκνα, ὅσα ἡμεῖς; — Ἡμεῖς ἔχομεν ὀλιγώτερα αὐτῶν.

Θηλ. Ἔχει ὁ θεῖός σας θυγατέρας; — Ἔχει δύο. — Πόσας χεῖρας (combien de mains...) ἔχει ὁ ἄνθρωπος; — Ἔχει δύο χεῖρας. — Πόσας κεφαλὰς ἔχει; — Ἔχει μίαν κεφαλὴν καὶ δύο ὀφθαλμούς. — Πόσους ὀδόντας ἔχει; — Ἔχει τριάκοντα δύο ὀδόντας. — Πόσα ὦτα (combien d'...); πόσας παρειάς; πόσας κνήμας; — Ἔχει δύο ὦτα· δύο παρειάς· δύο κνήμας. — Ἔχω τόσα μῆλα ὅσα ἡ ἀδελφή σας; — Ἔχετε περισσότερα παρὰ ἐκείνη.

ΘΕΜΑ 37.

Ἔχουσιν οἱ Γάλλοι τόσα πλοῖα, ὅσα οἱ Ἄγγλοι; — Ἔχουσιν ὀλιγώτερα ἀπὸ αὐτούς. — Ἔχομεν τόσα κοσμήματα, ὅσα ἐκεῖνοι; — Ἔχομεν ὀλιγώτερα ἐκείνων. Ἔχομεν ὀλιγώτερα μαχαίρια ἀπὸ τὰ τῶν τέκνων τῶν φίλων μας; — Ἔχομεν ὀλιγώτερα αὐτῶν. — Τίς ἔχει ὀλιγωτέρους φίλους ἀπὸ ἡμᾶς; — Οὐδεὶς ἔχει ὀλιγωτέρους. — Ἔχετε τόσον ἐκ τοῦ οἴνου σας, ὅσον ἐκ τοῦ ἰδικοῦ μου; — Ἔχομεν τόσον ἐκ τοῦ ἰδικοῦ σας, ὅσον ἐκ τοῦ ἰδικοῦ μου. — Ἔχω τόσα ἐκ τῶν βιβλίων σας, ὅσα ἐκ τῶν ἰδικῶν μου; — Ἔχετε ὀλιγώτερα ἐκ τῶν ἰδικῶν μου ἢ ἐκ τῶν ἰδικῶν σας. — Ἔχει ὁ Τοῦρκος τόσα ἐκ τῶν χρημάτων σας, ὅσα ἐκ τῶν ἰδικῶν του; — Ἔχει ὀλιγώτερα ἐκ τῶν ἰδικῶν του ἢ (παρὰ) ἐκ τῶν ἰδικῶν μας. — Ἔχει ὁ ἀρτοποιὸς ὀλιγώτερον ἄρτον παρὰ χρήματα; — Ἔχει ὀλιγώτερα ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνων. — Ἔχει ὁ ἔμπορός μας περισσοτέρους ὄνους παρὰ ἵππους; — Ἔχει ὀλιγωτέρους ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων. — Ἔχουσιν οἱ ὑπηρέται σας περισσοτέρας ῥάβδους παρὰ σάρωθρα; — Ἔχουσι περισσότερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων. — Ἔχει ἡ μαγείρισσά μας ὀλιγώτερον πρόβειον ἢ βοδινόν; — Ἔχει τόσον ἐκ τοῦ μὲν, ὅσον ἐκ τοῦ δέ. — Ἔχει τόσα πτηνὰ, ὅσα ὀρνίθια; — Ἔχει περισσότερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων. — Ἔχει ὁ ξυλουργὸς τόσα σφυρία, ὅσα καρφία; — Ἔχει (ἀκριβῶς) τόσα ἐκ τούτων,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὅσα ἐξ ἐκείνων. — Ἔχετε περισσότερα ποτήρια παρὰ μαχαίρια; — Ἔχω περισσότερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.

ΘΕΜΑ 38.

Ἔχει ὁ φίλος μας περισσοτέραν ζάχαριν παρὰ μέλι; — Δὲν ἔχει τόσον ἐκ τούτου, ὅσον ἐξ ἐκείνης. — Ἔχει περισσότερα βύρσινα σανδάλια παρὰ ἀλεξίβροχα; — Δὲν ἔχει τόσα ἐκ τούτων, ὅσα ἐξ ἐκείνων. — Τίς ἔχει περισσότερα μολυβδοκόνδυλα παρὰ σᾶς; — Ὁ ζωγράφος ἔχει (en a) περισσότερα. — Ἔχει τόσους ἵππους, ὅσους ἐγώ; — Δὲν ἔχει τόσους ἵππους, ὅσους ὑμεῖς, ἀλλ' ἔχει περισσοτέρας εἰκόνας. — Ἔχει ὁ θεῖός σας ὀλιγωτέρους βόας ἀπὸ ὑμᾶς; — Ἔχει ὀλιγωτέρους βόας ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν ὀλιγώτερα γεννήματα ἀπὸ ἐκεῖνον. — Ἔχετε καὶ (un) ἄλλο γραμμάτιον; — Ἔχω καὶ ἄλλο. — Ἔχει ἀκόμη ὁ υἱός σας χαρτοφυλάκια; — Ἔχει ἀκόμη πολλά. — Ἔχουσιν οἱ Πορτογάλλοι (les Portugais) τόσους κήπους, ὅσους ἡμεῖς; — Ἔχομεν ὀλιγωτέρους ἀπὸ ἐκείνους. — Ἔχομεν ὀλιγώτερον ἄρτον καὶ ὀλιγώτερον βούτυρον ἀπὸ ἐκείνους; — Ἔχομεν ὀλιγώτερον ἄρτον, καὶ ὀλιγώτερον βούτυρον ἀπὸ ἐκείνους. — Σχεδὸν δὲν ἔχομεν χρήματα, ἀλλ' ἱκανὸν ἄρτον (assez de), κρέας (de..), τυρὸν (de..) καὶ οἶνον (de..). — Ἔχομεν τόσην ἀνδρίαν, ὅσην ὁ υἱὸς τοῦ γείτονός μας; — Ἔχετε (ἀκριβῶς) τόσην. — Ἔχει ἡ ἀδελφή σας τόσας ἐπιστολὰς, ὅσας ἡμεῖς; — Ἔχει (ἀκριβῶς) τόσας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΙΖ'. LEÇON XVII.

Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει τέσσαρας *Συζυγίας* (Conjugaisons), διακρινομένας ἐκ τῆς καταλήξεως τῆς Ἀπαρεμφάτου.

ά. Τῆς πρώτης ἡ ἀπαρέμφατος λήγει εἰς ER. οἷον

Ὁμιλεῖν.	Parler.
Ἀγοράζειν.	Acheter.
Κόπτειν.	Couper.

β'. Τῆς δευτέρας συζυγίας λήγει εἰς IR.

Τελειόνειν.	Finir.
Ἐκλέγειν.	Choisir.
Οἰκοδομεῖν.	Bâtir.

γ'. Τῆς τρίτης συζυγίας λήγει εἰς OIR.

Δέχεσθαι.	Recevoir.
Παρατηρεῖν.	Apercevoir.
Χρεωστεῖν.	Devoir.

δ'. Τῆς τετάρτης συζυγίας λήγει εἰς RE.

Πωλεῖν.	Vendre.
Περιμένειν.	Attendre.
Ἀποδίδειν, ἀποκαθιστᾷν.	Rendre.

Χάριν τῶν ἀρχαίων διὰ ἀλφαβητικῶν χαρακτήρων σημειοῦμεν τὰς συζυγίας εἰς ἣν ἀνήκει ἕκαστον τῶν ἀναφερομένων ῥημάτων· ὁ δ' ἀστερίσκος * σημαίνει τὰ ἀνώμαλα ῥήματα.

Φόβος.	Peur.
Ἐντροπή.	Honte.
Ἄδικον.	Tort.
Δίκαιον.	Raison.
Ὁ καιρός.	Le temps.
Ἡ ἀνδρία, ἡ τόλμη.	Le courage.
Ἐπιθυμία, διάθεσις.	Envie.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὰ ἀνωτέρω ὀνόματα συνταξσόμενα μετὰ τῆς ἀπαρεμφάτου, λαμβάνουσι πρὸ αὐτῆς τὴν πρόθεσιν de (νά).

Ἐργάζεσθαι—πονεῖν, (κοπιάζειν) (*).	*Travailler.*
Λαλεῖν, ὁμιλεῖν.	*Parler.*
Ἐπιθυμεῖτε ἢ ἔχετε διάθεσιν νὰ ἐργάζησθε ἢ νὰ ἐργασθῆτε;	Avez-vous envie de travailler?
Ἔχω διάθεσιν νὰ ἐργάζωμαι ἢ νὰ ἐργασθῶ.	J'ai envie de travailler.
Δὲν ἔχει τὴν τόλμην (ἢ δὲν τολμᾷ) νὰ ὁμιλήσῃ.	Il n'a pas le courage de parler.
Φοβεῖσθε νὰ ὁμιλῆτε (ἢ νὰ ὁμιλήσητε);	Avez-vous peur de parler?
Ἐντρέπομαι νὰ ὁμιλῶ (ἢ νὰ ὁμιλήσω).	J'ai honte de parler.
Τέμνειν (ἢ) κόπτειν.	*Couper. α'.*
Κόπτειν αὐτὸν (ἢ αὐτήν).	Le (θηλ. la) couper.
Κόπτειν αὐτοὺς (ἢ αὐτάς).	Les couper.
Κόπτειν ἐξ αὐτοῦ (ἢ ἐξ αὐτῶν).	En couper.
Ἔχετε καιρὸν (ἢ εὐκαιρεῖτε) νὰ κόψητε τὸν ἄρτον;	Avez-vous le temps de couper le pain?
Εὐκαιρῶ νὰ τὸν κόψω.	J'ai le temps de le couper.
Ἐπιθυμεῖ νὰ κόπτῃ (ἢ νὰ κόψῃ) δένδρα; (**)	A-t-il envie de couper des arbres?
Ἐπιθυμεῖ νὰ κόπτῃ.	Il a envie *d'en* couper.
Εὐκαιρεῖ ἡ μαγείρισσα νὰ κόψῃ τὸ κρέας;	La cuisinière a-t-elle *le* temps de couper la viande?
Δὲν εὐκαιρεῖ νὰ τὸ κόψῃ.	Elle n'a pas le temps de la couper.

(*) Καί τοι δι' ἀπαρεμφάτου μετεφράσθησαν τὰ Γαλλικὰ ῥήματα, μὴ οὔσης ὅμως ἔτι τῆς ἐγκλίσεως ταύτης εὐχρήστου παρ' ἡμῖν, εἴς τε τὰ παραδείγματα καὶ τὰ θέματα ἀναλύεται αὕτη διὰ τοῦ νὰ ἢ τοῦ ὅτι.

(**) Ἐπειδὴ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα δι' ἑνὸς μόνου χρόνου ἐκφράζεται τόν τε ἐνεστῶτα καὶ τὸν ἀόριστον τῆς ἀπαρεμφάτου, δὲν λείπομεν νὰ σημειώσωμεν χάριν τῶν ἀρχαρίων ὅτι μεταφράζοντες ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν ἔννοιαν, ὥστε τὰ μὲν σημαίνοντα διάρκειαν νὰ ἐξηγῶσι δι' ἐνεστῶτος, οἷον, ἐπιθυμεῖ νὰ κόπτῃ (κατὰ συνέχειαν), τὰ δ' ἅπαξ ἢ στιγμιαίως γινόμενα, δι' ἀορίστου, οἷον, ἐπιθυμεῖ νὰ κόψῃ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀγοράζειν.	*Acheter.* α'.
Ἀγοράζειν ἔτι ἐξ αὐτοῦ, (αὐτῆς, ἢ αὐτῶν).	En acheter ancore.
Ἀγοράζειν ἕνα ἐξ αὐτῶν.	En acheter un.
Ἀγοράζειν δύο (ἐξ αὐτῶν).	En acheter deux.
Ἀγοράζειν ἔτι ἕνα (ἐξ αὐτῶν).	En acheter encore un.
Ἀγοράζειν ἔτι δύο.	En acheter encore deux.
Θλᾶν, συντρίβειν, θραύειν. (σπῶ - τσακίζω).	*Casser* α'.
Συλλέγειν, συνάγειν, συναυροίζειν, ἀναλέγειν.	*Ramasser.* α'. (*)
Διορθόειν.	*Raccommoder.* α'.
Ζητεῖν, ἀναζητεῖν.	*Chercher.* α'. (**).

Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγοράσητε ἀκόμη ἕνα ἵππον;	Avez-vous envie d'acheter encore un cheval?
Ἐπιθυμῶ νὰ ἀγοράσω ἀκόμη ἕνα.	J'ai envie d'en acheter encore un.
Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγοράσητε βιβλία;	Avez-vous envie d'acheter des livres?
Ἐπιθυμῶ νὰ ἀγοράσω (βιβλία), ἀλλὰ δὲν ἔχω χρήματα.	J'ai envie d'en acheter, mais je n'ai pas d'argent.
Φοβεῖσθε *μὴ* σπάσητε τὰ ποτήρια;	Avez-vous peur de casser les verres?
Φοβοῦμαι *μὴ* τὰ σπάσω.	J'ai peur de les casser.
Εὐκαιρεῖ νὰ ἐργάζηται;	A-t-il le temps de travailler?
Εὐκαιρεῖ, ἀλλὰ δὲν ἔχει διάθεσιν νὰ ἐργάζηται.	Il a le temps, mais il n'a pas envie de travailler.
Πράττω καλῶς (κ. λ. ἔχω δίκαιον) νὰ ἀγοράσω (ἕνα) ἵππον;	Ai je raison d'acheter un cheval?
Δὲν πράττετε κακῶς (δὲν ἔχετε ἄδικον) νὰ ἀγοράσητε ἕνα.	Vous n'avez pas tort d'en acheter un.

(*) Τὸ ramasser, παρεκτὸς τῶν ἄλλων, σημαίνει πρὸς τούτοις καὶ «τὸ λαμβάνειν ἐκ τοῦ ἐδάφους,» ὅπερ κοινότερον λέγομεν «πιάνω ἀπὸ κάτω.» Ἐπὶ τῇ σημασίᾳ ταύτῃ μετεχειρίσθημεν εἰς τὰ θέματα τὸ «ἀναλέγειν.»

(**) Τὸ ῥῆμα chercher οὐχὶ μόνον τὴν τοῦ ζητῶ ἔχει σημασίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ ἀναζητῶ (ψάχνω), ἐπομένως δὲ μεταχειρίζονται αὐτὸ καὶ ἀντὶ ἁπλῶς τοῦ φέρω· ἔτι δὲ (ὡς ἐπὶ ἰατροῦ π. χ.) ἀντὶ τοῦ προσκαλῶ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ σημασίᾳ ταύτῃ εἶναι ἐν πλειοτέρᾳ χρήσει τὸ appeler.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πράττετε κακῶς (ἔχετε ἄδικον) νὰ κόπτητε τὰ δένδρα μου.	Vous avez tort de couper mes arbres.
Δὲν εὐκαιρεῖ (αὐτὴ) νὰ ἐργάζηται.	Elle n'a pas le temps de travailler.
Δὲν πράττει καλῶς (ἔχει ἄδικον) νὰ ὁμιλῇ.	Elle a tort de parler.
Ἔχετε ἀκόμη διάθεσιν νὰ ἀγοράσητε τὸν οἰκόν μου;	Avez-vous encore envie d'acheter ma maison?
Ἔχω ἀκόμη διάθεσιν νὰ τὸν ἀγοράσω.	J'ai encore envie de l'acheter.

ΘΕΜΑ 39.

Ἐπιθυμεῖτε ἀκόμη νὰ ἀγοράσητε τὸν ἵππον τοῦ φίλου μου; — Ἐπιθυμῶ ἀκόμη νὰ τὸν ἀγοράσω, ἀλλὰ δὲν ἔχω πλέον χρήματα. — Εὐκαιρεῖτε (ἔχετε καιρὸν) νὰ ἐργάζησθε ἢ νὰ ἐργασθῆτε; — Εὐκαιρῶ, ἀλλὰ δὲν ἔχω διάθεσιν νὰ ἐργάζωμαι. — Εὐκαιρεῖ ὁ ἀδελφός σας νὰ κόπτῃ ῥάβδους; — Εὐκαιρεῖ νὰ κόπτῃ (d'en couper). — Ἐπιθυμεῖ νὰ κόπτῃ ἄρτον; — Ἐπιθυμεῖ νὰ κόπτῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει μαχαίριον (de couteau). — Εὐκαιρεῖτε νὰ κόψητε τυρόν; — Εὐκαιρῶ νὰ κόψω. — Ἐπιθυμεῖ ὁ γείτων σας νὰ κόψῃ τὸ δένδρον; — Ἐπιθυμεῖ νὰ τὸ κόψῃ, ἀλλὰ δὲν εὐκαιρεῖ. — Εὐκαιρεῖ ὁ ῥάπτης νὰ κόψῃ τὸ ἐριοῦχον; — Εὐκαιρεῖ νὰ τὸ κόψῃ. — Εὐκαιρῶ νὰ κόψω τὰ δένδρα; — Εὐκαιρεῖτε νὰ τὰ κόψητε. — Ἐπιθυμεῖ ὁ ζωγράφος νὰ ἀγοράσῃ ἵππον; — Ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ δύο. — Εὐκαιρεῖ ὁ πλοίαρχός σας νὰ ὁμιλήσῃ; — Εὐκαιρεῖ, ἀλλὰ δὲν ἔχει διάθεσιν νὰ ὁμιλήσῃ. — Πράττω καλῶς (ἔχω δίκαιον, ai-je raison) νὰ ἀγοράσω (ἓν) τουφέκιον; — Πράττετε καλῶς νὰ ἀγοράσητε ἕν. — Πράττει καλῶς ὁ φίλος σας νὰ ἀγοράσῃ (ἕνα) μέγαν βοῦν; — Πράττει κακῶς (il a tort) νὰ ἀγοράσῃ (ἕνα). — Πράττω καλῶς ν' ἀγοράσω μικροὺς βόας; — Πράττετε καλῶς νὰ ἀγοράσητε. — Φοβεῖσθε νὰ ὁμιλήσητε; — Δὲν φοβοῦμαι, ἀλλ' ἐντρέπομαι νὰ ὁμιλήσω. — Ἐπιθυμεῖτε νὰ ὁμιλῆτε; — Ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ δὲν ἔχω τὴν τόλμην νὰ ὁμιλῶ. — Ἔχετε τὴν τόλμην νὰ κόψητε τὸν δάκτυλόν σας; — Δὲν ἔχω τὴν τόλμην νὰ τὸν κόψω. — Ἐπιθυμεῖτε ἀκόμη νὰ ἀγοράσητε τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου μου; — Ἐπιθυμῶ· ἀλλὰ δὲν ἔχω πλέον χρήματα. — Εὐκαιρεῖ ἡ ἀδελφή σας νὰ κόψῃ τυρόν; — Εὐκαιρεῖ. — Ἔχει ἡ ἀδελφή σας διάθεσιν νὰ ἐργάζηται; — Ἔχει διάθεσιν, ἀλλὰ δὲν εὐκαιρεῖ. — Ἡ θυγάτηρ τῆς φίλης σας ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ δαμάσκηνα; — Ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ κεράσια.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 40.

Πράττω καλῶς (ἔχω δίκαιον) νὰ ὁμιλῶ;—Δὲν πραττετε κακῶς (δὲν ἔχετε ἄδικον) νὰ ὁμιλῆτε, ἀλλὰ πράττετε κακῶς (ἔχετε ἄδικον) νὰ κόπτητε τὰ δένδρα μου.—Ἐπιθυμεῖ ὁ υἱὸς τοῦ φίλου σας νὰ ἀγοράσῃ ἀκόμη ἓν πτηνόν;—Ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ ἀκόμη (ἕν).—Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγοράσητε ἀκόμη ἵππους τινάς;—Ἐπιθυμῶ νὰ ἀγοράσω ἀκόμη ἵππους τινὰς, ἀλλὰ δὲν ἔχω πλέον χρήματα.—Εὐκαιρεῖ ὁ σκυτοτόμος νὰ διορθώσῃ τὰ σανδάλιά μας;—Εὐκαιρεῖ, ἀλλὰ δὲν ἔχει διάθεσιν νὰ τὰ διορθώσῃ.—Τίς ἔχει διάθεσιν νὰ διορθώσῃ τοὺς πίλους μας;—Ὁ πιλοποιὸς ἔχει διάθεσιν νὰ τοὺς διορθώσῃ.—Φοβεῖσθε νὰ (ἀνα)ζητήσητε τὸν ἵππον μου;—Δὲν φοβοῦμαι, ἀλλὰ δὲν ἔχω καιρὸν νὰ τὸν (ἀνα)ζητήσω.—Τί ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγοράσητε;—Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀγοράσωμεν καλόν τι, καὶ οἱ γείτονές μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀγοράσωσιν ὡραῖόν τι.—Φοβοῦνται τὰ τέκνα των νὰ συνάξωσι καρφία;—Δὲν φοβοῦνται νὰ συνάξωσιν.—Ἐπιθυμεῖτε νὰ θραύσητε (νὰ σπάσητε) τὰ κοσμήματά μου;—Ἐπιθυμῶ νὰ τὰ ἀναλέξω, ἀλλ' ὄχι (mais non pas) νὰ τὰ θραύσω.—Πράττω καλῶς νὰ ἀναλέξω τὰς χειρίδας σας;—Δὲν πράττετε κακῶς νὰ τὰς ἀναλέξητε, ἀλλὰ πράττετε κακῶς νὰ τὰς κόπτητε.—Ἐπιθυμεῖτε νὰ κόψητε (μίαν) ἐσθῆτα;—Ἐπιθυμῶ· ἀλλὰ δὲν ἔχω καιρόν.—Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγοράσητε κονδύλια;—Ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ δὲν ἔχω χρήματα.—Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγοράσητε ἄλλα ἀργυρᾶ κοχλιάρια;—Ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ δὲν ἔχω πλέον χρήματα.

ΘΕΜΑ 41.

Ἔχετε τὴν τόλμην νὰ θραύσητε τὰ ποτήρια ταῦτα;—Ἔχω τὴν τόλμην, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τὰ θραύσω.—Τίς ἐπιθυμεῖ νὰ θραύσῃ τὸ κάτοπτρόν μας;—Ὁ ἐχθρός μας ἐπιθυμεῖ νὰ τὸ θραύσῃ.—Ἐπιθυμοῦσιν οἱ ξένοι νὰ θραύσωσι τὰ πιστόλιά μας;—Ἐπιθυμοῦσιν, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι τὴν τόλμην νὰ τὰ θραύσωσιν.—Ἐπιθυμεῖτε νὰ θραύσητε τὸ πιστόλιον τοῦ πλοιάρχου;—Ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ φοβοῦμαι νὰ τὸ θραύσω.—Τίς ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ τὸν ὡραῖον κύνα μου;—Οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν ἀγοράσῃ.—Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγοράσητε τὰ ὡραῖα κιβώτιά μου ἢ τὰ τοῦ Γάλλου;—Ἐπιθυμῶ νὰ ἀγοράσω τὰ ἰδικά σας καὶ ὄχι (et non) τὰ τοῦ Γάλλου.—Ποῖα βιβλία ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ ὁ Ἄγγλος;—Ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχετε (ὑμεῖς), ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ υἱός σας, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ ἰδικός μου.—Ποίας χειρίδας ἐπιθυμεῖτε νὰ (ἀνα)ζητήσητε;—Ἐπιθυμῶ νὰ ζητήσω τὰς ἰδικάς σας, τὰς ἰδικάς μας καὶ τὰς τῶν τέκνων μας.—Τίς ἐπιθυμεῖ νὰ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἀγοράσῃ τὸν οἰκόν μου; — Οὐδεὶς (κανεὶς δὲν) ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν ἀγοράσῃ. — Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγοράσητε ἀκόμη μίαν ἅμαξαν; — Ἐπιθυμῶ νὰ ἀγοράσω ἀκόμη μίαν. — Εὐκαιρεῖ ὁ ὑποδηματοποιὸς νὰ διορθώσῃ τὰ παλαιὰ ὑποδήματά μας; — Εὐκαιρεῖ· ἀλλὰ δὲν ἔχει διάθεσιν νὰ τὰ διορθώσῃ.

ΘΕΜΑ 42.

Ποῖα κάτοπτρα ἐπιθυμοῦσι νὰ θραύσωσιν οἱ ἐχθροί μας; — Ἐπιθυμοῦσι νὰ θραύσωσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα (ὑμεῖς) ἔχετε, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὰ τέκνα καὶ οἱ φίλοι μας. — Ἐπιθυμεῖ ὁ πατήρ σας νὰ ἀγοράσῃ ταῦτα τὰ πλακούντια ἢ ἐκεῖνα; — Ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ ταῦτα. — Ἔχει δίκαιον ὁ Ἰταλὸς νὰ ζητῇ τὸ βιβλίον σας; — Ἔχει ἄδικον νὰ τὸ ζητῇ. — Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγοράσητε (ἓν) ἄλλο πλοῖον; — Ἐπιθυμῶ νὰ ἀγοράσω (ἓν) ἄλλο. — Ἐπιθυμεῖ ὁ ἐχθρός μας νὰ ἀγοράσῃ ἀκόμη ἓν πλοῖον; — Ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ πολλὰ, ἀλλὰ φοβεῖται νὰ ἀγοράσῃ. — Ἔχετε δύο ἵππους; — Ἔχω ἕνα μόνον (δὲν ἔχω εἰμὴ ἕνα), ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ ἀγοράσω ἀκόμη ἕνα. — Ἔχετε ὡρολόγιον; — Δὲν ἔχω, ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ ἀγοράσω. — Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγοράσητε καὶ ἄλλην ἐσθῆτα; — Ἐπιθυμῶ νὰ ἀγοράσω καὶ ἄλλην μίαν.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΗ'. — LEÇON XVIII.

Πράττειν, ποιεῖν (κάμνειν).	*Faire.* * δ'.
Βούλεσθαι, θέλειν.	*Vouloir.* * γ'.
Θέλετε;	Voulez-vous?
Θέλω.	Je veux.
Θέλει;	Veut-il?
Θέλει.	Il veut.
Θέλομεν.	Nous voulons.
Θέλετε.	Vous voulez.
Θέλουσι.	Ils veulent.
Θέλει (αὐτή);	Veut-elle?
Θέλει (αὐτή).	Elle veut.
Θέλουσιν (αὐταί).	Elles veulent.
Θέλετε νὰ (ἀνα)ζητήσητε (συνήθ. νὰ φέρητε) τὸ μαγαίριόν μου;	Voulez-vous chercher mon couteau?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θέλω νὰ τὸ ἀναζητήσω (ἢ νὰ τὸ φέρω).	Je veux le chercher (*).
Θέλετε νὰ ὁμιλήσητε;	Voulez-vous parler?
Δὲν θέλω νὰ ὁμιλήσω.	Je ne veux pas parler.
Θέλετε νὰ τὸ κάμητε;	Voulez-vous le faire?
Δὲν θέλω νὰ τὸ κάμω.	Je ne veux pas le faire.
Θέλετε νὰ ἀνάψητε (κ. λ. νὰ κάμητε) τὸ πῦρ μου;	Voulez-vous faire mon feu? (**)
Θέλω νὰ τὸ ἀνάψω.	Je veux le faire.
Δὲν θέλω νὰ τὸ ἀνάψω.	Je ne veux pas le faire.
Θέλει νὰ ἀγοράσῃ τὸν ἵππον μου;	Veut-il acheter mon cheval?
Θέλει νὰ τὸν ἀγοράσῃ.	Il veut l'acheter.
Θέλει (αὐτὴ) νὰ ἐργάζηται;	Veut-elle travailler?
Δὲν θέλει νὰ ἐργάζηται, θέλει νὰ ὁμιλῇ.	Elle ne veut pas travailler, elle veut parler.

Καίειν.	Brûler. α'.
Θερμαίνειν.	Chauffer. α'.
Διαῤῥήσσειν, σχίζειν. (κ. ξεσχίζω).	Déchirer. α'.
Ὁ ζωμὸς, τὸ ζωμίον.	Le bouillon.
Τὰ λινᾶ μου (κ. ἀσπρόῤῥουχα).	Mon linge.

Πορεύεσθαι, ὑπάγειν (οὐδ.).	*Aller.* * α'.
Παρά τινι, ἐν τῷ οἴκῳ ἢ εἰς τὴν οἰκίαν τινός.	*Chez.*
Εἶναι.	*Être.*

Παρατ. κθ'. Ἡ πρόθεσις chez συνταξομένη μετὰ αἰτιατικῆς σημαίνει τὸ *παρά τινι, ἢ εἰς τὴν οἰκίαν τινὸς* (χ. 'ς τὸ σπῆτι), οἷον chez nous, παρ' ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν· chez mon oncle, παρὰ τῷ θείῳ μου, ἢ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θείου μου. Τοῦτο δ' ἡμεῖς ἐκφράζομεν ἀκριβῶς διὰ τῆς *εἰς* προθ. μετὰ γεν. ἐννοουμένης τῆς λέξεως *οἰκία*.

Ὑπάγειν, ἢ νὰ ὑπάγῃ τις εἰς (τὴν οἰκίαν) τοῦ ἀνθρώπου.	Aller chez l'homme.

(*) Ἐπὶ τῇ σημασίᾳ ταύτῃ πολλάκις μεταχειριζόμεθα εἰς τὴν γλῶσσαν ἡμῶν τὸ εἶδω· οἷο, « μὲ εἶδετε τὸ μαχαιρίδιόν μου; » καὶ τὸ εἰς παῖδα ἢ ὑπηρέτην γαλλιστὶ λεγόμενον va chercher mon chapeau πήγαινε νὰ (ἀνα)ζητήσῃς τὸν πῖλόν μου, σημαίνει τὸ παρ' ἡμῖν « δός μοι τὸν πῖλόν μου. »

(**) Τὸ faire παρὰ Γάλλοις ἔχει

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Νὰ ἦναί τις εἰς (τὴν οἰκίαν) τοῦ ἀνθρώπου.	Être chez l'homme.
Νὰ ἦναί τις παρὰ τῷ φίλῳ του. (ἢ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου του).	Être chez son ami.
Νὰ ὑπάγῃ τις εἰς (τὴν οἰκίαν) τοῦ πατρός του.	Aller chez son père.
Νὰ ἦναί τις παρὰ τῇ μητρί του. (ἢ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρός του).	Être chez sa mère.
Νὰ ὑπάγῃ τις εἰς (τὴν οἰκίαν) τῆς ἀδελφῆς του.	Aller chez sa sœur.
Εἰς τὴν οἰκίαν. (οἴκαδε, οἶκοι).	A la maison.
Νὰ ἦναί τις εἰς τὴν οἰκίαν.	Être à la maison.
Νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν.	Aller à la maison.
Νὰ ἦναί τις παρ' ἐμοὶ ἢ εἰς τὴν οἰκίαν μου.	Être chez moi.
Νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν μου.	Aller chez moi.
Νὰ ἦναί τις παρ' ἐκείνῳ ἢ εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνου.	Être chez lui.
Νὰ ὑπάγῃ τις πρὸς ἐκεῖνον ἢ εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνου.	Aller chez lui.
Νὰ ἦναί τις παρ' ἡμῖν ἢ εἰς τὴν οἰκίαν μας.	Être chez nous.
Νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν μας.	Aller chez nous.
Νὰ ἦναί τις παρ' ὑμῖν ἢ εἰς τὴν οἰκίαν σας.	Être chez vous.
Νὰ ὑπάγῃ τις πρὸς ὑμᾶς ἢ εἰς τὴν οἰκίαν σας.	Aller chez vous.
Νὰ ἦναί τις παρ' αὐτοῖς ἢ εἰς τὴν οἰκίαν των.	Être chez eux.
Νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν των.	Aller chez eux.
Νὰ ἦναί τις παρ' αὐτῇ (πλ. παρ' αὐταῖς), ἢ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς (πλ. αὐτῶν).	Être chez elle ἢ chez elles.
Νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς (πλ. αὐτῶν).	Aller chez elle ἢ chez elles.

πλειοτέρας σημασίας, ἢ τὰ ἡμέτερα πράττω καὶ ποιῶ, ὧν τινὲς σημειοῦνται σποράδην ἐν τοῖς ἀκολούθοις μαθήμασι, τὰς δὲ λοιπὰς ὅρ. ἐν τῷ λεξικῷ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Νὰ ἦναι τις παρά τινι, ἢ εἰς τὴν οἰκίαν τινός.	Être chez quelqu'un.
Νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν τινός.	Aller chez quelqu'un.
Νὰ μὴ ἦναί τις παρ' οὐδενί, ἢ εἰς οἰκίαν οὐδενός.	N'être chez personne.
Νὰ μὴ ὑπάγῃ τις πρὸς οὐδένα, ἢ εἰς οὐδενὸς οἰκίαν.	N'aller chez personne.
Παρὰ τίνι; ἢ εἰς τίνος οἰκίαν; / *Πρός τίνα, ἢ εἰς τίνος οἰκίαν;*	*Chez qui?*
Εἰς τίνος θέλετε νὰ ὑπάγητε;	*Chez qui* voulez-vous aller?
Θέλω νὰ ὑπάγω (ἢ νὰ ἔλθω) εἰς τὴν οἰκίαν σας.	Je veux aller *chez vous.*
Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω εἰς οὐδενός.	Je ne veux aller *chez personne.*
Εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι ὁ ἀδελφός σας;	*Chez qui* votre frère est-il? / *Chez qui* est votre frère?
Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν μας.	Il est *chez nous.*
Εἰς τίνος οἰκίαν ἡ ἀδελφή σας θέλει νὰ ὑπάγῃ;	*Chez qui* votre sœur veut-elle aller?
Θέλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τῆς θείας της.	Elle veut aller *chez* sa tante.
Ὁ πατήρ σας εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν (χ. εἰς τὸ σπῆτι);	Votre père est-il à la maison, ἢ *chez* lui?
Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν.	Il est à la maison.
Δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του.	Il n'est pas *chez* lui.
Εἶσθε;	*Êtes-vous?*
Ἀπηυδημένος, κουρασμένος(η). (ἑλ. ἀπηυδηκὼς, υῖα).	*Fatigué—fatiguée.*
Εἶσθε ἀπηυδημένος (θηλ. η).	Êtes-vous fatigué (ée)?
Εἶμαι ἀπηυδημένος (η).	Je suis *fatigué (ée)?*
Δὲν εἶμαι ἀπηυδημένος (η).	Je ne suis pas *fatigué (ée).*
Εἶναι; (ἑλ. ἔστιν;).	Est-il?
Εἶναι. (—ἐστίν).	Il est.
Εἶναι (αὐτή).	Elle est.
Εἴμεθα (ἑλ. ἐσμέν).	Nous sommes.
Εἶναι (εἰσίν).	Ils sont.
Εἶναι (αὐταί).	Elles sont.
Πίνειν.	*Boire.* δ'.
Θέλετε νὰ πίητέ τι;	Voulez-vous *boire* quelque chose?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θέλω νὰ πίω τι (ἢ κἄτι).	Je veux *boire* quelque chose.
Δὲν θέλω νὰ πίω τίποτε.	Je ne veux rien *boire*.
Ποῦ;	*Où?*
Ποῦ εἶναι ὁ ἀδελφός σας;	*Où* est votre frère;
Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν.	Il est à la maison.
Ποῦ ὑπῆγεν;	*Où* est-il allé?
Ὑπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν του.	Il est allé chez lui.
Τί θέλετε νὰ πράξητε;	Que voulez-vous faire?
Τί θέλει νὰ πράξῃ ὁ ἀδελφός σας;	Votre frère que veut-il faire?
Τί θέλουσι νὰ ἀγοράσωσιν οἱ Γερμανοί;	Les Allemands que veulent-ils acheter?
Θέλουσι νὰ ἀγοράσωσι καλόν τι.	Ils veulent acheter quelque chose de bon.
Θέλουσι νὰ ἀγοράσωσιν (ἓν) βιβλίον;	Veulent-ils acheter un livre?
Θέλουσι νὰ ἀγοράσωσιν ἕν.	Ils veulent en acheter un.
Δὲν θέλουσι νὰ ἀγοράσωσι τίποτε.	Ils ne veulent rien acheter.

ΘΕΜΑ 43.

Θέλετε νὰ ὁμιλῆτε;—Θέλω νὰ ὁμιλῶ.—Θέλετε νὰ ἀγοράσητέ τι;—Θέλω νὰ ἀγοράσω τι.—Τί θέλετε νὰ ἀγοράσητε;—Θέλω νὰ ἀγοράσω κοσμήματα.—Θέλετε νὰ ἐργασθῆτε;—Θέλω νὰ ἐργασθῶ, ἀλλ' εἶμαι ἀπηυδημένος.—Θέλετε νὰ θραύσητε τὰ ποτήριά μου;—Δὲν θέλω νὰ τὰ θραύσω.—Θέλετε νὰ ζητήσητε τὸν υἱόν μου;—Θέλω νὰ τὸν ζητήσω.—Τί θέλετε νὰ ἀναλέξητε;—Θέλω νὰ ἀναλέξω ἐκεῖνο τὸ βιβλίον, καὶ ἐκεῖνο τὸ χαρτίον.—Θέλει ὁ γείτων σας νὰ ἀγοράσῃ ταῦτα τὰ κτένια ἢ ἐκεῖνα;—Θέλει νὰ ἀγοράσῃ ἀμφότερα.—Θέλει ὁ ἄνθρωπος οὗτος νὰ κόψῃ τὸν δάκτυλόν σας;—Δὲν θέλει νὰ κόψῃ τὸν ἰδικόν μου, ἀλλὰ τὸν ἰδικόν του.—Θέλει ὁ ζωγράφος νὰ καύσῃ χαρτίον;—Θέλει νὰ καύσῃ.—Τί θέλει ὁ σκυτοτόμος νὰ διορθώσῃ;—Θέλει νὰ διορθώσῃ τὰ παλαιὰ σανδάλιά μας.—Θέλει ὁ ράπτης νὰ διορθώσῃ τί (ποτε);—Θέλει νὰ διορθώσῃ ὑπενδύτας.—Θέλει ὁ ἐχθρός μας νὰ καύσῃ τὸ πλοῖόν του;—Δὲν θέλει νὰ καύσῃ τὸ ἰδικόν του, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν μας.—Θέλετε νὰ πράξητέ τι;—Δὲν θέλω νὰ πράξω τίποτε.—Τί θέλετε νὰ κάμητε;—Θέλω νὰ θερμάνω τὸ τεῖόν μας καὶ τὸν καφὲν τοῦ πατρός μας.—Θέλει ὁ ὑπηρέτης σας νὰ ἀνάψῃ τὸ πῦρ μου;—Θέλει νὰ τὸ ἀνάψῃ, ἀλλὰ δὲν εὐκαιρεῖ.—Θέλετε νὰ ἀγοράσητε μίαν τράπεζαν;—Θέλω νὰ ἀγοράσω μίαν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 44.

Θέλει ὁ υἱός σας νὰ ἐργάζηται;—Δὲν θέλει νὰ ἐργάζηται.—Τί θέλει νὰ κάμνῃ;—Θέλει νὰ πίνῃ οἶνον.—Θέλετε νὰ διορθώσητε τὰ λινᾶ μου (non linge);—Θέλω νὰ τὰ (le) διορθώσω.—Θέλετε νὰ θερμάνητε τὸν ζωμὸν τῆς ἀδελφῆς μου;—Θέλω νὰ τὸν θερμάνω.—Τίς θέλει νὰ διορθώσῃ τὰς περικνημῖδας τοῦ υἱοῦ μου;—Ἡμεῖς θέλομεν νὰ τὰς διορθώσωμεν.—Θέλει ὁ Ῥῶσσος ν' ἀγοράσῃ ταύτην τὴν εἰκόνα ἢ ἐκείνην;—Δὲν θέλει νὰ ἀγοράσῃ οὔτε ταύτην, οὔτε ἐκείνην.—Τί θέλει νὰ ἀγοράσῃ;—Θέλει νὰ ἀγοράσῃ πλοῖον.—Ποῖα κάτοπτρα θέλει νὰ ἀγοράσῃ ὁ Ἄγγλος;—Θέλει νὰ ἀγοράσῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουσιν οἱ Γάλλοι, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουσιν οἱ Ἰταλοί.—Θέλετε νὰ πίητε οἶνον;—Θέλω νὰ πίω, ἀλλὰ δὲν ἔχω.—Θέλει ὁ μάγειρος νὰ πίῃ γάλα;—Δὲν θέλει νὰ πίῃ· δὲν διψᾷ.—Τί θέλει νὰ πίῃ ὁ πλοίαρχος;—Δὲν θέλει νὰ πίῃ τίποτε.—Τί θέλει νὰ κατασκευάσῃ (νὰ κάμῃ) ὁ πιλοποιός;—Θέλει νὰ κατασκευάσῃ πίλους.—Θέλει ὁ τέκτων (ὁ ναυπηγὸς) νὰ κατασκευάσῃ (κάμῃ) τι;—Θέλει νὰ κατασκευάσῃ ἓν μέγα πλοῖον.—Θέλετε ν' ἀγοράσητε ἓν πτηνόν;—Θέλω ν' ἀγοράσω πολλά.—Θέλει ἡ μικρὰ ἀδελφή σας νὰ φέρῃ (ἀναζητήσῃ) τὸν πῖλόν μου ἢ τὴν ῥάβδον μου;—Θέλει νὰ φέρῃ ἀμφότερα.

ΘΕΜΑ 45.

Θέλουσιν οἱ Τοῦρκοι ν' ἀγοράσωσι περισσότερα πιστόλια ἢ μαχαίρια,—Θέλουσι ν' ἀγοράσωσι περισσότερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.—Πόσα σάρωθρα θέλει νὰ ἀγοράσῃ ὁ ὑπηρέτης σας;—Θέλει νὰ ἀγοράσῃ τρία.—Θέλουσι τὰ τέκνα σας νὰ (ἀνα)ζητήσωσι τὰς χειρίδας, τὰς ὁποίας ἔχομεν;—Δὲν θέλουσι νὰ ἀναζητήσωσιν ἐκείνας τὰς ὁποίας ἔχετε ὑμεῖς, ἀλλ' ἐκείνας τὰς ὁποίας ἔχει ὁ πατήρ μου.—Θέλει τις νὰ σχίσῃ τὸ ἔνδυμά σας;—Οὐδεὶς θέλει νὰ τὸ σχίσῃ.—Τίς θέλει νὰ σχίσῃ τὰ βιβλία μου;—Τὰ τέκνα σας θέλουσι νὰ τὰ σχίσωσιν.—Εἰς τίνος (οἰκίαν) εἶναι ὁ πατήρ μας;—Εἶναι εἰς τοῦ φίλου του.—Εἰς τίνος οἰκίαν θέλετε νὰ ὑπάγητε;—Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἰδικήν σας (chez vous).—Θέλετε νὰ ἔλθητε (νὰ ὑπάγητε aller) εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Δὲν θέλω νὰ ἔλθω εἰς τὴν ἰδικήν σας, ἀλλὰ θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου (chez mon frère).—Θέλει ὁ πατήρ σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τοῦ φίλου του;—Δὲν θέλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τοῦ φίλου του, ἀλλ' εἰς τοῦ γείτονός του.—Εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι ὁ υἱός σας;—Εἶναι εἰς τὴν ἰδικήν μας.—Θέλετε νὰ (ἀνα)ζητήσητε τοὺς πίλους μας ἢ τοὺς τῶν Ὁλλανδῶν;—Δὲν θέλω νὰ (ἀνα)ζητήσω οὔτε τοὺς ἰδικούς σας, οὔτε τοὺς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τῶν Ὁλλανδῶν, ἀλλὰ θέλω νὰ ἀναζητήσω τοὺς ἰδικούς μου, καὶ τοὺς τῶν καλῶν φίλων μου. — Θέλετε νὰ ἀγοράσητε πολλὰς περικνημῖδας; — Θέλω νὰ ἀγοράσω τινὰ ζευγάρια μόνον, ἀλλὰ τὰ τέκνα μου θέλουσι νὰ ἀγοράσωσι πολλά. — Εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι ἡ θυγάτηρ μου; — Εἶναι εἰς τοῦ ἀδελφοῦ της.

ΘΕΜΑ 46.

Πράττω καλῶς (ai-je raison) νὰ θερμάνω τὸν ζωμόν σας; — Πράττετε καλῶς νὰ τὸν θερμάνητε. — Πράττει καλῶς ὁ ὑπηρέτης μου νὰ θερμαίνῃ τὰ φορέματα; — Δὲν πράττει καλῶς (Il a tort). — Φοβεῖται μὴ (de) σχίσῃ τὸ ἔνδυμά σας; — Δὲν φοβεῖται μὴ τὸ σχίσῃ, ἀλλὰ μὴ τὸ καύσῃ. — Θέλουσι τὰ τέκνα σας νὰ ὑπάγωσιν εἰς τοὺς φίλους μας (chez nos amis); — Δὲν θέλουσι νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν φίλων σας, ἀλλ' εἰς τὴν ἰδικήν μας. — Εἶναι τὰ τέκνα σας εἰς τὴν οἰκίαν; — Δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν των (chez eux), ἀλλ' εἰς τὴν οἰκίαν τῶν γειτόνων των. — Εἶναι ὁ πλοίαρχος εἰς τὴν οἰκίαν του (chez lui); Δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀλλ' εἰς τοῦ ἀδελφοῦ του. — Εἶναι ὁ ξένος εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μας; — Δὲν εἶναι εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μας, ἀλλ' εἰς τοῦ πατρός μας. — Εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι ὁ Ἄγγλος; — Εἶναι εἰς τὴν ἰδικήν σας. — Εἶναι ὁ Ἀμερικανὸς εἰς τὴν οἰκίαν μας; — Ὄχι, Κύριε, δὲν εἶναι εἰς τὴν ἰδικήν μας, ἀλλ' εἰς τοῦ φίλου του. — Εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι ὁ Ἰταλός; — Δὲν εἶναι εἰς οὐδενὸς οἰκίαν, εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του. — Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸν οἶκόν μας; — Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸν οἶκόν σας, θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τοῦ γείτονός μου. — Εἶναι ὁ πατήρ σας εἰς τὴν οἰκίαν; — Ὄχι, Κύριε, δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν. — Εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι; — Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν τῶν καλῶν φίλων τοῦ παλαιοῦ γείτονός μας. — Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἴς τινος οἰκίαν; — Εἰς οὐδενὸς οἰκίαν (δὲν) θέλω νὰ ὑπάγω. — Εἶναι ὁ ξένος εἰς τῆς θείας μας; — Δὲν εἶναι εἰς τῆς θείας μας, ἀλλ' εἰς τῆς ἀδελφῆς μας.

ΘΕΜΑ 47.

Ποῦ εἶναι ὁ υἱός σας; — Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν. — Τί θέλει νὰ κάμῃ εἰς τὴν οἰκίαν; — Θέλει νὰ πίῃ καλὸν οἶνον. — Εἶναι ὁ ἀδελφός σας εἰς τὴν οἰκίαν; — Δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν, εἶναι εἰς τοῦ ξένου. — Τί θέλετε νὰ πίητε; — Θέλω νὰ πιω γάλα. — Τί θέλει ὁ Γερμανὸς νὰ κάμῃ εἰς τὴν οἰκίαν; — Θέλει νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ πίῃ καλὸν οἶνον. — Τί ἔχετε εἰς τὴν οἰκίαν; — Δὲν ἔχω οὐδὲν εἰς τὴν οἰκίαν. — Ἐπιθυμεῖ ὁ ἔμπορος νὰ ἀγοράσῃ τόσην ζάχαριν, ὅσον τεῖον; — Θέλει νὰ ἀγοράσῃ τόσον ἐκ τούτου, ὅσον ἐξ ἐκείνης. — Εἶσθε ἀπηυδημένος; — Δὲν εἶμαι ἀπηυδημέ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νος.—Τίς εἶναι ἀπηυδημένος;—Ὁ ἀδελφός μου εἶναι ἀπηυδημένος.—Ἐπιθυμεῖ ὁ Ἱσπανὸς ν' ἀγοράσῃ τόσους ἵππους, ὅσους ὄνους;—Θέλει νὰ ἀγοράσῃ περισσοτέρους ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.—Θέλετε νὰ πίητε τίποτε;—Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ πίω οὐδέν.—Θέλουσιν οἱ Γάλλοι ν' ἀγοράσωσι τί(ποτε);—Δὲν θέλουσι νὰ ἀγοράσωσιν οὐδέν.—Θέλει ὁ Ἱσπανὸς νὰ ἀγοράσῃ τί(ποτε);—Θέλει νὰ ἀγοράσῃ τι, ἀλλὰ δὲν ἔχει χρήματα.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τῶν ἀδελφῶν μας τὴν οἰκίαν;—Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν των, ἀλλ' εἰς (chez) τῶν τέκνων των.—Εἶναι ὁ Σκῶτος εἴς τινος οἰκίαν;—Δὲν εἶναι εἰς οὐδενὸς οἰκίαν.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν οἰκίαν;—Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν, θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τοῦ γείτονός μας.—Ἡ μήτηρ σας εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν της;—Ὄχι, Κυρία, δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν της.—Εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι;—Εἰς τῆς γειτονίσσης μας.—Ποῦ εἶναι ἡ θυγάτηρ σας;—Εἶναι εἰς τὸν οἶκόν της.—Πόσα πρόβατα θέλει νὰ ἀγοράσῃ ἡ μαγειρίσσά σας;—Θέλει νὰ ἀγοράσῃ δέκα πέντε.—Εἶσθε ἀπηυδημένη;—Δὲν εἶμαι ἀπηυδημένη, ἀλλ' αἱ ἀδελφαί μου εἶναι ἀπηυδημέναι.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΘ'.

LEÇON XIX.

Ποῦ; εἰς ποῖον μέρος;	*Où?*
Ἐκεῖ.	*Y...*

Παρατ. Α'. Τὸ y ἀναφέρεται εἰς προμνημονευθέντα τόπον, καὶ τίθεται πάντοτε πρὸ τοῦ ῥήματος, ἐξαιρουμένης τῆς Προστακτικῆς· καὶ ἡ μὲν ἀντωνυμ. le καὶ la τίθεται πρὸ αὐτοῦ (*), ἡ δὲ en μετ' αὐτό.

Ὑπάγειν ἐκεῖ.	*Y* aller.
Εἶναι ἐκεῖ.	*Y* être.
Αὐτὸ ἐκεῖ, ἢ αὐτὸ αὐτοῦ.	L'*y*...
Κομίζειν, φέρειν.	Porter. α'.
Πέμπειν, στέλλειν.	Envoyer α'.
Ἄγειν, ὑπάγειν (ἐνεργ.), ὁδηγεῖν.	Mener. α'.
Φέρειν αὐτὸ ἐκεῖ ἢ αὐτοῦ.	L'y porter.
Αὐτὸν—θηλ. *αὐτήν.*	*Le* — *la.*
Αὐτὸν ἢ αὐτὴν ἐκεῖ.	*L'y.*

(*) Τὸ y ἐπίῤῥημα διαφέρει τῆς y ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πέμπειν αὐτὸν ἢ αὐτὴν ἐκεῖ.	*L'* y envoyer.
Ἄγειν αὐτὸν ἐκεῖ.	*L'* y mener.
Αὐτοὺς—αὐτάς.	*Les.*
Αὐτοὺς ἐκεῖ ἢ αὐτοῦ.	*Les* y...
Ἐξ αὐτοῦ ἢ ἐξ αὐτῶν ἐκεῖ.	Y en...
Φέρειν αὐτοὺς ἐκεῖ.	Les y porter.
Ὁδηγεῖν ἐξ αὐτῶν ἐκεῖ.	Y en mener (*).
Θέλετε νὰ τὸν πέμψητε εἰς τοῦ πατρός μου;	Voulez-vous l'envoyer chez mon père?
Θέλω νὰ τὸν (ἢ τὴν) πέμψω ἐκεῖ.	Je veux l'y envoyer.

Παρατ. λα'. Ἡ le (καὶ la) αἰτιατικὴ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον τοῦ ῥήματος θεωρουμένη, τίθεται πάντοτε πρὸ αὐτοῦ, ὡς τὰ ἡμέτερα *τὸν* καὶ *τὴν*, παρεκτὸς τῆς Προστακτικῆς.

Ἔρχεσθαι.	*Venir.* * 6'.
Πότε;	Quand?
Αὔριον.	Demain.
Σήμερον.	Aujourd'hui.
Ὁ ἰατρός.	Le médecin.
Ποῦ, εἴς τι μέρος, κἄπου.	*Quelque part.*
Οὐδαμοῦ, πουθενά.	*Ne... nulle part.*
Θέλετε νὰ ὑπάγητέ που; (κ. πουθενὰ ἢ εἰς κἀνὲν μέρος);	Voulez-vous aller *quelque part*?
Θέλω νὰ ὑπάγω εἴς τι μέρος. (κ. κἄπου).	Je veux aller *quelque part*.
Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω εἰς οὐδὲν μέρος (κ. πουθενά).	Je *ne* veux aller *nulle part*.
Δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του, εἰς κἀνὲν μέρος (κ. πουθενά).	Il *n'*est chez soi *nulle part*.
Γράφειν.	*Écrire.* δ'.
Κατὰ (ἢ εἰς) ποίαν ὥραν;	A quelle heure?

(*) Τὸ porter (φέρειν) λέγεται ἐπὶ ἀψύχων, τὸ δὲ mener (ἄγειν) ἐπὶ ζώων, καὶ κατὰ πλειοτέραν ἐπέκτασιν καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου. Ἐπειδὴ δ' ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα εἰς τὴν γλῶσσαν ἡμῶν τὸ φέρω καὶ ἐπὶ ἐμψύχων, ὀφείλομεν νὰ προσέχωμεν μὴ καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν λέγωμεν κατὰ τοιαύτην περίστασιν porter, καὶ μάλιστα ἐπὶ ἀνθρώπου, ὅπερ ἐστὶ μέγιστον λάθος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εἰς τὴν μίαν (ὥραν).	A une heure.
Εἰς τὰς δύο (ὥρας).	A deux heures.
Ἥμισυς, ἡμίσεια.	Demi, θηλ. demie.
Εἰς τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν. (κ. εἰς τὴν μιά-μισην).	A une heure et demie.

Παρατ. λϐ'. Τὸ demi προηγούμενον οἱουδήποτε οὐσιαστικοῦ μένει ἀμετάβλητον, οἷον une demi-livre, ἡμίσεια λίτρα· une demi-heure, ἡμίσεια ὥρα· ἐπιταττόμενον δὲ συμφωνεῖ κατὰ γένος μετὰ τοῦ προηγουμένου οὐσιαστικοῦ, οἷον il est trois heures et demie, εἶναι τρεῖς ὧραι καὶ ἡμίσεια (*).

Τὸ τέταρτον.	Le quart.
Εἰς τὴν μίαν καὶ τέταρτον.	A une heure et quart.
Εἰς τὰς δύο καὶ τέταρτον.	A deux heures et quart.
Ἧττον, ὀλιγώτερον, παρά.	*Moins.*
Εἰς τὰς δύο παρὰ τέταρτον.	A une heure *moins* un quart.
Ἡ μεσημβρία (τὸ μεσημέριον).	A midi.
Τὸ μεσονύκτιον (τὰ μεσάνυκτα).	A minuit.

ΘΕΜΑ 48.

Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν οἰκίαν;—Θέλω νὰ ὑπάγω (ἐκεῖ).—Θέλει ὁ υἱός σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκόν μου;—Θέλει νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ.—Εἶναι ὁ ἀδελφός σας εἰς τὴν οἰκίαν του;—Εἶναι (ἐκεῖ).—Ποῦ θέλετε νὰ ὑπάγητε;—Θέλω νὰ ὑπάγω οἴκαδε (εἰς τὸ σπῆτι).—Θέλουσι τὰ τέκνα σας νὰ ὑπάγωσιν (ἢ νὰ ἔλθωσιν) εἰς τὸν οἰκόν μου;—Δὲν θέλουσι νὰ ὑπάγωσιν (ἢ νὰ ἔλθωσιν) εἰς τὸν οἰκόν μας (chez nous).—Εἰς τίνος (chez qui) θέλετε νὰ φέρητε (κ. νὰ ὑπάγητε) τὸ γραμμάτιον τοῦτο;—Θέλω νὰ τὸ φέρω εἰς τοῦ γείτονός μου.—Θέλει ὁ ὑπηρέτης σας νὰ φέρῃ τὸ γραμμάτιόν μου εἰς τοῦ πατρός σας;—Θέλει νὰ τὸ φέρῃ (ἐκεῖ).—Θέλει ὁ ἀδελφός σας νὰ φέρῃ τὰ βιβλία μου εἰς τοῦ Ῥώσσου;—Θέλει νὰ τὰ φέρῃ (ἐκεῖ).—Εἰς τίνος θέλουσιν οἱ ἐχθροί μας νὰ φέρωσι τὰ πιστόλιά μας;—Θέλουσι νὰ τὰ φέρωσιν εἰς τοῦ Γερμανοῦ τὴν οἰκίαν.—Ποῦ θέλει ὁ σκυτοτόμος νὰ φέρῃ τὰ σανδά-

(*) Τὸ θηλυκὸν demie λαμβάνεται πρὸς τούτοις ὡς ὑποκείμενον, οἷον la demie vient de sonner, ἡ ἡμίσεια πρὸ μικροῦ ἐσήμανε· καὶ ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον, οἷον cette horloge sonne les demies, τὸ ὡρολόγιον τοῦτο σημαίνει τὰς ἡμισείας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λιά μου;—Θέλει νὰ τὰ φέρῃ εἰς τὴν οἰκίαν σας.—Θέλει νὰ τὰ φέρῃ εἰς τὴν οἰκίαν; — Δὲν θέλει νὰ τὰ φέρῃ (ἐκεῖ). — Θέλετε νὰ ἔλθητε (νὰ ὑπάγητε) εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Δὲν θέλω νὰ ἔλθω (aller) ἐκεῖ.—Ποῦ θέλετε νὰ ὑπάγητε;—Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν τῶν καλῶν Ἀγγλων.—Θέλουσιν οἱ καλοὶ Ἰταλοὶ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν οἰκίαν μας;—Δὲν θέλουσι νὰ ὑπάγωσιν (ἐκεῖ).—Ποῦ θέλουσι νὰ ὑπάγωσι;—Δὲν θέλουσι νὰ ὑπάγωσιν εἰς κανὲν μέρος. — Εἶναι ἡ ἀδελφή σας εἰς τὴν οἰκίαν;—Δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν, εἶναι εἰς τὴς θείας της. — Φοβεῖται νὰ ἔλθῃ (νὰ ὑπάγῃ) εἰς τὴν οἰκίαν μας;—Δὲν φοβεῖται, ἀλλ' ἐντρέπεται.—Θέλετε νὰ φέρητε τὰς ἐσθῆτάς σας εἰς τὴν οἰκίαν μας;—Θέλω νὰ τὰς στείλω εἰς τοῦ γείτονός μας.

ΘΕΜΑ 49.

Θέλετε νὰ ὑπάγητε (ἐνερ.) τὸν υἱόν σας εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Δὲν θέλω νὰ τὸν ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν σας, ἀλλ' εἰς τοῦ πλοιάρχου.—Πότε θέλετε νὰ τὸν ὑπάγητε εἰς τοῦ πλοιάρχου;—Θέλω νὰ τὸν ὑπάγω αὔριον.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε τὰ τέκνα σας εἰς τοῦ ἰατροῦ;—Θέλω νὰ τὰ ὑπάγω (mener).—Πότε θέλετε νὰ τὰ ὑπάγητε (ἐκεῖ);—Θέλω νὰ τὰ ὑπάγω (ἐκεῖ) σήμερον. — Κατὰ ποίαν ὥραν θέλετε νὰ τὰ ὑπάγητε (ἐκεῖ);—Εἰς τὰς δύο καὶ ἡμίσειαν.—Πότε θέλετε νὰ στείλητε τὸν ὑπηρέτην σας εἰς τοῦ ἰατροῦ;—Θέλω νὰ τὸν στείλω σήμερον.—Κατὰ ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς δέκα καὶ τέταρτον.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε (οὐδ.) εἰς κανὲν μέρος;—Κάπου θέλω νὰ ὑπάγω.—Ποῦ θέλετε νὰ ὑπάγητε;—Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τοῦ Σκώτου.—Θέλει ὁ Γάλλος νὰ γράψῃ ἀκόμη ἓν γραμμάτιον;—Θέλει νὰ γράψῃ ἀκόμη ἕν.—Ἐπιθυμεῖ ὁ φίλος σας νὰ γράψῃ τόσα γραμμάτια, ὅσα ἐγώ;—Ἐπιθυμεῖ νὰ γράψῃ τόσα.—Εἰς τίνος οἰκίαν θέλει νὰ τὰ στείλῃ;—Θέλει νὰ τὰ στείλῃ εἰς τῶν φίλων του τὴν οἰκίαν.—Τίς θέλει νὰ γράψῃ μικρὰ γραμμάτια;—Ὁ νεανίας θέλει νὰ γράψῃ.—Θέλετε νὰ φέρητε πολλὰ βιβλία εἰς τοῦ πατρός μου;—Θέλω νὰ φέρω τινὰ μόνον.

ΘΕΜΑ 50.

Πότε θέλετε νὰ ὑπάγητε τὸν νεανίσκον εἰς τοῦ ζωγράφου;—Θέλω νὰ τὸν ὑπάγω (ἐκεῖ) σήμερον.—Ποῦ θέλει νὰ φέρῃ τὰ πτηνὰ ταῦτα;—Δὲν θέλει νὰ τὰ φέρῃ οὐδαμοῦ (κ. πουθενά).—Θέλετε νὰ ὁδηγήσητε τὸν ἰατρὸν εἰς τοῦ ἀνθρώπου τούτου;—Θέλω νὰ τὸν ὁδηγήσω ἐκεῖ.—Πότε θέλει ὁ ἰατρὸς νὰ ὑπάγῃ εἰς τοῦ ἀδελφοῦ σας;—Θέλει νὰ ὑπάγῃ σήμερον.—Θέλετε νὰ στείλητε ἕνα ὑπηρέτην εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Θέλω νὰ στείλω ἕνα (y en envoyer un).—Θέλετε νὰ στείλητε

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

παιδίον τι εἰς τοῦ ζωγράφου;—Δὲν θέλω νὰ στείλω (y en—).—Εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι ὁ πλοίαρχος;—Δὲν εἶναι εἰς οὐδενός.—Εὐκαιρεῖ ὁ ἀδελφός σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Δὲν εὐκαιρεῖ νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ.—Θέλει ὁ Ἰρλανδὸς νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν σας;—Θέλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν μου.—Θέλει ὁ υἱός σας νὰ ὑπάγῃ εἴς τινος;—Θέλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν τῶν φίλων του.—Θέλουσιν οἱ Ἱσπανοὶ νὰ ὑπάγωσιν εἰς κἀνὲν μέρος;—Δὲν θέλουσι νὰ ὑπάγωσιν οὐδαμοῦ.—Θέλει ὁ φίλος μας νὰ ὑπάγῃ εἴς τινος;—Δὲν θέλει νὰ ὑπάγῃ εἰς οὐδενός.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε τὴν θυγατέρα σας εἰς τοῦ ἰατροῦ;—Θέλω νὰ τὴν ὑπάγω σήμερον.—Ποίαν ὥραν ἡ (κυρία) μήτηρ σας ὑπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν της;—Ὑπῆγε τὰ μεσάνυκτα.—Ἡ κυρία (θεία) σας ἐπιθυμεῖ νὰ γράψῃ τόσας ἐπιστολὰς, ὅσας ὁ θεῖός σας;—Θέλει ἀκριβῶς νὰ γράψῃ τόσας.

ΘΕΜΑ 50.

Θέλετε νὰ στείλητε ἀκόμη ἓν κιβώτιον εἰς τοῦ φίλου μας;—Θέλω νὰ στείλω ἀκόμη διάφορα (πολλά).—Πόσους πίλους ἀκόμη θέλει νὰ στείλῃ ὁ πιλοποιός;—Θέλει νὰ στείλῃ ἀκόμη ἕξ.—Θέλει ὁ ῥάπτης νὰ στείλῃ τόσα σανδάλια, ὅσα ὁ σκυτοτόμος;—Θέλει νὰ στείλῃ ὀλιγώτερα.—Ἔχει ὁ υἱός σας τὴν τόλμην νὰ ὑπάγῃ εἰς τοῦ πλοιάρχου;—Ἔχει τὴν τόλμην νὰ ὑπάγῃ (ἐκεῖ), ἀλλὰ δὲν εὐκαιρεῖ.—Θέλετε νὰ ἀγοράσητε τόσους σκύλους, ὅσους ἵππους;—Θέλω νὰ ἀγοράσω περισσοτέρους ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.—Κατὰ ποίαν ὥραν θέλετε νὰ πέμψητε τὸν ὑπηρέτην σας εἰς τοῦ Ὁλλανδοῦ;—Θέλω νὰ τὸν πέμψω (ἐκεῖ) εἰς τὰς ἓξ παρὰ τέταρτον.—Κατὰ ποίαν ὥραν εἶναι ὁ πατήρ σας εἰς τὴν οἰκίαν του;—Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του τὸ μεσημέριον.—Κατὰ ποίαν ὥραν θέλει ὁ φίλος σας νὰ γράψῃ τὰ γραμμάτιά του;—Θέλει νὰ τὰ γράψῃ τὸ μεσονύκτιον.—Φοβεῖσθε νὰ ὑπάγητε εἰς τοῦ πλοιάρχου;—Δὲν φοβοῦμαι, ἀλλ' ἐντρέπομαι νὰ ὑπάγω (ἐκεῖ).—Φοβεῖσθε μὴ θραύσητε τὰ πινάκια;—Ναί, Κύριε, φοβοῦμαι μὴ τὰ θραύσω.

ΜΑΘΗΜΑ Κ'.

Ἵνα, διὰ νὰ (ἕνεκα).
Βλέπειν.

Ἔχετε χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσητε ἄρτον;
Ἔχω διὰ νὰ ἀγοράσω.

LEÇON XX.

Pour.
Voir. γ'.*

Avez-vous de l'argent *pour* acheter du pain?
J'en ai *pour* en acheter.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τοῦ ἀδελφοῦ σας διὰ νὰ τὸν ἰδῆτε;	Voulez-vous aller chez votre frère *pour* le voir?
Δὲν εὐκαιρῶ νὰ ὑπάγω (ἐκεῖ διὰ) νὰ τὸν ἰδω.	Je n'ai pas le temps d'y aller *pour* le voir.
Ἔχει ὁ ἀδελφός σας μαχαίριον διὰ νὰ κόψῃ τὸν ἄρτον του;	Votre frère a-t-il un couteau *pour* couper son pain?
Δὲν ἔχει διὰ νὰ τὸν κόψῃ.	Il n'a pas *pour* le couper.
Ἔχει ἡ ἀδελφή σας κονδύλιον διὰ νὰ γράψῃ τὴν ἐπιστολήν της;	Votre sœur a-t-elle une plume *pour* écrire sa lettre?
Ἔχει (ἓν) διὰ νὰ τὴν γράψῃ.	Elle en a une *pour* l'écrire.

Σαρόνειν, φροκαλεῖν. (σκυπίζω).	Balayer. α'.
Ἀποκτείνειν, φονεύειν, σφάζειν.	Tuer. α'.
Ἁλατίζειν, ταριχεύειν. (παστόνω).	Saler. α'.

Δύνασθαι, ἐμπορεῖν.	*Pouvoir.*
Δύνασθε;	*Pouvez*-vous?
Δύναμαι.	Je *peux* (συνήθ. je puis).
Δὲν δύναμαι.	Je ne *peux* pas ἢ je ne puis pas.
Δύναται;	*Peut*-il?
Δύναται.	Il *peut*.
Δὲν δύναται.	Il ne *peut* pas.
Δύναμαι;	*Puis*-je? (ἐπὶ ἐρωτ. καὶ οὐδέποτε peux-je?)
Δυνάμεθα;	*Pouvons*-nous?
Δύνασθε.	Vous *pouvez*.
Δὲν δύνασθε.	Vous ne *pouvez* pas.
Δύνανται;	*Peuvent*-ils?
Δύνανται.	Ils *peuvent*.
Δύναται (αὕτη);	*Peut*-elle?
Δύναται.	Elle *peut*.
Δὲν δύναται.	Elle ne *peut* pas.
Δύνανται (αὗται);	*Peuvent*-elles?
Δὲν δύνανται.	Elles ne *peuvent* pas.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δύνασθε νὰ γράψητε μίαν ἐπιστολήν;	*Pouvez*-vous écrire une lettre?
Δύναμαι νὰ γράψω μίαν.	Je *puis* en écrire une.
Ἐμὲ ἢ μέ.	*Me.*
Αὐτὸν ἢ τόν.	*Le.*
Αὐτὴν ἢ τήν.	*La.*
Νὰ μὲ βλέπῃ (τις) ἢ νὰ μὲ ἴδῃ.	*Me* voir.
Νὰ βλέπῃ (τις) αὐτὸν κτλ.	*Le* voir.
Νὰ βλέπῃ (τις) αὐτὴν κτλ.	*La* voir.
Νὰ βλέπῃ (τις) τὸν ἄνθρωπον.	Voir l'homme.
Νὰ βλέπῃ τὴν γυναῖκα.	Voir la femme.
Νὰ βλέπῃ τὸ παιδίον.	Voir l'enfant.
Νὰ φονεύῃ αὐτόν.	Le tuer.

Παρατ. λγ'. Τὸ me καὶ le (θηλ. la) εἶναι αἰτιατικαὶ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας· ἑπομένως δ' ἄμεσα ἀντικείμενα τοῦ ῥήματος, τιθέμενα πάντοτε πρὸ αὐτοῦ, ὡς τὰ ἡμέτερα *μὲ* καὶ *τόν*.

Εἰς, πρός.	*A...*
Τῷ, εἰς τόν.	*Au — à l'.*
Τῇ, εἰς τήν.	*A la* (θηλ.).

Ἑνικός.	*Πληθυντικός.*	*Singulier.*	*Pluriel.*
Εἰς τὸν φίλον,	εἰς τοὺς φίλους.	A l'ami,	aux amis.
Εἰς τὸν ἄνθρωπον,	εἰς τοὺς ἀνθρώπους.	A l'homme,	aux hommes.
Εἰς τὸν πλοίαρχον,	εἰς τοὺς πλοιάρχους.	Au capitaine,	aux capitaines.
Εἰς τὸ βιβλίον,	εἰς τὰ βιβλία.	Au livre,	aux livres.
Εἰς τὴν γυναῖκα,	εἰς τὰς γυναῖκας.	A la femme,	aux femmes.
Εἰς τὴν οἰκίαν,	εἰς τὰς οἰκίας.	A la maison,	aux maisons.

Ἐμοί, ἢ εἰς ἐμέ.	*Me* (à moi).
Αὐτῷ, ἢ εἰς αὐτόν.	*Lui.*
Αὐτῇ, ἢ εἰς αὐτήν.	*Lui* (à elle).

Παρατ. λδ'. Τὸ me καὶ lui εἶναι δοτικαὶ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, λαμβανόμεναι ὡς ἔμμεσα ἀντικείμενα, καὶ πρὸ τῶν ῥημάτων καὶ αὗται τιθέμεναι.

Ὁμιλεῖν ἐμοί, ἢ πρὸς ἐμέ.	*Me* parler.
Ὁμιλεῖν αὐτῷ, ἢ εἰς αὐτόν.	*Lui* parler.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁμιλεῖν αὐτῇ, ἢ εἰς αὐτήν.	*Lui* parler (θηλ.).
Γράφειν αὐτῷ, ἢ αὐτῇ.	*Lui* écrire.
Γράφειν ἐμοί, ἢ εἰς ἐμέ.	*M'* écrire.
Ὁμιλεῖν τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ εἰς τὸν ἄνθρωπον.	Parler *à l'* homme.
Ὁμιλεῖν τῷ πλοιάρχῳ, ἢ εἰς τὸν...	Parler *au* capitaine.
Γράφειν τῷ πλοιάρχῳ, ἢ εἰς τὸν...	Écrire *au* capitaine.
Γράφειν κυρίᾳ τινί, ἢ εἰς τινα...	Écrire *à* une dame.
Ὁμιλεῖν τῷ κυρίῳ, εἰς τὸν κύριον.	Parler *au* monsieur.
Ὁμιλεῖν τῇ Κυρίᾳ.	Parler *à* Madame.
Ὁμιλεῖν τῇ κυρίᾳ.	Parler *à* mademoiselle.
Γράφειν ταῖς κυρίαις.	Écrire *aux* demoiselles.
Θέλετε νὰ μοὶ φέρητε τὸ ῥινόμακτρον;	Voulez-vous me porter le mouchoir?
Θέλω νὰ σᾶς τὸ φέρω. (Σᾶς τὸ φέρω).	Je veux vous *le* porter.
Δύνασθε νὰ μοὶ γράψητε;	Pouvez-vous *m'* écrire?
Δύναμαι νὰ σᾶς γράψω.	Je peux *vous* écrire.
Δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ;	L'homme peut-il *vous* parler?
Δύναται νὰ μοὶ ὁμιλήσῃ.	Il peut *me* parler.
Θέλετε νὰ γράψητε εἰς τὸν πατέρα σας;	Voulez-vous écrire *à* votre père?
Θέλω νὰ γράψω εἰς αὐτὸν (ἢ νὰ τῷ γράψω).	Je veux *lui* écrire.
Θέλει ἡ ἀδελφή σας νὰ γράψῃ εἰς τὴν θείαν της;	Votre sœur veut-elle écrire *à sa* tante?
Δὲν θέλει νὰ τῇ γράψῃ.	Elle ne veut pas *lui* écrire.
Εἰς τίνα θέλει νὰ γράψῃ;	*A* qui veut-elle écrire?
Δὲν θέλει νὰ γράψῃ εἰς οὐδένα.	Elle ne veut écrire *à* personne.
Τὸ ῥινόμακτρον (μανδήλιον).	Le mouchoir.
Τὸ κάνιστρον ἢ καλάθιον.	Le panier.
Τὸ ἔδαφος, πάτωμα.	Le plancher.
Ὁ τάπης (χ. τὸ χαλί).	Le tapis.
Ὁ αἴλουρος, ἡ γαλῆ. (χ. ἡ γάτα).	Le chat.
Τὸ ἀγγεῖον, δοχεῖον (ἡ χύτρα).	Le pot.
Τὸ γαλακτοδόχον ἀγγεῖον.	Le pot au lait.
Ἡ φιάλη (τὸ βουκάλιον).	La bouteille.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ ἐλαιοδοχεῖον.	La bouteille à l'huile.
Ἡ φιάλη τοῦ οἴνου.	La bouteille au (ἢ à) vin.
Τὸ κύπελλον (χ. τάσσι, φλυτζάνι, κουπάπι).	La tasse.
Κύπελλον τοῦ τείου.	Une tasse à thé.
Θέλετε νὰ στείλητε τὸ βιβλίον εἰς τὸν ἄνθρωπον;	Voulez-vous envoyer le livre à l'homme?
Θέλω νὰ τὸ στείλω εἰς αὐτόν.	Je veux le lui envoyer.
Πότε θέλετε νὰ τὸ στείλητε εἰς αὐτόν (ἢ νὰ τοῦ τὸ στείλητε);	Quand voulez-vous le lui envoyer?
Θέλω νὰ τὸ στείλω εἰς αὐτὸν (ἢ νὰ τοῦ τὸ στείλω) αὔριον.	Je veux le lui envoyer demain

Προσωπικῆς Ἀντωνυμίας

Ἡ Δοτικὴ (ὡς ἔμμεσον ἀντικείμενον).		*Ἡ Αἰτιατικὴ* (ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον).	
Ἑνικός.			
α'. πρ. Μοὶ ἢ ἐμοί. (εἰς ἐμέ).	Me ἢ à moi.	Ἐμὲ, μέ.	Me ἢ moi.
γ'. πρ. Αὐτῷ. (τῷ, εἰς αὐτὸν, κ. τοῦ).	Lui ἢ à lui.	Αὐτὸν, τόν.	Le ἢ lui.
Θηλ. Αὐτῇ. (τῇ, εἰς τὴν, κ. τῆς).	Lui ἢ à elle.	Αὐτὴν, τήν.	La ἢ elle.
Πληθυντικός.			
α'. πρ. Ἡμῖν. (εἰς ἡμᾶς ἢ μᾶς).	Nous ἢ à nous.	Ἡμᾶς (μας).	Nous.
β'. πρ. Ὑμῖν. (εἰς σᾶς ἢ σᾶς).	Vous ἢ à vous.	Ὑμᾶς (σᾶς).	Vous.
γ'. πρ. Αὐτοῖς. (τοῖς, εἰς αὐτοὺς ἢ τούς).	Leur ἢ à eux.	Αὐτοὺς (τούς).	Les.
Θηλ. Αὐταῖς. (εἰς αὐτάς).	Leur ἢ à elles.	Αὐτάς (τάς).	

Παρατ. λε'. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι me καὶ lui ὡς ἔμμεσον ἀντικείμενον, καὶ αἱ me καὶ le ὡς ἄμεσον λαμβανόμεναι, προηγοῦνται τοῦ ῥήματος, αἱ δὲ moi καὶ lui ὡς ἄμεσον, καὶ αἱ à moi καὶ à lui ὡς ἔμμεσον, ἕπονται αὐτοῦ. Τὰ αὐτὰ παρατηρητέον καὶ περὶ τῆς nous καὶ à nous, vous καὶ à vous, les, eux κτλ.

Θέλετε νὰ μοὶ ὁμιλήσητε;	Voulez-vous me parler?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν θέλω νὰ ὁμιλήσω εἰς ὑμᾶς, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον.	Je ne veux pas parler à vous, mais à lui.
Θέλει νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ;	Veut-il vous parler?
Δὲν θέλει νὰ ὁμιλήσῃ εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς ὑμᾶς.	Il ne veut pas parler à moi, mais à vous.
Θέλετε νὰ τῇ γράψητε;	Voulez-vous lui (θηλ.) écrire?
Δὲν θέλω νὰ γράψω εἰς αὐτὴν, ἀλλ' εἰς τὸν πατέρα της.	Je ne veux pas écrire à elle, mais à son père.

Τίθενται δὲ οὕτω ἡ δοτικὴ καὶ αἰτιατικὴ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας ἐν τῷ λόγῳ.

Ἑνικός.		*Πληθυντικός.*	
Εἰς ἐμὲ αὐτό.	me le.	Εἰς ἐμὲ αὐτά.	me les.
Αὐτὸ εἰς αὐτόν.	le lui.	Αὐτὰ εἰς αὐτόν.	les lui.
Εἰς ἡμᾶς αὐτό.	nous le.	Εἰς ἡμᾶς αὐτά.	nous les.
Εἰς ὑμᾶς αὐτό.	vous le.	Εἰς ὑμᾶς αὐτά.	vous les.
Αὐτὸ εἰς αὐτούς.	le leur.	Αὐτὰ εἰς αὐτούς.	les leur.

Πότε θέλετε νὰ μοὶ πέμψητε τὸ κάνιστρον;	Quand voulez-vous m'envoyer le panier?
Θέλω νὰ σᾶς τὸ πέμψω αὔριον.	Je veux vous l'envoyer demain.

Ἡ δ' ἀναφορικὴ ἀντωνυμία *en* τίθεται πάντοτε μετὰ τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν οὕτω·

Ἐξ (αὐτοῦ ἢ αὐτῶν) εἰς ἐμὲ,	M'en.
Ἐξ (— —) εἰς αὐτὸν, (εἰς αὐτήν).	Lui en. — —
Ἐξ (— —) εἰς ἡμᾶς,	Nous en.
Ἐξ (— —) εἰς ὑμᾶς,	Vous en.
Ἐξ (— —) εἰς αὐτοὺς, (εἰς αὐτάς).	Leur en. — —
Δίδειν (ἑλ. διδόναι).	Donner. α'.
Δανείζειν.	Prêter. α'.

Θέλετε νὰ μοὶ δώσητε ἄρτον;	Voulez-vous me donner du pain?
Θέλω νὰ σᾶς δώσω.	Je veux vous en donner.
Θέλετε νὰ δανείσητε χρήματα εἰς τὸν ἀδελφόν μου;	Voulez-vous prêter de l'argent à mon frère?
Θέλω νὰ τῷ δανείσω.	Je veux lui en prêter.
Θέλετε νὰ πέμψητε μέταξαν εἰς τὴν ἀδελφήν μου;	Voulez-vous envoyer de la soie à ma sœur?
Θέλω νὰ τῇ πέμψω.	Je veux lui en envoyer.
Δὲν θέλω νὰ τῇ πέμψω.	Je ne veux pas lui en envoyer.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΙΝΑΞ

Περὶ τῆς κλίσεως τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν.

Ἑνικ.	*Πληθ.*	*Sing.*	*Plur.*

ΠΡΩΤΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ.

Ὀνομαστική. (ὑποκείμενον).	ἐγὼ,	ἡμεῖς.	Nom.	je ἤ moi,	nous.
Γενική. (ἔμμεσον ἀντικ.)	ἐμοῦ,	ἡμῶν.	Gén.	de moi,	de nous.
Δοτική. (ἔμμεσον ἀντ.)	ἐμοὶ, μοὶ, (εἰς ἐμὲ,	ἡμῖν. εἰς ἡμᾶς).	Dat.	me, à moi, (καὶ ἁπλ.	à nous. nous).
Αἰτιατική. (ἄμεσον ἀντικ.)	ἐμὲ, μὲ,	ἡμᾶς. (κ. μας).	Ac.	me, moi,	nous.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ.

Ὀνομ.	σὺ,	ὑμεῖς.	Nom.	tu ἤ toi,	vous.
Γεν.	σοῦ,	ὑμῶν.	Gén.	de toi, (καὶ ἁπλ.	de vous. vous).
Δοτ.	σοὶ,	ὑμῖν.	Dat.	te, à toi,	à vous.
Αἰτ.	σὲ,	ὑμᾶς.	Ac.	te, toi,	vous.

ΤΡΙΤΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ.

Ὀν.	αὐτὸς, ἤ ἐκεῖνος,	αὐτοί.	Nom.	il ἤ lui,	ils, eux.
θηλ.	αὐτὴ,	αὐταί.		θηλ. elle.	elles.
Γεν.	αὐτοῦ,	αὐτῶν.	Gén.	de lui,	d'eux.
	αὐτῆς,	αὐτῶν.		d'elle.	d'elles.
Δοτ.	αὐτῷ,	αὐτοῖς.	Dat.	à lui,	à eux, leur.
	αὐτῇ,	αὐταῖς.		à elle.	à elles, leur.
Αἰτ.	αὐτὸν,	αὐτούς.	Ac.	le ἤ lui,	les, eux.
	αὐτὴν,	αὐτάς.		la, elle.	elles, les.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 52.

Ἔχει ὁ τέκτων (ὁ ξυλουργὸς) ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσῃ σφυρίον;—Ἔχει ἀρκετὰ διὰ νὰ ἀγοράσῃ ἕν.—Ἔχει ὁ πλοίαρχος ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσῃ πλοῖον; — Δὲν ἔχει ἀρκετὰ διὰ νὰ ἀγοράσῃ.— Ἐπιθυμεῖ ὁ χωρικὸς ν' ἀγοράσῃ ἄρτον; — Ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἱκανὰ χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσῃ.—Ἔχει ὁ υἱός σας χαρτίον διὰ νὰ γράψῃ γραμμάτιον; — Δὲν ἔχει διὰ νὰ γράψῃ. — Εὐκαιρεῖτε νὰ ἴδητε (voir) τὸν ἀδελφόν μου;—Δὲν εὐκαιρῶ νὰ τὸν ἴδω.—Θέλει ὁ πατήρ σας νὰ μὲ ἴδῃ;—Δὲν θέλει νὰ σᾶς ἴδῃ.—Ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας σάρωθρον, διὰ νὰ σαρώσῃ τὸ ἔδαφος; — Ἔχει διὰ νὰ τὸ σαρώσῃ.—Θέλει νὰ τὸ σαρώσῃ;—Θέλει νὰ τὸ σαρώσῃ.—Ἔχει ὁ ναύτης χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσῃ σοκολάταν;— Δὲν ἔχει διὰ νὰ ἀγοράσῃ.—Ἔχει ὁ μάγειρός σας χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσῃ βῳδινὸν κρέας;—Ἔχει διὰ νὰ ἀγοράσῃ.—Ἔχει χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσῃ ὀρνίθια;—Ἔχει διὰ νὰ ἀγοράσῃ.—Ἔχετε ἀρκετὸν ἅλας διὰ νὰ ἁλατίσητε τὸ βῳδινὸν κρέας μου;—Ἔχω ἀρκετὸν διὰ νὰ τὸ ἁλατίσω.—Θέλει ὁ φίλος σας νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν μου διὰ νὰ μὲ ἴδῃ;—Δὲν θέλει οὔτε νὰ ἔλθῃ (aller) εἰς τὴν οἰκίαν σας, οὔτε νὰ σᾶς ἴδῃ.—Ἐπιθυμεῖ ὁ γείτων σας νὰ φονεύσῃ τὸν ἵππον του; — Δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν φονεύσῃ.—Θέλετε νὰ φονεύσητε τοὺς φίλους σας;—Δὲν θέλω νὰ φονεύσω οὔτε τοὺς φίλους μου, οὔτε τοὺς ἐχθρούς μου.—Τίνα θέλετε νὰ φονεύσητε;—Δὲν θέλω νὰ φονεύσω οὐδένα (κανένα).—Θέλει ἡ μήτηρ σας νὰ μὲ ἴδῃ;—Θέλει νὰ σᾶς ἴδῃ, ἀλλὰ δὲν εὐκαιρεῖ.—Ἔχει ἡ μαγείρισσα χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσῃ πρόβειον κρέας;—Ἔχει ἀρκετὰ διὰ νὰ ἀγοράσῃ.—Θέλει ἡ θυγάτηρ σας νὰ ἴδῃ τὸν πατέρα μου;—Θέλει νὰ τὸν ἴδῃ, ἀλλὰ δὲν εὐκαιρεῖ.

ΘΕΜΑ 53.

Δύνασθε νὰ μοὶ κόψητε ἄρτον;—Δύναμαι νὰ σᾶς κόψω.—Ἔχετε μαχαίριον διὰ νὰ μοὶ κόψητε;—Ἔχω ἕν.—Δύνασθε νὰ διορθώσητε τὰς χειρίδας μου;—Δύναμαι νὰ τὰς διορθώσω, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τὸ κάμω.—Δύναται ὁ ράπτης νὰ μοὶ κάμῃ ἓν φόρεμα;—Δύναται νὰ σᾶς κάμῃ. — Θέλετε νὰ ὁμιλήσητε εἰς τὸν ἰατρόν; — Θέλω νὰ τῷ ὁμιλήσω.—Θέλει ὁ υἱός σας νὰ μὲ ἴδῃ διὰ νὰ μὲ ὁμιλήσῃ; — Θέλει νὰ σᾶς ἴδῃ διὰ νὰ σᾶς δώσῃ διακόσια πεντήκοντα ἓν φράγκον.—Θέλει ὁ υἱὸς τοῦ παλαιοῦ φίλου μας νὰ σφάξῃ ἕνα βοῦν;—Θέλει νὰ σφάξῃ δύο.—Τίς ἐπιθυμεῖ νὰ φονεύσῃ τὴν γάταν μας;—Τὸ παιδίον τοῦ γείτονός μας ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν φονεύσῃ.—Πόσα χρήματα δύ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νασθε νὰ μοὶ στείλητε;—Δύναμαι νὰ σᾶς στείλω ὀγδοήκοντα τρία φράγκα. — Θέλετε νὰ μοὶ στείλητε τὸν τάπητά μου;—Θέλω νὰ σᾶς τὸν στείλω.—Θέλετε νὰ στείλητε τί(ποτε) εἰς τὸν σκυτοτόμον;—Θέλω νὰ τῷ στείλω τὰ σανδάλιά μου.—Θέλετε νὰ τῷ στείλητε τὰ φορέματά σας;—Ὄχι, θέλω νὰ τὰ στείλω εἰς τὸν ῥάπτην μου.—Δύναται ὁ ῥάπτης νὰ μοὶ στείλῃ τὸ φόρεμά μου;—Δὲν δύναται νὰ σᾶς τὸ στείλῃ σήμερον.—Δύνανται τὰ τέκνα σας νὰ μοὶ γράψωσι;—Δύνανται νὰ σᾶς γράψωσιν αὔριον.—Θέλετε νὰ μοὶ δανείσητε τὸ κάνιστρόν σας;—Θέλω νὰ σᾶς τὸ δανείσω.—Ἔχει ὁ τέκτων ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσῃ τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου μου;—Ἔχει ἀρκετὰ διὰ νὰ τὴν ἀγοράσῃ.—Εὐκαιρεῖτε (διὰ) νὰ ἴδητε τὴν ἀδελφήν μου;—Δὲν εὐκαιρῶ (διὰ) νὰ τὴν ἴδω.—Θέλετε νὰ δώσητε αὐτὴν τὴν ἐσθῆτα εἰς τὴν ἀδελφήν σας;—Θέλω νὰ τὴν δώσω εἰς αὐτήν (κ. νὰ τῆς τὴν δώσω).—Θέλετε νὰ δώσητε ἄρτον εἰς αὐτὴν τὴν γυναῖκα;—Θέλω νὰ τῇ δώσω.

ΘΕΜΑ 54.

Ἔχετε ποτήριον διὰ νὰ πίητε τὸν οἶνόν σας;—Ἔχω ἕν, ἀλλὰ δὲν ἔχω οἶνον· δὲν ἔχω ἄλλο εἰμὴ τέϊον.—Θέλετε νὰ μοὶ δώσητε χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσω;—Θέλω νὰ σᾶς δώσω, ἀλλὰ σχεδὸν δὲν ἔχω.—Θέλετε νὰ μοὶ δώσητε ὅ,τι (ce que) ἔχετε;—Θέλω νὰ σᾶς τὸ δώσω.—Δύνασθε νὰ πίητε τόσον οἶνον, ὅσον γάλα;—Δύναμαι νὰ πίω τόσον ἐκ τοῦ μὲν, ὅσον ἐκ τοῦ δέ.—Ἔχει ὁ γείτων σας ξύλα διὰ νὰ ἀνάψῃ πῦρ (pour faire du feu);—Ἔχει διὰ νὰ ἀνάψῃ (pour en faire), ἀλλὰ δὲν ἔχει χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσῃ ἄρτον καὶ βούτυρον.—Θέλετε νὰ τῷ δανείσητε;—Θέλω νὰ τῷ δανείσω.—Θέλετε νὰ ὁμιλήσητε εἰς τὸν Γερμανόν;—Θέλω νὰ τῷ ὁμιλήσω.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀμερικανοῦ.—Θέλει νὰ μοὶ ὁμιλήσῃ ὁ Γερμανός;—Θέλει νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ.—Θέλει νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν ἀδελφόν μου ἢ εἰς τὸν ἰδικόν σας;—Θέλει νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν μὲν καὶ εἰς τὸν δέ.—Δύνανται νὰ ἐργάζωνται τὰ τέκνα τοῦ γείτονός μας;—Δύνανται, ἀλλὰ δὲν θέλουσι.

ΘΕΜΑ 55.

Θέλετε νὰ ὁμιλήσητε εἰς τὰ τέκνα (ἢ μετὰ τῶν τέκνων) τοῦ Ὁλλανδοῦ;—Θέλω νὰ τοῖς ὁμιλήσω.—Τί θέλετε νὰ τοῖς δώσητε;—Θέλω νὰ τοῖς δώσω καλὰ πλακούντια.—Θέλετε νὰ τοῖς δανείσητε τί(ποτε);—Θέλω νὰ τοῖς δανείσω τι, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ τοῖς δανείσω οὐδέν· δὲν ἔχω οὐδέν.—Ἔχει ἀκόμη ὁ μάγειρος ἅλας διὰ νὰ ἁλα-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τίση τὸ βφδινόν;—Ἔχει ἀκόμη ὀλίγον.—Ἔχει ἀκόμη ῥύζιον;—Ἔχει ἀκόμη πολύ.—Θέλει νὰ μοὶ δώση (ἐξ αὐτοῦ);—Θέλει νὰ σᾶς δώση.—Θέλει νὰ σφάξη τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ ὀρνίθιον;—Δὲν θέλει νὰ σφάξη οὔτε τοῦτο οὔτε ἐκεῖνο.—Ποῖον βοῦν θέλει νὰ σφάξη;—Θέλει νὰ σφάξη τὸν τοῦ καλοῦ γείτονος.—Θέλει νὰ σφάξη τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν βοῦν;—Θέλει νὰ σφάξη ἀμφοτέρους (καὶ τοὺς δύο).—Τίς θέλει νὰ μᾶς στείλη τὸ ἐλαιοδοχεῖον;—Ὁ μάγειρος θέλει νὰ σᾶς στείλη.—Ἔχετε νὰ (ἀ) κάμητε τί(ποτε);—Δὲν ἔχω νὰ κάμω τίποτε.

ΘΕΜΑ 56.

Τί ἔχει νὰ (ἀ) κάμη ὁ υἱός σας;—Ἔχει νὰ γράψη εἰς τοὺς καλοὺς φίλους του καὶ εἰς τοὺς πλοιάρχους.—Θέλετε νὰ τοῖς δώσητε χρήματα;—Θέλω νὰ τοῖς δώσω.—Θέλετε νὰ δώσητε ἄρτον εἰς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον;—Θέλω νὰ τῷ δώσω.—Θέλετε νὰ τῷ δώσητε φόρεμα;—Θέλω νὰ τῷ δώσω ἕν.—Θέλουσιν οἱ φίλοι σας νὰ μοὶ δώσωσι καφέν;—Θέλουσι νὰ σᾶς δώσωσι.—Θέλετε νὰ μοὶ δανείσητε τὰ βιβλία σας;—Θέλω νὰ σᾶς τὰ δανείσω.—Θέλετε νὰ δανείσητε τὸ στρῶμά σας εἰς τοὺς γείτονάς σας;—Θέλω νὰ τοῖς τὸ δανείσω.—Θέλετε νὰ δανείσητε *κύπελλα* (des tasses) εἰς τοὺς φίλους μου;—Δὲν δύναμαι νὰ δανείσω εἰς οὐδένα· δὲν ἔχω διόλου.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΑ'. LEÇON XXI.

Τίνι; εἰς τίνα; εἰς ποῖον;	*A qui?*
Τίνα; ποῖον;	*Qui?*
Τί;	*Que? quoi?*

Παρατ. λς'. Ἡ ἐρωτηματικὴ ἀντων. qui? (τίς;) τίθεται πάντοτε ἐπὶ προσώπων ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, μὴ ἔχουσα πληθυντικόν, αἱ δὲ que? καὶ quoi? τίθενται ἐπὶ πραγμάτων πάντοτε, μὴ ἔχουσαι ὁμοίως πληθ. Καὶ ὡς ὑποκείμενον δὲ καὶ ὡς αἰτιατικὴν (ἢ ἄμεσον ἀντικείμενον) πρέπει νὰ μεταχειριζώμεθα τὸ que, καὶ οὐδέποτε τὸ quoi

Κλίσις τῆς ἐρωτηματικῆς ἀντωνυμίας.

	Ἐπὶ προσώπων.		*Ἐπὶ πραγμάτων.*	
Ὀνομαστική. (ὑποκείμενον).	Τίς;	qui?	Τί;	que? quoi?
Γενική. (ἔμμεσον ἀντικ.)	Τίνος;	de qui?	Τίνος;	de quoi?
Δοτική. (ἔμμεσον ἀντικ.)	Τίνι; (εἰς τίνα;	à qui?	Τίνι (εἰς τί;)	à quoi?
Αἰτιατική. (ἄμεσον ἀντικ.)	Τίνα;	qui?	Τί;	que? quoi?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀποκρίνεσθαι.	Répondre. δ'.
Ἀποκρίνεσθαι τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ εἰς τὸν ἄνθρωπον.	Répondre à l'homme.
Ἀποκρίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις, ἢ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.	Répondre aux hommes.
Εἰς τίνα θέλετε νὰ ἀποκριθῆτε;	A qui voulez-vous répondre?
Θέλω νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὸν ἀδελφόν μου.	Je veux répondre à mon frère.
Ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ, ἢ εἰς αὐτόν.	Lui répondre.
Ἀποκρίνεσθαι αὐτῇ, ἢ εἰς αὐτήν.	Lui répondre.
Ἀποκρίνεσθαι αὐτοῖς (θ. αὐταῖς), εἰς αὐτοὺς—αὐτάς.	Leur répondre.
Θέλω νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὰ τέκνα μου.	Je veux répondre à mes enfants
Θέλω νὰ ἀποκριθῶ εἰς αὐτά.	Je veux leur répondre.
Ἀποκρίνεσθαι εἰς τὸ γραμμάτιον.	Répondre au billet.
Ἀποκρίνεσθαι εἰς αὐτὸ κτλ.	Y répondre.
Εἰς αὐτό, εἰς αὐτὰ κτλ.	*Y.*
Ἀποκρίνεσθαι εἰς τὰ γραμμάτια.	Répondre aux billets.
Ἀποκρίνεσθαι εἰς τὰς ἐπιστολάς.	Répondre aux lettres.
Ἀποκρίνεσθαι εἰς αὐτάς.	Y répondre.
Θέλετε νὰ ἀποκριθῆτε εἰς τὴν ἐπιστολήν μου;	Voulez-vous répondre à ma lettre?
Θέλω νὰ ἀποκριθῶ εἰς αὐτήν.	Je veux y répondre.
Τὸ θέατρον.	Le théâtre.
Ὁ χορός.	Le bal.
Ἡ λέσχη.	Le casin.

Ἑνικ.	*Πληθ.*	*Sing.*	*Plur.*
Εἰς τὸ θέατρον, (ἢ ἐν τῷ θεάτρῳ)	εἰς τὰ θέατρα. (ἐν τοῖς θεάτροις).	Au théâtre,	aux théâtres.
Εἰς τὸν χορόν,	εἰς τοὺς χορούς.	Au bal,	aux bals.
Εἰς τὴν λέσχην,	εἰς τὰς λέσχας.	Au casin,	aux casins.
Εἰς τὸν κῆπον,	εἰς τοὺς κήπους.	Au jardin,	aux jardins.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ ἀποθήκη (χ. τὸ μαγαζίον). (συνήθ. τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα).	Le magasin.
Τὸ γραφεῖον.	Le comptoir.
Ἡ ἀγορά.	Le marché.
Ὁ θάλαμος, τὸ δωμάτιον.	La chambre.
Ὁ κοιτών.	La chambre à coucher.

Ἐκεῖ, αὐτοῦ.	*Y.*
Ὑπάγειν ἐκεῖ.	*Y aller.*
Εἶναι ἐκεῖ.	*Y être.*

Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸ θέατρον;	Voulez-vous aller au théâtre?
Θέλω νὰ ὑπάγω (ἐκεῖ).	Je veux y aller.
Εἶναι ὁ ἀδελφός σας εἰς τὸ θέατρον;	Votre frère est-il au théâtre?
Εἶναι ἐκεῖ.	Il y est.
Ἡ ἀδελφή σας εἶναι εἰς τὸν χορόν;	Votre sœur est-elle au bal?
Εἶναι ἐκεῖ.	Elle y est.
Δὲν εἶναι ἐκεῖ.	Elle n'y est pas.
Ποῦ εἶναι;	Où est-elle?
Ποῦ εἶναι ὁ Κύριος Φιρμῖνος;	Où est Monsieur Firmin?
Εἶναι εἰς τὴν λέσχην.	Il est au casin.
Ποῦ εἶναι ἡ Κυρία Διδιέ;	Où est Madame Didier?
Εἶναι εἰς τὸν χορόν.	Elle est au bal.

Ἐν, ἐντὸς, μέσα εἰς.	*Dans.*
Ὁ πατήρ σας (ἢ ὁ Κύριος πατήρ σας) εἶναι ἐντὸς τοῦ κήπου του;	Votre père (ἢ Monsieur votre père) est-il dans son jardin?
Εἶναι ἐκεῖ.	Il y est.
Ποῦ εἶναι ὁ ἔμπορος;	Où est le marchand? / Où le marchand est-il?
Εἶναι ἐντὸς τοῦ γραφείου του (ἢ εἰς τὸ γραφεῖόν του).	Il est dans son comptoir.

Τί ἔχετε νὰ πράξητε;	Qu'avez-vous à faire?
Δὲν ἔχω τίποτε νὰ πράξω.	Je n'ai rien à faire.
Τί ἔχει ὁ τέκτων νὰ πίῃ;	Le charpentier qu'a-t-il à boire?
Ἔχετε νὰ κάμητέ τι;	Avez-vous quelque chose à faire?
Ἔχω νὰ ἀποκριθῶ εἰς μίαν ἐπιστολήν.	J'ai à répondre à une lettre.
Ἔχετε νὰ ὁμιλήσητε εἰς τὴν θείαν μου;	Avez-vous à parler à ma tante?
Ἔχω νὰ ὁμιλήσω εἰς τὴν θείαν σας.	J'ai à parler à votre tante.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 57.

Θέλετε νὰ μοὶ γράψητε;—Θέλω νὰ σᾶς γράψω.—Θέλετε νὰ γράψητε εἰς τὸν Ἰταλόν;—Θέλω νὰ τῷ γράψω.—Θέλει ὁ ἀδελφός σας νὰ γράψῃ εἰς τοὺς Ἄγγλους;—Θέλει νὰ τοῖς γράψῃ, ἀλλ' αὐτοὶ δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ τῷ ἀποκριθῶσι.—Θέλετε νὰ ἀποκριθῆτε εἰς τὸν φίλον σας;—Δὲν θέλω νὰ τῷ ἀποκριθῶ.—Εἰς τίνα θέλετε νὰ ἀποκριθῆτε;—Θέλω νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὸν καλὸν πατέρα μου.—Δὲν θέλετε νὰ ἀποκριθῆτε εἰς τοὺς καλοὺς φίλους;—Θέλω νὰ τοῖς ἀποκριθῶ.—Εἰς τίνα θέλετε νὰ δανείσητε τὰ ἀλεξίβροχά σας;—Θέλω νὰ τὰ δανείσω εἰς τοὺς φίλους μου.—Τίς θέλει νὰ σᾶς γράψῃ;—Ὁ Ῥῶσσος θέλει νὰ μοὶ γράψῃ.—Θέλετε νὰ τῷ ἀποκρίνησθε;—Δὲν θέλω νὰ τῷ ἀποκρίνωμαι.—Τίς θέλει νὰ γράψῃ εἰς τοὺς φίλους μας;—Τὰ τέκνα τοῦ γείτονός μας θέλουσι νὰ τοῖς γράψωσι.—Θέλουσιν αὐτοὶ (ils) νὰ τοῖς ἀποκρίνωνται;—Θέλουσι νὰ τοῖς ἀποκρίνωνται.—Εἰς τίνα θέλετε νὰ γράψητε;—Θέλω νὰ γράψω εἰς τὸν Ῥῶσσον.—Θέλει νὰ σᾶς ἀποκριθῇ;—Θέλει νὰ μᾶς ἀποκριθῇ, ἀλλὰ δὲν δύναται.—Δύνανται οἱ Ἱσπανοὶ νὰ μᾶς ἀποκριθῶσιν;—Αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ μᾶς ἀποκριθῶσιν, ἀλλ' ἡμεῖς (nous) δυνάμεθα νὰ τοῖς ἀποκριθῶμεν.—Εἰς τίνα θέλετε νὰ στείλητε τὸ γραμμάτιον τοῦτο;—Θέλω νὰ τὸ στείλω εἰς τὸν ξυλουργόν.—Τίς θέλει νὰ γράψῃ ἐπιστολὴν εἰς τὴν μητέρα σας;—Ἡ ἀδελφή μας θέλει νὰ γράψῃ μίαν εἰς τὴν μητέρα μας, καὶ δύο εἰς τὰς ἀδελφάς μας.

ΘΕΜΑ 58.

Τί ἔχετε νὰ κάμητε;—Ἔχω νὰ γράψω.—Τί ἔχετε νὰ γράψητε;—Ἔχω νὰ γράψω ἓν γραμμάτιον.—Πρὸς ποῖον (à qui);—Πρὸς τὸν (au) ξυλουργόν.—Εἰς τίνα θέλετε νὰ ὁμιλήσητε;—Θέλω νὰ ὁμιλήσω εἰς τοὺς Ἰταλοὺς καὶ εἰς τοὺς Γάλλους.—Τί ἔχει ὁ πατήρ σας νὰ πίνῃ;—Ἔχει νὰ πίνῃ καλὸν οἶνον.—Ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας νὰ πίῃ τί(ποτε);—Ἔχει νὰ πίῃ τέϊον.—Τί ἔχει νὰ κάμῃ ὁ σκυτοτόμος;—Ἔχει νὰ διορθώσῃ τὰ σανδάλιά μου.—Τί ἔχετε νὰ διορθώσητε;—Ἔχω νὰ διορθώσω τὰς λινᾶς περικνημῖδάς μου.—Πρὸς τίνα ἔχετε νὰ ὁμιλήσητε;—Ἔχω νὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν πλοίαρχον.—Πότε θέλετε νὰ τῷ ὁμιλήσητε;—Σήμερον.—Ποῦ θέλετε νὰ τῷ ὁμιλήσητε;—Εἰς τὸν οἶκόν του.—Πρὸς τίνα ἔχει νὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἀδελφός σας;—Ἔχει νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν υἱόν σας.—Τί ἔχει νὰ κάμῃ ὁ Ἄγγλος;—Ἔχει νὰ ἀποκριθῇ εἰς ἓν γραμμάτιον.—Εἰς ποῖον γραμμάτιον ἔχει νὰ ἀποκριθῇ;—Ἔχει νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὸ τοῦ καλοῦ Γερμανοῦ.—Ἔχω

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὸ γραμμάτιον τοῦ Γάλλου;—Ἔχετε νὰ ἀποκριθῆτε εἰς αὐτό.—Εἰς ποῖον γραμμάτιον ἔχετε νὰ ἀποκριθῆτε;—Ἔχω νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὸ τοῦ καλοῦ φίλου μου.—Ἔχει ὁ πατήρ σας νὰ ἀποκριθῇ εἰς γραμμάτιον;—Ἔχει νὰ ἀποκριθῇ εἰς ἓν γραμμάτιον.—Τίς ἔχει νὰ ἀποκριθῇ εἰς γραμμάτια;—Τὰ τέκνα σας ἔχουσι νὰ ἀποκριθῶσιν εἴς τινα.—Θέλετε νὰ ἀποκριθῆτε εἰς τὰ γραμμάτια τῶν ἐμπόρων;—Θέλω νὰ ἀποκριθῶ εἰς αὐτά.—Θέλει ὁ ἀδελφός σας νὰ ἀποκριθῇ εἰς τοῦτο τὸ γραμμάτιον ἢ εἰς ἐκεῖνο;—Δὲν θέλει νὰ ἀποκριθῇ οὔτε εἰς τοῦτο, οὔτε εἰς ἐκεῖνο.—Θέλει κανεὶς νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὸ γραμμάτιόν μου;—Οὐδεὶς θέλει νὰ ἀποκριθῇ εἰς αὐτό.—Θέλει ἡ ἀδελφή σας νὰ γράψῃ πολλὰς ἐπιστολάς;—Θέλει νὰ γράψῃ μίαν μόνον.—Εἰς ποῖον θέλει νὰ τὴν στείλῃ;—Εἰς τὴν φίλην της.—Εἰς ποίαν ἐπιστολὴν ἔχετε νὰ ἀποκριθῆτε;—Ἔχω νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὴν τῆς καλῆς μητρός μου.—Ἡ θεία σας ἔχει νὰ ἀποκριθῇ εἴς τινα (une) ἐπιστολήν;—Ἔχει νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὴν τοῦ πατρός μου, καὶ εἰς τὴν τῆς ἀδελφῆς μου.—Τίς θέλει νὰ γράψῃ εἰς τὰς ἀδελφάς μας;—Τὰ τέκνα τοῦ γείτονός μας θέλουσι νὰ ταῖς γράψωσι.—Δὲν θέλουσι νὰ γράψωσιν εἰς τὴν μητέρα των;—Θέλουσι νὰ τῇ γράψωσιν.

ΘΕΜΑ 59.

Εἰς ποῖα γραμμάτια θέλει νὰ ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σας;—Θέλει νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὰ τῶν καλῶν φίλων του.—Θέλει νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὸ γραμμάτιόν μου;—Θέλει νὰ ἀποκριθῇ εἰς αὐτό.—Ἔχετε νὰ ἀποκριθῆτε εἰς κανένα;—Δὲν ἔχω νὰ ἀποκριθῶ εἰς οὐδένα.—Τίς θέλει νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὰ γραμμάτιά μου;—Οἱ φίλοι σας θέλουσι νὰ ἀποκριθῶσιν εἰς αὐτά.—Ἐπιθυμεῖτε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸν χορόν;—Ἐπιθυμῶ νὰ ὑπάγω.—Πότε ἐπιθυμεῖτε νὰ ὑπάγητε;—Σήμερον.—Κατὰ ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς δέκα καὶ ἡμίσειαν.—Πότε θέλετε νὰ ὑπάγητε τὸ παιδίον σας εἰς τὸ θέατρον;—Θέλω νὰ τὸ ὑπάγω αὔριον.—Εἰς ποίαν ὥραν θέλετε νὰ τὸ ὑπάγητε ἐκεῖ;—Εἰς τὰς ἓξ παρὰ τέταρτον.—Ποῦ εἶναι ὁ ἔμπορος;—Εἶναι εἰς τὸ γραφεῖόν του.—Ποῦ θέλετε νὰ μᾶς ὑπάγητε;—Θέλω νὰ σᾶς ὑπάγω εἰς τὸ κατάστημά μου.—Ποῦ θέλει νὰ ὑπάγῃ ὁ ὑπηρέτης σας;—Θέλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀγοράν.—Εἶναι ὁ ἀδελφός σας εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν εἶναι ἐκεῖ.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τὸ γραφεῖόν του.—Ποῦ εἶναι ἡ θυγάτηρ σας;—Εἶναι εἰς τὸ θέατρον.—Εἶναι ἡ φίλη σας εἰς τὸν χορόν;—Εἶναι (ἐκεῖ).—Ποῦ εἶναι ἡ μήτηρ σας;—Εἶναι εἰς τὸ δωμάτιόν της.—Ποῦ εἶναι ὁ πατήρ σας;—Εἶναι εἰς τὸν κοιτῶνά του.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 60.

Ποῦ εἶναι ὁ Ὁλλανδός;—Εἶναι εἰς τὴν σιταποθήκην (grenier) του. —Θέλετε νὰ ἔλθητε εἰς τὴν οἰκίαν μου διὰ νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ θέατρον;—Θέλω νὰ ἔλθω (aller) εἰς τὴν οἰκίαν σας, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον.—Ποῦ εἶναι ὁ Ἰρλανδός;—Εἶναι εἰς τὴν ἀγοράν.—Εἰς ποίαν λέσχην θέλετε νὰ ὑπάγητε;—Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν τῶν Γάλλων.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸν κῆπόν μου ἢ εἰς τὸν τοῦ Σκώτου;—Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω οὔτε εἰς τὸν ἰδικόν σας, οὔτε εἰς τὸν τοῦ Σκώτου· θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸν τοῦ Ἰταλοῦ.—Ἐπιθυμεῖ ὁ ἰατρὸς νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ καταστήματά μας ἢ εἰς τὰ τῶν Ὁλλανδῶν;—Οὔτε εἰς τὰ ἰδικά σας θέλει νὰ ὑπάγῃ οὔτε εἰς τὰ τῶν Ὁλλανδῶν, ἀλλ' εἰς τὰ τῶν Γάλλων.—Τί θέλετε ν' ἀγοράσητε ἐν τῇ ἀγορᾷ;—Θέλω νὰ ἀγοράσω ἓν κάνιστρον καὶ τάπητας.—Ποῦ θέλετε νὰ τοὺς φέρητε;—Θέλω νὰ τοὺς φέρω εἰς τὴν οἰκίαν.

ΘΕΜΑ 61.

Πόσους τάπητας θέλετε νὰ ἀγοράσητε;—Θέλω νὰ ἀγοράσω δύο.—Εἰς τίνα θέλετε νὰ τοὺς δώσητε;—Θέλω νὰ τοὺς δώσω εἰς τὸν ὑπηρέτην μου.—Ἐπιθυμεῖ ὁ ὑπηρέτης σας νὰ σαρώσῃ τὸ δωμάτιον;—Ἐπιθυμεῖ νὰ τὸ σαρώσῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει καιρόν.—Ἔχουσιν οἱ Ἄγγλοι πολλὰς ἀποθήκας;—Ἔχουσι πολλάς.—Ἔχουσιν οἱ Γάλλοι τόσους σκύλους, ὅσους γάτους;—Ἔχουσι περισσοτέρους ἐκ τούτων παρὰ ἐξ ἐκείνων.—Ἔχετε πολλὰ τουφέκια εἰς τὰς ἀποθήκας σας;—Ἔχομεν πολλά, ἀλλὰ γεννήματα σχεδὸν δὲν ἔχομεν.—Θέλετε νὰ ἴδητε τὰ τουφέκιά μας;—Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὰς ἀποθήκας σας διὰ νὰ τὰ ἴδω.—Θέλετε νὰ ἀγοράσητε τί(ποτε);—Θέλω νὰ ἀγοράσω τι.—Τί θέλετε νὰ ἀγοράσητε;—Θέλω νὰ ἀγοράσω ἓν κάτοπτρον, μίαν φιάλην, κύπελλά τινα, ποτήρια καὶ ἓν πιστόλιον.—Πόθεν (où) θέλετε νὰ ἀγοράσητε τὸ κιβώτιόν σας;—Θέλω νὰ τὸ ἀγοράσω ἀπὸ τὴν (au) ἀγοράν.—Ἔχετε μέσα εἰς τὰς ἀποθήκας σας τόσον οἶνον, ὅσον τέϊον;—Ἔχομεν τόσον ἐκ τοῦ μὲν, ὅσον ἐκ τοῦ δέ.—Τίς θέλει νὰ σχίσῃ τὰ λινᾶ μου;—Οὐδεὶς θέλει νὰ τὰ σχίσῃ.

ΘΕΜΑ 62.

Θέλουσιν οἱ Ἄγγλοι νὰ μᾶς δώσωσιν ἄρτον;—Θέλουσι νὰ σᾶς δώσωσι.—Θέλουσι νὰ μᾶς δώσωσι τόσον βούτυρον, ὅσον ἄρτον;—Θέλουσι νὰ σᾶς δώσωσι περισσότερον ἐκ τούτου παρὰ ἐξ ἐκείνου.—Θέ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λετε νὰ δώσητε ἓν φράγκον εἰς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον;—Θέλω νὰ τῷ δώσω κἀμποσα (plusieurs).—Πόσα φράγκα θέλετε νὰ τῷ δώσητε;—Θέλω νὰ τῷ δώσω πέντε. — Τί θέλουσι νὰ μᾶς δανείσωσιν οἱ Γάλλοι;—Θέλουσι νὰ σᾶς δανείσωσι διάφορα (κἀμποσα) βιβλία.—Εὐκαιρεῖτε νὰ γράψητε εἰς τὸν ἔμπορον;—Θέλω νὰ τῷ γράψω, ἀλλὰ δὲν εὐκαιρῶ σήμερον. — Πότε θέλετε ν' ἀποκριθῆτε εἰς τὸν Γερμανόν; — Θέλω νὰ ἀποκριθῶ αὔριον.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς ὀκτώ.—Ποῦ θέλει νὰ ὑπάγῃ ὁ Ἱσπανός;—Δὲν θέλει νὰ ὑπάγῃ πουθενά. — Θέλει ὁ ὑπηρέτης σας νὰ θερμάνῃ τὸν ζωμόν μου;—Θέλει νὰ τὸν θερμάνῃ. —Θέλει νὰ ἀνάψῃ τὸ πῦρ μου;—Θέλει νὰ τὸ ἀνάψῃ.—Ποῦ θέλει νὰ ὑπάγῃ ὁ ἀρτοποιός;—Θέλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ δάσος. —Ποῦ εἶναι ὁ νεανίσκος;—Εἶναι εἰς τὸ θέατρον. —Τίς εἶναι εἰς τὸν χορὸν τοῦ πλοιάρχου;—Τὰ τέκνα καὶ οἱ φίλοι μας εἶναι ἐκεῖ.—Τίς εἶναι εἰς τὸν χορὸν τῆς θείας σας;—Ἡ θυγάτηρ μας, ἡ φίλη μας καὶ αἱ ἀδελφαί μας.—Ποῖος ἔχει τὸ ἀγγεῖόν μας;—Ἡ ἀδελφή σας τὸ ἔχει.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΒ'. LEÇON XXII.

Ενικ.	*Πληθ.*	*Sing.*	*Plur.*
Εἰς τὴν γωνίαν,	εἰς τὰς γωνίας.	Au coin,	aux coins.
Εἰς τὴν ὀπήν, (τρύπαν).	εἰς τὰς ὀπάς.	Au trou,	aux trous.
Ἐντὸς τῆς ὀπῆς,	ἐντὸς τῶν ὀπῶν.	Dans le trou,	dans les trous.
Εἰς τὸν πυθμένα, εἰς τὸ βάθος. (κ. εἰς τὸν πάτον).		Au fond.	
Εἰς τὸ βάθος τοῦ σάκκου.		Au fond du sac.	
Εἰς τὴν ἑστίαν (εἰς τὴν γωνίαν τῆς καμίνου).		Au coin du feu.	
Εἰς τὸ ἄκρον (τὸ τέλος).		Au bout.	
Εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ.		Au bout du chemin.	
Εἰς τὸ ἄκρον τῶν ὁδῶν.		Au bout des chemins.	
Ἡ ὁδός, ὁ δρόμος.		Le chemin, la rue.	
Τὸ ἄκρον, τὸ μέσον.		Le bout, le milieu.	
Μεταπέμπεσθαι, πέμπειν πρὸς ζήτησιν. (κ. λ. στέλλω νὰ ζητήσω).		*Envoyer chercher.*	

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὑπάγω νὰ ζητήσω (φέρω).	*Aller chercher.*
Θέλετε νὰ στείλητε νὰ (ἀνα)ζητήσητε οἶνον;	Voulez-vous envoyer chercher du vin?
Θέλω νὰ στείλω νὰ (ἀνα)ζητήσω.	Je veux en envoyer chercher.
Θέλει ὁ παῖς σας νὰ ὑπάγῃ νὰ φέρῃ ἄρτον;	Votre garçon veut-il aller chercher du pain?
Δὲν θέλει νὰ ὑπάγῃ νὰ φέρῃ.	Il ne veut pas en aller chercher.
Θέλω νὰ στείλω νὰ προσκαλέσω (ζητήσω) τὸν ἰατρόν.	Je veux envoyer chercher le médecin.
Θέλω νὰ στείλω νὰ τὸν προσκαλέσω.	Je veux l'envoyer chercher.
Θέλει νὰ στείλῃ νὰ καλέσῃ (ζητήσῃ) τοὺς ἀδελφούς μου.	Il veut envoyer chercher mes frères.
Θέλει νὰ στείλῃ νὰ τοὺς καλέσῃ (ζητήσῃ).	Il veut les envoyer chercher.
Θέλετε νὰ στείλητε νὰ καλέσητε (ζητήσητε) τὴν ἀδελφήν μου;	Voulez-vous envoyer chercher ma sœur?
Θέλω νὰ στείλω νὰ τὴν καλέσω (ζητήσω).	Je veux l'envoyer chercher.
Θέλετε νὰ στείλητε νὰ φέρητε (ζητήσητε) ποτήρια;	Voulez-vous envoyer chercher des verres?
Θέλω νὰ στείλω νὰ φέρω (ζητήσω).	Je veux en envoyer chercher.
Θέλετε νὰ ὑπάγητε νὰ φέρητε (ζητήσητε) μίαν ἅμαξαν;	Voulez-vous aller chercher une voiture?
Θέλω νὰ ὑπάγω νὰ φέρω (ζητήσω).	Je veux en aller chercher une.
Ἡ ἅμαξα, τὸ ὄχημα.	La voiture, le carrosse.
Τί ἔχετε νὰ κάμητε;	Qu'avez-vous à faire?
Ἔχω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἀγοράν.	J'ai à aller au marché.
Τί ἔχετε νὰ πίητε;	Qu'avez-vous à boire?
Ἔχομεν νὰ πίωμεν καλὸν οἶνον.	Nous avons à boire de bon vin.
Ἔχετε νὰ διορθώσητε τὰς περικνημῖδάς σας.	Vous avez à raccommoder vos bas.
Ἔχουσιν.	Ils ont.
Ἔχουσιν (αὐταί).	Elles ont.
Τί ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι;	Les hommes qu'ont-ils?
Ἔχουσι νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ κατάστημα.	Ils ont à aller au magasin.
Τί ἔχουσιν αἱ γυναῖκες;	Les femmes qu'ont-elles?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχουσι νὰ ῥάψωσιν.	Elles ont à coudre.
Εἶναι πληθ. (ἑλ. εἰσίν).	Ils sont.
Εἶναι (αὗται).	Elles sont.
Εἶναι ἀπηυδημένα τὰ παιδία;	Les enfants sont-ils fatigués?
Εἶναι ἀπηυδημένα.	Ils sont fatigués.
Εἶναι ἀπηυδημέναι αἱ κυρίαι;	Les demoiselles sont-elles fatiguées? (*)
Δὲν εἶναι ἀπηυδημέναι.	Elles ne sont pas fatiguées.
Ἡ ἑσπέρα ἢ τὸ ἑσπέρας. (κ. τὸ βράδυ).	Le soir.
Ἀπόψε (κ. λ. τοῦτο τὸ ἑσπέρας).	Ce soir.
Τὸ πρωΐ, ἡ πρωΐα.	Le matin.
Σήμερον τὸ πρωΐ.	Ce matin.
Νῦν, τώρα, κατὰ τὸ παρόν.	A présent.
Σύ.	*Tu* (**).
Ἔχεις.	Tu as.
Εἶσαι.	Tu es.
Ἔχεις;	As-tu?
Εἶσαι;	Es-tu?
Φοβεῖσαι;	As-tu peur?
Δὲν φοβοῦμαι.	Je n'ai pas peur.
Πεινᾷς;	As-tu faim?
Αἰσθάνεσαι ζέστην;	As-tu chaud?
Κρυόνεις;	As-tu froid?
Εἶσαι ἀπηυδημένος;	Es-tu fatigué?
Θέλεις.	Tu veux.
Δύνασαι.	Tu peux.
Θέλεις νὰ ἀνάψῃς τὸ πῦρ μου;	Veux-tu faire mon feu?

(*) Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν θηλυκῶν ἐπιθέτων λόγος γενήσεται ἐν οἰκειοτέρῳ τόπῳ· ἀρκεῖ δὲ νῦν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ συνήθης κατάληξις αὐτῶν εἶναι εἰς ε ἄφωνον, προστιθέμενον ὡς ἐπὶ πλεῖστον εἰς τὸ ἀρσενικόν.

(**) Τὸ δεύτερον ἑνικ. πρόσωπον μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι ὡς δεῖγμα οἰκειότητος πρὸς συγγενεῖς καὶ στενοὺς φίλους, ἔτι δὲ καὶ εἰς ἐχθροὺς πρὸς δήλωσιν καταφρονήσεως· καὶ εἰς τὴν ποίησιν δὲ ἢ εἰς ὕφος ὑψηλὸν εἶναι ἐν μεγίστῃ χρήσει ἡ δευτεροπρόσωπος ἀντωνυμία· καὶ πρὸς ὑπηρέτας δὲ δι' αὐτῆς ἀποτείνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θέλω νὰ τὸ ἀνάψω, πλὴν δὲν δύναμαι.	Je veux le faire, mais je ne peux pas.
Πωλεῖν.	*Vendre.* δ'.
Λέγειν.	*Dire.* * δ'.
Λέγειν εἴς τινα.	Dire à quelqu'un.
Θέλετε νὰ εἴπητε εἰς τὸν ὑπηρέτην νὰ ἀνάψῃ τὸ πῦρ;	Voulez-vous dire au domestique de faire le feu?
Θέλω νὰ εἴπω εἰς αὐτὸν νὰ τὸ ἀνάψῃ (κ. λ. θέλω νὰ τοῦ τὸ εἴπω).	Je veux le lui dire.
Ἡ λέξις—ὁ λόγος.	Le mot.

Παρατ. λζ'. Τὸ dire πρὸ ἀπαρεφάτου λαμβάνει πάντοτε τὴν πρόθεσιν de.

Ἑνικ.	*Πληθ.*	*Sing.*	*Plur.*
Σου (σός).	Σου (σοὶ κτλ.)	Ton.	Tes.
Ὁ ἰδικός σου. (ὁ σὸς κτλ.)	Οἱ ἰδικοί σου. (οἱ σοὶ κτλ.)	Le tien.	Les tiens.

Τὸ βιβλίον σου, — τὰ βιβλία σου. Ton livre, — Tes livres.

Τὸ θηλυκὸν τοῦ ton εἶναι ta· ἡ δ' ἀντωνυμία le tien γίνεται εἰς τὸ θηλ. la tienne (ἡ ἰδική σου), les tiennes (αἱ ἰδικαί σου).

Ἡ ἀδελφή σου, — αἱ ἀδελφαί σου. Ta sœur, — Tes sœurs.

ΘΕΜΑ 63.

Θέλετε νὰ στείλητε νὰ φέρητε (ζητήσητε) ζάχαριν; — Θέλω νὰ στείλω νὰ φέρω. — Θέλεις, υἱέ μου (mon fils, veux-tu), νὰ ὑπάγῃς νὰ φέρῃς (ζητήσῃς) πλακούντια; — Μάλιστα, πάτερ μου (mon père), θέλω νὰ ὑπάγω νὰ φέρω (Je veux en aller chercher). — Ποῦ θέλεις νὰ ὑπάγῃς; — Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸν (dans le ἢ au) κῆπον. — Τίς εἶναι εἰς τὸν κῆπον; — Τὰ τέκνα τῶν φίλων μας εἶναι ἐκεῖ. — Θέλετε νὰ στείλητε νὰ καλέσητε (ζητήσητε) τὸν ἰατρόν; — Θέλω νὰ στείλω νὰ τὸν ζητήσω (καλέσω). — Τίς θέλει νὰ ὑπάγῃ νὰ καλέσῃ (ζητήσῃ) τὸν ἀδελφόν μου; — Ὁ ὑπηρέτης θέλει νὰ ὑπάγῃ νὰ τὸν καλέσῃ (chercher). — Ποῦ εἶναι ὁ ἀδελφός σας; — Εἶναι εἰς τὸ γραφεῖόν του. — Θέλετε νὰ μοὶ δώσητε τὸν ζωμόν του; — Θέλω νὰ σᾶς τὸν δώσω. — Θέλετε νὰ μοὶ δώσητε χρήματα, διὰ νὰ ὑπάγω νὰ φέρω (ζητήσω) γάλα; — Θέλω νὰ σᾶς δώσω διὰ νὰ ὑπάγητε νὰ φέρητε. — Ποῦ εἶναι τὰ χρήματά σας; — Εἶναι εἰς τὸ γραφεῖόν μου. — Θέλετε νὰ ὑπάγητε νὰ τὰ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

φέρητε;—Θέλω νὰ ὑπάγω νὰ τὰ φέρω.—Θέλετε νὰ ἀγοράσητε τὸν ἵππον μου;—Δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἀγοράσω· δὲν ἔχω χρήματα.—Ποῦ εἶναι ἡ γάτα σας;—Εἶναι ἐντὸς τῆς τρύπας (μέσα εἰς τὴν τρύπαν). Εἰς ποίαν τρύπαν (Dans quel trou) εἶναι;—Εἶναι εἰς τὴν τρύπαν (dans le...) τῆς ἀποθήκης.—Ποῦ εἶναι ὁ σκύλος τοῦ ἀνθρώπου τούτου;—Εἶναι εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ πλοίου.—Ποῦ ἔχει ὁ χωρικὸς τὰ γεννήματά του;—Τὰ ἔχει ἐντὸς τοῦ σάκκου του.—Ἔχει γάταν;—Ἔχει μίαν (un).—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τὸν πάτον τοῦ σάκκου.—Εἶναι ἡ γάτα σας ἐντὸς τοῦ σάκκου τούτου;—Εἶναι (ἐκεῖ).—Θέλεις, κόρη μου, (Ma fille, veux-tu) νὰ ὑπάγῃς νὰ φέρῃς ζάχαριν;—Μάλιστα, μῆτέρ μου, θέλω νὰ ὑπάγω νὰ φέρω (ζητήσω).—Θέλεις, μῆτέρ μου, (Ma mère, veux-tu) νὰ μὲ δώσῃς χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσω κεράσια;—Θέλω νὰ σοὶ δώσω διὰ νὰ ἀγοράσῃς (ἐξ αὐτῶν).—Θέλεις, ἀδελφέ μου, νὰ ὑπάγῃς εἰς τῆς θείας μας;—Θέλω νὰ ὑπάγω σήμερον.

ΘΕΜΑ 64.

Ἔχετε νὰ κάμητε τί(ποτε);—Ἔχω νὰ κάμω κἄτι.—Τί ἔχετε νὰ κάμητε;—Ἔχω νὰ διορθώσω τὰς μεταξίνας περικνημῖδάς μου, καὶ νὰ ὑπάγω ἕως εἰς τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ.—Τίς εἶναι εἰς τὸ τέλος (ἄκρον) τῆς ὁδοῦ;—Ὁ πατήρ μου εἶναι ἐκεῖ.—Ἔχει ὁ μάγειρός σας νὰ πίῃ τι;—Ἔχει νὰ πίῃ οἶνον καὶ καλὸν ζωμόν.—Δύνασθε νὰ μοὶ δώσητε τόσον βούτυρον, ὅσον ἄρτον;—Δύναμαι νὰ σᾶς δώσω περισσότερον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνου.—Δύναται ὁ φίλος σας νὰ πίνῃ τόσον οἶνον, ὅσον καφέν;—Δύναται νὰ πίνῃ τόσον ἐκ τούτου, ὅσον ἐξ ἐκείνου.—Ἔχετε νὰ ὁμιλήσητε μετά τινος;—Ἔχω νὰ ὁμιλήσω εἰς διαφόρους ἀνθρώπους.—Εἰς πόσους ἀνθρώπους ἔχετε νὰ ὁμιλήσητε;—Ἔχω νὰ ὁμιλήσω εἰς τέσσαρας.—Πότε ἔχετε νὰ ὁμιλήσητε εἰς αὐτούς;—Ἀπόψε.—Κατὰ ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς ἐννέα παρὰ τέταρτον (à neuf heures).—Πότε ἐμπορεῖτε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν ἀγοράν;—Ἐμπορῶ νὰ ὑπάγω τὸ πρωΐ.—Κατὰ ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς ἑπτὰ καὶ ἡμίσειαν.—Πότε θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τοῦ Γάλλου;—Θέλω νὰ ὑπάγω (ἐκεῖ) ἀπόψε.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τοῦ ἰατροῦ τὸ πρωΐ ἢ τὸ βράδυ;—Θέλω νὰ ὑπάγω τὸ πρωΐ.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς δέκα καὶ τέταρτον.

ΘΕΜΑ 65.

Ἔχετε νὰ γράψητε τόσας ἐπιστολὰς, ὅσας ὁ Ἄγγλος;—Ἔχω νὰ γράψω ὀλιγωτέρας ἀπὸ ἐκεῖνον.—Θέλετε νὰ ὁμιλήσητε εἰς τὸν Γερ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μανόν;—Θέλω νὰ ὁμιλήσω εἰς αὐτόν.—Πότε θέλετε νὰ ὁμιλήσητε εἰς αὐτόν;—Τώρα.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τὸ ἄλλον ἄκρον τοῦ δάσους.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν ἀγοράν;—Θέλω νὰ ὑπάγω διὰ νὰ ἀγοράσω φορέματα.—Δὲν θέλουσιν οἱ γείτονές σας νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν θέλουσι νὰ ὑπάγωσιν· εἶναι ἀπηυδημένοι.—Ἔχεις τὴν τόλμην νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸ δάσος τὸ βράδυ;—Ἔχω τὴν τόλμην νὰ ὑπάγω, ἀλλ' ὄχι (mais pas) τὸ βράδυ.—Δύνανται τὰ τέκνα σας νὰ ἀποκριθῶσιν εἰς τὰς ἐπιστολάς μου;—Δύνανται νὰ ἀποκριθῶσιν εἰς αὐτάς (y).—Τί θέλετε νὰ εἴπητε εἰς τὸν ὑπηρέτην;—Θέλω νὰ εἴπω εἰς αὐτὸν νὰ ἀνάψῃ τὸ πῦρ καὶ νὰ σαρώσῃ τὸ κατάστημα (le magasin).—Θέλετε νὰ εἴπητε εἰς τὸν ἀδελφόν σας νὰ μοὶ πωλήσῃ τὸν ἵππον του;—Θέλω νὰ εἴπω εἰς αὐτὸν νὰ σᾶς τὸν πωλήσῃ.—Τί θέλετε νὰ μοὶ εἴπητε;—Θέλω νὰ σᾶς εἴπω μίαν λέξιν.—Τίνα θέλετε νὰ ἴδητε;—Θέλω νὰ ἴδω τὸν Σκῶτον.—Ἔχετε νὰ εἴπητε τί(ποτε) εἰς αὐτόν;—Ἔχω νὰ εἴπω εἰς αὐτὸν λόγους τινάς.—Ποῖα βιβλία θέλει νὰ πωλήσῃ ὁ ἀδελφός μου;—Θέλει νὰ πωλήσῃ τὰ ἰδικά σου καὶ τὰ ἰδικά του.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΓ'.

LEÇON XXIII.

Ἐξέρχεσθαι, ἐκβαίνειν.	*Sortir.* 6'.
Μένειν, ἵστασθαι.	*Rester.* α'.
Πότε θέλετε νὰ ἐξέλθητε;	Quand voulez-vous sortir?
Θέλω νὰ ἐξέλθω τώρα.	Je veux sortir à présent.
Θέλω νὰ μείνω εἰς τὴν οἰκίαν.	Je veux rester à la maison.
Ἐνταῦθα, ἐδῶ.	*Ici, y.*
Μένειν ἐδῶ.	Rester ici.
Ἐκεῖ, αὐτοῦ.	*Là, y.*
Θέλετε νὰ μείνητε ἐδῶ;	Voulez-vous rester ici?
Θέλω νὰ μείνω (ἐδῶ).	Je veux y rester.
Θέλει ὁ φίλος σας νὰ μείνῃ ἐκεῖ;	Votre ami veut-il rester là?
Δὲν θέλει νὰ μείνῃ ἐκεῖ.	Il ne veut pas y rester.
Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τοῦ ἀδελφοῦ σας;	Voulez-vous aller chez votre frère?
Θέλω νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.	Je veux y aller.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τῆς μητρός μου;	Voulez-vous aller chez ma mère?
Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.	Je ne veux pas y aller.
Ἡ ἡδονὴ, ἡ εὐχαρίστησις, ἡ χάρις.	Le plaisir.
Τέρπειν, εὐφραίνειν, προξενεῖν εὐχαρίστησιν.	Faire plaisir.
Χαρίζεσθαι, ποιεῖν χάριν.	Faire un plaisir.
Μοὶ κάμνετε μίαν χάριν;	Voulez-vous me faire un plaisir?
Λέγετε; (κ. λ. θέλετε νὰ εἴπητε);	Voulez-vous dire?
Λέγω. (κ. λ. θέλω νὰ εἴπω).	Je veux dire.
Πηγαίνετε;	Allez-vous?
Πηγαίνω.	Je vais.
Δὲν πηγαίνω.	Je ne vais pas.
Πηγαίνεις.	Tu vas.
Πηγαίνει;	Va-t-il?
Πηγαίνει.	Il va.
Δὲν πηγαίνει.	Il ne va pas.
Πηγαίνομεν;	Allons-nous?
Πηγαίνομεν.	Nous allons.
Τί πηγαίνετε νὰ κάμητε εἰς αὐτόν;	Qu'allez-vous faire chez lui?
Πηγαίνω νὰ τὸν ζητήσω.	Je vais le chercher.
Τί μέλλετε (κ. λ. τί πηγαίνετε) νὰ κάμητε;	Qu'allez-vous faire?
Μέλλω (τώρα) νὰ ἀναγνώσω (*).	Je vais lire.
Ἀναγινώσκειν.	Lire.
Πηγαίνετε εἰς τοῦ ἀδελφοῦ σας;	Allez-vous chez votre frère?
Πηγαίνω.	J'y vais.
Ποῦ πηγαίνει;	Où va-t-il?
Πηγαίνει εἰς τοῦ πατρός του.	Il va chez son père.

Ὅλος,	*ὅλοι.*	*Tout,*	*tous.*
Ὅλη,	*ὅλαι.*	*Toute,*	*toutes.*

Καθ' ἑκάστην, καθ' ἡμέραν. (πᾶσαν ἡμέραν).	Tous les jours.

(*) Τὸ aller (ὑπάγω) μεταχειρίζονται πολλάκις οἱ Γάλλοι ὡς βοηθητικὸν ῥῆμα, ἐκφράζοντες τὴν βούλησιν, ἢ τὴν ὅσον οὔπω γενησομένην πρᾶξιν· τὸ μετ' αὐτὸ ῥῆμα τίθεται εἰς ἀπαρέμφατον ἄνευ προθέσεως.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Καθ' ἑκάστην πρωΐαν, κάθε πρωΐ.	Tous les matins.
Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, κάθε ἑσπέρας (κάθε βράδυ).	Tous les soirs.
Εἶναι.	*Il est.* (Γαλ. ἰδιωτισμός).
Ἀργά.	*Tard.*
Τί ὥρα εἶναι;	Quelle heure est-il?
Εἶναι τρεῖς (ὧραι).	Il est trois heures.
Εἶναι μεσημέριον. (εἶναι δωδεκάτη).	Il est midi.
Εἶναι μεσημέριον καὶ τέταρτον.	Il est midi et quart. / Il est midi et un quart.
Εἶναι ἓξ παρὰ τέταρτον.	Il est six heures moins un quart
Εἶναι μία καὶ ἡμίσεια. (κ. λ. μιά-μιση).	Il est une heure et demie.
Ἕν λεπτόν.	Une minute.
Εἶναι δέκα καὶ εἴκοσι (λεπτά).	Il est dix heures et vingt minutes.
Εἶναι δέκα παρὰ εἴκοσι.	Il est dix heures moins vingt minutes.
Γνωρίζειν, ἔχειν γνωριμίαν μετά τινος.	*Connaître.* * δ'.
Γνωρίζειν τινά.	Connaître un homme
Χρεία, ἀνάγκη.	*Besoin.*
Ἔχειν χρείαν ἢ ἀνάγκην.	Avoir besoin de...
Ἔχω ἀνάγκην αὐτοῦ. / Τὸ χρειάζομαι.	J'en ai besoin.
Χρειάζεσθε (ἢ σᾶς ἀναγκαιοῖ) τὸ μαχαίριον τοῦτο;	Avez-vous besoin de ce couteau?
Δὲν τὸ χρειάζομαι.	Je n'en ai pas besoin.
Χρειάζεσθε τὰ μαχαίρια ταῦτα;	Avez-vous besoin de ces couteaux?
Τὰ χρειάζομαι.	J'en ai besoin.
Δὲν τὰ χρειάζομαι.	Je n'en ai pas besoin.
Χρειάζεσθε τὸ κονδύλιον τοῦτο;	Avez-vous besoin de cette plume?
Τὸ χρειάζομαι.	J'en ai besoin.
Δὲν χρειάζομαι τίποτε.	Je n'ai besoin de rien.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Χρειάζεται χρήματα; (Ἔχει ἀνάγκην χρημάτων);	A-t-il besoin d'argent?
Δὲν χρειάζεται.	Il n'en a pas besoin.
Τίνος; τί; ἀπὸ τί;	*De quoi?*
Τίνος ἔχετε χρείαν ἢ ἀνάγκην; Τί χρειάζεσθε;	De quoi avez-vous besoin?

Ἡ Γενικὴ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, ὡς ἔμμεσον ἀντικείμενον.

Ἐμοῦ, μοῦ. Παρ' ἐμοῦ, ἀπὸ ἐμέ (*).	De moi.
Σοῦ. (Παρὰ σοῦ ἢ ἀπὸ σέ).	De toi.
Αὐτοῦ ἢ ἐκείνου. (Παρ' αὐτοῦ, παρ' ἐκείνου).	De lui (en).
Αὐτῆς.—Παρ' αὐτῆς κτλ.	D'elle (en).
Ἡμῶν.—Παρ' ἡμῶν (ἀπὸ ἡμᾶς).	De nous.
Ὑμῶν.—Παρ' ὑμῶν (ἀπὸ σᾶς).	De vous.
Αὐτῶν ἢ ἐκείνων.—Παρ' αὐτῶν ἢ παρ' ἐκείνων (κ. ἀπὸ αὐτούς).	D'eux (en).
Αὐτῶν.—Παρ' αὐτῶν (κ. ἀπὸ αὐτάς).	D'elles (en).
Ἔχει χρείαν ὁ πατήρ σας παρ' ἐμοῦ; Μὲ χρειάζεται ὁ πατήρ σας;	Votre père a-t-il besoin de moi?
Ἔχει χρείαν παρ' ὑμῶν. Σᾶς χρειάζεται.	Il a besoin de vous.
Χρειάζεσθε τὰ βιβλία ταῦτα; Τὰ χρειάζομαι.	Avez-vous besoin de ces livres? J'en ai besoin.
Χρειάζεται ἡ μήτηρ σας τὴν ἀδελφήν μου;	Votre mère a-t-elle besoin de ma sœur?

(*) Ὅταν πρόκηται νὰ ἀφαιρέσωσιν ἢ νὰ ἀπενέγκωσί τι ἔκ τινος προσώπου ἢ μέρους, οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὴν γενικὴν πτῶσιν, καλουμένην τότε παρὰ τοῖς Γραμματικοῖς Ablatif (Ἀφαιρετικήν). Ἡμεῖς ἐκφράζομεν τὴν πτῶσιν ταύτην διὰ τῆς ἐκ ἢ ἀπὸ ἢ παρὰ προθέσεως.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὴν χρειάζεται.	Elle en a besoin.
Ἔχει χρείαν τῶν ἀδελφῶν μου;	A-t-elle besoin de mes frères?
Ἔχει χρείαν αὐτῶν. Τοὺς χρειάζεται.	Elle en a besoin. Elle a besoin d'eux.
Τίνος χρείαν ἔχει ὁ πατήρ σας;	De qui votre père a-t-il besoin?
Οὐδενὸς ἔχει χρείαν. (Δὲν χρειάζεται κανένα).	Il n'a besoin de personne.

ΘΕΜΑ 66.

Μοὶ κάμνετε (voulez-vous me faire) μίαν χάριν;—Μάλιστα, Κύριε, ποίαν (lequel); —Λέγετε εἰς τὸν ὑπηρέτην μου νὰ ἀνάψῃ τὸ πῦρ; —Τῷ λέγω (je veux lui dire) νὰ τὸ ἀνάψῃ.—Τῷ λέγετε νὰ σαρώσῃ τὰ καταστήματα;—Τῷ λέγω νὰ τὰ σαρώσῃ.—Τί θέλετε νὰ εἴπητε εἰς τὸν πατέρα σας; — Θέλω νὰ εἴπω εἰς αὐτὸν νὰ σᾶς πωλήσῃ τὸν ἵππον του.—Λέγετε (voulez-vous dire) εἰς τὸν υἱόν σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τοῦ πατρός μου; — Τῷ λέγω νὰ ὑπάγῃ. — Ἔχετε νὰ μοὶ εἴπητε τίποτε;—Οὐδὲν ἔχω νὰ σᾶς εἴπω.—Ἔχετε νὰ εἴπητε τί(ποτε) εἰς τὸν πατέρα μου; —Ἔχω νὰ τῷ εἴπω ἕνα λόγον. — Θέλουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι νὰ πωλήσωσι τοὺς τάπητάς των;—Δὲν θέλουσι νὰ τοὺς πωλήσωσιν.—Ἰωάννη (Jean), ἐδῶ εἶσαι (es tu là);—Μάλιστα, Κύριε, ἐδῶ εἶμαι (j'y suis). — Τί μέλλεις (que vas tu) νὰ κάμῃς; — Μέλλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸν πιλοποιόν σας διὰ νὰ τῷ εἴπω νὰ διορθώσῃ τὸν πῖλόν σας.—Πηγαίνεις εἰς (veux-tu aller chez) τὸν ῥάπτην διὰ νὰ τῷ εἴπῃς νὰ διορθώσῃ τὰ φορέματά μου;—Πηγαίνω (je veux y aller).—Πηγαίνετε εἰς τὴν ἀγοράν; — Πηγαίνω.— Τί ἔχει ὁ ἔμπορός σας νὰ πωλήσῃ;—Ἔχει νὰ πωλήσῃ ὡραίας βυρσίνας χειρίδας, κτένια, καλὸν ἐριοῦχον καὶ ὡραῖα ξύλινα καλάθια. — Ἔχει νὰ πωλήσῃ σιδηρᾶ πιστόλια;—Ἔχει νὰ πωλήσῃ (καὶ ἐκ τούτων, en).— Μὲ πωλεῖ (veut-il me vendre) τοὺς ἵππους του;—Σᾶς τοὺς πωλεῖ. —Ἔχετε τίποτε διὰ πώλημα (à vendre);—Δὲν ἔχω τίποτε διὰ πώλημα.— Λέγετε εἰς τὴν θυγατέρα σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τῆς μητρός μου;—Τῇ λέγω (je veux lui) νὰ ὑπάγῃ (ἐκεῖ).

ΘΕΜΑ 67.

Εἶναι ἀργά;—Δὲν εἶναι ἀργά.—Τί ὥρα εἶναι;—Εἶναι δώδεκα (midi et) καὶ τέταρτον.—Ποίαν ὥραν θέλει νὰ ἐξέλθῃ ὁ πλοίαρχος;— Θέλει νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὰς ὀκτὼ παρὰ τέταρτον.—Τί μέλλετε νὰ κάμητε; —Μέλλω νὰ ἀναγνώσω.—Τί ἔχετε νὰ ἀναγνώσητε;—Ἔχω νὰ ἀναγνώσω ἓν καλὸν βιβλίον.—Μοὶ τὸ δανείζετε;—Σᾶς τὸ δανείζω.—Πό-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τε θέλετε νὰ μοὶ τὸ δανείσητε;—Σᾶς τὸ δανείζω αὔριον.—Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἐξέλθητε;—Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐξέλθω.—Μένετε ἐδῶ, ἀγαπητέ μοι (mon cher) φίλε;—Δὲν δύναμαι νὰ μείνω ἐδῶ.—Ποῦ ἔχετε νὰ ὑπάγητε;—Ἔχω νὰ ὑπάγω εἰς τὸ γραφεῖον.—Πότε θέλετε νὰ ὑπάγητε (voulez-vous aller) εἰς τὸν χορόν;—Ἀπόψε.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Τὰ μεσάνυκτα.—Πηγαίνετε εἰς τοῦ Σκώτου τὸ ἑσπέρας ἢ τὸ πρωΐ;—Πηγαίνω (καὶ) τὸ ἑσπέρας καὶ τὸ πρωΐ.—Ποῦ πηγαίνετε τώρα;—Πηγαίνω εἰς τὸ θέατρον.—Ποῦ πηγαίνει ὁ υἱός σας;—Δὲν πηγαίνει πουθενὰ, μέλλει νὰ μείνῃ εἰς τὴν οἰκίαν διὰ νὰ γράψῃ τὰ γραμμάτιά του.—Ποῦ εἶναι ἡ ἀδελφή σας;—Εἶναι ἐντὸς τοῦ δωματίου της.—Δὲν θέλει νὰ ἐξέλθῃ;—Ὄχι, Κυρία, δὲν θέλει νὰ ἐξέλθῃ.—Τί μέλλει νὰ κάμῃ ἐκεῖ;—Μέλλει νὰ γράψῃ εἰς τὰς φίλας της.—Θέλετε νὰ μείνητε ἐδῶ ἢ ἐκεῖ;—Θέλω νὰ μείνω ἐκεῖ.—Ποῦ θέλει νὰ μείνῃ ἡ μήτηρ σας;—Θέλει νὰ μείνῃ ἐκεῖ.—Ἐπιθυμεῖ ἡ φίλη μας νὰ μείνῃ ἐντὸς τοῦ κήπου;—Ἐπιθυμεῖ νὰ μείνῃ (ἐκεῖ).

ΘΕΜΑ 68.

Ποίαν ὥραν εἶναι ὁ Ὁλλανδὸς εἰς τὴν οἰκίαν του;—Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του πᾶσαν ἑσπέραν εἰς τὰς ἐννέα καὶ τέταρτον.—Πότε πηγαίνει ὁ μάγειρός σας εἰς τὴν ἀγοράν;—Πηγαίνει κάθε πρωΐ εἰς τὰς πέντε καὶ ἡμίσειαν.—Πότε πηγαίνει ὁ γείτων μας εἰς τοὺς Ἰρλανδούς;—Πηγαίνει καθ' ἑκάσην.—Ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς ὀκτὼ τὸ (du) πρωΐ.—Τί θέλετε νὰ ἀγοράσητε;—Δὲν θέλω νὰ ἀγοράσω οὐδὲν, ἀλλ' ὁ πατήρ μου θέλει νὰ ἀγοράσῃ ἓν ἀγγεῖον.—Θέλει νὰ ἀγοράσῃ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο;—Δὲν θέλει νὰ ἀγοράσῃ οὔτε τοῦτο οὔτε ἐκεῖνο.—Ποῖον θέλει νὰ ἀγοράσῃ;—Θέλει νὰ ἀγοράσῃ τὸ τοῦ φίλου σας.—Ἔχει ὁ ἔμπορος ἀκόμη ἓν φόρεμα νὰ πωλήσῃ;—Ἔχει ἀκόμη ἕν, ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ τὸ πωλήσῃ.—Ἔχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀκόμη ἓν μαχαίριον διὰ πώλημα;—Δὲν ἔχει πλέον (plus de) μαχαίρια διὰ πώλημα, ἀλλ' ἔχει ἀκόμη μερικὰς φιάλας διὰ πώλημα.—Πότε θέλει νὰ τὰς πωλήσῃ;—Θέλει νὰ τὰς πωλήσῃ σήμερον.—Ποῦ;—Εἰς τὸ κατάστημά του.—Θέλετε νὰ ἴδητε τὸν φίλον μου;—Θέλω νὰ τὸν ἴδω διὰ νὰ τὸν γνωρίσω.—Πόσα τέκνα ἔχετε;—Δὲν ἔχω εἰμὴ δύο (je n'en ai que deux), ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου ἔχει περισσότερα ἀπὸ ἐμέ· ἔχει ἕξ.—Θέλει ὁ ἄνθρωπος οὗτος νὰ πίῃ παρὰ πολὺν οἶνον;—Θέλει νὰ πίῃ παρὰ πολύν.—Ἔχετε νὰ πίητε ἀρκετὸν οἶνον;—Ἔχω ὀλίγον, ἀλλ' ἀρκετόν.—Θέλει ὁ ἀδελφός σας νὰ ἀγοράσῃ παρὰ πολλὰ πλακούντια;—Θέλει νὰ ἀγοράσῃ πολλὰ, ἀλλ' ὄχι παρὰ πολλά.—Θέλετε νὰ γνωρίσητε τὴν θυγατέρα μου;—Θέλω νὰ τὴν γνωρίσω.—Θέλετε νὰ ἴδητε τὴν μικρὰν ἀδελφήν μου;—Θέλω νὰ τὴν ἴδω, διὰ νὰ τὴν γνωρίσω.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

—Θέλει ἡ μικρὰ ἀδελφή σας νὰ ἀγοράσῃ πολλὰ ἀπίδια (trop de); —Δὲν θέλει νὰ ἀγοράσῃ πολλὰ ἀπίδια· θέλει νὰ ἀγοράσῃ πολλὰ δαμάσκηνα καὶ κεράσια.—Ἔχει καὶ ἄλλην (encore une) ἅμαξαν νὰ πωλήσῃ ὁ φίλος σας;—Δὲν ἔχει πλέον ἅμαξαν, ἀλλ' ἔχει ἕνα καλὸν ἵππον.

ΘΕΜΑ 69.

Ἐμπορεῖτε νὰ μοὶ δανείσητε ἓν μαχαίριον;—Δύναμαι νὰ σᾶς δανείσω ἕν.—Ἐμπορεῖ ὁ πατήρ σας νὰ μοὶ δανείσῃ ἓν βιβλίον;—Δύναται νὰ σᾶς δανείσῃ διάφορα (ἢ κἄμποσα plusieurs).—Τί χρειάζεσθε; —Χρειάζομαι ἓν καλὸν τουφέκιον.—Χρειάζεσθε τὴν εἰκόνα ταύτην;—Τὴν χρειάζομαι.—Χρειάζεται ὁ ἀδελφός σας χρήματα;—Δὲν χρειάζεται.—Χρειάζεται σανδάλια;—Δὲν χρειάζεται.—Τί χρειάζεται;—Δὲν χρειάζεται οὐδέν.—Χρειάζεσθε τὰς ῥάβδους ταύτας;—Τὰς χρειάζομαι.—Τίς ἔχει χρείαν ζαχάρεως;—Οὐδεὶς ἔχει χρείαν αὐτῆς (en).—Τίνος ἔχω ἀνάγκην;—Δὲν ἔχετε ἀνάγκην οὐδενός.—Χρειάζεται ὁ πατήρ σας ταύτας τὰς εἰκόνας ἢ ἐκείνας;—Δὲν ἔχει χρείαν οὔτε τούτων οὔτε ἐκείνων.—Μὲ χρειάζεσθε;—Σᾶς χρειάζομαι. —Πότε μὲ χρειάζεσθε;—Τώρα.—Τί ἔχετε νὰ μοὶ εἴπητε;—Ἔχω νὰ σᾶς εἴπω ἕνα λόγον.—Ἔχει χρείαν ὁ υἱός σας ἀπὸ ἡμᾶς;—Ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ σᾶς καὶ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας.—Ἔχετε ἀνάγκην τῶν ὑπηρετῶν μου;—Ἔχω ἀνάγκην αὐτῶν.—Χρειάζεται κἀνεὶς τὸν ἀδελφόν μου;—Οὐδεὶς τὸν χρειάζεται.—Χρειάζεται τίποτε ὁ πατήρ σας;—Δὲν χρειάζεται οὐδέν.—Τί χρειάζεται ὁ Ἄγγλος;—Χρειάζεται φορέματα.—Δὲν χρειάζεται κοσμήματα;—Δὲν χρειάζεται.—Τίνος ἔχει ἀνάγκην ὁ ναύτης;—Ἔχει ἀνάγκην διπύρων, γάλακτος, τυροῦ καὶ βουτύρου.—Χρειάζεται ἡ μήτηρ σας τὴν μικρὰν ἀδελφήν μου; —Δὲν τὴν χρειάζεται σήμερον.—Ἔχει νὰ τῇ εἴπῃ τίποτε;—Ἔχει νὰ τῇ εἴπῃ λέξεις τινάς.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΔ'. LEÇON XXIV.

ΠΕΡΙ ΕΝΕΣΤΩΤΟΣ (*).

Γνωρίζοντες τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν τοῦ ῥήματος, εὐκόλως δυνάμεθα νὰ σχηματίζωμεν ἐξ αὐτῆς τὸν πληθυντικὸν τοῦ ἐνεστῶτος

(*) Οἱ χρόνοι τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἶναι· Ὁ ἐνεστώς (Le présent*)· Ὁ παρατατικός (L'imparfait*)· Ὁ παρωχημένος ὡρισμένος (Le prété-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τῆς ὁριστικῆς. — Λήγει δ' αὕτη εἰς ant. — Καὶ διὰ μὲν τὸ πρῶτον πρόσωπον τρέπομεν τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς ons, διὰ δὲ τὸ δεύτερον εἰς ez, καὶ διὰ τὸ τρίτον εἰς ent (ἄφωνον). Ὁ δ' ἑνικὸς ἔχει ἰδιαιτέραν κατάληξιν εἰς ἑκάστην συζυγίαν. Εἰς ἁπάσας δὲ τὰς συζυγίας τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ ἔχει πάντοτε s τελικόν (*).

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Ἀπαρέμφατος.	*Ἐνερ. Μετοχή.*	*Infinitif.*	*Participe actif.*
Ὁμιλεῖν,	ὁμιλῶν.	Parler,	parlant.

ΕΝΕΣΤΩΣ.

Ὁμιλῶ, ὁμιλεῖς, ὁμιλεῖ.	Je parle, tu parles, il parle.
Ὁμιλοῦμεν, ὁμιλεῖτε, ὁμιλοῦσιν.	Nous parlons, vous parlez, ils parlent.

Τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς πρώτης συζυγίας εἶναι τὸ μένον e μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ r τῆς ἀπαρεμφάτου· οὕτω καὶ mandier (ἐπαιτῶ)· je mandie, tu mandies, il mandie· nous mandions, κτλ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Τελειόνειν, τελειόνων.	Finir, finissant.
Τελειόνω, τελειόνεις, τελειόνει.	Je finis, tu finis, il finit.
Τελειόνομεν, τελειόνετε, τελειόνουσι.	Nous finissons, vous finissez, ils finissent.

Τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τῆς δευτέρας συζυγίας εἶναι τὸ διαμένον i προσλαμβάνον s μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ r τῆς ἀπαρεμφάτου· τὸ δὲ τρίτον πρόσωπον προσλαμβάνει τὸ t.

rit défini *)· Ὁ παρῳχημένος ἀόριστος (Le passé indéfini)· Ὁ παρελθών (Le passé antérieur)· Ὁ ὑπερσυντελικός (Le plus-que-parfait)· Ὁ μέλλων (Le futur absolu *)· Ὁ τετελεσμένος (ἢ προηγούμενος) μέλλων (Le futur antérieur)· Ὁ ὑποθετικός (Le conditionnel présent *)· Ὁ παρῳχημένος ὑποθετικός (Le conditionnel passé). — Οἱ φέροντες δ' ἐκ τούτων τὸν ἀστερίσκον εἶναι ἁπλοῖ, οἱ δὲ λοιποὶ σύνθετοι, ὡς σχηματιζόμενοι διὰ τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων avoir (ἔχειν) καὶ être (εἶναι).

(*) Εἰς τὴν προστακτικὴν ἔγκλισιν τοῦτο ἀποκόπτεται, οἷον parle, ὁμίλει· ἀλλ' ὅταν πάλιν παρακολουθῶσιν αὐτῷ τὸ en καὶ y, δὲν ἀποκόπτεται τὸ s, οἷον donnes en à ton frère, δὸς (ἐκ τούτων) εἰς τὸν ἀδελφόν σου· portes-y tes livres, φέρε (ἐκεῖ) τὰ βιβλία σου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Λαμβάνειν, λαμβάνων.	Recevoir, recevant.
Λαμβάνω, λαμβάνεις, λαμβάνει.	Je reçois, tu reçois, il reçoit.
Λαμβάνομεν, λαμβάνετε, λαμβάνουσιν.	Nous recevons, vous recevez, ils reçoivent (*).

Ὁ ἑνικὸς ἀριθμὸς τῆς συζυγίας ταύτης σχηματίζεται παραλειπομένης τῆς παραληγούσης τῆς ἀπαρεμφάτου ev, καὶ προσλαμβανομένου τοῦ s. Τὸ δὲ τρίτον πρόσωπον προσλαμβάνει t. Ἐξαιροῦνται τὰ ἀνώμαλα.

Παρατήρ. Λή. Ἀνεφέραμεν ἰδιαιτέρως ἐν τῇ προφορᾷ καὶ εἰς διάφορα παραδείγματα, ὅτι τὸ σημεῖον καλούμενον cédille τιθέμενον ὑπὸ τὸ στοιχεῖον c πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u παρέχει αὐτῷ τὸν ἦχον τοῦ s, οἷον garçon, παῖς. Ἑπομένως δὲ καὶ τὰ ῥήματα, ὧν ἡ ῥίζα ἔχει χαρακτῆρα e, λαμβάνουσι τὴν cédille πρὸ τῶν a, o, u, πρὸς διατήρησιν τοῦ συριστικοῦ αὐτῶν ἤχου· οἷον je reçois, tu reçois, il reçoit· forcer, βιάζειν· forçant, βιάζων· plaçant, τιθείς.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Πωλεῖν, πωλῶν.	Vendre, vendant.
Πωλῶ, πωλεῖς, πωλεῖ.	Je vends, tu vends, il vend.
Πωλοῦμεν, πωλεῖτε, πωλοῦσιν.	Nous vendons, vous vendez, ils vendent.

Ὁ ἑνικὸς τοῦ ἐνεστῶτος τῆς Συζυγίας ταύτης σχηματίζεται ἀφαιρουμένου τοῦ re, καὶ προσλαμβανομένου τοῦ s, ὅπερ ὅμως εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον ἀποβάλλεται, οἷον je vends, tu vends, il vend (**).

Αἱ κυριώτεραι ἐξαιρέσεις τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ῥημάτων εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι·

Εἶναι, ὤν.	Être*, étant.
Εἴμεθα, εἶσθε, εἶναι. (Ἑλ. Ἐσμέν, ἐστε, εἰσίν).	Nous sommes, vous êtes, ils sont.

(*) Τὸ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον τῆς συζυγίας ταύτης παρέχει μικράν τινα ἐξαίρεσιν.

(**) Ἐξαιροῦνται τὰ εἰς aindre, eindre, oindre, soudre, ἅτινα συναποβάλλουσι καὶ τὸ d εἰς τὸν ἐνεστῶτα, εἰς δὲ τὸ γ'. πρόσωπον τρέπουσι τὸ s εἰς t· οἷον craindre (φοβεῖσθαι)· je crains, tu crains, il craint κτλ. peindre (ζωγραφίζειν), je peins κτλ. joindre (ἑνόνειν), je joins κτλ. absoudre (ἀπολύειν), j'absous κτλ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχειν, ἔχων. — Avoir, ayant.
Ἔχομεν, ἔχετε, ἔχουσιν. — Nous avons, vous avez, ils ont.
Ἐξεύρειν, ἐξεύρων. — Savoir *, sachant.
Ἐξεύρομεν, ἐξεύρετε, ἐξεύρουσιν. — Nous savons, vous savez, ils savent.
Ποιεῖν, πράττειν, πράττων. (κάμνειν, κάμνων). — Faire *, faisant.
Πράττετε, πράττουσιν. — Vous faites, ils font.
Λέγειν, λέγων. — Dire *, disant.
— Λέγετε. — Vous dites.

Αἱ λοιπαὶ ἐξαιρέσεις τῶν ἀνωμάλως σχηματιζόντων τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ εἰσίν.

Α'. Aller,	ὑπάγειν,	allant,	ils vont,	ὑπάγουσιν.
Β'. Venir,	ἔρχεσθαι,	venant,	ils viennent,	ἔρχονται.
Tenir,	κρατεῖν,	tenant,	ils tiennent,	κρατοῦσιν.
Acquérir,	κτᾶσθαι,	acquérant,	ils acquèrent,	κτῶνται.
Mourir,	ἀποθνήσκειν,	mourant,	ils meurent,	ἀποθνήσκουσιν.
Γ'. Recevoir,	δέχεσθαι,	recevant,	ils reçoivent,	δέχονται.
Devoir,	ὀφείλειν,	devant,	ils doivent,	ὀφείλουσιν.
Mouvoir,	κινεῖν,	mouvant,	ils meuvent,	κινοῦσιν.
Pouvoir,	δύνασθαι,	pouvant,	ils peuvent,	δύνανται.
Vouloir,	θέλειν,	voulant,	ils veulent,	θέλουσιν.
Δ'. Boire,	πίνειν,	buvant,	ils boivent,	πίνουσιν.
Prendre,	λαμβάνειν,	prenant,	ils prennent,	λαμβάνουσι (*).

Τρώγειν, τρώγων. — *Manger, α'. mangeant.*
Διευθετεῖν, βάλλειν τάξιν (κ. συγυρίζειν). — *Arranger, α'. arrangeant.*
Τάττειν (βάλλειν εἰς τάξιν). — *Ranger, α'. rangeant.*

Τρώγω, τρώγεις, τρώγει. — Je mange, tu manges, il mange.
Τρώγομεν, τρώγετε, τρώγουσιν. — Nous mangeons, vous mangez, ils mangent.

(*) Καὶ τὰ εἰς evoir δ' εἴδομεν ὅτι σχηματίζουσι τὸ τρίτον πληθυντ. εἰς çoivent, οἷον apercevoir (παρατηρεῖν), apercevant, ils aperçoivent.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. λθ'. Ὅταν τὸ g ἐν τοῖς ῥήμασι συμπίπτῃ μετὰ τοῦ a ἢ o, παραλαμβάνει τὸ e πρὸς διατήρησιν τῆς γλωσσοπροφέρτου φωνῆς του, ἐνῷ ἄλλως ἤθελε προφερθῇ ὡς gk, οἷον nous mangeons (νοὺ μανζὸν), καὶ οὐχὶ nous mangons (νοὺ μαγκόν)· οὕτω καὶ mangeant (τρώγων)· nous jugeons, jugeant, κρίνομεν, κρίνων κτλ.

Ἀγαπᾶν, ἀγαπῶν.	*Aimer, aimant.*
Ἀγαπᾶτε;	Aimez-vous?
Τὸν ἀγαπᾶτε;	L'aimez-vous?

Παρατ. μ'. Αἱ πλάγιαι πτώσεις τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, ὡς ἀντικείμενον λαμβανόμεναι, τίθενται πρὸ τοῦ ῥήματος, ὡς καὶ αἱ παρ' ἡμῖν συγκεκομμέναι *τὸν, μᾶς, σᾶς* κτλ. (Ὅρ. *Παρατ. λε'.*).

Τὸν ἀγαπῶ.	Je l'aime.
Δὲν τὸν ἀγαπῶ	Je ne l'aime pas.
Πωλεῖτε τὸν ἵππον σας;	Vendez-vous votre cheval?
Τὸν πωλῶ.	Je le vends.
Τὸν πωλεῖτε;	Le vendez-vous?
Σᾶς στέλλει τὸ γραμμάτιον;	Vous envoie-t-il le billet?
Μοὶ τὸ στέλλει.	Il me l'envoie.

Παρατ. μα'. Εἰς τὰ εἰς *ayer, oyer, uyer* λήγοντα ῥήματα, ὁ χαρακτὴρ y τρέπεται εἰς i πρὸ τοῦ e ἀφώνου.

Στέλλειν.	*Envoyer.* *
Στέλλω, στέλλεις, στέλλει.	J'envoie, tu envoie, il envoie.
Στέλλομεν, στέλλετε, στέλλουσιν.	Nous envoyons, vous envoyez, ils envoient.
Σαρόνω, σαρόνεις, σαρόνει.	Je balaie, tu balaies, il balaie.
Σαρόνει ὁ ὑπηρέτης τὸ ἔδαφος;	Le domestique balaie-t-il le plancher?
Τὸ σαρόνει.	Il le balaie.

Ἐπειδὴ ἱκανὰ ἤδη ἐξετέθησαν πρὸς σχηματισμὸν τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ὁμαλῶν τε καὶ ἀνωμάλων ῥημάτων, ἀπολείπεται νῦν νὰ γνωρίσωμεν τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν τῶν προαναφερθέντων ἀνωμάλων ῥημάτων, ὥστε εὐκόλως ὁ ἀρχάριος νὰ σχηματίζῃ τὸν ἐνεστῶτα παντὸς ῥήματος.

Ποιεῖν (κάμνειν), ποιῶν.	Faire,* (faisant).
Ποιῶ, ποιεῖς, ποιεῖ.	Je fais, tu fais, il fait.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πίνειν, πίνων.
Πίνω, πίνεις, πίνει.

Boire, * buvant.
Je bois, tu bois, il boit.

Ἔρχεσθαι, ἐρχόμενος.
Ἔρχομαι, ἔρχεσαι, ἔρχεται.

Venir, * venant.
Je viens, tu viens, il vient.

Γράφειν, γράφων.
Γράφω, γράφεις, γράφει.

Écrire, * écrivant.
J'écris, tu écris, il écrit.

Βλέπειν, βλέπων.
Βλέπω, βλέπεις, βλέπει.

Voir, * voyant.
Je vois, tu vois, il voit.

Λέγειν, λέγων.
Λέγω, λέγεις, λέγει.

Dire, * disant.
Je dis, tu dis, il dit.

Ἐξέρχεσθαι, ἐξερχόμενος.
Ἐξέρχομαι, ἐξέρχεσαι, ἐξέρχεται.

Sortir, * sortant.
Je sors, tu sors, il sort.

Ἀναγινώσκειν, ἀναγινώσκων.
Ἀναγινώσκω, ἀναγινώσκεις, ἀναγινώσκει.

Lire, * lisant.
Je lis, tu lis, il lit.

Γνωρίζειν, γνωρίζων.
Γνωρίζω, γνωρίζεις, γνωρίζει.

Connaître, * connaissant.
Je connais, tu connais, il connait.

Ἀνοίγειν, ἀνοίγων.
Ἀνοίγω, ἀνοίγεις, ἀνοίγει.

Ouvrir, * ouvrant.
J'ouvre, tu ouvres, il ouvre (*).

Ἀνοίγετε τὸ γραμμάτιόν μου;
Δὲν τὸ ἀνοίγω.
Ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς;
Τοὺς ἀνοίγει.

Ouvrez-vous mon billet?
Je ne l'ouvre pas.
Ouvre-t-il les yeux?
Il les ouvre.

Τίνα ἀγαπᾶτε;
Ἀγαπῶ τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου.
Ἀγαπᾷ ὁ πατήρ σας τὴν θυγατέρα του;
Τὴν ἀγαπᾷ.
Ἀγαπᾶτε τὰ τέκνα σας;
Τὰ ἀγαπῶ.
Ἀγαπᾶτε τὸν οἶνον;
Τὸν ἀγαπῶ.
Τί ἀγαπᾶτε;

Qui aimez-vous?
J'aime mon père et ma mère.
Votre père aime-t-il sa fille?
Il l'aime.
Aimez-vous vos enfants?
Je les aime.
Aimez-vous le vin?
Je l'aime.
Qu'aimez-vous?

(*) Τὸ ῥῆμα τοῦτο, καίτοι ἔχον ἀπαρέμφατον τῆς δευτέρας συζυγίας, εἰς τὸν ἐνεστῶτα ἔχει τὰς καταλήξεις τῆς πρώτης

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μηλίτης (οἶνος).	Du cidre.
Ἀγαπῶ τὸν μηλίτην.	J'aime le cidre.
Ὁ Ἀρμένιος.	L'Arménien.
Τί ἀγαπᾷ ὁ Ἀρμένιος;	L'Arménien qu'aime-t-il?
Ἀγαπᾷ τὸν καφέν.	Il aime le café.

ΘΕΜΑ 70.

Ἀγαπᾶτε τὸν ἀδελφόν σας;—Τὸν ἀγαπῶ.—Σᾶς ἀγαπᾷ ὁ ἀδελφός σας;—Δὲν μὲ ἀγαπᾷ.—Μὲ ἀγαπᾷς, καλόν μου τέκνον;—Σᾶ ἀγαπῶ.—Ἀγαπᾷς τὸν κακὸν τοῦτον ἄνθρωπον;—Δὲν τὸν ἀγαπῶ.—Τίνα ἀγαπᾶτε;—Ἀγαπῶ τὰ τέκνα μου.—Τίνα ἀγαπῶμεν;—Ἀγαπῶμεν τοὺς φίλους μας.—Ἀγαπῶμεν τινά;—Οὐδένα ἀγαπῶμεν.—Μᾶς ἀγαπᾷ τις (κἀνείς);—Οἱ Ἀμερικανοὶ μᾶς ἀγαπῶσι.—Χρειάζεσθε τί(ποτε);—Οὐδὲν χρειάζομαι.—Τί χρειάζεται ὁ πατήρ σας;—Χρειάζεται τὸν ὑπηρέτην του.—Τί χρειάζεσθε;—Χρειάζομαι τὸ γραμμάτιον.—Χρειάζεσθε τοῦτο τὸ γραμμάτιον, ἢ ἐκεῖνο;—Χρειάζομαι τοῦτο.—Τί θέλετε νὰ τὸ (en) κάμητε;—Θέλω νὰ τὸ ἀνοίξω διὰ νὰ τὸ ἀναγνώσω.—Ἀναγινώσκει ὁ υἱός σας τὰ γραμμάτιά μας;—Τὰ ἀναγινώσκει.—Πότε τὰ ἀναγινώσκει;—Τὰ ἀναγινώσκει ὅταν τὰ λάβῃ.—Λαμβάνει τόσα γραμμάτια, ὅσα ἐγώ;—Λαμβάνει περισσότερα ὑμῶν (que vous).—Τί μοὶ δίδετε;—Δὲν σᾶς δίδω τίποτε.—Δίδετε τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς τὸν ἀδελφόν μου;—Τοῦ τὸ δίδω.—Τῷ δίδετε ἓν πτηνόν;—Τῷ δίδω ἕν.—Εἰς τίνα δανείζετε τὰ βιβλία σας;—Τὰ δανείζω εἰς τοὺς φίλους μου.—Μοὶ δανείζει ὁ φίλος σας ἓν φόρεμα;—Σᾶς δανείζει ἕν.—Εἰς τίνα δανείζετε τὰ φορέματά σας;—Εἰς οὐδένα τὰ δανείζω.—Μοὶ δανείζει ἡ μήτηρ σας μίαν ἐσθῆτα;—Σᾶς δανείζει μίαν.—Ἀγαπᾶτε τὴν μητέρα σας;—Τὴν ἀγαπῶ.—Σᾶς ἀγαπᾷ ἡ μήτηρ σας;—Μὲ ἀγαπᾷ.—Ἀγαπᾶτε τὴν κακὴν ταύτην γυναῖκα;—Δὲν τὴν ἀγαπῶ.—Τί ἀγαπᾷς;—Ἀγαπῶ τοὺς ἀδελφούς μου καὶ τὰς ἀδελφάς μου.

ΘΕΜΑ 71.

Βάλλετέ τι εἰς τάξιν;—Οὐδὲν βάλλομεν εἰς τάξιν.—Τί βάλλει εἰς τάξιν ὁ ἀδελφός σας;—Βάλλει εἰς τάξιν τὰ βιβλία του.—Πωλεῖτε τὸ πλοῖόν σας;—Δὲν τὸ πωλῶ.—Πωλεῖ ὁ πλοίαρχος τὸ ἰδικόν του;—Τὸ πωλεῖ.—Τί πωλεῖ ὁ Ἀμερικανός;—Πωλεῖ τοὺς βόας του.—Τελειόνει ὁ Ἄγγλος τὸ γραμμάτιόν του;—Τὸ τελειόνει.—Ποῖα γραμμάτια τελειόνετε;—Τελειόνω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γράφω εἰς τοὺς φίλους μου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

—Βλέπεις τί(ποτε);—Δὲν βλέπω οὐδέν.—Βλέπετε τὸν μέγαν κῆπόν μας; —Τὸν βλέπω.—Βλέπει ὁ πατήρ σας τὰ πλοῖά μας; —Ἐκεῖνος δὲν τὰ βλέπει, ἀλλ' ἡμεῖς τὰ βλέπομεν.—Πόσους στρατιώτας βλέπετε;—Βλέπομεν περισσοτέρους τῶν τριάκοντα.—Πίνετε τί(ποτε);—Πίνω οἶνον.—Τί πίνει ὁ ναύτης;—Πίνει μηλίτην.—Πίνετε οἶνον ἢ μηλίτην;—Πίνομεν καὶ οἶνον καὶ μηλίτην.—Τί πίνουσιν οἱ Ἰταλοί;—Πίνουσι σοκολάταν.—Πίνομεν οἶνον;—Πίνομεν.—Τί γράφεις;—Γράφω ἓν γραμμάτιον.—Πρὸς τίνα;—Εἰς τὸν γείτονά μου.—Γράφει ὁ φίλος σας;—Γράφει.—Εἰς τίνα γράφει;—Γράφει εἰς τὸν ῥάπτην του.—Τί γράφει ἡ ἀδελφή σας;—Γράφει μίαν ἐπιστολήν.—Πρὸς τίνα;—Πρὸς τὴν θείαν μας.—Ἀναλέγει ἡ ἀδελφή σας τὴν βελόνην της;—Τὴν ἀναλέγει.—Διορθόνετε τὰ ὑποδήματά μας;—Δὲν τὰ διορθόνω· δὲν εἶναι ἀκόμη παλαιά.

ΘΕΜΑ 72.

Γράφετε τὰ γραμμάτιά σας τὸ ἑσπέρας;—Τὰ γράφομεν τὸ πρωΐ.—Τί λέγεις;—Οὐδὲν λέγω.—Λέγει τί(ποτε) ὁ ἀδελφός σας;—Λέγει τι (κ. κάτι).—Τί λέγει;—Δὲν ἐξεύρω.—Τί λέγετε εἰς τὸν ὑπηρέτην μου;—Τῷ λέγω νὰ σαρώσῃ τὸν θάλαμον, καὶ νὰ ὑπάγῃ νὰ φέρῃ ἄρτον, τυρὸν καὶ οἶνον.—Λέγομεν τί(ποτε);—Οὐδὲν λέγομεν.—Τί λέγει ὁ φίλος σας εἰς τὸν σκυτοτόμον;—Τῷ λέγει νὰ διορθώσῃ τὰ σανδάλιά του.—Τί λέγετε εἰς τοὺς ῥάπτας;—Τοῖς λέγω νὰ κάμωσι τὰ ἐνδύματά μου.—Ἐξέρχεσαι;—Δὲν ἐξέρχομαι.—Τίς ἐξέρχεται;—Ὁ ἀδελφός μου ἐξέρχεται.—Ποῦ ὑπάγει;—Ὑπάγει εἰς τὸν κῆπον.—Εἰς τίνος πηγαίνετε;—Πηγαίνομεν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν καλῶν Ἄγγλων.—Τί ἀναγινώσκεις;—Ἀναγινώσκω γραμμάτιόν τι τοῦ φίλου μου.—Τί ἀναγινώσκει ὁ πατήρ σας;—Ἀναγινώσκει βιβλίον τι.—Τί κάμνετε;—Ἀναγινώσκομεν.—Ἀναγινώσκουσι τὰ τέκνα σας;—Δὲν ἀναγινώσκουσι· δὲν ἔχουσι καιρὸν νὰ ἀναγινώσκωσι.—Ἀναγινώσκετε τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκω;—Δὲν ἀναγινώσκω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκετε ὑμεῖς, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκει ὁ πατήρ σας.—Γνωρίζετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Δὲν τὸν γνωρίζω.—Τὸν γνωρίζει ὁ φίλος σας;—Τὸν γνωρίζει.—Τί ἀναγινώσκει ἡ μήτηρ σας;—Ἀναγινώσκει (ἓν) ὡραῖον βιβλίον.—Τί ἀναγινώσκουσιν αἱ ἀδελφαί σας;—Δὲν ἀναγινώσκουσι· δὲν ἔχουσι καιρὸν νὰ ἀναγινώσκωσι.—Λέγει τι ἡ φίλη τῆς ἀδελφῆς σας;—Λέγει τι.—Τί λέγει;—Δὲν ἐξεύρω.—Ἀναγινώσκει ἡ ἀδελφή σας τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ὑμεῖς ἀναγινώσκετε;—Δὲν ἀναγινώσκει τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἀναγινώσκω· ἀναγινώσκει τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ μου ἀναγινώσκουσι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 73.

Γνωρίζετε τὰ τέκνα μου;—Τὰ γνωρίζομεν.—Σᾶς γνωρίζουσιν αὐτά;—Δὲν μᾶς γνωρίζουσι.—Τίνα γνωρίζετε;—Οὐδένα γνωρίζω.—Σᾶς γνωρίζει τις;—Μὲ γνωρίζει τις (κάποιος).—Τίς σᾶς γνωρίζει;—Ὁ καλὸς πλοίαρχος μὲ γνωρίζει.—Τί τρώγεις;—Τρώγω ἄρτον.—Δὲν τρώγει ὁ υἱός σας τυρόν;—Δὲν τρώγει.—Κόπτετε τί(ποτε);—Κόπτομεν ξύλα.—Τί κόπτουσιν οἱ ἔμποροι;—Κόπτουσιν ἐριοῦχον.—Μοὶ στέλλετε τί(ποτε);—Σᾶς στέλλω ἓν καλὸν τουφέκιον.—Σᾶς στέλλει ὁ πατήρ σας χρήματα;—Μοὶ στέλλει.—Σᾶς στέλλει περισσότερα ἀπὸ ἐμέ;—Μοὶ στέλλει περισσότερα ἀπὸ ὑμᾶς. Μοὶ στέλλει ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πεντάφραγκα.—Πότε λαμβάνετε (recevoir) τὰς ἐπιστολάς σας;—Τὰς λαμβάνω κάθε πρωΐ.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς δέκα καὶ ἡμίσειαν.—Ἔρχεται ὁ υἱός σας;—Ἔρχεται.—Εἰς τίνος οἰκίαν ἔρχεται;—Ἔρχεται εἰς τὴν ἰδικήν μου.—Ἔρχεσθε εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Δὲν ἔρχομαι (je ne vais pas) εἰς τὴν οἰκίαν σας, ἀλλ' εἰς τὴν (chez) τῶν τέκνων σας.—Ποῦ πηγαίνει ὁ φίλος μας;—Δὲν πηγαίνει εἰς κἀνὲν μέρος (πουθενά)· μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ του.—Πηγαίνετε εἰς τὴν οἰκίαν;—Δὲν πηγαίνομεν εἰς τὴν οἰκίαν.—Ποῦ εἶναι οἱ φίλοι σας;—Εἶναι εἰς τὸν κῆπόν των.—Εἶναι οἱ Σκῶτοι εἰς τὸν κῆπόν των;—Εἶναι (ἐκεῖ).—Πηγαίνει ἡ ἀδελφή σας;—Πηγαίνει.—Εἰς τίνος πηγαίνει;—Πηγαίνει εἰς τῆς μητρός της.

ΘΕΜΑ 74.

Τί ἀγοράζετε;—Ἀγοράζω μαχαίρια.—Ἀγοράζετε περισσότερα μαχαίρια παρὰ ποτήρια;—Ἀγοράζω περισσότερα ἐκ τούτων παρὰ ἐξ ἐκείνων.—Πόσους ἵππους ἀγοράζει ὁ Γερμανός;—Ἀγοράζει πολλούς· ἀγοράζει περισσοτέρους τῶν εἴκοσι.—Τί φέρει ὁ ὑπηρέτης σας;—Φέρει μέγα (grand) τι κιβώτιον.—Ποῦ τὸ φέρει;—Τὸ φέρει εἰς τὴν οἰκίαν.—Εἰς τίνα ὁμιλεῖτε;—Ὁμιλῶ εἰς τὸν Ἰρλανδόν.—Τὸν ὁμιλεῖτε κάθε ἡμέραν;—Τὸν ὁμιλῶ κάθε πρωΐ καὶ κάθε ἑσπέρας.—Ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν σας;—Δὲν ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἀλλ' ὑπάγει εἰς τὴν οἰκίαν του.—Τί ἔχει νὰ κάμῃ ὁ ὑπηρέτης σας;—Ἔχει νὰ σαρώσῃ τὸ πάτωμά μου καὶ νὰ βάλῃ εἰς τάξιν τὰ βιβλία μου.—Ἀποκρίνεται ὁ πατήρ σας εἰς τὰς ἐπιστολάς σας;—Ἀποκρίνεται.—Τί θραύει (σπᾷ) ὁ παῖς σας;—Δὲν θραύει τίποτε, ἀλλ' οἱ παῖδές σας θραύουσι τὰ ποτήριά μου.—Σχίζουσι τί(ποτε);—Δὲν σχίζουσι τίποτε.—Τίς καίει τὸν πῖλόν μου;—Οὐδεὶς τὸν καίει.—Ζητεῖτε τινά;—Οὐδένα ζητῶ.—Τί ζητεῖ ὁ υἱός μου;—Ζητεῖ τὸ χαρτοφυλάκιόν του.—Τί σφάζει ὁ μάγειρός σας;—Σφάζει ἓν ὀρνίθιον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 75.

Φονεύετε (σκοτόνετε) ἓν πτηνόν;—Φονεύω ἕν.—Πόσα ὀρνίθια σφάζει ὁ μάγειρός σας;—Σφάζει τρία.—Εἰς τίνος (οἰκίαν) ὑπάγετε τὸν παῖδά σας;—Τὸν ὑπάγω εἰς τοῦ ζωγράφου.—Πότε εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ ζωγράφος;—Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του πᾶσαν ἑσπέραν εἰς τὰς ἑπτά.—Τί ὥρα εἶναι τώρα;—Δὲν εἶναι ἀκόμη ἕξ.—Ἐξέρχεσθε τὴν ἑσπέραν;—Ἐξέρχομαι τὸ πρωΐ.—Φοβεῖσθε νὰ ἐξέρχησθε τὸ ἑσπέρας;—Δὲν φοβοῦμαι, ἀλλὰ δὲν εὐκαιρῶ νὰ ἐξέρχωμαι τὸ ἑσπέρας.—Ἐργάζεσθε τόσον, ὅσον ὁ υἱός σας;—Δὲν ἐργάζομαι τόσον, ὅσον ἐκεῖνος.—Τρώγει περισσότερον ὑμῶν;—Τρώγει ὀλιγώτερον ἐμοῦ.—Δύνανται τὰ τέκνα σας νὰ γράφωσι τόσας ἐπιστολὰς, ὅσας τὰ τέκνα μου;—Δύνανται νὰ γράφωσι τόσας (tout autant).—Δύναται ὁ Ῥῶσσος νὰ πίνῃ τόσον οἶνον, ὅσον μηλίτην;—Δύναται νὰ πίνῃ περισσότερον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνου.—Πότε ἐξέρχονται οἱ γειτονές σας;—Ἐξέρχονται πᾶσαν πρωΐαν εἰς τὰς ἓξ παρὰ τέταρτον.—Ποῖον γραμμάτιον στέλλετε εἰς τὸν πατέρα σας;—Τῷ στέλλω τὸ ἰδικόν μου.—Δὲν στέλλετε τὸ ἰδικόν μου;—Στέλλω καὶ αὐτό (aussi).—Εἰς τίνα στέλλετε τὰς ἐσθῆτάς σας;—Δὲν τὰς στέλλω εἰς οὐδένα· τὰς χρειάζομαι (j'en ai besoin).—Εἰς τίνα αἱ θυγατέρες σας στέλλουσι τὰ ὑποδήματά των;—Δὲν τὰ στέλλουσιν εἰς οὐδένα· τὰ χρειάζονται.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΕ'.

Κομίζειν, φέρειν.
Εὑρίσκειν.

Εἰς τὸ δρᾶμα, τὸ θέαμα.
(Εἰς τὴν θεατρικὴν παράστασιν).
Ὁ κρεωπώλης.

Ὅ,τι, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον.

Εὑρίσκετε ὅ,τι ζητεῖτε;

Εὑρίσκω ὅ,τι ζητῶ.
Δὲν εὑρίσκει ὅ,τι ζητεῖ.
Δὲν εὑρίσκει (αὕτη) ὅ,τι ζητεῖ.

LEÇON XXV.

Apporter.
Trouver.

Au spectacle.

Le boucher.

Ce que.

Trouvez-vous *ce que* vous cherchez?
Je trouve *ce que* je cherche.
Il ne trouve pas *ce qu'* il cherche.
Elle ne trouve pas *ce qu'* elle cherche.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εὑρίσκομεν ὅ,τι ζητοῦμεν.	Nous trouvons *ce que* nous cherchons.
Εὑρίσκουσιν ὅ,τι ζητοῦσιν.	Ils (Elles) trouvent *ce qu'* ils (elles) cherchent.
Διορθόνω ὅ,τι διορθόνετε.	Je raccommode *ce que* vous raccommodez.
Ἀγοράζω ὅ,τι ἀγοράζετε.	J'achète *ce que* vous achetez.
Ἀγοράζω, ἀγοράζεις, ἀγοράζει.	J'achète, tu achètes, il achète.
Ὑπάγω (ἐνεργ.), ὑπάγεις, ὑπάγει.	Je mène, tu mènes, il mène.
Τὸν ὑπάγετε εἰς τὸ θέατρον;	Le menez-vous au théâtre?
Τὸν ὑπάγω (ἐκεῖ).	Je l'y mène.

Παρατ. μβ'. Κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν χρόνων, τὸ εἰς τὴν παραλήγουσαν e ἄφωνον τρέπεται εἰς βαρύτονον, ὅταν ἡ ἑπομένη συλλαβὴ ἦναι ἄφωνος· τὰ δ' εἰς *eler* καὶ *eter*, διπλασιάζουσι τὸ l καὶ t, ἑπομένης ἀφώνου συλλαβῆς.

Καλεῖν, καλῶν.	*Appeler, appelant.*
Καλῶ, καλεῖς, καλεῖ.	J'appelle, tu appelles, il appelle.
Καλοῦμεν, καλεῖτε, καλοῦσι.	Nous appelons, vous appelez, ils appellent.
Ῥίπτειν.	*Jeter.*
Ῥίπτω, ῥίπτεις, ῥίπτει.	Je jette, tu jettes, il jette.
Ῥίπτομεν, ῥίπτετε, ῥίπτουσιν.	Vous jetons, vous jetez, ils jettent (*).
Ἀκούω, ἀκροάζομαι.	Écouter. α'.
Ἀκούειν τι.	Écouter quelque chose.
Ἀκροάζεσθαι τινά.	Écouter quelqu'un.
Μελετῶ, σπουδάζω.	Étudier. α'.
Παίζω.	Jouer. α'.
Ἀκούετε ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος σᾶς λέγει;	Écoutez-vous ce que l'homme vous dit?
Τὸ ἀκούω.	Je l'écoute.
Ἀκούει ὅ,τι τῷ λέγω.	Il écoute ce que je lui dis.
Ἀκούει (αὕτη) ὅ,τι τῇ λέγομεν.	Elle écoute ce que nous lui disons.

(*) Τοῦ κανόνος τούτου ὑπάρχουσιν ἐξαιρέσεις, οἷον acheter (j'achète, ἀγοράζω), geler (je gèle, παγόνω), bourreler (je bourrèle, στρεβλόνω), celer (je cèle, κρύπτω), καὶ ἄλλα τινά.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀκούει ὅ,τι τῷ λέγω;
Ἀκούετε τὸν ἀδελφόν μου;

Ἀντί.

Ἀντὶ τοῦ ἀκούειν.
Ἀντὶ τοῦ παίζειν.

Παίζετε ἀντὶ νὰ σπουδάζητε;
Μελετῶ ἀντὶ νὰ παίζω.
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὁμιλεῖ ἀντὶ νὰ ἀκροάζηται.

Ἀλγεῖν, πονεῖν.

Ἀλγεῖτε τὸν δάκτυλον;
(κ. λ. πονεῖ ὁ δάκτυλός σας;)
Πονεῖ ὁ δάκτυλός μου.
Πονεῖ ὁ ποῦς τοῦ πατρός σας;
Πονεῖ ὁ ὀφθαλμός του.
Πονοῦσιν οἱ ὀφθαλμοί της.
Ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.
Πονεῖ ἡ κεφαλή μου.
Τίνος πονεῖ ἡ χεὶρ;

Ὁ ἀγκών.
Ἡ ῥάχις, τὰ νῶτα.
Αἱ ἀγκάλαι.
Τὸ γόνατον.

Ἀναγινώσκειν.

Ἀναγινώσκω, ἀναγινώσκεις, ἀναγινώσκει.
Ἀναγινώσκομεν, ἀναγινώσκετε, ἀναγινώσκουσιν.
Ἀναγινώσκετε ἀντὶ νὰ γράφητε;
Ἀναγινώσκει ὁ ἀδελφός σας ἀντὶ νὰ ὁμιλῇ;
Ὁμιλεῖ ἀντὶ νὰ ἀναγινώσκῃ.

Ἡ κλίνη, τὸ κραββάτιον.

Στρώνει ὁ ὑπηρέτης τὴν κλίνην;

Écoute-t-il ce que je lui dis?
Écoutez-vous mon frère?

Au lieu de (πρὸ ἀπαρεμ.)

Au lieu d' écouter.
Au lieu de jouer.

Jouez-vous *au lieu d'* étudier?
J'étudie *au lieu de* jouer.
Cet homme parle *au lieu d'* écouter.

Avoir mal.

Avez-vous mal au doigt?

J'ai mal au doigt.
Votre père a-t il mal au pied?
Il a mal à l'œil.
Elle a mal aux yeux.
J'ai mal à la tête.
Qui a mal à la main?

Le coude.
Le dos.
Les bras.
Le genou.

Lire. δ'.

Je lis, tu lis, il lit.

Nous lisons, vous lisez, ils (elles) lisent.
Lisez-vous au lieu d'écrire?
Votre frère lit-il au lieu de parler?
Il parle au lieu de lire.

Le lit.

Le domestique fait-il le lit? (*)

(*) Ὅρ. (Μάθημ. ΙΗ'.) τὴν περὶ τῶν σημασιῶν τοῦ faire σημείωσιν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀνάπτει τὸ πῦρ ἀντὶ νὰ στρώσῃ τὴν κλίνην.	Il fait le feu au lieu de faire le lit.
Μανθάνειν, μανθάνων.	*Apprendre,* apprenant.*
Μανθάνω, μανθάνεις, μανθάνει.	J'apprends, tu apprends, il apprend.
Μανθάνω νὰ ἀναγινώσκω.	J'apprends à lire.
Μανθάνει νὰ γράφῃ.	Il apprend à écrire.

Παρατ. μγ'. Τὸ apprendre συνδυάζεται μετ' ἀπαρεμφάτου διὰ τῆς à προθέσεως.

ΘΕΜΑ 76.

Πηγαίνετε ἀπόψε εἰς τὴν παράστασιν;— Δὲν πηγαίνομεν εἰς τὴν παράστασιν. — Τί ἔχετε νὰ κάμητε; — Ἔχω νὰ μελετήσω. — Ποίαν ὥραν ἐξέρχεσθε;—Δὲν ἐξέρχομαι τὸ ἑσπέρας. — Ἐξέρχεται ὁ πατήρ σας;—Δὲν ἐξέρχεται.—Τί κάμνει;—Γράφει.—Γράφει βιβλίον τι;—Γράφει ἕν.—Πότε τὸ γράφει;— Τὸ γράφει τὸ πρωῒ καὶ τὸ ἑσπέρας. —Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν τώρα;—Εἶναι (ἐκεῖ).— Δὲν ἐξέρχεται;— Δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ, πονεῖ ὁ ποῦς του.—Φέρει ὁ σκυτοτόμος τὰ σανδάλιά μας;—Δὲν τὰ φέρει.—Δὲν δύναται νὰ ἐργάζηται;— Δὲν δύναται· πονεῖ τὸ γόνυ του. — Πονεῖ τινὸς ὁ ἀγκών;— Τοῦ ῥάπτου μου ὁ ἀγκὼν πονεῖ.—Τίνος βραχίων πονεῖ;—Ὁ ἰδικός μου βραχίων πονεῖ. —Τίνος ὀδοὺς πονεῖ;— Ἡ ἀδελφή μου πονεῖ τοὺς ὀδόντας (ἔχει πονόδοντον).—Τίνος πονεῖ ἡ κεφαλή;—Τῆς μητρός μου ἡ κεφαλὴ πονεῖ (κ. ἡ μήτηρ μου ἔχει κεφαλόπονον).—Μοὶ κόπτετε (me-coupez vous) ἄρτον;—Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς κόψω· πονεῖ ὁ δάκτυλός μου.—Ἀναγινώσκετε τὸ βιβλίον σας;— Δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἀναγινώσκω, πονεῖ ὁ ὀφθαλμός μου.—Τίνος οἱ ὀφθαλμοὶ πονοῦσι;—Τῶν Γάλλων οἱ ὀφθαλμοὶ πονοῦσιν. — Ἀναγινώσκουσι παρὰ πολύ;— Δὲν ἀναγινώσκουσιν ἀρκετά.—Πόσας τοῦ μηνὸς ἔχομεν σήμερον; (Quel jour du mois est-ce aujourd'hui?—Ὁρ. Μάθ. ΙΔ'.).—Ἔχομεν τρεῖς.—Πόσας τοῦ μηνὸς ἔχομεν αὔριον;— Αὔριον ἔχομεν τέσσαρας. — Ζητεῖτε τινά;— Οὐδένα ζητῶ.—Τί ζητεῖ ὁ ζωγράφος;—Οὐδὲν ζητεῖ.— Τίνα ζητεῖτε; —Ζητῶ τὸν υἱόν σας.—Ἔχετε τί(ποτε) νὰ τῷ εἴπητε;—Ἔχω νὰ τῷ εἴπω νὰ ὑπάγῃ (d'aller) εἰς τὴν παράστασιν.—Ἀκούετε τὰς γυναῖκας;— Δὲν τὰς ἀκούω. — Ἀκούουσι τὰ τέκνα τοῦ ἰατροῦ ὅ,τι τοῖς λέγομεν;—Δὲν ἀκούουσι.—Μὲ ἀκούετε;—Σᾶς ἀκούω.—Ἀκούετε τὸν ἀδελφόν μου; — Δὲν τὸν ἀκούω. — Ἀκούετε τὴν ἀδελφήν μου; — Δὲν τὴν ἀκούω.—Ἀκούετε τοὺς ἀνθρώπους;— Τοὺς ἀκούω.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 77.

Τίς μὲ ζητεῖ;—Ὁ πατήρ σας σᾶς ζητεῖ.—Ζητεῖ κάνεὶς τὸν ἀδελφόν μου;—Οὐδεὶς τὸν ζητεῖ.—Εὑρίσκεις ὅ,τι ζητεῖς;—Εὑρίσκω ὅ,τι ζητῶ.—Εὑρίσκει ὁ πλοίαρχος ὅ,τι ζητεῖ;—Εὑρίσκει ὅ,τι ζητεῖ, ἀλλὰ τὰ τέκνα του δὲν εὑρίσκουσιν ὅ,τι ζητοῦσι.—Τί ζητοῦσι;—Ζητοῦσι τὰ βιβλία των.—Εὑρίσκει ἡ μήτηρ σας ὅ,τι ζητεῖ;—Εὑρίσκει ὅ,τι ζητεῖ, ἀλλ' ἡ θεία μου δὲν εὑρίσκει ὅ,τι ζητεῖ.—Ποῦ μὲ ὑπάγεις;—Σᾶς ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον.—Δὲν μὲ ὑπάγετε εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν σᾶς ὑπάγω.—Εὑρίσκουσιν οἱ Ἱσπανοὶ τὰ ἀλεξίβροχα, τὰ ὁποῖα ζητοῦσι; Δὲν τὰ εὑρίσκουσιν.—Εὑρίσκει ὁ ῥάπτης τὴν δακτυλήθραν του;—Δὲν τὴν εὑρίσκει.—Εὑρίσκουσιν οἱ ἔμποροι τὰ ἐριοῦχα, τὰ ὁποῖα ζητοῦσι;—Τὰ εὑρίσκουσι.—Τί εὑρίσκουσιν οἱ κρεωπῶλαι;—Εὑρίσκουσι τοὺς βόας καὶ τὰ πρόβατα, τὰ ὁποῖα ζητοῦσι.—Τί εὑρίσκει ὁ μάγειρός σας;—Εὑρίσκει τὰ ὀρνίθια, τὰ ὁποῖα ζητεῖ.—Τί κάμνει ὁ ἰατρός;—Κάμνει ὅ,τι κάμνετε.—Τί κάμνει ἐντὸς τοῦ δωματίου του;—Ἀναγινώσκει.—Τί ἀναγινώσκει;—Ἀναγινώσκει τὸ βιβλίον τοῦ πατρός σας.—Τίνα ζητεῖ ὁ Ἄγγλος;—Ζητεῖ τὸν φίλον του, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν κῆπον.—Τί κάμνει ὁ Γερμανὸς ἐντὸς τοῦ δωματίου του;—Μανθάνει νὰ ἀναγινώσκῃ.—Δὲν μανθάνει νὰ γράφῃ;—Δὲν μανθάνει (il ne l'apprend pas).—Μανθάνει ὁ υἱός σας νὰ γράφῃ;—Μανθάνει νὰ γράφῃ καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ.

ΘΕΜΑ 78.

Ὁμιλεῖ ὁ Ὁλλανδὸς ἀντὶ νὰ ἀκούῃ ἢ νὰ προσέχῃ;—Ὁμιλεῖ ἀντὶ νὰ ἀκούῃ.—Ἐξέρχεσθε ἀντὶ νὰ μένητε εἰς τὴν οἰκίαν σας;—Μένω εἰς τὴν οἰκίαν μου ἀντὶ νὰ ἐξέλθω.—Παίζει ὁ υἱός σας ἀντὶ νὰ μελετᾷ;—Μελετᾷ ἀντὶ νὰ παίζῃ.—Πότε μελετᾷ;—Μελετᾷ καθ' ἑκάστην.—Τὸ πρωῒ ἢ τὸ ἑσπέρας;—Τὸ πρωῒ καὶ τὸ ἑσπέρας.—Πηγαίνει ἡ θυγάτηρ σας εἰς τὸν χορόν;—Ἀναγινώσκει ἀντὶ νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸν χορόν.—Ἀγοράζετε ἀλεξίβροχον ἀντὶ νὰ ἀγοράσητε βιβλίον;—Δὲν ἀγοράζω οὔτε τὸ μὲν οὔτε τὸ δέ.—Θραύει ὁ γείτων μας τὰς φιάλας του ἀντὶ νὰ θραύῃ τὰς ῥάβδους του;—Δὲν θραύει οὔτε τὰς μὲν οὔτε τὰς δέ.—Τί θραύει;—Θραύει τὰ πινάκια.—Ἀναγινώσκουσι τὰ τέκνα τοῦ γείτονός μας;—Ἀναγινώσκουσιν ἀντὶ νὰ γράφωσι.—Τί κάμνει ὁ μάγειρός μας;—Ἀνάπτει τὸ πῦρ ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀγοράν.—Σᾶς δίδει τί(ποτε) ὁ πλοίαρχος;—Μοὶ δίδει κάτι.—Τί σᾶς δίδει;—Μοὶ δίδει πολλὰ χρήματα.—Σᾶς δίδει χρήματα ἀντὶ νὰ σᾶς δίδῃ ἄρτον;—Μοὶ δίδει (καὶ) χρήματα καὶ ἄρτον.—Σᾶς δίδει περισσότερον τυρὸν ἢ ἄρτον;—Μοὶ δίδει ὀλιγώτερον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 79.

Δίδετε εἰς τὸν φίλον μου ὀλιγώτερα μαχαίρια παρὰ χειρίδας;—Τῷ δίδω περισσοτέρας ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.—Τί σᾶς δίδει;—Μοὶ δίδει πολλὰ βιβλία ἀντὶ νὰ μοὶ δίδῃ χρήματα.—Στρώνει ὁ ὑπηρέτης σας τὴν κλίνην σας;—Δὲν τὴν στρώνει.—Τί κάμνει ἀντὶ νὰ στρώσῃ τὴν κλίνην σας;—Σαρόνει τὸ δωμάτιον ἀντὶ νὰ στρώσῃ τὴν κλίνην μου.—Πίνει ἀντὶ νὰ ἐργάζηται;—Ἐργάζεται ἀντὶ νὰ πίνῃ.—Ἐξέρχονται οἱ ἰατροί;—Μένουσιν εἰς τὴν οἰκίαν των (chez eux) ἀντὶ νὰ ἐξέρχωνται.—Κάμνει ὁ ὑπηρέτης σας καφέν;—Κάμνει τεῖον ἀντὶ νὰ κάμῃ καφέν.—Σᾶς δανείζει τις τουφέκιον;—Οὐδεὶς μοὶ δανείζει (ἕν).—Τί μοὶ δανείζει ὁ φίλος σας;—Σᾶς δανείζει πολλὰ βιβλία καὶ πολλὰ κοσμήματα.—Ἀναγινώσκετε τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκω;—Δὲν ἀναγινώσκω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκετε, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκει ὁ μέγας (grand) ἀρχηγὸς (capitaine).—Ἐντρέπεσθε νὰ ἀναγινώσκητε τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκω;—Δὲν ἐντρέπομαι, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τὰ ἀναγινώσκω.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΣΤ'. LEÇON XXVI.

Μανθάνετε τὴν Γαλλικήν;	Apprenez-vous le français?
Τὴν μανθάνω.	Je l'apprends.
Δὲν τὴν μανθάνω.	Je ne l'apprends.
Ἡ Γαλλικὴ ἢ τὰ Γαλλικά.	Le français.
Ἡ Ἀγγλικὴ κτλ.	L'anglais.
Ἡ Γερμανική.	L'allemand.
Ἡ Ἰταλική.	L'italien.
Ἡ Ἱσπανική.	L'espagnol.
Ἡ Πολωνική.	Le polonais.
Ἡ Ῥωσσική.	Le russe.
Ἡ ἀρχαία Ἑλληνική.	Le grec ancien.
Ἡ νέα Ἑλληνική.	Le grec moderne.
Ἡ Λατινική.	Le latin.
Ἡ Ἀραβική.	L'arabe.
Ἡ Τουρκική.	Le turc.
Ἡ Συριακή.	Le syriaque.
Ἡ Ἀρμενική.	L'arménien.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μανθάνω τὴν Γερμανικήν.	J'apprends l'allemand.
Ὁ ἀδελφός μου μανθάνει τὴν Ἀγγλικήν.	Mon frère apprend l'anglais.
Ἡ ἀδελφή μου μανθάνει τὴν Ἰταλικήν.	Ma sœur apprend l'italien.
Ὁ Πολωνός.	Le Polonais.
Ὁ Ῥωμαῖος.	Le Romain.
Ὁ Σύρος.	Le Syrien.
Εἶσθε Γάλλος;	Êtes-vous Français?
Ὄχι, Κύριε, εἶμαι Ἄγγλος.	Non, Monsieur, je suis Anglais.
Εἶσθε Γερμανός;	Êtes-vous Allemand?
Ὄχι, Κυρία, εἶμαι Ἕλλην.	Non, Madame, je suis Grec.
Εἶναι Ἕλλην.	Il est Grec.
Εἶναι ἰατρός.	Il est médecin.
Εἶναι ῥάπτης;	Est-il tailleur?
Ὄχι, εἶναι ὑποδηματοποιός.	Non, il est cordonnier.
Εἶναι παράφρων (τρελλός).	Il est fou.

Εἶναι (ἑν.)—*Εἶναι* (πληθ.) *C'est.—Ce sont.*

Εἶναι Γάλλος.	C'est un Français.
Εἶναι παράφρων.	C'est un fou.
Εἶναι ῥάπται.	Ce sont des tailleurs.

Παρατ. μδ'. Τὸ μὲν c'est εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν τιθέμενον πρὸς δήλωσιν τῆς ἰδιότητος ἢ τοῦ ἐπιτηδεύματος προσλαμβάνει τὴν ἀόριστον ἀντωνυμίαν un, τὸ δὲ ce sont εἰς τὸν πληθυντικόν, τὸ ἐπιμεριστικὸν ἄρθρον des.

Ἡ καλὴ ἡμέρα.	Le bon jour.
Ἡ καλὴ ἑσπέρα.	Le bon soir.
Ἡ μνήμη, τὸ μνημονικόν.	La mémoire.

Εὔχεσθαι. *Souhaiter.* *α'.*

Σᾶς εὔχομαι (τὴν) καλὴν ἡμέραν. Je vous souhaite *le* bon jour.

Παρατ. με'. Πολλάκις οἱ Γάλλοι βάλλουσι τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον εἰς φράσεις, ἃς ἡ ἡμετέρα καὶ ἄλλαι γλῶσσαι ἀορίστως ἐκφέρουσι.

Μοὶ εὔχεται καλὴν ἡμέραν;	Me souhaite-t-il *le* bon jour?
Σᾶς εὔχεται καλὴν ἑσπέραν.	Il vous souhaite *le* bon soir.
Ἔχει πλατὺ μέτωπον.	Il a *le* front large.
Ἔχει (αὐτὴ) κυανοῦς (γλαυκοὺς) ὀφθαλμούς.	Elle a *les* yeux bleux.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχει ἀγαθὴν καρδίαν.	Il a *le* cœur bon.
Ἔχετε καλὴν μνήμην, ἢ καλὸν μνημονικόν.	Vous avez *la* mémoire bonne.
Ἔχει (αὕτη) μικρὸν στόμα.	Elle a *la* bouche petite (*).
Τὸ μέτωπον.	Le front.
Κυανοῦς (γαλανός).	Bleu.
Μέλας (μαῦρος).	Noir.
Πλατύς.	Large.
Μέγας, ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα.	Grand.
Πτωχὸς, ἄθλιος.	Pauvre.
Μέγας (ἐπίσημος) ἀνήρ.	Un grand homme (**).
Μέγα μαχαίριον.	Un grand couteau.
Ὑψηλὸς ἄνθρωπος.	Un homme grand.
Μέγα δωμάτιον.	Une grande chambre.
Πτωχὸς ἀνήρ.	Un homme pauvre.
Ἄθλιος ἀνήρ.	Un pauvre homme.
Γαλλικὸν βιβλίον.	Un livre français.
Ἀγγλικὸν βιβλίον.	Un livre anglais.
Χρήματα Γαλλικά.	De l'argent français.
Ἀγγλικὸς χάρτης.	Du papier anglais.

Παρατ. μς'. Τὰ ἔθνος σημαίνοντα ἐπίθετα τίθενται πάντοτε μετὰ τὸ οὐσιαστικὸν, ὅπερ εἰς τὴν ἡμετέραν σχεδὸν ἀδιάφορον.

Ἀναγινώσκετε Γερμανικὸν βιβλίον;	Lisez-vous un livre Allemand?
Ἀναγινώσκω Ἰταλικὸν βιβλίον.	Je lis un livre Italien.
Ὁμιλεῖν Γαλλιστὶ ἢ Γαλλικά.	Parler français.
Ὁμιλεῖν Ἀγγλιστὶ ἢ Ἀγγλικά.	Parler anglais.
Ὁμιλεῖτε Γαλλικά;	Parlez-vous français?
Ὄχι, Κύριε, ὁμιλῶ Ἀγγλικά.	Non, Monsieur, je parle anglais.
Ἡ ἀδελφή μου ὁμιλεῖ Γερμανικά.	Ma sœur parle allemand.

Ἀποφέρειν, ἀφαιρεῖν.	*Emporter.* α'.
Ἀφαιρεῖν, ἐπαίρειν, ἐκβάλλειν.	*Oter.* α'.

Ἀφῆρεσε τὸ κονδυλομάχαιρόν μου; A-t-il emporté mon canif?

(*) Οὕτω λέγεται καὶ ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν· l'aigle a le vol raide, ὁ ἀετὸς ἔχει πτῆσιν ταχεῖαν· l'olivier a la feuille étroite, ἡ ἐλαία ἔχει στενὸν φύλλον· le chêne a le bois dur, ἡ δρῦς ἔχει σκληρὸν ξύλον.

(*) Τὸ grand προτιθέμενον τοῦ homme σημαίνει μέγαν, ἐπίσημον

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν τὸ ἀφήρεσεν. — Il ne l'a pas emporté.
Ἐκβάλλετε τὸν πῖλόν σας; — Otez-vous votre chapeau?
Τὸν ἐκβάλλω. — Je l'ôte.
Ἐκβάλλει τὸ ἱμάτιόν του; — Ote t-il son habit?
Τὸ ἐκβάλλει. — Il l'ôte.
Ἐκβάλλουσι τὰ τέκνα σας τὰ ὑποδήματά των; — Vos enfants ôtent-ils leurs bottes?
Τὰ ἐκβάλλουσιν. — Ils les ôtent.
Ἐκβάλλω τὰς χειρίδας μου. — J'ôte mes gants.
Ἐκβάλλομεν τὰς χειρίδας μας. — Nous ôtons nos gants.

Διορθόειν. — *Corriger.* α'.

Τὸ θέμα. — Le thème.
Τὸ μάθημα. — La leçon.

Διορθόνει ὁ πατήρ σας τὰ θέματά σας; — Votre père corrige-t-il vos thèmes?
Τὰ διορθόνει. — Il les corrige.
Ποῖος ἀναγινώσκει τὸ μάθημά του; — Qui lit sa leçon?
Ἡ ἀδελφή μου τὸ ἀναγινώσκει. — Ma sœur la lit.

Λαμβάνειν, παίρνειν, πιάνειν — λαμβάνω. — *Prendre,* δ'. prenant.*

Πίνειν κτλ. (κ. λ. λαμβάνω) καφέν. — Prendre le café. / Prendre du café.

Πίνω (—) τέϊον. — Prendre le thé. / Prendre du thé.

Πίνετε τέϊον; — Prenez vous du thé?
Πίνω. — J'en prends.
Πίνετε καφὲν καθ' ἑκάστην (κ. λ. κάθε ἡμέραν); — Prenez-vous le café tous les jours?
Πίνω καθ' ἑκάστην. — Je le prends tous les jours.
Ὁ πατήρ μου πίνει τέϊον. — Mon père prend du thé.
Πίνει τέϊον πᾶσαν ἑσπέραν (κ. κάθε βράδυ). — Il prend le thé tous le soirs.
Ὁ ἀδελφός μου πίνει σοκολάταν πᾶσαν πρωΐαν (κάθε πρωΐ). — Mon frère prend du chocolat tous les matins.

ἄνδρα, τιθέμενον δὲ μετ' αὐτὸ σημαίνει τὸν ὀψηλὸν τὸ ἀνάστημα, ὡς un homme grand. Οὕτω καὶ τὸ un pauvre homme σημαίνει τὸν ἄθλιον, τὸν ἐλεεινόν· un homme pauvre, τὸν πτωχὸν, τὸν πένητα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 80.

Πηγαίνετε νὰ φέρητέ τι (κ. λ. ζητήσητε chercher);—Πηγαίνω νὰ φέρω κἄτι. — Τί πηγαίνετε νὰ φέρητε;—Πηγαίνω νὰ φέρω μηλίτην. —Στέλλει νὰ φέρῃ τί(ποτε) ὁ πατήρ σας;—Στέλλει νὰ φέρῃ οἶνον.—Πηγαίνει νὰ φέρῃ ὁ ὑπηρέτης σας ἄρτον;—Πηγαίνει νὰ φέρῃ.—Τίνα στέλλει νὰ καλέσῃ (λ. ζητήσῃ) ὁ γείτων σας; — Στέλλει νὰ φέρῃ (λ. ζητήσῃ) τὸν ἰατρόν. — Ἐκβάλλει ὁ ὑπηρέτης σας τὸ ἔνδυμά του διὰ νὰ ἀνάψῃ τὸ πῦρ;—Τὸ ἐκβάλλει διὰ νὰ τὸ ἀνάψῃ.—Ἐκβάλλετε τὰς χειρίδας σας διὰ νὰ μοὶ δώσητε χρήματα;—Τὰς ἐκβάλλω διὰ νὰ σᾶς δώσω.—Μανθάνετε τὴν Γαλλικήν;—Τὴν μανθάνω.—Μανθάνει ὁ ἀδελφός σας τὴν Γερμανικήν;—Τὴν μανθάνει.—Τίς μανθάνει τὴν Ἀγγλικήν;—Ὁ Γάλλος τὴν μανθάνει.—Μανθάνομεν τὴν Ἰταλικήν;—Τὴν μανθάνετε.—Τί μανθάνουσιν οἱ Ἄγγλοι;—Μανθάνουσι τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Γερμανικήν.—Ὁμιλεῖτε Ἱσπανικά;—Ὄχι, Κύριε, ὁμιλῶ Ἰταλικά. — Τίς ὁμιλεῖ Πολωνικά;—Ὁ ἀδελφός μου ὁμιλεῖ Πολωνικά.—Ὁμιλοῦσιν οἱ γείτονές σας Ῥωσσικά;—Δὲν ὁμιλοῦσι Ῥωσσικὰ, ἀλλ' Ἀραβικά.—Ὁμιλεῖτε Ἀραβικά;—Ὄχι, ὁμιλῶ Ἑλληνικὰ καὶ Λατινικά.—Τί μαχαίριον ἔχετε;—Ἔχω Ἀγγλικὸν μαχαίριον.—Τί χρήματα ἔχετε αὐτοῦ (là); Ἰταλικὰ χρήματα εἶναι (est-ce de l'argent—) ἢ Ἱσπανικά;—Εἶναι (c'est) Ῥωσσικὰ χρήματα. — Ἔχετε Ἰταλικὸν πῖλον;—Ὄχι· ἔχω Ἱσπανικὸν πῖλον.—Εἶσθε Γάλλος;—Ὄχι, εἶμαι Ἄγγλος.—Εἶσθε Ἕλλην;—Ὄχι, εἶμαι Γερμανός.

ΘΕΜΑ 81.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι Γερμανοί;—Ὄχι, εἶναι Ῥῶσσοι.—Ὁμιλοῦσιν οἱ Ῥῶσσοι Πολωνικά;—Δὲν ὁμιλοῦσι Πολωνικὰ, ἀλλ' ὁμιλοῦσιν Ἑλληνικὰ, Λατινικὰ, καὶ Ἀραβικά. — Εἶναι ἔμπορος ὁ ἀδελφός σας;—Ὄχι, εἶναι λειτουργός.—Εἶναι ἔμποροι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι;—Ὄχι, εἶναι ξυλουργοί.—Εἶσθε μάγειρος;—Ὄχι, εἶμαι ἀρτοποιός.—Εἴμεθα (sommes-nous) ῥάπται;—Ὄχι, εἴμεθα σκυτοτόμοι. — Εἶσαι (es-tu) τρελλός;—Δὲν εἶμαι τρελλός.—Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος;—Εἶναι ἰατρός.—Μοὶ εὔχεσθέ τι;—Σᾶς εὔχομαι καλὴν ἡμέραν.—Τί μοὶ εὔχεται ὁ νέος;—Σᾶς εὔχεται καλὴν ἑσπέραν. —Ἔρχονται τὰ τέκνα σας εἰς τὴν οἰκίαν μου διὰ νὰ μοὶ εὐχηθῶσι καλὴν ἑσπέραν;—Ἔρχονται εἰς τὴν οἰκίαν σας διὰ νὰ σᾶς εὐχηθῶσι καλὴν ἡμέραν.—Ἔχει μέλανας ὀφθαλμοὺς ὁ Γερμανός;—Ὄχι, ἔχει γλαυκοὺς (γαλανοὺς) ὀφθαλμούς.—Ἔχει μεγάλους πόδας ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος;—Ἔχει μικροὺς πόδας, πλατὺ μέτωπον καὶ μεγάλην ῥῖνα.—Ἔχετε καιρὸν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νὰ ἀναγνώσητε τὸ βιβλίον μου; — Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ τὸ ἀναγνώσω, ἀλλ' ἔχω πολλὴν προθυμίαν (courage) νὰ (pour) σπουδάσω τὴν γαλλικήν. — Τί κάμνετε ἀντὶ νὰ παίζητε; — Μελετῶ ἀντὶ νὰ παίζω. — Μανθάνεις ἀντὶ νὰ γράφῃς; — Γράφω ἀντὶ νὰ μανθάνω. — Τί κάμνει ὁ υἱὸς τοῦ φίλου μας; — Πηγαίνει εἰς τὸν κῆπον ἀντὶ νὰ κάμῃ τὸ θέμα του. — Ἀναγινώσκουσι τὰ τέκνα τῶν γειτόνων μας; — Γράφουσιν ἀντὶ νὰ ἀναγινώσκωσι. — Τί κάμνει ὁ μάγειρός σας; — Ἀνάπτει πῦρ ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀγοράν. — Πωλεῖ ὁ πατήρ σας τὸν βοῦν του; — Πωλεῖ τὸν ἵππον του ἀντὶ νὰ πωλήσῃ τὸν βοῦν του.

ΘΕΜΑ 82.

Σπουδάζει ὁ υἱὸς τοῦ ζωγράφου τὴν Ἀγγλικήν; — Σπουδάζει τὴν Ἑλληνικὴν ἀντὶ νὰ σπουδάζῃ τὴν Ἀγγλικήν. — Σφάζει (tue-t-il) ὁ κρεωπώλης βόας; — Σφάζει πρόβατα ἀντὶ νὰ σφάζῃ βόας. — Πηγαίνετε εἰς τὸ θέατρον; — Πηγαίνω εἰς τὸ κατάστημα ἀντὶ νὰ πηγαίνω εἰς τὸ θέατρον. — Θέλετε νὰ ἀναγνώσητε τὸ βιβλίον μου; — Θέλω νὰ τὸ ἀναγνώσω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι· πονοῦσιν οἱ ὀφθαλμοί μου. — Διορθόνει ὁ πατήρ σας τὰ θέματά σας; — Δὲν τὰ διορθόνει. — Ἐκβάλλετε τὸν πῖλόν σας διὰ νὰ ὁμιλήσητε μετὰ τοῦ πατρός μου; — Τὸν ἐκβάλλω διὰ νὰ τῷ ὁμιλήσω. — Ἐκβάλλετε τὰ σανδάλιά σας; — Δὲν τὰ ἐκβάλλω. — Τίς ἐκβάλλει τὸν πῖλόν του; — Ὁ φίλος μου τὸν ἐκβάλλει. — Ἐκβάλλει τὰς χειρίδας του; — Δὲν τὰς ἐκβάλλει. — Τί ἐκβάλλουσιν οἱ παῖδες οὗτοι; — Ἐκβάλλουσι τὰ σανδάλιά (των) καὶ τὰς περικνημῖδάς των. — Τίς σηκόνει (ôter) τὰ ποτήρια; — Ὁ ὑπηρέτης σας τὰ σηκόνει. — Τίς ἀφήρεσε (emporter) τὸ βιβλίον μου; — Οὐδεὶς ἀφήρεσε τὸ βιβλίον σας, ἀλλ' ἀφήρεσέ τις (κάποιος ἀφήρεσε) τὸ ἱμάτιόν σας. — Μοὶ δίδετε Γερμανικὸν χαρτίον ἢ Ἀγγλικόν; — Οὔτε Ἀγγλικὸν χαρτίον σᾶς δίδω οὔτε Γερμανικόν, σᾶς δίδω Γαλλικὸν χαρτίον. — Ἀναγινώσκετε τὰ Ἱσπανικά; — Δὲν ἀναγινώσκω τὰ Ἱσπανικά, ἀλλὰ τὰ Γερμανικά. — Τί βιβλίον ἀναγινώσκει ὁ ἀδελφός σας; — Ἀναγινώσκει Γαλλικόν τι βιβλίον. — Πίνετε (Prenez-vous) τέϊον ἢ καφὲν κάθε πρωΐ; — Πίνω τέϊον. — Πίνετε τέϊον κάθε πρωΐ; — Πίνω (J'en prends.—) κάθε πρωΐ. — Τί πίνετε; — Πίνω καφὲν μὲ τὸ γάλα (café au lait). — Τί πίνει ὁ ἀδελφός σας; — Πίνει σοκολάταν. — Πίνει τέϊον καθ' ἑκάστην; — Πίνει (il le) κάθε πρωΐ. — Πίνουσι τὰ τέκνα σας τέϊον; — Πίνουσι καφὲν ἀντὶ νὰ πίνωσι τέϊον. — Τί πίνομεν; — Πίνομεν ἢ τέϊον ἢ καφέν (Nous prenons du thé ou du café).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΚΖ'.

Βρέχειν (ὑγραίνειν). (κ. μοσχεύω).

Δεικνύειν (κ. δείχνω).

LEÇON XXVII.

Mouiller. α'.

Montrer. α'. *Faire voir.*

Δεικνύω.	Je montre. Je fais voir.
Δεικνύεις.	Tu montres. Tu fais voir.
Δεικνύει.	Il montre. Il fait voir.
Δεικνύειν τινὶ, ἢ εἰς τινα.	Montrer / Faire voir à quelqu'un.
Μοὶ δεικνύετε τὸ τουφέκιόν σας;	Me faites-vous voir votre fusil?
Σᾶς τὸ δεικνύω.	Je vous le fais voir.
Τί δεικνύετε εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;	Que montrez-vous à cet homme?
Τῷ δεικνύω τὰ ὡραῖα φορέματά μου.	Je lui montre mes beaux habits.
Μοὶ δεικνύει ἡ ἀδελφή σας τὴν ἐσθῆτά της;	Votre sœur me fait-elle voir sa robe?
Σᾶς τὴν δεικνύει.	Elle vous la fait voir.
Τὰ φορέματα, τὰ ἐνδύματα.	Les habits. / Les vêtements.
Συχνάκις (κ. *συχνὰ*), *πολλάκις.*	*Souvent.*
Πηγαίνετε συχνάκις εἰς τὸν χορόν;	Allez-vous souvent au bal?
Οὕτω (τόσον, ἐξίσου) συχνάκις ὡς καὶ ὑμεῖς.	Aussi souvent que vous.
Ἐξίσου συχνάκις ὡς καὶ ἐγώ.	Aussi souvent que moi.
Ἐπίσης συχνάκις ὡς καὶ αὐτός.	Aussi souvent que lui.
Τόσον συχνάκις ὡς καὶ αὐτή.	Aussi souvent qu'elle.
Τόσον συχνάκις ὡς καὶ αὐτοὶ (αὐταί).	Aussi souvent qu'eux (qu'elles).
Βλέπετε συχνὰ τὸν ἀδελφόν μου;	Voyez-vous souvent mon frère?
Συχνότερον.	*Plus souvent.*
Τὸν βλέπω συχνότερα ὑμῶν.	Je le vois plus souvent que vous.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἧττον συχνὰ, ὀλιγώτερον. (κ. ὄχι τόσον συχνά).	*Moins souvent que...*
Ὄχι τόσον συχνὰ ὡς (ἢ ὅσον) ὑμεῖς.	Moins souvent que vous.
Ὄχι τόσον συχνὰ ὡς αὐτός.	Moins souvent que lui.
Ὄχι τόσον συχνὰ ὡς ἐγώ.	Moins souvent que moi.
Ὄχι τόσον συχνὰ ὡς ἐκεῖνοι.	Moins souvent qu'eux.
Βλέπετε συχνὰ τὴν ἀδελφήν μου;	Voyez vous souvent ma sœur?
Δὲν τὴν βλέπω τόσον συχνὰ, ὅσον ὑμεῖς.	Je la vois moins souvent que vous.
Καπνίζειν.	*Fumer.* α'.
Λαμβάνειν διὰ τῆς ῥινὸς ταμβάκον. (χ. ταμβακίζω).	*Priser.* α'.
Νικοτιανὴ, καπνός.	Du tabac, du tabac à fumer.
Ταμβάκος (διὰ τὴν ῥῖνα).	Du tabac (en poudre). Du tabac (à priser).
Ὁ κηπουρὸς (κ. περιβολάρης).	Le jardinier.
Ὁ θεράπων, ὑπηρέτης.	Le valet, le serviteur.
Ἡ θεράπαινα, ὑπηρέτρια.	La servante.
Ἡ μουσικὴ συμφωνία, συναυλία.	Le concert.
Διανοεῖσθαι, μελετᾶν, σκοπεύειν.	*Compter.* α'.
Μελετᾶτε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸν χορὸν ἀπόψε;	Comptez-vous aller au bal ce soir?
Μελετῶ νὰ ὑπάγω (ἐκεῖ).	J'y compte y aller.
Ἄγειν, ὁδηγεῖν, ὁδηγῶν. (Συνοδεύειν τινά).	*Conduire* δ'. conduisant.*
Ὁδηγῶ, ὁδηγεῖς, ὁδηγεῖ.	Je conduis, tu conduis, il conduit.
Ὁδηγῶ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου.	Je conduis cet homme chez mon frère.
Ἡ ὁδὸς αὕτη ἄγει εἰς Ἀθήνας.	Ce chemin conduit à Athènes.
Σβύειν, σβύων.	Éteindre δ'. éteignant.
Σβύετε τὸ πῦρ;	Éteignez-vous le feu?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν τὸ σβύω.	Je ne l'éteins pas.
Τὸ σβύει.	Il l'éteint.
Τὸ σβύεις.	Tu l'éteins.

Ἐξεύρειν. — *Savoir * γ'.*

Ἐξεύρω, ἐξεύρεις, ἐξεύρει.	Je sais, tu sais, il sait.
Ἐξεύρετε;	Savez-vous?

Κολυμβᾶν (Ἑλ. νήχεσθαι). — *Nager a'.*

Ἐξεύρετε νὰ κολυμβᾶτε;	Savez-vous nager?
Ἐξεύρετε νὰ γράφητε;	Savez-vous écrire?
Ἐξεύρει νὰ ἀναγινώσκῃ;	Sait-il lire?
Ἐξεύρει νὰ ἀναγινώσκῃ, ἀλλὰ δὲν ἐξεύρει νὰ γράφῃ.	Il sait lire, mais il ne sait pas écrire.

ΘΕΜΑ 83.

Τί χρειάζεται ὁ πατήρ σας;—Χρειάζεται καπνόν.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε νὰ φέρητε;—Θέλω νὰ ὑπάγω νὰ φέρω.—Τί καπνὸν χρειάζεται; Χρειάζεται Ἀγγλικὸν καπνόν.—Χρειάζεσθε καπνόν (διὰ κάπνισμα);—Δὲν χρειάζομαι· δὲν καπνίζω.—Μοὶ δεικνύετε τί(ποτε);—Σᾶς δεικνύω χρυσᾶς ταινίας καὶ χρυσᾶ ὡρολόγια.—Δεικνύει ὁ πατήρ σας τὸ τουφέκιόν του εἰς τὸν ἀδελφόν μου;—Τὸ δεικνύει εἰς αὐτόν.—Τῷ δεικνύει τὰ ὡραῖα πτηνά του;—Τὰ δεικνύει εἰς αὐτόν.—Δεικνύει ἡ μήτηρ σας τὴν ὡραίαν ἐσθῆτά της εἰς τὴν ἀδελφήν μου;—Τὴν δεικνύει εἰς αὐτήν.—Τῇ δεικνύει τὰ ὡραῖα ἐκ *κατηφὲ* (de velours) σκιάδιά της;—Τὰ δεικνύει εἰς αὐτήν.—Καπνίζει ὁ Γάλλος;—Δὲν καπνίζει.—Πηγαίνετε εἰς τὸν χορόν;—Πηγαίνω εἰς τὸ θέατρον ἀντὶ νὰ ὑπάγω εἰς τὸν χορόν.—Πηγαίνει ἡ ἀδελφή σας εἰς τὸ θέατρον;—Πηγαίνει εἰς τὸν χορὸν ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ θέατρον.—Πηγαίνει ὁ κηπουρὸς ἐντὸς τοῦ κήπου του;—Πηγαίνει εἰς τὴν ἀγορὰν ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν κῆπόν του.—Στέλλετε τὸν ὑπηρέτην σας εἰς τοῦ ῥάπτου;—Τὸν στέλλω εἰς τοῦ σκυτοτόμου ἀντὶ νὰ τὸν στείλω εἰς τοῦ ῥάπτου.—Σκοπεύει ἡ ἀδελφή σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν χορὸν ἀπόψε;—Δὲν σκοπεύει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν χορόν, ἀλλ' εἰς τὴν συναυλίαν.—Πότε σκοπεύετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν συναυλίαν;—Σκοπεύω νὰ ὑπάγω ἀπόψε.—Κατὰ ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς δέκα καὶ τέταρτον.—Ποῖον ζητεῖτε; τὸν υἱόν μου;—Ναὶ, Κύριε, ζητῶ τὸν υἱόν σας.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τὸ γραφεῖον.—Εὑρίσκετε τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ζητεῖτε;—Τὸν εὑρίσκω.—Εὑρίσκουσιν οἱ υἱοί σας τοὺς φίλους τοὺς ὁποίους ζητοῦσι;—Δὲν τοὺς εὑρίσκουσι.—Στέλλετε τὴν ὑπηρέτριαν εἰς τῆς φίλης μας;—Δὲν θέλω νὰ τὴν στείλω· τὴν χρειάζομαι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 84.

Σκοπεύουσιν οἱ φίλοι σας νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ θέατρον;—Σκοπεύουσι νὰ ὑπάγωσι.—Πότε σκοπεύουσι νὰ ὑπάγωσι;—Σκοπεύουσι νὰ ὑπάγωσιν αὔριον.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς ἑπτὰ καὶ ἡμίσειαν.—Τί θέλει νὰ σᾶς πωλήσῃ ὁ ἔμπορος;—Θέλει νὰ μοὶ πωλήσῃ ῥινόμακτρα.—Σκοπεύετε νὰ ἀγοράσητε;—Δὲν σκοπεύω νὰ ἀγοράσω.—Ἐξεύρεις τί (ποτε);—Οὐδὲν ἐξεύρω.—Τί ἐξεύρει ὁ μικρὸς ἀδελφός σας;—Ἐξεύρει νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ.—Ἐξεύρει τὴν Γαλλικήν;—Δὲν τὴν ἐξεύρει.—Ἐξεύρετε τὴν Γερμανικήν;—Τὴν ἐξεύρω.—Ἐξεύρουσιν οἱ ἀδελφοί σας τὴν Ἑλληνικήν;—Δὲν τὴν ἐξεύρουσιν, ἀλλὰ σκοπεύουσι νὰ τὴν σπουδάσωσιν.—Ἐξεύρετε τὴν Ἀγγλικήν;—Δὲν τὴν ἐξεύρω, ἀλλὰ σκοπεύω νὰ τὴν μάθω.—Ἐξεύρουσι τὰ τέκνα σας νὰ ἀναγινώσκωσι τὴν Ἰταλικήν;—Ἐξεύρουσι νὰ τὴν ἀναγινώσκωσιν, ἀλλ' ὄχι [καὶ] νὰ τὴν ὁμιλῶσιν.—Ἐξεύρετε νὰ κολυμβᾶτε;—Δὲν ἐξεύρω νὰ κολυμβῶ, ἀλλ' ἐξεύρω νὰ παίζω.—Ἐξεύρει ὁ υἱός σας νὰ κάμνῃ φορέματα;—Δὲν ἐξεύρει νὰ κάμνῃ, δὲν εἶναι ῥάπτης.—Εἶναι ἔμπορος;—Δὲν εἶναι (il ne l'est pas).—Τί εἶναι;—Εἶναι ἰατρός.—Σκοπεύετε νὰ σπουδάσητε τὴν Ἀραβικήν;—Σκοπεύω νὰ σπουδάσω τὴν Ἀραβικὴν καὶ τὴν Συριακήν.—Ἐξεύρει ὁ Γάλλος τὴν Ῥωσσικήν;—Δὲν τὴν ἐξεύρει, ἀλλὰ σκοπεύει νὰ τὴν μάθῃ.—Ποῦ πηγαίνετε;—Πηγαίνω εἰς τὸν κῆπον διὰ νὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν κηπουρόν μου.—Σᾶς ἀκούει;—Μὲ ἀκούει.

ΘΕΜΑ 85.

Θέλετε νὰ πίητε μηλίτην;—Θέλω νὰ πίω οἶνον· ἔχετε;—Δὲν ἔχω, ἀλλὰ μέλλω νὰ στείλω νὰ φέρω (κ. ζητήσω).—Πότε θέλετε νὰ στείλητε νὰ φέρητε;—Τώρα.—Ἐξεύρετε νὰ κάμνητε τεῖον;—Ἐξεύρω νὰ κάμνω.—Ποῦ πηγαίνει ὁ πατήρ σας;—Δὲν πηγαίνει εἰς κανὲν μέρος (πουθενὰ), μένει εἰς τὴν οἰκίαν του.—Ἐξεύρετε νὰ γράφητε γραμμάτιον;—Ἐξεύρω νὰ γράφω.—Δύνασθε νὰ γράφητε θέματα;—Δύναμαι νὰ γράφω.—Ὁμιλεῖ καλὰ τὴν Γερμανικὴν ἡ ἀδελφή σας (Votre sœur..);—Δὲν τὴν ὁμιλεῖ κακῶς.—Ἐξεύρει ἡ μήτηρ σας νὰ γράψῃ ἐπιστολήν;—Ἐξεύρει· πλὴν δὲν ἔχει διάθεσιν νὰ γράψῃ.—Ὁδηγεῖς τινά;—Οὐδένα ὁδηγῶ.—Τίνα ὁδηγεῖτε;—Ὁδηγῶ τὸν υἱόν μου.—Ποῦ τὸν ὁδηγεῖτε;—Τὸν ὁδηγῶ εἰς τὴν οἰκίαν τῶν φίλων μου διὰ νὰ τοῖς εὐχηθῇ καλὴν ἡμέραν.—Ὁδηγεῖ ὁ ὑπηρέτης σας τὸ τέκνον σας;—Τὸ ὁδηγεῖ.—Ποῦ τὸ ὁδηγεῖ;—Τὸ ὁδηγεῖ εἰς τὸν κῆπον.—Ὁδηγοῦμεν τινά;—Ὁδηγοῦμεν τὰ τέκνα μας.—Ποῦ ὁδηγοῦσιν οἱ φίλοι μας τὰ τέκνα των;—Τὰ ὁδηγοῦσιν εἰς τὴν οἰκίαν των.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 86.

Σβύετε τὸ πῦρ;—Δὲν τὸ σβύω.—Ἀνάπτει ὁ ὑπηρέτης σας τὸ πῦρ;—Τὸ ἀνάπτει.—Ποῦ τὸ ἀνάπτει;—Τὸ ἀνάπτει ἐντὸς τῆς ἀποθήκης σας.—Πηγαίνετε συχνὰ εἰς τοῦ Ἱσπανοῦ;—Πηγαίνω συχνά.—Πηγαίνετε συχνότερα ἐμοῦ;—Πηγαίνω συχνότερα ὑμῶν.—Ἔρχονται οἱ Ἱσπανοὶ εἰς τὴν οἰκίαν σας;—Ἔρχονται συχνὰ εἰς τὴν οἰκίαν μου. Πηγαίνουσι τὰ τέκνα σας εἰς τὸν χορὸν συχνότερα ἡμῶν;—Πηγαίνουσι συχνότερα ὑμῶν.—Ἐξερχόμεθα τόσον συχνὰ, ὅσον οἱ γείτονές μας;—Ἐξερχόμεθα συχνότερα αὐτῶν.—Πηγαίνει ὁ ὑπηρέτης σας τόσον συχνὰ, ὅσον ὁ μάγειρος;—Πηγαίνει τόσον συχνὰ, ὅσον αὐτός.—Βλέπετε τὸν πατέρα μου τόσον συχνὰ, ὅσον ἐγώ;—Δὲν τὸν βλέπω τόσον συχνὰ, ὅσον ὑμεῖς.—Πότε τὸν βλέπετε;—Τὸν βλέπω πᾶσαν πρωΐαν εἰς τὰς πέντε παρὰ τέταρτον.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΗ'. LEÇON XXVIII.

Est-ce que.

Παρατ. μζ'. Εἴρηται (*Παρατ. β'.*) ὅτι ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία ἐπὶ ἐρωτήσει τίθεται μετὰ τὰ ῥήματα, ἀλλ' ὅταν τὸ πρῶτον ἑνικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος ἦναι μονοσύλλαβον, ἐνίοτε μὲν ἀκολουθεῖ τὸν γενικὸν κανόνα (ὡς ai-je? ἔχω; suis-je? εἶμαι; dois-je? ὀφείλω; vois-je? βλέπω; sais-je? ἐξεύρω; vais-je? ὑπάγω;), πρὸς πλειοτέραν ὅμως χάριν καὶ ἀποφυγὴν κακοφωνίας μεταχειρίζονται περιφραστικῶς τὸ est-ce, μηδὲν ἄλλο ἐκφράζον ἢ ἁπλῶς τὴν ἐρώτησιν.

Θέλω;	Est-ce que je veux?
Δύναμαι;	Est-ce que je peux?
Πράττω; κάμνω;	Est-ce que je fais?
Πηγαίνει;	Est-ce qu'il va?

Παρατ. μη'. Ὅταν ἡ ἐρώτησις ἄρχηται ἐκ τοῦ que (τί), ἢ οὐ, πολλάκις μὲν τίθεται ἡ ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία μετὰ τὸ ῥῆμα, ἄλλοτε δὲ διὰ τῆς περιφράσεως est-ce que πρὸ τοῦ ῥήματος.

Τί κάμνω;	Qu'est ce que je fais? Que fais je?
Τί λέγω,	Qu'est-ce que je dis? Que dis je?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πρὸς τίνα λαλῶ;	A qui est-ce que je parle?
Ὁμιλεῖτε πρὸς τὸν φίλον σας.	Vous parlez à votre ami.
Ποῦ πηγαίνω;	Où est-ce que je vais? / Où vais-je?
Πηγαίνετε εἰς τὴν παράστασιν.	Vous allez au spectacle.
Πόθεν ἔρχομαι;	D'où est-ce que je viens? / D'où viens-je?
Πηγαίνω;	Est-ce que je vais?
Ἔρχομαι;	Est-ce que je viens?
Ἔρχεσθε.	Vous venez.
Λέγετε;	Dites-vous?
Λέγω.	Je dis.
Λέγει.	Il dit.
Τί λέγει;	Que dit-il?
Λέγομεν.	Nous disons.

Παρατ. μθ'. Ῥήματά τινα εἰς ε ἄφωνον λήγοντα κατὰ τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος, σχηματίζονται ἐρωτηματικῶς, ἐπαμένης τῆς ἀντωνυμίας je, ἀλλὰ τότε τὸ ἄφωνον ε γίνεται ὀξύτονον.

Ὁμιλῶ;	Parlé-je? / Est-ce que je parle?
Ἀγαπῶ;	Aimé-je? / Est-ce que j'aime?
Γνωρίζετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;	Connaissez-vous cet homme?
Δὲν τὸν γνωρίζω.	Je ne le connais pas.
Τὸν γνωρίζει ὁ ἀδελφός σας;	Votre frère le connaît-il?
Τὸν γνωρίζει.	Il le connaît.
Πίνετε ζῦθον;	Buvez-vous de la bière?
Πίνω ζῦθον, ἀλλ' ὁ πατήρ μου πίνει οἶνον.	Je bois de la bière, mais mon père boit du vin.
Λαμβάνετε σήμερον ἐπιστολήν;	Recevez-vous une lettre aujourd'hui?
Λαμβάνω μίαν, καὶ ἡ ἀδελφή μου ἀκόμη λαμβάνει μίαν.	J'en reçois une, et ma sœur en reçoit une aussi.
Τί λαμβάνομεν;	Que recevons-nous?
Τί λαμβάνουσιν οἱ φίλοι μας;	Nos amis que reçoivent ils? / Que reçoivent nos amis?
Λαμβάνουσιν ὡραῖα βιβλία.	Ils reçoivent de bons livres.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἄρχεσθαι, Ἀρχίζειν, ἀρχίζων.	*Commencer,* α'. commençant.*
Ἀρχίζω νὰ ὁμιλῶ.	Je commence à parler.
Πρὶν...	*Avant de...* (πρὸ ἀπαρ.)
Ὁμιλεῖτε πρὶν ἀκούσητε;	Parlez-vous avant d'écouter?
Πηγαίνει εἰς τὴν ἀγορὰν πρὶν προγευματίσῃ;	Va-t-il au marché avant de déjeûner?
Προγευματίζω.	*Déjeûner.* α'.
Πηγαίνει (ἐκεῖ) πρὶν γράψῃ.	Il y va avant d'écrire.
Ἐκβάλλετε τὰς περικνημῖδάς σας πρὶν ἐκβάλητε τὰ σανδάλιά σας;	Otez-vous vos bas avant d'ôter vos souliers?
Ἀναχωρεῖν, ἀναχωρῶν.	*Partir,* ε'. partant.*
Ἀναχωρῶ, ἀναχωρεῖς, ἀναχωρεῖ.	Je pars, tu pars, il part.
Πότε μελετᾶτε νὰ ἀναχωρήσητε;	Quand comptez-vous partir?
Μελετῶ ν' ἀναχωρήσω αὔριον.	Je compte partir demain.
Κατὰ ποίαν ὥραν;	A quelle heure?
Τὰς τρεῖς καὶ ἡμίσειαν.	A trois heures et demie.
Καλῶς.	*Bien.*
Κακῶς.	*Mal.*
Ὁμιλῶ καλῶς;	Est-ce que je parle bien?
Δὲν ὁμιλεῖτε κακῶς.	Vous ne parlez pas mal.
Ὁμιλῶ οὕτω καλῶς ὡς ὑμεῖς;	Est-ce que je parle aussi bien que vous?
Ὁμιλεῖτε οὕτω καλῶς ὡς ἐγώ.	Vous parlez aussi bien que moi.
Οὕτω, τοιουτοτρόπως.	Aussi.

ΘΕΜΑ 87.

Ἀναγινώσκω καλῶς;—Ἀναγινώσκετε καλῶς.—Ὁμιλῶ καλῶς;—Δὲν ὁμιλεῖτε καλῶς.—Ὁμιλεῖ ὁ ἀδελφός μου καλῶς τὴν Γαλλικήν (bien le français);—Τὴν ὁμιλεῖ καλῶς.—Ὁμιλεῖ καλῶς τὴν Γερμανικήν;—Τὴν ὁμιλεῖ κακῶς.—Ὁμιλοῦμεν καλῶς;—Ὁμιλεῖτε κακῶς.—Πίνω (est-ce que je bois...) παρὰ πολύ;—Δὲν πίνετε ἀρκετά.—Δύναμαι νὰ κατασκευάζω (faire) πίλους;—Δὲν δύνασθε νὰ κατασκευάσητε, δὲν εἶσθε πιλοποιός.—Δύναμαι νὰ γράψω ἓν γραμμάτιον;—Δύνασθε νὰ γράψητε ἕν.—Κάμνω καλῶς τὸ θέμα μου;—Τὸ κάμνετε

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καλῶς. — Τί κάμνω; — Κάμνετε θέματα. — Τί κάμνει ὁ ἀδελφός μου; — Οὐδὲν κάμνει. — Τί κάμνει ἡ θεία μου; — Οὐδὲν πράττει (τίποτε δὲν κάμνει). — Τί λέγω; — Οὐδὲν λέγετε. — Ἀρχίζω νὰ ὁμιλῶ; — Ἀρχίζετε νὰ ὁμιλῆτε. — Ἀρχίζω νὰ ὁμιλῶ καλῶς (à bien parler); — Δὲν ἀρχίζετε νὰ ὁμιλῆτε καλῶς, ἀλλὰ νὰ ἀναγινώσκητε καλῶς (mais à bien lire). — Ποῦ πηγαίνω; — Πηγαίνετε εἰς τοῦ φίλου σας. — Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του; — Ἐξεύρω καὶ ἐγώ (est-ce que je sais); — Δύναμαι νὰ ὁμιλῶ τόσον συχνὰ, ὅσον ὁ υἱὸς τοῦ γείτονός μας; — Ἐκεῖνος δύναται νὰ ὁμιλῇ συχνότερα σοῦ. — Δύναμαι νὰ ἐργάζωμαι τόσον, ὅσον ἐκεῖνος (lui); — Δὲν δύνασθε νὰ ἐργάζησθε τόσον, ὅσον ἐκεῖνος. — Ἀναγινώσκω τόσον συχνὰ, ὅσον ὑμεῖς; — Δὲν ἀναγινώσκετε τόσον συχνὰ ὅσον ἐγὼ, ἀλλ' ὁμιλεῖτε συχνότερον ἐμοῦ. — Ὁμιλῶ τόσον καλῶς, ὅσον ὑμεῖς; — Δὲν ὁμιλεῖτε τόσον καλῶς, ὅσον ἐγώ. — Ὁμιλεῖ ἡ ἀδελφή μου τόσον καλὰ, ὡς ἡ ἰδική σας; — Δὲν ὁμιλεῖ τόσον καλὰ, ἀλλὰ γράφει καὶ ἀναγινώσκει τόσον καλὰ ὡς ἡ ἰδική σας. — Πηγαίνω εἰς τὴν οἰκίαν σας, ἢ ἔρχεσθε εἰς τὴν ἰδικήν μου; — Ἔρχεσθε εἰς τὴν ἰδικήν μου, καὶ ἐγὼ πηγαίνω εἰς τὴν ἰδικήν σας. — Πότε ἔρχεσθε εἰς τὴν οἰκίαν μου; — Εἰς τὰς ἕξ καὶ ἡμίσειαν.

ΘΕΜΑ 88.

Γνωρίζετε τὸν Ῥῶσσον τὸν ὁποῖον γνωρίζω; — Δὲν γνωρίζω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον γνωρίζετε, ἀλλὰ γνωρίζω ἄλλον τινά (un autre). — Πίνετε τόσον μηλίτην, ὅσον οἶνον; — Πίνω ὀλιγώτερον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνου. — Πίνει ὁ Ῥῶσσος τόσον, ὅσον ὁ Πρῶσσος; — Πίνει ἄλλο τόσον (tout autant). — Πίνουσιν οἱ Γερμανοὶ τόσον, ὅσον οἱ Ῥῶσσοι; — Οὗτοι πίνουσι περισσότερον ἢ ἐκεῖνοι. — Λαμβάνεις (recevoir) τίποτε; — Λαμβάνω κάτι. — Τί λαμβάνεις; — Λαμβάνω χρήματα. — Λαμβάνει ὁ φίλος σας βιβλία; — Λαμβάνει. — Τί λαμβάνομεν; — Λαμβάνομεν μηλίτην. — Λαμβάνουσιν οἱ Πολωνοὶ καπνόν; — Λαμβάνουσι. — Παρὰ τίνος (de qui) λαμβάνουσιν οἱ Ἱσπανοὶ χρήματα; — Λαμβάνουσι παρὰ τῶν (des) Ἄγγλων καὶ τῶν (et des) Γάλλων. — Δέχεσθε τόσους φίλους, ὅσους ἐχθρούς; — Δέχομαι ὀλιγωτέρους ἐκ τῶν μὲν ἢ ἐκ τῶν δέ. — Παρὰ τίνος λαμβάνουσι τὰ τέκνα σας βιβλία; — Λαμβάνουσι παρ' ἐμοῦ (de moi), καὶ παρὰ (de leurs) τῶν φίλων των. — Λαμβάνω τόσον τυρὸν, ὅσον οἶνον; — Λαμβάνετε περισσότερον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνου. Λαμβάνουσιν οἱ ὑπηρέται μας τόσα σάρωθρα, ὅσα ἐνδύματα; — Λαμβάνουσιν ὀλιγώτερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων. — Λαμβάνετε ἀκόμη ἓν τυροπέκιον; — Λαμβάνω ἀκόμη ἕν. — Πόσα βιβλία ἀκόμη λαμβάνει ὁ γείτων μας; — Λαμβάνει ἀκόμη τρία.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 89.

Πότε μελετᾷ (ἤ σκοπεύει) νὰ ἀναχωρήσῃ ὁ ξένος;—Σκοπεύει νὰ ἀναχωρήσῃ σήμερον.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Εἰς τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.—Σκοπεύετε νὰ ἀναχωρήσητε ἀπόψε;—Σκοπεύω νὰ ἀναχωρήσω αὔριον.—Ἀναχωρεῖ σήμερον ὁ Γάλλος;—Ἀναχωρεῖ τώρα.—Ποῦ πηγαίνει;—Πηγαίνει εἰς τοὺς φίλους του.—Πηγαίνει εἰς τοὺς Ἄγγλους;—Πηγαίνει.—Ἀναχωρεῖς αὔριον;—Ἀναχωρῶ ἀπόψε.—Πότε σκοπεύετε νὰ γράψητε εἰς τοὺς φίλους σας;—Σκοπεύω νὰ τοῖς γράψω σήμερον.—Σᾶς ἀποκρίνονται οἱ φίλοι σας;—Μοὶ ἀποκρίνονται.—Ἀποκρίνεται ὁ πατήρ σας εἰς τὸ γραμμάτιόν σας;—Ἀποκρίνεται.—Ἀποκρίνεσθε εἰς τὰ γραμμάτια τῶν ἀδελφῶν μου;—Ἀποκρίνομαι.—Ἀρχίζει ὁ ἀδελφός σας νὰ μανθάνῃ τὴν Ἰταλικήν;—Ἀρχίζει νὰ τὴν μανθάνῃ.—Δύνασθε νὰ ὁμιλῆτε Γαλλικά;—Δύναμαι νὰ τὰ (le) ὁμιλῶ ὀλίγον.—Ἀρχίζουσιν οἱ φίλοι μας νὰ ὁμιλῶσι Γαλλικά;—Ἀρχίζουσι νὰ τὰ ὁμιλῶσι.—Δύνανται νὰ τὰ γράφωσι;—Δύνανται νὰ τὰ γράφωσιν.—Ἀρχίζει ὁ ἔμπορος νὰ πωλῇ;—Ἀρχίζει.—Ὁμιλεῖτε πρὶν ἀκούσητε;—Ἀκούω πρὶν ὁμιλήσω.—Σᾶς ἀκούει ὁ ἀδελφός σας πρὶν ὁμιλήσῃ;—Ὁμιλεῖ πρὶν μὲ ἀκούσῃ.—Ἀναγινώσκουσι τὰ τέκνα σας πρὶν γράψωσι;—Γράφουσι πρὶν ἀναγνώσωσι.

ΘΕΜΑ 90.

Σαρόνει ὁ ὑπηρέτης τὴν ἀποθήκην (le magasin) πρὶν ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀγοράν;—Πηγαίνει εἰς τὴν ἀγορὰν πρὶν σαρώσῃ τὴν ἀποθήκην.—Πίνεις πρὶν ἐξέλθῃς;—Ἐξέρχομαι πρὶν πίω.—Σκοπεύεις νὰ ἐξέλθῃς πρὶν προγευματίσῃς;—Σκοπεύω νὰ προγευματίσω πρὶν ἐξέλθω.—Ἐκβάλλει ὁ υἱός σας τὰ σανδάλιά του πρὶν ἐκβάλῃ τὸ ἔνδυμά του;—Οὔτε τὰ σανδάλιά του ἐκβάλλει, οὔτε τὸ ἔνδυμά του.—Ἐκβάλλω τὰς χειρίδας μου πρὶν ἐκβάλω τὸν πῖλόν μου;—Ἐκβάλλετε τὸν πῖλόν σας πρὶν ἐκβάλητε τὰς χειρίδας σας.—Δύναμαι νὰ ἐκβάλω τὰ σανδάλιά μου πρὶν ἐκβάλω τὰς χειρίδας μου;—Δὲν δύνασθε νὰ ἐκβάλητε τὰ σανδάλιά σας πρὶν ἐκβάλητε τὰς χειρίδας σας.—Εἰς ποίαν ὥραν προγευματίζετε;—Προγευματίζω εἰς τὰς ὀκτὼ καὶ ἡμίσειαν.—Εἰς ποίαν ὥραν προγευματίζει ὁ Ἀμερικανός;—Προγευματίζει κάθε ἡμέραν εἰς τὰς ἐννέα.—Εἰς ποίαν ὥραν προγευματίζουσι τὰ τέκνα σας;—Προγευματίζουσιν εἰς τὰς ἑπτά.—Πηγαίνετε εἰς τοῦ πατρός μου πρὶν προγευματίσητε;—Πηγαίνω εἰς τὴν οἰκίαν του πρὶν προγευματίσω.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΚΘ'. LEÇON XXIX.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΩΝ.

(*Des comparatifs et des superlatifs*).

Εἴδομεν (Μάθ. ΙΣΤ'. καὶ ΚΖ'.) ὅτι οἱ Γάλλοι διακρίνουσι τρία εἴδη συγκριτικῶν· ἰσότητος, ὑπεροχῆς καὶ μειονεξίας, καὶ ὅτι τὸ μὲν συγκριτικὸν τῆς ἰσότητος (comparatif d'égalité) σχηματίζεται διὰ τοῦ autant καὶ aussi, τὸ δὲ συγκριτικὸν τῆς ὑπεροχῆς (comparatif de supériorité) διὰ τοῦ plus (μᾶλλον), καὶ τὸ συγκριτικὸν τῆς μειονεξίας διὰ τοῦ moins (ἧττον). Νῦν δὲ θέλομεν θεωρήσει ὅτι ἐκ τῶν τελευταίων συγκριτικῶν, ἐνάρθρως λαμβανομένων, σχηματίζεται τὸ ὑπερθετικὸν (superlatif), οἷον· ἐκ τῶν συγκριτικῶν τῆς ὑπεροχῆς σχηματίζεται ὑπερθετικὸν οὕτω·

Θετικὸν,	*Συγκριτικὸν*,	*Ὑπερθετικόν*.
Μέγας (θηλ. ἁλη),	μείζων, μεγαλήτερος,	μέγιστος (*).
Grand (e),	plus grand,	le plus grand.
Μικρὸς (ὰ),	ἐλάσσων, μικρότερος,	ἐλάχιστος (μικρότατος).
Petit (te),	plus petit,	le plus petit.
Πλούσιος (ία),	πλουσιώτερος,	πλουσιώτατος.
Riche,	plus riche,	le plus riche.
Πτωχὸς (ὴ),	πτωχότερος,	πτωχότατος.
Pauvre,	plus pauvre,	le plus pauvre.
Σοφὸς (ὴ),	σοφώτερος,	σοφώτατος.
Savant,	plus savant,	le plus savant.
Πολλάκις, συχνὰ,	πλεονάκις, συχνότερα,	πλειστάκις (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον).
Souvent,	plus souvent,	le plus souvent.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι μικρὸν, ἐκεῖνο μικρότερον, καὶ τοῦτο μικρότατον (ἐλ. ἐλάχιστον). — Ce livre-ci est petit, celui-là est plus petit, et celui-ci est le plus petit de tous.

(*) Πολλάκις ἕνεκα τῆς διὰ τοῦ plus συγκρίσεως μεταφράζεται τὸ ὑπερθετ. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διὰ τοῦ συγκριτικοῦ, ἢ καὶ διὰ τοῦ πλέον, οἷον il est le plus savant, εἶναι ὁ σοφώτερος, ἢ ὁ πλέον σοφὸς, ἀντὶ σοφώτατος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ πῖλος οὗτος εἶναι μέγας, ἀλλ' ἐκεῖνος μεγαλήτερος τοῦ ἰδικοῦ μου. — Ce chapeau-ci est grand, mais celui-là est plus grand que le mien.

Εἶναι μεγαλήτερος τοῦ ὑμετέρου. — Il est plus grand que le vôtre.

Δὲν εἶναι τόσον μέγας, ὅσον ὁ ὑμέτερος. — Il est moins grand que le vôtre.

Ἧττον (ὄχι τόσον) μέγας. — Moins grand.

Παρατ. γ'. Ὡς τὸ ὑπερθετικὸν τῆς ὑπεροχῆς σχηματίζεται διὰ τοῦ plus (πλέον, μᾶλλον), οὕτω καὶ τῆς μειονεξίας διὰ τοῦ moins (ἧττον) ἐνάρθρως, οἷον·

Θετ.	*Συγκρ.*	*Ὑπερθ.*
Ὡραῖος,	ἧττον ὡραῖος, (ὀλιγώτερον ὡραῖος),	ὁ ἥκιστα πάντων (ὀλιγώτερον) ὡραῖος.
Beau,	moins beau,	le moins beau.

Τοῦ γειτονός μας τὰ τέκνα εἶναι οὕτω (ἢ τόσον) φρόνιμα ὡς (ὅσον) καὶ τὰ ἰδικά μας; — Les enfants de notre voisin sont-ils aussi sages que les nôtres?

Εἶναι ἐπίσης φρόνιμα, ὡς καὶ τὰ ἰδικά μας. — Ils sont aussi sages que les nôtres.

Εἶναι φρονιμώτερα τῶν ἰδικῶν μας. — Ils sont plus sages que les nôtres.

Δὲν εἶναι τόσον φρόνιμα, ὅσον τὰ ἰδικά μας. — Ils sont moins sages que les nôtres.

Παρατ. δ'. Οἱ Γάλλοι διαστέλλουσι δύο εἴδη ὑπερθετικῶν· ὑπερθετικὸν σχετικὸν (superlatif relatif), καὶ ὑπερθετικὸν ἀπόλυτον (superlatif absolu). Καὶ τὸ μὲν σχετικὸν γίγνεται, ὡς εἴδομεν ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ συγκριτικοῦ ἐνάρθρως λαμβανομένου, τὸ δ' ἀπόλυτον σχηματίζεται διὰ τῶν ἐπιῤῥημάτων très (σφόδρα, πολύ), bien (πάνυ, λίαν), extrêmement (ἄκρως, εἰς ἄκρον), infiniment (ἀπειράκις) κτλ.

Ὡραιότατον βιβλίον. — Un très-beau livre.

Ὡραιότατα βιβλία. — De très-beaux livres.

Εὐειδέστατος, κομψότατος. — Fort joli.

Κομψότατον μαχαίριον. — Un fort joli couteau.

Τὸ πτηνὸν τοῦτο εἶναι κομψότατον. — Cet oiseau est très-joli (*).

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι σοφώτατος. — Cet homme est extrêmement savant.

(*) Μετὰ τὸ très συνήθως τίθεται τὸ ἐνωτικὸν, οἷον très-savant, σοφώτατος, très-joli, ὡραιότατος· très-haut, ὕψιστος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πλουσιώτατος ἄνθρωπος.	Un homme bien riche.
Κάλλιστα.	*Très-bien.*
Ἄριστα.	*Fort bien.*

Παρατ. νϐ'. Τὰ ἀνώμαλα παραθετικὰ εἶναι εὐάριθμα εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, οἷον

Καλὸς,	καλήτερος, (ἑλ. καλλίων),	κάλλιστος.	Bon,	meilleur,	le meilleur.
Κακὸς,	χειρότερος, (ἑλ. χείρων),	κάκιστος.	Mauvais,	pire,	le pire.
Μικρὸς,	μικρότερος, (ἑλ. ἐλάσσων),	μικρότατος. (ἐλάχιστος) (*).	Petit,	moindre,	le moindre.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ.

Καλῶς,	καλήτερον, (κάλλιον),	κάλλιστα.	Bien,	mieux,	le mieux.
Κακῶς,	χειρότερον, (κάκιον).	κάκιστα.	Mal,	pis,	le pis.
Ὀλίγον,	ἧττον, (κ. ὀλιγώτερον),	ἥκιστα.	Peu,	moins,	le moins.
Πολὺ,	πλεῖον,	πλεῖστον.	Beaucoup,	plus,	le plus.
Μάλα,	μᾶλλον,	μάλιστα.			

Παρατ. νγ'. Ὀρθῶς δυνάμεθα νὰ λέγωμεν plus mauvais, plus mal, plus petit, πλὴν οὐδέποτε plus bon, plus bien, plus peu, ἀλλὰ meilleur, mieux, moins.

Τίνος; (κ. λ. εἰς τίνα;)	*A qui?*
Τίνος εἶναι ὁ πῖλος οὗτος; (κ. λ. εἰς τίνα εἶναι (ἀνήκει) ὁ πῖλος οὗτος;	A qui est ce chapeau?
Εἶναι.	*C'est.*
Εἶναι τοῦ ἀδελφοῦ μου. (κ. λ. εἶναι ὁ πῖλος τοῦ ἀδελφοῦ μου).	C'est le chapeau de mon frère.
Τίνος πῖλος εἶναι ὡραιότατος; Ποῖος ἔχει τὸν ὡραιότατον πῖλον;	Qui a le plus beau chapeau?

(*) Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ἐπίθετά τινα εἰς érieur, ἐμπεριέχοντα ἐν ἑαυτοῖς τὴν σύγκρισιν, οἷον supérieur (ἀνώτερος), antérieur (πρότερος), extérieur (ἐξωτερικός)· οὕτω καὶ τὸ majeur (ἐνῆλιξ).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ τοῦ πατρός μου εἶναι ὡραιότατος.	Celui de mon père est le plus beau.
Ποία ταινία εἶναι ὡραιοτέρα, ἡ ἰδική σας ἢ ἡ ἰδική μου;	Quel ruban est le plus beau, le vôtre ou le mien?
Ποῖος οἶκος εἶναι ὡραιότερος, ὁ ἰδικός σας, ἢ ὁ ἰδικός μου;	Quelle maison est la plus belle, la vôtre, ou la mienne?
Ποῖος ἐκ τῶν τριῶν ἀδελφῶν σας εἶναι μεγαλήτερος;	Le quel de vos trois frères est le plus grand?
Ἡ ἀδελφή σας εἶναι μικροτέρα ὑμῶν· εἶναι ἡ νεωτάτη τοῦ οἴκου.	Votre sœur est plus jeune que vous; elle est la plus jeune de la famille.
Ἀναγινώσκετε τόσον συχνὰ, ὅσον (ὡς) ἐγώ;	Lisez-vous aussi souvent que moi?
Ἀναγινώσκω συχνότερα ὑμῶν.	Je lis plus souvent que vous.
Ἀναγινώσκει τοσοῦτον συχνὰ, ὅσον (ὡς) ἐγώ;	Lit-il aussi souvent que moi?
Ἀναγινώσκει καὶ γράφει τόσον συχνὰ, ὡς καὶ ὑμεῖς.	Il lit et écrit aussi souvent que vous.
Ἀναγινώσκει ἡ ἀδελφή σας (τόσον) καλὰ, ὅσον (ὡς) ἐκεῖνος;	Votre sœur lit-elle aussi bien que lui?
Ἀναγινώσκει καὶ γράφει καλήτερα ἐκείνου.	Elle lit et écrit mieux que lui.
Γράφουσι τὰ τέκνα σας τοσοῦτον, ὅσον ἐγώ;	Vos enfants écrivent-ils autant que nous?
Γράφουσι πλειότερον ὑμῶν.	Ils écrivent plus que vous.
Ἀναγινώσκομεν περισσότερον ἀπὸ τὰ τέκνα τῶν φίλων σας.	Nous lisons plus que les enfants de nos amis.
Ὁ μελετῶν εἶναι φρονιμώτερος τοῦ παίζοντος (*). (κ. λ. ἐκεῖνος ὅστις μελετᾷ εἶναι φρονιμώτερος ἀπὸ ἐκεῖνον ὅςις παίζει).	Celui qui étudie est plus sage que celui qui joue.
Εἰς τίνα γράφετε; (κ. τίνος γράφετε);	A qui écrivez-vous?
Γράφομεν εἰς τοὺς φίλους μας.	Nous écrivons à nos amis.
Ἀναγινώσκομεν καλὰ βιβλία.	Nous lisons de bons livres.

(*) Μεταφράζοντες εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν δυνάμεθα (ὡς βλέπομεν) νὰ τρέπωμεν εἰς μετοχὰς τὰς διὰ τῶν celui qui ἢ ceux qui προτάσεις

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 91.

Τίνος (à qui) εἶναι τὸ βιβλίον τοῦτο; — Εἶναι ἰδικόν μου (c'est le mien, ἢ καὶ il est à moi). — Τίνος εἶναι ὁ πῖλος οὗτος; — Εἶναι τοῦ πατρός μου. — Εἶσθε ὑψηλότερος (κ. λ. μεγαλήτερος) ἀπὸ ἐμέ; — Εἶμαι ὑψηλότερος ἀπὸ ὑμᾶς. — Εἶναι ὁ ἀδελφός σας τόσον ὑψηλὸς (κ. λ. μέγας), ὅσον ὑμεῖς; — Εἶναι τόσον ὑψηλὸς, ὅσον ἐγώ. — Εἶναι ὁ πῖλός σου τόσον ἄσχημος ὅσον ὁ τοῦ πατρός μου; — Εἶναι καλήτερος, ἀλλ' ὄχι τόσον μαῦρος, ὅσον ὁ ἰδικός του. — Τὰ ἐνδύματα τῶν Ἰταλῶν εἶναι τόσον ὡραῖα, ὅσον τὰ τῶν Ἰρλανδῶν; — Εἶναι ὡραιότερα, ἀλλ' ὄχι τόσον (si) καλά. — Τίς ἔχει τὰς κομψοτέρας χειρίδας; — Οἱ Γάλλοι τὰς ἔχουσι. — Τίς ἔχει τὰς καλητέρας ἁμάξας (les voitures les plus belles)? — Οἱ Ἄγγλοι τὰς ἔχουσι. — Τίς ἔχει τοὺς ὡραιοτέρους ἵππους; — Οἱ ἰδικοί μου εἶναι ὡραῖοι, οἱ ἰδικοί σας εἶναι ὡραιότεροι (plus beaux que...) τῶν ἰδικῶν μου, ἀλλ' οἱ τῶν φίλων μας εἶναι (οἱ) ὡραιότατοι πάντων (les plus beaux de...). — Εἶναι καλὸς ὁ ἵππος σας; — Εἶναι καλὸς, ἀλλ' ὁ ἰδικός σας εἶναι καλήτερος, καὶ ὁ τοῦ Ἄγγλου εἶναι (ὁ) κάλλιστος πάντων ἐκείνων τοὺς ὁποίους γνωρίζομεν (nous connaissons). — Ἔχετε κομψὰ σανδάλια; — Ἔχω πολὺ κομψὰ, ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου ἔχει κομψότερα ἀπὸ ἐμέ. — Παρὰ τίνος τὰ λαμβάνει; — Τὰ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἀρίστου (meilleur) φίλου του.

ΘΕΜΑ 92.

Ὁ οἶνός σας εἶναι τόσον καλὸς, ὅσον ὁ ἰδικός μου; — Εἶναι καλήτερος. — Πωλεῖ ὁ ἔμπορός σας καλὰ μαχαίρια; — Πωλεῖ τὰ καλήτερα (τὰ κάλλιστα, les meilleurs) μαχαίρια ἀφ' ὅσα γνωρίζω (que je connaisse, ὑποτακτική). — Ἀναγινώσκομεν περισσότερα βιβλία παρ' ὅσα οἱ Γάλλοι; — Ἀναγινώσκομεν περισσότερα ἐκείνων, ἀλλ' οἱ Ἄγγλοι ἀναγινώσκουσι περισσότερα ἡμῶν, καὶ οἱ Γερμανοὶ περισσότερα ἀπὸ ὅλους (le plus). — Ἔχετε κἠπον ὡραιότερον τοῦ τοῦ ἰατροῦ μας (que celui de..); — Ἔχω (ἕνα) ὡραιότερον. — Ἔχει ὁ Ἀμερικανὸς ὡραιοτέραν οἰκίαν ἢ σύ; — Ἔχει (μίαν) ὡραιοτέραν. — Ἔχομεν τόσον ὡραῖα τέκνα, ὅσον οἱ γείτονές μας; — Ἔχομεν ὡραιότερα (de plus beaux). — Εἶναι τὸ ἔνδυμά σας τόσον κομψὸν, ὅσον τὸ ἰδικόν μου; — Δὲν εἶναι τόσον κομψὸν, ἀλλ' (εἶναι) καλήτερόν τοῦ ἰδικοῦ σας. — Ἀναχωρεῖτε σήμερον; — Δὲν ἀναχωρῶ σήμερον. — Πότε ἀναχωρεῖ ὁ πατήρ σας; — Ἀναχωρεῖ ἀπόψε εἰς τὰς ἐννέα παρὰ τέταρτον. — Ποῖον τῶν δύο τούτων παιδίων εἶναι φρονιμώτερον; — Τὸ μελετῶν εἶναι φρονιμώτερον τοῦ παίζοντος. — Σαρόνει ὁ ὑπηρέτης σας τόσον καλῶς, ὅσον

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὁ ἰδικός μου;—Σαρόνει καλήτερα τοῦ ἰδικοῦ σας.—Ἀναγινώσκει ὁ Ἄγγλος τόσα κακὰ βιβλία, ὅσα καλά;—Ἀναγινώσκει περισσότερα καλὰ παρὰ κακά.

ΘΕΜΑ 93.

Πωλοῦσιν οἱ ἔμποροι περισσοτέραν ζάχαριν παρὰ καφέν;—Πωλοῦσι περισσότερον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνης.—Κάμνει ὁ σκυτοτόμος σας τόσα σανδάλια, ὅσα ὁ ἰδικός μου;—Κάμνει περισσότερα ἀπὸ τὸν ἰδικόν σας.—Ἐξεύρετε νὰ κολυμβᾶτε τόσον καλὰ (ὡς) ὁ υἱός μου;—Ἐξεύρω νὰ κολυμβῶ καλήτερα ἐκείνου, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐξεύρει νὰ ὁμιλῇ Γαλλικὰ καλήτερα ἐμοῦ.—Πηγαίνει ὁ υἱὸς τοῦ γείτονος εἰς τὴν ἀγοράν;—Ὄχι, μένει εἰς τὴν οἰκίαν· πονοῦσιν οἱ πόδες του.—Μανθάνετε τόσον καλὰ, ὅσον ὁ υἱὸς τοῦ κηπουροῦ μας;—Μανθάνω καλήτερα ἐκείνου, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐργάζεται καλήτερα ἐμοῦ.—Τίς ἔχει τὸ ὡραιότατον τουφέκιον;—Τὸ ἰδικόν σας εἶναι ὡραῖον, ἀλλὰ τὸ τοῦ πλοιάρχου εἶναι ὡραιότερον, καὶ τὸ ἰδικόν μας εἶναι ὡραιότατον πάντων.—Ἔχει κανεὶς ὡραιότερα τέκνα ἀπὸ ὑμᾶς;—Οὐδεὶς ἔχει ὡραιότερα.—Ἀναγινώσκει ὁ υἱός σας τόσον συχνὰ, ὅσον ἐγώ;—Ἀναγινώσκει συχνότερα ἀπὸ ὑμᾶς.—Ὁμιλεῖ ὁ ἀδελφός μου Γαλλικὰ τόσον καλὰ, ὅσον ὑμεῖς;—Τὰ ὁμιλεῖ καὶ τὰ ἀναγινώσκει τόσον καλὰ, ὅσον ἐγώ.—Γράφω τόσον συχνὰ, ὅσον ὑμεῖς;—Γράφετε περισσότερον ἐμοῦ.—Ἀναγινώσκουσι τὰ τέκνα τῶν γειτόνων μας τὴν Γερμανικὴν τόσον καλὰ, ὅσον ὑμεῖς;—Δὲν τὴν ἀναγινώσκουσι τόσον καλὰ, ὅσον ὑμεῖς.—Γράφομεν τόσον συχνὰ, ὅσον ἐκεῖνα;—Ἐκεῖνα γράφουσι συχνότερα ἡμῶν.—Πρὸς τίνα γράφουσι;—Γράφουσι πρὸς τοὺς φίλους των.—Ἀναγινώσκετε Ἀγγλικὰ βιβλία;—Ἀναγινώσκομεν Γαλλικὰ βιβλία ἀντὶ νὰ ἀναγινώσκωμεν Ἀγγλικά.

ΜΑΘΗΜΑ Λ'.

Πιστεύειν, πιστεύων.
(Νομίζειν, νομίζων).

Πιστεύω, πιστεύεις, πιστεύει.

Περιβάλλεσθαι, φορεῖν, βάλλειν,—φορῶν.

Φορεῖτε; βάλλετε;

LEÇON XXX.

Croire, ὅ'. (croyant).*

Je crois, tu crois, il croit.

Mettre, ὅ'. (mettant).*

Mettez-vous?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Φορῶ, φορεῖς, φορεῖ. Βάλλω, βάλλεις, βάλλει.	Je mets, tu mets, il met.
Βάλλω τὸν πῖλόν μου.	Je mets mon chapeau.
Βάλλει τὸ ἱμάτιόν του.	Il met son habit.
Βάλλει αὐτὴ τὰς χειρίδας της.	Elle met ses gants.
Βάλλει τὰ ὑποδήματά της;	Met-elle ses bottes?
Τὰ βάλλει.	Elle les met.
Βάλλετε τὰ σανδάλιά σας;	Mettez-vous vos souliers?
Τὰ βάλλομεν.	Nous les mettons.
Τί βάλλουσιν οἱ ἀδελφοί σας;	Vos frères que mettent-ils?
Βάλλουσι τὰ ἐνδύματά των.	Ils mettent leurs vêtements.
Ποῦ μὲ ὁδηγεῖτε;	Où me conduisez-vous?
Σᾶς ὁδηγῶ εἰς τοῦ πατρός μου.	Je vous conduis chez mon père.
Ἐξέρχεσθε;	Sortez-vous?
Ἐξέρχομαι.	Je sors.
Ἐξερχόμεθα;	Sortons-nous?
Ἐξερχόμεθα.	Nous sortons.
Πότε ἐξέρχεται ὁ πατήρ σας;	Quand votre père sort-il?
Ἐξέρχεται;	Sort-il?
Ἐνωρίς, πρωΐ.	*De bonne heure.*
Τόσον ἐνωρίς, ὅσον ὑμεῖς.	D'aussi bonne heure que vous.
Ἐξέρχεται τόσον ἐνωρίς, ὡς ὑμεῖς.	Il sort de si bonne heure que vous.
Ἀλλα, παρὰ πολύ.	*Trop.*
Ὁμιλεῖ ὁ ἀδελφός σας παρὰ πολύ;	Votre frère parle-t-il trop?
Δὲν ὁμιλεῖ ἀρκετά.	Il ne parle pas assez.
Ὀψὲ (ἐξώρας) ἀργά.	*Tard.*
Ταχέως, εὐθέως, ἐνωρίς.	*Tôt.*
Παρὰ πολὺ ἀργά.	Trop tard.
Παρὰ πολὺ ταχέως (ἐνωρίς).	Trop tôt, de trop bonne heure.
Παρὰ πολὺ ὀλίγον (ἐλάχιστον).	Trop peu.
Παρὰ πολὺ μέγας.	Trop grand.
Παρὰ πολὺ μικρός.	Trop petit.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐξέρχομαι ἀργότερα ὑμῶν. Je sors plus tard que vous.
Πηγαίνετε εἰς τὴν παράστασιν τόσον ἐνωρίς, ὅσον ἐγώ; Allez-vous au spectacle d'aussi bonne heure que moi?
Πηγαίνω ἐνωρίτερα ἀπὸ ὑμᾶς. J'y vais plus tôt (de meilleure heure) que vous.

Ταχύτερα (γρηγορώτερα), προτήτερα, ἐνωρίτερα. *Plus t. t. De meilleure heure.*

Ὁ πατήρ σας πηγαίνει προτήτερα ἀπὸ ἐμέ (ἐνωρίτερα ἀπὸ ἐμέ); Votre père y va-t-il plus tôt que moi (de meilleure heure que moi)?
Πηγαίνει προτήτερα. Il y va plus tôt.

Ἤδη. *Déjà.*

Ὁμιλεῖτε ἤδη; Parlez vous déjà?

Οὐκέτι· ὄχι ἀκόμη. *Ne... pas encore.*

Δὲν ὁμιλῶ ἀκόμη. Je ne parle pas encore.
Τελειόνετε τὸ γραμμάτιόν σας; Finissez-vous votre billet?
Δὲν τὸ τελειόνω ἀκόμη. Je ne le finis pas encore.
Προγευματίζετε ἤδη; Déjeunez-vous déjà?

Παρατ. νδ'. Εἰς τὰ προηγούμενα μαθήματα εἴδομεν ὅτι ἡ ἀπαρέμφατος παρὰ Γάλλοις, ὁτὲ μὲν συνοδεύεται ὑπὸ τῆς *de* (Μάθ. ΙΖ'.), ὁτὲ δὲ ὑπὸ τῆς *à* (Μάθ. ΚΕ'. καὶ ΚΗ'.), καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τῆς *pour* (Μάθ. Κ'.), πολλάκις δὲ καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς προθέσεως, ὅταν ἐξαρτᾶται ἐξ ἑνὸς τῶν ἐφεξῆς ῥημάτων, ὧν πολλὰ ἐξετέθησαν εἰς τινα τῶν προηγηθέντων μαθημάτων, ἤτοι τὸ vouloir, θέλειν (Μάθ. ΙΗ'.), pouvoir, δύνασθαι (Μάθ. Κ'.), aller chercher, ὑπάγειν πρὸς ἀναζήτησιν, καὶ envoyer chercher (Μάθ. ΚΒ'.) στέλλειν πρὸς ζήτησιν, faire voir, δεικνύειν καὶ compter, διανοεῖσθαι, μελετᾶν (Μάθ. ΚΖ'.).

Aller,*	ὑπάγειν.	Envoyer,	στέλλειν.
Compter,	διανοεῖσθαι, σκοπεύειν.	Espérer,	ἐλπίζειν.
Croire,*	πιστεύειν.	Faillir,*	σφάλλειν.
Daigner,	καταδέχεσθαι.	Faire,*	πράττειν.
Déclarer,	διαδηλοῦν, κηρύττειν.	Falloir,*	δεῖν, πρέπειν.
Désirer,	ἐπιθυμεῖν.	Laisser,	ἀφίνειν.
Devoir,	ὀφείλειν, χρεωστεῖν.	Nier,	ἀρνεῖσθαι.
Entendre,	ἀκούειν.	Ouir,	ἀκούειν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Oser,	τολμᾶν.	Sembler,	φαίνεσθαι.
Paraitre,*	φαίνεσθαι.	Souhaiter,	εὔχεσθαι.
Penser,	σκέπτεσθαι.	Soutenir,	ὑποστηρίζειν.
Pouvoir,*	δύνασθαι.	Venir,*	ἔρχεσθαι.
Prétendre,	ἀξιοῦν.	Voir,*	ὁρᾶν, βλέπειν.
Savoir,*	ἐξεύρειν.	Vouloir,*	θέλειν.

Παρατ. νε'. Ἡ ἀπαρέμφατος, ὡς ὑποκείμενον λαμβανομένη, ἐκφέρεται ἄνευ τινὸς προθέσεως, ἰσοδυναμοῦσα πρὸς τὸ ἡμέτερον ὀνοματικὸν ἀπαρέμφατον.

Τὸ πολὺ τρώγειν εἶναι ἐπικίνδυνον.	Manger trop est dangereux.
Τὸ πολὺ λαλεῖν εἶναι ἀφροσύνη.	Parler trop est imprudent.
Τὸ ἀγαθοποιεῖν τοὺς πταίσαντας εἰς ἡμᾶς εἶναι ἀξιέπαινος πρᾶξις.	Faire du bien à ceux qui nous ont offensés est une action louable.

ΘΕΜΑ 94.

Βάλλετε ἄλλο φόρεμα διὰ νὰ ὑπάγητε εἰς τὸ ὁρᾶμα;—Βάλλω ἄλλο (un autre).—Βάλλει ἡ ἀνεψιά σας ἄλλο σκιάδιον διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ θέατρον;—Βάλλει ἄλλο.—Βάλλετε τὰς χειρίδας σας πρὶν βάλητε τὰ σανδάλιά σας;—Βάλλω τὰ σανδάλιά μου πρὶν βάλω τὰς χειρίδας μου.—Βάλλει ὁ θεῖός σας τὸν πῖλόν του πρὶν βάλῃ τὸ ἔνδυμά του;—Βάλλει τὸ ἔνδυμά του πρὶν βάλῃ τὸν πῖλόν του.—Βάλλουσι τὰ τέκνα μας τὰ σανδάλιά των διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν φίλων μας;—Τὰ βάλλουσι διὰ νὰ ὑπάγωσιν (ἐκεῖ).—Τί βάλλουσι τὰ τέκνα μας;—Βάλλουσι τὰ ἐνδύματά των καὶ τὰς χειρίδας των.—Ὁμιλεῖτε ἤδη Γαλλικά;—Δὲν ὁμιλῶ ἀκόμη, ἀλλ' ἀρχίζω νὰ μανθάνω.—Ἐξέρχεται ἤδη ὁ πατήρ σας;—Δὲν ἐξέρχεται ἀκόμη.—Κατὰ ποίαν ὥραν ἐξέρχεται;—Ἐξέρχεται εἰς τὰς δέκα.—Προγευματίζει πρὶν ἐξέλθῃ;—Προγευματίζει καὶ γράφει τὰς ἐπιστολάς του πρὶν ἐξέλθῃ.—Ἐξέρχεται ἐνωρίτερον ὑμῶν;—Ἐγὼ ἐξέρχομαι ἐνωρίτερον ἐκείνου.—Πηγαίνετε εἰς τὸ θέατρον τόσον συχνά, ὅσον ἐγώ;—Πηγαίνω τόσον συχνά, ὅσον ὑμεῖς.—Ἀρχίζετε νὰ γνωρίζητε (connaître) τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Ἀρχίζω νὰ τὸν γνωρίζω.—Προγευματίζετε ἐνωρίς;—Δὲν προγευματίζομεν ἀργά.—Πηγαίνει ἡ θεία σας τόσον συχνὰ εἰς τὸν χορόν, ὅσον ἡ ἀδελφή σας;—Πηγαίνει συχνότερα (que) ἐκείνης.—Πηγαίνει ὁ Ἄγγλος εἰς τὴν μουσικὴν συμφωνίαν προτήτερα ἀπὸ ὑμᾶς;—Πηγαίνει (ἐκεῖ) ἀργότερα ἐμοῦ.—Ποίαν ὥραν πηγαίνει;—Πηγαίνει εἰς τὰς ἕνδεκα καὶ ἡμίσειαν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 95.

Δὲν πηγαίνετε πολὺ ἐνωρὶς εἰς τὴν συναυλίαν;—Πηγαίνω πολὺ ἀργά.—Γράφω πολύ;—Δὲν γράφετε πολύ, ἀλλ' ὁμιλεῖτε πολύ.—Ὁμιλῶ περισσότερον ὑμῶν; — Ὁμιλεῖτε περισσότερον ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου.—Εἶναι παρὰ πολὺ μέγας ὁ πῖλός μου;—Δὲν εἶναι οὔτε πολὺ μέγας οὔτε παρὰ πολὺ μικρός.— Ὁμιλεῖτε συχνότερα Γαλλικὰ παρὰ Ἀγγλικά; — Ὁμιλῶ συχνότερα Ἀγγλικὰ παρὰ Γαλλικά.— Ἔχετε ἀρκετὸν ἄρτον;—Ἔχω ὀλίγον, ἀλλ' ἀρκετόν. — Εἶναι ἀργά; — Δὲν εἶναι ἀργά. — Τί ὥρα εἶναι;— Εἶναι μία. — Εἶναι ἀργὰ διὰ νὰ ὑπάγω (pour aller) εἰς τοῦ πατρός σας;—Δὲν εἶναι πολὺ ἀργὰ διὰ νὰ ὑπάγητε (pour y aller).—Μὲ ὁδηγεῖτε (κ. λ. Θέλετε νὰ μὲ ὁδηγήσητε) εἰς τὴν οἰκίαν του;—Σᾶς ὁδηγῶ (κ. λ. Θέλω νὰ σᾶς ὁδηγήσω). —Ἀγοράζει ὁ Ἱσπανὸς (ἕνα) ἵππον;—Δὲν δύναται νὰ ἀγοράσῃ (un). —Εἶναι πτωχός; — Δὲν εἶναι πτωχὸς, εἶναι πλουσιώτερος ἡμῶν.— Εἶναι ὁ ἀδελφός σας τόσον σοφὸς, ὅσον ὑμεῖς;—Εἶναι σοφώτερος ἐμοῦ, ἀλλ' ὑμεῖς εἶσθε σοφώτερος ἐκείνου καὶ ἐμοῦ.

ΘΕΜΑ 96.

Γνωρίζετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Τὸν γνωρίζω.—Εἶναι σοφός;—Εἶναι (c'est) ὁ σοφώτατος πάντων τῶν ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους γνωρίζω.—Εἶναι ὁ ἵππος σας χειρότερος τοῦ ἰδικοῦ μου; — Δὲν εἶναι τόσον ἄσχημος, ὅσον ὁ ἰδικός σας.— Εἶναι ὁ ἰδικός μου χειρότερος ἀπὸ τὸν τοῦ Ἱσπανοῦ; — Εἶναι χειρότερος· εἶναι ὁ χειρότερος ἵππος τὸν ὁποῖον γνωρίζω (que je connaisse, ὑποτακτ.). — Δίδετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους ὀλιγώτερον ἄρτον παρὰ τυρόν;—Τοῖς δίδω ὀλιγώτερον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνου. — Λαμβάνετε τόσα χρήματα, ὅσα οἱ γείτονές σας; — Λαμβάνω πολὺ περισσότερα (beaucoup plus) ἀπὸ ἐκείνους.—Τίς λαμβάνει περισσότερα (le plus);—Οἱ Ἄγγλοι λαμβάνουσι περισσότερα.—Ἐξεύρει ἤδη ὁ υἱός σας νὰ γράφῃ γραμμάτιον; —Δὲν ἐξεύρει ἀκόμη νὰ γράφῃ, ἀλλ' ἀρχίζει νὰ ἀναγινώσκῃ ὀλίγον. —Ἀναγινώσκετε τόσον, ὅσον οἱ Ῥῶσσοι;—Ἀναγινώσκομεν περισσότερον ἀπὸ ἐκείνους, ἀλλ' οἱ Γάλλοι ἀναγινώσκουσιν ἔτι περισσότερον (le plus).—Γράφουσιν οἱ Ἀμερικανοὶ περισσότερον ἡμῶν;—Γράφουσιν ὀλιγώτερον ἡμῶν, ἀλλ' οἱ Ἰταλοὶ γράφουσιν ἔτι ὀλιγώτερον.— Τὰ πτηνά σας εἶναι τόσον ὡραῖα, ὅσον τὰ τῶν Ἰρλανδῶν; — Εἶναι ὀλιγώτερον ὡραῖα ἀπὸ τὰ ἰδικά των, ἀλλὰ τὰ τῶν Ἱσπανῶν εἶναι ἔτι ὀλιγώτερον ὡραῖα. — Πωλεῖτε τὸ πτηνόν σας;—Δὲν τὸ πωλῶ· τὸ ἀγαπῶ παρὰ πολὺ, ὥστε δὲν τὸ πωλῶ (pour le vendre).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΛΑ'. LEÇON XXXI.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΟΧΗΣ.

(*Du Participe passif*).

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ εἶναι πρωτότυπος χρόνος (*), σχηματιζόμενος εἰς τὰ ὁμαλὰ ῥήματα τροπῇ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου, ἐν μὲν τῇ α'. συζυγίᾳ εἰς é ὀξύτονον, οἷον parler, parlé (ὡμιλημένος)· ἐν δὲ τῇ β'. εἰς i, οἷον finir, fini (τετελειωμένος)· ἐν τῇ γ'. εἰς u, ἀποβαλλομένης συγχρόνως καὶ τῆς ev, οἷον recevoir, reçu (παραδεδεγμένος), καὶ ἐν τῇ δ'. εἰς u, οἷον vendre, vendu (πεπωλημένος). Ἡ παθ. μετοχὴ χρησιμεύει πρὸς μόρφωσιν τῶν συνθέτων χρόνων (**).

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.			ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.		
Infin.	*Ἀπαρέμφ.*	*Part. pas.*	*Infin.*	*Ἀπαρέφ.*	*Part. pas*
Aimer,	ἀγαπᾶν,	aimé.	Bâtir,	οἰκοδομεῖν,	bâti.
Pleurer,	κλαίειν,	pleuré.	Gémir,	στενάζειν,	gémi.
Manger,	τρώγειν,	mangé.	Bénir,	εὐλογεῖν,	béni.
Commencer,	ἀρχίζειν,	commencé.	Choisir,	ἐκλέγειν,	choisi.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.			ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.		
Devoir,	χρεωστεῖν,	dû.	Vendre,	πωλεῖν,	vendu.
Concevoir,	συλλαμβάνειν,	conçu.	Rendre,	ἀποδίδειν,	rendu.
Recevoir,	λαμβάνειν,	reçu.	Entendre,	ἀκούειν,	entendu.
Apercevoir,	παρατηρεῖν,	aperçu.	Défendre,	ὑπερασπίζειν,	défendu.

(*) Παρεκτὸς τῆς παθητικῆς μετοχῆς πρωτότυποι χρόνοι εἶναι ἀκόμη καὶ ὁ ἐνεστὼς τῆς ὁριστικῆς, τῆς μετοχῆς, τῆς ἀπαρεμφάτου καὶ ὁ παρωχημένος ὡρισμένος.

(**) Τὴν παθητικὴν μετοχὴν ταύτην ἐξηγοῦμεν εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν γλῶσσαν διὰ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ὅστις οὔτε ἐν κοινῇ χρήσει ὑπάρχει, καὶ εἰς τὰ πλεῖστα ἀκόμη ῥήματα εἶναι ἀνώμαλος ἢ ἀκανόνιστος. Ἄλλως τε δ' οὔτε τοσοῦτον ἀναγκαῖος ἐστὶν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἡμετέρων συνθέτων ῥημάτων, ὅθεν καὶ παρελείφθη ἐν τοῖς παραδείγμασιν ἡ ἐξήγησις αὐτοῦ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ Η ΑΟΡΙΣΤΟΥ.

(*Du prétérit indéfini*).

Παρατ. ϰς'. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ, συνενουμένη μετὰ τῶν ῥημάτων avoir καὶ être (ἅτινα ἐπὶ τούτῳ καλοῦνται *βοηθητικὰ*), σχηματίζει τοὺς συνθέτους χρόνους τῶν ῥημάτων. Εἷς δὲ τῶν συνθέτων χρόνων ὢν καὶ ὁ Παρακείμενος, γίνεται ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῶν βοηθητικῶν avoir καὶ être, καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος. Καὶ τὰ βοηθητικὰ δ' αὐτὰ ῥήματα avoir καὶ être κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματίζουσι τὸν ἴδιον αὐτῶν παρακείμενον· ἤτοι τὸ μὲν avoir ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐνεστῶτος καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, τὸ δὲ être ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ βοηθητικοῦ avoir καὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ παθητικῆς μετοχῆς.— Ὁ χρόνος οὗτος συνήθως ἐξηγεῖται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν διὰ τοῦ ἁπλοῦ ἀορίστου.

Εἶναι (κ. Νὰ ἦναί τις).	*Être, été.*
Ἤσθε εἰς τὴν ἀγοράν; Ὑπήγετε εἰς τὴν ἀγοράν;	Avez-vous été au marché?
Ἤμην ἐκεῖ. Ὑπῆγα ἐκεῖ.	J'y ai été.
Δὲν ἤμην ἐκεῖ. Δὲν ὑπῆγα ἐκεῖ.	Je n'y ai pas été.
Ἤμην ἐκεῖ; Ὑπῆγα ἐκεῖ;	Y ai-je été?
Ἤσθε ἐκεῖ. Ὑπήγετε ἐκεῖ.	Vous y avez été.
Δὲν ἤσθε ἐκεῖ. Δὲν ὑπήγετε ἐκεῖ.	Vous n'y avez pas été.
Ἦτον ἐκεῖ; Ὑπῆγεν ἐκεῖ;	Y a-t-il été?
Ἦτον ἐκεῖ. Ὑπῆγεν ἐκεῖ.	Il y a été.
Δὲν ἦτον ἐκεῖ. Δὲν ὑπῆγεν ἐκεῖ.	Il n'y a pas été.
Ἦτον αὐτὴ ἐκεῖ; Ὑπῆγεν ἐκεῖ;	Y a-t-elle été?

Παρατ. ϰζ'. Πολλάκις οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὴν été, παθητ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μετοχὴν τοῦ être (εἶναι), ἀντὶ τῆς allé, παθητ. μετοχῆς τοῦ aller (ὑπάγειν), μετὰ τῆς διαφορᾶς ὅμως, ὅτι ὅταν μὲν λέγωσι παρ. χάρ. il a été au spectacle, σημαίνουσιν ὅτι ὑπῆγεν εἰς τὴν παράστασιν, ἀλλὰ δὲν εὑρίσκεται πλέον ἐκεῖ· ὅταν δὲ λέγωσιν il est allé, διαδηλοῦσιν ὅτι ὑπῆγε καὶ δὲν ἐπέστρεψεν εἰσέτι. Ἐπομένως δὲ κάλλιον εἶναι εἰς τὰ πρῶτα καὶ δεύτερα πρόσωπα νὰ μεταχειριζώμεθα συνήθως τὸ été κατά τε τὸν ἑνικὸν καὶ τὸν πληθυντικὸν, εἰς δὲ τὸ τρίτον νὰ μεταχειριζώμεθα οὐχ ἧττον καὶ τὸ été καὶ τὸ allé.

Ποτέ.	*Jamais.*
Οὐδέποτε, ποτὲ δὲν...	*Ne...jamais.*
Ὑπῆγετε εἰς τὸν χορόν;	Avez-vous été au bal?
Ὑπήγετέ ποτε εἰς τὸν χορόν;	Avez-vous *jamais* été au bal?
Οὐδέποτε ὑπῆγα ἐκεῖ.	Je *n'*y ai *jamais* été.
(Ποτὲ δὲν ὑπῆγα).	
Οὐδέποτε ὑπῆγεν ἐκεῖ.	Il *n'*y a *jamais* été.
Ποτὲ δὲν ὑπῆγεν (αὕτη).	Elle *n'*y a *jamais* été.
Οὐδέποτε ὑπήγετε.	Vous *n'*y avez *jamais* été.
Οὐδέποτε ὑπῆγαν.	Ils (Elles) *n'*y ont *jamais* été.
Πόσον καιρὸν ἤσθε (διετρίψατε) εἰς τὸν τόπον τοῦτον;	Combien de temps avez-vous été dans ce pays?
Ἤμην (διέτριψα) δύο ἔτη.	J'y ai resté deux ans.
Ὑπήγετε ἤδη εἰς τὴν παράστασιν;	Avez-vous *déjà* été au spectacle?
Ὑπῆγα ἤδη (ἐκεῖ).	J'y ai *déjà* été.
Ὑπήγετε ἤδη (ἐκεῖ).	Vous y avez *déjà* été.
Δὲν, ὄχι...ἀκόμη.	*Ne...pas encore.*
Δὲν ὑπῆγα ἀκόμη (ἐκεῖ).	Je *n'*y ai *pas encore* été.
Δὲν ὑπῆγες ἀκόμη (ἐκεῖ).	Tu *n'*y a *pas encore* été.
Δὲν ὑπῆγεν ἀκόμη (ἐκεῖ).	Il *n'*y a *pas encore* été.
Δὲν ὑπήγαμεν ἀκόμη (ἐκεῖ).	Nous *n'*y avons *pas encore* été.
Δὲν ὑπήγετε ἀκόμη (ἐκεῖ).	Vous *n'*y avez *pas encore* été.
Δὲν ὑπῆγαν ἀκόμη (ἐκεῖ).	Ils (Elles) *n'*y ont *pas encore* été.
Ὑπήγετε ἤδη εἰς τοῦ πατρός μου;	Avez-vous déjà été chez mon père?
Δὲν ὑπῆγα ἀκόμη.	Je n'y ai pas encore été.
Ποῦ ὑπήγετε σήμερον τὸ πρωΐ;	Où avez-vous été ce matin?
Ὑπῆγα εἰς τὸν κῆπον.	J'ai été au jardin.
Ὑπῆγα εἰς τὴν ἐκκλησίαν.	J'ai été à l'église.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ποῦ ὑπῆγεν ὁ ἀδελφός σου;	Ton frère où a-t-il été?
Ὑπῆγεν εἰς τὴν ἀποθήκην.	Il a été au magasin.
Ὑπῆγεν ἐκεῖ τόσον ἐνωρίς, ὅσον ἐγώ;	Y a-t-il été d'aussi bonne heure que moi?
Ὑπῆγεν ἐκεῖ ἐνωρίτερα ἀπὸ ὑμᾶς.	Il y a été de meilleure heure que vous.
Ποῦ ὑπῆγεν ἡ ἀδελφή σας;	Où votre sœur a-t-elle été?
Ὑπῆγεν εἰς τὸν χορόν.	Elle a été au bal.
Ποῦ ὑπῆγαν τὰ τέκνα σας;	Où vos enfants ont-ils été?
Ὑπῆγαν εἰς τὸ σχολεῖον.	Ils ont été à l'école.
Ὑπῆγαν ἐκεῖ τόσον ἐνωρίς καθὼς ἐγώ;	Y ont-ils été de si bonne heure que moi?
Ὑπῆγαν ἐνωρίτερα ἀπὸ ὑμᾶς.	Ils y ont été de meilleure heure que vous.

Ἡ ἐκκλησία.	L'église.
Τὸ σχολεῖον.	L'école.
Τὸ μαγειρεῖον.	La cuisine.
Τὸ κατώγειον.	La cave.

ΘΕΜΑ 97.

Ποῦ ἤσθε (ὑπήγετε); — Ἤμην (ὑπῆγα) εἰς τὴν ἀγοράν. — Ὑπήγετε (Ὁρ. *Παρατ. κζ'.*) εἰς τὸν χορόν; — Ὑπῆγα. — Ὑπήγετε εἰς τὸ θέατρον; — Ὑπῆγα. — Ὑπῆγες ἐκεῖ; — Δὲν ὑπῆγα. — Ὑπῆγέ ποτε ὁ υἱός σας εἰς τὸ θέατρον; — Οὐδέποτε ὑπῆγεν. — Ὑπῆγες ἤδη εἰς τὴν ἀποθήκην μου (dans mon magasin); — Οὐδέποτε ὑπῆγα. — Σκοπεύετε νὰ ὑπάγητε ἐκεῖ (y aller κ. ἑξ.); — Σκοπεύω νὰ ὑπάγω. — Πότε θέλετε νὰ ὑπάγητε (ἐκεῖ); — Θέλω νὰ ὑπάγω αὔριον. — Εἰς ποίαν ὥραν; — Τὸ μεσημέριον. — Ὑπῆγεν (a-t-il été) ἤδη ὁ ἀδελφός σας εἰς τὸν μέγαν κῆπόν μου; — Ἀκόμη δὲν ὑπῆγε. — Σκοπεύει νὰ τὸν ἴδῃ; — Σκοπεύει νὰ τὸν ἴδῃ. — Πότε θέλει νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ; — Θέλει νὰ ὑπάγῃ σήμερον. — Σκοπεύει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν χορὸν ἀπόψε; — Σκοπεύει νὰ ὑπάγῃ. — Ὑπήγετε ἤδη εἰς τὸν χορόν; — Δὲν ὑπῆγα ἀκόμη. — Πότε σκοπεύετε νὰ ὑπάγητε (y aller?); — Σκοπεύω νὰ ὑπάγω αὔριον. — Ὑπήγετε ἤδη εἰς τὸν κῆπον τοῦ Γάλλου; — Δὲν ὑπῆγα ἀκόμη. — Ὑπήγετε εἰς τὰς ἀποθήκας μου; — Ὑπῆγα (Ἤμην). — Πότε ὑπήγετε; — Ὑπῆγα σήμερον τὸ πρωΐ. — Ὑπῆγα εἰς τὸ γραφεῖόν σας ἢ εἰς τὸ τοῦ φίλου μου; — Δὲν ὑπῆγες οὔτε εἰς τὸ ἰδικόν μου οὔτε εἰς τὸ τοῦ φίλου μου, ἀλλ' εἰς τὸ τοῦ Ἀγγλου. — Ὑπῆγεν ὁ μάγειρός σας εἰς τὸ μαγειρεῖον; — Δὲν ὑπῆγεν εἰς τὸ μαγειρεῖον, ἀλλ' ὑπῆγεν εἰς τὸ κατώγειον. — Ὑπῆγεν ἡ ἀδελφή σας εἰς τὸ σχολεῖον; — Ὑπῆγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 98.

Ὑπῆγεν ὁ Ἰταλὸς εἰς τὰς ἀποθήκας μας ἢ εἰς τὰς τῶν Ὁλλανδῶν;—Δὲν ὑπῆγεν οὔτε εἰς τὰς ἰδικάς μας, οὔτε εἰς τὰς τῶν Ὁλλανδῶν, ἀλλ' εἰς τὰς τῶν Γερμανῶν.—Ὑπῆγες ἤδη εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν ὑπῆγα ἀκόμη, ἀλλὰ σκοπεύω νὰ ὑπάγω.—Ὑπῆγεν ἐκεῖ ὁ υἱὸς τοῦ γείτονός μας;—Ὑπῆγε.—Πότε ὑπῆγεν;—Ὑπῆγε σήμερον.—Σκοπεύει ὁ υἱὸς τοῦ κηπουροῦ μας νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀγοράν;—Σκοπεύει νὰ ὑπάγῃ.—Τί θέλει νὰ ἀγοράσῃ ἀπὸ ἐκεῖ (γ);—Θέλει νὰ ἀγοράσῃ ὀρνίθια, βόας, γεννήματα, οἶνον, τυρὸν καὶ μηλίτην.—Ὑπήγετε ἤδη εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου;—Ὑπῆγα ἤδη.—Ὑπῆγεν ἤδη ἐκεῖ ὁ φίλος σας;—Δὲν ὑπῆγεν ἀκόμη.—Ὑπῆγεν ἡ θεία σας εἰς τὸ θέατρον;—Δὲν ὑπῆγεν ἀκόμη, ἀλλὰ σκοπεύει νὰ ὑπάγῃ.—Ὑπήγαμεν ἤδη εἰς τὴν οἰκίαν τῶν φίλων μας;—Δὲν ὑπήγαμεν ἀκόμη.—Ὑπῆγάν ποτε οἱ φίλοι μας εἰς τὴν οἰκίαν μας;—Δὲν ὑπῆγάν ποτε.—Ὑπήγετέ ποτε εἰς τὸ θέατρον;—Δὲν ὑπῆγά ποτε.—Ἐπιθυμεῖτε νὰ γράψητε ἓν θέμα;—Ἐπιθυμῶ νὰ γράψω ἕν.—Εἰς τίνα θέλετε νὰ γράψητε ἓν γραμμάτιον;—Θέλω νὰ γράψω ἓν εἰς τὸν υἱόν μου.—Ὑπῆγεν ἤδη ὁ πατήρ σας εἰς τὴν συναυλίαν;—Δὲν ὑπῆγεν ἀκόμη, ἀλλὰ σκοπεύει νὰ ὑπάγῃ.—Σκοπεύει νὰ ὑπάγῃ (ἐκεῖ) σήμερον;—Σκοπεύει νὰ ὑπάγῃ αὔριον.—Εἰς ποίαν ὥραν θέλει νὰ ἀναχωρήσῃ;—Θέλει νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὰς ἓξ καὶ ἡμίσειαν.—Σκοπεύει νὰ ἀναχωρήσῃ πρὶν προγευματίσῃ;—Σκοπεύει νὰ προγευματίσῃ πρὶν ἀναχωρήσῃ.—Ὑπήγετέ ποτε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀδελφῆς μου;—Δὲν ὑπῆγα ποτὲ εἰς τὴν τῆς ἀδελφῆς σας, ἀλλ' ὑπῆγα συχνὰ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρός σας.—Ἡ ὑπηρέτρια σας ὑπῆγεν εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν ὑπῆγεν ἀκόμη, ἀλλὰ μελετᾷ νὰ ὑπάγῃ αὔριον.

ΘΕΜΑ 99.

Ὑπήγετε εἰς τὸ θέατρον τόσον ἐνωρὶς, ὅσον ἐγώ;—Ὑπῆγα ἐνωρίτερα ἀπὸ ὑμᾶς.—Ὑπήγετε συχνὰ εἰς τὴν συναυλίαν;—Ὑπῆγα συχνά.—Ὑπῆγεν ὁ γείτων μας εἰς τὸ θέατρον τόσον συχνὰ, ὅσον ὑμεῖς;—Ὑπῆγε συχνότερα ἀπὸ ἡμᾶς.—Πηγαίνουσιν οἱ φίλοι μας πολὺ ἐνωρὶς εἰς τὸ γραφεῖόν των;—Πηγαίνουσι πολὺ ἀργά.—Πηγαίνουσιν ἐκεῖ τόσον ἀργὰ, ὅσον ὑμεῖς;—Πηγαίνουσιν ἀργότερα ἀπὸ ἡμᾶς.—Πηγαίνουσιν οἱ Ἄγγλοι πολὺ ἐνωρὶς εἰς τὰς ἀποθήκας των;—Πηγαίνουσι πολὺ ἐνωρίς.—Εἶναι ὁ φίλος σας εἰς τὸ γραφεῖον τόσον συχνὰ, ὅσον ὑμεῖς;—Εἶναι συχνότερα ἀπὸ ἐμέ.—Τί κάμνει ἐκεῖ;—Γράφει.—Γράφει τόσον, ὅσον ὑμεῖς;—Γράφει περισσότερον ἀπὸ ἐμέ.—Ποῦ μένει ὁ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

φίλος σας;—Μένει εἰς τὸ γραφεῖόν του.—Δὲν ἐξέρχεται;—Δὲν ἐξέρχεται.—Μένετε ἐντὸς τοῦ κήπου;—Μένω.—Πηγαίνετε εἰς τοῦ φίλου σας κάθε ἡμέραν;—Πηγαίνω κάθε ἡμέραν.—Πότε ἔρχεται αὐτὸς εἰς τὴν οἰκίαν σας;—Ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν μου πᾶσαν ἑσπέραν.—Πηγαίνετε πουθενὰ τὸ ἑσπέρας;—Δὲν πηγαίνω πουθενά· μένω εἰς τὴν οἰκίαν μου.—Στέλλετε νὰ καλέσητέ τινα;—Στέλλω νὰ καλέσω τὸν ἰατρόν μου.—Πηγαίνει νὰ φέρῃ τι(ποτε) ὁ ὑπηρέτης σας;—Πηγαίνει νὰ φέρῃ (ζητήσῃ) οἶνον.—Ὑπήγετε εἰς κἀνὲν μέρος (πουθενὰ) σήμερον τὸ πρωΐ;—Δὲν ὑπῆγα εἰς κἀνὲν μέρος.—Πότε πίνετε τὸ τέϊον;—Τὸ πίνω κάθε πρωΐ.—Πίνει ὁ υἱός σας καφέν;—Πίνει σοκολάταν.—Ὑπήγετε νὰ πίητε τὸν καφέν σας (prendre le café);—Ὑπῆγα νὰ τὸν πίω. (Μάθ. ΚΔ΄.).

ΜΑΘΗΜΑ ΛΒ΄. LEÇON XXXII.

Συνέχεια Παρακειμένου ἐπὶ τοῦ ῥήματος *Avoir* (ἔχειν).

Ἔχειν (*), εἰλημμένος	*Avoir*, eu (Παθ. Μ.).
Ἐλάβετε τὸ βιβλίον μου; (ἑλ. ἐσχήκατε ἢ ἔσχετε);	Avez-vous eu mon livre?
Δὲν τὸ ἔλαβον.	Je ne l'ai pas eu.
Τὸ ἔλαβον;	L'ai-je eu?
Τὸ ἐλάβετε.	Vous l'avez eu.
Δὲν τὸ ἐλάβετε.	Vous ne l'avez pas eu.
Τὸ ἔλαβε;	L'a-t-il eu?
Τὸ ἔλαβε.	Il l'a eu.
Δὲν τὸ ἔλαβε.	Il ne l'a pas eu.
Ἔλαβες τὸ ἔνδυμα;	As-tu eu l'habit?
Δὲν τὸ ἔλαβον.	Je ne l'ai pas eu.

Παρατ. ΚΗ΄. Ὅταν τὸ ἀντικείμενον ἕπηται τῆς παθητικῆς Μετοχῆς, οὐδεμίαν αὕτη λαμβάνει τροπὴν, ὅταν ὅμως τὸ ἀντικείμενον (εἴτε οὐ-

(*) Τὸ ἔχω εἰς τὴν καθομιλουμένην γλῶσσαν ἡμῶν εἶναι λίαν ἀνώμαλον, δανειζόμενον χρόνους τινὰς ἐκ τοῦ λαμβάνω ἢ παίρνω. Μεγάλην δὲ παρέχει δυσκολίαν εἰς μετάφρασιν ὁ prétérit indéfini, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸ ἔσχηκα ἢ εἴληφα (κ. ἔχω εἰλημμένον) ἢ καὶ πρὸς τὸ ἔσχον. Προετιμήθη ὁ' ἐν τῇ Μεθόδῳ ἡ διὰ τοῦ ἔλαβον ἐξήγησις αὐτοῦ, καίτοι πολλαχοῦ σημαίνει καὶ τὸ ἀπέκτησα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σιαστικόν, εἴτε ἀντωνυμία) προηγῆται τῆς Μετοχῆς, συμφωνεῖ τότε αὕτη μετ' ἐκείνου, κατά τε τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμόν, ὥστε ἐπὶ μὲν τοῦ θηλυκοῦ λαμβάνει τὴν οἰκείαν κατάληξιν e, ἐπὶ δὲ τοῦ πληθυντικοῦ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν τὸ s, οἷον·

Ἔλαβε τὸ κονδύλιόν μας;	A-t-il eu notre plume?
Τὸ ἔλαβε.	Il l'a eue.
Τὸ ἔλαβον;	L'ai-je eue?
Τὸ ἐλάβετε.	Vous l'avez eue.
Δὲν τὸ ἐλάβετε.	Vous ne l'avez pas eue.
Ἐλάβετε τὰ βιβλία;	Avez-vous eu les livres?
Τὰ ἔλαβον (τὰ ἔχω παρμένα).	Je les ai eus.
Δὲν τὰ ἔλαβον.	Je ne les ai pas eus.
Τὰ ἔλαβον;	Les ai-je eus?
Τὰ ἐλάβετε.	Vous les avez eus.
Δὲν τὰ ἐλάβετε.	Vous ne les avez pas eus.
Τὰ ἔλαβε;	Les a-t-il eus?
Δὲν τὰ ἔλαβε.	Il ne les a pas eus.
Τὰ ἔλαβεν (αὕτη);	Les a-t-elle eus?
Τὰ ἔλαβεν.	Elle les a eus.
Δὲν τὰ ἔλαβεν.	Elle ne les a pas eus.
Ἔλαβον αἱ ἀδελφαί σας τὰ κονδύλιά μου;	Vos sœurs ont-elles eu mes plumes?
Τὰ ἔλαβον.	Elles les ont eues.
Δὲν τὰ ἔλαβον.	Elles ne les ont pas eues.
Ποῖος τὰ ἔλαβεν;	Qui les a eues?
Ἔλαβον οἱ ἄνθρωποι τὸ κιβώτιόν μου;	Les hommes ont-ils eu mon coffre?
Δὲν τὸ ἔλαβον.	Ils ne l'ont pas eu.
Ἔλαβον τὰ μαχαίριά μου;	Ont-ils eu mes couteaux?
Δὲν τὰ ἔλαβον.	Ils ne les ont pas eus.
Ἔλαβον τὸ μολυβδοκόνδυλόν σου;	Ai-je eu votre crayon?
Τὸ ἔλαβες.	Tu l'as eu.
Ἔλαβες ἄρτον;	Avez-vous eu du pain?
Ἔλαβον.	J'en ai eu.
Δὲν ἔλαβον.	Je n'ai pas eu.
Ἔλαβον (ἐκ τούτου);	En ai-je eu?
Ἐλάβετε.	Vous en avez eu.
Δὲν ἐλάβετε.	Vous n'en avez pas eu.
Ἔλαβε;	En a-t-il eu?
Δὲν ἔλαβε.	Il n'en a pas eu.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔλαβεν (αὕτη);	En a-t-elle eu?
Δὲν ἔλαβεν.	Elle n'en a pas eu.

Παρατ. γ'θ. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ δὲν συμφωνεῖ οὔτε κατὰ γένος, οὔτε κατ' ἀριθμὸν μετὰ τοῦ προηγουμένου οὐσιαστικοῦ (οὔτε e δηλ. κατὰ τὸ θηλυκὸν, οὔτε s κατὰ τὸν πληθυντικὸν προσλαμβάνει), ὅταν προηγῆται αὐτῆς ὡς ἀντικείμενον ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία en.

Ἔλαβον (αὗται) ἀπίδια;	Ont-elles eu des poires?
Δὲν ἔλαβον.	Elles n'en ont pas eu.
Ἔλαβον οἱ ἄνθρωποι βιβλία;	Les hommes ont-ils eu des livres?
Δὲν ἔλαβον.	Ils n'en ont pas eu.
Τί ἔλαβε;	Qu'a-t-il eu?
Οὐδὲν ἔλαβε (κ. λ. τίποτε δὲν ἔλαβε).	Il n'a rien eu.
Οὐδὲν ἔλαβεν (αὕτη).	Elle n'a rien eu.
Τί ἔλαβον;	Qu'ont ils (elles) eu?
Ἐπεινάσατε;	Avez-vous eu faim?
Ἐνύσταξα.	J'ai eu sommeil.
Ἐφοβήθη.	Il a eu peur.
Οὐδέποτε ἔσχεν οὔτε δίκαιον, οὔτε ἄδικον.	Il n'a jamais eu ni raison ni tort.
Ἔπραξα κακῶς (κ. λ. ἔσχον ἄδικον) νὰ ἀγοράσω βιβλία;	Ai-je eu tort d'acheter des livres?
Δὲν ἐπράξατε κακῶς (δὲν ἔσχετε ἄδικον) νὰ ἀγοράσητε.	Vous n'avez pas eu tort d'en acheter.

Συμβαίνει, γίνεται. (κ. λ. λαμβάνει χώραν).	*Avoir lieu.*
Τοῦτο.	*Cela.*
Ὁ χορὸς γίνεται ἀπόψε;	Le bal a-t-il lieu ce soir?
Πότε ὁ χορὸς ἔγινεν;	Quand le bal a-t-il eu lieu?
Ἔγινεν ἐχθές.	Il a eu lieu hier.
Χθές.	*Hier.*
Προχθές.	*Avant-hier.*
Ποσάκις (πόσας φοράς);	Combien de fois?
Ἅπαξ (μίαν φοράν).	Une fois.
Δίς (δύο φοράς).	Deux fois.
Τρίς (τρεῖς φοράς).	Trois fois.
Τετράκις (τέσσαρας φοράς).	Quatre fois.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πολλάκις (πολλὰς φοράς).	Plusieurs fois.
Ἄλλοτε.	Autrefois.
Ἐνίοτε (κἄποτε).	Quelquefois.
(κἀμμίαν φορὰν, μερικὰς φοράς).	

Πηγαίνετε ἐνίοτε (κἀμμίαν φορὰν) εἰς τὸν χορόν; Allez-vous quelquefois au bal?

Πηγαίνω κἄποτε. J'y vais quelquefois.

ΘΕΜΑ 100.

Ἐλάβετε (avez-vous eu, ἐσχήκατε ἢ ἔσχετε) τὸ χαρτοφυλάκιόν μου;—Τὸ ἔλαβον.—Ἐλάβετε τὴν χειρίδα μου;—Δὲν τὴν ἔλαβον.—Ἐλάβετε τὸ ἀλεξίβροχόν μου;—Δὲν τὸ ἔλαβον.—Ἔλαβον τὸ μαχαιριόν σας;—Τὸ ἐλάβετε.—Πότε τὸ ἔλαβον;—Τὸ ἐλάβετε χθές.—Ἔλαβον τὰς χειρίδας σας;—Τὰς ἐλάβετε.—Ἔλαβεν ὁ ἀδελφός σας τὸ ξύλινον σφυρίον μου;—Τὸ ἔλαβεν.—Ἔλαβε τὴν χρυσῆν ταινίαν μου;—Δὲν τὴν ἔλαβεν.—Ἔλαβον οἱ Ἄγγλοι τὸ ὡραῖον πλοῖόν μου;—Τὸ ἔλαβον.—Ἔλαβεν ἡ ἀδελφή σας τὸ ἀργυροῦν κοχλιάριόν μου;—Τὸ ἔλαβεν (Elle l'a eue Ὅρ. *Παρατ. νή.*).—Τίς ἔλαβε τὰ λινᾶ ῥινόμακτρά μου;—Οἱ ὑπηρέται σας τὰ ἔλαβον.—Ἐλάβομεν τὸ σιδηροῦν κιβώτιον τοῦ καλοῦ γείτονός μας;—Τὸ ἐλάβομεν.—Ἐλάβομεν τὸ ὡραῖον πιστόλιόν του;—Δὲν τὸ ἐλάβομεν.—Ἐλάβομεν τὰ στρώματα τῶν ξένων;—Δὲν τὰ ἐλάβομεν.—Ἔλαβεν ὁ Ἀμερικανὸς τὸ καλὸν σύγγραμμά μου;—Τὸ ἔλαβεν.—Ἔλαβε τὸ ἀργυροῦν μαχαίριόν μου;—Δὲν τὸ ἔλαβεν.—Ἔλαβεν ὁ νέος τὸν πρῶτον τόμον τοῦ συγγράμματός μου;—Δὲν ἔλαβε τὸν πρῶτον, ἀλλὰ (mais il a eu) τὸν δεύτερον.—Τὸν ἔλαβε;—Μάλιστα, Κύριε, τὸν ἔλαβε.—Πότε τὸν ἔλαβε;—Τὸν ἔλαβε σήμερον τὸ πρωΐ.—Ἔλαβεν ὁ ἀδελφός σας τὸ ὡρολόγιόν μου;—Δὲν τὸ ἔλαβεν.—Ἐλάβετε ζάχαριν;—Ἔλαβον.—Ἔλαβον καλὸν χαρτίον;—Δὲν ἐλάβετε.

ΘΕΜΑ 101.

Ἔλαβον καλὸν κρέας;—Δὲν ἐλάβετε (Ὅρ. *Παρατ. νθ'.*).—Ἔλαβεν ὁ Γάλλος καλὸν οἶνον;—Ἔλαβε καὶ ἔχει ἀκόμη.—Ἔλαβες μεγάλα πλακούντια (gâteaux);—Ἔλαβον.—Ἔλαβεν (ἐξ αὐτῶν) ὁ ἀδελφός σου;—Δὲν ἔλαβεν.—Ὁ υἱὸς τοῦ γείτονός μας ἔλαβε βούτυρον;—Ἔλαβεν.—Ἔλαβον οἱ Πολωνοὶ καλὸν καπνόν;—Ἔλαβον.—Τί ἔλαβον;—Ἔλαβον καπνὸν (du tabac à fumer) καὶ ταμβάκον (du tabac à priser).—Ἔλαβεν ὁ μάγειρος τοῦ Ῥώσσου ὀρνίθια;—Ἔλαβεν.—Ἔλαβε πρόβειον κρέας;—Δὲν ἔλαβεν.—Ἔλαβον οἱ Ἄγγλοι τόσον

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καφὲν, ὅσον τεῖον; — Ἔλαβον τόσον ἐκ τοῦ μὲν ὅσον ἐκ τοῦ δέ. — Ἔσχεν ὁ ἰατρὸς δίκαιον; — Ἔσχεν ἄδικον. — Ἔσχεν ὁ Ὁλλανδὸς δίκαιον ἢ ἄδικον; — Οὔτε δίκαιον ἔσχεν, οὔτε ἄδικον. — Ἔπραξα κακῶς νὰ ἀγοράσω μέλι; — Ἐπράξατε κακῶς νὰ ἀγοράσητε. — Τί ἔλαβεν ὁ ζωγράφος; — Ἔλαβεν ὡραίας εἰκόνας. — Ἔλαβεν ὡραῖα βιβλία; — Δὲν ἔλαβεν. — Ἔλαβεν ὁ ὑπηρέτης σας τὰ σανδάλιά μου; — Δὲν τὰ ἔλαβε. — Τί ἔλαβεν ὁ Ἱσπανός; — Δὲν ἔλαβεν οὐδέν. — Τίς ἔσχε τόλμην; — Οἱ Ἄγγλοι ναῦται ἔσχον. — Ἔσχον οἱ Γερμανοὶ πολλοὺς φίλους; — Ἔσχον πολλούς. — Ἔσχομεν περισσοτέρους φίλους παρὰ ἐχθρούς; — Ἔσχομεν περισσοτέρους ἐκ τῶν μὲν παρὰ ἐκ τῶν δέ. — Ἔλαβεν ὁ υἱός σας περισσότερον οἶνον παρὰ ζῦθον; — Ἔλαβε περισσότερον ἐκ τούτου παρὰ ἐξ ἐκείνου. — Ἔλαβεν ὁ Τοῦρκος περισσότερον πέπερι παρὰ γεννήματα; — Ἔλαβεν ὀλιγώτερον ἐκ τούτων παρὰ ἐξ ἐκείνου. — Ἔλαβε τί(ποτε) ὁ Ἰταλὸς ζωγράφος; — Οὐδὲν ἔλαβεν. — Ἡ θυγάτηρ τοῦ κηπουροῦ μας ἔλαβε πολλὰ ἄνθη; — Δὲν ἔλαβεν.

ΘΕΜΑ 102.

Ἔπραξα κακῶς (κ. λ. ἔσχον ἄδικον) νὰ γράψω εἰς τὸν ἀδελφόν μου. — Δὲν ἐπράξατε κακῶς νὰ τῷ γράψητε. — Ἐπόνεσεν ὁ δάκτυλός σου; — Ἐπόνεσεν ὁ ὀφθαλμός μου. — Ἐλάβετε τί(ποτε) καλόν; — Οὐδὲν ἔλαβον καλόν. — Ἔγινεν ὁ χορὸς οὗτος; — Δὲν ἔγινε. — Γίνεται σήμερον; — Γίνεται σήμερον; — Πότε γίνεται ὁ χορός; — Γίνεται ἀπόψε. Ἔγινε προχθές; — Ἔγινεν. — Εἰς ποίαν ὥραν ἔγινεν; — Ἔγινεν εἰς τὰς ἕνδεκα. — Ὑπῆγετε εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου; — Ὑπῆγα. — Πόσας φορὰς ὑπήγετε εἰς τοῦ φίλου μου; — Ὑπῆγα δύω φοράς. — Πηγαίνετε κἄποτε εἰς τὸ θέατρον; — Πηγαίνω κἄποτε. — Πόσας φορὰς ὑπήγετε εἰς τὸ θέατρον; — Ὑπῆγα μίαν μόνην φοράν. — Πηγαίνετε κἀμμίαν φορὰν εἰς τὸν χορόν; — Δὲν πηγαίνω συχνά. — Ὑπῆγεν ἡ ἀνεψιά σας ποτὲ εἰς τὸ θέατρον; — Δὲν ὑπῆγεν εἰς τὸ θέατρον, ἀλλ' ὑπῆγεν εἰς τὸν χορὸν συχνάκις. — Ὑπῆγε ποτὲ ὁ ἀδελφός σας εἰς τὸν χορόν; — Δὲν ὑπῆγέ ποτε. — Ὑπῆγεν ὁ πατήρ σας κἀμμίαν φορὰν εἰς τὸν χορόν; — Ὑπῆγεν (Ὅρ. *Παρατ.* νζ'). — Ὑπῆγε τόσον συχνὰ, ὅσον ὑμεῖς. — Ὑπῆγε συχνότερα ἀπὸ ἐμέ. — Πηγαίνετε ἐνίοτε εἰς τὸν κῆπον; — Πηγαίνω ἐνίοτε. — Ὑπῆγες (ἐκεῖ) πολλάκις; — Ὑπῆγα πολλάκις. — Ὁ γέρων μάγειρός σας πηγαίνει συχνὰ εἰς τὴν ἀγοράν; — Πηγαίνει συχνά. — Πηγαίνει συχνότερα ἀπὸ τὸν κηπουρόν μου; — Πηγαίνει συχνότερα ἐκείνου. — Συνέβη τοῦτο; — Τοῦτο συνέβη. — Πότε συνέβη τοῦτο;

ΘΕΜΑ 103.

Ὑπήγετε ἄλλοτε εἰς τὸν χορόν; — Ὑπῆγα κἄποτε. — Πότε ὑπῆγες;

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εἰς τὴν συναυλίαν; — Ὑπῆγα χθὲς ἢ προχθές.— Εὗρες ἐκεῖ κἀνένα; —Δὲν εὗρον (je n'y ai trouvé...) οὐδένα.—Ὑπῆγες εἰς τὸν χορὸν συχνότερα ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σου;—Δὲν ὑπῆγα τόσον συχνὰ, ὅσον αὐτός. —Ὑπῆγεν ὁ φίλος σας συχνὰ εἰς τὴν παράστασιν;—Ὑπῆγε πολλάκις.—Ἐπεινάσατε κἀμμίαν φοράν;—Ἐπείνασα πολλάκις.—Ἐδίψησε πολλάκις ὁ ὑπηρέτης σας;—Οὔτε ἐπείνασεν, οὔτε ἐδίψησέ ποτε.—Αἱ ἀδελφαί σας ἐφοβήθησαν;—Δὲν ἐφοβήθησαν.—Ἐπείνασαν κἀμμίαν φοράν;—Οὔτε ἐπείνασαν, οὔτε ἐδίψησαν ποτέ (elles n'ont jamais eu ni...).—Ὑπήγετε εἰς τὴν παράστασιν ἐνωρίς;—Ὑπῆγα ἀργά.—Ὑπῆγα εἰς τὸν χορὸν τόσον ἐνωρίς, ὅσον ὑμεῖς;—Ὑπήγετε ἐνωρίτερα ἀπὸ ἐμέ.—Ὑπῆγεν ἐκεῖ ὁ ἀδελφός σας πολὺ ἀργά;—Ὑπῆγε πολὺ ἐνωρίς.—Ἔλαβον τί(ποτε) οἱ ἀδελφοί σας;—Οὐδὲν ἔλαβον.—Τίς ἔλαβε τὰς (mes) ῥάβδους καὶ τὰς χειρίδας μου;—Ὁ ὑπηρέτης σας ἔλαβε καὶ τὰς μὲν καὶ τὰς δέ.—Ἔλαβε τὸν πῖλον καὶ τὸ τουφέκιόν μου;—Ἔλαβε καὶ τὰ δύο.—Ἔλαβες τὸν ἵππον μου ἢ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου;—Οὔτε τὸν ἰδικόν σας ἔλαβον, οὔτε τὸν τοῦ ἀδελφοῦ σας.—Ἐλάβετε τὸ γραμμάτιόν μου ἢ τὸ τοῦ ἰατροῦ;—Δὲν ἔλαβον οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο.—Τί ἔλαβεν ὁ ἰατρός;—Δὲν ἔλαβε τίποτε.—Ἔλαβέ τις τὸ χρυσοῦν κηροπήγιόν μου;—Οὐδεὶς τὸ ἔλαβεν.—Ἔλαβέ τις τὰ ἀργυρᾶ μαχαίριά μου;—Οὐδεὶς τὰ ἔλαβεν.

ΜΑΘΗΜΑ ΛΓ'. LEÇON XXXIII.

Συνέχεια Παρακειμένου ἢ Ἀορίστου ἐπὶ τῶν λοιπῶν ῥημάτων.

Εἴδομεν ὅτι ὁ παρακείμενος ἢ ἀόριστος γίνεται ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων avoir καὶ être καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος. Σημαίνει δὲ πρᾶξιν παρελθοῦσαν εἰς ἀόριστον ἐποχὴν, οἷον j'ai mangé (ἔφαγον), ἢ εἰς ὡρισμένην, ἀλλὰ συνεχομένην μετὰ τῆς ἐνεστώσης, οἷον j'ai mangé ce matin (ἔφαγον σήμερον τὸ πρωΐ), θεωρουμένου τοῦ ce matin ὡς ἀποτελοῦντος μέρος τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ πρᾶξις ἐγένετο.

Ἐσθίειν, τρώγειν.	*Manger, mangé.*
Ἐφάγετε; (κ. λ. ἔχετε φαγωμένον;)	Avez-vous mangé?
Ἔφαγον. (κ. λ. ἔχω φαγωμένον).	J'ai mangé.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔφαγεν;	A-t-il mangé?
Ἔφαγεν.	Il a mangé.
Ποιεῖν, κάμνειν.	*Faire,* fait* (Π. Μ.).
Τί ἐπράξατε (ἐκάμετε); (κ. λ. τί ἔχετε καμωμένον;)	Qu'avez-vous fait?
Οὐδὲν ἔπραξα (δὲν ἔκαμα τίποτε). (κ. λ. δὲν ἔχω τίποτε καμωμένον).	Je n'ai rien fait.
Ἔκαμεν ὁ ὑποδηματοποιὸς οὗτος τὰ σανδάλιά μου;	Ce cordonnier a-t-il fait mes souliers?.
Τὰ ἔκαμε.	Il les a faits.
Δὲν τὰ ἔκαμεν.	Il ne les a pas faits.
Ἔκαμε τὰ ὑποδήματά μου;	A-t-il fait mes bottes?
Δὲν τὰ ἔκαμε.	Il ne les a pas faites.
Περιβάλλεσθαι, φορεῖν. *Ἀφαιρεῖν, ἐκβάλλειν.*	*Mettre, mis* (Π. Μ.). *Oter, ôté.*
Ἐφορέσατε τὰ σανδάλιά σας;	Avez-vous mis vos souliers?
Τὰ ἐφόρεσα.	Je les ai mis.
Ἐξέβαλεν (κ. ἔβγαλεν) ἡ ἀδελφή σας τὰς χειρίδας της;	Votre sœur a-t-elle ôté ses gants?
Τὰς ἐξέβαλε.	Elle les a ôtés.
Λέγω.	*Dire,* dit* (Π. Μ.).
Εἴπετε τὰς λέξεις;	Avez-vous dit les mots?
Τὰς εἶπον.	Je les ai dits.
Μοὶ εἴπατε τὸν λόγον (τὴν λέξιν);	M'avez-vous dit le mot?
Σᾶς εἶπον τὸν λόγον.	Je vous ai dit le mot.
Σᾶς εἶπε τὸν λόγον;	Vous a-t-il dit le mot?
Μοὶ εἶπε τὸν λόγον.	Il m'a dit le mot.
Μοὶ τὸν εἶπε.	Il me l'a dit.
Πηγαίνειν.	*Aller, allé* (Π. Μ.).
Πηγαίνετε κἀμμίαν φορὰν εἰς τὴν παράστασιν;	Allez-vous quelquefois au spectacle?
Πηγαίνω κἀμμίαν φοράν.	J'y vais quelquefois.
Ἐκεῖνο (ἐπὶ πράγματος). *Τοῦτο* (ἐπὶ πράγματος).	*Cela.* *Ceci.*
Σᾶς εἶπε τοῦτο (ἢ ἐκεῖνο);	Vous a-t-il dit *cela*?
Μοὶ εἶπε τοῦτο (ἢ ἐκεῖνο).	Il m'a dit *cela*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Σᾶς εἶπον τοῦτο;	Vous ai-je dit cela?
Μοὶ εἴπατε τοῦτο.	Vous m'avez dit cela.

Παρατ. ξ'. Τὸ ceci σημαῖνον τοῦτο, καὶ cela (ἐκεῖνο) λέγονται ἐπὶ πραγμάτων ἄνευ οὐσιαστικοῦ, τὸ μὲν πρῶτον, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τῶν πλησίον, τὸ δὲ δεύτερον ἐπὶ τῶν μακράν. Κλίνονται δὲ ἀνάρθρως διὰ τῆς προθέσεως *de*.—Τὸ cela ἐξηγεῖται συνήθ. διὰ τοῦ δεικτικοῦ τοῦτο οἷον je ne parle pas de cela, δὲν ὁμιλῶ περὶ τούτου, καὶ τότε μόνον ἐξηγεῖται διὰ τοῦ *ἐκεῖνο*, ὅταν χρησιμεύῃ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ceci.

Αὐτὸ (κ. τό).	*Le.*
Μοὶ τὸ εἴπετε;	Me *l'*avez-vous dit?
Σᾶς τὸ εἶπον.	Je vous *l'*ai dit.
Δὲν σᾶς τὸ εἶπον.	Je ne vous *l'*ai pas dit.
Σᾶς τὸ εἶπεν;	Vous *l'*a-t-il dit?
Μοὶ τὸ εἶπε.	Il me *l'*a dit.
Δὲν μοὶ τὸ εἶπε.	Il ne me *l'*a pas dit.
Σᾶς τὸ εἶπεν (αὕτη);	Vous *l'*a-t-elle dit?
Μοὶ τὸ εἶπε.	Elle me *l'*a dit.
Τὸ εἴπετε εἰς αὐτὸν (κ. τοῦ τὸ εἴπετε);	Lui avez-vous dit cela?
Τῷ εἶπα εἰς αὐτὸν (κ. τοῦ τὸ εἶπα).	Je *le* lui ai dit.
Τὸ εἴπετε εἰς αὐτὸν (τοῦ τὸ εἴπετε);	Vous *le* lui avez dit?
Τὸ εἶπεν εἰς αὐτὸν (τοῦ τὸ εἶπε).	Il *le* lui a dit.
Τὸ εἶπεν (αὕτη) εἰς αὐτόν.	Elle *le* lui a dit.
Τὸ εἴπετε εἰς αὐτοὺς (κ. τοὺς τὸ εἴπετε);	*Le* leur avez-vous dit?
Τὸ εἶπα εἰς αὐτοὺς (κ. τοὺς τὸ εἶπα).	Je *le* leur ai dit.
Εἰς τίνα τὸ εἴπετε;	A qui *l'*avez-vous dit?
Ὁμιλεῖν.	*Parler, Parlé.*
Ὡμιλήσατε μετὰ τῶν ἀνθρώπων; (κ. λ. εἰς τοὺς ἀνθρώπους;).	Avez-vous parlé aux hommes?
Ὡμίλησα εἰς αὐτοὺς (τοῖς ὡμίλησα).	Je leur ai parlé.
Εἰς τίνα ὡμιλήσατε;	A qui avez-vous parlé?

Παρατ. ξά. Ἡ ἀντωνυμία le ἐπέχουσα (πολλάκις) τόπον οὐσιαστικοῦ ἢ ἐπιθέτου, ἢ καὶ ὁλοκλήρου λόγου, μένει ἀμετάτρεπτος, κατά

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τε τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν, τιθεμένη πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τῆς προηγουμένης λέξεως ἢ φράσεως. Εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν μένει ἀνεξήγητος κατὰ λεξιν.

Εἶσθε ὁ ἀδελφὸς τοῦ φίλου μου;	Êtes vous le frère de mon ami?
Εἶμαι.	Je le suis.
Εἶναι ἡ ἀδελφὴ τοῦ φίλου μου;	Est-elle la sœur de votre ami?
Εἶναι.	Elle l'est.
Οὕτω νομίζω.	Je le pense.
Συλλογίζεσθαι, σκέπτεσθαι, νομίζειν.	*Penser — Pensé.*
Εἶσθε πλούσιος;	Êtes-vous riche?
Δὲν εἶμαι.	Je ne le suis pas.
Εἶναι σοφός;	Est-il savant?
Εἶναι.	Il l'est.
Δὲν εἶναι.	Il ne l'est pas.
Οἱ γείτονές σας εἶναι τόσον πτωχοὶ, ὅσον (τὸ) λέγουσιν;	Vos voisins sont-ils aussi pauvres qu'ils le disent?
Εἶναι.	Ils le sont.
Ὑπῆγεν ἡ ἀδελφή σας χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν χορόν;	Votre sœur a-t-elle été au bal hier soir?
Ἀγνοῶ περὶ τούτου (δὲν ἐξεύρω).	Je ne le sais pas.
Ῥίπτειν, ἀπορίπτειν. *Καλεῖν, ὀνομάζειν, φωνάζειν.*	*Jeter (rejeter), jeté.* *Appeler, appelé.*
Ῥίπτετε τὰ χρήματά σας;	Jetez-vous votre argent?
Δὲν τὰ ῥίπτω.	Je ne le jette pas.
Ποῖος ῥίπτει τὰ βιβλία του;	Qui jette ses livres?
Ἐρρίψατέ τι;	Avez vous jeté quelque chose?
Ἔρριψα τὰς χειρίδας μου.	J'ai jeté mes gants.
Τὰς ἐρρίψατε;	Les avez-vous jetés?
Μὲ φωνάζετε;	M'appelez-vous?
Σᾶς φωνάζω.	Je vous appelle.
Ποῖος μὲ φωνάζει;	Qui m'appelle?
Ὁ πατὴρ σας σᾶς φωνάζει.	Votre père vous appelle.
Ἐφωνάξατε τοὺς ἀνθρώπους;	Avez-vous appelé les hommes?
Τοὺς ἐφώναξα.	Je les ai appelés.
Ἐφωνάξατε τὴν ἀδελφήν σας;	Avez-vous appelé votre sœur?
Τὴν ἐφώναξα.	Je l'ai appelée.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Γράφειν.	*Écrire,* écrit* (Π. Μ.).
Ποῖα γραμμάτια ἐγράψατε;	Quels billets avez-vous écrits?
Ἔγραψα ταῦτα.	J'ai écrit ceux-ci.
Ποίας λέξεις ἔγραψεν;	Quels mots a-t-il écrits?
Ἔγραψεν ἐκείνας τὰς ὁποίας βλέπετε.	Il a écrit ceux que vous voyez.
Πίνειν.	*Boire,* bu.*
Ὁρᾶν, βλέπειν.	*Voir,* vu.*
Ἀναγινώσκειν.	*Lire,* lu.*
Γινώσκειν, γνωρίζειν, ἔχειν γνωριμίαν.	*Connaître, connu.*
Ποῖον οἶνον οἱ ναῦται ἔπιον;	Quel vin les matelots ont-ils bu?
Ποίους ἀνθρώπους εἴδετε;	Quels hommes avez-vous vus?
Εἶδον τούτους.	J'ai vu ceux-ci.
Ποίας γυναῖκας εἴδετε;	Quelles femmes avez-vous vues?
Εἶδον ἐκείνας.	J'ai vu celles-là.
Ποῖα βιβλία ἀνεγνώσατε;	Quels livres avez-vous lus?
Ἀνέγνωσα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μοὶ ἐδανείσατε.	J'ai lu ceux que vous m'avez prêtés.
Ἐγνωρίσατε τούτους τοὺς ἀνθρώπους;	Avez-vous connu ces hommes?
Δὲν τοὺς ἐγνώρισα.	Je ne les ai pas connus.
Δανείζειν.	Prêter, prêté.
Σχίζειν.	Déchirer, déchiré.
Καίειν.	Brûler, brûlé.

ΘΕΜΑ 104.

Τί ἐφάγετε; —Δὲν ἔφαγα τίποτε (Οὐδὲν ἔφαγον). —Τί ἔφαγεν ὁ ἀδελφός σας;—Δὲν ἔφαγε τίποτε. — Ἔχετε τί(ποτε) νὰ κάμητε;— Δὲν ἔχω τίποτε νὰ κάμω. —Τί ἔκαμες (qu' a tu...) — Δὲν ἔκαμα τίποτε.—Ἔκαμα τί(ποτε);—Κάτι ἐκάμετε.—Τί ἔκαμεν ἡ θεία σας; —Κατεσκεύασε (ἔκαμε) μίαν ἐσθῆτα; — Τί ἔκαμα;—Ἐσχίσατε τὰ βιβλία μου.—Τί ἔκαμαν τὰ τέκνα σας;—Ἔσχισαν τὰ ἐνδύματά των. —Τί ἐκάμαμεν; — Ὑμεῖς δὲν ἐκάμετε τίποτε, ἀλλ' οἱ ἀδελφοί σας ἔθραυσαν τὰ ὡραῖα μολυβδοκόνδυλά μου.—Ἔκαμεν ὁ ράπτης τὸ φόρεμά σας;—Δὲν τὸ ἔκαμεν ἀκόμη.—Ἔκαμεν ἤδη ὁ σκυτοτόμος σας

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τὰ σανδάλιά σας;—Τὰ ἔκαμεν ἤδη.—Ἐκάμετε κἀμμίαν φορὰν πῖλον; —Ποτὲ δὲν ἔκαμα.—Ὁ γείτων σας ἔκαμέ ποτε βιβλία;—Ἔκαμεν ἄλλοτε.—Πόσα ἐνδύματα ἔκαμεν ὁ ῥάπτης σας;—Ἔκαμεν εἴκοσιν ἢ τριάκοντα.—Ἔκαμε καλὰ ἢ ἄσχημα (mauvais) ἐνδύματα;—Ἔκαμε (καὶ) καλὰ καὶ ἄσχημα.—Ποῖος ἔκαυσε τὰς οἰκίας τῶν Ἑλλήνων;—Οἱ Τοῦρκοι τὰς ἔκαυσαν.—Ἐφόρεσεν ὁ πατήρ σας τὸ φόρεμά του;—Δὲν τὸ ἐφόρεσεν ἀκόμη, ἀλλὰ μέλλει νὰ τὸ φορέσῃ.—Ἐφόρεσεν ὁ ἀδελφός σας τὰ σανδάλιά του;—Τὰ ἐφόρεσεν.—Ἐφόρεσαν αἱ ἀδελφαί μας τὰ (leurs) σανδάλιά των ἢ τὰς περικνημῖδάς των;—Οὔτε ταύτας ἐφόρεσαν οὔτ' ἐκεῖνα.—Τί ἐξέβαλεν (κ. ἔβγαλεν, a ôté) ὁ ἰατρός;—Δὲν ἐξέβαλε τίποτε.—Τί ἐξεβάλετε;—Ἐξέβαλον τὸν μέγαν πῖλόν μου.—Ἐξέβαλον τὰ τέκνα σας τὰς χειρίδας των;—Τὰς ἐξέβαλον.—Πότε ἔγινεν ὁ χορός;—Ἔγινε προχθές.—Τίς σᾶς εἶπε τοῦτο; —Ὁ θεῖός μου μοὶ τὸ εἶπε.—Τί σᾶς εἶπεν ὁ ἀδελφός σας;—Δὲν μοὶ εἶπε τίποτε.—Τί σᾶς εἶπεν ἡ ἀδελφή σας;—Μοὶ εἶπε πολλὰ πράγματα.—Σᾶς εἶπα τοῦτο;—Δὲν μοὶ τὸ εἴπετε.—Σᾶς τὸ εἶπε;—Μοὶ τὸ εἶπε.—Τίς τὸ εἶπεν εἰς τὸν γείτονά σας;—Οἱ Ἄγγλοι τὸ εἶπον εἰς αὐτόν.—Τὸ εἶπον εἰς τοὺς Γάλλους;—Τὸ εἶπον εἰς αὐτούς.—Τίς σᾶς τὸ εἶπεν;—Ὁ υἱός σας μοὶ τὸ εἶπε.—Σᾶς τὸ εἶπε;—Μοὶ τὸ εἶπε.—Θέλετε νὰ εἴπητε τοῦτο εἰς τοὺς φίλους σας;—Θέλω νὰ τοῖς τὸ εἴπω.

ΘΕΜΑ 105.

Εἶσθε ὁ ἀδελφὸς τοῦ νέου τούτου;—Εἶμαι.—Ὁ νέος οὗτος εἶναι (ὁ) υἱός σας;—Εἶναι.—Εἶναι οἱ φίλοι σας τόσον πλούσιοι, ὅσον λέγουσιν;—Εἶναι.—Εἶναι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τόσον σοφοί, ὅσον λέγουσι;—Δὲν εἶναι.—Σαρόνετε συχνὰ τὴν ἀποθήκην;—Τὴν σαρόνω ὅσον ἐμπορῶ συχνὰ (aussi souvent que je le puis).—Ἔχει ὁ γείτων σας ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσῃ ἄνθρακας (κάρβουνα);—Δὲν ἐξεύρω. Ὑπῆγεν ὁ μάγειρός σας εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν ὑπῆγεν.—Εἶναι ἀσθενής (malade);—Εἶναι (Il l'est).—Ὑπῆγεν ἡ μαγείρισσά σας εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν ὑπῆγεν.—Εἶναι ἄῤῥωστος; (est-elle malade?)—Εἶναι (elle l'est).—Εἶμαι ἀσθενής;—Δὲν εἶσθε.—Εἶσθε τόσον ὑψηλὸς (grand), ὅσον ἐγώ;—Εἶμαι.—Εἶσθε τόσον ἀπηυδημένη, ὅσον ἡ ἀδελφή μου;—Εἶμαι περισσότερον ἐκείνης. (Je le suis plus qu'elle)—Ἐγράψατε γραμμάτιον;—Δὲν ἔγραψα γραμμάτιον, ἀλλὰ (mais j'ai écrit) θέμα.—Τί ἔγραψαν οἱ ἀδελφοί σας;—Ἔγραψαν τὰ θέματά των. —Πότε τὰ ἔγραψαν;—Τὰ ἔγραψαν χθές.—Ἐγράψατε τὰ θέματά σας;—Τὰ ἔγραψα.—Ἔγραψεν ὁ φίλος σας τὰ ἰδικά του;—Δὲν τὰ ἔγραψεν ἀκόμη.—Ποῖα θέματα ἔγραψεν ὁ μικρὸς ἀδελφός σας;—Ἔ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

γραψε τὰ ἰδικά του.—Ὡμιλήσατε εἰς τὸν πατέρα μου; —Τῷ (ἢ τὸν) ὡμίλησα.—Πότε τῷ ὡμιλήσατε; —Τῷ ὡμίλησα προχθές. —Ποσάκις ὡμιλήσατε εἰς τὴν μητέρα μου;—Τῇ ὡμίλησα πολλάκις.—Ὡμιλήσατε κἄποτε εἰς τὴν θείαν μου; — Τῇ ὡμίλησα σήμερον. — Εἰς ποίους ἀνθρώπους ὡμίλησεν ὁ φίλος σας; — Ὡμίλησεν εἰς τούτους καὶ εἰς ἐκείνους.

ΘΕΜΑ 106.

Ὡμιλήσατε εἰς τοὺς Ῥώσσους; — Τοῖς ὡμίλησα. — Σᾶς ὡμίλησάν ποτε οἱ Ἄγγλοι;—Μοὶ ὡμίλησαν (— ont parlé) πολλάκις. —Τί σᾶς εἶπεν ὁ Γερμανός;—Μοὶ εἶπε τὰς λέξεις.—Ποίας λέξεις σᾶς εἶπε;—Μοὶ εἶπε τὰς λέξεις ταύτας. — Τί ἔχετε νὰ μοὶ εἴπητε; — Ἔχω νὰ σᾶς εἴπω λέξεις τινάς.—Ποῖα θέματα ἔγραψεν ὁ φίλος σας;—Ἔγραψεν ἐκεῖνα.—Πόσας ἐπιστολὰς ὁ θεῖός σας ἔγραψεν;—Ἔγραψεν ἐκείνας τὰς ὁποίας εἴδετε.—Εἴδετε ταύτας τὰς γυναῖκας ἢ ἐκείνας; — Δὲν εἶδον οὔτε ταύτας, οὔτε ἐκείνας.—Ποίους ἀνθρώπους εἴδετε εἰς τὴν ἀγοράν;—Εἶδον τούτους.—Ποῖα βιβλία ἀνέγνωσαν τὰ τέκνα σας; —Ἀνέγνωσαν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τοῖς ἐδανείσατε.—Εἴδετε τούτους τοὺς ἀνθρώπους ἢ ἐκείνους;—Δὲν εἶδον οὔτε τούτους, οὔτε ἐκείνους.—Ποίους ἀνθρώπους εἴδετε;—Εἶδον ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους ὡμιλήσατε.—Ἐγνωρίσατε τοὺς ἀνθρώπους τούτους;—Τοὺς ἐγνώρισα.—Πόσους παῖδας ἐγνώρισεν ὁ ἀδελφός σας;—Ἐγνώρισε τοὺς (cinq) τοῦ ἐμπόρου μας.—Ἐγνώρισα τοὺς Γάλλους τούτους;—Δὲν τοὺς ἐγνωρίσατε.—Ποῖον οἶον ἔπιεν ὁ ὑπηρέτης σας;—Ἔπιε τὸν ἰδικόν μου.—Εἴδετε τοὺς ἀδελφούς μου;—Τοὺς εἶδον.—Ποῦ τοὺς εἴδετε;—Τοὺς εἶδον εἰς τὴν οἰκίαν των.—Εἴδετέ ποτε Ἄραβας;—Δὲν εἶδόν ποτε.—Εἶδεν ὁ πατήρ σας Ἰουδαίους;—Εἶδε κἄποτε.—Μὲ φωνάζετε;—Σᾶς φωνάζω. Τίς φωνάζει τὸν ἀδελφόν σας;—Ὁ πατήρ μου τὸν φωνάζει.—Φωνάζετέ τινα;—Δὲν φωνάζω οὐδένα.—Ἐρρίψατε τὸν πῖλόν σας;—Δὲν τὸν ἔρριψα.—Ῥίπτει τί(ποτε) ὁ πατήρ σας;—Ῥίπτει τὰ γραμμάτια τὰ ὁποῖα λαμβάνει.—Ἐρρίψατε τὰ μολυβδοκόνδυλά σας;—Δὲν τὰ ἔρριψα.—Ῥίπτεις τὸ βιβλίον σου;—Δὲν τὸ ῥίπτω· τὸ χρειάζομαι διὰ νὰ σπουδάσω τὴν Γαλλικήν.—Ποῖα μαθήματα ἐμελέτησεν ὁ ἀδελφός σας; — Ἐμελέτησε ταῦτα. — Μελετᾷ ἡ ἀδελφή σας τὰ μαθήματά της;—Χθὲς δὲν ἐμελέτησε διόλου. — Πότε ἐμελετήσατε τὰ μαθήματά σας;—Τὰ ἐμελέτησα χθὲς τὸ ἑσπέρας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΛΔ'. LEÇON XXXIV.

Σβύειν.	Eteindre *,	éteint.
Ἀνοίγειν.	Ouvrir *,	ouvert.
Ὁδηγεῖν.	Conduire *,	conduit.
Λαμβάνειν.	Prendre *,	pris.
Πιστεύειν.	Croire *,	cru.
Δύνασθαι.	Pouvoir,	pu.
Ἐξεύρειν, γινώσκειν.	Savoir *,	su.
Θέλειν.	Vouloir *,	voulu.
Μανθάνειν.	Apprendre,	appris.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τὰ οὐδέτερα (neutres) ῥήματα σχηματίζονται ὡς καὶ τὰ ἐνεργητικὰ, μετὰ τῆς διαφορᾶς ὅτι ταῦτα μὲν λαμβάνουσι βοηθητικὸν εἰς τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρόνους τὸ avoir (ἔχειν), τὰ δ' οὐδέτερα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν σχηματίζονται διὰ τοῦ être (εἶναι), ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ τοῦ avoir, κατὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν σημαινομένην κατάστασιν τοῦ ὑποκειμένου. Ἡ διὰ τοῦ être σχηματιζομένη παθητικὴ μετοχὴ τῶν συνθέτων χρόνων πρέπει νὰ συμφωνῇ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου. Πάντα δὲ τὰ μὴ ἔχοντα ἄμεσον ἀντικείμενον θεωροῦνται ὡς οὐδέτερα.

Διὰ σταυροῦ (†) σημειοῦνται ἐν τοῖς ἀκολούθοις μαθήμασι τὰ διὰ τοῦ βοηθητικοῦ être σχηματιζόμενα οὐδέτερα.

Ἔρχεσθαι.	Venir, †	venu.
Ὑπάγειν.	Aller, †	allé.
Φθάνειν.	Arriver, †	arrivé.
Ἐξέρχεσθαι.	Sortir, †	sorti.
Ἀναχωρεῖν.	Partir, †	parti.

Ἦλθεν ὁ ἀδελφός μου εἰς τὴν οἰκίαν σας; — Mon frère est-il venu chez vous?

Ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μου. — Il est venu chez moi.

Ὑπῆγεν ἡ ἀδελφή σας εἰς τὴν ἐξοχήν; — Votre sœur est elle allée à la campagne?

Ἔφθασαν οἱ φίλοι σας; — Vos amis sont-ils arrivés?

Πότε ἔφθασαν οἱ ἀδελφοί σας; — Quand vos frères sont-ils arrivés?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀνεχώρησέν ὁ πατήρ σας;	Votre père est-il parti?
Ἀνεχώρησε χθές.	Il est parti hier
Ἀνεχώρησαν οἱ φίλοι σας;	Vos amis sont-ils partis?
Πότε ἐξῆλθον οἱ φίλοι σας;	Quand vos amis sont-ils sortis?
Ἐξῆλθον εἰς τὰς δέκα.	Ils sont sortis à dix heures.
Ἦλθον οἱ ἄνθρωποι εἰς τοῦ πατρός σας;	Les hommes sont-ils venus chez votre père?
Ἦλθον ἐκεῖ.	Ils y sont venus.
Ποῖα πυρὰ (κ. ποίας φωτίας) ἐσβύσατε;	Quels feux avez-vous éteints?
Ποίας ἀποθήκας ἠνοίξατε;	Quels magasins avez-vous ouverts?
Ποῖα ἐργαστήρια ἤνοιξαν;	Quelles boutiques ont-ils ouvertes?
Τοὺς ὡδηγήσατε εἰς τὴν ἐξοχήν;	Les avez-vous conduits à la campagne?
Τοὺς ὡδήγησα (ἐκεῖ).	Je les y ai conduits.
Τὸ ἐργαστήριον	La boutique.
Ἡ ἐξοχή.	La campagne.
Πόσας ἐπιστολὰς ἐλάβετε;	Combien de lettres avez-vous reçues?
Μίαν μόνην ἔλαβον.	Je n'en ai reçu qu'une (*).
Πότε; Ποῦ;	*Quand? Où?*
Πότε εἴδετε τὸν ἀδελφόν μου;	Quand avez-vous vu mon frère?
Τὸν εἶδον προχθές.	Je l'ai vu avant hier.
Εἴδετε τὴν θείαν μου;	Avez-vous vu ma tante?
Τὴν εἶδον χθὲς τὸ ἑσπέρας.	Je l'ai vue hier au soir.
Ποῦ τὴν εἴδετε;	Où l'avez-vous vue?
Τὴν εἶδον εἰς τὴν παράστασιν.	Je l'ai vue au spectacle.
Ἐπὶ (ἐπάνω).	*Sur.*
Ἐπὶ τοῦ βάθρου, ἐπὶ τοῦ καθίσματος.	Sur le banc.
Ἐπὶ τοῦ θρανίου (τῆς καθίκλας).	Sur la chaise.
Ἐπὶ τῆς τραπέζης.	Sur la table.

(*) Ἀπατώμενοι οἱ Ἕλληνες ἐκ τοῦ ῥήματος prendre, ὅπερ σημαίνει τὸ λαμβάνειν, μεταχειρίζονται πολλάκις τὸ ῥῆμα τοῦτο ἀντὶ τοῦ recevoir, ὅπερ κάκιστον εἰς τὴν Γαλλικὴν, ἐκ ἀπατεώνων μάλιστα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ βάθρον, τὸ κάθισμα.	Le banc.
Ἄνω, ἐπάνω.	Dessus (ἐπίρρημα).
Ὑπὸ (ὑποκάτω, κάτωθεν).	*Sous.*
Ὑπὸ τὴν τράπεζαν.	Sous la table.
Ὑποκάτω (κάτωθεν).	Dessous.
Ποῦ εἶναι ὁ πῖλός μου;	Où est mon chapeau?
Εἶναι ἐπὶ τῆς τραπέζης.	Il est sur la table.
Εἶναι αἱ χειρίδες μου ἐπὶ τῆς τραπέζης;	Mes gants sont-ils sur la table?
Εἶναι ὑποκάτω.	Ils sont dessous.
Μανθάνετε νὰ ἀναγινώσκητε;	Apprenez-vous à lire?
Μανθάνω.	Je l'apprends.
Μανθάνω νὰ γράφω.	J'apprends à écrire.
Ἐμάθετε νὰ ὁμιλῆτε;	Avez-vous appris à parler?
Ἔμαθον.	Je l'ai appris.
Μανθάνει ἡ ἀδελφή σας νὰ χορεύῃ;	Votre sœur apprend-elle à danser?
Μανθάνει.	Elle l'apprend.
Ἔμαθεν.	Elle l'a appris.
Ἐντὸς τῆς ἀποθήκης.	Dans le magasin.
Ἐντὸς τῆς θερμάστρας.	Dans le poêle.
Ἡ θερμάστρα.	Le poêle.
Ἔσω, ἐντὸς (μέσα).	Dedans.
Τὸ ταχυδρομεῖον.	La poste.
Τὸ ἐργαστήριον.	La boutique.
Πλύνειν.	*Laver.* α'.
Κάμνειν.	*Faire—fait.*
Κάμνειν (δι' ἄλλου).	Faire faire.
Πλύνειν (δι' ἄλλου). (βάλλω νὰ μοῦ πλύνωσιν, ἢ δι' ἄλλου πλύνω).	Faire laver (*).
Διορθόνειν.	Faire raccommoder, Π. Μ fait raccommoder.

(*) Τὸ faire μετ' ἄλλων συνδεόμενον ῥημάτων παριστᾷ κατά τι τὴν μέσην διάθεσιν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς· τὸ δὲ faire faire σημαίνει τὸ κατασκευάζομαι, ἤτοι βάλλω ἄλλον καὶ μοῦ κατασκευάζει.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Σαρόνειν (δι' ἄλλου), (κ. βάλλω καὶ μοῦ σαρόνουν).	Faire balayer. M. fait balayer.
Πωλεῖν.	Vendre, ò'. vendu.
Πωλεῖν (δι' ἄλλου).	Faire vendre.—fait vendre.
Ἀπομάσσειν, σπογγίζειν.	Essuyer.
Διορθόνειν τὸ φόρεμα δι' ἄλλου.	Faire raccommoder l'habit.
Διορθόνειν αὐτὸ (δι' ἄλλου).	Le faire raccommoder.
Διορθόνειν αὐτὰ (δι' ἄλλου).	Les faire raccommoder.
Διορθόνειν τινὰ ἐξ αὐτῶν.	En faire raccommoder.
Ὁ λαιμοδέτης.	La cravate.
Κάμνετε (παραγγέλλετε) φόρεμα;	Faites-vous faire un habit?
Κάμνω ἕν.	J'en fait faire un.
Ἔκαμα ἕν.	J'en ai fait faire un.
Ἐδιορθώσατε (δι' ἄλλου) τὸ φόρεμά σας;	Avez-vous fait raccommoder votre habit?
Τὸ ἐδιόρθωσα (δι' ἄλλου δηλ.).	Je l'ai fait raccommoder.
Δὲν τὸ ἐδιόρθωσα.	Je ne l'ai pas fait raccommoder.
Ἐδιόρθωσα (δι' ἄλλου) τὰ σανδάλιά μου.	J'ai fait raccommoder mes souliers.
Τὰ ἐδιόρθωσα.	Je les ai faits raccommoder.
Ἔπλυνα (δι' ἄλλου) τοὺς λαιμοδέτας μου.	J'ai fait laver mes cravates.
Τοὺς ἔπλυνα.	Je les ai faits laver.

Τὸ ἐν παρενθέσει (M.) κατὰ τὰ ἀκόλουθα θέματα σημαίνει τὴν Μέσην Διάθεσιν, ἣν ὁ μαθητὴς ὀφείλει νὰ ἐκφράζηται διὰ τῆς μετὰ τοῦ faire περιφράσεως.

ΘΕΜΑ 107.

Ποῦ ὑπῆγαν οἱ ἀδελφοί σας;—Ὑπῆγαν εἰς τὸ θέατρον.—Ποῦ ὑπῆγαν αἱ ἀδελφαί σας;—Ὑπῆγαν (elles sont allées) εἰς τὸν χορόν.—Ἀνεχώρησαν οἱ φίλοι σας;—Δὲν ἀνεχώρησαν ἀκόμη.—Πότε ἀναχωροῦσι;—Τοῦτο τὸ ἑσπέρας (ἀπόψε).—Εἰς ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς ἐννέα καὶ ἡμίσειαν.—Πότε ἦλθον εἰς τοῦ ἀδελφοῦ σας οἱ παῖδες τῶν Γάλλων;—Ἦλθον χθές.—Ἦλθον καὶ οἱ φίλοι των (leurs amis...aussi);—Ἦλθον καὶ αὐτοί (ils sont aussi venus).—Ἦλθε κανεὶς εἰς τὴν οἰκίαν μας;—Οἱ καλοὶ Γερμανοὶ ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν μας.—Τίς ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν Ἄγγλων;—Οἱ Γάλλοι ἦλθον.—Πότε ἐπίετε

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εἶνον;—Ἔπιον χθὲς καὶ σήμερον.—Ἔφερεν(*) ὁ ὑπηρέτης τὸ γραμμάτιόν μου;—Τὸ ἔφερε.—Ποῦ τὸ ἔφερε;—Τὸ ἔφερεν εἰς τοῦ φίλου σας.—Ποῖα γραμμάτια ἐφέρατε;—Ἔφερα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μοὶ ἐδώσατε νὰ φέρω.—Πρὸς τίνα τὰ ἐφέρατε;—Τὰ ἔφερα εἰς τὸν πατέρα σας.—Ἔφερε (συνήθ. ἔδωσεν) ὁ ὑπηρέτης τὴν ἐπιστολήν μου εἰς τὸ ταχυδρομεῖον;—Τὴν ἔφερε.—Ποῖα βιβλία ἐπῆρεν ἡ μικρὰ ἀδελφή σας;—Ἐπῆρεν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀναγινώσκετε.—Ἤνοιξαν οἱ ἔμποροί σας τὰ καταστήματά των;—Τὰ ἤνοιξαν.—Ποῖα καταστήματα ἤνοιξαν;—Ἤνοιξαν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἴδετε.—Πότε τὰ ἤνοιξαν;—Τὰ ἤνοιξαν σήμερον.—Ὡδηγήσατε τοὺς ξένους εἰς τὰ καταστήματα;—Τοὺς ὡδήγησα.—Ποῖα πυρὰ (ποίας φωτίας) ἔσβυσαν οἱ ἄνθρωποι;—Ἔσβυσαν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα παρετηρήσατε.—Ἐλάβετε ἐπιστολήν (avez-vous reçu une...);—Ἐλάβομεν.—Πόσας ἐπιστολὰς ἐλάβετε;—Ἔλαβον μίαν μόνον, ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου ἔλαβε περισσοτέρας ἀπὸ ἐμέ· ἔλαβεν ἕξ.

ΘΕΜΑ 108.

Ποῦ εἶναι τὸ ἐνδυμά μου;—Εἶναι ἐπὶ τοῦ θρανίου.—Εἶναι τὰ ὑποδήματά μου ἐπάνω εἰς τὸ θρανίον;—Εἶναι ὑποκάτω.—Εἶναι οἱ ἄνθρακες ὑπὸ τὸ θρανίον;—Εἶναι (il est) ἐντὸς τῆς θερμάστρας.—Ἐβάλετε ξύλα ἐντὸς τῆς θερμάστρας;—Ἔβαλα (j'y en ai mis).—Κρυόνετε;—Δὲν κρυόνω.—Τὸ ξύλον τὸ ὁποῖον εἶδον εἶναι ἐντὸς τῆς θερμάστρας;—Εἶναι (il est dedans).—Εἶναι τὰ χαρτία μου ἐπὶ τῆς θερμάστρας;—Εἶναι ἐπ' αὐτῆς.—Ποῦ εἶναι ὁ λαμοδέτης μου;—Ἐπὶ τῆς τραπέζης.—Δὲν ἐφοβήθης (n'a tu pas eu...) μὴ καύσῃς τὰ χαρτία μου;—Δὲν ἐφοβήθην μὴ τὰ καύσω.—Ἐστείλατε τὸν παιδά σας εἰς τὴν ἀγοράν;—Τὸν ἔστειλα.—Πότε τὸν ἐστείλατε;—Σήμερον τὸ πρωΐ.—Ἐγράψατε εἰς τὸν πατέρα σας;—Τῷ ἔγραψα.—Σᾶς ἀπεκρίθη;—Δὲν μοὶ ἀπεκρίθη ἀκόμη.—Σαρόνετε (faites vous...) τὸ δωμάτιόν σας;—Τὸ σαρόνω (Μ.).—Ἐσαρώσατε (Μ.) τὸ γραφεῖόν σας;—Δὲν τὸ ἐσάρωσα (Μ.) ἀκόμη, ἀλλὰ σκοπεύω νὰ τὸ σαρώσω (Μ.) σήμερον.—Ἐσπογγίσατε τοὺς πόδας σας;—Τοὺς ἐσπόγγισα.—Ποῦ ἐσπογγίσατε τοὺς πόδας σας;—Τοὺς ἐσπόγγισα εἰς τὸν τάπητα.—Ἐσπογγίσατε (Μ.) τὰ θρανία σας;—Τὰ ἐσπόγγισα (Μ.).—Τί σπογγίζει ὁ ὑπηρέτης σας; Σπογγίζει τὰ μαχαίρια.—Ἐγράψατέ ποτε εἰς τὸν ἰατρόν;—Ποτὲ δὲν τῷ ἔγραψαι—Σᾶς ἔγραψε κάμμίαν φοράν;—Μοὶ ἔγραψε πολλάκις.

(*) Συνήθως ἡμεῖς κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην μεταχειριζόμεθα τὸ ὑπῆγεν, ὅπερ οἱ Γάλλοι διὰ τοῦ porter ἐκφράζονται· οἷον ὑπῆγε τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὴν θείαν μου; a-t-il porté la lettre à ma tante.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

—Τί σᾶς ἔγραφε;—Μοὶ ἔγραφε κἄτι.—Πόσας φορὰς σᾶς ἔγραφαν οἱ φίλοι σας;—Μοὶ ἔγραφαν περισσότερον ἀπὸ εἴκοσι φοράς.—Εἴδετε τοὺς υἱούς μου;—Ποτὲ δὲν τοὺς εἶδον.

ΘΕΜΑ 109.

Εἴδετέ ποτε Ἄραβας;—Εἶδον.—Εἴδετε ἤδη Σύρον;—Εἶδον ἤδη ἕνα.—Ποῦ τὸν εἴδετε;—Εἰς τὸ θέατρον.—Ἐδώκατε τὸ βιβλίον εἰς τὸν ἀδελφόν μου;—Τὸ ἔδωκα εἰς αὐτόν.—Ἐδώκατε χρήματα εἰς τὸν ἔμπορον;—Τῷ ἔδωκα.—Πόσα τῷ ἐδώκατε;—Τῷ ἔδωκα δεκατέσσαρα πεντάφραγκα.—Ἐδώκατε χρυσᾶς ταινίας εἰς τὰ τέκνα τῶν γειτόνων μας;—Τοῖς ἔδωκα.—Θέλετε νὰ μοὶ δώσητε οἶνον;—Σᾶς ἔδωκα ἤδη.—Πότε μοὶ ἐδώκατε;—Σᾶς ἔδωκα ἄλλοτε.—Θέλετε νὰ μοὶ δώσητε τώρα;—Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς δώσω· δὲν ἔχω.—Σᾶς ἐδάνεισεν ὁ Ἀμερικανὸς χρήματα;—Μοὶ ἐδάνεισε.—Σᾶς ἐδάνεισε πολλάκις;—Μοὶ ἐδάνεισε μερικὰς φοράς.—Σᾶς ἐδάνεισεν ὁ Ἰταλὸς χρήματα;—Ποτὲ δὲν μοὶ ἐδάνεισεν.—Εἶναι πτωχός;—Δὲν εἶναι πτωχός, εἶναι πλουσιώτερος ἀπὸ ὑμᾶς.—Μοὶ δανείζετε (voulez-vous me prêter) ἓν πεντάφραγκον;—Σᾶς δανείζω δύο.—Ἦλθεν ὁ παῖς σας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰδικοῦ μου (chez le mien);—Ἦλθε.—Πότε;—Σήμερον τὸ πρωΐ.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Ἐνωρίς.—Ἦλθεν ἐνωρίτερα ἀπὸ ἐμέ;—Ἦλθεν ἐνωρίτερα ἀπὸ ὑμᾶς.—Εἰς ποίαν ὥραν ἦλθεν;—Ἦλθεν εἰς τὰς πέντε καὶ ἡμίσειαν.

ΘΕΜΑ 110.

Ἔγινεν ἡ μουσικὴ συμφωνία;—Ἔγινεν (il a eu lieu).—Ἔγινεν ἀργά;—Ἔγινεν ἐνωρίς.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Τὸ μεσημέριον.—Εἰς ποίαν ὥραν ἔγινεν ὁ χορός;—Ἔγινε τὸ μεσονύκτιον.—Μανθάνει ὁ ἀδελφός σας νὰ γράφῃ;—Μανθάνει.—Ἐξεύρει νὰ ἀναγινώσκῃ (Μαθ. ΚΖ'.);—Δὲν ἐξεύρει.—Γνωρίζετε τὸν Γάλλον, τὸν ὁποῖον γνωρίζω;—Δὲν γνωρίζω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον γνωρίζετε, ἀλλὰ γνωρίζω ἄλλον τινά (un autre).—Γνωρίζει ὁ φίλος σας τοὺς ἰδίους ἐμπόρους, τοὺς ὁποίους γνωρίζω;—Δὲν γνωρίζει τοὺς ἰδίους, ἀλλὰ γνωρίζει ἄλλους.—Ἐδιορθώσατέ (Μ.) ποτε τὸ ἔνδυμά σας;—Τὸ ἐδιόρθωσα (Μ.) πολλάκις.—Ἐδιόρθωσες (Μ.) ἤδη τὰ σανδάλιά σου;—Δὲν τὰ ἐδιόρθωσα (Μ.) ἀκόμη.—Ἐδιόρθωσε (Μ.) κἀμμίαν φορὰν ὁ ἀδελφός σας τὰ ὑποδήματά του;—Τὰ ἐδιόρθωσε (Μ.) πολλάκις.—Ἐδιόρθωσες (Μ.) τὸν πῖλόν σου, ἢ τὸ σκιάδιόν σου;—Δὲν ἐδιόρθωσα (Μ) οὔτε τὸ ἕν, οὔτε τὸ ἄλλο.—Ἐπλύνατε (Μ) τὰς περικνημῖδάς σας (vos...), ἢ τὰς χειρίδάς σας;—Δὲν ἔπλυνα (Μ) οὔτε τὰς μέν, οὔτε τὰς δέ.—Ἔκαμε (Μ) τί-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(ποτε) ὁ πατήρ σας;—Οὐδὲν ἔκαμεν (Μ).—Ἐζητήσατε τὰς χειρίδας μου;—Τὰς ἐζήτησα.—Ποῦ τὰς ἐζητήσατε;—Τὰς ἐζήτησα ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ τὰς εὗρον ὑποκάτω.—Ηὕρετε τὰ γραμμάτιά μου ἐντὸς τῆς θερμάστρας;—Τὰ ηὗρον.—Ηὕρετε τὰς περικνημῖδάς μου ὑπὸ τὴν κλίνην;—Τὰς ηὗρον ἐπάνω.—Ηὕρετε τὰς ἐπιστολάς μου εἰς τὸ ταχυδρομεῖον;—Δὲν τὰς ηὗρον.

ΜΑΘΗΜΑ ΛΕ'.

Ὑπόσχεσθαι. — *Promettre* δ'. promis.*

(Πρὸ ἀπαρεμφ. λαμβάνει de).

Μαθάνειν. — *Apprendre,* δ'. appris.*

Παρατ. ξθ'. Τὰ σύνθετα ῥήματα καὶ τὰ παράγωγα σχηματίζονται ὡς καὶ τὰ πρωτότυπα. Οὕτω τὸ ῥῆμα promettre* σχηματίζεται ὡς τὸ mettre, τίθημι (Μάθ. Α'. καὶ ΑΓ'.), τὸ ῥῆμα apprendre, ὡς τὸ prendre, λαμβάνω (Μάθ. ΚΣΤ'. καὶ ΛΔ'.).

Μοὶ ὑπόσχεσθε νὰ ἔλθητε;	Me promettez-vous de venir?
Σᾶς τὸ ὑπόσχομαι.	Je vous le promets.
Τί ὑπεσχέθητε εἰς τὸν ἄνθρωπον;	Qu'avez-vous promis à l'homme?
Οὐδὲν ὑπεσχέθην αὐτῷ. (Δὲν τῷ ὑπεσχέθην τίποτε).	Je ne lui ai rien promis.
Ἐμάθετέ ποτε τὴν Γαλλικήν;	Avez-vous jamais appris le français?
Πῶς;	*Comment?*
Καλῶς.—κακῶς.	*Bien.—mal.*
Οὕτω.	*Aussi.*
Μετρίως πως (οὕτω καὶ οὕτω).	*Comme cela.*
Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον.	*De cette manière.*
Πῶς ἔγραψεν ὁ ἀδελφός σας τὸ θέμα του;	Comment votre frère a-t-il écrit son thème?
Τὸ ἔγραψε καλῶς.	Il l'a écrit bien.
Ποίας ἡλικίας εἶσθε; / Πόσων ἐτῶν εἶσθε;	Quel âge avez-vous?
Εἶμαι δώδεκα ἐτῶν.	J'ai douze ans.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ποίας ἡλικίας εἶναι ἡ ἀδελφή σας; Πόσων ἐτῶν εἶναι ἡ ἀδελφή σας;	Quel âge votre sœur a-t-elle?
Εἶναι δέκα τριῶν ἐτῶν.	Elle a treize ans.
Σχεδόν.	*Presque.*
Εἶναι σχεδὸν δέκα τεσσάρων ἐτῶν.	Elle a presque quatorze ans.
Περίπου.	*Environ.*
Εἶμαι περίπου ἔνδεκα ἐτῶν.	J'ai environ quinze ans.
Σχεδόν.	*Près de.*
Εἶμαι σχεδὸν δέκα πέντε ἐτῶν.	J'ai près de quinze ans.
Μόλις.	*A peine.*
Μόλις εἶσθε δέκα ἑπτὰ ἐτῶν.	Vous avez à peine dix sept ans.
Οὐχὶ ἀκριβῶς.	*Pas tout-à fait.*
Δὲν εἶναι ἀκριβῶς δέκα ἓξ ἐτῶν.	Elle n'a pas tout-à fait seize ans.
Ἡλικιωμένος, ἡλικιωμένη.	Agée, âgée.
Εἶσαι μεγαλήτερος (πρεσβύτερος) τοῦ ἀδελφοῦ σου;	Es-tu plus âgé que ton frère?
Εἶμαι νεώτερος ἐκείνου.	Je suis plus jeune que lui.
Ὑπάρχει, εἶναι, ἔχει.	*Il y a.*
Πόσα φράγκα εἶναι τὸ Λουδοβίκιον;	Combien de francs y a-t-il dans un louis d'or?
Εἴκοσι.	Vingt.
Ἓν σολδίον εἶναι πέντε ἑκατοστά.	Il y a cinq centimes dans un sou.
Ἓν φράγκον εἶναι εἴκοσι σολδία, ἢ ἑκατὸν ἑκατοστά.	Il y a vingt sous ou cent centimes dans un franc.
Τὸ ἑκατοστόν.	Le centime.
Ἐννοεῖν, καταλαμβάνειν.	*Comprendre, p. compris.*
Μὲ καταλαμβάνετε;	Me comprenez-vous?
Σᾶς καταλαμβάνω.	Je vous comprends.
Ἐκαταλάβετε τὸν ἄνθρωπον;	Avez-vous compris l'homme?
Τὸν ἐκατάλαβα.	Je l'ai compris.
Ἐκαταλάβετε τὴν κυρίαν ταύτην;	Avez-vous compris cette dame?
Δὲν τὴν ἐκατάλαβα.	Je ne l'ai pas comprise.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀκούειν, ἐννοεῖν.	*Entendre, entendu.*
Μὲ ἀκούετε; ἢ μὲ ἐννοεῖτε;	M'entendez-vous?
Σᾶς ἀκούω, ἀλλὰ δὲν σᾶς ἐννοῶ.	Je vous entends, mais je ne vous comprends pas.
Ὁ θόρυβος.	Le bruit.
Ὁ ἄνεμος.	Le vent.
Ἡ θάλασσα.	La mer.
Τὸ κῦμα.	La vague.
Ἡ βοὴ τοῦ ἀνέμου.	Le bruit du vent.
Ἡ βοὴ τῆς θαλάσσης.	Le bruit de la mer.
Ἀκούετε τὴν βοὴν τοῦ ἀνέμου;	Entendez-vous le bruit du vent?
Τὴν ἀκούω.	Je l'entends.
Ὑλακτεῖν, γαυγίζειν.	*Aboyer. α'.*
Ἡ ὑλακὴ, τὸ γαύγισμα.	L'aboiement.
Ἠκούσατε τὴν ὑλακὴν τῶν κυνῶν;	Avez-vous entendu l'aboiement des chiens?
Τὴν ἤκουσα.	Je l'ai entendu.
Προσμένειν, περιμένειν.	*Attendre, δ'. attendu.*
Ἀπολλύναι, χάνειν.	*Perdre, δ'. perdu.*
Προσμένειν τινὰ, ἢ τί.	Attendre quelqu'un ἢ quelque chose.
Προσμένετε τὸν ἀδελφόν μου;	Attendez-vous mon frère?
Τὸν προσμένω.	Je l'attends.
Προσμένετε φίλους;	Attendez-vous des amis?
Προσμένω τινάς.	J'en attends quelques uns.
Πόσα ἔχασεν ἡ ἀδελφή σας;	Combien votre sœur a-t-elle perdu?
Ἔχασε περίπου δέκα φράγκα.	Elle a perdu environ dix francs.
Ἔχασα περισσότερα ἀπὸ ἐκείνην.	J'ai perdu plus qu'elle.
Συλλαβίζειν.	*Épeler.*
Τρίβειν, φθείρειν. (κ. λυόνω).	*User.*
Ἀποποιεῖσθαι, ἀπαρνεῖσθαι, ἀποβρίπτειν.	*Refuser.*
Ξηραίνειν, στεγνόνειν.	*Sécher.*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐβάλετε τὰ φορέματά σας νὰ στεγνώσωσι;	Avez-vous mis vos habits à sécher?
Τὰ ἔβαλα νὰ στεγνώσωσι.	Je les ai mis à sécher.
Τὸ φόρεμα τοῦτο εἶναι τριμμένον.	Cet habit est usé.
Τὸ τριμμένον φόρεμα.	L'habit usé.
Χαρίεις, ἐράσμιος, νόστιμος.	Gentil.
Εὐγενής.	Noble.
Εὐπατρίδης, εὐγενής.	Le gentilhomme.
Οἱ εὐγενεῖς.	Les gentilshommes.

Παρατ. ξγ'. Ὅταν αἱ λέξεις ἦναι σύνθετοι ἐξ ἐπιθέτου καὶ οὐσιαστικοῦ, ἀμφότερα τὰ συνθετικὰ μέρη λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, οἷον les gentilshommes· ὅταν δ' αἱ λέξεις ἦναι σύνθετοι ἐκ δύο οὐσιαστικῶν, ὁτὲ μὲν ἀμφότερα λαμβάνουσι τὸ σημεῖον, οἷον chef-lieu (πρωτεύουσα πόλις), chefs-lieux· ὁτὲ δὲ μόνον τὸ ἓν τούτων, οἷον ciel-de-lit (οὐρανὸς κραββατίου), πληθ. ciels-de lit.

Μένειν, διαμένειν.	*Rester* (*).
Ποῦ ἔμεινεν ὁ εὐγενής;	Où le gentilhomme est-il resté?
Ἔμεινεν εἰς τὴν οἰκίαν.	Il est resté à la maison.
Ἐμείνατε μετ' αὐτοῦ (μαζῆ του);	Êtes-vous resté avec lui?
Ἔμεινεν ὁ πατήρ σας πολὺν καιρὸν εἰς τὸν χορόν;	Votre père est-il resté long-temps au bal?
Ἔμεινεν ὀλίγα τινὰ λεπτὰ μόνον.	Il n'y est resté que quelques minutes.

ΘΕΜΑ 111.

Μοὶ ὑπόσχεσθε νὰ ἔλθητε εἰς τὸν χορόν;—Σᾶς τὸ ὑπόσχομαι.—Σᾶς ὑπεσχέθην τί(ποτε);—Δέν μοι ὑπεσχέθητε τίποτε.—Τί σᾶς ὑπεσχέθη ὁ πατήρ μου;—Μοὶ ὑπεσχέθη ἓν ὡραῖον βιβλίον.—Τὸ ἐλάβετε;—Ὄχι ἀκόμη.—Μοὶ δίδετε ὅ,τι μοὶ ὑπεσχέθητε;—Σᾶς τὸ δίδω.—

(*) Τὸ ῥῆμα rester συνεχέστερον λαμβάνει ὡς βοηθητικὸν τὸ être ἢ τὸ avoir· καὶ ὅταν μὲν σημαίνῃ τὸ κατοικεῖν, διατρίβειν, σχηματίζεται διὰ τοῦ avoir, οἷον j'ai resté sept mois à Colmar sans sortir de ma chambre (Voltaire), διέτριψα ἑπτὰ μῆνας εἰς Κολμὰρ, μηδόλως ἐξελθὼν τοῦ δωματίου μου· ὅταν δὲ τὸ μένειν διὰ τοῦ être, οἷον je l'attendais à Paris, mais il est resté à Lyon (Γαλ. Ἀκαδημ.), τὸν ἐπερίμενον εἰς Παρισίους, ἀλλ' ἔμεινεν εἰς Λυών. Οὕτω καὶ cependant Téléque était resté seul avec Mentor (Fénelon), ἐν τούτοις ὁ Τηλέμαχος ἔμενε μόνος μετὰ τοῦ Μέντορος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔλαβεν ὁ φίλος σας πολλὰ χρήματα; — Σχεδὸν δὲν ἔλαβε. — Πόσα ἔ..αβεν; — Ἔλαβε δέκα μόνον σελίνια (Schellings). — Πόσα χρήματα ἐδώκατε εἰς τὸν υἱόν μου; — Τῷ ἔδωκα τριάκοντα φράγκα. — Δὲν ὑπεσχέθητε εἰς αὐτὸν περισσότερα; — Τῷ ἔδωκα ὅ,τι τῷ ὑπεσχέθην. — Τί ἐδώκατε εἰς τὴν μικρὰν θυγατέρα μου; — Τῇ ἔδωκα χρυσᾶς ταινίας, βελόνας καὶ καρφοβελόνας. — Ἔχετε γαλλικὰ χρήματα; — Ἔχω. — Τί χρήματα ἔχετε; — Ἔχω πεντάφραγκα, καὶ ἑκατοστά. — Πόσα σολδία εἶναι τὸ φράγκον; — Τὸ φράγκον εἶναι εἴκοσι σολδία. — Ἔχετε ἑκατοστά; — Ἔχω μερικά. — Πόσα ἑκατοστὰ εἶναι τὸ σολδίον; — Εἶναι πέντε. — Καὶ πόσα εἶναι τὸ φράγκον; — Ἑκατόν. — Θέλετε νὰ μοὶ δανείσητε τὸ φόρεμά σας; — Θέλω νὰ σᾶς τὸ δανείσω, ἀλλ' εἶναι καταλυμένον. — Τὰ σανδάλιά σας εἶναι καταλυμένα; — Δὲν εἶναι καταλυμένα. — Θέλετε νὰ τὰ δανείσητε εἰς τὸν ἀδελφόν μου; — Θέλω νὰ τὰ δανείσω εἰς αὐτόν. — Εἰς τίνα ἐδανείσατε τὸν πῖλόν σας; — Δὲν τὸν ἐδάνεισα, τὸν ἔδωκα εἰς κάποιον. — Εἰς τίνα τὸν ἐδώκατε; — Τὸν ἔδωκα εἰς πτωχόν τινα (à un pauvre).

ΘΕΜΑ 112.

Ἐξεύρει ἤδη ὁ μικρὸς ἀδελφός σας νὰ συλλαβίζῃ; — Ἐξεύρει. — Συλλαβίζει καλῶς; — Συλλαβίζει καλῶς. — Πῶς ἐσυλλάβιζε τὸ μικρὸν παιδίον σας; — Ἐσυλλάβιζε μετρίως πως. — Πῶς ἔγραψαν τὰ τέκνα σας τὰ θέματά των; — Τὰ ἔγραψαν κακῶς. — Σᾶς ἐδάνεισεν ὁ γείτων μου τὰς χειρίδας του; — Ἠρνήθη νὰ (de) μοὶ τὰς δανείσῃ. — Ἐξεύρετε τὴν Ἱσπανικήν; — Τὴν ἐξεύρω. — Ὁμιλεῖ ὁ υἱός σας τὴν Ἰταλικήν; — Τὴν ὁμιλεῖ καλῶς. — Πῶς ὁμιλοῦσιν οἱ φίλοι σας; — Δὲν ὁμιλοῦσι κακῶς. — Ἀκούουσιν ὅ,τι τοῖς λέγετε; — Τὸ ἀκούουσι. — Πῶς ἔμαθες τὴν Ἀγγλικήν; — Τὴν ἔμαθα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. — Μὲ ἐφωνάξατε; — Δὲν ἐφώναξα ὑμᾶς, ἀλλὰ (ἐφώναξα) τὸν ἀδελφόν σας καὶ τὴν ἀδελφήν σας. — Ἦλθεν; — Ὄχι ἀκόμη. — Ποῦ ἐβρέξατε τὰ ἐνδύματά σας; — Τὰ ἔβρεξα ἐντὸς τοῦ κήπου. — Θέλετε νὰ τὰ βάλητε νὰ στεγνώσωσι; — Τὰ ἔβαλα ἤδη νὰ στεγνώσωσι. — Θέλει ὁ εὐγενὴς νὰ μοὶ δώσῃ τί(ποτε) νὰ κάμω; — Θέλει νὰ σᾶς δώσῃ κάτι νὰ κάμητε. — Ποίας ἡλικίας εἶσθε; — Μόλις εἶμαι δεκαοκτὼ ἐτῶν. — Πόσων ἐτῶν εἶναι ὁ ἀδελφός σας; — Εἶναι εἴκοσι ἐτῶν. — Εἶσθε τόσον μέγας (aussi âgé) ὅσον ἐκεῖνος; — Δὲν εἶμαι τόσον μέγας. — Πόσων ἐτῶν εἶσθε; — Εἶμαι περίπου δώδεκα ἐτῶν. — Εἶμαι νεώτερος ἀπὸ ὑμᾶς; — Δὲν ἐξεύρω. — Πόσων ἐτῶν εἶναι ὁ γείτων μας; — Δὲν εἶναι ἀκριβῶς τριάκοντα ἐτῶν. — Οἱ φίλοι μας εἶναι τόσον νέοι, ὅσον ἡμεῖς; — Εἶναι μεγαλήτεροι ἀπὸ ἡμᾶς. — Πόσων ἐτῶν εἶναι; — Ὁ μὲν εἶναι δεκαεννέα ἐτῶν, ὁ δὲ εἴκοσι. — Εἶναι ἡ μήτηρ σας τόσον ἡλικιωμένη (agée), ὅσον ἡ ἰδική μου; — Δὲν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εἶναι ἀκόμη τόσον ἡλικιωμένη. — Εἶναι τόσον μέγας ὁ πατήρ σας, ὅσον ὁ ἰδικός μου; — Εἶναι μεγαλήτερος ἀπὸ τὸν ἰδικόν σας.

ΘΕΜΑ 113.

Ἀνεγνώσατε τὸ βιβλίον μου; — Δὲν τὸ ἀνέγνωσα ἀκόμη ὅλως διόλου (tout-à-fait). — Ἡ ἀδελφή σας ἀνέγνωσε τὸ βιβλίον μου; — Δὲν τὸ ἀνέγνωσεν ἀκόμη. — Ἐτελείωσεν ὁ φίλος σας τὰ βιβλία του; — Σχεδὸν τὰ ἐτελείωσε. — Μὲ ἐννοεῖτε; — Σᾶς ἐννοῶ. — Μᾶς καταλαμβάνει ὁ Γάλλος; — Μᾶς καταλαμβάνει. — Καταλαμβάνετε ὅ,τι σᾶς λέγομεν; — Τὸ καταλαμβάνομεν. — Καταλαμβάνετε τὴν Γαλλικήν; — Δὲν τὴν καταλαμβάνω ἀκόμη, ἀλλὰ τὴν μανθάνω. — Καταλαμβάνει ἡ ἀδελφή σας τὴν Γερμανικήν; — Δὲν τὴν καταλαμβάνει ἀκόμη· ἀλλ' ἀρχίζει νὰ τὴν μανθάνῃ. — Καταλαμβάνομεν τοὺς Ἄγγλους; — Δὲν τοὺς καταλαμβάνομεν. — Μᾶς καταλαβάνουσιν οἱ Ἄγγλοι; — Μᾶς καταλαμβανουσι. — Τοὺς καταλαμβάνομεν ἡμεῖς; — Ἡμεῖς μόλις τοὺς καταλαμβάνομεν. — Ἀκούετε βοήν; — Δὲν ἀκούω οὐδέν. — Ἠκούσατε τὴν βοὴν τοῦ ἀνέμου; — Τὴν ἤκουσα. — Τί ἀκούετε; — Ἀκούω τὸ γαύγισμα τῶν σκύλων. — Τίνος (A qui est...) εἶναι ὁ κύων οὗτος; — Εἶναι ὁ (C'est le...) κύων τοῦ Σκώτου. — Ἐχάσατε τὴν ῥάβδον σας; — Δὲν τὴν ἔχασα. — Ἔχασεν ὁ ὑπηρέτης σας τὰ γραμμάτιά μου; — Τὰ ἔχασεν. — Ὑπήγετε εἰς τὸν χορόν; — Δὲν ὑπῆγα (y). — Ποῦ ἐμείνατε; — Ἔμεινα εἰς τὴν οἰκίαν. — Ποῦ ἔμειναν οἱ εὐγενεῖς; — Ἔμειναν εἰς τὸν κῆπον. — Ἔχασεν ὁ πατήρ σας τόσα χρήματα, ὅσα ἐγώ; — Ἔχασε περισσότερα ἀπὸ ὑμᾶς. — Πόσα ἔχασα; — Ἐχάσατε μόλις ἓν πεντάφραγκον. — Ἔμειναν οἱ φίλοι σας εἰς τὸν χορόν; — Ἔμειναν (y). — Ἐξεύρετε τόσα, ὅσα ὁ Ἄγγλος ἰατρός; — Δὲν ἐξεύρω τόσα, ὅσα ἐκεῖνος. — Πόσα βιβλία ἀνεγνώσατε; — Ἀνέγνωσα μόλις δύο. — Προσμένετε κανένα; — Δὲν προσμένω οὐδένα. — Προσμένετε τὸν ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον εἴδον σήμερον τὸ πρωΐ; — Τὸν προσμένω. — Προσμένεις τὸ βιβλίον σου; — Τὸ προσμένω. — Προσμένετε τὸν πατέρα σας ἀπόψε; — Τὸν προσμένω. — Προσμένετε φίλους; — Προσμένω τινάς. — Ποῦ εἶναι ὁ μικρὸς ἀδελφός σας; — Ὑπῆγε μετὰ τοῦ κυρίου (ἢ μὲ τὸν κύριον). — Ὑπῆγε μετ' αὐτοῦ (ἢ μὲ αὐτὸν) εἰς τὸ θέατρον; — Ὑπῆγεν (ἐκεῖ) μὲ αὐτόν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΛΣΤ'.

Τύπτειν, κτυπᾶν, δέρειν.
Δαγκάνειν.

Διατί;

Διατί δέρετε τὸν σκύλον;

Διότι.

Τὸν δέρω διότι μὲ ἐδάγκασε.

Ὀφείλειν, χρεωστεῖν.

Πόσα μοὶ χρεωστεῖτε;
Σᾶς χρεωστῶ πεντήκοντα φράγκα.
Πόσα σᾶς χρεωστεῖ ὁ ἄνθρωπος;
Μοὶ χρεωστεῖ διακόσια φράγκα.
Μοὶ χρεωστεῖ ὀγδοήκοντα φράγκα.
Μοὶ χρεωστεῖ ὀγδοήκοντα τρία φράγκα.
Οἱ γείτονές μας χρεωστοῦσι περισσότερα ἀπὸ ἡμᾶς;
Χρεωστοῦμεν περισσότερα ἀπὸ ἐκείνους.
Πόσα χρεωστεῖς;

Ὀφείλετε νὰ..; πρέπει νὰ..;
Ἔχετε νὰ..; μέλλετε νὰ..;
Ὀφείλω νὰ... πρέπει νὰ...

Ποῦ ἔχετε νὰ ὑπάγητε σήμερον τὸ πρωΐ;
Ἔχω νὰ ὑπάγω εἰς τὸν κῆπον.
Μέλλει νὰ ἔλθῃ αὐτοῦ ἡ ἀδελφή σας σήμερον;

Πάραυτα, ἐντὸς ὀλίγου, μετ' οὐ πολύ.

Μέλλει νὰ ἔλθῃ ἐδῶ ἐντὸς ὀλίγου.

LEÇON XXXVI.

Battre, δ'. battu.
Mordre, δ'. mordu.

Pourquoi?

Pourquoi battez-vous le chien?

Parceque.

Je le bats parce qu'il m'a mordu.

Devoir, γ'. dû.

Combien me devez-vous?
Je vous dois cinquante francs.
Combien l'homme vous doit-il?
Il me doit deux cents francs.
Il me doit quatre vingts francs.
Il me doit quatre-vingt-trois francs.
Nos voisins doivent-ils plus que nous?
Nous devons plus qu'eux.
Combien dois-tu?

Devez-vous?

Je dois.

Où devez-vous aller ce matin?
Je dois aller au jardin.
Votre sœur doit-elle venir ici aujourd hui?

Bientôt.

Elle doit venir ici bientôt.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐπανέρχεσθαι, ἐπιστρέφειν. — *Revenir* † (Ὀρ. *Παρατ.* ξβ'.)

Πόλαν ὥραν ἐπιστρέφετε ἀπὸ τὴν ἀγοράν; — A quelle heure revenez-vous du marché?

Ἐκεῖθεν (ἀπ' ἐκεῖ, ἀπ' αὐτοῦ). — *En* (πρὸ ῥήματος).

Ἐπιστρέφω ἐκεῖθεν τὸ μεσημέριον. — J'en reviens à midi.
Ἐπιστρέφει ὁ ὑπηρέτης ἐνωρὶς ἐκ τοῦ καταστήματος; — Le domestique revient-il de bonne heure du magasin?
Ἐπιστρέφει (ἐκεῖθεν) τὰς ἓξ τὸ πρωΐ. — Il en revient à six heures du matin.

Εἰς τὰς ἐννέα τὸ πρωΐ. (ἢ πρὸ μεσημβρίας). — A neuf heures du matin.
Εἰς τὰς πέντε τὸ ἑσπέρας, (ἢ μετὰ μεσημβρίαν). — A cinq heures du soir.
Εἰς τὰς ἑνδεκα τὸ ἑσπέρας. — A onze heures du soir.

Πόσος καιρός; — *Combien de temps?*
Ἐπὶ, κατά. — *Pendant.*

Πόσον καιρὸν ὡμιλήσατε μετὰ τοῦ ἀνθρώπου; — Combien de temps avez-vous parlé à l'homme?
Ὡμίλησα μετ' αὐτοῦ (ἐπὶ) δύο ὥρας. — Je lui ai parlé pendant deux heures.

Πολὺν καιρόν. — *Longtemps.*

Ἐμείνατε πολὺν καιρὸν μετὰ τοῦ πατρός μου; — Êtes-vous resté longtemps avec mon père?
Ἔμεινα ἐκεῖ μίαν ἡμέραν. — J'y suis resté une heure.
Πόσον καιρὸν ἔμεινεν ἐκεῖ; — Combien de temps y est-il resté?

(ἐπὶ) Μίαν ὥραν. — Pendant une heure.
— Μίαν ἡμέραν. — Pendant un jour.
— Ἕνα μῆνα. — Pendant un mois.
— Ἓν ἔτος. — Pendant une année.
— Μίαν ἑβδομάδα. — Pendant une semaine.

Τὸ θέρος. — L'été.
Τὸν χειμῶνα. — L'hiver.
Τὴν ἄνοιξιν. — Le printemps.
Τὸ φθινόπωρον. — L'automne.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. ξδ'. Τὰ ὀνόματα τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὰ τῶν μηνῶν καὶ τὰ τῆς ἑβδομάδος εἶναι γένους ἀρσενικοῦ. (*).

Κατοικεῖν, μένειν, ἵστασθαι.	*Demeurer* (**).
Ποῦ κατοικεῖτε (κ. ποῦ κάθησθε);	Où demeurez-vous?
Κατοικῶ ἐν ὁδῷ (ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν) Γουλλιέλμου, εἰς τὸν εἰκοστὸν πέμπτον ἀριθμόν.	Je demeure rue Guillaume, numéro vingt-cinq.
Ποῦ κατῴκησεν ὁ πατήρ σας;	Où votre père a-t-il demeuré?
Κατῴκησεν ἐν τῇ ὁδῷ Ῥιβολίου, κατὰ τὸν τεσσαρακοστὸν ἔνατον ἀριθμόν.	Il a demeuré rue de Rivoli, numéro quarante-neuf (***).
Κατοικεῖς εἰς τοῦ ἀδελφοῦ σου;	Demeures-tu chez ton frère?
Δὲν κατοικῶ εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἀλλ' εἰς τοῦ πατρός μου.	Je ne demeure pas chez lui, mais chez mon père.
Ὁ φίλος σας κατοικεῖ ἀκόμη ἐκεῖ ὅπου κατῴκησα;	Votre ami demeure-t-il encore où j'ai demeuré?
Δὲν κατοικεῖ πλέον ἐκεῖ ὅπου κατῳκήσατε.	Il ne demeure plus où vous avez demeuré.
Ἡ ἀδελφή σας κατοικεῖ ἀκόμη ἐκεῖ ὅπου κατῴκησεν;	Votre sœur demeure-t-elle encore où elle a demeuré?
Δὲν κατοικεῖ πλέον ἐκεῖ ὅπου κατῴκησεν.	Elle ne demeure plus où elle a demeuré.

ΘΕΜΑ 114.

Διατί δὲν πίνετε;—Δὲν πίνω, διότι δὲν διψῶ. — Διατί ἀναλέγεις (λαμβάνεις ἐκ τοῦ ἐδάφους, ramasser) τὴν ταινίαν ταύτην;—Τὴν ἀναλέγω, διότι τὴν (en) χρειάζομαι. — Διατί δανείζετε χρήματα εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Τῷ δανείζω (en), διότι τὰ (en) χρειάζεται.—

(*) Τὸ automne μόνον διφορεῖται, πολλάκις θηλυκοῦ γένους ὄν, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν φράσιν nous avons une automne pluvieuse, ἔχομεν βροχερὸν φθινόπωρον.

(**) Τὸ ῥῆμα demeurer σημαῖνον τὸ κατοικεῖν, λαμβάνει ὡς βοηθητικὸν τὸ avoir, οἷον il a demeuré à Athènes, κατῴκησεν εἰς Ἀθήνας· ὅταν δὲ σημαίνῃ τὸ μένειν, λαμβάνει τὸ être, οἷον il est demeuré court en haranguant le roi, ἔστη, αἴφνης προσφωνῶν τὸν βασιλέα.

(***) Ἡ κοινοτέρα φράσις εἶναι Il a demeuré dans la rue Rivoli, au numéro quarante-neuf, ἀλλ' αἱ λέξεις dans la καὶ au συνήθως παραλείπονται, εὐκόλως ὑπονοούμεναι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δύνασθε νὰ μοὶ δανείσητε τὸ κονδύλιόν σας;—Δύναμαι νὰ σᾶς τὸ δανείσω, ἀλλ' εἶναι χαλασμένον (usée).—Εἰς ποῖον ἐδανείσατε τὸ φόρεμά σας; — Δὲν τὸ ἐδάνεισα, τὸ ἔδωκα εἰς τινα. — Διατί μελετᾷ ὁ ἀδελφός σας;— Μελετᾷ, διότι θέλει νὰ μάθῃ τὴν Γαλλικήν. — Ἔπιεν ἤδη ὁ ἐξάδελφός σας;—Δὲν ἔπιεν εἰσέτι, διότι δὲν ἐδίψησεν ἀκόμη. —Σᾶς δεικνύει ὁ ὑπηρέτης τὸ πάτωμα, τὸ ὁποῖον σαρόνει;—Δὲν μοὶ δεικνύει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σαρόνει τώρα, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐσάρωσε χθές.—Διατί ἀγαπᾶτε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Τὸν ἀγαπῶ, διότι εἶναι καλός.—Διατί δέρει ὁ γείτων σας τὸν σκύλον;—Διότι ἐδάγκασε τὸ παιδίον του.—Διατί μᾶς ἀγαπῶσιν οἱ φίλοι μας;—Μᾶς ἀγαπῶσι, διότι εἴμεθα καλοί. — Διατί μοὶ φέρεις οἶνον; — Σᾶς φέρω, διότι διψᾶτε. — Διατί πίνει ὁ ναύτης; — Διότι διψᾷ. — Βλέπετε τὸν ναύτην, ὅστις (qui..) εἶναι ἐπὶ (sur...) τοῦ πλοίου;—Δὲν βλέπω ἐκεῖνον ὅστις εἶναι ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἀλλ' ἐκεῖνον ὅστις εἶναι εἰς τὴν ἀγοράν (au. .). —Ἀναγινώσκετε τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα σᾶς ἔδωκεν ὁ πατήρ μου;—Τὰ ἀναγινώσκω.—Τὰ καταλαμβάνετε;—Τὰ καταλαμβάνω μετρίως (comme cela).—Γνωρίζετε τοὺς Ἰταλοὺς, τοὺς ὁποίους γνωρίζομεν;—Δὲν γνωρίζομεν ἐκείνους τοὺς ὁποίους γνωρίζετε, ἀλλὰ γνωρίζομεν ἄλλους. —Διορθόνει ὁ σκυτοτόμος τὰ σανδάλια, τὰ ὁποῖα τῷ ἐστείλατε;—Δὲν τὰ διορθόνει, διότι εἶναι καταλυμένα (usés).

ΘΕΜΑ 115.

Ἐπέστρεψεν ὁ ὑπηρέτης σας ἀπὸ τὴν ἀγοράν;—Δὲν ἐπέστρεψεν ἀκόμη ἀπὸ ἐκεῖ.—Εἰς ποίαν ὥραν ἐπέστρεψεν ὁ θεῖός σας ἀπὸ τὸν χορόν;—Ἐπέστρεψεν (ἀπὸ ἐκεῖ) εἰς τὴν μίαν τὸ πρωΐ.—Εἰς ποίαν ὥραν ἐπέστρεψες ἀπὸ τοῦ (de chez...) φίλου σου;—Ἐπέστρεψα ἐκεῖθεν (de chez lui...) εἰς τὰς ἕνδεκα τὸ πρωΐ.—Ἐμείνατε πολὺν καιρὸν μετ' αὐτοῦ;—Ἔμεινα μὲ αὐτὸν περίπου μίαν ὥραν. — Πόσον καιρὸν σκοπεύετε νὰ μείνητε εἰς τὸν χορόν;—Σκοπεύω νὰ μείνω τινὰ λεπτὰ ἀκόμη.—Μελετᾶτε νὰ μείνητε πολὺν καιρὸν εἰς τὴν ἐξοχήν (à la campagne); — Μελετῶ νὰ μείνω (ἐκεῖ) ἕως τρεῖς μῆνας. — Πόσον καιρὸν ἔμεινεν ὁ Γάλλος μαζῆ σας; — Ἔμεινε μετ' ἐμοῦ δύο ὥρας. — Πόσον καιρὸν ἔμειναν οἱ ἀδελφοί σας εἰς τὴν πόλιν (à la ville); — Ἔμειναν ἐκεῖ τὸν χειμῶνα. — Σκοπεύετε νὰ μείνητε πολὺν καιρὸν μαζῆ μας; — Σκοπεύω νὰ μείνω (κατὰ) τὸ θέρος. — Πόσον σᾶς χρεωστῶ; — Δὲν μοὶ χρεωστεῖτε πολλά. — Πόσον χρεωστεῖτε εἰς τὸν ῥάπτην σας; — Τῷ χρεωστῶ ὀγδοήκοντα φράγκα. — Πόσα χρεωστεῖς εἰς τὸν σκυτοτόμον σου;—Τῷ χρεωστῶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα φράγκα.—Σᾶς χρεωστῶ τίποτε;—Δὲν μοὶ χρεωστεῖτε τί(ποτε). —Πόσα σᾶς χρεωστεῖ ὁ Ἄγγλος;—Μοὶ χρεωστεῖ περισσότερα ἀπὸ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὑμᾶς. — Χρεωστοῦσιν οἱ Ἄγγλοι τόσα, ὅσα οἱ Ἱσπανοί; — Ὄχι (ἀκριβῶς) τόσα. — Σᾶς χρεωστῶ τόσα, ὅσα ὁ ἀδελφός μου; — Μοὶ χρεωστεῖτε περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνον. — Σᾶς χρεωστοῦσιν οἱ φίλοι μας τόσα, ὅσα ἡμεῖς; — Μοὶ χρεωστοῦσιν ὀλιγώτερα ἀπὸ ὑμᾶς. — Πόσα σᾶς χρεωστοῦσι; — Μοὶ χρεωστοῦσι διακόσια πεντήκοντα φράγκα. — Πόσα σᾶς χρεωστοῦμεν ἡμεῖς; — Μοὶ χρεωστεῖτε τριακόσια φράγκα.

ΘΕΜΑ 116.

Διατί δίδετε χρήματα εἰς τὸν ἔμπορον; — Τῷ δίδω, διότι μοὶ ἐπώλησε κάτι. — Ποῦ ἔχετε νὰ ὑπάγητε; — Ἔχω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἀγοράν. — Μέλλει νὰ ἔλθῃ ἐδῶ σήμερον ὁ φίλος σας; — Μέλλει νὰ ἔλθῃ. — Πότε μέλλει νὰ ἔλθῃ; — Μέλλει νὰ ἔλθῃ ἐντὸς ὀλίγου. — Πότε μέλλουσι νὰ (doivent-ils) ὑπάγωσιν οἱ υἱοί μας εἰς τὴν παράστασιν; — Μέλλουσι νὰ ὑπάγωσιν ἀπόψε. — Πότε μέλλουσι νὰ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ ἐκεῖ; — Μέλλουσι νὰ ἐπιστρέψωσιν (en) εἰς τὰς δέκα καὶ ἡμίσειαν. — Πότε μέλλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τοῦ ἰατροῦ; — Μέλλω νὰ ὑπάγω εἰς τὰς δέκα τὸ ἑσπέρας. — Πότε μέλλει νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ υἱός σας ἀπὸ (de chez) τοῦ ζωγράφου; — Μέλλει νὰ ἐπιστρέψῃ (en) εἰς τὰς πέντε τὸ ἑσπέρας (*). — Ποῦ κατοικεῖτε; — Κατοικῶ ἐν ὁδῷ Ῥιβολίου, εἰς τὸν τεσσαρακοστὸν ἕβδομον ἀριθμόν. — Κατοικεῖτε ἐν Ἀθήναις; — Κατοικῶ ἐν Ἀθήναις. — Ποῦ κατοικεῖτε; — Κατοικῶ ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ, εἰς τὸν τριακοστὸν ἕκτον ἀριθμόν. — Ποῦ κατοικεῖ ὁ πατήρ σας; — Κατοικεῖ εἰς τοῦ φίλου του. — Ποῦ κατοικοῦσιν οἱ ἀδελφοί σας; — Κατοικοῦσιν ἐν ὁδῷ Γουλλιέλμου, εἰς τὸν ἑκατοστὸν εἰκοστὸν ἀριθμόν. — Κατοικεῖτε εἰς τοῦ ἀδελφοῦ σας; — Κατοικῶ. — Κατοικεῖτε ἀκόμη ἐκεῖ, ὅπου ἐκατοικήσατε ἄλλοτε; — Κατοικῶ ἀκόμη ἐκεῖ. — Κατοικεῖ ἀκόμη ὁ φίλος ἐκεῖ, ὅπου κατῴκησε; — Δὲν κατοικεῖ πλέον ἐκεῖ, ὅπου κατῴκησε. — Ποῦ κατοικεῖ τώρα; — Κατοικεῖ εἰς τοῦ πατρός του.

ΜΑΘΗΜΑ ΛΖ'. LEÇON XXXVII.

Μέχρι τίνος; ἕως πότε;	*Jusqu'à quand?*
Μέχρι, ἕως.	*Jusqu'à ...*
Μέχρι μεσημβρίας, ἢ ἕως τὸ μεσημέριον.	Jusqu'à midi.
Ἕως αὔριον.	Jusqu'à demain.

(*) Εἰς ταῦτα ἐννοεῖται ἡ σημασία τοῦ μέλλοντος, ἀλλ' ἀποφεύ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἕως μεθαύριον.	Jusqu'après-demain.
Ἕως τὴν Κυριακήν.	Jusqu'à Dimanche.
Ἕως τὴν δευτέραν.	Jusqu'à Lundi.
Ἕως ἀπόψε.	Jusqu'à ce soir.
Ἕως τὸ ἑσπέρας.	Jusqu'au soir.
Ἕως τὸ πρωΐ.	Jusqu'au matin.
Ἕως τὴν ἐπαύριον.	Jusqu'au lendemain.
Μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.	Jusqu'à ce jour.
Μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης.	Jusqu'à ce moment.
Μέχρι τοῦ νῦν, ἢ ἕως τώρα.	Jusqu'à présent.
Μέχρι τοῦδε, ἢ ἕως ἐδῶ.	Jusqu'ici.
Ἕως τότε.	Jusqu'alors.

Τότε.	*Alors.*
Ἡ Κυριακὴ, ἡ Δευτέρα, ἡ Τρίτη, ἡ Τετάρτη, ἡ Πέμπτη, ἡ Παρασκευὴ, τὸ Σάββατον.	Le Dimanche, le Lundi, le Mardi, le Mercredi, le Jeudi, le Vendredi, le Samedi.
Ὁ μὴν, οἱ μῆνες.	Le mois, les mois.
Ἰανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος.	Janvier, Février, Mars.
Ἀπρίλιος, Μάϊος, Ἰούνιος.	Avril, Mai, Juin,
Ἰούλιος, Αὔγουστος, Σεπτέμβριος.	Juillet, Août, Septembre.
Ὀκτώβριος, Νοέμβριος, Δεκέμβριος.	Octobre, Novembre, Décembre.
Ἡ ἐπιστροφή.	Le retour.
Μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς μου.	Jusqu'à mon retour.
Μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἀδελφοῦ μου.	Jusqu'au retour de mon frère.
Ἕως τὰς τέσσαρας τὸ πρωΐ. (Μέχρι τῆς τετάρτης πρωϊνῆς ὥρας).	Jusqu'à quatre heures du matin.
Ἕως τὸ μεσονύκτιον.	Jusqu'à minuit.
Ἕως πότε ἐμείνατε εἰς τοῦ πατρός μου;	Jusqu'à quand êtes-vous resté chez mon père?
Ἔμεινα ἕως εἰς τὰς ἕνδεκα τὸ ἑσπέρας.	J'y suis resté jusqu'à onze heures du soir.

γοντες νὰ φέρωμεν σύγχυσιν εἰς τὸν ἀρχάριον, δὲν μετεφράσαμεν τὰς περιόδους ταύτας διὰ τοῦ θὰ, ἀφίνοντες τὴν χρῆσιν τοῦ μορίου τούτου εἰς τὸν κυρίως μέλλοντα, περὶ οὗ θέλομεν ἰδεῖ κατωτέρω.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὶς, κἀνεὶς,—Τινὲς (κ. οἱ ἄνθρωποι).	*On.*

Παρατ. ξέ'. Ἡ on ἀόριστος ἀντωνυμία εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμόν· μεταχειρίζονται δ' αὐτὴν οἱ Γάλλοι ὡς ὑποκείμενον τοῦ τρίτου προσώπου, ἔνθα ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα τὸ τρίτον πληθ. πρόσωπον τοῦ ῥήματος, μὴ προσδιορίζοντες τὸ ὑποκείμενον αὐτοῦ (*), οἷον

Ἔφεραν τὰ σανδάλιά μου;	A-t-on apporté mes souliers?
Τὰ ἔφεραν.	On les a apportés.
Ἔφεραν τὰ ὑποδήματά μου;	A-t-on apporté mes bottes?
Δὲν τὰ ἔφεραν ἀκόμη.	On ne les a pas encore apportées.
Τί εἶπαν;	Qu'a-t-on dit?
Οὐδὲν εἶπαν (ἢ) δὲν εἶπαν τίποτε.	On n'a rien dit.
Τί ἔπραξαν;	Qu'a-t-on fait?
Οὐδὲν ἔπραξαν.	On n'a rien fait (*).

Βούλεσθαι.	*Vouloir—Voulu.*
Ἠθέλησαν νὰ διορθώσωσι τὸ φόρεμά μου;	A-t-on voulu raccommoder mon habit?
Δὲν ἠθέλησαν νὰ τὸ διορθώσωσι.	On n'a pas voulu le raccommoder.

Δύνασθαι, ἐμπορεῖν.	*Pouvoir—pu.*
Ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσι τὰ βιβλία;	A-t-on pu trouver les livres?
Δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὰ εὕρωσι.	On n'a pas pu les trouver.
Δύνανται νὰ τὰ εὕρωσι τώρα;	Peut-on les trouver à présent?
Δὲν δύνανται νὰ τὰ εὕρωσι.	On ne peut pas les trouver.
Δύναταί τις νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλῃ.	Peut-on faire ce qu'on veut?
Κάμνει τις ὅ,τι δύναται, ἀλλὰ δὲν κάμνει ὅ,τι θέλῃ.	On fait ce qu'on peut, mais on ne fait pas ce qu'on veut.
Τί κάμνουσιν ἐδῶ;	Que fait-on ici?
Παίζουσι.	On joue.
Τί λέγεται; ἢ τί λέγουσι.	Que dit-on?

(*) Ἐνίοτε μεταχειρίζονται τὸ on καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας je, nous, vous, εὐγενείας χάριν· οἷον, On est heureux de vous voir, εἶμαι εὐτυχὴς βλέπων σας (κ. λ. εἶναι εὐτυχής τις βλέπων σας). Οὕτω καὶ εἰς ὑποκείμενον πρὸς ὃ ἔχομεν σέβας λέγομεν on est matinal aujourd'hui, ἀντὶ νὰ εἴπωμεν vous êtes matinal aujourd'hui, εἶσθε πρωϊνὸς σήμερον, ἤγερθητε πολλὰ πρωΐ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τί νέα λέγονται; (ἤ τί νέα ἔχομεν;)	Que dit-on de nouveau?
Οὐδὲν νεώτερον λέγεται (κ. δὲν ἔχομεν κἀνὲν νεώτερον).	On ne dit rien de nouveau.
Νέον τι (νεώτερόν τι), νέα τις εἴδησις.	Quelque chose de nouveau.
Οὐδὲν, τίποτε νέον.	Rien de nouveau.
Νέος, καινοφανὴς, καινὸς (καινούργιος).	*Neuf, nouveau* (*).
Τὸ νέον φόρεμά μου.	Mon habit neuf.
Ὁ νέος ἵππος μου.	Mon nouveau cheval.
Ὁ νέος φίλος μου.	Mon nouvel ami.
Ὁ ὡραῖος ἵππος μου.	Mon beau cheval.
Τὸ ὡραῖον φόρεμά μου.	Mon bel habit.

Παρατ. ξ'. Τὰ ἐπίθετα beau καὶ nouveau πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου γίνονται bel καὶ nouvel, οἷον bel arbre, nouvel habit, ἀλλ' ὁ πληθυντικὸς αὐτῶν οὐδεμίαν πάσχει μεταβολὴν, οἷον·

Ὁ ὡραῖος οὗτος ἄνθρωπος.	Ce bel homme.
Οἱ ὡραῖοι οὗτοι ἄνθρωποι.	Ces beaux hommes.
Τὸ ὡραῖον τοῦτο δένδρον.	Ce bel arbre.
Τὰ ὡραῖα ταῦτα δένδρα.	Ces beaux arbres.
Ὁ νέος φίλος μου.	Mon nouvel ami.
Οἱ νέοι φίλοι μου.	Mes nouveaux amis.
Πιστεύειν.	*Croire—cru.*
Πιστεύουσι τοῦτο;	Croit-on cela?
Δὲν τὸ πιστεύουσιν.	On ne le croit pas.
Λαλοῦσι περὶ τούτου;	Parle-t-on de cela?
Λαλοῦσι περὶ αὐτοῦ.	On en parle.
Δὲν λαλοῦσι περὶ αὐτοῦ.	On n'en parle pas.
Ψήχειν (χ. βουρτσίζω).	*Brosser. a'.*

ΘΕΜΑ 117

Ἕως πότε (ἕως ποίαν ὥραν) ἐγράψατε;—Ἔγραψα μέχρι τοῦ μεσονυκτίου (ἕως τὰ μεσάνυκτα).—Ἕως πότε εἰργάσθην;—Εἰργάσθη-

(*) Τὰ συνώνυμα ταῦτα διαφέρουσιν ὅτι τὸ μὲν nouveau (καὶ πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου nouvel) λέγεται ἐπὶ προσώπων ἢ πραγμάτων νέων ἐκ φύσεως ἢ ἐξ ἐφευρέσεως, οἷον un nouveau commis, νέος ὑπάλληλος, un

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἕως τὰς τέσσαρας τὸ πρωΐ.—Ἕως πότε ἔμεινεν ὁ ἀδελφός μου μαζῆ σας;—Ἔμεινε μαζῆ μου ἕως τὸ ἑσπέρας.—Ἕως πότε ἡ μήτηρ μου ἔμεινε μαζῆ σας;—Ἔμεινε μαζῆ μου ἕως τὸ ἑσπέρας.—Ἕως πότε εἰργάσθης;—Εἰργάσθην ἕως τώρα.—Ἔχεις ἀκόμη πολὺ νὰ γράψῃς (pour longtemps);—Ἔχω νὰ γράψω ἕως (pour jusqu'à..) μεθαύριον.—Ἔχει ἀκόμη ὁ ἰατρὸς πολὺ (pour longtemps) νὰ ἐργασθῇ;—Ἔχει νὰ ἐργασθῇ ἕως (pour jusqu'à) αὔριον.—Χρεωστῶ νὰ μείνω ἐδῶ πολὺν καιρόν;—Χρεωστεῖτε νὰ μείνητε (y rester) ἕως τὴν Κυριακήν.—Πρέπει νὰ μείνῃ ὁ ἀδελφός μου πολὺν καιρὸν μαζῆ σας;—Πρέπει νὰ μείνῃ (y rester) ἕως τὴν δευτέραν.—Ἕως πότε ὀφείλομεν νὰ ἐργασθῶμεν;—Ὀφείλετε νὰ ἐργασθῆτε ἕως μεθαύριον.—Ἔχετε ἀκόμη πολὺ νὰ ὁμιλήσητε;—Ἔχω νὰ ὁμιλήσω ἀκόμη μίαν ὥραν (pour une heure à parler).—Ὡμιλήσατε πολὺν καιρόν;—Ὡμίλησα (j'ai parlé) ἕως τὴν ἐπαύριον.—Ἐμείνατε πολὺν καιρὸν ἐντὸς τοῦ γραφείου μου;—Ἔμεινα ἕως τὴν στιγμὴν ταύτην.—Ἔχετε ἀκόμη νὰ κατοικήσητε πολὺν καιρὸν εἰς τοῦ Γάλλου;—Ἔχω ἀκόμη νὰ κατοικήσω πολὺν καιρὸν εἰς τὴν οἰκίαν του.—Ἕως πότε ἔχετε νὰ κατοικήσητε εἰς τὴν οἰκίαν του;—Ἕως τὴν Τρίτην.—*Ἐβούρτσισεν* ὁ ὑπηρέτης τὰ ἐνδύματά μου;—Τὰ *ἐβούρτσισεν*.—Ἐκαθάρισε (*ἐβούρτσισε* a-t-il nettoyé) τὰ σανδάλιά μου;—Τὰ ἐκαθάρισεν.—Ἐσάρωσε τὸ πάτωμα;—Τὸ ἐσάρωσεν.—Ἕως πότε ἔμεινεν ἐδῶ;—Ἕως τὸ μεσημέριον.—Κατοικεῖ ἀκόμη ὁ φίλος σας εἰς τὴν οἰκίαν σας;—Δὲν κατοικεῖ πλέον εἰς τὴν οἰκίαν μου.—Πόσον καιρὸν κατῴκησεν εἰς τὴν οἰκίαν σας;—Κατῴκησεν εἰς τὴν οἰκίαν μου ἓν μόνον ἔτος.—Ἕως πότε ἐμείνατε εἰς τὸν χορόν;—Ἔμεινα ἕως τὸ μεσονύκτιον.—Πόσον καιρὸν ἐμείνατε εἰς τὸ πλοῖον;—Ἔμεινα μίαν ὥραν.—Ἐμείνατε ἕως τώρα εἰς τὸν κῆπον;—Ἔμεινα ἕως τώρα.—Ἕως πότε ἔχουσιν ὁ ἀδελφός σας καὶ ἡ ἀδελφή σας νὰ κατοικήσωσιν εἰς τοῦ θείου σας;—Ὁ ἀδελφός μου ἔχει νὰ κατοικήσῃ ἕως τὴν τετάρτην, καὶ ἡ ἀδελφή μου ἕως τὴν παρασκευὴν ἢ τὸ σάββατον.

ΘΕΜΑ 118.

Τί κάμνετε τὸ πρωΐ;—Ἀναγινώσκω.—Καὶ τί κάμνετε ἔπειτα

nouvel ami, νέος φίλος, du vin nouveau, νέος οἶνος, un livre nouveau, νεοφανὲς βιβλίον, τὸ δὲ neuf ἐπὶ πραγμάτων ὑπὸ ἀνθρώπου ποιουμένων, οἷον un habit neuf νέον (καινούργιον) ἔνδυμα, un livre neuf, καινούργιον βιβλίον, ὅθεν δυνάμεθα νὰ λέγωμεν ce livre neuf est-il nouveau? τὸ νέον τοῦτο βιβλίον εἶναι καὶ νεοφανές;—Τὸ neuf πρὸς τούτοις σημαίνει μεταφορικῶς καὶ τὸν ἄπειρον, οἷον cet valet est bien neuf, ὁ ὑπηρέτης οὗτος εἶναι λίαν ἄπειρος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(alors);—Προγευματίζω καὶ ἐργάζομαι.—Προγευματίζετε πρὶν ἀναγνώσητε;—Ὄχι, κυρία, ἀναγινώσκω πρὶν προγευματίσω.—Παίζεις ἀντὶ νὰ ἐργάζησαι;—Ἐργάζομαι ἀντὶ νὰ παίζω.—Παίζει ἡ ἀδελφή σας ἀντὶ νὰ ἐργάζηται;—Ἐργάζεται ἀντὶ νὰ παίζῃ.—Τί κάμνετε τὸ ἑσπέρας;—Ἐργάζομαι.—Τί ἔκαμες τοῦτο τὸ ἑσπέρας;—Ἔγραψα τὸ θέμα μου καὶ ὑπῆγα εἰς τὸ θέατρον.—Ἐμείνατε πολὺν καιρὸν εἰς τὸ θέατρον;—Ἔμεινα μόνον λεπτά τινα.—Θέλετε νὰ προσμείνητε ἐδῶ;—Ἕως πότε πρέπει (dois-je) νὰ προσμείνω;—Πρέπει (vous devez) νὰ προσμείνητε μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ πατρός μου.—Ἦλθέ τις;—Ἦλθέ τις (κάποιος).—Τί ἠθέλησαν (qu'a-t-on voulu? κ. λ. τί ἠθέλησέ τις);—Ἠθέλησαν (on) νὰ σᾶς ὁμιλήσωσι.—Δὲν ἠθέλησέ (τις) (on) νὰ προσμείνῃ;—Δὲν ἠθέλησε νὰ προσμείνῃ.—Μὲ ἐπροσμείνατε πολὺν καιρόν;—Σᾶς ἐπρόσμεινα δύο ὥρας.—Μὲ ἐπρόσμεινε πολὺ ἡ ἀδελφή σας;—Σᾶς ἐπρόσμεινε δύο ὥρας.—Ἠδυνήθητε νὰ ἀναγνώσητε τὴν ἐπιστολήν μου;—Ἠδυνήθην νὰ τὴν ἀναγνώσω.—Τὴν ἐκαταλάβετε (L'avez-vous comprise);—Τὴν ἐκατάλαβα.—Τὴν ἐδείξατε εἴς τινα;—Δὲν τὴν ἔδειξα εἰς οὐδένα.—Ἔφεραν (a-t-on apporté) τὰ ὡραῖα ἐνδύματά μου;—Δὲν τὰ ἔφεραν ἀκόμη.—Ἐσάρωσαν τὸ δωμάτιόν μου καὶ ἐκαθάρισαν τὰ ἐνδύματά μου;—Ἔκαμαν καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο.—Τί εἶπον;—Οὐδὲν εἶπον.—Τί ἔκαμαν;—Δὲν ἔκαμαν τίποτε.—Ἐσυλλάβισεν ὁ μικρὸς ἀδελφός σας;—Δὲν ἠθέλησε νὰ συλλαβίσῃ.—Ἠθέλησεν ὁ παῖς τοῦ ἐμπόρου νὰ συλλαβίσῃ;—Δὲν ἠθέλησε.—Τί ἠθέλησε νὰ κάμῃ;—Δὲν ἠθέλησε νὰ κάμῃ οὐδέν.

ΘΕΜΑ 119.

Ἠδυνήθη ὁ ὑποδηματοποιὸς νὰ διορθώσῃ τὰ ὑποδήματά μου;—Δὲν ἠδυνήθη νὰ τὰ διορθώσῃ.—Διατί δὲν ἠδυνήθη νὰ τὰ διορθώσῃ;—Διότι δὲν ηὐκαίρησεν.—Ἠμπόρεσαν νὰ εὕρωσι τὸν ἵππον μου;—Δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν εὕρωσι.—Διατί δὲν ἐδιόρθωσεν ὁ ῥάπτης τὸ ἔνδυμά μου;—Διότι δὲν ἔχει καλὴν κλωστήν.—Διατί ὁ ὑπηρέτης σας ἐκτύπησε τὸν κύνα;—Διότι τὸν ἐδάγκασε.—Διατί πίνετε;—Διότι διψῶ.—Τί ἠθέλησαν νὰ εἴπωσι;—Δὲν ἠθέλησαν νὰ εἴπωσι τί(ποτε).—Εἶπαν νέον τι;—Δὲν εἶπαν τίποτε νέον.—Τί νέα λέγονται εἰς τὴν ἀγορὰν (au marché);—Δὲν λέγεται οὐδὲν νέον.—Ἠθέλησαν νὰ φονεύσωσιν ἕνα ἄνθρωπον;—Ἠθέλησαν νὰ φονεύσωσιν (ἕνα).—Πιστεύουσι τοῦτο;—Δὲν τὸ πιστεύουσιν.—Ὁμιλοῦσι περὶ τούτου;—Ὁμιλοῦσι.—Ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ ἀνθρώπου ὅστις ἐφονεύθη (qui a été tué);—Δὲν ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ (en).—Δύναται κάνεις νὰ κάμνῃ ὅ,τι θέλῃ;—Κάμνει ὅ,τι δύναται, ἀλλὰ δὲν κάμνει ὅ,τι θέλῃ.—Τί ἔφεραν;—Ἔφεραν τὸ νέον ἔνδυμά σας.—Ἐβούρτσισεν ὁ ὑπηρέτης μου τοὺς ὡραίους

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τάπητάς μου;—Δὲν τοὺς *ἐβούρτσισεν* ἀκόμη.—Ἠγοράσατε νέον ἵππον;—Ἠγόρασα δύο νέους ἵππους.—Πόσα ὡραῖα δένδρα εἴδετε;—Εἶδον ἓν μόνον ὡραῖον δένδρον.—Εἴδετε ὡραῖον ἄνθρωπον;—Εἶδον πολλοὺς ὡραίους ἀνθρώπους.—Ἔχετε νέον φίλον;—Ἔχω πολλούς.—Ἀγαπᾶτε τοὺς νέους φίλους σας;—Τοὺς ἀγαπῶ.

ΜΑΘΗΜΑ ΛΗ'.

LEÇON XXXVIII.

Ἕως ποῦ;	*Jusqu'où*
Μέχρι, ἕως.	*Jusque...*
Ἕως τοῦ ἀδελφοῦ μου.	Jusque chez mon frère.
Ἕως ἐδῶ.	Jusqu'ici.
Ἕως ἐκεῖ.	Jusque-là.
Μέχρις Παρισίων. / Ἕως τοὺς Παρισίους	Jusqu'à Paris.
Μέχρι Λονδίνου.	Jusqu'à Londres.
Ἕως εἰς τὰς Ἀθήνας.	Jusqu'à Athènes.
Ἐν Παρισίοις, ἢ εἰς Παρισίους.	A Paris.
Ἐν Ῥώμῃ, ἢ εἰς Ῥώμην.	A Rome.
Ἐν Βερολίνῳ, ἢ εἰς Βερολῖνον.	A Berlin.
Ἐν Ἀθήναις, ἢ εἰς Ἀθήνας.	A Athènes.
Ἐν Γαλλίᾳ, ἢ εἰς Γαλλίαν.	En France.
Ἐν Ἀγγλίᾳ, ἢ εἰς Ἀγγλίαν.	En Angleterre.
Ἐν Ἑλλάδι, ἢ εἰς Ἑλλάδα.	En Grèce.
Μέχρι τῆς Ἀγγλίας. / Ἕως εἰς τὴν Ἀγγλίαν.	Jusqu'en Angleterre.
Μέχρι τῆς Γαλλίας.	Jusqu'en France.
Μέχρι τῆς Ἱσπανίας.	Jusqu'en Espagne.
Μέχρι τῆς Ἰταλίας.	Jusqu'en Italie.
Μέχρι τῆς Ἑλλάδος.	Jusqu'en Grèce.
Μέχρι τῆς Τουρκίας.	Jusqu'en Turquie.
Ἡ Εὐρώπη.	L'Europe.
Ἡ Ἀσία.	L'Asie.
Ἡ Ἀφρική.	L'Afrique.
Ἡ Ἀμερική.	L'Amérique.
Ἡ Γερμανία.	L'Allemagne.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ Ὁλλανδία.	La Hollande.
Ἡ Ῥωσσία.	La Russie.

Παρατ. ξζ'. Αἱ à καὶ en προθέσεις σημαίνουσιν ἐξίσου τὴν εἰς τόπον κίνησιν· ἀλλὰ τὴν μὲν à μεταχειρίζονται πρὸ τῶν ὀνομάτων πόλεων, κωμοπόλεων, χωρίων, χαμοχωρίων, οἷον aller à Marseille, à Syra, ὑπάγω εἰς Μασσαλίαν, εἰς Σύραν· τὴν δὲ en πρὸ τῶν ὀνομάτων χωρῶν, τόπων, βασιλείων, ἐπαρχιῶν, ἂν ταῦτα ἦναι θηλυκὰ, οἷον aller en Furope, en Grèce, en Morée, ὑπάγω εἰς Εὐρώπην, εἰς Ἑλλάδα, εἰς Πελοπόννησον· ἀλλ' ἂν τὰ ὀνόματα ταῦτα ἦναι ἀρσενικὰ, μεταχειρίζονται πρὸ αὐτῶν τὸ au, οἷον aller au Japon, au Mexique, ὑπάγω εἰς Ἰαπωνίαν, εἰς Μεξικόν· ὑπάρχουσιν ὅμως κατὰ τοῦτο καί τινες ἀνωμαλίαι, en Portugal, en Danemark, εἰς Πορτογαλλίαν, εἰς Δανίαν.

Ἕως τὴν οἰκίαν μου.	Jusque chez moi.
Ἕως τὴν ἀποθήκην.	Jusqu'au magasin.
Ἕως τὴν γωνίαν.	Jusqu'au coin.
Ἕως εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ.	Jusqu'au bout de la rue.
Ἕως εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ.	Jusqu'au milieu du chemin.
Ὑψηλὰ, ἐπάνω.	En haut.
Χαμηλὰ, κάτω.	En bas.
Ἕως ἐπάνω.	Jusqu'en haut.
Ἕως κάτω.	Jusqu'en bas.
Ἕως τὴν ἄλλην πλευρὰν (ἢ τὸ ἄλλο μέρος) τῆς ὁδοῦ.	Jusqu'à l'autre côté de la rue.
Ἐκ τούτου τοῦ μέρους. (Ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος).	De ce côté-ci.
Ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου.	De ce côté-là.
Ἐντεῦθεν τῆς ὁδοῦ (ἀπ' ἐδῶ).	En (ἢ au) deçà du chemin.
Ἐκεῖθεν τῆς ὁδοῦ (ἀπ' ἐκεῖ).	Au delà de la rue.
Τὸ φρέαρ (πηγάδιον).	Le puits.
Ἡ βυτίνη, ὁ πῖθος (κ. τὸ βουτσὶ, βαγένι, βαρέλλι).	Le tonneau.
Τὸ φρούριον, ἡ ἔπαυλις. (ὁ πύργος, χ. κούλας).	Le château.
Περιοδεύειν, ταξειδεύειν. (ἀποδημεῖν, ὁδοιπορεῖν).	*Voyager.*
Πηγαίνετε εἰς Παρισίους;	Allez-vous à Paris?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πηγαίνω (ἐκεῖ).	J'y vais.
Ὑπῆγεν εἰς τὴν Γαλλίαν;	Est-il allé en France?
Ὑπῆγεν (ἐκεῖ).	Il y est allé.
Ἕως ποῦ ὑπῆγεν;	Jusqu'où est-il allé?
Ἕως ποῦ ἐταξείδευσεν;	Jusqu'où a-t-il voyagé?
Ὑπῆγεν ἕως τὴν Ἀμερικήν.	Il est allé jusqu'en Amérique?
Ἕως ποῦ ὑπῆγεν ἡ ἀδελφή σας;	Votre sœur jusqu'où a-t-elle voyagé?
Ὑπῆγεν ἕως τὴν Ῥωσσίαν.	Elle est allée jusqu'en Russie.

Κλέπτειν. — *Voler.* α'.

Κλέπτειν τι τινός. — Voler quelque chose de quelqu'un.

Κλέπτειν τι παρά τινος. — Voler quelque chose à quelqu'un.

Σᾶς ἔκλεψαν τὸν πῖλόν (σας);	Vous a-t-on volé votre chapeau?
Μοῦ τὸν ἔκλεψαν.	On me l'a volé.
Ἔκλεψεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὰ βιβλία σου;	Cet homme a-t-il volé tes livres?
Μοῦ τὰ ἔκλεψε.	Il me a les volés.
Τίς ἔκλεψε τὰ βιβλία τῆς ἀδελφῆς σας;	Qui a volé les livres de votre sœur?
Σᾶς ἔκλεψαν τί(ποτε);	Vous a-t-on volé quelque chose?
Δὲν μοῦ ἔκλεψαν τί(ποτε).	On ne m'a rien volé.
Ἔκλεψεν ὁ ἄνθρωπος τὰ βιβλία παρὰ τῆς ἀδελφῆς σας;	L'homme a-t-il volé les livres à votre sœur?
Τῆς τὰ ἔκλεψε.	Il les lui a volés.
Τί σοῦ ἔκλεψαν;	Que vous a-t-on volé?

Πᾶς (ὅλος), πᾶσα (ὅλη).	*Tout, toute.*
Πάντες (ὅλοι), πᾶσαι (ὅλαι).	*Tous, toutes.*
Ὅλος ὁ ἄρτος.	Tout le pain.
Ὅλον τὸ κρέας.	Toute la viande.
Ὅλα τὰ βιβλία.	Tous les livres.
Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.	Tous les hommes.
Ὅλαι αἱ γυναῖκες.	Toutes les femmes.
Ὅλα τὰ πινάκια.	Toutes les assiettes.

Βάπτειν, βάφειν.	*Teindre,* δ'. (Π. Μ.) teinz*
Βάπτων, βάφων.	*Teignant.*
Βάπτω, βάπτεις, βάπτει.	Je teins, tu teins, il teint.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Βάπτειν μαῦρον.	Teindre en noir.
Βάπτειν ἐρυθρόν.	Teindre en rouge.
Βάπτειν κυανοῦν.	Teindre en bleu.
Βάπτειν πράσινον.	Teindre en vert.
Βάπτειν κίτρινον.	Teindre en jaune.
Βάπτετε τὸ φόρεμά σας κυανοῦν;	Teignez-vous votre habit en bleu?
Τὸ βάπτω πράσινον.	Je le teins en vert.
Πῶς θέλετε νὰ βάψητε τὴν ἐσθῆτά σας;	Comment voulez-vous teindre votre robe?
Θέλω νὰ τὴν βάψω κυανῆν.	Je veux la teindre en bleu.
Ὁ βαφεύς.	Le teinturier.
Βάπτειν δι' ἄλλου.	Faire teindre — fait teindre.
Πῶς ἐβάψατε τὸν πῖλόν σας; (Πῶς σᾶς ἔβαψαν τὸν πῖλόν σας;)	Comment avez-vous fait teindre votre chapeau?
Τὸν ἔβαψα μαῦρον. (Μοῦ τὸν ἔβαψαν μαῦρον).	Je l'ai fait teindre en noir.
Πῶς ἔβαψεν ἡ ἀδελφή σας τὰς χειρίδας της;	Comment votre sœur a-t-elle fait teindre ses gants?
Τὰς ἔβαψε κιτρίνας. (Τῆς τὰς ἔβαψαν κιτρίνας).	Elle les a fait teindre en jaune.
Πράσινον, κίτρινον, λευκόν.	Vert, jaune, blanc.
Φαιὸν (μελαγχροινὸν), λευκόφαιον (ψαρόν).	Brun, gris.

Παρατ. ξη'. Τὰ χρῶμα ἢ σχῆμα σημαίνοντα ἐπίθετα τίθενται πάντοτε μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, οἷον

Τὸ ἐρυθρὸν φόρεμά μου.	Mon habit rouge.
Στρογγύλος, στρογγύλη.	Rond, ronde.
Ἡ κυανῆ ἐσθής μου.	Ma robe bleue.
Ὁ λευκὸς οὗτος πῖλος.	Ce chapeau blanc.
Ὁ στρογγύλος οὗτος πῖλος.	Ce chapeau rond.
Ἡ στρογγύλη αὕτη τράπεζα.	Cette table ronde.
Γράφουσι, γράφεται.	*On écrit.*
Πῶς γράφουσι τὴν λέξιν ταύτην; (ἢ) πῶς γράφεται ἡ λέξις αὕτη;	Comment écrit-on ce mot;
Γράφεται οὕτω (κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον).	On l'écrit ainsi (ἢ) de cette manière.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 120.

Ταξειδεύετε κἄποτε;—Ταξειδεύω συχνά.—Ποῦ σκοπεύετε νὰ ὑπάτητε τοῦτο τὸ θέρος (cet...);—Σκοπεύω νὰ ὑπάγω εἰς Παρισίους.—Δὲν πηγαίνετε εἰς τὴν Ἰταλίαν;—Πηγαίνω.—Ἐταξείδευσε κάμμιαν φορὰν ἡ ἀδελφή σας;—Δὲν ἐταξείδευσε ποτέ.—Ἐπιθυμοῦσιν οἱ φίλοι σας νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Ὁλλανδίαν;—Ἐπιθυμοῦσι νὰ ὑπάγωσι.—Πότε σκοπεύουσι νὰ ἀναχωρήσωσι (partir);—Σκοπεύουσι νὰ ἀναχωρήσωσιν αὔριον.—Ἕως ποῦ ἐταξειδεύσατε;—Ἐταξείδευσα ἕως τὴν Γερμανίαν.—Ὑπῆγα ἕως τὴν Ἰταλίαν.—Ὁ θεῖός σας ὑπῆγεν ἕως τὴν Ἀγγλίαν;—Ὑπῆγεν ἕως τὴν Ἀμερικήν.—Ἕως ποῦ ὑπῆγαν οἱ Ἱσπανοί;—Ὑπῆγαν ἕως τὸ Λονδῖνον.—Ἕως ποῦ ἦλθεν ὁ πτωχὸς οὗτος ἄνθρωπος;—Ἦλθεν ἕως ἐδῶ.—Ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σας;—Ἦλθεν ἕως τοῦ θείου μου.—Σᾶς ἔκλεψαν τί(ποτε);—Ἔκλεψαν ὅλον τὸν καλὸν οἶνόν μου.—Ἔκλεψαν τίποτε ἀπὸ (à) τὸν πατέρα σας;—Ἔκλεψαν ὅλα τὰ καλὰ βιβλία του.—Ἔκλεψαν τί(ποτε) ἀπὸ τὴν μητέρα σας;—Τῆς ἔκλεψαν ὅλας τὰς ὡραίας ἐσθῆτάς της.—Κλέπτεις τί(ποτε);—Οὐδὲν κλέπτω (Δὲν κλέπτω τίποτε).—Ἔκλεψές ποτε τίποτε;—Οὐδέποτε ἔκλεψα τί(ποτε).—Ἔκλεψαν τὰ καλὰ ἐνδύματά σας;—Μοῦ τὰ ἔκλεψαν.—Τί μοῦ ἔκλεψαν;—Ἔκλεψαν ὅλα τὰ καλὰ βιβλία σας.—Πότε ἔκλεψαν τὰ χρήματά σας;—Μοῦ τὰ ἔκλεψαν προχθές.—Μᾶς ἔκλεψάν ποτε τί(ποτε);—Δὲν μᾶς ἔκλεψάν ποτε οὐδέν.—Ἕως ποῦ ἠθελήσατε νὰ ὑπάγητε;—Ἠθέλησα νὰ ὑπάγω ἕως τὸ δάσος.—Ὑπήγετε ἕως ἐκεῖ;—Δὲν ὑπῆγα ἕως ἐκεῖ.—Ἕως ποῦ θέλει νὰ ὑπάγῃ ὁ ἀδελφός σας;—Θέλει νὰ ὑπάγῃ ἕως τὴν ἄκραν ἐκείνου τοῦ δρόμου.—Ἕως ποῦ φθάνει (aller) ὁ οἶνος;—Φθάνει ἕως τὸν πάτον τοῦ πίθου.—Ποῦ πηγαίνεις;—Πηγαίνω εἰς τὴν ἐξοχήν.—Ἕως ποῦ πηγαίνομεν;—Πηγαίνομεν ἕως τὴν ἀγοράν.—Πηγαίνετε ἕως τὸ θέατρον;—Πηγαίνω ἕως τὸ φρούριον.—Πηγαίνει ἡ θυγάτηρ σας ἕως τὸ φρέαρ;—Πηγαίνει ἕως ἐκεῖ.

ΘΕΜΑ 121.

Ἔπιεν ὁ τέκτων ὅλον τὸν οἶνον;—Τὸν ἔπιεν.—Ἔσχισεν ὁ μικρὸς παῖς σας ὅλα τὰ βιβλία του;—Τὰ ἔσχισεν ὅλα.—Διατί τὰ ἔσχισε;—Διότι δὲν θέλει νὰ μελετᾷ.—Πόσα ἐχάσατε;—Ἔχασα ὅλα τὰ χρήματά μου.—Πόσα ἔχασεν ὁ ἀδελφός σας;—Ἔχασεν ὅλα τὰ χρήματά του.—Ἐξεύρετε ποῦ εἶναι ὁ πατήρ μου;—Δὲν ἐξεύρω.—Δὲν εἴδετε τὸ βιβλίον μου;—Δὲν τὸ εἶδον.—Ἐξεύρετε πῶς γράφεται ἡ λέξις αὕτη;—Γράφεται οὕτω (ἔτσι).—Βάπτετε (teignez-vous) τί(ποτε);—

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Βάπτω τὸν πῖλόν μου.—Πῶς τὸν βάπτετε;—Τὸν βάπτω μαῦρον.—Πῶς βάπτετε τὰ ἐνδύματά σας;—Τὰ βάπτω κίτρινα.—Βάπτετε (δι' ἄλλου. Μ. κ. ἐξ.) τὸ κιβώτιόν σας;—Τὸ βάπτω.—Πῶς τὸ βάπτετε;—Τὸ βάπτω πράσινον.—Πῶς βάπτεις τὰς λινᾶς περικνημῖδάς σου;—Τὰς βάπτω ἐρυθράς.—Βάπτει ὁ υἱός σας τὴν ταινίαν του;—Τὴν βάπτει.—Τὴν βάπτει ἐρυθράν;—Τὴν βάπτει λευκόφαιον.—Πῶς ἔβαψαν οἱ φίλοι σας τὰ ἐνδύματά των;—Τὰ ἔβαψαν πράσινα.—Πῶς ἔβαψαν οἱ Ἰταλοὶ τοὺς πίλους των;—Τοὺς ἔβαψαν μαύρους.—Ἔχετε λευκὸν πῖλον;—Ἔχω λευκόν.—Τί πῖλον ἔχει ὁ εὐγενής;—Ἔχει δύο πίλους, ἕνα λευκὸν καὶ ἕνα μαῦρον.—Τί πῖλον ἔχει ὁ Ἀμερικανός;—Ἔχει στρογγύλον πῖλον.—Ἔχω λευκὸν πῖλον;—Ἔχετε διαφόρους (plusieurs) λευκοὺς καὶ μαύρους πίλους.—Ἔβαψεν (Ἐν.) ἤδη ὁ βαφεύς σας τὸ ἐριοῦχόν σας;—Τὸ ἔβαψε.—Πῶς τὸ ἔβαψε;—Τὸ ἔβαψε πράσινον.

ΘΕΜΑ 122.

Ὑπῆγεν ἤδη ὁ ἀδελφός σας εἰς τὴν Ἱσπανίαν;—Δὲν ὑπῆγεν ἀκόμη (ἐκεῖ).—Ἐταξειδεύσατε εἰς τὴν Ἱσπανίαν;—Ἐταξείδευσα.—Πότε ἀναχωρεῖτε;—Ἀναχωρῶ αὔριον.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς πέντε τὸ πρωΐ.—Ἐχαλάσετε (avez-vous usé) ὅλα τὰ σανδάλιά σας;—Τὰ ἐχάλασα ὅλα.—Τί ἔκαμαν οἱ Ἱσπανοί;—Ἔκαυσαν ὅλους τοὺς οἴκους καὶ τὰ πλοῖά μας.—Ἐτελειώσατε ὅλα τὰ θέματά σας;—Τὰ ἐτελείωσα ὅλα.—Ἕως ποῦ ἦλθεν ὁ Γάλλος;—Ἦλθεν ἕως τὸ μέσον τοῦ δρόμου.—Ποῦ κατοικεῖ ὁ φίλος;—Κατοικεῖ ἐντεῦθεν τοῦ δρόμου.—Ποῦ εἶναι τὸ γραφεῖόν σας;—Εἶναι πέραν τοῦ δρόμου.—Ποῦ εἶναι τὸ γραφεῖον τοῦ φίλου μας;—Εἶναι ἐκεῖθεν τοῦ θεάτρου.—Ὁ κῆπος τοῦ φίλου σας εἶναι ἐντεῦθεν ἢ ἐκεῖθεν τοῦ δάσους;—Εἶναι ἐκεῖθεν.—Δὲν εἶναι ἡ ἀποθήκη μας ἐντεῦθεν τοῦ δρόμου;—Εἶναι ἐντεῦθεν.—Ποῦ ὑπῆγες σήμερον τὸ πρωΐ;—Ὑπῆγα εἰς τὸν πύργον.—Πόσον καιρὸν ἐμείνατε εἰς τὸν πύργον;—Ἔμεινα μίαν ὥραν.—Εἶναι ὁ φίλος σας κάτω ἢ ἐπάνω;—Εἶναι ἐπάνω.—Ἕως ποῦ ἔφερεν ὁ ὑπηρέτης σας τὸ κιβώτιόν μου;—Τὸ ἔφερεν ἕως τὸ δωμάτιόν μου.—Ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Ἦλθεν ἕως ἐκεῖ.—Ἕως ποῦ φθάνει ὁ πράσινος τάπης (... le tapis vert va-t-il);—Φθάνει ἕως τὴν γωνίαν τοῦ γραφείου σας.—Ὑπήγετε εἰς τὴν Γερμανίαν;—Ὑπῆγα πολλάκις.—Ὑπῆγαν ἤδη τὰ τέκνα σας εἰς τὴν Γαλλίαν;—Δὲν ὑπῆγαν ἀκόμη, ἀλλὰ σκοπεύω νὰ τὰ στείλω τὴν ἄνοιξιν (au printemps).—Θέλετε νὰ ὑπάγητε πρὸς τοῦτο ἢ πρὸς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ δρόμου;—Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω οὔτε πρὸς τοῦτο οὔτε πρὸς τὸ ἄλλο μέρος, ἀλλὰ θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου.—Ἕως ποῦ ὑπάγει (conduire) ὁ δρόμος οὗτος;—Ὑπάγει (ἢ φέρει) ἕως τὸ Λονδῖνον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΛΘ'.

Δεῖν, πρέπειν, χρειάζεσθαι.

LEÇON XXXIX.

Falloir, II. M. *fallu*

Δεῖ; χρή; πρέπει; Εἶναι χρεία; εἶναι ἀνάγκη; } Faut-il?

Πρέπει, εἶναι ἀνάγκη. Il faut.

Πρέπει (εἶναι ἀνάγκη) νὰ ὑπάγῃ (τις) εἰς τὴν ἀγοράν; Faut-il aller au marché?

Δὲν πρέπει νὰ ὑπάγῃ (τις) ἐκεῖ. Il ne faut pas y aller.

Τί πρέπει νὰ κάμῃ τις διὰ νὰ μάθῃ τὴν Γαλλικήν; Que faut-il faire pour apprendre le Français?

Πρέπει νὰ μελετᾷ πολύ. Il faut étudier beaucoup.

Τί πρέπει νὰ κάμω; Que me faut-il faire?

Πρέπει νὰ μείνητε ἥσυχος. Il vous faut rester tranquille.

Ποῦ πρέπει νὰ ὑπάγῃ; Où lui faut-il aller?

Πρέπει νὰ ὑπάγῃ νὰ ζητήσῃ τὸ βιβλίον του. Il lui faut aller chercher son livre.

Τί πρέπει νὰ ἀγοράσωσιν οὗτοι; Que leur faut-il acheter?

Πρέπει νὰ ἀγοράσωσι βωδινόν. Il leur faut acheter du bœuf.

Τί πρέπει νὰ κάμω; Que me faut-il faire?

Πρέπει νὰ ἀναγινώσκητε. Il vous faut lire.

Πρέπει νὰ... Il faut que... (*).

Πρέπει σεῖς . . . Il faut que vous . . .

Πρέπει αὐτὸς . . . Il faut qu'il . . .

Πρέπει αὐτὴ . . . Il faut qu'elle . . .

Πρέπει αὐτοὶ . . . Il faut qu'ils . . .

Πρέπει αὐταὶ . . . Il faut qu'elles. . . .

Τί χρειάζεσθε; Que vous faut-il?

Χρειάζομαι χρήματα. Il me faut de l'argent.

Χρειάζεσθε ἓν φράγκον; Vous faut il un franc?

Χρειάζεσθε πολλά; Vous en faut-il beaucoup?

Χρειάζομαι πολλά. Il m'en faut beaucoup.

(*) Μετὰ τὸν σύνδεσμον que ἕπεται ὑποτακτικὴ ἔγκλισις, περὶ ἧς θέλομεν διαπραγματευθῆ ἐν οἰκείῳ τόπῳ ἀκολούθως.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Χρειάζομαι ἓν μόνον φράγκον. (Δὲν χρειάζομαι εἰμὴ ἓν μόνον φράγκον).	Il ne me faut qu'un franc.
Τοῦτο μόνον χρειάζεσθε;	Ne vous faut-il que cela?
Τοῦτο μόνον χρειάζομαι.	Il ne me faut que cela.
Πόσα χρειάζεσαι;	Combien te faut-il?
Πόσα χρειάζεσθε;	Combien vous faut-il?
Ἓν μόνον φράγκον χρειάζομαι. (Δὲν χρειάζομαι εἰμὴ ἓν φράγκον).	Il ne me faut qu'un franc.
Πόσα χρειάζεται ὁ ἀδελφός σας;	Combien faut-il à votre frère?
Χρειάζεται μόνον δύο φράγκα.	Il ne lui faut que deux francs.
Ἔχετε ὅ,τι χρειάζεσθε;	Avez-vous ce qu'il vous faut?
Ἔχω ὅ,τι χρειάζομαι.	J'ai ce qu'il me faut.
Ἔχει ὅ,τι χρειάζεται.	Il a ce qu'il lui faut.
Ἔχει (αὕτη) ὅ,τι χρειάζεται.	Elle a ce qu'il lui faut.
Ἔχουσιν (οὗτοι ἢ αὗται) ὅ,τι χρειάζονται.	Ils (Elles) ont ce qui leur faut.

Πλέον—περισσότερον.	*Davantage.*
Οχι πλέον, ἢ περισσότερον.	*Ne pas... davantage.*
Δὲν χρειάζεσθε πλέον;	Ne vous faut-il pas davantage?
Δὲν χρειάζομαι πλέον.	Il ne me faut pas davantage.
Δὲν χρειάζεται περισσότερον.	Il ne lui faut pas davantage.
Δὲν χρειάζονται περισσότερον.	Il ne leur faut pas davantage.

Παρατ. ξθ'. Τὸ ἐπίρρημα davantage ἔχει τὴν σημασίαν τοῦ plus, ἀλλ' οὐδέποτε τοῦτο τίθεται πρὸ ἐπιθέτου καὶ μετοχῆς, ὅθεν λέγε plus savant, μᾶλλον σοφός· plus instruit, μᾶλλον πεπαιδευμένος· καὶ πρὸ τῆς de ὁμοίως οὐδέποτε τίθεται τὸ davantage, ἀλλὰ τὸ plus (*).

Ἐχρειάσθη (ἐλ. ἐδέησε) νὰ ἐργάζησθε (κοπιάζητε) πολὺ διὰ νὰ μάθητε τὴν Γαλλικήν;	Vous a-t-il fallu travailler beaucoup pour apprendre le français?
Ἐχρειάσθη νὰ ἐργάζωμαι πολύ.	Il m'a fallu étudier beaucoup.
Ἐδέησε νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν ἐξοχήν;	Vous a-t-il fallu aller à la campagne?
Ἐχρειάσθη νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.	Il m'a fallu y aller.

(*) Οἷον souffrir plus d'ennuis, ὑποφέρειν περισσοτέρας ἀνίας. Τὸ davantage τῶν σήμερον δὲν συνάπτεται καὶ μετὰ τοῦ que συνδέσμου, καὶ τὸ τοιοῦτον μόνον εἰς ἀρχαιοτέρους συγγραφεῖς ἀπαντᾶται.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τί πρέπει νὰ κάμω; — Que dois-je faire? (*)
Πρέπει νὰ ἐργάζησθε. — Vous devez travailler.
Πρέπει νὰ ὑπάγω ἐκεῖ; — Faut-il y aller?
Δύνασθε νὰ ὑπάγητε ἐκεῖ. — Vous pouvez y aller.
Πρέπει νὰ γράψῃ (αὕτη) ἐπιστολήν; — Doit-elle écrire une lettre?
Δύναται νὰ γράψῃ (μίαν). — Elle peut écrire une.

Δύνασθαι, ἀξίζειν. (ἔχειν τιμὴν ἀξίαν). — *Valoir γ'. valu.*

Πόσον ἐμπορεῖ νὰ ἀξίζῃ ὁ ἵππος οὗτος; — Combien ce cheval peut-il valoir?
Ἐμπορεῖ νὰ ἀξίζῃ διακόσια φράγκα. — Il peut valoir deux cents francs.

Ἀξίζετε; — Valez-vous?
Ἀξίζω. — Je vaux.
Ἀξίζεις. — Tu vaux.
Ἀξίζει. — Il vaut.
Ἀξίζομεν — ἀξίζουσι. — Nous valons — ils valent.

Πόσον ἀξίζει τὸ τουφέκιον τοῦτο; — Combien ce fusil vaut-il?
Ἀξίζει ἑκατὸν φράγκα (μόνον). — Il ne vaut que cent francs.
Πόσον ἀξίζει τοῦτο; — Combien cela vaut-il?
Δὲν ἀξίζει μέγα τι. — Cela ne vaut pas grand' chose.
Δὲν ἀξίζει τίποτε. — Cela ne vaut rien.
Τοῦτο ἀξίζει περισσότερον ἐκείνου. — Celui-ci vaut plus que celui-là.
Τὸ ἓν δὲν ἀξίζει τόσον, ὅσον τὸ ἄλλο. — L'un ne vaut pas autant que l'autre.

Ἀξίζειν περισσότερον. (διαφέρειν, εἶναι καλήτερον). — *Valoir mieux.*

Δὲν ἀξίζω τόσον, ὅσον ὁ ἀδελφός μου; — Est-ce que je ne vaux pas autant que mon frère?
Ἀξίζετε περισσότερον ἐκείνου. — Vous valez mieux que lui.

(*) Ὅρ. τὸ ῥῆμα devoir εἰς Μάθημα ΛΑ'. — Τὰ ἐν τοῖς θέμασι δὲ « Εἰς τίνα πρέπει νὰ γράψω; εἰς τίνα πρέπει νὰ γράψωμεν; εἰς τίνα πρέπει νὰ γράψῃ ἡ ἀδελφή σας; κτλ. » μετάφρ. γαλλιστὶ ἢ διὰ τοῦ devoir οὕτω· à qui dois-je écrire?—A qui devons-nous écrire?— A qui votre sœur doit-elle écrire?— ἢ διὰ τοῦ il faut que· οἷον A qui faut-il que j écrive (ἢ à qui me faut-il écrire), —A qui faut-il que nous écrivions? —A qui faut-il que votre sœur écrive?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν ἀξίζω τόσον, ὅσον ἡ ἀδελφή μου. — Je ne vaux pas autant que ma sœur.

Ἀξίζει (αὕτη) καλήτερα ἀπὸ σᾶς. — Elle vaut mieux que vous.

Ἀποδίδειν, ἐπιστρέφειν. — *Rendre d'. rendu.*

Σᾶς ἀποδίδει τὸ βιβλίον σας; — Vous rend-il votre livre?
Μοὶ τὸ ἀποδίδει. — Il me le rend.
Σᾶς ἀπέδωκε τὰς χειρίδας σας; — Vous a-t-il rendu vos gants?
Μοὶ τὰς ἀπέδωκε. — Il me les a rendus.
Σᾶς ἀπέδωκεν (αὕτη) τὰς ἐπιστολάς σας; — Vous a-t-elle rendu vos lettres?
Μοὶ τὰς ἀπέδωκεν. — Elle me les a rendues.

Ἤρχισεν ἤδη ὁ ἀδελφός σας τὰ θέματά του; — Votre frère a-t-il dejà commencé ses thèmes?

Οὐκέτι, ὄχι ἀκόμη. — *Pas encore.*

Δὲν τὰ ἤρχισεν ἀκόμη. — Il ne les a pas encore commencés.

Ἐμελετήσατε ἤδη τὸ μάθημά σας; — Avez vous déjà étudié votre leçon?
Δὲν τὸ ἐμελέτησα ἀκόμη. — Je ne l'ai pas encore étudiée.

Τὸ δῶρον. — Le présent.

Ἐλάβετε δῶρόν (τι); — Avez-vous reçu un présent?
Ἔλαβον πλεῖστα — J'en ai reçu plusieurs.
Ἐλάβετε τὰ βιβλία; — Avez vous reçu les livres?
Τὰ ἔλαβον. — Je les ai reçus.

Παρὰ τίνος—ἀπὸ τίνα; — *De qui* (*)?

Παρὰ τίνος ἐλάβετε δῶρα; — De qui avez-vous reçu des présents?
Παρὰ τῶν φίλων μου. — De mes amis.
Παρὰ τίνος ἔλαβεν ἡ ἀδελφή σας τὰ κονδύλια; — De qui votre sœur a-t-elle reçu les plumes?
Παρὰ τοῦ πατρός της· παρὰ τῆς μητρός της· παρὰ τῶν φίλων της. — De son père; de sa mère; de ses amis.

Πόθεν; ἀπὸ ποῦ; — *D'où?*

Πόθεν ἔρχεσθε; — D'où venez-vous?

(*) Ὅρ. τὴν σημείωσιν τοῦ ΚΓ'. Μαθήματος Σελ. 136.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔρχομαι ἐκ τοῦ κήπου, ἢ ἀπὸ τὸν κῆπον.	Je viens du jardin.
Πόθεν ἦλθεν;	D'où est-il venu?
Ἦλθεν ἀπὸ τὸ θέατρον.	Il est venu du théâtre.
Πόθεν ἦλθεν (αὕτη);	D'où est-elle venue?
Ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἐξοχήν.	Elle est venue de la campagne
Πόθεν ἦλθον;	D'où sont-ils venus?
Πόθεν ἦλθον (αὗται);	D'où sont-elles venues?

ΘΕΜΑ 123.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν ἀγοράν; — Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάγῃ τις ἐκεῖ. — Τί πρέπει νὰ ἀγοράσητε; — Πρέπει νὰ ἀγοράσω βῳδινόν. — Πρέπει νὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω οἶνον; — Πρέπει νὰ ὑπάγητε νὰ ζητήσητε. — Πρέπει (dois-je) νὰ ὑπάγω εἰς τὸν χορόν; — Πρέπει νὰ ὑπάγητε. — Πότε πρέπει νὰ ὑπάγω; — Πρέπει νὰ ὑπάγητε τοῦτο τὸ ἑσπέρας. — Πρέπει νὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω τὸν ξυλουργόν; — Πρέπει νὰ ὑπάγητε νὰ τὸν ζητήσητε. — Τί πρέπει νὰ κάμῃ τις διὰ νὰ μάθῃ τὴν Ῥωσσικήν; — Πρέπει νὰ μελετᾷ πολύ. — Πρέπει τις νὰ μελετᾷ πολὺ διὰ νὰ μάθῃ τὴν Γερμανικήν; — Πρέπει νὰ μελετᾷ πολύ. — Τί πρέπει νὰ κάμω; — Πρέπει νὰ ἀγοράσητε ἓν καλὸν βιβλίον. — Ἡ ἀδελφή σας τί πρέπει νὰ κάμῃ; — Πρέπει νὰ μείνῃ ἥσυχος. — Τί πρέπει νὰ κάμνωμεν; — Πρέπει νὰ ἐργάζησθε. — Πρέπει νὰ ἐργάζησθε πολὺ διὰ νὰ μάθητε τὴν Ἑλληνικήν; — Πρέπει νὰ ἐργάζωμαι πολὺ διὰ νὰ τὴν μάθω. — Διατί πρέπει νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἀγοράν; — Πρέπει νὰ ὑπάγητε διὰ νὰ ἀγοράσητε βῳδινὸν καὶ οἶνον. — Πρέπει νὰ ὑπάγω εἰς κἀνὲν μέρος; — Πρέπει νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸν κῆπον. — Πρέπει νὰ στείλω νὰ φέρω (ζητήσω) τί(ποτε); — Πρέπει νὰ στείλητε νὰ φέρητε οἶνον. — Τί πρέπει νὰ κάμω; — Πρέπει νὰ γράψητε ἓν θέμα. — Εἰς τίνα πρέπει νὰ γράψω (μίαν) ἐπιστολήν; — Πρέπει νὰ γράψητε (μίαν) εἰς τὸν φίλον σας. — Εἰς τίνα ἡ ἀδελφή μου πρέπει νὰ γράψῃ (qu'elle écrive); — Πρέπει νὰ γράψῃ εἰς τὴν θείαν της. — Τί χρειάζεσθε, Κύριε; — Χρειάζομαι ἐριοῦχον. — Πόσον ἀξίζει ὁ πῖλος οὗτος; — Ἀξίζει δέκα τέσσαρα φράγκα. — Χρειάζεσθε περικνημῖδας; — Χρειάζομαι. — Πόσον ἀξίζουσιν ἐκεῖναι αἱ περικνημῖδες; — Ἀξίζουσι δύο φράγκα. — Τοῦτο μόνον χρειάζεσθε; — Δὲν χρειάζομαι εἰμὴ τοῦτο. — Δὲν σᾶς χρειάζονται σανδάλια; — Δὲν μοὶ χρειάζονται. — Σᾶς χρειάζονται πολλὰ χρήματα; — Μοὶ χρειάζονται πολλά. — Πόσα σοὶ χρειάζονται; — Μοὶ χρειάζονται εἴκοσι πέντε φράγκα. — Πόσα χρειάζεται ὁ ἀδελφός σας; — Δὲν χρειάζεται εἰμὴ ἓν μόνον φράγκον. — Δὲν χρειάζεται περισσότερα; — Δὲν χρειάζεται περισσότερα. — Χρειάζεται περισσότερα ὁ φίλος σας; — Δὲν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

χρειάζεται τόσα, ὅσα ἐγώ (...qu'à moi). — Τί χρειάζεσθε; — Χρειάζομαι χρήματα καὶ ἐνδύματα. — Ἔχετε τώρα ὅ,τι χρειάζεσθε; — Ἔχω ὅ,τι χρειάζομαι. — Ἔχει ὁ πατήρ σας ὅ,τι χρειάζεται; — Ἔχει ὅ,τι χρειάζεται. — Ἔχει ἡ ἀδελφή σας ὅ,τι χρειάζεται; — Δὲν ἔχει ὅ,τι χρειάζεται. — Τί χρειάζεται; — Χρειάζεται χαρτίον, κονδύλια, μελάνην, βελόνας, καρφοβελόνας καὶ ὀλίγα χρήματα.

ΘΕΜΑ 124.

Σᾶς ἀπέδωκαν οἱ παῖδες τοῦ γείτονός σας τὰ βιβλία σας; — Μοὶ τὰ ἀπέδωκαν. — Πότε σᾶς τὰ ἀπέδωκαν; — Μοὶ τὰ ἀπέδωκαν χθές. — Ἔλαβον αἱ ἀδελφαί σας τὰς ἐπιστολάς σας; — Τὰς ἔλαβον. — Ἔλαβε τὸ μικρὸν παιδίον σας δῶρον; — Ἔλαβε κάμποσα (plusieurs). — Ἀπὸ ποῖον τὰ ἔλαβε; — Τὰ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν πατέρα μου καὶ ἀπὸ τὸν ἰδικόν σας. — Ἐλάβετε δῶρα; — Ἔλαβον. — Τί δῶρα ἐλάβετε; — Ἔλαβον ὡραῖα δῶρα. — Ἔρχεσθε ἀπὸ τὸν κῆπον; — Δὲν ἔρχομαι ἀπὸ τὸν κῆπον, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀποθήκην (le magasin). — Ποῦ πηγαίνετε; — Πηγαίνω εἰς τὸν κῆπον. — Πόθεν ἔρχεται ὁ Ἰρλανδός; — Ἔρχεται ἀπὸ τὸν κῆπον. — Ἔρχεται ἀπὸ τὸν κῆπον ἀπὸ τὸν ὁποῖον (duquel) ἔρχεσθε; — Δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὸν ἴδιον (du même). — Ἀπὸ ποῖον (de quel) κῆπον ἔρχεται; — Ἔρχεται ἀπὸ τὸν τοῦ παλαιοῦ φίλου μας. — Πόθεν ἔρχεται τὸ παιδίον σας; — Ἔρχεται ἀπὸ τὸ θέατρον. — Πόσον ἐμπορεῖ νὰ ἀξίζῃ ὁ ἵππος οὗτος; — Ἐμπορεῖ νὰ ἀξίζῃ πεντακόσια φράγκα. — Ἀξίζει τὸ βιβλίον τοῦτο τόσον, ὅσον ἐκεῖνο; — Ἀξίζει περισσότερον. — Πόσον ἀξίζει ἡ οἰκία μου; — Ἀξίζει τόσον, ὅσον ἡ τοῦ φίλου σας. — Ἀξίζουσιν οἱ ἵπποι σας τόσον, ὅσον οἱ τῶν ἄλλων; — Δὲν ἀξίζουσι τόσον. — Πόσον ἀξίζει τὸ μαχαίριον τοῦτο; — Δὲν ἀξίζει τίποτε.

ΘΕΜΑ 125.

Ἀξίζει ὁ ὑπηρέτης σας τόσον, ὅσον ὁ ἰδικός μου; — Ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ τὸν ἰδικόν σας. — Ἀξίζετε τόσον, ὅσον ὁ ἀδελφός σας; — Ἐκεῖνος εἶναι καλήτερος ἀπὸ ἐμέ. — Ἀξίζεις τόσον, ὅσον ὁ φίλος σου; Ἀξίζω τόσον, ὅσον ἐκεῖνος. — Εἴμεθα τόσον καλοί, ὅσον οἱ γείτονές μας; — Εἴμεθα καλήτεροι ἐκείνων. — Ἀξίζει τὸ ὡρολόγιόν σας τόσον, ὅσον τὸ ἰδικόν μου; — Δὲν ἀξίζει τόσον. — Διατί δὲν ἀξίζει τόσον, ὅσον τὸ ἰδικόν μου; — Διότι δὲν εἶναι τόσον ὡραῖον, ὅσον τὸ ἰδικόν σας. — Πόσον ἀξίζει τὸ τουφέκιον τοῦτο; — Δὲν ἀξίζει πολύ. — Θέλετε νὰ πωλήσητε τὸν ἵππον σας; — Θέλω νὰ τὸν πωλήσω. — Πόσον ἀξίζει; — Ἀξίζει διακόσια τάλληρα. — Θέλετε νὰ τὸν ἀγοράσητε; — Ἠγόρασα ἤδη ἕνα. — Σκοπεύει ὁ πατήρ σας νὰ ἀγοράσῃ ἵππον; — Σκοπεύει νὰ ἀγο-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ράση ἕνα, ἀλλ' ὄχι (non pas) τὸν ἰδικόν σας.—Ἤρχισαν οἱ ἀδελφοί σας τὰ θέματά των;—Τὰ ἤρχισαν.—Ἐλάβετε τὰς ἐπιστολάς σας;—Δὲν τὰς ἐλάβομεν ἀκόμη.—Ἔχομεν ὅ,τι χρειαζόμεθα;—Δὲν ἔχομεν ὅ,τι χρειαζόμεθα.—Τί χρειαζόμεθα;—Χρειαζόμεθα ὡραῖον πύργον, ὡραίους ἵππους, ἱκανοὺς (plusieurs) ὑπηρέτας, καὶ πολλὰ χρήματα.—Αὐτὰ (cela) μόνον χρειαζόμεθα;—Αὐτὰ μόνον χρειαζόμεθα.—Τί πρέπει νὰ κάμω;—Πρέπει νὰ γράψητε.—Εἰς τίνα πρέπει νὰ γράψω;—Πρέπει νὰ γράψητε εἰς ἕνα φίλον σας.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τὴν Ἀμερικήν.—Ποῦ πρέπει (dois-je) νὰ ὑπάγω;—Δύνασθε νὰ ὑπάγητε εἰς τοὺς Παρισίους.—Εἰς ποίας ἐπιστολὰς ἀπεκρίθη ὁ πατήρ σας;—Ἀπεκρίθη εἰς τὰς τῶν φίλων του.—Διατί ὁ ὑπηρέτης σας ἔδειρε τοὺς ἵππους;—Τοὺς ἔδειρε διότι ἔκαμαν πολὺν θόρυβον.—Ποῖα θέματα ὁ μικρὸς ἀδελφός σας ἔγραψεν;—Ἔγραψε τὸ ἑκατοστὸν καὶ ἑκατοστὸν πρῶτον· ὁ μεγαλήτερος ἀδελφός μου ἔγραψε τὸ ἑκατοστὸν ὀγδοηκοστόν.

ΜΑΘΗΜΑ Μ'.

Ἐσθίειν, τρώγειν.
Ἀριστᾶν, γευματίζειν.

Τὸ γεῦμα.
Τὸ ἄριστον, τὸ πρόγευμα.

Δειπνεῖν.

Τὸ δεῖπνον.

Ἐγευματίσατε ἀργά;
Ἐγευμάτισα ἐνωρίτερα ἀπὸ ὑμᾶς.
Ἡ μήτηρ μου ἐπρογευμάτισεν ἐνωρίς.
Ἐδειπνήσατε ἀργά.

Μετὰ, ὕστερον, ἀφοῦ.

Μετ' ἐμέ.
Μετ' αὐτὸν, ἢ ὕστερον ἀπὸ αὐτόν.
Μετ' αὐτήν.
Ὕστερον ἀπὸ ὑμᾶς.
Μετὰ τὸν ἀδελφόν μου.
(Ὕστερον ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου)

LEÇON XXXX.

Manger, α'. mangé.
Diner, α'. diné.

Le dîner ἢ dîné.
Le déjeuner ἢ déjeuné.

Souper. α'.

Le souper ἢ soupé.

Avez vous dîné tard?
J'ai dîné de meilleure heure que vous.
Ma mère a déjeuné de bonne heure.
Vous avez soupé tard.

Après.

Après moi.
Après lui.

Après elle.
Après vous.
Après mon frère.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μετὰ τὸ ὁμιλῆσαι. Après avoir parlé.
Μετὰ τὸ πωλῆσαι τὸν ἵππον τοῦ (ἀφοῦ ἐπώλησε τὸν ἵππον του). Après avoir vendu son cheval.
Μετὰ τὸ ἀπελθεῖν ἐκεῖ. Après y avoir été.
Ἔθραυσα τὸ μαχαίριόν σας ἀφοῦ ἔκοψα τὸ βῶδινόν. J'ai cassé votre couteau après avoir coupé le bœuf.

Ἀποτίνειν, πληρόνειν. *Payer.* α'.

Πληρόνειν ἄνθρωπόν τινα διὰ ἵππον. Payer un cheval à un homme.
Πληρόνειν τὸν ῥάπτην διὰ τὸ ἔνδυμα. Payer l'habit au tailleur.
Πληρόνειν τὸν κρεωπώλην διὰ τὸ κρέας. Payer la viande au boucher.
Πληρόνετε τὸν σκυτοτόμον διὰ τὰ σανδάλια; Payez vous les souliers au cordonnier?
Τοῦ τὰ πληρόνω. Je les lui paie.
Σᾶς πληρόνει τὸ μαχαίριον; Vous paie-t-il le couteau?
Μοὶ τὸ πληρόνει. Il me le paie.
Σᾶς ἐπλήρωσε τὴν τράπεζαν; Vous a-t-il payé la table?
Μοὶ τὴν ἐπλήρωσε. Il me l'a payé.
Πληρόνω ὅ,τι χρεωστῶ. Je paie ce que je dois.

Παρατ. ο'. Τὸ ῥῆμα payer ὅταν ἔχῃ δύο ἀντικείμενα, ἀπαιτεῖ τὸ μὲν πρόσωπον εἰς ὃ γίνεται ἡ πληρωμὴ κατὰ δοτικὴν πτῶσιν, τὸ δὲ πρᾶγμα δι' ὃ ἡ πληρωμὴ, κατὰ αἰτιατικήν. Ὅταν δὲ λείπῃ τὸ πρᾶγμα, τότε τὸ πρόσωπον δὲν τίθεται εἰς δοτικὴν, ἀλλ' εἰς αἰτιατ.

Ἐπληρώσατε τὸν ῥάπτην; Avez-vous payé le tailleur?
Τὸν ἐπλήρωσα. Je l'ai payé.
Ἐπληρώσατε τὴν μαγείρισσαν; Avez-vous payé la cuisinière?
Τὴν ἐπλήρωσα. Je l'ai payée.

Αἰτεῖν, ζητεῖν. *Demander.* α'.

Παρατ. οα'. Τὸ ῥῆμα demander, ὅταν ἔχῃ δύο ἀντικείμενα, τὸ μὲν πρόσωπον τίθεται εἰς δοτικὴν, τὸ δὲ πρᾶγμα εἰς γενικὴν ἢ αἰτιατικήν.

Ζητεῖν χρήματα παρά τινος. Demander de l'argent à un homme.
Ζητῶ χρήματα παρὰ τοῦ πα- Je demande de l'argent à mon père.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μὲ ζητεῖτε τὸν πῖλόν σας;	Me demandez-vous votre chapeau?
Μὲ ζητεῖτε τὸ κονδύλιόν σας;	Me demandez-vous votre plume?
Σᾶς (τὸ) ζητῶ.	Je vous la demande.
Ζητεῖν αὐτὸ παρ' αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς).	Le (la) lui demander.
Ζητεῖν αὐτὰ παρ' αὐτοῦ.	Les lui demander.
Τί μὲ ζητεῖτε; ἢ τί ζητεῖτε παρ' ἐμοῦ; (*)	Que me demandez-vous?
Δὲν σᾶς ζητῶ τί(ποτε).	Je ne vous demande rien.

Πειρᾶσθαι, δοκιμάζειν. — *Essayer. α'.*

Κρατεῖν,—κρατῶν. — *Tenir,* β'. tenu.*

Κρατῶ, κρατεῖς, κρατεῖ.	Je tiens, tu tiens, il tient.
Κρατεῖτε τὴν ῥάβδον μου;	Tenez-vous mon bâton?
Τὴν κρατῶ.	Je le tiens.
Κρατοῦμεν.	Nous tenons.
Κρατοῦσι.	Ils tiennent.
Ποῖος ἐκράτησε τὰς χειρίδας μου;	Qui a tenu mes gants?
Θέλετε νὰ δοκιμάσητε νὰ κάμητε τοῦτο;	Voulez-vous essayer de faire cela?
Ἐδοκίμασα νὰ τὸ κάμω.	J'ai essayé de le faire.
Πρέπει νὰ προσπαθήσητε νὰ κάμητε καλήτερα.	Il vous faut essayer de faire mieux.

Ζητεῖν τινα.	Chercher quelqu'un.
Ζητεῖτε τινά;	Cherchez-vous quelqu'un?
Τίνα ζητεῖτε;	Qui cherchez-vous?
Ζητῶ ἕνα τῶν φίλων μου.	Je cherche un de mes amis.
Ὁ ἀνεψιός μου.	Mon neveu.
Ἡ ἀνεψιά μου.	Ma nièce.
Ὁ ἐξάδελφός μου.	Mon cousin.
Ἡ ἐξαδέλφη μου.	Ma cousine.
Ὁ συγγενής μου.	Mon parent.
Οἱ γονεῖς μου (πατὴρ καὶ μήτηρ).	Mes parents.
Εἷς ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου.	Un de mes frères.
Εἷς ἐκ τῶν γονέων του.	Un de ses parents.
Μία ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου.	Une de mes sœurs.

(*) Τινὲς μεταφράζουσι τοῦτο διὰ ζητῶ κτλ. ὅπερ φευκτέον ὡς γαλλισμόν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εἷς ἐκ τῶν ἐξαδέλφων σας.	Un de vos cousins.
Εἷς ἐκ τῶν γειτόνων των.	Un de leurs voisins.
Μία ἐκ τῶν ἐξαδέλφων σας.	Une des vos cousines.
Μία ἐκ τῶν γειτονισσῶν σας.	Une de vos voisines.
Ζητεῖ νὰ σᾶς ἰδῇ.	Il cherche à vous voir.
Ζητεῖ νὰ μὲ ἰδῇ;	Cherche-t-il à me voir?
Ζητεῖ νὰ ἰδῇ ἕνα ἐκ τῶν θείων του.	Il cherche à voir un de ses oncles.
Ζητεῖ (αὕτη) νὰ ἰδῇ μίαν ἐκ τῶν θείων της.	Elle cherche à voir une de ses tantes.
Ἐρωτᾶρ, ἢ ἐρευνᾶρ περὶ τινος, ζητεῖρ τινά.	*Demander quelqu'un.*
Τίνα ζητεῖτε;	Qui demandez-vous?
Ζητῶ ἕνα ἐκ τῶν φίλων μου.	Je demande un de mes amis.
Σᾶς ζητοῦσι.	On vous demande.
Μὲ ζητοῦσι;	Me demande-t-on?
Κατὰ τὸ δέον, καθὼς πρέπει.	*Comme il faut.*
Γράφετε καθὼς πρέπει.	Vous écrivez comme il faut.
Κάμνουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὰ χρέη των ὅπως πρέπει;	Ces hommes font-ils leurs devoirs comme il faut?
Τὸ χρέος, τὸ καθῆκον.	Le devoir (*).
Ἐκάμετε τὸ χρέος σας; (πληθ.)	Avez-vous fait votre devoir?
Τὸ ἐκάμαμεν.	Nous l'avons fait.
Ποτήριον οἴνου.	Un verre de vin.
Φιάλη οἴνου.	Une bouteille de vin.
Τεμάχιον ἄρτου.	Un morceau de pain.
Κομμάτιον κρέατος.	Une tranche de viande.
Ποτήριον ὕδατος.	Un verre d'eau.

ΘΕΜΑ 126.

Ἐπληρώσατε τὸ τουφέκιον; — Ἐπλήρωσα αὐτό. — Ἐπλήρωσεν ὁ Θεῖός σας τὰ βιβλία; — Τὰ ἐπλήρωσεν. — Ἐπληρώσατε τὸν ῥάπτην διὰ τὰ ἐνδύματα; — Τὸν ἐπλήρωσα δι' αὐτά. — Ἐπλήρωσες τὸν ἔμπορον διὰ τὸν ἵππον; — Δὲν τοῦ τὸν ἐπλήρωσα ἀκόμη. — Ἐπληρώσαμεν τὰς

(*) Ἡ λέξις devoir σημαίνει πρὸς τούτοις ἔργον, σπούδασμα μαθητοῦ, πᾶσαν ἐν γένει γραπτὴν ἐργασίαν, ἐπιβαλλομένην αὐτῷ ὑπὸ διδασκάλου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

χειρίδας μας;—Τὰς ἐπληρώσαμεν.—Ἐπλήρωσεν ἤδη ἡ ἐξαδέλφη σας τὰ σανδάλιά της;—Δὲν τὰ ἐπλήρωσεν ἀκόμη.—Σᾶς πληρόνει ὁ ἀδελφός μου ὅ,τι σᾶς χρεωστεῖ;—Μοὶ τὸ πληρόνει.—Πληρόνετε ὅ,τι χρεωστεῖτε;—Πληρόνω ὅ,τι χρεωστῶ.—Ἐπληρώσατε τὸν ἀρτοποιόν;—Τὸν ἐπλήρωσα.—Ἐπλήρωσεν ὁ θεῖός σας τὸν κρεωπώλην διὰ τὸ βωδινόν;—Τοῦ τὸ ἐπλήρωσεν.—Ἐπληρώσατε τὸν ἔμπορον διὰ τὸν οἶνον ἀφοῦ τὸν ἐπίετε;—Τὸν ἐπλήρωσα ἀφοῦ τὸν ἔπιον.—Τίς ἔθραυσε τὸ μαχαίριόν μου;—Τὸ ἔθραυσα ἀφοῦ ἔκοψα τὸν ἄρτον.—Ἔθραυσεν ὁ υἱός σας τὰ σιδηρᾶ κονδύλιά μου;—Τὰ ἔθραυσεν (il les à cassées) ἀφοῦ ἔγραψε τὰς ἐπιστολάς του.—Πότε ἡ ἀδελφή σας ἔθραυσε τὰ κύπελλα;—Τὰ ἔθραυσεν ἀφοῦ ἔπιε τὸν καφέν.—Τί ἐκάματε ἀφοῦ ἐτελειώσατε τὰ θέματά σας;—Ὑπῆγα εἰς τοῦ ἐξαδέλφου μου διὰ νὰ τὸν ὁδηγήσω εἰς τὸ θέατρον.—Πῶς ὁμιλῶ;—Ὁμιλεῖτε καθὼς πρέπει.—Πῶς ἔγραψεν ὁ ἐξάδελφός μου τὰ θέματά του;—Τὰ ἔγραψε καθὼς πρέπει.—Πῶς ἔκαμαν τὰ τέκνα μου τὰ χρέη των;—Τὰ ἔκαμαν καλῶς.—Κάμνει ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὸ χρέος του;—Τὸ κάμνει πάντοτε.—Κάμνετε τὸ χρέος σας;—Κάμνω ὅ,τι δύναμαι.—Τί ζητεῖτε παρὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου (à cet homme);—Τοῦ ζητῶ χρήματα.—Τί ζητεῖ ἀπὸ ἐμὲ τὸ παιδίον τοῦτο;—Σᾶς ζητεῖ χρήματα.—Ζητεῖτε ἀπὸ ἐμὲ τίποτε;—Σᾶς ζητῶ ἓν πεντάφραγκον.—Μοῦ ζητεῖτε τὸν ἄρτον;—Σᾶς τὸν ζητῶ.—Ἀπὸ ποῖον ἄνθρωπον ζητεῖτε χρήματα;—Ζητῶ ἀπὸ ἐκεῖνον ἀπὸ τὸν ὁποῖον (à celui à qui) ζητεῖτε.—Ἀπὸ ποίους ἐμπόρους ζητεῖτε χρήματα;—Ζητῶ ἀπὸ ἐκείνους οἵτινες κατοικοῦσιν εἰς τὴν ὁδὸν Γουλλιέλμου.—Τί ζητεῖτε ἀπὸ τὸν ἀρτοποιόν;—Τοῦ ζητῶ ἄρτον.—Ζητεῖτε κρέας παρὰ τοῦ κρεωπώλου (au boucher);—Ζητῶ παρ' αὐτοῦ.

ΘΕΜΑ 127.

Ζητεῖτε βωδινὸν ἀπὸ τοὺς κρεωπώλας;—Τοὺς ζητῶ.—Μοῦ ζητεῖς τὴν ῥάβδον;—Σοῦ τὴν ζητῶ.—Σοῦ ζητεῖ τὸ βιβλίον;—Μοῦ τὸ ζητεῖ.—Τί ἐζητήσατε ἀπὸ τὸν Ἄγγλον;—Τοῦ ἐζήτησα τὸ βύρσινον κιβώτιόν μου.—Σᾶς τὸ ἔδωκε;—Μοὶ τὸ ἔδωκε.—Ἀπὸ τίνα ἐζήτησεν ἡ μήτηρ σας ζάχαριν;—Ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν γειτόνισσαν.—Ποίους ἐπλήρωσεν ὁ ἀδελφός σας διὰ τὰ σανδάλιά του;—Ἐπλήρωσε τοὺς σαυτοτόμους.—Ποίους ἐπληρώσαμεν διὰ τὸν ἄρτον;—Ἐπληρώσαμεν τοὺς ἀρτοποιούς μας.—Πόσων ἐτῶν εἶσαι;—Δὲν εἶμαι ἀκριβῶς δέκα ἐτῶν.—Μανθάνεις ἤδη τὴν Γαλλικήν;—Τὴν μανθάνω ἤδη.—Ἐξεύρει ὁ ἀδελφός σου τὴν Γερμανικήν;—Δὲν τὴν ἐξεύρει.—Διατί δὲν τὴν ἐξεύρει;—Διότι δὲν ἔσχε καιρὸν νὰ τὴν μάθῃ.—Εἶναι ὁ πατήρ σας εἰς τὴν οἰκίαν του;—Ὄχι, ἀνεχώρησεν, ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου εἶναι εἰς τὴν οἰ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κίαν.—Ποῦ ὑπῆγεν ὁ πατήρ σας;—Ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.—Ὑπήγετε ἐκεῖ κἀμμίαν φοράν;—Ποτὲ δὲν ὑπῆγα.—Σκοπεύετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ θέρος τοῦτο;—Σκοπεύω νὰ ὑπάγω.—Σκοπεύετε νὰ μείνητε ἐκεῖ πολὺν καιρόν;—Σκοπεύω νὰ μείνω ἐκεῖ τὸ θέρος (pendant).—Ἕως πότε μένει ὁ ἀδελφός σας εἰς τὴν οἰκίαν;—Ἕως τὸ μεσημέριον.—Ἐβάψατε (M.) τὰς χειρίδας σας;—Τὰς ἔβαψα.—Πῶς τὰς ἐβάψατε;—Τὰς ἔβαψα κιτρίνας.—Ἐγευματίσατε ἤδη;—Ὄχι ἀκόμη.—Ποίαν ὥραν γευματίζετε;—Γευματίζω εἰς τὰς ἕξ.—Εἰς τίνος οἰκίαν (chez qui) γευματίζετε;—Γευματίζω εἴς τινος φίλου μου.—Μετὰ τίνος ἐγευματίσατε χθές;—Ἐγευμάτισα μετά τινος τῶν συγγενῶν μου.—Τί ἐφάγετε;—Ἐφάγαμεν καλὸν ἄρτον, κρέας, καὶ πλακούντια.—Τί ἐπίετε;—Ἐπίομεν καλὸν οἶνον καὶ ἐξαίρετον ζῦθον.—Ποῦ γευματίζει ὁ θεῖός σας σήμερον;—Γευματίζει εἰς τὴν οἰκίαν μας.—Ποίαν ὥραν δειπνεῖ ὁ πατήρ σας;—Δειπνεῖ εἰς τὰς ἐννέα.—Δειπνεῖτε ἐνωρίτερα ἀπὸ αὐτόν (que lui);—Δειπνῶ ἀργότερα ἀπὸ αὐτόν.

ΘΕΜΑ 128.

Ποῦ πηγαίνετε;—Πηγαίνω εἴς τινος συγγενοῦς μου διὰ νὰ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ.—Θέλεις νὰ κρατήσῃς τὰς χειρίδας μου;—Θέλω νὰ τὰς κρατήσω.—Τίς κρατεῖ τὸν πῖλόν μου;—Ὁ υἱός σας τὸν κρατεῖ.—Κρατεῖς τὴν ῥάβδον μου;—Τὴν κρατῶ.—Κρατεῖτε τί(ποτε);—Κρατῶ τὸ τουφέκιόν σας.—Τίς ἐκράτησε τὸ βιβλίον μου;—Ὁ ὑπηρέτης σας τὸ ἐκράτησε.—Θέλετε νὰ δοκιμάσητε νὰ ὁμιλήσητε;—Θέλω νὰ δοκιμάσω.—Ἐδοκίμασέ ποτε ὁ μικρὸς ἀδελφός σας νὰ κάμῃ θέματα;—Ἐδοκίμασεν.—Ἐδοκίμασέ ποτε ἡ μικρὰ ἐξαδέλφη σας νὰ κάμῃ βαλάντιον;—Οὐδέ ποτε ἐδοκίμασε νὰ κάμῃ.—Ἐδοκιμάσατέ ποτε νὰ κάμητε πίλους;—Ποτὲ δὲν ἐδοκίμασα νὰ κάμω (un).—Τίνα ζητεῖτε;—Ζητῶ τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἐπώλησε τὸν ἵππον.—Ζητεῖ τινὰ ὁ συγγενής σας;—Ζητεῖ φίλον του τινά.—Ζητοῦμεν τινά;—Ζητοῦμεν ἕνα ἐκ τῶν γειτόνων μας.—Τίνα ζητεῖς;—Ζητῶ ἕνα ἐκ τῶν (un de) φίλων μας.—Ζητεῖτε κἀνένα ἐκ τῶν ὑπηρετῶν μου (un de);—Ὄχι· ζητῶ ἕνα ἐκ τῶν ἰδικῶν μου.—Ἐδοκιμάσατε νὰ ὁμιλήσητε εἰς τὸν θεῖόν σας;—Ἐδοκίμασα νὰ τῷ ὁμιλήσω.—Ἐπροσπαθήσατε νὰ ἴδητε τὸν πατέρα μου;—Ἐπροσπάθησα νὰ τὸν ἴδω.—Σᾶς ἐδέχθη;—Δὲν μὲ ἐδέχθη.—Ἐδέχθη τοὺς ἀδελφούς σας;—Τοὺς ἐδέχθη.—Ἠδυνήθητε νὰ ἴδητε τὸν συγγενῆ σας;—Δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸν ἴδω.—Ἠδυνήθητε νὰ ἴδητε τὴν μητέρα τοῦ φίλου μας;—Δὲν ἠδυνήθην νὰ τὴν ἴδω.—Σᾶς ἐδέχθη ἡ μήτηρ μου;—Δὲν μὲ ἐδέχθη.—Ἐδέχθη τὰς ἀδελφάς μου;—Τὰς ἐδέχθη.—Πότε τὰς ἐδέχθη;—Τὰς ἐδέχθη σήμερον τὸ πρωΐ.—Τί ἐκάματε ἀφοῦ ἐγράψατε τὰ θέματά σας;—Ἔγραψα τὸ γραμ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μ'τιόν μου, ἀφοῦ ἔγραψα αὐτά.—Τίνα ζητεῖτε;—Ζητῶ τὸν ῥάπτην.—Τίνα ζητεῖ ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Ζητεῖ ὑμᾶς.—Σᾶς ζητοῦσι;—Μὲ ζητοῦσι.—Δὲν σᾶς ζητοῦσι· ζητοῦσιν ἕνα ἐκ τῶν φίλων σας.—Ζητεῖτε τὸν ἰατρόν;—Τὸν ζητῶ.—Τί ζητεῖ ὁ μικρὸς ἀδελφός σας;—Ζητεῖ ἓν μικρὸν κομμάτιον ἄρτου (un petit morceau de pain).—Δὲν ἐπρογευμάτισεν ἀκόμη;—Ἐπρογευμάτισεν, ἀλλὰ πεινᾷ ἀκόμη.—Τί ζητεῖ ὁ θεῖός σας;—Ζητεῖ ἓν ποτήριον οἴνου.—Δὲν ἔπιεν ἤδη;—Ἔπιεν ἤδη, ἀλλ' ἀκόμη διψᾷ.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΑ'.

Ἐκεῖνος ὅστις,—ἐκεῖνον ὅστις.

Παρατηρεῖν.

Παρατηρεῖτε (βλέπετε) τὸν ἄνθρωπον ὅστις ἔρχεται;
Παρατηρῶ ἐκεῖνον ὅστις ἔρχεται.
Παρατηρεῖς τὴν κυρίαν ἥτις εἶναι εἰς τὴν ἅμαξαν;
Παρατηρῶ ἐκείνην ἥτις εἶναι ἐκεῖ.
Παρατηρεῖτε τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες πηγαίνουσιν εἰς τὴν ἀποθήκην;
Παρατηρῶ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες πηγαίνουσιν ἐκεῖ.

Τί καιρὸς εἶναι;
Εἶναι καλὸς καιρὸς τώρα.
(κ. κάμνει καλὸν καιρὸν τώρα).
Τί καιρὸς ἦτο χθές;
Ἦτο καλὸς καιρὸς χθές;
Ἦτο κακὸς καιρὸς χθές.
Εἶναι καλὸς καιρὸς τώρα (ἢ κάμνει καλὸν καιρὸν σήμερον) τὸ πρωΐ.

Εἶναι ζέστη (κάμνει ζέστην).

Εἶναι ζέστη (ἢ κάμνει ζέσην);
Εἶναι πολλὴ ζέστη (ἢ κάμνει...).

LEÇON XXXI.

Celui qui.

Apercevoir. γ'.

Apercevez-vous l'homme qui vient?
J'aperçois celui qui vient.
Apercevez-vous la dame qui est dans la voiture?
J'aperçois celle qui y est.
Apercevez-vous les hommes qui vont au magasin?
J'aperçois ceux qui y vont.

Quel temps fait-il?
Il fait beau temps à présent.

Quel temps a-t-il fait hier.
A-t-il fait beau temps hier?
Il a fait mauvais temps hier.
Il fait beau temps ce matin.

Il fait chaud.

Fait-il chaud?
Il fait très-chaud.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εἶναι κρύον.	Il fait froid.
Εἶναι πολὺ κρύον.	Il fait très-froid.
Δὲν εἶναι οὔτε ζέστη, οὔτε κρύον.	Il ne fait ni chaud ni froid.
Σκότος (καὶ ἐπίθ. σκοτεινὸς, ζοφερός).	Obscur. / Sombre.
Φῶς (καὶ ἐπίθ. φωτεινός).	Clair.
Εἶναι σκοτεινὰ εἰς τὴν ἀποθήκην σας.	Il fait sombre dans votre magasin.
Εἶναι σκοτεινὰ εἰς τὴν σιταποθήκην του;	Fait-il sombre dans son grenier?
Εἶναι σκοτεινὰ ἐκεῖ.	Il y fait sombre.
Τὸ φῶς τῆς σελήνης (φεγγάρι).	Le clair de lune.
Ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη.	Le soleil, la lune.
Λάμπει ἡ σελήνη. (Εἶναι φεγγάρι).	Il fait clair de lune.
Εἶναι θερμὸς ὁ ἥλιος.	Il fait trop de soleil.
Ὑγρασία (ἐπίθ. ὑγρός).	Humide.
Αὐχμὸς (ἐπίθ. αὐχμηρός). / Ξηρασία (ἐπίθ. ξηρός).	Sec.
Εἶναι ὑγρασία;	Fait-il humide?
Δὲν εἶναι ὑγρασία.	Il ne fait pas humide.
Εἶναι ξηρασία.	Il fait sec.
Εἶναι πολλὴ ξηρασία.	Il fait trop sec.
Πνιγηρός.	Étouffant.

Παρατ. αʹ. Τὰ ἐπίθετα obsur, sombre, clair, humide, sec λαμβάνονται καὶ ὡς ἀρσενικὰ οὐσιαστικά.

Γεύεσθαι, δοκιμάζειν.	*Goûter. αʹ.*
Ἐγεύθητε τὸν οἶνον τοῦτον;	Avez-vous goûté ce vin?
Τὸν ἐγεύθην.	Je l'ai goûté.
Πῶς σᾶς φαίνεται;	Comment le trouvez-vous?
Μοὶ φαίνεται καλός.	Je le trouve bon.
Δὲν μοὶ φαίνεται καλός.	Je ne le trouve pas bon.

Ἀγαπᾶν, στέργειν, εὐαρεστεῖσθαι εἴς τι.	*Aimer. αʹ.*
Ἀγαπῶ τοὺς ἰχθύας. / Μοὶ ἀρέσκουσιν οἱ ἰχθύες.	J'aime le poisson (ἐπὶ ἐνικ.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀγαπᾷ τὰ ὀρνίθια. Il aime le poulet.
Ἀγαπᾶτε τὸν ζῦθον; Aimez-vous la bière?
Ὄχι, ἀγαπῶ τὸν μηλίτην. Non, j'aime le cidre.

Ἀγαπᾶτε νὰ ἴδητε τὸν ἀδελφόν μου; Aimez-vous à voir mon frère?
Ἀγαπῶ νὰ τὸν ἴδω. J'aime à le voir.
Ἀγαπῶ νὰ κάμω αὐτό. J'aime à le faire.
Ἀγαπᾷ νὰ σπουδάζῃ. Il aime à étudier.

Ἀπομνημονεύειν, ἐκμανθάνειν, ἀποστηθίζειν. *Apprendre par coeur.*

Ὁ μαθητὴς (φοιτητὴς σχολείου). L'écolier.
Ὁ μαθητής. L'élève.
Ὁ ἀξιωματικός. L'officier.

Ἀγαπῶσιν οἱ μαθηταί σας νὰ ἀποστηθίζωσι; Vos écoliers aiment-ils à apprendre par cœur?
Δὲν ἀγαπῶσι νὰ ἀποστηθίζωσι. Ils n'aiment pas à apprendre par cœur.

Ἀπεστηθίσατε τὰ μαθήματά σας; Avez-vous appris vos leçons par cœur?
Τὰ ἀπεστηθίσαμεν. Nous les avons apprises.

Ἅπαξ τῆς ἡμέρας, ἢ μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν. *Une fois par jour.*

Τρὶς τοῦ μηνὸς ἢ τρεῖς φορὰς τὸν μῆνα. Trois fois *par* mois.
Τόσα τὸ ἔτος (ἢ κατ' ἔτος). Tant *par* an.
Τόσα καθ' ἕκαστον. Tant *par* tête.
(κ. λ. τόσα τὸ κεφάλι).
Τόσα ἀνὰ στρατιώτην. Tant *par* soldat.
Ἑξάκις τοῦ ἔτους, ἢ ἓξ φορὰς τὸ ἔτος. Six fois *par* an.

Ἐνωρὶς τὸ πρωΐ. *Le matin de bonne heure.*

Ἐξερχόμεθα ἐνωρὶς τὸ πρωΐ. Nous sortons le matin de bonne heure.

Πότε ἐξῆλθεν ὁ πατήρ σας; Quand votre père est-il sorti?
Πότε ἐξῆλθεν ἡ μήτηρ σας; Quand votre mère est-elle sortie?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁμιλεῖν περί τινος ἀνθρώπου ἢ πράγματος. — *Parler de quelqu'un ou de quelque chose.*

Περὶ τίνος ὁμιλεῖτε; — De qui parlez-vous?
Ὁμιλοῦμεν περὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸν ὁποῖον γνωρίζετε. — Nous parlons de l'homme que vous connaissez.
Περὶ τίνος ὁμιλοῦσιν (οὗτοι ἢ αὗται); — De quoi parlent-ils (elles)?
Ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ καιροῦ. — Ils parlent du temps.

Ὁ καιρός. — Le temps.
Ὁ στρατιώτης. — Le soldat.
Ὡσαύτως, ἐπίσης, καί. — Aussi.

Νὰ ἦναί τις εὐχαριστημένος ἀπό τινα ἢ ἀπό τι. — *Être content de quelqu'un ou de quelque chose.*

Εἶσθε εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; — Êtes-vous content de cet homme?
Εἶμαι εὐχαριστημένος ἐξ αὐτοῦ ἢ ἀπὸ αὐτόν. — J'en suis content.
Εἶσθε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ νέον ἔνδυμά σας; — Êtes-vous content de votre habit neuf?
Εἶμαι εὐχαριστημένος. — J'en suis content.
Ἐκ τίνος (ἢ ἀπὸ τί) εἶσθε εὐχαριστημένος; — De quoi êtes-vous content?

Δυσηρεστημένος. — Mécontent.

Εἶμαι δυσηρεστημένος ἀπὸ αὐτόν. — J'en suis mécontent.
Εἶμαι δυσηρεστημένη ἀπὸ αὐτόν. — J'en suis mécontente.

Ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ φίλου μας. — On parle de notre ami.
Ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ. — On en parle.
Ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ βιβλίου σας. — On parle de votre livre.
Ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ. — On en parle.

Ἄν. — *Si.*

Σκοπεύω (ἢ ἔχω κατὰ νοῦν) νὰ σᾶς πληρώσω, ἂν λάβω τὰ χρήματά μου. — Je compte vous payer, *si* je reçois mon argent.
Σκοπεύετε νὰ ἀγοράσητε ξύλα; — Comptez-vous acheter du bois?
Σκοπεύω νὰ ἀγοράσω, ἂν μὲ πληρώσωσιν ὅ,τι μοὶ χρεωστοῦσι. — Je compte en acheter, si l'on me paie ce qu'on me doit.
Σκοπεύω καὶ ἐγὼ νὰ σᾶς πληρώσω. — Je compte aussi vous payer.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 129.

Παρατηρεῖτε (apercevoir) τὸν ἄνθρωπον ὅστις ἔρχεται; — Δὲν τὸν παρατηρῶ. — Παρατηρεῖτε τὰ τέκνα τοῦ στρατιώτου; — Τὰ παρατηρῶ. — Παρατηρεῖτε τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες παγαίνουσιν εἰς τὸν κῆπον; — Δὲν παρατηρῶ ἐκείνους οἵτινες πηγαίνουσιν εἰς τὸν κῆπον, ἀλλ' ἐκείνους οἵτινες πηγαίνουσιν εἰς τὴν ἀγοράν. — Παρατηρεῖ ὁ ἀδελφός σας τὸν ἀξιωματικὸν ὅστις τῷ ἐδάνεισε χρήματα; — Δὲν παρατηρεῖ ἐκεῖνον ὅστις τῷ ἐδάνεισεν, ἀλλ' ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον ἐδάνεισεν. — Βλέπεις τὰ παιδία τὰ ὁποῖα μελετῶσι; — Δὲν βλέπω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μελετῶσιν, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παίζουσι. — Παρατηρεῖς τίποτε; — Δὲν παρατηρῶ οὐδέν. — Παρετηρήσατε τὰς οἰκίας τῶν γονέων μου; — Τὰς παρετήρησα. — Ποῦ τὰς παρετηρήσατε; — Τὰς παρετήρησα εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆς ὁδοῦ. — Σᾶς ἀρέσκει ὁ μέγας πῖλος; — Δέν μοι ἀρέσκει ὁ μέγας πῖλος, ἀλλὰ τὸ μέγα ἀλεξίβροχον. — Τί ἀγαπᾶτε νὰ κάμητε; — Ἀγαπῶ νὰ γράφω. — Ἀγαπᾶτε νὰ βλέπητε τὰ μικρὰ τέκνα μου; — Ἀγαπῶ νὰ τὰ βλέπω. — Ἀγαπᾶτε τὸν οἶνον; — Τὸν ἀγαπῶ. — Ἀγαπᾷ ὁ ἀδελφός σας τὸν ζῦθον; — Δὲν τὸν ἀγαπᾷ. — Τί ἀγαπῶσιν οἱ στρατιῶται; — Ἀγαπῶσι τὸν οἶνον. — Ἀγαπᾷς τὸ τεῖον ἢ τὸν καφέν; — Ἀγαπῶ ἀμφότερα. — Ἀγαπῶσι τὰ παιδία ταῦτα νὰ μελετῶσιν; — Ἀγαπῶσι νὰ μελετῶσι καὶ νὰ παίζωσιν. — Ἀγαπᾶτε νὰ γράφητε καὶ νὰ ἀναγινώσκητε; — Ἀγαπῶ νὰ γράφω καὶ νὰ ἀναγινώσκω. — Πόσας φορὰς τὴν ἡμέραν τρώγετε; — Τέσσαρας φοράς. — Πόσας φορὰς τὴν ἡμέραν πίνουσι τὰ τέκνα σας; — Πίνουσι πολλὰς φορὰς τὴν ἡμέραν. — Πίνετε τόσον συχνὰ, ὅσον αὐτός; — Πίνω συχνότερα. — Πηγαίνετε συχνὰ εἰς τὸ θέατρον; — Πηγαίνω κἄποτε. — Πόσας φορὰς τὸν μῆνα πηγαίνετε; — Πηγαίνω μόνον μίαν φορὰν τὸν μῆνα. — Πόσας φορὰς τὸ ἔτος πηγαίνει ὁ ἐξάδελφός σας εἰς τὸ θέατρον; — Πηγαίνει δύο φορὰς τὸ ἔτος. — Πόσας φορὰς τὸν χρόνον πηγαίνετε εἰς τὸν χορόν; — Δὲν ὑπάγω ποτέ. — Πηγαίνετε ἐκεῖ τόσον συχνὰ ὅσον αὐτός; — Δὲν πηγαίνω. — Πηγαίνει ὁ ὑπηρέτης σας συχνὰ εἰς τὴν ἀγοράν; — Πηγαίνει κάθε πρωΐ.

ΘΕΜΑ 130.

Πηγαίνετε συχνὰ εἰς τοῦ θείου μου; — Πηγαίνω μίαν φορὰν τὸ ἔτος. — Ἀγαπᾶτε τὰ ὀρνίθια (le poulet ένικ.); — Ἀγαπῶ τὰ ὀρνίθια, ἀλλὰ δὲν ἀγαπῶ τοὺς ἰχθύας (le poisson ένικ.). — Τί ἀγαπᾶτε; — Ἀγαπῶ ἓν κομμάτιον ἄρτου καὶ ἓν ποτήριον οἴνου. — Μανθάνετε ἐκ στήθους; — Δὲν μοὶ ἀρέσκει νὰ μανθάνω ἐκ στήθους. — Ἀγαπῶσιν οἱ μαθηταί σας νὰ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μανθάνωσιν ἐκ στήθους;—Θέλουσι νὰ μελετῶσιν, ἀλλὰ δὲν θέλουσι νὰ μανθάνωσιν ἐκ στήθους.—Πόσα θέματα κάμνουσι τὴν ἡμέραν;—Δὲν κάμνουσιν εἰμὴ δύο, ἀλλὰ τὰ κάμνουσι καθὼς πρέπει.—Ἠδυνήθητε νὰ ἀναγνώσητε τὸ γραμμάτιον τὸ ὁποῖον σᾶς ἔγραψα;—Ἠδυνήθην νὰ τὸ ἀναγνώσω.—Τὸ ἐκαταλάβετε;—Τὸ ἐκατάλαβα.—Καταλαμβάνετε τὸν ἄνθρωπον ὅστις σᾶς ὁμιλεῖ;—Δὲν τὸν καταλαμβάνω.—Διατί δὲν τὸν καταλαμβάνετε;—Διοτι ὁμιλεῖ πολὺ κακῶς.—Ἐξεύρει ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὴν Γαλλικήν;—Αὐτὸς τὴν ἐξεύρει, ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὴν ἐξεύρω.—Διατί δὲν τὴν μανθάνετε;—Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ τὴν μάθω.—Σκοπεύετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸ θέατρον τὸ ἑσπέρας;—Σκοπεύω νὰ ὑπάγω, ἂν ὑπάγητε.—Σκοπεύει ὁ πατήρ σας νὰ ἀγοράσῃ τοῦτον τὸν ἵππον;—Σκοπεύει νὰ τὸν ἀγοράσῃ, ἂν λάβῃ τὰ χρήματά του.—Σκοπεύει ὁ φίλος σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν;—Σκοπεύει νὰ ὑπάγῃ, ἂν τῷ πληρώσωσιν ὅτι τῷ χρεωστοῦσι.—Σκοπεύετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν συναυλίαν;—Σκοπεύω νὰ ὑπάγω, ἂν ὑπάγῃ ὁ φίλος μου.—Σκοπεύει ὁ ἀδελφός σας νὰ σπουδάσῃ τὴν Γαλλικήν;—Σκοπεύει νὰ τὴν σπουδάσῃ, ἂν εὕρῃ καλὸν διδάσκαλον.—Ἕως πότε εἰργάσθητε χθὲς τὸ ἑσπέρας;—Εἰργάσθην ἕως τὰς δέκα (heures) καὶ ἡμίσειαν.—Ἡ ἀδελφή σας ἐργάζεται ὁμοίως μεθ' ὑμῶν;—Ἐργάζεται ὁμοίως.

ΘΕΜΑ 131.

Πῶς εἶναι ὁ καιρὸς σήμερον;—Εἶναι πολὺ καλὸς καιρός.—Ἦτο καλὸς καιρὸς χθές;—Ἦτο κακὸς καιρὸς χθές.—Πῶς ἦτον ὁ καιρὸς τὸ πρωΐ;—Ἦτο κακὸς καιρός, ἀλλὰ τώρα εἶναι καλὸς καιρός.—Εἶναι ζέστη;—Εἶναι πολλὴ ζέστη.—Δὲν εἶναι κρύον;—Δὲν εἶναι κρύον.—Εἶναι ζέστη ἢ κρύον;—Δὲν εἶναι οὔτε ζέστη οὔτε κρύον.—Ὑπήγετε προχθὲς εἰς τὸν κῆπον;—Δὲν ὑπῆγα, διότι ἦτο κακὸς καιρός.—Σκοπεύετε νὰ ὑπάγητε αὔριον;—Σκοπεύω νὰ ὑπάγω, ἂν ἦναι καλὸς καιρός.—Φέγγει μέσα εἰς τὸ γραφεῖόν σας;—Δὲν φέγγει.—Θέλετε νὰ ἐργασθῆτε ἐντὸς τοῦ ἰδικοῦ μου;—Θέλω νὰ ἐργασθῶ (y).—Φέγγει ἐκεῖ μέσα (y);—Φέγγει πολύ (il y fait très-clair).—Διατί δὲν δύναται ὁ ἀδελφός σας νὰ ἐργάζηται ἐντὸς τῆς ἀποθήκης του;—Δὲν δύναται νὰ ἐργάζηται, διότι εἶναι πολὺ σκοτεινὰ ἐκεῖ μέσα.—Ποῦ εἶναι πολὺ σκοτεινά;—Εἰς τὴν ἀποθήκην του.—Φέγγει ἐντὸς τῆς τρύπας ταύτης;—Εἶναι σκότος ἐκεῖ μέσα.—Εἶναι ξηρασία;—Εἶναι πολλὴ ξηρασία.—Εἶναι ὑγρασία;—Δὲν εἶναι ὑγρασία, εἶναι πολλὴ ξηρασία.—Λάμπει ἡ σελήνη;—Δὲν λάμπει ἡ σελήνη, εἶναι πολλὴ ὑγρασία.—Περὶ τίνος ὁμιλεῖ ὁ θεῖός σας;—Ὁμιλεῖ περὶ τοῦ καλοῦ καιροῦ.—Περὶ τίνος ὁμιλοῦσιν οὗτοι οἱ ἄνθρωποι;—Ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ καιροῦ.—Δὲν ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ ἀνέμου;—Ὁμιλοῦσι καὶ περὶ αὐτοῦ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(en aussi).—Ὁμιλεῖς περὶ τοῦ θείου μου;—Δὲν ὁμιλῶ περὶ αὐτοῦ.—Περὶ τίνος ὁμιλεῖς;—Ὁμιλῶ περὶ σοῦ καὶ περὶ τῶν γονέων σου.—Ζητεῖτε τινά; — Ζητῶ τὸν ἐξάδελφόν σας.—Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του; —Ὄχι, εἶναι εἰς τοῦ καλλίστου φίλου του.

ΘΕΜΑ 132.

Ἐγεύθητε τοῦτον τὸν οἶνον; — Τὸν ἐγεύθην.—Πῶς σᾶς φαίνεται (comment le trouvez-vous?).—Μοὶ φαίνεται καλός. — Πῶς φαίνεται εἰς τὸν ἐξάδελφόν σας ὁ ζῦθος οὗτος; — Δὲν τῷ φαίνεται καλός. — Ποῖον οἶνον θέλετε νὰ γευθῆτε; — Θέλω νὰ γευθῶ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐγεύθητε.—Θέλετε νὰ δοκιμάσητε τοῦτον τὸν καπνόν;—Τὸν ἐδοκίμασα ἤδη.—Πῶς σᾶς φαίνεται;—Μοὶ φαίνεται καλός.—Διατὶ δὲν γεύεσθε τὸν μηλίτην τοῦτον;—Διότι δὲν διψῶ.—Διατὶ δὲν γεύεται ὁ φίλος σας τοῦτο τὸ βῳδινόν;—Διότι δὲν πεινᾷ.—Περὶ τίνος ὡμίλησαν (on);—Ὡμίλησαν περὶ τοῦ φίλου σας.—Δὲν ὡμίλησαν περὶ τῶν ἰατρῶν;—Δὲν ὡμίλησαν περὶ αὐτῶν.—Δὲν ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ ἀνθρώπου, περὶ τοῦ ὁποίου (dont) ὡμιλήσαμεν; —Ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ. — Ὡμίλησαν περὶ τῶν εὐγενῶν; — Ὡμίλησαν.—Ὡμίλησαν περὶ ἐκείνων περὶ τῶν ὁποίων (dont) ὁμιλοῦμεν;—Δὲν ὡμίλησαν περὶ ἐκείνων περὶ τῶν ὁποίων (de ceux dont) ὁμιλοῦμεν, ἀλλ' ὡμίλησαν περὶ ἄλλων. — Ὡμίλησαν περὶ τῶν τέκνων μας ἢ περὶ τῶν τῶν γειτόνων μας;—Δὲν ὡμίλησαν οὔτε περὶ τῶν ἰδικῶν μας οὔτε περὶ τῶν τῶν γειτόνων μας.—Περὶ ποίων τέκνων ὡμίλησαν;—Ὡμίλησαν περὶ τῶν τοῦ διδασκάλου μας. —Ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ βιβλίου μου;—Ὁμιλοῦσιν.—Εἶσθε εὐχαριστημένος ἀπὸ τοὺς μαθητάς σας;—Εἶμαι εὐχαριστημένος.—Πῶς μελετᾷ ὁ ἀδελφός μου;—Μελετᾷ καλῶς.—Πόσα θέματα ἐμελετήσατε;—Ἐμελέτησα ἤδη τεσσαράκοντα καὶ ἕν.—Εἶναι εὐχαριστημένος ὁ διδάσκαλός σας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του;—Εἶναι εὐχαριστημένος.—Εἶναι εὐχαριστημένος ὁ διδάσκαλός σας ἀπὸ τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν;—Εἶναι εὐχαριστημένος.—Ἐλάβετε ἐπιστολήν;—Ἔλαβον μίαν.—Θέλετε νὰ ἀποκριθῆτε εἰς αὐτήν; — Μέλλω (je vais) νὰ ἀποκριθῶ εἰς αὐτήν. —Πότε τὴν ἐλάβετε;—Τὴν ἔλαβον σήμερον τὸ πρωῒ ἐνωρίς.—Εἶσθε εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτήν; —Δὲν εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτήν. —Σᾶς ζητεῖ ὁ φίλος σας χρήματα;—Μὲ ζητεῖ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΜΒ'. LEÇON XXXII.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

(*Des verbes passifs*).

Οἱ Γάλλοι δὲν ἔχουσιν ἴδιον τύπον παθητικῶν ῥημάτων, ἀλλ' ἀναπληροῦσιν αὐτὸν διὰ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος être καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, ὅστις εἶναι ὁ μόνος παρ' αὐτοῖς παθητικὸς τύπος. Οὕτω δὲ πᾶν ἐνεργητικὸν ῥῆμα γίνεται παθητικὸν, προστιθεμένης τῆς παθητικῆς αὐτοῦ μετοχῆς εἰς πᾶν πρόσωπον παντὸς χρόνου τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος être (*).

Ἐνεργητικὴ φωνή. (*Voix active*).		Παθητικὴ φωνή. (*Voix passive*).	
Ἀγαπῶ.	J'aime.	Ἀγαπῶμαι.	Je suis aimé.
Ὁδηγεῖς.	Tu conduis.	Ὁδηγεῖσαι.	Tu es conduit.
Ἐπαινεῖ.	Il loue.	Ἐπαινεῖται.	Il est loué.
Ἀκούομεν.	Nous entendons.	Ἀκουόμεθα.	Nous sommes entendus.
Τιμωρεῖτε.	Vous punissez.	Τιμωρεῖσθε.	Vous êtes punis.
Κατηγοροῦσιν.	Ils blâment.	Κατηγοροῦνται.	Ils sont blâmés.

Τὸ θηλυκὸν ἀκολουθεῖ τὸν γενικὸν περὶ καταλήξεώς του κανόνα, προσλαμβάνον e καὶ εἰς τὴν Μετοχὴν, ὡς καὶ εἰς τὰ Ἐπίθετα, οἷον·

Ἀγαπῶμαι.	Je suis aimée.
Ὁδηγεῖσαι.	Tu es conduite.
Ἀκουόμεθα.	Nous sommes entendues.

Ἐπαινεῖν.	Louer. α'.
Κολάζειν, τιμωρεῖν.	Punir. β'.
Ψέγειν, μέμφεσθαι, κατηγορεῖν.	Blâmer. α'.

(*) Κατὰ νεωτέρους Γραμματικοὺς, λεπτολογοῦντας περὶ τὰ τοιαῦτα, ἡ Γαλλικὴ γλῶττα δὲν ἔχει παθητικὴν φωνὴν, ἀλλ' εἶναι κυρίως αὐτὸ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα μετὰ μετοχῆς, οἷον ὡς λέγομεν je suis content, εἶμαι εὐχαριστημένος, οὕτω καὶ je suis aimé, εἶμαι ἠγαπημένος· καὶ ἀληθὲς μὲν λέγουσιν ὅτι τὸ je suis aimé (ἀγαπῶμαι), ἢ je suis frappé (δέρομαι) κτλ. ὑπονοεῖ ἐνέργειαν γινομένην ὑπὸ ἄλλου εἰς ἄλλον, ἀλλ'

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὑπὸ, ἀπὸ, παρά.	*Par ἤ De.*
Ὑπ' ἐμοῦ (ἤ) ἀπὸ ἐμέ.	De (ἤ) par moi.
Ὑφ' ἡμῶν (ἤ) ἀπὸ ἡμᾶς.	De (ἤ) par nous.
Ὑπὸ σοῦ (ἤ) ἀπὸ σέ.	De (ἤ) par toi.
Ὑφ' ὑμῶν (ἤ) ἀπὸ σᾶς.	De (ἤ) par vous.
Ὑπ' αὐτοῦ (ἤ) ἀπὸ αὐτόν.	De (ἤ) par lui.
Ὑπ' αὐτῶν (ἤ) ἀπὸ αὐτούς.	D'eux (ἤ) par eux.
Ὑπ' αὐτῆς (ἤ) ἀπὸ αὐτήν.	D'elle (ἤ) par elle.
Ὑπ' αὐτῶν (ἤ) ἀπὸ αὐτάς.	D'elles (ἤ) par elles.
Ἀγαπῶμαι ὑπ' αὐτοῦ.	Je suis aimé de lui.
Τίς τιμωρεῖται;	Qui est puni?
Ὁ κακὸς παῖς τιμωρεῖται.	Le méchant garçon est puni.
Ὑπὸ τίνος τιμωρεῖται;	Par qui est-il puni?
Τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ πατρός του.	Il est puni par son père.
Τιμωρεῖται (αὕτη) ὑπὸ τῆς μητρός της.	Elle est punie par sa mère.
Ποῖον παιδίον ἐπαινεῖται καὶ ποῖον κατηγορεῖται;	Quel enfant est loué et le quel est blâmé?
Κακός.	Méchant.
Ἱκανὸς, ἄξιος.	Habile.
Ἀνίκανος, ἀνάξιος.	Inhabile.
Φιλόπονος, ἐπιμελής.	Assidu, studieux.
Ὀκνηρὸς, ἀμελής.	Paresseux.
Ἀμαθής.	Ignorant.
Ὁ ὀκνηρός.	Le paresseux.
Ἀνταμείβειν.	*Récompenser.* α'.
Τιμᾷν, ὑπολήπτεσθαι.	Estimer. α'.
Ὀλιγωρεῖν, περιφρονεῖν.	Mépriser. α'.
Μισεῖν, —μισῶν.	*Haïr, 6'. Haïssant.* Μετ. Παθ. *Haï.*
Μισῶ, μισεῖς, μισεῖ.	Je hais, tu hais, il hait.
Φρόνιμος (σοφός).	Sage.
Τὰ παιδία ταῦτα ἀγαπῶνται, διότι εἶναι φιλόπονα καὶ φρόνιμα.	Ces enfants sont aimés, parce qu'ils sont studieux et sages.

οὐχ ἧττον προσθέτουσιν ὅτι καὶ τὸ je suis content ὑπονοεῖ τὴν ἐνέργειαν ἣν ἕτερον σῶμα παρέχει ἄλλῳ. Ἀλλ' οὐ τοῦ παρόντος περὶ τῶν τοιούτων.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὑπάγειν (ταξειδεύειν).	*Aller (voyager).* (*)
Ποῦ ὑπῆγεν;	Où est-il allé?
Ὑπῆγεν εἰς Κωνσταντινούπολιν.	Il est allé à Constantinople.
Ὑπῆγεν (αὕτη) εἰς Βιέγναν.	Elle est allée à Vienne.
Εἶναι καλὸν τὸ ταξειδεύειν;	Fait-il bon voyager?
Εἶναι καλὸν τὸ ταξειδεύειν.	Il fait bon voyager.
Εἶναι κακὸν τὸ ταξειδεύειν.	Il fait mauvais voyager.
Τὸν χειμῶνα.	Dans l'hiver.
Τὸ θέρος.	Dans l'été.
Τὴν ἄνοιξιν.	Dans le (ἡ au) printemps.
Τὸ φθινόπωρον.	Dans l'automne.
Εἶναι κακὸν τὸ ταξειδεύειν τὸν χειμῶνα.	Il fait mauvais voyager dans l'hiver.
Ὀχεῖσθαι ἐφ' ἁμάξης.	Aller en voiture.
ἢ πηγαίνειν δι' ἁμάξης.	
Ἱππεύειν.	Aller à cheval.
Περιπατεῖν.	Aller à pied.
Ἀγαπᾶτε νὰ ἱππεύητε;	Aimez-vous à monter à cheval?
Ἀγαπῶ νὰ πηγαίνω μὲ τὴν ἅμαξαν.	J'aime à aller en voiture.

Ζῆν—ζῶν.	*Vivre*—ð'. vivant, vécu.*
Ζῶ, ζῇς, ζῇ.	Je vis, tu vis, il vit.
Ζῇ τις καλῶς;	Fait-il bon vivre?
Ζῇ τις καλῶς εἰς Λονδῖνον;	Fait-il bon vivre à Londres?
Ζῇ τις καλῶς (ἐκεῖ).	Il y fait bon vivre.
Ζῇ τις δυσκόλως (ἀκριβὰ) εἰς Παρισίους;	Fait-il cher vivre à Paris?
Ζῇ τις καλῶς, καὶ ὄχι δυσκόλως.	Il y fait bon vivre, et pas cher.
Ζῇ τις δυσκόλως (ἀκριβά).	Il y fait cher vivre.
Ἡ βροντή.	Le tonnerre.
Ἡ λαῖλαψ, ἡ καταιγίς.	L'orage.
Ἡ ὁμίχλη.	Le brouillard.
Φυσᾷ ὁ ἄνεμος (καὶ ἁπλ. φυσᾷ);	Fait-il du vent?
Φυσᾷ (ὁ ἄνεμος).	Il fait du vent.
Δὲν φυσᾷ ὁ ἄνεμος.	Il ne fait pas de vent.

(*) Τὰ σημαίνοντα κίνησιν ῥήματα, οἷον aller, venir, sortir, arriver ἔχουσι βοηθητικὸν τὸ être. Τὸ partir διφορεῖται.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Φυσᾷ δυνατά.	Il fait beaucoup de vent.
Βροντᾷ;	Fait-il du tonnerre?
Εἶναι ὁμίχλη;	Fait-il du brouillard?
Εἶναι καταιγίς;	Fait-il de l'orage?
Δὲν εἶναι καταιγίς.	Il ne fait pas d'orage.
Λάμπει ὁ ἥλιος;	Fait-il du soleil?
Βροντᾷ πολύ.	Il fait beaucoup de tonnerre.
Ἔπειτα.	*Ensuite.*
Εὐθὺς ὅτε.	*Aussitôt que..*
Ἅμα φάγω, πίνω.	Aussitôt que j'ai mangé, je bois
Ἅμα ἐκβάλω τὰ σανδάλιά μου, ἐκβάλλω καὶ τὰς περικνημῖδάς μου.	Aussitôt que j'ai ôté mes souliers, j'ôte mes bas.
Τί κάμνετε τὸ ἑσπέρας;	Que faites-vous le soir?
Καθεύδειν, κοιμᾶσθαι.	*Dormir. ϐ'. dormi.*
Κοιμώμενος.	*Dormant.*
Κοιμῶμαι, κοιμᾶσαι, κοιμᾶται.	Je dors, tu dors, il dort.
Κοιμᾶται ἀκόμη ὁ πατήρ σας;	Votre père dort-il encore?
Κοιμᾶται ἀκόμη.	Il dort encore.
Ἄνευ, χωρίς.	*Sans.*
Ἄνευ χρημάτων.	Sans argent.

Παρατ. ογ'. Τὸ ἐπίῤῥημα sans συντάσσεται καὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου, ὅταν τοῦτο ἀναφέρηται εἰς τὸ ὑποκείμενον.

Ἄνευ τοῦ ὁμιλεῖν.	Sans parler.
Ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ εἴπῃ τίποτε (μηδὲν εἰπών).	Il est parti sans rien dire.
Τέλος, ἐπὶ τέλους, τέλος πάντων.	*Enfin.*
Ἀφικνεῖσθαι, φθάνειν.	*Arriver. α'.* (Σημ. Σελ. 244).
Ἔφθασε τέλος πάντων;	Est-il enfin arrivé?
Δὲν ἔφθασεν ἀκόμη.	Il n'est pas encore arrivé.
Ἔρχεται (αὕτη) ἐπὶ τέλους;	Vient-elle enfin?
Ἔρχεται.	Elle vient.
Καὶ ἔπειτα, ἢ ἔπειτα δέ.	*Puis.*
Καὶ ἔπειτα κοιμᾶται.	Puis il dort.
Ἅμα δειπνήσῃ, ἀναγινώσκει· ἔπειτα δὲ κοιμᾶται.	Aussitôt qu'il a soupé, il lit; puis il dort.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 133.

Ἀγαπᾶσθε; — Ἀγαπῶμαι. — Ἀπὸ ποῖον ἀγαπᾶσθε; — Ἀγαπῶμαι ἀπὸ τὴν μητέρα μου. — Ἀπὸ ποῖον ἀγαπῶμαι; — Ἀγαπᾶσαι ἀπὸ τοὺς γονεῖς σου. — Ἀπὸ ποίους ἀγαπώμεθα; — Ἀγαπᾶσθε ἀπὸ τοὺς φίλους σας. — Ἀπὸ ποίους ἀγαπῶνται οἱ παῖδες οὗτοι; — Ἀγαπῶνται ἀπὸ τοὺς φίλους των. — Ἀπὸ ποῖον ὁδηγεῖται ὁ ἄνθρωπος οὗτος; — Ὁδηγεῖται ἀπὸ ἐμέ. — Ποῦ τὸν ὁδηγεῖτε; — Τὸν ὁδηγῶ εἰς τὴν οἰκίαν. — Ὑπὸ ποίων κατηγορούμεθα; — Κατηγορούμεθα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν μας. — Διατί κατηγορούμεθα ὑπ' αὐτῶν (en); — Διότι δὲν μᾶς ἀγαπῶσι. — Τιμωρεῖσθε ὑπὸ τῆς μητρός; (θ. Êtes-vous punie?) — Δὲν τιμωροῦμαι, διότι εἶμαι φρόνιμος καὶ εὐπειθής (obéissante). — Τιμωρεῖσθε ὑπὸ τοῦ διδασκάλου σας; — Δὲν τιμωροῦμαι, διότι εἶμαι φρόνιμος καὶ καλός. — Ἀκουόμεθα; — Ἀκουόμεθα (nous le sommes...). — Ὑπὸ τίνων ἀκουόμεθα; — Ἀκουόμεθα ὑπὸ τῶν γειτόνων μας. — Ὑπακούεται ὁ διδάσκαλός σου (ton ...) ὑπὸ τῶν μαθητῶν του; — Ὑπακούεται. — Ποῖα παιδία ἐπαινοῦνται; — Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι φρόνιμα. — Ποῖα τιμωροῦνται; — Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι ὀκνηρὰ καὶ κακά. — Ἐπαινούμεθα ἢ κατηγορούμεθα; — Οὔτε ἐπαινούμεθα οὔτε κατηγορούμεθα. — Ἀγαπᾶται ἡ ἀνεψιά σας ὑπὸ τῶν διδασκάλων της; — Ἀγαπᾶται καὶ ἐπαινεῖται, διότι εἶναι ἐπιμελὴς (studieuse) καὶ φρόνιμος· ἀλλ' ὁ ἀδελφός της κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν ἰδικῶν του, διότι εἶναι κακὸς καὶ ὀκνηρός. — Τιμωρεῖται κἄποτε; — Τιμωρεῖται (il l'est) κάθε πρωῒ καὶ κάθε βράδυ. — Τιμωρεῖσθε κἄποτε; — Δὲν τιμωροῦμαι ποτὲ (je ne le suis jamais), ἀγαπῶμαι καὶ ἀνταμείβομαι ὑπὸ τῶν καλῶν διδασκάλων μου. — Δὲν τιμωροῦνται ποτὲ τὰ παιδία ταῦτα; — Ποτὲ δὲν τιμωροῦνται, διότι εἶναι ἐπιμελῆ καὶ φρόνιμα, ἀλλ' ἐκεῖνα τιμωροῦνται (le sont) πολὺ συχνά, διότι εἶναι ἀμελῆ καὶ κακά. — Τίς ἐπαινεῖται καὶ ἀνταμείβεται; — Τὰ ἄξια παιδία (les enfans habiles) ἐπαινοῦνται (sont loués), χαίρουσιν ὑπόληψιν (sont estimés) καὶ ἀνταμείβονται (et recompensés)· ἀλλὰ τὰ ἀμαθῆ κατηγοροῦνται, περιφρονοῦνται καὶ τιμωροῦνται (*). Τίς ἀγαπᾶται καὶ τίς μισεῖται; — Ἐκεῖνος ὅστις εἶναι ἐπιμελὴς καὶ φρόνιμος ἀγαπᾶται, καὶ ἐκεῖνος ὅστις εἶναι ἀμελὴς καὶ κακὸς μισεῖται. — Πρέπει τις νὰ ἦναι (faut-il être) φρόνιμος διὰ νὰ ἀγαπᾶται (pour être aimé); — Πρέπει νὰ ἦναι (il faut l'être). — Τί πρέπει νὰ κάμῃ τις (que faut-il faire) διὰ νὰ ἀγαπᾶται; — Πρέπει τις νὰ ἦναι φρόνιμος καὶ φιλόπονος. — Τί πρέπει νὰ κάμῃ τις διὰ νὰ ἀνταμείβηται; — Πρέπει νὰ ἦναι (il faut être) ἄξιος καὶ νὰ μελετᾷ πολύ· διότι ὁ ἐπιμελὴς παῖς ἀνταμείβεται.

(*) Ἅπας τὸ βοηθητικὸν sont, καὶ ἀκολούθως ἕπονται αἱ μετοχαί.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 134.

Διατί ἀγαπῶνται τὰ παιδία ταῦτα;—Ἀγαπῶνται, διότι εἶναι φρόνιμα.—Εἶναι φρονιμώτερα ἀπὸ ἡμᾶς;—Δὲν εἶναι φρονιμώτερα, ἀλλ' ἐπιμελέστερα ὑμῶν.—Εἶναι ἡ ἀδελφή σας τόσον φιλόπονος (assidue), ὅσον ἡ ἰδική μας;—Εἶναι τόσον φιλόπονος ὅσον αὐτὴ, ἀλλ' ἡ ἀδελφή σας εἶναι φρονιμωτέρα τῆς ἰδικῆς μου.—Ἀγαπᾶτε νὰ περιφέρησθε ἐφ' ἁμάξης;—Ἀγαπῶ νὰ ἱππεύω.—Ἱππεύει ὁ ἀδελφός σας τόσον συχνὰ, ὅσον ὑμεῖς;—Ἱππεύει συχνότερα ἀπὸ ἐμέ.—Ἵππευσε (...est-il jamais allé à cheval) ποτὲ ὁ ἀδελφός σας;—Ποτὲ δὲν ἱππευσεν.—Ἱππεύσατε (avez-vous été à cheval) προχθές;—Ἵππευσα σήμερον.—Ἀγαπᾶτε νὰ ταξειδεύητε τὸν χειμῶνα;—Δὲν ἀγαπῶ νὰ ταξειδεύω τὸν χειμῶνα, ἀγαπῶ νὰ ταξειδεύω τὴν ἄνοιξιν (au printemps) καὶ τὸ φθινόπωρον.—Εἶναι καλὸν τὸ ταξείδιον τὴν ἄνοιξιν;—Εἶναι καλὸν τὸ φθινόπωρον, ἀλλ' εἶναι δυσάρεστον (il fait mauvais voyager) τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος.—Ἐταξειδεύσατε κἄποτε τὸν χειμῶνα;—Ἐταξείδευσα πολλάκις τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος.—Ταξειδεύει ὁ ἀδελφός σας συχνά;—Δὲν ταξειδεύει πλέον· ἐταξείδευσεν ἄλλοτε πολύ (beaucoup autrefois).—Πότε ἀγαπᾶτε νὰ ἱππεύητε;—Ἀγαπῶ νὰ ἱππεύω τὸ πρωΐ.—Ὑπήγετε (été) εἰς τὸ Λονδῖνον;—Ὑπῆγα.—Ζῇ τις καλῶς ἐκεῖ;—Ζῇ τις καλῶς, ἀλλ' ἀκριβά.—Ζῇ τις ἀκριβὰ εἰς τοὺς Παρισίους;—Ζῇ καλὰ καὶ ὄχι ἀκριβά.—Ἀγαπᾶτε νὰ ταξειδεύσητε εἰς τὴν Ἑλλάδα;—Θέλω νὰ ταξειδεύσω ἐκεῖ, διότι εὑρίσκονται ἐκεῖ καλὰ πράγματα (de bonnes choses).—Ἀγαπᾷ ὁ φίλος σας νὰ ταξειδεύσῃ εἰς τὴν Ὁλλανδίαν;—Δὲν ἀγαπᾷ νὰ ταξειδεύσῃ, διότι ζῇ τις κακῶς ἐκεῖ.—Ἀγαπᾶτε νὰ ταξειδεύσητε εἰς τὴν Ἰταλίαν;—Ἀγαπῶ νὰ ταξειδεύσω ἐκεῖ, διότι ζῇ τις καλῶς ἐκεῖ, καὶ διότι (et qu'—) εὑρίσκει τις καλοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οἱ δρόμοι δὲν εἶναι τόσον καλοί.—Ἀγαπῶσιν οἱ Γάλλοι νὰ ταξειδεύωσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν;—Ἀγαπῶσι νὰ ταξειδεύωσιν ἐκεῖ.—Ἀγαπῶσιν οἱ Ἄγγλοι νὰ ταξειδεύωσιν εἰς τὴν Ἱσπανίαν;—Ἀγαπῶσι νὰ ταξειδεύωσιν ἐκεῖ, ἀλλ' οἱ δρόμοι τοῖς φαίνονται (mais ils trouvent les chemins) πολὺ ἄσχημοι.—Πῶς εἶναι ὁ καιρός;—Εἶναι πολὺ κακὸς καιρός.—Φυσᾷ ὁ ἄνεμος;—Φυσᾷ πολὺ δυνατά.—Ἦτο καταιγὶς χθές;—Ἦτο μεγάλη (beaucoup d') καταιγίς.

ΘΕΜΑ 135.

Πηγαίνετε εἰς τὴν ἐξοχὴν σήμερον τὸ πρωΐ;—Πηγαίνω, ἂν δὲν ἐπέλθῃ (ne fait pas d') καταιγίς.—Σκοπεύετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν Γαλλίαν ἐφέτος (cette année);—Σκοπεύω νὰ ὑπάγω, ἂν δὲν ἦναι πο-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λὺ κακὸς καιρός.—Σᾶς ἀρέσκει (aimez-vous) νὰ ὑπάγητε πεζός;—Δὲν μοὶ ἀρέσκει νὰ ὑπάγω πεζὸς, μοὶ ἀρέσκει ὅμως νὰ πηγαίνω ἐφ' ἁμάξης (en voiture) ὅταν ὁδοιπορῶ. — Θέλετε νὰ ὑπάγητε πεζός;—Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω πεζὸς, διότι εἶμαι ἀπηυδημένος. — Πῶς εἶναι ὁ καιρός;—Βροντᾷ.—Εἶναι ἥλιος;—Δὲν εἶναι ἥλιος, εἶναι ὁμίχλη.—Ἀκούετε τὴν βροντήν; — Τὴν ἀκούω. — Εἶναι καλὸς καιρὸς (fait-il beau);—Εἶναι πολὺς ἄνεμος καὶ πολλὴ βροντή.—Περὶ τίνος ὡμιλήσατε;—Ὡμιλήσαμεν περὶ ὑμῶν.—Μᾶς ἐπηνέσατε;—Δὲν σᾶς ἐπηνέσαμεν, σᾶς κατηγορήσαμεν. — Διατί μᾶς κατηγορήσατε;—Διότι δὲν μελετᾶτε καλῶς.—Περὶ τίνος ὡμίλησεν ὁ ἀδελφός σας; — Ὡμίλησε περὶ τῶν βιβλίων, τῶν ἵππων καὶ τῶν σκύλων του (ἐπαναληπτέον πρὸ ἑκάστου ὀνόματος τὸ de ses).—Τί κάμνετε τὸ ἑσπέρας;—Ἐργάζομαι ἅμα δειπνήσω.—Καὶ τί κάμνετε ἀκολούθως;—Ἀκολούθως κοιμῶμαι.—Πότε πίνετε;—Πίνω ἅμα φάγω.—Πότε κοιμᾶσθε;—Κοιμῶμαι ἅμα δειπνήσω.—Πότε ἡ ἀδελφή σας κοιμᾶται;—Κοιμᾶται ἅμα ἀποδειπνήση (aussitôt qu'elle a soupé).—Ὡμιλήσατε εἰς τὸν ἔμπορον;—Τῷ ὡμίλησα.—Τί εἶπεν;—Ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ εἴπῃ τίποτε.—Δύνασθε νὰ ἐργάζησθε χωρὶς νὰ ὁμιλῆτε;—Δύναμαι νὰ ἐργάζωμαι, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ (mais non pas) σπουδάζω τὴν Γαλλικὴν, χωρὶς νὰ ὁμιλῶ.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε νὰ ζητήσητε οἶνον;—Δὲν δύναμαι νὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω οἶνον χωρὶς χρήματα.—Ἠγοράσατε ἵππους;—Δὲν ἀγοράζω χωρὶς χρήματα.—Ἔφθασε τέλος ὁ πατήρ σας;—Ἔφθασε.—Πότε ἔφθασε;—Σήμερον τὸ πρωῒ εἰς τὰς τέσσαρας.—Ἀνεχώρησε τέλος πάντων ὁ ἐξάδελφός σας;—Δὲν ἀνεχώρησεν ἀκόμη.—Ηὕρετε ἐπὶ τέλους καλὸν διδάσκαλον;—Ηὗρα ἐπὶ τέλους ἕνα.—Μανθάνετε τέλος πάντων τὴν Γερμανικήν;—Τὴν μανθάνω τέλος πάντων. — Διατί δὲν τὴν ἐμάθετε ἤδη;—Διότι δὲν ἠδυνήθην νὰ εὕρω καλὸν διδάσκαλον.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΓ'. LEÇON XXXIII.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΟΠΑΘΗΤΙΚΩΝ Η ΜΕΣΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

(*Des verbes réfléchis*). (*).

Τὰ Αὐτοπαθητικὰ ἢ Μέσα ῥήματα σημαίνουσιν ἐνέργειαν ἐξερχομένην ἐξ ὑποκειμένου τινὸς, καὶ μεταβαίνουσαν εἰς αὐτὸ πάλιν· καὶ εἰς μὲν τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν παριστῶμεν αὐτὰ δι' ἁπλοῦ ῥήμα-

(*) Τὰ ῥήματα ταῦτα λέγονται ἀναφορικὰ (Pronominaux), ὡς σχηματιζόμενα διὰ τῶν ἀντωνυμιῶν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τος, οἷον λούομαι (ἤτοι ἐγὼ λούω ἐμαυτὸν), ἀλλ' οἱ Γάλλοι ἐκφράζουσιν αὐτὰ ἀναλελυμένα διὰ δύο ἀντωνυμιῶν, οἷον je me lave, ἐγὼ λούω ἐμαυτόν.

Πᾶν ἐνεργητικὸν ῥῆμα δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς αὐτοπαθητικόν. Περιττὸν δὲ νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ τὰ αὐτοπαθητικὰ ῥήματα δηλοῦσα ἀντωνυμία πρέπει νὰ ἦναι τοῦ αὐτοῦ προσώπου καὶ ἀριθμοῦ μὲ τὸ ὑποκείμενον. — Σχηματίζουσι δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους διὰ τοῦ être.

Ἐγὼ ἐμαυτὸν, ἢ τὸν ἑαυτόν μου.		Je	me.
Σὺ σεαυτὸν	» σου.	Tu	te.
Αὐτὸς ἑαυτὸν	» του.	Il / Elle	se.
Αὐτὴ ἑαυτὴν	» της.		
Τὶς ἑαυτὸν	» του.	On	se.
Ἡμεῖς ἑαυτοὺς	» μας.	Nous	nous.
Ὑμεῖς ἑαυτοὺς	» σας.	Vous	vous.
Αὐτοὶ ἑαυτοὺς	» των.	Ils / Elles	se.
Αὐταὶ ἑαυτὰς	» των.		

Παρατ. οδ'. Τὸ τρίτον πρόσωπον ἔχει ὡς ἀντικείμενον se ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ καὶ γένους.

Κόπτειν ὑμᾶς αὐτούς.	Vous couper.
Κόπτειν ἐμαυτόν.	Me couper.
Κόπτειν ἡμᾶς αὐτούς.	Nous couper.
Κόπτειν ἑαυτόν. / — ἑαυτήν. / — ἑαυτούς(άς). Κόπτεσθαι.	Se couper.

Καίεσθε; (κ. λ. σὺ καίεις σεαυτόν;)	Vous brûlez-vous?
Δὲν καίομαι.	Je ne me brûle pas.
Δὲν καίεσθε.	Vous ne vous brûlez pas.
Βλέπω ἐμαυτόν (κυττάζομαι).	Je me vois.
Βλέπω ἐμαυτόν; (κυττάζομαι;)	Est-ce que je me vois?
Βλέπει ἑαυτόν (κυττάζεται).	Il se voit.
Βλέπομεν ἑαυτοὺς (κυτταζόμεθα).	Nous nous voyons.
Βλέπουσιν ἑαυτοὺς (κυττάζονται).	Ils se voient.
Θέλετε νὰ ζεσταθῆτε;	Voulez-vous vous chauffer?
Θέλω νὰ ζεσταθῶ.	Je veux me chauffer.
Θέλει νὰ ζεσταθῇ;	Veut-il (ἢ elle) se chauffer?
Θέλει νὰ ζεσταθῇ.	Il (ἢ elle) veut se chauffer.
Θέλουσι νὰ ζεσταθῶσιν.	Ils (ἢ elles) veulent se chauffer.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τέρπεσθαι, διασκεδάζειν. *S'amuser. α'.* (Λαμβάνει ἀ πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτ.

'Επαινεῖσθαι. *Se louer.*

Πῶς (ἢ μὲ τί) διασκεδάζετε; A quoi vous amusez-vous?
Διασκεδάζω ἀναγινώσκων. Je m'amuse à lire.
Διασκεδάζει παίζων. Il s'amuse à jouer.
Διασκεδάζει τραγῳδοῦσα. Elle s'amuse à chanter.
'Επαινεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ. Il se loue lui-même.
Δὲν πρέπει νὰ ἐπαινώμεθα ἀφ' ἑαυτῶν. Il ne faut pas nous louer nous-mêmes.

'Εκαστος (κ. κάθε). *Chaque* (πρὸ ὀνόματος).
Πᾶς τις, ἕκαστος, καθείς. *Chacun.*

'Εκαστος ἄνθρωπος. Chaque homme.
'Εκαστος διασκεδάζει ὅπως βούλεται. Chaque homme s'amuse comme il veut.
Καθεὶς διασκεδάζει ὅσον δύναται. Chacun s'amuse de son mieux.
'Εκαστος ἐξ ὑμῶν, καθεὶς ἀπὸ σᾶς. Chacun de vous.

'Η ὄρεξις. *Le goût.*

'Εκαστος ἔχει τὴν ὄρεξίν του. Chacun a son goût.

'Ο κόσμος, οἱ ἄνθρωποι. Le monde.

Πάντες, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Tout le monde.
(κ. λ. ὅλος ὁ κόσμος).
'Ολοι ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ. Tout le monde (ἤ chacun) en parle.
Πᾶς ἄνθρωπος ὑπόκειται (ἤτοι πάντες ὑπόκεινται) εἰς ἀπάτην. Tout homme est sujet à se tromper.

'Απατᾶσθαι. *Se tromper.*

'Απατᾶσθε. Vous vous trompez.
'Απατᾶται. Il se trompe.

Φενακίζειν, ἀπατᾶν. *Tromper. α'.*

Μὲ ἠπάτησε. Il m'a trompé.
Μὲ ἠπάτησε δι' ἑκατὸν φράγκα. Il m'a trompé de cent francs.

Παρατ. οε'. Τὰ αὐτοπαθητικὰ ῥήματα πολλάκις λαμβάνοντα καὶ ἄλλην συντακτικὴν πτῶσιν (*) δηλοῦσιν ὅτι τὸ ὑποκείμενον ἐργάζεται ἐφ' ἑαυτό.

(*) Λαμβάνουσι πρὸς τούτοις καὶ τὴν ἀντ. cela καὶ en, οἷον je ne me

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Κόπτετε τὸν δάκτυλον.	Vous vous coupez le doigt.
Ὁ ὄνυξ—οἱ ὄνυχες.	L'ongle—les ongles.
Ἡ θρὶξ (τρίχα)—αἱ τρίχες. (τὰ μαλλία τῆς κεφαλῆς).	Le cheveu—les cheveux.
Κόπτω τοὺς ὄνυχάς μου.	Je me coupe les ongles.
Τίλλειν, ἀποσπᾶν, ξεριζόνειν.	*Arracher. α'.*
Ἀποσπᾷ τὰς τρίχας του.	Il s'arrache les cheveux.
Κόπτει τὰ μαλλία του.	Il se coupe les cheveux.
Βάλλει καὶ τοῦ κόπτουσι τὰ μαλλία του.	Il se fait couper les cheveux.
Ἔθλασεν (αὐτὴ ἀφ' ἑαυτῆς) τὸν βραχίονα.	Elle s'est cassé le bras.
Ἀπέρχεσθαι, ἀναχωρεῖν.	*S'en aller.* α'.*
Ἀπέρχεσθε; Πηγαίνετε;	Vous en allez-vous?
Ἀπέρχομαι. Πηγαίνω.	Je m'en vais.
Ἀπέρχεται; Πηγαίνει;	S'en va-t-il?
Ἀπέρχεται (αὕτη); Πηγαίνει;	S'en va-t-elle?
Ἀπέρχεται. Πηγαίνει.	Elle s'en va.
Δὲν ἀπέρχεται (αὕτη).	Elle ne s'en va pas.
Ἀπερχόμεθα; Πηγαίνομεν;	Nous en allons-nous?
Ἀπερχόμεθα. Πηγαίνομεν.	Nous nous en allons.
Οἱ κύριοι οὗτοι ἀπέρχονται;	Ces messieurs s'en vont-ils?
Αἱ κυρίαι αὗται ἀπέρχονται;	Ces dames s'en vont-elles?
Δὲν ἀπέρχονται.	Ils (elles) ne s'en vont pas.
Ὑπνώττειν, νυστάζειν (*). (κ. ἔρχεται νύστα).	*Avoir envie de dormir.*
Νυστάζετε; (κ. λ. ἔχετε ἐπιθυμίαν νὰ κοιμηθῆτε;)	Avez-vous envie de dormir?
Νυστάζω, ἔχω διάθεσιν πρὸς ὕπνον.	J'ai envie de dormir.

souviens pas de cela, ἢ je ne m'en souviens pas· δὲν ἐνθυμοῦμαι τοῦτο· je ne m'en repens pas, δὲν μετανοῶ περὶ τούτου.

(*) Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα διὰ τῆς λέξεως sommeil ἐκφράζει καὶ τὸν ὕπνον καὶ τὴν νύσταν· ἐπομένως δὲ τὸ avoir sommeil καὶ τὸ avoir envie de dormir οὐδὲν ἄλλο σημαίνουσιν ἢ τὸ ἡμέτερον ὑπνώττω (νυστάζω).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ῥυπαίνειν, λερόνειν.	*Salir. δ'.*
Φοβεῖσθαι, φοβούμενος.	*Craindre,* δ'. craignant* (Συντάσσεται μετ' ἀπαρεμ. διὰ τῆς de). M. Π. *craint.*
Φοβοῦμαι, φοβεῖσαι, φοβεῖται.	Je crains, tu crains, il craint.
Φοβεῖται μήπως λερώσῃ τοὺς δακτύλους.	Il craint de se salir les doigts.
Φοβεῖσθε νὰ ἐξέλθητε;	Craignez-vous de sortir?
Φοβοῦμαι νὰ ἐξέλθω.	Je crains de sortir.
Φοβεῖται νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ.	Il craint d'y aller.
Φοβεῖσθαι τινά.	Craindre quelqu'un.
Φοβεῖσθε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;	Craignez-vous cet homme?
Δὲν τὸν φοβοῦμαι.	Je ne le crains pas.
Τί φοβεῖσθε; / Τίνα (ποῖον) φοβεῖσθε;	Que craignez-vous?
Οὐδένα φοβοῦμαι.	Je ne crains personne.

ΘΕΜΑ 136.

Βλέπετε τὸν ἑαυτόν σας (vous voyez-vous) εἰς (dans) τὸν μικρὸν τοῦτον καθρέπτην;—Βλέπω (ἢ κυττάζομαι — je m'y vois).—Δύνανται αἱ ἀδελφαί σας νὰ κυττάζωνται εἰς τοὺς καθρέπτας;— Δύνανται νὰ κυττάζωνται εἰς αὐτούς (y).—Δύναται ἡ ἀδελφή σας νὰ κυτταχθῇ εἰς αὐτὸν τὸν καθρέπτην;—Δὲν δύναται νὰ κυτταχθῇ διότι εἶναι πολλὰ μικρός—Διατί δὲν ἀνάπτει ὁ ἀδελφός σας τὸ πῦρ;—Δὲν τὸ ἀνάπτει, διότι φοβεῖται μήπως καῇ.— Διατί δὲν κόπτετε τὸν ἄρτον σας; — Δὲν τὸν κόπτω, διότι φοβοῦμαι μὴ κόψω τὸν δάκτυλόν μου.— Πονεῖ ὁ δάκτυλός σας;—Πονεῖ ὁ δάκτυλος καὶ ὁ ποῦς μου.—Θέλετε νὰ ζεσταθῆτε;—Θέλω νὰ ζεσταθῶ, διότι κρυόνω πολύ (j'ai grand froid). Ζεσταίνονται οἱ γείτονές σας; — Ζεσταίνονται, διότι κρυόνουσι.—Κόπτετε τὰς τρίχας σας; — Κόπτω τὰς τρίχας μου. — Κόπτει ὁ φίλος σας τοὺς ὄνυχάς του;—Κόπτει τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς τρίχας του.—Τί κάμνει ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Ἀποσπᾷ τὰς τρίχας του.—Πῶς διασκεδάζετε;— Διασκεδάζω ὅπως ἐμπορῶ.—Πῶς διασκεδάζουσι τὰ τέκνα σας;—Διασκεδάζουσι μελετῶντα, γράφοντα καὶ παίζοντα.—Πῶς διασκεδάζει ὁ ἐξάδελφός σας;—Διασκεδάζει ἀναγινώσκων καλὰ βιβλία, καὶ γράφων εἰς τοὺς φίλους του.—Πῶς διασκεδάζετε, ὅταν δὲν ἔχητε νὰ κάμητε τίποτε;—Πηγαίνω εἰς τὸ θέατρον καὶ εἰς τὴν συναυλίαν, λέγω δὲ (je dis) συχνάκις· ἕκαστος διασκεδάζει καθὼς θέλει.—Καθεὶς ἔχει τὴν ὄρεξιν (ἢ κλίσιν) (goût) του, ποία εἶναι ἡ ἰδική σας;—

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ ἰδική μου εἶναι νὰ μελετῶ, νὰ ἀναγινώσκω καλόν τι βιβλίον, νὰ πηγαίνω εἰς τὸ θέατρον, εἰς τὴν συναυλίαν, εἰς τὸν χορόν, καὶ νὰ ἱππεύω.

ΘΕΜΑ 137.

Διατί δὲν *βουρτσίζει* ὁ ἐξάδελφός σας τὰ σανδάλιά του;—Δὲν τὰ *βουρτσίζει*, διότι φοβεῖται μὴ λερώσῃ τοὺς δακτύλους του.—Τί σᾶς λέγει ὁ γείτων μου;—Μοὶ λέγει ὅτι (que) θέλετε νὰ ἀγοράσητε τὸν ἵππον του, ἀλλ' ἐξεύρω ὅτι ἀπατᾶται, διότι δὲν ἔχετε χρήματα διὰ νὰ τὸν ἀγοράσητε.—Τί λέγουσιν (on) εἰς τὴν ἀγοράν;—Λέγουσιν ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐνικήθη (est battu).—Τὸ πιστεύετε (croyez-vous cela);—Τὸ πιστεύω, διότι ὅλοι τὸ λέγουσι.—Διατί ἠγοράσατε τὸ βιβλίον τοῦτο;—Τὸ ἠγόρασα, διότι τὸ χρειάζομαι διὰ νὰ μάθω τὴν Γαλλικὴν, καὶ διότι ὅλοι ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ.—Ἀπέρχονται οἱ φίλοι σας;—Ἀπέρχονται.—Πότε ἀπέρχονται;—Ἀπέρχονται αὔριον.—Πότε ἀπέρχεσθε;—Ἀπερχόμεθα σήμερον.—Ἀπέρχομαι;—Ἀπέρχεσθε, ἂν θέλητε.—Τί λέγουσιν οἱ γείτονές μας;—Ἀπέρχονται χωρὶς νὰ εἴπωσι τίποτε.—Πῶς σᾶς φαίνεται ὁ οἶνος οὗτος;—Δὲν μοὶ φαίνεται καλός.—Τί ἔχετε;—Νυστάζω.—Νυστάζει ὁ φίλος σας;—Δὲν νυστάζει, ἀλλὰ κρυόνει.—Διατί δὲν ζεσταίνεται;—Δὲν ἔχει ξύλα νὰ ἀνάψῃ πῦρ.—Διατί δὲν ἀγοράζει ξύλα;—Δὲν ἔχει χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσῃ.—Θέλετε νὰ τῷ δανείσητε;—Ἂν δὲν ἔχῃ, θέλω νὰ τῷ δανείσω.—Διψᾶτε;—Δὲν διψῶ, ἀλλὰ πεινῶ πολύ (avoir grande faim).—Νυστάζει ὁ ὑπηρέτης σας;—Νυστάζει.—Πεινᾷ;—Πεινᾷ.—Διατί δὲν τρώγει;—Διότι δὲν ἔχει τί(ποτε) νὰ φάγῃ.—Πεινῶσι τὰ τέκνα σας;—Πεινῶσιν, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι τί(ποτε) νὰ φάγωσιν.—Ἔχουσι τίποτε νὰ πίωσι;—Δὲν ἔχουσι τί(ποτε) νὰ πίωσι.—Διατί δὲν τρώγετε;—Δὲν τρώγω ὅταν δὲν πεινῶ.—Διατί δὲν πίνει ὁ Ῥῶσσος;—Δὲν πίνει ὅταν δὲν διψᾷ.—Ἔφαγε τίποτε ὁ ἀδελφός σας χθὲς τὸ (au) βράδυ;—Ἔφαγεν (ἓν) ὀλίγον κρέας, (ἓν) ὀλίγον ὀρνίθιον καὶ τεμάχιον ἄρτου.—Δὲν ἔπιεν;—Ἔπιεν ὡσαύτως.—Τί ἔπιεν;—Ἔπιεν (ἓν) ποτήριον οἴνου.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΔ'. LEÇON XXXXIV.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ Η ΤΟΥ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΤΩΝ ΑΥΤΟΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἐκόπητε;	Vous êtes-vous coupé?
Ἐκόπην.	Je me suis coupé.
Ἐκόπην;	Me suis-je coupé?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐκόπητε. Vous vous êtes coupé.
Δὲν ἐκόπητε. Vous ne vous êtes pas coupé.
Ἐκόπης; T'es-tu coupé?
Δὲν ἐκόπην. Je ne me suis pas coupé.
Ἐκόπη ὁ ἀδελφός σας; Votre frère s'est-il coupé?
Ἐκόπη. Il s'est coupé.
Ἐκόπη ἡ ἀδελφή σας; Votre sœur s'est-elle coupée?
Δὲν ἐκόπη. Elle ne s'est pas coupée.
Ἐκόπημεν; Nous sommes-nous coupés?
Ἐκόπημεν. Nous nous sommes coupés.
Δὲν ἐκόπημεν. Nous ne nous sommes pas coupés.
Ἐκόπησαν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; Ces hommes se sont-ils coupés?
Δὲν ἐκόπησαν. Ils ne se sont pas coupés.
Ἐκόπησαν αἱ γυναῖκες αὗται; Ces femmes se sont elles coupées?

Περιπατεῖν, περιδιαβάζειν. Κάμνειν περίπατον. — *Se promener.*
Ὑπάγειν εἰς περίπατον. — *Aller se promener.*
Περιδιαβάζειν ἐφ' ἁμάξης. — *Se promener en carrosse.*
Περιδιαβάζειν ἔφιππον. — *Se promener à cheval.*

Κάμνετε περίπατον; Vous promenez-vous?
Κάμνω περίπατον. Je me promène.
Κάμνει περίπατον. Il se promène.
Περιδιαβάζομεν. Nous nous promenons.
Θέλεις νὰ περιδιαβάσῃς μὲ ἅμαξαν. Tu veux te promener en carrosse ἢ en voiture.
Θέλουσι νὰ περιδιαβάζωσιν ἔφιπποι. Ils (elles) veulent se promener à cheval.

Περιφέρειν, ἄγειν (εἰς περίπατον), περιδιαβάζειν (ἐνερ.). — Promener.

Περιδιαβάζετε τὰ τέκνα σας; Promenez-vous vos enfants?
Τὰ περιδιαβάζω κάθε πρωΐ. Je les promène tous les matins.

Κατακλίνεσθαι, πλαγιάζειν. — *Se coucher. Aller se coucher, ἢ se mettre au lit.*
Ἐγείρεσθαι, σηκόνεσθαι. — *Se lever.*

Ἐγείρεσθε πρωΐ; Vous levez-vous de bonne heure?
Ἐγείρομαι ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου. Je me lève au lever de soleil.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πλαγιάζω ὅταν δύῃ ὁ ἥλιος.	Je me couche au coucher du soleil.
Ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Le lever du soleil.
Ἡ δύσις (τὸ βασίλευμα) τοῦ ἡλίου.	Le coucher du soleil.
Κατὰ ποίαν ὥραν ἐπλαγιάσετε;	A quelle heure vous êtes-vous couché?
Εἰς τὰς δύο τὸ πρωΐ.	A deux heures du matin.
Ἐπλαγίασεν ἀργά.	Il s'est couché tard.
Κατὰ ποίαν ὥραν ἐπλαγίασεν χθές;	A quelle heure s'est-il couché hier?
Κατὰ ποίαν ὥραν ἡ μήτηρ σας ἐπλαγίασεν;	Votre mère à quelle heure s'est elle couchée?
Ἐπλαγίασε τὰ μεσάνυκτα.	Elle s'est couchée à minuit.
Χαίρειν ἐπί τινι, ἢ διά τι.	*Se réjouir de quelque chose.*
Χαίρω ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ σας, ἢ διὰ τὴν εὐτυχίαν σας.	Je me réjouis de votre bonheur.
Διατί χαίρει ὁ θεῖός σας;	De quoi votre oncle se réjouit-il?
Ἐχάρην.	Je me suis réjoui.
Ἐχάρησαν.	Ils se sont réjouis.
Ἠπατήθητε. (πληθ.)	Vous vous êtes trompés.
Ἠπατήθημεν.	Nous nous sommes trompés.
Τὸ κακὸν, ἡ βλάβη. Βλάπτειν ἢ κακοποιεῖν τινά.	*Le mal. Faire du mal à quelqu'un.*
Ἐβλάψατε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;	Avez-vous fait du mal à cet homme?
Ἔβλαψα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.	J'ai fait du mal à cet homme.
Δὲν τὸν ἔβλαψα.	Je ne lui ai pas fait de mal.
Διατί ἐβλάψατε (ἐκακοποιήσατε) τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;	Pourquoi avez-vous fait du mal à cet homme?
Δὲν τὸν ἔβλαψα.	Je ne lui ai pas fait de mal.
Σᾶς βλάπτει τοῦτο;	Cela vous fait-il du mal?
Μὲ βλάπτει.	Cela me fait du mal.
Εὐεργετεῖν, ὠφελεῖν τινὰ, κάμνειν καλὸν εἴς τινα.	*Faire du bien à quelqu'un.*
Σᾶς ἔκαμα κακόν;	Vous ai-je fait du mal?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τοὐναντίον, ἐξεναντίας.	*Au contraire.*
Ὄχι, ἐξεναντίας μοὶ ἐκάμετε καλόν.	Non; vous m'avez au contraire fait du bien.
Δὲν ἔκαμα ποτὲ κακὸν εἰς οὐδένα.	Je n'ai jamais fait de mal à personne.
Σᾶς ἔβλαψα;	Vous ai-je fait mal?
Δὲν μὲ ἐβλάψατε.	Vous ne m'avez pas fait mal.
Τοῦτο μοὶ κάμνει καλόν.	Cela me fait du bien.
Ποιεῖσθαι χρῆσιν, Χρῆσθαι, κάμνειν (μὲ).	*Faire de ἢ avec.*
Τί κάμνει ὁ ὑπηρέτης (μὲ) τὸ σάρωθρόν του;	Le domestique que fait-il de son balai?
Σαρόνει τὸ ἔδαφος μὲ (αὐτό).	Il balaie le plancher avec (*).
Τί θέλει νὰ κάμῃ (μὲ) τὸ ξύλον τοῦτο;	Que veut-il faire de ce bois?
Δὲν θέλει νὰ κάμῃ τίποτε.	Il n'en veut rien faire.
Τί ἐκάμετε τὰ χρήματά σας;	Qu'avez-vous fait de votre argent?
Ἠγόρασα (μὲ αὐτὰ) οἶκον.	J'en ai acheté une maison.
Τί κάμνει ὁ ῥάπτης μὲ τὸ ἐριοῦχον;	Que fait le tailleur avec le drap?
Κολακεύεται ὅτι ἐξεύρει τὴν Γαλλικήν.	Il se flatte de savoir le français.
Κολακεύειν τινά.	*Flatter. a'. quelqu'un.*
Τὸν κολακεύουσιν, ἀλλὰ δὲν τὸν ἀγαπῶσιν, ἢ κολακεύεται μὲν, ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾶται.	On le flatte, mais on ne l'aime pas.
Τῷ ἔδοσαν μαχαίριον διὰ νὰ κόψῃ τὸν ἄρτον του, καὶ (αὐτὸς) ἔκοψε τὸν δάκτυλόν του.	On lui a donné un couteau pour couper son pain, et il s'est coupé le doigt.
Ὅτι.	*Que...*
Μοὶ εἶπαν ὅτι ἔφθασεν.	On m'a dit qu'il est arrivé.

(*) Ἡ παθ. ἀνεμ ἁπανλῶς καὶ ἐπὶ οἰκ. χρήσ. ἀπαντᾶται ἄνευ οὐσιαστικοῦ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οὐδὲν ἄλλο ἢ...
Δὲν ... εἰμὴ.

Ne ... que.

Ἔχθρους μόνον ἔχει.
(Δὲν ἔχει εἰμὴ ἐχθρούς).

Il n'a que des ennemis.

Γίνεσθαι.

Devenir. ὅ. devenu.

Τί ἀπέγινεν ὁ ἀδελφός σας;

Votre frère qu'est-il devenu?
Qu'est devenu votre frère?

Ἔγινε στρατιώτης.
Τί ἀπέγινεν ἡ ἀδελφή σας;
Δὲν ἐξεύρω τί ἀπέγινεν.

Il s'est fait soldat.
Votre sœur qu'est-elle devenue?
Je ne sais pas ce qu'elle est devenue.

Ἐγίνατε ἔμπορος;
Ἔγινα δικηγόρος.
Τί ἔγινε;
Δὲν γνωρίζω τί ἀπέγινεν.

Vous êtes-vous fait marchand?
Je me suis fait avocat.
Qu'est-il devenu?
Je ne sais pas ce qu'il est devenu

Ἀπογράφεσθαι.
Καταγράφεσθαι.

S'enrôler.
Se faire soldat.

Κατεγράφη στρατιώτης.
Ἔγινε στρατιώτης.

Il s'est enrôlé.
Il s'est fait soldat.

Διότι.

Car.

Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς πληρώσω, διότι δὲν ἔχω χρήματα.

Je ne puis vous payer, car je n'ai pas d'argent.

Δὲν δύναται νὰ σᾶς δώσῃ ἄρτον, διότι δὲν ἔχει.

Il ne peut pas vous donner de pain, car il n'en a pas.

Πιστεύειν τινὶ, ἢ εἴς τινα.

Croire en. δ'. cru.
Croire au, à, à la κτ.λ.

Πιστεύειν τινὰ ἢ τί.

Croire quelqu'un ἢ quelque chose.

Πιστεύειν εἰς Θεόν.

Croire en Dieu.

Πιστεύω εἰς Θεόν.
Πιστεύω εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα.
Πιστεύειν τινί.
Σᾶς πιστεύω, κατὰ τὸν λόγον σας.
Δὲν πιστεύω εἰς ὅσα μοὶ λέγετε.

Je crois en Dieu.
Je crois au saint Esprit.
Croire à quelqu'un.
Je vous crois, sur parole.
Je ne crois pas à ce que vous me dites.

Δὲν ἐπίστευσα εἰς ὅ,τι μοὶ εἶπεν.

Je n'ai pas cru à tout ce qu'il m'a dit.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πιστεύετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;	Croyez-vous cet homme ?
Δὲν τὸν πιστεύω.	Je ne le crois pas.
Πιστεύει τὴν εἴδησιν ταύτην.	Il croit cette nouvelle.
Ψεύδεσθαι, λέγειν ψεύματα.	*Mentir. Π. M. menti. M. E. mentant.*
Ψεύδομαι, ψεύδεσαι, ψεύδεται.	Je mens, tu mens, il ment.
Ὁ ψεύστης.	Le menteur.

ΘΕΜΑ 138.

Διατί ἐπῆνεσαν τὸ παιδίον τοῦτο;—Τὸ ἐπῆνεσαν, διότι ἐμελέτησε καλά.—Σὲ ἐπῆνεσαν ποτέ;—Μὲ ἐπῆνεσαν πολλάκις.—Διατί ἐτιμώρησαν τὸ ἄλλο τοῦτο παιδίον;—Τὸ ἐτιμώρησαν, διότι ἦτο (a été) κακὸν καὶ ἀμελές.—Ἀντήμειψαν τοῦτο τὸ παιδίον;—Τὸ ἀντήμειψαν, διότι εἰργάσθη καλῶς.—Τί πρέπει νὰ κάμνῃ τις διὰ νὰ μὴ περιφρονῆται (pour ne pas être méprisé);—Πρέπει νὰ ἦναι ἐπιμελὴς καὶ φρόνιμος.—Τί ἀπέγινεν ὁ φίλος σας;—Ἔγινε δικηγόρος.—Τί ἀπέγινεν ὁ ἐξάδελφός σας;—Κατεγράφη στρατιώτης.—Κατεγράφη στρατιώτης ὁ γείτων σας;—Δὲν κατεγράφη στρατιώτης.—Τί ἔγινεν;—Ἔγινεν ἔμπορος.—Τί ἀπέγιναν τὰ τέκνα του;—Τὰ τέκνα του ἔγιναν ἄνθρωποι.—Τί ἀπέγινεν ὁ υἱός σας;—Ἔγινε μέγας ἀνήρ.—Ἔγινε σοφός;—Ἔγινε σοφός.—Τί ἔγινε τὸ βιβλίον μου;—Δὲν γνωρίζω τί (ce que) ἔγινε.—Τὸ ἐξεσχίσατε;—Δὲν τὸ ἐξέσχισα.—Τί ἀπέγινεν ὁ υἱὸς τοῦ φίλου μας;—Δὲν γνωρίζω τί ἀπέγινε.—Τί ἐκάμετε τὰ χρήματα;—Ἠγόρασα ἓν βιβλίον μὲ αὐτά (en).—Τί ἔκαμεν ὁ ξυλουργὸς τὸ ξύλον του;—Ἔκαμεν ἓν θρανίον μὲ αὐτό.—Τί ἔκαμεν ὁ ῥάπτης τὸ ἐριοῦχον, τὸ ὁποῖον τῷ ἐδώσατε;—Ἔκαμε μὲ αὐτὸ ἐνδύματα διὰ τὰ τέκνα σας καὶ διὰ τὰ ἰδικά μου.—Σᾶς ἔβλαψεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Ὄχι, Κύριε, δὲν μὲ ἔβλαψε.—Τί πρέπει νὰ κάμνῃ τις διὰ νὰ ἀγαπᾶται;—Πρέπει νὰ κάμνῃ καλὸν εἰς ἐκείνους οἵτινες τῷ κάμνουσι κακόν.—Σᾶς ἐκάμαμέν ποτε κακόν;—Ὄχι, τοὐναντίον, μᾶς ἐκάμετε καλόν.—Κάμνετε κακὸν εἰς κανένα;—Εἰς οὐδένα κάμνω κακόν.—Διατί ἐβλάψατε (faire du mal) τὰ παιδία ταῦτα;—Δὲν τὰ ἔβλαψα.—Ὑμεῖς δὲν μὲ ἐβλάψατε, ἀλλ' οἱ παῖδές σας μὲ ἔβλαψαν (m' en ont fait...).—Τί σᾶς ἔκαμαν;—Μὲ ἐκτύπησαν.—Ὁ ἀδελφός σας (Est-ce votre frère qui...) ἔβλαψε τὸν υἱόν μου;—Ὄχι, κύριε, δὲν εἶναι (ce n' est pas...) ὁ ἀδελφός μου, διότι δὲν ἔβλαψε ποτὲ κανένα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 139.

Ἐπίετε τὸν οἶνον τοῦτον;—Τὸν ἔπιον.—Πῶς σᾶς ἐφάνη;—Μοὶ ἐφάνη πολὺ καλός.—Σᾶς ὠφέλησε;—Μὲ ὠφέλησεν.—Ἐβλάφθητε (αὐτοπαθ.); — Δὲν ἐβλάφθην.—Τίς ἐβλάφθη;—Ὁ ἀδελφός μου ἐβλάφθη, διότι ἔκοψε τὸν δάκτυλόν του.—Εἶναι ἀκόμη ἀσθενής;— Εἶναι καλήτερα.—Χαίρω μανθάνων (d' apprendre) ὅτι δὲν ἀσθενεῖ πλέον (n'est plus malade), διότι τὸν ἀγαπῶ.—Ποῖος σοὶ τὸ εἶπε;—Μοὶ τὸ εἶπαν εἰς τὴν ἀγοράν.— Διατί ὁ ἐξάδελφός σας ἀποσπᾷ τὰς τρίχας του;—Διότι δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ ὅ,τι χρεωστεῖ.—Ἐκόψατε τὰ μαλλία σας;—Δὲν τὰ ἔκοψα ἐγὼ, ἀλλὰ μοὶ τὰ ἔκοψαν (M.).—Τί ἔκαμε τὸ παιδίον τοῦτο;—Ἔκοψε τὸν πόδα του (ἢ ἐκόπη τὸν πόδα).—Διατί τῷ ἔδωκαν μαχαίριον;—Τῷ ἔδωκαν μαχαίριον διὰ νὰ κόψῃ τοὺς ὄνυχάς του, καὶ (αὐτὸ) ἔκοψε τὸν δάκτυλον καὶ τὸν πόδα του.—Πλαγιάζετε ἐνωρὶς; — Πλαγιάζω ἐνωρίς.— Πλαγιάζω ἀργὰ, διότι δὲν δύναμαι νὰ κοιμηθῶ, ὅταν πλαγιάσω ἐνωρίς.—Εἰς ποίαν ὥραν ἐπλαγιάσατε χθές;—Χθὲς ὑπῆγα νὰ πλαγιάσω εἰς τὰς ἕνδεκα καὶ τέταρτον.—Εἰς ποίαν ὥραν πηγαίνουσι τὰ τέκνα σας νὰ πλαγιάσωσι;—Πλαγιάζουσιν ὅταν δύῃ ὁ ἥλιος.— Σηκόνονται ἐνωρὶς; — Σηκόνονται ὅταν ἀνατέλλῃ ὁ ἥλιος.—Εἰς ποίαν ὥραν ἐσηκώθης σήμερον;—Σήμερον ἐσηκώθην ἀργὰ, διότι ἐπλαγίασα ἀργὰ χθὲς τὸ ἑσπέρας.— Εἰς ποίαν ὥραν ἡ θυγάτηρ σας ἐσηκώθη σήμερον;—Ἐσηκώθη ἀργὰ, διότι ἐπλαγίασε πολλὰ ἀργὰ χθὲς τὸ ἑσπέρας.—Ἐγείρεται ὁ υἱός σας ἀργά;—Ἐγείρεται ἐνωρὶς, διότι δὲν πλαγιάζει ποτὲ ἀργά.—Τί κάμνει ὅταν ἐγείρηται;—Μελετᾷ, ἔπειτα δὲ προγευματίζει.—Δὲν ἐξέρχεται πρὶν προγευματίσῃ;—Ὄχι, μελετᾷ καὶ προγευματίζει πρὶν ἐξέλθῃ.—Τί κάμνει ἀφοῦ προγευματίσῃ;—Ἅμα προγευματίσῃ, ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ πηγαίνομεν εἰς τὸν περίπατον ἔφιπποι.—Ἐσηκώθης τὸ πρωῒ τόσον ἐνωρὶς, ὅσον ἐγώ;—Ἐσηκώθην ἐνωρίτερον ἀπὸ ὑμᾶς, διότι ἐσηκώθην πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου.

ΘΕΜΑ 140.

Πηγαίνετε συχνὰ εἰς τὸν περίπατον;—Πηγαίνω εἰς τὸν περίπατον, ὅταν δὲν ἔχω νὰ κάμω τί(ποτε) εἰς τὴν οἰκίαν.—Θέλετε νὰ περιπατήσητε;—Δὲν δύναμαι νὰ περιπατήσω, διότι ἔχω πολλὴν ἀσχολίαν (trop à faire).—Ἐπεριδιάβασεν ὁ ἀδελφός σας ἔφιππος;—Ἐπεριδιάβασε μὲ ἅμαξαν.— Πηγαίνουσι συχνὰ τὰ τέκνα σας εἰς τὸν περίπατον;—Πηγαίνουσι κάθε πρωῒ μετὰ τὸ πρόγευμα.—Πηγαίνετε εἰς τὸν περίπατον μετὰ τὸ γεῦμα;—Μετὰ τὸ γεῦμα πίνω τὸ τεῖον, ἔπει-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τα δὲ περιπατῶ. — Ὑπάγετε (ἐνεργ.) εἰς τὸν περίπατον (promenez-vous) συχνὰ τὰ τέκνα σας;—Τὰ ὑπάγω εἰς περίπατον κάθε πρωΐ καὶ κάθε ἑσπέρας.—Δύνασθε νὰ ἔλθητε (ὑπάγητε) μαζῆ μου;—Δὲν δύναμαι νὰ ἔλθω, διότι πρέπει νὰ ὑπάγω εἰς περίπατον (promener) τὴν μικρὰν ἀδελφήν μου.—Ποῦ περιδιαβάζετε;—Περιδιαβάζω εἰς τὸν κῆπον τοῦ θείου μας. — Ἐχάρη ὁ πατήρ σας διότι σᾶς εἶδε (de vous voir);—Ἐχάρη (il s'est réjoui) διότι μᾶς εἶδε. — Διατί χαίρεις;—Χαίρω βλέπων τοὺς καλοὺς φίλους μου.—Διατί ἐχάρη ὁ θεῖός σας;—Ἐχάρη διὰ τὸν ἵππον (du cheval), τὸν ὁποῖον τῷ ἐστείλατε.—Διατί ἐχάρησαν τὰ τέκνα σας;—Ἐχάρησαν διὰ τὰ ὡραῖα ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμα εἰς αὐτά (que je leur ai fait faire).—Διατί ὁ ἄνθρωπος οὗτος χαίρει τόσον (tant);—Διότι κολακεύεται ὅτι ἔχει (d'avoir) καλοὺς φίλους.—Δὲν ἔχει δίκαιον νὰ χαίρῃ;—Ἔχει ἄδικον, διότι ἔχει ἐχθροὺς μόνον.—Δὲν τὸν ἀγαπῶσι;—Τὸν κολακεύουσιν (on), ἀλλὰ δὲν τὸν ἀγαπῶσι.—Κολακεύεσθε ὅτι γνωρίζετε (de savoir) τὴν Γαλλικήν;—Φρονῶ ὅτι τὴν γνωρίζω, διότι ἐξεύρω νὰ ὁμιλῶ, νὰ ἀναγινώσκω καὶ νὰ γράφω αὐτήν.—Ἔβλαψεν ὁ ἰατρὸς τὸ τέκνον σας;—Ἔκοψε τὸν δάκτυλόν του (il lui a coupé le doigt), ἀλλὰ δὲν τὸ ἔβλαψε, καὶ ἀπατᾶσθε ἂν πιστεύητε ὅτι τὸ ἔβλαψε.—Διατί ἀκούετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Τὸν ἀκούω, ἀλλὰ δὲν τὸν πιστεύω, διότι ἐξεύρω ὅτι εἶναι ψεύστης.—Πῶς ἐξεύρετε ὅτι εἶναι ψεύστης;—Δὲν πιστεύει εἰς τὸ Θεὸν, καὶ πάντες οἱ μὴ πιστεύοντες (tous ceux qui ne croient) εἰς τὸν Θεὸν εἶναι ψεῦσται.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΕ'. LEÇON XXXXV.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΡΟΣΩΠΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

(*Des verbes impersonnels*).

Ἀπρόσωπα ῥήματα λέγονται τὰ ἔχοντα τὸ τρίτον ἑνικὸν πρόσωπον μόνον, χωρὶς νὰ προσδιορίζωσι τὸ ἀντικείμενον· καὶ εἴδομεν μὲν (Μάθ. ΜΑ'. καὶ ΜΒ'.) ἰδιωτισμοὺς τινὰς ἀπροσώπως γιγνομένους διὰ τοῦ ῥήματος faire, νῦν δ' ἐκθέτομεν καὶ τὰ κυριώτερα ἀπρόσωπα.

Βρέχειν.—Βρέχει.	*Pleuvoir.** γ'.—Il pleut.
Χιονίζειν.—Χιονίζει.	*Neiger.* α'.—Il neige.
Πίπτει χάλαζα.	*Gréler.* α'.—Il grêle.
Ἀστράπτειν.	*Faire des éclairs.*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀστράπτει;	Fait-il des éclairs?
Ἀστράπτει.	Il fait des éclairs.
Ἀστράπτει πολύ.	Il fait beaucoup d'éclairs.
Βροντᾷ πολύ.	Il fait beaucoup de tonnerre.
Βρέχει ῥαγδαίως.	Il pleut à verse.
Ἔβρεξεν.	Il a plu.
Χιονίζει;	Neige-t-il?
Χιονίζει πολύ.	Il neige fort.
Πίπτει πολλὴ χάλαζα.	Il fait beaucoup de grêle.
Δὲν λάμπει ὁ ἥλιος.	Il ne fait point de soleil.
Ὁ ἥλιος μοῦ προσβάλλει τὴν ὅρασιν.	Le soleil me donne dans la vue.
Ἡ ὄψις, ἡ ὅρασις.	La vue.
Ἡ ἀστραπή.	L'éclair.
Ἡ χιών.	La neige.
Ἡ βροντή.	La pluie.
Ἡ ῥαγδαία βροχή.	La pluie à verse.
Ἡ χάλαζα.	La grêle.
Τὸ ἀλεξήλιον (χ. ὀμπρέλλα, παρασόλιον).	Le parasol.
Βροντᾶν. — Βροντᾷ.	*Tonner.* α'. — Il tonne.
Βροντῆς κτύπος.	Un coup de tonnerre.
Ὁ κεραυνός.	La foudre.
Λάμπειν, λάμπων.	Luire, * ὁ'. Luisant.
Κλείειν, σφαλᾶν.	Fermer. α'. Fermant.
Οὗ — τοῦ ὁποίου. *Περὶ οὗ — περὶ τοῦ ὁποίου.* *Ἐξ ἧ παρ' οὗ — ἐξ ἧ παρὰ τοῦ ὁποίου.*	*Dont* (*).
Βλέπω τὸν ἄνθρωπον οὗ (τοῦ ὁποίου) ὁ ἀδελφὸς ἐφόνευσε τὸν κύνα μου.	Je vois l'homme dont le frère a tué mon chien.
Βλέπω τὸν ἄνθρωπον οὗτινος ἐφονεύσατε τὸν κύνα.	Je vois l'homme dont vous avez tué le chien.

(*) Ἡ ἀντωνυμία dont εἶναι ἄκλιτος, ἐξ ἴσου εἰς ἅπαντας τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ γένη ἐφαρμοζομένη. Οὐδ' ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ κατὰ γέν. καὶ ἀριθ. μετὰ τοῦ ἀντικειμένου, ὅταν προηγῆται αὐτῆς ἡ dont.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Βλέπετε τὸ παιδίον οὗ ὁ πατὴρ ἀνεχώρησε χθές;

Τὸ βλέπω.

Βλέπετε τοὺς ἀνθρώπους ὧν ἠγοράσατε τὸν ἵππον;

Τοὺς βλέπω.

Ποῖον εἴδετε;
Εἶδον τὸν ἔμπορον οὗτινος ἐλάβετε τὸ ἐργαστήριον.
Ὡμίλησα εἰς τὸν ἄνθρωπον οὗτινος ἡ οἰκία ἐκάη.
Βλέπω τὸν ἄνθρωπον περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖτε.
Ἠγόρασα τὸν ἵππον περὶ τοῦ ὁποίου μοὶ ὡμιλήσατε.

Voyez-vous l'enfant dont le père est parti hier?

Je le vois.

Voyez-vous les gens dont vous avez acheté le cheval?

Je les vois.

Qui avez-vous vu?
J'ai vu le marchand dont vous avez pris la boutique.
J'ai parlé à l'homme dont la maison a été brûlée.
Je vois l'homme dont vous parlez.
J'ai acheté le cheval dont vous m'avez parlé.

Ἐκεῖνο οὗ (ἢ τοῦ ὁποίου).	*Ce dont.*
Ἐκεῖνος οὗ (ἢ οὗ ὁποίου).	*Celui dont.*
Ἐκείνη ἧς (ἢ τῆς ὁποίας).	*Celle dont.*
Ἐκεῖνοι ὧν (ἢ τῶν ὁποίων).	*Ceux dont.*
Ἐκεῖναι ὧν (ἢ τῶν ὁποίων).	*Celles dont.*

Ἔχω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον χρειάζομαι. (κ. λ. ἔχω ἐκεῖνο οὗ ἔχω χρείαν).
Ἔχει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον χρειάζεται.
Ἔχετε τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον χρειάζεσθε;
Ἔχω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον χρειάζομαι.
Ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὰ καρφία τὰ ὁποῖα χρειάζεται;
Ἔχει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα χρειάζεται.
Ἔχει ἡ ἀδελφή σας τὰ κονδύλια τὰ ὁποῖα χρειάζεται;
Ἔχει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα χρειάζεται.

J'ai ce dont j'ai besoin.
Il a ce dont il a besoin.
Avez-vous le livre dont vous avez besoin?
J'ai celui dont j'ai besoin.
L'homme a-t-il les clous dont il a besoin?
Il a ceux dont il a besoin.
Votre sœur a-t-elle les plumes dont elle a besoin?
Elle a celles dont elle a besoin.

Ποίους ἀνθρώπους βλέπετε;
Βλέπω ἐκείνους περὶ τῶν ὁποίων μοὶ ὡμιλήσατε.
Ποίας γυναῖκας βλέπεις;

Quels hommes voyez-vous?
Je voix ceux dont vous m'avez parlé.
Quelles femmes vois-tu?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Βλέπετε τοὺς μαθητὰς περὶ τῶν ὁποίων σᾶς ὡμίλησα;

Τοὺς βλέπω.

Εἰς ὅν, εἰς ἣν (εἰς τὸν ὁποῖον κτ.λ.).

Εἰς οὓς (εἰς τοὺς ὁποίους).

Εἰς ἃς (εἰς τὰς ὁποίας).

Voyez-vous les élèves dont je vous ai parlé?

Je les vois.

A qui? (γένους κοινοῦ).

Auxquels. (πληθ. ἀρσ.).

Auxquelles. (πληθ. θηλ.).

Βλέπετε τὰ παιδία εἰς τὰ ὁποῖα ἐδώσατε πλακούντια;

Εἰς ποίους ἀνθρώπους ὁμιλεῖτε;

Ὁμιλῶ εἰς ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους ἀπηυθύνθητε.

Ἀποτείνεσθαι, ἀπευθύνεσθαι.

Ἀπαντᾶν, συναντᾶν.

Voyez-vous les enfants à qui vous avez donné des gâteaux?

A quels hommes parlez-vous?

Je parle à ceux auxquels vous vous êtes adressé.

S'adresser à,

Rencontrer. α'.

Ἀπήντησα τὰς κυρίας εἰς ἃς ἀπηυθύνθητε.

J'ai rencontré les dames aux quelles vous vous êtes adressé.

Περὶ τίνων ἀνθρώπων ὁμιλεῖτε;

Ὁμιλῶ περὶ ἐκείνων, ὧν τὰ τέκνα ἐφάνησαν ἐπιμελῆ καὶ ὑπήκοα.

Εὐπειθὴς (ὑπήκοος).

Ἀπειθής.

De quels hommes parlez-vous?

Je parle de ceux dont les enfants ont été studieux et obéissants.

Obéissant.

Désobéissant.

Ὥστε.

De sorte que.

Ἔχασα τὰ χρήματά μου, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ σᾶς πληρώσω.

Εἶμαι ἀσθενὴς οὕτως, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ ἐξέλθω.

Ἀσθενής.

J'ai perdu mon argent, de sorte que je ne puis vous payer.

Je suis malade, de sorte que je ne puis sortir.

Malade.

Ἐτελειώσατε;

Εἶναι καλὸς ὁ περίπατος εἰς αὐτὴν τὴν χώραν;

Ἡ χώρα, ὁ τόπος.

Avez-vous fini?

Fait-il bon marcher dans ce pays?

Le pays.

Ἔκαμε πολλοὺς φίλους εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

Il s'est fait beaucoup d'amis dans ce pays.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 141.

Ἐμάθετε τέλος παντων τὴν Γαλλικήν;—Ἤμην ἀσθενὴς, ὥστε δὲν ἠνήθην νὰ τὴν μάθω.—Τὴν ἔμαθεν ὁ ἀδελφός σας;—Δὲν τὴν ἔμαθε, διότι δὲν ἠδυνήθη ἀκόμη νὰ εὕρῃ καλὸν διδάσκαλον.—Πηγαίνετε εἰς τὸν χορὸν ἀπόψε;—Ἔχω πόνον (mal) εἰς τὸν πόδα, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ ὑπάγω.—Ἐκαταλάβετε τὸν Γερμανὸν τοῦτον;—Δὲν ἐξεύρω τὴν Γερμανικὴν, ὥστε δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸν καταλάβω.—Ἠγοράσατε τὸν ἵππον, περὶ τοῦ ὁποίου μοὶ ὡμιλήσατε;—Δὲν ἔχω χρήματα, ὥστε δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸν ἀγοράσω.—Εἴδετε τὸν ἄνθρωπον, παρὰ τοῦ ὁποίου (dont) ἔλαβον (ἐν) δῶρον;—Δὲν τὸν εἶδον.—Εἴδετε τὸ ὡραῖον χαρτοφυλάκιον, περὶ τοῦ ὁποίου σᾶς ὡμίλησα;—Τὸ εἶδον.—Εἶδεν ὁ θεῖός σας τὰ βιβλία, περὶ τῶν ὁποίων τῷ ὡμιλήσατε;—Τὰ εἶδεν.—Εἴδετε τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου ἐτιμωρήθησαν τὰ τέκνα;—Δὲν τὸν εἶδον.—Εἰς ποῖον ὡμιλήσατε εἰς τὸ θέατρον;—Ὡμίλησα εἰς τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου ὁ ἀδελφὸς ἐφόνευσε τὸν ὡραῖον σκύλον μου.—Εἴδετε τὸ μικρὸν παιδίον, τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ ἔγινε (s'est fait) δικηγόρος;—Τὸ εἶδον.—Ποῖον εἴδετε εἰς τὸν χορόν;—Εἶδον τοὺς ἀνθρώπους τῶν ὁποίων ἠγοράσατε τοὺς ἵππους, καὶ ἐκείνους τῶν ὁποίων ἠγοράσατε τὴν ἅμαξαν.—Ποῖον βλέπετε τώρα;—Βλέπω τὸν ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου ὁ ὑπηρέτης ἔθραυσε τὸ κάτοπτρόν μου.—Ἠκούσατε (entendre) τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου ὁ φίλος μοὶ ἐδάνεισε χρήματα;—Δὲν τὸν ἤκουσα.—Ποῖον ἠκούσατε;—Ἤκουσα τὸν Γάλλον πλοίαρχον, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς εἶναι φίλος μου.—Ἐκαθάρισες τὸ ἔνδυμα περὶ τοῦ ὁποίου σοὶ ὡμίλησα;—Δὲν τὸ ἐκαθάρισα ἀκόμη.—Ἐλάβετε τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα (dont) ἐχρειάσθητε;—Τὰ ἔλαβον.—Ἔχω τὸ χαρτίον, τοῦ ὁποίου ἔχω ἀνάγκην;—Τὸ ἔχετε.—Ἔχει ὁ ἀδελφός σας τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα χρειάζεται;—Τὰ ἔχει.—Ὡμιλήσατε εἰς τοὺς ἐμπόρους, τῶν ὁποίων ἐλάβομεν τὴν ἀπολήκην;—Τοὺς ὡμιλήσαμεν.—Ὡμιλήσατε εἰς τὸν ἰατρὸν, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἐσπούδασε τὴν Γερμανικήν;—Τῷ ὡμίλησα.—Εἴδετε τοὺς πτωχοὺς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων αἱ οἰκίαι ἐκάησαν;—Τοὺς εἶδον.—Ἀνεγνώσατε τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα σᾶς ἐδανείσαμεν;—Τὰ ἀνεγνώσαμεν.—Τί λέγετε περὶ αὐτῶν (en);—Λέγομεν ὅτι εἶναι ὡραιότατα.—Ἔχουσι τὰ τέκνα σας ὅ,τι χρειάζονται;—Ἔχουσιν ὅ,τι χρειάζονται.

ΘΕΜΑ 142.

Περὶ τίνος ἀνθρώπου ὁμιλεῖτε;—Ὁμιλῶ περὶ ἐκείνου τοῦ ὁποίου ὁ ἀδελφὸς κατεγράφη στρατιώτης.—Περὶ ποίων τέκνων ὡμιλήσατε;—

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὡμίλησα περὶ ἐκείνων, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς εἶναι φρόνιμοι. — Ποῖον βιβλίον ἀνέγνωσας; — Ἀνέγνωσα ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὁποίου σᾶς ὡμίλησα χθές. — Ποῖον χαρτίον ἔχει ὁ ἐξάδελφός σας; — Ἔχει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον χρειάζεται. — Ποίαν μελάνην ἠγόρασεν ἡ ἀδελφή σας; — Ἠγόρασεν ἐκείνην τὴν ὁποίαν χρειάζεσθε. — Ποῖα ὀψάρια ἔφαγεν; — Ἔφαγεν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν ἀγαπᾶτε. — Ποῖα βιβλία χρειάζεσθε; — Χρειάζομαι ἐκεῖνα περὶ τῶν ὁποίων μοὶ ὡμιλήσατε. — Δὲν χρειάζεσθε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκω; — Δὲν τὰ χρειάζομαι. — Βλέπετε τὰ παιδία εἰς τὰ ὁποῖα ἔδωκα πλακούντια; — Δὲν βλέπω ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα ἐδώσατε πλακούντια, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐτιμωρήσατε. — Εἰς τίνας ἐδώσατε χρήματα; — Ἔδωσα εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐφάνησαν (ont été) ἄξιοι. — Εἰς ποίους παῖδας πρέπει τις νὰ δίδῃ βιβλία; — Πρέπει τις νὰ δίδῃ εἰς ἐκείνους, οἵτινες εἶναι φρόνιμοι καὶ εὐπειθεῖς. — Εἰς τίνας δίδετε νὰ τρώγωσι καὶ νὰ πίνωσι; — Δίδω εἰς ἐκείνους οἵτινες πεινῶσι καὶ διψῶσι. — Δίδετέ τι εἰς τὰ παιδία τὰ ὁποῖα εἶναι ἀμελῆ; — Δὲν δίδω εἰς αὐτὰ οὐδέν. — Ἐχιόνισε χθές; — Ἐχιόνισεν, ἔπεσε χάλαζα (il a grêlé) καὶ ἤστραψεν. — Ἔβρεξεν; — Ἔβρεξεν. — Ἐξέρχεσθε; — Δὲν ἐξέρχομαι ὅταν ἦναι κακὸς καιρός. — Ἡ μήτηρ σας ἐξῆλθε; — Δὲν ἐξῆλθε, διότι εἶναι κακοκαιρία. — Θέλετε νὰ ἐξέλθητε; — Ὑπεσχέθην εἰς τὸν πατέρα μου νὰ μείνω εἰς τὴν οἰκίαν, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ ἐξέλθω. — Ἐξῆλθετε προχθές; — Ἔβρεξεν ὅλην τὴν ἡμέραν, ὥστε δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐξέλθω. — Ἤκουσαν ἐπὶ τέλους οἱ ἀρχηγοὶ (les capitaines) τοῦτον τὸν ἄνθρωπον; — Ἠρνήθησαν νὰ τὸν ἀκούσωσιν. — Ὅλοι ἐκεῖνοι (tous ceux) εἰς τοὺς ὁποίους ἀπετάθη, ἠρνήθησαν νὰ τὸν ἀκούσωσι (de l'entendre). — Τίνα ἀπηντήσατε τὸ πρωΐ; — Ἀπήντησα τὸν ἄνθρωπον, ὑπὸ τοῦ ὁποίου (dont) τιμῶμαι. — Ἐδώκατε πλακούντια εἰς τοὺς μαθητάς σας; — Δὲν ἐμελέτησαν καλῶς, ὅθεν δὲν τοῖς ἔδωκα οὐδέν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΗΝ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΣΤ'. LEÇON XXXVI.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ.
(*Du Futur*).

Κανών. Ὁ πρῶτος ἢ ἁπλοῦς Μέλλων τῶν Γάλλων σχηματίζεται ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου, προσθετομένης τῆς καταλήξεως αἱ εἰς αὐτὴν, ἀφαιρέσει μόνον τοῦ e εἰς τὴν τετάρτην συζυγίαν, οἷον·

Ἀπαρέμφ.	*Μέλλων Α'.*	*Infinitif.*	*Futur I.*
Ἀγαπᾷν,	θὰ ἀγαπήσω (*).	Aimer, α'.	j'aimerai.
Τελειόνειν,	θὰ τελειώσω.	Finir, β'.	je finirai.
Προβλέπειν,	θὰ προΐδω.	Prévoir, γ'.	je prévoirai.
Ἀποδίδειν,	θὰ ἀποδώσω.	Rendre, δ'.	je rendrai.

Παρατ. ος'. Γνωστοῦ ὄντος τοῦ πρώτου ἐνικοῦ προσώπου τοῦ Μέλλοντος, εὐκόλως σχηματίζομεν καὶ τὰ λοιπὰ, ὄντα τὰ αὐτὰ εἰς ἅπαντα τὰ ῥήματα· ἤτοι *ras* διὰ τὸ δεύτερον ἑνικὸν, καὶ *ra* διὰ τὸ τρίτον· *rons* δὲ διὰ τὸ πρῶτον πληθυντικὸν, *rez* διὰ τὸ δεύτερον, καὶ *ront* διὰ τὸ τρίτον.

Θὰ ἀγαπήσῃς.	Θὰ τελειώσῃς.	Tu aimeras.	Tu finiras.
Θὰ ἀγαπήσῃ.	Θὰ τελειώσῃ.	Il aimera.	Il finira.
Θὰ ἀγαπήσωμεν.	Θὰ τελειώσωμεν.	Nous aimerons.	Nous finirons.
Θὰ ἀγαπήσητε.	Θὰ τελειώσητε.	Vous aimerez.	Vous finirez.
Θὰ ἀγαπήσωσι.	Θὰ τελειώσωσι.	Ils aimeront.	Ils finiront.
Θὰ προΐδῃς.	Θὰ ἀποδώσῃς.	Tu prévoiras.	Tu rendras.
Θὰ προΐδῃ.	Θὰ ἀποδώσῃ.	Il prévoira.	Il rendra.
Θὰ προΐδωμεν.	Θὰ ἀποδώσωμεν.	Nous prévoirons.	Nous rendrons.
Θὰ προΐδητε.	Θὰ ἀποδώσητε.	Vous prévoirez.	Vous rendrez.
Θὰ προΐδωσι.	Θὰ ἀποδώσωσι.	Ils prévoiront.	Ils rendront.

(*) Ὁ Μέλλων τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐκφράζει πρᾶξιν γενησομένην εἰς τὸ μέλλον, οἷον j'aimerai (θὰ ἀγαπήσω)· ἐκφράζει δ' ἐνίοτε καὶ τὴν διάρκειαν τοῦ μέλλοντος τῆς καθομιλουμένης ἡμῶν γλώσσης, Θὰ ἀγα-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θὰ ἀγαπήσητε τὸν ἀδελφόν σας;	Aimerez-vous votre frère?
Δὲν θὰ τὸν ἀγαπήσω.	Je ne l'aimerai pas.
Θὰ τὸν ἀγαπήσω ἂν μὲ ἀγαπᾷ.	Je l'aimerai s'il m'aime.

Παρατ. οζ'. Τὰ δύο βοηθητικὰ ῥήματα avoir καὶ être, καὶ ἕτερα εἰκοσιτέσσαρα ἀκόμη σχηματίζουσιν ἀνωμάλως τὸν Μέλλοντα. Γενομένου ὅμως γνωστοῦ, ὡς εἴρηται, τοῦ πρώτου προσώπου, εὐκόλως εὑρίσκομεν καὶ τὰ λοιπὰ, ὅμοια ὄντα εἰς ἅπαντα τὰ ῥήματα.

Ἀπαρέμφατον.	*Μέλλων.*	*Infinitif.*		*Futur.*
Ἔχειν.	Θὰ ἔχω.	Avoir.*		J'aurai.
Εἶναι.	Θὰ ἦμαι.	Être.*		Je serai.
Ὑπάγειν.	Θὰ ὑπάγω.	Aller.*	α'.	J'irai.
Στέλλειν.	Θὰ στείλω.	Envoyer.*	α'.	J'enverrai.
Κρατεῖν.	Θὰ κρατήσω.	Tenir.*	β'.	Je tiendrai.
Ἔρχεσθαι.	Θὰ ἔλθω.	Venir.*	β'.	Je viendrai.
Κάθησθαι.	Θὰ καθήσω.	S'asseoir.*	γ'.	Je m'asseierai(*).
Χρεωστεῖν.	Θὰ χρεωστήσω.	Devoir.*	γ'.	Je devrai.
Πρέπειν.	Θὰ πρέπῃ.	Falloir.*	γ'.	Je faudrai.
Δύνασθαι.	Θὰ δυνηθῶ.	Pouvoir.*	γ'.	Je pourrai.
Δέχεσθαι.	Θὰ δεχθῶ.	Recevoir.*	γ'.	Je recevrai.
Ἐξεύρειν.	Θὰ ἐξεύρω(**).	Savoir.*	γ'.	Je saurai.
Ἀξίζειν.	Θὰ ἀξίσω.	Valoir.*	γ'.	Je vaudrai.
Θέλειν.	Θὰ θελήσω.	Vouloir.*	γ'.	Je voudrai.
Βλέπειν.	Θὰ ἴδω.	Voir.*	γ'.	Je verrai.
Κάμνειν.	Θὰ κάμω.	Faire.*	δ'.	Je ferai.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ μαθήματος τούτου ἐκθέτομεν καὶ τὰ λοιπὰ δέκα, ἵνα μὴ ἐπιβαρύνωμεν διὰ μιᾶς τὸν ἀρχάριον.

πῶ· ἀλλὰ πρὸς παράστασιν τῆς τοιαύτης διαρκείας εἰς τὸ Γαλλικὸν, προσθετέον μᾶλλον μόριόν τι, ὡς τὸ ἐπίῤῥημα toujours (πάντοτε), οἷον j'aimerai toujours. Σημειωτέον πρὸς τούτοις ὅτι σπανίως πρὸ τοῦ Γαλλικοῦ Μέλλοντος τίθεται ὁ σύνδεσμος si, ἀλλὰ μετ' αὐτὸν μεταχειρίζονται τὸν ἐνεστῶτα, ἰσοδυναμοῦντα πρὸς τὸν ἡμέτερον ἀόριστον τῆς ὑποτακτικῆς, οἷον si vous lui écrivez, présentez-lui mes respects, ἂν τῷ γράψητε, ἐκφράσατέ τῳ τὰ σεβάσματά μου.

(*) Καὶ je m'assiérai.

(**) Θὰ μάθω.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θὰ ἔχῃ χρήματα;	Aura-t-il de l'argent?
Θὰ ἔχῃ.	Il en aura.
Δὲν θὰ ἔχῃ.	Il n'en aura pas.
Θὰ ἐξέλθητε σήμερον;	Sortirez-vous aujourd'hui?
Δὲν θὰ εὐκαιρήσω νὰ ἐξέλθω.	Je n'aurai pas le temps de sortir.
Πότε θὰ κάμητε τὰ θέματά σας;	Quand ferez-vous vos thèmes?
Θὰ τὰ κάμω μετ' ὀλίγον.	Je les ferai bientôt.
Πότε ὁ ἀδελφός σας θὰ κάμῃ τὰ θέματά του;	Quand votre frère fera-t-il ses thèmes?
Θὰ τὰ κάμῃ αὔριον.	Il les fera demain.
Τὴν προσεχῆ δευτέραν.	Lundi prochain.
Τὴν παρελθοῦσαν	Lundi passé. / Lundi dernier.
Τὸ παρελθὸν ἔτος.	L'année dernière.
Τὸν προσεχῆ μῆνα.	Le mois prochain.
Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.	La semaine prochaine.
Τοῦτον τὸν μῆνα.	Ce mois-ci.
Οὗτος ὁ τόπος, ἢ αὕτη ἡ χώρα.	Ce pays-ci.
Πότε ὁ ἐξάδελφός σας θὰ συγγευματίσῃ μὲ ἡμᾶς;	Quand votre cousin dînera-t il avec nous?
Θὰ συγγευματίσῃ μὲ ὑμᾶς αὔριον.	Il dînera avec vous demain.
Πότε ἡ ἀδελφή σας θὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν μουσικὴν συμφωνίαν;	Quand votre sœur ira-t-elle au concert?
Θὰ ὑπάγῃ τὴν προσεχῆ τρίτην.	Elle ira mardi prochain.
Θὰ ὑπάγητε εἰς κἀνὲν μέρος;	Irez-vous quelque part?
Δὲν θὰ ὑπάγωμεν εἰς κἀνὲν μέρος.	Nous n'irons nulle part.
Θὰ μοὶ στείλῃ τὸ βιβλίον;	M'enverra-t-il le livre?
Θὰ σᾶς τὸ στείλῃ, ἂν τὸ ἐτελείωσεν.	Il vous l'enverra, s'il l'a fini.
Θὰ ἦσθε εἰς τὴν οἰκίαν σας ἀπόψε;	Serez-vous chez vous (ἢ à la maison) ce soir?
Θὰ ἦμαι.	J'y serai.
Ὁ πατήρ σας θὰ ἦναι εἰς τὴν οἰκίαν;	Votre père sera-t-il chez lui (ἢ à la maison)?
Ἡ μήτηρ σας θὰ ἦναι εἰς τὴν οἰκίαν;	Votre mère sera-t-elle chez elle?
Θὰ ἦναι.	Elle y sera.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν θὰ ἦναι. — Elle n'y sera pas.
Θὰ ἦναι οἱ ἐξάδελφοί σας; — Vos cousins y seront-ils?
Θὰ ἦναι. — Ils y seront.
Θὰ ἦναι αἱ ἐξαδέλφαι σας; — Vos cousines y seront elles?
Δὲν θὰ ἦναι. — Elles n'y seront pas.

Θὰ μοὶ στείλῃ ὁ ἀδελφός σας τὰ βιβλία; — Votre frère m'enverra-t-il les livres?
Θὰ σᾶς τὰ στείλῃ. — Il vous les enverra.
Θὰ στείλῃ μελάνην εἰς τὸ γραφεῖόν μου; — Enverra-t-il de l'encre à mon comptoir?
Θὰ στείλῃ. — Il y en enverra.

Θὰ δυνηθῆτε νὰ πληρώσητε τὸν ὑποδηματοποιόν σας; — Pourrez-vous payer votre cordonnier?
Ἔχασα τὰ χρήματά μου, ὥστε δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ τὸν πληρώσω. — J'ai perdu mon argent, de sorte que je ne pourrai pas le payer.

Ὁ φίλος μου ἔχασε τὸ βαλάντιόν του, ὥστε δὲν θὰ ἐμπορέσῃ νὰ πληρώσῃ τὰ σανδάλιά του. — Mon ami a perdu sa bourse, de sorte qu'il ne pourra pas payer ses souliers.

Θὰ κρατήσω. — *Je tiendrai.*

Θὰ κρατήσητε τί(ποτε); — Tiendrez-vous quelque chose?
Θὰ κρατήσω τὸ ἀλεξίβροχόν σας. — Je tiendrai votre parapluie.

Θὰ ἔλθῃ ὁ φίλος σας εἰς τὴν μουσικὴν συμφωνίαν μου; — Votre ami viendra-t-il à mon concert?
Θὰ ἔλθῃ. — Il viendra.
Θὰ ἔλθητε; — Viendrez-vous?
Θὰ ἔλθω. — Je viendrai.

Θὰ χρειασθῇ νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἀγοράν; — Faudra-t-il aller au marché?
Θὰ χρειασθῇ νὰ ὑπάγητε αὔριον τὸ πρωΐ. — Il faudra y aller demain matin.
Δὲν θὰ χρειασθῇ νὰ ὑπάγητε. — Il ne faudra pas y aller.

Θὰ ἴδητε τὸν πατέρα μου σήμερον; — Verrez-vous mon père aujourd'hui?
Θὰ τὸν ἴδωμεν. — Nous le verrons.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὰ ἐφεξῆς δέκα ῥήματα εἶναι τὰ ἐξαιρούμενα ἐκ τοῦ γενικοῦ περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Μέλλοντος κανόνος.

Ἀπαρέμφατον.	*Μέλλων.*	*Infinitif.*		*Futur.*
Στηρίζειν.	Θὰ στηρίξω.	Appuyer.	α'.	J'appuierai.
Μεταχειρίζεσθαι.	Θὰ μεταχειρισθῶ.	Employer.	α'.	J'emploierai.
Προσπαθεῖν.	Θὰ προσπαθήσω.	Essayer.	α'.	J'essaierai.
Ἀποκτᾶν.	Θὰ ἀποκτήσω.	Acquérir.*	β'.	J'acquerrai.
Τρέχειν.	Θὰ τρέξω.	Courir.*	β'.	Je courrai.
Δρέπειν *).	Θὰ δρέψω.	Cueillir.*	β'.	Je cueillerai.
Ἀποθνήσκειν.	Θὰ ἀποθάνω.	Mourir.	β'.	Je mourrai.
Λαγχάνειν.	Θὰ λάχω.	Echoir.	γ'.	J'écherrai.
Κινεῖν.	Θὰ κινήσω.	Mouvoir.	γ'.	Je mouvrai.
Βρέχειν.	Θὰ βρέξῃ.	Pleuvoir.	γ'.	Il pleuvra.

ΘΕΜΑ 143.

Θὰ ἔχητε βιβλία;—Θὰ ἔχω.—Τίς θὰ σᾶς δώσῃ;—Ὁ θεῖός μου θὰ μοὶ δώσῃ.—Πότε θὰ ἔχῃ ὁ ἐξάδελφός σας χρήματα;—Θὰ ἔχῃ τὸν προσεχῆ μῆνα.—Πόσα χρήματα θὰ ἔχητε;—Θὰ ἔχω τριάκοντα πέντε φράγκα.—Τίς θὰ ἔχῃ καλοὺς φίλους;—Οἱ Ἄγγλοι θὰ ἔχωσι.—Θὰ ἦναι ὁ πατήρ σας εἰς τὴν οἰκίαν του ἀπόψε;—Θὰ ἦναι.—Θὰ ἦσθε ἐκεῖ;—Θὰ ἦμαι καὶ ἐγὼ (j'y serai aussi).—Θὰ ἐξέλθῃ σήμερον ἡ θεία σας;—Θὰ ἐξέλθῃ, ἂν ἦναι καλὸς καιρός.—Θὰ ἐξέλθητε;—Θὰ ἐξέλθω, ἂν δὲν βρέχῃ.—Θὰ ἀγαπᾶτε τὸν υἱόν μου;—Θὰ τὸν ἀγαπῶ πάντοτε, ἂν ἦναι φρόνιμος.—Θὰ πληρώσητε τὸν σκυτοτόμον σας;—Θὰ τὸν πληρώσω, ἂν λάβω τὰ χρήματά μου.—Θὰ ἀγαπᾶτε τὰ τέκνα μου;—Ἂν ἦναι φρόνιμα καὶ φιλόπονα, θὰ τὰ ἀγαπῶ πάντοτε, ἀλλ' ἂν ἦναι ἀμελῆ καὶ κακὰ, θὰ τὰ περιφρονήσω καὶ θὰ τὰ τιμωρήσω.—Ἔχω δίκαιον νὰ ὁμιλῶ οὕτω;—Δὲν ἔχετε ἄδικον.—Γράφει ἀκόμη ὁ φίλος σας;—Γράφει ἀκόμη.—Δὲν ἐτελειώσατε νὰ ὁμιλῆτε;—Θὰ τελειώσω μετ' ὀλίγον.—Ἐτελείωσαν οἱ φίλοι μας νὰ ἀναγινώσκωσι;—Θὰ τελειώσωσι μετ' ὀλίγον.—Ἔκαμεν ὁ ῥάπτης τὸ ἔνδυμά μου;—Δὲν τὸ ἔκαμεν ἀκόμη, ἀλλὰ θὰ τὸ κάμῃ ἐντὸς ὀλίγου (bientôt).—Πότε θὰ τὸ κάμῃ;—Ὅταν ἔχῃ (il aura) καιρόν.—Πότε θὰ κάμητε τὰ θέματά σας;—Θὰ τὰ κάμω, ὅταν ἔχω καιρόν.—Πότε θὰ κάμῃ ἡ ἀδελφή σας τὰ ἰδικά της;—Θὰ τὰ κάμῃ τὸ προσεχὲς Σάβ-

(*) Μαζίνειν ἄνθη, καρπούς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δατον.—Θὰ ἔλθητε εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Θὰ ἔλθω.—Πότε θὰ ἔλθητε; —Θὰ ἔλθω τὴν προσεχῆ Παρασκευήν.—Πότε θὰ ἔλθητε εἰς τὴν ἐξοχήν;—Θὰ ἔλθω τὸν Μάϊον μῆνα.—Πότε εἴδετε τὸν θεῖόν μου;—Τὸν εἶδον τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν.—Θὰ ὑπάγωσιν οἱ ἐξάδελφοί σας εἰς τὸν χορὸν τὴν προσεχῆ Τρίτην;—Θὰ ὑπάγωσι.—Θὰ ἔλθητε εἰς τὴν συναυλίαν μου;—Θὰ ἔλθω, ἂν δὲν ἤμαι ἀσθενής.—Πότε θὰ ἔλθητε; —Θὰ ἔλθω τὸν προσεχῆ μῆνα.

ΘΕΜΑ 144.

Πότε θὰ μοὶ στείλητε τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα μοὶ χρεωστεῖτε;—Θὰ σᾶς τὰ στείλω μετ' ὀλίγον.—Θὰ μοὶ στείλωσιν οἱ ἀδελφοί σας τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα τοῖς ἐδάνεισα;—Θὰ σᾶς τὰ στείλωσι.—Πότε θὰ μοὶ τὰ στείλωσι;—Θὰ σᾶς τὰ στείλωσι τὸν ἐρχόμενον μῆνα.—Θὰ δυνηθῆτε νὰ μοὶ πληρώσητε ὅ,τι μοὶ χρεωστεῖτε;—Δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ σᾶς τὰ πληρώσω, διότι ἔχασα ὅλα μου τὰ χρήματα.—Θὰ δυνηθῇ ὁ Ἀμερικανὸς νὰ πληρώσῃ τὰ σανδάλιά του;—Ἔχασε τὸ βαλάντιόν του, ὥστε δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ τὰ πληρώσῃ.—Θὰ ἦναι ἀνάγκη ἢ θὰ χρειασθῇ (faudra-t-il) νὰ στείλωμεν νὰ ζητήσωμεν τὸν ἰατρόν;—Οὐδεὶς εἶναι ἀσθενής, ὥστε δὲν θὰ χρειασθῇ νὰ στείλωμεν νὰ τὸν ζητήσωμεν.—Θὰ χρειασθῇ νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν ἀγοράν;—Θὰ χρειασθῇ νὰ ὑπάγωμεν, διότι χρειαζόμεθα (il nous faut) κρέας, ἄρτον καὶ οἶνον.—Θὰ ἰδῆτε τὸν πατέρα σας σήμερον;—Θὰ τὸν ἴδω.—Ποῦ θὰ ἦναι;—Θὰ ἦναι εἰς τὸ γραφεῖόν του.—Θὰ ὑπάγητε εἰς τὸν χορὸν ἀπόψε;—Δὲν θὰ ὑπάγω, διότι εἶμαι πολὺ (trop) ἀσθενὴς καὶ δὲν δύναμαι (pour y aller).—Θὰ ὑπάγῃ ὁ φίλος σας;—Θὰ ὑπάγῃ, ἐὰν ὑπάγητε (y).—Ποῦ θὰ ὑπάγωσιν οἱ γείτονές μας;—Δὲν θὰ ὑπάγωσιν εἰς οὐδὲν μέρος, θὰ μείνωσιν εἰς τὴν οἰκίαν των διότι ἔχουσι πολλὰς ἀσχολίας (avoir beaucoup à faire).

ΜΑΘΗΜΑ ΜΖ'.

Ἀνήκειν.

Ἀνήκετε;
Ἀνήκω.
Ἀνήκει ὁ ἵππος οὗτος εἰς τὸν ἀδελφόν σας;
Τῷ ἀνήκει.

LEÇON XXXXVII.

Appartenir. 6'. (ὡς τὸ ἁπλοῦν tenir. Ὅρ. *Παρ.* ξβ'.)

Appartenez-vous?
J'appartiens.
Ce cheval appartient-il à votre frère?
Il lui appartient.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εἰς τίνα ἀνήκουσιν αἱ χειρίδες αὗται;
A qui appartiennent ces gants?

Ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀδελφήν μου.
Ils appartiennent à ma sœur.

Οἱ ἵπποι οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς τοὺς λοχαγούς;
Ces chevaux appartiennet ils aux capitaines?

Ἀνήκουσιν εἰς αὐτούς.
Ils leurs appartiennent.

Πρέπειν, ταιριάζειν, ἁρμόζειν, συμφέρειν.

Convenir. 6'.* (ὡς τὸ ἁπλοῦν venir).

Τὸ ἐριοῦχον τοῦτο εἶναι κατάλληλον (κ. κάμνει) διὰ τὸν ἀδελφόν σας;
Ce drap couvient-il à votre frère?

Κάμνει δι' αὐτόν.
Il lui couvient.

Ἁρμόζουσι τὰ σανδάλια ταῦτα εἰς τοὺς ἀδελφούς σας;
Ces souliers couviennent-ils à vos frères?

Τοῖς ἁρμάζουσι.
Ils leur couviennent.

Σᾶς συμφέρει νὰ κάμητε τοῦτο;
Vous convient-il de faire cela?

Μοὶ συμφέρει νὰ τὸ κάμω.
Il me couvient de le faire.

Συμφέρει εἰς τὸν ἐξάδελφόν σας νὰ ἔλθῃ μαζῆ μας;
Convient-il à votre cousin de venir avec nous?

Δὲν τῷ συμφέρει νὰ ἐξέλθῃ.
Il ne lui convient pas de sortir.

Συμφέρει εἰς τοὺς ἀδελφούς σας νὰ ἔλθωσι μαζῆ μας;
Convient-il à vos frères de venir avez nous?

Κατατᾶρ εἴς τι, κατορθόνειν, προοδεύειν.

Parvenir. 6'.* (ὡς τὸ ἁπλοῦν venir).

Κατορθόνετε νὰ μάθητε (Προοδεύετε εἰς) τὴν Γαλλικήν;
Parvenez-vous à apprende le français?

Προοδεύω.
J'y parviens.

Προχωρῶ εἰς τὴν μάθησίν της.
Je parviens à l'apprendre.

Κατορθόνουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι νὰ πωλήσωσι τοὺς ἵππους των;
Ces hommes parviennent ils à vendre leurs chevaux?

Τὸ κατορθόνουσιν.
Ils y parviennent.

Ἐπιτυγχάνειν — εὐδοκιμεῖν.

Réussir. 6'.

Ἐπιτυγχάνετε νὰ κάμητε τοῦτο;
Réussez-vous à faire cela?

Ἐπιτυγχάνω.
Je réussis.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐπιλανθάνεσθαι, λησμονεῖν.	*Oublier. α'.* (Μετὰ τῆς δὲ πρὸ ἀπαρεμφάτου.)
Καθαρίζειν, παστρεύειν.	*Nettoyer. α'.*
Τὸ μελανοδοχεῖον.	L'encrier.
Παρευθὺς, ἀμέσως.	Tout de suite.
Ἐν τῷ ἅμα, πάραυτα, εἰς τὴν στιγμήν.	A l'instant, sur-le-champ.
Αὐθωρεὶ, ἀμέσως, τώρα.	Tout à l'heure.
Μέλλω νὰ τὸ (ἢ θὰ τὸ) κάμω.	Je vais le faire.
Μέλλω νὰ τὸ κάμω ἀμέσως.	Je vais le faire tout de suite.
Μέλλω νὰ (ἢ θὰ) ἐργασθῶ.	Je vais travailler.
Εἶναι; ὑπάρχει; εὑρίσκεται; καὶ πληθ. *ὑπάρχουσι;*	*Y a-t-il?*
Ὑπάρχει — Ὑπάρχουσιν.	Il y a.
Δὲν ὑπάρχει — δὲν ὑπάρχουσιν.	Il n'y a pas.
Θὰ ἦναι; θὰ ὑπάρξῃ;	Y aura-t-il?
Θὰ ἦναι· θὰ ὑπάρξῃ.	Il y aura.
Ἦτον; ὑπῆρξεν;	Y a-t-il eu?
Ἦτον· ὑπῆρξεν.	Il y a eu.
Ὑπάρχει (εἶναι) οἶνος;	Y a-t-il du vin?
Ὑπάρχει (ἐξ αὐτοῦ).	Il y en a.
Δὲν ὑπάρχει.	Il n'y en a pas.
Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι;	Y a-t-il des hommes?
Ὑπάρχουσι.	Il y en a.
Δὲν ὑπάρχουσι.	Il n'y en a pas.
Ὑπάρχουσι παιδία τὰ ὁποῖα δὲν θέλουσι νὰ μελετῶσιν;	Y a-t il des enfants qui ne veulent pas étudier?
Ὑπάρχει τις; Ὑπάρχει κανείς;	Y a-t il quelqu'un?
Οὐδεὶς ὑπάρχει.	Il n'y a personne.
Πρέπει νὰ... Θὰ;..	*Doit-il?*
Θὰ ἦναι πολλοὶ εἰς τὸν χορόν;	Doit il y avoir beaucoup de monde au bal?
Θὰ ἦναι πολλοί.	Il doit y en avoir beaucoup.
Ἐπὶ πιστώσει, μὲ πίστωσιν.	A crédit.
Πωλεῖν μὲ πίστωσιν.	Vendre à crédit.
Πίστις, πίστωσις (χ. ὁ βερεσές).	Crédit.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ μετρητά.	De l'argent comptant.
Ἀγοράζειν τοῖς μετρητοῖς.	Acheter comptant.
Πωλεῖν τοῖς μετρητοῖς.	Vendre comptant.
Πληρόνειν τοῖς μετρητοῖς.	Payer comptant.
Θέλετε νὰ ἀγοράσητε τοῖς μετρητοῖς;	Voulez-vous acheter argent comptant?
Σᾶς συμφέρει νὰ μοὶ πωλήσητε ἐπὶ πιστώσει;	Vous convient-it de me vendre à crédit?
Ἁρμόζειν, πηγαίνειν καλῶς.	*Aller bien.*
Μὲ πηγαίνει καλὰ τὸ φόρεμα τοῦτο;	Cet habit me va-t-il bien?
Σᾶς πηγαίνει καλά.	Il vous va bien.
Ὁ πῖλος οὗτος δὲν πηγαίνει καλὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας.	Ce chapeau ne va pas bien à votre frère.
Δὲν τοῦ πηγαίνει καλά.	Il ne lui va pas bien.
Σᾶς πηγαίνουσι καλὰ αὐταὶ αἱ χειρίδες;	Ces gants vous vont-ils bien?
Μὲ πηγαίνουσι καλά.	Ils me vont bien.
Τοῦτο σᾶς πηγαίνει ἀξιόλογα.	Cela vous va fort bien.
Φυλάσσειν, τηρεῖν, κρατεῖν.	*Garder. α'.*
Εἶναι καλήτερον, ἢ θὰ κάμητε καλήτερον νὰ...	Vous ferez mieux de...
Εἶναι καλήτερον ἢ θὰ κάμω καλήτερον νὰ...	Je ferai mieux de...
Εἶναι καλήτερον ἢ θὰ κάμῃ καλήτερον νὰ...	Il fera mieux de...
Ἀντὶ νὰ φυλάττητε τὸν ἵππον σας, εἶναι κάλλιον (θὰ κάμητε καλήτερα) νὰ τὸν πωλήσητε.	Au lieu de garder votre cheval, vous ferez mieux *de* le vendre.
Ἀντὶ νὰ πωλήσῃ τὸ βιβλίον του, θὰ κάμῃ καλήτερον νὰ τὸ φυλάξῃ.	Au lieu de vendre son livre, il fera mieux de le garder.
Θὰ φυλάξητε τὸν ἵππον;	Garderez-vous le cheval?
Θὰ τὸν φυλάξω.	Je le garderai.
Δὲν πρέπει νὰ κρατῆτε τὰ χρήματά μου.	Il ne faut pas garder mon argent.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀρέσκειν.	*Plaire* δ'. Π. Μ. plu.*
Ἀρέσκων.	Ε. Μ. plaisant.
Ἀρέσκω, ἀρέσκεις, ἀρέσκει.	Je plais, tu plais, il plaît.
Ἀρέσκειν τινί (εἴς τινα).	*Plaire à quelqu'un.*
Σᾶς ἀρέσει τοῦτο τὸ βιβλίον;	Ce livre vous plaît-il?
Μοὶ ἀρέσει πολύ.	Il me plaît beaucoup.
Θὰ κάμω ὅ,τι σᾶς ἀρέσῃ.	Je ferai ce qu'il vous plaira.
Οὕτω σᾶς ἀρέσει νὰ λέγητε.	Cela vous plaît à dire. (ἐπὶ οἰκιακῇ χρήσει).
Τί ἀγαπᾶτε; (τί ὁρίζετε;)	Que vous plaît-il?
Πῶς εἴπατε; ὁρίστε;	Plaît-il? (Ὅρ. Σημ. Σελ. 26.)
Ἤδεσθαι, ἀρέσκεσθαι, εὐχαριστεῖσθαι.	*Se plaire.*
Πῶς εὐχαριστεῖσθε ἐδῶ;	Comment vous plaisez-vous ici?
Εὐχαριστοῦμαι ἀξιόλογα.	Je m'y plais très-bien.
Τίνος εἶναι τὸ βιβλίον τοῦτο;	A qui est ce livre?
Εἶναι τὸ ἰδικόν μου.	*C'est* le mien.
Τίνος εἶναι τὰ σανδάλια ταῦτα;	A qui sont ces souliers?
Εἶναι (τὰ) ἰδικά μας.	*Ce sont* les nôtres.
Ἐκεῖνοι (ἢ ἐκεῖναι) τὸν εἶδαν.	*Ce sont* eux (elles) qui l'on vu.
Οἱ φίλοι σας ἔχουσι δίκαιον.	*Ce sont* vos amis qui ont raison.
Ποῖαι εἶναι αἱ κυρίαι αὗται;	Qui sont ces dames?
Εἶναι αἱ ἀδελφαὶ τοῦ πλοιάρχου.	Ce sont les sœurs du capitaine.
Εἶναι τίμιος ἀνήρ.	C'est un honnête homme.
Εἶναι ἐπιτηδεία γυνή.	C'est une femme habile.
Τίς εἶναι ἐκεῖ; (Εἶμαι) ἐγώ.	Qui est là? C'est moi.
Ἡμεῖς τὸ ἐκάμαμεν.	C'est nous qui l'avons fait.
Ὑμεῖς τὸ ἐκάμετε.	C'est vous qui l'avez fait (*).
Μένειν.	*Rester. α'.*
Πόσα χρήματα σᾶς μένουσι;	Combien d'argent vous reste-t-il?
Μὲ μένει ἓν φράγκον.	Il me reste un franc.
Ἕν μόνον φράγκον μὲ μένει.	Il ne me reste qu'un franc.
Πόσα μένουσι τοῦ ἀδελφοῦ σας;	Combien reste-t-il à votre frère?

(*) Ὅρ. καὶ Μάθημα ΚΣΤ'. Σελ. 154.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τῷ μένουσιν εἴκοσι φράγκα μόνον. Il ne lui reste que vingt francs.
Πόσα μένουσι τῶν ἀδελφῶν σας; Combien reste-il à vos frères?
Τοῖς μένει μία λίρα. Il leur reste une livre.

ΘΕΜΑ 145.

Εἰς ποῖον ἀνήκει ὁ ἵππος οὗτος;—Ἀνήκει εἰς τὸν Ἄγγλον λοχαγὸν τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς σᾶς ἔγραψεν ἓν γραμμάτιον. — Σᾶς ἀνήκουσι τὰ χρήματα ταῦτα;—Μοὶ ἀνήκουσι. — Τίνος εἶναι (ἢ εἰς ποῖον ἀνήκουσιν) αἱ οἰκίαι αὗται;—Εἶναι (αἱ) ἰδικαί μας.—Ἀπὸ ποῖον τὰ ἐλάβετε; —Τὰ ἔλαβον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων εἴδετε τὰ τέκνα.—Τίνος εἶναι οἱ ἵπποι οὗτοι;—Εἶναι ἰδικοί μας.—Εἴπετε εἰς τὸν ἀδελφόν σας ὅτι τὸν προσμένω ἐδῶ;—Ἐλησμόνησα νὰ τοῦ τὸ εἴπω.—Ὁ ἰδικός σας πατὴρ ἢ ὁ ἰδικός μου (est-ce votre père ou le mien qui...) ὑπῆγεν εἰς Βερολῖνον;—Ὁ ἰδικός μου ὑπῆγεν (c'est le mien...)—Ἡ ἀδελφή σας ἢ ἡ ἰδική του ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἰταλίαν;—Ἡ ἰδική σας.—Ὁ ἰδικός σας ἀρτοποιὸς, ἢ ὁ τοῦ φίλου σας σᾶς ἐπώλησεν ἄρτον μὲ πίστωσιν;—Ὁ ἰδικός μας μᾶς ἐπώλησεν.—Ὁ υἱός σας εἶναι αὐτός (est-ce là); — Δὲν εἶναι (ce n'est pas) ὁ ἰδικός μου, εἶναι (c'est) ὁ τοῦ φίλου μου.—Ποῦ εἶναι ὁ ἰδικός σας; — Εἶναι εἰς Παρισίους. — Ἡ θυγάτηρ σας εἶναι αὐτή;—Δὲν εἶναι ἡ ἰδική μου, ἀλλ' ἡ τοῦ φίλου μου. —Μοὶ ἐφέρατε τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον μοὶ ὑπεσχέθητε;—Τὸ ἐλησμόνησα.—Σᾶς ἔφερεν ὁ θεῖός σας τὰ χαρτοφυλάκια τὰ ὁποῖα σᾶς ὑπεσχέθη;—Ἐλησμόνησε νὰ μοὶ τὰ φέρῃ.—Ἐγράψατε ἤδη εἰς τὸν φίλον σας;—Δὲν ἠὐκαίρησα ἀκόμη (je n'ai pas encore eu le temps) νὰ τῷ γράψω.—Ἐλησμονήσατε νὰ γράψητε εἰς τὸν συγγενῆ σας;—Δὲν ἐλησμόνησα νὰ τῷ γράψω.—Σᾶς κάμνει τὸ ἐριοῦχον τοῦτο;—Δὲν μοὶ κάμνει.—Ἔχετε ἄλλο;—Ἔχω ἄλλο, ἀλλ' εἶναι ἀκριβώτερον ἀπὸ τοῦτο (que celui-ci).—Θέλετε νὰ μοὶ τὸ δείξητε;—Θέλω νὰ σᾶς τὸ δείξω.—Κάμνουσι τὰ σανδάλια ταῦτα εἰς τὸν θεῖόν σας;—Δὲν τοῦ κάμνουσι, διότι εἶναι πολὺ ἀκριβά.—Εἶναι (sont-ce) τὰ σανδάλια περὶ τῶν ὁποίων μοὶ ὡμιλήσατε;—Ἐκεῖνα εἶναι (ce sont les mêmes). —Τίνος εἶναι τὰ σανδάλια ταῦτα;—Ἀνήκουσιν εἰς τὸν εὐγενῆ τὸν ὁποῖον εἴδετε τὸ πρωῒ εἰς τὸ κατάστημά μου.—Σᾶς συμφέρει νὰ ἔλθητε μαζῆ μας;—Δὲν μοὶ συμφέρει.—Σᾶς συμφέρει νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν μοὶ συμφέρει νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.—Ὑπήγετε πεζὸς εἰς τὴν Γερμανίαν;—Ὑπῆγα μὲ ὄχημα (Μαθ. ΜΔ'.).

ΘΕΜΑ 146.

Τί ἀγαπᾶτε, Κύριε;—Ζητῶ τὸν πατέρα σας.—Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

του;—Ὄχι, Κύριε, ἐξῆλθε.—Τί λέγετε; — Σᾶς λέγω ὅτι ἐξῆλθε. — Θέλετε νὰ περιμένητε μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του;—Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ περιμένω.—Πωλεῖ ὁ ἔμπορος οὗτος μὲ πίστωσιν;—Δὲν πωλεῖ μὲ πίστωσιν.—Σᾶς συμφέρει νὰ ἀγοράσητε τοῖς μετρητοῖς;—Δὲν μοι συμφέρει.—Πόθεν (où) ἠγοράσατε τὰ εὔμορφα ταῦτα μαχαίρια;—Τὰ ἠγόρασα ἀπὸ (chez) τὸν ἔμπορον τοῦ ὁποίου εἴδετε χθὲς τὴν ἀποθήκην.—Σᾶς τὰ ἐπώλησε μὲ πίστωσιν;— Μοὶ τὰ ἐπώλησε τοῖς μετρητοῖς.— Ἀγοράζετε συχνὰ τοῖς μετρητοῖς; —Ὀλιγώτερον συχνὰ ἀπὸ ὑμᾶς.—Ἐλησμονήσατε τίποτε ἐδῶ;—Δὲν ἐλησμόνησα οὐδέν.—Σᾶς συμφέρει νὰ μάθητε τοῦτο (ceci) ἐκ στήθους;—Δὲν ἔχω πολὺν καιρὸν διὰ νὰ μελετήσω, ὥστε δὲν μοὶ συμφέρει νὰ τὸ μάθω ἐκ στήθους.—Ἐπροσπάθησεν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν πατέρα σας;—Ἐπροσπάθησε νὰ τῷ ὁμιλήσῃ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε.—Κατωρθώσατε νὰ γράψητε ἓν θέμα;—Τὸ κατώρθωσα.—Ἐπέτυχαν οἱ ἔμποροι οὗτοι νὰ πωλήσωσι τοὺς ἵππους των;—Δὲν ἐπέτυχαν. — Ἐπροσπαθήσατε νὰ παστρεύσητε τὸ μελανοδοχεῖόν μου;—Ἐπροσπάθησα, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσα.—Κατώρθωσαν τὰ τέκνα σας νὰ μάθωσι τὴν Γαλλικήν;—Τὸ κατώρθωσαν. — Ὑπάρχει οἶνος ἐντὸς τῆς φιάλης ταύτης;—Δὲν ὑπάρχει.—Οἶνος ἢ μηλίτης εἶναι (y a-t-il du vin ou du cidre) μέσα;—Δὲν εἶναι οὔτε οἶνος οὔτε μηλίτης.—Τί εἶναι μέσα;—Εἶναι ὄξος.—Εἶναι ὕδωρ.— Δὲν εἶναι ὕδωρ, ἀλλὰ ζῦθος.

ΘΕΜΑ 147.

Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐντὸς τῆς ἀποθήκης σας;—Ὑπάρχουσιν.—Εἶναι κανεὶς ἐντὸς τῆς ἀποθήκης;—Κανεὶς δὲν εἶναι.—Ἦσαν πολλοὶ εἰς τὸ θέατρον;—Ἦσαν πολλοί.—Θὰ ἦναι πολλοὶ εἰς τὸν χορόν σας; —Θὰ ἦναι πολλοί.—Ὑπάρχουσι πολλὰ παιδία τὰ ὁποῖα δὲν θέλουσι νὰ παίζωσιν;—Ὑπάρχουσι πολλὰ τὰ ὁποῖα δὲν θέλουσι νὰ μελετῶσιν, ἀλλ' ὅλα θέλουσι νὰ παίζωσιν. — Ἐπάστρευσες τὸ κιβώτιόν μου; —Ἐπροσπάθησα νὰ τὸ κάμω, ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχα.—Σκοπεύετε νὰ ἀγοράσητε ἀλεξίβροχον;—Σκοπεύω νὰ ἀγοράσω ἓν, ἐὰν ὁ ἔμπορος μοὶ τὸ πωλήσῃ μὲ πίστωσιν.—Σκοπεύετε νὰ κρατήσητε (garder) τὸ ἰδικόν μου;—Σκοπεύω νὰ σᾶς τὸ ἀποδώσω, ἂν ἀγοράσω ἕν.—Ἀπεδώκατε τὰ βιβλία εἰς τὸν ἀδελφόν μου; — Δὲν τοῦ τὰ ἀπέδωκα ἀκόμη. —Ἕως πότε σκοπεύετε νὰ τὰ κρατήσητε (garder);—Σκοπεύω νὰ τὰ κρατήσω ἕως τὸ ἐρχόμενον Σάββατον.—Σκοπεύετε νὰ κρατήσητε τὸν ἵππον μου;—Σκοπεύω νὰ τὸν κρατήσω ἕως τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πατρός μου.—Ἐπαστρεύσατε τὸ μαχαιρίόν μου;—Δὲν ηὐκαίρησα ἀκόμη, ἀλλὰ μέλλω νὰ τὸ (je vais le...) κάμω εἰς τὴν στιγμήν.—Ἠνάψατε πῦρ;—Ὄχι ἀκόμη, ἀλλὰ μέλλω νὰ ἀνάψω (je vais en faire) τώρα εὐθύς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

—Διατί δὲν εἰργάσθητε;—Δὲν ἠμπόρεσα ἀκόμη.—Τί ἔχετε νὰ κάμητε;—Ἔχω νὰ παστρεύσω τὸν τάπητα, νὰ *βουρτσίσω* τὰ φορέματα καὶ νὰ φέρω τὰς ἐπιστολάς σας εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.—Σκοπεύετε νὰ πωλήσητε τὸ ἔνδυμά σας;—Σκοπεύω νὰ τὸ πωλήσω.—Σκοπεύετε νὰ πωλήσητε τὸ χρυσοῦν ὡρολόγιόν σας;—Θέλω νὰ τὸ φυλάξω διότι τὸ χρειάζομαι.—Ἀντὶ νὰ τὸ φυλάξητε, θὰ κάμετε καλήτερα νὰ τὸ πωλήσητε.—Πωλεῖτε τοὺς ἵππους σας;—Δὲν τοὺς πωλῶ.—Ἀντὶ νὰ τοὺς φυλάττητε, θὰ κάμετε καλήτερα νὰ τοὺς πωλήσητε.—Πωλεῖ ὁ ἀδελφός σας τὴν οἰκίαν του;—Μελετᾷ νὰ τὴν πωλήσῃ.—Φυλάττει ὁ φίλος μας τὸ σκιάδιόν του (le parasol);—Τὸ φυλάττει, ἀλλ' ἀντὶ νὰ τὸ φυλάττῃ, θὰ κάμῃ καλήτερα νὰ τὸ πωλήσῃ, διότι εἶναι πεπαλαιωμένον.—Σχίζει ὁ υἱός σας τὸ βιβλίον του;—Τὸ σχίζει, ἀλλὰ πράττει κακῶς (il a tort de le faire), διότι ἀντὶ νὰ τὸ σχίζῃ, εἶναι καλήτερον νὰ τὸ ἀναγινώσκῃ.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΗ'.

Γίνεσθαι.

Ὅταν, ὅτε.

Τί θὰ γίνητε ἂν χάσητε τὰ χρήματά σας;
Δὲν ἐξεύρω τί θὰ γίνω.
Τί θὰ γίνῃ (αὐτὸς ἢ αὐτή);
Τί θὰ γίνωμεν;
Τί θὰ γίνωσιν (αὐτοὶ ἢ αὐταί);
Δὲν ἐξεύρω τί θὰ γίνωσιν.

Ἀπέρχεσθαι, ἀναχωρεῖν.

Πότε θὰ ἀναχωρήσητε;
Θὰ ἀναχωρήσω ἐντὸς ὀλίγου.
Θὰ ἀναχωρήσῃ (αὐτὸς ἢ αὐτὴ) τώρα εὐθύς.
Θὰ ἀναχωρήσῃς ἀμέσως.
Θὰ ἀναχωρήσωμεν αὔριον.
Θὰ ἀναχωρήσωσιν (αὐτοὶ ἢ αὐταὶ) μεθαύριον.

LEÇON XXXVIII.

*Devenir *. 6'.* devenu.

Lorsque (Σύνδ. χρονικός).

Que deviendrez-vous si vous perdez votre argent?
Je ne sais pas ce que je deviendrai.
Que deviendra-t-il (ou elle)?
Que deviendrons-nous?
Que deviendront-ils (elles)?
Je ne sais pas ce qu'ils (elles) deviendront.

S'en aller.

Quand vous en irez-vous?
Je m'en irai bientôt.
Il (ou elle) s'en ira tout à l'heure.
Tu t'en iras sur-le-champ.
Nous nous en irons demain.
Ils (ou elles) s'en iront après-demain.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ σειρὰ, ἡ ἀράδα. Μικρὸς περίπατος, γῦρος.	Le tour.
Ἡ σειρά μου, ἡ ἀράδα μου.	Mon tour.
Κατὰ τὴν σειράν μου.	A mon tour.
Κατὰ τὴν σειράν του.	A son tour.
Εἰς τὴν σειρὰν τοῦ ἀδελφοῦ μου.	Au tour de mon frère.
Καθεὶς μὲ τὴν σειράν του.	Chacun à son tour.
Ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά (ἢ ἡ ἀράδα) σας.	Quand votre tour viendra.
Θὰ ἔλθῃ ἡ σειρά μας.	Nous aurons notre tour.
Περιέρχεσθαι, περιπατεῖν ὀλίγον.	*Faire un tour.*
Κάμνειν (ἕνα) γῦρον.	Faire un tour de promenade.
Κάμνειν (ἕνα) γῦρον εἰς τὸν κῆπον.	Faire un tour de jardin.
Ὑπῆγε νὰ κάμῃ ἕνα γῦρον.	Il est allé faire un tour de promenade.
Ὑπῆγεν (αὐτὴ) νὰ κάμῃ ἕνα γῦρον εἰς τὸν κῆπον.	Elle est allée faire un tour de jardin.
Βολὴ, κτύπημα—κρότος.	*Un coup.*
Ἐδώκατε ἓν κτύπημα εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον;	Avez-vous donné un coup à cet homme?
Τῷ ἔδωκα ἕν.	Je lui en ai donné un.
Κτύπημα διὰ ῥάβδου (ῥαβδιά).	Un coup de bâton.
Λάκτισμα (κλῶτσος).	Un coup de pied.
Κόνδυλος (γρονθοκόπημα).	Un coup de poing.
Κτύπημα διὰ μαχαίρας (μαχαιριά).	Un coup de couteau.
Βολὴ τουφεκίου (τουφεκιά).	Un coup de fusil.
Βολὴ πιστολίου (πιστολιά).	Un coup de pistolet.
Ἐκπυρσοκρότημα κηλεβόλου (κανονίου).	Un coup de canon.
Βλέμμα (ὀμματιά).	Un coup d'œil.
Βρόντημα, κρότος βροντῆς.	Un coup de tonnerre.
Μαχαιρόνειν (νὰ δίδῃ τις μίαν μαχαιριάν).	Donner un coup de couteau.
Ῥαβδίζειν, ἢ ξυλοκοπεῖν τινά.	Donner un coup de bâton.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Λακτίζειν (νὰ δίδῃ τις κλῶτσον εἰς ἄνθρωπον).	Donner un coup de pied à un homme.
Γρονθοκοπεῖν (νὰ δίδῃ τις γρονθιὰν εἰς ἄνθρωπόν τινα).	Donner un coup de poing à un homme.
Ῥίπτειν, σύρειν (τραβᾷν).	*Tirer.*
Πυροβολεῖν διὰ τουφεκίου. (Ῥίπτω μίαν τουφεκιάν).	Tirer un coup de fusil.
Πυροβολεῖν διὰ πιστολίου. (Ῥίπτω μίαν πιστολιάν).	Tirer un coup de pistolet.
Πυροβολεῖν κατά τινος διὰ τουφεκίου.	Tirer un coup de fusil sur quelqu'un.
Ἐπυροβόλησα (ἔῤῥιψα μίαν τουφεκιὰν) κατὰ τοῦ πτηνοῦ τούτου.	J'ai tiré un coup de fusil à cet oiseau.
Ἐπυροβόλησα δίς· (ἔῤῥιψα ἢ ἐτράβηξα δύο τουφεκιάς).	J'ai tiré deux coups de fusil.
Ἐπυροβόλησα τρίς.	J'ai tiré trois coups de fusil.
Ἐπυροβόλησα πολλάκις. (Ἔῤῥιψα ἢ ἔσυρα μερικὰς τουφεκιάς).	J'ai tiré quelques coups de fusil.
Ποσάκις ἐπυροβολήσατε; (Πόσας τουφεκιὰς ἐῤῥίψατε;)	Combien de coups de fusil avez-vous tirés?
Ποσάκις ἐπυροβολήσατε κατὰ τοῦ πτηνοῦ τούτου; (Πόσας φορὰς ἐσύρατε εἰς τὸ πτηνὸν τοῦτο;)	Combien de fois avez vous tiré sur cet oiseau?
Πολλάκις ἐπυροβόλησα κατ' αὐτοῦ.	J'ai tiré plusieurs fois sur lui.
Ἤκουσας ἓν ἐκπυρσοκρότημα κανονίου (κ. μίαν κανονιάν);	As-tu entendu un coup de canon?
Ἤκουσεν ἓν πυροβόλημα διὰ πιστολίου (κ. μίαν πιστολιάν).	Il a entendu un coup de pistolet.
Ἠκούσαμεν βροντὴν (ἢ ἤχον βροντῆς).	Nous avons entendu un coup de tonnerre.
Ῥίπτειν.	*Jeter.*
Ῥίπτειν βλέμμα ἐπί τινα, ἢ ἐπί τι (πρᾶγμα).	Jeter un coup d'œil sur quelqu'un ou quelque chose.
Ἐῤῥίψατε βλέμμα ἐπὶ τοῦ βιβλίου τούτου;	Avez-vous jeté un coup d'œil sur ce livre?
Ἔῤῥιψα βλέμμα.	J'y ai jeté un coup d'œil.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τρέχειν.	*Courir,* 6'. Π. M. couru.*
Τρέχων.	*Courant.*
Τρέχω, τρέχεις, τρέχει.	Je cours, tu cours, il court.
Θὰ τρέξητε;	Courrez-vous?
Θὰ τρέξω.	Je courrai.
Ὄπισθεν, ὀπίσω.	*Derrière.*
Ὄπισθεν ἐκείνου. / Ὀπίσω ἀπὸ ἐκεινον.	Derrière lui.
Ἀνεχώρησεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος;	Cet homme s'en est-il allé?
Ἀνεχώρησεν.	Il s'en est allé.
Ἀνεχώρησαν οἱ ἀδελφοί σας;	Vos frères s'en sont-ils allés?
Ἀνεχώρησαν.	Ils s'en sont allés.

ΘΕΜΑ 148.

Ἀναχωρεῖτε ἤδη;—Δὲν ἀναχωρῶ ἀκόμη.—Πότε θὰ ἀναχωρήσῃ ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Θὰ ἀναχωρήσῃ τώρα εὐθύς.—Ἀναχωρεῖτε εὐθύς;—Θὰ ἀναχωρήσω τὴν προσεχῆ Πέμπτην.—Πότε θὰ ἀναχωρήσωσιν οἱ φίλοι σας;—Θὰ ἀναχωρήσωσι τὸν προσεχῆ μῆνα.—Πότε θὰ ἀναχωρήσῃς;—Θὰ ἀναχωρήσω ἀμέσως.—Διατί ὁ πατήρ σας ἀνεχώρησε τόσον γρήγορα;—Ὑπεσχέθη εἰς τὸν φίλον του νὰ εὑρεθῇ (d'être) εἰς τὴν οἰκίαν του εἰς τὰς ἐννέα παρὰ τέταρτον, ὥστε ἀνεχώρησεν ἐνωρὶς διὰ νὰ φυλάξῃ τὴν ὑπόσχεσίν του (ce qu'il a promis).—Πότε θὰ ἀναχωρήσωμεν;—Θὰ ἀναχωρήσωμεν αὔριον.—Θὰ ἀναχωρήσωμεν ἐνωρίς;—Θὰ ἀναχωρήσωμεν εἰς τὰς πέντε τὸ πρωΐ.—Πότε θὰ ἀναχωρήσητε;—Θὰ ἀναχωρήσω ἅμα τελειώσω τὸ γράψιμόν μου (aussitôt que j'aurai fini d'écrire. (*)).—Πότε θὰ ἀπέλθωσι τὰ τέκνα σας;—Θὰ ἀπέλθωσιν ἅμα κάμωσι (ils auront fait) τὰ θέματά των.—Θὰ ἀπέλθητε ὅταν θὰ ἀπέλθω;—Θὰ ἀπέλθω ὅταν ἀπέλθητε.—Θὰ ἀπέλθωσιν οἱ γείτονές μας εὐθύς;—Θὰ ἀπέλθωσιν ὅταν τελειώσωσι (quand'ils auront fini) τὴν ὁμιλίαν των.—Τί θὰ γίνῃ ὁ υἱός σας, ἂν δὲν μελετᾷ;—Ἂν δὲν μελετᾷ, δὲν θὰ μάθῃ τίποτε.—Τί θὰ γίνητε, ἂν χάσητε (si vous perdez...), τὰ χρήματά σας;—Δὲν ἐξεύρω τί θὰ γίνω.—Τί θὰ γίνῃ ὁ φίλος σας ἂν χάσῃ τὸ χαρτοφυλάκιόν του;—Δὲν ἐξεύρω τί θὰ γίνῃ ἂν τὸ χάσῃ.—Τί ἔγινεν ὁ υἱός σας;—Δὲν ἐξεύρω τί ἔγινε.—Κατεγράφη στρατιώτης;—Δὲν κατεγράφη στρα-

(*) Ὁ Μέλλων οὗτος εἶναι ὁ Futur antérieur, (ὁ τετελεσμένος Μέλλων), περὶ οὗ θέλομεν ἰδεῖ ἐν ταῖς ἀκολούθοις μαθήμασιν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τιώτης;—Δὲν κατεγράφη στρατιώτης. — Τί θὰ γίνωμεν, ἂν ἀπέλθωσιν οἱ φίλοι μας;—Δὲν ἐξεύρω τί θὰ γίνωμεν, ἂν ἀπέλθωσι.—Τί ἔγιναν οἱ συγγενεῖς σας;—Ἀπῆλθον.

ΘΕΜΑ 149.

Σκοπεύετε νὰ ἀγοράσητε ἵππον;—Δὲν δύναμαι νὰ ἀγοράσω (un), διότι δὲν ἔλαβον ἀκόμη τὰ χρήματά μου. — Πρέπει (Me faut-il) νὰ ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον; — Δὲν πρέπει (Il ne faut pas) νὰ ὑπάγητε, διότι εἶναι κακὸς καιρός.—Διατί δὲν πηγαίνετε εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου; —Δὲν μὲ συμφέρει νὰ ὑπάγω ἐκεῖ, διότι δὲν δύναμαι ἀκόμη νὰ τῷ ἐκπληρώσω ὅ,τι τῷ χρεωστῶ. — Διατί ὁ ὑπηρέτης σας μαχαιρόνει (ἄδει μίαν μαχαιριὰν εἰς) τοῦτον τὸν ἄνθρωπον; — Τὸν μαχαιρόνει, διότι ὁ ἄνθρωπος τῷ ἔδωκε μίαν γρονθιάν.—Τίς (lequel) ἐκ τῶν δύο τούτων μαθητῶν ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ τὴν Γαλλικήν;—Ἐκεῖνος ὅστις εἶναι ἐπιμελὴς, ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ.—Τί κάμνει ὁ ἄλλος, ὅστις δὲν εἶναι (ne l'est pas); — Ἀρχίζει ὡσαύτως νὰ ὁμιλῇ, ἀλλὰ δὲν ἐξεύρει νὰ γράφῃ οὔτε νὰ ἀναγινώσκῃ.—Δὲν ἀκούει ὅ,τι τῷ λέγετε;—Δὲν (τὸ) ἀκούει, ἂν δὲν τὸν ῥαβδίσω (τῷ δώσω ῥαβδισμούς).—Διατί δὲν ἐργάζονται τὰ παιδία ταῦτα;—Ὁ διδάσκαλός των τὰ ἐῤῥάβδισεν, ὥστε δὲν θέλουσι νὰ ἐργάζωνται.—Διατί τὰ ἐῤῥάβδισε; — Διότι ἦσαν ἀπειθῆ. —Ἐπυροβολήσατε ἅπαξ (ἐτραβήξατε μίαν τουφεκιάν);—Ἐπυροβόλησα τρίς.— Κατὰ τίνος (sur quoi) ἐπυροβολήσατε; — Ἐπυροβόλησα καθ' ἑνὸς πτηνοῦ.—Ἐπυροβολήσατε διὰ τουφεκίου (ἐτραβήξατε μίαν τουφεκιὰν) κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;—Τὸν ἐπυροβόλησα διὰ πιστολίου (τοῦ ἐτράβηξα μίαν πιστολιάν).—Διατί τὸν ἐπυροβολήσατε;—Διότι μοὶ ἔδωκε (μίαν) μαχαιριάν.—Πόσας βολὰς (τουφεκιὰς) ἐῤῥίψατε (combien de coups avez-vous tiré) κατὰ τοῦ πτηνοῦ τούτου; — Ἔῤῥιψα δύο βολὰς (j'ai tiré deux coups) κατ' αὐτοῦ. — Τὸ ἐφονεύσατε; — Τὸ ἐφόνευσα εἰς τὴν δευτέραν βολὴν (au deuxième coup).—Ἐφονεύσατε τὸ πτηνὸν τοῦτο εἰς τὴν πρώτην βολήν (au premier coup);—Τὸ ἐφόνευσα εἰς τὴν τετάρτην (au quatrième). — Πυροβολεῖτε κατὰ τῶν πτηνῶν τὰ ὁποῖα βλέπετε ἐπὶ τῶν δένδρων, ἢ κατ' ἐκείνων τὰ ὁποῖα βλέπω ἐντὸς τῶν κήπων;—Οὔτε κατ' ἐκείνων τὰ ὁποῖα βλέπω ἐπὶ τῶν δένδρων, οὔτε κατ' ἐκείνων τὰ ὁποῖα βλέπετε ἐντὸς τῶν κήπων ἀλλὰ κατ' ἐκείνων τὰ ὁποῖα παρατηρῶ ἐπὶ τῆς ἐπαύλεως, ὄπισθεν τοῦ δάσους.

ΘΕΜΑ 150.

Ποσάκις ἐπυροβόλησαν (titer) οἱ ἐχθροί μας καθ' ἡμῶν;—Ἐπυροβόλησαν καθ' ἡμῶν πολλάκις.—Ἐφόνευσαν τινά;— Κανένα δὲν ἐφό-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νευσαν. — Ἔχετε ἐπιθυμίαν νὰ πυροβολήσητε κατὰ τοῦ πτηνοῦ τούτου; — Ἐπιθυμῶ νὰ πυροβολήσω κατ' αὐτοῦ. — Διατί δὲν πυροβολεῖτε κατὰ τῶν πτηνῶν τούτων; — Δὲν δύναμαι, διότι πονεῖ ὁ δάκτυλός μου. — Πότε ἐπυροβόλησεν ὁ ἀρχηγός; — Ἐπυροβόλησεν ὅταν ἐπυροβόλησαν οἱ στρατιῶταί του. — Κατὰ πόσων πτηνῶν ἐπυροβολήσατε; — Ἐπυροβόλησα καθ' ὅλων ἐκείνων (sur tous ceux) τὰ ὁποῖα παρετήρησα, ἀλλὰ δὲν ἐφόνευσα κἀνέν (un), διότι τὸ τουφέκιόν μου δὲν ἀξίζει τίποτε. — Ἐρρίψατε ἓν βλέμμα (ὀμματιὰν) ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; — Ἔρριψα ἓν βλέμμα ἐπ' αὐτοῦ. — Σᾶς εἶδε; — Δὲν μὲ εἶδε, διότι πονοῦσιν οἱ ὀφθαλμοί του. — Ἐπίετε ἀπὸ τὸν οἶνον τοῦτον; — Ἔπιον καὶ μὲ ὠφέλησε. — Τί ἐκάμετε τὸ βιβλίον μου; — Τὸ ἔθεσα (mettre) ἐπὶ τοῦ κιβωτίου σας. — Ὀφείλω νὰ σᾶς ἀποκριθῶ; — Θὰ μοὶ ἀποκριθῆτε, ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά σας. — Εἶναι (est-ce) τοῦ ἀδελφοῦ μου ἡ σειρὰ (le tour de mon frère); — Ὅταν ἔλθῃ (viendra) ἡ σειρά του, θὰ τὸν ἐρωτήσω, διότι καθεὶς μὲ τὴν σειράν του. — Ἐκάμετε (ἕνα) γῦρον τὸ πρωΐ; Ἔκαμα (ἕνα) γῦρον εἰς τὸν κῆπον. — Ποῦ ὑπῆγεν ὁ θεῖός σας; — Ὑπῆγε νὰ κάμῃ (ἕνα) γῦρον. — Διατί τρέχετε; — Τρέχω διότι βλέπω τὸν καλήτερον φίλον μου. — Τίς τρέχει ὄπισθέν μας; — Ὁ σκύλος τρέχει ὄπισθέν μας. — Παρατηρεῖτε τὸ πτηνὸν τοῦτο; — Τὸ παρατηρῶ ὄπισθεν τοῦ δένδρου. — Διατί ἀπῆλθον αἱ ἀδελφαί σας; — Ἀπῆλθον διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ φανῶσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον (être vues de l'homme) τοῦ ὁποίου ἐφόνευσαν τὸν σκύλον.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΘ'.

LEÇON XXXXIX.

Εἶναι πολὺς καιρός;	*Y a-t-il longtemps?*
Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ἐπρογευματίσατε;	Y a-t-il longtemps que vous avez déjeuné?
Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἐπρογευματίσατε;	Combien de temps y a-t-il que vous avez déjeuné?
Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ἐπρογευμάτισα.	Il n'y a pas longtemps que j'ai déjeuné.
Εἶναι (παρὰ) πολὺς καιρὸς ἀφότου...	Il y a très-long-temps que...
Εἶναι ὀλίγος καιρὸς ἀφότου...	Il y a peu de temps que...
Ἀκούειν νὰ ὁμιλῶσι.	*Entendre parler.*
Ἠκούσατε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ ἀδελφοῦ σας;	Avez-vous entendu parler de votre frère?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ.	J'en ai entendu parler.
Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἠκούσατε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ ἀδελφοῦ σας;	Combien de temps y a-t-il que vous avez entendu parler de votre frère?
Εἶναι ἓν ἔτος ἀφότου ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ.	Il y a un an que j'ai entendu parler de lui. Il y a un an que j'en ai entendu parler.
Εἶναι περισσότερον ἀπὸ ἓν ἔτος ἀφότου δὲν ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ.	Il y a plus d'un an que je n'en ai entendu parler.
Εἶναι ἓν μόνον ἔτος ἀφότου.	Il n'y a qu'un an que...
Εἶναι περισσότερον ἀπὸ ἓν ἔτος ἀφότου.	Il y a plus d'un an que...
Ὑπὲρ τὰ ἐννέα ἔτη.	Plus de neuf ans.
Ὑπὲρ τὰς εἴκοσι φοράς.	Plus de vingt fois.
Εἶναι μόλις ἓξ μῆνες ἀφότου.	Il y a à peine six mois que...
Πρό τινων ὡρῶν (κ. λ. εἶναι ὧραι τινές).	Il y a quelques heures.
Πρὸ ἡμισείας ὥρας (εἶναι ἡμίσεια ὥρα).	Il y a une demi-heure.
Πρὸ δύο ὡρῶν (εἶναι δύο ὧραι).	Il y a deux heures.
Πρὸ δύο ὡρῶν καὶ ἡμισείας (κ. λ. πρὸ δύο ἥμισυ ὡρῶν).	Il y a deux heures et demie.
Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν.	Il y a quinze jours.
Εἶδον τὴν ἀδελφήν σας πρὸ δέκα πέντε ἡμερῶν.	J'ai vu votre sœur il y a quinze jours.
Πρὸ δύο ἐτῶν.	Il y a deux ans.
Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου εἶσθε εἰς τὴν Ἑλλάδα;	Y a-t-il longtemps que vous êtes en Grèce?
Δύο ἔτη (εἶναι ἀφότου) κατοικῶ ἐδῶ.	Il y a deux ans que je demeure ici.
Ἔχει τρεῖς μῆνας εἰς τὰς Ἀθήνας. (κ. λ. εἶναι τρεῖς μῆνες ἀφότου εἶναι εἰς τὰς Ἀθήνας).	Il y a trois mois qu'il est à Athènes.
Μίαν ὥραν σὲ προσμένω.	Il y a une heure que je vous attends.

Παρατ. σή. Πολλάκις εἰς τὸ combien de temps τὸ de temps παραλείπεται, εὐκόλως ὑπονοούμενον, οἷον·

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἔχετε τὸν ἵππον τοῦτον;
Combien y a-t-il que vous avez ce cheval?

Πέντε ἔτη τὸν ἔχω (κ. λ. εἶναι πέντε ἔτη ἀφότου τὸν ἔχω).
Il y a cinq ans que je l'ai.

Ἀπὸ πότε;
Depuis quand?

Ἀπὸ πότε εἶναι ἐδῶ;
Depuis quand est-il ici?

Ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν.
Depuis trois jours.

Ἀπὸ ἑνὸς μηνός.
Depuis un mois.

Τὸν εἶδα ὑπὲρ τὰς εἴκοσι φοράς.
Je l'ai vu plus de vingt fois.

Δύο ἔτη δὲν τὴν εἶδα (εἶναι δύο ἔτη ἀφότου δὲν τὴν εἶδα).
Il y a deux ans que je ne l'ai vue.

Ἓξ μῆνας (ἤδη) δὲν ὑπῆγα εἰς τὴν Γαλλίαν.
Il y a six mois que je n'ai été en France.

Δύο ἤδη ἡμέρας (εἶναι δύο ἡμέραι ἀφότου αὕτη) δὲν ἔφαγεν.
Il y a deux jours qu'elle n'a mangé.

Εἶναι ἓξ μῆνες ἀφότου δὲν τῷ ὡμίλησα.
Il y a six mois que je ne lui ai parlé.

Ἀφότου δὲν σᾶς εἶδον, ἔβρεξε συχνότατα.
Depuis que je ne vous ai vu, il a plu très-souvent.

Ἄρτι, πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλίγου.
Venir de... / *Faire de...*

Πρὸ ὀλίγου εἶδον (κ. ὅτι εἶδα) τὸν ἀδελφόν σας.
Je viens de voir votre frère.

Παρατ. οθ'. Ὡς διὰ τοῦ aller ἐκφράζουσιν οἱ Γάλλοι τὴν ὅσον οὔπω γενησομένην πρᾶξιν, οὕτω καὶ διὰ τοῦ venir de... μετ' ἀπαρεμφάτου, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ τοῦ faire de... ἐκφράζουσι τὴν πρὸ μικροῦ γενομένην. Ἡ τοιαύτη φράσις ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν διὰ τοῦ ὅτι καὶ τοῦ ἀορίστου ἐκφραζομένην παρ' ἡμῶν, οἷον·

Πρὸ μικροῦ ἔφαγα. (κ. Ὅτι ἀπέφαγα).
Je viens de manger.

Πρὸ μικροῦ ἔγραψεν. (κ. ὅτι ἀπέγραψεν).
Il vient d'écrire.

Πρὸ ὀλίγου ἔφθασαν οἱ ἄνθρωποι.
Les hommes viennent d'arriver.

Προσμένει πολὺν καιρὸν (εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου προσμένει) ὁ ἄνθρωπος οὗτος;
Y a-t-il longtemps que cet homme attend?

Μόλις ἔφθασε.
Il ne fait que d'arriver.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πράττειν τὸ κατὰ δύναμιν. *Προσπαθεῖν.*	*Faire de son mieux.*
Θὰ προσπαθήσω ὅσον δύναμαι.	Je ferai de mon mieux.
Θὰ προσπαθήσῃ ὅσον δύναται.	Il fera de son mieux. Elle fera de son mieux.
Δαπανᾶν, ἐξοδεύειν.	*Dépenser. α'.*
Πόσα ἐδαπανήσατε σήμερον;	Combien avez-vous dépensé aujourd hui?
Ἔχει διὰ δαπάνην του πεντακόσια φράγκα κατὰ μῆνα.	Il a cinq cents francs par mois à dépenser.
Διέρχεσθαι, διαβαίνειν. *Περᾶν.*	*Passer. α'.*
Πρὸ, ἔμπροσθεν, ἐνώπιον.	*Devant* (ἐπὶ τόπου). *Avant* (ἐπὶ χρόνου).
Διαβαίνειν ἔμπροσθεν τινός.	Passer devant quelqu'un.
Διαβαίνειν ἔμπροσθεν μέρους τινός.	Passer devant un endroit.
Μέρος, τόπος.	Un endroit.
Διέβην ἔμπροσθεν τοῦ θεάτρου.	J'ai passé devant le théâtre.
Διέβη ἔμπροσθέν μου (ἐπέρασεν ἀπεμπρός μου) πρὸ τριῶν ὡρῶν.	Il a passé devant moi avant trois heures.
Περᾶν τὸν καιρὸν εἴς τι.	Passer le temps à quelque chose.
Εἰς τί περᾶτε τὸν καιρόν;	A quoi passez-vous le temps?
Περῶ τὸν καιρὸν εἰς τὴν σπουδήν.	Je passe le temps à étudier.
Εἰς τί ἐπέρασε τὸν καιρόν του;	A quoi a-t-il passé le temps?
Εἰς τί θὰ περάσωμεν τὸν καιρόν;	A quoi passerons-nous le temps?
Ἐλλείπειν, ἀμελεῖν, παραβαίνειν, ἀποτυγχάνειν.	*Manquer. α'.* (Πρὸ ἀπαρεμφ. λαμβάνει de)
Ὁ ἔμπορος ἠμέλησε νὰ φέρῃ τὰ χρήματα.	Le marchand a manqué d'apporter l'argent.
Ἠμελήσατε (ἢ ἐλείψατε) νὰ ἔλθητε εἰς τὸν οἶκόν μου σήμερον τὸ πρωΐ.	Vous avez manqué de venir chez moi ce matin.
Ἐχάσατε τὴν σειράν σας.	Vous avez manqué votre tour.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρημέλησε τὸ μάθημά της.	Elle a manqué sa leçon (*).
Χρησιμεύειν εἴς τι.	*Être bon à quelque chose.*
Μηδὲν ἀξίζειν, μὴ χρησιμεύειν εἰς τίποτε.	Ne valoir rien, n'être bon à rien.
Εἰς τί χρησιμεύει τοῦτο;	A quoi cela est-il bon?
Δὲν χρησιμεύει εἰς τίποτε.	Cela n'est bon à rien.
Οὐτιδανός, κακοήθης, ἀχρεῖος.	Le vaurien.
Τὸ τουφέκιον τὸ ὁποῖον ἠγοράσατε εἶναι καλόν;	Le fusil que vous avez achetó est-il bon?
Ὄχι, δὲν ἀξίζει τίποτε.	Non, il ne vaut rien.
Ἐρρίψατέ τι;	Avez vous jeté quelque chose?
Δὲν ἔρριψα τίποτε.	Je n'ai rien jeté.
Οἱ ἵπποι εὑρέθησαν;	Les chevaux ont-ils étés trouvés? (Ὁρ. *Παρατ. πή.*).
Εὑρέθησαν.	Ils ont été trouvés.
Ποῦ; Πότε;	Où? Quand?
Οἱ ἄνθρωποι ἐφάνησαν (ὡράθησαν).	Les hommes ont été vus.
Τὰ τέκνα μας ἐπηνέθησαν καὶ ἀντημείφθησαν, διότι ἦσαν φρόνιμα καὶ φιλόπονα.	Nos enfants ont été loués et récompensés, parce qu'ils ont été sages et assidus.
Ὑπὸ ποίων ἀντημείφθησαν;	De qui ont-ils été récompensés?
Ὑπὸ τίνων κατηγορήθημεν;	De qui avons nous été blâmés?

ΘΕΜΑ 151.

Ἠκούσατε νὰ ὁμιλῶσι περί τινος; — Δὲν ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι περὶ οὐδενός, διότι δὲν ἐξῆλθον τὸ πρωΐ. — Δὲν ἠκούσατε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἐφόνευσεν ἕνα στρατιώτην; — Δὲν ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ. — Ἠκούσατε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τῶν ἀδελφῶν μου; — Δὲν ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτῶν. — Περὶ τίνος ἤκουσεν ὁ ἐξάδελφός σας νὰ ὁμιλῶσιν; — Ἤκουσε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ φίλου του, ὅστις ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἀμερικήν. — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ἤκουσε νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ; — Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ἤκουσε νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ. — Πόσος καιρὸς εἶναι; — Εἶναι μόνον εἷς μήν. — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ἡ μήτηρ σας ἤκουσε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τῆς ἀδελφῆς σας ἥτις ὑπῆγεν εἰς τὴν Γαλλίαν; — Δὲν εἶναι πολὺς καιρός, εἶναι μό-

(*) Συνήθης φράσις τοῦ ῥήματος τούτου εἶναι ᾧ ἡ il a manqué de mourir, μικροῦ ἐδέησεν (ὀλίγον ἔλειψε) νὰ ἀποθάνῃ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νον (κ. λ. δὲν εἶναι παρὰ) δέκα πέντε ἡμέραι. — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου εἶσθε εἰς τοὺς Παρισίους;—Εἶναι τρία ἔτη.—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ὁ ἀδελφός σας εἶναι εἰς τὸ Λονδῖνον;—Εἶναι δέκα ἔτη ἀφότου εἶναι ἐκεῖ—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἐγευματίσατε;—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ἐγευμάτισα, ἀλλὰ δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ἐδείπνησα.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἐδειπνήσατε;—Εἶναι ἡμίσεια ὥρα.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἔχετε τὰ βιβλία ταῦτα; — Εἶναι τρεῖς μῆνες ἀφότου τὰ ἔχω.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἀνεχώρησεν ἡ ἐξαδέλφη σας;—Εἶναι περισσότερον ἀπὸ ἓν ἔτος ἀφότου ἀνεχώρησε. —Τί ἔγινεν ὁ ἄνθρωπος ὅστις σᾶς ἐδάνεισε χρήματα;—Δὲν γνωρίζω τί ἔγινε, διότι εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν τὸν εἶδον.—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν ἠκούσατε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ στρατιώτου, ὅστις ἐμαχαίρωσε τὸν φίλον σας;—Εἶναι περισσότερον ἀπὸ ἓν ἔτος ἀφότου δὲν ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου μανθάνετε τὴν Γαλλικήν;— Εἶναι μόνον δύο μῆνες ἀφότου τὴν μανθάνω.—Ἐξεύρετε ἤδη νὰ τὴν ὁμιλῆτε;—Βλέπετε ὅτι ἀρχίζω νὰ τὴν ὁμιλῶ.—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου τὰ τέκνα τῶν εὐγενῶν Ἄγγλων τὴν μανθάνουσι καὶ δὲν ἀρχίζουσιν ἀκόμη νὰ τὴν ὁμιλῶσι· διατί δὲν ἐξεύρουσι νὰ τὴν ὁμιλῶσι;—Δὲν ἐξεύρουσι νὰ τὴν ὁμιλῶσι, διότι τὴν μανθάνουσι κακῶς.—Διατί δὲν τὴν μανθάνουσι καλῶς; — Δὲν ἔχουσι καλὸν διδάσκαλον, ὥστε δὲν τὴν μανθάνουσι καλῶς.

ΘΕΜΑ 152.

Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν εἴδετε τὸν νέον, ὅστις ἔμαθε τὴν Γαλλικὴν ἀπὸ (chez) τὸν διδάσκαλον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὴν ἐμάθομεν [καὶ] ἡμεῖς; — Εἶναι σχεδὸν ἓν ἔτος (près d'un an) ἀφότου [δὲν] τὸν εἶδον.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἔφαγε τὸ παιδίον τοῦτο;—Ἔφαγε πρό τινων λεπτῶν.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἔπιον τὰ παιδία ταῦτα;—Ἔπιον πρὸ ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἡ ἀδελφή σας εἶναι εἰς τὴν Ἀγγλίαν;—Εἶναι δύο μῆνες ἀφότου εἶναι ἐκεῖ.—Ποσάκις εἴδετε τὸν βασιλέα;—Τὸν εἶδον περισσότερον ἀπὸ δέκα φοράς, ὅτε ἤμην εἰς Παρισίους.—Πότε ἀπηντήσατε τὸν ἀδελφόν μου;—Τὸν ἀπήντησα πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν.—Ποῦ τὸν ἀπηντήσατε;—Τὸν ἀπήντησα ἔμπροσθεν τοῦ θεάτρου.—Σᾶς ἐπείραξε (vous a-t-il fait du mal);—Δὲν μὲ ἐπείραξε, διότι εἶναι πολὺ καλὸν παιδίον (garçon).—Ποῦ εἶναι αἱ χειρίδες μου;—Τὰς ἔρριψαν (on).—Εὑρέθησαν οἱ ἵπποι;—Εὑρέθησαν.—Ποῦ εὑρέθησαν;—Εὑρέθησαν ὄπισθεν τοῦ δάσους, ἐντεῦθεν τοῦ δρόμου. — Ἐφάνητε (avez-vous été vu) εἰς (de) κανένα; — Δὲν ἐφάνην εἰς οὐδένα. — Προσμένετέ τινα; — Προσμένω τὸν ἐξάδελφόν μου τὸν πλοίαρχον.—Δὲν τὸν εἴδετε;—Τὸν εἶ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δον τὸ πρωΐ· διέβη ἔμπροσθεν τῆς ἀποθήκης μου. — Τί προσμένει ὁ νέος οὗτος; — Προσμένει χρήματα. — Προσμένετε (διὰ) τίποτε; — Προσμένω (διὰ) τὸ βιβλίον μου. — Προσμένει ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὰ χρήματά του; — Προσμένει αὐτά. — Ἐπέρασεν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ (par) ἐδῶ; — Δὲν ἐπέρασεν ἀπ' ἐδῶ, ἀλλ' ἔμπροσθεν τοῦ θεάτρου. — Δὲν ἐπέρασεν ἔμπροσθεν τοῦ φρουρίου; — Ἐπέρασεν ἀπ' ἐκεῖ (y), ἀλλὰ δὲν τὸν εἶδαν.

ΘΕΜΑ 153.

Πῶς περᾶτε τὸν καιρόν σας; — Περῶ τὸν καιρόν μου μελετῶν. — Πῶς περᾷ ὁ ἀδελφός σας τὸν καιρόν του; — Περᾷ τὸν καιρόν του ἀναγιγνώσκων καὶ παίζων. — Περᾷ ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὸν καιρόν του ἐργαζόμενος; — Εἶναι κακοήθης· περᾷ τὸν καιρόν του πίνων καὶ παίζων. — Πῶς περῶσι τὰ τέκνα σας τὸν καιρόν των; — Περῶσι τὸν καιρόν των μανθάνοντα. — Δύνασθε νὰ μοὶ πληρώσητε ὅ,τι μοὶ χρεωστεῖτε; — Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς τὸ πληρώσω, διότι ὁ ἔμπορος δὲν μοὶ ἔφερε τὰ χρήματά μου κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του. — Διατί ἐπρογευματίσατε χωρὶς ἐμοῦ; — Δὲν ἤλθετε καθὼς ὑπεσχέθητε εἰς τὰς ἑννέα, ὥστε ἐπρογευματίσαμεν χωρὶς ὑμῶν. — Ἔφερεν ὁ ἔμπορος τὰς χειρίδας, τὰς ὁποίας ἠγόρασα ἀπὸ αὐτόν (chez lui); — Δὲν μοὶ τὰς ἔφερεν, ὡς ὑπεσχέθη. — Σᾶς τὰς ἐπώλησε μὲ πίστωσιν; — Μοὶ τὰς ἐπώλησεν ἐξ ἐναντίας τοῖς μετρητοῖς. — Γνωρίζετε τοὺς ἀνθρώπους τούτους; — Δὲν τοὺς γνωρίζω, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι εἶναι (ce sont) ἀχρεῖοι, διότι ἐξοδεύουσι τὸν καιρόν [των] παίζοντες. — Διατί δὲν ἤλθετε κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν σας εἰς τοῦ πατρός μου τὸ πρωΐ; — Ὁ ῥάπτης δὲν μοὶ ἔφερε τὸ ἔνδυμα τὸ ὁποῖον μοὶ ὑπεσχέθη, ὥστε δὲν ἠδυνήθην νὰ ὑπάγω ἐκεῖ. — Ποία εἶναι ἡ γυνή, ἥτις πρὸ ὀλίγου σᾶς ὡμίλησεν; — Εἶναι (μία) φίλη τῆς μητρός μου. — Τί ἔφερε πρὸ ὀλίγου ὁ σκυτοτόμος; — Ἔφερε (il vient d'apporter) τὰ σανδάλια, τὰ ὁποῖα μᾶς ἔκαμε. — Τίνες εἶναι οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες ἔφθασαν πρὸ ὀλίγου; — Εἶναι Ῥῶσσοι. — Ποῦ ἐγευμάτισε χθὲς ὁ θεῖός σας; — Ἐγευμάτισεν εἰς τὴν οἰκίαν του. — Πόσα ἐξώδευσεν; — Ἐξώδευσε πέντε φράγκα. — Πόσα ἔχει διὰ νὰ ἐξοδεύῃ κατὰ μῆνα; — Ἔχει διὰ νὰ ἐξοδεύῃ διακόσια φράγκα. — Ῥίπτετε τὸν πτλόν σας; — Δὲν τὸν ῥίπτω, διότι μὲ πηγαίνει πολὺ καλά. — Πόσα ἐξωδεύσατε σήμερον; — Δὲν ἐξώδευσα πολλά, ἐξώδευσα μόνον δύο φράγκα. — Ἐξοδεύετε καθ' ἡμέραν τόσον (autant que cela); — Ἐξοδεύω ἐνίοτε περισσότερον ἀπὸ τοῦτο (que cela). — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου προσμένει ὁ ἄνθρωπος οὗτος; — Μόλις ἔφθασε. — Τί θέλει; — Θέλει νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ. — Θέλετε νὰ κάμητε τοῦτο; — Θέλω νὰ τὸ κάμω. — Θὰ δυνηθῆτε νὰ τὸ κάμητε καλῶς; — Θὰ δυνηθῶ. — Θὰ δυνηθῇ ὁ ἄνθρωπος οὗτος νὰ κάμῃ τοῦτο; — Θὰ δυνηθῇ νὰ τὸ κάμῃ. Διότι θὰ προσπαθήσῃ ὅσον δύναται (il fera de son mieux).

Ψηφιοποίηση από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ Ν'.

LEÇON L.

Πόῤῥω, μακράν. — *Loin.*

Πόσον μακράν; (κ. λ. πόσον διάστημα;). — Quelle distance?

Πόσον ἀπέχουσιν (ἀπ' ἐδῶ) οἱ Παρίσιοι; — Quelle distance y a-t-il d'ici à Paris?

Εἶναι μακρὰν ἀπ' ἐδῶ τὸ Λονδῖνον; — Y a-t-il loin d'ici à Londres?

Εἶναι μακράν. — Il y a loin.

Δὲν εἶναι μακράν. — Il n'y a pas loin.

Πόσα μίλλια εἶναι; — Combien de milles y a-t-il?

Εἶναι τριάκοντα μίλλια. — Il y a trente milles.

Ἓν μίλλιον, μία λεύγα. — Un mille, une lieue.

Εἶναι σχεδὸν διακόσια μίλλια ἀπ' ἐδῶ εἰς Λονδῖνον. — Il y a près de deux cents milles d'ici à Londres.

Εἶναι περίπου ἑκατὸν μίλλια ἐκ τοῦ Βερολίνου εἰς Βιέννην. — Il y a environ cent milles de Berlin à Vienne.

Ἐκ, ἀπό. — *De.*

Ἐκ Βενετίας, ἀπὸ τὴν Βενετίαν. — De Venise.

Ἐκ Λονδίνου, ἀπὸ τὸ Λονδῖνον. — De Londres.

Εἶμαι ἀπὸ τοὺς Παρισίους. — Je suis de Paris.

Ἀπὸ τί τόπον εἶσθε; — De quel pays êtes vous?

Εἶσθε ἀπὸ τὴν Γαλλίαν; — Êtes-vous de France?

Εἶμαι ἀπ' ἐκεῖ. — J'en suis.

Ἀπὸ τί τόπον εἶναι (αὐτή); — De quel pays est elle?

Εἶναι ἀπὸ τὴν Γαλλίαν. — Elle est de France.

Ὁ Παρισιανὸς (ὁ κάτοικος τῶν Παρισίων). — Le Parisien.

Εἶναι Παριτιανός. — Il est Parisien.

Ὁ βασιλεύς. — Le roi.

Ὁ φιλόσοφος. — Le philosophe.

Ὁ διδάσκαλος (ὁ παιδαγωγὸς νέου). — Le précepteur.

Ὁ καθηγητής. — Le professeur.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ γραμματοδιδάσκαλος.	Le maître d'école.
Ὁ ξενοδόχος.	L'aubergiste.
Τὸ ξενοδοχεῖον.	L'auberge.
Εἶσθε Ἕλλην;	Êtes-vous Grec?
Πόθεν ἔρχεσθε;	D'où venez vous?
Ἔρχομαι ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.	Je viens d'Athènes.
Ἔρχομαι ἀπὸ τὴν Σύρον.	Je viens de Syra.
Εἶμαι Ἄγγλος.	Je suis Anglais.
Εἶμαι Ἀθηναῖος.	Je suis Athénien.
Εἶμαι Ἰόνιος.	Je suis Ionien.
Οἱ Γάλλοι εἶναι μᾶλλον πεπολιτισμένοι τῶν Ὁλλανδῶν (κ. λ. ἢ οἱ Ὁλλανδοί).	Les Français sont plus polis que les Hollandais.
Δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῆτε οὕτω πρὸς Ἕλληνας.	Il ne faut pas parler ainsi à des Grecs.
Εἶδον σήμερον τρεῖς Γάλλους, δύο Ἄγγλους, ἓξ Ἕλληνας καὶ τέσσαρας Ὁλλανδούς.	J'ai vu ce matin trois Français, deux Anglais, six Grecs, et quatre Hollandais.
Ἀποδιδράσκειν, φεύγειν. (*ἀποδιδράσκων, φεύγων*).	*S'enfuir *. δ'. enfui.* (*S'enfuyant*).
Φεύγω, φεύγεις, φεύγει.	Je m'enfuis, tu t'en fuis, il s'en fuit.
Διατί φεύγετε;	Pourquoi vous enfuyez-vous?
Φεύγω διότι φοβοῦμαι.	Je m'enfuis parce que j'ai peur.
Πυνθάνεσθαι, ἀκούειν, μανθάνειν ἐξ ἀκοῆς.	*Apprendre δ'. appris.* (Ὅρ. *Παρατ. ἔδ'.*).
Δὲν ἠκούσατε οὐδὲν νέον;	N'avez-vous rien appris de nouveau?
Δὲν ἤκουσα τίποτε νέον.	Je n'ai rien appris de nouveau.
Ἤκουσα ὅτι ὁ πατήρ σας ἔφθασεν.	J'ai appris que votre père est arrivé.
Βεβαιοῦν, βεβαιόνειν.	*Assurer. α'.*
Σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἔφθασεν.	Je vous assure qu'il est arrivé.
Ἀφικνεῖσθαι, φθάνειν.	*Arriver.*
Ἔφθασε τὸ ἀτμόπλοιον;	Le bateau à vapeur est-il arrivé?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Συνέβη.	*Il est arrivé* (ἀπροσώπ. Γαλ. Ἰδιωτισμός.)
Ἡ εὐτυχία, τὸ εὐτύχημα.	Le bonheur.
Ἡ δυστυχία, τὸ δυστύχημα.	Le malheur.
Τί σᾶς συνέβη;	Que vous est-il arrivé?
Δὲν μοὶ συνέβη οὐδέν.	Il ne m'est rien arrivé.
Συνέβη μέγα δυστύχημα.	Il est arrivé un grand malheur
Τῷ συνέβη μέγα δυστύχημα	Il lui est arrivé un grand malheur.
Οἰκτείρειν, λυπεῖσθαι.	*Plaindre* d'. plaint.*
Οἰκτείρων, λυπούμενος.	*Plaignant.*
Οἰκτείρω, οἰκτείρεις, οἰκτείρει.	Je plains, tu plains, il plaint.
Ἐξ ὅλης καρδίας ἢ ψυχῆς.	De tout le cœur.
Οἰκτείρετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;	Plaignez-vous cet homme?
Τὸν οἰκτείρω ἐξ ὅλης μου καρδίας.	Je le plains de tout mon cœur.
Μεμψιμοιρεῖν, παραπονεῖσθαι.	*Se plaindre de...*
Παραπονεῖσθε;	Vous plaignez-vous?
Δὲν παραπονοῦμαι.	Je ne me plains pas.
Παραπονεῖσθε διὰ τὸν φίλον μου;	Vous plaignez-vous de mon ami?
Παραπονοῦμαι.	Je m'en plains.
Δὲν παραπονοῦμαι.	Je ne m'en plains pas.
Τολμᾶν.	*Oser.*
Φθείρειν, χαλᾶν.	*Gâter.*
Δὲν τολμῶ νὰ τὸ κάμω.	Je n'ose pas le faire.
Δὲν τολμῶ νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.	Je n'ose pas y aller.
Τολμᾷς νὰ μοὶ ὁμιλῇς;	Oses-tu me parler?
Δὲν ἐτόλμησα νὰ τοῦ τὸ εἴπω.	Je n'ai pas osé le lui dire.
Ἔφθειρες τὸ ἔνδυμά μου.	Tu a gâté mon habit.
Ὑπηρετεῖν, δουλεύειν.	*Servir,* servi.*
Ὑπηρετῶν.	*Servant.*
Ὑπηρετῶ, ὑπηρετεῖς, ὑπηρετεῖ.	Je sers, tu sers, il sert.
Ὑπηρετεῖν τινί.	Servir quelqu'un.
Ὑπηρετεῖτε;	Servez-vous?
Σᾶς ὑπηρέτησε;	Vous a-t-il servi?
Μὲ ὑπηρέτησεν.	Il m'a servi.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὑπηρετεῖ τὸν κύριόν του εἰς τὴν τράπεζαν; — Sert-il son maître à table?

Ἦτον εἰς ὑπηρεσίαν σας; — A-t-il été à votre service?

Σᾶς ὑπηρέτησε; — Vous a-t-il servi?

Πόσον καιρὸν εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας; (κ. λ. Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου σᾶς ὑπηρετεῖ;) — Combien y a-t-il qu'il est à votre service?

Δέκα ἔτη μὲ ὑπηρετεῖ. — Il y a dix ans qu'il me sert.

Ἡ ὑπηρεσία. — Le service.

Προσφέρειν. — *Offrir.** M. Π. *offert*.

Προσφέρων. — *Offrant.*

Προσφέρω, προσφέρεις, προσφέρει. — J'offre, tu offres, il offre.

Προσφέρετε; — Offrez-vous?

Ἡ προσφορά. — L'offre.

Φροντίζειν περί τινος. — *Avoir soin de quelque chose.*

Λαμβάνειν φροντίδα περί τινος. — *Prendre soin de quelque chose.*

Φροντίζετε περὶ τῶν ἐνδυμάτων σας; — Avez-vous soin de vos habits?

Φροντίζω περὶ αὐτῶν. — J'en ai soin.

Θέλετε νὰ λάβητε φροντίδα περὶ τοῦ ἵππου μου; — Voulez-vous prendre soin de mon cheval?

Θέλω νὰ φροντίσω περὶ αὐτοῦ. — Je veux en prendre soin.

Ἐμπιστεύεσθαι. — *Confier. α'.*

Φυλάσσειν. — *Garder. α'.*

Ἐμπιστεύεσθαί τι εἴς τινα. — Confier quelque chose à un homme.

Μοὶ ἐμπιστεύεσθε τὰ χρήματά σας; — Me confiez-vous votre argent?

Σᾶς τὰ ἐμπιστεύομαι. — Je vous le confie.

Ἐμπιστεύεσθαι μυστικόν τι εἴς τινα. — Confier un secret à un homme.

Ἐνεπιστεύθην μυστικὸν εἰς τὸν φίλον μου. — J'ai confié un secret à mon ami.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ ἀπόῤῥητον, τὸ μυστικόν.	Le secret.
Φυλάττειν τι μυστικόν.	Garder le secret de quelque chose.
Τὸ ἐφύλαξα μυστικόν.	J'en ai gardé le secret.
Ἐᾶν, ἀφίνειν, ἐγκαταλείπειν.	*Laisser.*
Καταδαπανᾶν, σπαταλᾶν, κατεξοδεύειν.	*Dissiper.*
Κατεδαπάνησεν ὅλην τὴν περιουσίαν του.	Il a dissipé tout son bien.
Κωλύειν, ἐμποδίζειν.	*Empêcher.*
Μὲ ἐμποδίζετε νὰ κοιμηθῶ.	Vous m'empêchez de dormir.
Θὰ τὸν ἐμποδίσω νὰ κάμῃ κακόν.	Je l'empêcherai de faire du mal.
Ὠνεῖσθαι, ἀγοράζειν, ὀψωνίζειν.	Faire emplette. / Faire des emplettes.
Τί ὠψωνίσατε σήμερον;	De quoi avez-vous fait emplette aujourd'hui?
Ὠψώνισα (ἠγόρασα) δύο ῥινόμακτρα.	J'ai fait emplette de deux mouchoirs.
Ὠψωνίσατε σήμερον;	Avez-vous fait des emplettes aujourd'hui?
Ὠψώνισεν ἡ μήτηρ σας σήμερον;	Votre mère a-t-elle fait ses emplettes?
Χαρίεις, θελκτικός.	Charmant.
Θαυμάσια, ἐξαίσια (Ἐπίῤ.).	Très-bien; extrêmement bien.
Κάλλιστα, ἄριστα (Ἐπίῤ.).	A merveille.
Ὁ πῖλος οὗτος σᾶς πηγαίνει θαυμάσια.	Ce chapeau vous va à merveille.
Τὸ φόρεμα τοῦτο τὸν πηγαίνει ἀξιόλογα.	Cet habit lui va très-bien.
Εἶναι χαριέστατον, θελκτικώτατον.	C'est charmant.
Ὁ πτωχὸς (Σημ. σελ. 155).	Le pauvre homme.
Ἔκοψα τὸν δάκτυλόν του.	Je lui ai coupé le doigt.
Ἐθλάσατε τὸν τράχηλον τοῦ ἀνθρώπου.	Vous avez cassé le cou à l'homme.

ΘΕΜΑ 154.

Πόσον εἶναι ἀπὸ Παρισίους εἰς Λονδῖνον;—Εἶναι σχεδὸν διακόσια

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μίλλια ἀπὸ Παρισίους εἰς Λονδῖνον.—Εἶναι μακρὰν ἀπ' ἐδῶ τὸ Βερολῖνον;—Εἶναι μακράν.—Εἶναι μακρὰν ἀπ' ἐδῶ ἡ Βιέννα;—Εἶναι σχεδὸν ἑκατὸν πεντήκοντα μίλλια ἀπ' ἐδῶ εἰς Βιέννην.—Ἀπέχουσι περισσότερον οἱ Παρίσιοι ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν (Constantinople) παρὰ αἱ Ἀθῆναι ἀπὸ τοὺς Παρισίους;—Εἶναι μακρύτερα ἡ Κωνσταντινούπολις ἀπὸ τοὺς Παρισίους παρὰ αἱ Ἀθῆναι ἀπὸ τοὺς Παρισίους;—Πόσον ἀπέχουσιν οἱ Παρίσιοι ἀπὸ τὸ Βερολῖνον;—Εἶναι σχεδὸν ἑκατὸν τριάκοντα μίλλια ἀπὸ Παρισίους εἰς Βερολῖνον.—Σκοπεύετε νὰ ὑπάγητε γρήγορα (bientôt) εἰς Παρισίους;—Σκοπεύω νὰ ὑπάγω γρήγορα.—Διατί θέλετε νὰ ὑπάγητε (y) ταύτην τὴν φορὰν (cette fois);—Διὰ νὰ ἀγοράσω ἐκεῖθεν (pour y acheter) καλὰ βιβλία καὶ καλὰς χειρίδας, καὶ διὰ νὰ ἴδω τοὺς καλοὺς φίλους μου.—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν ὑπήγετε (y);—Εἶναι σχεδὸν ἓν ἔτος ἀφότου δὲν ὑπῆγα.—Δὲν πηγαίνετε εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐφέτος (cette année);—Δὲν πηγαίνω, διότι εἶναι πολὺ μακρὰν ἀπ' ἐδῶ ἡ Ἰταλία (en Italie).—Τί ἄνθρωποι εἶναι (qui sont les hommes), οἵτινες ἔφθασαν πρὸ ὀλίγου;—Εἶναι φιλόσοφοι.—Ἀπὸ ποῖον τόπον εἶναι;—Εἶναι ἀπὸ τὸ Λονδῖνον.—Τί ἄνθρωπος εἶναι (qui est l'homme) ἐκεῖνος ὅστις ἀνεχώρησε πρὸ ὀλίγου;—Εἶναι Ἄγγλος ὅστις κατεξώδευσεν ὅλην του τὴν περιουσίαν εἰς τὴν Γαλλίαν.—Ἀπὸ ποῖον τόπον εἶσθε;—Εἶμαι Ἕλλην, καὶ ὁ φίλος μου εἶναι Ἰταλός.—Εἶσθε ἀπὸ τὸ Λονδῖνον;—Ὄχι, εἶμαι Παρισιανός.—Πόσα χρήματα ἐξώδευσαν τὰ τέκνα σας σήμερον;—Σχεδὸν δὲν ἐξώδευσαν· ἐξώδευσαν δέκα μόνον φράγκα.—Ποῦ ἐπρογευματίσατε χθές;—Ἐγευμάτισα εἰς τοῦ ξενοδόχου.—Ἐξωδεύσατε πολλά;—Ἐξώδευσα ὀκτὼ φράγκα.—Ἐπέρασεν ὁ βασιλεὺς ἀπ' ἐδῶ;—Δὲν ἐπέρασεν ἀπ' ἐδῶ, ἀλλ' ἔμπροσθεν τοῦ θεάτρου.—Τὸν εἴδετε;—Τὸν εἶδον.—Εἶναι (est-ce) ἡ πρώτη φορὰ (la première fois) καθ' ἣν (que) τὸν εἴδετε;—Δὲν εἶναι (ce n'est pas) ἡ πρώτη φορά, διότι τὸν εἶδον περισσότερον ἀπὸ εἴκοσι φοράς.

ΘΕΜΑ 155.

Διατί φεύγει ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Φεύγει διότι φοβεῖται.—Διατί φεύγετε;—Φεύγω διότι φοβοῦμαι.—Ἀπὸ (de) τίνα φοβεῖσθε;—Φοβοῦμαι ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ὅστις δὲν μὲ ἀγαπᾷ.—Εἶναι ἐχθρός σας;—Δὲν ἐξεύρω ἂν ἦναι ἐχθρός μου, ἀλλ' ἐγὼ φοβοῦμαι ὅλους ὅσοι (tous ceux qui) δὲν μὲ ἀγαπῶσι, διότι καὶ ἂν δὲν (car s'ils ne) μὲ βλάπτωσιν, οὐδὲ μὲ ὠφελοῦσι (ils ne me feront pas de bien).—Φοβεῖσθε τὸν ἐξάδελφόν μου;—Δὲν τὸν φοβοῦμαι, διότι δὲν ἔβλαψε ποτὲ κανένα.—Ἔχετε ἄδικον νὰ φεύγητε ἀπὸ (devant) τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, διότι σᾶς βεβαιῶ ὅτι εἶναι (que c'est) κάλλιστος ἄνθρωπος (brave

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

homme), ὅστις δὲν ἔκαμε ποτὲ κακὸν εἰς οὐδένα.—Περὶ τίνος ἤκουσεν ὁ ἀδελφός σας νὰ ὁμιλῶσιν;—Ἤκουσε νὰ ὁμιλῶσι περί τινος (un) ἀνθρώπου, εἰς τὸν ὁποῖον συνέβη δυστύχημά τι (un).—Διατί οἱ μαθηταί σας δὲν ἔκαμαν τὰ θέματά των;—Σᾶς βεβαιῶ ὅτι τὰ ἔκαμαν, καὶ ἀπατᾶται ὁ νομίζων ὅτι δὲν τὰ ἔκαμαν.—Τί ἐκάματε τὸ (de) βιβλίον μου;—Σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν τὸ εἶδα.—Ἔλαβεν ὁ υἱός σας τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα τῷ ἐστείλαμεν;—Μὲ βεβαιοῖ ὅτι τὰ ἔλαβεν.—Ἔφθασεν ἤδη ὁ θεῖός σας;—Δὲν ἔφθασεν ἀκόμη.—Θέλετε νὰ προσμείνητε μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του;—Δὲν δύναμαι νὰ προσμείνω, διότι ἔχω πολλὰς ἀσχολίας (beaucoup a faire).—Δὲν ἐμάθετε τί(ποτε) νέον;—Δὲν ἔμαθον οὐδὲν νέον.—Ἔφθασεν ὁ βασιλεύς;—Λέγουσιν ὅτι ἔφθασε.—Τί σᾶς συνέβη;—Μοὶ συνέβη μέγα δυστύχημα.—Ὁποῖον (lequel);—Ἀπήντησα τὸν μεγαλήτερον ἐχθρόν μου, ὅστις μὲ ἔδωκεν ἓν ῥάπισμα (soufflet).—Τότε (alors) σὲ λυποῦμαι ἐξ ὅλης ψυχῆς.—Διατί οἰκτείρετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Τὸν οἰκτείρω διότι ἔθλασε τὸν τράχηλόν του.—Διατί παραπονεῖσθε κατὰ τοῦ φίλου μου;—Παραπονοῦμαι κατ' αὐτοῦ, διότι ἔκοψε τὸν δάκτυλόν μου.—Σᾶς ὑπηρετεῖ ὁ ἄνθρωπος οὗτος καλῶς;—Μὲ ὑπηρετεῖ καλῶς, ἀλλ' ἐξοδεύει παρὰ πολλά.—Θέλετε νὰ πάρητε τὸν ὑπηρέτην τοῦτον;—Θέλω νὰ τὸν πάρω, ἂν θέλῃ νὰ μὲ ὑπηρετήσῃ.—Δύναμαι νὰ πάρω τοῦτον τὸν ὑπηρέτην;—Ἐμπορεῖτε νὰ τὸν πάρητε, διότι μὲ ὑπηρέτησε καλῶς.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου εἶναι ἐκτὸς τῆς (hors de) ὑπηρεσίας σας (ἔξω ἀπὸ τὴν δούλευσίν σας);—Εἶναι μόνον δύο μῆνες.—Σᾶς ὑπηρέτησε πολὺν καιρόν.—Μὲ ὑπηρέτησεν ἐπὶ (pendant) πέντε ἔτη.

ΘΕΜΑ 156.

Μοὶ προσφέρετε τί(ποτε);—Οὐδὲν ἔχω νὰ σᾶς προσφέρω.—Τί σᾶς προσφέρει ὁ φίλος μου;—Μοὶ προσφέρει ἓν βιβλίον.—Σᾶς ἐπρόσφεραν οἱ Παρισιανοὶ τίποτε;—Μοὶ ἐπρόσφεραν οἶνον, ἄρτον καὶ καλὸν βῶδινόν.—Διατί οἰκτείρετε τὸν γείτονά μας;—Τὸν οἰκτείρω, διότι ἐνεπιστεύθη τὰ χρήματά του εἰς ἔμπορόν τινα τῶν (de) Παρισίων, ὅστις (et que celui-ci) δὲν θέλει νὰ τῷ τὰ ἀποδώσῃ.—Ἐμπιστεύεσθε τίποτε εἰς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον;—Δὲν τῷ ἐμπιστεύομαι οὐδέν.—Σᾶς ἐφύλαξεν ἕως τώρα τίποτε;—Δὲν τῷ (lui) ἐνεπιστεύθην ποτὲ οὐδὲν, ὥστε δὲν μοὶ ἐφύλαξε ποτέ οὐδέν.—Θέλετε νὰ ἐμπιστευθῆτε τὰ χρήματά σας εἰς τὸν πατέρα μου;—Θέλω νὰ τὰ ἐμπιστευθῶ εἰς αὐτόν (lui).—Τί (quel) μυστικὸν σᾶς ἐνεπιστεύθη ὁ υἱός μου;—Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω ὅ,τι μοὶ ἐνεπιστεύθη, διότι μὲ παρεκάλεσε (prier) νὰ τὸ φυλάττω μυστικόν.—Εἰς τίνα ἐμπιστεύεσθε τὰ μυστικά σας;—Δὲν τὰ ἐμπιστεύομαι εἰς οὐδένα, ὥστε οὐδεὶς τὰ ἐξεύρει.—Ἀντημείφθη ὁ ἀ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἀδελφός σας;— Ἐξ ἐναντίας ἐτιμωρήθη, ἀλλὰ σᾶς παρακαλῶ νὰ τὸ φυλάξητε μυστικὸν (d'en garder le secret), διότι δὲν τὸ ἐξεύρει οὐδείς.—Τί τῷ συνέβη;—Θὰ σᾶς εἴπω (ce que) τί τῷ συνέβη, ἂν μοὶ ὑποσχεθῆτε νὰ τὸ φυλάξητε μυστικόν. Μὲ ὑπόσχεσθε νὰ τὸ φυλάξητε μυστικόν;—Σᾶς τὸ ὑπόσχομαι, διότι τὸν λυποῦμαι ἐξ ὅλης καρδίας μου.—Φροντίζετε περὶ τοῦ βιβλίου τὸ ὁποῖον σᾶς ἐδάνεισα;—Φροντίζω περὶ αὐτοῦ.—Θέλετε νὰ φροντίσητε περὶ τῶν ἐνδυμάτων μου;—Θέλω νὰ φροντίσω περὶ αὐτῶν.—Τίς θὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ὑπηρέτου μου;—Ὁ ξενοδόχος θὰ φροντίσῃ περὶ αὐτοῦ.—Ῥίπτετε τὸν πῖλόν σας;—Δὲν τὸν ῥίπτω, διότι μὲ πηγαίνει θαυμάσια.—Πωλεῖ ὁ φίλος σας τὸ ἔνδυμά του;—Δὲν τὸ πωλεῖ, διότι τὸν πηγαίνει ἐξαίρετα (extêmement bien).—Τίς ἐχάλασε τὸ βιβλίον μου;—Οὐδεὶς τὸ ἐχάλασε, διότι οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ τὸ ἐγγίσῃ (le toucher).—Μὲ ἐμποδίζετε νὰ μελετῶ;—Δὲν σᾶς ἐμποδίζω νὰ μελετᾶτε, ἀλλὰ σᾶς ἐμποδίζω νὰ βλάπτητε τὸν παῖδα τοῦτον.

ΜΑΘΗΜΑ ΝΑ'. LEÇON LI.

Θὰ ἔλθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἐντὸς ὀλίγου; — Le monde viendra-t-il bientôt?

Πάραυτα, ἐντὸς ὀλίγου. / *Μετ' ὀλίγον.*	*Bientôt.*
Βιολίον.	Un violon.
Παίζειν βιολίον.	Jouer du violon.
Παίζειν τὸν αὐλὸν (χ. φλάουτον)—αὐλῶ.	Jouer de la flûte.
Παίζειν τὴν κιθάραν (κιθαρίζειν).	Jouer de la guitare.

Παρατ. π'.—Τὸ jouer (παίζειν), περὶ μουσικοῦ μὲν ὀργάνου ὄντος τοῦ λόγου, συντάσσεται μετὰ γενικῆς, ὡς φαίνεται εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα, περὶ παιγνιδίου δὲ, μετὰ δοτικῆς, οἷον·

Παίζειν τὰ χαρτία.	Jouer aux cartes.
Παίζειν τοὺς κύβους.	Jouer aux échecs.
Ποῖον ὄργανον παίζετε;	De quel instrument jouez-vous?
Ποῖον ὄργανον παίζει ἡ ἀδελφή σας;	De quel instrument votre sœur joue-t-elle?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ κύμβαλον ἢ κλειδοκύμβαλον (χ. πιάνον).	Le clavecin. / Le piano.
Παίζει τὸ κύμβαλον.	Elle joue du clavecin.
Κρούει (παίζει) τὸ κύμβαλον.	Elle touche du piano.
Θίγειν, ἐγγίζειν. / Μεταφ. *Κρούειν, παίζειν (ὄργ.).*	*Toucher.*
Κρούετε τὸ κύμβαλον;	Touchez-vous le (ἢ du) piano?
Ὀρχεῖσθαι, χορεύειν.	*Danser.* α'.
Πίπτειν.	*Tomber.* † α'.
Ἀφίνειν νὰ πέσῃ.	Laisser tomber.
Τοῦ ἔπεσε τίποτε (ἢ ἄφησε τίποτε νὰ πέσῃ);	A-t-il laissé tomber quelque chose?
Δὲν τοῦ ἔπεσεν οὐδὲν (ἢ δὲν ἄφησεν οὐδὲν νὰ πέσῃ).	Il n'a rien laissé tomber.
Ἐπέχειν, κρατεῖν, ἀναστέλλειν.	*Retenir.* γ'. (Ὀρ. *Παρ. ξβ'.*)
Προσεγγίζειν.	*S'approcher* (Μετὰ γενικῆς).
Πλησιάζειν.	
Εἰσιέναι πρός τινα. / Πλησιάζειν τινί.	Approcher quelqu'un.
Πλησιάζετε εἰς τὸ πῦρ;	Vous approchez-vous du feu?
Πλησιάζω.	Je m'en approche.
Εἶναι ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον δὲν δύναταί τις νὰ πλησιάσῃ (εἶναι ἄνθρωπος δυσπρόσιτος).	C'est un homme qu'on ne peut pas approcher.
Ἀφίστασθαι, ἀπομακρύνεσθαι.	*S'éloigner.*
Ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τὸ πῦρ.	Je m'éloigne du feu.
Ἀπομακρύνομαι ἀπὸ αὐτό.	Je m'en éloigne.
Διατί ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ πῦρ;	Pourquoi cet homme s'éloigne-t-il du feu?
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπομακρύνεται (ἀπὸ αὐτὸ) διότι δὲν κρυόνει.	Cet homme s'en éloigne, parce qu'il n'a pas froid.
Κάθησθαι.	*S'asseoir,* γ'. assis.*
Καθήμενος.	*S'asseyant.*
Κάθημαι, κάθησαι, κάθηται.	Je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θὰ καθήσω.	Je m'assiérai, ἢ je m'asseierai (Μάθ. ΜΣΤ'.)
Θέλετε νὰ καθήσητε;	Voulez-vous vous asseoir?
Κάθησθε;	Vous asseyez-vous?
Ἡ ἕδρα, τὸ κάθισμα.	Le siège.
Κάθηται πλησίον τοῦ πυρός.	Il est assis près du feu.
Πλησίον τοῦ (παρὰ τῷ).	*Près du (ἢ) de.*
Πλησίον τοῦ πυρός.	Près du feu.
Πλησίον μου.	Près de moi.
Πλησίον αὐτοῦ.	Près de lui.
Πλησίον αὐτῆς.	Près d'elle.
Πλησίον αὐτῶν.	Près d'eux (d'elles).
Πλησίον τῶν δένδρων.	Près des arbres.
Ποῦ κατοικεῖτε;	Où demeurez-vous?
Κατοικῶ πλησίον τοῦ φρουρίου.	Je demeure près du château.
Τί κάμνετε πλησίον τοῦ πυρός;	Que faites-vous près du feu?
Ἐγγὺς τοῦ ἀπολέσαι.	Près de perdre.
Ἐγγὺς τοῦ ἀπελθεῖν.	Près d'aller.
Ἀναμιμήσκεσθαι, (ἀν)ερθυμεῖσθαι, ἀναπολεῖν εἰς τὸν νοῦν.	*Se rappeler.* (Συντάσσεται μετὰ αἰτιατ. Ὅρ. καὶ *Παρατ. μβ'.*).
Ἐνθυμεῖσθε τοῦτο;	Vous rappelez-vous cela?
Τὸ ἐνθυμοῦμαι.	Je me le rappelle.
Ἐνθυμεῖται ὁ ἀδελφός σας τοῦτο;	Votre frère se rappelle-t-il cela?
Τὸ ἐνθυμεῖται.	Il se le rappelle.
Ἐνθυμεῖσθε τοὺς λόγους;	Vous rappelez-vous les mots?
Τοὺς ἐνθυμοῦμαι.	Je me les rappelle.
Ἐνθυμήθητε τοὺς λόγους;	Vous êtes-vous rappelé les mots?
Τοὺς ἐν(ε)θυμήθην.	Je me les suis rappelés.
Δὲν τοὺς ἐν(ε)θυμήθην.	Je ne me les suis pas rappelés.
Τοὺς ἐνθυμήθητε.	Vous les êtes-vous rappelés?
Τοὺς ἐνθυμήθητε.	Vous vous les êtes rappelés.
Τοὺς ἐνθυμήθη.	Il se les est rappelés.
Τοὺς ἐνθυμήθημεν.	Nous nous les sommes rappelés.
Τοὺς ἐνθυμήθησαν.	Ils se les sont rappelés.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐνθυμεῖσσαι, ἀναμιμνήσκεσθαι.	*Se souvenir* Μετὰ Γεν. (Πρὸ ἀπαρεμφ. *de*).
Ἀνεθυμεῖσθαι.	*Se ressouvenir*. (*Παρ. ξϐ'.*)
Ἐνθυμεῖσθε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;	Vous souvenez-vous de cet homme?
Τὸν ἐνθυμοῦμαι.	Je m'en souviens.
Ἐνθυμεῖσθε τοῦτο;	Vous souvenez-vous de cela?
Τί ἐνθυμεῖσθε;	De quoi vous souvenez-vous?
Τί ἐνθυμεῖται,	De quoi se souvient-il?
Οὐδὲν ἐνθυμεῖται, ἢ δὲν ἐνθυμεῖται τίποτε.	Il ne se souvient de rien.

Προτιμᾶν, προκρίνειν. (Ἀγαπᾶν μᾶλλον).	*Aimer mieux.* (Ἄνευ προθ. πρὸ ἀπαρεμφ.)
Προτιμᾶτε νὰ μείνητε ἐδῶ παρὰ νὰ ἐξέλθητε;	Aimez-vous mieux rester ici que de sortir?
Προτιμῶ νὰ μείνω ἐδῶ παρὰ νὰ ἐξέλθω.	J'aime mieux rester ici que de sortir.
Προτιμᾷ νὰ παίζῃ παρὰ νὰ σπουδάζῃ.	Il aime mieux jouer que d'étudier.
Προτιμᾷ (αὕτη) νὰ σπουδάζῃ παρὰ νὰ παίζῃ.	Elle aime mieux étudier que de jouer.
Προτιμᾶτε νὰ γράφητε παρὰ νὰ ἀναγινώσκητε;	Aimez-vous mieux écrire que de lire?
Προτιμῶ νὰ ἀναγινώσκω παρὰ νὰ γράφω.	J'aime mieux lire que d'écrire.

Μᾶλλον ἤ, καλήτερα παρά.	*Mieux que.*
Εὐχαριστεῖται νὰ κάμῃ ἀμφότερα. (Καὶ τὸ ἕν καὶ τὸ ἄλλο).	Il aime à faire l'un et l'autre.
Ἀγαπῶ καλήτερον τὸ βῳδινὸν ἢ τὸ πρόβειον.	J'aime mieux le bœuf que le mouton.
Ἀγαπᾶτε καλήτερον τὸν ἄρτον παρὰ τὸν τυρόν;	Aimez-vous mieux le pain que le fromage?
Οὔτε τὸ ἕν ἀγαπῶ, οὔτε τὸ ἄλλο.	Je n'aime ni l'un ni l'autre.
Ἀγαπῶ ἐξίσου τὸ τέϊον, ὡς καὶ τὸν καφὲν (κ. λ. τόσον τὸ τέϊον, ὅσον καὶ τὸν καφέν).	J'aime tout autant le thé que le café.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τόσον.	*Tout autant.*
Μοσχαρίσειον (χ. βιδέλλον).	Du veau.
Μόσχος—μόσχα. (Μοσχάριον—μοσχάρια).	Un veau—des veaux.
Ὑψηλοφώνως, δυνατά.	*Haut ou à haute voix*
Βραδέως, ἀργά.	*Lentement.*
Ὁμιλεῖ ὁ διδάσκαλός σας ὑψηλοφώνως;	Votre maître parle-t-il haut?
Ὁμιλεῖ ὑψηλοφώνως.	Il parle haut.
Διὰ νὰ μάθῃ τις τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, πρέπει νὰ ὁμιλῇ ὑψηλοφώνως.	Pour apprendre le français, il faut parler haut.
Ταχέως, γρήγορα.	*Vite.*
Ταχύτερον, γρηγορώτερον.	Plus vite.
Οὐχὶ τοσοῦτον ταχέως, ὀλιγώτερον ταχέως.	Pas si vite.
Οὕτω ταχέως ὡς σεῖς.	Aussi vite que vous.
Μανθάνετε οὕτω ταχέως ὡς ἐγώ;	Apprenez-vous aussi vite que moi?
Μανθάνω ταχύτερον ὑμῶν.	J'apprends plus vite que vous.
Δὲν σᾶς καταλαμβάνω, διότι ὁμιλεῖτε παραπολὺ ταχέως.	Je ne vous comprends pas, parce que vous parlez trop vite.
Πωλεῖν εὐθηνά.	*Vendre à bon marché.*
Πωλεῖν ἀκριβά.	*Vendre cher.*
Πωλεῖ εὐθηνά;	Vend-il à bon marché?
Δὲν πωλεῖ ἀκριβά.	Il ne vend pas cher.
Μοὶ ἐπώλησε πολὺ ἀκριβά.	Il m'a vendu fort cher.
Τοσοῦτον, τόσον.	*Si.*
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος πωλεῖ τόσον ἀκριβά, ὥστε δὲν δύναταί τις νὰ ἀγοράσῃ τίποτε ἀπὸ αὐτόν.	Cet homme vend si cher, qu'on ne peut acheter rien chez lui.
Ὁμιλεῖτε τόσον ταχέως, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἐννοήσω.	Vous parlez si vite, que je ne puis vous comprendre.
Ἀγοράζειν τι παρά τινος, ἢ ἀγοράζειν διά τινα.	*Acheter quelque chose à quelqu'un* (*).

(*) Τὸ acheter quelque chose à quelqu'un σημαίνει τὸ ἀγοράζειν τι παρά τινι, ἤτοι ἀγοράζειν τι ἴδιόν τινος· τὸ δὲ acheter quelque chose

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ ἠγόρασα παρ' αὐτοῦ (καὶ) δι' αὐτόν.	Je le lui ai acheté.
Τόσον, τόσον πολλά.	*Tant.*
Ἔγραψα τόσας ἐπιστολὰς, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ γράψω πλέον.	J'ai écrit tant de lettres que je ne puis plus en écrire.
Ἀποδιδράσκειν, δραπετεύειν, φεύγειν.	*Se sauver.* α'. *S'enfuir.** β'.
Ἐφύγετε;	Vous êtes-vous sauvé?
Δὲν ἔφυγον.	Je ne me suis pas sauvé.
Διατί ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔφυγεν;	Pourquoi cet homme s'est-il sauvé?
Ἔφυγε, διότι ἐφοβήθη.	Il s'est sauvé, parce qu'il a eu peur.
Τίς ἔφυγε;	Qui s'est enfui?
Τίς ἀπέδρα;	Qui s'est sauvé?
Ἔφυγεν, ἀπέδρα.	Il s'est enfui. Il s'est sauvé.
Φοβεῖσθε νὰ ἐξέλθητε;	Craignez-vous de sortir?
Φοβοῦμαι νὰ ἐξέλθω.	Je crains de sortir.

ΘΕΜΑ 157.

Παίζετε βιολίον;—Δὲν παίζω βιολίον, ἀλλὰ κλειδοκύμβαλον.—Θὰ ἔχωμεν χορὸν ἀπόψε;—Θὰ ἔχωμεν (ἕνα).—Κατὰ ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς ἕνδεκα παρὰ τέταρτον.—Τί ὥρα εἶναι τώρα;—Εἶναι σχεδὸν ἕνδεκα, καὶ οἱ ἄνθρωποι μέλλουσι νὰ ἔλθωσιν ἐντὸς ὀλίγου.—Τί ὄργανον θὰ παίξητε;—Θὰ παίξω βιολίον.—Ἂν παίξητε βιολίον, θὰ παίξω κύμβαλον.—Τί ὄργανον θὰ παίξῃ ἡ ἀδελφή σας;—Θὰ παίξῃ κύμβαλον.—Ἂν παίξῃ κύμβαλον, θὰ παίξω αὐλόν.—Θὰ ἦναι (doit-il y avoir) πολλοὶ εἰς τὸν χορόν μας;—Θὰ ἦναι πολλοί.—Θὰ χορεύσητε;—Θὰ χορεύσω.—Θὰ χορεύσωσι τὰ τέκνα σας;—Θὰ χορεύσωσιν,

* de quelqu'un τὸ ἀγοράζειν τι παρά τινος· ἀλλ' ὅταν μεσολαβῇ ἀντωνυμία, ἐπ' ἀμφοτέρων ὁμοίως λέγεται· je lui ai acheté, ἠγόρασα δι' αὐτὸν ἢ καὶ παρ' αὐτοῦ. Ἐν γένει δὲ τὸ acheter à quelqu'un σημαίνει συγχρόνως τὸ ἀγοράζειν τι παρά τινος ἢ διά τινα, καὶ μόνον ἐκ τῆς ἐννοίας γίγνεται καταληπτὴ ἡ φράσις, οἷον j'ai acheté un cheval à votre frère, ἠγόρασα ἵππον τινὰ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας· j'ai acheté un gâteau à mon enfant, ἠγόρασα πλακούντιον διὰ τὸ τέκνον μου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἂν θέλωσι (si cela leur convient ἢ si cela leur plaît). — Πῶς περᾶτε τὸν καιρόν σας εἰς (dans) τὸν τόπον τοῦτον; — Περῶ τὸν καιρόν μου παίζων κύμβαλον καὶ ἀναγινώσκων. — Πῶς διασκεδάζει ἡ ἀνεψιά σας; — Διασκεδάζει παίζουσα κύμβαλον. — Χορεύει τις ὅταν παίζητε; — Πολλοὶ (beaucoup de monde) χορεύουσιν ὅταν παίζω. — Τίνες; — Ἐν πρώτοις (d'abord) τὰ τέκνα μας, ἔπειτα οἱ ἐξάδελφοί μας, καὶ τελευταῖον (enfin) οἱ γείτονές μας. — Διασκεδάζετε; — Σᾶς βεβαιῶ ὅτι διασκεδάζομεν πολύ. — Τίνα λυπεῖσθε; — Λυποῦμαι τὸν φίλον σας. — Διατί τὸν λυπεῖσθε; — Τὸν λυποῦμαι, διότι εἶναι ἀσθενής. — Σᾶς ἐλυπήθη κανείς; — Οὐδεὶς μὲ ἐλυπήθη, διότι δὲν ἠσθένησα. — Μοὶ προσφέρετε τί (ποτε); — Σᾶς προσφέρω (ἓν) ὡραῖον βιβλίον. — Τί σᾶς ἐπρόσφερεν ὁ πατήρ μου; — Μοὶ ἐπρόσφερεν (μίαν) ὡραίαν εἰκόνα. — Εἰς ποῖον ἐπροσφέρατε τοὺς ὡραίους ἵππους σας; — Τοὺς ἐπρόσφερα εἰς τὸν Ἄγγλον ἀρχηγόν. — Προσφέρετε τὸν ὡραῖον κύνα σας εἰς τὰ τέκνα του; — Τὸν προσφέρω εἰς αὐτὰ (leur), διότι τὰ ἀγαπῶ ἐξ ὅλης καρδίας μου. — Διατί ἐδώσατε μίαν γρονθιὰν εἰς τὸ παιδίον τοῦτο; — Διότι μὲ ἐμπόδισε τοῦ νὰ κοιμηθῶ. — Σᾶς ἐμπόδισε κανεὶς τοῦ νὰ γράψητε; — Οὐδεὶς μὲ ἐμπόδισε τοῦ νὰ γράψω, ἀλλ' ἐγὼ ἐμπόδισά τινα (κάποιον, quelqu'un) τοῦ νὰ βλάψῃ τὸν ἐξάδελφόν σας.

ΘΕΜΑ 158.

Σᾶς ἔπεσε (laisser tomber) τί (ποτε); — Δέν μοι ἔπεσεν οὐδὲν, ἀλλὰ τοῦ ἐξαδέλφου του ἔπεσαν χρήματα. — Τίς τὰ ἀνέλεξεν (ramasser); — Ἄνθρωποί τινες τὰ ἀνέλεξαν. — Τοῦ τὰ ἀπέδωκαν (on); — Τοῦ τὰ ἀπέδωκαν, διότι οἱ ἀναλέξαντες αὐτὰ (ceux qui l'ont ramassé) δὲν ἠθέλησαν νὰ τὰ κρατήσωσιν. — Εἶναι κρύον σήμερον; — Εἶναι πολὺ κρύον. — Θέλετε νὰ πλησιάσητε εἰς τὸ πῦρ; — Δὲν δύναμαι νὰ τὸ (en) πλησιάσω, διότι φοβοῦμαι μὴ καῶ (de me brûler). — Διατί ὁ φίλος σας ἀπομακρύνεται τοῦ πυρός; — Ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτοῦ (en), διότι φοβεῖται μὴ καῇ (de se brûler). — Πλησιάζεις εἰς τὸ πῦρ; — Πλησιάζω, διότι κρυόνω πολύ (— bien froid). — Ἀπομακρύνεσθε τοῦ πυρός; — Ἀπομακρύνομαι (en). — Διατί ἀπομακρύνεσθε (en); — Διότι μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν κάθημαι (il y a une heure et demie que je suis assis) πλησίον τοῦ πυρὸς, ὥστε (de sorte que) δὲν κρυόνω πλέον. — Κρυόνετε ἢ αἰσθάνεσθε ζέστην; — Οὔτε κρυόνω οὔτε ζέστην αἰσθάνομαι. — Διατί τὰ τέκνα σας πλησιάζουσιν εἰς τὸ πῦρ; — Τὸ πλησιάζουσι, διότι κρυόνουσι. — Κρυόνει κανείς; — Κάποιος κρυόνει. — Τίς κρυόνει; — Ὁ μικρὸς παῖς, τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ σᾶς ἐδάνεισεν ἵππον, κρυόνει. — Διατί δὲν ζεσταίνεται (ne se chauffe-t-il pas); — Διότι ὁ πατήρ του δὲν ἔχει χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσῃ ξύλα. — Λέγετε εἰς αὐτὸν (κ. λ. ὑ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λετε νὰ εἴπητε εἰς αὐτὸν) νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν μου νὰ ζεσταθῇ;—Τοῦ τὸ λέγω (θέλω νὰ τοῦ τὸ εἴπω).—Ἐνθυμεῖσθε τίποτε;—Δὲν ἐνθυμοῦμαι οὐδέν.—Τί ἐνθυμεῖται ὁ θεῖός σας;—Ἐνθυμεῖται ὅ,τι τῷ ὑπεσχέθητε.—Τί τῷ ὑπεσχέθην;—Τῷ ὑπεσχέθητε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν Γαλλίαν μετ' αὐτοῦ τὸν ἐρχόμενον χειμῶνα.—Σκοπεύω νὰ τὸ κάμω, ἂν δὲν ἦναι παρὰ πολὺ κρύον.—Δὲν εὐχαριστεῖται ὁ φίλος σας νὰ κάθηται (à être assis) πλησίον τοῦ πυρός;—Ἀγαπᾷ ἐξ ἐναντίας πολὺ (beaucoup) νὰ κάθηται πλησίον τοῦ πυρός, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἦναι ψύχρα.—Δύναταί τις νὰ πλησιάσῃ τὸν θεῖόν σας;—Δύναταί τις νὰ τὸν πλησιάσῃ, διότι δέχεται πάντα ἄνθρωπον (tout le monde).—Θέλετε νὰ καθήσητε;—Θέλω νὰ καθήσω.—Ποῦ κάθηται ὁ πατήρ σας;—Κάθηται πλησίον μου.—Ποῦ κάθηται ἡ μήτηρ σας;—Κάθηται πλησίον τῆς ἀδελφῆς μου.—Ποῦ θὰ καθήσω;—Ἐμπορεῖτε νὰ καθήσητε πλησίον μου.—Κάθησθε πλησίον τοῦ πυρός;—Δὲν κάθημαι πλησίον τοῦ πυρός, διότι φοβοῦμαι μήπως ζεσταθῶ πολύ (d'avoir trop chaud).—Ἐνθυμεῖσθε (se rappeler) τὸν ἀδελφόν μου;—Τὸν ἐνθυμοῦμαι.

ΘΕΜΑ 159.

Ἐνθυμοῦνται οἱ γονεῖς μας τοὺς παλαιοὺς φίλους των;—Τοὺς ἐνθυμοῦνται.—Ἐνθυμεῖσθε τοὺς λόγους τούτους;—Δὲν τοὺς ἐνθυμοῦμαι.—Ἐνθυμήθητε τοῦτο;—Τὸ ἐνθυμήθην.—Ἐνθυμεῖται ἡ θεία σας τὴν ἀδελφήν μου;—Τὴν ἐνθυμεῖται.—Ἐνθυμήθην τὸ θέμα μου;—Τὸ ἐνθυμήθητε.—Ἐνθυμήθητε τὰ θέματά σας;—Τὰ ἐνθυμήθην, διότι τὰ ἔμαθον ἐκ στήθους· καὶ οἱ ἀδελφοί μου ἐνθυμήθησαν τὰ ἰδικά των, διότι τὰ ἔμαθον ἐκ στήθους.—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν εἴδετε τὸν ἐκ Παρισίων φίλον σας (votre ami de Paris);—Τὸν εἶδα πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν.—Ἀγαπῶσιν οἱ μαθηταί σας νὰ μανθάνωσιν ἐκ στήθους;—Δὲν ἀγαπῶσι νὰ μανθάνωσιν ἐκ στήθους, προτιμῶσι νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι παρὰ νὰ μανθάνωσιν ἐκ στήθους.—Ἀγαπᾶτε καλήτερα τὸν μηλίτην παρὰ τὸν οἶνον;—Ἀγαπῶ καλήτερα τὸν οἶνον παρὰ τὸν μηλίτην.—Ἀγαπᾷ ὁ ἀδελφός σας νὰ παίζῃ;—Προτιμᾷ νὰ μελετᾷ παρὰ νὰ παίζῃ.—Ἀγαπᾶτε καλήτερα τὸ μοσχαρίσιον παρὰ τὸ πρόβειον;—Ἀγαπῶ περισσότερον τοῦτο παρὰ ἐκεῖνο.—Προτιμᾶτε νὰ πίνητε παρὰ νὰ τρώγητε;—Προτιμῶ νὰ τρώγω παρὰ νὰ πίνω, ἀλλ' ὁ θεῖός μου προτιμᾷ νὰ πίνῃ παρὰ νὰ τρώγῃ.—Ἀγαπᾷ ὁ Γάλλος καλήτερα τὰ ὀρνίθια παρὰ τοὺς ἰχθύας;—Ἀγαπᾷ καλήτερα τοὺς ἰχθύας παρὰ τὰ ὀρνίθια.—Προτιμᾶτε νὰ γράφητε παρὰ νὰ ὁμιλῆτε;—Ἀγαπῶ νὰ κάμνω (καὶ) τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο.—Ἀγαπᾶτε καλήτερα τὸ μέλι παρὰ τὴν ζάχαριν;—Δὲν ἀγαπῶ οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο.—Ἀγαπᾷ ὁ πατήρ σας καλήτερον τὸν καφὲν παρὰ τὸ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τεῖον;—Δὲν ἀγαπᾷ οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο.—Δύνασθε νὰ μὲ καταλάβητε;—Ὄχι κύριε, διότι ὁμιλεῖτε παρὰ πολὺ (trop) γρήγορα.—Εὐαρεστεῖσθε (voulez-vous avoir la bonté) νὰ μὴ (de ne pas) ὁμιλῆτε τόσον γρήγορα;—Δὲν θὰ ὁμιλήσω τόσον γρήγορα, ἂν θέλητε νὰ μὲ ἀκούσητε.

ΘΕΜΑ 160.

Δύνασθε νὰ καταλάβητε ὅ,τι σᾶς λέγει ὁ ἀδελφός μου;—Ὁμιλεῖ τόσον γρήγορα, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ τὸν καταλάβω.—Δύνανται οἱ μαθηταί σας νὰ σᾶς ἐννοῶσι;—Μὲ ἐννοοῦσιν ὅταν ὁμιλῶ ἀργὰ, διότι διὰ νὰ ἐννοῆταί τις πρέπει νὰ ὁμιλῇ ἀργά.—Πρέπει νὰ ὁμιλῇ τις δυνατὰ διὰ νὰ μάθῃ τὴν Γαλλικήν;—Πρέπει νὰ ὁμιλῇ τις δυνατά.—Ὁμιλεῖ ὁ διδάσκαλός σας δυνατά;—Ὁμιλεῖ δυνατὰ καὶ ἀργά.—Διατί δὲν ἀγοράζετε τίποτε ἀπὸ τὸν ἔμπορον τοῦτον;—Πωλεῖ τόσον ἀκριβά, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ ἀγοράσω οὐδὲν ἀπὸ αὐτόν.—Θέλετε νὰ μὲ ὑπάγητε εἰς ἄλλον τινά;—Θέλω νὰ σᾶς ὑπάγω εἰς τοῦ υἱοῦ ἐκείνου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον (à qui) ἠγοράσατε πέρυσι (l'année passée).—Πωλεῖ τόσον ἀκριβὰ, ὅσον οὗτος;—Δὲν πωλεῖ τόσον ἀκριβά.—Προτιμῶσι τὰ τέκνα σας νὰ μάθωσι τὴν Ἰταλικὴν παρὰ τὴν Ἱσπανικήν;—Δὲν ἀγαπῶσι νὰ μάθωσιν οὔτε τὴν μίαν οὔτε τὴν ἄλλην· δὲν ἀγαπῶσι νὰ μάθωσιν εἰμὴ τὴν Γαλλικήν.—Ἀγαπᾶτε τὸ πρόβειον;—Ἀγαπῶ κάλλιον τὸ πρόβειον παρὰ τὸ βοδινόν.—Ἀγαπῶσι καλήτερον τὰ πλακούντια παρὰ τὸν ἄρτον;—Ἀγαπῶσι καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δέ.—Ἀνέγνωσεν ὅλα τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἠγόρασεν;—Ἠγόρασε τόσον πολλὰ, ὥστε δὲν δύναται νὰ ἀναγνώσῃ ὅλα.—Θέλετε νὰ γράψητε θέματα;—Ἔγραψα τόσον πολλὰ, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ γράψω περισσότερα.—Διατί φεύγει ὁ παῖς οὗτος;—Φεύγει διότι φοβεῖται.—Θέλει τις νὰ τὸν βλάψῃ;—Οὐδεὶς θέλει νὰ τὸν βλάψῃ, ἀλλὰ δὲν τολμᾷ νὰ μείνῃ, διότι δὲν ἔκαμε τὸ χρέος του, καὶ φοβεῖται μήπως τιμωρηθῇ (d'être puni).—Θέλει κανεὶς νὰ τὸν ἐγγίξῃ;—Κανεὶς δὲν θέλει νὰ τὸν ἐγγίξῃ, ἀλλὰ θὰ τιμωρηθῇ ὑπὸ τοῦ διδασκάλου του, διότι δὲν ἔκαμε (pour n'avoir pas fait) τὸ χρέος του (son devoir).

ΜΑΘΗΜΑ ΝΒ'.

Παρὰ, πλησίον.

Διαβαίνειν πλησίον τινός.
Διέβην πλησίον ὑμῶν.

LEÇON LII.

A coté de...
Près de... Auprès de...

Passer à côté de quelqu'un.
J'ai passé à côté de vous.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Διέβητε (ἐπεράσατε) πλησίον τοῦ ἀδελφοῦ μου;	Avez-vous passé à côté de mon frère?
Διέβην (ἐπέρασα) ἀπὸ πλησίον του.	J'ai passé à côté de lui.

Παρατ. πα'. Αἱ προθέσεις, αἵτινες εἶναι σύνθετοι ἐκ τῶν à, au, aux καί τινος ὀνόματος, οἷον à côté, auprès κτλ. συντάσσονται μετὰ γενικῆς, ἥτοι ἔχουσι μεθ' ἑαυτὰς τὸ de ἤ du, οἷον à côté de moi πλησίον μου· auprès du théâtre, παρὰ τῷ θεάτρῳ· αἱ δ' ἄλλαι προθέσεις συντάσσονται μετὰ αἰτιατικῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἥτοι οὐδεμίαν λαμβάνουσι πρόθεσιν, διὰ μικρᾶς ἐξαιρέσεως, ἐκ τῆς σημασίας αὐτῶν προερχομένης.

Διαβαίνειν ἀπό τινος μέρους.	*Passer auprès d'un endroit.*
Διέβην ἀπὸ τὸ θέατρον.	J'ai passé auprès du théâtre.
Διέβη ἀπὸ πλησίον μου.	Il a passé auprès *de moi.*
Διέβητε ἀπὸ τὸ κατάστημά μου.	Vous avez passé devant mon magasin.
Δὲν τολμᾷ νὰ διαβῇ.	Il n'ose passer.
Δὲν τολμᾷ νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ.	Il n'ose y aller (*).

Χρῆσθαι, μεταχειρίζεσθαι.	*Se servir de...*
Μεταχειρίζεσθε τὸν ἵππον μου;	Vous servez-vous de mon cheval?
Τὸν μεταχειρίζομαι.	Je m'en sers.
Τὸν μεταχειρίζεται ὁ πατήρ σας;	Votre père s'en sert-il?
Τὸν μεταχειρίζεται.	Il s'en sert.
Μετεχειρίσθητε τὸ μαχαίριόν μου;	Vous êtes-vous servi de mon couteau?
Τὸ μετεχειρίσθην.	Je m'en suis servi.
Μετεχειρίσθησαν τὰ βιβλία σας.	Ils se sont servi de vos livres.
Τὰ μετεχειρίσθησαν.	Ils s'en sont servis.

Διδάσκειν, παιδεύειν. Διδάσκων.	*Instruire. δ'. Instruit.* Ἐν. Μ. *Instruisant.*
Διδάσκω, διδάσκεις, διδάσκει.	J'instruis, tu instruis, il instruit.
Διδάσκειν, μανθάνειν τινά.	*Enseigner, α'. apprendre. δ'.*
Διδάσκειν τί τινα.	Enseigner quelque chose à quelqu'un.

(*) Περὶ τῆς παραλείψεως τοῦ δευτέρου ἀορίστικοῦ μορίου ἀνεφέραμεν (Παρατ. δ'). Ὅρα δὲ ἀκολούθως καὶ Μάθ. ΟΒ', καὶ ἀλλαχοῦ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μὲ διδάσκει ἀριθμητικην. Il m'enseigne le calcul.
Τὸν διδάσκει τὰ μαθηματικά. Il lui enseigne les mathématiques.

Τὸν ἐδίδαξα τὰ Ἀγγλικά. Je lui ai enseigné l'anglais.
Σᾶς διδάσκω τὰ Γαλλικά. Je vous enseigne le français.

Διδάσκειν (μανθάνειν) τινὰ νὰ πράττῃ τι. Apprendre à quelqu'un à faire quelque chose.

Τὸν διδάσκω (μανθάνω) νὰ γράφῃ. Je lui apprends à écrire.
Μὲ διδάσκει νὰ ἀναγινώσκω. Il m'apprend à lire.

Ὁ Γάλλος, ἢ ὁ διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς. Le maître de français.
Ὁ Γάλλος διδάσκαλος. Le maître français.
Ὁ Ἕλλην διδάσκαλος. Le maître grec.
Ἡ διδασκάλα. La maîtresse.

Λύειν, διαλύειν (χαλᾷν), (κ. ξεκάμνειν). *Défaire* ὁ'. Défait.* (ἁπλ. faire. Ὅρ. Παρατ. ξό'.)

Ἐκποιεῖν, ἀπαλλάττεσθαι. *Se défaire de...*

Ἐκποιεῖτε (κ. ξεκάμνετε ἀπὸ) τὴν βλαφθεῖσαν ζάχαρίν σας; Vous défaites-vous de votre sucre avarié?
Τὴν ἐκποιῶ (ξεκάμνω ἀπὸ αὐτήν). Je m'en défais.
Ἐξεποιήσατε (ἐξεκάμετε ἀπὸ) τὸ παλαιὸν πλοῖόν σας; Vous êtes-vous défait de votre vieux vaisseau?
Τὸ ἐξεποίησα (ἐξέκαμα ἀπὸ αὐτό). Je m'en suis défait.

Σκοπὸς, σχέδιον. *Le dessein, l'intention.*

Ἔχειν σκοπὸν... Avoir dessein.

Ἔχετε σκοπὸν νὰ ἐκποιήσητε τοὺς ἵππους σας; Avez-vous dessein de vous défaire de vos chevaux?
Τοὺς ἐξεποίησα (τοὺς ἐξέκαμα) ἤδη. Je m'en suis déja défait.
Ἐξεποίησεν (ἐξέκαμε) τὸ τουφέκιόν του. Il s'est défait de son fusil.

Ἀποπέμπειν, ἀπολύειν. *Congédier a'.*

Ἀπελύσατε τὸν ὑπηρέτην σας; Avez-vous congédié votre domestique?
Τὸν ἀπέλυσα. Je l'ai congédié.
Ἔχω σκοπὸν νὰ ὑπάγω ἐκεῖ. J'ai dessein d'y aller.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχομεν σκοπὸν νὰ τὸ πράξωμεν. Nous avons dessein de le faire.
Ἔχετε σκοπὸν νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν ἐξοχήν; Avez-vous l'intention d'aller à la campagne?

Ἀπαλλάττεσθαι, γλυτόνειν ἀπό τινα (ξεμπερδεύειν). *Se débarrasser de quelqu'un.*

Ἀπηλλάχθην αὐτοῦ ἢ ἀπὸ αὐτόν. Je me suis débarrassé de lui.
Ἀπηλλάχθη (ἐγλύτωσεν) ὁ πατήρ σας ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον; Votre père s'est il débarrassé de cet homme?
Ἀπηλλάχθη ἀπὸ αὐτόν. Il s'en est débarrassé.

Κείρειν, ξυρίζειν. *Raser. a'*

Κείρεσθαι, ξυρίζεσθαι. Se raser.
Κείρεσθαι ὑπ' ἄλλου. Se faire raser.

Ἐνδύειν. *Habiller. a'.*
Ἐκδύειν. *Déshabiller. a'.*

Ἐνδύεσθαι. S'habiller.
Ἐκδύεσθαι. Se déshabiller.

Ἐν(ε)δύθητε; Vous êtes-vous habillé?
Δὲν ἐνδύθην ἀκόμη. Je ne me suis pas encore habillé.
Ἐκδύσατε τὸ παιδίον; Avez-vous déshabillé l'enfant?
Τὸ ἔκδυσα. Je l'ai déshabillé.

Ἐγείρειν, ἐξυπνίζειν. (ἐξυπνᾷν ἐνεργ.) *Eveiller. a'. Réveiller. á.*
Ἐγείρεσθαι, ἐξυπνίζεσθαι. (ἐξυπνᾷν οὐδέτ.) *S'éveiller, se réveiller.*

Παρατ. πβ'. Τὸ éveiller σημαίνει τὸ ἐπίτηδες ἐξυπνᾷν, ἐγείρειν τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου εἰς ὥραν τὴν δέουσαν ἢ συνήθη, τὸ δὲ réveiller ὅταν τοῦτο γίγνηται ἀσυνήθως καὶ μετὰ σπεύσεως, ἢ δι' ἀνάγκην, ἢ καὶ τυχαίως, οἷον·

Ὁ ὑπηρέτης μου μὲ ἐξυπνᾷ συνήθως τὰς ἓξ ὥρας τὸ πρωΐ. Mon domestique m'éveille ordinairement à six heures du matin.

Ἐξυπνῶ συνήθως εἰς τὰς ἓξ τὸ πρωΐ. Je m'éveille ordinairement à six heures du matin.
Ὄνειρόν τι μὲ ἐξύπνησεν. Un songe (ἢ un rêve) m'a réveillé.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐλαφρος κρότος μὲ ἐξυπνᾷ. Un bruit léger me réveille.
Δὲν κάμνω κρότον διὰ νὰ μὴ τὸν ἐξυπνήσω. Je ne fais pas de bruit pour ne pas le réveiller.
Ἐξύπνησα τὰς τέσσαρας τὸ πρωΐ. (Παρὰ τὸ σύνηθες ὃηλ.) Je me suis réveillé à quatre heures du matin.

Τὸ ἐξύπνημα. Le réveil.
Καλὸν ἐξύπνημα, καλὸν ἐξημέρωμα. Bon réveil.
Ὄνειρον, ἐνύπνιον. Un songe, un rêve.
Συνήθως. Ordinairement.

Καταβαίνειν. *Descendre*, δ'. *descendu.*

Ἀφιππεύειν, καταβαίνειν ἐκ τοῦ ἵππου. Descendre de cheval.

Πολιτεύεσθαι, διάγειν. *Se conduire.* δ'.
Προσφέρεσθαι, φέρεσθαι. *Se comporter.* α'.

Φέρομαι καλῶς. Je me conduis bien.
Πῶς φέρεται; Comment se conduit-il?
Φέρεται καλῶς. Il se conduit bien.

Πρὸς (εἰς). *Vers, envers.*

Παρατ. πγ'. Ἡ πρόθεσις vers σημαίνει τὴν πρός τι τάσιν· ἡ δ' envers τὴν πρός τινα σχέσιν, οἷον·

Πρὸς τὴν θάλασσαν. Vers la mer.
Πρὸς τὸν οὐρανόν. Vers le ciel.
Πρὸς ἀνατολάς. Vers l'orient.
Πρὸς βορρᾶν. Vers le nord.
Φέρεσθε κακῶς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. Vous vous comportez mal envers cet homme.
Ἐφέρθη κακῶς πρὸς ἐμέ. Il s'est mal comporté envers moi.

Ἄξιον εἶναι. / *Ἀξίζειν τὸν κόπον.* *Valoir la peine.*

Ἀξίζει τὸν κόπον; Cela vaut-il la peine?
Ἀξίζει τὸν κόπον. Cela vaut la peine.
Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον. Cela ne vaut pas la peine.
Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τὸ κάμῃ τις; Cela vaut-il la peine de le faire?
Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τῷ γράψῃ τις; Cela vaut-il la peine de lui écrire? / Est-ce la peine de lui écrire?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν ἀξίζει τίποτε.	Cela ne vaut rien.
Εἶναι καλήτερον; (κ. λ. Ἀξίζει καλήτερα;)	Vaut-il mieux?
Εἶναι καλήτερον.	Il vaut mieux.
Θὰ ἦναι καλήτερον;	Vaudra-t-il mieux?
Δὲν θὰ ἦναι καλήτερον.	Il ne vaudra pas mieux.
Εἶναι καλήτερον νὰ κάμῃ τις τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.	Il vaut mieux faire ceci que de faire cela.
Εἶναι καλήτερον νὰ μείνῃ τις ἐδῶ παρὰ νὰ περιδιαβάσῃ.	Il vaut mieux rester ici que de se promener.
Εἶναι καλήτερον νὰ ἀναγινώσκῃ τις καλὸν βιβλίον παρὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ θέατρον.	Il vaut mieux lire un bon livre que d'aller au théâtre.

ΘΕΜΑ 161.

Εὑρέθησαν τὰ βιβλία σας;—Εὑρέθησαν.—Ποῦ;—Ὑπὸ τὴν κλίνην.—Εἶναι τὸ ἔνδυμά μου ἐπὶ τῆς κλίνης;—Εἶναι ὑποκάτω.—Αἱ περικνημῖδες τοῦ ἀδελφοῦ σας εἶναι ὑπὸ τὴν κλίνην;—Εἶναι ἐπάνω.—Μὲ εἶδέ τις (παθ. ai-je été vu de quelqu'un);—Οὐδεὶς σᾶς εἶδε (vous n'avez été vu de personne).—Ἐπεράσατε πλησίον κανενός;—Ἐπέρασα ἀπὸ πλησίον (τὸ πλάγιόν) σας καὶ δὲν μὲ εἴδετε.—Ἐπέρασε κανεὶς ἀπὸ πλησίον μας;—Κανεὶς δὲν ἐπέρασεν ἀπὸ πλησίον μας.—Πόθεν (οὖ) ἐπέρασεν ὁ υἱός σας;—Ἐπέρασε πλησίον τοῦ θεάτρου.—Θὰ περάσητε πλησίον τοῦ φρουρίου (κ. ἀπὸ τὸ φρούριον);—Θὰ περάσω ἀπ' ἐκεῖ (y).—Διατί δὲν ἐπαστρεύσατε τὸ κιβώτιόν μου;—Ἐφοβήθην μὴ λερώσω τοὺς δακτύλους μου.—Ἐπάστρευσεν ὁ ὑπηρέτης τοῦ ἀδελφοῦ μου τὰ τουφέκια τῶν κυρίων του;—Τὰ ἐπάστρευσε.—Δὲν ἐφοβήθη μὴ λερώσῃ τοὺς δακτύλους του;—Δὲν ἐφοβήθη μὴ τοὺς λερώσῃ, διότι οἱ δάκτυλοί του δὲν εἶναι ποτὲ καθαροί (propres).—Μεταχειρίζεσθε τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα σᾶς ἐδάνεισα;—Τὰ (en) μεταχειρίζομαι.—Ἐμπορῶ (puis-je) νὰ μεταχειρισθῶ τὸ μαχαίριόν σας;—Δύνασαι νὰ τὸ μεταχειρισθῇς, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ κοπῇς.—Ἐμποροῦσιν οἱ ἀδελφοί μου νὰ μεταχειρίζωνται τὰ βιβλία σας;—Ἐμποροῦσι νὰ τὰ μεταχειρίζωνται.—Ἐμποροῦμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ τουφέκιόν σας;—Δύνασθε νὰ τὸ μεταχειρισθῆτε, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ τὸ χαλάσητε.—Τί ἐκάμετε τὰ ξύλα μου;—Τὰ μετεχειρίσθην διὰ νὰ ζεσταθῶ.—Μετεχειρίσθη ὁ πατήρ σας τὸν ἵππον μου;—Τὸν μετεχειρίσθη.—Μετεχειρίσθησαν οἱ γείτονές μας τὰ ἐνδύματά μας;—Δὲν τὰ μετεχειρίσθησαν, διότι δὲν τὰ ἐχρειάσθησαν.—Τίς μετεχειρίσθη τὸν πῖλόν μου;—Οὐδεὶς τὸν μετεχειρίσθη.—Εἴπετε εἰς τὸν ἀδελφόν σας

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νὰ καταβῇ;—Δὲν ἐτόλμησα νὰ τοῦ τὸ εἴπω.—Διατί δὲν ἐτολμήσατε νὰ τοῦ τὸ εἴπητε;—Διότι δὲν ἠθέλησα νὰ τὸν ἐξυπνήσω.—Σᾶς εἶπε νὰ μὴ (de ne pas) τὸν ἐξυπνήσητε;—Μὲ εἶπε νὰ μὴ τὸν ἐξυπνῶ ὅταν κοιμᾶται.

ΘΕΜΑ 162.

Ἐξυρίσθητε σήμερον;—Ἐξυρίσθην.—Ἐξυρίσθη ὁ ἀδελφός σας;—Δὲν ἐξυρίσθη, ἀλλὰ τὸν ἐξύρισαν (il s'est fait raser).—Ξυρίζεσθε συχνά;—Ξυρίζομαι κάθε πρωΐ, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ βράδυ (aussi le soir).—Πότε ξυρίζεσθε τὸ ἑσπέρας;—Ὅταν δὲν γευματίζω εἰς τὴν οἰκίαν.—Ποσάκις τῆς ἡμέρας ξυρίζεται ὁ πατήρ σας;—Ξυρίζεται ἅπαξ μόνον τῆς ἡμέρας, ὁ δὲ θεῖός μου ξυρίζεται δὶς τῆς ἡμέρας.—Ξυρίζεται ὁ ἐξάδελφός σας συχνά;—Ξυρίζεται μόνον ἡμέραν παρ' ἡμέραν (de deux jours l'un).—Κατὰ ποίαν ὥραν ἐνδύεσθε τὸ πρωΐ;—Ἐνδύομαι ἅμα προγευματίσω, καὶ προγευματίζω καθ' ἑκάστην εἰς τὰς ὀκτώ, ἢ εἰς τὰς ὀκτὼ καὶ τέταρτον.—Ἐνδύεται ὁ γείτων σας πρὶν προγευματίσῃ;—Προγευματίζει πρὶν ἐνδυθῇ.—Κατὰ ποίαν ὥραν τὸ ἑσπέρας ἐκδύεσαι;—Ἐκδύομαι ἅμα ἐπιστρέψω (aussitôt que je reviens) ἀπὸ τὸ θέατρον.—Πηγαίνεις εἰς τὸ θέατρον κάθε ἑσπέρας;—Δὲν πηγαίνω κάθε ἑσπέρας, διότι εἶναι καλήτερον νὰ μελετῶ παρὰ νὰ πηγαίνω εἰς τὸ θέατρον.—Κατὰ ποίαν ὥραν ἐκδύεσαι, ὅταν δὲν πηγαίνῃς εἰς τὸ θέατρον;—Τότε ἐκδύομαι ἅμα δειπνήσω, καὶ πλαγιάζω (je vais me coucher) εἰς τὰς δέκα.—Ἐνδύσατε ἤδη τὸ παιδίον;—Δὲν τὸ ἔνδυσα ἀκόμη, διότι κοιμᾶται εἰσέτι.—Κατὰ ποίαν ὥραν σηκόνεται;—Σηκόνεται ἅμα τὸ ἐξυπνήσῃ τις.—Σηκόνεσθε τόσον ἑνωρίς, ὅσον ἐγώ;—Δὲν γνωρίζω ποίαν ὥραν σηκόνεσθε, ἀλλ' ἐγὼ σηκόνομαι ἅμα ἐξυπνήσω.—Θέλετε νὰ εἴπητε εἰς τὸν ὑπηρέτην μου νὰ μὲ ἐξυπνήσῃ αὔριον εἰς τὰς τέσσαρας;—Θέλω νὰ τοῦ τὸ εἴπω.—Διατί ἐσηκώθητε τόσον ἑνωρίς;—Τὰ τέκνα μου ἔκαμαν τόσον θόρυβον (bruit), ὥστε μὲ ἐξύπνησαν.—Ποίαν ὥραν ἡ ἀδελφή σας ἐξύπνησεν;—Ἐξύπνησεν εἰς τὰς ἑπτὰ καὶ ἡμίσειαν.—Ἐκοιμήθητε καλῶς;—Δὲν ἐκοιμήθην καλῶς, διότι ἐκάμετε πολὺν (trop de) θόρυβον.—Κατὰ ποίαν ὥραν ἐξύπνησεν ὁ καλὸς πλοίαρχος;—Ἐξύπνησεν εἰς τὰς πέντε καὶ τέταρτον τὸ πρωΐ.

ΘΕΜΑ 163.

Πῶς ἐφέρθη τὸ τέκνον μου;—Ἐφέρθη κάλλιστα.—Πῶς ἐφέρθη ὁ ἀδελφός μου πρὸς ὑμᾶς;—Ἐφέρθη πολὺ καλῶς πρὸς ἐμέ, διότι φέρεται καλῶς πρὸς πάντας.—Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ γράψῃ τις εἰς τοῦτον

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τὸν ἄνθρωπον;—Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τοῦ γράψῃ τις.—Ἄξίζει τὸν κόπον νὰ καταβῶ ἀπὸ τὸν ἵππον διὰ νὰ ἀγοράσω ἓν πλακούντιον;—Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον, διότι δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφοῦ ἐφάγετε.—Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ καταβῶ ἀπὸ τὸν ἵππον διὰ νὰ δώσω τί(ποτε) εἰς τὸν πτωχὸν τοῦτον;—Μάλιστα, διότι φαίνεται (paraître) ὅτι ἔχει (en avoir) ἀνάγκην αὐτοῦ, ἀλλὰ δύνασθε νὰ τῷ δώσητέ τι χωρὶς νὰ καταβῆτε ἀπὸ τὸν ἵππον.—Εἶναι καλήτερον νὰ ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον παρὰ νὰ μελετῶ;—Εἶναι καλήτερον νὰ κάμητε τοῦτο παρὰ ἐκεῖνο.—Εἶναι καλήτερον νὰ μάθω νὰ ἀναγινώσκω τὴν Γαλλικὴν παρὰ νὰ μάθω νὰ τὴν ὁμιλῶ;—Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ μάθητε νὰ τὴν ἀναγινώσκητε χωρὶς νὰ μάθητε νὰ τὴν ὁμιλῆτε.—Εἶναι καλήτερον νὰ ὑπάγω νὰ πλαγιάσω παρὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὸν περίπατον;—Εἶναι καλήτερον νὰ κάμητε τοῦτο παρὰ ἐκεῖνο.—Εἶναι καλήτερον νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν Γαλλίαν παρὰ εἰς τὴν Γερμανίαν;—Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ὑπάγῃ τις οὔτε εἰς Γαλλίαν οὔτε εἰς Γερμανίαν, ὅταν δὲν ἐπιθυμῇ (on) νὰ ταξειδεύῃ.—Ἐγλυτώσατε (se débarrasser) τέλος ἀπὸ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον;—Ἐγλύτωσα ἀπ' αὐτόν (en).—Διατί ἐξεποίησεν ὁ πατήρ σας τοὺς ἵππους του;—Διότι δὲν εἶχε χρείαν αὐτῶν (en)—Κατώρθωσε τέλος πάντων ὁ ἔμπορός σας νὰ ἐκποιήσῃ τὴν βεβλαμμένην ζάχαρίν του;—Κατώρθωσε νὰ τὴν (en) ἐκποιήσῃ.—Τὴν ἐπώλησε μὲ πίστωσιν;—Ἠδυνήθη νὰ τὴν πωλήσῃ τοῖς μετρητοῖς (comptant), ὥστε δὲν τὴν ἐπώλησεν ἐπὶ πιστώσει.—Τίς σᾶς ἐδίδαξε νὰ ἀναγινώσκητε;—Ἔμαθον νὰ ἀναγινώσκω (je l'ai appris) ἀπὸ (chez un) Γάλλον τινὰ διδάσκαλον.—Σᾶς ἐδίδαξε νὰ γράφητε;—Μὲ ἐδίδαξε νὰ ἀναγινώσκω καὶ νὰ γράφω.—Τίς ἐδίδαξε (a appris) τὴν ἀριθμητικὴν εἰς τὸν ἀδελφόν σας;—Γάλλος τις διδάσκαλος τὴν ἐδίδαξεν εἰς αὐτόν.—Μὲ φωνάζετε;—Σᾶς φωνάζω.—Τί ἀγαπᾶτε (que vous plaît il? Μαθ. ΜΖ΄.)—Διατί δὲν σηκόνεσθε, δὲν ἐξεύρετε ὅτι εἶναι ἤδη ἀργά;—Τί μὲ θέλετε (demander, Μαθ. Μ΄.);—Ἔχασα ὅλα τὰ χρήματά μου, καὶ ἔρχομαι νὰ σᾶς παρακαλέσω (prier) νὰ μοὶ δανείσητε.—Τί ὥρα εἶναι;—Εἶναι ἤδη ἓξ καὶ τέταρτον, καὶ ἐκοιμήθητε ἀρκετά (assez).—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφοῦ ἐσηκώθητε;—Εἶναι μία ὥρα καὶ ἡμίσεια ἀφοῦ ἐσηκώθην.—Θέλετε νὰ κάμητε ἕνα γῦρον (un tour de promenade) μαζῆ μου;—Δὲν δύναμαι νὰ ὑπάγω εἰς περίπατον, διότι προσμένω τὸν διδάσκαλον τῆς Γαλλικῆς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΝΓ'.

LEÇON LIII.

Ἐλπίζειν.	*Ὑποχωρεῖν.*	*Espérer.* α'.	*Ceder.* α'.
Ἐλπίζω.	Ὑποχωρῶ.	J'espère.	Je cède.
Ἐλπίζεις.	Ὑποχωρεῖς.	Tu espères.	Tu cèdes.
Ἐλπίζει.	Ὑποχωρεῖ.	Il espère.	Il cède.
Ἐλπίζετε;	Ὑποχωρεῖτε;	Espérez-vous?	Cedez-vous?
Ἐλπίζομεν.	Ὑποχωροῦμεν.	Nous espérons.	Nous cedons.

Ἐλπίζετε νὰ τὸν εὕρητε ἐκεῖ; — Espérez-vous l'y trouver?
Τὸ ἐλπίζω. — Je l'espère.

Ἀλλάσσειν (κ. ἀλλάζω). — *Changer.* α'. (Μετὰ τῆς de πρὸ οὐσιαστ.)

Ἀλλάσσετε (τὸν) πῖλον; — Changez-vous de chapeau?
Τὸν ἀλλάσσω. — J'en change.
Ἀλλάσσει φορέματα. — Il change d'habits.
Ἀλλάσσουσι τὰ ἐνδύματά των. (ὅηλ. βάλλουσιν ἄλλα). — Ils changent d'habits.

Ἀνταλλάσσειν, ἀλλάσσειν μὲ... (κ. κάμνω ἀλλαξιάν). — *Changer contre.* / *Troquer avec.*

Ἀλλάσσειν τι μετά τινος. — Changer quelque chose contre quelque chose.

Ἀνταλλάσσω τὸν πῖλόν μου μὲ τὸν ἰδικόν του. — Je change mon chapeau contre le sien.
Ἀνταλλάσσουσι τὰ ὑποδήματά των μὲ σανδάλια. — Ils changent leur bottes contre des souliers.

Συμμιγνύεσθαι, ἀναμιγνύεσθαι (κ. ἀνακατόνεσθαι). — *Se mêler.*

Ἀνακατόνομαι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. — Je me mêle parmi les hommes.
Ἀνακατόνεται μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν. — Il se mêle parmi les soldats.

Μετὰ, μεταξὺ, ἀναμεταξύ. — Parmi.

Ἀναγνωρίζειν. — *Reconnaître.* δ'. (Παρ. ξϐ'.)

Ἀναγνωρίζετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; — Reconnaissez-vous cet homme?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου δὲν τὸν εἶδον, ὥστε δὲν τὸν γνωρίζω πλέον.

Il y a longtemps que je ne l'ai vu, que je ne le reconnais plus.

Δαπανᾶν, ἐξοδεύειν. — *Dépenser.*

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει περισσότερα χρήματα, παρ' ὅσα θὰ ἐξοδεύσῃ.

Cet homme a plus d'argent qu'il n'en dépensera.

Παρατ. πδ'. Ὅταν γίνηται σύγκρισις μεταξὺ δύο ἐννοιῶν διὰ τοῦ **que**, τὸ μετὰ τὸ **plus** ἢ **moins** ἑπόμενον ῥῆμα ἀπαιτεῖ πρὸ αὐτοῦ τὸ ἀρνητικὸν **ne**.

Ἔχομεν ὀλιγωτέρους φίλους παρ' ὅσους στοχάζεσθε.

Nous avons moins d'amis que vous ne pensez.

Ἔχομεν περισσότερα σανδάλια παρ' ὅσα χρειαζόμεθα.

Nous avons plus de souliers qu'il ne nous en faut.

Ἔχω περισσότερον ἄρτον παρ' ὅσον δύναμαι νὰ φάγω.

J'ai plus de pain que je n'en puis manger.

Ἔχει περισσότερον οἶνον παρ' ὅσον χρειάζεται.

Il a plus de vin qu'il n'en faut.

Ὑπάρχει περισσότερος οἶνος παρ' ὅσος χρειάζεται.

Il y a plus de vin qu'il n'en faut.

Φαντάζεσθαι. — *S'imaginer.* *a'.*

Σκέπτεσθαι, στοχάζεσθαι. — *Penser.* *a'.*

Κερδαίνειν, κερδίζειν. — *Gagner.* *a'.*

Πόσα ἐκερδήσατε;

Combien avez-vous gagné?

Ἕτοιμος. — *Prêt.*

Παρασκευάζειν, ἑτοιμάζειν. — *Préparer.*

Παρασκευάζεσθαι, ἑτοιμάζεσθαι. — *Se préparer.*

Εἶναι τινὰ ἕτοιμον νὰ.

Se tenir prêt à...

Εὑρίσκομαι ἕτοιμος νὰ ἀναχωρήσω.

Je me tiens prêt à partir.

Εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἀναχωρήσω.

Je suis prêt à partir.

Διαῤῥηγνύειν, σχίζειν. — *Fendre.*

Καταθλίβειν, λυπεῖν. (Πικραίνειν, χαλᾶν τὴν καρδίαν τινός).

Fendre le cœur à quelqu'un.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Καταθλίβετε (συνήθ. καίετε) τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου τούτου. — Vous fendez le cœur à cet homme.

Τίνος καρδίαν διαῤῥήγνύω (μεταφ.); — A qui est-ce que je fends le cœur?

Ἐχχέειν, διασπείρειν, σκορπίζειν. — *Répendre.*

Ἐχχέειν μελάνην ἐπὶ τοῦ βιβλίου. — Répendre de l'encre sur le livre.

Ἐκτείνειν, ἐξαπλόνεσθαι. — *Etendre.*

Ἐκτείνεσθαι, ὁμιλεῖν διεξοδικῶς. — S'étendre sur...

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκτείνεται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. — Cet homme s'étend toujours sur ce sujet.

Ἡ ὑπόθεσις, τὸ ὑποκείμενον (καὶ τὸ ἀντικείμενον) — ὁ ὑπήκοος. — Le sujet.

Τὸ ἀντικείμενον. — L'objet.

Ἐξαπλόνεσθαι. — *S'étendre.*

Ἐξαπλόνεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. — Il s'étend sur le plancher.

Ἀεί, πάντοτε. — Toujours.

Ἐξαρτᾶν, κρεμᾶν. — *Pendre à... δ'.*

Ὁ τοῖχος. — Le mur.

Ἐξαρτῶ (κρεμῶ) τὸ ἔνδυμά μου εἰς τὸν τοῖχον. — Je pends mon habit au mur.

Ἐξαρτᾷ τὸν πῖλόν του (της) εἰς τὸ δένδρον. — Il (elle) pend son chapeau à l'arbre.

Ἐξαρτῶμεν τοὺς πίλους μας εἰς τὸν τοῖχον. — Nous pendons nos chapeaux au mur.

Τίς ἐξήρτησε τὸ κάνιστρον (τὸ καλάθιον) εἰς τὸ δένδρον; — Qui a pendu le panier sur l'arbre?

Ὁ κλέπτης ἐκρεμάσθη. — Le voleur a été pendu.

Ὁ κλέπτης. — Le voleur.

Ὁ λῃστὴς, λωποδύτης, ὁδοσκόπος. — Le brigand, le voleur du grand (*) chemin.

(*) Ὁ voleur κλέπτει τὰ ἀλλότρια ὅπως δύναται, ὁ brigand περιτρέχει τὰς ὁδοὺς, λωποδυτῶν καὶ ἐκγυμνόων τοὺς διαβάτας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὑπῆρξατε πάντοτε ἐπιμελὴς, καὶ θὰ ἦσθε πάντοτε. — Vous avez toujours été studieux et *vous* le serez toujours.

Παρατ. πε'. Ἕκαστον πρόσωπον τῶν ῥημάτων τῆς Γαλλικῆς γλώσσης συνοδεύεται, ὡς εἴρηται (*Παρατ. α'.*) μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, αἵτινες ὅμως παραλείπονται, ἀναφερομένου τοῦ ὀνόματος. Προσθέτομεν δ' ἐνταῦθα ὅτι ἐπὶ ταὐτοπροσωπίας, ἀνάγκη νὰ ἐπαναλαμβάνωνται αὗται πρὸ ἑκάστου ῥήματος, οἷον·

Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πάντοτε φρόνιμος, καὶ θὰ ἦναι πάντοτε. — Votre frère est toujours sage, et *il* le sera toujours.

Ὁ καλῶς ἀνατραφεὶς υἱὸς οὐδέποτε προξενεῖ λύπην εἰς τὸν πατέρα του· τὸν ἀγαπᾷ, τὸν τιμᾷ καὶ τὸν σέβεται. — Un fils bien élevé ne fait jamais de chagrin à son père; *il* l'aime, l'honore, et *le* respecte.

Ἂν δύναμαι, θέλω τὸν δεχθῇ εὐχαρίστως. — Si je peux, je le recevrai volontiers.

ΘΕΜΑ 16ϛ.

Ἐλπίζετε νὰ λάβητε γραμμάτιον σήμερον;—Ἐλπίζω νὰ λάβω ἕν. —Ἀπὸ ποῖον;—Ἀπὸ ἕνα φίλον (ἐκ τῶν...) μου.—Τί ἐλπίζεις;—Ἐλπίζω νὰ ἴδω τοὺς γονεῖς μου σήμερον, διότι ὁ διδάσκαλός μου (précepteur) μοὶ ὑπεσχέσθη νὰ μὲ ὑπάγῃ πρὸς αὐτούς (chez eux). Ἐλπίζει ὁ φίλος σας νὰ λάβῃ τί(ποτε);—Ἐλπίζει νὰ λάβῃ τι, διότι εἰργάσθη πολύ.—Ἐλπίζετε νὰ φθάσητε ἐνωρὶς εἰς Παρισίους;—Ἐλπίζομεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὰς ὀκτὼ καὶ τέταρτον, διότι ὁ πατήρ μας μᾶς προσμένει ἀπόψε.—Ἐλπίζετε νὰ τὸν εὕρητε εἰς τὴν οἰκίαν;—Ἐλπίζομεν (Nous l'...).—Μὲ τί ἠλλάξατε τὴν ἅμαξάν σας, περὶ τῆς ὁποίας μοὶ ὡμιλήσατε;—Τὴν ἤλλαξα μὲ (contre...) ἕνα ὡραῖον ἀραβικὸν ἵππον.—Θέλετε νὰ ἀλλάξητε τὸ βιβλίον σας μὲ τὸ ἰδικόν μου; —Δὲν δύναμαι (je ne le...) διότι τὸ χρειάζομαι διὰ νὰ σπουδάσω τὴν Γαλλικήν.—Διατί ἐκβάλλετε τὸν πῖλόν σας;—Τὸν ἐκβάλλω, διότι βλέπω ἐρχόμενον (je vois venir) τὸν γέροντα διδάσκαλόν μου.—Ἀλλάσσετε τὸν πῖλόν σας διὰ νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν τὸν ἀλλάσσω διὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἀγορὰν, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον.—Πότε θὰ γίνῃ (aura-t-il lieu) ὁ χορός;—Θὰ γίνῃ μεθαύριον.—Διατί ἀπέρχεσθε; Δὲν διασκεδάζετε ἐδῶ;—Ἀπατᾶσθε, Κύριε, λέγων (quand vous dites) ὅτι δὲν διασκεδάζω, διότι σᾶς βεβαιῶ ὅτι αἰσθάνομαι (je trouve) πολλὴν (beaucoup de) εὐχαρίστησιν συνδιαλεγόμενος (à causer) μὲ ὑμᾶς· ἀλλ' ἀπέρχομαι διότι μὲ προσμένουσιν (on m'attend, *Παρατ. ξε'.*) εἰς τὸν χορὸν τοῦ συγγενοῦς μου.—

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὑπεσχέθητε νὰ ὑπάγητε (y...);—Ὑπεσχέθην.—Ἠλλάξατε τὸν πῖλόν σας διὰ νὰ ὑπάγητε εἰς τοῦ Ἄγγλου πλοιάρχου;—Ἤλλαξα τὸν πῖλόν μου, ἀλλὰ δὲν ἤλλαξα οὔτε ἔνδυμα οὔτε σανδάλια.—Ποσάκις τῆς ἡμέρας ἀλλάσσεις ἐνδύματα;—Ἀλλάσσω (en) ὅταν προγευματίζω (pour dîner), καὶ ὅταν πηγαίνω (pour aller) εἰς τὸ θέατρον.

ΘΕΜΑ 166.

Διατί ἀναμιγνύεσθε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τούτων;—Ἀναμιγνύομαι μεταξύ των (eux), διὰ νὰ μάθω (savoir) τί (ce qu') λέγουσι περὶ ἐμοῦ.—Τί θὰ γίνητε ἂν ἀναμιγνύησθε πάντοτε μεταξὺ τῶν σρατιωτῶν;—Δὲν γνωρίζω τί θὰ γίνω, ἀλλὰ σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν θὰ μὲ βλάψωσι, διότι οὐδένα βλάπτουσιν.—Ἀνεγνωρίσατε τὸν πατέρα σας;—Εἶναι τόσον πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν τὸν εἶδον, ὥστε δὲν τὸν ἀνεγνώρισα—Σᾶς ἀνεγνώρισε;—Μὲ ἀνεγνώρισεν εὐθύς.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἔχετε τὸ ἔνδυμα τοῦτο;—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου τὸ ἔχω.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἔχει ὁ πατήρ σας τὸ σπαθίον τοῦτο;—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου τὸ ἔχει.—Ὁμιλεῖτε ἀκόμη (toujours) Γαλλικά;—Εἶναι τόσος καιρὸς ἀφότου δὲν τὰ ὡμίλησα, ὥστε τὰ ἐλησμόνησα σχεδὸν ὅλα.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ὁ ἐξάδελφός σας μανθάνει τὴν Γαλλικήν;—Δὲν εἶναι εἰμὴ τρεῖς μῆνες.—Γνωρίζει τόσα, ὅσα σύ;—Γνωρίζει περισσότερα ἀπὸ ἐμέ, διότι τὴν σπουδάζει περισσότερον καιρόν (il y a plus longtemps qu'il l'apprend).—Ἐξεύρετε διατί δὲν τρώγει ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Νομίζω ὅτι δὲν πεινᾷ, διότι ἔχει περισσότερον ἄρτον παρ' ὅσον δύναται νὰ φάγη.—Ἐδώσατε χρήματα εἰς τὴν θυγατέρα σας;—Τῇ ἔδωσα περισσότερα παρ' ὅσα θὰ ἐξοδεύσῃ.—Θέλετε νὰ μοὶ δώσητε ἓν ποτήριον ὕδατος;—Δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ πίητε ὕδωρ, διότι ὑπάρχει περισσότερος οἶνος παρ' ὅσος χρειάζεται (qu'il n'en faut).—Ὀφείλω νὰ πωλήσω τὸ τουφέκιόν μου διὰ νὰ ἀγοράσω νέον πῖλον;—Δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ τὸ πωλήσητε, διότι ἔχετε περισσότερα χρήματα παρ' ὅσα χρειάζεσθε.—Θέλετε νὰ ὁμιλήσητε εἰς τὸν ῥάπτην;—Δὲν θέλω νὰ ὁμιλήσω εἰς αὐτὸν, διότι ἔχομεν περισσότερα φορέματα παρ' ὅσα χρειαζόμεθα (qu'il ne nous en faut).—Διατί χαίρουσιν (se réjouir) οἱ Γάλλοι;—Χαίρουσι διότι φρονοῦσιν ὅτι ἔχουσι (d'avoir) πολλοὺς καλοὺς φίλους.—Δὲν ἔχουσι δίκαιον νὰ χαίρωσιν;—Ἔχουσιν ἄδικον, διότι ἔχουσιν ὀλιγωτέρους φίλους παρ' ὅσους στοχάζονται.

ΘΕΜΑ 167.

Εἶσθε ἕτοιμος νὰ ἀναχωρήσητε μαζῆ μου;—Εἶμαι.—Ἀναχωρεῖ ὁ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

θεῖός σας μαζῆ μας;—Ἀναχωρεῖ, ἂν θέλῃ (s'il le veut).—Θέλετε νὰ τῷ εἴπητε νὰ ἦναι ἕτοιμος νὰ ἀναχωρήσῃ αὔριον εἰς τὰς ἕξ τὸ βράδυ; —Θέλω νὰ τοῦ τὸ εἴπω.—Εἶναι ὁ νέος οὗτος ἕτοιμος νὰ ἀναχωρήσῃ; —Ὄχι ἀκόμη, ἀλλὰ θὰ ἦναι ἕτοιμος ἐντὸς ὀλίγου (bientôt).—Διατί ἐκρέμασαν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Τὸν ἐκρέμασαν διότι ἐφόνευσέ τινα. — Ἐκρέμασαν τὸν ἄνθρωπον ὅστις ἔκλεψεν ἕνα ἵππον ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σας;—Τὸν ἐτιμώρησαν, ἀλλὰ δὲν τὸν ἐκρέμασαν· εἰς τὸν τόπον μας δὲν κρεμῶσιν εἰμὴ τοὺς λῃστάς.—Τί ἐκάμετε τὸ ἔνδυμά μου; —Τὸ ἐκρέμασα εἰς τὸν τοῖχον.—Θέλετε νὰ κρεμάσητε τὸν πῖλόν μου εἰς τὸ δένδρον; — Θέλω νὰ τὸν κρεμάσω. — Δὲν εἴδετε τὰ σανδάλιά μου;—Τὰ εὗρον ὑπὸ τὴν κλίνην σας καὶ τὰ ἐκρέμασα εἰς τὰ καρφία.—Ὁ κλέπτης ὅστις ἔκλεψε τὸ τουφέκιόν σας ἐκρεμάσθη; —Ἐτιμωρήθη, ἀλλὰ δὲν ἐκρεμάσθη. — Διατί ἐκτείνεσθε ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης;—Διότι πρέπει νὰ ὁμιλήσω περὶ (sur) πανιὸς ἀντικειμένου.—Ἂν πρέπῃ (s'il faut) νὰ σᾶς ἀκούω καὶ νὰ σᾶς ἀποκρίνωμαι, ὅταν ἐκτείνησθε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, θὰ κρεμάσω τὸν πῖλόν μου εἰς τὸ καρφίον, θὰ ἐξαπλωθῶ ἐπὶ τοῦ *σοφᾶ* (sur le sofa), καὶ θὰ σᾶς ἀκούω καὶ θὰ ἀποκρίνωμαι τὸ κατὰ δύναμιν (de mon mieux). — Θὰ κάμητε κάλλιστα.

ΜΑΘΗΜΑ ΝΔ'.

Ἔχειν καλῶς.

Πῶς ἔχετε; τί κάμνετε;
Ἔχω καλῶς.
Πῶς ἔχει ὁ (κύριος) πατήρ σας;

Ἔχει καλῶς.
Πῶς ἔχει ἡ (κυρία) μήτηρ σας;

Ἔχει κακῶς, εἶναι ἄσχημα.
Πῶς ἔχει ἡ (κυρία) αὐταδέλφη σας;

Δὲν εἶναι τόσον καλά.

LEÇON LIV.

Se porter bien (*).

Comment vous-portez-vous?
Je me porte bien.
Comment se porte Monsieur votre père?

Il se porte bien.
Comment se porte madame votre mère?

Elle se porte mal.
Comment se porte mademoiselle votre sœur?

Elle ne se porte pas trop bien.

(*) Τὰ παρ' ἡμῖν ἔχω, περνῶ, κάμνω, εἶμαι καλὰ, προκειμένου λόγου περὶ ὑγείας μεταφράζονται εἰς τὸ Γαλλικὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ αὐτοπαθητικοῦ se porter.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ (κύριος) ἀδελφός σας.	Monsieur votre frère.
Οἱ (κύριοι) ἀδελφοί σας.	Messieurs vos frères.
Αἱ (κυρίαι) ἀδελφαί σας.	Mesdemoiselles vos sœurs.
Οἱ (κύριοι) θεῖοί σας.	Messieurs vos oncles.
Ἡ (κυρία) θεία σας.	Madame votre tante (*).

Ἀμφιβάλλειν περί τινος.	*Douter de quelque chose*
Ἀμφιβάλλετε περὶ τούτου;	Doutez-vous de cela?
Ἀμφιβάλλω (περὶ αὐτοῦ).	J'en doute.
Δὲν ἀμφιβάλλω (περὶ αὐτοῦ).	Je n'en doute pas.
Περὶ τίνος ἀμφιβάλλετε;	De quoi doutez-vous?
Ἀμφιβάλλω περὶ ὅτων ὁ ἄνθρωτος ουτος μοὶ εἶπεν.	Je doute de ce que cet homme m'a dit.
Ἡ ἀμφιβολία.	Le doute.
Ἀναμφιβόλως.	Sans doute.
Συμφωνεῖν.	*Convenir * de quelque chose. (Παρ. ξϐ'.)*
Συμφωνεῖτε περὶ τούτου ἢ εἰς τοῦτο;	Convenez-vous de cela?
Συμφωνῶ.	J'en conviens.
Ἡ τιμή.	Le prix.
Ἐσυμφωνήσατε περὶ τῆς τιμῆς;	Êtes-vous convenus du prix?
Ἐσυμφωνήσαμεν.	Nous en sommes convenus.
Περὶ τίνος ἐσυμφωνήσατε;	De quoi êtes vous convenus?
Περὶ τῆς τιμῆς.	Du prix.
Πόσα ἐπληρώσατε τὸν πῖλον τοῦτον;	Combien avez vous payé ce chapeau?
Τὸν ἐπλήρωσα εἴκοσι φράγκα.	Je l'ai payé vingt francs.
Ἠγόρασα τὸν ἵππον τοῦτον πεντακόσια φράγκα.	J'ai acheté ce cheval cinq cents francs.
Συμφωνεῖν, συμβιβάζεσθαι.	*S'accorder. a'.*
Αἰσθάνεσθαι.	*Sentir,* 6'. senti.*
Αἰσθανόμενος.	*Sentant.*
Αἰσθάνομαι, αἰσθάνεσαι, αἰσθάνεται.	Je sens, tu sens, il sent.

(*) Περὶ τοῦ madame, mademoiselle, Ὅρ. σημείωσιν Μαθήμ. ΣΤ'.

Σελ. 36. Πολλάκις δ' ὁμιλοῦντες περὶ γονέων, συγγενῶν, καὶ φίλων τοῦ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Συμβιβάζεσθαι, συγκατανεύειν, στέργειν.	*Consentir.* 6'.* (Λαμβάνει de ἤ à πρὸ ἀπαρεμ. καὶ à πρὸ ὀνόματος.—Ὅρ. καὶ *Παρ. ξθ'.*).
Στέργω νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.	Je consens à y (ἤ de) aller.
Συγκατανεύει εἰς τὸν γάμον τοῦτον.	Il consent à ce mariage.
Ὁ γάμος, ἡ ὑπανδρεία.	Le mariage.
Ἐν τούτοις, ἐν τοσούτῳ, καὶ ὅμως.	Cependant.
Φορεῖν.	*Porter. α'.*
Ποῖα ἐνδύματα φορεῖ;	Quels vêtements porte-t-il?
Φορεῖ ὡραῖα ἐνδύματα.	Il porte de beaux vêtements.
Παρὰ τὴν συνήθειάν μου.	Contre mon ordinaire
Κατὰ τὸ σύνηθες (ὡς πάντοτε).	Comme à l'ordinaire.
Ὁ συνεταῖρος, σύντροφός μου.	Mon associé.
Διορᾶν, νοεῖν, καταλαμβάνειν, παρατηρεῖν.	*S'apercevoir de.*
Παρατηρεῖτε (ἤ βλέπετε) τοῦτο;	Vous apercevez vous de cela?
Τὸ παρατηρῶ.	Je m'en aperçois.
Παρετηρήσατε τοῦτο;	Vous êtes vous aperçu de cela?
Παρετηρήσατε τί ἔκαμε;	Vous êtes vous aperçu de ce qu'il a fait?
Παρετήρησα.	Je m'en suis aperçu.
Προσδοκᾶν, προσμένειν, ἐλπίζειν.	*S'attendre à... δ'.*
Προσμένετε νὰ λάβητε ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας;	Vous attendez-vous à recevoir une lettre de votre frère?
Προσμένω.	Je m'y attends.
Προσμένει αὐτό.	Il s'y attend.
Προσμένομεν αὐτό.	Nous nous y attendons.
Ἐπροσμείναμεν αὐτό;	Nous y sommes-nous attendus?
Ἐπροσμείναμεν αὐτό.	Nous nous y sommes attendus.

ὑποκειμένου πρὸς ὃ ἀποτείνονται, μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι πρὸ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν σεβασμοῦ χάριν, τὰς προσηγορίας Monsieur, Madame, Mademoiselle καὶ πληθ. Messieurs, Mesdemoiselles κτλ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Προμηθεύεσθαι, πορίζεσθαι.	*Se procurer. α'.*
Δὲν δύναμαι νὰ προμηθευθῶ χρήματα.	Je ne peux pas (ἤ je ne puis pas) me procurer de l'argent.
Δὲν δύναται νὰ προμηθευθῇ τὰ πρὸς τροφήν.	Il ne peut se procurer de quoi manger.
Ἐμπαίζειν, χλευάζειν, περιγελᾶν τινα ἤ τι.	*Se moquer de quelqu'un ou de quelque chose.*
Χλευάζετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;	Vous moquez-vous de cet homme?
Δὲν τὸν χλευάζω, δὲν τὸν περιγελῶ.	Je ne m'en moque pas. / Je ne me moque pas de lui.
Περιγελᾷ (αὕτη) ἅπαντας.	Elle se moque de tout le monde.
Μένειν, ἵστασθαι. (κ. σταματῶ).	*S'arrêter.*
Ἐμείνατε (ἤ ἐστάθητε) πολὺν καιρὸν εἰς Κέρκυραν;	Vous êtes-vous arrêté longtemps à Corfou?
Ἔμεινα τρεῖς ἡμέρας μόνον.	Je ne m'y suis arrêté que trois jours.
Διαμένειν, διατρίβειν.	*Séjourner. α'.*
Ποῦ ὁ (κύριος) πατήρ σας διαμένει τώρα;	Où monsieur votre père séjourne-t-il actuellement?
Τώρα, κατὰ τὸ παρόν.	Actuellement.
Ἡ διαμονή, ἡ κατοικία.	Le séjour.
Ἡ ἐν Ἀθήναις διαμονὴ εἶναι εὐάρεστος.	C'est un beau séjour qu'Athènes.
Μετά, ὕστερον, ἀφοῦ.	*Après* (Μετ' ἀπαρεμφ.) (Ὁρ. Μάθ. Μ'.).
Μετὰ τὸ ἀναγνῶναι.	Après avoir lu.
Ἀφοῦ ἐκόπην.	Après m'être coupé.
Ἀφοῦ ἐνδύθητε.	Après vous être habillé.
Ἀφοῦ ἐνδύθη.	Après s'être habillé.
Ἀφοῦ ἐξυρίσθημεν.	Après nous être rasés.
Ἀφοῦ ἐζεστάσθησαν.	Après s'être chauffés.
Ἐπέστρεψα τὸ βιβλίον ἀφοῦ τὸ ἀνέγνωσα.	J'ai rendu le livre après l'avoir lu.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔῤῥιψα τὸ μαχαίριον ἀφοῦ ἐκόπην.	J'ai jeté le couteau après m'être coupé.
Ὑπῆγετε εἰς τὴν μουσικὴν συμφωνίαν ἀφοῦ ἐνδύθητε.	Vous êtes allé au concert après vous être habillé.
Ὑπῆγεν εἰς τὸ θέατρον ἀφοῦ ἐνδύθη.	Il est allé au théâtre après s'être habillé.
Ἐπρογευματίσαμεν ἀφοῦ ἐξυρίσθημεν.	Nous avons déjeuné après nous être rasés.
Ἐξῆλθον ἀφοῦ ἐζεστάσθησαν.	Ils sont sortis après s'être chauffés.
Ὁ ἀσθενὴς, ὁ ἀῤῥωστος.	Le malade.
Ἀρκετὰ καλὰ, ἀνεκτῶς, μετρίως πως.	Assez bien, passablement.
Εἶναι πολὺ ἀργά.	Il est bien tard.
Εἶναι πολὺ μακράν.	C'est bien loin.

ΘΕΜΑ 167.

Πῶς ἔχει ὁ πατήρ σας (monsieur votre père);—Μετρίως (κ. ἔτσι καὶ ἔτσι, Μαθ. ΛΕ΄.).— Πῶς εἶναι ὁ ἀσθενής σας;—Εἶναι ὀλίγον καλήτερα σήμερον παρὰ χθές. — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν εἴδετε τοὺς ἀδελφούς σας (messieurs vos frères);—Εἶναι δύο ἡμέραι ἀφότου δὲν τοὺς εἶδον.—Πῶς ἔχετε;—Εἶμαι ἀρκετὰ καλά. — Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ὁ (κύριος) ἐξάδελφός σας μανθάνει τὴν Γαλλικήν;—Εἶναι μόνον τρεῖς μῆνες ἀφότου τὴν μανθάνει.—Τὴν ὁμιλεῖ ἤδη;—Τὴν ὁμιλεῖ, τὴν ἀναγινώσκει καὶ τὴν γράφει ἤδη καλήτερα ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σας, ὅστις τὴν σπουδάζει τώρα (depuis) δύο ἔτη.— Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν ἠκούσατε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ θείου σας;—Εἶναι μόνις δεκαπέντε ἡμέραι ἀφότου ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ.—Ποῦ διαμένει τώρα;—Διαμένει εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλ' ὁ πατήρ μου εἶναι εἰς τὴν Σμύρνην (à Smyrne).—Ἐμείνατε πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Βιέννην;—Ἔμεινα δεκαπέντε ἡμέρας. — Πόσον καιρὸν ἔμεινεν ὁ ἀδελφός σας εἰς Παρισίους;—Ἔμεινεν ἕνα μόνον μῆνα. — Εὐχαριστεῖσθε (aimer) νὰ ὁμιλῆτε μετὰ τοῦ θείου μου; — Εὐχαριστοῦμαι πολὺ νὰ τῷ ὁμιλῶ, ἀλλὰ δὲν εὐχαριστοῦμαι νὰ μὲ ἐμπαίζῃ (qu'il se moque de moi).— Διατί σᾶς ἐμπαίζει;—Μὲ ἐμπαίζει, διότι ὁμιλῶ κακῶς. — Διατί δὲν ἔχει ὁ ἀδελφός σας φίλους;—Δὲν ἔχει, διότι ἐμπαίζει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους (de tout le monde).—Διατί ἐμπαίζετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ τὸν ἐμπαίζω.—Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ τὸ κάμητε, διότι θὰ χαλάσητε τὴν καρδίαν του ἂν τὸν ἐμπαίζητε. — Ἀμφιβάλλετε περὶ τοῦ ὅ,τι σᾶς ὁμιλῶ;—Δὲν ἀμφιβάλλω περὶ αὐτοῦ. — Ἀμφιβάλλετε περὶ τοῦ ὅ,τι σᾶς εἶπεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀμφιβάλλω (en), διότι πολλάκις ἐψεύσθη (mentir, Μαθ. ΜΔ'.).—Ἠγοράσατε τέλος τὸν ἵππον, τὸν ὁποῖον ἠθελήσατε νὰ ἀγοράσητε τὸν παρελθόντα μῆνα;—Δὲν τὸν ἠγόρασα, διότι δὲν ἠδυνήθην νὰ προμηθευθῶ χρήματα.

ΘΕΜΑ 168.

Ἠγόρασε τέλος πάντων ὁ (κύριος) θεῖός σας τὸν κῆπον;—Δὲν τὸν ἠγόρασε, διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ συμφωνήσῃ περὶ τῆς τιμῆς.—Ἐσυμφωνήσατε ἐπὶ τέλους περὶ τῆς τιμῆς τῆς εἰκόνος ταύτης;—Ἐσυμφωνήσαμεν περὶ αὐτῆς.—Πόσα ἐπληρώσατε δι' αὐτήν;—Ἐπλήρωσα δι' αὐτὴν χίλια πεντακόσια (quinze cents) φράγκα.—Τί ἠγοράσατε σήμερον;—Ἠγόρασα δύω καλοὺς ἵππους, τρεῖς καλὰς εἰκόνας καὶ ἓν καλὸν τουφέκιον.—Πόσα ἐπληρώσατε διὰ τὰς εἰκόνας;—Τὰς ἠγόρασα ἑπτακόσια φράγκα.—Σᾶς φαίνονται ἀκριβαί;—Δὲν μοὶ φαίνονται ἀκριβαί.—Ἐσυμφωνήσατε μὲ τὸν σύντροφόν σας;—Ἐσυμφώνησα μετ' αὐτοῦ.—Συγκατανεύει νὰ σᾶς πληρώσῃ τὴν τιμὴν τοῦ πλοίου;—Συγκατανεύει νὰ μοὶ τὴν πληρώσῃ.—Συγκατανεύετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν Γαλλίαν;—Συγκατανεύω νὰ ὑπάγω.—Ἐπανείδετε (revoir*, σχηματίζεται ὡς τὸ voir* Ὅρ. *Παρατ. ξβ'.*) τὸν παλαιὸν (vieil) φίλον σας;—Τὸν ἐπανεῖδον.—Τὸν ἀνεγνωρίσατε;—Σχεδὸν δὲν τὸν ἀνεγνώρισα πλέον (je ne l'ai presque plus...), διότι παρὰ τὴν συνήθειάν του φορεῖ μέγαν πῖλον.—Τί κάμνει;—Εἶναι πολὺ καλά.—Τί (quels vêtements) φορεῖ;—Φορεῖ ὡραῖα [καὶ] νέα ἐνδύματα.—Παρετηρήσατε τί (de ce que) ἔκαμεν ὁ παῖς σας;—Τὸ παρετήρησα.—Τὸν ἐτιμωρήσατε δι' αὐτό;—Τὸν ἐτιμώρησα δι' αὐτό.—Σᾶς ἔγραψεν ἤδη ὁ πατήρ σας;—Ὄχι ἀκόμη, ἀλλ' ἐλπίζω νὰ λάβω γραμμάτιον ἀπὸ αὐτὸν σήμερον.—Διατί (de quoi) παραπονεῖσθε;—Παραπονοῦμαι μὴ δυάμενος (de ne pouvoir) νὰ προμηθευθῶ χρήματα.—Διατί παραπονοῦνται οἱ πτωχοὶ οὗτοι ἄνθρωποι;—Παραπονοῦνται, διότι δὲν δύνανται νὰ προμηθεύωνται τροφήν (de quoi manger).—Τί κάμνουσιν οἱ γονεῖς σας;—Εἶναι ὡς πάντοτε πολὺ καλά.—Ὁ θεῖός σας εἶναι καλά;—Εἶναι καλήτερα παρ' ὅ,τι εἶναι συνήθως (qu'à l'ordinaire).—Ἠκούσατε ἤδη νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ θείου σας, ὅστις εἶναι εἰς τὴν Γερμανίαν;—Τῷ ἔγραψα ἤδη πολλάκις, ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν μοὶ ἀπήντησεν (répondre) ἀκόμη.

ΘΕΜΑ 169.

Τί ἐκάμετε τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα σᾶς ἐδάνεισεν ὁ Ἄγγλος πλοίαρχος;—Τὰ ἐπέστρεψα εἰς αὐτὸν ἀφοῦ τὰ ἀνέγνωσα.—Διατί ἐρρίψατε

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τὸ μαχαίριόν σας; — Τὸ ἔρριψα ἀφοῦ ἐκόπην. — Πότε ὑπῆγετε εἰς τὴν συναυλίαν; — Ὑπῆγα ἀφοῦ ἐνδύθην. — Πότε ὑπῆγεν ὁ ἀδελφός σας εἰς τὸν χορόν; — Ὑπῆγεν ἀφοῦ ἐνδύθη. — Πότε ἐπρογευματίσατε; — Ἐπρογευματίσαμεν ἀφοῦ ἐξυρίσθημεν. — Πότε ἐξῆλθον οἱ γείτονές μας; — Ἐξῆλθον ἀφοῦ ἐζεστάθησαν. — Διατί ἐτιμωρήσατε τὸν παιδά σας; — Τὸν ἐτιμώρησα, διότι ἔθραυσε τὸ ὡραιότερον ποτήριόν μου. — Διατί τὸ ἔθραυσεν; — Ἔδωσα εἰς αὐτὸν ὕδωρ, καὶ ἀντὶ νὰ τὸ πίῃ, τὸ ἔχυσεν ἐπὶ τὸν νέον τάπητα καὶ ἔθραυσε τὸ ποτήριον. — Τί ἐκάμετε σήμερον τὸ πρωΐ; — Ἀφοῦ ἐσηκώθην, ἐξυρίσθην, καὶ ἀφοῦ ἐπρογευμάτισα ἐξῆλθον. — Τί ἔκαμεν ὁ πατήρ σας χθὲς τὸ ἑσπέρας (hier soir); — Ἐδειπνησεν ἀφοῦ ὑπῆγεν εἰς τὸ θέατρον, καὶ ἐπλαγίασεν ἀφοῦ ἐδειπνησεν. — Ἐσηκώθη ἐνωρίς; — Ἐσηκώθη ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος.

ΜΑΘΗΜΑ ΝΕ'. LEÇON LV.

Περὶ τοῦ θηλυκοῦ γένους σποράδην ἐν τοῖς προλαβοῦσι μαθήμασι διελάβομεν, νῦν δ' ἰδιαιτέρως ἐπαναλαμβάνομεν μέν τινα τῶν προρρηθέντων πρὸς πλειοτέραν τῶν μαθητῶν ἐξάσκησιν, ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ ὅσα ἀναγκαῖα ἔτι κρίνομεν.

Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ τῶν θηλυκῶν.

Εἴρηται ὅτι ὁ πληθυντικὸς τῶν θηλυκῶν σχηματίζεται κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα, προστιθεμένου τοῦ s, οἷον·

Ἑνικός.	*Πληθυντικός.*	*Singulier.*	*Pluriel.*
Ἡ γυνὴ,	αἱ γυναῖκες.	La femme,	les femmes.
Ἡ ἀδελφή μου,	αἱ ἀδελφαί μου.	Ma sœur,	mes sœurs.
Ὁ χιτών σου, (χ. τὸ ὑποκάμισον).	οἱ χιτῶνές σου.	Ta chemise,	tes chemises.
Τὸ περόνιόν του,	τὰ περόνιά του.	Sa fourchette,	ses fourchettes.
Ἡ γλῶσσά μας,	αἱ γλῶσσαί μας.	Notre langue,	nos langues.
Τὸ στόμα σας,	τὰ στόματά σας.	Votre bouche,	vos bouches.
Ἡ θύρα των,	αἱ θύραι των.	Leur porte,	leurs portes.
Αὕτη (ἤ ἐκείνη),	αὗται (ἤ ἐκεῖναι).	Elle,	elles.

Παρατ. πς'. Τὸ κτητικὸν ἐπίθετον leur, πληθ. leurs διαφέρει τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας leur, ἥτις οὐδέποτε λαμβάνει τὸ s, οἷον je leur parle. ὁμιλῶ εἰς αὐτούς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχει; — Ἔχει. — Δὲν ἔχει.	A-t-elle? — Elle a. — Elle n'a pas.
Ἔχουσιν; — Ἔχουσιν.	Ont-elles? — Elles ont.
Ἡ εὔμορφος γυνή.	La jolie femme.
Αἱ εὔμορφοι γυναῖκες.	Les jolies femmes.
Ἡ μικρὰ φιάλη.	La petite bouteille.
Αἱ μικραὶ φιάλαι.	Les petites bouteilles.
Ἡ μεγάλη φιάλη.	La grande bouteille.
Αἱ μεγάλαι φιάλαι.	Les grandes bouteilles.
Ποία γυνή; ποῖαι γυναῖκες;	Quelle femme? quelles femmes?
Ποία θυγάτηρ; ποῖαι θυγατέρες;	Quelle fille? quelles filles?
Αὕτη ἡ γυνή, αὗται αἱ γυναῖκες.	Cette femme, ces femmes.
Ἡ κυρία αὕτη.	Cette demoiselle-ci.
Αἱ κυρίαι αὗται.	Ces demoiselles-ci.
Ἡ κυρία ἐκείνη.	Cette demoiselle-là.
Αἱ κυρίαι ἐκεῖναι.	Ces demoiselles-là.
Ἡ χεὶρ — αἱ χεῖρες.	La main — les mains.
Ἡ δεξιὰ χείρ.	La main droite.
Ἡ ἀριστερὰ χείρ.	La main gauche.

Παρατ. πζ'. Εἴδομεν (Μάθ. ΚΕ'.) ὅτι οἱ Γάλλοι θέλοντες νὰ ἐκφράσωσιν ὅτι ἀλγοῦσι κατά τι, μεταχειρίζονται τὸ avoir mal μετὰ δοτικῆς τοῦ ἀλγοῦντος μέρους, παραλείποντες τὰ κτητικὰ ἐπίθετα mon, ton, son κτλ.

Ἀλγῶ τὴν κεφαλήν. (κ. ἔχω πονοκέφαλον).	J'ai mal à *la* tête.
Πονεῖτε τοὺς ὀδόντας; Πονοῦσιν οἱ ὀδόντες σας;	Avez-vous mal *aux* dents?
Πονεῖ τὸ πλευρόν μου.	J'ai mal *au* côté (ἀρσ.).
Πονεῖ τοὺς πόδας. Πονοῦσιν οἱ πόδες του.	Il a mal *aux* pieds (ἀρσ.).
Τὸ σχῆμα, τὸ πρόσωπον.	La figure.
Ἡ ἀγελάς.	La vache.
Ἡ ἀλεκτορίς (κ. ὄρνιθα).	La poule.
Ἡ ἀμνὰς (ἡ προβατίνα).	La brebis.
Ἡ ὀθόνη (κ. τὸ πανίον).	La toile.
Ὁ ποταμός.	La rivière, le fleuve.
Ἡ τράπεζα (χρηματιστική).	La banque.
Ἡ πόλις. — Τὸ παράθυρον.	La ville. — La fenêtre.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ δωμάτιον, ὁ θάλαμος.	La chambre.
Τὸ ἐμπροσθινὸν δωμάτιον.	La chambre du (ἤ sur le) devant.
Τὸ ὀπισθινὸν δωμάτιον.	La chambre de (ἤ sur le) derrière.
Τὸ ἄνω δωμάτιον.	La chambre du haut.
Ποῦ εἶναι ἡ ἀνεψιά σας;	Où est votre nièce?
Εἶναι εἰς τὸ Ἀγγλικὸν σχολεῖον.	Elle est à l'école d'anglais.
Δὲν πηγαίνει εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ χοροῦ;	Ne va-t-elle pas à l'école de danse?
Πηγαίνει (ἐκεῖ).	Elle y va.

Τὸ ἐπιμεριστικὸν θηλυκὸν ἄρθρον εἴδομεν (Μάθ. ΙΑ'.) ὅτι εἶναι de la κλινόμενον οὕτω.

Ὀν. καὶ Αἰτ. de la. Γεν. de. Δοτ. à de la.

Φῶς.	De la lumière.
Μέταξα.	De la soie.
Καλὸς ζωμὸς (σοῦπα).	De la bonne soupe.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν θηλυκῶν ἐπιθέτων ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ.

Κανὼν Α'. Τὸ ληκτικὸν φωνῆεν τῶν θηλυκῶν εἶναι πάντοτε e προστιθέμενον εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρσενικοῦ, ἀλλ' ὅταν τὸ ἀρσενικὸν λήγῃ εἰς e ἄφωνον, οὐδεμία προσθήκη γίνεται εἰς τὸ θηλυκόν.

Μέγας,	μεγάλη.	Grand,	grande.
Μικρὸς,	μικρά.	Petit,	petite.
Ἀγαπητὸς,	ἀγαπητή.	Cher,	chère (*).
Εἷς,	μία.	Un,	une.
Εἷς φίλος,	μία φίλη.	Un ami.	une amie.
(Αἰτ. ἕνα φίλον,	μίαν φίλην).		
Ἑνὸς φίλου,	μιᾶς φίλης.	D'un ami,	d'une amie.
Εἰς ἕνα φίλον,	εἰς μίαν φίλην.	A un ami,	à une amie.
Ὁ Γάλλος,	ἡ Γαλλίς.	Un Français,	une Française.
Ὁ Ἄγγλος,	ἡ Ἀγγλίς.	Un Anglais,	une Anglaise.
Ἀξιαγάπητος ἄνθρωπος.		Un homme aimable.	
Ἀξιαγάπητος γυνή.		Une femme aimable.	

(*) Τὰ εἰς τὴν κατάληξιν er προσθέτοντα τὸ e λαμβάνουσι συγχρόνως καὶ τὴν βαρεῖαν εἰς τὴν παραλήγουσαν, οἷον entier (ὁλόκληρος), entière· premier (πρῶτος), première.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Κανὼν Β'. Πολλάκις τὸ πρὸ τοῦ e σύμφωνον πάσχει διαφόρους μεταβολάς.

α'. Τὰ πλεῖστα τῶν εἰς el, eil, ien, on, καὶ et, διπλασιάζουσι τὸ πρὸ τοῦ e σύμφωνον, οἷον

Σκληρὰ ἀλήθεια.	Une cruelle certitude.
Τοιαύτη ὑπόσχεσις.	Une pareille promesse.
Ἀρχαία γνωριμία.	Une ancienne connaissance.
Καλὴ ἀλήθεια.	Une bonne vérité.
Ἄλαλος γυνή.	Une femme muette (*).
Ἡ χριστιανή.	Une chrétienne (**).

Οὕτω καὶ τὰ ἐθνικά.

Ἡ Ἀθηναία.	Une Athénienne.
Ἡ Παρισιανή.	Une Parisienne.
Ἡ Βοημή.	Une Bohémienne.

Τὰ ἀρσενικὰ τῶν ἀνωτέρω ἐπιθέτων εἶναι cruel (σκληρὸς), pareil (ὅμοιος, τοιοῦτος), ancien (ἀρχαῖος), bon (καλὸς), muet (ἄλαλος), chrétien (χριστιανὸς), un Athénien (Ἀθηναῖος), un Parisien (Παρισιανὸς), un Bohémien (Βοημός).

Τὸν ἀνωτέρω κανόνα ἀκολουθοῦσι τακτικῶς καί τινα ἄλλα, ἅτινα εἰς τὸ ἀρσενικὸν πρὸ φωνήεντος ἢ πρὸ h ἀφώνου τρέπονται εἰς l, οἷον

Ὡραῖος,	ὡραία.	Bel (beau),	belle.
Νέος,	νέα.	Nouvel (nouveau),	nouvelle.
Γέρων (παλαιὸς),	γραῖα.	Vieil (vieux),	vieille.
Μωρὸς (τρελλὸς,	μωρά.	Fol (fou),	folle.

Καὶ τὸ mou (χαῦνος) κάμνει θηλυκὸν molle ἐκ τοῦ ἄλλοτε ἐν πλείστῃ χρήσει mol.

β'. Τὰ εἰς x λήγοντα κατὰ τὸ ἀρσενικὸν τρέπουσιν αὐτὸ εἰς se εἰς τὸ θηλυκόν· οἷον

Ἐνάρετος ἄνθρωπος.	Un homme vertueux.
Ἐνάρετος γυνή.	Une femme vertueuse.
Εὐτυχὴς νέος.	Un jeune homme heureux.

(*) Ἐξαιροῦνται τινὰ μὴ διπλασιάζοντα τὸ t, οἷον complet (πλήρης), complète· concret (συγκεκριμένος) concrète, discret (ἐχέμυθος), discrète· secret (μυστικὸς), secrète· replet (εὐτραφὴς), replète· inquiet (ἀνήσυχος), inquiète.

(**) Τὸ gouverneur (κυβερνήτης) σχηματίζει θηλυκὸν gouvernante, τὸ δὲ serviteur (ὑπηρέτης) ἔχει θηλυκὸν servante.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εὐτυχὴς κυρία.	Une demoiselle heureuse.
Ὁ σύζυγος — ἡ σύζυγος.	Un époux — une épouse.

Κανὼν Γ'. Τὰ εἰς f λήγοντα ἀρσενικὰ τρέπουσιν αὐτὸ εἰς ve κατὰ τὸ θηλυκὸν, οἷον·

Δραστήριος ἀνήρ.	Un homme actif.
Δραστηρία γυνή.	Une femme active.
Δραστηρία νεᾶνις.	Une jeune personne active(*).
Νέος. — Ἀφελὴς, ἁπλοῦς, ἄκακος.	Neuf. — Naïf.
Νέα ἐσθής.	Une robe neuve.
Πρότασις ἀληθεύουσα.	Une proposition naïve.
Ἰουδαῖος — Ἰουδαία.	Un juif — une juive.
Ὁ χηρευμένος — ἡ χήρα.	Le veuf — le veuve.

Κανὼν Δ'. Ἐκ τῶν εἰς eur ληγόντων, ἄλλα μὲν τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς euse, ἄλλα δὲ εἰς rice ἢ trice, καὶ ἄλλα εἰς eresse, οἷον·

α'.	Ἀπατεών (eur — euse).	Trompeur, trompeuse.
	Ψεύστης. »	Menteur, menteuse.
	Λάλος. »	Parleur, parleuse.
β'.	Ἐκτελεστής. (eur — rice)	Exécuteur, exécutrice.
	Καταδιώκτης. »	Persécuteur, persécutrice.
γ'.	Μαγευτικὸς, ἡ (eur — eresse).	Enchanteur, enchanteresse.
	Ἁμαρτωλὸς, ἡ. »	Pécheur, pécheresse.
	Ἐκδικητής. »	Vengeur, vengeresse.

Κανὼν Ε'. Ἐπίθετά τινα διπλασιάζουσι πρὸ τῆς προσθήκης τοῦ e τὸ τελικὸν σύμφωνον τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον·

Χαμηλὸς,	χαμηλή.	Bas,	basse.
Πυκνὸς,	πυκνή.	Épais,	épaisse.
Ῥητὸς,	ῥητή.	Exprès,	expresse.
Χαρίεις,	χαρίεσσα.	Gentil,	gentille.
Παχὺς,	παχεῖα.	Gras,	grasse.
Ὀγκώδης,	ὀγκώδης (**).	Gros,	grosse.
Κεκμηκὼς,	κεκμηκυῖα.	Las,	lasse.

(*) Τὸ personne ὡς οὐσιαστικὸν μὲν θεωρούμενον εἶναι γένους θηλυκοῦ, καὶ λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῶν δύο γενῶν σημαίνει ἄνδρα ἢ γυναῖκα· ὡς ἀντωνυμία δ' εἶναι γένους κοινοῦ σημαῖνον τὸ οὐδεὶς καὶ τὸ οὐδεμία.

(**) Χονδρὸς, χονδρά.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οὐδείς,	οὐδεμία.	Nul,	nulle.
Δόκιμος (*),	δόκιμος.	Profès,	professe.
Ἀνόητος,	ἀνόητος.	Sot,	sotte.

Κανὼν ΣΤ'. Τὰ ἀκόλουθα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν πάντη ἀνωμάλως, οἷον·

Ἀπολελυμένος,	ἀπολελυμένη.	Absous,	absoute.
Ἀγαθὸς (πρᾶος),	ἀγαθή.	Bénin,	bénigne.
Λευκὸς,	λευκή.	Blanc,	blanche.
Παλαιὸς (**),	παλαιά.	Caduc,	caduque.
Ἥρεμος,	»	Coi,	coite.
Σύντροφος.	»	Compagnon,	compagne.
Γλυκὺς,	γλυκεῖα.	Doux,	douce.
Ψευδὴς,	»	Faux,	fausse.
Ἀγαπητὸς,	ἀγαπητή.	Favori,	favorite.
Δροσερὸς,	δροσερά.	Frais,	fraîche.
Ἐλεύθερος,	ἐλευθέρα,	Franc,	franche.
Ἕλλην.	Ἑλληνὶς.	Grec,	Grecque.
Ξενοδόχος,	»	Hôte,	hôtesse.
Μακρὸς,	μακρά.	Long,	longue.
Διδάσκαλος,	διδασκάλισσα.	Maître,	maîtresse.
Κακεντρεχὴς,	»	Malin,	maligne.
Αἰθίοψ (μαῦρος),	Αἰθιοπὶς.	Nègre,	négresse.
Ἱερεὺς,	ἱέρεια.	Prêtre,	prêtresse.
Δημόσιος,	δημοσία.	Public,	publique.
Πυῤῥὸς (***),	πυῤῥά.	Roux,	rousse.
Ξηρὸς,	ξηρά.	Sec,	sèche.
Τρίτος,	τρίτη.	Tiers,	tierce.
Τοῦρκος.	Τούρκισσα.	Turc,	Turque.
Προδότης.	»	Traître.	traîtresse.

Ποῖα παράθυρα ἠνοίξατε; Quelles fenêtres avez-vous ouvertes? (Ὅρ. Παρατ. νη'.).

Ποίας φιάλας ἡ γυνὴ ἔθλασε; Quelles bouteilles la femme a-t-elle cassées?

(*) Μοναχός. (**) Ἑτοιμόῤῥοπος. (***) Ξανθοκόκκινος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ποίαν κυρίαν ὡδηγήσατε εἰς τὸν χορόν;	Quelle demoiselle avez-vous conduite au bal?
Ποῖον ὕδωρ ἐπίετε;	Quelle eau avez-vous bue?
Ποίας ἐπιστολὰς ἐγράψατε;	Quelles lettres avez-vous écrites?
Ταύτας.—Ἐκείνας.	Celles-ci.—Celles-là.
Ἔχετε τοῦτο τὸ κονδύλιον ἢ ἐκεῖνο;	Avez-vous cette plume-ci ou celle-là?
Δὲν ἔχω οὔτε τοῦτο, οὔτε ἐκεῖνο.	Je n'ai ni celle-ci ni celle là.
Βλέπετε τὴν γυναῖκα ταύτην;	Voyez-vous cette femme?
Τὴν βλέπω.	Je la vois.
Εἴδετε τὰς ἀδελφάς μου;	Avez-vous vu mes sœurs?
Ὄχι, κυρία, δὲν τὰς εἶδον.	Non, mademoiselle, je ne les ai pas vues.
Ὁμιλεῖτε εἰς τὴν ἀδελφήν μου;	Parlez-vous à ma sœur?
Ὁμιλεῖτε εἰς τὰς ἀδελφάς μου;	Parlez-vous à mes sœurs?
Ὁμιλῶ εἰς αὐτὰς, ταῖς ὁμιλῶ.	Je leur parle.
Χονδρὸν ὀθόνιον (πανίον).	De grosse toile.
Καλὸν ὕδωρ.	De bonne eau.
Ὡραῖα λινᾶ ὑποκάμισα.	De belles chemises de toile.
Ὡραῖαι μετάξιναι περικνημῖδες.	De beaux bas de soie.

Παρατ. πη'. Ὁ πληθ. ἀριθμὸς τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται ὡς ὁ τῶν οὐσιαστικῶν (Ὅρ. Μάθ. Θ'.). Ὑπάρχουσιν ὅμως τὰ ἀκόλουθα εἴκοσι ὀκτὼ ἐπίθετα, ὧν τὰ μὲν δέκα ὀκτὼ δὲν ἔχουσι διόλου πληθυντικὸν, τὰ δὲ λοιπὰ δέκα δύνανται νὰ σχηματίσωσιν αὐτὸν προσλήψει τοῦ s, ἀλλὰ κάλλιον νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν χρῆσιν τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Austral,	νότιος.	Lingual,	γλωσσικός.
Bénéficial,	ἀνήκων εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ προικίσματα.	Lustral,	καθαρτήριος.
		Matinal,	πρωϊνός.
		Médical,	ἰατρός.
Boréal,	βόρειος.	Mental,	νοερός.
Brumal,	χειμερινός.	Natal,	γενέθλιος.
Canonial,	κανονικός (ἐκκλ.).	Patronal,	ὁ τοῦ προστάτου
Diamétral,	ὁ κατὰ διάμετρον	Sentimental,	αἰσθηματικός.
Expérimental	πειραματικός.	Vocal,	φωνητικός.
Labial,	χειλεοπρόφερτος.	Zodiacal,	ζωδιακός.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Amical,	φιλικός.	Glacial,	κατεψυγμένος.
Fatal.	ὀλέθριος.	Jovial,	εὔθυμος.
Filial,	υἱϊκός.	Naval,	ναυτικός.
Final,	τελικός.	Pascal,	πασχαλινός.
Frugal,	λιτός.	Virginal,	παρθενικός.

ΘΕΜΑ 170.

Τί κάμνουσιν οἱ (κύριοι) ἀδελφοί σας;—Εἶναι καλὰ ἀπό τινων ἡμερῶν.—Ποῦ διαμένουσι;—Διαμένουσιν εἰς Παρισίους.—Ποίαν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ἑορτάζουσιν οἱ Τοῦρκοι;—Ἑορτάζουσι τὴν παρασκευὴν (le vendredi), οἱ Χριστιανοὶ τὴν κυριακὴν, οἱ Ἰουδαῖοι τὸ σάββατον, καὶ οἱ μαῦροι τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων των (le jour de leur naissance). — « Μεταξὺ ὑμῶν τῶν χωρικῶν (parmi vous autres gens de la campagne) ὑπάρχουσι πολλοὶ τρελλοί, δὲν εἶναι οὕτως n'est ce pas); » ἠρώτησε κατ' αὐτὰς (demanda l'autre jour) φιλόσοφός τις χωρικόν τινα (μετὰ δοτικῆς). Οὗτος δὲ ἀπεκρίθη.—«Κύριε, οἱ τοιοῦτοι εὑρίσκονται (on en trouve) εἰς (dans) πάσας τὰς καταςάσεις (tous les états).» —«Οἱ τρελλοὶ λέγουσιν ἐνίοτε τὴν ἀλήθειαν,» εἶπεν ὁ φιλόσοφος.—Ἔχει ἡ ἀδελφή σας τὴν χρυσῆν ταινίαν μου;—Δὲν τὴν ἔχει.—Τί ἔχει;—Δὲν ἔχει οὐδέν.—Ἔχει τί(ποτε) ἡ μήτηρ σας;—Ἔχει(ἓν)ὡραῖον χρυσοῦν περόνιον.—Τίς ἔχει τὴν μεγάλην φιάλην μου;—Ἡ ἀδελφή σας τὴν ἔχει.—Βλέπετε ἐνίοτε τὴν μητέρα μου;—Τὴν βλέπω συχνά.—Πότε εἴδετε τὴν ἀδελφήν σας;—Τὴν εἶδον πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν.—Τίς ἔχει τὰ ὡραῖα καρύδιά μου;—Ἡ καλὴ ἀδελφή σας τὰ ἔχει.—Ἔχει ὡσαύτως τὰ ἀργυρᾶ περόνιά μου;—Δὲν ἔχει τὰ περόνιά σας, ἀλλ' ἔχει τὰ κοχλιάρια καὶ τὰ κονδυλομάχαιρά σας.—Τίς ἔχει τὰ χειρόμακτρα καὶ τὰ πινάκια;—Ἡ μήτηρ σας τὰ ἔχει.—Ποῖον περόνιον ἔχετε;—Ἔχω τὸ σιδηροῦν περόνιόν μου.—Ἔσχον αἱ ἀδελφαί σας τὰ κονδύλιά μου;—Δὲν τὰ ἔσχον, ἀλλὰ νομίζω ὅτι τὰ τέκνα των τὰ ἔσχον.—Διατί παραπονεῖται ὁ ἀδελφός σας;—Παραπονεῖται διότι πονεῖ ἡ δεξιὰ χεὶρ του.—Διατί παραπονεῖσθε;—Παραπονοῦμαι διότι πονεῖ ἡ ἀριστερὰ χεὶρ μου.

ΘΕΜΑ 171.

Εἶναι ἡ ἀδελφή σας τόσον μεγάλη (aussi âgée) ὅσον ἡ μήτηρ μου;—Δὲν εἶναι τόσον μεγάλη, ἀλλ' εἶναι ὑψηλοτέρα.—Ὡψώνισεν ἡ θεία σας;—Ὡψώνισε (Elle en a fait).—Τί ἠγόρασεν;—Ἠγόρασεν ὡραῖον λινόπανον καὶ καλὰ κονδύλια.—Δὲν ἠγόρασε μεταξωτὰς περικνημῖ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δας;—Ἤγοραστε.—Γράφει ἡ ἀδελφή σας;—Ὄχι, Κυρία, σεν γράφει.—Διατί δὲν γράφει;—Διότι πονεῖ ἡ χείρ της.—Διατί δὲν ἐξέρχεται ἡ κόρη τοῦ γείτονός σας;—Δὲν ἐξέρχεται διότι πονοῦσιν οἱ πόδες της.—Διατί δὲν ὁμιλεῖ ἡ ἀδελφή μου;—Διότι πονεῖ τὸ στόμα της.—Δὲν εἶδες τὸ ἀργυροῦν κονδύλιόν μου;—Δὲν τὸ εἶδον.—Ἔχεις ἐμπροσθινὸν δωμάτιον;—Ἔχω ὀπισθινόν, ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου ἔχει (en a une) ἐμπροσθινόν.—Εἶναι (est-ce) ὑψηλὸν δωμάτιον;—Εἶναι ὑψηλόν (c'en est une).—Ἐξέρχεται ἤδη ἡ γυνὴ (ἡ σύζυγος) τοῦ σκυτοτόμου μας;—Ὄχι, Κυρία, δὲν ἐξέρχεται ἀκόμη, διότι εἶναι ἀκόμη ἄρρωστος.—Ποίαν φιάλην ἔθραυσεν ἡ μικρὰ ἀδελφή σας;—Ἔθραυσεν ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἠγόρασε χθὲς ἡ μήτηρ μου.—Ἐφάγετε ἀπὸ τὸν ζωμόν μου (τὴν σοῦπάν μου) ἢ ἀπὸ τὴν (de celle) τῆς μητρός μου;—Δὲν ἔφαγον οὔτε ἀπὸ τὸν ἰδικόν σας οὔτε ἀπὸ τὸν τῆς μητρός σας, ἀλλ' ἀπὸ τὸν τῆς καλῆς ἀδελφῆς μου.—Εἴδετε τὴν γυναῖκα, ἥτις ἦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου τὸ πρωΐ (ce matin);—Δὲν τὴν εἶδον.—Ἦτο Χριστιανή;—Ὄχι· ἦτο Τούρκισσα.—Ἐβλάφθη (se faire mal) ἡ (κυρία) μήτηρ σας;—Δὲν ἐβλάφθη.—Ἔχετε χαρτίον διὰ νὰ γράψητε ἐπιστολήν;—Ἔχω, ἀλλ' εἰς ποῖον πρέπει νὰ γράψω;—Πρέπει νὰ γράψητε εἰς τὴν φίλην τῆς (κυρίας) μητρός σας.—Τί ἔχει νὰ κάμῃ ἡ (κυρία) ἀδελφή σας;—Ἔχει νὰ γράψῃ εἰς τὴν φίλην της.—Διατί δὲν τῆς γράφει;—Διότι δὲν ἔχει κονδύλιον διὰ νὰ τῇ γράψῃ.—Δὲν δύναται νὰ γράψῃ μὲ τὸ μολυβδοκόνδυλόν της;—Δύναται νὰ γράψῃ μὲ τὸ μολυβδοκόνδυλόν της, ἀλλὰ δὲν θέλει.

ΘΕΜΑ 172.

Πονεῖ ἡ μήτη σας;—Δὲν πονεῖ ἡ μήτη μου, ἀλλὰ (πονοῦσιν) οἱ ὀδόντες μου.—Ἐκόψατε τὸν δάκτυλόν σας;—Ὄχι, κυρία μου, ἔκοψα τὴν χεῖρά μου.—Μοὶ δίδετε (voulez-vous κτλ.) ἓν κονδύλιον;—Θέλω νὰ σᾶς δώσω ἕν (une).—Θέλετε νὰ πάρητε (avoir) τοῦτο ἢ ἐκεῖνο;—Δὲν θέλω νὰ πάρω (avoir) οὔτε τοῦτο οὔτε ἐκεῖνο.—Ποῖον (la quelle) θέλετε;—Θέλω ἐκεῖνο (celle), τὸ ὁποῖον ἔχει ἡ ἀδελφή σας.—Θέλετε τὸ καλὸν μαῦρον μετάξιον (la bonne soie noire) τῆς μητρός μου ἢ τὸ τῆς ἀδελφῆς μου;—Δὲν θέλω οὔτε τὸ τῆς μητρός σας οὔτε τὸ τῆς ἀδελφῆς σας, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχετε.—Πᾶσα (chaque) γυνὴ νομίζει ἑαυτὴν ἀξιέραστον (aimable), καὶ ἑκάστη εἶναι φιλότιμος (chacune a de l'amour propre).—Ὡς καὶ (de même que) οἱ ἄνδρες, ἀγαπητέ μου (mon cher) φίλε· [διότι] ὁ δεῖνα (tel) νομίζει ἑαυτὸν σοφὸν, ἐνῷ δὲν εἶναι (qui ne l'est pas), πολλοὶ δὲ ἄνδρες (et bien des hommes) ὑπερβαίνουσι (surpasser) τὰς γυναῖκας κατὰ τὴν ματαιότητα (en vanité).—Τί ἔχετε;—Δὲν ἔχω οὐδέν.—Διατί παρα-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πονεῖται ἡ ἀδελφή σας; — Διότι πονεῖ ἡ παρειά της. — Πονεῖ ἡ χεὶρ τοῦ ἀδελφοῦ σας; — Ὄχι, ἀλλὰ πονεῖ τὸ πλευρόν του. — Ἀνοίγετε τὸ παράθυρον; — Τὸ ἀνοίγω, διότι εἶναι πολλὴ ζέστη. — Ποῖα παράθυρα ἤνοιξεν ἡ ἀδελφή σας; — Ἤνοιξε τὰ τοῦ ἐμπροσθινοῦ δωματίου. — Ὑπήγετε εἰς τὸν χορὸν τῆς παλαιᾶς γνωριμίας μου; — Ὑπῆγα. — Ποίας κυρίας (demoiselles) ὡδηγήσατε εἰς τὸν χορόν; — Ὡδήγησα ἐκεῖ τὰς φίλας τῆς ἀδελφῆς μου. — Ἐχόρευσαν; — Ἐχόρευσαν πολύ. — Διεσκέδασαν; — Διεσκέδασαν. — Ἔμειναν πολὺν καιρὸν εἰς τὸν χορόν; — Ἔμειναν δύω ὥρας. — Ἡ κυρία αὕτη εἶναι Τούρκισσα; — Ὄχι, εἶναι Ἑλληνίς, καὶ ἡ ἄλλη εἶναι Παρισιανή· ἡ κυρία δ' αὕτη εἶναι Ἰουδαία, ἀλλ' ὁμιλεῖ κάλλιστα τὴν Ἑλληνικὴν, τὴν Γαλλικὴν, καὶ τὴν Ἰταλικήν. — Εἴδετε μίαν Γαλλίδα, ἥτις ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν περασμένην ἑβδομάδα; — Τὴν εἶδον, ἀλλὰ δὲν τῇ ὡμίλησα. — Ὡμιλήσατε εἰς τὴν Ἀγγλίδα (ἢ μετὰ τῆς Ἀγγλίδος), τὴν ὁποίαν εἴδετε προχθές; — Δὲν τῇ ὡμίλησα ἀκόμη. — Ὁμιλεῖ Γαλλικά; — (Τὰ) ὁμιλεῖ. — Δὲν ὁμιλεῖ Ἰταλικά; — Ὁμιλεῖ καὶ αὐτὰ (aussi), ἀλλ' ὁμιλεῖ καλήτερα τὰ Γαλλικά. — Ἔχει σύντροφον ἡ ἀδελφή σας; — Ἔχει μίαν. — Τὴν ἀγαπᾷ; — Τὴν ἀγαπᾷ πολὺ, διότι εἶναι πολὺ ἀξιαγάπητος (aimable).

ΜΑΘΗΜΑ ΝΣΤ'. LEÇON LVI.

Ὑπάγειν εἰς τὴν ἐξοχήν.	Aller à la campagne.
Εἶναι εἰς τὴν ἐξοχήν.	Être à la campagne.
Ὑπάγειν εἰς τὴν τράπεζαν.	Aller à la banque.
Εἶναι εἰς τὴν τράπεζαν.	Être à la banque.
Εἰς τὸ χρηματιστήριον.	A la bourse.
Εἰς τὸν ποταμόν.	A la rivière.
Εἰς τὸ μαγειρεῖον.	A la cuisine.
Εἰς τὸ ὑπόγειον.	A la cave.
Εἰς τὴν ἐκκλησίαν.	A l'église.
Εἰς τὸ σχολεῖον.	A l'école.
Εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.	A l'école de français.
Εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ χοροῦ.	A l'école de danse.
Ἡ κωμῳδία.	La comédie.
Ἡ τραγῳδία.	La tragédie.
Τὸ μελόδραμα.	L'opéra (*).

(*) Γένους ἀρσεν. Σημειωτέον δ' ὅτι τὰ εἰς a λήγοντα εἶναι γένους ἀρσενικοῦ, ἐκτὸς τοῦ sépia (ἡ σηπία, καὶ τὸ μέλαν αὐτῆς).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὑπάγειν εἰς τὴν θήραν. (κ. εἰς τὸ κυνήγιον).	Aller à la chasse.
Εἶναι (τινὰ) εἰς τὴν θήραν.	Être à la chasse.
Ὑπάγειν εἰς τὴν ἁλιείαν. (κ. τὸ ὀψάρευμα).	Aller à la pêche.
Εἶναι (τινὰ) εἰς τὴν ἁλιείαν.	Être à la pêche.

Θηρεύειν, κυνηγεῖν. — *Chasser.* α'.

Ὅλην τὴν ἡμέραν.	Toute la journée (*).
Ὅλην τὴν πρωΐαν.	Toute la matinée.
Ὅλην τὴν ἑσπέραν.	Toute la soirée.
Ὅλην τὴν νύκτα.	Toute la nuit.
Ὅλον τὸ ἔτος Δι' ὅλου τὸ ἔτος. (Ὅλην τὴν χρονιάν).	Toute l'année (**).
Ὅλην τὴν ἑβδομάδα.	Toute la semaine.
Ἅπασα ἡ ὁμήγυρις (ἡ συντροφία).	Toute la société.
Διὰ μιᾶς (κ. μονομιᾶς).	Tout à la fois. Tout-à-coup.
Ἐξαίφνης, αἰφνιδίως.	Sondainement.
Τὴν ἑβδομάδα ταύτην.	Cette semaine.
Τοῦτο τὸ ἔτος, ἐφέτος.	Cette année.
Πέρυσι.	L'année passée.
Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα.	La semaine passée.
Τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα.	La semaine prochaine.
Πᾶσαι (ὅλαι) αἱ γυναῖκες.	Toutes les femmes.

(*) Περὶ μέρους μόνον τῆς ἡμέρας λαλοῦντες οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὴν λέξιν jour, τὸ δὲ journée δηλοῖ τὸ ἀφ' οὗ ἐξυπνοῦμεν ἕως οὗ πλαγιάζομεν χρονικὸν διάστημα, οὗ ἀντίστοιχον δὲν ἔχομεν εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, οἷον il vient me voir tous les jours, ἔρχεται καὶ μὲ βλέπει καθ' ἑκάστην· j'ai resté chez moi toute la journée, ἔμεινα εἰς τὸν οἶκόν μου ὅλην τὴν ἡμέραν. Περὶ [illegible] matinée καὶ soirée ἔχομεν τὰς λέξεις πρωΐαν καὶ βραδυάν, οἷον je me promène tous les matins pendant une heure, περιπατῶ μίαν ὥραν κάθε πρωΐ· il a plu toute la matinée, ἔβρεξεν ὅλην τὴν πρωΐαν· j'irai vous voir demain au soir, θὰ ἔλθω νὰ σᾶς ἴδω αὔριον τὸ ἑσπέρας (τὸ βράδυ)· où passerez-vous la soirée? ποῦ θὰ περάσητε τὴν βραδυάν;

(**) Ἡ λέξις an καὶ année εἶναι συνώνυμοι, σημαίνουσαι τὸ ἔ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἑκάστοτε, πᾶσαν φοράν.	Toutes les fois.
Πᾶσαν (κάθε) ἑβδομάδα.	Toutes le semaines.
Ἡ (κυρία) μήτηρ σας.	Madame votre mère.
Ἡ (κυρία) ἀδελφή σας.	Mademoiselle votre sœur.
Αἱ (κυρίαι) ἀδελφαί σας.	Mesdemoiselles vos sœurs. (Ὀρ. Σημ. Σελ. 36).
Ἄνθρωπός τις.	Une personne.
Ὠταλγία, πόνος ὠτίων.	Le mal d'oreille.
Καρδιαλγία, πόνος καρδίας.	Le mal de cœur.
Πόνος στομάχου.	Le mal d'estomac.
Πόνος κοιλίας.	Le mal de ventre.
Ἔχει πόνον εἰς τὸν στόμαχον.	Elle a une douleur dans l'estomac.
Ἡ ἀδελφή του ἔχει σφοδρὸν πονοκέφαλον.	Sa sœur a un violent mal de tête.
Ἔχω κοψίματα εἰς τὸν στόμαχον.	J'ai des maux d'estomac.
Ἡ ἰδική μου, —σου,—του ἢ της.	La mienne, la tienne, la sienne.
Ἡ ἰδική μας, —σας,—των.	La nôtre, la vôtre, la leur.
Αἱ ἰδικαί μου, —σου,—του ἢ της.	Les miennes, les tiennes, les siennes.
Αἱ ἰδικαί μας, —σας,—των.	Les nôtres, les vôtres, les leur.
Ἔχετε τὸ κονδύλιόν μου ἢ τὸ ἰδικόν της;	Avez-vous ma plume ou la sienne?
Ἔχω τὸ ἰδικόν της.	J'ai la sienne.
Τί θέλετε νὰ στείλητε εἰς τὴν θείαν σας;	Que voulez-vous envoyer à votre tante?
Θέλω νὰ τῇ στείλω μίαν πήτταν.	Je veux lui envoyer une tourte.
Θέλετε νὰ τῇ στείλητε καὶ ὀπωρικά;	Voulez-vous lui envoyer aussi des fruits?
Θέλω νὰ τῇ στείλω καὶ ἀπὸ αὐτά.	Je veux lui en envoyer.

τος· ἀλλὰ τὸ μὲν an σημαίνει ἀορίστως καὶ ἀπολύτως τὴν ἐποχὴν, τὴν ἔκτασιν ἢ διαρκείας, καὶ παραλαμβάνεται ἐπὶ χρονολογίας· τὸ δ' année ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὴν ἡμετέραν λέξιν ἐνιαυτὸς ἢ χρονιὰ, προσδιορίζει διάρκειαν· συνάπτεται δὲ καὶ μετὰ διαφόρων ἐπιθέτων κατὰ τὴν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων, οἷον

il y a six ans que mon frère ne m'a écrit, ἓξ ἔτη εἶναι (παρῆλθον) ἀφότου μοὶ ἔγραψεν ὁ ἀδελφός μου· une année heureuse est celle que l'on passe sans ennui et sans infirmité, εὐτυχὴς ὁ ἐνιαυτὸς ἐκεῖνος (κ. ἡ χρονιὰ ἐκείνη) ὃν διέρχεταί τις ἄνευ θλίψεως καὶ ἀσθενείας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐστείλατε τὰ βιβλία εἰς τὰς ἀδελφάς μου;	Avez-vous envoyé les livres à mes sœurs?
Ταῖς τὰ ἔστειλα.	Je les leur ai envoyés.
Ὁ πόνος, ἡ λύπη. La douleur.	Τὸ ἐμπόρευμα. La marchandise.
Χαμοκέρασον (*). La fraise.	Ἡ συγγενής. La parente.
Ἡ πήττα (**). La tourte.	Ἡ γαλῆ (.γάττα). La chatte.
Ἡ ἐφημερίς. La gazette. Le journal.	Ἡ ἵππος (φοράδα). La jument.
	Ἡ (θηλ.) ἔλαφος. La biche.
Ὁ ταῦρος. Le taureau.	Ἡ δάμαλις. La génisse.
Ὁ γυναικάδελφος. Ὁ ἀνδράδελφος. Le beau-frère.	Ἡ ἀνδραδέλφη. Ἡ γυναικαδέλφη. La belle-sœur.

Παρατ. πθ'. Διάφορα οὐσιαστικὰ σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν γένος ἀνωμάλως κατὰ διαφόρους τρόπους·

Ἀρσενικόν.	*Θηλυκόν.*	*Masculin.*	*Féminin.*
Ἡγούμενος,	ἡγουμένισσα.	Un abbé,	une abbesse.
Κατήγορος,	»	Un accusateur,	une accusatrice.
Ὑποκριτὴς δράματος.		Un acteur,	une actrice.
Πρέσβυς,	ἡ γυνὴ αὐτοῦ.	Un ambassadeur,	une ambassadrice.
Μαθητὴς (τέχνης),	»	Un apprenti,	une apprentie.
Βαρῶνος,	βαρώνη.	Un baron,	une baronne.
Ποιμὴν,	»	Un berger,	une bergère.
Εὐεργέτης,	εὐεργέτρια.	Un bienfaiteur,	une bienfaitrice.
Προεστὼς ἐκκλησίας.	»	Un chanoine,	une chanoinesse.
Τραγῳδιστὴς,	τραγῳδίστρια.	Un chanteur,	une chanteuse.
Κυνηγὸς,	ἡ κυνηγός.	Un chasseur,	une chasseuse.
(Παρὰ ποιηταῖς).		Un chasseur,	une chasseresse.
Κόμης,	κόμησσα.	Un comte,	une comtesse.
Χορευτὴς,	»	Un danseur,	une danseuse.
Θεὸς	θεά. (παρ' ἐθν.)	Un dieu,	une déesse.
Δοὺξ,	δούκισσα.	Un duc,	une duchesse.
Ἐκλέκτωρ,	ἡ γυνὴ αὐτοῦ.	Un électeur,	une électrice.
Αὐτοκράτωρ,	αὐτοκράτειρα.	Un empereur,	une impératrice.

(*) Ἡ φράουλα. (**) Ἡ τοῦρτα (ἐλ. πέμμα, πλακοῦντιον).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θεμελιωτὴς,		Un fondateur, une fondatrice.
Νεανίσκος,	νεᾶνις.	Un jouvenceau, une jouvencelle
Λέων,	λέαινα.	Un lion (χαν. 6'.) une lionne.
Ἐθνικός,	ἐθνική.	Un païen, » une païenne.
Ὁ ταὼς,	ἡ ταώς.	Un paon, » une paonne.
Ὁ χωρικὸς,	ἡ χωρική.	Un paysan, » une paysanne.
Ὁ προηγούμενος,	προηγουμένισσα.	Un prieur, une prieure.
Ἡγεμὼν,	ἡ ἡγεμονίς.	Un prince, une princesse.
Προστάτης,	προστάτρια.	Un protecteur, une protectrice.
Βασιλεὺς,	ἡ βασίλισσα.	Un roi, une reine.

Παρατ. ιδ'. Τὰ τρία ταῦτα οὐσιαστικὰ auteur (συγγραφεὺς), peintre (ζωγράφος), καὶ poète (ποιητὴς) εἶναι μὲν γένους ἀρσενικοῦ, οὐχ ἧττον ὅμως λαμβάνονται καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ, χρείας τυχούσης.

Εἶναι (αὕτη) ποιήτρια.	Elle est poète.
Εἶναι (αὕτη) ζωγράφος;	Est-elle peintre?
Εἶναι (αὕτη) συγγραφεύς.	Elle est auteur.

Ἐκμισθοῦν, ἐνοικιάζειν.	*Louer. α'.*
Ἐνοικιάσιμος οἰκία.	Une maison à louer.
Ἐνοικιάσατε ἤδη δωμάτιον;	Avez-vous déjà loué une chambre?
Θὰ ἐνοικιάσω ἅμαξαν.	Je loirai une voiture.
Θὰ ἐνοικιάσωμεν δωμάτιον.	Nous louerons une chambre.

Συμφωνεῖν ἐπί τι.	*Convenir 6'. de quelque chose.*
Συμφωνεῖτε κατὰ τοῦτο;	Convenez-vous de cela?
Συμφωνῶ εἰς αὐτό.	J'en conviens.
Ὁμολογεῖτε τὸ σφάλμα σας;	Convenez-vous de votre faute?
Τὸ ὁμολογῶ.	J'en couviens.
Ὁμολογῶ ὅτι εἶναι σφάλμα.	Je couviens que c'est une faute.

Παρατ. ια'. Οἱ Γάλλοι εἰς προηγουμένην μὲν ἔννοιαν μεταχειρίζονται τὸ cela, πρὸς ἑπομένην δὲ τὸ il, οἷον·

Σᾶς συμφέρει νὰ δανείσητε τὸ τουφέκιόν σας;	Vous convient-il de prêter votre fusil?
Δὲν μὲ συμφέρει νὰ τὸ δανείσω.	Il ne me convient pas de le prêter.
Τοῦτο δὲν μοὶ συμφέρει.	Cela ne me convient pas.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁμολογεῖν.	*Avouer.* α'.
Ἐξομολογεῖν, ὁμολογεῖν.	*Confesser.* α'.
Τόσα.	*Tant.*

Ἔχει τόσα βιβλία, ὥστε δὲν δύναται νὰ τὰ ἀναγνώσῃ ὅλα. — Il a tant de livres qu'il ne peut les lire tous.

Ἔχει τόσα ἀλειμματοκήρια, ὥστε δὲν δύναται νὰ τὰ καύσῃ ὅλα. — Elle a tant de chandelles qu'elle ne peut les brûler toutes.

Ἂν τρώγητε τόσα, θὰ ἀῤῥωστήσητε. — Si vous mangez tant, cela vous rendra malade.

Λαμβάνειν καταῤῥοήν.	*S'enrhumer.* α'.
Κάμνειν ἄῤῥωστον.	*Rendre* β'. *malade.*
Ἁρπάζειν, λαμβάνειν. (ἑλ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ ...)	*Attraper.* α'.

Ἔχειν καταῤῥοήν.	Être enrhumé.
Τὸ κρυολόγημα.	Le refroidissement.
Ἡ καταῤῥοή. — Ὁ βήξ (βῆχας).	Le rhume. La toux.
Ὁ ἐγκέφαλος. — Τὸ στῆθος.	Le cerveau. — La poitrine.

Ἔχω καταῤῥοήν (συνάγχην). — J'ai un rhume de cerveau.
Ἔχετε βῆχα. — Vous avez un rhume de poitrine.
Ποῦ ἐλάβετε τὴν καταῤῥοήν; — Où vous êtes-vous enrhumé?
Ἔλαβον τὴν καταῤῥοὴν ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ μελοδράματος. — Je me suis enrhumé en sortant de l'opéra.

Μὲ κατέλαβε πυρετός. (Ἥρπασα πυρετόν). — J'ai attrapé une fièvre.
Ἥρπασε ῥευματισμόν. — Il a attrapé un rhumatisme.
Ἥρπασα καταῤῥοήν. — J'ai attrapé un rhume.

Ὁ πυρετός.	La fièvre.
Ὁ ῥευματισμός.	Le rhumatisme.

ΘΕΜΑ 173.

Ποῦ εἶναι ὁ μάγειρος; — Εἶναι εἰς τὸ (dans) μαγειρεῖον. — Ἔκαμεν ἤδη ἡ μαγείρισσά σας τὸν ζωμὸν (τὴν σοῦπαν); — Τὸν ἔκαμε, διότι εἶναι ἤδη ἐπὶ τῆς τραπέζης. — Ποῦ εἶναι ἡ μήτηρ σας; — Εἶναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν. — Ὑπῆγεν ἡ ἀδελφή σας εἰς τὸ σχολεῖον; — Ὑπῆγε. — Πηγαίνει ἡ μήτηρ σας συχνὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν; — Πηγαίνει ἅμα σηκωθῇ. — Πηγαίνεις σήμερον εἰς τὸ σχολεῖον; — Πηγαίνω. — Τί μανθά-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νεις εἰς τὸ σχολεῖον; — Μανθάνω νὰ ἀναγινώσκω, νὰ γράφω καὶ νὰ ὁμιλῶ.—Ποῦ εἶναι ἡ θεία σας; — Ὑπῆγεν εἰς τὸ θέατρον μὲ τὴν μικρὰν ἀδελφήν μου καὶ τὰς δύο ἐξαδέλφας μου. — Πηγαίνουσιν αἱ ἀδελφαί σας τὸ ἑσπέρας τοῦτο εἰς τὸ μελόδραμα;—Ὄχι, Κυρία, πηγαίνουσιν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ χοροῦ.—Δὲν πηγαίνουσιν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Γαλλικῆς; — Πηγαίνουσι τὸ πρωΐ, ἀλλ' ὄχι τὸ ἑσπέρας. — Ὑπῆγεν ὁ πατήρ σας εἰς τὸ κυνήγιον; — Δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ κυνήγιον, διότι ἔχει καταῤῥοήν. — Εὐχαριστεῖσθε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸ κυνήγιον;—Προτιμῶ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ (ὀ)ψάρευμα παρὰ εἰς τὸ κυνήγιον.—Ὁ πατήρ σας εἶναι ἀκόμη εἰς τὴν ἐξοχήν;—Μάλιστα, Κυρία, εἶναι ἐκεῖ ἀκόμη.—Τί κάμνει ἐκεῖ;—Πηγαίνει εἰς τὸ κυνήγιον καὶ εἰς τὸ ὀψάρευμα.—Ἐκυνηγήσατε εἰς τὴν ἐξοχήν;—Ἐκυνήγησα ὅλην τὴν ἡμέραν.—Ἕως πότε ἐμείνατε εἰς τῆς μητρός μου;—Ἔμεινα ὅλην τὴν ἑσπέραν.—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν ὑπήγετε εἰς τὸν πύργον;—Ἥμην ἐκεῖ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα.—Ηὕρετε ἐκεῖ πολλούς;—Ηὗρον τρεῖς μόνον ἀνθρώπους (personnes), τὸν κόμητα, τὴν κόμησσαν καὶ τὴν θυγατέρα των.

ΘΕΜΑ 174.

Τὰ παιδία ταῦτα εἶναι τόσον φρόνιμα, ὅσον τὰ ἰδικά μου;—Εἶναι φρονιμώτερα ἐκείνων.—Ἐξεύρουσιν αἱ ἀδελφαί σας νὰ ὁμιλῶσι Γερμανικά;—Δὲν ἐξεύρουσιν, ἀλλὰ τὰ μανθάνουσι τώρα.—Ἐφέρατε τί(ποτε) εἰς τὴν μητέρα σας;—Ἔφερα εἰς αὐτὴν καλὰ ὀπωρικὰ καὶ μίαν καλὴν πήτταν.—Ἡ ἀνεψιά σας τί σᾶς ἔφερε;—Μᾶς ἔφερε καλὰ κεράσια (la cerise), χαμοκέρασα καὶ ῥοδάκινα (la pêche).—Ἀγαπᾶτε τὰ ῥοδάκινα;—Τὰ ἀγαπῶ.—Πόσα ῥοδάκινα σᾶς ἔδωκεν ἡ γειτόνισσά σας, —Μοὶ ἔδωκε περισσότερα τῶν εἴκοσι.—Ἐφάγετε πολλὰ κεράσια ἐφέτος;—Ἔφαγα πολλά.—Ἐδώκατε καὶ εἰς τὴν μικρὰν ἀδελφήν σας;—Ἔδωκα εἰς αὐτὴν τόσα πολλὰ ὥστε δὲν δύναται νὰ τὰ φάγῃ ὅλα.—Διατί δὲν ἐδώκατε (en) καὶ εἰς τὴν καλὴν γειτόνισσάν σας;—Ἠθέλησα νὰ δώσω (en) καὶ εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ τὰ πάρῃ, διότι λέγει ὅτι δὲν ἀγαπᾷ τὰ κεράσια.—Ἦσαν πολλὰ ἀπίδια πέρυσι;—Δὲν ἦσαν πολλά.—Ἔχει ἡ ἐξαδέλφη σας χαμοκέρασα;—Ἔχει τόσον πολλὰ, ὥστε δὲν δύναται νὰ τὰ φάγῃ ὅλα.

ΘΕΜΑ 175.

Διατί αἱ ἀδελφαί σας δὲν πηγαίνουσιν εἰς τὸ θέατρον;—Δὲν δύνανται νὰ ὑπάγωσι διότι ἔχουσι καταῤῥοήν, καὶ τοῦτο τὰς κάμνει (κατασταίνει) πολλὰ ἀσθενεῖς.—Πόθεν ἔλαβον τὴν καταῤῥοήν;—Ἔ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λαβον τὴν καταῤῥοὴν ἐξερχόμεναι (en sortant) ἀπὸ τὸ μελόδραμα χθὲς τὸ βράδυ.—Συμφέρει εἰς τὴν ἀδελφήν σας νὰ φάγῃ ῥοδάκινα;—Δὲν τῇ συμφέρει νὰ φάγῃ, διότι ἔφαγεν ἤδη πολλὰ, καὶ ἂν φάγῃ τόσον πολλὰ θὰ ἀῤῥωστήσῃ.—Ἐκοιμήθητε καλὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα (la nuit dernière);—Δὲν ἐκοιμήθην καλὰ, διότι τὰ παιδία μου ἔκαμαν πολὺν θόρυβον ἐντὸς τοῦ δωματίου μου.—Ποῦ ἤσθε χθὲς τὸ ἑσπέρας;—Ἤμην εἰς τοῦ γαμβροῦ μου.—Εἴδετε τὴν νύμφην σας;—Τὴν εἶδον.—Τί κάμνει;—Εἶναι καλήτερα παρὰ τὸ σύνηθες.—Ἐπαίξατε;—Δὲν ἐπαίξαμεν, ἀλλ' ἀνεγνώσαμεν καλά τινα βιβλία· διότι ἡ νύμφη μου προτιμᾷ νὰ ἀναγινώσκῃ παρὰ νὰ παίζῃ.—Ἀνεγνώσατε τὴν ἐφημερίδα σήμερον;—Τὴν ἀνέγνωσα.—Ἔχει (y a-t-il) τί(ποτε) νέον;—Δὲν ἀνέγνωσα οὐδὲν νέον.—Ποῦ ὑπήγετε ἀφότου δὲν σᾶς εἶδον;—Ὑπῆγα εἰς Βιέννην, εἰς Παρισίους καὶ Βερολῖνον.—Ὡμιλήσατε εἰς τὴν θείαν μου;—Τῇ ὡμίλησα.—Τί λέγει;—Λέγει ὅτι θέλει νὰ σᾶς ἴδῃ.—Ποῦ ἐβάλετε τὸ κονδύλιόν μου;—Τὸ ἔβαλον ἐπάνω εἰς τὸ θρανίον.—Σκοπεύετε νὰ ἴδητε τὴν ἀνεψιάν σας σήμερον;—Σκοπεύω νὰ τὴν ἴδω, διότι μοὶ ὑπεσχέθη νὰ γευματίσῃ μαζῆ μας.—Γνωρίζετε τὴν οἰκογένειαν ταύτην (cette famille);—Τὴν γνωρίζω καὶ τὴν θαυμάζω (admirer), διότι ὁ μὲν πατὴρ εἶναι ὁ βασιλεὺς αὐτῆς (en), ἡ δὲ (et la) μήτηρ (en est) ἡ βασίλισσα, τὰ δὲ τέκνα καὶ οἱ ὑπηρέται εἶναι οἱ ὑπήκοοι (le sujet) τοῦ κράτους (l'état), οἱ διδάσκαλοι (le précepteur) τῶν τέκνων εἶναι οἱ ὑπουργοὶ (le ministre), οἵτινες συμμερίζονται (partager) μὲ τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν τὴν φροντίδα τῆς κυβερνήσεως (le gouvernement), καὶ ἡ καλὴ ἀνατροφὴ (l'éducation θηλ.) ἥτις δίδεται (que l'on donne) εἰς τὰ τέκνα, εἶναι τὸ διάδημα (la couronne) τῶν μοναρχῶν (le monarque).

ΘΕΜΑ 176.

Ἐνοικιάσατε ἤδη δωμάτιον;—Ἐνοικίασα ἤδη ἕν.—Ποῦ τὸ ἐνοικιάσατε;—Τὸ ἐνοικίασα εἰς τὴν ὁδὸν Γουλλιέλμου (dans la rue ἢ rue Guillaume), εἰς τὸν ἀριθμὸν πεντήκοντα δύο.—Εἰς τίνος οἰκίαν (chez qui) τὸ ἐνοικιάσατε;—Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς σᾶς ἐπώλησεν ἕνα ἵππον.—Διὰ (pour) ποῖον ἐνοικίασεν ὁ πατήρ σας δωμάτιον;—Ἐνοικίασεν ἓν διὰ τὸν υἱόν του, ὅστις πρὸ ὀλίγου ἔφθασεν ἐκ Γαλλίας.—Διατί δὲν ἐφυλάξατε (tenir) τὴν ὑπόσχεσίν (la promesse) σας;—Δὲν ἐνθυμοῦμαι τί σᾶς ὑπεσχέθην.—Δὲν μᾶς ὑπεσχέθητε νὰ μᾶς ὑπάγητε εἰς τὴν μουσικὴν συμφωνίαν τὴν περασμένην πέμπτην;—Ὁμολογῶ ὅτι ἔκαμα ἄσχημα νὰ σᾶς τὸ ὑποσχεθῶ, ἀλλ' ἐν τούτοις (cependant) ἡ μουσικὴ συμφωνία δὲν ἔγινεν.—Ὁμολογεῖ ὁ ἀδελφός σας τὸ σφάλμα του;—Τὸ ὁμολογεῖ.—Τί λέ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

γει ὁ θεῖός σας περὶ τοῦ γραμματιου τούτου;— Λέγει οτι ειναι πολὺ καλὰ γραμμένον, ἀλλ' ὁμολογεῖ ὅτι ἔκαμεν ἄσχημα νὰ τὸ στείλῃ εἰς τὸν στρατηγόν. — Ὁμολογεῖς τὸ σφάλμα σου τώρα; — Ὁμολογῶ ὅτι εἶναι σφάλμα.—Ποῦ ηὗρες τὸ ἔνδυμά μου;—Τὸ ηὗρον ἐντὸς τοῦ κυαφοῦ δωματίου. (Ὥρα Παρ. ξη'. Μάθ. ΛΗ'.).—Θέλεις νὰ κρεμάσῃς τὸν πῖλόν σου εἰς τὸ δένδρον;—Θέλω νὰ τὸν κρεμάσω.—Πῶς εἶσαι σήμερον;—Δὲν εἶμαι πολὺ καλά.— Τί ἔχεις; — Ἔχω σφοδρὸν πονοκέφαλον καὶ καταῤῥοήν.—Πῶς ἔλαβες τὴν καταῤῥοην; —Ἔλαβον τὴν καταῤῥοὴν ἐξερχόμενος ἀπὸ τὴν λέσχην.

ΜΑΘΗΜΑ ΝΖ'. LEÇON LVII.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΟΧΗΣ.

(*Du participe actif*)(*)

Ἡ ἐνεργητικὴ Μετοχὴ σχηματίζεται ἐκ τοῦ πρώτου πληθυντικοῦ προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὁριστικῆς τροπῆ τῆς καταλήξεως ons εἰς ant, μένει δὲ πάντοτε ἀμετάβλητος, οὖσα γένους κοινοῦ καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ, οἷον·

Ὁμιλοῦμεν,	ὁμιλῶν-οῦσα.	Nous parlons,	parlant.
Τελειόνομεν,	τελειόνων-ουσα.	Nous finissons,	finissant.
Λαμβάνομεν,	λαμβάνων-ουσα.	Nous recevons,	recevant.
Ἀποδίδομεν,	ἀποδίδων-ουσα.	Nous rendons,	rendant.

Τὰ ἑξῆς πέντε ῥήματα ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος.

Ἔχειν,	ἔχων.	Avoir,	ayant.
Εἶναι,	ὤν.	Être,	étant.
Λήγειν,	λήγων (**).	Échoir,	échéant.
Ἐξεύρειν,	ἐξεύρων.	Savoir,	sachant.
Ἁρμόζειν,	ἁρμόζων.	Seoir,	séant.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος τρώγει τρέχων. Cet homme mange en courant.
Διορθόνω ἀναγινώσκων. Je corrige en lisant.

(*) Συνήθως participe présent, ἐνεστὼς Μετοχῆς.

(**) Προκειμένου λόγου περὶ προθεσμίας συμβολαίων, συναλλαγματικῶν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐρωτῶ ὁμιλῶν.	Je questionne en parlant.
Μοὶ ὁμιλεῖτε ἀποκρινόμενος.	Vous parlez en me répondant (*)
Ἐρωτᾶν.	*Questionner.* α'.
Ἡ οἰκογένεια.	La famille.
Ἡ ὑπόσχεσις.	La promesse.
Ὁ πόνος τοῦ λαιμοῦ.	Le mal de gorge.
Ὁ λαιμός.	La gorge.
Πονεῖ ὁ λαιμός μου.	J'ai mal à la gorge.
Τὸ κρέας.	La viande.
Ἁλατισμένον κρέας.	De la viande salée.
Νωπὸν κρέας.	De la viande fraîche.
Νωπὸν βῳδινόν.	Du bœuf frais.
Κρύον ὕδωρ.	De l'eau fraîche.
Ἡ τροφή.	L'aliment.
Τὸ φαγητὸν (ἑλ. ἔδεσμα).	Le mets.
Ἁλατισμένα φαγητά.	Des mets salés.
Γαλακτώδη, γαλακτερά.	Du laitage.
Τὸ κυδώνιον.	Le coing.
Ἄλευρον.	De la farine.
Ὁ μύλος.	Le moulin.
Ὁ μυλωθρὸς (μυλωνᾶς).	Le meunier.
Ὁ ὁδοιπόρος (περιηγητὴς), ταξειδιώτης.	Le voyageur.

Παρατ. ΚΒ'. Τὴν παρ' ἡμῖν ἀπόλυτον γενικὴν, οἱ Γάλλοι ἐκφράζουσι δι' ἀπολύτου ὀνομαστικῆς, καίτοι τῆς δευτέρας προτάσεως ἑτεροπροσωπούσης, οἷον·

Τοῦ ἀδελφοῦ μου μὴ δυναμένου νὰ ἀναγινώσκῃ καλῶς τὸ μάθημά του, ὁ διδάσκαλος τῷ εἶπεν, « εἶσαι ἄξιος ποινῆς. »	Mon frère ne pouvant pas bien lire sa leçon, le maître lui dit: vous méritez d'être puni (**).
Βαδίζειν, πατεῖν, περιπατεῖν.	*Marcher.* α'.

Παρατ. Κγ'. Τὸ marcher διαφέρει τοῦ se promener, ὡς σημαῖνον ἁπλῶς τὸ βαδίζειν, πατεῖν, ἐνῷ ἐκεῖνο δηλοῖ τὸ περιπατεῖν πρὸς διασκέδασιν, περιδιαβάζειν.

(*) Ἐκ τῶν παραδειγμάτων τούτων φαίνεται ὅτι ἡ πρόθεσις en προτασσομένη τῆς ἐνεργητικῆς Μετοχῆς ἔχει δύναμιν τῆς παρ' ἡμῖν τροπικῆς ἢ χρονικῆς μετοχῆς.

(**) Ἀρχάριοι μεταφράζοντες ἐκ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐπεριπάτησα πολὺ σήμερον.	J'ai marché beaucoup aujourd'hui.
Ἐπεριδιάβασα εἰς τὸν κῆπον μὲ τὴν μητέρα μου.	Je me suis promené dans le jardin avec ma mère.
Διατρέχειν ἓν μίλλιον.	Faire un mille.
Διατρέχειν δύο μίλλια.	Faire deux milles.
Διατρέχειν μίαν λεύγαν.	Faire une lieue.
Κάμνειν (ἓν) βῆμα.	Faire un pas.
(Λαμβάνειν μέτρον).	Faire une démarche.
Κάμνειν (ἓν) ταξείδιον.	Faire un voyage.
Κάμνειν ὁμιλίαν.	Faire un discours.
Ἔργον, ὑπόθεσις.	Une affaire.
Ἐπιχειρεῖν ὑποθέσεις.	Faire des affaires.
Ἀναμιγνύεσθαι (ἀνακατόνεσθαι) εἴς τι.	*Se mêler de quelque chose.*
Εἰς τί ἀναμιγνύεσθε (ἀνακατόνεσθε);	De quoi vous mêlez-vous?
Ἀναμιγνύομαι (ἀνακατόνομαι) εἰς τὰς ἰδίας μου ὑποθέσεις.	Je me mêle de mes propres affaires.
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀναμιγνύεται (ἀνακατόνεται) πάντοτε εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων.	Cet homme se mêle toujours des affaires des autres.
Δὲν ἀναμιγνύομαι (ἀνακατόνομαι) εἰς τὰ τῶν ἄλλων (κ. λ. εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων).	Je ne me mêle pas des affaires d'autrui.
Ἄλλοι.	*Autrui.*
Κάμνει τὸν ζωγράφον.	Il se mêle de peindre.
Ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ζωγραφικήν.	Il s'occupe de peinture.
Ἡ ζωγραφική.	La peinture.
Ἡ χημεία, ὁ χημικός.	La chimie, le chimiste.
Ἡ ἀρχιτεκτονική.	L'architecture.
Ὁ ἀρχιτέκτων.	L'architecte.
Ἡ γλυπτική.	La sculpture.
Ὁ γλύπτης.	Le sculpteur.

τοῦ Γαλλικοῦ ὑποπίπτουσιν εἰς τὸ λάθος κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀντὶ γενικῆς μεταχειριζόμενοι τὴν ὀνομαστικὴν, ὅπερ ἀπαντᾶται καὶ εἰς ἐκδεδομένα βιβλία, οἷον ὁ ἀδελφός μου μὴ δυνάμενος... ὁ διδάσκαλος τῷ εἶπεν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ τέχνη, ὁ τεχνίτης.	L'art, l'artisan.
Ὁ καλλιτέχνης.	L'artiste.
Ἀλλόκοτος, παράδοξος.	Étrange, étonnant.
Εἶναι παράδοξον.	C'est étrange.
Ἐνασχολεῖσθαι.	*S'occuper de ἢ à...*
Ἀφορᾷν, ἀποβλέπειν, ἀνήκειν.	*Concerner.* / *Regarder quelqu'un.*
Δὲν ἀγαπῶ νὰ ἀναμιγνύωμαι εἰς ὅ,τι δὲν μοὶ ἀνήκει.	Je n'aime pas à me mêler de ce qui ne me regarde pas.
Τοῦτο οὐδένα ἀποβλέπει.	Cela ne regarde personne.
Μεριμνᾷν, φροντίζειν περί τινος.	Se soucier de quelque chose.
Ἕλκειν ἢ ἑλκύειν, σύρειν.	*Attirer. α'.*
Ὁ μαγνήτης ἕλκει τὸν σίδηρον.	L'aimant attire le fer.
Τὸ ᾆσμά της μὲ ἑλκύει.	Son chant m'attire.
Θέλγειν.	*Charmer. α'.*
Καταθέλγειν, καταγοητεύειν, μαγεύειν.	*Enchanter. α'.*
Ἐθέλχθην ἐκ τῆς ὡραιότητός της.	Je suis charmé de sa beauté.
Ἐθέλχθην ἐκ τούτου.	J'en suis charmé (θηλ. ée).
Τὸ κάλλος, ἡ ὡραιότης.	La beauté.

Παρατ. ιδ'. Πάντα τὰ εἰς τέ λήγοντα ὀνόματα καὶ σημαίνοντα ἰδιότητας ἢ ποιότητας τῶν πραγμάτων εἶναι γένους θηλυκοῦ.

Ἡ ἀγαθότης.	La bonté.
Ἡ ἁρμονία.—Ἡ φωνή.	L'harmonie.—La voix.
Ἡ ἰσχύς.—Ἡ δύναμις.	La force.—Le pouvoir.
Ἡ φρόνησις.—Ἡ σπουδή.	La sagesse.—L'étude.
Δημιουργεῖν, πλάττειν.	*Créer. α'.*
Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησεν (ἐποίησε) τὸν κόσμον εἰς ἓξ ἡμέρας.	Dieu a créé le monde en six jours.
Ἡ δημιουργία, ἡ πλάσις.	La création.
Ὁ δημιουργός, ὁ πλάστης.	Le créateur.
Ἡ εὐεργεσία.	Le bienfait.
Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου.	La crainte du Seigneur.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ οὐρανός.	Le ciel.
Ἡ γῆ.	La terre.
Ἡ ἐρημία, ἡ μοναξία.	La solitude.

Ἐπαναλαμβάνειν. *Répéter.* α'.

Θέλετε νὰ ἐπαναλάβητε τὸ μάθημά σας; Voulez-vous répéter votre leçon?

Ἡ ἐπανάληψις.	La répétition.
Ἡ ἀρχή.	Le commencement.
Ὁ Κύριος, ὁ δεσπότης, ὁ ἄρχων.	Le Seigneur.
Καλὸν μνημονικόν.	Une bonne mémoire.
Ὑπόμνημα, λογαριασμός.	Un mémoire.
Ἡ ἀηδών.	Le rossignol.
Ἡ χελιδών.	L'hirondelle.

Πᾶσα ἀρχὴ εἶναι δύσκολος. Tous les commencements sont difficiles.

Παρατ. ιε'. Εἴδομεν (Μάθ. ΜΔ'.) ὅτι πάντα τὰ αὐτοπαθητικὰ ῥήματα τῶν Γάλλων ἔχουσι βοηθητικὸν τὸ être κατὰ τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρόνους. Παρεκτὸς τούτου ὅμως καὶ τὰ πλειότερα τῶν οὐδετέρων (Μάθ. ΛΔ'.) ἔχουσι βοηθητικὸν τὸ être. Ταῦτα δὲ εἶναι·

Ὑπάγειν.	Aller.	α'.	Ἀποθνήσκειν.	Mourir.	6'.
Μένειν.	S'arrêter.	α'.	Γεννᾶσθαι.	Naître.	δ'.
Φθάνειν.	Arriver.	α'.	Ἀναχωρεῖν.	Partir.	6'.
Παρακμάζειν (*).	Déchoir.	γ'.	Ἐξέρχεσθαι.	Sortir.	6'.
Τελευτᾶν (**).	Décéder.	α'.	Πίπτειν.	Tomber.	α'.
Εἰσέρχεσθαι.	Entrer.	α'.	Ἔρχεσθαι.	Venir.	6'.

Εἰς ταῦτα δὲ προσθετέα καὶ τὰ ἐκ τοῦ venir σύνθετα, οἷον·

Γίγνεσθαι.	Devenir.	Κατορθοῦν.	Parvenir.
Διαφωνεῖν.	Disconvenir.	Ἐπανέρχεσθαι.	Revenir.
Μεσολαβεῖν (***).	Intervenir.	Ἐπέρχεσθαι.	Survenir.

Ἦλθεν ἡ μήτηρ σας; Votre mère est-elle venue?

Παρατ. ις'. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ῥημάτων τούτων πρέπει νὰ συμφωνῇ κατὰ γένος τε καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου (ἢ τῆς ὀνομαστικῆς) τοῦ être, οἷον·

(*) Ἐκπίπτειν. (**) Ἀποβιοῦν. (***) Παρεμβαίνειν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν ἦλθεν ἀκόμη.	Elle n'est pas encore venue.
Ἦλθον ἤδη αἱ γυναῖκες;	Les femmes sont elles déjà venues?
Δὲν ἦλθον ἀκόμη.	Elles ne sont pas encore venues.
Ἔφθασεν ἡ ἀδελφή σας;	Votre sœur est-elle arrivée?

ΘΕΜΑ 177.

Θέλετε νὰ γευματίσητε μαζῆ μας σήμερον;—Μὲ μεγάλην (beaucoup) εὐχαρίστησιν. — Τί φαγητὰ ἔχετε; — Ἔχομεν καλὸν ζωμὸν (σοῦπαν) νωπὸν κρέας, ἁλατισμένον κρέας, καὶ γαλακτερά.—Ἀγαπᾶτε τὰ γαλακτερά;—Τὰ προτιμῶ ἀπὸ (préferer à) πᾶσαν ἄλλην τροφήν. — Εἶσθε ἕτοιμος νὰ γευματίσητε; — Εἶμαι ἕτοιμος. — Σκοπεύετε νὰ ἀναχωρήσητε συντόμως (bientôt partir); — Σκοπεύω νὰ ἀναχωρήσω τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα. — Ταξειδεύετε μόνος (seul);—Ὄχι, Κυρία, ταξειδεύω μετὰ τοῦ θείου μου.— Ὁδοιπορεῖτε πεζὸς ἢ μὲ ὄχημα (ἅμαξαν);—Ὁδοιποροῦμεν μὲ ὄχημα.—Ἀπηντήσατέ τινα κατὰ τὴν τελευταίαν εἰς Βερολῖνον ὁδοιπορίαν σας (dans votre dernier voyage à Berlin);—Ἀπηντήσαμεν πολλοὺς ὁδοιπόρους (ταξειδιώτας).—Πῶς σκοπεύετε νὰ περάσητε τὸν καιρόν σας (Μαθ. ΜΘ'.) τοῦτο τὸ θέρος; — Σκοπεύω νὰ κάμω (μίαν) μικρὰν ὁδοιπορίαν. — Ἐπεριπατήσατε πολὺ κατὰ (dans), τὴν τελευταίαν ὁδοιπορίαν σας;—Ἀγαπῶ πολὺ νὰ περιπατῶ, ἀλλ' ὁ θεῖός μου ἀγαπᾷ νὰ πηγαίνῃ μὲ ὄχημα.—Δὲν ἠθέλησε νὰ περιπατήσῃ;—Ἠθέλησε νὰ περιπατήσῃ κατ' ἀρχὰς (d'abord), ἀλλ' ἠθέλησεν (ἔπειτα) νὰ καθήσῃ εἰς ὄχημα (monter en voiture), ἀφοῦ ἔκαμε βήματά τινα.—Τί ἐκάματε σήμερον εἰς τὸ σχολεῖον;—Ἠκούσαμεν τὸν καθηγητήν μας.—Τί εἶπεν;—Ὡμίλησε διεξοδικῶς (il a fait un grand discours) περὶ (sur) τῆς ἀγαθότητος τοῦ (de) Θεοῦ. Ἀφοῦ [δὲ] εἶπεν [ὅτι] ἡ ἐπανάληψις εἶναι ἡ μήτηρ τῶν σπουδῶν (des études), καὶ [ὅτι] τὸ (une) καλὸν μνημονικὸν εἶναι μέγα εὐεργέτημα τοῦ Θεοῦ, ἐπρόσθεσεν· ὁ Θεὸς (ἀνάρθρ.) εἶναι ὁ ποιητὴς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὁ [δὲ] φόβος τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἀρχὴ πάσης σοφίας. Μᾶς εἶπεν ἔτι ὅτι οἱ πλειότεροι τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἐθνικοί.— Τί κάμνεις ὅλην τὴν ἡμέραν ἐντὸς τοῦ κήπου τούτου; — Περιπατῶ. — Τί σὲ ἑλκύει αὐτοῦ (qu'est-ce qui vous y attire);—Τὸ ᾄσμα τῶν πτηνῶν μὲ ἑλκύει.—Ὑπάρχουσιν ἀηδόνες ἐντὸς αὐτοῦ; —Ὑπάρχουσι, καὶ ἡ ἁρμονία τοῦ ᾄσματός των μὲ καταγοητεύει.—Αἱ ἀηδόνες αὗται ἔχουσι περισσοτέραν ἐπιῤῥοὴν (ἰσχὺν) ἐπὶ σοῦ παρὰ αἱ ὡραιότητες τῆς ζωγραφικῆς, ἢ (ou que) ἡ φωνὴ τῆς φιλοστόργου (tendre) μητρός σου, ἥτις σὲ ἀγαπᾷ τόσον πολύ;—Ὁμολογῶ ὅτι ἡ ἁρμονία τῶν μικρῶν τούτων πτηνῶν ἔχει περισσοτέραν ἰσχὺν ἐπ' ἐμοῦ ἢ οἱ φιλοστοργότατοι λόγοι (que les paroles les plus tendres) τῶν προσφιλεστάτων (les plus chers) φίλων μου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 178.

Πῶς διασκεδάζει ἡ ἀνεψιά σας; — Ἀναγινώσκει πολὺ, καὶ γράφει ἐπιστολὰς εἰς τὴν μητέρα της. — Πῶς διασκεδάζει ὁ θεῖός σας εἰς (dans) τὴν μοναξίαν του; — Ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ζωγραφικὴν καὶ εἰς τὴν χημείαν. — Δὲν κάμνει πλέον ἐμπορικὰς πράξεις (affaires); — Δὲν κάμνει πλέον, διότι εἶναι τόσον (trop) ἡλικιωμένος, ὥστε δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρῇ (pour en faire). — Διατί ἀνακατόνεται εἰς τὰς ὑποθέσεις σας; — Συνήθως δὲν ἀνακατόνεται (ordinairement) εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἀνακατόνεται εἰς τὰς ἰδικάς μου, διότι μὲ ἀγαπᾷ. — Σᾶς ἔκαμεν ὁ διδάσκαλός σας νὰ ἐπαναλάβητε τὸ μάθημά σας σήμερον; — Μὲ ἔκαμε νὰ τὸ ἐπαναλάβω. — Τὸ ἠξεύρετε; — Τὸ ἤξευρον ἀρκετὰ καλά. — Ἐκάμετε καὶ θέματα; — Ἔκαμα, ἀλλὰ τί σᾶς μέλει τοῦτο (qu'est-ce que cela vous fait), σᾶς παρακαλῶ; — Δὲν ἀνακατόνομαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ἀποβλέπουσιν (qui ne me regardent pas) ἐμὲ, ἀλλὰ σᾶς ἀγαπῶ τόσον πολὺ, ὥστε μὲ ἐνδιαφέρει πολὺ (que je m'intéresse beaucoup à) ὅ,τι κάμνετε. — Φροντίζει κανεὶς περὶ ὑμῶν; — Οὐδεὶς φροντίζει περὶ ἐμοῦ, διότι δὲν (en) ἀξίζω τὸν κόπον. — Τίς διορθόνει τὰ θέματά σας; — Ὁ διδάσκαλός μου τὰ διορθόνει. — Πῶς τὰ διορθόνει; — Τὰ διορθόνει ἀναγινώσκων αὐτὰ, καὶ ἀναγινώσκων αὐτὰ μᾶς ὁμιλεῖ. — Πόσα πράγματα (combien de choses) κάμνει ὁ διδάσκαλός σας συγχρόνως (à la fois); — Κάμνει τέσσαρα πράγματα συγχρόνως. — Καὶ πῶς (comment cela); — Ἀναγινώσκει καὶ διορθόνει τὰ θέματά μου, (καὶ) μὲ ὁμιλεῖ καὶ μὲ ἐρωτᾷ ἐν ταὐτῷ (tout à la fois). — Τραγῳδεῖ (chanter) ἡ ἀδελφή σας ἐνῷ χορεύει; — Τραγῳδεῖ ἐνῷ ἐργάζεται, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τραγῳδῇ ἐνῷ χορεύει. — Ἀνεχώρησεν ἡ μήτηρ σας; — Δὲν ἀνεχώρησεν ἀκόμη. — Πότε θὰ ἀναχωρήσῃ; — Θὰ ἀναχωρήσῃ αὔριον τὸ ἑσπέρας. — Κατὰ ποίαν ὥραν; — Εἰς τὰς ἑπτὰ παρὰ τέταρτον. — Ἔφθασαν αἱ ἀδελφαί σας; — Δὲν ἔφθασαν ἀκόμη, ἀλλὰ τὰς προσμένομεν τὸ ἑσπέρας. — Θὰ περάσωσι τὴν ἑσπέραν μαζῆ μας (Μαθ. ΝΞ'.); — Θὰ τὴν περάσωσι μαζῆ μας, διότι μοὶ ὑπεσχέθησαν νὰ τὸ κάμωσι. — Θὰ ὑπάγωσιν αὔριον εἰς τὴν ἐξοχήν; — Ὄχι, διότι κάμνει πολὺν κονιορτόν. — Ποῦ ἐπεράσατε τὴν πρωΐαν; — Τὴν ἐπέρασα εἰς τὴν ἐξοχήν. — Πηγαίνετε κάθε πρωῒ εἰς τὴν ἐξοχήν; — Δὲν πηγαίνω κάθε πρωῒ, ἀλλὰ δὶς τῆς ἑβδομάδος. — Διατί δὲν ἦλθεν ἡ ἀνεψιά σας νὰ μὲ ἴδῃ; — Εἶναι πολὺ ἀσθενὴς, καὶ ἐπέρασε τὴν ἡμέραν εἰς τὸ δωμάτιόν της. — Ἐτιμωρήθη ὁ ἀδελφός σας; — Δὲν ἐξεύρω ἂν ἐτιμωρήθη· ἀλλὰ μὴ δυναμένου αὐτοῦ νὰ ἀναγινώσκῃ καλῶς τὸ μάθημά του, ὁ διδάσκαλος τῷ εἶπε· δὲν ἔμαθες τὸ μάθημά σου καὶ εἶσαι ἄξιος τιμωρίας δι' αὐτό. (Ὅρα Μάθ. ΝΖ'.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΝΗ'. LEÇON LVIII.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ Η ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ. (*Du Futur passé*).

Ὁ παρελθων ἢ τετελεσμένος (*) Μέλλων σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἀπολύτου μέλλοντος τοῦ βοηθητικοῦ μετὰ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος, συνοδευόμενος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ χρονικοῦ μορίου, ὅταν, ἀφοῦ, ἅμα, ὡς κτλ., καὶ μεταφραζόμενος εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν διὰ τοῦ ἀορίστου τῆς ὑποτακτικῆς. Ἄνευ δὲ τῶν μορίων τούτων ἔχει ὑποθετικὴν σημασίαν, οἷον il aura soupé, πρέπει νὰ ἐδείπνησεν, il l'aura déjà su, θὰ τὸ ἔμαθεν ἤδη.

Μετὰ τοῦ avoir (ἔχειν).

Ὅταν ἀγαπήσω.	J'aurai aimé.
— ἀγαπήσῃς.	Tu auras aimé.
— ἀγαπήσῃ.	Il (ἢ elle) aura aimé.
— ἀγαπήσωμεν.	Nous aurons aimé.
— ἀγαπήσητε.	Vous aurez aimé.
— ἀγαπήσωσιν.	Ils (ἢ elles) auront aimé.

Μετὰ τοῦ être (εἶναι).

Ὅταν ἔλθω.	Je serai venu. θηλ. venue.
— ἔλθῃς.	Tu seras venu. »
— ἔλθῃ.	Il sera venu. » / Elle sera venue.
— ἔλθωμεν.	Nous serons venus, venues.
— ἔλθητε.	Vous serez venus. »
— ἔλθωσιν.	Ils seront venus. / Elles seront venues.

(*) Τὸν τετελεσμένον μέλλοντα μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι, ὅταν θέλωσι νὰ ἐκφράσωσι δύο μελλούσας πράξεις, ὧν ἡ μία θεωρεῖται ὡς τετελεσμένη ἢ παρελθοῦσα σχετικῶς πρὸς τὴν ἄλλην, οἷον quand ce jeune homme aura fini ses études à l'Université, il ira en Allemagne, ἀφ' οὗ τελειώσῃ ὁ νέος οὗτος τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τοῦ Πανεπιστημίου θὰ μεταβῇ εἰς Γερμανίαν.—Τὸν Μετ' ὀλίγον Μέλλοντα ἐκφράζουσιν οἱ Γάλλοι διὰ τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ aller καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου τοῦ ῥήματος, ὅπερ προτίθενται νὰ ἐκφράσωσιν, οἷον il va sortir, τώρα θὰ ἐξέλθῃ· il va partir, τώρα θὰ ἀναχωρήσῃ· il va parler, τώρα θὰ ὁμιλήσῃ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παθητικός.

Ὅταν ἐπαινεθῶ.	J'aurai été loué, θηλ. louée.
— ἐπαινεθῆς.	Tu auras été loué.
— ἐπαινεθῇ.	Il aura été loué. / Elle aura été louée.
— ἐπαινεθῶμεν.	Nous aurons été loués.
— ἐπαινεθῆτε.	Vous aurez été loués.
— ἐπαινεθῶσιν.	Ils auront été loués. / Elles auront été louées.

Μένειν. *Rester. α'.*

Ἀφοῦ πληρώσω τὸν ἵππον, θὰ μοὶ μείνωσι μόνον ἑκατὸν φράγκα.	Quand j'aurai payé le cheval, il ne me restera que cent francs.
Πόσα χρήματα σᾶς μένουσι;	Combien d'argent vous reste-t-il?
Μοὶ μένει ἓν φράγκον.	Il me reste un franc.
Δὲν μοὶ μένει εἰμὴ ἓν φράγκον.	Il ne me reste qu'un franc.
Πόσα μένουσιν εἰς τὸν ἀδελφόν σας;	Combien reste-t-il à votre frère?
Τοῦ μένει ἓν φράγκον.	Il lui reste un franc.
Πόσα μένουσιν εἰς τὴν ἀδελφήν σας;	Combien reste-t-il à votre sœur?
Τῇ μένουσι μόνον τρία φράγκα.	Il ne lui reste que trois francs.
Πόσα μένουσιν εἰς τοὺς ἀδελφούς σας;	Combien reste-t-il à vos frères?
Τοῖς μένουσι εἴκοσι λουδοβίκια.	Il ne lui reste que vingt louis.
Ἀφοῦ πληρώσωσι τὸν ῥάπτην, θὰ τοῖς μείνωσιν ἑκατὸν φράγκα.	Quand ils auront payé le tailleur, il leur restera cent francs.
Ὅταν θὰ ἦμαι εἰς τῆς θείας μου, θὰ ἔρχησθε νὰ μὲ βλέπητε;	Quand je serai chez ma tante, viendrez-vous me voir?
Ἀφοῦ τελειώσητε τὸ γράψιμόν σας, θὰ ἔλθητε νὰ κάμητε ἕνα γῦρον μαζῆ μου;	Quand vous aurez fini d'écrire, viendrez-vous faire un tour avec moi?
Θὰ παίξητε ἀφοῦ τελειώσητε τὸ θέμα σας;	Vous jouerez, quand vous aurez fini votre thème?
Τί θὰ κάμητε ἀφοῦ γευματίσητε;	Que ferez-vous quand vous aurez dîné?
Ἀφοῦ ὁμιλήσω μὲ τὸν ἀδελφόν	Quand j'aurai parlé à votre

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σας, θὰ μάθω τί πρέπει νὰ κάμω.

frère, je saurai ce que j'ai à faire.

Βρέχει;
Βρέχει.
Χιονίζει;
Χιονίζει.
Εἶναι λάσπαι;
Εἶναι λάσπαι.
Εἶναι λάσπαι ἔξω;
Εἶναι πολλαὶ λάσπαι.
Εἶναι κονιορτός;
Εἶναι πολὺς κονιορτός.
Καπνίζει;
Καπνίζει πολύ.

Fait-il de la pluie?
Il fait de la pluie.
Fait-il de la neige?
Il fait de la neige.
Fait-il de la boue?
Il fait de la boue.
Fait-il sale dehors?
Il fait très-sale.
Fait-il de la poussière?
Il fait beaucoup de poussière.
Fait-il de la fumée?
Il fait trop de fumée.

Ἔξω.
Ἄγειν—φέρειν.
Ὑπάγειν—φέρειν.

Dehors.
Amener—apporter. α'.
Mener—porter α'.

Ἤλθετε μόνος;

Êtes-vous venu tout seul?

Ὄχι, ἤγαγον (ἔφερα) καὶ ὅλους τοὺς ἰδικούς μου.

Non, j'ai amené tout mon monde.

Παρατ. ιζ'. Τὸ amener καὶ mener λέγονται ἐπὶ ἐμψύχου (Ὀρ. Μάθ. Θ'.), τὸ δὲ apporter καὶ porter ἐπὶ ἀψύχου.

Ἤγαγεν (ἔφερε) καὶ ὅλους τοὺς ἰδικούς του.

Il a amené tout son monde.

Ἠγάγετε τὴν ἀδελφήν σας;
Τὴν ἤγαγον (τὴν ἔφερα).
Εἶπες εἰς τὸν ἱπποκόμον νὰ μοὶ φέρῃ τὸν ἵππον;

Avez-vous amené votre sœur?
Je l'ai amenée.
As-tu dit au palefrenier de m'amener le cheval?

Ὁ ἱπποκόμος.

Le palefrenier.

Μοὶ φέρετε τὰ βιβλία μου;
Σᾶς τὰ φέρω.

M'apportez-vous mes livres?
Je vous les apporte.

Πηγαίνετε (κ. λ. θέλετε νὰ ὑπάγητε) τὸν σκύλον τοῦτον εἰς τὸν σταῦλον;

Voulez-vous mener ce chien à l'écurie?

Τὸν πηγαίνω (κ. λ. θέλω νὰ τὸν ὑπάγω).

Je veux l'y mener.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Φέρετε τὸ τουφέκιον τοῦτο εἰς τὸν πατέρα μου;
Portez-vous ce fusil à mon père?

Τοῦ τὸ φέρω.
Je le lui porte.

Ὁ σταῦλος.
L'écurie.

Εἰσέρχεσθαι.
Entrer α'. dans.

Θέλετε νὰ ἐμβῆτε εἰς τὸ δωμάτιόν μου;
Voulez-vous entrer dans ma chambre?

Θέλω νὰ ἔμβω μέσα.
Je veux y entrer.

Θὰ ἐμβῆτε μέσα;
Y entrerez-vous?

Θὰ ἔμβω μέσα.
J'y entrerai.

Θέλετε νὰ τῷ εἴπητε νὰ ἔμβῃ;
Voulez-vous lui dire d'entrer?

Θέλω νὰ τοῦ τὸ εἴπω.
Je veux le lui dire.

Καθῆσθαι, καθίζειν.
S'asseoir.

Καθῆσθαι (κ. κάθησθαι).
Être assis—assise.

Κάθηται ἐπὶ τῆς μεγάλης καθέδρας (καθήκλας).
Il est assis sur la grande chaise.

Κάθηται (αὕτη) ἐπὶ τοῦ θρανίου.
Elle est assise sur le banc.

Πληροῦν, γεμίζειν ἀπό.
Remplir de...

Γεμίζειν (ἀπὸ) οἶνον τὴν φιάλην.
Remplir de vin une bouteille.

Γεμίζετε νερὸν τὴν φιάλην ταύτην;
Remplissez-vous d'eau cette bouteille?

Γεμίζω χρήματα τὸ βαλάντιόν μου.
Je remplis d'argent ma bourse.

Γεμίζει κρέας τὴν κοιλίαν του.
Il se remplit de viande le ventre (Χυδ. ἔκφρασις).

Τί γεμίζετε τὸν κόλπον σας;
De quoi remplissez-vous votre poche?

Ὁ κόλπος (χ. ἡ τσέπη).
La poche.

Καταβαίνειν.
Descendre. δ'.

Καταβαίνειν ἐντὸς τοῦ φρέατος.
Descendre dans le puits.

Καταβαίνειν τὸ ὄρος.
Descendre la montagne.

Καταβαίνειν τὸν ποταμόν.
Descendre la rivière.

Καταβαίνειν ἐκ τοῦ ἵππου.
Descendre de cheval.

Καταβαίνειν ἐκ τῆς ἁμάξης.
Descendre de voiture.

Ἀναβαίνειν.
Monter.

Ἀναβαίνειν τὸ ὄρος.
Monter la montagne.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ποῦ ὑπῆγεν ὁ ἀδελφός σας;	Où votre frère est-il allé?
Ἀνέβη τὸν λόφον.	Il a monté la colline.
Ἱππεύειν.	Monter à cheval.
Κάθησθαι ἐφ' ἁμάξης.	Monter en voiture.
Ἐπιβαίνειν εἰς πλοῖον.	Monter sur le vaisseau.
Ἀναβαίνειν πάλιν (ἐξαναναβαίνειν) τὸν ποταμόν.	Remonter la rivière.
Ὁ χείμαῤῥος, τὸ ῥεῦμα.	Le torrent.
Προσεύχεσθαι, δέεσθαι, παρακαλεῖν.	*Prier. α'.* (Λαμβάνει de πρὸ ἀπαρεμφάτου).
Θέλετε νὰ παρακαλέσητε τὸν ἀδελφόν σας νὰ καταβῇ;	Voulez-vous prier votre frère de descendre?
Ὁ πώγων, τὸ γένειον—τὰ γένεια.	La barbe.
Κείρειν, ξυρίζειν τὸν πώγωνα.	Faire la barbe.
Πλέον, μᾶλλον, ὑπέρ.	*Plus.*

ΘΕΜΑ 179.

Θὰ ὑπάγωσιν οἱ γονεῖς σας εἰς τὴν ἐξοχήν;—Δὲν θὰ ὑπάγωσι, διότι εἶναι παρὰ πολὺς κονιορτός.—Θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸν περίπατον σήμερον;—Δὲν θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸν περίπατον, διότι εἶναι παρὰ πολλαὶ λάσπαι ἔξω.—Βλέπετε τὸν πύργον τοῦ συγγενοῦς μου ὄπισθεν (derrière) τοῦ βουνοῦ ἐκείνου (cette montagne-là);—Τὸν βλέπω.—Θὰ ἐμβῶμεν μέσα;—Θὰ ἐμβῶμεν (μέσα), ἂν ἀγαπᾶτε.—Θέλετε νὰ εἰσέλθητε ἐντὸς τοῦ δωματίου τούτου;—Δὲν θὰ (y) εἰσέλθω, διότι κατπνίζει μέσα (y).—Σᾶς εὔχομαι καλὴν ἡμέραν, Κυρία.—Δὲν θέλετε νὰ εἰσέλθητε;—Δὲν θέλετε νὰ καθήσητε;—Θὰ καθήσω ἐπὶ τῆς μεγάλης ταύτης καθέδρας (καθήκλας).—Θέλετε νὰ μοὶ εἴπητε τί ἀπέγινεν ὁ ἀδελφός σας;—Θὰ σᾶς τὸ εἴπω εὐθύς.—Ποῦ εἶναι ἡ ἀδελφή σας;—Δὲν τὴν βλέπετε; Κάθηται ἐπὶ τοῦ θρανίου (banc).—Ὁ πατήρ σας ἐπὶ τοῦ θρανίου κάθηται (est-il assis);—Ὄχι, κάθηται ἐπὶ τῆς καθέδρας.—Ἐξώδευσας ὅλα σου τὰ χρήματα;—Δὲν τὰ ἐξώδευσα ὅλα.—Πόσα σοὶ μένουσι;—Δὲν μοὶ μένουσι πολλά· δὲν μοὶ μένουσι περισσότερα τῶν πέντε φράγκων.—Πόσα χρήματα μένουσιν εἰς τὰς ἀδελφάς σας;—Δὲν ταῖς μένουσι πλειότερα τῶν πέντε πενταφράγκων.—Σᾶς μένουσιν ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ πληρώσητε τὸν ῥάπτην σας;—Μοὶ μένουσιν ἀρκετὰ διὰ νὰ τὸν πληρώσω, ἀλλ' ἂν τὸν πληρώσω,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σχεδὸν δὲν θὰ μοὶ μείνωσι πλέον. — Πόσα χρήματα σα μείνωσιν εἰς τοὺς ἀδελφούς σας; — Θὰ τοῖς μείνωσι τριακόσια φράγκα. — Πότε θὰ ὑπάγητε εἰς τὴν Ἰταλίαν; — Θὰ ὑπάγω, ἅμα μάθω (j'aurai appris) τὴν Ἰταλικήν. — Πότε θὰ ὑπάγωσιν οἱ ἀδελφοί σας εἰς τὴν Γαλλίαν; — Θὰ ὑπάγωσιν, ἅμα μάθωσι (qu'ils sauront) τὴν Γαλλικήν. — Πότε θὰ τὴν μάθωσι; — Θὰ τὴν μάθωσιν ὅταν εὕρωσι καλὸν διδάσκαλον. — Πόσα χρήματα θὰ μᾶς μείνωσιν, ἀφοῦ πληρώσωμεν [διὰ] τοὺς ἵππους μας; — Ἀφοῦ πληρώσωμεν [δι'] αὐτοὺς, θὰ μᾶς μείνωσι μόνον διακόσια πεντήκοντα φράγκα.

ΘΕΜΑ 180.

Κερδίζετε (gagnez vous, Μάθημα ΝΓ'.) ποτε διὰ [a] της ὑποθέσεως ταύτης; — Ἐγὼ δὲν κερδίζω πολλὰ δι' αὐτῆς (y), ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου κερδίζει πολλά (y)· γεμίζει χρήματα τὸ βαλάντιόν του. — Πόσα χρήματα ἐκερδίσατε (y); — Σχεδὸν δὲν ἐκέρδισα (y), ἀλλ' ὁ ἐξάδελφός μου ἐκέρδισε πολλά· ἐγέμισε τὸν κόλπον του χρήματα. — Δὲν ἐργάζεται ὁ ἄνθρωπος οὗτος; — Εἶναι ἄθλιος, διότι δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο (il ne fait) εἰμὴ νὰ τρώγῃ (que manger) ὅλην τὴν ἡμέραν· γεμίζει ἀδιακόπως (toujours) κρέας τὴν κοιλίαν του, ὥστε θὰ ἀρρωσήσῃ (se rendre malade), ἂν ἐξακολουθῇ (continuer) νὰ τρώγῃ τόσον πολύ. — Τί (de quoi) ἐγεμίσατε τὴν φιάλην ταύτην; — Τὴν ἐγέμισα οἶνον. — Θέλει ὁ ἄνθρωπος οὗτος νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ἵππου μου; — Θέλει νὰ φροντίσῃ περὶ αὐτοῦ. — Τίς θὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ὑπηρέτου μου, — Ὁ ξενοδόχος θὰ φροντίσῃ περὶ αὐτοῦ. — Φροντίζει ὁ ὑπηρέτης σας περὶ τῶν ἵππων σας; — Φροντίζει περὶ αὐτῶν. — Φροντίζει περὶ τῶν ἐνδυμάτων σας; — Φροντίζει περὶ αὐτῶν, διότι τὰ καθαρίζει κάθε πρωΐ. — Ἐπίετε ποτὲ Γαλλικὸν οἶνον; — Δὲν ἔπιον ποτέ. — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν ἔφαγες (ne) Γαλλικὸν ἄρτον; — Εἶναι σχεδὸν τρία ἔτη ἀφότου δὲν ἔφαγα. — Ἐκάμετε κακὸν εἰς τὸν γυναικάδελφόν μου; — Ἐγὼ (je) δὲν τῷ ἔκαμα (faire) κακὸν, ἀλλ' ἐκεῖνος (il) ἔκοψε τὸν δάκτυλόν μου. — Μὲ τί ἔκοψε τὸν δάκτυλόν σας; — Μὲ τὸ μαχαίριον τὸ ὁποῖον τῷ ἐδανείσατε.

ΘΕΜΑ 181.

Ἔφθασε τέλος ὁ πατήρ σας; — Ὅλοι λέγουσιν ὅτι ἔφθασεν, ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὸν εἶδον ἀκόμη. — Ἐπροξένησε κακὸν ὁ ἰατρὸς εἰς τὸν υἱόν σας; — Τῷ ἐπροξένησε κακὸν, διότι ἔκοψε τὸν δάκτυλόν του. — Ἀπέκοψαν (couper) τὴν κνήμην τοῦ ἀνθρώπου τούτου (à cet homme); — Τὴν ἀπέκοψαν. — Εἶσθε εὐχαριστημένος (content) ἀπὸ τὸν ὑπηρέτην σας; — Εἰ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μαι πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτὸν, διότι εἶναι ἐπιτήδειος εἰς ὅλα (propre à tout).—Τί ἐξεύρει;—Ἐξεύρει τὰ πάντα (tout).—Ἐξεύρει νὰ ἱππεύῃ;—Ἐξεύρει.—Ἐπανῆλθε τέλος ὁ ἀδελφός σας ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν;—Ἐπανῆλθεν ἐκεῖθεν (en) καὶ σᾶς ἔφερεν ἕνα καλὸν ἵππον.—Εἶπεν εἰς τὸν ἱπποκόμον του νὰ μοὶ τὸν φέρῃ;—Εἶπεν εἰς αὐτὸν νὰ σᾶς τὸν φέρῃ.—Τί φρονεῖτε (τί λέγετε, que dites-vous) περὶ τοῦ ἵππου τούτου;—Φρονῶ (λέγω), ὅτι εἶναι ὡραῖος καὶ καλὸς, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ τὸν ὑπάγητε εἰς τὸν σταῦλον.—Πῶς ἐπεράσατε τὸν καιρόν σας χθές;—Ὑπῆγα εἰς τὴν μουσικὴν συμφωνίαν, καὶ μετὰ τοῦτο (ensuite) εἰς τὸ θέατρον.—Πότε κατέβῃ ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἰς τὸ (dans) πηγάδιον;—Κατέβῃ τὸ πρωΐ.—Ἐξανακατέβῃ ἤδη;—Ἐξανακατέβῃ πρὸ μιᾶς ὥρας.—Ποῦ εἶναι ὁ ἀδελφός σας;—Εἶναι ἐντὸς τοῦ δωματίου του.—Θέλετε νὰ εἴπητε εἰς αὐτὸν νὰ καταβῇ;—Θέλω νὰ τοῦ τὸ εἴπω, ἀλλὰ δὲν ἐνδύθη ἀκόμη.—Ἐκατέβητε ἢ ἐξανανέβητε τὸν ποταμόν;—Τὸν κατέβημεν.—Ἡ εὐτυχία τῶν κακῶν παρέρχεται (s'écoule) ὡς χείμαῤῥος.—Σᾶς ὡμίλησεν ὁ ἐξάδελφός μου πρὶν ἀναχωρήσῃ;—Μὰ ὡμίλησε πρὶν καθήσῃ εἰς τὴν ἅμαξαν.—Εἶναι καλήτερον νὰ κάθηταί τις εἰς τὴν ἅμαξαν παρὰ νὰ ἐπιβαίνῃ εἰς (sur) πλοῖον;—Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον μήτε νὰ κάθηταί τις εἰς ἅμαξαν, μητε (ni) νὰ ἐπιβαίνῃ εἰς πλοῖον ὅταν δὲν ἐπιθυμῇ νὰ ταξειδεύῃ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΗΝ ΠΕΜΠΤΟΣ.

ΜΑΘΗΜΑ ΝΘ'. LEÇON LIX.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ.
(*De l'imparfait*).

Ὁ Παρατατικὸς τῆς ὁριστικῆς σχηματίζεται ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς, τροπῇ τῆς καταλήξεως ANT,

	α'. Πρόσωπον.	β'. Πρόσωπον.	γ'. Πρόσωπον.
Διὰ μὲν τὸν ἑνικὸν εἰς	AIS	AIS	AIT.
Διὰ δὲ τὸν πληθ. εἰς	IONS.	IEZ.	AIENT.

Παρατατικός. *Imparfait.*

Α'. Συζ. Parler (ὁμιλεῖν). Ἐνεργ. Μετ. Parlant (ὁμιλῶν).

Ὡμίλουν, ὡμίλεις, ὡμίλει. Je parlais, tu parlais, il (elle) parlait.

Ὡμιλοῦμεν, ὡμιλεῖτε, ὡμίλουν. Nous parlions, vous parliez, ils (elles) parlaient.

Β'. Συζ. Finir (τελειόνειν). Ἐν. Μ. finissant (τελειόνων).

Ἐτελείονον, ἐτελείονες, ἐτελείονεν. Je finissais, tu finissais, il (elle) finissait.

Ἐτελειόνομεν, ἐτελειόνετε, ἐτελείονον. Nous finissions, vous finissiez, ils (elles) finissaient.

Γ'. Συζ. Apercevoir (παρατηρεῖν). Ἐν. Μ. apercevant (παρατηρῶν).

Παρετήρουν, παρετήρεις, παρετήρει. J'apercevais, tu apercevais, il (elle) apercevait.

Παρετηροῦμεν, παρετηρεῖτε, παρετήρουν. Nous apercevions, vous aperceviez, ils (elles) apercevaient.

Δ'. Συζ. Rendre (ἀποδίδειν). Ἐν. Μ. Rendant (ἀποδίδων).

Ἀπέδιδον, ἀπέδιδες, ἀπέδιδεν. Je rendais, tu rendais, il (elle) rendait.

Ἀπεδίδομεν, ἀπεδίδετε, ἀπέδιδον. Nous rendions, vous rendiez, ils (elles) rendaient.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. ιη'. Δύο ῥήματα, τὸ βοηθητικὸν avoir καὶ τὸ savoir ἐξαιροῦνται τοῦ γενικοῦ κανόνος, ἀνωμάλως σχηματιζόμενα, οἷον·

Βοηθ. *Avoir* (ἔχειν). Ἐν. Μ. *Ayant* (ἔχων).

Εἶχον, εἶχες, εἶχεν.	J'avais, tu avais, il avait.
Εἴχομεν, εἴχετε, εἶχον.	Nous avions, vous aviez, ils avaient.

Savoir (ἐξεύρειν). Ἐν. Μ. *Sachant* (ἐξεύρων).

Ἤξευρον, ἤξευρες, ἤξευρεν.	Je savais, tu savais, il savait.
Ἠξεύρομεν, ἠξεύρετε, ἤξευρον.	Nous savions, vous saviez, ils savaient.

Βοηθ. *Être* (εἶναι). Ἐν. Μ. *Étant* (ὤν).

Ἤμην, ἦσο, ἦτον.	J'étais, tu étais, il était.
Ἤμεθα, ἦσθε, ἦσαν.	Nous étions, vous étiez, ils étaient.
Εἴχετε χρήματα;	Aviez-vous de l'argent?
Εἶχον.	J'en avais.
Εἶχεν ὁ ἀδελφός σας βιβλία;	Votre frère avait-il des livres?
Δὲν εἶχεν.	Il n'en avait pas.
Εἶχεν ἡ ἀδελφή σας κονδύλιον;	Votre sœur avait-elle une plume?
Εἶχεν ἕν.	Elle en avait une.
Εἴχετε διάθεσιν (ἐπεθυμεῖτε) νὰ ἀγοράσητε ἵππον;	Aviez-vous envie d'acheter un cheval?
Ἐπεθύμουν νὰ ἀγοράσω ἕνα, ἀλλὰ δὲν εἶχον χρήματα.	J'avais envie d'en acheter un, mais je n'avais pas d'argent.
Ἦτον ὁ οἶνος καλός;	Le vin était il bon?
Ἦτον ἀξιόλογος.	Il était très bon.
Ὁ Ἀλέξανδρος ἦτο μέγας ἀνήρ.	Alexandre était un grand homme.
Ὁ Κικέρων ἦτο μέγας ῥήτωρ.	Cicéron était un grand orateur.
Ἡ Ῥώμη ἐκυβερνᾶτο κατ' ἀρχὰς ὑπὸ βασιλέων.	Rome était d'abord gouvernée par des rois.
Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐκαλλιέργουν τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, καὶ ἀντήμειβον τὴν ἀρετήν.	Les Grecs et les Romains cultivaient les arts et les sciences, et récompensaient le mérite.
Ἦσθε εἰς Παρισίους, ὅτε ἡ βασίλισσα ἦτον ἐκεῖ;	Étiez-vous à Paris lorsque la reine y était?
Ἤμην ἐκεῖ ὅτε ἦτο καὶ αὐτή.	J'y étais lorsqu'elle y était.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ποῦ ἦσθε, ὅτε ἤμην εἰς Λονδῖνον;	Où étiez-vous, lorsque j'étais à Londres ?
Ὅτε ἤμην εἰς Βερολῖνον, ἐπήγαινον συχνάκις νὰ ἴδω τοὺς φίλους μου.	Quand j'étais à Berlin, j'allais souvent voir mes amis.
Ὅτε ἤμην ἀσθενὴς, ἤμην κλινήρης ὅλην τὴν ἡμέραν.	Quand j'étais malade, je gardais le lit toute la journée.
Ὅτε ἦσθε εἰς Παρισίους, ἐπηγαίνετε συχνάκις εἰς τὰ Ἠλύσια πεδία.	Quand vous étiez à Paris, vous alliez souvent aux champs-Elysées.
Ὅτε ὁ ἀδελφός μου ἦτον εἰς Λονδῖνον, ἐπήγαινε συχνάκις εἰς τὸ Ὑδ-Πάρκ.	Quand mon frère était à Londres, il allait souvent à Hyde-Park.
Πότε ἐπρογευματίζετε ὅτε ἦσθε εἰς Γερμανίαν;	Quand déjeuniez-vous lorsque vous étiez en Allemagne ?
Ἐπρογευμάτιζον ὅτε ἐπρογευμάτιζε καὶ ὁ πατήρ μου.	Je déjeunais, lorsque mon père déjeunait.
Εἰργάζεσθε ὅτε εἰργάζετο ἐκεῖνος;	Travailliez-vous lorsqu'il travaillait?
Ἐμελέτων ἐνῷ εἰργάζετο.	J'étudiais lorsqu'il travaillait.
Ὅτε κατῴκουν εἰς τοῦ πατρός μου, ἐσηκονόμην ἐνωρίτερα παρὰ τώρα.	Quand je demeurais chez mon père, je me levais de meilleure heure que je ne le fais aprésent.
Ἄγρα, κυνήγιον.	*Du gibier.*
Ἰχθύς.—Ἰχθύες.	Du poisson.
Ἡ ἁλιεία, τὸ ὀψάρευμα.	La pêche.
Ἡ θήρα (τὸ κυνήγιον).	La chasse.
Ὅτε κατῳκοῦμεν εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ἐπηγαίνομεν συχνάκις εἰς τὴν ἁλιείαν (τὸ ὀψάρευμα).	Quand nous demeurions dans ce pays-là, nous allions souvent à la pêche.
Οἱ πρόγονοί μας ἐπήγαινον καθ' ἑκάστην εἰς τὴν θήραν.	Nos ancêtres allaient tous les jours à la chasse.
Τὸ περασμένον θέρος ἐνῷ ἤμην εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἦσαν πολλοὶ καρποί.	L'été passé pendant que j'étais à la campagne, il y avait beaucoup de fruits.
Πρᾶγμα.	*Une chose.*
Τὸ αὐτὸ (τὸ ἴδιον) πρᾶγμα.	La même chose.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ αὐτὸς (ὁ ἴδιος) ἄνθρωπος.	Le même homme.
Ἡ αὐτὴ γυνή.	La même femme.
Εἶναι τὸ αὐτὸ (τὸ ἴδιον), ἀδιάφορον.	C'est égal.
Σπανίως.	*Rarement.*
Τοιοῦτος—τοιαύτη.	*Un tel*, θηλ. *une telle.*
Τοιοῦτος ἀνήρ.	Un tel homme.
Τοιοῦτοι ἄνδρες.	De tels hommes.
Τοιαύτη γυνή.	Une telle femme.
Τοιαῦτα πράγματα.	De telles choses.
Παρόμοιος, παρομοία.	*Pareil*, θηλ. *pareille.*
Παρόμοιοι ἄνθρωποι εἶναι ἄξιοι ὑπολήψεως.	De pareils hommes méritent de l'estime.
Ἐκτὸς, ἔξωθεν.	*Hors de...*
Ἐκτὸς τῆς πόλεως.	Hors de la ville.
Ἔξω.	*Dehors.*
Ἡ ἐκκλησία εἶναι ἐκτὸς τῆς πόλεως.	L'église est hors de la ville.
Θὰ σᾶς περιμείνω ἔμπροσθεν τῆς θύρας τῆς πόλεως.	Je vous attendrai devant la porte de la ville.
Τὸ διάφραγμα (τελώνου κτλ.).	La barrière.
Οἰνόπνευμα, ῥακή.	De l'eau de vie.
Ὁ βίος, ἡ ζωή.	La vie.
Πορίζεσθαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.	*Gagner sa vie à.*
Πορίζομαι τὰ χρήματά μου ἐργαζόμενος.	Je gagne mon argent à travailler.
Πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν γράφων.	Il gagne sa vie à écrire.
Πῶς πορίζεται ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὰ πρὸς τὸ ζῆν;	A quoi cet homme gagne-t-il sa vie?
Ἐξακολουθεῖν.	*Continuer. α'.* (Πρὸ ἀπαρεμφ. de ἤ à)
Ἐξακολουθεῖ τὸν λόγον του.	Il continue son discours.
Καλὴ ὄρεξις.	Un bon appétit.
Ἡ ὄρεξις.	L'appétit.
Διήγημα, μῦθος.	Le conte, la narration,
Ἡ ὄχθη, ἡ ἄκρα, τὸ χεῖλος.	Le bord.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ ὄχθη τῆς θαλάσσης.	Le bord de la mer.
Τὸ χεῖλος, γῦρος ποτηρίου.	Le bord d'un verre.
Εἰς τὴν ὄχθην τῆς θαλάσσης.	Au bord de la mer.
Ἡ ὄχθη τοῦ ῥύακος.	Le bord du ruisseau.
Τὸ παράλιον, παραθαλάσσιον.	Le rivage, la rive.

Ἄνθρωποι.	*Gens.*
Εἶναι καλοὶ ἄνθρωποι.	Ce sont de bonnes gens.

Παρατ. ϟθ'. Τὸ gens (ἄνθρωποι) εἶναι γένους ἀρσεν. πληθ. ὅταν προηγῆται τῶν ἐπιθέτων, οἷον voilà des gens bien dangereux, ἰδοὺ ἐπιφοβώτατοι ἄνθρωποι· ὅταν δὲ ἕπηται τοῦ ἐπιθέτου εἶναι γένους θηλυκοῦ, οἷον bonnes gens, ἀγαθοὶ ἄνθρωποι (εὐήθεις)· οὕτω καὶ les honnêtes gens, οἱ τίμιοι ἄνθρωποι· les vieilles gens, οἱ γεγηρακότες· les jeunes gens, οἱ νέοι· μετὰ τοῦ tout ὅμως εἶναι γέν. ἀρσεν. οἷον tous mes gens = ὅλοι οἱ ἄνθρωποί μου. Πολλάκις δὲ τὸ gens προηγεῖται τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ τῆς de, ἐξελληνιζόμενον δι' ἐπιθέτου, οἷον gens d'épée, στρατιωτικοί· gens de lettres, λόγιοι· gens de robe, δικαστικοί· gens de cour, αὐλικοί· gens de guerre, πολεμικοί· gens de bien, χρηστοί· gens de mer, ναυτικοί· gens de peine, ἐργατικοὶ κτλ. (*).

Εἶναι κακοὶ ἄνθρωποι.	Ce sont de méchantes gens.

ΘΕΜΑ 182.

Ἠγαπᾶτε τὸν διδάσκαλόν σας;—Τὸν ἠγάπων, διότι μὲ ἠγάπα.—Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἠγάπα τοὺς γονεῖς του; — Τοὺς ἠγάπα. — Οἱ γονεῖς του τὸν ἠγάπων;—Τὸν ἠγάπων, διότι δὲν ἦτον ἀπειθής.—Ὁ ἀδελφός σας εἶχε πολλοὺς φίλους ὅτε ἦτον εἰς Παρισίους;—Εἶχε πολλούς. — Εἴχετε φίλους; — Εἶχον, διότι εἶχον χρήματα. — Ἠγαπᾶσθε ὅτε ἦσθε εἰς Δρέσδην (Dresde); — Δὲν ἐμισούμην. — Ἐτιμᾶτο ὁ ἀδελφός σας ὅτε ἦτο εἰς Λονδῖνον;—Ἠγαπᾶτο καὶ ἐτιμᾶτο. — Πότε ἦσθε εἰς τὴν Ἱσπανίαν;—Ἤμην ὅτε ἦσο ἐκεῖ.—Τίς ἠγαπᾶτο καὶ τίς ἐμισεῖτο; —Ὅσοι (ceux qui) ἦσαν φρόνιμοι, ἐπιμελεῖς καὶ εὐπειθεῖς, ἠγαπῶντο, καὶ ὅσοι ἦσαν κακοί, ἀμελεῖς καὶ ἀπειθεῖς ἐτιμωροῦντο, ἐμισοῦντο καὶ κατεφρονοῦντο (τὸ βοηθητικὸν ἅπαξ μόνον πρὸ τῆς πρώτης παθ.

(*) Οὐδέποτε τὸ gens τίθεται μετὰ τὰ ἀριθμητικά, εἰς ὃ σφάλμα πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ὑποπίπτουσι λαλοῦντες τὴν Γαλλικήν, οἷον quatre gens, cinq gens, ἀλλὰ λεκτέον quatre personnes, cinq personnes· ἐξαιρεῖται ἂν ὑπάρχῃ ἐπίθετον πρὸ τοῦ gens, οἷον quatre sottes gens.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μετ.). — Ἦσθε εἰς Βερολῖνον ὅτε ἦτον ἐκεῖ ὁ βασιλεύς; — Ἤμην ὅτε ἦτον ἐκεῖ. — Ἦτον ὁ θεῖός σας εἰς τὸ Λονδῖνον ὅτε ἤμην ἐκεῖ; — Ἦτον ὅτε ἦσθε ἐκεῖ. — Ποῦ ἦσθε ὅτε ἤμην εἰς Δρέσδην; — Ἤμην εἰς Παρισίους. — Ποῦ ἦτον ὁ πατήρ σας χθές; — Ἦτον εἰς τὸν κῆπόν του. — Ἡ μήτηρ σας ποῦ ἦτον; — Ἦτον ἐντὸς τοῦ δωματίου της. — Ποῦ ἦσαν αἱ ὑπηρέτριαί της. — Ἦσαν ἔξωθεν τοῦ οἴκου. — Ἦσθε εἰς τὸν οἶκον σήμερον τὸ πρωΐ; — Δὲν ἤμην εἰς τὸν οἶκον. — Ποῦ ἦσθε; — Ἤμην εἰς τὴν ἀγοράν. — Πότε ἐπρογευματίζετε ὅτε ἦσθε εἰς τὴν Γαλλίαν; — Ἐπρογευμάτιζον ὅτε ἐπρογευμάτιζεν ὁ θεῖός μου. — Εἰργάζεσθε ὅτε εἰργάζετο; — Ἐμελέτων ὅτε εἰργάζετο. — Εἰργάζετο ἡ ἀδελφή σας ὅταν εἰργάζεσθε; — Ἔπαιζεν ὅτε εἰργαζόμην. — Μὲ τί (de quoi) ἔζων οἱ πρόγονοι τῶν Γάλλων; — Ἔζων μόνον μὲ ἰχθύας (ἐνικῶς) καὶ ἄγραν, διότι ἐπήγαινον καθ' ἑκάστην εἰς τὴν θήραν καὶ τὴν ἁλιείαν. — Ὁποῖοι ἄνθρωποι ἦσαν οἱ Ῥωμαῖοι; — Ἦσαν πολλὰ καλοὶ ἄνθρωποι, διότι ἐκαλλιέργουν τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, καὶ ἀντήμειβον τὴν ἱκανότητα. — Ἐπηγαίνετε συχνὰ νὰ ἴδητε τοὺς φίλους σας, ὅτε ἦσθε εἰς Βερολῖνον; — Ἐπήγαινον συχνὰ νὰ τοὺς ἴδω. — Ἐπηγαίνετε ἐνίοτε εἰς τὰ Ἠλύσια Πεδία, ὅτε ἦσθε εἰς Παρισίους; — Ἐπήγαινον συχνά.

ΘΕΜΑ 183.

Τί ἐκάμνετε ὅτε κατῳκεῖτε εἰς τὴν χώραν ἐκείνην; — Ὅτε κατῳκοῦμεν ἐκεῖ, ἐπηγαίνομεν συχνὰ εἰς τὴν ἁλιείαν, (τὸ ὀψάρευμα). — Δὲν ἐπηγαίνετε εἰς τὸν περίπατον; — Ἐπήγαινον εἰς τὸν περίπατον ἐνίοτε. — Σηκόνεσθε ἐνωρίς; — Ὄχι τόσον ἐνωρὶς ὅσον ὑμεῖς, ἀλλ' ὅτε κατῴκουν εἰς τοῦ θείου μου, ἐσηκονόμην ἐνωρίτερα παρὰ τώρα. — Ἦσθε κλινήρης ἐνίοτε, ὅτε κατῳκεῖτε εἰς τοῦ θείου σας; — Ὅτε ἤμην ἀσθενὴς, ἤμην κλινήρης ὅλην τὴν ἡμέραν. — Εἶναι πολλοὶ καρποὶ ἐφέτος; — Δὲν ἐξεύρω, ἀλλὰ τὸ παρελθὸν θέρος, ὅτε ἤμην εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἦσαν πολλοὶ καρποί. — Πῶς πορίζεσθε (gagner la vie) τὰ πρὸς τὸ ζῆν; — Πορίζομαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐργαζόμενος. — Πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὁ φίλος σας γράφων; — Τὰ πορίζεται ὁμιλῶν καὶ γράφων. — Πορίζονται οἱ κύριοι οὗτοι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐργαζόμενοι; — Τὰ πορίζονται μηδὲν πράττοντες (à ne rien faire), διότι ὀκνοῦσι πολὺ (ils sont trop paresseux) νὰ ἐργάζωνται (pour travailler). — Πῶς ἐκέρδισεν ὁ φίλος σας τὰ χρήματα ταῦτα; — Τὰ ἐκέρδισεν ἐργαζόμενος. — Πῶς ἐπορίζεσθε τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὅτε ἦσθε εἰς τὴν Ἑλλάδα; — Τὰ ἐπορίζόμην γράφων. — Ἐπορίζετο ὁ ἀδελφός σας τὰ πρὸς τὸ ζῆν γράφων; — Τὰ ἐπορίζετο ἐργαζόμενος. — Εἴδετέ ποτε τοιοῦτον ὑποκείμενον (personne); — Δὲν εἶδον ποτε παρόμοιον (une pareille). — Εἴδετε ἤδη τὴν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἐκκλησταν μας;—Δὲν τὴν εἶδον ἀκόμη.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι ἐκτὸς τῆς πόλεως.—Ἂν θέλητε νὰ τὴν ἴδητε, θὰ ἔλθω (ὑπάγω) μαζῆ σας διὰ νὰ σᾶς τὴν δείξω.—Πῶς (de quoi) ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι οἱ κατοικοῦντες (qui vivent) εἰς τὰς ὄχθας (le bord) τῆς θαλάσσης;—Ζῶσι μόνον ἀπὸ ἰχθύας).—Διατί δὲν θέλετε πλέον νὰ ὑπάγητε εἰς τὸ κυνήγιον;—Ἐκυνήγησα χθὲς ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ δὲν ἐφόνευσα εἰμὴ ἓν ἄσχημον (vilain) πτηνὸν, ὥστε δὲν θὰ ὑπάγω πλέον εἰς τὸ κυνήγιον.—Διατί δὲν τρώγετε;—Δὲν ἔχω ὄρεξιν.—Διατί τρώγει τόσον πολὺ ὁ ἀδελφός σας;—Διότι ἔχει καλὴν ὄρεξιν.

ΘΕΜΑ 181

Τίνα ζητεῖτε;—Ζητῶ τὸν ἀδελφόν μου.—Ἂν θέλητε νὰ τὸν εὕρητε, πρέπει νὰ ὑπάγητε εἰς τὸν κῆπον, διότι εἶναι ἐκεῖ.—Ὁ κῆπος εἶναι μέγας καὶ δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ τὸν εὕρω, ἂν δὲν μοὶ εἴπητε εἰς ποῖον μέρος (dans quelle partie) τοῦ κήπου εἶναι.—Κάθηται ὑπὸ τὸ μέγα δένδρον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐκαθήμεθα χθές.—Τώρα θὰ τὸν εὕρω.—Διατί δὲν μοὶ ἐφέρατε τὰ ἐνδύματά μου;—Δὲν ἦσαν τελειωμένα (faits) ὥστε δὲν ἠδυνάμην νὰ σᾶς τὰ φέρω, ἀλλὰ σᾶς τὰ φέρω τώρα.—Ὑμεῖς ἐμάθετε τὸ μάθημά σας, διατί ἡ ἀδελφή σας δὲν ἔμαθε τὸ ἰδικόν της;—Ὑπῆγεν εἰς τὸν περίπατον μετὰ τῆς μητρός μου, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ μάθῃ, ἀλλὰ θὰ τὸ μάθῃ αὔριον.—Πότε θὰ διορθώσητε τὰ θέματά μου;—Θὰ τὰ διορθώσω ὅταν μοὶ φέρητε τὰ τῆς ἀδελφῆς σας.—Νομίζετε ὅτι ἐκάμετε (y avoir fait) λάθη;—Δὲν ἐξεύρω.—Ἂν ἐκάμετε λάθη, δὲν ἐμελετήσατε καλῶς τὰ μαθήματά σας· διότι πρέπει νὰ μανθάνῃ τις καλῶς τὰ μαθήματα, διὰ νὰ μὴ κάμνῃ λάθη εἰς τὰ θέματα.—Εἶναι ἀδιάφορον, ἂν δὲν μοὶ τὰ διορθώσητε σήμερον, δὲν θὰ τὰ μάθω εἰμὴ αὔριον.—Δὲν πρέπει νὰ κάμνητε λάθη εἰς τὰ θέματά σας, διότι ἔχετε πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται (il faut) διὰ νὰ μὴ κάμνητε λάθη.—Οἱ πτωχοὶ καὶ ἄθλιοι ἄνθρωποι εἶναι συχνάκις ἐπιεικέστεροι τῶν πλουσίων.

ΜΑΘΗΜΑ Ξ'. LEÇON LX.

(Συνέχεια τοῦ Παρατατικοῦ).

Ἐλησμόνουν, ἐλησμόνεις, ἐλησμόνει.	J'oubliais, tu oubliais, il (elle) oubliait.
Ἐλησμονοῦμεν, ἐλησμονεῖτε, ἐλησμόνουν.	Nous oubliions, vous oubliiez, ils (elles) oubliaient.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. ρ'. Τὰ ἔχοντα ἐνεργητ. μετοχὴν εἰς iant ῥήματα, οἷον oublier (λησμονεῖν) oubliant· prier (παρακαλεῖν), priant· rire (γελᾷν) riant, διατηροῦσι τὸ i ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ πληθ. προσώπῳ τοῦ παρατατικοῦ τῆς τε ὁριστικῆς (καὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποτακτικῆς, περὶ ἧς θέλομεν διαλάβει ἀκολούθως), καί τοι δύο i ὡς ἐκ τούτου συμπίπτουσιν (*), οἷον·

Ὅτε ἐπηγαίνομεν εἰς τὸ σχολεῖον, ἐλησμονοῦμεν συχνάκις τὰ βιβλία μας.	Quand nous allions à l'école, nous oubliions souvent nos livres.
Ὅτε ἐπηγαίνετε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, παρεκαλεῖτε συχνάκις τὸν Κύριον ὑπὲρ τῶν τέκνων σας.	Quand vous alliez à l'église, vous priiez souvent le Seigneur pour vos enfants.
Ἐπλήρονον, ἐπλήρονες, ἐπλήρονεν.	Je payai, tu payais, il (elle) payait.
Ἐπληρόνομεν, ἐπληρόνετε, ἐπλήρονον.	Nous payions, vous payiez, ils (elles) payaient.
Ὅτε ἐλαμβάνομεν χρήματα, τὰ μετεχειριζόμεθα πρὸς ἀγορὰν καλῶν βιβλίων.	Quand nous recevions de l'argent, nous l'employions à acheter de bons livres
Ὅτε ἠγοράζετε ἀπὸ τὸν ἔμπορον τοῦτον, δὲν ἐπληρόνετε πάντοτε τοῖς μετρητοῖς.	Quand vous achetiez chez ce marchand, vous ne payiez pas toujours comptant.
Κατώρθωσεν ἡ ἀδελφή σας νὰ διορθώσῃ τὸν λαιμοδέτην σας;	Votre sœur est-elle parvenue à raccommoder votre cravate?
Τὸ κατώρθωσεν.	Elle y est parvenue.
Ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ τῆς ἀγορᾶς;	La femme est-elle revenue du marché?
Δὲν ἐπέστρεψεν ἀκόμη.	Elle n'en est pas encore revenue.
Συνεφώνησαν αἱ γυναῖκες περὶ τούτου, ἢ εἰς τοῦτο;	Les femmes sont elles convenues de cela?
Συνεφώνησαν εἰς τοῦτο.	Elles en sont convenues.
Ποῦ ὑπῆγεν ἡ ἀδελφή σας;	Où votre sœur est-elle allée?
Ὑπῆγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.	Elle est allée à l'église.

(*) Ἡ παρατήρησις αὕτη ἐφαρμόζεται φυσικῷ τῷ λόγῳ καὶ εἰς τὰ ῥήματα, τὰ ἔχοντα τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς yant, ὡς payer (πληρόνειν) payant· croire (πιστεύειν) croiyant· employer (μεταχειρίζεσθαι), employant· fuir (φεύγειν), fuyant φεύγων, ἅτινα δὲν ἀποκόπτουσι τὸ στοιχεῖον i μετὰ τὸ y ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ πληθ. προσώπῳ τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὁριστικῆς, καὶ εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποτακτικῆς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΥ (ΕΝΕΣΤΩΤΟΣ).

(*Du Conditionnel présent*).

Ὁ χρόνος οὗτος ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν ἀρχαῖον Παρατατικὸν ἡμῶν μετὰ τοῦ δυνητικοῦ ἂν, ἢ τὸν σημερινὸν μετὰ τοῦ *θὰ*, σχηματίζεται ἐκ τοῦ Μέλλοντος, τροπῇ τῶν καταλήξεων, ὡς ἀκολούθως·

RAI,	**RAS,**	**RA,**	**RONS,**	**REZ,**	**RONT.**
RAIS,	**RAIS,**	**RAIT,**	**RIONS,**	**RIEZ,**	**RAIENT.**

Παρατ. ρα'. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταλήξεων φαίνεται ὅτι ἡ ῥίζα τοῦ Ὑποθετικοῦ χρόνου εἶναι ὁμοία τῷ Μέλλοντι, ἡ δὲ κατάληξις ὁμοία τῷ Παρατατικῷ, οἷον·

Θὰ εἶχον, θὰ εἶχες, θὰ εἶχε.	J'aurais, tu aurais, il (elle) aurait.
Θὰ εἴχομεν, θὰ εἴχετε, θὰ εἶχον.	Nous aurions, vous auriez, ils (elles) auraient.
Θὰ ἤμην, θὰ ἦσο, θὰ ἦτο.	Je serais, tu serais, il (elle) serait.
Θὰ ἠμεθα, θὰ ἦσθε, θὰ ἦσαν.	Nous serions, vous seriez, ils (elles) seraient.
Θὰ ὡμίλουν, θὰ ὡμίλεις, θὰ ὡμίλει.	Je parlerais, tu parlerais, il (elle) parlerait.
Θὰ ὡμιλοῦμεν, θὰ ὡμιλεῖτε, θὰ ὡμίλουν.	Nous parlerions, vous parleriez, ils (elles) parleraient.
Θὰ τὸ ἔκαμνον.	Je voudrais le faire.
Θὰ ἐπηγαίνομεν (ἐκεῖ).	Nous y irions.
Θὰ ἐπηγαίνετε.	Vous y iriez.
Θὰ τὸν ἠγόραζον, ἂν εἶχον ἀρκετὰ χρήματα.	Je l'acheterais, si j'avais assez d'argent.
Ἂν εἶχον ἀρκετὰ χρήματα, θὰ τὸν ἠγόραζον.	Si j'avais assez d'argent, je l'acheterais.
Ἂν εἶχον ἀρκετὰ χρήματα, θὰ τὸ ἐπλήρονον.	Si j'avais assez d'argent je le paierais.
Ἂν εἶχον χρήματα, θὰ σᾶς ἔδιδον.	Si j'avais de l'argent, je vous en donnerais.
Ἂν ἐπήγαινον (ἐκεῖ) θὰ τὸν ἔβλεπον.	Si j'y allais, je le verrais.
Ἂν τοῦ τὸ ἔδιδον, δὲν θὰ μὲ τὸ ἀπέδιδεν.	Si je le lui donnais, il ne me le rendrait pas.
Ἂν ἠδυνάμην, θὰ τὸ ἔκαμνον.	Si je pouvais, je le ferais.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἂν ἦτον ἀστεραστος (αὕτη), θὰ τὴν ἐνυμφεύετο.	Si elle était aimante, il l'épouserait.
Θὰ τὸ ἔκαμνον, ἂν ἦτο δυνατόν.	Je le ferais, s'il était possible.
Θὰ τὸ ἔκαμνον, ἂν ἤμην εἰς τὴν θέσιν σας.	Je le ferais, si j'étais à votre place.
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος θὰ ἦτον εὐτυχέστερος, ἂν ἄφινε τὸ παιγνίδιον.	Cet homme serait plus heureux, s'il abandonnait le jeu.
Θὰ ἐνόμιζον ἐμαυτὸν ἀχάριστον, ἂν δὲν σᾶς ἐθεώρουν ὡς εὐεργέτην μου.	Je me croirais ingrat, si je ne vous considérais comme mon bienfaiteur.
Θὰ ἐπήγαινον, ἂν εἶχον καιρόν.	J'irais, si j'avais le temps.
Ἂν ἤξευρε τί ἐκάμετε, θὰ σᾶς ἐπέπληττεν.	S'il savait ce que vous avez fait, il vous gronderait.
Ἐπιπλήττειν, μαλόγειν.	*Gronder.*
Ἂν εἶχε ξύλα, θὰ ἤναπτε πῦρ.	S'il avait du bois, il ferait du feu.
Ἂν ἤρχοντο οἱ ἄνθρωποι, θὰ ἐχρειάζετο νὰ τοῖς δώσωμέν τι νὰ πίωσιν.	Si les hommes venaient, il faudrait leur donner quelque chose à boire.
Ἂν ἐλαμβάνομεν τὰς ἐπιστολάς σας, δὲν θὰ τὰς ἀνεγινώσκομεν πρὸ τῆς αὔριον. Οὐχὶ πρίν.	Si nous recevions vos lettres, nous ne les lirions pas avant demain. Pas avant.
Ἂν εἶχον ὡραῖον ἵππον, θὰ ἐξηρχόμην εἰς μακρυνὸν περίπατον.	Si j'avais un beau cheval, j'irais faire une longue promenade.
Θὰ ἦτο μωρία νὰ ἀρνηθῶμεν.	Ce serait une folie de nier.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΩΧΗΜΕΝΟΥ ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΥ.

(*Du Conditionnel passé*).

Ὁ χρόνος οὗτος σχηματίζεται ἐκ τοῦ Ὑποθετικοῦ τῶν βοηθητικῶν καὶ τῆς παθητ. μετοχῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος, καὶ ἐμφαίνει πρᾶξιν, ἥτις ἠδύνατο νὰ ἐκτελεσθῇ ἐπὶ παρελθόντος χρόνου, ἂν προηγουμένως διεπράσσετο ἄλλη, ἐξ ἧς ἐξηρτᾶτο, οἷον·

Ἤθελον	ὁμιλήσει (*).	J'aurais	parlé.
Ἤθελες		Tu aurais	
Ἤθελεν		Il (elle) aurait	

(*) Πρὸς διάκρισιν τῶν δύο τούτων χρόνων ὁ μὲν (ἐνεστὼς) Ὑποθε-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἠθέλομεν Ἠθέλετε Ἤθελον	ὁμιλήσει.	Nous aurions Vous auriez Ils (elles) auraient	parlé.
Ἤθελον Ἤθελες Ἤθελεν	ἀναχωρήσει.	Je serais Tu serais Il (elle) serait	parti, θ. partie.
Ἠθέλομεν Ἠθέλετε Ἤθελον	ἀναχωρήσει.	Nous serions Vous seriez Ils (elles) seraient	partis. θ. parties.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΥ.

(*Du Plus-que-parfait*)

Ὁ Ὑπερσυντελικὸς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης σχηματίζεται ἀπὸ τοῦ Παρατατικοῦ τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων καὶ τῆς Μετοχῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος. Ἐν τοῖς ἀκολούθοις ἐκτίθενται μεμιγμένα παραδείγματα Ὑποθετικοῦ καὶ Ὑπερσυντελικοῦ.

Ἂν εἶχον λάβει τὰ χρήματά μου, ἤθελον ἀγοράσει νέα σανδάλια.	Si j'avais reçu mon argent, j'aurais acheté des souliers neufs.
Ἂν εἶχε λάβει ἐν κονδύλιον, ἤθελεν ἐνθυμηθῆ τὴν λέξιν.	S'il avait eu une plume, il se serait appelé le mot.
Ἤθελεν εἶσθαι εὐτυχέστερος, ἂν εἶχεν ἀφημένον τὸ παιγνίδιον.	Il aurait été plus heureux, s'il avait quitté le jeu.
Ἂν ἠξεύρετε πόσον εἶμαι ἀσθενὴς, δὲν ἠθέλετε θαυμάσει εὑρίσκων με κλινήρη.	Si vous saviez combien je suis malade, vous ne seriez pas étonné de me trouver au lit.
Δὲν ἤθελε τὸ κάμει, ἂν εἶχε προϊδεῖ τὸ ἀποτέλεσμα.	Il ne l'aurait pas fait, s'il avait prévu le résultat.
Ἂν ἐγνώριζον τοῦτο, θὰ ἐφερόμην ἄλλως.	Si je savais cela, je me comporterais différement.
Ἂν εἶχον γνωρίσει τοῦτο, θὰ ἐφερόμην ἄλλως.	Si j'avais su cela, je me comporterais différement.
Ἂν εἶχον γνωρίσει τοῦτο, ἤθελον φερθῆ ἄλλως.	Si j'avais su cela, je me serais comporté autrement.
Ἂν εἶχες κατανοήσει τοῦτο, δὲν ἤθελες ἀπατηθῆ.	Si tu t'étais aperçu de cela, tu ne te serais pas trompé.

τικὸς μετεφράσθη ἐν τῇ Μεθόδῳ διὰ τοῦ θὰ καὶ τοῦ Παρατατικοῦ, ὁ δὲ παρῳχημένος Ὑποθετικὸς διὰ τοῦ ἤθελον ἢ τῆς Ἀπαρεμφ. ἢ τῆς Μετοχ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θὰ ἐμανθάνετε τὴν Γαλλικὴν, ἂν τὴν ἐμάνθανον;	Apprendriez-vous le français, si je l'apprenais?
Θὰ τὴν ἐμάνθανον, ἂν τὴν ἐμανθάνετε.	Je l'apprendrais, si vous l'appreniez.
Ἠθέλετε μάθει τὴν Γερμανικὴν, ἂν τὴν εἶχον μαθημένην;	Auriez-vous appris l'allemand, si je l'avais appris.
Ἤθελον τὴν μάθει, ἂν τὴν εἴχετε μαθημένην.	Je l'aurais appris, si vous l'aviez appris.
Θὰ ἐπηγαίνετε εἰς τὴν Γαλλίαν, ἂν ἐπήγαινον μαζῆ σας;	Iriez-vous en France, si j'y allais avec vous?
Θὰ ἐπήγαινον, ἂν ἐπηγαίνετε μαζῆ μου.	J'irais, si vous alliez avec moi.
Ἠθέλετε ὑπάγει εἰς τὴν Γερμανίαν, ἂν ἐπήγαινον μαζῆ σας;	Seriez-vous allé en Allemagne, si j'étais allé avec vous?
Θὰ ἐξήρχεσο, ἂν ἔμενον εἰς τὴν οἰκίαν;	Sortirais-tu, si je restais à la maison?
Θὰ ἔμενον εἰς τὴν οἰκίαν, ἂν ἐξήρχεσθε.	Je resterais à la maison, si vous sortiez.
Ἠθέλετε γράψει (μίαν) ἐπιστολὴν, ἂν εἶχον γράψει (ἓν) γραμμάτιον;	Auriez-vous écrit une lettre, si j'avais écrit un billet?
Ἂν ἐσηκόνεσθε ἐνωρὶς, δὲν ἠθέλετε λάβει τὴν καταῤῥοήν.	Si vous vous étiez levé de bonne heure, vous ne vous seriez pas enrhumé.
Ἂν εἶχον ἐκποιήσει τὸν γέροντα ἵππον των, ἤθελον προμηθευθῆ καλήτερον.	S'ils s'étaient défaits de leur vieux cheval, ils s'en seraient procuré un meilleur.
Ἂν ἠξεύρετε πόσον εἶμαι ἀσθενὴς, δὲν ἠθέλετε θαυμάσει βλέπων με κλινήρη.	Si vous saviez combien je suis malade, vous ne seriez pas étonné de me trouver au lit.
Οἱ Ἄγγλοι δὲν ἤθελον κερδήσει τὴν μάχην, ἂν δὲν εἶχον λάβει δυνάμεις πολὺ ἀνωτέρας τὸν ἀριθμόν.	Les Anglais n'auraient pas gagné la bataille, s'ils n'avaient pas eu des forces supérieures en nombre.
Ἰδοὺ τὸ βιβλίον μου.	Voici mon livre (Ἐπὶ πλησίον κειμένου). Voilà mon livre. (Ἐπὶ μακρὰν κειμένου).
Ἰδοὺ αὐτὸς (νά τος ἢ νά τον).	Le voilà.
Ἰδοὺ αὐτὴ (νά την).	La voilà.
Ἰδοὺ αὐτοὶ (νὰ αὐτοί).	Les voilà

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἰδοὺ ἐγώ.	Me voici.
Ἰδοὺ διατί τὸ λέγω.	Voilà pourquoi je le dis.
Κρυόνουσιν οἱ πόδες μου.	J'ai froid aux pieds.
Κρυόνουσιν οἱ πόδες του.	Il a froid aux pieds.
Κρυόνουσιν αἱ χεῖρές της.	Elle a froid aux mains.
Κρυόνει τὸ σῶμά μου.	J'ai froid au corps.
Πονεῖ ἡ κεφαλή μου.	La tête me fait mal.
Πονεῖ ἡ κνήμη του.	La jambe lui fait mal.
Πονεῖ τὸ πλευρόν του.	Il a mal au côté.
Πονεῖ δυνατὰ ἡ γλῶσσά του.	La langue lui fait beaucoup de mal.
Ὁ (ἐπὶ θυγατρὶ) γαμβρός.	Le beau-fils, le gendre.
Ὁ πρόγονος (κ. προγονός).	Le beau-fils.
Ἡ (ἐπὶ τῷ υἱῷ) νύμφη.	La belle fille, la bru.
Ἡ πρόγονος (κ. προγονή).	La belle fille.
Ἡ πρόοδος, ἡ προκοπή.	Le brogrés.
Προοδεύειν, προκόπτειν.	Faire des progres.
Προοδεύειν εἰς τὰς σπουδὰς, εἰς τὰς ἐπιστήμας.	Faire des progrès dans les études, dans les sciences.
Ἡ πρόοδος ἀσθενείας.	Le progrès, ἡ les progrès d'une maladie.
Ὁ πενθερὸς (καὶ ὁ μητρυιός).	Le beau-père.
Ἡ πενθερὰ (καὶ ἡ μητρυιά).	La belle-mère.
Ἡ μητρυιά.	La marâtre.
Ὁ ἀνάδοχος (χ. νουνός).	Le parrain.
Ἡ ἀνάδοχος (χ. νουνά).	La marraine.
Ὁ ἀναδεξιμαῖος (βαπτιστικός).	Le filleul (θ. filleule).

ΘΕΜΑ 185.

Ἐλησμονεῖτε τί(ποτε) ὅτε ἐπηγαίνετε εἰς τὸ σχολεῖον;—Ἐλησμονοῦμεν συχνάκις τὰ βιβλία μας.—Ποῦ τὰ ἐλησμονεῖτε;—Τὰ ἐλησμονοῦμεν εἰς τὸ σχολεῖον.—Ἐλησμονοῦμεν τί(ποτε);—Δὲν ἐλησμονεῖτε οὐδέν.—Παρεκάλει ἡ μήτηρ σας διὰ κανένα, ὅτε ἐπήγαινεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν;—Παρεκάλει διὰ τὰ τέκνα της.—Διὰ ποῖον παρεκαλοῦμεν;—Παρεκαλεῖτε διὰ τοὺς γονεῖς σας.—Διὰ ποῖον παρεκάλουν οἱ γονεῖς μας;—Παρεκάλουν διὰ τὰ τέκνα των.—Ὅτε ἐλαμβάνετε τὰ χρήματά σας τί τὰ ἐκάμνετε (qu'en faisiez-vous);—Τὰ μετεχειριζόμεθα διὰ νὰ ἀγοράσωμεν καλὰ βιβλία.—Μετεχειρίζεσθε καὶ ὑμεῖς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἐπίσης τὰ ἰδικά σας (le vôtre) διὰ νὰ ἀγοράσητε βιβλία;—Ὄχι, μετεχειριζόμεθα αὐτὰ πρὸς βοήθειαν τῶν πτωχῶν (à secourir les pauvres).—Δὲν ἐπληρόνετε τὸν ῥάπτην σας;—Τὸν ἐπληρόνομεν.—Ἐπληρόνετε πάντοτε τοῖς μετρητοῖς, ὅτε ἠγοράζετε ἀπὸ τὸν ἔμπορον τοῦτον;—Ἐπληρόνομεν πάντοτε τοῖς μετρητοῖς, διότι δὲν ἀγοράζομεν ποτὲ ἐπὶ πιστώσει (βερεσέ).—Κατώρθωσεν ἡ ἀδελφή σας νὰ διορθώσῃ τὰς περικνημῖδάς σας;—Τὸ κατώρθωσεν.—Ἐπέστρεψεν (revenir) ἡ μήτηρ σας ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν;—Δὲν ἐπέστρεψεν ἀκόμη.—Ποῦ ὑπῆγεν ἡ θεία σας;—Ὑπῆγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.—Ποῦ ὑπῆγον αἱ ἐξαδέλφαι σας;—Ὑπῆγον εἰς τὴν συναυλίαν.—Δὲν ἐπέστρεψαν ἀκόμη;—Δὲν ἐπέστρεψαν ἀκόμη.

ΘΕΜΑ 186.

Ποῖος εἶναι αὐτοῦ;—Ἐγὼ εἶμαι (c'est moi).—Τίνες εἶναι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι;—Εἶναι ξένοι, οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ σᾶς ὁμιλήσωσιν.—Ἀπὸ τί τόπον εἶναι;—Εἶναι Ἀμερικανοί.—Ποῦ εἶναι τὸ βιβλίον μου;—Ἰδοὺ αὐτό.—Καὶ τὸ κονδύλιόν μου;—Νά το (le voici).—Ποῦ εἶναι ἡ ἐξαδέλφη σας;—Νά την.—Ποῦ εἶναι αἱ ἐξαδέλφαι μας;—Ἰδού.—Ποῦ εἶσαι, Ἰωάννη (Jean);—Ἰδοὺ ἐγώ.—Διατί κατοικοῦσι τὰ τέκνα σας εἰς τὴν Γαλλίαν;—Θέλουσι νὰ μάθωσι τὴν Γαλλικὴν, ἰδοὺ διατί κατοικοῦσιν εἰς τὴν Γαλλίαν.—Διατί κάθησθε πλησίον τοῦ πυρός;—Κρυόνουσιν αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες μου, καὶ διὰ τοῦτο κάθημαι πλησίον τοῦ πυρός.—Κρυόνουσιν αἱ χεῖρες τῆς ἀδελφῆς σας;—Ὄχι, κρυόνουσιν ὅμως (mais elle a) οἱ πόδες της.—Τί ἔχει ἡ θεία σας;—Πονεῖ ἡ κνήμη της.—Ἔχετε τί(ποτε);—Πονεῖ ἡ κεφαλή μου.—Τί ἔχει ἡ γυνὴ αὕτη;—Πονεῖ δυνατὰ ἡ γλῶσσά της (la langue lui fait beaucoup de mal).—Διατί δὲν τρώγετε;—Δὲν θὰ φάγω πρὶν μοὶ ἔλθῃ (avant d' avoir) καλὴ ὄρεξις.—Ἡ ἀδελφή σας ἔχει καλὴν ὄρεξιν, διὰ τοῦτο τρώγει τόσον πολύ.—Ἂν ἀνεγνώσατε τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα σᾶς ἐδάνεισα, διατί δὲν μοὶ τὰ ἐπιστρέφετε;—Σκοπεύω νὰ τὰ ἀναγνώσω ἀκόμη μίαν φοράν, διὰ τοῦτο δὲν σοὶ τὰ ἐπέστρεψα ἀκόμη· ἀλλὰ θὰ σοὶ τὰ ἐπιστρέψω, ἅμα τὰ ἀναγνώσω καὶ δευτέραν φοράν (pour la seconde fois).—Διατί δὲν ἐφέρατε τὰ σανδάλιά μου;—Δὲν ἦσαν τελειωμένα, διὰ τοῦτο δὲν τὰ ἔφερα, ἀλλὰ σᾶς τὰ φέρω τώρα, νά τα (les voici).—Διατί δὲν ἔμαθεν ἡ ἀδελφή σας τὰ θέματά της;—Ὑπῆγε νὰ κάμῃ (ἕνα) γῦρον μὲ τὴν σύντροφόν της, καὶ οὕτω δὲν τὰ ἔμαθεν· ἀλλ' ὑπόσχεται νὰ τὰ μάθῃ αὔριον, ἂν δὲν τὴν μαλώσητε.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 187.

Θὰ εἴχετε χρήματα, ἂν ἦτον ὁ πατήρ σας ἐδῶ; — Θὰ εἶχον, ἂν ἦτον ἐδῶ. — Θὰ ἦσθε εὐχαριστημένος, ἂν εἶχε βιβλία; — Θὰ ἤμην πολὺ εὐχαριστημένος ἂν εἶχεν. — Ἤθελες ἐπαινέσει τὸν μικρὸν ἀδελφόν μου, ἂν ἦτο φρόνιμος; — Ἂν ἦτο φρόνιμος, βεβαίως ὄχι μόνον ἤθελον τὸν ἐπαινέσει (je l'aurais certainement non seulement loué), ἀλλὰ καὶ ἤθελον τὸν ἀγαπήσει (mais aussi aimé), τὸν τιμήσει (honoré) καὶ τὸν ἀνταμείψει. — Θὰ ἐπηνούμεθα, ἂν ἐκάμνομεν τὰ θέματά μας; — Ἂν τὰ ἐκάμνετε χωρὶς λάθος (sans faute), θὰ ἐπηνεῖσθε καὶ θὰ ἀντημείβεσθε. — Δὲν ἤθελε τιμωρηθῇ ὁ ἀδελφός μου, ἂν εἶχε κάμει τὰ θέματά του; — Δὲν ἤθελε τιμωρηθῇ, ἂν τὰ εἶχε κάμει. — Θὰ ἐπηνεῖτο ἡ ἀδελφή μου, ἂν δὲν ἦτον ἀξία; — Δὲν θὰ ἐπηνεῖτο βεβαίως ἂν δὲν ἦτο πολὺ ἀξία, καὶ ἂν δὲν εἰργάζετο ἀπὸ τὸ πρωΐ (depuis le matin) ἕως τὸ ἑσπέρας. — Θὰ μοὶ ἐδίδετε τίποτε, ἂν ἤμην πολὺ φρόνιμος; — Ἂν ἦσθε πολὺ φρόνιμος καὶ ἂν εἰργάζεσθε καλῶς, θὰ σᾶς ἔδιδον ἓν ὡραῖον βιβλίον. — Ἠθέλετε γράψει εἰς τὴν ἀδελφήν σας, ἂν ἐπήγαινεν εἰς Παρισίους; — Ἤθελον τῇ γράψει νὰ σᾶς δώσῃ τίποτε καλόν, ἂν ἐπηγαίνετε ἐκεῖ. — Θὰ μοὶ ὡμιλεῖτε, ἂν σᾶς ἤκουον; — Θὰ σᾶς ὡμίλουν, ἂν μὲ ἠκούετε καὶ ἂν μοὶ ἀπεκρίνεσθε. — Ἠθέλετε ὁμιλήσει εἰς τὴν μητέρα μου, ἂν τὴν εἴχετε ἰδεῖ; — Ἤθελον τῇ ὁμιλήσει καὶ παρακαλέσει νὰ σᾶς στείλῃ ἓν ὡραῖον χρυσοῦν ὡρολόγιον ἂν τὸν εἶχον ἰδεῖ.

ΘΕΜΑ 188.

Τῶν θαλαμηπόλων τις (un des valets de chambre) τοῦ βασιλίσκου τοῦ ΙΔ'. (de Louis XIV) ἐζήτει παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τούτου, ἐνῷ ἔμελλε νὰ πλαγιάσῃ (comme il se mettait au lit) νὰ συστήσῃ (de faire recommander) εἰς τὸν πρῶτον πρόεδρον (à Monsieur le premier président) δίκην τινὰ (un procès), τὴν ὁποίαν εἶχε κατὰ τοῦ πενθεροῦ του, καὶ ἔλεγεν ἐκλιπαρῶν αὐτόν (en le pressant)· « Οἴμοι (hélas), Μεγαλειότατε (Sire), μίαν μόνην λέξιν θὰ εἰπῆτε (vous n'avez qu'un mot à dire). » « Ναὶ (hé)! εἶπε Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'., δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον μὲ δυσκολεύει (ce n'est pas de quoi je suis en peine), ἀλλ' εἰπέ μοι (dis-moi), « ἂν (σὺ μὲν) ἦσο εἰς τὸν τόπον (à la place) τοῦ πενθεροῦ σου, ὁ δὲ πενθερός σου εἰς τὸν ἰδικόν σου, θὰ σὲ ἤρεσκεν (serais-tu bien aise) ἂν ἔλεγον τὴν λέξιν ταύτην; »

Ἂν ἤρχοντο οἱ ἄνθρωποι, θὰ ἦτο χρεία νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς τίποτε νὰ πίωσιν. — Ἂν ἠδύνατο νὰ κάμνῃ τοῦτο, ἤθελε κάμει καὶ ἐκεῖνο.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

—Ἐσεμνυνόμην πάντοτε (je me suis toujours flattée), ἀγαπητέ μοι ἀδελφὲ, ὅτι μὲ ἀγαπᾶτε τόσον, ὅσον σᾶς ἀγαπῶ, ἀλλὰ βλέπω τώρα ὅτι ἠπατήθην. Ἤθελον νὰ ἐξεύρω διατί ὑπήγετε εἰς τὸν περίπατον χωρὶς ἐμοῦ.—Ἤκουσα, ἀγαπητή μου ἀδελφὴ, ὅτι ἦσθε θυμωμένη ἐναντίον μου (fâchée contre moi), διότι ὑπῆγα εἰς τὸν περίπατον χωρὶς ὑμῶν. Σᾶς βεβαιόνω, ὅτι ἂν ἠξευρον ὅτι δὲν ἦσθε ἀσθενὴς, ἤθελον ἔλθει νὰ σᾶς ζητήσω· ἀλλ' ἐπληροφορήθην (s'informer) περὶ τῆς ὑγείας σας εἰς τοῦ ἰατροῦ σας, καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι ἦσθε κλινήρης (que vous gardiez le lit) ἀπὸ ὀκτὼ ἤδη ἡμερῶν (depuis huit jours).

ΘΕΜΑ 189.

Ἀξιωματικοῦ τινος Γάλλου φθάσαντος (un officier Français étant arrivé) εἰς τὴν αὐλὴν (à la cour) τῆς Βιέννης, ἡ αὐτοκράτειρα Θηρεσία (Thérèse) ἠρώτησεν αὐτὸν, ἂν ἐφρόνει ὅτι ἡ ἡγεμονὶς (πριγκηπέσσα) τοῦ N. τὴν ὁποίαν εἶδε τὴν προτεραίαν (la veille), ἦτο πραγματικῶς (réellement) ἡ ὡραιοτάτη γυνὴ τοῦ κόσμου ὡς ἔλεγον. « Κυρία, ἀπεκρίθη (répliqua) ὁ ἀξιωματικός, χθὲς ἐφρόνουν τοῦτο. » —Πῶς σᾶς φαίνεται (trouver Μαθ. ΜΑ'.) τὸ κρέας τοῦτο; — Μοὶ φαίνεται πολὺ καλόν. — Ἐμπορῶ νὰ σᾶς ζητήσω (oserais je vous demander) ἓν κομμάτιον ἀπ' αὐτὸν τὸν ἰχθύν;—Ἂν εὐαρεστηθῆτε (si vous voulez avoir la bonté) νὰ μοὶ δώσητε (de me passer) τὸ πινάκιόν σας, νὰ σᾶς δώσω. — Εὐαρεστεῖσθε (voudriez vous avoir la bonté) νὰ μοὶ βάλητε (verser) νὰ πίω (à boire ; — Μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως. —Ὁ Κικέρων ἰδὼν τὸν γαμβρόν του, ὅστις ἦτο πολὺ κοντὸς (petit), ἐρχόμενον (venir) μὲ μακρὸν ξίφος εἰς τὴν μέσην (avec une longue épée au côté), εἶπε· « Ποῖος ἐκρέμασε τὸν γαμβρόν μου εἰς τὸ ξίφος τοῦτο; »

ΜΑΘΗΜΑ ΞΑ'. LEÇON LXI.

Τί ἔγινεν ἡ θεία σας;
Δὲν ἐξεύρω τί ἔγινε.

Qu'est devenue votre tante?
Je ne sais pas ce qu'elle est devenue.

Τί ἔγιναν αἱ ἀδελφαί σας;
Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω τί ἔγιναν.

Que sont devenues vos sœurs?
Je ne peux pas vous dire ce qu'elles sont devenues.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀποθνήσκειν.	*Mourir*, 6'. Π. Μ. *mort.* Ἐν. Μ. *Mourant.*
Ἀποθνήσκω, ἀποθνήσκεις, ἀποθνήσκει.	Je meurs, tu meurs, il (elle) meurt.
Θὰ ἀποθάνητε;	Mourrez-vous?
Θὰ ἀποθάνω.	Je mourrai.
Ὁ ἀνὴρ ἀπέθανε σήμερον τὸ πρωΐ, ἀπέθανε δὲ καὶ ἡ γυνή του.	L'homme est mort ce matin, et sa femme est morte aussi.
Ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν.	L'homme est mort.
Ἡ γυνὴ ἀπέθανε σήμερον τὸ πρωΐ.	La femme est morte ce matin.
Οἱ ἄνθρωποι καὶ αἱ γυναῖκες ἀπέθανον.	Les hommes et les femmes sont morts.
Ὁ οἶνος πωλεῖται καλά.	Le vin se vend bien.
Ὁ ζῦθος θὰ πωληθῇ καλὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος.	La bière se vendra bien l'année prochaine.
Ἡ θύρα αὕτη κλείεται (κ. κλείει) εὐκόλως.	Cette porte se ferme facilement.
Τὸ παράθυρον τοῦτο δὲν ἀνοίγεται (κ. ἀνοίγει) εὐκόλως.	Cette fenêtre ne s'ouvre pas facilement.
Ἡ εἰκὼν αὕτη φαίνεται μακρόθεν.	Ce tableau se voit de loin.
Μακρόθεν.	De loin.
Τὰ ἐνδύματα τοῦ χειμῶνος δὲν φοροῦνται τὸ θέρος.	Les vêtements d'hiver ne se portent pas en été.
Τοῦτο δὲν λέγεται.	Cela ne se dit pas.
Τοῦτο δὲν ἐννοεῖται.	Cela ne se conçoit pas.
Συλλαμβάνειν, ἐννοεῖν.	*Concevoir*, γ'. *conçu.*
Τοῦτο εἶναι δῆλον.	C'est clair.
Κατὰ τὰς περιστάσεις.	Selon les circonstances.
Ἡ περίστασις.	La circonstance.
Κατὰ τὴν περίστασιν. / Ἐξαρτᾶται ἐκ...	C'est selon.
Εὔθυμος, χαίρων.	Bien aise (de πρὸ ἀπαρεμφ.).
Εὐχαριστημένος.	Content (de πρὸ ἀπαρ.).
Δυσηρεστημένος, λυπημένος.	Fâché.
Εἶσθε πλούσιος;	Êtes-vous riche?
Εἶμαι.	Je le suis.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εἶναι ὡραῖαι αἱ γυναῖκες;	Les femmes sont-elles belles?
Εἶναι· εἶναι πλούσιαι καὶ ὡραῖαι.	Elles le sont; elles sont riches et belles.
Εἶσθε ἀπὸ τὴν Γαλλίαν;	Êtes-vous de France?
Εἶμαι (ἐκεῖθεν).	J'en suis.
Ἀπὸ τίνα τόπον εἶναι (αὕτη);	De quel pays est-elle?
Εἶναι ἀπὸ τὴν Γαλλίαν.	Elle est de France.
Θὰ ἐλυπεῖσθε (θὰ σᾶς δυσηρέστει), ἂν ἤσθε πλούσιος;	Seriez-vous fâché, si vous étiez riche?
Δὲν θὰ ἐλυπούμην (δὲν θὰ μὲ δυσηρέστει) ἀναμφιβόλως.	Je n'en serais pas fâché sans doute.

Εἶναι τινὰ παρωργισμένον κατά τινος.	*Être fâché contre quelqu'un.*
Εἶναι τινὰ δυσηρεστημένον (θυμωμένον) διά τι.	*Être fâché de quelque chose.*
Κατὰ τίνος εἶσθε παρωργισμένος;	Contre qui êtes-vous faché?
Κατ' οὐδενὸς (κατὰ κανενός).	Contre personne.
Διατί λυπεῖσθε;	De quoi êtes-vous fâchés? (πλ.)
Λυπεῖσθε διότι τὸ ἐκάμετε;	Êtes-vous fâché (έν.) de l'avoir fait?
Λυποῦμαι δι' αὐτό.	J'en suis fâché.

Τίμιος, δίκαιος· εὐγενής.	Honnête.
Ἄτιμος· ἀγροῖκος.	Malhonnête.
Πολιτικὸς, εὐγενικός.	Poli.
Ἀπολίτευτος, δυσγενής.	Impoli.
Εὐτυχής. »	Heureux, (θ.) heureuse.
Δυστυχής. »	Malheureux, (θ.) —euse.
Εὔκολος.—Δύσκολος.	Facile.—Difficile.
Ὠφέλιμος.—Ἀνωφελής.	Utile.—Inutile.

Εἶναι ὠφέλιμον νὰ γράφῃ τις πολύ;	Est-il utile d'écrire beaucoup?
Εἶναι ὠφέλιμον.	C'est utile.
Εἶναι καλὸν (δίκαιον) νὰ λαμβάνῃ τις τὰ ξένα πράγματα;	Est-il bien de prendre le bien des autres?
Εἶναι κακὸν (ἄδικον).	C'est mal.
Δὲν εἶναι καλόν.	Ce n'est pas bien.
Ὀρθὸν, δίκαιον.—Κακὸν, ἄδικον.	Bien.—Mal.
Εἰς τί χρησιμεύει τοῦτο;	A quoi cela est-il bon?
Δὲν χρησιμεύει εἰς τίποτε.	Cela n'est bon à rien.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τί εἶναι τοῦτο;	Qu'est-ce que c'est que cela?
Δὲν ἐξεύρω τί εἶναι τοῦτο.	Je ne sais pas ce que c'est que cela.
Τί εἶναι τοῦτο;	Q'est-ce que c'est?
Δὲν ἐξεύρω τί εἶναι.	Je ne sais pas ce que c'est.
Πῶς ὀνομάζεσθε;	Comment vous appelez-vous?
Ὀνομάζομαι Κάρολος.	Je m'appelle Charles.
Πῶς ὀνομάζεται (αὕτη);	Comment s'appelle-t-elle?
Ὀνομάζεται...	Elle s'appelle...
Πῶς ὀνομάζεται τοῦτο Γαλλιστί;	Comment cela s'appelle-t-il en Français?
Πῶς λέγεται τοῦτο Ἑλληνιστί;	Comment dit-on cela en Grec?
Πῶς ὀνομάζεται τοῦτο;	Comment appelle-t-on cela?
Τὸ ἄνθος τοῦτο καλεῖται ἀνεμώνη.	Cette fleur s'appelle anémone.
Γεώργιος ὁ τρίτος.	Georges trois.
Λουδοβῖκος ὁ δέκατος τέταρτος.	Louis quatorze.
Ἑρρῖκος ὁ τέταρτος.	Henri quatre.

Παρατ. ρβ'. Ἐπὶ χρονολογικῆς σειρᾶς βασιλέων οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ἀνάρθρως, ὅπερ ἡμεῖς ἐκφράζομεν διὰ τῶν τακτικῶν ἐνάρθρως. Λέγουσιν ὅμως καὶ ἐκεῖνοι διὰ μὲν τὸν πρῶτον premier, καὶ διὰ τὸν δεύτερον second ἢ deux ἀδιαφόρως. Τὸ δὲ Quint ἀντὶ τοῦ Cinq μεταχειρίζονται προκειμένου τοῦ λόγου περὶ Καρόλου τοῦ Ε'. (Charles-Quint). καὶ περὶ τοῦ Πάπα Σίξτου τοῦ Ε'. (Sixte-Quint).

Ἑρρῖκος ὁ πρῶτος.	Henri premier.
Ἑρρῖκος ὁ δεύτερος.	Henri second ἢ deux.
Κάρολος ὁ πέμπτος ὡμίλει εὐχερῶς διαφόρους γλώσσας Εὐρωπαϊκάς.	Charles-Quint parlait couramment plusieurs langues Européennes.
Ὁ Εὐρωπαῖος—ἡ Εὐρωπαία.	Un Européen—une Européenne.
Εὐκόλως, εὐχερῶς.	Couramment.
Μᾶλλον ἢ... ἀντὶ νὰ...	*Plutôt que...*
Μᾶλλον παρὰ νὰ...	Plutôt que de...
Παρὰ νὰ ἀσωτεύσω τὰ χρήματά μου, προτιμῶ νὰ τὰ φυλάξω.	Plutôt que de dissiper mon argent, je le garderai.
Προτιμῶ νὰ τὸν πληρώσω παρὰ νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.	Je le paierai plutôt que d'y aller.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Προτιμῶ νὰ καύσω τὸ ἔνδυμα παρὰ νὰ τὸ φορέσω.	Je brûlerai plutôt l'habit que de le porter.
Ἔφθασε ταχύτερον ἀπὸ ἐμέ.	Il est arrivé plutôt que moi.
Ἔνδυμα μισοπαλαιωμένον.	Un habit à demi usé.
Κάμνειν ἀτελῆ πράγματα. Μισοτελειόνειν τὰ πράγματα.	Faire les choses à demi.

ΘΕΜΑ 190.

Τί ἔγινεν ὁ θεῖός σας; — Θὰ σᾶς εἴπω τί ἀπέγινεν. Ἰδοὺ ἡ καθέρα ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκάθητο (être assis, Μαθ. ΝΗ'.). — Ἀπέθανεν; — Ἀπέθανε. — Πότε ἀπέθανεν; — Ἀπέθανε πρὸ δύο ἐτῶν. — Λυποῦμαι πολὺ (j'en suis très affligé). — Διατί δὲν κάθησθε; — Ἂν θέλητε νὰ σταθῆτε πλησίον μου (auprès de moi), θὰ καθήσω, ἀλλ' ἂν ἀναχωρήσητε θὰ ἀναχωρήσω μαζῆ σας. — Τί ἔγινεν ἡ θεία σας; — Δὲν ἐξεύρω τί ἔγινε. — Θέλετε νὰ μοὶ εἰπῆτε τί ἔγινεν ἡ ἀδελφή σας; — Θέλω νὰ σᾶς εἰπω τί ἔγινεν. — Ἀπέθανε; — Δὲν ἀπέθανε. — Τί ἔγινεν; — Ὑπῆγεν εἰς τὴν Βενετίαν. — Τί ἔγιναν αἱ ἀδελφαί σας; — Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἰπω τί ἔγιναν, διότι εἶναι δύο ἔτη ἀφότου δὲν τὰς εἶδον. — Ζῶσιν οἱ γονεῖς σας; — Ἀπέθανον. — Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἀπέθανεν ἡ ἀδελφή σας; — Εἶναι ἓξ μῆνες ἀφότου ἀπέθανεν. — Ἐπωλεῖτο ὁ οἶνος καλὰ πέρυσι; — Δὲν ἐπωλεῖτο τόσον καλὰ (pas trop bien), ἀλλὰ θὰ πωληθῆ καλήτερα τὸν ἐρχόμενον χρόνον, διότι θὰ ἦναι πολὺς καὶ δὲν θὰ ἦναι ἀκριβός. — Διατί ἀνοίγεις τὴν θύραν; — Δὲν βλέπετε πῶς (comme) καπνίζει ἐδῶ; — Τὸ βλέπω, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀνοίξῃς τὸ παράθυρον ἀντὶ νὰ ἀνοίξῃς τὴν θύραν. — Τὸ παράθυρον δὲν ἀνοίγει εὐκόλως, διὰ τοῦτο ἀνοίγω τὴν θύραν. — Πότε θὰ τὴν κλείσῃς; — Θὰ τὴν κλείσω, ἅμα λείψῃ ὁ καπνός (aussitôt qu'il n'y aura plus de fumée). — Ἐπηγαίνετε συχνὰ εἰς τὸ (ὀ)ψάρευμα, ὅτε ἤσθε εἰς τὴν χώραν ἐκείνην; — Ἐπηγαίνομεν συχνὰ εἰς τὸ κυνήγιον καὶ εἰς τὸ ὀψάρευμα. — Ἂν θέλητε νὰ ἔλθητε μαζῆ μας εἰς τὴν ἐξοχὴν, θὰ ἴδητε τὸν πύργον τοῦ πατρός μου. — Εἶσθε πολλὰ εὐγενὴς (très-poli), ἀλλ' εἶδον ἤδη τὸ πύργον τοῦτον.

ΘΕΜΑ 191.

Πότε εἴδετε τὸν πύργον τοῦ πατρός μου; — Τὸν εἶδον ὁδοιπορῶν πέρυσι. Εἶναι πολὺ ὡραῖος πύργος, καὶ φαίνεται μακρόθεν. — Πῶς λέγεται τοῦτο; — Τοῦτο δὲν λέγεται· τοῦτο δὲν ἐννοεῖται. — Δὲν δύναταί τις νὰ ἐκφράζῃ τὰ πάντα, (tout dire) εἰς τὴν γλῶσσάν σας; —

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δύναται νὰ ἐκφράζῃ τὰ πάντα, ἀλλ' ὄχι καθὼς εἰς τὴν ἰδικήν σας. — Θὰ σηκωθῆτε αὔριον ἐνωρίς; — Κατὰ τὴν περίστασιν· ἂν πλαγιάσω ἐνωρίς, θὰ σηκωθῶ ἐνωρίς· ἀλλ' ἂν πλαγιάσω ἀργά, θὰ σηκωθῶ ἀργά. — Θὰ ἀγαπήσητε τὰ τέκνα μου; — Ἂν ἦναι φρόνιμα, θὰ τὰ ἀγαπήσω. — Θὰ γευματίσητε μαζῆ μας αὔριον; — Ἂν ἑτοιμάσατε (faire préparer) τὰ φαγητὰ τὰ ὁποῖα ἀγαπῶ, θὰ γευματίσω μαζῆ σας. — Ἀνεγνώσατε ἤδη τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἐλάβετε τὸ πρωΐ; — Δὲν τὴν ἤνοιξα ἀκόμη. — Πότε θὰ τὴν ἀναγνώσητε; — Θὰ τὴν ἀναγνώσω ἅμα εὐκαιρήσω. — Εἰς τί χρησιμεύει τοῦτο; — Δὲν χρησιμεύει εἰς οὐδέν. — Διατί τὸ ἀνελέξατε; — Τὸ ἀνέλεξα διὰ νὰ σᾶς τὸ δείξω. — Δύνασθε νὰ εἴπητε τί εἶναι (ce que c'est); — Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς τὸ εἴπω, διότι δὲν τὸ ἐξεύρω· ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσω (demander à, Μαθ. Μ'.) τὸν ἀδελφόν μου, ὅστις θὰ μᾶς τὸ εἴπῃ. — Ποῦ τὸ ηὕρετε; — Τὸ ηὗρον ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ πλησίον τοῦ δάσους. — Τὸ παρετηρήσατε μακρόθεν; — Δὲν εἶχον ἀνάγκην (je n'avais pas besoin) νὰ τὸ παρατηρήσω μακρόθεν, διότι διέβαινον κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ. — Εἴδετε ποτὲ τοιοῦτον πρᾶγμα; — Ποτέ. — Ὠφελεῖ νὰ ὁμιλῇ τις πολύ; — Κατὰ τὴν περίστασιν· ὅταν θέλῃ τις νὰ μάθῃ ξένην τινὰ γλῶσσαν, εἶναι ὠφέλιμον νὰ ὁμιλῇ πολύ. — Εἶναι ὠφέλιμον ἐπίσης νὰ γράφῃ τις, ὡς καὶ (que) νὰ ὁμιλῇ; — Εἶναι ὠφελιμώτερον νὰ ὁμιλῇ τις παρὰ νὰ γράφῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ μάθῃ ξένην τινὰ γλῶσσαν, πρέπει νὰ κάμῃ ἀμφότερα (l'un et l'autre). — Εἶναι ὠφέλιμον νὰ γράφῃ τις ὅτι λέγει; — Τοῦτο εἶναι ἀνωφελές.

ΘΕΜΑ 192.

Πόθεν (où) ἐπήρετε τὸ βιβλίον τοῦτο; — Τὸ ἐπῆρα ἀπὸ (dans) τὸ δωμάτιον τῆς φίλης σας. — Εἶναι καλὸν νὰ παίρνῃ τις τὰ τῶν ἄλλων; — Δὲν εἶναι καλόν, τὸ γνωρίζω, ἀλλ' εἶχον ἀνάγκην αὐτοῦ, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ φίλη σας δὲν θὰ θυμώσῃ δι' αὐτό, διότι θὰ τῆς τὸ ἐπιστρέψω ἅμα τὸ ἀναγνώσω (Μάθ. ΝΗ'.). — Πῶς ὀνομάζεσθε; — Ὀνομάζομαι Γουλιέλμος. — Πῶς ὀνομάζεται ἡ ἀδελφή σας; — Ὀνομάζεται Λεονώρα (Léonore). — Διατί παραπονεῖται ὁ Κάρολος κατὰ τῆς ἀδελφῆς του; — Διότι ἐπῆρε τὰ κονδύλιά του. — Κατὰ τίνος (de qui) παραπονοῦνται τὰ παιδία ταῦτα; — Ὁ Φραγκίσκος (François) παραπονεῖται κατὰ τῆς Μαρίας καὶ ἡ Μαρία κατὰ τοῦ Φραγκίσκου. — Τίς ἔχει δίκαιον; — Καὶ οἱ δύο ἔχουσιν ἄδικον (ils ont tort tous deux), διότι ἡ Μαρία θέλει νὰ πάρῃ τὰ βιβλία τοῦ Φραγκίσκου, καὶ ὁ Φραγκίσκος τὰ τῆς Μαρίας. — Εἰς ποῖον ἐδανείσατε τὰ πονήματα τοῦ (les œuvres de) Ῥακίνου (Racine); — Τὸν πρῶτον τόμον ἐδάνεισα εἰς τὸν Γεώργιον, καὶ τὸν δεύτερον εἰς τὴν Ἑλένην (à Hélène). — Πῶς λέγεται τοῦτο Γαλλιστί;

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

—Λέγεται οὕτω (ἔτσι ainsi).—Πῶς λέγεται τοῦτο εἰς τὴν γερμανικήν (en allemand);—Τοῦτο δὲν λέγεται εἰς τὴν Γερμανικήν.—Σᾶς ἔφερεν ὁ ράπτης τὸ καινούριον ἔνδυμά σας;—Μοὶ τὸ ἔφερεν, ἀλλὰ δὲν μοὶ πηγαίνει καλά.—Θὰ σᾶς κάμῃ ἄλλο;—Θὰ μοὶ κάμῃ ἄλλο, διότι ἀντὶ νὰ τὸ φορέσω, προτιμῶ νὰ τὸ χαρίσω (donner).—Θὰ μεταχειρισθῆτε τὸν ἵππον τοῦτον;—Δὲν θὰ τὸν μεταχειρισθῶ.—Διατί δὲν θὰ τὸν μεταχειρισθῆτε;—Διότι δὲν μοὶ κάμνει (convenir).—Θὰ τὸ πληρώσητε;—Προτιμῶ νὰ τὸ πληρώσω παρὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῶ.—Εἰς τίνα ἀνήκουσι (à qui appartiennent) τὰ ὡραῖα ταῦτα βιβλία;—Ἀνήκουσιν εἰς τὸν Ἀντώνιον (Antoine).—Τίς τοῦ τὰ ἔδωκεν;—Ὁ πατήρ του.—Θὰ τὰ ἀναγνώσῃ;—Προτιμᾷ νὰ τὰ σχίσῃ παρὰ νὰ τὰ ἀναγνώσῃ.—Ποῖος σᾶς εἶπε τοῦτο;—Μοὶ τὸ εἶπεν ὁ ἴδιος (lui-même).

ΘΕΜΑ 193.

Ἀπὸ τί τόπον εἶναι αὕτη ἡ κυρία (la dame);—Εἶναι ἀπὸ τὴν Γαλλίαν.—Εἶσθε ἀπὸ τὴν Γαλλίαν;—Ὄχι, εἶμαι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.—Διατί δὲν δίδετε νὰ διορθώσωσι τὰ ἐνδύματά σας;—Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον, διότι χρειάζομαι νέα ἐνδύματα.—Τὸ ἔνδυμα τὸ ὁποῖον φορεῖτε δὲν εἶναι καλόν;—Εἶναι μισοπαλαιωμένον ἔνδυμα, καὶ δὲν ἀξίζει τίποτε.—Θὰ ἐλυπεῖσθε, ἂν ἔφθανε σήμερον ἡ μήτηρ σας;—Δὲν θὰ ἐλυπούμην.—Θὰ ἐλυπεῖτο ἡ ἀδελφή σας, ἂν ἦτο πλουσία;—Δὲν θὰ ἐλυπεῖτο.—Εἶσθε θυμωμένος μὲ κανένα;—Εἶμαι θυμωμένος μὲ τὴν Ἑλένην, ἥτις ὑπῆγεν εἰς τὸ μελόδραμα χωρὶς νὰ μοὶ εἴπῃ οὐδέν.—Ποῦ ἦσθε ὅτε ἐξῆλθεν;—Ἤμην εἰς τὸ δωμάτιόν μου.—Σᾶς βεβαιῶ ὅτι λυπεῖται πολὺ δι' αὐτό· ἂν ἤξευρεν ὅτι ἦσθε εἰς τὸ δωμάτιόν σας, ἤθελε σᾶς φωνάξει διὰ νὰ σᾶς πάρῃ (mener) μαζῆ της εἰς τὸ μελόδραμα.—Κάρολος ὁ πέμπτος, ὅστις ὡμίλει εὐχερῶς διαφόρους εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ἐσυνείθιζε νὰ λέγῃ (avait coutume de dire), ὅτι ἔπρεπε νὰ ὁμιλῇ τις Ἱσπανικὰ μὲ τοὺς θεούς, Ἰταλικὰ μὲ τὴν φίλην του (avec son amie), Γαλλικὰ μὲ τοὺς φίλους του, Γερμανικὰ μὲ τοὺς στρατιώτας, Ἀγγλικὰ μὲ τὰς χῆνας (une oie), Οὐγγρικὰ (hongrois) μὲ τοὺς ἵππους καὶ Βοημικὰ (bohémien) μὲ τὸν διάβολον (le diable).

ΜΑΘΗΜΑ ΞΒ'. LEÇON LXII.

Ὡς πρὸς, τὸ κατὰ, ὅσον διὰ...	*Quant à...*
Ὡς πρὸς τοῦτο, δὲν ἐξεύρω τί νὰ εἴπω.	Quant à cela, je ne sais que dire.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. γγ'. Ἐπὶ ἀρνήσει πολλάκις τίθεται τὸ que πρὸ ἀπαρεμφάτου σημαῖνον τὸ ἡμέτερον *τί* τὸ δὲ pas κατὰ τοιαύτην περίστασιν παραλείπεται.

Δὲν ἐξεύρω τί νὰ κάμω.	Je ne sais que faire.
Δὲν ἐξεύρει τί νὰ ἀποκριθῇ.	Il ne sait que répondre.
Δὲν ἐξεύρομεν τί νὰ ἀγοράσωμεν.	Nous ne savons qu'acheter.
Δὲν ἐξεύρει (αὕτη) τί νὰ ἀναγνώσῃ.	Elle ne sait que lire.
Δὲν ἐξεύρω ποῦ νὰ ὑπάγω.	Je ne sais où aller.
Ἀποθνήσκειν ἀπό τινα ἀσθένειαν.	Mourir d'une maladie.
Ἀπέθανεν ἀπὸ εὐλογίας.	Il est mort de la petite vérole.
Ἡ εὐλογία.	La petite vérole.
Ὁ πυρετὸς, ἡ θέρμη.	La fièvre.
Ὁ διαλείπων πυρετός.	La fièvre intermittente.
Ἡ προσβολὴ ἀποπληξίας.	L'attaque d'apoplexie.
Ἡ ἀποπληξία.	L'apoplexie.
Προσεβλήθη ἀπὸ πυρετόν.	Il avait un accès de fièvre.
Ἡ θέρμη τὸν κατέλαβε (κ. ἐπίασε).	La fièvre l'a pris.
Ἡ θέρμη τὸν κατέλαβε καὶ πάλιν (κ. τὸν ἐπίασε πάλιν).	La fièvre l'a repris.
Ἡ θέρμη τὴν κατέλαβε πάλιν.	La fièvre l'a reprise.
Προσβάλλειν, κτυπᾶν.	*Frapper. α'.*
Προσεβλήθη ἀπὸ ἀποπληξίαν (κ. τοῦ ἦλθεν ἢ τοῦ κατέβη ἀποπληξία).	Il a été frappé d'apoplexie.
Τί τῷ συνέβη;	Que lui est-il arrivé?
Τῷ συνέβη δυστύχημα.	Il lui est arrivé un accident.
Συνέβη κάτι.	Il est arrivé quelque chose.
Οὐδὲν συνέβη.	Il n'est rien arrivé.
Εἶσθε βέβαιος;	En êtes-vous sûr?
Βέβαιος—βεβαία.	Sûr—sûre.
Εἶναι τινὰ βέβαιον περί τινος πράγματος.	Être sûr de quelque chose.
Εἶμαι βέβαιος.	J'en suis sûr ἢ certain.
Εἶμαι βέβαιος περὶ τούτου.	Je suis sûr de cela.
Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἔφθασεν.	Je suis sûr qu'il est arrivé.
Ἐχθέειν, χύνειν.	*Verser. α'.*
Τὸ δάκρυον.	Une larme.
Χύνειν δάκρυα, δακρύειν.	Verser des larmes.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Κερᾶν.	Verser à boire.
Κερ(ν)ῶ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.	Je verse à boire à cet homme.
Δακρύων, δακρύουσα.	Les larmes aux yeux.
(κ. λ. μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς).	
Γλυκὺς, ἡδὺς—τερπνός.	Doux, (θ.) douce.
Ξινός.—Πικρός.	Sur.—Amer.
Γλυκὺς οἶνος.	Du vin doux.
Τερπνὸς ἀήρ (Μεταφ. πρᾶον ἦθος).	Un air doux.
Γλυκὺς ὕπνος.	Un doux sommeil.
Τερπνὸς ζέφυρος.	Un doux zéphyr.
Τίποτε δὲν κάμνει τὴν ζωὴν τοσοῦτον γλυκεῖαν, ὅσον ἡ συναναστροφὴ καὶ ἡ σχέσις τῶν φίλων μας.	Rien ne rend la vie si douce que la société et le commerce de nos amis.
Ὑπάγειν εἰς.	*Se rendre à ...*
Ὑπάγειν εἰς τὸ στράτευμα, εἰς τὸ σύνταγμά του.	Se rendre à l'armée, à son régiment.
Στρατὸς, σύνταγμα.	Une armée, un régiment.
Ὑπῆγα εἰς τὸ μέρος τοῦτο.	Je me suis rendu à cet endroit.
Ὑπῆγεν ἐκεῖ.	Il s'y est rendu.
Βοᾶν, κραυγάζειν, φωνάζειν.	*Crier.* α'.
Βοηθεῖν.	*Aider.* α'. (Μετὰ αἰτιατ.) (Πρὸ ἀπαρεμφ. λαμβάνει ὰ).
Θέλω νὰ σᾶς βοηθήσω νὰ ἐργασθῆτε.	Je veux vous aider à travailler.
Τὸν βοηθεῖ νὰ τὸ κάμῃ.	Il l'aide à le faire.
Σᾶς βοηθῶ νὰ γράψητε.	Je vous aide à écrire.
Κράζειν πρὸς βοήθειαν.	Crier à l'aide.
Ἐπικαλεῖσθαι βοήθειαν.	Appeler au secours.
Ζητεῖν βοήθειαν.	Demander du secours.
Ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικουρία.	L'aide, le secours.
Ἀρέσκειν.	Plaire. δ'.
Ἂν ἀγαπᾶτε.	S'il vous plaît.
Εὐαρεστεῖσθε νὰ μοὶ δώσητε τὸ πινάκιον τοῦτο;	Voulez-vous avoir la bonté de me passer ce plat?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μοὶ δίδετε τὸ πινάκιον τοῦτο, ἂν ἀγαπᾶτε; — Voulez-vous me passer ce plat, s'il vous plaît?

Ὅπως ἀγαπᾶτε. / Ὅπως σᾶς φαίνεται ἀρεσόν. — Comme il vous plaira.

Καθήσατε, ἂν ἀγαπᾶτε. — Asseyez-vous, s'il vous plaît.

Ἐρευνᾶν, πληροφορεῖσθαι περί τινος. — *S'informer a'. de quelqu'un.*

Ἐμπιστεύεσθαι εἴς τινα. — *Se fier a'. à quelqu'un.*

Μὴ ἐμπιστεύεσθαι εἴς τινα. — Ne pas se fier à quelqu'un.

Ἀπιστεῖν πρός τινα. — Se défier de quelqu'un.

Ἐμπιστεύεσθε εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; — Vous fiez-vous à cet homme?

Ἐμπιστεύομαι εἰς αὐτόν. — Je me fie à lui.

Ἐμπιστεύεται εἰς ἐμέ. — Il se fie à moi.

Δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστευώμεθα (νὰ ἐμπίστεύηταί τις) εἰς ὅλον τὸν κόσμον. — Il ne faut pas se fier à tout le monde.

Κρούειν τὴν θύραν. — *Frapper à la porte.*

Γελᾶν περί τινος πράγματος. — *Rire de quelque chose.*

Π. Μ. *Ri.* Ἐν. Μ. *Riant.*

Γελῶ, γελᾷς, γελᾷ. — Je ris, tu ris, il rit.

Γελᾶτε περὶ τούτου; — Riez vous de cela?

Γελῶ. — J'en ris.

Περὶ τίνος γελῶσι; — De quoi rient-ils?

Χλευάζειν, περιγελᾶν τινὰ κατὰ πρόσωπον. — *Rire au nez de quelqu'un.*

Τὸν ἐχλευάσαμεν κατὰ πρόσωπον. — Nous lui avons ri au nez.

Περιγελᾶν, ἢ περιπαίζειν τινά. — *Se rire ou se moquer de quelqu'un.*

Σᾶς περιγελῶ ἢ σᾶς περιπαίζω. (Δὲν σᾶς ψηφῶ). — Je me ris de vous. / Je me moque de vous.

Μᾶς ἐπεριγελᾶτε; — Vous riiez-vous de nous?

Δὲν σᾶς περιγελῶμεν. — Nous ne nous rions pas de vous.

Μεστὸς, πλήρης (γεμάτος). — Plein, pleine.

Βιβλίον πλῆρες σφαλμάτων. — Un livre plein de fautes.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχειν τὰ μέσα.	*Avoir les moyens.* (Πρὸ ἀπαρεμφ. de).
Ἔχετε τα μεσα νὰ ἀγοράσητε τὸν ἵππον τοῦτον;	Avez-vous les moyens d'acheter ce cheval?
Ἔχω τὰ μέσα.	J'en ai les moyens.
Δὲν ἔχω τὰ μέσα.	Je n'en ai pas les moyens.
Τίς (ποῖος) εἶναι αὐτοῦ;	Qui est là?
Ἐγὼ εἶμαι.	C'est moi.
Δὲν εἶμαι ἐγώ.	Ce n'est pas moi.
Αὐτὸς (ἐκεῖνος) εἶναι;	Est-ce lui?
Οἱ ἀδελφοί σας εἶναι;	Sont-ce vos frères? / Est-ce que ce sont vos frères?
Αὐτοὶ (ἢ ἐκεῖνοι) εἶναι.	Ce sont eux.
Δὲν εἶναι αὐτοὶ (ἢ ἐκεῖνοι).	Ce ne sont pas eux.
Αὐτὴ (ἢ ἐκείνη) εἶναι;	Est-ce elle?
Αὐτὴ (ἢ ἐκείνη) εἶναι.	C'est elle.
Δὲν εἶναι ἐκείνη.	Ce n'est pas elle.
Αἱ ἀδελφαί σας εἶναι;	Sont-ce vos sœurs? / Est-ce que ce sont vos sœurs?
Ἐκεῖναι εἶναι.	Ce sont elles.
Δὲν εἶναι ἐκεῖναι.	Ce ne sont pas elles.
Ἐγὼ εἶμαι ὁ ὁμιλῶν. (κ. λ. ὅστις ὁμιλῶ).	C'est moi qui parle.
Ἐκεῖνοι εἶναι οἱ γελῶντες; (κ. λ. οἵτινες γελῶσι).	Sont-ce eux qui rient? / Est-ce que ce sont eux qni rient?
Ἐκεῖναι εἶναι αἱ γελῶσαι; (κ. λ. αἵτινες γελῶσιν).	Sont-ce elles qui rient? / Est-ce que ce sont elles qui rient?
Ὑμεῖς γελᾶτε.	C'est vous qui riez.
Σὺ τὸ ἔκαμες. (κ. λ. σὺ εἶσαι ὅστις τὸ ἔκαμες).	C'est toi qui l'as fait.
Ὑμεῖς, Κύριοι, τὸ εἴπατε. (κ. λ. σεῖς εἶσθε, Κ. οἵτινες τὸ . . .)	C'est vous, Messieurs, qui avez dit cela.
Ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ μανθάνομεν Γαλλικά.	Mon frère et moi nous apprenons le français.

Παρατ. ρδ'. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία ἐπαναλαμβάνεται πρὸ τοῦ ῥήματος, ὅταν τοῦτο ἔχῃ δύο ἢ καὶ πλειότερα ὑποκείμενα διαφόρων προσώπων.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὑμεῖς καὶ ἐγὼ θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν ἐξοχήν. — Vous et moi nous irons à la campagne.

Ὑμεῖς καὶ ἐκεῖνος θὰ μείνητε εἰς τὴν οἰκίαν. — Vous et lui vous resterez à la maison.

Ὑμεῖς μὲν θὰ ὑπάγητε εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἐγὼ δὲ θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν πόλιν. — Vous irez à la campagne, et moi je reviendrai à la ville.

Κυρία τις, Κυρία τῆς αὐλῆς. — Une dame; une dame de la cour.

Τί ἐκάμνετε ὅτε ἦτον ἐδῶ ὁ διδάσκαλός σας; — Que faisiez-vous quand votre instituteur était ici?

Τίποτε δὲν ἔκαμνον. — Je ne faisais rien.

Τί ἐλέγετε; — Que disiez-vous?

Οὐδὲν ἔλεγον (τίποτε δὲν ἔλεγον). — Je ne disais rien.

ΘΕΜΑ 194.

Ἀπὸ τί ἀσθένειαν (maladie) ἀπέθανεν ἡ ἀδελφή σας; — Ἀπέθανεν ἀπὸ (de la) πυρετόν. — Πῶς ἔχει (πῶς εἶναι) ὁ ἀδελφός σας; — Ὁ ἀδελφός μου δὲν ζῇ πλέον. Ἀπέθανε πρὸ τριῶν μηνῶν. — Μοὶ φαίνεται παράξενον (j'en suis étonné), διότι ἦτο πολὺ καλὰ τὸ παρελθὸν θέρος, ὅτε ἤμην εἰς τὴν ἐξοχήν. — Ἀπὸ τί (de quoi) ἀπέθανεν; — Ἀπέθανεν ἀπὸ ἀποπληξίαν. — Πῶς εἶναι ἡ μήτηρ τοῦ φίλου σας; — Δὲν εἶναι καλὰ, προχθὲς τὴν κατέλαβεν (ἐπίασεν) ἡ θέρμη καὶ σήμερον τὸ πρωῒ τὴν κατέλαβεν (ἐπίασε) πάλιν. — Ἔχει διαλείποντα πυρετόν; — Δὲν γνωρίζω, ἀλλὰ τῆς ἔρχεται συχνὰ (elle a souvent des accès de) πυρετός. — Τί ἔγινεν ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν εἶδον εἰς τῆς μητρός σας; — Ἀπέθανεν ἀπὸ εὐλογίας. — Μανθάνουσιν οἱ μαθηταί σας τὰ θέματά των ἐκ στήθους; — Προτιμοῦν νὰ τὰ σχίσωσι μᾶλλον παρὰ νὰ τὰ μάθωσιν ἐκ στήθους. — Τί μὲ ζητεῖ ὁ ἄνθρωπος οὗτος; — Σᾶς ζητεῖ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα τῷ χρεωστεῖτε. — Ἂν θέλῃ νὰ ἔλθῃ (se rendre) αὔριον τὸ πρωῒ εἰς τὴν οἰκίαν μου, θὰ τῷ πληρώσω ὅ,τι τῷ χρεωστῶ. — Προτιμᾷ νὰ χάσῃ τὰ χρήματά του παρὰ νὰ ἔλθῃ ἐκεῖ (s'y rendre). — Διατί ἡ μήτηρ τοῦ παλαιοῦ ὑπηρέτου μας χύνει δάκρυα (δακρύει); — Χύνει δάκρυα, διότι ὁ γέρων ἱερεὺς (le vieil ecclésiastique) ὅστις τὴν εὐηργέτει τόσον (qui lui faisait tant de bien), ἀπέθανε πρό τινων ἡμερῶν. — Ἀπὸ τί ἀσθένειαν ἀπέθανε; — Τῷ ἦλθεν ἀποπληξία. — Ἐβοηθήσατε τὸν ἀδελφόν σας νὰ γράψῃ τὰ γράμματά του; — Τὸν ἐβοήθησα. — Θὰ μὲ βοηθῆτε νὰ ἐργάζωμαι, ὅταν θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν πόλιν; — Θὰ σᾶς βοηθῶ νὰ ἐργάζησθε, ἂν μὲ βοηθῆτε νὰ πορίζωμαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 195.

Ἠρευνήσατε (s'informer) περὶ τοῦ ἐμπόρου ὅστις πωλεῖ τόσον εὐθηνά; — Ἠρεύνησα περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἠδυνήθη νὰ μὲ εἴπῃ τί ἔγινε. — Ποῦ κατῴκει ὅτε ἤσθε ἐδῶ πρὸ τριῶν ἐτῶν; — Κατῴκει τότε (alors) εἰς τὴν ὁδὸν Καρόλου (rue Charles), Ἀριθ. 57. — Πῶς σᾶς φαίνεται (trouver) ὁ οἶνος οὗτος; — Μοὶ φαίνεται (ΜΑ') πολὺ καλός, ἀλλ' εἶναι ὀλίγον ξινός. — Πῶς φαίνονται εἰς τὴν ἀδελφήν σας τὰ μῆλα (la pomme) ταῦτα; — Τῇ φαίνονται πολὺ καλά, ἀλλὰ λέγει ὅτι εἶναι σχεδὸν γλυκύτερα τοῦ δέοντος (un peu trop douces). — Εὐαρεστεῖσθε νὰ μοὶ δώσητε τὸ πινάκιον τοῦτο; — Μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν. — Νὰ σᾶς δώσω (faut-il vous passer) τὰ ὀψάρια ταῦτα; — Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ τὰ δώσητε (passer). — Νὰ δώσω τὸν ἄρτον εἰς τὴν ἀδελφήν σας; — Θὰ τὴν ὑποχρεώσητε (vous lui ferez plaisir) ἂν (de) τῆς τὸν δώσητε. — Πῶς φαίνονται τὰ φαγητά μας εἰς τὴν μητέρα σας; — Τῇ φαίνονται πολὺ καλά, ἀλλὰ λέγει ὅτι ἔφαγεν ἀρκετά. — Τί μὲ ζητεῖτε; — Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ δώσητε πολλὰ ὀλίγον (un petit morceau) ἀπὸ αὐτὸ τὸ πρόβειον. — Μοὶ εἴδετε τὴν φιάλην, ἂν ἀγαπᾶτε; — Δὲν ἐπίετε ἀρκετά; — Ὄχι ἀκόμη, διότι διψῶ ἀκόμη. — Νὰ σᾶς βάλω (faut-il vous verser) οἶνον; — Ὄχι, μὲ ἀρέσκει περισσότερον (j'aime mieux) ὁ ζῦθος. — Διατί δὲν τρώγετε; — Δὲν ἐξεύρω τί νὰ φάγω. — Τίς κρούει (κ. κτυπᾷ) εἰς τὴν θύραν; — Ξένος τις (c'est un). — Διατί φωνάζει; — Φωνάζει διότι τῷ συνέβη μέγα δυστύχημα. — Τί σᾶς συνέβη; — Δὲν μοὶ συνέβη οὐδέν. — Ποῦ θὰ ὑπάγητε τὸ ἑσπέρας; — Δὲν ἐξεύρω ποῦ θὰ ὑπάγωσι· τὸ κατ' ἐμὲ, θὰ ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον. — Διατί πηγαίνετε εἰς τὴν πόλιν; — Πηγαίνω διὰ νὰ ἀγοράσω βιβλία. — Θέλετε νὰ ἔλθητε (ὑπάγητε) μαζῆ μου; — Θέλω νὰ ἔλθω μαζῆ σας, ἀλλὰ δὲν ἐξεύρω τί νὰ κάμω ἐκεῖ.

ΘΕΜΑ 196.

Πρέπει νὰ πωλήσω ἐπὶ πιστώσει εἰς τὸν ἄνθρωπον; — Δύνασθε νὰ τῷ πωλήσητε, ἀλλ' ὄχι ἐπὶ πιστώσει· δὲν πρέπει νὰ τῷ ἐμπιστευθῆτε, διότι δὲν θὰ σᾶς πληρώσῃ. — Ἠπάτησεν (tromper) ἤδη κανένα; — Ἠπάτησεν ἤδη πολλοὺς ἐμπόρους, οἵτινες τῷ ἐνεπιστεύθησαν. — Πρέπει νὰ ἐμπιστευθῶ εἰς τὰς κυρίας ταύτας; — Ἐμπορεῖτε νὰ τὰς ἐμπιστευθῆτε, ἀλλὰ τὸ κατ' ἐμὲ, δὲν θὰ τὰς (y) ἐμπιστευθῶ· διότι συχνὰ ἠπατήθην ὑπὸ τῶν (par les) γυναικῶν, καὶ διὰ τοῦτο λέγω· « δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστευώμεθα πρὸς πάντας. » — Ἐμπιστεύονται οἱ ἔμποροι εἰς ὑμᾶς; — Αὐτοὶ (ils) ἐμπιστεύονται εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ (je) ἐμ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πιστεύομαι εἰς αὐτούς.—Τίνα περιγελῶσιν οἱ κύριοι οὗτοι;—Περιγελῶσι τὰς κυρίας ταύτας, αἵτινες φοροῦσιν ἐρυθρὰν ἐσθῆτα μὲ κιτρίνας ταινίας.—Διατί μᾶς περιγελῶσιν οἱ ἄνθρωποι (gens) οὗτοι;—Μᾶς περιγελῶσι, διότι ὁμιλοῦμεν κακῶς.—Πρέπει τις νὰ περιπαίζῃ τοὺς ἀνθρώπους (des personnes), οἵτινες ὁμιλοῦσι κακῶς;—Δὲν πρέπει τις νὰ τοὺς περιπαίζῃ, πρέπει τοὐναντίον νὰ τοὺς ἀκούῃ, καὶ ἂν κάμνωσι λάθη, πρέπει νὰ τοὺς διορθόνῃ.—Διατί γελᾶτε;—Γελῶ διὰ τὸν πῖλόν σας· ἀπὸ πότε (depuis quand) (τὸν) φορεῖτε τόσον μέγαν;—Ἀφότου (depuis que) ἐπέστρεψα ἀπὸ τὴν Γερμανίαν.—Ἔχετε τὰ μέσα νὰ ἀγοράσητε ἕνα ἵππον καὶ μίαν ἅμαξαν;—Ἔχω τὰ μέσα.—Ἔχει ὁ ἀδελφός σας τὰ μέσα νὰ ἀγοράσῃ τὴν μεγάλην ταύτην οἰκίαν;—Δὲν ἔχει τὰ μέσα.—Θὰ ἀγοράσῃ ὁ ἐξάδελφός σας τὸν ἵππον τοῦτον;—Θὰ τὸν ἀγοράσῃ ἂν τῷ ἀρέσῃ (s'il lui couvient).—Ἐλάβετε τὴν ἐπιστολήν μου;—Τὴν ἔλαβον μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν· τὴν ἔδειξα δὲ εἰς τὸν τῆς Γαλλικῆς διδάσκαλόν μου, ὅστις ἐξεπλάγη (s'étonner), διότι δὲν εἶχεν οὐδὲ ἓν (une seule) λάθος.—Ἐλάβετε ἤδη τὰ πονήματα τοῦ Κορνηλλίου (de Corneille) καὶ τοῦ Βουαλὼ (de Boileau);—Ἔλαβον τὰ τοῦ Βουαλώ· ὅσον διὰ τὰ τοῦ Κορνηλλίου, ἐλπίζω νὰ τὰ λάβω τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

ΘΕΜΑ 197.

Σὺ (εἶσαι) Κάρολε, (ὅστις) ἐλέρωσες τὸ βιβλίον μου;—Δὲν τὸ ἐλέρωσα ἐγώ (δὲν εἶμαι ἐγώ)· ἡ μικρὰ ἀδελφή σας τὸ (c'est votre petite sœur qui l') ἐλέρωσε.—Τίς ἔθραυσε (casser) τὸ ὡραῖον μελανοδοχεῖόν μου;—Ἐγὼ τὸ ἔθραυσα.—Ὑμεῖς (est-ce vous....) ὡμιλήσατε περὶ ἐμοῦ;—Ἡμεῖς ὡμιλήσαμεν περὶ ὑμῶν, ἀλλὰ δὲν εἴπομεν ἄλλο εἰμὴ καλόν (du bien).—Τίς κρούει εἰς τὴν θύραν;—Ἐγὼ (c'est moi), θέλετε νὰ ἀνοίξητε;—Τί ἀγαπᾶτε (désirer);—Ἔρχομαι νὰ ζητήσω τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα μοὶ χρεωστεῖτε, καὶ τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα σᾶς ἐδάνεισα.—Ἂν εὐαρεστῆσθε νὰ ἔλθητε αὔριον, θὰ σᾶς ἀποδώσω ἀμφότερα (l'un et l'autre).—Ἡ (est-ce) ἀδελφή σας (qui) παίζει κύμβαλον;—Δὲν εἶναι ἐκείνη.—Τίς εἶναι;—Εἶναι ἡ ἐξαδέλφη μου.—Αἱ ἀδελφαί σας εἶναι αἱ ἐρχόμεναι;—Ἐκεῖναι εἶναι.—Οἱ γείτονές σας εἶναι οἱ περιπαίξαντες ἡμᾶς;—Δὲν εἶναι οἱ γείτονές μας.—Τίνες εἶναι;—Εἶναι αἱ θυγατέρες τῆς κομήσσης, τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς ἠγόρασε τὴν οἰκίαν σας.—Εἶναι αἱ κυρίαι περὶ τῶν ὁποίων μοὶ ὡμιλήσατε;—Ἐκεῖναι εἶναι.—Μανθάνετε τὴν Γερμανικήν;—Ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ τὴν μανθάνομεν.—Θὰ ὑπάγωμεν αὔριον εἰς τὴν ἐξοχήν;—Ἐγὼ θὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἐξοχὴν, ὑμεῖς δὲ θὰ μείνητε εἰς τὴν πόλιν.—Ἡ ἀδελφή μου καὶ ἐγὼ θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ μελόδραμα;—Ὑμεῖς μὲν καὶ ἐκείνη θὰ μεί-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πητε εἰς τὴν οἰκίαν, ὁ δὲ ἀδελφός σας θὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ μελόδραμα. — Τί ἐλέγετε, ὅτε σᾶς ἐμάλονεν ὁ διδάσκαλός σας; — Δὲν ἔλεγον οὐδὲν, διότι δὲν εἶχον νὰ εἴπω οὐδὲν, ἐπειδὴ δὲν εἶχον κάμει τὸ θέμα μου, καὶ εἶχε δίκαιον νὰ μὲ μαλόνῃ. — Τί ἐκάμνετε ἐνόσῳ (pendant qu') ἔλειπεν (il était dehors); — Ἔπαιζον βιολίον ἀντὶ νὰ κάμνω ὅ,τι μοὶ εἶχε δώσει νὰ κάμω. — Τί σᾶς εἶπεν ὁ ἀνεψιός μου; — Μοὶ εἶπεν ὅτι θὰ ἦτον ὁ εὐτυχέστατος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ἂν ἤξευρε τὴν Γαλλικὴν κλῶσσαν τὴν ὠφελιμωτάτην πασῶν τῶν γλωσσῶν.

ΜΑΘΗΜΑ ΞΓ'.

LEÇON LXIII.

Ἐπισπᾶν (ἐμπίπτειν εἰς) περιπλοκὰς, ἐμπλέκεσθαι (χ. ἐμπεριδεύεσθαι).

S'attirer (se faire) de mauvaises affaires.

Ἀπαλλάττεσθαι (χ. ξεμπεριδεύειν).

Se tirer d'affaire (s'en tirer d'embarras).

Ἀπηλλάχθην (χ. ἐξέμπλεξα).

Je me suis tiré d'affaire.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος πάντοτε ἐμπλέκεται, ἀλλὰ καὶ πάντοτε ξεμπλέκει.

Cet homme s'attire toujours de mauvaises affaires, mais il s'en tire toujours.

Μεταξὺ, ἐν μέσῳ.

Entre. Parmi.

Γνωρίζεσθαι μετά τινος.

Faire connaissance avec quelqu'un.

Ἐγνωρίσθην μετ' αὐτοῦ.

J'ai fait sa connaissance.

Τὸν (τὴν) γνωρίζετε;

Le (ἡ la) connaissez-vous?

Τὸν (τὴν) γνωρίζω.

Je le (ἡ la) connais.

Εἶναι γνώριμός μου.

Il (elle) est de ma connaissance.

Εἶναι εἷς ἀπὸ τοὺς γνωρίμους μου.

C'est une de mes connaissances.

Δὲν εἶναι φίλος· εἶναι ἁπλοῦς γνώριμος.

Ce n'est pas un ami, ce n'est qu'une connaissance.

Ἀπολαύειν.

Jouir de...

Εὐφραίνεσθαι ἐπί τινι.

Se réjouir de.

Ἀπολαύετε καλῆς ὑγείας;

Jouissez vous d'une bonne santé?

Ἔχειν καλῶς· ὑγιαίνειν. (Νὰ ἦναι κανεὶς καλά).

Se bien porter. Être bien portant (portante). Être en bonne santé.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔχει καλῶς, εἶναι καλά. — Elle est bien portante. / Elle se porte bien.

Ἔχει καλῶς τὴν ὑγείαν της. — Elle est en bonne santé.

Φαντάζεσθαι. — *S'imaginer.*

Οἱ ὅμοιοί μας. — Nos semblables.

Δὲν ἔχει τὸν ὅμοιόν του. — Il n'a pas son semblable ἢ son pareil.

Ὁμοιάζειν τινί (κ. μέ τινα). — *Ressembler à quelqu'un.*

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὁμοιάζει μὲ τὸν ἀδελφόν μου. — Cet homme ressemble à mon frère.

Ὁ ζῦθος οὗτος ὁμοιάζει μὲ ὕδωρ. — Cette bière ressemble à de l'eau.

Ἀλλήλους (ὁ εἷς τὸν ἄλλον). — L'un l'autre.

Ἀλλήλας (ἡ μία τὴν ἄλλην). — L'une l'autre.

Ὁμοιάζομεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον. — Nous nous ressemblons.

Ὁμοιάζει ὁ εἷς τὸν ἄλλον, ἢ ἡ μία τὴν ἄλλην. — Ils (ἡ, elles) se ressemblent.

Ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ ἀγαποῦσιν ἀλλήλους (ὁ εἷς τὸν ἄλλον), ἀλλὰ δὲν ὁμοιάζουσιν. — Le frère et la sœur s'aiment l'un l'autre, mais ils ne se ressemblent pas.

Εἶσθε εὐχαριστημένοι ὁ εἷς ἀπὸ τὸν ἄλλον; — Êtes-vous contents l'un de l'autre?

Εἴμεθα. — Nous le sommes.

Δὲν εἴμεθα. — Nous ne le sommes pas.

Ὡς, οὕτω ὡς, οὕτω καὶ. — Ainsi que, de même que.

Ὄψις, σχῆμα προσώπου, ἦθος. — La mine, l'air.

Δεικνύειν (διάθεσιν πρός τι). — *Faire mine de.*

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὸν ὁποῖον βλέπετε δεικνύει ὅτι θέλει νὰ μᾶς πλησιάσῃ. — Cet homme que vous voyez fait mine de nous approcher.

Δεικνύειν εὐμένειαν πρός τινα (κ. καλοβλέπειν). — Faire bonne mine à quelqu'un.

Δεικνύειν δυσμένειαν πρός τινα (κ. κακοβλέπειν). — Faire mauvaise mine à quelqu'un.

Ὅταν πηγαίνω νὰ ἴδω τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ἀντὶ νὰ μοὶ δει- — Quand je vais voir cet homme, au lieu de me faire bonne

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κνύη εὐμένειαν, μοὶ δεικνύει δυσμένειαν.

mine, il me fait mauvaise mine.

Εὐπρόσωπος, ἱλαρός.

Un homme de bonne mine.

Δυσπρόσωπος, κακότροπος, ἀπαίσιος.

Un homme de mauvaise mine.

Ἄνθρωποι εὐπροσήγοροι, ἀγαθοί.

Des gens de bonne mine.

Ἄνθρωποι δυσπροσηγοροι, κακότροποι.

Des gens de mauvaise mine.

Πηγαίνειν πρὸς τὸ ἰδεῖν τινά.

Aller voir quelqu'un.

Ἐπισκέπτεσθαι τινά.

{Faire / Rendre} une visite à quelqu'un.

Ὑποδέχεσθαι τινὰ καλῶς.

Faire bon accueil à quelqu'un.

Ὑποδέχεσθαι τινὰ κακῶς.

Faire mauvais accueil à quelqu'un.

Ὅταν πηγαίνω εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ἀντὶ νὰ μὲ ὑποδέχηται καλῶς, μὲ ὑποδέχεται κακῶς.

Quand je vais chez cet homme, au lieu de me faire bon accueil, il me fait mauvais accueil.

Φοιτᾶν, συχνάζειν εἴς τινα τόπον.

Fréquenter un lieu.

Συχνάζειν εἰς συναναστροφάς.

Fréquenter les sociétés.

Συχνάζειν εἴς τινα, συναναστρέφεσθαι τινά.

Fréquenter quelqu un.

Φαίνεσθαι.

Avoir l'air.

Πῶς φαίνεται;

Quel air a t il?

Φαίνεται φαιδρὸς (εὔθυμος, κατηφής).

Il a l air enjoué (content triste).

Φαίνεσθε ὅτι ἔχετε καλῶς.

Vous avez l air bien portant.

Φαίνεσθε ὡς (ὡσὰν) ἰατρός.

Vous avez l'air d un médecin.

Φαίνεται θυμωμένη.

Elle a l air fâché.

Φαίνονται εὔθυμοι, αὐτάρκεις.

Ils ont l air content.

Φαίνεσθε καλὸς, ἀγαθός.

Vous avez l'air bon.

Προπίνειν τινί.

Boire à quelqu un.

Πίνειν εἰς ὑγείαν τινός.

Boire à la santé de quelqu'un.

Πίνω εἰς ὑγείαν σας.

Je bois à votre santé.

Λυπεῖν τινὰ, προξενεῖν λύπην εἴς τινα.

Faire de la peine à quelqu'un.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐλυπήσατε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. Vous avez fait de la peine à cet homme.

Μέρος, τόπος. Un endroit.

Γνωρίζω (ἓν) καλὸν μέρος διὰ κολύμβημα. Je connais un bon endroit pour nager.

Ὑφίστασθαι, δοκιμάζειν, ὑποφέρειν. *Éprouver.* α'.

Ὑπέστην (ἐδοκίμασα) πολλὰς δυστυχίας. J'ai éprouvé beaucoup de malheurs.

Ὑποφέρει, αἰσθάνεται πόνους. Il éprouve des douleurs.

Πάσχειν, ὑποφέρειν. *Souffrir,* 6'.* Π.Μ. *souffert.*
Πάσχων. Ἐν Μ. *Souffrant.*

Πάσχεις; Souffres-tu?

Πάσχω, πάσχει. Je souffre, il souffre.

Πονεῖν τὴν κεφαλὴν, τὸν πόδα. Souffrir de la tête, du pied.

Ἐπόνεσεν ὁ ὀφθαλμός μου. J'ai souffert de l'œil.

Χάνειν τὸν νοῦν (τὰ μυαλά). Perdre la tête.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχασε τὸν νοῦν, καὶ δὲν ἐξεύρει τί νὰ κάμῃ. Cet homme a perdu la tête, et il ne sait que faire.

Ἐπιμόνως, παντὶ σθένει. *A toute force.*

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος θέλει παντοιοτρόπως νὰ μοὶ δανείσῃ τὰ χρήματά του. Cet homme veut à toute force me prêter son argent.

Προσεπαύξησις, ἐπίμετρον. Un surcroît, un comble.

Πρὸς ἐπίμετρον τῆς εὐτυχίας. Pour surcroît de bonheur.

Πρὸς ἐπίμετρον τῆς δυστυχίας. Pour surcroît de malheur.

Πρὸς περισσοτέραν δυστυχίαν ἔχασα καὶ τὸ βαλάντιόν μου. Pour surcroît de malheur j'ai perdu ma bourse.

Τετέλεσται. C'en est fait.

Ἀπωλέσθην, ἐχάθην παντελῶς. C'est fait de moi. / Je suis perdu (perdue).

Ἀμελεῖν. *Négliger* α'. (Πρὸ ἀπ. de)
Ὑπείκειν, ὑποχωρεῖν. *Céder.* α'.

Ἠμέλησε τὸ χρέος του. Il a négligé son devoir.

Ἠμέλησε νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ ἴδῃ. Il a négligé de venir me voir.

Πρέπει νὰ ὑπείκωμεν εἰς τὴν ἀνάγκην. Il faut céder à la nécessité.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐπιπηδᾶν, ὁρμᾶν.	*S'élancer.*
Ὁ αἴλουρος ὁρμᾷ ἐπὶ τὸν μῦν.	Le chat s'élance sur le rat.
Πηδᾶν ἐπὶ τοῦ ἵππου.	S'élancer sur le cheval.
Ἕπεσθαι, ἀκολουθεῖν.	*Suivre.** δ'. Π. Μ. *suivi.*
Ἀκολουθῶν.	Ἐν. Μ. *Suivant.*
Ἀκολουθῶ, ἀκολουθεῖς, ἀκολουθεῖ.	Je suis, tu suis, il suit.
Ἀκολουθοῦμεν, ἀκολουθοῦσιν.	Nous suivons, ils suivent.
Καταδιώκειν, τρέχειν κατόπιν.	Poursuivre.* δ'. (*Παρ. ξϐ'.*)
Διατηρεῖν, διαφυλάττειν.	Conserver. α'.

ΘΕΜΑ 198.

Διατί συχνάζετε εἰς (συναστρεφεσθε) τοὺς ἀνθρώπους τούτους;—Συχνάζω εἰς αὐτοὺς, διότι μοὶ εἶναι χρησιμοι.—Ἂν ἐξακολουθῆτε νὰ συχνάζητε εἰς αὐτοὺς, θὰ ἐμπλέξητε, διότι ἔχουσι πολλοὺς ἐχθρούς.—Πῶς φέρεται ὁ ἐξάδελφός σας;—Δὲν φέρεται πολὺ καλὰ, διότι εὑρίσκεται πάντοτε εἰς περιπλοκάς (car il se fait toujours quelque mauvaise affaire).—Δὲν ἐμπλέκετε ἐνίοτε;—Εἶναι ἀληθὲς (vrai) ὅτι ἐμπλέκω (que je m'en fais) ἐνίοτε, ἀλλὰ ξεμπλέκω πάντοτε.—Βλέπετε τοὺς ἀνθρώπους τούτους, οἵτινες δεικνύουσιν ὅτι θέλουσι νὰ μᾶς πλησιάσωσι;—Τοὺς βλέπω, ἀλλὰ δὲν τοὺς φοβοῦμαι, διότι δὲν βλάπτουσι κανένα.—Πρέπει νὰ ἀπομακρυνθῶμεν (nous éloigner), διότι δὲν ἀγαπῶ νὰ ἀνακατόνωμαι μεταξὺ ἀνθρώπων (parmi les gens), τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζω.—Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ φοβῆσθε, διότι παρατηρῶ τὸν θεῖόν μου μεταξύ των.—Γνωρίζετε κἀνὲν (un) καλὸν μέρος διὰ κολύμβημα;—Γνωρίζω ἕν.—Ποῦ εἶναι;—Ἐκεῖθεν τοῦ ποταμοῦ, ὄπισθεν τοῦ δάσους, πλησίον τοῦ μεγάλου ὄρμου.—Πότε θὰ ὑπάγωμεν νὰ κολυμβήσωμεν;—Τὸ βράδυ, ἂν θέλητε.—Θέλετε νὰ μὲ περιμείνητε πρὸ τῆς πύλης τῆς πόλεως;—Θὰ σᾶς περιμείνω, ἀλλὰ παρακαλῶ νὰ μὴ τὸ λησμονήσητε.—Ἐξεύρετε ὅτι δὲν λησμονῶ ποτὲ τὰς ὑποσχέσεις μου.—Ποῦ ἐγνωρίσθητε μετὰ τῆς κυρίας ταύτης;—Ἐγνωρίσθην μετ' αὐτῆς εἴς τινος συγγενοῦς μου.—Διατί μὲ ζητεῖ ὁ ἐξάδελφός σας χρήματα καὶ βιβλία;—Ἐπειδὴ εἶναι τρελλὸς (*Παρ. μδ'.* Μαθ. ΚΣΤ'.), διότι ἀπὸ ἐμὲ (car à moi), ὅστις εἶμαι ὁ πλησιέστατος συγγενής του (son plus proche parent) καὶ ὁ καλήτερος φίλος του, δὲν ζητεῖ οὐδέν.—Διατί δὲν ἦλθες νὰ γευματίσῃς (venir dîner);—Ἐμποδίσθην, ἀλλὰ σὺ ἠδυνήθης νὰ γευματίσῃς χωρὶς ἐμοῦ.—Νομίζεις (croire*) ὅτι δὲν θὰ γευματίσωμεν, ἂν δὲν δυνηθῇς νὰ ἔλθῃς;—Ἕως πότε μὲ ἀπεριμείνατε;—Σὲ ἐπεριμείναμεν ἕως τὰς ἑπτὰ καὶ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τέταρτον, καὶ ἐπειδὴ (comme) δὲν ἤρχεσο, ἐγευματίσαμεν χωρὶς σοῦ (sans toi). — Ἐπίετε εἰς τὴν ὑγείαν μου; — Ἐπίομεν [καὶ] εἰς τὴν ἰδικήν σου καὶ εἰς τὴν τῶν γονέων σου. — Ἐκάμετε πολλὰ καλά.

ΘΕΜΑ 199.

Πῶς φαίνεται (quelle mine a) ὁ θεῖός σας; — Φαίνεται (il a l'air) πολὺ φαιδρὸς, διότι εἶναι πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὰ τέκνα του. — Φαίνονται οἱ φίλοι του τόσον φαιδροὶ, ὅσον αὐτός (ont-ils la mine aussi gaie que lui); — Τοὐναντίον φαίνονται σκυθρωποὶ (avoir l'air triste), διότι εἶναι δυσηρεστημένοι. Ὁ θεῖός μου δὲν ἔχει χρήματα, καὶ [ὅμως] εἶναι πάντοτε εὐχαριστημένος, καὶ οἱ φίλοι του, οἵτινες ἔχουσι πολλὰ, σχεδὸν δὲν εἶναι ποτέ. — Ἀγαπᾶτε τὴν ἀδελφήν σας; — Τὴν ἀγαπῶ πολύ· ἐπειδὴ δὲ εἶναι πολλὰ περιποιητικὴ (complaisante) πρὸς (envers) ἐμὲ, εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐπίσης (je le suis) πρὸς αὐτήν· ἀλλ' ὑμεῖς πῶς ἀγαπᾶτε τὴν ἰδικήν σας; — Ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, διότι εἴμεθα εὐχαριστημένοι ὁ εἷς ἀπὸ τὸν ἄλλον. — Ἄνθρωπός τις (un certain...) ἠγάπα πολὺ τὸν οἶνον, ἀλλ' εὕρισκεν εἰς αὐτὸν (il lui trouvait) δύο κακὰς ποιότητας (la qualité). « Ἂν βάλω μέσα ὕδωρ, ἔλεγε (disait-il), τὸν χαλῶ· καὶ ἂν δὲν βάλω, μὲ χαλᾷ. » — Σᾶς ὁμοιάζει ὁ ἐξάδελφός σας; — Μοὶ ὁμοιάζει. — Ὁμοιάζουσιν αἱ ἀδελφαί σας ἡ μία τὴν ἄλλην; — Δὲν ὁμοιάζουσι, διότι ἡ πρεσβυτέρα (ἡ μεγαλητέρα, l'aînée) εἶναι ὀκνηρὰ καὶ κακή, ἡ δὲ νεωτέρα (ἡ μικροτέρα, la cadette) φιλεργὸς καὶ περιποιητικὴ (complaisante) πρὸς πάντας. — Πῶς εἶναι ἡ θεία σας; — Εἶναι πολὺ καλά. — Χαίρει ἡ μήτηρ σας καλὴν ὑγείαν; — Φαντάζεται ὅτι ἀπολαύει (s'imagine d'en jouir), ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ἀπατᾶται, διότι εἶναι ἓξ μῆνες ἀφότου ἔχει κακὸν βῆχα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον (dont) δὲν δύναται νὰ γλυτώσῃ. — Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι θυμωμένος μαζῆ σας; — Στοχάζομαι ὅτι εἶναι θυμωμένος μαζῆ μου, διότι δὲν πηγαίνω νὰ τὸν βλέπω· δὲν εὐχαριστοῦμαι ὅμως νὰ ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν του, διότι ἀντὶ νὰ μὲ δέχηται εὐχαρίστως (avec plaisir), δεικνύει δυσαρέσκειαν (il a l'air mécontent). — Δὲν πρέπει νὰ πιστεύσητε τοῦτο, δὲν εἶναι θυμωμένος μαζῆ σας, διότι δὲν εἶναι τόσον κακὸς (méchant), ὅσον φαίνεται (qu'il en a l'air). Εἶναι ὁ καλήτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ἀλλὰ πρέπει τις νὰ τὸν γνωρίζῃ, διὰ νὰ δύναται νὰ τὸν ἐκτιμᾷ (pour pouvoir l'apprécier). — Ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ (différence) μεταξὺ (entre) ὑμῶν καὶ αὐτοῦ· ὑμεῖς [μὲν] δεικνύετε καλὸν πρόσωπον εἰς τοὺς ἐρχομένους (à ceux qui viennent) νὰ σᾶς βλέπωσιν, αὐτὸς δὲ δεικνύει δυσαρέσκειαν (et il leur fait mauvaise mine).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 200.

Εἶναι καλὸν νὰ περιπαίζῃ τις οὕτω τοὺς πάντας (tout le monde); —Ἂν χλευάζω τὸ ἐνδυμά σας, δὲν χλευάζω πάντας.— Ὁμοιάζει ὁ υἱός σας μὲ κανένα;—Δὲν ὁμοιάζει μὲ οὐδένα.—Διατί δὲν πίνετε;— Δὲν ἐξεύρω τί νὰ πίω, διότι ἀγαπῶ τὸν καλὸν οἶνον καὶ ὁ ἰδικός σας ὁμοιάζει μὲ ὄξος.—Ἂν ἀγαπᾶτε ἄλλον, θὰ καταβῶ εἰς τὸ ὑπόγειον διὰ νὰ ζητήσω.— Εἶσθε πολὺ εὐγενὴς, Κύριε, πλὴν δὲν θὰ πίω πλέον σήμερον. Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου γνωρίζετε τὸν πατέρα μου;—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου τὸν γνωρίζω, διότι ἐγνωρίσθην μετ' αὐτοῦ ὅτε ἤμην εἰς τὸ σχολεῖον. Εἰργαζόμεθα συχνὰ ὁ εἷς διὰ τὸν ἄλλον, καὶ ἠγαπώμεθα (nous nous aimions) ὡς ἀδελφοί.—Τὸ πιστεύω, διότι ὁμοιάζετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.—Ὅταν δὲν εἶχον καμωμένα (n'avais pas fait) τὰ θέματά μου, τὰ ἔκαμνεν ἀντ' ἐμοῦ (pour moi), καὶ ὅταν ἐκεῖνος δὲν εἶχε καμωμένα (n'avait pas fait) τὰ ἰδικά του, τὰ ἔκαμνον ἀντ' αὐτοῦ (pour lui).— Διατί στέλλει νὰ ζητήσῃ ὁ πατήρ σας τὸν ἰατρόν;—Εἶναι ἀσθενὴς, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἰατρὸς δὲν ἔρχεται, στέλλει νὰ τὸν ζητήσῃ.— Ἄ! (ah), ἐχάθην.—Πρὸς Θεοῦ (mais, mon Dieu), διατί φωνάζετε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον (comme cela);—Ἔκλεψαν (τὸ χρυσοῦν δακτυλίδιόν μου (la bague d'or), τὰ καλήτερα ἐνδύματά μου, καὶ ὅλα τὰ χρήματά μου, διὰ τοῦτο φωνάζω.—Μὴ κάμνητε (ne faites pas) τόσον θόρυβον, διότι ἡμεῖς εἴμεθα οἱ λαβόντες (qui avons pris) ὅλα ταῦτα (tout cela), διὰ νὰ σᾶς διδάξωμεν νὰ φροντίζητε καλήτερα (à avoir plus de soin) περὶ τῶν πραγμάτων σας (affaires), καὶ νὰ κλείητε τὴν θύραν τοῦ δωματίου σας, ὅταν ἐξέρχησθε.—Διατί φαίνεσθε τόσον κατηφής;—Ἐδοκίματα μεγάλας συμφορᾶς· ἀφοῦ ἔχασα ὅλα τὰ χρήματά μου, ἐξυλίσθην (j'ai été battu) ὑπὸ ἀπαισίων τὴν ὄψιν ἀνθρώπων (par des hommes de mauvaise mine), καὶ πρὸς περισσοτέραν δυστυχίαν μανθάνω ὅτι ὁ θεῖός μου τὸν ὁποῖον ἀγαπῶ τόσον πολὺ (tant), προσεβλήθη ὑπὸ ἀποπληξίας.—Δὲν πρέπει νὰ θλίβησθε (s'affliger) τοσον πολὺ, διότι πρέπει νὰ ὑπείκωμεν εἰς τὴν ἀνάγκην.

ΜΑΘΗΜΑ ΞΔ'. LEÇON LXIV.

Πόσον εἶσθε καλός! (ἤ) τί καλὸς εἶσθε! { Que vous êtes bon! / Que de bonté vous avez!

Παρατ. ρε'. Τὸ ἐπίρ. que παρακολουθούμενον ὑπὸ τῆς de καὶ ὀνόματος, λαμβάνεται θαυμαστικῶς εἰς ὅλα τὰ γένη, τοὺς ἀριθμοὺς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καὶ τὰς πτώσεις, καὶ σημαίνει τὸ ἡμέτερον *πόσος*. Καὶ μετὰ οὐσιαστικοῦ μὲν τοῦτο ὂν, προηγεῖται τοῦ ῥήματος, μετὰ ἐπιθέτου δὲ, ἀφαιρεῖται μὲν ἡ πρό. de, τὸ δ' ἐπίθετον ἕπεται τῷ ῥήματι, οἷον·

Πόσον (ἢ τί) μωρὸς (ἀνόητος) εἶναι!	Qu'il est sot!
Πόσον εἶναι μωρὰ (ἀνόητος)!	Qu'elle est sotte!
Πόσον (ἢ τί) πλούσιος εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος!	Que cet homme est riche!
Πόσον ὡραία εἶναι ἡ γυνὴ αὕτη!	Que cette femme est belle!
Πόσην ἀγαθότητα (ἢ καλοσύνην) δεικνύετε πρὸς ἐμε!	Que de bonté vous avez pour moi!
Πόσας χάριτας σᾶς χρεωστῶ;	Que d'obligations je vous ai?
Χρεωστεῖν χάριτας εἴς τινα.	*Avoir des obligations à quelqu'un.*
Χρεωστῶ μεγίστας (ἢ μυρίας) χάριτας πρὸς αὐτόν.	Je lui ai beaucoup des obligations.
Τί πλῆθος! τί κόσμος!	Que de monde!
Πόσον εἶσθε εὐτυχεῖς!	Que vous êtes heureux!
Τί πλούτη ἔχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος!	Que de richesses a cet homme!
Πόσα χρήματα ἐξώδευσεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἰς τὴν ζωήν του!	Que d'argent cet homme a dépensé dans sa vie!
Εἶναι (τινὰ) ὑπόχρεων εἴς τινα διά τι.	Être obligé à quelqu'un de quelque chose.
Εἶναι χρεώστην (χρεωφειλέτην) εἴς τινα διά τι.	Être redevable à quelqu'un de quelque chose.
Τῷ εἶμαι χρεώστης διὰ τοῦτο.	Je lui en suis redevable.
Εὐχαριστεῖν.	*Remercier.* α'. (Αἰτ. μὲν ἐπὶ προσώπῳ, Γεν. δ' ἐπὶ πράγματι.)
Εὐχαριστεῖν τινὰ διά τι.	Remercier quelqu'un de quelque chose.
Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὸν κόπον τὸν ὁποῖον ἐλάβετε δι' ἐμέ.	Je vous remercie de la peine que vous avez prise pour moi.
Τίποτε.	Il n'y a pas de quoi.
Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον.	Cela ne vaut pas la peine (*).
Ὑπάρχει τι μεγαλήτερον;	Qu'y a-t-il de plus grand?

(*) Συνήθεις φράσεις δι' ὧν μετριοφρονῶν ἀποκρίνεται ὁ Γάλλος εἰς γνωμένην αὐτῷ εὐχαριστησιν, ὡς καὶ ἡ συνήθ. παρ' ἡμῖν «τί ταιριάζει.»

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὑπάρχει τι ὠμότερον; σκληρότερον;	Qu'y a-t-il de plus cruel? Y a-t-il rien de plus cruel?
Ὑπάρχει τι μοχθηρότερον;	Qu'y a-t-il de plus méchant?
Ὑπάρχει τι ὡραιότερον;	Est-il rien de plus beau?
Ὁποίου μεγέθους; Πόσον μέγα;	De quelle grandeur?
Ὁποίου ὕψους; Πόσον ὑψηλόν;	De quelle hauteur?
Ὁποίου βάθους; Πόσον βαθύ;	De quelle profondeur?

Παρατ. ρς'. Περὶ ἐκτάσεως ὁμιλοῦντες οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὸ avoir εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν ἐκφράζομεν αὐτὸ διαφόρως κατ' ἀρέσκειαν, οἷον·

Πόσον ὑψηλὴ εἶναι ἡ οἰκία του(της); Πόσον ὕψος ἔχει ἡ οἰκία του(της);	Combien sa maison a-t-elle de haut ἤ de hauteur?
Εἶναι περίπου πεντήκοντα πόδας ὑψηλή. Ἔχει περίπου πεντήκοντα ποδῶν ὕψος.	Elle a environ cinquante pieds de haut ἤ de hauteur.
Ἡ οἰκία σας ἔχει τριάκοντα ποδῶν πλάτος κτλ.	Votre maison a trente pieds de large ἤ de largeur.
Ἡ τράπεζα αὕτη ἔχει ἓξ ποδῶν μῆκος κτλ.	Cette table a six pieds de long ἤ de longueur.
Ὁ ποταμὸς οὗτος ἔχει εἴκοσι ποδῶν βάθος, ἤ εἶναι εἴκοσι πόδας βαθύς.	Cette rivière a vingt pieds de profondeur (*).
Ἡ οἰκία τὴν ὁποίαν κατεσκεύασεν ὁ πατήρ μου εἶναι εὐρύχωρος καὶ πρόσφορος· τὸ πρόσωπον ἔχει ἑκατὸν ποδῶν μῆκος καὶ πεντήκοντα ὕψος.	La maison que mon père a fait bâtir est vaste et commode; la façade a cent pieds de long sur cinquante de haut.
Ὁ ὄπισθεν τῆς οἰκίας κῆπος ἔχει ἑνὸς μιλλίου μῆκος, καὶ ἡμίσεος μιλλίου πλάτος.	Le jardin derrière la maison a un mille de long et un demi-mille de large.

Τὸ ἀνάστημα. *La taille.*

Ποίου ἀναστήματος εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος; Τί ἀνάστημα ἔχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος;	De quelle taille cet homme est-il?

(*) Περὶ τοῦ βάθους ὁμιλοῦντες οἱ Γάλλοι οὐδέποτε μεταχειρίζονται τὸ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πῶς ἦτον ἐνδεδυμένον τὸ παιδίον τοῦτο;	Comment cet enfant était-il habillé?
Ἦτον ἐνδεδυμένον πράσινα.	Il était habillé de vert.
Ὁ ἄνθρωπος ὁ φορῶν πράσινον ἔνδυμα.	L'homme à l'habit vert.
Ἡ γυνὴ ἡ φοροῦσα ἐρυθρὰν ἐσθῆτα.	La femme à la robe rouge.
Ἀληθὴς, ἧς, ές.	Vrai.
Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ οἰκία ἐκάη;	Est-il vrai que la maison est brulée?
Εἶναι ἀληθές.	C'est vrai.
Δὲν εἶναι οὕτω;	N'est-ce pas?
Δὲν εἶναι ἀληθές;	N'est-il pas vrai?
Ἴσως.	Peut-être.
Ἴσως (θὰ) ὑπάγω.	J'irai peut-être.
Διανέμειν, διαμερίζειν.	*Partager. α'.*
Τίνος;	A qui? (Μάθ. ΚΑ'. καὶ ΚΘ'.)
Τίνος εἶναι ὁ ἵππος οὗτος;	A qui est ce cheval?
Εἶναι ἰδικός μου..	C'est le mien.
Ἀνήκει εἰς ἐμέ.	Il est à moi.
Τίνος εἶναι οἱ ἵπποι οὗτοι;	A qui sont ces chevaux?
Εἶναι ἰδικοί μου.	Ils sont les miens.
Ἀνήκουσιν εἰς ἐμέ.	Ils sont à moi.
Τίνος εἶναι ἡ οἰκία αὕτη;	A qui est cette maison?
Εἶναι ἰδική μου.	C'est la mienne.
Ἀνήκει εἰς ἐμέ.	Elle est à moi.
Τίνος εἶναι αἱ οἰκίαι αὗται;	A qui sont ces maisons?
Εἶναι ἰδικαί μου.	Ce sont les miennes. / Elles sont les miennes.
Ἐπιτρέχειν, συρρέειν.	*Accourir. β'.*
Ἔδραμον πολλοὶ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἀντὶ οἱ ἄλλοι νὰ σβέσωσι τὸ πῦρ, ἤρχισαν νὰ διαρπάζωσι.	Beaucoup d'hommes étaient accourus, mais au lieu d'éteindre le feu, les misérables s'étaient mis à piller.

ἐπίθετον profond (βαθὺς), καὶ εἰς τὰ ἄλλα πρωτιμοτέρα εἶναι ἡ χρῆσις τοῦ οὐσιαστικοῦ. Εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν εἶναι ἀδιάφορον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τρέχειν πρὸς βοήθειαν τινός. Accourir au secours de quelqu'un.

Ὁ ἄθλιος. Le misérable.

Ὁ κακοῦργος. Le scélérat.

Ἐπρόφθασαν νὰ σβέσωσι τὸ πῦρ; Est-on parvenu à éteindre le feu?

Ἐπρόφθασαν. On y est parvenu.

Σώζειν.—Λυτρόειν. *Sauver. α'.—Délivrer. α'.*

Σώζειν τινὸς τὴν ζωήν. Sauver la vie à quelqu'un.

Σημαίνειν.—Δεικνύειν. *Marquer. α'.—Indiquer.*

Τὸ ὡρολόγιον δεικνύει τὰς ὥρας. La montre marque les heures.

Ἐπιπλήττειν, μαλόειν. *Quereller. α'.*

Μαλόνειν τινά. Quereller quelqu'un.

Ἐπιπλήττειν, μαλόειν, φιλονεικεῖν (οὐδ.). *Se quereller. α'.*

Φιλονεικεῖν περί τινος. *Disputer α'. sur quelque chose.*

Περὶ τίνος φιλονεικοῦσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; Sur quoi ces gens disputent-ils?

Φιλονεικοῦσι περὶ τοῦ τίς θὰ ὑπάγῃ πρῶτος. Ils disputent à qui ira le premier.

Ἡ παραμονὴ, ἡ προτεραία. La veille. (Λαμβάνει δε πρὸ ὀνόματος).

Τὴν προτεραίαν (ἢ πρὸ) τῆς ἡμέρας ταύτης ἦτο σάββατον. La veille de ce jour-là était un samedi.

Τὴν προτεραίαν (ἢ πρὸ) τῆς κυριακῆς εἶναι σάββατον. La veille de dimanche est samedi.

Οὕτως. Ainsi.

Ἀγνοεῖν, μὴ γνωρίζειν. Ignorer. α'.

Τὸ ἠγνόουν. Je l'ignorais.

ΘΕΜΑ 201.

Δὲν δύνασθε νὰ γλυτώσητε ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον (Μαθ. ΝΒ'.) —Δὲν δύναμαι νὰ γλυτώσω, θέλει ἑκόντα ἀέκοντα à toute force) νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ.—Δὲν ἔχασε τὰ μυαλά του;—Πιθανόν (cela se peut). —Τί σᾶς ζητεῖ;—Θέλει νὰ μὲ πωλήσῃ ἕνα ἵππον τὸν ὁποῖον δὲν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

χρειάζομαι ποσῶς (dont je n'ai que faire). — Τίνος εἶναι αἱ οἰκίαι αὗται; — Εἶναι ἰδικαί μου. — Τὰ κονσύλια ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς ὑμᾶς; — Ὄχι, ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀδελφήν μου. — Αὐτὰ εἶναι (sont-ce là les) τὰ κονσύλια μὲ τὰ ὁποῖα γράφει τόσον καλά; — Αὐτὰ εἶναι (ce sont les mêmes). — Τίνος εἶναι τὸ τουφέκιον τοῦτο; — Εἶναι τοῦ πατρός μου. — Εἶναι τῆς ἀδελφῆς σας τὰ βιβλία ταῦτα; — Ἰδικά της εἶναι. — Τίνος εἶναι ἡ ἄμαξα αὕτη; — Εἶναι ἰδική μου. — Ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος κατὰ τοῦ ὁποίου παραπονεῖσθε; — Εἶναι ὁ (celui qui) φορῶν κόκκινον ἔνδυμα. — «Τίς ἡ διαφορὰ (quelle différence y a t-il) μεταξὺ τοῦ (une) ὡρολογίου καὶ ἐμοῦ;» ἠρώτησε κυρία τις νέον τινὰ ἀξιωματικόν. «Κυρία, ἀπεκρίθη οὗτος (lui répondit celui-ci), τὸ (une) ὡρολόγιον δεικνύει τὰς ὥρας, πλησίον (auprès de) σας δὲ τὰς λησμονεῖ τις. — Χωρικός τις Ῥῶσσος, ὅστις οὐδέποτε εἶχεν ἰδεῖ ὄνους (un âne), ἰδὼν (en voyant) πολλοὺς ἐν Γαλλίᾳ, εἶπε (dit), «Θεέ μου (mon Dieu)! τί μεγάλοι λαγωοὶ (le lièvre) εὑρίσκονται εἰς τὴν χώραν ταύτην)!» — Ὁπόσας χάριτας σοὶ χρεωστῶ, ἀγαπητέ μοι φίλε! ἔσωσας τὴν ζωήν μου! Χωρὶς σοῦ ἐχανόμην (c'était fait de moi). — Σὲ ἐκακοποίησαν οἱ ἄθλιοι οὗτοι; — Μὲ ἐξύλισαν καὶ μὲ ἔκλεψαν, καὶ ὅτε ἔτρεξας πρὸς βοήθειάν μου, ἔμελλον (ils allaient) νὰ μὲ ἐκγυμνώσωσι καὶ νὰ μὲ φονεύσωσιν. — Εἶμαι εὐτυχὴς διότι σὲ ἐλύτρωσα (de vous avoir délivré) ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν λῃστῶν τούτων. — Πόσον εἶσαι καλός!

ΘΕΜΑ 202.

Θὰ ὑπάγητε εἰς τοῦ Κ. Τορτενσῶνος (Tortenson) ἀπόψε; — Ἴσως ὑπάγω. — Θὰ ὑπάγωσι καὶ αἱ ἀδελφαί σας; — Ἴσως ὑπάγωσι. — Διεσκεδάσατε χθὲς εἰς τὴν μουσικὴν συμφωνίαν; — Δὲν διεσκέδασα, διότι ὑπῆρχε τόσον πολὺ πλῆθος, ὥστε μόλις ἠδύνατό τις νὰ εἰσέλθῃ. — Σᾶς φέρω ἓν ὡραῖον ὦρον, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ εὐχαριστηθῆτε πολύ (vous serez très content). — Τί εἶναι; — Εἶναι μεταξωτὸς λαιμοδέτης. — Ποῦ εἶναι; — Τὸν ἔχω ἐντὸς τοῦ κόλπου μου (dans ma poche). — Σᾶς ἀρέσκει; — Μοὶ ἀρέσκει πολύ, καὶ σᾶς εὐχαριστῶ ἐξ ὅλης καρδίας. — Ἐλπίζω ὅτι καὶ ὑμεῖς θὰ δεχθῆτε (accepter) τέλος πάντων τίποτε ἀπὸ ἐμέ. — Τί μελετᾶτε νὰ μοὶ δώσητε; — Δὲν θέλω νὰ σᾶς τὸ εἴπω, διότι, ἂν σᾶς τὸ εἴπω, δὲν θὰ αἰσθανθῆτε (vous n'aurez pas) εὐχαρίστησιν ὅταν σᾶς τὸ δώσω. — Εἴδετε τινὰ εἰς τὴν ἀγοράν; — Εἶδον πολὺ πλῆθος. — Πῶς ἦσαν ἐνδεδυμένοι; — Τινὲς μὲν (quelques-uns) ἦσαν ἐνδεδυμένοι κυανᾶ, ἄλλοι δὲ (d'autres) πράσινα, ἄλλοι δὲ κίτρινα καὶ πολλοὶ κόκκινα. — Τίνες εἶναι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; — Ὁ μὲν ἐνδεδυμένος λευκόφαια (ψαρὰ) εἶναι γείτων μου, ὁ δὲ ἔχων μαῦρον ἔνδυμα εἶναι ὁ ἰατρὸς τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἔδωκεν ἓν κτύπημα διὰ τῆς ῥάβδου εἰς τὸν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

γείτονά μου.—Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ἔχων πράσινον ἔνδυμα;—Εἶναι εἷς τῶν συγγενῶν μου.—Ὑπάρχουσι πολλοὶ φιλόσοφοι εἰς τὸν τόπον σας;—Ὑπάρχουσι τόσοι, ὅσοι εἰς τὸν ἰδικόν σας.—Πῶς μοὶ πηγαίνει ὁ πῖλος οὗτος;—Σᾶς πηγαίνει πολὺ καλά.—Πῶς πηγαίνει τὸ φόρεμα τοῦτο εἰς τὸν ἀδελφόν σας;—Τῷ πηγαίνει θαυμάσια.—Εἶναι ὁ ἀδελφός σας τόσον ὑψηλὸς (grand), ὅσον ὑμεῖς;—Εἶναι ὑψηλότερος ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι μεγαλήτερος (plus âgé) ἐκείνου.—Τί ἀνάστημα ἔχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Ἔχει πέντε ποδῶν [καὶ] τεσσάρων δακτύλων (un pouce).—Τί ὕψος ἔχει ἡ οἰκία τοῦ ξενοδοχείου μας;—Ἔχει ἑξήκοντα ποδῶν ὕψος.—Εἶναι βαθὺ τὸ πηγάδιόν σας;—Μάλιστα, Κύριε, διότι ἔχει βάθος πεντήκοντα ποδῶν.—Ὁ ποταμός σας εἶναι πλατύς;—Ἔχει ὑπὲρ τοὺς διακοσίους πόδας πλάτος.—«Ὑπάρχουσι πολλοὶ πεπαιδευμένοι (savant) εἰς τὴν Ῥώμην, δὲν εἶναι οὕτω;» ἠρώτησεν ὁ Μίλτων (Milton) Ῥωμαῖόν τινα, «Ὄχι τόσοι, ὅσοι ὅτε ἦσθε ὑμεῖς ἐκεῖ,» ἀπεκρίθη ὁ Ῥωμαῖος.

ΘΕΜΑ 203.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἔφθασεν ὁ θεῖός σας;—Σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἔφθασεν.—Εἶναι ἀληθὲς ὅτι σᾶς ἐβεβαίωσεν ὁ βασιλεὺς περὶ τῆς βοηθείας του (de son assistance);—Σᾶς βεβαιῶ ὅτι τοῦτο εἶναι ἀληθές.—Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ ἓξ χιλιάδες ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους ἐπεριμένομεν ἔφθασαν;—Ἤκουσα νὰ τὸ λέγωσι.—Θέλετε νὰ γευματίσητε μαζῆ μας;—Δὲν δύναμαι νὰ γευματίσω μαζῆ σας, διότι πρὸ ὀλίγου ἔφαγον.—Θέλει νὰ πίῃ ὁ ἀδελφός σας ἓν ποτήριον οἴνου;—Δὲν δύναται νὰ πίῃ, διότι σᾶς βεβαιῶ πρὸ ὀλίγου ἔπιε.—Διατί μαλόνουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι;—Μαλόνουσιν, ἐπειδὴ δὲν ἐξεύρουσι τί νὰ κάμωσι.—Κατώρθωσαν νὰ σβέσωσι τὸ πῦρ;—Τὸ κατώρθωσαν ἐπὶ τέλους, ἀλλὰ λέγουσιν (on dit, Μαθ. ΜΔ'.) ὅτι ἐκάησαν πλεῖσται οἰκίαι.—Δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σώσωσιν οὐδέν;—Δὲν ἠδυνήθησαν, διότι ἀντὶ νὰ σβέσωσι τὸ πῦρ, οἱ ἄθλιοι οἱ συρρεύσαντες ἐκεῖ (qui étaient accourus) ἤρχισαν νὰ διαρπάζωσι.—Τί συνέβη;—Συνέβη μέγα δυστύχημα.—Διατί ἀνεχώρησαν οἱ φίλοι μου χωρὶς ἐμοῦ;—Σᾶς ἐπερίμειναν ἕως τὸ μεσημέριον, βλέποντες δὲ ὅτι δὲν ἤρχεσθε, ἀνεχώρησαν.—Πῶς ὀνομάζεται ἡ προτεραία τῆς δευτέρας;—Ἡ προτεραία τῆς δευτέρας εἶναι ἡ Κυριακή.—Διατί δὲν ἐτρέξατε πρὸς βοήθειαν τοῦ γείτονός σας, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκία ἐκάη;—Ἠγνόουν ὅλως διόλου (entièrement) ὅτι ἐπυρπολήθη (que le feu fût à) ἡ οἰκία του, διότι ἂν τὸ ἠξεύρον, θὰ ἔτρεχον πρὸς βοήθειάν του.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΞΕ'.

LEÇON LXV.

Προτίθεσθαι, σκοπεύειν. — *Se proposer. α'.* (Λαμβάνει δε πρὸ ἀπαρεμφ.)

Προτίθεμαι νὰ κάμω τὸ ταξείδιον τοῦτο. — Je me propose de faire ce voyage.

Προτίθεται νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ κυνηγέσιον (ἤτοι εἰς κυνηγετικὴν ἐκδρομὴν μετὰ συντρόφων). — Il se propose d'aller à une partie de chasse.

Παιγνίδιον ζατρικίου. — Une partie d'échecs.
Παιγνίδιον βιλλιάρδου. — Une partie de billard.
Παιγνίδιον χαρτίων. — Une partie de cartes.

Ἐπιτυγχάνειν, κατορθοῦν. — *Réussir β'.* (Πρὸ ἀπαρ. ἀ. Βλ. Μάθ. ΜΖ'.)

Προσπαθεῖν. — *Tâcher. ά.* (Πρὸ ἀπαρ. de)

Ἀγωνίζεσθαι. — *S'efforcer α'.*

Προσπαθῶ νὰ τὸ κάμω. — Je tâche de le faire.
Προσπαθῶ νὰ ἐπιτύχω εἰς τοῦτο. — Je tâche d'y réussir.
Προσπαθήσατε νὰ κάμητε καλήτερα. — Tâchez de faire mieux.

Ἐπίστασθαι, γνωρίζειν τι ἐντελῶς. — *Être au fait de quelque chose.* / *Connaître quelque chose à fond.*

Μανθάνειν τι καλῶς. — *Se mettre au fait de quelque chose.*

Εἶναι εἰς κατάστασιν τοῦ πράττειν τι. — *Être en état de faire quelque chose.*

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος γνωρίζει καλῶς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. — Cet homme est au fait de cette affaire.

Γνωρίζω τοῦτο καλῶς. — Je suis au fait de cela.

Ἐπειδὴ, ἀφοῦ. — *Puisque.*

Ἀφοῦ εἶσθε εὐτυχὴς, διατί παραπονεῖσθε; — Puisque vous êtes heureux, pourquoi vous plaignez-vous?

Ἀπὸ, ἐκ.—Ἀφότου. — *Depuis.—Depuis que...*

Ἦλθεν ὕστερον ἀπὸ ἐμέ. — Il est venu depuis moi.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης. Depuis ce moment.
Ἐκ νεότητός μου (παιδιόθεν). Depuis ma jeunesse (mon enfance).

Ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ ἑσπέρας. Depuis le matin jusqu'au soir.
Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Depuis le commencement jusqu'à la fin.

Ἀπ' ἐδῶ ἕως ἐκεῖ. Depuis ici jusque là.
Ἔχω τὸ βιβλίον τοῦτο ἀπὸ δύο ἐτῶν. J'ai ce livre depuis deux ans.
Κατοικῶ εἰς Παρισίους ἀπὸ τριῶν ἐτῶν. Je demeure à Paris depuis trois ans.

Πνέειν, φυσᾶν, σβέειν. *Souffler.* α'.
Ἐλαττοῦν, ὀλιγοστεύειν. *Réduire.** δ'. M. Π. *réduit.*
Ὀλιγοστεύων. Ἐν. M. *Réduisant.*

Ἐλαττόνεις; Réduis-tu?
Ἐλαττόνω, ἐλαττόνει. Je réduis, il réduit.

Μεταφράζειν. Traduire.* δ'.
Παράγειν. Produire.* »
Κατασκευάζειν, οἰκοδομεῖν. Construire.* »
Εἰσάγειν. Introduire.* »
Πλανᾶν. Seduire.* »
Καταστρέφειν. Détruire.* »
(Σχηματίζονται ὡς τὸ réduire).

Ἐλαττόνειν τὴν τιμήν. Réduire le prix.
Ἐλαττόνειν τὴν τιμὴν εἰς ἓν φράγκον. Réduire le prix à un franc.
Μεταφράζειν εἰς τὴν Ἀγγλικήν. Traduire en Anglais.
Μεταφράζειν ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικήν. Traduire du Français en Grec.
Μεταφράζειν ἐκ μιᾶς γλώσσης εἰς ἄλλην. Traduire d'une langue dans une autre
Σᾶς τὸν εἰσάγω (ἢ τὸν εἰσάγω εἰς τὴν οἰκίαν σας). Je l'introduis chez vous.
Σᾶς τὸν παρουσιάζω. Je vous le présente.

Παρουσιάζειν. *Présenter.* α'.
Αὐτὸς—ἡ, (ὁ ἴδιος). *Méme—mêmes.*

Ἐγὼ αὐτὸς, ἐγὼ ὁ ἴδιος. Moi-même.
Σὺ αὐτὸς, σὺ ὁ ἴδιος. Toi même.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐκεῖνος αὐτὸς, ἐκεῖνος ὁ ἴδιος.	Lui-même.
Ἐκείνη αὐτὴ, ἐκείνη ἡ ἰδία.	Elle-même.
Ἡμεῖς αὐτοὶ, ἡμεῖς οἱ ἴ ιοι.	Nous-mêmes.
Ὑμεῖς αὐτοὶ, σεῖς οἱ ἴδιοι.	Vous-mêmes.
Ἐκεῖνοι αὐτοὶ, ἐκεῖνοι οἱ ἴδιοι.	Eux-mêmes.
Ἐκεῖναι αὐταὶ, ἐκεῖναι αἱ ἴδιαι.	Elles-mêmes.
Ἑαυτόν.	Soi-même.
Μοὶ τὸ εἶπεν αὐτὸς ὁ ἴδιος.	Il me l'a dit lui-même.
Τὸ εἶπεν εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον.	Il me l'a dit à moi-même.
Τῷ εἶπα ὁμοίως τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.	Je lui ai dit aussi la même chose.
Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.	De la même manière.
Εἶναι ὁλοτελῶς τὸ ἴδιον πρᾶγμα.	C'est absolument la même chose (c'est tout un).
Δὲν ἀγαπᾷ νὰ κολακεύῃ τις ἑαυτόν.	On n'aime pas à se flatter soi-même.

Παρατ. ρζ'. Τὸ même ἐπιῤῥηματικῶς λαμβανόμενον σημαίνει προσέτι, ἔτι δὲ, πρὸς τούτοις, μάλιστα δὲ, καὶ μάλιστα κτλ. Μετὰ τοῦ ne σημαίνει οὐδὲ, μήτε.

Πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν ἅπαντας, καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἐχθρούς μας.	Il faut aimer tout le monde, même nos ennemis.
Μηδένα περιφρονεῖτε, μηδ' αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν.	Ne méprisez personne, pas même vos ennemis.
Οὐδ' ἱκανὰ μάλιστα χρήματα ἔχει, διὰ νὰ ἀγοράσῃ ἄρτον.	Il n'a pas même assez d'argent pour acheter du pain.
Δύνασθε πολλαχῶς νὰ βοηθήσητε τὸν φίλον σας.	Vous êtes au même de faire beaucoup de bien à votre ami.
Πάλιν, ἐκ νέου.	*De nouveau.*
Ὁμιλεῖ ἐκ νέου.	Il parle de nouveau.
Καταβιβάζειν τι, ἁμήν.	Baisser. α'.
Εὐθηναίνειν, ἐκπίπ ω.	Rabattre. δ'.
Αἱ πραγματεῖαι ἐκπίπτουσι τῆς τιμῆς των.	Les marchandises baissent de prix.
Ὑπερτιμᾶν, ἀκριβοπωλεῖν.	*Surfaire** δ'. (ἀπλ. faire, *Παρατ. ξδ'.*).
Ἐπειδὴ δὲν σᾶς ἐζήτησα πολὺ, δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἐκπέσω τὸ οὐδέν.	Ne vous ayant pas surfait, je ne saurais rien rabattre.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ πῆχυς (διάφορος κατὰ τόπους).	Une aune.
Τὸ μέτρον.	Un mètre.
Ἀποφέρειν, δίδειν εἰσόδημα.	*Rapporter α'.*
Πόσον εἰσόδημα σᾶς δίδει κατ' ἔτος αὐτὸ τὸ ὑπούργημα (ἢ αὐτὴ ἡ θέσις);	Combien cet emploi (ἢ cette charge) vous rapporte-t-il par an?
Ὑπούργημα, ὑπαλληλία, θέσις,	Un emploi, une charge.
Λαμβάνειν τὴν φυγήν. / *Τρέπεσθαι εἰς φυγήν.*	*Déserter. α'.*
Ἐλειποτάκτησεν ἐκ τῆς μάχης.	Il a déserté la bataille.
Ἐλειποτάκτησε.	Il a abandonné le drapeau.
Δραπετεύειν, φεύγειν.	*S'évader, s'enfuir.*
Ὁ κλέπτης ἐδραπέτευσε.	Le voleur s'est évadé.
Καθόλου, διόλου.	Pas du tout.
Οὐδαμῶς, παντάπασιν.	Point du tout.

ΘΕΜΑ 204.

Καὶ λοιπόν! (Eh bien!) προοδεύει ἡ ἀδελφή σας;—Θὰ προώδευεν (elle en ferait des progrès), ἂν ἦτο φιλόπονος ὡς ὑμεῖς.—Μὲ κολακεύετε;—Καθόλου, σᾶς βεβαιῶ ὅτι θὰ ἤμην πολὺ εὐχαριστημένος, ἂν ὅλοι οἱ μαθηταί μου εἰργάζοντο ὅσον ὑμεῖς.—Διατί δὲν ἐξέρχεσθε σήμερον;—Θὰ ἐξηρχόμην, ἂν ἦτο καλὸς καιρός.—Θὰ ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ (aurai-je le plaisir de) σᾶς ἴδω αὔριον;—Ἂν τὸ ἐπιθυμῆτε, θὰ ἔλθω.—Νὰ ἤμαι ἐδῶ μέχρι τῆς ἀφίξεώς σας (serai-je encore ici à votre arrivée)?—Θὰ σᾶς τύχῃ ἢ θὰ χρειασθῇ (aurez-vous occasion) νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν πόλιν τὸ βράδυ;—Δὲν ἐξεύρω, ἀλλὰ θὰ ἐπήγαινον τώρα, ἂν μὲ ἐτύχαινε καλὴ εὐκαιρία (une bonne occasion).—Δὲν θὰ εἴχετε τόσην (tant) εὐχαρίστησιν, καὶ δὲν θὰ ἦσθε τόσον (si) εὐτυχὴς, ἂν δὲν εἴχετε βιβλία καὶ φίλους.—Δὲν θὰ ἐδοκίμαζεν ὁ ἄνθρωπος τοσαύτην ἀθλιότητα (la misère) εἰς τὸ στάδιον τῆς ζωῆς του (dans sa carrière), καὶ δὲν θὰ ἦτο τόσον δυστυχὴς, ἂν δὲν ἦτο τόσον τυφλὸς (aveugle).—Δὲν θὰ εἴχετε τὴν ἀναισθησίαν ταύτην (cette insensibilité) πρὸς (pour) τοὺς πτωχοὺς, καὶ δὲν θὰ ἐκωφεύετε τόσον (vous ne seriez pas si sourd) εἰς τὰς παρακλήσεις

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(la prière) των, ἂν ποτε καὶ ὑμεῖς οἱ ἴδιοι εἴχετε συστυχήσει (si vous aviez été vous-même quelque temps dans la misère).—Δὲν θὰ ἐλέγετε τοῦτο (cela), ἂν μὲ ἐγνωρίζετε καλῶς.—Διατί δὲν ἔκαμεν ἡ ἀδελφή σας τὰ θέματά της;—Ἤθελε τὰ κάμει, ἂν δὲν ἤθελεν ἐμποδισθῇ.—Ἂν εἰργάζεσθε περισσότερον, καὶ ἂν ὡμιλεῖτε συχνότερα, θὰ ὡμιλεῖτε καλήτερα.—Σᾶς βεβαιῶ, Κύριε, ὅτι θὰ ἐμάνθανον καλήτερα, ἂν εἶχον περισσότερον καιρόν.—Δὲν παραπονοῦμαι καθ' ὑμῶν (de vous), ἀλλὰ κατὰ (de) τῆς ἀδελφῆς σας.—Δὲν θὰ εἴχετε αἰτίαν (vous n'auriez pas lieu) νὰ παραπονεθῆτε κατ' αὐτῆς, ἂν εἶχε καιρὸν νὰ κάμῃ ὅ,τι τῇ ἐδώσατε νὰ κάμῃ.—Γνωρίζετε ἤδη τί συνέβη;—Δὲν ἤκουσα νὰ λέγωσιν οὐδέν.—Ἡ οἰκία τοῦ γείτονός μας ἐκάη.—Δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σώσωσι τί(ποτε);—Ηὐτύχησαν μόνον (on a été bien heureux) νὰ σώσωσι τοὺς ἐκεῖ εὑρισκομένους (qui y étaient) ἀνθρώπους, ἀλλ' ἀπὸ τὰ πράγματα (des effets) τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο ἐκεῖ, δὲν ἔσωσαν τίποτε.—Ποῖος σᾶς εἶπε τοῦτο;—Ὁ ἴδιος ὁ γείτων μας μοὶ τὸ εἶπε.

ΘΕΜΑ 205.

Διατί εἶσθε χωρὶς φῶς (sans lumière, Μαθ. ΜΒ'.);—Τὸ ἔσβεσεν ὁ ἄνεμος ὅτε εἰσήλθετε.—Πόσον τιμᾶται (quel est le prix) τὸ ἐριοῦχον τοῦτο;—Τὸ πωλῶ δέκα πέντε καὶ ἥμισυ φράγκα τὸν πῆχυν.—Μοὶ φαίνεται πολὺ ἀκριβόν.—Δὲν ἐξέπεσεν ἡ τιμὴ τοῦ ἐριούχου;—Δὲν ἐξέπεσεν· αἱ τιμαὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐμπορευμάτων ἐξέπεσαν, ἐκτὸς τοῦ ἐριούχου (excepté celui du drap).—Θὰ σᾶς δώσω δέκα τρία φράγκα δι' αὐτό (en).—Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς τὸ δώσω εἰς αὐτὴν τὴν τιμὴν, διότι ἔχει (χ. μὲ κοστίζει, il me coûte) περισσότερον.—Εὐαρεστεῖσθε νὰ μοὶ δείξητε μερικὰ κομμάτια (la pièce) Ἀγγλικοῦ ἐριούχου;—Μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν.—Σᾶς κάμνει (convenir) αὐτὸ τὸ ἐριοῦχον;—Δὲν μὲ κάμνει.—Διατί δὲν σᾶς κάμνει;—Διότι εἶναι πολὺ ἀκριβόν· ἂν θέλητε νὰ μοὶ ἐκπέσητε τί(ποτε), θὰ ἀγοράσω εἴκοσι πήχεις.—Ἐπειδὴ δὲν σᾶς ἐζήτησα πολλὰ, δὲν δύναμαι νὰ ἐκπέσω τίποτε.—Μανθάνετε τὴν Γαλλικήν· σᾶς δίδει (κ. λ. κάμνει) ὁ διδάσκαλός σας νὰ μεταφράζητε;—Μὲ δίδει νὰ ἀναγινώσκω, νὰ γράφω καὶ νὰ μεταφράζω.—Εἶναι ὠφέλιμον νὰ μεταφράζῃ τις μανθάνων ξένην γλῶσσαν;—Εἶναι πολὺ ὠφέλιμον νὰ μεταφράζῃ τις, ὅταν σχεδὸν ἐξεύρῃ τὴν γλῶσσαν τὴν ὁποίαν μανθάνει· ἀλλ' ὅταν δὲν ἐξεύρῃ ἀκόμη τίποτε, τοῦτο εἶναι ὅλως διόλου (tout-à-fait) ἀνωφελές.—Τί σᾶς δεικνύει (faire) νὰ κάμνητε ὁ διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς;—Μοὶ δεικνύει νὰ ἀναγινώσκω μάθημά τι, ἔπειτα μοὶ δεικνύει νὰ μεταφράζω Ἑλληνικὰ θέματα εἰς τὸ Γαλλικὸν κατὰ (sur) τὸ μάθημα τὸ ὁποῖον μὲ ἔδειξε νὰ ἀναγινώ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σκω, καὶ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ μαθήματος μοὶ ὁμιλεῖ Γαλλικὰ, καὶ μὲ κάμνει νὰ τῷ ἀποκρίνωμαι (il me fait lui répondre) εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν γλῶσσαν (dans la langue même) τὴν ὁποίαν μὲ διδάσκει. — Ἐμάθετε ἤδη πολλὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; — Βλέπετε ὅτι ἔμαθον ἤδη κἄτι, διότι εἶναι τρεῖς μῆνες ἀφότου τὴν σπουδάζω, καὶ σᾶς ἐννοῶ ὅταν μοὶ ὁμιλῆτε, καὶ δύναμαι νὰ σᾶς ἀποκρίνωμαι. — Ἐξεύρετε νὰ ἀναγινώσκητε ἐπίσης καλά (aussi bien); — Ἐξεύρω νὰ ἀναγινώσκω καὶ νὰ γράφω καλὰ καθὼς ὁμιλῶ (aussi bien que parler). — Διδάσκει ὁ διδάσκαλός σας καὶ τὴν Γερμανικήν; — Τὴν διδάσκει. — Ἐπιθυμῶν νὰ γνωρισθῶ μετ' αὐτοῦ (faire sa connaissance), θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὲ παρουσιάσητε εἰς αὐτόν.

ΘΕΜΑ 206.

Πόσα θέματα μεταφράζετε τὴν ἡμέραν; — Ἐὰν δὲν ἦναι δύσκολα, μεταφράζω τρία ἕως τέσσαρα (trois à quatre) τὴν ἡμέραν· ἂν ὅμως ὄχι (et quand ils ne le sont pas), μεταφράζω ἓν μόνον. — Πόσα ἐκάμετε ἤδη σήμερον; — Εἶναι τὸ τρίτον τὸ ὁποῖον (que) μεταφράζω· αὔριον ὅμως ἐλπίζω νὰ μεταφράσω ἓν περισσότερον (un de plus), διότι θὰ ἦμαι μόνος. — Ἐπεσκέφθητε τὴν θείαν μου; — Ὑπῆγα νὰ τὴν ἴδω πρὸ δύο μηνῶν, καὶ ἐπειδὴ μοὶ ἔδειξε δυσαρέσκειαν (mauvaise mine), δὲν ὑπῆγα πλέον εἰς τὴν οἰκίαν της ἔκτοτε (depuis ce temps). — Πῶς εἶσθε σήμερον; — Εἶμαι πολὺ ἄσχημα. — Πῶς σᾶς φαίνεται ὁ ζωμὸς οὗτος (ἡ σοῦπα αὕτη); — Μοὶ φαίνεται πολὺ ἄσχημος, ἀλλ' ἀφότου ἔχασα τὴν ὄρεξίν μου (l'appétit), δὲν εὑρίσκω οὐδὲν καλόν. — Πόσα φέρει κατ' ἔτος ἡ θέσις αὕτη εἰς τὸν πατέρα σας; — Τῷ φέρει πλέον τῶν τεσσάρων χιλιάδων πενταδράχμων. — Τί νέα λέγονται; — Δὲν λέγεται (on ne dit) οὐδὲν νέον. — Τί σκοπεύετε νὰ κάμητε αὔριον; — Σκοπεύω νὰ ὑπάγω εἰς τὸ κυνήγιον. — Σκοπεύει ὁ ἀδελφός σας νὰ κάμῃ (ἓν) παιγνίδιον (συν. νὰ παίξῃ) βιλιάρδον; — Σκοπεύει νὰ παίξῃ (κ. λ. νὰ κάμῃ ἓν παιγνίδι εἰς...) τὸ ζατρίκιον. — Διατί γελῶσί τινες (y a-t-il des gens qui rient) ὅταν ὁμιλῶ; — Εἶναι βάρβαροι (impoli) ἄνθρωποι· δὲν ἔχετε εἰμὴ νὰ γελᾶτε (vous n'avez qu'à rire) καὶ ὑμεῖς (à votre tour), καὶ δὲν θὰ σᾶς περιπαίζωσι πλέον. — Ἂν ἐκάμνετε ὅπως κάμνω ἐγὼ (comme moi), θὰ ὡμιλεῖτε (Παρατατ.) καλῶς. Πρέπει νὰ μελετᾶτε ὀλίγον καθ' ἑκάστην, καὶ μετ' ὀλίγον δὲν θὰ φοβῆσθε πλέον νὰ ὁμιλῆτε. — Θὰ προσπαθήσω νὰ ἀκολουθήσω τὴν συμβουλήν σας, διότι σκοπεύω (se proposer) νὰ σηκόνωμαι κάθε πρωΐ εἰς τὰς ἕξ, νὰ μελετῶ ἕως τὰς δέκα, καὶ νὰ κοιμῶμαι ἐνωρίς. — Διατί παραπονεῖται ἡ ἀδελφή σας; — Δὲν ἐξεύρω, ἀφοῦ ἐπιτυγχάνῃ εἰς πᾶν πρᾶγμα, καὶ ἀκοῦ (et qu'elle) ἦναι εὐτυχὴς, καὶ μάλιστα (et même)

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εὐτυχεστέρα ὑμῶν καὶ ἐμοῦ, διατί παραπονεῖται; — Ἴσως παραπονεῖται, διότι δὲν γνωρίζει καλῶς τὴν ὑπόθεσιν ἐκείνην; — Ἐμπορεῖ (cela se peut).

ΜΑΘΗΜΑ ΞΣΤ'.

Εἶδος.

Τί εἶδος καρποῦ εἶναι τοῦτο;

Πυρήν (κούκκουτσον).

Πυρὴν ῥοδακίνου, βερυκόκκου, δαμασκήνου.

Ὀπωρικὰ μὲ πυρῆνας.

Πρέπει νὰ συντρίψωμεν τὸν πυρῆνα, διὰ νὰ λάβωμεν (ἐξάξωμεν) τὸ ἀμύγδαλον.

Γίγαρτον, κόκκος (κουκκούτσιον). (Καὶ πᾶς ἕτερος κόκκος—πυρήν).

Ἀμύγδαλον.

Γιγαρτώδη ὀπωρικὰ (μὲ κουκκούτσια).

Σταφυλὴ χωρὶς γίγαρτον (κουκκούτσιον).

Εἶναι ὀπωρικὸν μὲ κουκκούτσια.

Δρέπειν, συλλέγειν ἄνθη.

Συνάγειν (μαζόνειν), κόπτειν ὀπωρικά.

LEÇON LXVI.

Une sorte, une espèce.

Quelle espèce (sorte) de fruit est cela (ἤ est-ce là?)

Un noyau (*).

Un noyau de pêche, d'abricot, de prune.

Fruits à noyau.

Il faut casser le noyau pour avoir l'amande (**).

Un pépin (ἤ pepin *).

Une amande.

Fruits à pépin.

Raisin sans pépin.

C'est un fruit à pépin.

Cueillir 6'. Π. Μ. *cueilli.* Μ. Ε. *cueillant.*

Cueillir des fruits (***).

(*) Pépin λέγεται ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος σπόρος, ἢ (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πληθ.) τὰ κουκκούτσια, οἷον πεπονίου, σταφυλίου, ἀπιδίου, μήλου· noyau δὲ, ὁ πυρήν, τὸ κούκκουτσον, ὅπερ συντρίβεται, ὡς τοῦ ῥοδακίνου, τοῦ βερυκόκκου, τοῦ δαμασκήνου.

(**) Παροιμία σημαίνουσα ὅτι ἀνάγκη ἵνα κοπιάσωμεν, ἂν θέλωμεν νὰ ὠφεληθῶμεν.

(***) Καὶ τοι τῆς δευτέρας συζυγίας ὂν τὸ cueillir, σχηματίζει τὸν ἐνεστῶτα τῆς Ὁριστικῆς κατὰ τὴν κατάληξιν τῆς πρώτης.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Συνάγω, συνάγεις, συνάγει.	Je cueille, tu cueilles, il cueille.
Παρατιθέναι τὸν ζωμόν. (κ. φέρειν, κενόνειν τὴν σοῦπαν).	Servir la soupe.
Παρατιθέναι τὸ ἐπιδόρπισμα, τὰ ὀπωρικά.	Servir le dessert.
Ὁ καρπός.	Le fruit.
Βερύκοκκον.	Un abricot.
Πεπόνιον.	Un melon.
Χειμωνικὸν (χ. καρπούζιον).	Un melon d'eau. / Une pastèque.
Ὀπτὸν ψητόν.	Du rôti.
Ἀνέκδοτον.	Une anecdote.
Ὁ τελευταῖος — ἡ τελευταία.	Le dernier — la dernière.
Παύειν.	*Cesser.*
Παύω τοῦ ἀναγινώσκειν.	Je cesse de lire.
Παύει (αὐτὸς ἢ αὐτὴ) τοῦ ὁμιλεῖν.	Il (elle) cesse de parler.
Ἀποφεύγειν.	*Éviter.* α'. (Πρὸ ἀπαρ. de).
Ἐκφεύγειν, διαφεύγειν.	*Échapper.* α'.
Διαφεύγειν δυστύχημα.	Échapper à un malheur.
Ἔφυγε διὰ νὰ διαφύγῃ τὸν θάνατον.	Il a pris la fuite pour échapper à la mort.
Ἐκφεύγει διὰ νὰ φύγῃ τὸν θάνατον.	Il s'échappe pour éviter la mort.
Περᾶν χωρὶς τινὸς, ἀδιαφορεῖν περί τινος, κάμνειν χωρὶς αὐτοῦ.	*Se passer de quelque chose.*
Στερεῖσθαι τινός.	*Se priver de quelque chose.*
Δύνασθε νὰ κάμητε χωρὶς ἄρτον;	Pouvez-vous vous passer de pain?
Δύναμαι νὰ κάμω χωρὶς αὐτόν.	Je puis (ἤ je peux) m'en passer.
Ὑπάρχουσι πολλὰ πράγματα χωρὶς τῶν ὁποίων πρέπει νὰ περῶμεν.	Il y a bien des choses dont il faut se passer.
Ἐκτελεῖν παραγγελίαν τινά.	*S'aquitter d'une commission.*
Κάμνειν παραγγελίαν τινός.	Faire une commission.
Ἔκαμα τὴν παραγγελίαν σας.	J'ai fait votre commission.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐξετέλεσα τὴν παραγγελίαν σας. Je me suis acquitté de votre commisssion.

Ἐξετελέσατε τὴν παραγγελίαν μου; Vous êtes-vous acquitté de ma commission?

Ἐκάμετε τὴν παραγγελίαν μου; Avez-vous fait ma commission?

Τὴν ἐξετέλεσα. Je m'en suis acquitté.

Τὴν ἔκαμα. Je l'ai faite.

Κάμνειν, ἐκτελεῖν τὸ χρέος αὐτοῦ. *Faire son devoir.*

Ἐκπληροῦν τὸ χρέος αὐτοῦ. *Remplir son devoir.*

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος κάμνει πάντοτε τὸ χρέος του. Cet homme fait toujours son devoir.

Θαῤῥεῖν, ἐλπίζειν ἐπί τι, ἔχειν τὴν ἐλπίδα ἐπί τι. *Compter sur quelque chose.*

Ἐλπίζει εἰς αὐτό. Il y compte.

Ἐλπίζω (ἔχω τὴν πεποίθησίν μου) εἰς ὑμᾶς. Je compte sur vous.

Ἐμπιστεύομαι εἰς ὑμᾶς, ἔχω πίστιν εἰς ὑμᾶς. Je me fie à vous.

Δύνασθε νὰ ἐμπιστευθῆτε εἰς αὐτόν. Vous pouvez vous fier à lui.

Δύνασθε νὰ ἔχητε πίστιν εἰς αὐτόν. Vous pouvez vous y fier.

Δύνασθε νὰ ἐλπίσητε εἰς αὐτόν. Vous pouvez compter sur lui.

Ἀρκεῖν, ἐξαρκεῖν, ἐπαρκεῖν, φθάνειν. *Suffire,* ὅ. Π. M. suffi. Ἐν. M. Suffisant.*

Σᾶς ἀρκεῖ ὁ ἄρτος οὗτος; Ce pain vous suffit-il?

Μὲ ἀρκεῖ. Il me suffit.

Ἀρκῶ, ἀρκεῖς, ἀρκεῖ. Je suffis, tu suffis, il suffit.

Θὰ ἀρκέσωσι τὰ χρήματα ταῦτα εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; Cet argent suffira-t-il à cet homme?

Θὰ τῷ ἀρκέσωσιν. Il lui suffira.

Ὀλίγη περιουσία ἀρκεῖ εἰς τὸν σοφόν. Peu de bien suffit au sage.

Ἤρκεσε τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; Cette somme a-t-elle suffi à cet homme?

Τῷ ἤρκεσεν. Elle lui a suffi.

Εὐχαριστήθη ὁ ἄνθρωπος οὗτος μὲ τὸ ποσὸν τοῦτο; Cet homme s'est-il contenté de cette somme?

Εὐχαριστήθη μὲ αὐτό. Il s'en est contenté.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εὐχαριστεῖσθαι εἴς τι.	Se contenter de quelque chose.
Θὰ ἐξήρκει εἰς αὐτὸν, ἂν ἠθέλετε μόνον νὰ προσθέσητε εἰς τοῦτο ὀλίγα φράγκα.	Elle lui suffirait, si vous vouliez seulement y ajouter quelques francs.
Θὰ ηὐχαριστεῖτο, ἂν ἠθέλετε μόνον νὰ προσθέσητε εἰς αὐτὸ ὀλίγας δραχμάς.	Il se contenterait, si vous vouliez seulement y ajouter quelques drachmes.
Προσθέτειν.	*Ajouter.* α'.
Οἰκοδομεῖν, κτίζειν.	*Bâtir.* β'.
Ἐπιβιβάζεσθαι, ἐπιβαίνειν.	*S'embarquer.* α'.
Τὸ ἱστίον (πανίον τοῦ πλοίου).	Une voile (*).
Ἀνάγεσθαι, ἀναπετᾶν τὰ ἱστία (κ. κάμνειν πανία).	Mettre à la voile.
Ἀποπλέειν διὰ...	Faire voile pour...
Ἀποπλέειν διὰ τὴν Ἀμερικήν.	Faire voile pour Amérique.
Ὑπάγειν εἰς Ἀμερικήν.	Aller en Amérique.
Πλεῖν (ἀρμενίζειν).	Marcher ἢ voguer.
Πλησίστιος, μὲ ὅλα τὰ πανία, πρύμνα.	A pleines voiles (à toutes voiles).
Πλέειν πλησίστιον, οὐριοδρομεῖν, θαλασσοπορεῖν.	Marcher à pleines voiles (cingler).
Ἐπεβιβάσθη τὴν δεκάτην ἕκτην τοῦ παρελθόντος (λήξαντος) μηνός.	Il s'est embarqué le seize du mois dernier.
Ἐξέπλευσε τὴν τρίτην ἱσταμένου (τρέχοντος) μηνός.	Il a mis à la voile le trois du mois courant.
Ὁ ἱστάμενος (ὁ τρέχων μήν).	Le mois courant.
Τὴν τετάρτην ἢ πέμπτην ἱσαμένου.	Le quatre ou le cinq courant.
Ἡ ἐπιστολὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἕκτης ἱσταμένου.	La lettre est du six du courant.
Δηλαδὴ, ἤγουν, ὅ ἐστίν.	C'est-à-dire, savoir.
Καὶ τὰ λοιπά (κτλ.).	Et cœtéra (etc.).
Τὸ κονδύλιόν μου εἶναι καλήτερον τοῦ ἰδικοῦ σας.	Ma plume est meilleure que la vôtre.

(*) Ἡ λέξις voile σημαίνουσα τὸ ἱστίον εἶναι γένους θηλυκοῦ, σημαίνουσα δὲ τὸ λεπτὸν γυναικεῖον κάλυμμα τοῦ προσώπου (τὴν σκέπην), εἶναι γένους ἀρσενικοῦ, οἷον elle s'est acheté un voile, ἠγόρασε καλύπτραν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Γράφω καλήτερα ὑμῶν.	J'écris mieux que vous.
Θὰ ζεστάνωσι τὸν ζωμὸν (τὴν σοῦπαν).	On fera chauffer la soupe.
Θὰ ζεστάνωσι καὶ αὔθις τὸν ζωμὸν (τὴν σοῦπαν).	On fera réchauffer la soupe.
Ἔβαλαν (ἢ ἔφεραν) τὸ φαγητὸν εἰς τὴν τράπεζαν. / Ἡ τράπεζα εἶναι ἑτοίμη.	On a servi.
Νὰ σᾶς βάλω ζωμόν;	Vous servirai-je de la soupe?
Δώσατέ μοι ὀλίγον. / Θὰ σᾶς εἴπω νὰ μοὶ δώσητε ὀλίγον.	Je vous demanderai un peu.
Ἐπιθυμεῖτε κρέας;	Désirez-vous du bœuf?
Ἐπιθυμεῖτε νὰ σᾶς προσφέρω ψητόν;	Désirez-vous que je vous serve du rôti?
Δώσατέ μοι ὀλίγον, ἂν ἀγαπᾶτε.	Donnez m'en un peu, s'il vous plaît.
Παρατιθέναι, φέρειν φαγητὰ ἐπὶ τραπέζης.	Servir.* *6'*.
Προσφέρειν.	Offrir. *6'*.

ΘΕΜΑ 207.

Ἤθελον (je voudrais bien) νὰ ἐξεύρω διατί δὲν δύναμαι (je ne sais) νὰ ὁμιλήσω τόσον καλὰ, ὅσον ὑμεῖς.—Νὰ σᾶς τὸ εἴπω (je vais vous le dire)· ἠθέλετε ὁμιλεῖ τόσον καλὰ, ὅσον ἐγὼ, ἂν δὲν ἦσθε τόσον δειλὸς (timide). Ἀλλ' ἂν εἴχετε μελετημένα καλήτερον τὰ μαθήματά σας, δὲν θὰ ἐφοβεῖσθε νὰ ὁμιλῆτε· ἐπειδὴ διὰ νὰ ὁμιλῇ τις καλῶς, πρέπει νὰ ἐξεύρῃ· καὶ φυσικώτατον (et il est très-naturel que) ὅστις δὲν γνωρίζει καλῶς ὅ,τι ἔμαθε, νὰ ἦναι δειλὸς (soit timide ἐνεστ. ὑποτ. περὶ ἧς ἐν τοῖς ἑπομένοις). Δὲν θὰ ἦσθε τόσον δειλὸς ὅσον εἶσθε, ἂν ἦσθε βέβαιος ὅτι δὲν κάμνετε (de ne pas faire) λάθη. —Ἔρχομαι νὰ σᾶς εὐχηθῶ καλὴν ἡμέραν. — Εἶσθε πολὺ ἀξιαγάπητος (aimable). —Δύνασθε (voudriez vous) νὰ μοὶ κάμητε μίαν χάριν; —Εἰπέτε μοι τί χρειάζεσθε, διότι θὰ κάμω πάντα τρόπον (je ferai tout) διὰ νὰ σᾶς ὑποχρεώσω (pour vous obliger).—Χρειάζομαι χίλια φράγκα, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ τὰ δανείσητε· θὰ σᾶς τὰ ἐπιστρέψω ἅμα λάβω τὰ χρήματά μου. Θὰ μὲ ὑποχρεώσητε (obliger) πολὺ (beaucoup), ἂν ἠθέλετε νὰ μοὶ κάμητε (rendre) αὐτὴν τὴν χάριν (service). — Θὰ τὴν ἔκαμνον ἐξ ὅλης ψυχῆς, ἂν ἠδυνάμην· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχασα (χάσας, ayant perdu) ὅλα μου τὰ χρήματα, μοὶ εἶναι

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἀδύνατον (il m'est impossible) νὰ σᾶς κάμω αὐτὴν τὴν χάριν. — Θέλετε νὰ ἐρωτήσητε τὸν ἀδελφόν σας, ἂν ἦναι εὐχαριστημένος μὲ τὰ (de l') χρήματα τὰ ὁποῖα τῷ ἔστειλα; — Ὅσον διὰ τὸν ἀδελφόν μου, εἶναι εὐχαριστημένος, ἀλλ' ἐγὼ δὲν εἶμαι· διότι ναυαγήσας (ayant fait naufrage) ἔχω ἀνάγκην τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα μοῦ χρεωστεῖτε.

ΘΕΜΑ 208.

Ἔφεραν τὸν ζωμόν (τὴν σοῦπαν); — Τὸν ἔφεραν πρό τινων λεπτῶν. — Τότε πρέπει νὰ ἐκρύωσε (elle doit être froide), καὶ ἐγὼ δὲν ἀγαπῶ εἰμὴ τὸν ζεστὸν ζωμόν (la soupe chaude). — Θὰ σᾶς τὸν ζεστάνω πάλιν. — Θὰ μὲ ὑποχρεώσητε (obliger). — Νὰ σᾶς δώσω ψητόν; — Θὰ σᾶς ζητήσω ὀλίγον. — Θέλετε νὰ φάγητε ἀπὸ τὸ πρόβειον τοῦτο; — Σᾶς εὐχαριστῶ, μὲ ἀρέσκει περισσότερον (j'aime mieux) τὸ ὀρνίθιον. — Νὰ σᾶς προσφέρω οἶνον (vous offrirai-je du vin); — Θὰ σᾶς ζητήσω ὀλίγον. — Ἔφεραν τὸ ἐπίδειπνον; — Τὸ ἔφεραν. — Ἀγαπᾶτε τὰ ὀπωρικά; — Ἀγαπῶ τὰ ὀπωρικά, ἀλλὰ δὲν ἔχω πλέον ὄρεξιν. — Θέλετε νὰ φάγητε ὀλίγον τυρίον; — Θὰ φάγω ὀλίγον. — Νὰ σᾶς δώσω Ἀγγλικὸν ἢ Ὁλλανδικὸν τυρίον; — Θὰ φάγω ὀλίγον Ὁλλανδικὸν τυρίον. — Τί εἶδος ὀπωρικοῦ εἶναι τοῦτο; — Εἶναι ὀπωρικὸν μὲ κουκκούτσιον. — Πῶς ὀνομάζεται; — Ὀνομάζεται οὕτως (ἔτσι). — Θέλετε νὰ πλύνητε τὰς χεῖράς σας; — Ἤθελον (je voudrais bien) νὰ τὰς πλύνω, ἀλλὰ δὲν ἔχω χειρόμακτρον διὰ νὰ τὰς σπογγίσω. — Νὰ εἴπω νὰ σᾶς δώσωσι (je vais vous faire donner) χειρόμακτρον, σαπώνιον καὶ νερόν. Ἰδού (en voici). — Δύνασθε νὰ κάμητε χωρὶς (vous passer de) σαπώνιον; — Ὅσον διὰ σαπώνιον, δὲν μὲ μέλει (je puis m'en passer), ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχω χειρόμακτρον διὰ νὰ σπογγίσω τὰς χεῖράς μου. — Περνᾶτε συχνὰ χωρὶς σαπώνιον; — Ὑπάρχουσι πολλὰ πράγματα τὰ ὁποῖα δύνανται καὶ νὰ μᾶς λείψωσι (dont nous pouvons nous passer). — Διατί ἐξαπέτευσεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος; — Διότι δὲν εἶχεν ἄλλον τρόπον (n'avait pas d'autre moyen) νὰ διαφύγῃ τὴν τιμωρίαν (la punition), τῆς ὁποίας ἦτον ἄξιος (qu'il avait méritée). — Διατί δὲν ἐπρομηθεύθησαν οἱ ἀδελφοί σας καλήτερον ἵππον; — Ἂν ἐξέκαμνον τὸν γέροντα ἵππον των, θὰ ἐπρομηθεύοντο καλήτερον. — Ἔφθασεν ἤδη ὁ πατήρ σας; — Ὄχι ἀκόμη, ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι θὰ φθάσῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας ταύτης (aujourd'hui même). — Ἀνεχώρησεν ὁ φίλος ἐγκαίρως (à temps); — Δὲν γνωρίζω, ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι ἀνεχώρησεν (qu'il sera parti) ἐγκαίρως.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 209.

Ἐξετελέσατε τὴν παραγγελίαν μου;—Τὴν ἐξετέλεσα. — Ἐξετέλεσεν ὁ ἀδελφός σας τὴν παραγγελίαν, τὴν ὁποίαν τῷ ἔδωκα; — Τὴν ἐξετέλεσε.—Θέλετε (voudriez-vous) νὰ μοὶ ἐκτελέσητε μίαν παραγγελίαν;—Σᾶς χρεωστῶ τοσαύτας χάριτας, ὥστε θὰ ἐκτελῶ πάντοτε τὰς παραγγελίας σας, ὁσάκις (quand) εὐαρεστεῖσθε νὰ μοὶ δίδητε τινάς (en). — Θέλετε νὰ ἐρωτήσητε τὸν ἔμπορον, ἂν δύναται νὰ μοὶ δώσῃ τὸν ἵππον εἰς τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν τῷ ἐπρόσφερα; — Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ συγκατένευε (consentir), ἂν ἠθέλετε νὰ προσθέσητε ἀκόμη ὀλίγα πεντάδραχμα.—Ἂν ἤμην βέβαιος περὶ τούτου, θὰ προσέθετον ἀκόμη ὀλίγα.—Καλὴ ἡμέρα σας, παιδία μου· ἐκάμετε τὸ χρέος σας;—Ἐξεύρετε καλῶς ὅτι τὸ κάμνομεν πάντοτε· ἔπρεπε νὰ ἤμεθα ἀσθενεῖς (il faudrait que nous fussions (*) malades), διὰ νὰ μὴ (pour ne pas) τὸ κάμωμεν. — Τί μᾶς δίδετε νὰ κάμωμεν σήμερον; — Σᾶς δίδω νὰ μελετήσητε τὸ ἑξηκοστὸν ἕκτον μάθημα, καὶ νὰ κάμητε τὰ θέματα τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὸ (qui en dépendent) δηλαδὴ τὸ 207ον, τὸ 208ον καὶ τὸ 209ον.—Σᾶς ἀρκεῖ ὅ ἄρτος οὗτος;—Θὰ μὲ ἔφθανεν, ἂν δὲ ἐπείνων πολύ.—Πότε ἐπεβιβάσθη ὁ ἀδελφός σας διὰ τὴν Ἀμερικήν;—Ἐξέπλευσε τὴν τριακοστὴν τοῦ λήξαντος μηνός (du mois dernier).—Μοὶ ὑπόσχεσθε νὰ ὁμιλήσητε εἰς τὸν ἀδελφόν σας;—Σᾶς τὸ ὑπόσχομαι, καὶ ἐμπορεῖτε νὰ βάλητε βάσιν εἰς αὐτό (y compter). — Ἐλπίζω εἰς ὑμᾶς.—Θὰ ἐργασθῆτε καλήτερον (travaillerez-vous mieux) διὰ τὸ προσεχὲς μάθημα, παρ' ὅσον εἰργάσθητε (que vous n'avez travaillé) διὰ τοῦτο;—Θὰ ἐργασθῶ καλήτερα.— Δύναμαι νὰ τὸ ἐλπίσω;—Δύνασθε.

ΜΑΘΗΜΑ ΞΖ'.

Δύνασθαι κρίνειν περί τινος, γνωρίζειν τι.

Γνωρίζετε τὰ ἐριοῦχα;
Τὰ γνωρίζω.
Δὲν τὰ γνωρίζω.
Τὰ γνωρίζω κάλλιστα.
Δὲν τὰ γνωρίζω τόσον καλά.

LEÇON LXVII.

Se connaître en quelque chose.

Vous connaissez-vous en drap?
Je m'y connais.
Je ne m'y connais pas.
Je m'y connais très-bien.
Je ne m'y connais pas beaucoup.

(*) Παρατατικὸς τῆς ὑποτακτικῆς, περὶ ἧς θέλομεν ἰδεῖ ἀκολούθως.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἰχνογραφεῖν, σκιαγραφεῖν, ἀπεικάζειν.	*Dessiner.* α'.
Διαστίζειν, ἀντιγράφειν εἰκόνα (δι' ἐπιτιθεμένου ἐπ' αὐτῆς χάρτου).	*Calquer.* α'.
Ἰχνογραφεῖν θέαν τινά.	Dessiner un paysage.
Ἀπεικάζειν (ἐξομοιοῦν) τὴν φύσιν.	Dessiner d'après nature.
Ἡ ἰχνογραφία, σκιαγραφία. / Τὸ ἰχνογράφημα, σχέδιον.	Le dessin.
Ὁ ἰχνογράφος.	Le dessinateur.
Μανθάνειν τὴν ἰχνογραφίαν.	Apprendre le dessin.
Ἡ φύσις.	La nature.
Ἐπιχειρεῖν, κατορθοῦν, κάμνειν τι κτ.λ.	*S'y prendre.*
Πῶς δύνασθε νὰ ἀνάψητε πῦρ χωρὶς πυράγραν (χ. μασίαν);	Comment vous y prenez-vous pour faire du feu sans pincettes? (*)
Κάμνω οὕτω.	Je m'y prends comme cela (ainsi).
Κακῶς τὸ κάμνετε. / Δὲν τὸ ἐπιχειρεῖτε καλῶς.	Vous vous y prenez mal.
Τὸ κάμνω καλῶς. / Τὸ καταφέρω καλῶς.	Je m'y prends bien.
Πῶς δύναται ὁ ἀδελφός σας νὰ κάμῃ τοῦτο;	Comment votre frère s'y prend-il pour faire cela?
Ἐπιδεξίως, ἐπιτηδείως.	Adroitement.
Ἀδεξίως, ἀνεπιτηδείως.	Mal-adroitement.
Ἡ πυράγρα.	Les pincettes.
Τὸ κηροψάλιδον.	Les mouchettes.
Αἱ διόπτραι (ὀμματοϋάλια).	Les spectacles.
Αἱ χειρίδες (φορέματος).	Les manchettes.
Τὸ ψαλίδιον.	Les cisaux.

(*) Παρεκτὸς τῆς πυράγρας ἡ πυρολαβίδος ἡ λέξις pincette σημαίνει ἀκόμη διάφορα ἐργαλεῖα δισκελῆ πρὸς λῆψιν πράγματος. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ εἰς tte λήγοντα ὀνόματα εἶναι γένους θηλ. οἷον une botte (ὑπόδημα), une omelette (ὠοκοπία, σπογγάτον), une amulette (φυλακτὸν, καίτοι τοῦ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀπαγορεύειν, κωλύειν, ἐμποδίζειν. — *Défendre.* δ'.

Σᾶς ἐμποδίζω νὰ κάμητε τοῦτο. — Je vous défends de faire cela.
Τὸν κωλύουσι νὰ ἐργασθῇ. — On lui défend de travailler.

Χαμηλόνειν. — *Baisser.* α'.

Νεύειν πρὸς τὴν γῆν, βλέπειν κάτω. — Baisser les yeux.
Τὸ παραπέτασμα (ἡ κουρτίνα). — La toile, le rideau.
Τὸ παραπέτασμα σηκόνεται, καταβιβάζεται. — La toile (le rideau) se lève, se baisse.
Τὸ παραπέτασμα πίπτει. — La toile tombe.

Κύπτειν, σκύπτειν. — *Se baisser.*

Πολὺ πρέπει νὰ κύψητε διὰ νὰ ἐμβῆτε εἰς τοῦτο τὸ σπήλαιον. — Il faut se baisser bien bas pour entrer dans cette grotte.
Τὸ συνάλλαγμα ἐξέπεσεν. — Le change a baissé (est tombé).
Ἡ ἡμέρα κλίνει. / Ἐπέρχεται νύξ, βραδυάζει. — Le jour baisse. / La nuit approche. / Il se fait nuit.
Εἶναι ἀργά. — Il se fait tard.
Ἀρχίζει νὰ σκοτεινιάζῃ. — Il fait (il commence à faire) sombre.

Τὸ ἄντρον, τὸ σπήλαιον. — La grotte, la caverne.

Ὄζειν, μυρίζειν, βρωμᾶν. / *Ὀσφραίνεσθαι, αἰσθάνεσθαι.* — *Sentir.* 6'. (Μάθ. ΝΔ'.)

Μυρίζει ὡς ῥόδον. — Il sent la rose.
Μυρίζει (βρωμᾷ) σκόροδον. — Il sent l'ail.
Ἔχει κακὴν ὀσμὴν σκορόδου. — Il a une mauvaise odeur d'ail.

Παρατηρεῖν (πιάνειν) τὸν σφυγμὸν τινός. — Tâter le pouls à quelqu'un.

συγγρ. σημειοῦντος αὐτὸ ὡς ἀρσεν.), ἐξαιρουμένου μόνον τοῦ un squelette (σκελετὸς), καί τινων συνθέτων, οἷον porte-mouchettes (πληθ. des. . . δίσκος ἢ ὑπόθεμα κηροψαλιδίου), un tire-bottes (σανίδιον ἢ κόκκαλον δι' οὗ ἐμβάλλομεν ἢ ἐκβάλλομεν τὰ ὑποδήματα), un casse-noisettes (ἐργαλεῖον δι' οὗ συντρίβομεν τὰ κάρυα), καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Συγκατανεύειν, συγκατατίθεσθαι, στέργειν εἴς τι.	*Consentir à quelque chose* (Μάθ. ΝΔ'.).
Στέργω νὰ ἀπολεσθῶ διὰ νὰ τὸν σώσω.	Je consens à me perdre a fin de le sauver.
Συγκατανεύω εἰς αὐτό.	J'y consens.
Ὁ μηδὲν λέγων συγκατανεύει.	Qui ne dit mot, consent.
Ὁ σιωπῶν συγκατανεύει.	Qui se tait consent.
Κρύπτειν.	*Cacher.* α'.
Τὸ πνεῦμα.	L'esprit.
Κατ' ἀλήθειαν.	En vérité.
Τῳόντι.	En effet.
Ἡ ἀλήθεια.	La vérité.
Τὸ ἀποτέλεσμα.	L'effet.
Ἀληθής.	Vrai, vraie.
Φιλαλήθης ἀνὴρ, τίμιος ἄνθρωπος.	Un homme vrai.
Ἰδοὺ ἡ κατάλληλος θέσις διὰ τὴν εἰκόνα ταύτην.	Voilà la vraie place de ce tableau.
Περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τινά. / *Ἔχειν τινὰ εἰς ὑπόληψιν.*	*Faire cas de quelqu'un.*
Σέβεσθαι, τιμᾶν, ὑπολήπτεσθαι τινά.	*Estimer quelqu'un.*
Δὲν ἔχω εἰς ὑπόληψιν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.	Je ne fais pas grand cas de cet homme.
Τὸν ἔχω εἰς μεγάλην ὑπόληψιν.	Je fais grand cas de lui.
Τὸν ὑπολήπτομαι πολύ.	Je l'estime beaucoup.
Ἡ περίπτωσις, ἡ περίστασις.	Le cas.
Τὸ ἄνθος, ἡ ἀκμή.	La fleur.
Ἴσα μὲ τὴν ἐπιφάνειαν.	A fleur de...
Τὰ θεμέλια τῆς οἰκοδομῆς ταύτης εἶναι (ἢ ἔφθασαν) ἤδη μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.	Les fondements de cet édifice sont déjà à fleur de terre.
Κυλοιδιῶντες (πρησμένοι) ὀφθαλμοί.	Des yeux à fleur de tête.
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος κυλοιδιᾷ (*).	Cet homme a les yeux à fleur de tête.

(*) κ.λ. ἔχει ἰσοπέδους τοὺς ὀφθαλμοὺς μὲ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τὸ πρήξιμον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀνθεῖν, ἀκμάζειν.	*Fleurir*, *v.* Π. M. *fleuri*. Ἐν. M. *Fleurissant* (*).
Φύεσθαι, αὐξάνειν, πληθύνειν.	*Croître*,* *v.* M. M. *cru*. Ἐν. M. *croissant*.
Αὐξάνειν ταχέως.	Croître rapidement.
Αὐξάνω, αὐξάνεις, αὐξάνει.	Je crois, tu crois, il croit.
Αὐξάνεσθαι, μεγαλύνειν.	*Grandir*, *v.*
Τὸ παιδίον τοῦτο μεγαλύνει προφανῶς.	Cet enfant grandit à vue d'œil.
Τὸ παιδίον τοῦτο ἐμεγάλωσε πολὺ ἐντὸς ὀλίγου.	Cet enfant a bien grandi en peu de temps.
Ἡ βροχὴ αὕτη ἔθρεψε τὰ σιτηρά.	Cette pluie a fait grandir les blés.
Σῖτος.	Du blé.
Κατάλυμα, κατοικία.	Un logement.
Κατάλυμα (ὁδοιπόρου), κοίτη.	Un gîte.
Σκέπη, καταφύγιον.	Un abri, un refuge.
Καλύβη.	Une chaumière.
Προφυλάττεσθαι ἀπό τινος.	Se mettre à l'abri de quelque chose.
Ἂς προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὴν βροχὴν, ἀπὸ τὸν ἄνεμον.	Mettons-nous à l'abri de la pluie, du vent.
Ἂς εἰσέλθωμεν εἰς τὴν καλύβην ταύτην διὰ νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὴν θύελλαν, ἢ ἀπὸ τὴν κακοκαιρίαν.	Entrons dans cette chaumière pour être à couvert de la tempête, ἢ pour être à l'abri des injures du temps.
Πανταχοῦ, παντοῦ.	*Partout*.
Καθ' ἅπασαν (ὅλην) τὴν πόλιν.	Par toute la ville.

(*) Τὸ fleurir ἔχει συνώνυμον florir. Προκειμένου δὲ λόγου περὶ τοῦ ἀκμάζειν, ἤτοι περὶ ἀνθρώπων, πόλεων, βασιλείων κτλ. μεταχειρίζονται τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν florissant, καὶ παρατατικὸν τῆς ὁριστικῆς il florissait, οἷον un empire florissant, κράτος ἀκμάζον· une armée florissante, στρατὸς ἀκμαῖος· cet auteur florissait sous son règne, ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς βασιλείας του. — Les arts et les sciences florissaient alors, αἱ τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι ἤκμαζον (ἦνθουν) τότε.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Σκιά (ἴσκιος).	Une ombre (*).
Ὑπὸ τὴν σκιάν.	A l'ombre.
Ἄγωμεν νὰ καθήσωμεν ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ δένδρου τούτου.	Allons nous asseoir à l'ombre de cet arbre.
Προσποιεῖσθαι, ὑποκρίνεσθαι.	*Faire semblant de... (Feindre).*
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος προσποιεῖται ὅτι κοιμᾶται.	Cet homme fait semblant de dormir.
Ἡ κυρία αὕτη ὑποκρίνεται ὅτι γνωρίζει τὴν Γαλλικήν.	Cette demoiselle fait semblant de savoir le français.
Προσποιοῦνται ὅτι μᾶς πλησιάζουσι.	Ils font semblant de s'approcher de nous.
Νῦν, τώρα.	*Maintenant.*
Ἅμα τῷ, εὐθὺς, ἀπὸ, ἐκ.	*Dès.*
Ἀπὸ τὸ πρωΐ.	Dès le matin.
Ἅμα τῇ αὐγῇ, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.	Dès le point du jour.
Νηπιόθεν, ἀπὸ τὴν κοιτίδα.	Dès le berceau.
Ἀπὸ τώρα, εἰς τὸ ἑξῆς.	Dès à présent.
Ἅμα, εὐθὺς ὅταν, ὡς.	*Dès que.*
Ἅμα τὸν ἴδω, θὰ τῷ ὁμιλήσω.	Dès que je le verrai, je lui parlerai.
Ὑπὸ φόβου, ἀπὸ φόβον. Κρυολογεῖν, λαμβάνειν κρύον, καταῤῥοήν.	*De crainte ἢ de peur de... Prendre froid, s'enrhumer.*
Δὲν θέλω νὰ ἐξέλθω, φοβούμενος μὴ κρυολογήσω.	Je ne veux pas sortir, de peur de m'enrhumer.
Δὲν θέλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πόλιν, φοβούμενος μὴ συναπαντηθῇ μὲ κἀνένα δανειστήν του.	Il ne veut pas aller à la ville, de peur de rencontrer un de ses créanciers.
Δὲν θέλει νὰ ἀνοίξῃ τὸ βαλάντιόν του, φοβούμενος μὴ χάσῃ τὰ χρήματά του.	Il ne veut pas ouvrir sa bourse, de peur de perdre son argent.

(*) Ἡ λέξις ombre σημαίνουσα μὲν τὴν σκιὰν εἶναι γένους θηλυκοῦ, σημαίνουσα δὲ τὴν σκίαναν (εἶδος ἰχθύος), πρὸς τούτοις δὲ καὶ εἶδος χαρτοπαιγνίου, εἶναι γένους ἀρσενικοῦ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀντιγράφειν, μεταγράφειν.	Copier α'.
Κλίνειν.	Décliner α'.
Ἀντιγράφειν καθαρώτερον.	Mettre* au net (Μάθ. ΛΓ'.)
Οὐσιαστικὸν, ἐπίθετον, ἀντωνυμία.	Un substantif, un adjectif, un pronom.
Ῥῆμα, πρόθεσις, γραμματικὴ, λεξικόν.	Un verbe, une préposition, une grammaire, un dictionnaire.

ΘΕΜΑ 210.

Γνωρίζετε τὸ καλὸν ἐριοῦχον;—Τὸ γνωρίζω.—Θέλετε νὰ μοὶ (m'en) ἀγοράσητε πήχεις τινάς;—Ἂν θέλητε νὰ μοὶ δώσητε τὰ χρήματα, θὰ σᾶς ἀγοράσω.—Θὰ μὲ ὑποχρεώσητε.—Γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὸ καλὸν ἐριοῦχον;—Δὲν τὸ γνωρίζει τόσον καλά.—Πῶς δύνασθε νὰ κάμητε τοῦτο;—Τὸ κάμνω οὕτως (ἔτσι).—Θέλετε νὰ μοὶ δείξητε πῶς τὸ κάμνετε;—Εὐχαρίστως (je le veux bien).—Τί πρέπει νὰ κάμω (que me faut-il faire) διὰ τὸ αὐριανὸν μάθημά μου (pour ma leçon de demain);—Θὰ ἀντιγράψητε καθαρώτερον τὰ θέματά σας, θὰ κάμητε ἄλλα τρία, καὶ θὰ μελετήσητε τὸ ἑπόμενον μάθημα (la leçon suivante).—Πῶς δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε πρᾶγμα (des marchandises) χωρὶς χρήματα;—Ἀγοράζω μὲ πίστωσιν.—Πῶς δύναται ἡ ἀδελφή σας νὰ μανθάνῃ τὴν Γαλλικὴν ἄνευ λεξικοῦ (Μάθ. ΜΒ'.);—Δύναται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.—Τὸ καταφέρει (s'y prendre) πολὺ ἐπιδεξίως. Ἀλλ' ὁ ἀδελφός σας πῶς τὸ καταφέρει;—Τὸ καταφέρει πολὺ ἀδεξίως, [ἐπειδὴ] ἀναγινώσκει καὶ ζητεῖ τὰς λέξεις ἐντὸς τοῦ λεξικοῦ.—Δύναται νὰ σπουδάζῃ εἴκοσιν ἔτη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, χωρὶς νὰ ἐξεύρῃ νὰ συνθέσῃ μίαν μόνην φράσιν (faire une seule phrase).—Διατί ἡ ἀδελφή σας νεύει πρὸς τὴν γῆν;—Νεύει πρὸς τὴν γῆν διότι ἐντρέπεται, ἐπειδὴ δὲν ἔκαμε (de n'avoir pas fait) τὸ χρέος της.—Θὰ προγευματίσωμεν σήμερον ἐντὸς τοῦ κήπου;—Ὁ καιρὸς εἶναι τόσον ὡραῖος, ὥστε πρέπει (qu'il faut) νὰ ὠφεληθῶμεν ἐξ αὐτοῦ (en profiter).—Πῶς σᾶς φαίνεται ὁ καφὲς οὗτος;—Μοὶ φαίνεται ἐξαίρετος.—Διατί κύπτετε (σκύπτετε);—Κύπτω διὰ νὰ ἀναλέξω (ramasser) τὸ ῥινόμακτρόν μου, τὸ ὁποῖον μοῦ ἔπεσε (que j'ai laissé tomber).—Διατί κρύπτονται αἱ ἀδελφαί σας (mesdemoiselles vos sœurs);—Δὲν θὰ ἐκρύπτοντο, ἂν δὲν ἐφοβοῦντο μὴ ὁραθῶσι.—Τίνα φοβοῦνται;—Φοβοῦνται τὴν διδασκάλισσάν (institutrice) των, ἥτις τὰς ἐμάλωσε χθὲς, διότι δὲν εἶχον κάμει τὰ χρέη των (leurs devoirs).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 211

Εἴδετε ἤδη τὸν υἱόν μου;—Δὲν τὸν εἶδον ἀκόμη· τί κάμνει;—Εἶναι πολὺ καλά· δὲν θὰ τὸν γνωρίσητε, διότι ἐμεγάλωσε πολὺ εἰς ὀλίγον διάστημα καιροῦ.—Διατί ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν δίδει οὐδὲν εἰς τοὺς πτωχούς;—Εἶναι παρὰ πολὺ φιλάργυρος (avare)· δὲν θέλει νὰ ἀνοίξῃ τὸ βαλάντιόν του, φοβούμενος μὴ χάσῃ τὰ χρήματά του.—Πῶς εἶναι ὁ καιρός;—Εἶναι πολλὴ ζέστη, εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν εἴδομεν (que nous n'avons pas eu de) βροχήν.—Νομίζω ὅτι θὰ ἔχωμεν καταιγίδα (χ. μπόραν un orage).—Ἐνδεχόμενον (cela se peut bien).—Ἐγείρεται (s'élever, le) ἄνεμος, βροντᾷ ἤδη, ἀκούετε;—Ἀκούω, ἀλλ' ἡ καταιγὶς εἶναι πολὺ μακράν (encore bien loin).—Ὄχι τόσον μακράν, ὅσον (que) στοχάζεσθε, ἴδετε πῶς ἀστράπτει.—Θεέ μου! τί ραγδαία βροχή (quelle averse)! Ἂν εἰσέλθωμεν εἰς κάνὲν μέρος, θὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὴν καταιγίδα.—Ἂς εἰσέλθωμεν λοιπὸν (donc) ἐντὸς τῆς καλύβης ταύτης, αὐτοῦ θὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὸν ἄνεμον καὶ τὴν βροχήν.—Ποῦ θὰ ὑπάγωμεν τώρα; Ποῖον δρόμον θὰ πάρωμεν;—Ὁ συντομώτερος (court) θὰ ἦναι ὁ καλήτερος.—Εἶναι πολὺς ἥλιος, ἐγὼ δὲ εἶμαι ἀκόμη ἀπηυδημένος· ἂς καθήσωμεν ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ δένδρου τούτου. Τί ἄνθρωπος εἶναι ὁ καθήμενος (qui est assis) ὑπὸ τὸ δένδρον;—Δὲν τὸν γνωρίζω.—Φαίνεται ὅτι θέλει νὰ ἦναι μόνος, διότι ὁσάκις (quand) θέλομεν νὰ πλησιάσωμεν πρὸς αὐτὸν, κάμνει τὸν κοιμώμενον. —Ὁμοιάζει μὲ τὴν ἀδελφήν σας (il est comme mademoiselle votre sœur), ἥτις (elle) ἐννοεῖ μὲν πολὺ καλὰ (fort bien) τὴν Γαλλικὴν, ἀλλ' ὅταν ἀρχίζω νὰ ὁμιλῶ πρὸς αὐτὴν, προσποιεῖται ὅτι δὲν μὲ (de ne pas me) καταλαμβάνει.—Μοὶ ὑπεσχέθητε νὰ ὁμιλήσητε εἰς τὸν πλοίαρχον· πῶς (pourquoi) δὲν τὸ ἐκάμετε;—Δὲν τὸν εἶδον ἀκόμη· ἀλλ' ἅμα τὸν ἴδω, θὰ τῷ ὁμιλήσω.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΞΗ΄ LEÇON LXVIII.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΩΧΗΜΕΝΟΥ ΩΡΙΣΜΕΝΟΥ.

(*Du Prétérit ἢ Passé Défini*).

Ὁ παρῳχημένος οὗτος χρόνος σχηματίζεται ἐκ τῆς παθητικῆς Μ. ροχῆς, τρεπομένης

Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ τῆς καταλήξεως αὐτῆς é εἰς

Ἐνικός. *Πληθυντικός.*

β΄. πρόσ. β΄. πρόσ. γ΄. πρόσ. α΄. πρόσ. β΄. πρόσ. γ΄. πρόσ.

ai, as, a. âmes, âtes, èrent.

Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τετάρτῃ συζυγίᾳ τῆς i καὶ u εἰς

is, is, it. îmes, îtes, irent.

Ἐν δέ τῇ τρίτῃ συζυγίᾳ τῆς u εἰς

us, us, ut. ûmes, ûtes, urent.

Παραδείγματα.

Ἀπαρέμ-φατον.	*Παθ. Μετ.*	*Παρῳχημένος ὡρισμένος.* Je	Tu	Il	Nous	Vous	Ils
Parler,	parlé.	parlai,	parlas,	parla,	parlâmes,	parlâtes,	parlèrent.
Finir,	fini.	finis,	finis,	finit,	finîmes,	finîtes,	finirent.
Recevoir,	reçu.	reçus,	reçus,	reçut,	reçûmes,	reçûtes,	reçurent.
Vendre,	vendu.	vendis,	vendis,	vendit,	vendîmes,	vendîtes,	vendirent.

Παρατ. ρή΄. Αἱ καταλήξεις τοῦ Παρῳχημένου Ὡρισμένου εἶναι ἀμετάβλητοι εἰς ἅπαντα τὰ ῥήματα, ὁμαλά τε καὶ ἀνώμαλα, καὶ ὅταν δὲ μάλιστα ἡ Παθητ. Μετοχὴ λήγῃ εἰς is, it, καὶ πάλιν ἡ αὐτὴ διατηρεῖται κατάληξις,

is, is, it, îmes, îtes, irent.

Παραδείγματα.

Ἀπαρέμ-φατον.	*Παθ. Μετ.*	*Παρῳχημένος ὡρισμένος.* Je	Tu	Il	Nous	Vous	Ils
Sentir,	senti,	sentis,	sentis,	sentit,	sentîmes,	sentîtes,	sentirent.
Mettre,	mis,	mis,	mis,	mit,	mîmes,	mîtes,	mirent.
Dire,	dit,	dis,	dis,	dit,	dîmes.	dîtes,	dirent.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀπαρέμφατον.		Παθ. Μετ.	Παρωχημένος Ὡρισμένος.					
Couvrir,*	καλύπτειν,	couvert.	Je couvris,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.
Offrir,*	προσφέρειν,	offert.	J'offris,	»	»	»	»	»
Ouvrir,*	ἀνοίγειν,	ouvert.	J'ouvris,	»	»	»	»	»
Souffrir,*	ὑποφέρειν,	souffert.	Je souffris,	»	»	»	»	»
Tenir,*	κρατεῖν,	tenu.	Je tins,	ins,	int,	înmes,	întes,	inrent.
Venir,*	ἔρχεσθαι,	venu.	Je vins,	»	»	»	»	»
Mourir,*	ἀποθνήσκειν,	mort.	Je mourus,	us,	ut,	ûmes,	ûtes,	urent.
Vêtir,*	ἐνδύειν,	vêtu.	Je vêtis,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.
Voir,*	ὁρᾷν,	vu.	Je vis,	»	»	»	»	»
Prévoir,*	προορᾷν,	prévu.	Je prévis,	»	»	»	»	»
Ceindre,*	περιζωνύειν,	ceint.	Je ceignis,	»	»	»	»	»
Astreindre,	καταναγκάζειν,	astreint.	J'astreignis,	»	»	»	»	»
Craindre,*	φοβεῖσθαι,	craint.	Je craignis,	»	»	»	»	»
Empreindre,*	ἐντυποῦν,	empreint.	J'empreignis,	»	»	»	»	»
Enfreindre,*	παραβαίνειν,	enfreint.	J'enfreignis,	»	»	»	»	»
Épreindre,*	στραγγίζειν,	épreint.	J'épreignis,	»	»	»	»	»
Feindre,*	προσποιεῖσθαι,	feint.	Je feignis,	»	»	»	»	»
Joindre,*	ἑνοῦν,	joint.	Je joignis,	»	»	»	»	»
Oindre,*	ἀλείφειν, χρίειν,	oint.	J'oignis,	»	»	»	»	»
Peindre,*	ζωγραφίζειν,	peint.	Je peignis,	»	»	»	»	»
Plaindre,*	οἰκτείρειν,	plaint.	Je plaignis,	»	»	»	»	»

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀπαρέμφατον.		Παθ. Μετ.	Παρωχημένος Ὡρισμένος.					
Restreindre,	περιστέλλειν,	restreint.	Je restreignis,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.
Teindre,	βάπτειν, βάφειν,	teint.	Je teignis,	»	»	»	»	»
Cuire,	ἕψειν, ψήνειν.	cuit.	Je cuisis.	»	»	»	»	»
Conduire,	ὁδηγεῖν,	conduit.	Je conduisis,	»	«	»	»	»
Construire,	οἰκοδομεῖν,	construit.	Je construisis,	»	»	»	»	»
Détruire,	κατεδαφίζειν,	détruit.	Je détruisis,	»	»	»	»	»
Enduire,	ἀλείφειν, ἐπιχρίειν,	enduit.	J'enduisis,	»	»	»	»	»
Induire,	ἐμβάλλειν (εἰς πειρασμὸν κτλ.)	induit.	J'induisis,	»	»	»	»	»
Instruire,	ἐκπαιδεύειν,	instruit.	J'instruisis,	»	»	»	»	»
Introduire,	εἰσάγειν,	introduit.	J'introduisis,	»	»	»	»	»
Réduire,	ἐλαττοῦν,	réduit.	Je reduisis,	»	»	»	»	»
Séduire,	ἀποπλανᾶν,	séduit.	Je séduisis,	»	»	»	»	»
Traduire,	μεταφράζειν,	traduit.	Je traduisis,	»	»	»	»	»
Luire,	λάμπειν,	lui.	Je luisis,	»	»	»	»	»
Nuire,	βλάπτειν,	nui.	Je nuisis,	»	»	»	»	»
Coudre,	ῥάπτειν,	cousu.	Je cousis,	»	»	»	»	»
Écrire,	γράφειν,	écrit.	J'écrivis,	»	»	»	»	»
Être,	εἶναι,	été.	Je fus,	fus,	fut,	fûmes,	fûtes,	furent.
Faire,	ποιεῖν,	fait.	Je fis,	fis,	fit,	fîmes,	fîtes,	firent.
Naître,	γενᾶσθαι,	né.	Je naquis,	is	it,	îmes,	ites,	irent.
Vaincre.	νικᾶν.	vaincu.	Je vainquis,	»	»	»		

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. ρθ'. Τὰ ἀνωμάλως γιγνόμενα κατὰ τὸν Παρῳχημένον Ὡρισμένον ῥήματα φαίνονται ἀκολουθοῦντα τὸν σχηματισμὸν ἄλλων· οὕτως ἐν τῷ ἀνωτέρω καταλόγῳ παρατηροῦμεν ὅτι τρία ῥήματα σχηματίζονται ἀπαραλλάκτως ὡς τὸ couvrir (καλύπτειν), ἤτοι τὸ offrir (προσφέρειν), τὸ ouvrir (ἀνοίγειν), καὶ τὸ souffrir (πάσχειν)· τὸ δὲ venir (ἔρχεσθαι), σχηματίζεται ὡς τὸ tenir (κρατεῖν), δώδεκα δὲ κατὰ τὸ ceindre (περιζωνύειν) καὶ δέκα κατὰ τὸ cuire (ἑψήνειν), τὸ δὲ nuire κατὰ τὸ luire, ἅτινα οὐσιῶδες ὑπάρχει εἰς τὸν μαθητὴν ἵνα ἐντυπώσῃ καλῶς εἰς τὴν μνήμην, ὡς ἐξετέθησαν.

Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ Παρῳχημένου ὡρισμένου.

Ὁ χρόνος οὗτος ἐκφράζει, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὡρισμένος (défini), πρᾶξιν τετελεσμένην ἐν ὡρισμένῳ καὶ παρελθόντι χρόνῳ, il partit hier à onze heures, ἀνεχώρησε χθὲς εἰς τὰς ἕνδεκα (*). Ὁρίζεται δ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ χρονικοῦ ἐπιῤῥήματος, ἢ ἄλλης τινὸς περιστάσεως.—Ἐν τοῖς ἀκολούθοις παραδείγμασιν ἀπαντᾶται καὶ ὁ Ὑπερσυντελικὸς (Μάθ. Ξ'.).

Εἶχον τελειώσει ἀναγινώσκων ὅτε εἰσήλθετε.	J'avais fini de lire quand vous entrâtes.
Εἴχετε ἀπολέσει τὸ βαλάντιόν σας, ὅτε ἐγὼ εὗρον τὸ ἰδικόν μου.	Vous aviez perdu votre bourse, quand je trouvai la mienne.
Εἴχομεν δειπνήσει, ὅτε ἔφθασεν.	Nous avions dîné, lorsqu'il arriva.
Ὁ βασιλεὺς εἶχε διωρισμένον ναύαρχον, ὅτε τὸν ἐπρότειναν ὑμᾶς.	Le roi avait nommé un amiral, quand on lui parla de vous.
Ἀφοῦ ὡμιλήσατε, ἀπήλθετε.	Après avoir parlé, vous vous en allâtes.
Ἀφοῦ ἐξυρίσθην, ἔπλυνα τὸ πρόσωπόν μου.	Après m'être rasé, je me lavai la figure.
Ἀφοῦ ἐζεστάθησαν, ὑπῆγαν εἰς τὸν κῆπον.	Après s'être chauffés, ils allèrent au jardin.
Ἅμα ἐσήμανεν ὁ κώδων, ἐξυπνήσατε.	Dès que la cloche sonna, vous vous réveillâtes.
Ἅμα μὲ ἐφώναξαν, ἠγέρθην.	Dès qu'ils m'appelèrent, je me levai.
Ἅμα ἡτοιμάσθη, ἦλθε νὰ μὲ ἴδῃ.	Aussitôt qu'il fut prêt, il vint me voir.

(*) Ἡ ὡρισμένη καὶ τετελεσμένη πρᾶξις δέν πρέπει νὰ συνέχηται μετὰ ἐνεστώσης ἐποχῆς· ὅθεν δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν il partit cette semaine, διαρκούσης τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἀλλὰ il est parti cette semaine (ἀνεχώρησε ταύτην τὴν ἑβδομάδα).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἅμα ἐλάβομεν τὰ χρήματά μας, ἐσυμφωνήσαμεν περὶ τούτου.
Aussitôt que nous eûmes notre argent, nous convînmes de ce?

Ἅμα ἔλαβε τὸν ἵππον του, ἦλθε νὰ μοὶ τὸν δείξῃ.
Aussitôt qu'il eut son cheval, il vint me le montrer.

Ἀφοῦ ἐπροσπάθησαν πολλάκις, κατώρθωσαν νὰ τὸ κάμωσιν.
Après avoir essayé plusieurs fois ils parvinrent à le faire.

Ἅμα τὸν εἶδον, ἀπήλαυσα ὅ,τι ἐχρειαζόμην.
Aussitôt que je le vis, j'obtins ce dont j'avais besoin.

Ἅμα τῷ ὡμίλησα, ἔκαμεν ὅ,τι τῷ εἶπον.
Aussitôt que je lui parlai, il fit ce que je lui dis.

Ἡ ὑπόθεσις ἐτελείωσεν ἀμέσως.
L'affaire fut bientôt faite.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΩΧΗΜΕΝΟΥ ΑΟΡΙΣΤΟΥ.

(*Du Passé Indéfini*).

Ὁ χρόνος οὗτος εἶναι σύνθετος ἐκ τοῦ Παρῳχημένου Ὡρισμένου ἑνὸς τῶν βοηθητικῶν καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος, καὶ ἐκφράζει πρᾶξιν γενομένην σχετικῶς πρὸς ἄλλην παρελθοῦσαν· πάντοτε δὲ σχεδὸν συνοδεύεται μετὰ τῶν χρονικῶν μορίων. — Σημαίνει πρὸς τούτοις ὁ χρόνος οὗτος καὶ πρᾶξιν ποὸ μικροῦ τελεσθεῖσαν.

Ἅμα, εὐθὺς ὅτε.	Aussitôt que. / Sitôt que. — Dès que.
Ἀφοῦ.	Après que.
Ὅτε.	Lorsque — Quand.
Μόλις.	Pas plutôt. — A peine.

Ἅμα ἐτελείωσα τὸ πόνημά μου, τὸ ἔφερα εἰς αὐτόν.
Aussitôt que j'eus fini mon ouvrage, je le lui portai.

Ἅμα ἐνδύθην, ἐξῆλθον.
Aussitôt que je me fus habillé, je sortis.

Ὅτε ἐτελείωσαν τὸ παιγνίδιον, ἤρχισαν νὰ ψάλλωσι.
Quand ils eurent achevé de jouer, ils se mirent à chanter.

Ὅτε ἔφαγον, ἐσήμανε μεσημέριον.
Quand j'eus dîné, midi sonna.

Ἅμα συνηθροίσθησαν οἱ συνδαιτυμόνες, ἤρχισαν νὰ τρώγωσιν.
Dès que les convives se furent assemblés, le repas commença.

Ἀμέσως ἐτελείωσα τρώγων.
J'eus bientôt fini de manger.

Ἀφοῦ ἐλεηλάτησαν τὴν πόλιν οἱ βάρβαροι, κατέσφαξαν ἀνιλεῶς γυναῖκας καὶ παιδία.
Après que les soldats eurent pillé la ville, ils égorgèrent sans pitié les femmes et les enfants.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μόλις ἐφθάσαμεν, καὶ μᾶς ὡδήγησαν εἰς τὸν βασιλέα.
A peine fûmes nous arrivés, qu'on nous conduisit au roi.

Μόλις μᾶς εἶδε, μᾶς ἐπλησίασε.
Il ne nous eut pas plutôt aperçus, qu'il s'avança vers nous.

Παρατ. ρι'. Ὑπάρχει πρὸς τούτοις καὶ ἕτερος **Prétérit antérieur** λεγόμενος χρόνος, σπανιώτατα ὅμως ἐν χρήσει ὤν. Σχηματίζεται δ' οὗτος ἐκ τοῦ παρακειμένου τοῦ βοηθητικοῦ καὶ ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἄλλου ῥήματος. Παρ. χάρ. **Quand nous avons eu dîné, nous sommes allés à la promenade,** ὅτε ἐτελειώσαμεν τὸ γεῦμα, ὑπήγαμεν εἰς τὸν περίπατον· **quand j'ai eu parlé à votre père, je m'en suis allé,** ἀφοῦ ὡμίλησα εἰς τὸν πατέρα σας, ἀνεχώρησα.

ΘΕΜΑ 212.

Τί ἐκάματε (**que fîtes-vous**) ὅτε ἐτελειώσατε τὴν ἐπιστολήν σας; — Ὑπῆγα εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅστις μὲ ὡδήγησεν εἰς τὸ θέατρον, ὅπου μὲ εὐχαρίστησίν μου εὗρον (**où j'ai eu le plaisir de trouver**) τινὰ φίλον μου, τὸν ὁποῖον δὲν εἶχον ἰδεῖ ἐπὶ (**depuis**) δέκα ἔτη. — Ἀφοῦ ἐσηκώθης τὸ πρωΐ τί ἔκαμες; — Ἀφοῦ (**quand**) ἀνέγνωσα τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Πολωνοῦ κόμητος, ὑπῆγα νὰ ἴδω (**je sortis pour voir**) τὸ θέατρον τοῦ ἡγερ'όνος, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχον ἔτι ἰδεῖ. — Τί ἔκαμεν ὁ (κύριος) πατήρ σας ἀφοῦ (**quand**) ἐπρογευμάτισεν; — Ἐξυρίσθη καὶ ἐξῆλθε. — Τί ἔκαμεν ὁ φίλος σας ἀφοῦ ὑπῆγεν εἰς τὸν περίπατον (**après avoir été se promener**); — Ὑπῆγεν εἰς τοῦ βαρῶνου (**le baron**). — Ἔκοψεν ὁ βαρῶνος τὸ κρέας, ἀφοῦ ἔκοψε τὸν ἄρτον; — Ἔκοψε τὸν ἄρτον, ἀφοῦ ἔκοψε τὸ κρέας. — Πότε ἀναχωρεῖτε; — Μόλις θὰ φύγω αὔριον (**je ne pars que demain**), διότι πρὶν ἀναχωρησω, θέλω νὰ ἴδω ἀκόμη μίαν φορὰν τοὺς καλοὺς φίλους μου. — Τί ἔκαμαν τὰ τέκνα σας ἀφοῦ (**quand**) ἐπρογευμάτισαν; — Ὑπῆγαν νὰ κάμωσιν ἕνα γῦρον (**un tour de promenade**) μετὰ τοῦ ἀγαπητοῦ διδασκάλου (**précepteur**) των. — Ποῦ ὑπῆγεν ὁ θεῖός σας ἀφοῦ ἐζεστάθη; — Δὲν ὑπῆγεν εἰς κανὲν μέρος. Ἀφοῦ ἐζεστάθη, ἐξεδύθη καὶ ἐπλαγίασε. — Τί ὥραν ἐσηκώθη; — Ἐσηκώθη ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου. — Τὸν ἐξυπνήσατε; — Δὲν ἦτον ἀνάγκη (**je n'eus pas besoin**) νὰ τὸν ἐξυπνήσω, διότι εἶχε σηκωθῆ πρὶν ἐμοῦ. — Τί ἔκαμεν ὁ ἐξάδελφός σας, ὅτε ἔμαθε τὸν θάνατον (**la mort**) τοῦ καλλίστου τῶν φίλων του; — Ἐλυπήθη παρὰ πολὺ (**il fut très affligé**), καὶ ἐπλαγίασε χωρὶς νὰ εἴπῃ λέξιν. — Ἐξυρίσθητε πρὶν προγευματίσητε; — Ἐξυρίσθην ἀφοῦ (**quand**) ἐπρογευμάτισα. — Ἐπλαγιάσατε ἀφοῦ (**quand**) ἐδειπνήσατε; — Ἀφοῦ (**quand**) ἐδείπνησα, ἔγραψα, καὶ ἀφοῦ ἔγραψα, ἐπλαγίασα. — Διατί (**de quoi**) λυπεῖσθε; — Λυποῦμαι

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

διὰ τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο.—Ἐλυπήθητε διὰ τὸν θάνατον (de la mort) τοῦ συγγενοῦς σας; — Ἐλυπήθην πολὺ δι' αὐτόν (en).—Πότε ἀπέθανεν ὁ συγγενής σας; — Ἀπέθανε τὸν παρελθόντα μῆνα.—Κατὰ τίνος παραπονεῖσθε;—Παραπονοῦμαι κατὰ τοῦ παιδός σας.—Διατί παραπονεῖσθε κατ' αὐτοῦ;—Διότι ἐφόνευσε τὸν ὡραῖον σκύλον, τὸν ὁποῖον ἔλαβον ἀπό τινα φίλον μου.—Διατί παραπονεῖται ὁ θεῖός σας;—Παραπονεῖται δι' ὅ,τι ἐκάματε.—Παραπονεῖται διὰ τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν τῷ ἔγραψα προχθές;—Παραπονεῖται δι' αὐτήν.

ΘΕΜΑ 213.

Διατί δὲν ἐμείνατε περισσότερον καιρὸν (plus long-temps) εἰς τὴν Ὁλλανδίαν;—Ὅτε ἤμην ἐκεῖ, ἦσαν ἀκριβὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆν (il y faisait cher vivre, ἢ καὶ la vie y était chère), καὶ ἐγὼ δὲν εἶχον ἀρκετὰ χρήματα νὰ μείνω περισσότερον.—Τί καιρὸς ἦτον ὅτε ὡδεύετε πρὸς τὴν Βιέννην (lorsque vous étiez sur le (ἤ, en) chemin de Vienne);—Ἦτο πολὺ κακὸς καιρός, διότι ἦτο καταιγὶς καὶ χιὼν καὶ ἔβρεχε κρουνηδόν (à verse).—Ποῦ ὑπήγετε ἀφότου δὲν σᾶς εἴδομεν;—Διετρίψαμεν πολὺν καιρὸν παρὰ τὸ παράλιον (au bord de la mer Μαθ. ΝΘ'.) μέχρι τῆς ἀφίξεως (jusqu'à l'arrivée d'un...) πλοίου τὸ ὁποῖον μᾶς ἔφερεν εἰς τὴν Γαλλίαν.—Θέλετε νὰ ἐξακολουθήσητε τὴν διήγησίν σας (Μαθ. ΝΘ'.);—Μόλις ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ εὐθὺς μᾶς ὑπῆγαν (conduire*) πρὸς τὸν βασιλέα, ὅστις μᾶς ὑπεδέχθη (recevoir) πολὺ καλῶς, καὶ μᾶς ἀπέπεμψεν εἰς τὴν χώραν μας (dans notre pays).—Χωρικός τις ἰδὼν (ayant vu) ὅτι οἱ γέροντες (le vieillard) μετεχειρίζοντο (se servir de) διόπτρας (ὀμματοϋάλια) διὰ νὰ ἀναγινώσκωσιν, ὑπῆγεν εἴς τινα πωλητὴν ἐργαλείων τῆς ὀπτικῆς (διοπτροποιὸν, chez un opticien), καὶ ἐζήτησεν (ἐξ αὐτῶν en). Ὁ χωρικὸς ἔλαβε τότε ἓν βιβλίον, καὶ ἀνοίξας αὐτὸ (et l'ayant ouvert), εἶπεν, ὅτι τὰ ὀμματοϋάλια δὲν ἦσαν καλά. Ὁ πωλητὴς τῶν ἐργαλείων τῆς ὀπτικῆς ἔβαλεν ἐπὶ τῆς μύτης του (lui en mit) ἓν ἄλλο ζεῦγος (une autre paire) ἐκ τῶν καλλίστων τὰ ὁποῖα ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου του, ἀλλὰ τοῦ χωρικοῦ μὴ δυναμένου ἀκόμη νὰ ἀναγνώσῃ (mais le paysan ne pouvant toujours pas lire), «Φίλε μου, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἔμπορος, ἴσως δὲν ἐξεύρετε νὰ ἀναγινώσκητε παντάπασι (du tout).» — «Ἂν ἤξευρον νὰ ἀναγινώσκω, εἶπεν ὁ χωρικὸς, δὲν θὰ εἶχον ἀνάγκην τῶν ὀμματοϋαλίων σας.»—Ἑρρῖκος ὁ τέταρτος συναντήσας (rencontrant) ἡμέραν τινὰ ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων του (dans son palais) ἄνθρωπόν τινα ἄγνωστον εἰς αὐτὸν (qui lui était inconnu), τὸν ἠρώτησεν εἰς τίνα ἀνῆκεν. «Ἀνήκω εἰς ἐμαυτὸν (à moi-même),» ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος. «Φίλε μου,» εἶπε πρὸς αὐ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τὸν ὁ βασιλεὺς, « ἔχετε ἀνόητον κύριον. » — Διηγήθητε εἰς ἡμᾶς (racontez-nous) ὅ,τι σᾶς συνέβη ἐσχάτως. — Εὐχαρίστως (très-volontiers), ἀλλ' ἐπὶ συμφωνίᾳ (sous la condition) ὅτι θὰ μὲ ἀκούσητε χωρὶς νὰ μὲ διακόψητε (interrompre). — Δὲν θὰ σᾶς διακόψωμεν, νὰ ἦσθε βέβαιος (vous pouvez en être sûr). — Ὢν ἐσχάτως εἰς τὸ θέατρον, εἶδον παρισταμένην (je vis représenter) τὴν Ἀλοῦσαν Εἰκόνα, καὶ τὴν Θρηνοῦσαν (pleurante) Γυναῖκα. Μὴ ὄντος δὲ τοῦ τελευταίου τούτου δράματος λίαν διασκεδαστικοῦ εἰς ἐμὲ (cette dernière pièce n'étant pas trop amusante pour moi), ὑπῆγα εἰς τὴν συναυλίαν, ὅπου ἡ μουσικὴ (la musique) μοὶ ἐπέφερε (causer) σφοδρὸν κεφαλόπονον (ἡμικρανίαν, une violente migraine). Τότε λοιπὸν (alors) ἀφῆκα (quitter) τὴν συναυλίαν καταρώμενος αὐτὴν (en le maudissant), καὶ ἐπορεύθην κατ' εὐθεῖαν (j'allai droit) εἰς τὸ φρενοκομεῖον (à l'hôpital des fous), διὰ νὰ ἴδω τὸν ἐξάδελφόν μου. Εἰσερχόμενος εἰς τὸ φρενοκομεῖον τοῦ ἐξαδέλφου μου, ἔφριξα (je fus saisi d'horreur) βλέπων (en voyant) διαφόρους (plusieurs) παράφρονας (le fou), οἵτινες μὲ ἐπλησίασαν (s'approcher de quelqu'un), πηδῶντες (sauter) καὶ ὀλολύζοντες (hurler). — Τί ἐκάμετε λοιπὸν τότε (alors); — Ἔκαμα καὶ ἐγὼ τὸ αὐτὸ (j'en fis autant), καὶ ἤρχισαν νὰ γελῶσιν (se mettre à rire) ἀπομακρυνόμενοι (se retirer).

ΜΑΘΗΜΑ ΞΘ'. — LEÇON LXIX.

Ἀφίνειν, ἢ κάμνειν (ὥστε) δέρεσθαι.	*Se faire battre.*
Κάμνειν (ὥστε) πληρόνεσθαι.	*Se faire payer.*
Κάμνειν (ὥστε) προσκαλεῖσθαι εἰς τὸ γεῦμα.	*Se faire inviter à dîner.*
Ἀφίνειν ἢ κάμνειν (ὥστε) ὑβρίζεσθαι.	Se laisser insulter.
Κατ' ἀρχὰς, ἐν πρώτοις, κατὰ πρῶτον.	D'abord.
Πρῶτον, κατὰ πρῶτον λόγον.	Premièrement, en premier lieu.
Δεύτερον, κατὰ δεύτερον λόγον.	Secondement, en second lieu.
Τρίτον, κατὰ τρίτον λόγον κτλ.	Troisièmement, en troisième lieu, etc.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εἶναι ἡ μήτηρ σας εἰς τὴν οἰκίαν; } Votre mère est-elle chez elle? Votre mère est-elle à la maison?

Εἶναι (ἐκεῖ). Elle y est.

Πηγαίνω πρὸς αὐτὴν (ἢ εἰς τὴν οἰκίαν της). Je vais chez elle.

Ὑπόθεσις, αἰτία, αἴτιον, ἀφορμή—ὁ λόγος τοῦ πράγματος. } *Un sujet. Un motif, une cause, —une raison.*

Αἰτία λύπης, θλίψεως. Un sujet de chagrin.

Αἴτιον κατηφείας, λύπης. Un sujet de tristesse.

Ἔχει αἰτίαν λύπης. Elle a un sujet de tristesse.

Ἡ λύπη, ἡ κατήφεια. Le chagrin, la tristesse.

Εἶναι ἑτοίμη ἡ γυνὴ αὕτη νὰ ἐξέλθῃ; Cette femme est-elle prête à sortir?

Εἶναι. Elle l'est.

Καίτοι, μόλον, πρὸς πεῖσμα. Ἀκουσίως, παρὰ θέλησιν, ἐναντίον. } *Malgré, en dépit de...*

Καί τοι ὑπάρχοντος τούτου. Μόλον τοῦτο. } Malgré cela.

Παρὰ θέλησίν του, της, των, μου. Malgré lui, elle, eux, moi.

Ποιεῖν (κάμνειν) *ὥστε.* *Faire en sorte de.*

Κάμνετε ὥστε νὰ τελειόνητε τὸ ἔργον σας κατὰ πᾶν σάββατον τὸ ἑσπέρας; Faites-vous en sorte de finir votre ouvrage tous les samedis soir?

Κάμνετε ὥστε νὰ ἔχητε τελειωμένον τὸ ἔργον σας κατὰ πᾶν σάββατον τὸ ἑσπέρας; Faites-vous en sorte d'avoir fini votre ouvrage tous les samedis soir?

Προσπαθήσατε νὰ κάμητε τοῦτο διὰ νὰ μὲ ὑποχρεώσητε. Faites en sorte de faire cela pour m'obliger.

Θὰ πράξω τὸ πᾶν διὰ νὰ σᾶς ὑποχρεώσω. Je ferai tout pour vous obliger.

Βλέπειν πρὸς, ἢ μέσα εἰς *Donner sur...*

Τὸ παράθυρον βλέπει εἰς τὸν δρόμον. La fenêtre donne sur la rue.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ παράθυρον βλέπει πρὸς τὸν ποταμόν. — La fenêtre donne sur la rivière.

Τὸ χώρισμα τοῦτο τῆς οἰκίας βλέπει εἰς τὸν δρόμον. — Cet appartement donne sur la rue.

Ἡ ὄπισθεν θύρα βλέπει εἰς τὸν κῆπον. — La porte de derrière donne sur le jartin.

Καταποντίζειν, πνίγειν. — *Noyer.*

Πνίγειν σκύλον. — Noyer un chien.

Πνίγεσθαι. — Se noyer.

Πηδᾶν διὰ τοῦ παραθύρου. / Πηδᾶν κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον. — Sauter par la fenêtre.

Ῥίπτειν ἐκ τοῦ παραθύρου. / Ῥίπτειν κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον. — Jeter par la fenêtre.

Πνίγομαι. — Je me noie.

Ἐπήδησε κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον. — Il sauta par la fenêtre.

Προσαρτᾶν, προσκολλᾶν, κρεμᾶν. — *Attacher. α'.*

Τὸν ἔδεσαν εἰς δένδρον. — On l'attacha à un arbre.

Τὸ κτῆνος, τὰ κτήνη. — Le bétail, πληθ. les bestiaux.

Φυλάττεσθαι ζεστόν. — Se tenir chaud.

Φυλάττεσθαι δροσερόν. — Se tenir frais.

Φυλάττεσθαι καθάριον. — Se tenir propre.

Προφυλάττεσθαι κατά τινος. — Se tenir en garde contre quelqu'un.

Προφυλαχθῆτε ἀπὸ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον. — Tenez-vous en garde contre cet homme.

Προσέχειν (ἢ φυλάττεσθαι) ἀπό τινα ἢ ἀπό τι. — *Prendre garde à quelqu'un ou à quelque chose. Prendre garde de...*

Ἂν δὲν προσέχητε ἀπὸ τὸν ἵππον τοῦτον, θὰ σᾶς λακτίσῃ. — Si vous ne prenez pas garde à ce cheval, il vous donnera un coup de pied.

Προσέχετε μὴ πέσητε. — Prenez garde de tomber.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Προφυλάττεσθαι ἀπό τινα. — Se tenir (être) sur ses gardes avec quelqu'un.

Φυλάττεσθαι κατά τινος (ἀπό τινα ἢ ἀπό τι). — Se garder de quelqu'un ou de quelque chose.

Προφυλαχθῆτε ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. — Tenez-vous sur vos gardes avec cet homme.

Προσέχετε, φυλαχθῆτε. — Prenez garde.

Διανόημα, λογισμὸς, στοχασμός. — Une pensée.

Ἰδέα. — Une idée.

Ὀξύνους χαριεντισμὸς, ἰδέα ἀπροσδόκητος (ἐκπληκτική). — Une saillie.

Ἐπέρχεσθαι ἐν τῷ λογισμῷ, (ἐν τῇ ἰδέᾳ, ἐν τῷ νῷ). — Venir en pensée (à l'idée, l'esprit).

Μοὶ ἐπέρχεται στοχασμὸς (μοὶ καταιβαίνει μία ἰδέα). — Il me vient une pensée.

Μοὶ ἐπῆλθεν ἰδέα (στοχασμός). — Il m'est venu une pensée.

Δὲν ἐπῆλθέ ποτε τοῦτο εἰς τὸν νοῦν μου. — Cela ne m'est jamais venu à l'esprit.

Βουλεύεσθαι, συλλογίζεσθαι, ἀποφασίζειν. — *S'aviser. α'.*

Τῷ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν ἐσχάτως νὰ μοῦ κλέψῃ. — Il s'avisa l'autre jour de me voler.

Περὶ τίνος διανοεῖσθε; τί ἔχετε εἰς τὸν νοῦν σας; — De quoi vous avisez-vous?

Εἰς τὴν θέσιν μου. — *A ma place.*

Εἰς τὴν θέσιν σας, του, της. — *A votre place, à sa.*

Πρέπει νὰ βάλλωμεν πᾶν πρᾶγμα εἰς τὴν θέσιν του. — Il faut mettre chaque chose à sa place.

Περὶ, πέριξ, κύκλῳ (τριγύρω). — *Autour.*

Ὁλόγυρα. — Tout autour.

Περιεπλεύσαμεν τὴν Ἀγγλίαν. Ἐπλεύσαμεν πέριξ τῆς Ἀγγλίας. — Nous naviguâmes autour de l'Angleterre.

Περιῆλθον τῇδε κἀκεῖσε ἐντὸς τῆς πόλεως διὰ νὰ ἴδωσι τὰ ἀξιοπερίεργα. — Ils allèrent ça et là dans la ville pour en voir les choses remarquables.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Περιέρχεσθαι τὴν οἰκίαν.	Aller autour de la maison.
Φέρεσθαι πέριξ τῆς οἰκίας.	Faire le tour de la maison.
Περιφέρεσθαι ἐντὸς τῆς οἰκίας.	Aller ça et là dans la maison.
Τιμᾶσθαι (χ. κοστίζειν).	*Coûter. α'.*
Πόσα ἠγοράσατε τοῦτο; πόσα ἔχει; πόσα στοιχίζει;	Combien cela vous coûte-t-il?
Πόσα ἠγοράσατε τὸ βιβλίον τοῦτο;	Combien ce livre vous coûte-t-il?
Τὸ ἠγόρασα δέκα πέντε δραχμάς.	Il me coûte quinze drachmes.
Ἠγόρασε τὴν τράπεζαν ταύτην εἴκοσι φράγκα.	Cette table lui coûte vingt francs.
Μόνος, μόνη.	*Seul θηλ. seule.*
Ἤμην μόνος.	J'étais seul.
Μία μόνη γυνή.	Une seule femme.
Εἷς μόνος Θεός.	Une seul Dieu.
Μόνος ὁ Θεὸς δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο.	Dieu seul peut faire cela.
Καὶ νὰ τὸ συλλογίζηταί τις μόνον εἶναι ἁμαρτία.	La seule pensée de cela est criminelle.
Μία μόνη ἀνάγνωσις δὲν ἀρκεῖ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν φιλόκαλον ἄνθρωπον.	Une seule lecture ne suffit pas pour contenter un homme qui a du goût.
Φονεύειν διὰ πυροβολήματος.	*Tuer d'un coup d'arme à feu.*
Συντρίβειν τὴν κεφαλήν τινος διὰ πυροβόλου. / Καπνίζειν τὸν μυαλόν τινος.	Brûler la cervelle à quelqu'un.
Συντρίβειν τινὰ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διὰ πιστολίου.	Se brûler la cervelle d'un coup de pistolet.
Αὐτοχειριάσθη (διὰ πυροβόλου).	Il s'est brûlé la cervelle.
Ἐκάπνισεν (ἢ ἐπέταξε) τὰ μυαλά του μὲ πιστόλιον.	Il s'est brûlé la cervelle d'un coup de pistolet.
Ὑπηρέτησε πολὺν χρόνον, ἀπήλαυσε τιμῶν καὶ ἀπέθανεν εὐχαριστημένος.	Il servit long-temps, parvint aux honneurs et mourut content.

Παρατ. ρια'. Κατά τινας περιστάσεις χρονικοῦ προσεγγισμοῦ, αἱ τριτοπρόσωποι ἀντωνυμίαι δὲν ἐπαναλαμβάνονται, οἷον

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔφθασε πτωχὸς, ἐπλούτισεν εἰς ὀλίγον χρόνον, καὶ ἔχασε πάντα εἰς ἔτι ὀλιγώτερον χρόνον.

Il arriva pauvre, devint riche en peu de temps, et perdit tout en moins de temps encore.

ΘΕΜΑ 214.

Τί ἔχετε; Διατί φαίνεσθε τόσον μελαγχολικός (avoir l'air mélancolique);—Δὲν θὰ ἐφαινόμην τόσον μελαγχολικὸς, ἂν δὲν εἶχον αἰτίαν λύπης. Ἔμαθον πρὸ ὀλίγου ὅτι εἷς τῶν φίλων μου συνέτριψε τὴν κεφαλήν του διὰ πιστολίου, καὶ ὅτι μία τῶν καλητέρων φίλων τῆς συζύγου μου ἐπνίγη.—Ποῦ ἐπνίγη;—Ἐπνίγη εἰς τὸν ποταμὸν, ὅστις εἶναι ὄπισθεν τῆς οἰκίας της. Χθὲς εἰς τὰς ἓξ τὸ πρωΐ ἐσηκώθη χωρὶς νὰ εἴπῃ λέξιν εἰς οὐδένα (à personne), ἐπήδησε κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον τὸ ὁποῖον βλέπει πρὸς τὸν κῆπον, καὶ ἐρρίφθη ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ, ὅπου ἐπνίγη.—Ἔχω μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ λουσθῶ (se baigner) σήμερον.—Ποῦ θέλετε νὰ λουσθῆτε;—Ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ.—Δὲν φοβεῖσθε μὴ πνιγῆτε;—Ὦ (ah)! ὄχι· ἐξεύρω νὰ κολυμβῶ.—Ποῖος σᾶς τὸ ἐδίδαξε (σᾶς τὸ ἔμαθε);—Τὸ παρελθὸν ἔτος ἔλαβον (j'ai pris) ὀλίγα (quelques) μαθήματα εἰς τὸ σχολεῖον τῆς κολυμβητικῆς (à l'école de natation).—Πότε ἐτελειώσατε τὸ χρέος σας;—Τὸ εἶχον τελειωμένον, ὅτε εἰσήλθετε.—Οἱ τὰ μάλιστα συντελέσαντες (ceux qui ont le plus contribué) εἰς τὴν ἀνάβασιν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου (à son élévation sur le trône) τῶν προγόνων του, εἶναι οἱ προσπαθήσαντες μετὰ πλείονος μανίας νὰ τὸν κατακρημνίσωσιν ἀπ' αὐτοῦ (furent ceux qui travaillèrent avec le plus d'acharnement à l'en précipiter).—Διαβὰς ὁ Καῖσαρ (dès que César eut passé) τὸν Ῥουβίκωνα (Rubicon), δὲν εἶχε πλέον νὰ σκέπτηται (il n'eut pas à délibérer). Ὤφειλε (devoir) νὰ νικήσῃ (vaincre) ἢ ν' ἀποθάνῃ.

Αὐτοκράτωρ τις (un empereur) παρωργισμένος ὢν (irrité) κατ' ἀστρολόγου τινὸς (contre un astrologue), ἠρώτησεν· « Ἄθλιε, μὲ τί θάνατον (de quel genre de mort) νομίζεις ὅτι θὰ ἀποθάνῃς; » « Θὰ ἀποθάνω ἀπὸ πυρετὸν, ἀπήντησεν (répartit) ὁ ἀστρολόγος. » « Ψεύδεσαι, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ, θὰ ἀποθάνῃς πάραυτα ἀπὸ βίαιον θάνατον (de mort violente). » Ἐνῷ δὲ ἔμελλον νὰ τὸν συλλάβωσιν comme on allait le saisir), εἶπεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα· « Μεγαλειότατε (Seigneur), διατάξατε (ordonnez) νὰ πιάσωσι (qu'on me tâte (*) ἐνεστὼς τῆς ὑποτακτικῆς) τὸν σφυγμόν μου, καὶ θὰ εὕρωσιν ὅτι ἔχω πυρετόν. » Ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη ἰδέα (la saillie) ἔσωσε τὴν ζωὴν του.

(*) Ὅρ. ἀκολούθως Μάθ. ΟΗ'.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 215.

Παρατηρεῖτε ἐκείνην τὴν οἰκίαν (cette maison là-bas);—Τὴν παρατηρῶ.—Τί οἰκία εἶναι;—Εἶναι ξενοδοχεῖον (une auberge)· ἂν θέλητε, ἂς εἰσέλθωμεν (nous y entrerons) νὰ πίωμεν ἓν ποτήριον οἴνου (un verre de vin), διότι διψῶ πολύ (j'ai bien soif).—Πάντοτε διψᾶτε, ὁσάκις (quand) βλέπετε ξενοδοχεῖον.—Ἂν ἔμβωμεν μέσα, θὰ πίω εἰς ὑγείαν σας.—Παρὰ νὰ ἔμβω εἰς ξενοδοχεῖον (Μαθ. ΞΑ΄.) προτιμῶ νὰ μὴ πίω.—Πότε θὰ μοὶ πληρώσητε ὅ,τι μοὶ χρεωστεῖτε;—Ὅταν ἔχω χρήματα· εἶναι δὲ πολὺ ἀνωφελὲς νὰ ζητῆτε σήμερον, διότι ἐξεύρετε πολὺ καλὰ, τὸ « οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος » (qu'il n'y a rien à avoir de celui qui n'a rien).—Πότε στοχάζεσθε ὅτι θὰ ἔχητε (avoir) χρήματα;—Στοχάζομαι ὅτι θὰ ἔχω (en avoir) τὸ ἐρχόμενον ἔτος.—Θὰ κάμητε ὅ,τι θὰ σᾶς εἴπω;—Θὰ τὸ κάμω, ἂν δὲν ἦναι πολὺ δύσκολον.—Διατί μὲ περιγελᾶτε;—Δὲν γελῶ δι' ὑμᾶς, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔνδυμά σας.—Δὲν ὁμοιάζει μὲ τὸ ἰδικόν σας (Μαθ. ΞΓ΄.);—Δὲν ὁμοιάζει μὲ αὐτὸ, διότι τὸ μὲν ἰδικόν μου εἶναι κοντὸν (court), τὸ δὲ ἰδικόν σας εἶναι παρὰ πολὺ μακρὺ (long), καὶ τὸ μὲν ἰδικόν μου εἶναι μαῦρον, τὸ δὲ ἰδικόν σας πράσινον.—Διατί συχνάζετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Δὲν θὰ τὸν ἐσύχναζον, ἂν δὲν μοὶ εἶχε φανῇ πολὺ ὠφέλιμος (s'il ne m'avait pas rendu de grands services).—Μὴ τὸν ἐμπιστεύησθε (ne vous y fiez pas), διότι ἂν δὲν προφυλαχθῆτε, θὰ σᾶς ἀπατήσῃ (tromper).—Διατί ἐργάζεσθε τόσον πολύ;—Ἐργάζομαι διὰ νὰ φανῶ (pour être) μίαν ἡμέραν ὠφέλιμος εἰς τὴν πατρίδα (pays) μου.—Ὅτε ἤμην (étant encore) μικρὸς, εἶπον ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν πατέρα μου· « Τὸ ἐμπόριον δὲν γνωρίζω (je n'entends pas le commerce), οὐδὲ (et ne) νὰ πωλῶ ἐξεύρω· ἄφησέ με λοιπὸν (permettez-moi) νὰ παίζω. » Ὁ πατήρ μου μοὶ ἀπεκρίθη μειδιῶν (en souriant).—« Τὸ ἐμπόριον μανθάνει τις ἐμπορευόμενος (c'est en marchandant qu'on append à marchander), καὶ τὸ πωλεῖν μανθάνει ὁ πωλῶν (et en vendant on apprend à vendre). » « Ἀλλ' ἀγαπητέ μοι πάτερ, ἀπήντησα (répliquer), [καὶ] παίζων τις μανθάνει ὡσαύτως νὰ παίζῃ ».—« Ἔχετε δίκαιον, μοὶ εἶπεν, ἀλλὰ πρέπει τις νὰ μάθῃ πρῶτον (auparavant) τὸ (ce qui est) ἀναγκαῖον (nécessaire) καὶ ὠφέλιμον ».—Μὴ κρίνητε (ne jugez point), ἵνα μὴ κριθῆτε (vous qui ne voulez pas être jugé).—Διατί τὸ μὲν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σας κάρφος (paille) βλέπετε, τὴν δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ δοκὸν δὲν βλέπετε (vous qui n'apercevez pas la poutre, qui est dans votre œil);—Θὰ ἀντιγράψητε τὰ θέματά σας, ἂν ἀντιγράψω τὰ ἰδικά μου;—Θὰ τὰ ἀντιγράψω, ἂν ἀντιγράψητε τὰ ἰδικά σας.—Ἤθελεν ἀντιγράψει ἡ ἀδελφή σας τὴν ἐπιστολήν της, ἂν ἀντέγραφον (ἐγὼ) τὴν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἰδικήν μου;—Ἤθελε τὴν ἀντιγράψει.—Ἤθελεν ἀναχωρήσει ἂν ἀνεχώρουν;—Δὲν ἐμπορῶ νὰ εἴπω τί ἤθελε κάμει, ἂν ἀνεχωρεῖτε.

ΜΑΘΗΜΑ Ο΄. LEÇON LXX.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ.

(*De l' Impératif.*)

Ἡ ἔγκλισις αὕτη, ἕνα μόνον χρόνον ἔχουσα, σχηματίζει τὰ δεύτερα αὐτῆς πρόσωπα ἐκ τῶν δευτέρων προσώπων τοῦ Ἐνεστῶτος τῆς Ὁριστικῆς, παραλειπομένων τῶν ἀντωνυμιῶν, αἵτινες (κατὰ τὴν Ὁριστικὴν) χρησιμεύουσιν ὡς ὑποκείμενα, οἷον·

Ὁρ. Ἐν.	Προστακτική.	*Ind. Prés.*	*Impératif.*
Ὁμιλῶ.	Ὁμίλει καὶ ὁμίλησον.	Je parle,	parle.
Πληθ.	Ὁμιλεῖτε καὶ ὁμιλήσατε.	plur.	parlez.
Ἔρχομαι.	Ἔρχου καὶ ἐλθέ.	Je viens,	viens.
»	Ἔρχεσθε καὶ ἔλθετε.	»	venez.
Παρατηρῶ.	Παρατήρει καὶ -ρησον.	J'aperçois,	aperçois.
»	Παρατηρεῖτε καὶ -ήσατε.	»	apercevez.
Λαμβάνω.	Λάμβανε καὶ λάβε.	Je prends,	prends.
»	Λαμβάνετε καὶ λάβετε.	»	prenez.

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τὰ ἑφεξῆς πέντε ῥήματα.

Ἔχω.	—	Ἔχε, (Λαβέ,	ἔχετε. λάβετε).	J'ai.	— Aie,	ayez.
Εἶμαι.	—	Ἔσο,	ἐστέ.	Je suis,	— Sois,	soyez.
Ὑπάγω.	—	Ὕπαγε,	ὑπάγετε.	Je vais.	— Va,	(allez).
Ἐξεύρω.	—	Ἐξεύρε, (Μάθε,	ἐξεύρετε. μάθετε).	Je sais.	— Sache,	sachez.
Θέλω.	—	Θέλω,	θέλετε.	Je veux.	— Veuille,	veuillez (*).

(*) Τὰ ῥήματα ταῦτα εἶναι οὐχ ἧττον ἀνώμαλα καὶ εἰς τὸ πρῶτον πληθυντικὸν πρόσωπον, καθὼς καὶ εἰς τὰ δύο τρίτα (τὸ ἑνικὸν καὶ τὸ πληθυντικὸν) ἅτινα ἡ προστακτικὴ δανείζεται ἐκ τῆς ὑποτακτικῆς, οἷον·

Ἂς ἔχῃ, ἂς ἔχωμεν, ἂς ἔχωσιν.	Qu'il ait, ayons, qu'ils aient.
Ἂς ἦναι, ἂς ἤμεθα, ἂς ἦναι.	Qu'il soit, soyons, qu'ils soient.
Ἂς ὑπάγῃ, ἂς ὑπάγωμεν, ἂς ὑπάγητε.	Qu'il aille, allons, qu'ils aillent.
Ἂς μάθῃ, ἂς μάθωμεν, ἂς μάθωσιν.	Qu'il sache, sachons, qu'ils sachent.
Ἂς θέλῃ, θέλετε, ἂς θέλωσι.	Qu'il veuille, veuillez, qu'ils veuillent.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. ριβ'. Τὸ s τοῦ β'. ἐνικοῦ προσώπου τῶν ληγόντων εἰς e ἀποβάλλεται εἰς τὴν Προστακτικὴν, πρὸ τῶν ἀναφορικῶν ὅμως ἀντωνυμιῶν en καὶ y, προσλαμβάνεται καὶ αὖθις, οἷον offres en à ta sœur, πρόσφερε (ἐξ αὐτῶν) εἰς τὴν ἀδελφήν σου· portes-y tes livres, φέρε ἐκεῖ τὰ βιβλία σου· vas y, ὕπαγε ἐκεῖ (*)· ἀλλ' ὅταν τὸ en ἦναι πρόθεσις, τότε δὲν προσλαμβάνει τὸ s, οἷον donne en cette occasion des preuves de ton zèle, δὸς ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τεκμήρια τοῦ ζήλου σου.

Ἔχε (λάβε) ὑπομονήν.	Aie patience.
Ἔσο προσεκτικός.	Sois attentif.
Ὁμίλησον εἰς αὐτόν.	Parle-lui.
Μὴ κάμῃς τοῦτο.	Ne fais pas cela.
Ἔχετε (λάβετε) ὑπομονήν.	Ayez patience.
Προσέχετε.	Soyez attentif.
Ὑπάγετε (ἐκεῖ).	Allez y.
Δώσατέ μοί το.	Donnez le moi.
Στείλατέ το εἰς αὐτόν.	Envoyez-le lui.
Δανείσατέ μοί το.	Prêtez-le moi.
Πίστευσόν με.—Πιστεύσατέ με.	Crois moi.—Croyez-moi.
Εὐαρεστηθῆτε νὰ μοὶ δώσητε τὸ πινάκιον ἐκεῖνο.	Ayez la bonté de me passer ce plat.

Παρατ. ριγ'. Τὸ πρῶτον πληθ. πρόσωπον τῆς Προστακτικῆς αὐθυποτάκτως σχηματίζεται ὁμοίως ἐκ τοῦ πρώτου πληθ. προσώπου τῆς ὁριστικῆς, καὶ ἄνευ ἀντωνυμίας, ἀλλὰ τὰ τρίτα τοῦ τε ἑνικοῦ καὶ τοῦ πληθυντικοῦ εἶναι ἀπαράλλακτα ὡς καὶ τῆς ὑποτακτικῆς (περὶ ἧς θέλομεν λαλήσει ἀκολούθως), προτάσσοντα πρὸ αὐτῶν τὰς ἀντωνυμίας il, ils, elle, elles μετὰ τοῦ συνδέσμου que.

Δανείζεσθαι.	*Emprunter.*
Θέλω νὰ δανεισθῶ ἀπὸ ὑμᾶς χρήματα.	Je veux vous emprunter de l'argent.
Θέλω νὰ δανεισθῶ ἀπὸ ὑμᾶς τὰ χρήματα ταῦτα.	Je veux vous emprunter cet argent.

(*) Ἡ προστακτικὴ va προσλαμβάνει μὲν τὸ s ἑπομένης τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας y, ἀλλ' ἀποκόπτει αὐτὸ ἀκολουθοῦντος μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν ἑτέρου ῥήματος, ὡς va y donner ordre, ὕπαγε νὰ διατάξῃς ἐκεῖ· va y faire un tour, ὕπαγε ἐκεῖ νὰ κάμῃς (ἕνα) γῦρον. Ἐν δὲ τῇ φράσει va t'en, πρέπει νὰ τίθηται μετὰ τὸ γράμμα t ἀπόστροφος, καὶ οὐχὶ τὸ ἐνωτικὸν ἢ ὑφὲν, διότι ἐνταῦθα δὲν εἶναι τὸ εὐφωνικὸν t, ἀλλ' ἡ ἀντωνυμία te, ἀποστρεφομένου πρὸ φωνήεντος τοῦ e αὐτῆς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δανεισθῆτέ τα ἀπὸ αὐτόν.	Empruntez-le-lui. Empruntez-le de lui.
Τὰ δανείζομαι ἀπὸ αὐτόν.	Je le lui emprunte.
Ἐδανείσθη τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπό τινα τῶν φίλων του.	Il a emprunté cette somme d'un ami ἢ à un ami.
Ἂς δανεισθῶμεν.	Empruntons.
Ἂς ἔχωμεν (ἂς λάβωμεν).	Ayons.
Ἂς εἴμεθα.	Soyons.
Ἂς ὑπάγωμεν (κ. πᾶμεν).	Allons.
Ἂς μάθωμεν. — Ἂς θελήσωμεν.	Sachons. — Veuillons.
Ἐστὲ καλός. — Ἐστὲ καλοί.	Soyez bon. — Soyez bons.
Ἐξεύρετέ το, μάθετέ το.	Sachez-le.
Μὴ τοῦ τὸ εἴπητε.	Ne le lui dites pas.
Μὴ τοῖς τὸ ἀποδώσητε.	Ne le leur rendez pas.
Ἡ ὑπομονή — ἡ ἀνυπομονησία.	La patience; l'impatience.
Ὁ πλησίον.	Le prochain.
Ἡ ποσότης, τὸ ποσόν.	La somme.
Ἡ ταμβακοθήκη.	La tabatière.
Ὑπακούετε εἰς τοὺς διδασκάλους σας, καὶ μὴ λυπῆτε αὐτοὺς ποτέ.	Obéissez à vos maîtres, et ne leur donnez jamais de chagrin.
Πληρόνετε ὅ,τι χρεωστεῖτε, παρηγορεῖτε τοὺς δυστυχεῖς, κάμνετε καλὸν εἰς τοὺς πταίσαντας εἰς ὑμᾶς.	Payez ce que vous devez, consolez les malheureux, et faites du bien à ceux qui vous ont offensés.
Ἀγάπα τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ὡς σεαυτόν.	Aime Dieu et le prochain comme toi-même.
Ὑπακούειν, πείθεσθαι.	*Obéir.*
Παρηγορεῖν.	*Consoler.*
Ὑβρίζειν, λυπεῖν, πειράζειν, προσκρούειν.	*Offenser.*
Ἂς ἀγαπῶμεν καὶ ἂς πράσσωμεν πάντοτε τὴν ἀρετὴν, καὶ θέλομεν εἶσθαι εὐτυχεῖς ἐν τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.	Aimons et pratiquons toujours la vertu, et nous serons heureux dans cette vie et dans l'autre.
Πράττειν, ἐξασκεῖν.	*Pratiquer.*
Ἂς ἴδωμεν τίς ἐξ ὑμῶν θὰ σύρῃ καλήτερα.	Voyons qui de vous tirera le mieux.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐξηγεῖν, ἐκφράζειν.	*Exprimer.*
Ἐκφράζεσθαι.	*S'exprimer.*
Γίνεσθαι καταληπτὸν, καταλαμβάνεσθαι (ὑπ' ἄλλων).	*Se faire comprendre.*
Ἔχειν τὴν συνήθειαν.	*Avoir l'habitude.*
Συνειθίζειν, γυμνάζειν.	*Accoutumer.*
Συνειθίζειν (οὐδετ.) εἴς τι.	S'accontumer à quelque chose.
Πρέπει νὰ συνειθίζωμεν πρωΐμως τοὺς παῖδας εἰς τὴν ἐργασίαν.	Il faut accontumer de bonne heure les enfants au travail.
Εἶναι τινὰ συνειθισμένον εἴς τι.	Être accontumé à quelque chose.
Εἶμαι συνειθισμένος εἰς τοῦτο.	J'y suis accontumé.
Δὲν δύναμαι νὰ ἐκφρασθῶ καλῶς Γαλλιστὶ, διότι δὲν ἔχω τὴν ἕξιν τοῦ ὁμιλεῖν.	Je ne puis pas bien m'exprimer en français, parceque je n'ai pas l'habitude de parler.
Ὁμιλεῖτε καθὼς πρέπει.	Vous parlez comme il faut.
Ὁμιλεῖ (αὕτη) ὡς πρέπει.	Elle parle comme il faut.
Ἀδολεσχεῖν, φλυαρεῖν, πολυλογεῖν.	*Causer.* α'. *Bavarder.* α'. *Jaser.*
Πολύλογος (πολυλογᾶς).	Un causeur, une causeuse (*).
Φλύαρος, λάλος.	Un jaseur, une jaseuse.
Ἐξασκεῖν, γυμνάζειν.	*Excercer.* α'.
Γυμνάζομαι εἰς τὴν ὁμιλίαν.	Je m'exerce à parler.
Ἐπιτρέπειν, συγχωρεῖν.	*Permettre** δ'. (Ὡς τὸ ἁπλοῦν mettre Παρατ. ξδ'.).
Ἡ ἄδεια.	La permission.
Σᾶς ἐπιτρέπω νὰ ὑπάγητε ἐκεῖ.	Je vous permets d'y aller.
Κάμνετε καλὸν εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ δεικνύετε οἶκτον (συμπάθειαν) πρὸς τοὺς δυστυχεῖς, καὶ ὁ (ἀγαθὸς) Θεὸς φροντίζει περὶ τῶν λοιπῶν.	Faites du bien aux pauvres, et ayez compassion des malheureux, et le bon Dieu aura soin du reste.

(*) Une causeuse οὐσ. θηλυκὸν σημαίνει ἀνάκλιντρον ἢ σκίμποδα (σοφᾶν ἢ καναπὲν) διὰ δύο ἀνθρώπους συνδιαλεγομένους.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀγαθοποιεῖν, εὐεργετεῖν τινὰ, χάριν καλὸν εἴς τινα.	*Faire du bien à quelqu'un.*
Συλλυπεῖσθαι τινὰ, λαμβάνειν συμπάθειαν εἴς τινα.	*Avoir compassion de quelqu'un.*
Ἡ συμπάθεια, ὁ οἶκτος.	La compassion.
Ἡ εὐσπλαγχνία, ὁ οἶκτος.	La pitié.
Ἡ εὐσέβεια.	La piété.
Ὁ ὑπόλοιπος, οἱ ὑπόλοιποι.	Le reste, les restes.
Ἂν ἔλθῃ, εἰπῆτε εἰς αὐτὸν ὅτι εἶμαι εἰς τὸν κῆπον.	S'il vient, dites-lui que je suis au jardin.

Παρατ. ριδ'. Ὁ σύνδεσμος si πρὸ μὲν τῆς ἀρσενικῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας il πληθ. ils ἐκθλίβεται, ὡς συμπιπτόντων δύο i, πρὸ δὲ τῆς θηλ. elle πληθ. elles δὲν ἐκθλίβεται, οἷον·

Ἐρωτήσατε τὸν ἔμπορον ἂν δύναται νὰ μοὶ δώσῃ τὸν ἵππον εἰς τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν τῷ ἐπρόσφερα.	Demandez au marchand s'il peut me donner le cheval au prix que je lui ai offert.
Ἠρωτήσατε τὴν (κυρίαν) μητέρα σας ἂν θέλῃ νὰ μοὶ δώσῃ τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον μοὶ ὑπεσχέθη;	Avez-vous demandé à madame votre mère si elle veut me donner le livre qu'elle m'a promis?
Ἀνέγνωσα καὶ μοὶ διηγήθησαν.	J'ai lu et l'on m'a raconté.

Παρατ. ριε'. Εὐφωνίας χάριν ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία on λαμβάνει πρὸ αὐτῆς τὸ εὐφωνικὸν l' μετὰ τὰς λέξεις et, ou, où καὶ si. Ἀλλ' ἂν μετὰ τὸ on ἔπωνται πραγματικῶς αἱ ἀντωνυμίαι le, la, ἢ les, τότε τὸ εὐφωνικὸν l' δὲν τίθεται πλέον, οἷον·

Γελῶσι καὶ κλαίουσιν ἐναλλάξ.	On y rit et l'on y pleure tour à tour.
Ἂν ἐγνώριζον (ἐκεῖνοι) τί ἐκάμετε.	Si l'on savait ce que vous avez fait.
Ἡ χώρα ἐν ᾗ εὑρίσκουσι τοὺς ἀδάμαντας.	Le pays où l'on trouve les diamants.
Σᾶς εἶπαν, ἢ θὰ σᾶς εἴπωσι μετ' ὀλίγον.	On vous a dit, ἢ l'on vous dira bientôt.
Δὲν θέλω νὰ τὸν ἐνοχλῶσι (νὰ τὸν βασανίζωσιν).	Je ne veux pas qu'on le tourmente (οὐχὶ δὲ καὶ que l'on le tourmente).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. ρις'. Ἡ que καὶ ἡ qui ὡσαύτως ἔχουσιν ἐνίοτε κατόπιν τῶν τὸ l'on, ὅταν ἀπαιτῇ τοῦτο ἡ ἁρμονία τοῦ λόγου, οἷον·

Ὅ,τι ἐννοεῖ τις καλῶς, ἐκφράζεται καὶ καθαρῶς.	Ce que l'on conçoit bien s'énonce clairement.
Ἀπὸ βασιλέα (τὸν Ἀγησίλαον) ἔμεινεν εἰς ἡμᾶς τὸ σεβαστὸν τοῦτο ἀξίωμα·	C'est d'un roi (Agésilas) *que l'on* tient cette maxime auguste:
Ὅτι τοσοῦτον μόνον εἶναί τις μέγας, ὅσον εἶναι δίκαιος.	Que jamais on n'est grand qu'autant *que l'on* est juste. (Boileau, Sat. IX.)

ΘΕΜΑ 216.

Ἔχε ὑπομονήν, φίλε μου, καὶ μὴ λυπῆσαι (être triste), διότι ἡ λύπη δὲν μεταβάλλει (changer) οὐδέν, καὶ ἡ ἀπομονησία ἐπαυξάνει τὸ κακόν (empire le mal). Τοὺς [δὲ] δανειστάς σου μὴ φοβοῦ· ἔσο [δὲ] βέβαιος ὅτι δὲν θὰ σὲ βλάψωσιν, [ἀλλὰ] θὰ προσμένωσιν, ἂν δὲν δύνασαι ἀκόμη νὰ τοὺς πληρώσῃς.—Πότε θὰ μοὶ πληρώσητε ὅ,τι μοὶ χρεωστεῖτε;—Ἅμα λάβω χρήματα aussitôt que j'aurai de l'argent, θὰ σᾶς πληρώσω ὅ,τι ἐπληρώσατε διὰ λογαριασμόν μου, (vous avez avancé pour moi)· δὲν τὸ ἐλησμόνησα, διότι τὸ συλλογίζομαι καθ' ἑκάστην. Εἶμαι χρεώστης (débiteur), καὶ δὲν θὰ τὸ ἀρνηθῶ (nier) ποτέ.—Τί ὡραῖον μελανοδοχεῖον ἔχετε (vous avez là)! δανείσατέ μοί το, σᾶς παρακαλῶ.—Τί θέλετε νὰ τὸ (en) κάμητε;—Θέλω νὰ τὸ δείξω εἰς τὴν ἀδελφήν μου.—Πάρετέ το, ἀλλὰ προσέχετε μὴ τὸ θραύσητε (mais ayez en soin et ne le cassez pas).—Μὴ φοβῆσθε καθόλου (ne craignez rien).—Τί θέλετε (désirer) ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου;—Θέλω νὰ δανεισθῶ χρήματα ἀπὸ αὐτόν.—Δανεισθῆτε ἀπὸ ἄλλον (à un autre).—Ἂν δὲν θέλῃ νὰ μοὶ δανείσῃ, θὰ δανεισθῶ ἀπὸ ἄλλον.—Θὰ κάμητε καλά.—Μὴ ἐπιθυμῆτε (souhaiter) ὅ,τι δὲν δύνασθε νὰ ἀπολαύσητε (avoir), ἀλλ' εὐχαριστηθῆτε εἰς ὅ,τι ἡ Θεία Πρόνοια (la Providence) σᾶς ἔδωκε, καὶ συλλογισθῆτε (considérer) ὅτι ὑπάρχουσι πολλοὶ οἵτινες στεροῦνται (n'ont pas) ὅ,τι ὑμεῖς ἔχετε.—Ἐπειδὴ ὁ βίος εἶναι βραχὺς (la vie étant courte), ἂς προσπαθῶμεν (Μαθ. ΞΕ'.) νὰ τὸν καταστήσωμεν (de nous le rendre) ὅσον τὸ δυνατὸν εὐχάριστον (aussi agréable qu'il est possible). Ἀλλ' ἂς συλλογισθῶμεν ἐνταυτῷ ὅτι ἡ κατάχρησις (l'abus) τῶν ἡδονῶν (des plaisirs) καθιστᾷ αὐτὸν πικρόν.—Ἐκάμετε τὰ θέματά σας;—Δὲν ἠδυνήθην νὰ τὰ κάμω, διότι ὁ ἀδελφός μου δὲν ἦτον εἰς τὴν οἰκίαν.—Δὲν πρέπει νὰ κάμνητε (M. Μάθ. ΛΔ'.) τὰ θέματά σας διὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὰ κάμνητε ὑμεῖς οἱ ἴδιοι.—Τί κάμνετε ἐκεῖ;—Ἀναγινώσκω τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον μοὶ ἐδανείσατε.—Κάμνετε ἄσχημα νὰ τὸ ἀναγινώ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σκητε πάντοτε.—Τί χρεωστῶ νὰ κάμω;—Ἰχνογραφήσατε τὴν τοποθεσίαν ταύτην (Μαθ. ΞΖ'.), καὶ ἀφοῦ τὴν ἰχνογραφήσητε, θὰ κλίνητε οὐσιαστικὰ μετὰ ἐπιθέτων.

ΘΕΜΑ 217.

Τί πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ νὰ γίνωμεν (pour être) εὐτυχεῖς;—Ἀγαπᾶτε καὶ πράττετε τὴν ἀρετὴν, καὶ θὰ ἦσθε εὐτυχεῖς καὶ εἰς τὴν παροῦσαν καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωήν. — Ἐπειδὴ (puisque) θέλομεν νὰ εἴμεθα (être) εὐτυχεῖς, ἂς ἀγαθοποιῶμεν τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἂς συλλυπώμεθα τοὺς δυστυχεῖς· ἂς ὑπακούωμεν [δὲ] εἰς τοὺς κυρίους ἡμῶν, καὶ ἂς μὴ προξενῶμεν εἰς αὐτοὺς λύπην· ἂς παρηγορῶμεν τοὺς τεθλιμμένους, ἂς ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον μας ὡς ἑαυτὸν, καὶ ἂς μὴ μισῶμεν (et ne haïssons pas ceux qui) τοὺς πταίσαντας (offenser) πρὸς ἡμᾶς. Ἐν ἑνὶ λόγῳ (en un mot), ἂς ἐκπληρῶμεν τὸ χρέος μας, καὶ ὁ Θεὸς φροντίζει διὰ τὰ λοιπά. — Υἱέ μου, διὰ νὰ ἀγαπᾶταί τις πρέπει νὰ ἦναι φιλεργός (laborieux). Σὺ δὲ κατηγορεῖσαι (on t'accuse) ὡς ὀκνηρὸς, καὶ ἀμελὴς (négligent) τῶν ἔργων σου (de tes affaires). Καὶ ὅμως ἐξεύρεις ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἐτιμωρήθη, ἐπειδὴ ἦτο (pour avoir été) κακός. Εὑρισκόμενος (étant) ἐσχάτως (l'autre jour) εἰς τὴν πόλιν, ἔλαβον παρὰ τοῦ διδασκάλου (instituteur) σου ἐπιστολὴν, εἰς τὴν ὁποίαν παρεπονεῖτο πικρῶς (fort) ἐναντίον σου. Μὴ κλαίῃς· πήγαινε τώρα ἐντὸς τοῦ δωματίου σου, μάθε τὸ μάθημά σου, καὶ ἔσο φρόνιμος· ἄλλως (autrement) δὲν θὰ ἔχῃς τίποτε νὰ γευματίσῃς (à dîner). — Θὰ γίνω (je serai) τόσον φρόνιμος, ἀγαπητέ μοι πάτερ, ὥστε βεβαίως (certainement) θὰ εὐχαριστηθῆτε ἀπὸ ἐμέ. — Ἐφύλαξε (tenir*) τὸ μικρὸν παιδίον τὸν λόγον του;—Ὄχι ἀκριβῶς (pas tout-à-fait), (ἢ ὄχι διόλου pas du tout) διότι ἀφοῦ εἶπε (après avoir dit) τοῦτο, ὑπῆγεν εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἐπῆρε τὰ βιβλία του, ἐκάθησε πλησίον τραπέζης τινὸς (se mit à une table), καὶ ἀπεκοιμήθη (s'endormit). — « Εἶναι πολὺ καλὸν παιδίον ὅταν κοιμᾶται, » εἶπεν ὁ πατήρ του, ἰδὼν αὐτὸν (en le voyant) ὀλίγον ἔπειτα (quelque temps après). —Καλὴ ἡμέρα σας, Κυρία. Μᾶς ἤλθετε τέλος πάντων (vous voilà enfin), σᾶς ἐπερίμενα (je vous ai attendue) ἀνυπομόνως (avec impatience).—Νὰ μὲ συγχωρήσητε, ἀγαπητέ μου, δὲν ἠμπόρεσα νὰ ἔλθω γρηγορώτερα.—Καθήσατε ἂν ἀγαπᾶτε. — Τί κάμνει ἡ μήτηρ σας;—Εἶναι καλήτερα σήμερον παρὰ χθές (qu'elle ne se portait hier).—Χαίρω πολύ (j'en suis bien aise).—Ἤσθε χθὲς εἰς τὸν χορόν;—Ἤμην. — Διεσκεδάσατε (se divertir) πολύ;— Μετρίως (ἔτσι καὶ ἔτσι, passablement). — Πότε ἐπεστρέψατε (retourner) εἰς τὴν οἰκίαν;—Εἰς τὰς ἕνδεκα καὶ τέταρτον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 218.

Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου σπουδάζετε τὴν Γαλλικήν;—Ὄχι, Κύριε, δὲν εἶναι εἰμὴ ἓξ μῆνες ἀφότου τὴν σπουδάζω.—Εἶναι δυνατόν! Ὁμιλεῖτε ἀρκετὰ καλὰ εἰς τόσον μικρὸν διάστημα καιροῦ (pour si peu de temps).—Ἀστειεύεσθε (plaisanter), δὲν ἐξεύρω ἀκόμη πολλά.—Τῇ ἀληθείᾳ, ὁμιλεῖτε ἤδη καλῶς.—Νομίζω ὅτι μὲ κολακεύετε ὀλίγον.—Παντάπασιν, ὁμιλεῖτε καθὼς πρέπει.—Διὰ νὰ ὁμιλῇ τις καθως πρέπει, ἀνάγκη νὰ ἐξεύρῃ περισσότερα παρ' ὅσα ἐξεύρω (que je n'en sais *Παρατ. πσ'.*).—Ἐξεύρετε ἀρκετὰ, ὥστε νὰ (pour) γίνησθε καταληπτός.—Κάμνω ἀκόμη πολλὰ λάθη.—Αὐτὸ δὲν πειράζει (ἤ δὲν εἶναι τίποτε, ne fait rien), δὲν πρέπει νὰ ἦσθε δειλός (timide). Ἐκτὸς δὲ τούτου (d'ailleurs), δὲν ἐκάμετε λάθος εἰς ὅ,τι πρὸ ὀλίγου εἴπετε.—Εἶμαι ἀκόμη δειλὸς, διότι φοβοῦμαι μὴ μὲ περιγελάσωσι (qu'on ne se moque de moi, ἐνεστ. τῆς ὑποτακτικῆς).—Πρέπει νὰ ἦναι (il faudrait être) πολὺ βάρβαροι (bien impoli), ὥστε νὰ (pour) σᾶς περιγελῶσι. Ποῖος ἐμπορεῖ νὰ ἦναι τόσον (qui serait assez) βάρβαρος, ὥστε νὰ σᾶς περιπαίζῃ; Δὲν ἐξεύρετε τὴν παροιμίαν (le proverbe); — Ποίαν παροιμίαν; — Ὅστις θέλει νὰ ὁμιλῇ καλῶς, πρέπει νὰ ἀρχίσῃ (doit commencer) ἀπὸ (par) τὸ νὰ ὁμιλῇ κακῶς. Καταλαμβάνετε ὅ,τι σᾶς λέγω;—Τὸ ἐννοῶ (entendre) καὶ τὸ καταλαμβάνω (comprendre) πολὺ καλὰ, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράζωμαι καλῶς γαλλιστὶ, διότι δὲν ἔχω τὴν ἕξιν τοῦ νὰ ὁμιλῶ.—Θὰ τὴν ἀποκτήσητε (cela viendra) μὲ τὸν καιρόν.—Τὸ ἐπιθυμῶ ἐξ ὅλης ψυχῆς.

Βλέπετε ἐνίοτε τὸν ἀδελφόν μου;—Τὸν βλέπω ἐνίοτε· ὅτε τὸν ἀπήντησα τὴν παρελθοῦσαν (l'autre jour) παρεπονέθη ἐναντίον σας. « Ἂν ἐφέρετο καλήτερα, καὶ (ἂν) ἦτον οἰκονομικώτερος (plus économe), εἶπε, δὲν θὰ εἶχε χρέη, καὶ ἐγὼ δὲν θὰ ὠργιζόμην ἐναντίον του ». Παρεκάλεσα αὐτὸν νὰ σᾶς εὐσπλαγχνισθῇ (d'avoir pitié de vous), λέγων εἰς αὐτὸν, ὅτι δὲν εἴχετε οὐδὲ ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσητε ἄρτον. « Εἰπέτε του, ὅταν τὸν ἴδητε, μοὶ ἀπεκρίθη, ὅτι μ' ὅλην (nonobstant) τὴν κακὴν πρὸς ἐμὲ διαγωγήν (la conduite) του, τὸν συγχωρῶ (pardonner à quelqu'un). » « Εἰπέτε του ἐπίσης, ἐξηκολούθησεν, ὅτι δὲν πρέπει τις νὰ περιπαίζῃ ἐκείνους (qu'on ne se moque pas de ceux), πρὸς τοὺς ὁποίους χρεωστεῖ χάριτας.—Εὐαρεστηθῆτε νὰ κάμητε τοῦτο, καὶ θὰ σᾶς εἶμαι πολλὰ ὑπόχρεως », προσέθεσεν ἀπομακρυνόμενος (s'éloigner).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΟΑ'.

LEÇON LXXI.

Ἱστασθαι (στέκεσθαι) ὄρθιον.	*Être debout.* / *Rester debout.*
Θέλετε νὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἀγοράν;	Voulez-vous me permettre d'aller au marché?
Σπεύδειν, ταχύνειν, κάμνειν γρήγορα.	*Se dépêcher. α'.*
Πήγαινε καὶ ἐπίστρεψε.	Dépêche-toi et reviens.
Πηγαίνετε καὶ ἐπιστρέψατε γρήγορα.	Dépêchez-vous et revenez bientôt.
Ὕπαγε νὰ τῷ εἴπῃς, ὅτι δὲν ἐμπορῶ νὰ ἔλθω σήμερον.	Va lui dire que je ne puis venir aujourd'hui.

Παρατ, ριζ'. Παρὰ Γάλλοις τὰ ῥήματα aller* (ὑπάγειν), καὶ venir* (ἔρχεσθαι), ἀκολουθοῦνται ἀμέσως ὑπὸ ἀπαρεμφάτου, ὅπερ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐξηγεῖται διὰ ἀναλελυμένου ἀπαρεμφάτου (δηλ. τῆς Ὑποτακτικῆς μετὰ τοῦ νὰ) ἢ ὑπ' ἄλλου χρόνου συνδεομένου ὑπὸ τοῦ συνδέσμου καὶ, ὡς·

Ἦλθε νὰ μᾶς εἴπῃ / Ἦλθε καὶ μᾶς εἶπεν	ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ. — Il vint nous dire qu'il ne pouvait pas venir.
Ὑπάγετε νὰ ἰδῆτε τοὺς φίλους σας.	Allez voir vos amis.
Δακρύειν, κλαίειν.	*Pleurer α'.*
Διὰ τὸ παραμικρὸν κτύπημα κλαίει.	Le moindre coup le fait pleurer.
Φοβίζειν, ἐμποιεῖν τρόμον (τρομάζειν).	*Effrayer. α'.*
Πτοεῖσθαι (τρομάζειν οὐδ.).	*S'effrayer. α'*
Τὸ παραμικρὸν τὸν τρομάζει.	La moindre chose l'effraie.
Μὴ τρομάζετε.	Ne vous effrayez pas.
Τρομάζειν διά τι.	S'effrayer de quelque chose.
Διατί τρομάζετε;	De quoi vous effrayez-vous?
Ἐπὶ βλάβῃ, ἐπὶ κακῷ τινος.	*Au dépens de..*
Πρὸς βλάβην ἢ ζημίαν μου. / Ἐξ ἰδίων μου. / (κ. λ. δι' ἐξόδων μου.)	A mes dépens.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐξ ἰδίων του (δι' ἐξόδων του).	A ses dépens.
Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Δι' ἐξόδων ἄλλου.	Au dépens d'autrui.
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ζῇ ἀπὸ τὰ ἔξοδα τοῦ τυχόντος.	Cet homme vit aux dépens de tout le monde.
Ἐξαρτᾶσθαι (χρέμασθαι) ἀπό.	*Dépendre de.*
Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς περιστάσεις.	Cela dépend des circonstances.
Τοῦτο δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμέ.	Cela ne dépend pas de moi.
Ἐξαρτᾶται ἐξ ἐκείνου νὰ κάμῃ τοῦτο.	Il dépend de lui de faire cela.
Ὦ! ναί, τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐκεῖνον.	Oh! Oui, cela dépend de lui.
Ἐκπλήττειν.	*Étonner.* α'.
Ἐκπλήττεσθαι, θαυμάζειν, ἀπορεῖν.	*S'étonner.* α'.
Ἐκπλήττεσθαι, ἀπορεῖν διά τι.	*Être étonné de quelque chose.*
Ἐκπλήττομαι (ἀπορῶ) δι' αὐτό.	J'en suis étonné.
Συνέβη παράξενόν τι, τὸ ὁποῖον ἐξέπληξε πάντας.	Il arriva une chose extraordinaire qui étonna tout le monde.
Συμβαίνειν, παρέρχεσθαι.	*Se passer.* α'.
Συνέβησαν πολλὰ πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ σᾶς ἐκπλήξωσι.	Il s'est passé plusieurs choses qui vous surprendront.
Καταλαμβάνειν, προφθάνειν. *Ἐκπλήττειν.*	*Surprendre.* δ'.
Θὰ παρέλθωσι πολλαὶ ἡμέραι πρὶν τούτου.	Il se passera plusieurs jours avant cela.
Εἰσῆλθεν ἄνθρωπός τις, ὅστις μὲ ἠρώτησε πῶς ἤμην.	Il entra un homme, qui me demanda comment je me portais.
Ἄρα, οὖν, λοιπὸν, ὅθεν.	*Donc.*
Διὰ τοῦτο.	*C'est pourquoi.*
Νεωστὶ, κατ' αὐτὰς (τὰς προάλλας).	L'autre jour.
Ἐσχάτως, τελευταῖον.	Dernièrement.
Ἐντὸς ὀλίγου χρόνου (καιροῦ).	Dans peu de temps.
Ἐντὸς, εἰς.	*Dans, en.*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. ριη'. Ἐπὶ σημασίας χρόνου αἱ dans καὶ en ἔχουσι τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ μὲν α'. σημαίνει τὴν ἐποχὴν, ἤτοι τὴν λῆξιν, ἡ δὲ β'. τὴν διάρκειαν τῆς χρονικῆς περιόδου· οἷον,

Θὰ φθάσῃ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.	Il arrivera dans huit jours.
Ἔκαμε τὸ ταξείδιον τοῦτο εἰς ὀκτὼ ἡμέρας.	Il a fait ce voyage en huit jours.
Θὰ ἔχῃ τελειωμένας τὰς σπουδάς του μετὰ τρεῖς μῆνας.	Il aura fini ses études dans trois mois.
Θὰ ἔχῃ τελειωμένας τὰς σπουδάς του ἐντὸς ἑνὸς ἔτους (ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους).	Il aura fini ses études en un an.
Ἐσπούδασεν ἰδίως (ἢ κατὰ βάθος) τὴν γεωμετρίαν.	Il a fait une étude particulière de la géométrie.
Ἔχει πολλοὺς φίλους.	Il a bien des amis. Il a beaucoup d'amis.

Παρατ. ριθ'. Ἡ μὲν λέξις bien συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἐπιμεριστικοῦ ἄρθρου, ἡ δὲ beaucoup ὑπὸ τῆς προθέσεως de.

Εἶσθε πολὺ ὑπομονητικὸς, ἢ ἔχετε μεγάλην ὑπομονήν.	Vous avez bien de patience. Vous avez beaucoup de patience.
Ἔχουσι πολλὰ χρήματα.	Ils ont bien de l'argent.
Εἶσθε πολὺ ταλμηρός.	Vous avez bien du courage.

Δωρεῖσθαι (προσφέρειν δῶρον) τι εἴς τινα.

Faire présent de quelque chose à quelqu'un.

Ὁ κύριος Λαμβέρτης μοὶ ἔγραψε νεωστὶ ὅτι αἱ ἀδελφαί του θὰ ἔλθωσιν ἐδῶ μετ' ὀλίγον, καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ σᾶς τὸ εἴπω. Δύνασθε (κ. λ. θὰ δυνηθῆτε) λοιπὸν νὰ τὰς ἴδητε καὶ νὰ δώσητε εἰς αὐτὰς τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἠγοράσατε. Ἐλπίζουσι δ' ὅτι θὰ τὰ προσφέρητε εἰς αὐτὰς δῶρον. Ὁ ἀδελφός των μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι σᾶς ὑπολήπτονται χωρὶς νὰ σᾶς γνωρίζωσι προσωπικῶς.

Monsieur Lambert m'écrivit l'autre jour que mesdemoiselles ses sœurs viendraient ici dans peu de temps, et me pria de vous le dire. Vous pourrez donc les voir et leur donner les livres que vous avez achetés. Elles espèrent que vous leur en ferez présent. Leur frère m'a assuré qu'elles vous estiment sans vous connaître personnellement.

Ἄχθεσθαι, βαρύνεσθαι, στενοχωρεῖσθαι.

S'ennuyer. α'.

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ βαρυνθῶ	Comment pourrais-je m'ennuyer

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πλησίον σας (ἢ εἰς τὴν συντροφίαν σας);	auprès de vous? (ἢ dans votre compagnie?)
Βαρύνεται παντοῦ.	Il s'ennuie partout.
Ἀρεστὸς, εὐάρεστος.	Agréable.
Τυγχάνειν καλῆς ὑποδοχῆς.	Être le bien-venu. (θ. Être la bien-venue).
Πανταχοῦ σᾶς ὑποδέχονται καλῶς. / Πανταχοῦ εἶσθε εὐπρόσδεκτος.	Vous êtes partout le bien-venu.
Καλῶς ὡρίσατε.	Soyez le bien-venu (θ. la bienvenue).

ΘΕΜΑ 219.

Θέλετε να πίητε ἓν κύπελλον τέϊον (une tasse de thé);—Σᾶς εὐχαριστῶ. Δὲν ἀγαπῶ τέϊον. — Ἀγαπᾶτε τὸν καφέν (Prendriez-vous du...);—Ναὶ, ἀλλὰ πρὸ ὀλίγου ἔπιον.—Δὲν βαρύνεσθε ἐδῶ; — Πῶς δύναμαι (pourrais-je) νὰ βαρύνωμαι εἰς τὴν εὐάρεστον ταύτην συναναστροφήν;—Τὸ κατ' ἐμὲ, βαρύνομαι πάντοτε. — Ἂν ἐκάμνετε καθὼς ἐγὼ, δὲν θὰ ἐβαρύνεσθε· διότι ἀκούω πάντας ἐκείνους (tous ceux), οἵτινες μοὶ λέγουσί τι. Κατ' αὐτὸν (δὲ) τὸν τρόπον μανθάνω μυρία (mille) εὐάρεστα πράγματα, καὶ δὲν εὑρίσκω καιρὸν (avoir le temps) νὰ βαρυνθῶ, ἀλλ' ὑμεῖς δὲν κάμνετε οὐδὲν τούτων (rien de tout cela)· αὕτη λοιπὸν εἶναι ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν βαρύνεσθε. — Θὰ ἔκαμνον ὡς ὑμεῖς (tout comme vous), ἂν δὲν εἶχον αἰτίαν λύπης.—Εἴδετε τὸν Κ. Λαμβέρτην;—Τὸν εἶδον· μοὶ εἶπε (δὲ) ὅτι θὰ ἦναι (—seraient) ἐδῶ ἐντὸς ὀλίγου αἱ ἀδελφαί του, καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ σᾶς τὸ εἴπω. Ὅταν φθάσωσι, θὰ δυνηθῆτε νὰ δώσητε εἰς αὐτὰς τὰ χρυσᾶ δακτυλίδια (bague) τὰ ὁποῖα ἠγοράσατε. Κολακεύονται (se flatter) (δὲ) ὅτι θὰ τὰ χαρίσητε εἰς αὐτάς· διότι σᾶς ἀγαπῶσι χωρὶς νὰ σᾶς γνωρίζωσι προσωπικῶς. — Σᾶς ἔγραψεν ἤδη ἡ ἀδελφή μου; — Μοὶ ἔγραψε καὶ θὰ ἀποκριθῶ εἰς αὐτὴν μετ' ὀλίγον (je vais lui répondre). Νὰ τῇ εἴπω (faut-il lui dire) ὅτι εἶσθε ἐδῶ; — Εἰπῆτέ το (εἰς αὐτὴν), ἀλλὰ μὴ εἴπητε ὅτι τὴν περιμένω ἀνυπομόνως.—Διατί δὲν ἠγάγετε (ἐφέρετε) ὁμοῦ (amener, *Παρ.* ΚΖ'. Μαθ. ΝΗ'.) τὴν ἀδελφήν σας;—Ποίαν; —Ἐκείνην τὴν ὁποίαν παίρνετε πάντοτε μαζῆ σας, τὴν μικροτέραν. —Δὲν ἤθελε νὰ ἐξέλθῃ διότι πονοῦσιν οἱ ὀδόντες της.—Λυποῦμαι πολὺ, διότι εἶναι πολὺ καλὸν κοράσιον.—Ποίας ἡλικίας εἶναι;—Εἶναι περίπου δεκαπέντε ἐτῶν.—Εἶναι πολλὰ ὑψηλὴ (grande) ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν της (pour son âge).—Πόσων ἐτῶν εἶσθε; — Εἶμαι εἰκοσιδύο ἐτῶν.—Εἶναι δυνατόν! ἐνόμιζον ὅτι δὲν εἶσθε ἀκόμη εἰκοσι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΟΒ'.

LEÇON LXXII.

Οὐ, δὲν, μή. — *Ne ... pas. Ne ... point.*

Εἴδομεν (*Παρατ. δ'.*) ὅτι ἐπὶ ἀρνήσει τὸ ῥῆμα τίθεται μεταξὺ τοῦ ne καὶ pas ἢ point, οἷον·

Δὲν ἔχετε τὸ βιβλίον μου; — N'avez-vous pas mon livre?
Δὲν τὸ ἔχω. — Je ne l'ai pas.
Μὴ ὁμιλῆτε εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. — Ne parlez pas à cet homme.
Δὲν εἴδετε τὸν ἀδελφόν μου; — N'avez-vous pas vu mon frère?

Παρατ. ρκ'. Τὸ ne pas μετὰ τῆς προθέσεως pour τίθεται πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου, οἷον·

Μὲ ἀγαπᾷ τόσον, ὥστε δὲν δύναται νὰ μὴ τὸ κάμῃ. — Il m'aime trop pour ne pas le faire.
Ἀπέρχομαι διὰ νὰ μὴ τὸν δυσαρεστήσω. — Je m'en vais pour ne pas lui déplaire.
Πρέπει τις νὰ ἦναι ἀνόητος, ὥστε νὰ μὴ βλέπῃ τοῦτο. — Il faut être peu sensé pour ne pas voir cela.

Παρατ. ρκα'. Συνήθως τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν μόριον παραλείπεται εἰς τὰ ἀκόλουθα ῥήματα ὅταν ἕπηται ἀπαρέμφατον, καίτοι μὴ ὑποχρεωτικῶς.

Παύειν.	*Cesser.* α'.
Τολμᾶν.	*Oser.* α'.
Δύνασθαι (*ἐμπορεῖν*).	*Pouvoir.** γ'.
Ἐξεύρειν (*δύνασθαι*).	*Savoir.* γ'.

Δὲν παύετε νὰ μὲ ζητῆτε χρήματα. — Vous ne cessez de me demander de l'argent.
Δὲν παύει παραπονουμένη. — Elle ne cesse de se plaindre.
Δὲν τολμῶ νὰ σᾶς τὸ ζητήσω. — Je n'ose vous le demander.
Δὲν τολμᾷ νὰ σᾶς τὸ εἴπῃ. — Elle n'ose vous le dire.
Δὲν δύναμαι νὰ ὑπάγω ἐκεῖ. — Je ne puis y aller.
Δὲν δύναμαι (δὲν ἐξεύρω) νὰ σᾶς εἴπω. — Je ne saurais vous dire.
Δὲν δύνασθε νὰ τὸ πιστεύσητε. — Vous ne sauriez le croire.

Παρατ. ρκβ'. Τὸ point σημαίνει ἄρνησιν ἰσχυροτέραν καὶ διαρκεστέραν τοῦ pas, οἷον je ne lis pas σημαίνει δὲν ἀναγινώσκω τώρα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

je ne lis point, δὲν ἀναγινώσκω παντάπασιν. Ἐπὶ ἐρωτήσει σημαίνει δισταγμὸν, οἷον·

Μὴ τὸ εἴπατε;	Ne l'avez-vous point dit?
Ἔκτὸς, ἐκτὸς τούτου, ἄλλως τε.	*En outre, d'ailleurs.*
Ἔκτὸς τούτου.	*Outre cela.*
Παρεκτὸς τοῦ ὅ,τι πρὸ μικροῦ σᾶς εἶπον.	Outre ce que je viens de vous dire.
Δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ εὕρω τώρα χρήματα.	Il n'y a pas moyen de trouver de l'argent à présent.
Ὠθεῖν (σπρώχνειν).	*Pousser. α'.*
Καθ' ὅλον τὸν...	*Le long du... de...*
Καθ' ὅλον τὸν δρόμον.	Le long du chemin.
Καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν.	Le long de la rue.
Παρὰ τὸν ποταμόν.	Le long de la rivière.
Παρὰ τὴν ὄχθην.	Le long du rivage.
Καθ' ὅλον τὸ μῆκος.	Tout le long de...
Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἔτους.	Tout le long de l'année.
Καθιστᾶν ἱκανὸν, φέρειν εἰς κατάστασιν, παρέχειν εὐκολίαν.	*Mettre à même de.*
Εἶναι ἱκανὸν, εἶναι εἰς κατάστασιν.	*Être en état, ou en même de...*
Πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐκ δεξιῶν.	*A droite. A main droite. Sur la droite.*
Πρὸς τὰ ἀριστερὰ, ἐξ ἀριστερῶν.	*A gauche. Sur la gauche. Sur le côté gauche.*
Δὲν δύνασθε νὰ μοὶ εἴπητε διὰ τίνος δρόμου δύναμαι νὰ φθάσω συντομώτερα εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως;	Ne pourriez-vous pas me dire quel est le chemin le plus court pour arriver à la porte de la ville?
Πάρετε ὅλον αὐτὸν τὸν δρόμον, καὶ ὅταν φθάσητε εἰς τὴν ἄκραν, στρέψατε πρὸς τὰ δεξιὰ, καὶ θὰ εὕρητε σταυροδρόμιον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περάσητε.	Suivez toute cette rue, et quand vous serez au bout, tournez à droite; vous trouverez un carrefour que vous traverserez.
Ἔπειτα?	Et puis?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔπειτα θὰ ἔμβητε εἰς δρόμον ἀρκετὰ εὐρύχωρον, ὅστις θὰ σᾶς φέρῃ εἰς μεγάλην τινὰ πλατεῖαν, ὅπου θὰ ἴδητε ἀδιέξοδον στενωπόν.

Ἀφίνετε τὴν ἀδιέξοδον στενωπὸν πρὸς ἀριστερὰν, καὶ περᾶτε ὑποκάτω ἀπὸ τὰς καμάρας, αἵτινες εἶναι εἰς τὸ πλάγιον.

Ἔπειτα ἐρωτᾶτε.

Puis vous entrerez dans une rue assez large, qui vous menera sur une grande place où vous verrez une impasse.

Vous laisserez l'impasse à gauche, et vous passerez sous les arcades qui sont à côté.

Ensuite vous demanderez.

Ἀψὶς, καμάρα.
Τρίοδος, τετράοδος.
Ἀδιέξοδος στενωπὸς (τσικμὰς σωκάκι).
Ἡ ὄχθη, τὸ παράλιον.

Une arcade.
Le carrefour (*).
L'impasse.
Cul-de-sac.
Le rivage, la plage.

Ὑπανδρεύεσθαι, νυμφεύεσθαι.
Ὑπανδρεύεσθαι ἢ νυμφεύεσθαι (παίρνειν ἄνδρα ἢ γυναῖκα).

Se marier. α'.
Épouser quelqu'un.

Γαμοτελεῖν, δίδειν εἰς γάμον. (κάμνειν γάμους).

Marier (donner en mariage).

Ὁ ἐξάδελφός μου ὑπανδρεύσας τὴν ἀδελφήν του, ἐνυμφεύθη τὴν κυρίαν Δελβύ.

Mon cousin ayant marié sa sœur, épousa mademoiselle Delby.

Ὁ ἐξάδελφός σας εἶναι νυμφευμένος;

Monsieur votre cousin est-il marié?

Ὄχι, Κύριε, εἶναι ἀκόμη ἐλεύθερος.

Non, monsieur, il est encore garçon.

Ἐλπίζω ὅτι ἡ (Κυρία) ἀδελφή σας θὰ ὑπανδρευθῇ τὸν ἀδελφόν μου.

J'espère que Mademoiselle votre sœur épousera mon frère.

Εἶναι ἄγαμον.
Εἶναι ἐλεύθερον.

Être garçon.

Περιπεπλεγμένος, ἐμπερδευμένος, στενοχωρημένος. (Ἀμήχανος, ἄπορος).

Embarrassé.

Ἐμπόδιον, περιπλοκὴ, ἀμηχανία.

Un embarras.

Μὲ ἀμηχανεῖτε ἢ μὲ περιπλέκετε.

Vous m'embarrassez.

(*) Μέρος ἔνθα συνάπτονται δύο ἢ πλειότεροι δρόμοι, οἷον τὸ παρ' ἡμῖν τρίοδος (χ. τρίστρατον), σταυροδρόμιον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μὲ περιπλέκετε, μὲ ῥίπτετε εἰς ἀμηχανίαν. — Vous me mettez dans l'embarras. Vous me confondez.

Ὁ γάμος (ἡ χαρά). — Le mariage.

Ζητεῖ τὴν ἀδελφήν μου εἰς γάμον. — Il demande ma sœur en mariage.

Τὸ μέτρον. — *La mesure.*

Λαμβάνειν μέτρα. — Prendre des mesures.

Θὰ λάβω ἄλλα μέτρα. — Je prendrai d'autres mesures.

Πόσον ταχέως παρέρχεται ὁ καιρὸς εἰς τὴν συναναστροφήν σας! Πόσον γρήγορα περᾷ ὁ καιρὸς, ὅταν ἤναί τις μαζῆ σας! — Mon Dieu! que le temps passe vite dans votre société (en votre compagnie)!

Τὸ φιλοφρόνημα, ὁ ἔπαινος (τὸ γλυκομίλημα). — Le compliment.

Μοὶ κάμνετε ἔπαινον εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐξεύρω τί νὰ ἀποκριθῶ. — Vous me faites un compliment auquel je ne sais que répondre.

Τὸ λάθος, τὸ σφάλμα, τὸ ἁμάρτημα. — La faute.

Δὲν εἶναι σφάλμα μου. — Ce n'est pas ma faute.

Μὴ τὸ προσάπτητε εἰς ἐμέ. — Ne me l'imputez pas.

Προσάπτειν (ἀποδίδειν) εἴς τινα. — *Imputer α'. à quelqu'un.*

Τίνος εἶναι τὸ σφάλμα; Τίς σφάλλει; — A qui est la faute?

Δὲν ἐξεύρω τί νὰ κάμω. Τί νὰ γίνῃ; — Je ne sais qu'y faire. Je ne saurais qu'y faire.

Ἡ ἀναβολὴ (ἡ βραδύτης). — Le délai.

Τὸ κάμνει ἄνευ ἀναβολῆς. — Il le fait sans délai.

Θὰ ὑπάγω, θὰ φύγω. Θὰ ἀναχωρήσω. — Je vais me sauver (me retirer). Je vais m'en aller.

Ἄπιθι, ἄπιτε. Ὕπαγε, ὑπάγετε· φύγε, φύγετε. — Sauve-toi; sauvez-vous. Va-t'-en; allez-vous-en.

Σκώπτειν, ἀστείζεσθαι (χ. χωρατεύειν). — *Plaisanter. α'.*

Τὸ σκῶμμα, ὁ ἀστεϊσμός. (χ. χωρατᾶς). — La plaisanterie, le badinage.

Ἄνευ ἀστειότητος (μὲ τὰ σωστά). — Sans plaisanterie (tout de bon).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Σκώπτετε (περιπαίζετε). Vous badinez. / Vous vous moquez.

Δὲν ὑποφέρει (δὲν σηκόνει) ἀστεϊσμούς. Il n'entend pas raillerie.

Ζητεῖν συγγνώμην παρά τινος. *Demander pardon à quelqu'un.*

Συγγινώσκειν, συγχωρεῖν. *Pardonner. α'.*

Σᾶς ζητῶ συγγνώμην (συγχώρησιν). Je vous demande pardon.

Συγχωρήσατέ με· συμπαθήσατέ με. Pardonnez-moi; excusez-moi.

Σᾶς ζητῶ συγγνώμην (κ. μὲ συμπάθειον). Je vous demande excuse.

Ἡ συγγνώμη, ἡ συγχώρησις. Le pardon, l'excuse.

Προβαίνειν, προχωρεῖν. *Avancer. α'.*

Τὸ ὡρολόγιον ὑπάγει ἐμπρός. La montre avance.

Τὸ ὡρολόγιον τοῦτο (τοῦ τοίχου) ὑπάγει ἐμπρός. Cette horloge avance.

Βραδύνειν, ἀργοπορεῖν. *Retarder. α'.*

Τὸ ὡρολόγιον μένει (ὑπάγει) ὀπίσω. La montre retarde.

Τὸ ὡρολόγιον ἐσταμάτησε. La montre s'est arrêtée.

Ἵστασθαι, παύειν, σταματᾶν. *S'arrêter.*

Ποῦ ἤμεθα; Ποῦ ἐστάθημεν; Ποῦ ἐμείναμεν; Où en étions-nous?

Ἤμεθα εἰς τὸ τεσσαρακοστὸν μάθημα, σελίδα ἑκατοστὴν τριακοστὴν ἕκτην. Nous en étions leçon quarante, (ἤ à la quarantième leçon) page cent-trente-six.

Ταύειν (κορδίζειν) *ὡρολόγιον.* *Monter une montre.*

Κανονίζειν (βάλλειν εἰς σωστὴν ὥραν) *ὡρολόγιον.* *Régler une montre.*

Τὸ ὡρολόγιόν σας ὑπάγει εἴκοσι λεπτὰ ἐμπρός, καὶ τὸ ἰδικόν μου μένει ὀπίσω ἓν τέταρτον. Votre montre avance de vingt minutes, et la mienne retarde d'un quart d'heure.

Θὰ σημάνῃ (θὰ κτυπήσῃ) μεσημέριον. Il va sonner midi.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐσήμανεν ἤδη μεσημέριον;	Midi est-il déjà sonné?
Τρεῖς ὧραι ἐσήμαναν ἤδη.	Trois heures sont déjà sonnées
Ἠχεῖν, κρούειν, σημαίνειν.	*Sonner. α'.*
Ἐπὶ συμφωνίᾳ, ἐπὶ συνθήκῃ.	A condition, sous condition.
Θὰ σᾶς δανείσω χρήματα ἐπὶ συμφωνίᾳ, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς θὰ ἦσθε οἰκονομικώτερος, παρ' ὅσον ἦσθε ἕως τώρα.	Je vous prêterai de l'argent, à condition que vous serez désormais plus économe que vous ne l'avez été jusqu'ici.
Τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἑξῆς, ἐν τῷ μέλλοντι.	Désormais, dorénavant, à l'avenir.
Τὸ μέλλον.	L'avenir.
Οἰκονομικός.	Économe, économique.
Παραιτεῖν τὸ χαρτοπαίγνιον.	Renoncer au jeu.
Ἀκούειν συμβουλὴν, πείθεσθαι εἰς συμβουλήν.	*Suivre un conseil.*
Φαίνεσθε τόσον μελαγχολικός.	Vous avez l'air si mélancolique.
Χαῖρε, ὑγίαινε, ὥρα καλή.	Adieu.
Ἐλπίζω νὰ σᾶς ἴδω πάλιν.	Au plaisir de vous revoir.
Καλὴν ἐντάμωσιν.	Au revoir.
Ὁ διάλογος.	Le dialogue.

ΘΕΜΑ 220.

Τί ὥρα εἶναι;— Εἶναι μία καὶ ἡμίσεια.—Λέγετε ὅτι εἶναι μία καὶ ἡμίσεια, ἀλλὰ τὸ ὡρολόγιόν μου (et à ma montre) λέγει μόνον ἡμίσειαν (il n'est que midi et demie).— Κοντεύει νὰ σημάνῃ (il va bientôt sonner) δύο (ἢ deux heures vont bientôt...).— Μὲ συγχωρεῖτε, δὲν ἐσήμανεν ἀκόμη μία. — Σᾶς βεβαιῶ ὅτι εἶναι μία (ὥρα) καὶ εἰκοσιπέντε (λεπτὰ), διότι τὸ ὡρολόγιόν μου ὑπάγει κάλλιστα.—Πόσον ταχέως περᾷ ὁ καιρὸς, ὅταν ἦναί τις μαζῆ σας (dans votre société)!— Μοὶ κάμνετε ἔπαινον (compliment) εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐξεύρω τί νὰ ἀποκριθῶ.— Εἰς τοὺς Παρισίους ἠγοράσατε τὸ ὡρολόγιόν σας; — Δὲν τὸ ἠγόρασα, μοὶ τὸ ἐχάρισεν ὁ θεῖός μου.—Τί σᾶς ἐξεμυστηρεύθη ἡ γυνὴ ἐκείνη περὶ μεγάλου τινὸς κόμητος, ὅστις εἶναι εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν ἕνεκα (à cause) τοῦ γάμου μιᾶς τῶν θυγατέρων του; — Τὴν ζητεῖ τις εἰς γάμον;—Ὁ ζητῶν αὐτὴν (celui qui la demande) εἰς γάμον εἶναι εὐγενής τις τῆς γειτονίας (du voisinage). — Εἶναι πλούσιος; — Ὄχι, εἶναι ἄθλιός τις (un pauvre diable, κακομοιριασμένος) μὴ ἔχων ἓν σολδίον (le sou).— Λέγετε ὅτι δὲν ἔχετε φίλους μεταξὺ τῶν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

συμμαθητῶν σας (condisciple), ἀλλὰ δὲν πταίετε ὑμεῖς δι' αὐτό (n'est-ce pas votre faute); τοὺς ἐκακολογήσατε (vous avez parlé mal d'eux), καὶ δὲν σᾶς ἐπείραξαν (offenser). Σᾶς ἔκαμαν καλόν, καὶ ὅμως (néanmoins) ἐμαλώσατε μὲ αὐτούς (Μάθ. ΞΔ'.). Πιστεύσατέ μοι ὅτι ὅστις δὲν ἔχει φίλους, δὲν εἶναι ἄξιος (mériter) (καὶ) νὰ ἔχῃ.

ΘΕΜΑ 221.

Διατί ἀπορεῖτε;—Ἀπορῶ, διότι σᾶς εὑρίσκω ἀκόμη εἰς τὴν κλίνην.—Ἂν ἠξεύρετε πόσον ἄρρωστος εἶμαι, δὲν θὰ ἐθαυμάζετε.—Ἐστήμανε μεσημέριον;—Μάλιστα, Κυρία, εἶναι ἤδη δώδεκα καὶ ἡμίσεια.—Εἶναι τόσον ἀργά; εἶναι δυνατόν;—Δὲν εἶναι ἀργὰ, εἶναι ἐνωρὶς ἀκόμη.—Ὑπάγει καλὰ τὸ ὡρολόγιόν σας;—Ὄχι, Κυρία, ὑπάγει ἓν τέταρτον ἐμπρός.—Καὶ τὸ ἰδικόν μου ὑπάγει ἡμίσειαν ὥραν ὀπίσω.—Ἴσως ἐσταμάτησε.—Πραγματικῶς (en effet), ἔχετε δίκαιον.—Εἶναι *κορδισμένον*;—Εἶναι *κορδισμένον*, καὶ ὅμως (et pourtant) δὲν δουλεύει (elle ne va pas).—Ἀκούετε; Σημαίνει μίαν.—Πρέπει λοιπὸν νὰ κανονίσω (alors je vais régler) τὸ ὡρολόγιόν μου, καὶ νὰ ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν μου.—Παρακαλῶ (de grâce) σταθῆτε ἀκόμη ὀλίγον.—Δὲν δύναμαι, διότι γευματίζομεν εἰς τὴν μίαν ἀκριβῶς (à une heure précise). Χαίρετε λοιπὸν, ἐλπίζω νὰ σᾶς ἴδω πάλιν.

ΘΕΜΑ 222.

Τί ἔχετε, ἀγαπητέ μοι φίλε; Διατί φαίνεσθε τόσον μελαγχολικός;—Δὲν ἔχω οὐδέν.—Μήπως ἔχετε λύπην τινά (auriez-vous par hasard quelque chagrin); Δὲν ἔχω οὐδὲν, καὶ ὀλιγώτερον ἀπὸ οὐδὲν (et même moins que rien), διότι δὲν ἔχω (car je n'ai) λεπτὸν (le sou), καὶ χρεωστῶ πολλὰ εἰς τοὺς δανειστάς μου (créanciers). Δὲν εἶμαι πολὺ δυστυχής;—Ὅταν τις φέρηται καλῶς καὶ ἔχῃ φίλους, δὲν εἶναι δυστυχής.—Ἐμπορῶ (Oserai-je) νὰ σᾶς ζητήσω μίαν χάριν;—Τί ἐπιθυμεῖτε;—Εὐαρεστηθῆτε νὰ μοὶ δανείσητε πεντακόσια φράγκα.—Θὰ σᾶς τὰ δανείσω μὲ ὅλην μου τὴν εὐχαρίστησιν (de tout mon cœur), ἀλλ' ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅτι θὰ παραιτήσητε τὸ χαρτοπαίγνιον, καὶ θὰ ἦσθε οἰκονομικώτερος παρ' ἄλλοτε.—Τώρα βλέπω ὅτι εἶσθε φίλος μου, ἐγὼ δὲ σᾶς ἀγαπῶ πολὺ καὶ δὲν δύναμαι νὰ μὴ ἀκολουθήσω τὴν συμβουλήν σας (et je vous aime trop pour ne pas suivre votre conseil).—Ἰωάννη (Jean)!—Τί ἀγαπᾶτε, Κύριε;—Φέρε ὀλίγον οἶνον (du vin).—Ἀμέσως Κύριε.—Ἐβρέχε;—Ὁρίσατε, Κυρία (madame).—Ἄναψε τὴν φωτίαν.—Τὴν ἤναψεν ἤδη ἡ ὑπηρέτρια.—Φέρε μοι χαρτίον, κονδύλια καὶ μελάνην. Φέρε μοι

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καὶ (aussi) ἄμμον (de la poudre) ἢ στουππόχαρτον (du papier brouillard), βουλακέριον (de la cire à cacheter) καὶ φῶς (de la lumière). Πήγαινε νὰ εἴπῃς εἰς τὴν ἀδελφήν μου νὰ μὴ μὲ προσμένῃ, καὶ ἐπίστρεψον (et sois de retour) τὸ μεσημέριον, διὰ νὰ φέρῃς τὰ γράμματά μου εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. — Πολὺ καλὰ (bien), κυρία.

ΘΕΜΑ 223.

Διάλογος μεταξὺ ῥάπτου καὶ τοῦ μαθητοῦ του (garçon).

Κάρολε, ἔφερες τὰ ῥοῦχα εἰς τὸν κόμητα Ναρίσσην (comte de Narissi); — Μάλιστα, Κύριε, τοῦ τὰ ἔφερα. — Τί εἶπε; — Δὲν εἶπεν οὐδέν, παρὰ μόνον (sinon) ὅτι ἐπεθύμει πολὺ νὰ μοῦ δώσῃ ἓν ῥάπισμα (un soufflet), διότι δὲν τοῦ τὰ ὑπῆγα (apporter) ταχύτερον (plus tôt). — Καὶ τί τῷ ἀπεκρίθης; — Κύριε (monsieur), τῷ εἶπα, τοιούτους ἀστεϊσμοὺς (κ. τέτοια χωρατὰ) δὲν καταλαμβάνω (je n'entends point cette plaisanterie ἢ ce badinage)· πληρώσατέ με ὅ,τι μοῦ χρεωστεῖτε, καὶ ἂν δὲν τὸ κάμητε εἰς τὴν στιγμὴν, θὰ λάβω ἄλλα μέτρα. Μόλις εἶπα αὐτὰ (eus-je dit cela) καὶ εὐθὺς ἔβαλε τὴν χεῖρα εἰς τὴν σπάθην του (qu'il porta la main à son épée), καὶ (ἐγὼ) ἐτράπην εἰς φυγήν (et je pris la fuite).

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓ'.

LEÇON LXXIII.

Διαρκεῖν (βαστᾶν).

Durer. α'.

Τὸ ἐριοῦχον τοῦτο θὰ βαστάξῃ καλά.

Ce drap durera bien.

Πόσον καιρὸν σᾶς ἐβάσταξε τὸ φόρεμα τοῦτο;

Combien de temps cet habit vous a-t-il duré?

Ὅπως θέλω, κατὰ τὴν θέλησίν μου.

A mon gré.

Κατὰ τὴν θέλησιν ἑκάστου.

Au gré de tout le monde.

Δὲν δύναταί τις νὰ κάμῃ (οὐδὲν) ὅπως θέλει.

On ne peut rien faire à son gré.

Οὐδὲν ὑπάγει κατὰ θέλησίν του.

Rien ne va à son gré.

Σχολεῖον ὑποτρόφων, συσσίτιον.

Une pension.

Ἔχειν σχολεῖον ὑποτρόφων.

Tenir pension.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εἶναι ὑπότροφον.	Être en pension.
Γίνεσθαι ὑπότροφον.	Se mette en pension.
Ἀναχράζειν, ἀναβοᾶν.	*S'écrier. α'.*
Ταράττειν, ἀνησυχεῖν. (προξενεῖν ἀνησυχίαν).	*Inquiéter. α'.*
Ταράττεσθαι, ἀνησυχεῖν.	*S'inquiéter. α'.*
Εἶναι ἀνήσυχον.	Être inquiet, θηλ. inquiète.
Διατί ἀνησυχεῖτε;	Pourquoi vous inquiétez-vous?
Δὲν ἀνησυχῶ.	Je ne m'inquiète pas.
Ἡ εἴδησις αὕτη μὲ ἀνησυχεῖ.	Cette nouvelle m'inquiète.
Εἶμαι ἀνήσυχος, διότι δὲν λαμβάνω εἰδήσεις.	Je suis inquiet de ne point recevoir de nouvelles.
Εἶναι ἀνήσυχος περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.	Elle est inquiète sur cette affaire.
Μὴν ἀνησυχῆτε.	Ne vous inquiétez pas.
Ἡ ταραχὴ, ἀνησυχία.	L'inquiétude.
Ἀτάραχος, ἥσυχος.	Tranquille.
Καθησυχάζειν.	*Tranquilliser. α'.*
Ἡσυχάσατε.	Tranquillisez-vous.
Μεταβάλλειν, ἀλλάσσειν (ἀλλάζειν).	*Changer. α'.*
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἤλλαξε πολὺ, ἀφότου δὲν τὸν εἶδον.	Cet homme a beaucoup changé depuis que je ne l'ai vu.
Χρησιμεύειν.	*Servir*. 6'.*
Εἰς τί σᾶς χρησιμεύει τοῦτο;	A quoi cela vous sert-il?
Δὲν μοὶ χρησιμεύει εἰς οὐδέν.	Cela ne me sert à rien.
Εἰς τί χρησιμεύει τοῦτο εἰς τὴν ἀδελφήν σας;	A quoi cela sert-il à votre sœur?
Δὲν τῇ χρησιμεύει εἰς οὐδέν.	Cela ne lui sert à rien.
Εἰς τί σᾶς χρησιμεύει ἡ ῥάβδος αὕτη;	A quoi ce bâton vous sert-il?
Μοὶ χρησιμεύει νὰ κτυπῶ τοὺς σκύλους μου.	Il me sert à battre mes chiens.
Εἰς τί χρησιμεύει ὁ ἵππος οὗτος εἰς τὸν ἀδελφόν σας;	A quoi ce cheval sert-il à votre frère?
Τῷ χρησιμεύει νὰ φέρῃ τὰ χορταρικά του εἰς τὴν ἀγοράν.	Il lui sert à porter ses légumes au marché.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εἰς τί χρησιμεύουσιν αἱ φιάλαι αὗται εἰς τὸν ξενοδόχον σας;	A quoi ces bouteilles servent-elles à votre hôte?
Τῷ χρησιμεύουσι νὰ βάλλῃ μέσα τὸν οἶνόν του.	Elles lui servent à mettre son vin.
Χρησιμεύειν ἀντὶ, εἶναι ὡς.	*Servir de.*
Τὸ τουφέκιόν μου μοὶ χρησιμεύει ἀντὶ ῥάβδου.	Mon fusil me sert de bâton.
Ἡ ὀπὴ [ἡ τρύπα] αὕτη χρησιμεύει εἰς αὐτὸν ἀντὶ οἰκίας.	Ce trou lui sert de maison.
Ὁ λαιμοδέτης του ἐχρησίμευσεν εἰς αὐτὸν ὡς σκοῦφος νυκτικός.	Sa cravate lui a servi de bonnet de nuit.
Ὠφελεῖν.	*Servir* (de πρὸ τῆς ἀπαρ.).
Εἰς τί σᾶς ὠφελεῖ νὰ κλαίητε;	A quoi vous sert-il de pleurer?
Δὲν μὲ ὠφελεῖ εἰς οὐδέν.	Cela ne me sert à rien.
Ἀντικρὺ, ἀπέναντι.	*Vis-à-vis de, en face de.*
Ἀντικρὺ τῆς οἰκίας ταύτης.	Vis-à-vis de cette maison.
Ἀπέναντι τοῦ κήπου.	Vis-à-vis du jardin.
Ἀντικρὺ τῆς ἐκκλησίας.	Vis à vis (en face) de l'église.
Κατάντικρύ μου.	Vis à vis de moi.
Κατάντικρυ.	Tout vis-à-vis.
Κατοικεῖ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως.	Il demeure vis à-vis du château.
Κατοικῶ ἀπέναντι τῆς βασιλικῆς βιβλιοθήκης	Je demeure vis-à-vis de la bibliothèque royale.
Καταλαμβάνειν, κυριεύειν (βάλλειν εἰς τὴν ἐξουσίαν).	*S'emparer de.*
Μαρτυρεῖν, δεικνύειν.	*Témoigner.*
Μαρτυρεῖν κατά τινος.	Témoigner contre quelqu'un.
Μοὶ παρέσχε δείγματα (τεκμήρια) μεγάλης φιλίας.	Il m'a témoigné beaucoup d'amitié.
Καθιστᾶν τινὰ γελοῖον.	Tourner quelqu'un en ridicule.
Καθίστασθαι (γίνεσθαι) γελοῖον.	Se rendre ridicule. / Tomber dans le ridicule.
Γεννᾶσθαι. / *Εἶναι γεννημένος.*	*Être né.*
Ποῦ ἐγεννήθητε (ἢ ποῦ εἶσθε γεννημένος);	Où êtes-vous né?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐγεννήθην εἰς ταύτην τὴν χώραν.	Je suis né dans ce pays.
Ποῦ ἐγεννήθη ἡ ἀδελφή σας;	Où votre sœur est-elle née?
Ἐγεννήθη εἰς τὰς ἡνωμένας πολιτείας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.	Elle est née aux États-Unis de l'Amérique du Nord.
Ποῦ ἐγεννήθησαν οἱ ἀδελφοί σας;	Où vos frères sont-ils nés?
Ἐγεννήθησαν ἐν Γαλλίᾳ.	Ils sont nés en France.
Ὁ ὑπότροφος.	Le pensionnaire.
Τὸ κυνούχιον, τὸ κυνηγετικὸν σακκίον.	La gibecière.
Προσκεφάλαιον, προσκέφαλον.	Un oreiller.
Τὸ πτίλον (χ. τὸ πούπουλον).	Le duvet.
Ὁ χνοῦς (κ. τὸ χνοῦδι).	

ΘΕΜΑ 224.

Κύριε, δύναμαι (oserai je) νὰ σᾶς ἐρωτήσω ποῦ κατοικεῖ ὁ κύριος κόμης τοῦ Β; — Κατοικεῖ πλησίον τοῦ φρουρίου, ἐκεῖθεν τοῦ ποταμοῦ. — Δύνασθε νὰ μοὶ εἴπητε ποῖον δρόμον πρέπει (je dois) νὰ λάβω διὰ νὰ ὑπάγω ἐκεῖ; — Περιπατήσατε (suivez) καθ' ὅλην τὴν ὄχθην (le long de la rive), καὶ ὅταν φθάσητε (vous serez) εἰς τὸ τέλος, λάβετε ἕνα μικρὸν δρόμον πρὸς τὰ δεξιά, ὅστις θὰ σᾶς φέρῃ (conduire) κατ' εὐθεῖαν (directement) εἰς τὴν οἰκίαν του. Εἶναι ὡραία οἰκία, καὶ θὰ τὴν εὕρητε εὐκόλως. — Σᾶς εὐχαριστῶ, Κύριε. — Ἐδῶ κατοικεῖ ὁ κόμης Ν.; — Μάλιστα, Κύριε, ὁρίστε μέσα (donnez-vous la peine d'entrer), ἂν ἀναπᾶτε. — Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν (chez lui); Ἐπιθυμῶ νὰ τὸν ὁμιλήσω (avoir l'honneur de lui parler, κ. λ. λαμβάνειν τὴν τιμὴν νὰ...). — Μάλιστα, Κύριε, εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν· ποῖον θὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγείλω (d'annoncer): — Εἶμαι ἐκ Β., καὶ ὀνομάζομαι Φ.

Ποῖος εἶναι ὁ συντομώτερος δρόμος, ὅστις φέρει (pour aller) εἰς τὸ ὁπλοστάσιον (un arsenal); — Ἀκολουθήσατε (suivez) αὐτὸν τὸν δρόμον, καὶ ὅταν τὸν τελειώσητε (vous serez au bout), στρέψατε πρὸς τὰ δεξιὰ, καὶ θὰ εὕρητε ἓν σταυροδρόμιον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περάσητε (que vous traverserez), διὰ νὰ εἰσέλθητε εἰς δρόμον στενώτερον (plus étroite), ὅστις θὰ σᾶς φέρῃ εἰς μεγάλην τινὰ πλατεῖαν, ὅπου θὰ ἰδῆτε ἀδιέξοδον στενωπόν (un cul de-sac). — Ὅθεν (par lequel) θὰ περάσω; — Ὄχι, διότι δὲν ὑπάρχει ἔξοδος (une issue). Τὴν ἀφίνετε λοιπὸν (vous le laisserez) πρὸς τὰ δεξιὰ, καὶ περνᾶτε (et vous passerez) ὑπὸ τὰς καμάρας αἵτινες εἶναι εἰς τὸ πλάγιον. — Ἔπειτα; — Ἔπειτα ἐρωτᾶτε πάλιν. — Σᾶς εἶμαι πολλὰ ὑπόχρεως. — Τίποτε. — Δύνασθε νὰ μεταφράσητε Ἑλληνικὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸ Γαλ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λικόν;—Δύναμαι.—Ποῖος σᾶς ἐδίδαξεν;—Ὁ τῆς Γαλλικῆς διδάσκαλός μου μὲ κατέστησεν ἱκανὸν (m'a mis en état) νὰ κάμνω αὐτό.

ΘΕΜΑ 225.

Διατί ἀνησυχεῖ ἡ (κυρία) μήτηρ σας; — Ἀνησυχεῖ διότι δὲν ἔλαβεν εἰδήσεις περὶ τοῦ υἱοῦ της, ὅστις εἶναι μετὰ τοῦ στρατοῦ (qui est à l'armée). — Δὲν πρέπει ν' ἀνησυχῇ περὶ αὐτοῦ, διότι ὁσάκις ἐμπλέξῃ, ἐξεύρει νὰ ξεμπλέκῃ. Τὸ παρελθὸν θέρος ὅτε ἤμεθα ὁμοῦ εἰς τὸ κυνήγιον, μᾶς κατέλαβεν (surprendre) ἡ νύξ, ἀπέχοντας τοὐλάχιστον δέκα λεύγας ἀπὸ τὴν ἀγροτικὴν οἰκίαν μας (à dix lieues au moins de notre maison de campagne). — Λοιπὸν (eh! bien), ποῦ ἐπεράσετε τὴν νύκτα; — Κατ' ἀρχὰς ἐγὼ ἤμην ἀνήσυχος, ἀλλὰ τὸν ἀδελφόν σας δὲν τὸν ἔκοπτε διόλου (pas le moins du monde)· ἐξ ἐναντίας μάλιστα μὲ καθησύχαζεν, ὥστε καὶ ἐγὼ ἔχασα τὴν ἀνησυχίαν μου. Εὕρομεν ἐπὶ τέλους χωρικήν τινα καλύβην, ὅπου ἐπεράσαμεν τὴν νύκτα. Ἐκεῖ μοὶ ἔτυχεν εὐκαιρία νὰ ἴδω πόσον ἐπιτήδειος εἶναι ὁ ἀδελφός σας. Καθίσματά (le banc) τινα καὶ ἓν δεμάτιον ἀχύρων (une botte de paille) ἐχρησίμευσαν εἰς αὐτὸν διὰ νὰ κάμῃ (pour faire) κλίνην ἀρκετὰ ἀναπαυτικήν (commode)· φιάλη τις τῷ ἐχρησίμευσεν ἀντὶ κηροστάτου, οἱ κυνηγετικοὶ σάκκοι μας μᾶς ἐχρησίμευσαν ὡς προσκέφαλα, καὶ οἱ λαιμοδέται μας ὡς σκοῦφοι (bonnet de nuit). Ὅτε δὲ ἐσηκώθημεν τὸ πρωΐ, ἤμεθα τόσον φαιδροὶ (aussi frais) καὶ εὔθυμοι (bien portants), ὅσον ἂν (que si) εἴχομεν κοιμηθῇ ἐπάνω εἰς πτίλον καὶ μετάξιον.

Ὑποψήφιός (candidat) τις ἐζήτει παρὰ τοῦ βασιλέως (au..) τῆς Πρωσσίας θέσιν (un emploi). Ὁ ἡγεμὼν οὗτος τὸν ἠρώτησε ποῦ ἐγεννήθη· «ἐν Βερολίνῳ», ἀπεκρίθη ἐκεῖνος. «Πήγαινε ἀπ' ἐδῶ (allez-vous en)» εἶπεν ὁ μονάρχης· «ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Βερολίνου (tous les Berlinois) εἶναι οὐτιδανοί (des vauriens ἢ ne sont bons à rien)». «Μὲ συγχωρεῖ ἡ μεγαλειότης σας (je demande pardon à votre Majesté),» ἀπεκρίθη ὁ ὑποψήφιος «ὑπάρχουσι καὶ καλοί, καὶ (et) γνωρίζω δύο.» — «Ποῖοι εἶναι οὗτοι οἱ δύο;» ἠρώτησεν ὁ βασιλεύς· «ὁ μὲν εἷς (ἀπεκρίθη ὁ ὑποψήφιος) εἶσθε (c'est) ἡ μεγαλειότης σας, ὁ δὲ ἄλλος ἐγώ (et le second, c'est moi).» Ὁ βασιλεὺς δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτά του (ne put s'empêcher de rire) διὰ τὴν ἀπάντησιν (réponse), καὶ παρέσχεν εἰς αὐτὸν (accorder) τὸ ζητούμενον (la demande).

———

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΟΔ'.

LEÇON LXXIV.

Ἀποκρύπτειν, χάνειν ἀπὸ τὴν ὄρασιν (ἀπ' ἐμπρός). — *Perdre de vue.*

Ἡ ὅρασις, ἡ ὄψις, ἡ θέα.	La vue.
Φορῶ διόπτρας (ὀμματοϋάλια), διότι δὲν βλέπω καλά.	Je porte des lunettes, parce que j'ai la vue mauvaise.
Εἶμαι μύωψ (κοντόφθαλμος).	J'ai la vue courte ἢ basse.
Εἶναι τόσον μακρὰν τὸ πλοῖον, ὥστε θὰ γίνῃ ταχέως ἄφαντον.	Le bâtiment est si loin, que nous le perdrons bientôt de vue.
Ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ δὲν ὑπῆγα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἔχασα τὸν ἀδελφόν σας ἀπ' ἐμπρός μου.	Comme il y a long-temps que je n'ai été en Angleterre, j'ai perdu votre frère de vue.
Ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ δὲν ἀνέγνωσα Γαλλικὰ, σχεδὸν τὰ ἐλησμόνησα.	Comme il y a long-temps que je n'ai lu de français, je l'ai perdu de vue.

Παρατ. ρκγ'. Εἴδομεν (Μάθ. ΑΣΤ'.) ὅτι ἀντὶ τοῦ falloir (δεῖν, πρέπειν) μεταχειριζόμεθα τὸ devoir (ὀφείλειν, χρεωστεῖν)· νῦν δὲ σημειοῦμεν ὅτι τὰ ἔδει, ἔπρεπεν, ὤφειλεν ἐκφράζουσιν οἱ Γάλλοι διὰ τοῦ ὑποθετικοῦ χρόνου τοῦ ῥήματος τούτου, οἷον·

Ἔπρεπε νὰ κάμητε τοῦτο.	Vous *devriez* faire cela.
Δὲν ἔπρεπε νὰ ὁμιλήσῃ οὕτως εἰς τὸν πατέρα του.	Il ne *devrait* pas parler ainsi à son père.
Ἔπρεπε νὰ ὑπάγωμεν ἐκεῖ ἐνωρίτερα.	Nous *devrions* y aller de meilleure heure.
Ἔπρεπε νὰ ἀκούωσιν ὅ,τι λέγετε εἰς αὐτούς.	Ils *devraient* écouter ce que vous leur dites.
Ἔπρεπε νὰ δίδητε μεγαλητέραν προσοχὴν εἰς ὅ,τι λέγω.	Vous *devriez* faire plus d'attention à ce que je dis.
Ἔπρεπε νὰ κάμητε τοῦτο.	Vous *auriez dû* faire cela.
Ἔπρεπε νὰ ἐπιληφθῇ αὐτοῦ (νὰ τὸ ἐπιχειρισθῇ) διαφορετικά.	Il *aurait dû s'y prendre* d'une manière différente.
Ἔπρεπε νὰ ἐπιληφθῇ αὐτοῦ καλήτερα παρ' ὅ,τι ἔπραξεν.	Il *aurait dû s'y prendre* mieux qu'il n'a fait.
Ἔπρεπε νὰ ἐπιληφθῶσιν αὐτοῦ ὡς ἐγὼ (τὸ ἐπελήφθην).	Ils *auraient dû s'y prendre* comme je m'y suis pris.
Ἔπρεπε νὰ ἐπιληφθῶμεν αὐτοῦ	Nous *aurions dû nous y pren-*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

διαφορετικα ἀπὸ ἐκείνους. *dre* d'une autre manière qu' ils ne s'y sont pris.

Κακῶς αὐτοῦ ἐπελήφθητε. Vous vous y êtes mal pris.

Εὔχεσθαι. *Souhaiter.* α'. (de πρὸ τῆς ἀπαρεμφ.).

Σᾶς εὔχομαι καλὴν ἡμέραν. Je vous souhaite le bonjour. ("Ορα Μάθ. ΚΣΤ'.)

Σᾶς εὔχομαι (καλὸν) κατευόδιον. Je vous souhaite un bon voyage.

Παίζειν (ἓν) παιγνίδιον βιλλάρδου. Faire une partie de billard ("Ορ. Μάθ. ΝΑ'.).

Πτῶσις (πέσιμον). Une chute.

Πίπτειν (κ. λ. κάμνειν πέσιμον). Faire une chute.

Διαμονὴ, κατοικία. Un séjour.

Σκοπεύετε νὰ διαμείνητε πολὺ εἰς τὴν πόλιν; Comptez vous faire un long séjour dans la ville?

Δὲν σκοπεύω νὰ διαμείνω πολύ. Je ne compte pas y faire un long séjour.

Προτίθεσθαι (σκοπεύειν). *Se proposer* (de πρὸ τῆς ἀπαρεμφ.)

Σκοπεύω νὰ κάμω τὸ ταξείδιον τοῦτο. Je me propose de faire ce voyage.

Σκοπεύω νὰ ὑπάγω μὲ συντροφίαν εἰς τὸ κυνήγιον. Je me propose d'aller à une partie de chasse.

Ὑποπτεῦειν, ὑποπτεύεσθαι. *Se douter* (Μετὰ γενικ.)

Ὑποπτεύομαι τὸ ὅ,τι ἔκαμε. Je me doute de ce qu'il a fait.

Δὲν ὑποπτεύεται τί μέλλει νὰ συμβῇ εἰς αὐτόν. Il ne se doute pas de ce qui va lui arriver.

Σκέπτεσθαι, συλλογίζεσθαι περί τινος. *Penser à quelqu'un ἢ à quelque chose.*

Περὶ τίνος σκέπτεσθε; {ἐπὶ προσώπου. A qui pensez-vous? / ἐπὶ πράγματος. A quoi pensez-vous?

Εἶναι τὸν λόγον περὶ... / *Πρόκεισθαι λόγον περὶ...* *S'agir de...*

Πρόκειται. Il s'agit.

Δὲν πρόκειται περὶ τῆς εὐχαριστήσεώς σας, ἀλλὰ περὶ τῶν προόδων σας. Il ne s'agit pas de votre plaisir, mais de vos progrès.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παίζετε, Κύριε, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁ σκοπὸς νὰ παίζητε, ἀλλὰ νὰ μελετᾶτε.
Περὶ τίνος πρόκειται;
Πρόκειται νὰ ἴδωμεν τί πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ νὰ περάσωμεν τὰς ὥρας μας εὐχαρίστως.

Vous jouez, Monsieur, mais il **ne** s'agit pas de jouer, il s' **agit** d'étudier.
De quoi s'agit-il?
Il s'agit de savoir ce que nous **ferons** pour passer notre temps **agréablement**.

Ἐπίτηδες (ἐπὶ τούτου).

Σᾶς ζητῶ συγγνώμην, δὲν τὸ ἔκαμα ἐπίτηδες.

Exprès.

Je vous demande pardon, je **ne l'ai pas** fait exprès.

Σιγᾶν, σιωπᾶν.

Σιωπᾶτε; — Σιωπῶ.
Σιωπᾷ. — Σιωπῶμεν.
Ἀφοῦ ὡμίλησεν ἐπὶ μίαν ὥραν, ἐσιώπησε.

Se taire. δ'. Μ. Π. *tu.* Ἐν. Μετ. *taisant.*

Vous taisez-vous? — Je me tais.
Il se tait. — Nous nous taisons.
Après avoir parlé pendant une **heure**, il se tut.

ΘΕΜΑ 226.

Κλέπτης τις εἰσελθών ποτε (**un jour**) εἰς σχολεῖον ὑποτρόφων, ἔκλεψε τρεῖς μανδύας (le **manteau**). Ἐξερχόμενος (δὲ) ὑπαντήθη ὑπό τινος ὑποτρόφου, ὅστις εἶχεν **ὡραῖον μανδύαν** κεκοσμημένον διὰ ταινιῶν (galonné). Βλέπων τόσους **μανδύας**, ἠρώτησε τὸν ἄνθρωπον πόθεν (où) τοὺς εἶχε πάρει. Ὁ κλέπτης **ἀπεκρίθη** μετὰ ψυχρότητος (froidement) ὅτι ἀνῆκον εἰς τρεῖς **κυρίους τῆς** οἰκίας, οἵτινες τοὺς ἔδωσαν εἰς αὐτὸν νὰ τοὺς παστρεύσῃ (à **dégraisser**, νὰ ἐκβάλῃ τὰς κηλίδας). « Πάστρευσε λοιπὸν καὶ τὸν **ἰδικόν μου**, διότι ἔχει μεγάλην ἀνάγκην », εἶπεν ὁ ὑπότροφος, « **ἀλλὰ** », ἐπρόσθεσε, πρέπει νὰ μοὶ τὸν ἐπιστρέψῃς ἐντὸς τριῶν ὡρῶν. » « **Μείνατε** ἥσυχος (je n'y manquerai pas, κ. λ. δὲν θέλω λείψει), **Κύριε,** » εἶπεν ὁ κλέπτης, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ (en emportant) τοὺς τέσσαρας **μανδύας**, τοὺς ὁποίους ἀκόμη θὰ φέρῃ (n'a pas ancore rapportés). — Ψάλλετε (ἢ τραγῳδεῖτε vous chantez), Κύριοι, ἀλλὰ δὲν **πρόκειται περὶ** τοῦ ψάλλειν· ἔπρεπε νὰ σιωπήσητε καὶ νὰ ἀκούσητε τὸ **τί σᾶς λέγουσιν**, (ce qu'on vous dit). — Εὑρισκόμεθα εἰς ἀμηχανίαν (**nous sommes** embarrassés). — Διατί εἶσθε εἰς ἀμηχανίαν; — Νὰ σᾶς τὸ **εἴπω** (**je vais** vous le dire)· πρόκειται νὰ εὕρωμεν (τὸ) πῶς δυνάμεθα νὰ **περάσωμεν** τὸν καιρόν μας εὐχάριστα. — Παίξατε ἓν παιγνίδιον σφαιριστηρίου (βιλλάρδου), ἢ ἓν παιγνίδιον ζατρικίου. — Σκοπεύομεν νὰ ὑπάγωμεν **εἰς τὸ** κυνήγιον· σᾶς ἔχομεν μαζῆ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(Êtes-vous des nôtres); — Δὲν δύναμαι, διότι δὲν ἔκαμα ἀκόμη τὰ χρέη μου, καὶ ἂν τὰ (le) ἀμελήσω, θὰ μὲ μαλώσῃ ὁ διδάσκαλός μου. — Καθεὶς ὅπως θέλει· ἂν προτιμᾶτε νὰ μένητε εἰς τὴν οἰκίαν παρὰ νὰ (que d') ὑπάγητε εἰς τὸ κυνήγιον, δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς ἐμποδίσωμεν. Ὁ κύριος Β. ἔρχεται μαζῆ σας; — Ἴσως. — Δὲν ἤθελον (je n'aimerais pas) νὰ ὑπάγω μαζῆ του, διότι εἶναι πολὺ φλύαρος (trop bavard)· πλὴν τούτου (à cela près), εἶναι τίμιος ἄνθρωπος.

Τί ἔχετε; φαίνεσθε θυμωμένος. — Ἔχω αἰτίαν τοῦ (avoir lieu de) νὰ ἦμαι θυμωμένος, διότι δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ προμηθευθῶ χρήματα τώρα. — Ὑπάγετε εἰς τοῦ Κυρίου Α; — Ὑπῆγα εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ δανεισθῶ χρήματα ἀπ' αὐτόν. — Ὑπωπτευόμην ὅτι δὲν θὰ μοὶ ἐδάνειζε, [καὶ] διὰ τοῦτο (voilà pourquoi) δὲν ἤθελον νὰ ζητήσω παρ' αὐτοῦ· καὶ ἂν δὲν μοὶ ἐλέγετε ὑμεῖς νὰ τὸ κάμω, δὲν ἤθελον ἐκτεθῆ (s'exposer) εἰς ἄρνησιν (à un refus).

ΘΕΜΑ 227.

Ὑπωπτευόμην ὅτι ἦσθε διψασμένος, καὶ ὅτι ἡ (κυρία) ἀδελφή σας ἐπείνασε, καὶ δι' αὐτὸ σᾶς ἔφερα ἐδῶ. Λυποῦμαι ὅμως (pourtant) διότι δὲν βλέπω (de ne pas voir) τὴν μητέρα σας. — Διατί δὲν πίνετε τὸν καφέν σας; — Ἂν δὲν ἐνύσταζον θὰ τὸν ἔπινον. — Ὅτε μὲν (tantôt) νυστάζετε, ὅτε δὲ (tantôt) κρυόνετε, καὶ ἄλλοτε πάλιν κἄτι ἔχετε (et tantôt quelque autre chose). — Πιστεύω ὅτι συλλογίζεσθε πολὺ διὰ τὸ δυστύχημα τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς τὸν φίλον σας. — Ἂν ἐγὼ δὲν ἐσυλλογιζόμην περὶ τούτου, ποῖος ἄλλος (qui) θὰ ἐσυλλογίζετο; — Περὶ τίνος συλλογίζεται ὁ ἀδελφός σας; — Συλλογίζεται περὶ ἐμοῦ, διότι πάντοτε συλλογιζόμεθα ὁ εἷς περὶ τοῦ ἄλλου (l'un à l'autre), ὅταν δὲν εἴμεθα ὁμοῦ (ensemble).

Εἶδον σήμερον ἐξ παίκτας (le joueur), οἵτινες ἐκέρδιζον (gagner) ὅλοι συγχρόνως (en même temps). — Τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ, διότι ὁ (un) παίκτης δὲν δύναται νὰ κερδίζῃ, εἰμὴ ὅταν χάνῃ ὁ ἄλλος. — Θὰ εἴχετε δίκαιον, ἂν ὡμίλουν περὶ χαρτοπαικτῶν ἢ σφαιριστῶν (de joueurs de carte ou de billard), ἀλλ' ὁμιλῶ περὶ αὐλητῶν καὶ βιολιστῶν (de joueurs de flûte et de violon). — Ἐνασχολεῖσθε (faire*) ἐνίοτε εἰς τὴν μουσικήν (de la musique); — Πολὺ συχνά, διότι τὴν ἀγαπῶ πολύ. — Τί ὄργανον (de.. Μαθ. ΝΑ'.) παίζετε; — παίζω βιολίον καὶ ἡ ἀδελφή μου κύμβαλον (piano). Ὁ (δὲ) ἀδελφός μου, ὅστις παίζει τὸ βαρύφωνον βιολίον (la basse), κρατεῖ τὸ ἴσον (nous accompagne), καὶ ἡ Κυρία Στόλζη (mademoiselle Stolz) μᾶς χειροκροτεῖ (applaudir) ἐνίοτε. — Δὲν παίζει καὶ ἐκείνη κἀνὲν μουσικὸν ὄργανον (un instrument de musique); — Παίζει τὴν βάρβιτον (ἅρπαν,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

la harpe κινύραν), ἀλλ' εἶναι τόσον ὑπερήφανος (trop fière), ὥστε δὲν παίζει (pour faire de la musique) μὲ ἡμᾶς.

Πόλις τις ἀρκετὰ πτωχὴ (une ville assez pauvre) ἐξώδευσεν ἱκανὸν ποσὸν χρημάτων (faire une dépense considérable) εἰς πομπὰς καὶ φωτοχυσίας (en fêtes et en illuminations) ἐπὶ τῇ ἐκεῖθεν διαβάσεως (à l'occasion du passage) τοῦ ἡγεμόνος της. Ἐκπλαγέντος δὲ καὶ αὐτοῦ διὰ τοῦτο (celui-ci en parut lui même étonné), « Οὐδὲν ἄλλο ἔκαμεν, εἶπεν αὐλικός τις (un courtisan), ἢ ὅ,τι ἐχρεώστει, » « Τοῦτο εἶναι ἀληθές, » ἀπεκρίθη (reprendre*) ἄλλος τις, « ἀλλὰ χρεωστεῖ ὅ,τι ἔκαμε. »

ΜΑΘΗΜΑ ΟΕ'.

Πρὸς, εἰς { φυσικῶς. ἠθικῶς.

Ἔρχεται εἰς (ἢ πρὸς) ἐμέ.
Ἐφέρθη κάλλιστα πρὸς ἐμέ.

Πρέπει πάντοτε νὰ φερώμεθα καλῶς πρὸς πάντας.

Ἡ διαγωγὴ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἠχὼ τῆς ἡμετέρας. Ἂν φερώμεθα καλῶς πρὸς αὐτοὺς, θὰ φέρωνται καὶ οὗτοι καλῶς πρὸς ἡμᾶς· ἂν ὅμως τοὺς μεταχειριζώμεθα κακῶς, δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν καλήτερα παρ' αὐτῶν.

Μεταχειρίζεσθαι τινὰ καλῶς.
Μεταχειρίζεσθαι τινὰ κακῶς.

Ἐπειδὴ μὲ μετεχειρίσθητε πάντοτε καλῶς, δὲν θὰ σᾶς μεταχειρισθῶ καὶ ἐγὼ κακῶς.
Ἐπειδὴ μὲ μετεχειρίσθη πάντοτε καλῶς, τὸν μετεχειρίσθην καὶ ἐγὼ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Βραδύνειν (ἀργεῖν).

Μὴν ἀργήσητε νὰ ἐπιστρέψητε.

LEÇON LXXV.

Vers.
Envers (Παρατ. πγ'.).

Il vient vers moi.
Il s'est comporté très-bien envers moi.
Il faut nous comporter toujours bien envers tout le monde.

La conduite des autres n'est qu'un écho de la nôtre. Si nous nous comportons bien envers eux, ils se comporteront bien aussi envers nous; mais si nous en usons mal avec eux, nous ne devons pas attendre mieux de leur part.

En user bien avec quelqu'un.
En user mal avec quelqu'un.

Comme vous en avez usé toujours bien avec moi, je n'en userai pas mal avec vous.
Comme il en a toujours bien usé avec moi, j'en ai toujours usé de la même manière avec lui.

Tarder. α'. (à πρὸ ἀπαρ.).

Ne tardez pas à revenir.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν θὰ βραδύνω νὰ ἐπιστρέψω. Je ne tarderai pas à revenir.

Ὑπερεπιθυμῶ, εἶμαι ἀνυπόμονος, δὲν βλέπω τὴν ὥραν νά. *Il me tarde de...*

Παρατ. ρκδ'. Ὅταν τὸ ῥῆμα tarder λαμβάνηται ἀπροσώπως ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ εἶναι ἀνυπόμονον ἢ ἐπιθυμεῖν σφοδρῶς, ἀπαιτεῖ πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν de.

Εἶμαι ἀνυπόμονος νὰ ἴδω τὸν ἀδελφόν μου. Il me tarde de voir mon frère.

Ὑπερεπιθυμεῖ (εἶναι ἀνυπόμονος) νὰ λάβῃ τὰ χρήματά του. Il lui tarde de recevoir son argent.

Ὑπερεπιθυμοῦμεν νὰ γευματίσωμεν, διότι πεινῶμεν πολύ. Il nous tarde de dîner, parce que nous avons bien faim.

Ὑπερεπιθυμοῦσι νὰ κοιμηθῶσι, διότι εἶναι ἀπηυδημένοι. Il leur tarde de dormir, parce qu'ils sont fatigués.

Ἔχειν τινὰ τὰς ἀναπαύσεις αὐτοῦ. / *Εἶναί τινα εἰς τὴν ἡσυχίαν αὐτοῦ.* *Être à son aise.*

Μὴ εἶναί τινα ἀναπεπαυμένον, ἀνησυχεῖν. *Être mal à son aise.*

Κάθημαι ἀναπαυτικὰ ἐπὶ τῆς ἕδρας ταύτης. Je suis bien à mon aise sur cette chaise.

Δὲν κάθησθε ἀναπαυτικὰ ἐπὶ τῆς ἕδρας σας. Vous êtes mal à votre aise sur votre chaise.

Τί ἀράγε εἶναι τοῦτο; ἢ τί σημαίνει τοῦτο; Qu'est ce que cela peut-être?

Δὲν περνῶμεν καλὰ ἐντὸς τοῦ σχολείου τούτου τῶν ὑποτρόφων. Nous sommes mal à notre aise dans cette pension.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει τὰς ἀναπαύσεις του, διότι ἔχει πολλὰ χρήματα. Cet homme est à son aise, car il a beaucoup d'argent.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἔχει τὰς ἀναπαύσεις του, (ἢ τὰ φέρει δύσκολα) διότι εἶναι πτωχός. Cet homme est mal à son aise, parce qu'il est pauvre.

Ἀναπαύεσθαι. *Se mettre à son aise.*

Ἀναπαυθῆτε, ἢ λάβετε θάρρος. Mettez-vous à votre aise.

Πάσχειν ὑπὸ ἐνδείας, στενοχωρεῖσθαι (ἀπὸ ἔλλειψιν χρημάτων), δειλιᾶν. *Être gêné.*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐνοχλεῖσθαι, στενοχωρεῖσθαι. — Se gêner. α'

Μὴ στενοχωρῆσθε. — Ne vous gênez pas.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἐνοχλεῖται ποτὲ (οὐδέποτε στενοχωρεῖται) δι' οὐδένα. — Cet homme ne se gêne jamais; il ne se gêne jamais pour personne.

Ἐμπορεῖτε χωρὶς νὰ δυσκολευθῆτε νὰ μοὶ δανείσητε τὸ τουφέκιόν σας; — Pouvez-vous sans vous gêner me prêter votre fusil?

Ἐκλιπαρεῖν, παρακαλεῖν ἐπιμόνως. — *Faire des instances.*

Παρακαλεῖν θερμῶς. — *Prier avec instance.*

Τὸν παρεκάλεσα ὅσον ἠδυνάμην ἐπιμόνως. — Je l'en ai sollicité avec toutes les instances possibles.

Προτρέπειν, παρακινεῖν, ζητεῖν θερμῶς, ἐξαιτεῖσθαι. — *Solliciter.* α'.

Τῆδε κἀκεῖσε (ἐδῶ καὶ ἐκεῖ). — Par-ci, par-là.
Πότε καὶ πότε. — De loin en loin.
Ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρόν. — De temps en temps.
Οὔτε καλῶς, οὔτε κακῶς (ἔτσι κ' ἔτσι). — Tant bien que mal.

Καλῶς ἢ κακῶς, ἔκαμα τὸ γύμνασμά μου. — J'ai fait ma composition tant bien que mal.

Ἀναβάλλειν. — *Remettre à... différer.*

Ἂς ἀναβάλωμεν τοῦτο εἰς τὴν αὔριον. — Remettons cela à demain.

Ἂς ἀναβάλωμεν τὸ μάθημα τοῦτο εἰς ἄλλοτε. — Remettons cette leçon à une autre fois.

Ἀνακοινοῦν, δηλοῦν, φανερόειν τι εἴς τινα. — *Faire part de quelque chose à quelqu'un.*

Ἐφανερώσατε (ἐκοινοποιήσατε) τοῦτο εἰς τὸν πατέρα σας; — Avez-vous fait part de cela à votre père?
Τὸ ἐφανέρωσα εἰς αὐτόν. — Je lui en ai fait part.

Μάτην, ματαίως. — *Avoir beau.*

Ματαίως ἐκύτταζον τριγύρωμου, δὲν ἔβλεπον οὔτε ἄνθρωπον — J'avais beau regarder tout autour de moi, je ne voyais ni hom-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

οὔτε οἰκίαν· καὶ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον σημεῖον κατοικίας.

me ni maison, pas la moindre apparence d'habitation.

Κατοικία. — *Une habitation.*

Μάτην ὁμιλῶ, δὲν μὲ ἀκούετε. — J'ai beau parler, vous ne m'écoutez pas.

Ματαίως καταβάλλω πᾶσαν προσπάθειαν, δὲν ἐμπορῶ νὰ πράξω οὐδὲν πρὸς εὐχαρίστησίν του. — J'ai beau faire de mon mieux, je ne peux rien faire à son gré.

Εἰς μάτην τὸ λέγετε, δὲν θὰ σᾶς πιστεύσῃ οὐδείς. — Vous avez beau dire, personne ne vous croira.

Ματαίως κερδίζουσι χρήματα, δὲν θὰ πλουτήσωσι ποτέ. — Ils ont beau gagner de l'argent, ils ne seront jamais riches.

Μάτην ζητοῦμεν, δὲν θὰ εὕρωμεν ὅ,τι ἐχάσαμεν. — Nous avons beau chercher, nous ne pourrons pas trouver ce que nous avons perdu.

Ἀσπάζεσθαι, προσκυνεῖν, χαιρετᾶν. — *Saluer.*

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς χαιρετήσω. — J'ai l'honneur de vous saluer.

Προσφέρατέ τῳ τοὺς ἀσπασμούς μου. (Νὰ μοῦ τὸν χαιρετᾶτε). — Dites-lui bien des choses de ma part.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ προσφέρητε τοὺς χαιρετισμούς μου εἰς τὴν (κυρίαν) ἀδελφήν σας. — Je vous prie de faire mes compliments à mademoiselle votre sœur.

Προσφέρετε εἰς αὐτὸν τὰ ταπεινὰ σεβάσματά μου. — Présentez-lui mes civilités (mes très-humbles respects).

Μείνατε ἥσυχος (χωρὶς ἄλλο). — Je n'y manquerai pas.

Τὸ παρόν. — Le présent.

Τὸ παρελθόν. — Le passé.

Τὸ μέλλον. — L'avenir.

Τὸ μέλλον καὶ ὁ μέλλων (χρόνος). — Le futur.

Ἡ ἀπώλεια (ὁ χαμὸς) τοῦ καιροῦ. — La perte du temps.

Ἀπολαύετε πασῶν τῶν ἡδονῶν, τὰς ὁποίας ἐπιτρέπει ἡ ἀρετή. — Jouissez de tous les plaisirs que la vertu permet.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 228.

Ἐκάμετε τὸ Γαλλικὸν γύμνασμά σας (composition); — Τὸ ἔκαμα. — Εὐχαριστήθη ἀπ' αὐτὸ ὁ διδάσκαλός σας; — Δὲν εὐχαριστήθη (il ne l'as pas été). Ματαίως καταβάλλω πᾶσαν προσπάθειαν, δὲν δύναμαι νὰ πράξω οὐδὲν πρὸς εὐχαρίστησίν του. — Εἰς μάτην τὸ λέγετε, δὲν θὰ σᾶς πιστεύσῃ οὐδείς. — Δύνασθε χωρὶς νὰ στενοχωρηθῆτε νὰ μοὶ δανείσητε πεντακόσια φράγκα; — Ἐπειδὴ μὲ μετεχειρίσθητε καλῶς, θὰ σᾶς μεταχειρισθῶ καὶ ἐγὼ ὁμοίως· θὰ σᾶς δανείσω τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα χρειάζεσθε, ἀλλ' ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ μοὶ τὰ ἀποδώσητε τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα. — Μὴ σᾶς μέλῃ περὶ τούτου (vous pouvez y compter). — Πῶς ἐφέρθη ὁ υἱός μου πρὸς ὑμᾶς; — Ἐφέρθη καλῶς πρὸς ἐμέ, διότι φέρεται καλῶς πρὸς πάντας. — Συχνὰ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ πατήρ του· « Ἡ διαγωγὴ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἠχὼ τῆς ἡμετέρας· ἐὰν φερώμεθα καλῶς πρὸς αὐτούς, θὰ φέρωνται καὶ αὐτοὶ καλῶς πρὸς ἡμᾶς· ἀλλ' ἂν τοὺς μεταχειριζώμεθα κακῶς, δὲν πρέπει νὰ προσμένωμεν καλήτερα παρ' αὐτῶν. — Δύναμαι νὰ ἴδω τοὺς ἀδελφούς σας; — Θὰ τοὺς ἴδητε αὔριον· ἐπειδὴ μόλις φθάσαντες ἀπὸ μακρυνὸν δρόμον (le voyage), ὑπερεπιθυμοῦσι (δὲν βλέπουσι τὴν ὥραν, il leur tarde) νὰ κοιμηθῶσι, διότι εἶναι πολὺ ἀπηυδημένοι. — Τί εἶπεν ἡ ἀδελφή μου; — Εἶπεν ὅτι ὑπερεπεθύμει νὰ φάγῃ, διότι ἐπείνα πολύ (avoir grand faim). — Περᾶτε καλὰ εἰς τὸ συσσίτιόν σας (pension); — Περνῶ πολὺ καλά. — Ἐφανερώσατε εἰς τὸν ἀδελφόν σας ὅ,τι σᾶς εἶπον; — Ἐπειδὴ ἦτο πολὺ ἀπηυδημένος, ὑπερεπεθύμει νὰ κοιμηθῇ, ὥστε ἀνέβαλον εἰς τὴν αὔριον νὰ τοῦ τὸ φανερώσω.

ΘΕΜΑ 229.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εὐχηθῶ καλὴν ἡμέραν. — Πῶς ἔχετε; — Πολὺ καλά, εἶμαι εἰς τὰς διαταγάς σας (à vous rendre mes devoirs). Πῶς ἔχουσιν εἰς τὴν οἰκίαν σας (comment se porte-t-on chez vous); — Ἀρκετὰ καλά, δόξα τῷ Θεῷ (Dieu merci). — Ἡ ἀδελφή μου ἦτον ὀλίγον ἀδιάθετος (être indisposé), ἀλλ' ἀνέλαβε (elle est rétablie), μ' ἐπεφόρτισε (charger) διὰ νὰ σᾶς προσφέρω τοὺς χαιρετισμούς της. — Χαίρω (être charmé) μανθάνων ὅτι εἶναι καλά. Ὅσον δὶ' ὑμᾶς, εἶσθε αὐτόχρημα ὑγεία (la santé même), φαίνεσθε πολὺ καλά (vous avez la meilleure mine du monde). — Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ ἀρρωστήσω, [διότι] δὲν μοὶ τὸ συγχωροῦσιν (permettre) αἱ ὑποθέσεις μου. — Καθήσατε, παρακαλῶ (donnez-vous la peine de vous asseoir). Ἰδοὺ καθήκλα (une...). — Δὲν θέλω νὰ σᾶς ἀπασχολήσω (dis-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

traire) ἐκ τῶν ἐνασχολήσεών (les occupations) σας· γνωρίζω ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι πολύτιμος εἰς τὸν ἔμπορον (est précieux à (ἤ pour) un négociant).—Δὲν ἔχω νὰ κάμω τώρα τίποτε κατεπεῖγον (pressé)· τὰ γράμματά μου ἐστάλησαν ἤδη (mon courrier est déjà expédié). —Δὲν θὰ σταθῶ περισσότερον. Ἤθελα μόνον διαβαίνων ἀπ' ἐδῶ (en passant par ici) νὰ μάθω (m'informer) περὶ τῆς ὑγείας σας.—Μοὶ κάμνετε μεγάλην τιμὴν (vous me faites beaucoup d'honneur). —Εἶναι πολὺ καλὸς καιρὸς σήμερον. Ἂν μοὶ τὸ συγχωρῆτε, θὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ σᾶς ἴδω πάλιν τὸ ἀπόγευμα (j'aurai le plaisir de vous revoir cette après-dinée), καὶ ἂν εὐκαιρῆτε, νὰ ὑπάγωμεν νὰ κάμωμεν ἕνα μικρὸν γῦρον μαζῆ. — (nous irons faire une..) Μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως (avec le plus grand plaisir). — Εἰς τοιαύτην περίστασιν (dans ce cas) θὰ σᾶς προσμένω. — Θὰ ἔλθω νὰ σᾶς πάρω περὶ τὰς (vers) ἑπτά.—Χαίρετε λοιπόν· καλὴν ἐντάμωσιν. —Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω (saluer).

ΘΕΜΑ 230.

Ἡ ἀπώλεια τοῦ χρόνου εἶναι ἀπώλεια ἀνεπανόρθωτος (irréparable). Οὐδὲ ἓν μόνον λεπτὸν δύναταί τις ν' ἀνακτήσῃ (on ne peut plus recouvrer une seule minute) δι' ὅλου τοῦ χρυσοῦ τῆς γῆς (pour tout l'or du monde). Ὅθεν εἶναι τὰ μάλιστα οὐσιῶδες (de la dernière importance) νὰ μεταχειριζώμεθα καλῶς τὸν καιρὸν, συνιστάμενον (consister) ἐκ λεπτῶν μόνον τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ δαπανῶμεν καλῶς (dont il faut tirer parti). Μᾶς μένει (avoir) δὲ μόνον τὸ παρόν· τὸ παρελθὸν δὲν σημαίνει πλέον τίποτε (n'est plus rien), καὶ τὸ μέλλον εἶναι ἀβέβαιον (incertain). — Πολλοὶ ἄνθρωποι (une infinité d'hommes ἀφανίζονται (se ruiner) θηρεύοντες τὸ ἑαυτῶν ὄφελος (à force de vouloir se faire du bien). Ἂν οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων (la plupart des hommes) ἤξευρον νὰ ἀρκῶνται εἰς ὅσα ἔχουσι, θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς· ἀλλ' ἡ ἀπληστία των (leur avidité) τοὺς καθιστᾷ (rendre) συχνότατα δυστυχεῖς. Διὰ νὰ εὐτυχῇ τις, πρέπει νὰ λησμονήσῃ τὸ παρελθὸν, νὰ μὴ ἀνησυχῇ διὰ (ne pas s'inquiéter de) τὸ μέλλον, καὶ νὰ ἀπολαύῃ τοῦ παρόντος.—Ἤμην περίλυπος (très-triste), ὅτε ἦλθεν ὁ ἐξάδελφός μου εἰς τὴν οἰκίαν μου. « Τί ἔχεις; » μὲ ἠρώτησεν. « Ἄ! (ah), ἀγαπητέ μοι ἐξάδελφε, » ἀπεκρίθην εἰς αὐτὸν, « ἀπολέσας ἐκεῖνα τὰ χρήματα, ἀπώλεσα τὸ πᾶν. » « Μὴ ἀνησυχῇς, μοὶ εἶπε, διότι ἠῦραν τὰ χρήματά σας ».

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΟΣΤ'. LEÇON LXXVI.

Ἐννοεῖν, σημαίνειν, δηλοῦν, θέλειν εἰπεῖν. — *Vouloir dire.*

Τί ἐννοεῖτε; τί θέλετε νὰ εἴπητε; — Que voulez-vous dire?
Ἐννοῶ, θέλω νὰ εἴπω. — Je veux dire.
Τί θέλει νὰ εἴπῃ ὁ ἄνθρωπος οὗτος; — Que veut dire cet homme?
Θέλει νὰ εἴπῃ. — Il veut dire.
Τί σημαίνει τοῦτο; τί δηλοῖ τοῦτο; κ.λ. τί θὰ εἴπῃ τοῦτο; — Qu'est-ce que cela veut dire? / Que veut dire cela?
Τοῦτο δηλοῖ, τοῦτο θὰ εἴπῃ. — Cela veut dire.
Τοῦτο δὲν θὰ εἴπῃ τίποτε. — Cela ne veut rien dire.
Δὲν ἐξεύρω τί θὰ εἴπῃ τοῦτο. — Je ne sais pas ce que cela veut dire.

Εἶναι τιρὰ ἀκριβῆ (λεπτολόγον), δύσκολον. — *Y regarder de près.*

Δὲν θέλω νὰ ἔχω δοσοληψίας μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, διότι εἶναι πολὺ δύσκολος (αὐστηρός). — Je n'aime pas à faire des affaires avec cet homme, car il y regarde de trop près.

Ἀδημονεῖν, ἀνυπομονεῖν. — *S'impatienter de... α'.*

Μὴν ἀδημονῆτε περὶ τούτου. — Ne vous impatientez pas de cela.

Ἀγρυπνεῖν, εἶναι ἔξυπνον. — *Veiller. α'.*

Ἠγρύπνησα (ἐκάθησα ἔξυπνος) ὅλην τὴν νύκτα. — J'ai veillé toute la nuit.

Νουθετεῖν, συμβουλεύειν. — *Conseiller.*

Σᾶς συμβουλεύω νὰ τὸν ἀκούσητε. — Je vous conseille de l'écouter.

Ἡ ἐνδυμασία. — La mise.
Κομψὴ ἐνδυμασία. — Une mise élégante.
Ἡ ἐνδυμασία εἶναι κομψή. — La mise est élégante.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐνδύεσθαι. — *Se mettre.* δ'.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐνδύεται πάντοτε καλῶς. — Cet homme se met toujours bien.

Ἀντιλέγειν, μέμφεσθαι. — *Trouver à redire à quelque chose.*

Νὰ ἔχῃ τις νὰ εἴπῃ τι, (νὰ εὑρίσκῃ σφάλμα εἴς τι).

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος θὰ ἔχῃ πάντοτε νὰ εἴπῃ τι εἰς ὅ,τι βλέπει. (ἤτοι μέμφεται ὅ,τι κτλ.) — Cet homme trouve toujours à redire à tout ce qu'il voit.

Ἔχετε νὰ εἴπητέ τι εἰς τοῦτο; — Trouvez-vous à redire à cela?

Δὲν ἔχω τίποτε νὰ εἴπω. — Je n'y trouve rien à redire.

Τέχνασμα, παιδιὰ, παιγνίδιον. — Un tour.

Μικρὸς περίπατος, γῦρος. — (Ὅρ. Μάθ. ΜΗ'.).

Μηχανᾶσθαι παιδιὰν, παιγνίδιον. — Jouer un tour

Παίζειν παιγνίδιον εἴς τινα, καταδολιεύεσθαι τινά. — Jouer un tour à quelqu'un.

Κάμνειν (ἕνα) γῦρον. — Faire un tour.

Ἀπατᾶν, βλάπτειν τινά. — Jouer un mauvais tour.

Ἔκαμα ἕνα γῦρον ἐντὸς τοῦ κήπου, περιῆλθον τὸν κῆπον. — J'ai fait un tour de jardin ἢ dans le jardin.

Κάμνειν μικρὸν γῦρον. — Faire un petit tour.

Ὑπάγειν καὶ ἐπιστρέφειν. — Aller faire un tour.

Ἀποδημεῖν, περιέρχεσθαι. — Faire un tour.

Περιέρχεσθαι τὴν Εὐρώπην. — Faire le tour de l'Europe.

Περιῆλθε δὶς τὸν κῆπον. — Il a fait deux tours de jardin.

Ἔτι, προσέτι, ἀκόμη. — *De p'us.*

Μοὶ ἐδώκατε τρία βιβλία, θέλω ὅμως ἄλλα τρία. — Vous m'avez donné trois livres, mais j'en veux trois de plus.

Ἧττον, ὀλιγώτερον. — *De moins.*

Τρία ὀλιγώτερον. — Trois de moins.

Τρία περισσότερον. — Trois de plus.

Τρία περιπλέον (ὑπὲρ τὸ δέον). — Trois de trop.

Δεῖν, πρέπει. — *Falloir* (Ὅρ. Μάθ. ΛΘ'.).

Χρειάζομαι. — Il me faut.

Χρειάζομαι τρία βιβλία. — Il me faut trois livres.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ εἰς ἐμὲ ἐφικτὸν, ἡ δύναμίς μου.	*Ma portée.*
Τὸ ἐφικτὸν ἐμοὶ, ὅσον δύναμαι.	A ma portée.
Ὑπὲρ τὴν δύναμίν μου.	Hors de ma portée.
Ταῦτα δὲν εἶναι τῆς δυνάμεως τοῦ καθενὸς, δὲν εἶναι ἐφικτὰ εἰς πάντας.	Ces choses ne sont pas à la portée de tout le monde.
Μέχρι (ἐντὸς) βολῆς τουφεκίου.	A la portée de fusil.
Βολὴ (διάστημα βολῆς) τουφεκίου.	Une portée de fusil.
Δύο βολαὶ τουφεκίου.	Deux portées de fusil.
Ποσάκις ἐπυροβολήσατε διὰ τουφεκίου;	Combien de coups de fusil avez-vous tiré? (Ὁρ. Μάθ. ΜΗ'.).
Ποσάκις ἐπυροβολήσατε;	Combien de fois avez-vous tiré?
Ἤθελον πολὺ νὰ ἐξεύρω διατί ὁ ἄνθρωπος οὗτος κάμνει τοιοῦτον θόρυβον.	Je voudrais bien savoir pourquoi cet homme fait un tel bruit.
Ἐνόσῳ	*Tant que.*
Ἐνόσῳ φέρεσθε καλῶς, θὰ σᾶς ἀγαπῶσιν.	Tant que vous vous comporterez bien, on vous aimera.
Ἀπάγειν, ἀφαρπάζειν.	Enlever.
Ἔνθεσις (χαψιὰ-βοῦκα).	Une bouchée.
Πληροῦν (γεμίζειν), *ἐπιδαψιλεύειν.*	*Combler.*
Πληροῦν τινὰ χαρᾶς.	Combler quelqu'un de joie.
Γενναῖος, ἐλευθέριος.	Généreux.
Ἐνεργητικὸς, ἐλεήμων.	Bienfaisant, charitable.
Μοὶ ἐπεδαψιλεύσατε εὐεργεσίας.	Vous m'avez comblé de bienfaits.
Εἰλικρινὴς.	Sincère.
Εἰλικρινῶς.	Sincèrement.
Ὄφελος, ὑπεροχὴ, εὐκολία.	Un avantage.
Ζημία, ἐλάττωμα, δυσκολία.	Le désavantage.
Δὲν θὰ εἴπω ποτὲ οὐδὲν πρὸς βλάβην σας.	Je ne dirai jamais rien à votre désavantage.
Παραδίδεσθαι.	*Se rendre.*
Οἱ ἐχθροὶ παρεδόθησαν.	Les ennemis se sont rendus.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Προτιμᾶν, προκρίνειν.	*Préférer.*
Προτιμῶ τὸ ὠφέλιμον ἀπὸ τὸ εὐάρεστον.	Je préfère l'utile à l'agréable.

Παρατ. ρκε'. Πάντα τὰ οὐσιαστικῶς λαμβανόμενα, ἐπίθετά τε καὶ ῥήματα, εἶναι γένους ἀρσενικοῦ, ἤτοι παριστῶνται διὰ τοῦ ἀρσενικοῦ ἄρθρου le, ὅπερ ἡμεῖς διὰ τοῦ οὐδετέρου ἐκφράζομεν.

Τὸ πίνειν.—Τὸ τρώγειν.	Le boire.—Le manger.
Θεωρεῖν, κυττάζειν.	*Regarder.*
Θεωρήσατε τὰ ὡραῖα ταῦτα ἄνθη, τὰ ἔχοντα χρῶμα τοσοῦτον ἀκμαῖον καὶ λαμπρόν.	Regardez ces superbes fleurs au teint si frais et si éclatant, ἢ aux couleurs si fraîches et si éclatantes.
Τὸ χρῶμα.	La couleur, le teint.
Τὸ λείριον, τὸ κρίνον.	Le lis.
Τὸ ἴον (χ. μενεξές).	La violette.
Ἡ χαμαίδρυς (κ. χορτάρι τῆς Παναγίας).	La germandrée.
Τὸ καρυόφυλλον, γαρόφαλον.	L'œillet.
Σύμβολον, σημεῖον.	Un emblême.
Ἡ ὁροσερὰ χλόη εἶναι ὠφέλιμος (ὠφελεῖ) εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας.	La verdure fraîche fait du bien à nos yeux.

ΘΕΜΑ 231.

Διατί ἐπαίξατε πανούργημα εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; —Διότι ἔχει πάντοτε κἄτι νὰ εἴπῃ εἰς ὅ,τι βλέπει.—Τί σημαίνει τοῦτο, Κύριε;—Τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν θέλω νὰ ἔχω δοσοληψίας (des affaires) μαζῆ σας, διότι εἶσθε πολὺ δύσκολος (regarder de près).—Ἤθελον νὰ ἐξεύρω διατί δὲν ἔκαμε τὰ χρέη του (le devoir) ὁ ἀδελφός σας;—Εἶναι πολὺ δύσκολα. Ἐκάθησεν ὅλην τὴν νύκτα καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὰ κάμῃ, διότι τὰ χρέη ταῦτα εἶναι ἀνώτερα τῶν δυνάμεών του.—Ἅμα μὲ βλέπῃ ὁ Κ. Φ., ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ Ἀγγλικὰ διὰ νὰ γυμνάζηται, καὶ μοὶ ἐπιδαψιλεύει φιλοφρονήσεις (d'honnêtetés ἢ de politesses), ὥστε συχνὰ δὲν ἐξεύρω τί νὰ ἀποκριθῶ εἰς αὐτόν. Τὸ αὐτὸ κάμνουσι καὶ οἱ ἀδελφοί του (en font autant). Οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι πολλὰ καλοὶ ἄνθρωποι (cependant ils ne laissent pas d'être de fort bonnes gens)· εἶναι ὄχι μόνον (non seulement) πλούσιοι καὶ ἀξιαγάπητοι, ἀλλὰ καὶ (aussi) ἐλευθέριοι καὶ εὐεργετικοί. Μὲ ἀγαπῶσιν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εἰλικρινῶς, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ἀγαπῶ καὶ ἐγὼ, καὶ ὡς ἐκ τούτου (par conséquent) δὲν θὰ εἴπω οὐδὲν πρὸς ζημίαν των. Θὰ τοὺς ἠγάπων δὲ ἔτι μᾶλλον (davantage), ἂν δὲν ἦσαν ὑπὲρ τὸ δέον περιποιητικοὶ (s'ils ne faisaient pas tant de cérémonies)· ἀλλὰ καθεὶς ἔχει τὰ ἐλαττώματά του (ses défauts), τὸ δὲ ἰδικόν μου εἶναι νὰ ὁμιλῶ πολὺ περὶ τῶν περιποιήσεων αὐτῶν.

ΘΕΜΑ 232.

Παρεδόθησαν (se rendre) οἱ ἐχθροί; — Δὲν παρεδόθησαν, διότι δὲν ἐπροτίμησαν τὴν ζωὴν ἀπὸ τὸν θάνατον (la vie à la mort). Δὲν εἶχον οὔτε ἄρτον, οὔτε ὕδωρ, οὔτε ὅπλα, οὔτε χρήματα, καὶ ὅμως (et nonobstant) ἐπροτίμησαν ν' ἀποθάνωσι (ils ont aimé mieux mourir) παρὰ νὰ παραδοθῶσι. — Διατί εἶσθε τόσον λυπημένος; — Δὲν ἐξεύρετε τί μὲ ἀνησυχεῖ, ἀγαπητή μου φίλη. — Εἰπῆτέ μοί το, διότι σᾶς βεβαιῶ ὅτι συμμερίζομαι τὴν λύπην σας ὅπως καὶ τὴν χαράν σας (que je partage vos peines aussi bien que vos plaisirs). — Εἶμαι βέβαιος ὅτι συμπάσχετε εἰς τὰ δεινά μου (que vous prenez part à mes peines), ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω τὴν στιγμὴν ταύτην τί μὲ ἀνησυχεῖ. Θὰ σᾶς τὸ εἴπω ὅμως εἰς τὸν πρέποντα καιρόν (à l'occasion ἢ quand l'occasion s'en présentera). Τώρα ἂς ὁμιλήσωμεν περὶ ἄλλων πραγμάτων. Τί φρονεῖτε (penser) περὶ τοῦ ἀνθρώπου ὅστις ὡμίλησεν εἰς ἡμᾶς χθὲς εἰς τὴν συναυλίαν; — Εἶναι ἄνθρωπος πνευματώδης, καὶ δὲν εἶναι ποσῶς οἰηματίας, (et il n'est pas du tout infatué de son mérite, προκατειλημμένος ὑπὲρ τῆς ἀξίας του). Ἀλλὰ διατί μὲ ἐρωτᾶτε περὶ τούτου; — Διὰ νὰ γίνῃ ὁμιλία (pour parler de quelque chose). — Λέγουσιν ὅτι ἡ αὐτάρκεια (contentement) ὑπερτερεῖ τοῦ πλούτου (passe la richesse). Ἂς εἴμεθα λοιπὸν πάντοτε εὐχαριστημένοι· ἂς συναπολαύωμεν (partager) ὅ,τι ἔχομεν, καὶ ἂς μένωμεν (demeurer) εἰς ὅλην μας τὴν ζωὴν (toute notre vie) φίλοι ἀχώριστοι (inséparable). Θὰ ἦσθε πάντοτε εὐπρόσδεκτος (le bien-venu) εἰς τὴν οἰκίαν μου, ὡς καὶ ἐγὼ ἐλπίζω ὅτι θὰ ἦμαι εἰς τὴν ἰδικήν σας (et j'espère l'être aussi chez vous). Ἂν σᾶς ἴδω εὐτυχοῦντα (heureux), θὰ ἦμαι εὐτυχὴς καὶ ἐγὼ (je le serai aussi), καὶ θὰ εἴμεθα πλέον εὐχαριστημένοι παρὰ τοὺς μεγίστους ἡγεμόνας, οἵτινες δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι πάντοτε. Θὰ εἴμεθα δὲ εὐτυχεῖς, ὅταν εὐχαριστώμεθα ἐντελῶς εἰς ὅ,τι ἔχομεν· καὶ ἂν κάμνωμεν καλῶς τὰ χρέη μας, ὁ Θεὸς (le bon Dieu) θὰ μεριμνᾷ (aura soin)) περὶ τῶν λοιπῶν. Ἐπειδὴ τὸ παρελθὸν δὲν εἶναι πλέον τίποτε (le passé n'étant plus rien), ἂς μὴν ἀνησυχῶμεν περὶ τοῦ μέλλοντος, ἂς ἀπολαύωμεν δὲ τοῦ παρόντος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 233.

Θεωρήσατε, κυρίαι, τὰ ὡραῖα ταῦτα ἄνθη τὰ τοσοῦτον ἀκμαῖα (fraîches) καὶ λαμπρά· δὲν πίνουσιν ἄλλο εἰμὴ ὕδωρ. Τὸ λευκὸν κρίνον ἔχει τὸ χρῶμα τῆς ἀθωότητος (l'innocence). Τὸ ἴον ἐμφαίνει τὴν γλυκύτητα (marque la douceur), καὶ εἶναι τὸ σύμβολον τῆς κοσμιότητος (le symbole de la modestie), τὴν ὁποίαν δύναταί τις νὰ ἴδῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Λουΐζης. Ἡ δὲ χαμαίδρυς ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ, τῆς μελλούσης ἡμῶν κατοικίας, καὶ τὸ ῥόδον (la rose), βασιλεὺς (δηλ. la reine) τῶν ἀνθέων, εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ὡραιότητος καὶ τῆς χαρᾶς. Πάντα δὲ ταῦτα θεωρεῖ τις ἐκπροσωπούμενα (personnifié) βλέπων τὴν ὡραίαν Ἀμαλίαν (Amélie). Πόσον ὡραία εἶναι ἡ δροσερὰ (fraîche) χλόη! Εἶναι ὠφέλιμος εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας, καὶ ἔχει τὸ χρῶμα τῆς ἐλπίδος (de l'espérance), τῆς πιστοτάτης (fidèle) ἡμῶν φίλης, ἥτις οὐδέποτε μᾶς ἐγκαταλείπει (quitter) οὐδ' εἰς αὐτὸν τὸν θάνατον (pas même à la mort).—Μίαν λέξιν ἀκόμη, ἀγαπητέ μοι φίλε.—Τί ὁρίζετε;—Ἐλησμόνησα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ προσφέρητε τοὺς χαιρετισμούς μου εἰς τὴν μητέρα σας. Εἰπέτε την, ἂν ἀγαπᾶτε, ὅτι λυποῦμαι (regretter) μὴ εὑρεθεὶς (de ne m'être pas trouvé) εἰς τὴν οἰκίαν μου, ὅτε ἐσχάτως μὲ ἐτίμησε διὰ τῆς ἐπισκέψεώς της.—Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ μέρους της (de sa part), δὲν θὰ λησμονήσω (je n'y manquerai pas).—Χαῖρε, λοιπόν.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΖ'. LEÇON LXXVII.

Ἐσθὴς μεταξωτή.	Une robe de soie.
Τράπεζα μαγειρική.	Une table de cuisine.
Τράπεζα ἐξ ἀνακαρδίου (ἀπὸ μαγόνιον).	Une table d'acajou.
Οἰκία πλινθόκτιστος.	Une maison de brique.
Οἰκία λιθόκτιστος.	Une maison de pierre.
Ἀνεμόμυλος.	Un moulin à vent.
Μύλος τοῦ καφέ.	Un moulin à café.

Παρατ. ρκς'. Εἴδομεν (*Παρατ.* ε'.) ὅτι τὰ Μετουσιαστικὰ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης σχηματίζονται, παρεντιθεμένης τῆς προθ. de μεταξὺ δύο οὐσιαστικῶν, ὧν τὸ δεύτερον δηλοῖ τὴν ὕλην, ἐξ ἧς τὸ πρῶτον σύγκειται· νῦν δὲ σημειοῦμεν ὅτι παρεντιθεμένη ἡ πρόθεσις à μεταξὺ δύο οὐσιαστικῶν, σημαίνει τὴν χρῆσιν τοῦ πρώτου, οἷον·

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πῖλος βελούδινος.	Un chapeau de velours.
Ἀργυροῦν ἀγγεῖον.	Un pot d'argent.
Ὑδρόμυλος (νερόμυλος).	Un moulin à eau.
Ἀτμοκίνητος μύλος.	Un moulin à vapeur.
Ἀτμόπλοιον, ἀτμοκίνητον.	Le bateau à vapeur.
Πυρῖτις (χ. μπαρούτιον).	De la poudre à canon.
Πυροβόλα ὅπλα.	Des armes à feu.
Πυξὶς πυρίτιδος.	Une boite à poudre.
Ἅμαξα μεθ' ἑνὸς ἵππου.	Une voiture à un cheval.
Ἅμαξα μετὰ τεσσάρων (ἵππων) (ἑλ. τέθριππος.)	Une voiture à quatre chevaux.
Ἅμαξα δίτροχος (μὲ δύο τροχούς).	Une voiture à deux roues.
Ἅμαξα τετράτροχος (μὲ τέσσαρας τροχούς).	Une voiture à quatre roues.
Οἰκία μονώροφος, μὲ ἓν πάτωμα.	Une maison à un étage.
Οἰκία διώροφος, ἢ μὲ δύο πατώματα.	Une maison à deux étages.
Οἰκία τριώροφος ἢ μὲ τρία πατώματα.	Une maison à trois étages.
Χάρτης διὰ γράψιμον.	Du papier à écrire.
Ποτήριον δι' οἶνον.	Un verre à vin.

Παρατ. ρκζ'. Ἡ πρόθεσις διὰ σημαίνει πρὸς τούτοις καὶ τὸν τρόπον, τὴν ὁμοιότητα, τὸν χρόνον κτλ. ἰσοδυναμοῦσα πρὸς τὰς ἡμετέρας προθέσεις κατὰ, μὲ κτλ., οἷον·

Φόρεμα κατὰ τὸν συρμόν.	Un habit à la mode.
Τὸν παρεκάλει ἔχων δεδεμένας τὰς χεῖρας (κ. λ. μὲ χεῖρας δεδεμένας).	Il le priait les mains jointes.
Θὰ ἔλθωσι κατὰ τὴν προσδιωρισμένην ὥραν.	Ils viendront à l'heure fixe.
Τὸ μεσημέριον.	A midi.
Τὸ μεσονύκτιον.	A minuit.
Ἦλθεν ἐγκαίρως.	Il est venu à temps.
Δεινοῦν, μεγεθύνειν τὰ πράγματα, μεταχειρίζεσθαι ὑπερβολήν.	*Outrer.* / *Exagérer.*
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος μεταχειρίζεται ὑπερβολὴν εἰς πᾶν ὅ,τι λέγει καὶ πράττει.	Cet homme outre tout ce qu'il dit et tout ce qu'il fait.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὑπερμεγαλόνει τὴν γενναιότητά του. — Cet homme exagère sa générosité.

Ἐπέχειν τόπον.—Εἶναι εἰς τόπον. — *Tenir lieu de.—Servir de.*

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος μοὶ εἶναι εἰς τόπον πατρός. — Cet homme me tient lieu de père.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος μοὶ χρησιμεύει ὡς πατήρ. — Cet homme me sert de père.

Τὸ ἀλεξίβροχον τοῦτο τῷ χρησιμεύει ἀντὶ ῥάβδου, ὡς ῥαβδίον. — Ce parapluie lui tient lieu de bâton. / Ce parapluie lui sert de canne.

Δάκτυλος (μήκους) καὶ ὁ ἀντίχειρ. — Un pouce.

Ἐν μικρῷ.—Ἐν μεγάλῳ. — En petit.—en grand.

Περίπου, ὡς ἔγγιστα, σχεδόν. — A peu près.

Ἐναλλὰξ, ἀλληλοδιαδόχως, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον. — Alternativement. Tour à tour.

Ἀγωνίζεσθαι, προσπαθεῖν, (βιάζεσθαι). — *S'efforcer de... á. S'étudier à...*

Προσπαθῶ νὰ σηκώσω βάρος τι. — Je m'efforce de soulever un fardeau.

Προσπαθεῖ νὰ φαίνηται καλὸς, ἐνῷ δὲν εἶναι. — Il s'efforce de paraître bon sans l'être.

Μὴ βιάζησαι νὰ τρέχῃς, νὰ ὁμιλῇς. — Ne t'efforce pas à courir, à parler.

Παραδίδεσθαι εἰς λύπην, ἢ κυριεύεσθαι ὑπὸ λύπης. — *S'abandonner à la douleur.*

Τήκειν (λυθνειν). — *Fondre.* ὅ.

Κλαίειν πικρῶς, θρηνεῖν ἢ ἀναλύειν (περιχύνεσθαι) εἰς δάκρυα. — Fondre en larmes.

Γεννᾶν, προξενεῖν, διεγείρειν, γίνεσθαι αἴτιον. — *Faire naître.*

Γεννᾶν (διεγείρειν) δυσκολίας. — Faire naître des difficultés.

Γεννᾶν (διεγείρειν) ἔριδας. — Faire naître des querelles.

Γεννᾶν (διεγείρειν) ὑποψίας. — Faire naître des soupçons.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ διαγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἐγέννησεν ὑποψίας εἰς τὸν νοῦν μου.

La conduite des cet homme a fait naître des soupçons dans mon esprit.

Σείειν, τινάσσειν (κινεῖν ἰσχυρῶς).

Secouer.

Σείσατε τὸ δένδρον τοῦτο, καὶ θὰ πέσωσιν οἱ καρποί του.

Secouez cet arbre, et les fruits en tomberont.

Στερεῖσθαι, εἶναι ἐν ἐνδείᾳ.

Manquer de.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος στερεῖται τὰ πάντα.

Cet homme manque de tout.

Οὐδενὸς στεροῦμαι.
Τίποτε δὲν μοὶ λείπει.

Je ne manque de rien.

Ἐπιτραπέζωμα, σκεύη τραπέζης.
Τράπεζα διὰ τέσσαρας ἀνθρώπους
Τράπεζα διὰ δέκα ἀνθρώπους.
Τράπεζα γραφικὴ (διὰ γράψιμον).
Ἐστιατήριον, αἴθουσα τοῦ φαγητοῦ.
Ὡρολόγιον χρουσίωρον (**).
Ἐλαιοδοχεῖον.
Σιναποδοχεῖον (χ. σκεῦος μουστάρδας).
Ὑδρία, ἀγγεῖον τοῦ ὕδατος.
Τουφέκιον τοῦ κυνηγίου.
Ὁρμιὰ, ἁρμίδι.

Un couvert (*).
Une table de quatre couverts.
Une table de dix couverts.
Une table à écrire.
Une sale à manger.
Une montre à répétition.
Une bouteille à l'huile.
Un pot à moutarde.
Un pot à l'eau.
Un fusil de chasse.
Une ligne à pêcher.

Ἀπαιτεῖν, ζητεῖν.

Exiger.

Τί ἀπαιτεῖτε παρ' ἐμοῦ;
Οὐδὲν, τίποτε δὲν ἀπαιτῶ παρ' ὑμῶν.
Τί θέλετε παρ' ἐμοῦ;
Τίποτε δὲν θέλω παρ' ὑμῶν.
Γαλακτοδόχον ἀγγεῖον.

Qu'exigez-vous de moi?
Je n'exige rien de vous.
Que voulez-vous de moi?
Je ne veux rien de vous.
Un pot au lait.

Παρατ. ρκη'. Ὅταν τὸ πρῶτον ὄνομα ἔχῃ, φέρῃ, ἢ πωλῇ τὸ ὑπὸ τοῦ δευτέρου δηλούμενον, τότε μεταξὺ αὐτῶν παρεντίθεται ἡ δοτικὴ

(*) **Couvert** λέγεται συνήθως πινάκιον μετὰ χειρομάκτρου, μαχαιροπερονίου καὶ πάντων τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς χρῆσιν ἑνὸς ὑποκειμένου (τὸ παρ' ἡμῖν χυδ. σερβίτσιον λεγόμενον), ὅθεν ᾗ συνεκδοχικῶς λαμβάνεται ἀντὶ συνδαιτυμόνος, ὁμοτραπέζου.

(**) Ὡρολόγιον ὅπερ σημαίνει τὰς ὥρας, πιεζομένου ἐλατηρίου τινὸς κατὰ τὴν λαβὴν αὐτοῦ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τοῦ ἄρθρου, ἤτοι au ἢ à la διὰ τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν, καὶ aux διὰ τὸν πληθυντικὸν, οἷον·

Ὁ πωλῶν τὰ κουνέλια (κουνελᾶς).	L'homme aux lapins.
Ἡ ὀστρεοπῶλις.	La femme aux huitres.

Παρατηρήσεις περὶ τῶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἢ Λατινικῆς ληφθέντων Κυρίων Ὀνομάτων.

ά. Πλεῖστα τῶν εἰς ος, ιος, ας, ης ληγόντων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κύρια ὀνόματα εἰς τὴν Γαλλικὴν τρέπουσι τὰς καταλήξεις ταύτας εἰς e ἄφωνον διὰ μικρᾶς παραλλαγῆς τῆς ῥίζης, οἷον·

Ὅμηρος.	Homère.	Σωκράτης.	Socrate.
Γεώργιος.	George.	Δημοσθένης.	Démosthènes.
Ἀντώνιος.	Antoine.	Πυθαγόρας.	Pythagore
Ἀλέξανδρος.	Alexandre.	Σοφοκλῆς.	Sophocle.
Ἀθανάσιος.	Athanase.	Αἰνείας.	Énée.
Βασίλειος.	Basile.	Θαλῆς.	Thalès.

Ἐξαιροῦνται τινὰ ὅλως διόλου μεταβάλλοντα τὴν λέξιν, οἷον· Pierre, Πέτρος· Paul, Παῦλος· Jacques, Ἰάκωβος.

β'. Τὰ εἰς eus λήγοντα τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς ée, οἷον·

Ὀρφεύς.	Orphée.	Θησεύς.	Thésée.
Ἀχιλλεύς.	Achille.	(Ὀδυσσεύς).	(Ulysse).

γ'. Τὰ εἰς ων λήγοντα φυλάττουσι ταύτην καὶ παρὰ Γάλλοις, οἷον·

Πλάτων.	Platon.	Πλούτων.	Pluton.
Κικέρων.	Cicéron.	Ἀμφικτύων.	Amphictyon.

δ'. Τὰ παρ' Ἕλλησι κύρια θηλυκὰ ὀνόματα γίνονται Γαλλικὰ, τρέποντα τὰς μὲν εἰς α καὶ η καταλήξεις εἰς e ἄφωνον, τὰς δὲ εἰς ια εἰς ie, οἷον·

Ἑλένη.	Hélène.	Εὐρώπη.	Europe.
Ἰουλία.	Julie.	Κλεοπάτρα.	Cléopatre.
Σοφία.	Sophie.	Μαρία.	Marie.
Ἀσπασία.	Aspasie.	Οὐρανία.	Uranie.

ε'. Πολλὰ ὀνόματα φυλάττουσι καὶ εἰς τὸ Γαλλικὸν τὴν λατινικὴν κατάληξιν us, οἷον·

Κῦρος,	Cyrus.	Ἀφροδίτη.	Vénus.
Κροῖσος,	Crésus.	Δημήτριος.	Démétrius.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ς'. Τὰ κύρια ὀνόματα τῶν χωρῶν καὶ ἐπαρχιῶν, τὰ μὲν λήγοντα εἰς *ία* τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς *ie*, τὰ δὲ εἰς *ική* εἰς *ique*, οἷον·

Ἀσία.	Asie.	Ἀραβία.	Arabie.
Ἀρκαδία.	Arcadie.	Λακωνία.	Laconie.
Ἀφρική.	Afrique.	Ἀττική.	Attique.

ζ'. Κύρια ὀνόματα θηλυκὰ γυναικῶν, ἐπαρχιῶν, πόλεων μορφόνονται ἐκ τῆς Γενικῆς τῶν Ἑλληνικῶν, οἷον·

Ἦλις — Ἤλιδος.	Élide.
Τίρυνς — Τίρυνθος.	Tirynthe.
Τραπεζοῦς — Τραπεζοῦντος.	Trébizonde.
Ἰλιὰς — Ἰλιάδος.	Iliade.

Τὰ καλὰ φαγητὰ (κ. λ. κομμάτια). Les bons morceaux.
Ἀγαπᾷ τὰ καλὰ φαγητά. Il aime les bons morceaux.

Ἐν πλήρει ἡμέρᾳ. (Ἡμέραν μεσημέριον).	En plein jour.
Κάθησθαι εἰς τὴν τράπεζαν.	Se mettre à table.

ΘΕΜΑ 234.

Ἐξῆλθε σήμερον ἡ ἀδελφή σας; — Ἐξῆλθε διὰ νὰ ἀγοράσῃ διάφορα πράγματα. — Τί ἠγόρασεν; — Ἠγόρασε (s'est acheté) μίαν μεταξωτὴν ἐσθῆτα, ἓν σκιάδιον βελούδινον καὶ μίαν καλύπτραν ἐκ τριχάπτου (un voile de dentelle, ἀπὸ δαντέλλαν). — Τί ἐκάμετε τὸ ἀργυροῦν ἀγγεῖόν μου; — Εἶναι ἐπὶ τῆς μαγειρικῆς τραπέζης μὲ (avec) τὸ ἐλαιοδοχεῖον, τὸ ἀγγεῖον τοῦ γάλακτος, τὸ ἀγγεῖον τοῦ ὕδατος, τὸ σιναποδοχεῖον (τὸ τῆς μουστάρδας) καὶ τὸν μύλον τοῦ καφέ. — Ζητεῖτε φιάλην (βουκάλιον) οἴνου; — Ὄχι, ζητῶ φιάλην μὲ (de) οἶνον, καὶ ὄχι φιάλην τοῦ οἴνου. — Ἂν εὐαρεστῆσθε νὰ μοὶ δώσητε τὸ κλειδίον τῆς οἰνοθήκης (la cave au vin), θὰ ὑπάγω νὰ φέρω (νὰ ζητήσω, en chercher une). — Τί ἀπαιτεῖ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπὸ ἐμέ; — Δὲν ἀπαιτεῖ τίποτε, ἀλλὰ θὰ δεχθῇ ὅ,τι τῷ δώσητε (donnerez), διότι στερεῖται. — Νὰ σᾶς εἴπω, (Je vous dirai que) δὲν τὸν ἀγαπῶ, διότι ἡ διαγωγή του γεννᾷ (faire naître) ὑποψίας εἰς τὸν νοῦν μου. Μεταχειρίζεται ὑπερβολὴν εἰς πᾶν ὅ,τι λέγει καὶ πράττει. — Ἔχετε ἄδικον νὰ ἔχητε τοιαύτην κακὴν ἰδέαν (opinion, γνώμην) περὶ αὐτοῦ, διότι σᾶς ἦτον εἰς τόπον πατρός. — Ἐξεύρω τί λέγω. Μὲ ἠπάτησεν εἰς μικρὰ καὶ εἰς μεγάλα (en petit et en grand), καὶ ὁσάκις ἔλθῃ νὰ μὲ ἴδῃ, κἄτι μὲ ζητεῖ. Τοιουτοτρόπως μὲ ἐζήτησε βαθμηδὸν πᾶν ὅ,τι εἶχον· τὸ κυνηγετικόν μου τουφέκιον, τὴν ὁρμιάν μου, τὸ χρυσίωρον ὡρολόγιόν μου καὶ τοὺς χρυσοῦς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κηροστατας μου.—Μὴ κυριεύεσθε τόσον πολὺ ὑπὸ τῆς λύπης σας· ἄλλως (sinon) θὰ μὲ κάμητε νὰ ἀναλύσω εἰς δάκρυα (fondre en larmes).

Δημόκριτος καὶ Ἡράκλειτος ἦσαν δύο φιλόσοφοι λίαν ἀντιθέτων χαρακτήρων (d'un caractère bien différent). Ὁ μὲν πρῶτος ἐγέλα διὰ τὴν μωρίαν (la folie) τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ ἕτερος (et l'autre) ἔκλαιε δι' αὐτήν. Ἀμφότεροι δ' εἶχον δίκαιον, διότι ἡ μωρία τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀξία γέλωτος καὶ δακρύων (car les folies des hommes méritent qu'on en rie et qu'on en pleure).

ΘΕΜΑ 235.

Εἴδετε τὴν ἐξαδέλφην σας; — Μάλιστα, εἶναι πολλὰ καλὴ κόρη, ἥτις γράφει καλῶς καὶ ἀναγινώσκει ἔτι καλήτερα τὴν Γαλλικήν· διὰ τοῦτο (c'est pourquoi) ἀγαπᾶται καὶ τιμᾶται ὑπὸ πάντων. — Ὁ δὲ ἀδελφός της τί κάμνει;—Μὴ μὲ ὁμιλῆτε περὶ αὐτοῦ, εἶναι κακόπαιδον (c'est un méchant garçon), τὸ ὁποῖον γράφει πάντοτε κακῶς τὴν Γαλλικήν, καὶ ὁμιλεῖ αὐτὴν ἔτι χειρότερα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀγαπᾶται ἀπὸ κανένα. Ἀγαπᾷ πολὺ τὰ καλὰ φαγητά, ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷ τὰ βιβλία. Ἐνίοτε πλαγιάζει ἡμέραν μεσημέριον, λέγων ὅτι ἀσθενεῖ (et se dit malade)· ἀλλ' ὅταν καθήμεθα νὰ φάγωμεν, συνήθως γίνεται καλά (il est ordinairement rétabli). Μέλλει νὰ σπουδάσῃ τὴν ἰατρικὴν (la médecine), ἀλλὰ δὲν ἔχει καμμίαν κλίσιν δι' αὐτήν (aucune envie). Ὁμιλεῖ σχεδὸν πάντοτε περὶ τῶν σκύλων του, τοὺς ὁποίους ἀγαπᾷ περιπαθῶς (passionnément)· δι' ὃ λυπεῖται ὁ πατήρ του καθ' ὑπερβολήν (extrêmement). Αὐτὸς ὁ μωρὸς νέος (le jeune imbécile, ὁ χαμένος), εἶπεν ἐσχάτως εἰς τὴν ἀδελφήν του· « Θὰ καταγραφῶ στρατιώτης, ἅμα κηρυχθῇ ἡ εἰρήνη (la paix sera publiée). »

Ὁ ἀγαπητός μου πατὴρ καὶ ἡ ἀγαπητή μου μήτηρ ἐγευμάτισαν χθὲς μετά τινων φίλων εἰς τοῦ (au) Βασιλέως τῆς Ἱσπανίας (ὄνομα ξενοδοχείου).—Διατί ὁμιλεῖτε πάντοτε Ἑλληνικὰ καὶ οὐδέποτε Γαλλικά;—Διότι εἶμαι πολὺ δειλός.—Ἀστειεύεσθε, γίνεταί ποτε νὰ ἦναι δειλὸς ὁ Ἕλλην (est-ce qu'un Grec est jamais timide);—Ἔχω πολλὴν ὄρεξιν (grand appétit), δότε μοι τίποτε καλὸν νὰ φάγω.—Ἔχετε χρήματα;—Ὄχι, Κύριε.—Δὲν ἔχω λοιπὸν φαγητὸν διὰ σᾶς (alors je n'ai rien à manger pour vous).— Δὲν μοὶ δίδετε ἐπὶ πιστώσει; σᾶς ἐγγυῶμαι μὲ τὴν τιμήν μου (j'engage mon honneur).—Αὐτὸ εἶναι πολλὰ ὀλίγον.—Τί (comment), Κύριε!

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΟΗ'. LEÇON LXXVIII.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΕΣΤΩΤΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς Ὑποτακτικῆς οὐδεμίαν παρέχει δυσκολίαν, καθότι πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ ἐγκλίσει ταύτῃ ἔχουσι τὰς καταλήξεις ὁμοίας. Ὁ Ἐνεστὼς (ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἐκτεθησομένων ἀλούθως) σχηματίζεται ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς Μετοχῆς, τροπῇ τῆς καταλήξεως ant εἰς e ἄφωνον διὰ τὸ πρῶτον καὶ τρίτον ἑνικὸν πρόσωπον, εἰς es διὰ τὸ δεύτερον, εἰς ent διὰ τὸ τρίτον πληθυντικόν. Τὸ δὲ πρῶτον καὶ δεύτερον πληθυντικὸν πρόσωπον εἶναι ὅμοια τοῦ παρατατικοῦ· ἑπομένως ὁ ἡ κατάληξις τοῦ Ἐνεστῶτος τῆς Ὑποτακτικῆς εἶναι·

e, es, e, ions, iez, ent.

ΟΜΙΛΩΝ.—Νὰ ὁμιλῶ, νὰ ὁμιλῇς, νὰ ὁμιλῇ, νὰ ὁμιλήσω κτλ.
Νὰ ὁμιλῶμεν, νὰ ὁμιλῆτε, νὰ ὁμιλῶσιν, ἢ νὰ ὁμιλήσωμεν κτλ.

PARLANT.—Que je parle, que tu parles, qu'il (elle) parle.
Que nous parlions, que vous parliez, qu'ils (elles) parlent.

ΤΕΛΕΙΟΝΩΝ. Νὰ τελειόνω, νὰ τελειόνῃς, νὰ τελειόνῃ, ἢ -ώσω.
Νὰ τελειόνωμεν, νὰ τελειόνητε, νὰ τελειόνωσιν, ἢ -ώσωμεν κτλ.

FINISSANT.—Que je finisse, que tu finisses, qu'il (elle) finisse.
Que nous finissions, que vous finissiez, qu'ils (elles) finissent.

ΕΞΕΥΡΩΝ.—Νὰ ἐξεύρω, νὰ ἐξεύρῃς, νὰ ἐξεύρῃ, ἢ νὰ μάθω κτλ.
Νὰ ἐξεύρωμεν, νὰ ἐξεύρητε, νὰ ἐξεύρωσιν, ἢ νὰ μάθωμεν κτλ.

SACHANT.—Que je sache, que tu saches, qu'il (elle) sache.
Que nous sachions, que vous sachiez, qu'ils (elles) sachent.

ΑΠΟΔΙΔΩΝ.—Νὰ ἀποδίδω, νὰ ἀποδίδῃς, νὰ ἀποδίδῃ, ἢ -ώσω.
Νὰ ἀποδίδωμεν, νὰ ἀποδίδητε, νὰ ἀποδίδωσιν, ἢ νὰ -ώσωμεν κτλ.

RENDANT.—Que je rende, que tu rendes, qu'il (elle) rende.
Que nous rendions, que vous rendiez, qu'ils (elles) rendent.

Παρατ. ρκθ'. Τὰ τρίτα πρόσωπα τῆς προστακτικῆς οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ αὐτὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ὑποτακτικῆς, προσακτικῶς λαμβανόμενα.

Ἐξαιρέσεις περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Ἐνεστῶτος τῆς Ὑποτακτικῆς.

ALLANT, ἀπιὼν, ὑπάγων.— Que j'*aille*, que tu *ailles*, qu'il *aille*, que nous allions, que vous alliez, qu'ils *aillent*.

TENANT, κρατῶν. — Que je *tienne*, que tu *tiennes*, qu'il *tienne*, que nous tenions, que vous teniez, qu'ils *tiennent*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οὕτω καὶ πάντα τὰ ἐκ τοῦ tenir σύνθετα, οἷον obtenir, κτᾶσθαι, ἐπιτυγχάνειν, ἀπολαμβάνειν· contenir, περιέχειν κτλ.

VENANT, ἐρχόμενος.—Que je *vienne*, que tu *viennes*, qu'il *vienne*, que nous venions, que vous veniez, qu'ils *viennent*.

Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ venir, οἷον revenir, ἐπανέρχεσθαι, devenir, γίνεσθαι.

ACQUÉRANT, κτώμενος. — Que j'*acquière*, que tu *acquières*, qu'il *acquière*, que nous acquérions, que vous acquériez, qu'ils *acquièrent*.

MOURANT, ἀποθνήσκων.—Que je *meure*, que tu *meures*, qu'il *meure*, que nous mourions, que vous mouriez, qu'ils *meurent*.

RECEVANT, δεχόμενος.—Que je *reçoive*, que tu *reçoives*, qu'il *reçoive*, que nous recevions, que vous receviez, qu'ils *reçoivent*.

Οὕτω καὶ πάντα τὰ εἰς evoir λήγοντα, οἷον apercevoir, παραττηρεῖν.

POUVANT, δυνάμενος. — Que je *puisse*, que tu *puisses*, qu'il *puisse*, que nous *puissions*, que vous *puissiez*, qu'ils *puissent*.

VALANT, ἀξίζων.—Que je *vaille*, que tu *vailles*, qu'il *vaille*, que nous valions, que vous valiez, qu'ils *vaillent* (*).

MOUVANT, κινῶν.—Que je *meuve*, que tu *meuves*, qu'il *meuve*, que nous mouvions, que vous mouviez, qu'ils *meuvent*.

AYANT, ἔχων.— Que j'aie, que tu aies, qu'il *ait*, que nous *ayions*, que vous *ayez*, qu'ils *aient*.

VOULANT, θέλων.— Que je *veuille*, que tu *veuilles*, qu'ils *veuille*, que nous voulions, que vous vouliez, qu'ils *veuillent*.

ÉTANT, ὤν. — Que je *sois*, que tu *sois*, qu'il *soit*, que nous *soyons*, que vous *soyez*, qu'ils *soient*.

BUVANT, πίνων.—Que je *boive*, que tu *boives*, qu'il *boive*, que nous buvions, que vous buviez, qu'ils *boivent*.

FAISANT, κάμνων.—Que je *fasse*, que tu *fasses*, qu'il *fasse*, que nous *fassions*, que vous *fassiez*, qu'ils *fassent*.

PRENANT, λαμβάνων.—Que je *prenne*, que tu *prennes*, qu'il *prenne*, que nous prenions, que vous preniez, qu'ils *prennent*.

Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ prendre, ὡς apprendre, μανθάνειν· comprendre, καταλαμβάνειν· entreprendre, ἐπιχειρεῖν· se méprendre, λανθάνεσθαι· reprendre, ἀναλαμβάνειν κτλ.

(*) Τὸ ἐκ τοῦ valoir σύνθ. prévaloir, ὑπερισχύειν, εἶναι ὁμαλὸν ἐν τῷ ἐνεστῶτι τῆς Ὑποτακτικῆς, σχηματιζόμενον οὕτω· que je prévale, que tu prévales, qu'il prévale, que nous prévalions, que vous prévaliez, qu'ils prévalent.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. ρλ'. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω καταλόγου τῶν ἐξαιρέσεων παρατηρεῖται ὅτι τὰ ῥήματα aller, tenir, venir, acquérir, mourir, recevoir, valoir, mouvoir, vouloir, boire καὶ prendre σχηματίζουσιν ὁμαλῶς ἐκ τῆς Ἐνεργητικῆς Μετοχῆς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πληθυντικὸν πρόσωπον, τὸ δ' avoir, τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἑνικόν, ὅθεν καὶ πλαγίοις ἐσημειώθησαν γράμμασι πάντα τὰ ἐκτρεπόμενα πρόσωπα ἐκ τοῦ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Ἐνεστῶτος τῆς Ὑποτακτικῆς προεκτεθέντος κανόνος.

Σημειώσεις περὶ τῆς χρήσεως τοῦ Ἐνεστῶτος τῆς Ὑποτακτικῆς παρὰ Γάλλοις.

Σημείωσις Α'. Ἡ Ὑποτακτικὴ τῶν Γάλλων ἔχει μεγάλην σχέσιν πρὸς τὴν ἡμετέραν, ἐκφραζομένην διὰ τοῦ νά. Ἀπαιτεῖται δὲ πάντοτε Ὑποτακτικὴ μετὰ τὰ ἑξῆς ἀπρόσωπα (προηγουμένου αὐτῆς τοῦ συνδέσμου que) οἷον·

Πρέπει νὰ...	Il faut que...
Εἶναι ἀνάγκη (Ἐπάναγκες) νὰ...	Il est nécessaire que...
Εἶναι χρεία νὰ...	
Εἶναι λυπηρὸν νὰ...	Il est fâcheux que...
Εἶναι δίκαιον νὰ...	Il est juste que...
Εἶναι ἄδικον νὰ...	Il est injuste que...
Εἶναι πρέπον, ἢ κατάλληλον νὰ...	Il est à propos que...
Εἶναι παράξοξον ὅτι...	Il est surprenant que...
Συμφέρει, ἢ ἁρμόζει νὰ...	Il convient que...
Εἶναι καιρὸς νὰ...	Il est temps que...
Συμφέρει, ἢ εἶναι οὐσιῶδες νὰ...	Il importe ἢ il est important que...
Ἀρκεῖ νὰ...	Il suffit que...
Εἶναι ἐπιθυμητὸν νὰ...	Il est à désirer que...
Εἶναι εὐχῆς ἔργον νὰ...	Il est à souhaiter que...
Φαίνεται ὅτι...	Il semble que... (*)
Εἶναι δυνατὸν ὅτι...	Il est possible que...
Εἶναι καλήτερον νὰ...	Il vaut mieux que...
Εἶναι προτιμότερον νὰ...	

Παραδείγματα.

Πρέπει νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ κάμητε τοῦτο. — Il faut que vous *ayez* la bonté de faire cela.

(*) Τὸ il semble (φαίνεται) ἀπαιτεῖ ὁριστικὴν ὅταν συντάσσηται μετὰ προσωπικῆς ἀντωνυμίας, οἷον, il me semble, μοὶ φαίνεται, il te semble, σοὶ φαίνεται, il lui semble, τῷ ἢ τῇ φαίνεται· il nous semble, μᾶς φαίνε.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πρέπει νὰ εὑρεθῆτε ἐδῶ ἐνωρίς.	Il faut que vous *soyez* ici de bonne heure.
Πρέπει νὰ κάμητε τοῦτο.	Il faut que vous *fassiez* cela.
Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχῃ τις χρήματα.	Il est nécessaire qu'on *ait* de l'argent.
Ἐπάναγκες νὰ ὑπάγω ἐκεῖ ἐγὼ ὁ ἴδιος.	Il est nécessaire que j'y *aille* moi-même.
Πρέπει νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἀγοράν.	Il faut que j'*aille* au marché.
Πρέπει νὰ ἀπέλθω.	Il faut que je m'*en aille*.
Εἶναι δίκαιον νὰ τιμωρηθῆτε.	Il est juste que vous *soyez* puni.
Ἀρκεῖ ὅτι ἐξεύρετε τοῦτο.	Il suffit que vous *sachiez* cela.
Εἶναι καιρὸς νὰ ἀναχωρήσητε.	Il est temps que vous *partiez*.
Πρέπει νὰ πωλήσωμεν ἀμέσως τὰς πραγματείας μας.	Il faut que nous *vendions* nos marchandises tout de suite.
Τί πρέπει νὰ εἴπω;	Que faut-il que je *dise*?
Εἶναι οὐσιῶδες νὰ γίνῃ τοῦτο.	Il importe que cela se *fasse*.
Εἶναι πρέπον ν' ἀναχωρήσωμεν.	Il est à propos que nous *partions*.
Εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν ἐξοχήν.	Il est à souhaiter que tu *ailles* à la campagne.
Εἶναι ἐπιθυμητὸν νὰ ἐπιστρέψῃς ταχέως.	Il est à désirer que tu *revienes* promptement.
Φαίνεται ὅτι εἶσθε θυμωμένος.	Il semble que vous *soyez* fâché.
Εἶναι ἀνάγκη νὰ τελειώσω σήμερον.	Il est nécessaire que je *finisse* aujourd'hui.
Ἐνδεχόμενον νὰ μὴν ὑπάγῃς εἰμὴ αὔριον.	Il est possible que tu n'*ailles* que demain.
Ἀρκεῖ ὅτι εἶσθε εὐχαριστημένος.	Il suffit que vous *soyez* content
Εἶναι καλήτερον νὰ φθάσωμεν σήμερον τὸ πρωΐ.	Il vaut mieux que nous *soyons* arrivés ce matin.

Παρατ. ρ.α'. Ὅταν τὸ ἀπρόσωπον *il est* συνοδεύηται ὑπὸ ἐπιθέτου δηλοῦντος *ἐνάργειαν*, *βεβαιότητα* ἢ *πιθανότητα*, ὡς *clair*, δῆλος· *certain*, βέβαιος· *vrai*, ἀληθής· *probable*, πιθανός κτλ. ἀπαιτεῖ τὸ ἑπόμενον ῥῆμα καθ' ὁριστικὴν, ὅταν ἦναι καταφατικὸν, καθ' ὑποτακτικὴν δὲ ὅταν ἦναι ἐρωτηματικὸν, ἢ ἀρνητικὸν, ἢ ὅταν λαμβάνηται ὑποθετικῶς, οἷον·

Εἶναι βέβαιον ὅτι ἔχετε ἄδικον.	Ὁρις. Il est certain que vous *avez tort*.
Δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι ἔχετε ἄδικον.	Ὑποτ. Il n'est pas certain que *vous ayez raison*.
Εἶναι πιθανὸν ὅτι θὰ τὸ κάμῃ.	Ὁρις. Il est probable qu'il le fera.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εἶναι πιθανὸν ὅτι θὰ τὸ κάμῃ;	Ὑποτ. Est-il probable qu'il *le fasse?*
Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἶναι ἱκανὸς δι' αὐτό.	Ὁριϛ. Il est vrai qu'il *en est* capable.
Ἂν ἦτον ἀληθὲς ὅτι ἦτον ἱκανὸς δι' αὐτό.	Ὑποτ. S'il était vrai qu'il en fût capable.

Σημείωσις Β'. Τίθεται πρὸς τούτοις ἡ Ὑποτακτικὴ μετὰ τὰ ῥήματα τὰ σημαίνοντα ἀμφιβολίαν, ἐπιθυμίαν, προσταγὴν, διαταγὴν, φόβον, ἄγνοιαν, ἀπελπισίαν, παράπονον ἢ οἱανδήποτε διάθεσιν τῆς ψυχῆς, ὡς·

Aimer,	ἀγαπᾶν.	Nier,	ἀρνεῖσθαι.
Aimer mieux,	προτιμᾶν.	Ordonner,	διατάττειν.
Approuver,	ἐπιδοκιμάζειν.	Permettre,	ἐπιτρέπειν.
Appréhender,	φοβεῖσθαι (*).	Préférer,	προτιμᾶν.
Attendre,	προσμένειν.	Prendre garde,	προφυλάττεσθαι.
Avoir peur,	φοβεῖσθαι.	Prier,	παρακαλεῖν.
Commander,	κελεύειν (**).	Regretter,	λυπεῖσθαι.
Consentir*,	συγκατανεύειν.	S'étonner,	ἐκπλήττεσθαι.
Craindre*,	φοβεῖσθαι.	Se plaindre,*	παραπονεῖσθαι.
Défendre,	κωλύειν, ἐμποδίζειν.	Se réjouir,	χαίρειν.
		Souffrir,	πάσχειν.
Désapprouver,	ἀποδοκιμάζειν.	Souhaiter,	εὔχεσθαι.
Désirer,	ἐπιθυμεῖν.	Supposer,	ὑποθέτειν, εἰκάζειν.
Douter,	ἀμφιβάλλειν.		
Empêcher,	ἐμποδίζειν.	Trembler,	τρέμειν.
Être au désespoir.	ἀπελπίζεσθαι.	Trouver bon,	ἐπιδοκιμάζειν(***)
		Trouver mauvais.	ἀποδοκιμάζειν, εὑρίσκειν κακόν.
Exiger,	ἀπαιτεῖν.		
Mériter,	ἀξίζειν, εἶναι ἄξιον.	Vouloir.	βούλεσθαι, θέλειν.

Παραδείγματα.

Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιτύχητε.	Je désire que vous *réussissiez.*
Ἐπιθυμῶ νὰ τὸ κάμητε εὐθύς.	Je désire que vous le *fassiez* sur-le-champ.
Ἀμφιβάλλω ἂν ἔφθασε.	Je doute qu'il *soit* arrivé.

(*) Ὑποπτεύειν. (**) Προστάττειν. (***) Ἐγκρίνειν, εὑρίσκειν καλόν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θέλω νὰ μὲ ὑπακούωσιν.	Je veux qu'on m'*obéisse*.
Εὔχομαι νὰ τὸ εἴπωσιν εἰς αὐτόν.	Je souhaite qu'on le lui *dise*.
Θέλει νὰ ὑπομένω.	Il veut que j'*aie* patience.
Ἀμφιβάλλω ἂν ἦναι εἰς τὴν οἰκίαν.	Je doute qu'il *soit* à la maison.
Φοβοῦμαι μὴ ἔχωμεν καταιγίδα.	Je crains que nous n'*ayons* un orage.
Φοβοῦμαι μὴ βρέξῃ ἀπόψε.	Je crains qu'il ne *pleuve* ce soir.
Ἀρνεῖται ὅτι τὸ ἔπραξε.	Il nie qu'il l'*ait* fait.
Παραπονεῖται ὅτι τὸν μετεχειρίσθητε κακῶς.	Il se plaint que vous l'*ayez* maltraité.
Λυποῦμαι τὰ μέγιστα (εἶμαι εἰς ἀπελπισίαν), διότι τὸ ἐκάμετε.	Je suis au désespoir que vous l'*ayez* fait.
Λυποῦμαι ὅτι ἠναγκάσθητε νὰ περιμένητε.	Je regrette que vous *ayez* été obligé d'attendre.
Θὰ συγκατανεύσητε εἰς τὸ νὰ μὴν ὑπάγω (ἐκεῖ).	Vous trouverez bon que je n'y *aille* pas.
Ἐθεώρησε κακὸν τὸ ὅτι τὸ εἴπατε.	Il a trouvé mauvais que vous l'*ayez* dit.
Τί θέλετε νὰ ἀγοράσωσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι;	Que voulez-vous que ces hommes *achètent*?
Τί θέλετε νὰ ἀποκριθῇ;	Que voulez-vous qu'il *réponde*?
Περιμένετε νὰ σᾶς χαρίσῃ τὰς πραγματείας του, ἢ νὰ σᾶς δώσῃ τὰς πραγματείας του διὰ τίποτε;	Vous attendez-vous à ce qu'il vous *donne* ses marchandises pour rien?
Τί θέλετε νὰ πίω;	Que voulez-vous que je *boive*?

Παρατ. ρλϐ'. Πάντα τὰ ῥήματα τὰ σημαίνοντα τὰς νοητικὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς ἀπαιτοῦσι τὴν μὲν ὁριστικὴν τιθέμενα καταφατικῶς, τὴν δὲ ὑποτακτικὴν ὅταν ταῦτα βάλλωνται ἐρωτηματικῶς ἢ ἀρνητικῶς, ἢ καὶ ὅταν προηγῆται αὐτῶν ὁ σύνδεσμος si (ἂν, ἐὰν)· οἷον, τὰ ἀκόλουθα ῥήματα·

Affirmer,	καταφάσκειν (*).	**Déclarer,**	ἀποφαίνεσθαι.
Assurer,	διαϐεϐαιοῦν.	**Dire*,**	λέγειν.
Apercevoir,	παρατηρεῖν(**).	**Espérer,**	ἐλπίζειν.
Avouer,	ὁμολογεῖν.	**Juger,**	κρίνειν.
Conclure*,	συμπεραίνειν.	**Jurer,**	ὀμνύειν.
Convenir*,	συμφωνεῖν.	**Maintenir*,**	ὑποστηρίζειν.
Croire*,	πιστεύειν.	**Oublier,**	λησμονεῖν.

(*) Βεϐαιοῦν. (**) Κατανοεῖν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Penser,	διανοεῖσθαι (*).	Savoir*,	ἐξεύρειν (**).
Prédire*,	προλέγειν.	Songer,	ὀνειρεύεσθαι.
Prévoir*,	προβλέπειν.	Soutenir*,	ὑποστηρίζειν.
Promettre*,	ὑπισχνεῖσθαι.	Supposer,	ὑποθέτειν, εἰκάζειν.
Publier,	δημοσιεύειν.	Voir*,	βλέπειν.

Παραδείγματα.

Πιστεύω ὅτι ἔχει δίκαιον. Ὁρις. Je crois qu'il a raison.

Πιστεύετε ὅτι ἀξίζει ὁ ἵππος οὗτος τριακόσια φράγκα; Ὑποτ. Croyez-vous que ce cheval *vaille* trois cents francs?

Δὲν πιστεύω ὅτι ἀξίζει τριακόσια φράγκα. Ὑποτ. Je ne crois pas qu'il *vaille* trois cents francs.

Ἐλπίζω ὅτι θὰ ἔλθῃ. Ὁρις. J'espère qu'il viendra.

Ἐλπίζετε ὅτι θὰ (ἤ νὰ) ἔλθῃ; Ὑποτ. Espérez-vous qu'il *vienne*?

Στοχάζομαι ὅτι τὸ ἔκαμε. Ὁρις. Je pense qu'il l'*a fait*.

Στοχάζεσθε ὅτι τὸ ἔκαμε; Ὑποτ. Pensez-vous qu'il l'*ait fait*?

Ἂν φρονῆτε ὅτι θὰ κάμῃ καλὸν καιρὸν, ἂς ἀναχωρήσωμεν διὰ τὴν ἐξοχήν. Si vous pensez qu'il *fasse* beau temps, partons pour la campagne.

Παρατ. ρλγ'. Τὰ φόβου σημαντικὰ ῥήματα, ὡς τὸ *craindre*, φοβεῖσθαι, *avoir peur*, δειλιᾷν, ἀπαιτοῦσι τὴν ὑποτακτικὴν μετὰ τοῦ *ne* πρὸ αὐτῆς, ὅταν ταῦτα τίθενται καταφατικῶς (***)· ἀλλ' ἐπὶ ἀρνήσει τοὐναντίον ταῦτα τιθέμενα λαμβάνουσι τὴν ὑποτακτικὴν, ἄνευ τοῦ *ne*, οἷον·

Φοβοῦμαι μὴ ἔλθωσι. Je crains qu'ils *ne viennent*.

Φοβοῦμαι μὴ ὁμιλήσητε περὶ ἐμοῦ. J'ai peur que vous *ne parliez* de moi.

Φοβεῖται μὴ ὁμιλήσητε περὶ αὐτοῦ. Il craint que vous *n'en parliez*.

Δὲν φοβοῦμαι μὴ ἔλθῃ ὁ ἄνθρωπος. Je n'ai pas peur que l'homme *vienne*.

Παρατ. ρλδ'. Τὰ ῥήματα *douter*, ἀμφιβάλλειν, καὶ *nier*, ἀρνεῖσθαι, ἀπαιτοῦσι τὴν ὑποτακτικὴν μετὰ τοῦ *ne* πρὸ αὐτῆς, ὅταν τίθενται ἀρνητικῶς. Παρ. Χαρ.

(*) Σκέπτεσθαι. (**) Γιγνώσκειν. (***) Ἐξαιρεῖται ὅταν ἡ φράσις ἦναι ἐρωτηματικὴ, ἢ ὅταν προηγῆται αὐτῆς ὁ σύνδ. si, οἷον craignez-vous de l'offenser? φοβεῖσθε μὴ τὸν πειράξητε; Si je craignais que vous le fassiez, ἂν ἐφοβούμην ὅτι ἠθέλετε τὸ κάμει.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μὴ ἀμφιβάλλητε ὅτι θὰ ἦμαι πάντοτε φίλος σας. — Ne doutez pas que je *ne sois* toujours votre ami.

Δὲν ἀρνεῖται ὅτι τὸ ἐκάμετε. — Il *ne* nie pas que vous *ne* l'ayez fait.

Σημείωσις Γ'. Λαμβάνουσι πρὸς τούτοις τὴν ὑποτακτικὴν ἐπίθετα ἢ μετοχαὶ ὧν προηγεῖται ἓν ἐκ τῶν ῥημάτων *être**, εἶναι· *paraître**, ἢ *sembler*, φαίνεσθαι. Τινὰ δὲ τῶν τοιούτων ἐπιθέτων ἢ μετοχῶν εἰσὶ τὰ,

Affligé, τεθλιμμένος.	Enchanté, περιχαρής.
Bien-aise, χαίρων.	Etonné, ἀπορῶν, ἐκπεπληγμένος.
Charmé, γοητευμένος, ὑπερχαίρων.	Fâché, λυπημένος.
Content, εὐχαριστημένος.	Surpris, ἐκπεπληγμένος.

Παραδείγματα.

Λυποῦμαι ὅτι ἀσθενεῖ.	Je suis *fâché* qu'elle *soit* malade.
Χαίρω πολὺ ὅτι εἶσθε ἐδῶ.	Je suis *charmé* que vous *soyez* ici.
Χαίρω ὅτι ἔλαβε τὰ χρήματά του.	Je suis *bien aise* qu'il *ait eu* (παρακείμ. ὑποτ.) son argent.
Λυπεῖται ὅτι εἶσθε φίλος μου.	Elle est *fâchée* que vous *soyez* mon ami.
Ἀπορῶ ὅτι δὲν εἶσθε προσεκτικώτερος.	Je suis *étonné* que vous *ne soyez* pas plus attentif.
Χαίρω τὰ μέγιστα ὅτι ἀνέλαβεν ἡ ἀδελφή σας.	Je suis *enchanté* que votre sœur *soit* rétablie.
Ὁ πατήρ σας εἶναι περίλυπος, διότι μένετε ὀπίσω εἰς τὰ μαθήματά σας (χάνετε τὰ...).	Votre père est *affligé* que vous *manquiez* vos leçons.

Ἐν τῇ περιστάσει δὲ ταύτῃ δύναταί τις νὰ μεταχειρισθῇ τὴν γενικὴν *de ce*, ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ ἔπηται ἡ ὁριστική· οἷον·

Χαίρω πολὺ ὅτι εἶσθε ἐδῶ.	Je suis charmé *de ce* que vous êtes ici.
Χαίρει ὅτι ἐλάβετε τὰ χρήματά σας.	Il est bien aise *de ce* que vous avez eu votre argent.

ΘΕΜΑ 236.

Θέλετε νὰ μοὶ διηγηθῆτε (raconter) τίποτε; — Τί θέλετε νὰ σᾶς διηγηθῶ; — Μικρόν τι ἀνέκδοτον, ἂν θέλητε. — Μίαν φορὰν (un jour) παιδάριόν τι (un petit garçon, παιδάκιον) ἐζήτει κεράς ἐνῷ ἐκάθητο εἰς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τὴν τράπεζαν, ὁ δὲ πατήρ του εἶπεν εἰς αὐτὸ ὅτι δὲν ἦτο πρέπον (n'était pas honnête) νὰ ζητῇ, (καὶ) ὅτι ἔπρεπε νὰ περιμένῃ νὰ τῷ δώσωσι (qu'on lui en donnât (*)), τὸ δυσυχὲς (ce pauvre, τὸ καϋμένον) παιδάριον βλέπον ὅτι ὅλοι ἔτρωγον, καὶ ὅτι δὲν ἔδιδον εἰς αὐτὸ τίποτε εἶπεν εἰς τὸν πατέρα του. « Ἀγαπητέ μοι πάτερ, δώσατέ μοι, ἂν ἀγαπᾶτε, ὀλίγον ἅλας ». « Τί θὰ τὸ κάμῃς (qu'en veux-tu faire); » ἠρώτησεν ὁ πατήρ. — « Θὰ τὸ φάγω (c'est pour le manger) μὲ τὸ κρέας τὸ ὁποῖον θὰ μοὶ δώσητε, » ἀπεκρίθη (répliqua) τὸ παιδίον. Πάντες ἐθαύμασαν (admirer) τὸ πνεῦμα τοῦ παιδίου, καὶ ὁ πατήρ του παρατηρήσας ὅτι δὲν εἶχε τίποτε, τῷ ἔδωκε χωρὶς αὐτὸ νὰ ζητήσῃ. — Τίς ἦτον ὁ ὁποῖος ἐζήτησε κρέας ἐνῷ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν; — Ἦτον ὁ υἱὸς τινὸς τῶν φίλων μου. — Διατί ἐζήτησε κρέας; — Ἐζήτησε διότι εἶχε καλὴν ὄρεξιν. — Διατί δὲν τῷ ἔδωκεν ὁ πατήρ του ἀμέσως; — Διότι ἐλησμόνησεν. — Ἔκαμεν ἄσχημα (eut-il tort) τὸ παιδάριον νὰ ζητήσῃ; — Ἔκαμεν ἄσχημα, διότι ἔπρεπε νὰ προσμείνῃ (il aurait dû attendre). — Διατί ἐζήτησεν ἅλας ἀπὸ τὸν πατέρα του; — Ἐζήτησεν ἅλας, διὰ νὰ παρατηρήσῃ ὁ πατήρ του (afin que son père s'aperçût) ὅτι δὲν εἶχε κρέας, καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ (et qu'il lui en donnât, παρατατικὸς τῆς ὑποτακτικῆς). — Θέλετε νὰ σᾶς εἴπω ἓν ἄλλο ἀνέκδοτον; — Θὰ μὲ ὑποχρεώσητε πολύ. — Ἄνθρωπός τις ἀγοράζων ἀπό τινα πραγματευτὴν (chez un marchand), ἔλεγεν εἰς αὐτόν. Μοῦ ζητεῖτε πολύ (trop)· δὲν ἔπρεπε νὰ πωλῆτε εἰς ἐμὲ τόσον ἀκριβά, ὅσον εἰς τοὺς ἄλλους, διότι ἐγὼ εἶμαι φίλος (puisque je suis ami de la maison). — Ὁ ἔμπορος ἀπεκρίθη· « Κύριε, πρέπει νὰ κερδήσωμεν τίποτε ἀπὸ (avec) τοὺς φίλους μας, διότι οἱ ἐχθροί μας δὲν θὰ ἔλθωσι ποτὲ εἰς τὸ κατάστημά μας (chez nous). »

ΘΕΜΑ 237.

Νέος τις ἡγεμὼν ἑπταετὴς (âgé de sept ans) ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων διὰ τὴν εὐφυΐαν του (à cause de son esprit). Εὑρισκομένου δὲ αὐτοῦ ἡμέραν τινὰ (se trouvant un jour) εἰς συναναστροφὴν μετὰ γέροντός τινος ἀξιωματικοῦ, παρετήρησεν οὗτος, ὁμιλῶν περὶ τοῦ νέου ἡγεμόνος, ὅτι ὅταν οἱ παῖδες ἔχωσι τόσον πνεῦμα εἰς τὴν παιδικὴν των ἡλικίαν (dans leurs premières années), ἔχουσι πολλὰ ὀλίγοι ὅταν ἡλικιωθῶσι (lorsqu'ils sont avancés en âge). « Λοιπὸν (en ce cas), εἶπεν ὁ νέος ἡγεμών, ὅστις τὸν ἤκουε, πρέπει καὶ ὑμεῖς νὰ εἴχετε πολὺ πνεῦμα (infiniment d'esprit) εἰς τὴν παιδικήν σας ἡλικίαν (dans votre enfance). »

(*) Παρατ. τῆς ὑποτακτικῆς. Ὅρα ἀκολούθως Μάθ. ΟΘ'.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἄγγλος τις ὅτε πρῶτον ἐπεσκέφθη τὴν Γαλλίαν (dans sa première visite en France), ἀπήντησεν εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Καλήτου (Calais) πολὺ μικρὸν παιδίον, τὸ ὁποῖον ὡμίλει τὴν Γαλλικὴν εὐχερῶς καὶ γλαφυρῶς (couramment et avec élégance)· — « Θεέ μου! εἶναι δυνατὸν, ἀνέκραξεν, ὡς καὶ τὰ παιδία (que même les enfants) ὁμιλοῦσιν ἐδῶ καθαρῶς (avec pureté) τὴν Γαλλικήν! »

Ἂς θηρεύωμεν (rechercher) τὴν φιλίαν τῶν καλῶν, καὶ ἂς ἀποφεύγωμεν (éviter) τὴν συναναστροφὴν τῶν κακῶν, διότι αἱ κακαὶ συναναστροφαὶ φθείρουσιν ἤθη χρηστά (car les mauvaises sociétés corrompent les bonnes mœurs). — Τί καιρὸς εἶναι σήμερον; — Χιονίζει ἀκαταπαύστως (toujours), καθὼς ἐχιόνιζε (καὶ) χθές· κατὰ τὰ φαινόμενα (et selon toute apparence) θὰ χιονίσῃ καὶ αὔριον. — Ἂς χιονίσῃ, ἤθελον νὰ χιονίζῃ (qu'il neigeât, παρατατικὸς τῆς ὑποτακτικῆς) ἔτι περισσότερον, διότι πάντοτε εἶμαι καλὰ, ὅταν ἦναι πολὺ κρύον. — Ἐγὼ δὲ εἶμαι πάντοτε καλὰ, ὅταν δὲν ἦναι οὔτε κρύον οὔτε ζέστη. — Φυσᾷ δυνατὰ (il fait trop de vent) σήμερον, καὶ θὰ κάμωμεν καλήτερα νὰ μένωμεν εἰς τὴν οἰκίαν. — Ὅπως καὶ ἂν ἦναι ὁ καιρὸς (quelque temps qu'il fasse), πρέπει νὰ ἐξέλθω, διότι ὑπεσχέθην νὰ εὑρεθῶ (d'être) εἰς τῆς ἀδελφῆς μου εἰς τὰς ἕνδεκα καὶ τέταρτον, καὶ πρέπει νὰ φυλάξω τὴν ὑπόσχεσίν μου (tenir parole).

ΜΑΘΗΜΑ ΟΘ'. LEÇON LXXIX.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ.

Ὁ Παρατατικὸς τῆς Ὑποτακτικῆς σχηματίζεται ἐκ τοῦ Παρῳχημένου Ὡρισμένου (Prétérit Défini), τροπῇ τῆς καταλήξεως *αι* εἰς *asse* διὰ τὴν πρώτην συζυγίαν, καὶ προσθέσει τῆς *se* διὰ τὰς λοιπὰς τρεῖς. Οὐδεμία δ' ἐξαίρεσις ὑπάρχει τοῦ κανόνος τούτου.

Ὡμίλησα. Je parlai. — Παρατ. Ὑποτακτικ. Νὰ ὡμίλουν.
Que je parlasse, que tu parlasses, qu'il parlât.
Que nous parlassions, que vous parlassiez, qu'ils parlassent.

Ἐτελείωσα. Je finis. Παρατ. Ὑποτ. Νὰ ἐτελείονον.
Que je finisse, que tu finisses, qu'il finît.
Que nous finissions, que vous finissiez, qu'il finissent.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔλαβον. Je reçus. Παρατ. Ὑποτ. Νὰ ἐλάμβανον.
Que je reçusse, que tu reçusses, qu'il reçût.
Que nous reçussions, que vous reçussiez, qu'ils reçussent.

Ἐπώλησα. Je vendis. Παρατ. Ὑποτακ. Νὰ ἐπώλουν.
Que je vendisse, que tu vendisses, qu'il vendît.
Que nous vendissions, que vous vendissiez, qu'ils vendissent.

Ὁ *Παρακείμενος* (ἢ ἀόριστος) καὶ ὁ *Ὑπερσυντελικὸς* τῆς Ὑποτακτικῆς σχηματίζονται ἀπαραλλάκτως ὡς οἱ τῆς Ὁριστικῆς, ἤτοι ὁ μὲν α'. συντίθεται ἐκ τοῦ Ἐνεστῶτος τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς Μετοχῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος, ὁ δὲ β'. ἐκ τοῦ Παρατατικοῦ τῆς Ὑποτακτικῆς καὶ τῆς Μετοχῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος, οἷον·

Νὰ ἀγαπήσω (ἤτοι νὰ ἔχω ἠγαπημένον).	Que j'aie aimé.
Νὰ ἔλθω.	Que je sois venu.
Νὰ εἶχον ἀγαπήσει.	Que j'eusse aimé.
Νὰ εἶχον ἔλθει.	Que je fusse venu.

Παρατ. ρλε'. Τοὺς παρῳχημένους χρόνους τῆς Ὑποτακτικῆς μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι, ὅταν τὰ ῥήματα ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται ἦναι Παρῳχημένου χρόνου ἢ Ὑποθετικοῦ.

Σημείωσις Δ'. — Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ὑποτακτικῆς. — Μετὰ τοὺς ἑξῆς συνδέσμους τὸ ῥῆμα τίθεται πάντοτε καθ' ὑποτακτικὴν ἔγκλισιν.

Afin que, ὅπως, ἵνα, διὰ νά.	Nonobstant que, μολονότι.
A moins que, ἄν.	Posé que, ὑποτιθεμένου ὅτι.
Au cas que, ἐὰν, ἄν.	Pour que, ὥστε, ἵνα, διὰ νά.
Avant que, πρὶν, ἢ πρὶν νά.	Pour peu que, ὅσον ὀλίγον καὶ ἄν.
Bien que, καίτοι, ἂν καὶ, μολονότι.	Pourvu que, ἀρκεῖ μόνον νά.
De crainte que, μὴ, μήπως.	Quoique, καίτοι, μολονότι, ἂν καί.
De peur que, μήπως, διὰ νὰ μή.	Sans que, ἄνευ, χωρὶς νά.
En cas que, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, ἄν.	Si peu que, ὅσον ὀλίγον καὶ ἄν.
Encore que, καίτοι, εἰ καί, ἂν καί.	Soit que, ἤ, εἴτε.
Jusqu'à ce que, μέχρις οὗ, ἕως οὗ.	Supposé que, ὑποτιθεμένου ὅτι,
Loin que, μακρὰν τοῦ νά.	ὑποθετέον ὅτι (*).
Non que, Non pas que, } ὄχι ὅτι.	

(*) Τὸ malgré que δύναται νὰ προστεθῇ εἰς τοὺς συνδέσμους τούτους. ἀλλὰ μόνον ὅταν λαμβάνηται μετὰ τοῦ en avoir εἰς τὰς ἑξῆς φράσεις. Mal-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παραδείγματα.

Θέλετε νὰ μεινητε ἐδῶ ἕως οὗ δυνηθῶ νὰ ἐξέλθω μαζῆ σας;
Θὰ ἐξέλθω πρὶν ἐπιστρέψῃ.
Ἂν εἴχετε ὅ,τι δὲν ἔχετε, θὰ ἦσθε πλούσιος.

Σᾶς στέλλω τὸ βιβλίον μου διὰ νὰ τὸ ἀναγνώσητε.
Ἂν δὲν τὴν συνοδεύσητε, δὲν θὰ ἐξέλθῃ.
Μολονότι εἶναι ὀκνηρὰ τὰ τέκνα σας, προοδεύουσι.
Μολονότι πολλοὶ ἰατροὶ μὲ ἐσυμβούλευσαν νὰ ὑπάγω εἴς τινα λουτρὰ, δὲν ἠθέλησα ὅμως νὰ τὸ κάμω.

Ὅσον ὀλίγον γνωστὸς καὶ ἂν ἦτό τις πρὸς ἄλλον, ἔπρεπε νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν φιλονεικίαν, καὶ νὰ κινδυνεύσῃ, ὡς ἂν ὠργίζετο ὁ ἴδιος.

Ὅπως καὶ ἂν ἦναι, ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ.
Μολονότι εἶναι τὸ ἀνάστημα κοντὴ καὶ δὲν φαίνεται ὡραία, οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι ἀξιαγάπητος.
Μολονότι αὕτη ἡ ὀσμὴ εἶναι δυσάρεστος, δὲν βλάπτει ὅμως τὴν ὑγείαν.
Δὲν ἤθελον νὰ τὴν ἔχω σύζυγον, ἂν καὶ ἦναι πλουσία καὶ πνευματώδης, διότι δὲν εἶναι καλῆς ψυχῆς.

Voulez-vous rester ici *jusqu'à ce que je puisse* sortir avec vous?
Je sortirai *avant qu'il* ne revienne.
En cas que vous eussiez ce que vous n'avez pas, vous seriez riche.
Je vous envoie mon livre, afin que vous le lisiez.
A moins que vous ne l'accompagniez, elle ne sortira pas.
Bien que vos enfants soient paresseux, ils font des progrès.
Quoique beaucoup *de* médecins m'ayent conseillé de fréquenter certains bains, je n'ai pourtant pas voulu le faire.

Pour peu qu'un homme fût connu d'un autre, il fallait qu'il entrât dans la dispute, et qu'il payât de sa personne, comme s'il avait été lui même en colère.

Quoiqu'il en soit.
Quoiqu'elle soit petite et qu'elle ait mauvaise mine, elle ne laisse pas d'être aimable.
Bien que cet odeur soit désagréable, il ne nuit pourtant à la santé.
Je ne la voudrais pas pour femme, quoiqu'elle soit riche, et qu'elle ait beaucoup d'esprit, parce qu'elle n'a pas bon cœur.

gré que j'en aie, que tu en aies qu'il en ait, κτλ. Malgrë que j'en eusse, que tu en eusses, κτλ. κτλ. χωρὶς νὰ θέλω, νὰ θέλῃς, νὰ θέλῃ, κτλ. Παρ. Χάρ. Il l'a fait malgré que j'en eusse, τὸ ἔκαμε χωρὶς νὰ ἤθελον (ἄνευ τῆς θελήσεώς μου)· il me faudra partir, malgré que j'en aie θὰ ἀναχωρήσω χωρὶς νὰ θέλω (ἀναγκάζομαι νὰ...).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Φθάνει μόνον νὰ ἦσθε φίλος μου, καὶ εὐχαριστοῦμαι.
Εἴτε δίκαιον ἔχετε εἴτε ἄδικον.

Pourvu que vous soyez de mes amis, je suis content.
Soit que vous ayez raison ou tort.

Ὀνομάζω καθαρῶς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους θέλω νὰ ὀνομάσω, πάντοτε ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπαινέσω τὴν ἀρετὴν ἢ τὴν ἀξίαν των· γράφω τὰ ὀνόματα αὐτῶν μὲ κεφαλαῖα γράμματα, ὥστε νὰ φαίνωνται καὶ μακρόθεν, καὶ ὁ ἀναγνώστης νὰ μὴ κινδυνεύῃ νὰ τοὺς παρίδῃ (χάσῃ).

Je nomme nettement les personnes que je veux nommer, toujours dans la vue de louer leur vertu ou leur mérite; j'écris leurs noms en lettres capitales, afin qu'on les voie de loin, et que le lecteur ne coure pas risque de les manquer.
(La Bruyère).

Ὁ Φιλοκτήτης ἐκ φύσεως ὡμίλει ὀλιγώτερον, ἀλλ' ἦτον ὁρμητικὸς, καὶ ὀλίγον ἂν ἠρεθίζετο ἡ ζωηρότης του, ἔλεγεν (διεκοίνου) ὅ,τι εἶχεν ἀποφασίσει νὰ φυλάττῃ ὡς μυστικόν.

Philocrète naturellement parlait moins, mais il était prompt, et, *si peu qu'on excitât* sa vivacité, on lui faisait dire ce qu'il avait résolu de taire.
(Fénelon).

Παραπ. ρλζ'. Σύνδεσμοί τινες ἀπαιτοῦσι τὴν ὁριστικὴν μὲν, ὅταν ἡ φράσις βεβαιοῖ θετικῶς ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος εἶναι ἢ μέλλει γενέσθαι, τὴν ὑποτακτικὴν δὲ, ὅταν τοῦτο δὲν ἦναι βέβαιον, ἢ ὅταν ἐκφράζηται ὡς ἐπιθυμητὸν μόνον. Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ἑξῆς·

De façon que; de sorte que.
De manière que; en sorte que.
Tellement que.
Sinon que.

Οὕτως, ὥστε.

Εἰμὴ ὅτι, παρ' ὅτι.

Φέρεσθε οὕτως, ὥστε ἀγαπᾶσθε ὑπὸ πάντων.

Ὁρισ. Vous vous conduisez *de façon que* vous êtes aimé de tout le monde.

Φέρθητε οὕτως, ὥστε νὰ ἀγαπᾶσθε.

Ὑποτ. Conduisez-vous *de façon que* vous soyez aimé.

Παραπ. ρλζ'. Ὁ σύνδεσμος *que*, τιθέμενος ἐν τῷ δευτέρῳ κώλῳ τῆς περιόδου πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως συνδέσμου τυγχάνοντος ἐν τῷ πρώτῳ, ἀπαιτεῖ τὴν ἔγκλισιν, ἣν συνήθως λαμβάνει ἡ λέξις ἀντὶ τῆς ὁποίας ἐτέθη.

Ἀφοῦ τὸν γνωρίζετε καὶ ἐγγυᾶσθε ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ὁρισ. Dès que vous le connaissez et que vous répondez de lui.

Ἂν δὲν προσέχητε καὶ δὲν ἐκτε-

Ὑποτ. A' moins que vous ne so-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λῆτε ταχτικῶς τὰ χρέη σας, δὲν θὰ μάθητε.

yez attentif et que vous ne fassiez régulièrement votre devoir, vous n'apprendrez pas.

Παρατ. ρλη'. Ἡ λέξις ***que***, τιθεμένη πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ ***si***, ἀπαιτεῖ τὴν ὑποτακτικήν· οἷον·

Ἂν ὁ φίλος σας ἦτον ἐδῶ καὶ ἤθελε νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ ἴδῃ.

Si votre ami était ici et *qu'il voulût* venir me voir.

Ἂν μὲ ἠγάπα καὶ ἐπεθύμει εἰλικρινῶς τὴν εὐτυχίαν μου.

S'il m'aimait et *qu'il désirât* sincèrement mon bonheur.

Ἂν τυχὸν ἔλθῃ τις καὶ δὲν ἤμαι εἰς τὴν οἰκίαν, στείλατε νὰ μὲ ζητήσητε.

Si quelqu'un venait et *que* je ne *fusse* pas à la maison, envoyez-moi chercher.

Ἂν σᾶς γράψῃ ὁ ἀδελφός σας καὶ ἦσθε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἐπιστολήν του, σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ τὴν δείξητε.

Si votre frère vous écrit et *que* vous *soyez* content de sa lettre, je vous prie de m'en faire part.

Παρατ. ρλθ'. Τίθεται ὑποτακτικὴ μετὰ τὸν σύνδεσμον ***que***, ὅταν οὗτος ἐπέχῃ τὸν τόπον διαφόρων συνδέσμων, ὡς τῶν ***afin que***, ***sioi que***, ***sans que***, ***avant que***, ***à moins que***, ***jusqu'à ce que***· οἷον·

Ἐπιμελοῦ (ἐνικ.) διὰ νὰ εὐχαριστῶνται οἱ γονεῖς σου.

Appliquez-vous *que* vos parents *soient* contents (τοῦ *que* ἀντικαθιστάντος νῦν τὸ *afin que*).

Εἴτε ἀναγινώσκω, εἴτε γράφω, πάντοτε μοῦ εὑρίσκουσι σφάλματα.

Que je lise ou *que j'écrive*, on y trouve toujours à redire (τοῦ *que* ἀντικαθιστάντος τὸ *soit que*).

Δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τίποτε χωρὶς νὰ τὸ μάθῃς.

Je ne puis rien dire *que* tu ne le *saches* (τοῦ *que* ἀντὶ τοῦ *sans que*).

Μὴν ἀρχίσητε πρὶν σᾶς δώσω εἴδησιν.

Ne commencez pas *que* je ne vous *avertisse* (τοῦ *que* ἀντὶ τοῦ *avant que*).

Δὲν τιμωρεῖται ποτὲ, ἂν δὲν ἦναι ἄξιος τιμωρίας.

Jamais on le ne punit *qu'il ne l'ait mérité* (τοῦ *que* ἀντὶ τοῦ *à moins que*).

Προσμείνατε ἕως οὗ ἐπιστρέψῃ ὁ πατήρ σας.

Attendez *que* votre père *revienne* (τοῦ *que* ἀντὶ τοῦ *jusqu'à ce que*).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 238.

Ὁ Κ. Τυρέννιος (M. de Turenne) οὐδέποτε ἤθελε νὰ ἀγοράσῃ τὸ ἐλάχιστον ἐπὶ πιστώσει ἀπὸ τοὺς πραγματευτὰς, « φοβούμενος, ἔλεγε, μὴ χάσωσι μέγα μέρος, ἂν συνέβαινε (en cas que) νὰ φονευθῇ εἰς τὴν μάχην (à la bataille). » Πάντες οἱ ἐργάται (un ouvrier) οἵτινες εἰργάζοντο εἰς τὴν οἰκίαν του, εἶχον διαταγὴν νὰ παρουσιάζωσι (d'apporter) τοὺς λογαριασμούς των (un mémoire), πρὶν ἐκστρατεύσῃ (se mettre* en campagne)· ἐπληρόνοντο δὲ τακτικῶς.

Δὲν θὰ σᾶς σέβωνται, ἂν δὲν ἀφήσητε (abandonner) τὴν κακὴν σχέσιν (compagnie), ἣν συνεδέσατε (fréquenter). — Δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ τελειώσητε τὸ ἔργον σας ἀπόψε, ἐκτὸς ἂν σᾶς βοηθήσω. — Θὰ σᾶς ἐκθέσω (expliquer) ἁπάσας τὰς δυσκολίας, διὰ νὰ μὴ ἀποθαρρυνθῆτε (décourager) εἰς τὴν ἐπιχείρησίν (une entreprise) σας. — Ὑποτεθέντος ὅτι ἐχάνετε τοὺς φίλους σας, τί θὰ ἀπεγίνεσθε; — Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν (en cas que) ἔχετε ἀνάγκην τῆς βοηθείας (assistance) μου, φωνάξετέ με (καὶ) θὰ σᾶς βοηθήσω. — Ὁ σώφρων καὶ συνετὸς ἄνθρωπος (un homme sage et prudent) ζῇ οἰκονομικῶς (avec économie) ἐν ὅσῳ (quand) εἶναι νέος, διὰ ν' ἀπολαύῃ τοῦ καρποῦ τῶν ἔργων του ὅταν γηράσῃ. — Φέρετε τὰ χρήματα ταῦτα εἰς τὸν Κ. Ν. διὰ νὰ ἐμπορέσῃ νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη (une dette) του. — Μοὶ δανείζετε τὰ χρήματα ταῦτα; — Δὲν θὰ σᾶς τὰ δανείσω, ἐκτὸς ἂν μοὶ ὑποσχεθῆτε νὰ μοὶ τὰ ἀποδώσητε ὅσον δύνασθε ταχύτερον. — Ἔφθασεν ὁ στρατηγός; — Ἔφθασε χθὲς τὸ πρωῒ εἰς τὸ στρατόπεδον (le camp) κεκμηκὼς (las) καὶ ἀπηυδημένος (harassé), ἀλλὰ πολὺ ἐγκαίρως (très à propos)· διέταξεν ἀμέσως (il donna de suite ses ordres) νὰ ἀρχίσωσι τὴν μάχην (pour engager l'action), ἂν καὶ δὲν εἶχεν ἀκόμη ὅλα του τὰ στρατεύματα (troupes). — Εἶναι αἱ ἀδελφαί σας εὐτυχεῖς; — Δὲν εἶναι, μολονότι εἶναι πλούσιαι, διότι δὲν εἶναι εὐχαριστημέναι. — Ἂν καὶ ἔχωσι καλὸν μνημονικὸν, τοῦτο δὲν ἀρκεῖ νὰ μάθωσιν ὁποιανδήποτε γλῶσσαν (quelque langue que ce soit), πρέπει νὰ κάμνωσι καλὴν χρῆσιν τῆς κρίσεώς (le jugement) των. — Ἰδέτε πόσον ἀξιαγάπητος εἶναι ἡ Κυρία αὕτη· μόλον ὅτι δὲν ἔχει κατάστασιν (de fortune), οὐχ ἧττον τὴν ἀγαπῶ. — Μοὶ δανείζετε τὸ βιολίον σας; — Σᾶς τὸ δανείζω (je vous le prêterai), ἀρκεῖ μόνον νὰ μοὶ τὸ ἀποδώσητε ἀπόψε. — Θὰ ἔλθῃ ἡ μήτηρ σας νὰ μὲ ἴδῃ; — Θὰ ἔλθῃ, φθάνει νὰ τῇ ὑποσχεθῆτε ὅτι θὰ τὴν ὑπάγητε εἰς τὴν συναυλίαν. — Δὲν θὰ παύσω νὰ ἐπίκημαι εἰς αὐτὴν (de l'importuner νὰ τὴν φορτόνωμαι), ἕως οὗ μὲ συγχωρήσῃ. — Δώσατέ μοι τὸ κονδυλομάχαιρον τοῦτο. — Σᾶς τὸ δίδω, φθάνει νὰ μὴ κάμητε κακὴν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

χρῆσιν αὐτοῦ. — Θὰ ὑπάγητε εἰς τὸ Λονδῖνον; — Πηγαίνω, φθάνει νὰ μὲ συντροφεύσητε (accompagner). Θὰ γράψω πάλιν (écrire*) εἰς τὸν ἀδελφόν σας ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν λάβῃ τὸ γράμμα μου (ma lettre).

ΘΕΜΑ 239.

Ποῦ ἦτε ἐν καιρῷ τῆς μάχης (pendant l'affaire); — Ἤμην κατάκοιτος (au lit) διὰ νὰ θεραπεύσω (ἡ δέσω, à faire panser) τὰς πληγάς (une blessure) μου. Εἴθε νὰ (plût à Dieu) εὑρισκόμην ἐκεῖ (que j'y eusse été), ἤθελον ἢ νὰ νικήσω (j'aurais voulu vaincre) ἢ νὰ χαθῶ (périr). — Ἀπεφύγομεν τὴν μάχην φοβούμενοι μήπως αἰχμαλωτισθῶμεν (que nous ne fussions pris), ἐπειδὴ αἱ δυνάμεις αὐτῶν (leurs forces) ἦσαν (étant) ἀνώτεραι (supérieures) τῶν (aux) ἰδικῶν μας. — Θεὸς φυλάξοι (à Dieu ne plaise, καθ' ὑποτακτικὴν) νὰ μεμφθῶ τὴν διαγωγὴν σας, ἀλλὰ αἱ ὑποθέσεις σας (vos affaires) δὲν θὰ ὑπάγωσι καθὼς πρέπει, ἂν δὲν τὰς κάμητε ὁ ἴδιος. — Θὰ ἀναχωρήσητε ταχέως; — Δὲν θὰ ἀναχωρήσω ἂν δὲν γευματίσω. — Διατί μοὶ εἴπετε ὅτι ἔφθασεν ὁ πατήρ μου, ἂν καὶ ἠξεύρετε τοὐναντίον; — Εἶσθε τόσον ὁρμητικὸς (prompt), ὥστε ἅμα σᾶς ἀντιτείνῃ τις ὀλίγον (pour peu qu'on vous contrarie), παραφέρεσθε (s'emporter) εἰς τὴν στιγμὴν (en un instant). Ἂν δὲν φθάσῃ σήμερον ὁ πατήρ σας, καὶ ἔχητε ἀνάγκην χρημάτων, σᾶς δανείζω (κατὰ μέλλοντα). — Σᾶς εἶμαι πολλὰ ὑπόχρεως. — Ἐκάματε τὰ χρέη σας; — Ἂν εἶχον καιρὸν καὶ δὲν ἀνησύχουν τοσοῦτον περὶ τῆς ἀφίξεως τοῦ πατρός μου, θὰ τὰ ἔκαμνον. — Ἂν μελετᾶτε καὶ ἦσθε προσεκτικὸς, σᾶς βεβαιῶ ὅτι θὰ μάθητε τὴν Γαλλικὴν εἰς πολλὰ ὀλίγον καιρόν. Ὁ θέλων νὰ διδάσκῃ τέχνην τινὰ πρέπει νὰ γνωρίζῃ αὐτὴν κατὰ βάθος (à fond), πρέπει νὰ δίδῃ περὶ αὐτῆς (il faut qu'il en donne) γνώσεις (la notion) ἀκριβεῖς (précise) καὶ ἐσκεμμένας (bien digérée), νὰ ἐντυπόνῃ αὐτὰς (il faut qu'il les fasse entrer) μίαν πρὸς μίαν εἰς τὸν νοῦν (dans l'esprit) τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πρὸ πάντων (surtout) νὰ μὴ παραφορτόνῃ (surcharger) τὸ μνημονικόν των, μὲ κανόνας ἀνωφελεῖς καὶ ἀσημάντους (insignifiante).

Ἀγαπητέ μοι φίλε, δανείσατέ μοι ἓν λουδοβίκιον (louis). — (Ἰδοὺ βρίστε, en voici) δύο ἀντὶ ἑνός. — Ὁπόσας χάριτας σᾶς χρεωστῶ (que d'obligations je vous ai)! Χαίρω πάντοτε ὅταν σᾶς βλέπω, καὶ εὑρίσκω τὴν εὐτυχίαν μου εἰς τὴν εὐτυχίαν σας. — Πωλεῖται (être à vendre) ἡ οἰκία αὕτη; — Θέλετε νὰ τὴν ἀγοράσητε; — Διατί ὄχι; — Διατί δὲν ὁμιλεῖ ἡ ἀδελφή σας; — Θὰ ὁμίλει, ἂν δὲν ἦτο πάντοτε τοσοῦτον ἀφῃρημένη (ἀπρόσεκτος, distraite). — Ἀγαπῶ τὰ ὡραῖα

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἀνέκδοτα, (διότι) νοστιμίζουσι (assaisonner ἀρτύειν) τὴν ὁμιλίαν (la conversation), καὶ τέρπουσι (amuser) πάντας. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ διηγηθῆτε μερικά. — Ἰδέτε, ἂν ἀγαπᾶτε, τὴν ἑκατοστὴν τεσσαρακοστὴν ὀγδόην σελίδα τοῦ βιβλίου τὸ ὁποῖον σᾶς ἐδάνεισα, καὶ θὰ εὕρητε τινά.

ΜΑΘΗΜΑ Π'. LEÇON LXXX.

Συνέχεια περὶ τῆς Ὑποτακτικῆς.

Ὅσον δήποτε, ὅσον.	*Quelque* (ἀκλίτ.).
Ὅσον καλὸς καὶ ἂν ἦσθε.	Quelque bon que vous soyez.
Ὅσον πλούσιοι καὶ ἂν ἦναι.	Quelque riches qu'ils soient.

Παρατ. ρμ'. Ἡ quelque πρὸ ἐπιθέτου εἶναι ἄκλιτος, μετὰ οὐσιαστικοῦ δὲ ἢ ὁποιουδήποτε ῥήματος οὖσα (ἐκτὸς τοῦ être), μένει ἀμετάβλητος πρὸ τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, προσλαμβάνει δὲ s πρὸ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ἄνευ διακρίσεως γένους. Ἐν ἁπάσαις δὲ ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἀπαιτεῖ τὴν Ὑποτακτικὴν, οἷον· *quelque grande que soit l'offense*

Ὅσην γενναιότητα καὶ ἂν ἔχητε, ἔχει περισσοτέραν ἀπὸ ὑμᾶς.	Quelque courage que vous *ayez*, il en a plus que vous.
Ὅσην ὑπομονὴν καὶ ἂν ἔχωμεν, δὲν θὰ ἔχωμεν ποτὲ ἀρκετήν.	Quelque patience que nous *ayons*, nous n'en aurons jamais assez.
Ὅσον σοφὸς καὶ ἂν ἦσθε, ἀγνοεῖτε πολλὰ πράγματα.	Quelque savant que vous *soyez*, vous ignorez bien des choses.
Ὅσον εὐτυχὴς καὶ ἂν ἦναι, νομίζει πάντοτε τὸν ἑαυτόν της δυστυχῆ.	Quelque heureuse qu'elle *soit*, elle se croit toujours malheureuse.
Ὅσα πλούτη καὶ ἂν ἔχῃ, ταχέως θὰ ἴδῃ τὸ τέλος των.	Quelques richesses qu'il *ait*, il en verra bientôt la fin.
Ὅσην ἀγαθότητα καὶ ἂν δεικνύω πρὸς αὐτὸν, δὲν θὰ δυνηθῶ ποτὲ νὰ δείξω τόσην, ὅσην ἀξίζει.	Quelque bonté que j'aie pour lui, je n'en aurai jamais autant qu'il le mérite.
Ὁποιαδήποτε λάθη καὶ ἂν κάμητε, θὰ φροντίζω νὰ τὰ διορθώνω.	Quelques fautes que vous *fassiez*, j'aurai soin des les corriger.

Ὅστις, ὁποιοσδήποτε, ὁσοσδήποτε.
Ἥτις, ὁποιαδήποτε.

Ἀρσ. *Quel que*, πληθ. *quels que.*
Θηλ. *Quelle que*, πληθ. *quelles que* (κλιτόν).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. ρμα'. Ἡ *quel que, quelle que*, ἐν δυσὶ λέξεσι γραφομένη καὶ συνοδευομένη ὑπὸ οὐσιαστικοῦ καὶ τοῦ ῥήματος *être*, συμφωνεῖ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, καὶ συντάσσεται ὑποταχτικῇ.

Ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ εὐτυχία τὴν ὁποίαν ἔχετε, εἶμαι εὐτυχέστερος ὑμῶν.	Quel que *soit* le bonheur que vous *ayez*, je suis plus heureux que vous.
Ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ ξένος τὸν ὁποῖον θὰ ἰδῆτε, δεχθῆτέ τον καλῶς.	Quel que *soit* l'étranger que vous verrez, accueillez-le bien.
Ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ πλοῦτος τοῦ ὁποίου ἀπολαύετε, ἐνδεχόμενον νὰ τὸν χάσητε ἐν μιᾷ στιγμῇ.	Quelle que *soit* la fortune dont vous *jouissiez*, vous pouvez la perdre en un instant.
Ὁποιονδήποτε καὶ ἂν ἦναι τὸ ὑποκείμενον περὶ οὗ λαλεῖτε, φεύγετε τὴν κατάκρισιν.	Quelle que *soit* la personne dont vous parlez, évitez la médisance.
Ὁποιασδήποτε προσπαθείας καὶ ἂν καταβάλλητε, δὲν δύνασθε ποτὲ νὰ ἐπιτύχητε.	Quels que *soient* les efforts que vous *fassiez*, vous ne pouvez jamais réussir.
Ὅσον καὶ ἂν κοπιάζητε, δὲν θὰ σᾶς εὐγνωμονῇ κἀνεὶς δι' αὐτό.	Quelles que *soient* les peines que vous *preniez*, on ne vous en aura aucune obligation.
Οὐδεὶς, μηδεὶς, κἀνεὶς, θηλ. οὐδεμία, μηδεμία, κἀμμία.	*Aucun*, θηλ. *aucune*
Ὅ,τιδήποτε, ὅ,τι καὶ ἂν ἦναι.	*Quelque chose que*, ἢ *quoi que ce soit.*

Παρατ. ρμβ'. Τὸ quelque chose que ἢ quoi que (ὅ,τι δήποτε, ἢ ὅ,τι καὶ ἂν ἦναι) τίθενται ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως, τὸ δὲ quoi que ce soit μετὰ τὴν πρότασιν· ἀπαιτοῦσι δὲ ἀμφότερα τὴν Ὑποτακτικήν.

Δι' ὅ,τι κάμητε ὑπὲρ τοῦ πατρός μου, αὐτὸς θὰ σᾶς ἀνταμείψῃ.	Quelque chose que (ἢ quoi que) vous *fassiez* pour mon père, il vous en récompensera.
Δὲν παραπονοῦμαι δι' ὅ,τι καὶ ἂν ἦναι.	Je ne me plains de quoi que ce *soit*.
Ὁστισδήποτε, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι.	*Qui que ce soit.*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ ἐρχόμενος, δεχθῆτέ τον καλῶς. — Qui que ce *soit* qui vienne, accueillez-le bien.

Παρατ. ρμγ'. Αἱ ἀόριστοι ἀντωνυμίαι *qui que ce soit*, ὁστισδήποτε· *quelque*, ὁ,τιδήποτε· *personne*, οὐδείς, κἀνείς· *pas un*, οὐδὲ εἷς· *aucun*, οὐδείς, κἀνείς· *rien*, οὐδὲν, τίποτε, ἀπαιτοῦσι τὸ ῥῆμα τῆς ἐπιφερομένης προτάσεως καθ' ὑποτακτικήν.

Περὶ ὁποιουδήποτε καὶ ἂν ὁμιλῆτε, ἀποφεύγετε τὴν κακολογίαν. — De qui que ce soit que vous *parliez*, évitez la médisance.

Δὲν γνωρίζω κἀνένα ὅστις νὰ ἦναι τόσον καλὸς ὅσον ὑμεῖς. — Je ne connais personne qui *soit* ausi bon que vous.

Οὐδὲν εἶδον ἀξιόμεμπτον εἰς τὴν διαγωγήν του. — Je n'ai rien vu qu'on *puisse* blâmer dans sa conduite.

Σημείωσις Ε'. Περὶ τῆς χρήσεως τῆς Ὑποτακτικῆς. α'. Τὸ ὑπερθετικὸν ἀκολουθούμενον ὑπὸ τῆς *qui* ἢ *que* ἀπαιτεῖ τὸ ἑπόμενον ῥῆμα καθ' ὑποτακτικὴν, οἷον·

Εἶναι ὁ παραδοξότατος ἄνθρωπος, ἀφ' ὅσους ποτὲ εἶδον. — C'est l'homme le plus extraordinaire que j'*aie* jamais *vu*.

Εἶσθε ἡ πλέον ἀξιαγάπητος κυρία ἀφ' ὅσας γνωρίζω. — Vous êtes la dame la plus aimable que je *connaisse*.

Εἶσθε οἱ ἐπιμελέστατοι τῶν μαθητῶν ἀφ' ὅσους ποτὲ εἶχον. — Vous êtes les élèves les plus studieux que j'*aie* jamais *eus*.

Ἡ καλητέρα φρούρησις τὴν ὁποίαν δύναται ὁ βασιλεὺς νὰ ἔχῃ, εἶναι ἡ ἀγάπη τῶν ὑπηκόων του. — La meilleure garde qu'un roi *puisse* avoir, c'est le cœur de ses sujets.

β'. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ συνοδευόμενα ὑπὸ τῆς *qui* ἢ *que*, οἷον·

Πρῶτος ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐτόλμησε νὰ μοὶ τὸ εἴπῃ. — C'est le premier homme qui *ait* osé me le dire.

Εἶσθε ἡ πρώτη ἀξιέραστος κυρία τὴν ὁποίαν ἀπήντησα εἰς τὴν πόλιν ταύτην. — Vous êtes la première dame aimable que j'*aie rencontrée* dans cette ville.

γ'. Αἱ λέξεις *le seul*, *l'unique*, ὁ μόνος, προηγούμεναι ὑπὸ τῆς *qui* ἢ *que*, οἷον·

Εἶσθε ὁ μόνος, εἰς τὸν ὁποῖον δύναμαι νὰ ἀναθέσω τὰς ἐλπίδας μου. — Vous êtes le seul sur qui je *puisse* compter.

Παρατ. ρμδ'. Ἡ *qui* ἢ *que* προηγουμένης γενικῆς, δὲν ἀπαιτεῖ πάντοτε τὴν ὑποτακτικὴν, οἷον·

Εἶναι ἡ ὡραιοτάτη τῶν γυναικῶν αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς τὸ μελόδραμα. — C'est la plus belle des femmes *qui* étaient à l'opéra.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οὐδένα γνωρίζω ἀπὸ τοὺς ἐλθόντας τὸ πρωΐ εἰς τὴν οἰκίαν σας. — Je ne connais aucune des personnes *qui* sont venues chez vous ce matin.

Ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ εἴπητε τὸ ἐλάχιστον ἀπὸ τὰ ὅσα σᾶς ἐξεμυστηρεύθην. — J'espère que vous ne direz rien de ce *que* je vous ai confié.

Ἀνέγνωσα τὸν δεύτερον τόμον τοῦ συγγράμματος τὸ ὁποῖον μοὶ ἐδανείσατε. — J'ai lu le second volume de l'ouvrage que vous m'avez prêté.

Παρατ. ρμέ'. Ἡ ὑποτακτικὴ τίθεται ἐν ἀρχῇ φράσεως πρὸς ἔκφρασιν ἐκπλήξεως, ἐπιθυμίας ἢ ἀρᾶς, καὶ τότε ἰσοδυναμεῖ ἐν μέρει μὲ τὴν ἡμετέραν Εὐκτικὴν (ἣν οἱ Γάλλοι καλοῦσιν Optatif).

Εἴθε νὰ σᾶς διαφυλάττῃ ὁ Θεὸς πάντοτε ἀπὸ παρομοίαν δυςυχίαν! — Fasse le Ciel que pareil malheur ne vous arrive jamais!

Εἴθε (ἄμποτε) νὰ δώσῃ ὁ Θεός! — Plût à Dieu! / Plût au Ciel!

Εἴθε νὰ εἶχεν οὕτω (νὰ ἦτον ἔτσι)! — Plût à Dieu qu'il en fût ainsi!

Εἴθε νὰ τὸ ἔκαμνεν! — Plût à Dieu qu'il l'eût fait!

Εἴθε πάντες οἱ δυνατοὶ τῆς γῆς νὰ ἠγάπων τὴν εἰρήνην! — Plût à Dieu que tous les grands seigneurs aimassent la paix!

Μὴ γένοιτο! (κ. λ. νὰ μὴ εὐδοκήσῃ ὁ Θεὸς) νὰ σᾶς ἐπέλθῃ τοιαύτη τις ἰδέα εἰς τὸν νοῦν. — A Dieu ne plaise qu'une pareille idée vous vienne dans l'esprit.

Εἴθε νὰ μὴν ἐγενόμεθα ποτὲ δυστυχέστεροι! — Plût au Ciel que nous ne fussions jamais plus malheureux.

Εἴθε νὰ εὐτυχῆτε! — Puissiez-vous être heureux!

Παρατ. ρμς'. Ἡ Ὑποτακτικὴ τίθεται ὡσαύτως ἐν ἀρχῇ φράσεως ἀντὶ τοῦ *quand même*, (καὶ τοι, μολονότι) συνήθως προτασσομένη πρὸ τοῦ Ὑποθετικοῦ, οἷον·

Καὶ ἂν χρειασθῇ νὰ θυσιάσω πᾶν ὅ,τι ἔχω, θὰ δυνηθῶ νὰ προφυλαχθῶ ἀπὸ τοιοῦτον δυςύχημα. — Dût-il m'en coûter tout ce que je possède, je saurais me préserver d'un semblable malheur (*).

Καὶ ἂν ἀπεῖχον ἑκατὸν λεύγας ἀπ' ἐδῶ, θὰ ἐπήγαινον πρὸς ζήτησίν των. — *Fussent-ils* à cent lieues d'ici, j'irais les chercher (**).

(*) Ἀντὶ τοῦ—Quand même il devrait m'en coûter tout ce que je possède κτλ.

(**) Ἀντὶ τοῦ—Quand même ils seraient à cent lieues d'ici κτλ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατ. ρμζ'. Τὸ πνεῦμα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης προτιμᾷ τὴν ἀπαρέμφατον ἀντὶ τῆς ὑποτακτικῆς ἐπὶ ταὐτοπροσωπίας, ὁσάκις ἡ πλοκὴ τοῦ λόγου ἐπιτρέπῃ αὐτὴν καὶ δύναται νὰ τεθῇ ἄνευ ἀσαφείας.

	Je viens pour vous *voir*. καὶ ὄχι·
Ἔρχομαι διὰ νὰ σᾶς ἴδω.	Je viens pour que je vous *voie*.
Δὲν πιστεύω νὰ δυνηθῶ νὰ ἐξέλθω αὔριον.	Je ne crois pas *pouvoir* sortir demain, καὶ ὄχι· Je ne crois pas que je *puisse* sortir demain.
Ἐπιθυμῶ νὰ τὸ κάμω.	Je désire le faire, καὶ ὄχι· Je désire que je le fasse.

Σημείωσις ΣΤ'. Περὶ τῆς χρήσεως τῆς Ὑποτακτικῆς. Τελευτῶντες σημειοῦμεν (ὡς εἴδομεν καὶ ἀνωτέρω) περὶ τῆς χρήσεως τῆς ὑποτακτικῆς, ὅτι ὁσάκις ἡ ἐξαρτωμένη πρότασις συνδέεται μετὰ τῆς κυρίας προτάσεως διὰ μιᾶς τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν, *que, qui, dont, où* κτλ. τίθεται καθ' ὁριστικὴν μέν, ὅταν ἐκφράζῃ τὸ βέβαιον ἢ θετικόν, καθ' ὑποτακτικὴν δὲ ὅταν ἐκφράζῃ τι ἀβέβαιον ἢ ἀμφίβολον, οἷον·

Θὰ νυμφευθῶ γυναῖκα ἥτις θὰ μοὶ ἀρέσῃ.	Ὁρις. J'épouserai une femme qui me *plaira*.
Θὰ νυμφευθῶ γυναῖκα ἥτις νὰ μοὶ ἀρέσῃ.	Ὑποτ. J'épouserai une femme qui me *plaise*.
Ἰδοὺ βιβλίον τὸ ὁποῖον δύνασθε νὰ συμβουλεύησθε ὅταν ἡ χρεία τὸ καλῇ.	Ὁρις. Voilà un livre que vous *pourrez* consulter au besoin.
Δότε μοι βιβλίον τὸ ὁποῖον νὰ ἐμπορῶ νὰ συμβουλεύωμαι ὅταν ἡ χρεία τὸ καλῇ.	Ὑποτ. Donnez-moi un livre que je *puisse* consulter au besoin.
Δανείσατέ μοι τὸ βιβλίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον δὲν χρειάζεσθε.	Ὁρις. Prêtez-moi ce livre dont vous n'*avez* pas besoin.
Δανείσατέ μοι ἓν βιβλίον, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ χρειάζησθε.	Ὑποτ. Prêtez-moi un livre dont vous n'*ayez* pas besoin.
Μὴν ἀφήσητε θέσιν ὅπου εἶσθε ἐν ἀνέσει, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐπαινεῖσθε.	Ὁρις. Ne quittez pas une place où vous *êtes* commodément, et d'où vous entendez bien.
Κκλέξατε θέσιν ὅπου νὰ ἦσθε ἐν ἀνέσει, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν νὰ ἐπαινῆσθε.	Ὑποτ. Choisissez une place où vous *soyez* commodément, et d'où vous *entendiez* bien

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 240.

Πρέπει νὰ ὑπομένητε μολονότι δὲν τὸ θέλετε, διότι (καὶ ἐγὼ) πρέπει νὰ προσμένω ἕως οὗ λάβω τὰ χρήματά μου. Ἂν ὅμως (en cas que) τὰ λάβω σήμερον, θὰ σᾶς πληρώσω πᾶν ὅ,τι σᾶς χρεωστῶ. Μὴ νομίσητε ὅτι τὸ ἐλησμόνησα, διότι τὸ συλλογίζομαι πάντοτε· νομίζετε ἴσως ὅτι τὰ ἔλαβον ἤδη; — Δὲν πιστεύω ὅτι τὰ ἐλάβετε ἤδη, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ τὰ ἔλαβον ἤδη οἱ ἄλλοι δανεισταί (le créancier) σας. — Ὑμεῖς (μὲν) ἠθέλετε νὰ ἔχητε περισσότερον καιρὸν διὰ νὰ μελετᾶτε, οἱ (δὲ) ἀδελφοί σας ἤθελον νὰ μὴν ἔχωσιν ἀνάγκην νὰ μανθάνωσιν. — Εἴθε ὑμεῖς (μὲν) νὰ ἔχητε ὅ,τι σᾶς εὔχομαι, ἐγὼ δὲ (νὰ ἔχω) ὅ,τι ἐπιθυμῶ. — Μολονότι δὲν ἀπηλαύσαμεν, (avoir eu, παρῳχ. τῆς ὑποτ.) ὅ,τι ἐπιθυμοῦμεν, (ἐμείναμεν ὅμως εὐχαριστημένοι (être content), οἱ δὲ Κύριοι Β. ἔμειναν πάντοτε δυσηρεστημένοι, μολονότι ἀπήλαυσαν πᾶν ἀπὸ τὸ ὁποῖον (dont) ὁ σώφρων ἄνθρωπος (un homme raisonnable) δύναται νὰ εὐχαριστηθῇ. — Μὴ πιστεύετε, Κυρία, ὅτι ἔλαβον τὸ ῥιπίδιόν σας (un éventail). — Τίς σᾶς εἶπεν ὅτι τὸ πιστεύω; — Ὁ γυναικάδελφός μου (beau-frère) ἐπεθύμει νὰ μὴν εἶχεν ὅ,τι ἔχει. — Διατί; — Ἔχει πάντοτε δανειστὰς πολλοὺς καὶ χρήματα διόλου (point). — Ἐπιθυμῶ νὰ μοὶ ὁμιλῆτε πάντοτε Γαλλιστί, καὶ πρέπει νὰ μὲ ὑπακούσητε ἂν θέλητε νὰ τὰ μάθητε, καὶ ἂν δὲν θέλητε νὰ χάνητε τὸν καιρόν σας ἀνωφελῶς (inutilement). Ἐπεθύμουν δὲ νὰ ἦσθε ἐπιμελέστερος (plus appliqué) καὶ προσεκτικώτερος, ὅταν σᾶς ὁμιλῶ. Ἂν ἐγὼ δὲν ἤμην φίλος σας καὶ ὑμεῖς φίλος ἰδικός μου, δὲν θὰ σᾶς ὡμίλουν οὕτω. — Μὴ πιστεύετε τὸν (méfiez-vous de) Κ. Ν. διότι σᾶς κολακεύει. Νομίζετε ὅτι ὁ κόλαξ (un flatteur) δύναται νὰ ἦναι φίλος; — Δὲν τὸν γνωρίζετε τόσον καλῶς ὅσον ἐγὼ, ἂν καὶ τὸν βλέπητε καθ' ἡμέραν. — Μὴ νομίζετε ὅτι εἶμαι θυμωμένος μὲ αὐτὸν, διότι μὲ ὕβρισεν ὁ πατήρ του. — Ὦ (oh)! ἰδού τον, ἔρχεται (le voilà qui vient). Δύνασθε ὁ ἴδιος νὰ εἴπητε εἰς αὐτὸν ὅλα.

ΘΕΜΑ 241.

Τί φρονεῖτε περὶ τοῦ βασιλέως μας; — Λέγω ὅτι εἶναι μέγας ἀνήρ, προσθέτω δὲ (ajouter) ὅτι ὅσον ἰσχυροὶ (puissant) καὶ ἂν ἦναι οἱ βασιλεῖς, ἀποθνήσκουσιν ὡς καὶ (aussi bien que) ὁ εὐτελέστατος (vil) τῶν ὑπηκόων των. — Εὐχαριστήθητε ἀπὸ τὰς ἀδελφάς μου; — Εὐχαριστήθην, διότι, καίτοι ἄσχημοι (laide), εἶναι ὅμως (elles ne laissent pas d'être) λίαν ἀξιέραστοι, καὶ μολονότι αἱ θυγατέρες τῶν γειτόνων μας εἶναι λόγιαι (savant), κάμνουσιν ἐνίοτε

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λάθη. — Ὁ πατὴρ των δὲν εἶναι πλούσιος; — Ὅσον πλούσιος καὶ ἂν ἦναι, δύναται νὰ ἀπολέσῃ (χάσῃ) ὅλα ἐν μιᾷ στιγμῇ. — Ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ ἐχθρὸς, τοῦ ὁποίου φοβεῖσθε (appréhender) τὴν κακεντρέχειαν (la malice), χρεωστεῖτε νὰ ἐπαναπαύησθε (se reposer) ἐπὶ τῆς ἀθωότητός σας· οἱ νόμοι (la loi) καταδικάζουσι (condamner) πάντας τοὺς ἐγκληματίας (un criminel), ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν ἦναι. — Ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν ἦναι οἱ σκοποί σας (une intention), ἐχρεωστεῖτε νὰ πράξητε (vous auriez dû agir) διαφόρως (différemment, διαφορετικά). — Ὁποιουσδήποτε λόγους καὶ ἂν προφασισθῆτε (alléguer une raison), δὲν θὰ συγχωρήσω τὴν πρᾶξίν σας, οὔσαν καθ' ἑαυτὴν ἀξιόμεμπτον (blâmable en elle même). Ὅ,τι καὶ ἂν σᾶς συμβῇ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, μὴ γογγύζετε (murmurer) κατὰ τῆς θείας προνοίας (la divine providence), διότι ὅ,τι καὶ ἂν ὑποφέρωμεν, εἴμεθα ἄξιοι αὐτοῦ (on le mérite). — Ὅ τι καὶ ἂν κάμω, δὲν εὐχαριστεῖσθε ποτέ. — Ὅ,τι καὶ ἂν εἴπητε, θὰ τιμωρηθῶσιν αἱ ἀδελφαί σας, ἂν ἦναι ἄξιαι τιμωρίας (si elles le méritent), καὶ ἂν δὲν προσπαθήσωσι νὰ βελτιωθῶσι (s'amender). — Τίς ἐπῆρε τὸ χρυσοῦν ὡρολόγιόν μου; — Δὲν ἐξεύρω. — Μὴ νομίσητε ὅτι ἐγὼ τὸ ἐπῆρα, ἢ ὅτι ἡ Κυρία Κ. ἐπῆρε τὴν ἀργυρᾶν ταμβακοθήκην σας (la tabatière), διότι καὶ τὰ δύο εἶδον εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς σας, ἐνῷ ἐπαίζομεν τὸν ἐνεχυρασμόν (au gage touché, εἶδος παιγνιδίου). — Αὔριον θὰ ἀναχωρήσω διὰ Σμύρνην, ἀλλ' ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν θὰ ἐπιστρέψω, καὶ τότε θὰ ἔλθω νὰ ἴδω καὶ ὑμᾶς καὶ τὴν οἰκογένειαν ὑμῶν. — Ποῦ εἶναι τώρα ἡ ἀδελφή σας; — Αὕτη (μὲν) τώρα εἶναι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὁ δὲ ἀδελφός μου εἰς τὰς Ἀθήνας. — Λέγουσιν ὅτι ἡ μικρὰ αὕτη γυνὴ μέλλει νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν στρατηγὸν Κ. τὸν φίλον σας· εἶναι ἀληθές; — Δὲν ἤκουσα νὰ λέγωσιν οὐδὲν περὶ τούτου. — Τί εἰδήσεις ἔχομεν ἀπὸ τὸ μέγα στράτευμά μας; — Λέγουσιν ὅτι εὑρίσκεται (être) μεταξὺ τοῦ Οὐεσέρου (Weser) καὶ τοῦ Ῥήνου (Rhin). — Ἐπειδὴ πᾶν ὅ,τι μοὶ εἶχον εἰπεῖ οἱ ταχυδρόμοι ἐφαίνετο (tout ce que — paraissant ἀπολύτ.) πολὺ πιθανὸν (vraisemblable), ὑπῆγα εὐθὺς εἰς τὴν κατοικίαν μου, ἔγραψα ἐπιστολάς τινας καὶ ἀνεχώρησα διὰ τὸ Λονδῖνον.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΑ'.

Ὀλίγον, ἐλάχιστον.

Μοὶ κάμνετε τὴν χάριν νὰ μοὶ δώσητε (ἓν) τεμάχιον ἄρτου;

LEÇON LXXXI.

Tant soit peu.

Voulez- vous me faire le plaisir de me donner un morceau de pain?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θέλετε πολύ; — En voulez-vous beaucoup?
Ὄχι, πολλὰ ὀλίγον. — Non, tant soit peu.

Ἐπιδεικνύειν, μεταχειρίζεσθαι ὠφελίμως. — *Faire valoir.*

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἐξεύρει νὰ κάμῃ ἐπίδειξιν τῶν πλεονεκτημάτων του. — Cet homme ne sait pas faire valoir ses talents.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος μεταχειρίζεται ἐπωφελῶς τὰ χρήματά του εἰς τὸ ἐμπόριον. — Cet homme fait valoir son argent dans le commerce.

Τίνι τρόπῳ ὠφελεῖσθε ἀπὸ τὰ χρήματά σας; — Comment faites-vous valoir votre argent?

Τὰ ἐμπορεύομαι εἰς τὸ δημόσιον δάνειον (ἢ χρέος). — Je le fais valoir dans les fonds puplics.

Κομπάζειν, καυχᾶσθαι, ἐπαιρεῖσθαι. — *Se faire valoir.*

Δὲν ἀγαπῶ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, διότι καυχᾶται πολύ. — Je n'aime pas cet homme, parce qu'il se fait trop valoir.

Οὐχ ἧττον. Μολονοτοῦτο, καὶ ὅμως. — *Ne laisser pas de.*

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ὀλίγον δόλιος (χ. κατεργάρης), καὶ ὅμως νομίζεται ὡς τίμιος. — Cet homme est tant soit peu fripon, mais il ne laisse pas de passer pour honnête homme.

Ἂν καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἦναι καλὰ, μολοντοῦτο ἐργάζεται πολύ. — Quoique cet homme ne soit pas bien portant, il ne laisse pas de travailler beaucoup.

Ἂν καὶ ἡ γυνὴ αὕτη δὲν ἦναι πολὺ ὡραία, οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι πολὺ ἀξιαγάπητος. — Quoique cette femme ne soit pas bien jolie, elle ne laisse pas d'être fort aimable.

Ἂν καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἔχῃ κἀνὲν πλεονέκτημα, μολοντοῦτο καυχᾶται πολύ. — Quoique cet homme n'ait aucun talent, il ne laisse pas de se faire beaucoup valoir.

Ἂν καὶ ἦναι ὀλίγον μελαγχροινὴ ἡ γυνὴ τοῦ ξενοδόχου τούτου, μολοντοῦτο ἐξεύρει νὰ κερδίζῃ ἐκ τοῦ ἔργου της. — Quoique la femme de cet aubergiste soit tant soit peu basanée, elle ne laisse pas de se faire valoir le bouchon.

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν σας εἰς τὰς πέντε, εἰς τὰς ἕξ, τὰς ἑπτά. — J'ai reçu votre lettre le cinq, le six, le sept.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐπιστρέφειν, ἐπανέρχεσθαι.	*Retourner.*
Τὸ ἐπάνω, ἡ κορυφή.	Le haut, la cime
Τὸ κάτω.	Le bas.
Ἕως ἐπάνω.	Jusque en haut.
Ὁ πρεσβύτερος (μεγαλήτερος) ἀδελφός.	Le frère aîné.
Ἡ πρεσβυτέρα (μεγαλητέρα) ἀδελφή.	La sœur aînée.
Εἶναι ὁ πρεσβύτερος (μεγαλήτερος).	C'est l'aîné.
Δοκεῖν, φαίνεσθαι.	*Paraître** δ'. Π. Μ. *paru.* Ἐνερ. Μετ. *paraissant.*
Φαίνομαι, φαίνεσαι, φαίνεται.	Je parais, tu parais, il paraît.
Κρατεῖν, συντηρεῖν.	*Entretenir** δ'.
Διατροφὴ, τὰ πρὸς διάρκειαν ἔξοδά μου.	Mon entretien.
Ἐξοδεύω διὰ τὴν διατροφήν μου ἑξακόσια φράγκα κατ' ἔτος.	Mon entretien me coûte six cents francs par an.
Ἐμπήγειν, βυθίζειν.	*Enfoncer* α'.
Τῷ ἐνέπηξε τὸ ξίφος (ἐν τῷ σώματι).	Il lui enfonça l'épée dans le corps.
Συνομιλεῖν μετὰ . . .	*S'entretenir avec. . . .*
Συνέντευξις, συνομιλία.	Un entretien.
Φείδεσθαι (λυπεῖσθαι).	*Épargner son...* α'.
Φείδου τῶν χρημάτων σου (φύλαττε τὰ χρήματά σου).	Épargne ton argent.
Ἀποκάμνειν, βαρύνεσθαι, κουράζεσθαι.	*Se lasser* (de πρὸ τῆς ἀπαρ.).
Εἶναι βεβαρημένον, ἀπηυδημένον, ηr.	*Être las, lasse* (de πρὶ τῆς ἀπαρ.).
Ἅπτεσθαι, πιάνειν, μεταχειρίζεσθαι.	*Manier* α'.
Ἐπερείδεσθαι, ἐπιστηρίζεσθαι (ἀκουμβᾷν).	*S'appuyer* α'.
Στηριχθῆτε ἐπάνω μου.	Appuyez-vous sur moi.
Στηριχθῆτε εἰς τὸν τοῖχον.	Appuyez-vous contre la muraille.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀτενίζειν, σημαδεύειν, σκοπεύειν (μὲ τὸ πυροβόλον).	*Coucher* en joue.
Βραχὺς, σύντομος, κοντός.	Court.
Σταματᾷν, μένειν ἄφωνον.	S'arrêter tout court.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ.

Τὸ ἄρθρον προτάσσεται καὶ παρὰ Γάλλοις, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, πρό τε τῶν οὐσιαστικῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ἀφῃρημένων, οἷον·

Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του.	Le père aime ses enfants.
Οἱ ἄνθρωποι εἶναι θνητοί.	Les hommes sont mortels.
Ὁ χρυσὸς εἶναι πολύτιμος.	L'or est précieux.
Ἡ ἀρετὴ εἶναι ἀγαπητή.	La vertu est aimable.
Ἡ κακία εἶναι μισητή.	Le vice est odieux.
Ἡ πίστις, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐλπὶς εἶναι οἱ μεγαλήτεροι θησαυροὶ ἡμῶν.	La foi, la charité et l'espérance sont nos plus grands trésors.
Ὁ σῖτος πωλεῖται ἓξ φράγκα τὸ κοιλόν.	Le blé se vend six francs le boisseau.
Τὸ βῶδινὸν τιμᾶται (ἢ πωλεῖται) τέσσαρα σολδία τὴν λίτραν.	Le bœuf coûte quatre sous la livre.
Πωλεῖται ἡ ζάχαρις πρὸς μίαν δραχμὴν καὶ ἑξήκοντα λεπτὰ (ἑκατοστὰ) τὴν λίτραν.	On vend du sucre à une drachme et soixante centimes la livre.
Τὸ ἐριοῦχον τοῦτο τιμᾶται εἴκοσι φράγκα τὸ μέτρον.	Ce drap coûte vingt francs le mètre.
Ἠγόρασα χειρίδας πρὸς τριάκοντα δραχμὰς τὴν δωδεκάδα.	J'ai acheté des gants à trente francs la douzaine.
Ἡ ἀποστροφὴ τοῦ κακοῦ καὶ ὁ ἔρως τῆς ἀρετῆς εἶναι ἡ ἡδονὴ τοῦ σοφοῦ.	L'horreur du vice et l'amour de la vertu sont les délices du sage.

Παρατ. ρμη'. Τὸ ἄρθρον ἐπαναλαμβάνεται παρὰ Γάλλοις πρὸ παντὸς οὐσιαστικοῦ, καὶ συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

Ἡ Θεσσαλία παράγει οἶνον, πορτογάλλια, λεμόνια, ἐλαίας καὶ πᾶν εἶδος καρποῦ.	La Thessalie produit du vin, des oranges, des citrons, des olives et toutes sortes de fruits.
Ἡ ὡραιότης, ἡ χάρις καὶ ἡ εὐφυΐα εἶναι προτερήματα λίαν	La beauté, les grâces et l'esprit sont des avantages bien pré-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πολύτιμα, ὅταν κοσμῶνται ὑπὸ τῆς σεμνότητος.

cieux, quand ils sont relevés par la modestie.

Ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἐνεργητικότης καὶ ἡ φρόνησις εἶναι προτερήματα, τὰ ὁποῖα λίαν σπανίως συναντῶνται εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

La justice, l'activité et la prudence sont des qualités qui se trouvent bien rarement réunies dans une et même personne.

Ὁ σκύλος εἶναι φίλος καὶ σύντροφος τοῦ ἀνθρώπου.

Le chien est l'ami et le compagnon de l homme.

Ἔφαγε τὸν ἄρτον, τὸ κρέας, τὰ μῆλα καὶ τὰ πλακούντια, ἔπιε δὲ καὶ τὸν οἶνον, τὸν ζῦθον καὶ τὸν μηλίτην.

Il a mangé le pain, la viande, les pommes et les gâteaux; et il a bu le vin, la bière et le cidre.

Παρατ. ρμθ'. Τὸ ἄρθρον παραλείπεται πρὸ ὡρισμένων οὐσιαστικῶν, ὅταν ταῦτα συνεπόμενα ἐκφέρωνται ζωηρότερον ἢ γοργότερον εἰς τὸν λόγον, οἷον·

Γέροντες, γυναῖκες, παῖδες πάντα κατεσφάγησαν.

Vieillards, femmes, enfants tout fut massacré.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

Τὰ Κύρια ὀνόματα (καὶ ἡ λέξις Θεὸς) δὲν λαμβάνουσιν ἄρθρον εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, καὶ κλίνονται διὰ τοῦ ἐπιμεριστικοῦ ἄρθρου, οἷον·

Ὀν. Ὁ Πέτρος,	N.	Pierre,	ἡ Ῥώμη,		Rome.
Γεν. Τοῦ Πέτρου,	G. de	Pierre,	τῆς Ῥώμης,	de	Rome.
Δοτ. Τῷ Πέτρῳ,	D. à	Pierre,	τῇ Ῥώμῃ,	à	Rome.
Αἰτ. Τὸν Πέτρον,	Ac.	Pierre,	τὴν Ῥώμην,		Rome.

La femme de Joseph. Ἡ γυνὴ τοῦ Ἰωσήφ.

Τὸ εἶπα εἰς τὴν Μαρίαν. Je l'ai dit à Marie.

Ἔλαβον τὸ βιβλίον τοῦτο παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου. J'ai reçu ce livre d'Alexandre.

Τὸ κύριον ὄνομα ἔχον ἐπίθετον πρὸ αὐτοῦ λαμβάνει τὸ ἄρθρον, οἷον·

Ὁ γενναῖος Καῖσαρ. Le brave César.

Ἡ βασίλισσα Ἀμαλία. La reine Amalie.

Κύριά τινα ὀνόματα καὶ ἡ λέξις Θεὸς (Dieu) λαμβάνουσι τὸ ἄρθρον εἰς τὸν πληθυντικὸν, ὅταν μεταχειριζώμεθα αὐτὰ ὡς προσηγορικὰ, οἷον·

Οἱ Κικέρωνες. Les Cicérons.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οἱ θεοὶ τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων.	Les dieux des anciens Romains.
Οἱ Πλάτωνες, οἱ Ἀριστοτέλεις, καὶ οἱ Πλούταρχοι ἀρκοῦσιν ἵνα τιμήσωσι τὴν ἀρχαιότητα.	Les Platon(s), les Aristote(s), et les Plutarque(s) suffisent pour honorer l'antiquité (*).

Καὶ εἰς τὸν ἑνικὸν δ' ἀκόμη λαμβάνουσιν ἄρθρον τὰ κύρια ὀνόματα ὅταν φανερόνωσιν ὁμοιότητά τινα πρὸς ἄλλο, ἢ ὅταν διαστέλλωνται πρὸς ἄλληλα, οἷον·

Ὁ Σόλων τῆς Γαλλίας.	Le Solon de France.
Ὁ νῦν Ἀλέξανδρος δὲν εἶναι ὁ μέγας Ἀλέξανδρος (τῆς Μακεδονίας).	L'Alexandre d'aujourd'hui n'est point l'Alexandre de Macédoine.

Ὀνόματά τινα ἐνδόξων ἀνδρῶν (ποιητῶν μάλιστα) λαμβάνουσιν ἄρθρον, πρὸς πλειοτέραν ἐπισημότητα.

Ὁ Τάσσος.	Le Tasse.	Ὁ Δάντης.	Le Dante.
Ὁ Τιτιανός.	Le Titien.	Ὁ Ἀριόστος.	L'Ariosto.

Ἐν γένει δὲ τὸ ἄρθρον τίθεται πρὸ τῶν ὀνομάτων τῶν βασιλειῶν, ἐπικρατειῶν, χωρῶν καὶ τινων νήσων, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸ τῶν πόλεων, οἷον·

Ἡ Εὐρώπη εἶναι πολυπληθεστέρα τῆς Ἀφρικῆς.	L'Europe est plus peuplée que l'Afrique.
Αἱ πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.	Les États de l'Amerique.
Ἡ Ἰταλία ἐκ τριῶν μερῶν περικυκλοῦται ὑπὸ τῆς θαλάσσης.	L'Italie est entourée de trois côtés par la mer.
Ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία.	La France, l'Angleterre.
Ἡ Ἑλλὰς, ἡ Κίνα.	La Grèce, la Chine.
Ἡ Πελοπόννησος, ἡ Σικελία.	La Morée, la Sicile.
Ἡ Σαρδηνία, ἡ Ἰρλανδία.	La Sardaigne, l'Irlande.
Ἡ Μολδαυΐα, ἡ Συρία.	La Moldavie, la Syrie.
Ἡ Νεάπολις, ἡ Σμύρνη.	Naples, Smyrne.
Ἡ Βενετία, ἡ Χίος.	Venise, Chio.
Ὁ Ἀτλαντικὸς Ὠκεανός.	L'océan Atlantique.
Ὁ Δούναβις, ὁ Πάδος.	Le Danube, le Pô.
Ἡ Ἀγγλία εἶναι ὡραῖος τόπος.	L'Angleterre est un beau pays.
Ἡ Ἰταλία εἶναι ὁ κῆπος τῆς Εὐρώπης.	L'Italie est le jardin de l'Europe.

Παρατ. ρν'. Προηγουμένης τῆς προθέσεως de (ἐκ, ἀπὸ,) ἢ τῆς en καὶ à (Ὅρ. *Παρατ. ξζ'.*) τὸ ἄρθρον παραλείπεται, οἷον·

(*) Ὅρ. πλατύτερον Γραμ. Οἰκ. σελ. 395.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θὰ ὑπάγω εἰς τὴν Γερμανίαν ἐπιστρέφων ἐκ (τῆς) Γαλλίας.	J'irai en Allemagne à mon retour de France.
Εἶναι ἐκ Βενετίας.	Il est de Venise.
Ὑπάγει εἰς Βενετίαν.	Il va à Venise.
Ἀναχωρεῖ ἐκ Λονδίνου.	Il part de Londres.

ΘΕΜΑ 242.

Ποῦ θὰ ὑπάγητε τὸ ἐρχόμενον ἔτος;—Θὰ ὑπάγω εἰς (en) τὴν Ἀγγλίαν, διότι εἶναι ὡραῖον (beau) βασίλειον (le royaume), ὅπου σκοπεύω νὰ διαμείνω (passer) τὸ θέρος, ἐπιστρέφων ἐκ τῆς Γαλλίας.—Ποῦ θὰ ὑπάγητε τὸν χειμῶνα;—Θὰ ὑπάγω εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἐκεῖθεν (de là) εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας (aux Indes Occidentales), ἀλλὰ πρὸ τούτου πρέπει νὰ ὑπάγω εἰς Ὁλλανδίαν, διὰ νὰ ἀποχαιρετήσω τοὺς φίλους μου (prendre congé de mes amis) πρὶν ἀναχωρήσω.—Ποίαν χώραν κατοικοῦσιν (habiter) οἱ λαοὶ οὗτοι;—Κατοικοῦσι τὰ μεσημβρινὰ μέρη (le midi) τῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ (μὲν) χώρα αὐτῶν ὀνομάζεται Ἰταλία, Ἱσπανία, Πορτογαλλία (Portugal, ἐνάρθρως), αὐτοὶ δὲ (et eux-mêmes) εἶναι Ἰταλοί, Ἱσπανοί, Πορτογάλλοι (ἀνάρθρως)· ἀλλ' οἱ λαοὶ οἵτινες ὀνομάζονται Ῥῶσσοι, Σουηδοὶ καὶ Πολωνοὶ κατοικοῦσι τὰ βόρεια μέρη (le nord), καὶ τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν των εἶναι ἡ Ῥωσσία, ἡ Σουηδία καὶ ἡ Πολωνία (la Russie, la Suède et la Pologne).—Ἡ Γαλλία χωρίζεται (séparer) ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν διὰ (par) τῶν Ἄλπεων (les Alpes), καὶ ἀπὸ τὴν Ἱσπανίαν διὰ τῶν Πυρηναίων (Pyrénées).—Ἂν καὶ ἡ χρῆσις τοῦ οἴνου ἦναι ἀπηγορευμένη (défendre quelque chose à quelqu'un) εἰς τοὺς Μωαμεθανοὺς (le Mahométan), μολονοτοῦτο τινὲς ἐξ αὐτῶν (d'entre eux) πίνουσιν αὐτόν.—Ἔφαγε τί(ποτε) ὁ ἀδελφός σας τὸ πρωΐ;—Ἔφαγε πολύ· ἂν καὶ εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει ὄρεξιν, μολονοτοῦτο ἔφαγεν ὅλον τὸ κρέας, (ὅλον) τὸν ἄρτον καὶ (ὅλα) τὰ χορταρικὰ (les légumes), καὶ ἔπιεν ὅλον τὸν οἶνον, (ὅλον) τὸν ζῦθον καὶ (ὅλον) τὸν μηλίτην.—Εἶναι ἀκριβὰ τὰ αὐγὰ (un œuf) τώρα;—Ἔχουσιν (ils se vendent) ἓξ φράγκα τὰ ἑκατόν.—Ἀγαπᾶτε τὰ σταφύλια (le raisin);—Ἀγαπῶ ὄχι μόνον τὰ σταφύλια, ἀλλὰ καὶ τὰ δαμάσκηνα, (καὶ) τὰ ἀμύγδαλα, (καὶ) τὰ καρύδια καὶ πᾶν εἶδος καρποῦ.—Καί τοι ἡ σεμνότης, ἡ ἁπλότης τῶν τρόπων (la candeur) καὶ ἡ ἐρασμιότης (l'amabilité) εἶναι προτερήματα πολύτιμα, ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις κυρίαι, αἵτινες δὲν εἶναι οὔτε σεμναί, οὔτε ἁπλαῖ τοὺς τρόπους (candide), οὔτε ἀξιαγάπητοι.—Ἐπειδὴ ὁ φόβος τοῦ θανάτου καὶ ἡ ἀγάπη τῆς ζωῆς εἶναι (étant) ἔμφυτα εἰς τὸν ἄνθρωπον, πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν (fuir*) τὴν κακίαν, καὶ νὰ προσκολλώμεθα εἰς (s'attacher à) τὴν ἀρετήν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΠΒ'.

Παρέχειν, δίδειν αἰτίαν.

Μὴ τῷ δίδετε αἰτίαν νὰ παραπονῆται.

Ἀφίνειν αὐτὸ εἰς τινος κρίσιν.

Τὸ ἀφίνω εἰς τὴν κρίσιν σας.

Καλὴ (εὐθηνὴ) ἀγορά.

Ἐμμένειν, μένειν σταθερῶς.

Ἐμμένω εἰς τὴν προσφορὰν, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐκάμετε.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι εἶσθε φίλος μου.

Παρατ. ρα'. Τὸ ῥῆμα *douter* ἀρνητικῶς λαμβανόμενον ἀπαιτεῖ *ne* πρὸ τῆς ὑποτακτικῆς.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ τὸ κάμῃ.

Ὑφίστασθαι, ὑποφέρειν, περιπίπτειν.

Ὑπέστησαν ὅλον τὸ πῦρ (τοὺς πυροβολισμοὺς) τοῦ φρουρίου.

Ἀνακαλύπτειν ἐπιτηδείως τὰ μυστικά τινος.

Κάμνειν τινὰ ἐπιτηδείως νὰ ἐκμυστηρευθῇ.

Ἀνεκάλυψα τὰ μυστικά του, καὶ τοιουτοτρόπως ἠδυνήθην νὰ καταλάβω ὅλας τὰς ὑποθέσεις του.

Ἐνδίδειν, ὑποβάλλεσθαι, στέργειν.

Θὰ ἀναγκασθῆτε νὰ ἐνδώσητε (νὰ στέρξητε) εἰς ὅ,τι ζητήσῃ.

Πυκνὸς θηλ. πυκνή.

Νέφος πυκνόν.

(*) κ. λ. Σύρειν τοὺς σκώληκας τῆς ῥινὸς . . . , μεταφ. δι' ἐρωτήσεων ἐπιτηδείων κάμνω τινὰ νὰ μοὶ εἴπῃ ὅ,τι θέλω νὰ μάθω· τοῦ παίρνω λόγια.

LEÇON LXXXII.

Donner lieu (de πρὸ ἀπαρ.).

Ne lui donnez pas lieu de se plaindre.

S'en rapporter à quelqu'un.

Je m'en rapporte à vous. (ἤτοι) s'en rapporter au jugement de quelqu'un.

Un bon marché.

S'en tenir à...

Je m'en tiens à l'offre que vous m'avez faite.

Je ne doute pas que vous ne soyez mon ami.

Je ne doute pas qu'il ne le fasse.

Essuyer a'.

Ils essuyèrent tout le feu de la place.

Tirer les vers du nez à quelqu'un (*).

Je lui ai tiré les vers du nez, et par ce moyen je me suis mis au fait de toutes ses affaires.

En passer par.

Vous serez obligé d'en passer par tout ce qu'il voudra.

Épais θηλ. épaisse.

Un nuage épais.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πυκνὸν γένειον.	Une barbe épaisse.
Ἔκρηξις, ξεκάρδισμα.	Un éclat.
Καγχασμός.	Un éclat de rire.
Καγχάζειν, ξεκαρδίζεσθαι ἀπὸ πολὺν γέλωτα.	Faire un éclat de rire.
Διαῤῥήγνυσθαι.	Éclater.
Διαῤῥήγνυσθαι ὑπὸ γέλωτος.	Éclater de rire.
Ἡ λάμψις.	L'éclat.
Κάμνειν ἐπίδειξιν.	Faire de l'éclat.
Φωτίζειν.	Éclairer α'.
Νὰ ἀφίνῃ τις νὰ τὸν δέρωσι.	Se laisser battre.
Νὰ ἀφήσῃ τις ἑαυτὸν νὰ πέσῃ.	Se laisser tomber.
Νὰ ὑποφέρῃ τις νὰ ὑβρίζηται.	Se laisser insulter.
Νὰ στέρξῃ τις νὰ ἀποθάνῃ.	Se laisser mourir.
Νὰ ἀφίνῃ τις νὰ τὸν κτυπῶσιν.	Se laisser frapper.
Ἀποπέμπειν, ἀπολύειν.	Renvoyer α'.
Ἐγκωμιάζειν, ἐπαινεῖν.	Vanter α'.
Καυχᾶσθαι.	Se vanter.
Πηγαίνετε ἐκεῖ (προσακτ.).	Allez y.
Ἂς ὑπάγωμεν ἐκεῖ.	Allons y.
Ὕπαγε.—Ὕπαγε ἐκεῖ.	Va.—Vas-y (Ὅρα Μαθ. Ο').
Ἀπελθε, φύγε ἀπ' ἐδῶ.	Va-t'en.
Ἂς ὑπάγῃ ἐκεῖ.	Qu'il y aille.
Ἂς ὑπάγωσιν ἐκεῖ.	Qu'ils y aillent.
Ἀπέλθετε, φύγετε ἀπ' ἐδῶ.	Allez-vous en.
Ἂς ἀπέλθωμεν.	Allons-nous en.
Ἂς ἀπέλθῃ, ἂς φύγῃ.	Qu'il s'en aille.
Δός μοι.—Δώσατέ μοι.	Donne-moi.—Donnez-moi.
Δώσατέ μοί το.	Donnez-le moi.
Δώσατέ το εἰς αὐτόν.	Donnez-le lui.
Δώσατέ του ἀπ' αὐτό.	Donnez lui en.
Κάμετε νὰ σᾶς πληρώσωσιν	Faites-vous payer.
Ἂς ἀναχωρήσωμεν.	Partons.
Ἂς προγευματίσωμεν.	Déjeunons.
Ἂς μοὶ τὸ δώσῃ.	Qu'il me le donne.
Ἂς ἦναι ἐδῶ τὸ μεσημέριον.	Qu'il soit ici à midi.
Ἂς μοὶ τὸ στείλῃ.	Qu'il me l'envoie.
Ἂς τὸ πιστεύσῃ.	Qu'il le croie.
Τελειώσατε.—Ἂς τὸ τελειώσῃ.	Finissez.—Qu'il le finisse.
Ἂς τὸ λάβῃ, ἂς τὸ πάρῃ.	Qu'il le prenne.
Ἂς τὸ εἴπῃ (αὕτη).	Qu'elle le dise.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ ψὰρ, τὸ ψαρόνιον.

Ἐὰν σᾶς ἐπρότεινον τώρα ἐρωτήσεις καθὼς σᾶς ἐπρότεινα εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν μαθημάτων μας (καθὼς ἐσυνείθιζον νὰ τὸ κάμω), τί θὰ ἀπεκρίνεσθε;

Εὕρομεν κατὰ πρῶτον τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ὀλίγον γελοίας, ἀλλ' ἔχοντες πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν μέθοδόν σας, ἀπεκρίθημεν τόσον καλὰ, ὅσον ἡ μικρὰ συλλογὴ (τὸ μικρὸν ἐφοδίασμα) τῶν λέξεων καὶ τῶν κανόνων, τὴν ὁποίαν τότε εἴχομεν, ἠδύνατο νὰ μᾶς τὸ ἐπιτρέψῃ.

Δὲν ἠργήσαμεν νὰ κατανοήσωμεν, ὅτι αἱ ἐρωτήσεις αὗται σκοπὸν εἶχον νὰ ἐντυπώσωσιν εἰς τὸν νοῦν μας τοὺς κανόνας, καὶ νὰ μᾶς γυμνάσωσιν εἰς τὴν συνομιλίαν διὰ τῶν ἀντιφατικῶν ἀποκρίσεων, τὰς ὁποίας ἠναγκαζόμεθα νὰ κάμνωμεν.

Τώρα ἐξεύρομεν σχεδὸν νὰ κρατῶμεν ὁμιλίαν Γαλλιστί.

Ἡ φράσις αὕτη δὲν μᾶς φαίνεται λογικῶς ὀρθή.

Θὰ ἤμεθα ἀχάριστοι, ἂν ἀφίναμεν νὰ μᾶς διαφύγῃ τοιαύτη εὐκαιρία, χωρὶς νὰ σᾶς ἐκφράσωμεν τὴν ζωηροτάτην ἡμῶν εὐγνωμοσύνην.

Εἰς πᾶσαν περίστασιν.
Διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.
Ὁ αὐτόχθων, ὁ ἐντόπιος.
Ἡ ἀνυπέρβλητος δυσκολία.

Le sansonnet.

Si je vous posais maintenant des questions comme je vous en ai posé au commencement de nos leçons (comme j'avais d'abord l'habitude de le faire), que répondriez-vous?

Nous avons d'abord trouvé ces questions tant soit peu ridicules; mais pleins de confiance en votre méthode, nous y avons répondu aussi bien que la petite provision des mots et des principes, que nous avions alors, pouvait nous le permettre.

Nous n'avons pas tardé à nous apercevoir que ces questions étaient calculées pour nous inculquer les principes, et nous exercer à la conversation par les réponses contradictoires que nous étions forcés d'y faire.

Maintenant nous savons presque soutenir une conversation en français.

Cette phrase ne nous paraît pas logiquement correcte.

Nous serions des ingrats si nous laissions échapper une si belle occasion, sans vous témoigner la reconnaissance la plus vive.

En tout cas.

L'homme né dans le pays.
La difficulté insurmontable.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΙΝΑΞ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

Ὁ πίναξ οὗτος χρησιμεύει πρὸς σχηματισμὸν τῶν χρόνων τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων, ἀλλ' ἵνα χρησιμεύσῃ καὶ διὰ πάντα τὰ ἀνώμαλα ῥήματα, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἦναι γνωστὰ τὰ τρία ἑνικὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὁριστικῆς (Μάθ. ΚΔ'.), καὶ ἡ ἐνεργητικὴ καὶ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ ῥήματος (Μάθ. ΛΑ'. καὶ ΝΖ'.). Ἡ δὲ γνῶσις τῶν τριῶν ἑνικῶν προσώπων τῆς ὁριστικῆς δύναται νὰ διευκολυνθῇ διὰ τῶν ἑξῆς κανόνων.

1. Ἐὰν τὸ πρῶτον ἑνικὸν λήγῃ εἰς *e* ἄφωνον, τὸ μὲν τρίτον ἔχει τὴν αὐτὴν κατάληξιν, τὸ δὲ δεύτερον λήγει εἰς *es* ἄφωνον.

2. Ἐὰν τὸ πρῶτον ἑνικὸν πρόσωπον λήγῃ εἰς *s* ἢ εἰς *x*, τὸ μὲν δεύτερον εἶναι τὸ αὐτό, τὸ δὲ τρίτον τρέπει τὸ *s* ἢ *x* εἰς *t*· οἷον *je veux*, *tu veux*, *il veut*· ἀλλ' ἐὰν τοῦ τελικοῦ *s* τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου προηγῆται *c*, *d* ἢ *t*, τὸ τρίτον ἑνικὸν πρόσωπον σχηματίζεται ἀποκοπτομένου τοῦ *s*. Παρ. Χάρ. *Je vaincs*, *tu vaincs*, *il vainc*. *Je prends*, *tu prends*, *il prend*. *Je mets*, *tu mets*, *il met* (Μάθ. ΚΔ'.).

3. Εἰς πάντα τὰ ῥήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ὁ Παρατατικὸς τῆς ὁριστικῆς καὶ ὁ Ὑποθετικὸς (Conditionnel), καὶ ὁ Ἐνεστὼς καὶ Παρατατικὸς τῆς ὑποτακτικῆς, ἔχουσι τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πληθυντικὸν πρόσωπον εἰς *ions* καὶ *iez*. (Nous parlions, vous parliez; nous parlerions, vous parleriez; que nous parlions, que vous parliez; que nous parlassions, que vous parlassiez). Πάντων δὲ τῶν λοιπῶν ἁπλῶν χρόνων (ἐκτὸς τοῦ παρῳχημένου ὡρισμένου, ἔχοντος ἰδιαίτερον σχηματισμὸν Μάθ. ΞΗ'.) τὰ πρόσωπα ταῦτα λήγουσιν εἰς *ons* καὶ *ez*, ἐκτὸς τῶν ἑξῆς. *Dire*—vous *dites* (*). *Être*—nous *sommes*, vous *êtes*. *Faire*—vous *faites*.

Περὶ τῆς ἐνεργητικῆς Μετοχῆς εἴπομεν ἐν τῷ ΝΖ'. Μαθήματι ὅτι σχηματίζεται ἐκ τοῦ πρώτου πληθυντικοῦ προσώπου τοῦ Ἐνεστῶτος τῆς ὁριστικῆς, παρεκτὸς τῶν ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἃς ἐκεῖ ἐσημειώσαμεν (**).

(*) Τὰ σύνθετα interdire, prédire καὶ médire ἀκολουθοῦσι τὸν κανόνα, ὡς, Vous interdisez, vous prédisez, vous médisez.

(**) Ἐντελεστάτη σύνοψις τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων ἐκτεθήσεται ἐν τῷ τέλει τοῦ πονήματος, ὡς ἰδιαιτέρα πραγματεία ἢ παράρτημα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐνεστὼς τῆς Ὁριστικῆς. (Μάθημα ΚΔ'.)

Χρόνος πρωτότυπος.

Τὸ πρῶτον, καὶ δεύτερον, καὶ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον γίνεται ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τροπῇ τῆς καταλήξεως *ant* εἰς *ons*, *ez*, *ent*.

Παραδείγματα.

Parlant, Nous parlons, Vous parlez, Ils parlent.
Finissant, Nous finissons, Vous finissez, Ils finissent.
Recevant, Nous recevons, Vous recevez, Ils recoivent.
Vendant, Nous vendons, Vous vendez, Ils vendent.

Παρατατικὸς τῆς ὁριστικῆς (Μάθ. ΝΘ'.)

Χρόνος παράγωγος.

Γίνεται ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τροπῇ τῆς *ant*

1	2	3	1	2	3	
Εἰς *ais*,	*ais*,	*ait*,	*ions*,	*iez*,	*aient*,	ὡς

Je parlais, Tu parlais, Il parlait.
Nous parlions, Vous parliez, Ils parlaient.
Je finissais, Tu finissais, Il finissait.
Nous finissions. Vous finissiez, Ils finissaient.

Παρωχημένος Ὡρισμένος. (Μάθημα ΞΗ'.)

Χρόνος πρωτότυπος.

Γίνεται ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τροπῇ διὰ μὲν τὴν πρώτην συζυγίαν τοῦ *é* εἰς

1	2	3	1	2	3
ai,	*as*,	*a*,	*âmes*,	*âtes*,	*èrent*.

Διὰ δὲ τὴν δευτέραν καὶ τετάρτην, τοῦ *i* καὶ *u* εἰς

is,	*is*,	*it*,	*îmes*,	*îtes*,	*irent*.

Διὰ δὲ τὴν τρίτην, τῆς *u* εἰς

us,	*us*,	*ut*,	*ûmes*,	*ûtes*,	*urent*.

Παραδείγματα.

Parlé.	Je parlai,	Tu parlas,	Il parla.
	Nous parlâmes,	Vous parlâtes,	Ils parlèrent.
Fini.	Je finis,	Tu finis,	Il finit.
	Nous finîmes,	Vous finîtes,	Ils finirent.
Vendu.	Je vendis,	Tu vendis,	Il vendit.
	Nous vendîmes,	Vous vendîtes,	Ils vendirent.
Reçu.	Je reçus,	Tu reçus,	Il reçut.
	Nous reçûmes,	Vous reçûtes,	Ils reçurent.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ.

ÉTANT.	Nous sommes,	Vous êtes,	Ils sont.
AVANT.	Nous avons,	Vous avez,	Ils ont.
SACHANT.	Nous savons,	Vous savez,	Ils savent.
FAISANT.		Vous faites,	Ils font.
DISANT.		Vous dites,	
ALLANT.			Ils vont.
VENANT.			Ils viennent.
TENANT.			Ils tiennent.
ACQUÉRANT.			Ils acquièrent.
MOURANT.			Ils meurent.
RECEVANT.			Ils reçoivent.
DEVANT.			Ils doivent.
MOUVANT.			Ils meuvent.
POUVANT.			Ils peuvent.
VOULANT.			Ils veulent.
BUVANT.			Ils boivent.
PRENANT.			Ils prennent.

AVANT.	J'avais,	Tu avais,	Il avait.
	Nous avions,	Vous aviez,	Ils avaient.
SACHANT.	Je savais,	Tu savais,	Il savait.
	Nous savions,	Vous saviez,	Ils savaient.

COUVERT.	Je couvris,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.
OFFERT.	J'offris,	»	»	»	»	»
OUVERT.	J'ouvris,	»	»	»	»	»
SOUFFERT.	Je souffris,	»	»	»	»	»
TENU.	Je tins,	ins,	int,	înmes,	întes,	inrent.
VENU.	Je vins,	»	»	»	»	»
MORT.	Je mourus,	us,	ut,	ûmes,	ûtes,	urent.
VÊTU.	Je vêtis,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.
VU.	Je vis,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.
PRÉVU.	Je prévis,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.
CEINT.	Je ceignis,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.
ASTREINT.	J'astreignis,	»	»	»	»	»
CRAINT.	Je craignis,	»	»	»	»	»
EMPREINT.	J'empreignis,	»	»	»	»	»
ENFREINT.	J'enfreignis,	»	»	»	»	»
ÉPREINT.	J'épreignis,	»	»	»	»	»
FEINT.	Je feignis,	»	»	»	»	»
JOINT.	Je joignis,	»	»	»	»	»
OINT.	J'oignis,	»	»	»	»	»
PEINT.	Je peignis,	»	»	»	»	»

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρωχημένος Ὡρισμένος (Μάθημα ΞΗ'.)	Χρόνος πρωτότυπος.	(*Συνέχεια.*)
Παρακείμενος ἢ ἀόριστος. (Μάθ. ΛΓ'.)	Χρόνος σύνθετος.	Γίνεται ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὁριστικῆς τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, ὡς· J'ai parlé, fini, reçu, vendu.
Παρωχημένος ἀόριστος. (Μάθ. ΞΗ'.)	Χρόνος σύνθετος.	Γίνεται ἐκ τοῦ παρωχημένου ὡρισμένου τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ ῥήματος, ὡς· J'eus parlé, Tu eus fini, Il eut reçu. Nous eûmes, Vous eûtes, Ils eurent vendu, travaillé, bâti.
Ὑπερσυντελικός. (Μάθ. Ξ'.)	Χρόνος σύνθετος.	Γίνεται ἐκ τοῦ παρατατικοῦ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, ὡς· J'avais aimé, fini, reçu, vendu.
Μέλλων πρῶτος. (Μάθ. ΜΣΓ'.)	Χρόνος παράγωγος.	Γίνεται ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου τροπῆ τοῦ γράμματος *r* τῶν τριῶν πρώτων συζυγιῶν, καὶ τῆς καταλήξεως *re* τῆς τετάρτης, εἰς *rai*, ὡς· Aimer. J'aimerai, Tu aimeras, Il aimera. Nous aimerons, Vous aimerez, Ils aimeront.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ.

PLAINT.	Je plaignis,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.
RESTREINT.	Je restreignis,	»	»	»	»	»
TEINT.	Je teignis,	»	»	»	»	»
CUIT.	Je cuisis,	»	»	»	»	»
ONDUIT.	Je conduisis,	»	»	»	»	»
ONSTRUIT.	Je construisis,	»	»	»	»	»
DÉTRUIT.	Je détruisis,	»	»	»	»	»
ENDUIT.	J'enduisis,	»	»	»	»	»
INDUIT.	J'induisis,	»	»	»	»	»
INSTRUIT.	J'instruisis,	»	»	»	»	»
INTRODUIT.	J'introduisis,	»	»	»	»	»
RÉDUIT.	Je réduisis,	»	»	»	»	»
SÉDUIT	Je séduisis,	»	»	»	»	»
TRADUIT.	Je traduisis,	»	»	»	»	»
LUI.	Je luisis,	»	»	»	»	»
NUI.	Je nuisis,	»	»	»	»	»
OUSU.	Je cousis,	»	»	»	»	»
ÉCRIT.	J'écrivis,	»	»	»	»	»
ÉTÉ.	Je fus,	fus,	fut,	fûmes,	fûtes,	furent.
FAIT.	Je fis.	fis,	fit,	fîmes,	fîtes,	firent.
NÉ.	Je naquis,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.
VAINCU.	Je vainquis,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.

AVOIR.	J'aurai,	Tu auras,	Il aura κτλ.
ÊTRE.	Je serai,	Tu seras,	Il sera κτλ.
ALLER.	J'irai,	Tu iras κτλ.	
ENVOYER.	J'enverrai κτλ.		
TENIR.	Je tiendrai κτλ.		
VENIR.	Je viendrai κτλ.		
S'ASSOIR.	Je m'asseierai ἢ je m'assiérai κτλ.		

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μέλλων πρῶτος. (Μάθημα ΜΣΤ'.)	Χρόνος παράγωγος.	(*Συνέχεια.*) Finir. Je finirai, Tu finiras, Il finira. Nous finirons, Vous finirez, Ils finiront. Prévoir. Je prévoirai, Tu prévoiras, Il prévoira. Nous prévoirons, Vous prévoirez, Ils prévoiront. Rendre. Je rendrai, Tu rendras, Il rendra. Nous rendrons, Vous rendrez, Ils rendront.
Μέλλων δεύτερος. (Μάθ. ΝΗ'.)	Χρόνος σύνθετος.	Γίνεται ἐκ τοῦ μέλλοντος τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθ. μετοχ. τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος, ὡς J'aurai aimé, Tu auras fini, κτλ. κτλ.
Ὑποθετικὸς Ἐνεστώς. (Μάθ. Ξ'.)	Χρόνος παράγωγος.	Γίνεται ἐκ τοῦ ἁπλοῦ μέλλοντος τροπῇ τῶν καταλήξεων *rai, ras, ra, rons, rez, ront,* εἰς *rais, rais, rait, rions, riez, raient.* Παρ. Χάρ. J'aimerai, J'aimerais, κτλ. κτλ.
Παρῳχημένος Ὑποθετικός. (Μάθ. Ξ'.)	Χρόνος σύνθετος.	Γίνεται ἐκ τοῦ Ὑποθετικοῦ (ἐνεστῶτος) τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθ. μετ. τοῦ σχηματιζομένου, ὡς J'aurais parlé, Tu aurais fini, κτλ. κτλ.
Προστακτική. (Μάθ. Ο'. καὶ ΠΒ'.)	Χρόνος παράγωγος.	Γίνεται ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς Ὁριστικῆς, ἀποβαλλομένης τῆς ἀντωνυμίας *je* Παρ. Χάρ. J'aime, προστ. aime.
Ἐνεστὼς τῆς ὑποτακτικῆς. (Μάθ. ΟΗ'.)	Χρόνος παράγωγος.	Γίνεται ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τροπῇ τῆς *ant* εἰς *e* ἄφωνον. Παρ. Χάρ. Parlant. Que je parle. Finissant. Que je finisse. Sachant. Que je sache. Rendant. Que je rende.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ.

Devoir.	Je devrai, κτλ.	Appuyer.	J'appuierai, κτλ.
Falloir.	Il faudra, κτλ.	Employer.	J'emploierai, κτλ.
Pouvoir.	Je pourrai, κτλ.	Essuyer.	J'essuierai, κτλ.
Recevoir.	Je recevrai, κτλ.	Acquérir.	J'acquerrai, κτλ.
Savoir.	Je saurai, κτλ.	Courir.	Je courrai, κτλ.
Valoir.	Je vaudrai, κτλ.	Cueillir.	Je cueillerai, κτλ.
Voir.	Je verrai, κτλ.	Mourir.	Je mourrai, κτλ.
Vouloir.	Je voudrai, κτλ.	Échoir.	J'écherrai, κτλ.
Faire.	Je ferai, κτλ.	Pleuvoir.	Il pleuvra.

J'ai.	Προσταχτική.	aie.
Je suis.	»	sois.
Je vais.	»	va.
Je sais.	»	sache.
Je veux.	»	veuille.

Allant.	Que j'aille.	Mouvant.	Que je meuve.
Tenant.	Que je tienne.	Ayant.	Que j'aie.
Venant.	Que je vienne.	Voulant.	Que je veuille.
Acquérant.	Que j'acquière.	Étant.	Que je sois.
Mourant.	Que je meure.	Buvant.	Que je boive.
Recevant.	Que je reçoive.	Faisant.	Que je fasse.
Pouvant.	Que je puisse.	Prenant.	Que je prenne.
Valant.	Que je taille.		

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατατικὸς τῆς ὑποτακτικῆς. (Μάθ. ΟΘ'. καὶ Π'.)	Χρόνος παράγωγος.	Γίνεται ἐκ τοῦ Παρῳχημένου Ὡρισμένου εἰς μὲν τὴν πρώτην συζυγίαν τροπῇ τῆς *ai* εἰς *asse*, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τρεῖς προσθέσει τῆς *se*, οἷον· Je parlai. Que je parlasse. Je finis. Que je finisse. Je reçus. Que je reçusse. Je vendis. Que je vendisse.
Παρακείμενος τῆς ὑποτακτ. (Μάθ. ΟΘ'.)	Χρόνος σύνθετος.	Γίνεται ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἄλλου ῥήματος. Ὡς· Que j'aie aimé. Que tu aies fini, κτλ.
Ὑπερσυντελικὸς τῆς ὑποτ. (Μάθ. ΟΘ'.)	Χρόνος σύνθετος.	Γίνεται ἐκ τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἄλλου ῥήματος. Οἷον· Que j'eusse chanté. Que tu eusses rempli, κτλ.
Ἀπαρέμφατος. (Μάθ. ΙΖ'.)	Χρόνος πρωτότυπος.	Πρώτη συζυγία. Parler. Δευτέρα » Finir. Τρίτη » Recevoir. Τετάρτη » Rendre.
Παρακείμενος τῆς Ἀπαρεμ. (Μάθ. Μ. καὶ ΝΔ'.)	Χρόνος σύνθετος.	Γίνεται ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ἀπαρεμφάτου τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἄλλου ῥήματος. Avoir parlé. Être venu.
Ἐνεργητικὴ Μετοχή. (Μάθ. ΝΖ'.)	Χρόνος πρωτότυπος.	Δύναται (ἐναλλὰξ) νὰ γίνῃ ἐκ τοῦ πρώτου πληθυντικοῦ προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὁριστικῆς, τροπῇ τῆς *ons* εἰς *ant*. Οἷον· Nous parlons. Parlant. Nous finissons. Finissant. Nous recevons. Recevant. Nous rendons. Rendant.
Παθητικὴ μετοχή. (Μάθ. ΛΑ'.)	Χρόνος πρωτότυπος.	Πρώτη συζυγία. Parlé. Δευτέρα » Fini. Τρίτη » Reçu. Τετάρτη » Vendu.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ.

Nous	a v o n s.	Ayant.
Nous	s o m m e s.	Étant.
Échoir.		Échéant.
Nous	s a v o n s.	Sachant.
Seoir.		Séant.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 243.

Πίνετε ἓν κύπελλον (tasse, κουπάκιον) καφέν; — Σᾶς εὐχαριστῶ, δὲν ἀγαπῶ τὸν καφέν. — Λοιπὸν (alors) θὰ πίητε ἓν ποτήριον οἴνου; — Ὀλίγου ἔπιον. — Ἂς ὑπάγωμεν (allons) νὰ περιπατήσωμεν. — Εὐχαρίστως (je le veux bien), ἀλλὰ ποῦ θὰ ὑπάγωμεν; — Ἐλᾶτε μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν κῆπον τῆς θείας μου, θὰ εὕρωμεν ἐκεῖ συναναστροφὴν πολὺ εὐχάριστον. — Τὸ πιστεύω (je le crois bien), ἀλλὰ νὰ ἴδωμεν (c'est à savoir) ἂν ἡ εὐχάριστος αὕτη συναναστροφὴ μὲ θελήσῃ (voudra de moi). — Εἶσθε παντοῦ εὐπρόσδεκτος (le bien-venu). — Τί ἔχετε, φίλε μου, πῶς σᾶς φαίνεται ὁ οἶνος οὗτος; — Τὸν εὑρίσκω ἐξαίρετον, ἀλλ' ἔπιον ἀρκετόν (suffisamment). — Πίετε ἀκόμη ὀλίγον (encore un coup). — Τὸ πολὺ βλάπτει (est malsain). — Γνωρίζω τὴν κρᾶσίν (le tempérament) μου. — Νὰ μὴ πέσητε. Τί ἔχετε; — Δὲν ἐξεύρω, ἀλλ' ἡ κεφαλή μου γυρίζει (la tête me tourne)· νομίζω ὅτι λειποθυμῶ (tomber en défaillance), — Καὶ ἐγὼ νομίζω· διότι ἔχετε σχεδὸν τὴν ὄψιν νεκροῦ. — Πόθεν εἶσθε; — Εἶμαι Ἕλλην. — Ὁμιλεῖτε τόσον καλὰ τὰ Γαλλικά, ὥστε σᾶς ἐξέλαβον (prendre) διὰ Γάλλον τὸ ἔθνος (Français de nation). — Ἀστειεύεσθε. — Μὲ συγχωρεῖτε, δὲν ἀστειεύομαι διόλου. — Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου εἶσθε εἰς τὴν Γαλλίαν; — Εἶναι τινὲς ἡμέραι. — Σπουδαίως (sérieusement, μὲ τὰ σωστά σας); — Ἀμφιβάλλετε ἴσως, διότι ὁμιλῶ Γαλλικά· τὰ ἠξευρον πρὶν ἔλθω εἰς τὴν Γαλλίαν. — Πῶς τὰ ἐμάθετε τόσον καλά; — Διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Ὀλλενδόρφου.

Εἰπατέ μοι, διατί ἔχετε πάντοτε διχονοίας (être toujours en discorde) μετὰ τῆς συζύγου σας; καὶ διατί ἐνασχολεῖσθε εἰς πράγματα ἀνωφελῆ (s'occuper de métiers inutiles); Εἶναι τόσον δύσκολον (avoir tant de peine) νὰ εὕρῃ τις (obtenir*) θέσιν (un emploi)· σεῖς ἔχετε καλὴν καὶ τὴν ἀμελεῖτε. Δὲν φροντίζετε (songer à) διὰ τὸ μέλλον; — Τώρα ἀφήσατέ με νὰ ὁμιλήσω καὶ ἐγὼ (à mon tour). Πᾶν ὅ,τι τώρα μοὶ εἴπατε (venez de dire) φαίνεται εὔλογον, ἀλλὰ δὲν εἶναι σφάλμα μου· ἔχασα τὴν ὑπόληψίν (la réputation) μου· εἶναι σφάλμα τῆς γυναικός μου· ἐπώλησα τὰ ὡραιότερα φορέματά μου, τὰ δακτυλίδιά (une bague) μου καὶ τὸ χρυσοῦν ὡρολόγιόν μου. Εἶμαι καταχρεωμένος (être chargé de dettes), καὶ δὲν ἐξεύρω τί νὰ κάμω. — Δὲν θέλω νὰ δικαιολογήσω (justifier) τὴν σύζυγόν σας· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς συνετελέσατε (contribuer) εἰς ἀφανισμόν (la perte) σας· αἱ γυναῖκες εἶναι συνήθως καλαί, ὅταν τις ἀφήσῃ αὐτὰς καλάς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ 24ϟ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

Ὁ διδάσκαλος. Ἐὰν σᾶς ἐπρότεινον τώρα ἐρωτήσεις καθὼς σᾶς ἐπρότεινα εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν μαθημάτων μας (telles que).—Ἔχετε τὸν πῖλον, τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ ἀδελφός μου; Πεινῶ; Ἔχει τὸ δένδρον τοῦ κήπου τοῦ ἀδελφοῦ μου; κτλ. τί θὰ ἀπεκρίνεσθε;

Οἱ μαθηταί. Ἀναγκαζόμεθα (être forcé) νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εὕρομεν κατὰ πρῶτον τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ὀλίγον γελοίας, ἀλλὰ ἔχοντες πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν μέθοδόν σας, ἀπεκρίθημεν τόσον καλὰ, ὅσον ἡ μικρὰ συλλογὴ (τὸ μικρὸν ἐφοδίασμα) τῶν λέξεων καὶ κανόνων τὴν ὁποίαν τότε εἴχομεν, ἠδύνατο νὰ μᾶς τὸ συγχωρήσῃ. Καὶ πραγματικῶς, δὲν ἠργήσαμεν νὰ κατανοήσωμεν ὅτι αἱ ἐρωτήσεις αὗται σκοπὸν εἶχον νὰ ἐντυπώσωσιν εἰς τὸν νοῦν μας τοὺς κανόνας, καὶ νὰ μᾶς γυμνάσωσιν εἰς τὴν συνομιλίαν διὰ τῶν ἀντιφατικῶν ἀποκρίσεων, τὰς ὁποίας ἠναγκαζόμεθα νὰ κάμνωμεν. Ἀλλὰ νῦν ὅταν γνωρίζωμεν σχεδὸν νὰ κρατῶμεν συνομιλίαν εἰς τὴν ὡραίαν γλῶσσαν τὴν ὁποίαν μᾶς ἐδιδάξατε, θὰ σᾶς ἀπεκρινόμεθα· Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἔχωμεν τὸν ἴδιον πῖλον τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ ἀδελφός σας, διότι δύο ἄνθρωποι δὲν δύνανται (deux personnes ne sauraient) νὰ ἔχωσιν ἓν (une seule) καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Εἰς τὴν δευτέραν ἐρώτησιν θὰ ἀπεκρινόμεθα ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ γνωρίζωμεν ἂν πεινᾶτε ἢ ὄχι. Ὅσον δὲ διὰ τὴν τελευταίαν, θὰ ἐλέγομεν, ὅτι ὑπάρχουσι περισσότερα ἀπὸ ἓν δένδρον εἰς τὸν (dans un) κῆπον, καὶ ἀφοῦ μᾶς ἐρωτᾶτε ἂν ἔχῃ τὸ δένδρον τοῦ κήπου, ἡ φράσις δὲν μᾶς φαίνεται λογικῶς ὀρθή. Εἰς πᾶσαν δὲ περίστασιν θὰ ἤμεθα ἀχάριστοι, ἂν ἀφίναμεν νὰ μᾶς διαφύγῃ τοιαύτη εὐκαιρία, χωρὶς νὰ σᾶς ἐκφράσωμεν τὴν ζωηροτάτην εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὸν κόπον τὸν ὁποῖον ἐκάμετε (des peines que vous avez prises). Διὰ τῶν σοφῶν τούτων συνδυασμῶν (la combinaison) κατωρθώσατε νὰ ἐντυπώσητε εἰς τὸν νοῦν μας σχεδὸν ἀνεπαισθήτως (imperceptiblement) τὰς ἀρχὰς τῆς γλώσσης, καὶ νὰ μᾶς γυμνάσητε εἰς (sur) τὴν συνομιλίαν. Διδασκομένη διὰ παντὸς ἄλλου τρόπου ἡ γλῶσσα αὕτη παρέχει εἰς τοὺς ξένους καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς αὐτόχθονας δυσκολίας ἀνυπερβλήτους (insurmontables).

ΜΑΘΗΜΑ ΠΓ'. LEÇON LXXXIII.

Χρειάζεται (ἢ λείπει) ἓν τέταρτον.	Il s'en faut d'un quart.
Χρειάζεται (ἢ λείπει) τὸ ἥμισυ.	Il s'en faut de la moitié.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πόσον χρειάζεται;	Combien s'en faut-il?
Ὀλίγον πρᾶγμα χρειάζεται.	Il s'en faut de peu de chose.
Θέλω ἕνα δάκτυλον διὰ νὰ ἦμαι ἴσος μὲ ὑμᾶς κατὰ τὸ ἀνάστημα.	Il s'en faut d'un pouce que je sois aussi grand que vous.
Ἐχρειαζόμην πολὺ διὰ νὰ ἦμαι ἴσα μὲ ὑμᾶς πλούσιος.	Il s'en fallait de beaucoup que je fusse aussi riche que vous.
Τὸ ἥμισυ.	La moitié.
Τὸ τρίτον.	Le tiers.
Τὸ τέταρτον.	Le quart.
Νομίζετε ὅτι μοὶ ἀπεδώκατε ὅλον, [ἀλλὰ] θέλει ἀκόμη πολύ.	Vous croyez m'avoir tout rendu, il s'en faut de beaucoup (*).

Παρατ. ρνβ'. Τὸ *il s'en faut* συνοδεύεται μὲν ὑπὸ τῆς *de* ὅταν ὁ λόγος ἦναι περὶ ποσότητος, ἀλλ' ὅταν πρόκηται περὶ τῆς πρὸς ἄλληλα διαφορᾶς δύο πραγμάτων τίθεται ἄνευ τῆς *de*, οἷον·

Ὁ νεώτερος δὲν εἶναι τόσον φρόνιμος ὅσον ὁ πρεσβύτερος, πολλοῦ γε δεῖ.	Le cadet n'est pas si sage que l'aîné, il s'en faut beaucoup. (**)
Πολὺ ἀπέχουσι τοῦ νὰ μᾶς δώσωσιν οἱ ἔμποροί μας ἰδέαν τινὰ περὶ τῆς ἀρετῆς ἐκείνης, περὶ τῆς ὁποίας κάμνουσι λόγον οἱ ἱεραπόστολοί μας· δύναταί τις νὰ συμβουλεύηται αὐτοὺς περὶ τῶν ληστειῶν τῶν μανδαρίνων.	Il s'en faut beaucoup que nos commerçants nous donnent l'idée de cette vertu dont nous parlent nos missionnaires; on peut les consulter sur les brigandages des mandarins (***).
Σχεδὸν δὲν λείπει τίποτε διὰ νὰ ἦναι ἴσος μὲ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἀνάστημα.	Il *ne* s'en faut presque rien qu'il *ne soit* aussi grand que son frère (†).

Παρατ. ργ'. Ὅταν τὸ *il s'en faut* συνοδεύηται ὑπὸ ἀρνήσεως ἤ τινος τῶν ἀρνητικῶν λέξεων *peu* (ὀλίγον), *guère* (σχεδὸν ὄχι), *rien* (οὐδὲν) κτλ. ἤ ὅταν ὁ λόγος ἦναι ἐρωτηματικός, ἡ δὲ ὑποτακτικὴ παρεπομένη πρότασις προσλαμβάνει τὸ ἀρνητικὸν *ne*, οἷον·

Λόγος τὸν ὁποῖον οὐδὲν δεσμεύει οὐδ' ἐμποδίζει, βαίνει καὶ ῥέει	Un discours que rien ne lie et n'embarrasse, marche et cou-

(*) Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία, ἔκδ. 1762 Boiste καὶ Laveaux, Dictionnaire des Difficultés.

(**) Ἀκαδ. ἔκδ. 1762 καὶ 1795.

(***) Montesquieu, de l'Esprit des Lois, XXI.

(†) Le Dictionnaire Critique de Féraud.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

αὐτόματος· ἐνίοτε δὲ βαίνει ταχύτερος καὶ αὐτῆς τῆς διανοίας τοῦ συγγραφέως.

le de soi-même, et il s'en faut peu qu'il n'aille quelque fois plus vite que la pensée même de l'orateur (*).

Ἀπερισκέπτως, ἄλλ' ἀντ' ἄλλων. — *A tort et à travers.*

Ὁμιλεῖ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων ὡς τρελλός. — Il parle à tort et à travers comme un fou.

Βιαιοπραγεῖν, μεταχειρίζεσθαι βίαν. — En venir aux voies de fait (**).

Πρᾶγμα γεγονός, ἀλήθεια. — Un fait.

Εἶναι βέβαιον. — C'est un fait.

Λαμβάνειν τινὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ, καταφωρᾶν τινα. — Prendre quelqu'un sur le fait.

Ἢ ἄλλως. — *Ou bien.*

Χλευάζειν, περιπαίζειν. — Se moquer de.

Ἀντιλέγειν εἴς τινα, διαψεύδειν, ἐλέγχειν τινὰ ἐπὶ ψεύδει. — Démentir quelqu'un.

Ἂν ἔλεγε τοῦτο, ἤθελον τὸν διαψεύσει. — S'il disait cela, je le démentirais.

Αἱ πράξεις του ἀναιροῦσι τοὺς λόγους του. — Ses actions démentent ses paroles.

Ἀμύσσειν, (τσουγκρανίζειν). — *Égratigner. α'.*

Διαφεύγειν (γλυτόνειν). — *En être quitte pour.*

Ἔπεσα ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου, ἀλλὰ δὲν ἐβλάφθην πολύ. — Je suis tombé du haut de l'arbre en bas, mais je ne me suis pas fait beaucoup de mal.

Τὴν ἐγλύτωσα μὲ μίαν ἀμυχὴν (ξέγδαρμα, τσουγκρανιάν). — J'en ai été quitte pour une égratignure.

Ὁ κλέπτης συνελήφθη, ἀλλὰ θὰ τὴν γλυτώσῃ μετά τινων μηνῶν φυλάκισιν. — Le voleur a été pris, mais il en sera quitte pour quelques mois de prison.

Δυνάμει, διά, ἀπό, μέ. — *A force de.*

Διὰ πολλῆς ἐργασίας. — A force de travail.

(*) Boilleau, Traité du Sublime.

(**) Νομικ. Voies de fait, βία, τὰ βίαια, αἰκίαι, κακώσεις· Il est défendu d'user des voies de fait, ἀπηγόρευται τὸ αἰκίζειν· voie de fait, ἁρπαγμὸς πράγματος μὴ οἰκείου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀπὸ τὸ πολὺ κλαύσιμον θὰ χάσῃς τὸ φῶς σου (ένικ.). — A force de pleurer vous perdrez les yeux.

Ἔτυχον παρ' αὐτοῦ τῆς χάριτος ταύτης διὰ παρακλήσεων. — J'obtins de lui cette faveur à force de prières.

Ἐκτὸς τούτου, ἐξαιρουμένου τούτου. — *A cela près.*

Ἐξαιρουμένου τούτου τοῦ ἐλαττώματος, εἶναι καλὸς ἄνθρωπος. — A ce défaut près, c'est un bon homme.

Ἐναμίλλως, τίς νὰ ὑπερβῇ τὸν ἄλλον. — *A l'envie (l'un de l'autre).*

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐργάζονται προθυμούμενοι τίς νὰ ὑπερβῇ τὸν ἄλλον. — Ces hommes travaillent à l'envie (l'un de l'autre).

Καθάριος, παστρικός. — Propre.

Καθάριον ἢ λευκὸν ὀθόνιον. — Du linge propre ou blanc.

Τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ. — *D'autant plus que.*

Τόσῳ ἧττον (ὀλιγώτερον), ὅσῳ. — *D'autant moins que.*

Τόσῳ μᾶλλον εἶμαι δυσηρεστημένος ἐκ τῆς διαγωγῆς του, ὅσῳ μοὶ χρεωστεῖ μυρίας χάριτας. — Je suis d'autant plus mécontent de sa conduite, qu'il m'a beaucoup d'obligations.

Τόσῳ ὀλιγώτερον εἶμαι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς διαγωγῆς του, ὅσῳ μᾶλλον εἶχον δικαιώματα φιλίας ἐπ' αὐτοῦ. — Je suis d'autant moins satisfait de sa conduite, que j'avais plus de droits à son amitié.

Ἤθελον νὰ, ἐπεθύμουν νά. — *Je voudrais que.*

Ἤθελον νὰ ἦτον ἰδική μου ἡ οἰκία αὕτη. — Je voudrais que cette maison fût à moi.

Ὀνειροπολεῖν, φαντάζεσθαι, συλλογίζεσθαι. — *Rêver α'. (ἀ πρὸ τοῦ ὀνόματος).*

Ἐσυλλογίσθην πολὺ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. — J'ai rêvé longtemps à cette affaire.

Εἶναί τινα γυμνόν. — *Être nu, nue.*

Ἔχειν γυμνὴν τὴν κεφαλήν. — Avoir la tête nue.

Ἔχειν γυμνοὺς τοὺς πόδας. — Avoir les pieds nus.

Παρατ. ρηδ'. Ὅταν τὸ ἐπίθετον *nu*, γυμνὸς, λαμβάνηται μετὰ τοῦ *être*, εἶναι, μένει ἀμετάβλητον, οἷον·

Εἶναι ἀσάνδαλον, ἀνυπόδητον. — Être nu-pieds.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εἶναι ἀσκεπῆ (ξεσκούφωτον).	Être nu-tête.
Ἱππεύειν γυμνὸν τὸν ἵππον.	Aller à poil.
Ὀλίγου δεῖν, κινδυνεύειν, (κορτεύειν).	*Manquer de*, ἢ *penser*.

Παρατ. ρνε'. Τὸ μὲν *manquer* λαμβάνει *de* πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου, τὸ δὲ *penser* οὐχί. — Ἐπομένης τῆς προθέσεως à, τὸ manquer σημαίνει παραμελεῖν, ὀλιγωρεῖν πράγματος, οἷον manquer à son devoir παραμελεῖν τὸ καθῆκον· si je vous ai manqué à quelque chose, εἴ τι περὶ ὑμᾶς ἐπλημμέλησα (ἥμαρτον).

Ὀλίγον ἔλειψε νὰ χάσω τὰ χρήματά μου.	J'ai manqué *de* perdre mon argent. J'ai pensé perdre mon argent.
Ἐκινδύνευσα νὰ χάσω τὴν ζωήν μου.	Je pensai perdre la vie.
Ὀλίγον ἔλειψε νὰ κόψωμεν τὰ δάκτυλά μας.	Nous avons manqué *de* nous couper les doigts.
Ὀλίγον ἔλειψε (ἐκόντευσα) νὰ πέσω.	J'ai manqué *de* tomber.
Ὀλίγον ἔλειψε νὰ σκοτωθῇ.	Il a manqué *d'*être tué. Il a pensé être tué. Peu s'en est fallu qu'il n'ait été tué.
Ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἀποθάνῃ.	Il a pensé mourir.
Εἰς τὰ ἴχνη ὑμῶν.	A vos trousses.
Ὁ ἐχθρὸς σᾶς καταδιώκει.	L'ennemi est à vos trousses.
Πίπτειν (ἐπὶ κεραυνοῦ).	Tomber.
Ἔπεσεν ὁ κεραυνός.	La foudre est tombée.
Ὁ κεραυνὸς ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ πλοίου.	La foudre tomba sur le vaisseau.
Ἐνῷ ἦτον ὁ ἀδελφός μου εἰς τὸ πέλαγος, αἴφνης ἠγέρθη σφοδρὰ καταιγίς· κεραυνὸς δὲ πεσὼν ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἐπυρπόλησεν αὐτό· τὸ πλήρωμα τότε ἐρρίφθη ὅλον εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ σωθῇ κολυμβῶν.	Mon frère étant en pleine mer, il survint une grande tempête; la foudre tomba sur le vaisseau qu'elle mit en feu, et tout l'équipage se jeta dans la mer pour se sauver à la nage.
Ἐκυριεύθη ὑπὸ τρόμου, ἰδὼν τὸ πῦρ ἐξαπλούμενον πανταχόθεν.	Il fut saisi de frayeur, voyant que le feu gagnait de tous les côtés.
Δὲν ἤξευρε τί νὰ κάμῃ.	Il ne savait quel parti prendre.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δὲν ἐδίστασε πλέον.	Il ne balança plus.
Δὲν ἔλαβον ἀκόμη πληροφορίας περὶ αὐτοῦ.	Je n'ai pas encore eu de ses nouvelles.
Ἄγγελος.	Un ange.
Ἀριστούργημα.	Un chef-d'œuvre.
Ἀριστουργήματα.	Des chefs-d'œuvre (*).
Φιλάστερα, ἐσπέρια φυτά.	Des belles-de-nuit.
Ἡ φυσιογνωμία.	La physionomie.
Τὸ ἀνάστημά του, ἡ της.	Sa taille.
Ἡ ἔκφρασις.—Ἡ ὄψις.	L'expression.—L'aspect.
Ἡ αὐτάρκεια (εὐχαρίστησις).	Le contentement.
Τὸ σέβας.—Ὁ θαυμασμός.	Le respect.—L'admiration
Αἱ χάριτες.—Αἱ ἡδοναί.	Les grâces.—Les plaisirs.
Θαυμασίως.—Θελκτικός.	A ravir.—Engageant.
Ῥαδινός, λεπτοφυὴς, εὐκίνητος.	Svelte.
Εἰς ἄκρον καλῶς, ἐξαίρετα.	Supérieurement bien.
Ἡ ὄψις του ἐμπνέει σέβας καὶ θαυμασμόν.	Son aspect inspire du respect et de l'admiration.

ΘΕΜΑ 245

Θέλετε νὰ φάγωμεν μαζῆ (manger avec quelqu'un);—Σᾶς εὐχαριστῶ· φίλος μου τις μὲ προσεκάλεσε νὰ συγγευματίσωμεν (dîner)· διέταξε δὲ νὰ ἑτοιμάσωσι (faire préparer) τὸ φαγητὸν τῆς ὀρέξεώς μου (un mets favori).—Τί φαγητὸν εἶναι αὐτό;—Εἶναι ἀπὸ γάλα (du laitage).—Τὸ κατ' ἐμὲ, δὲν ἀγαπῶ τὰ γαλακτερά. Τὸ καλήτερον πάντων εἶναι (il n'y a rien de tel qu'...) ἓν καλὸν κομμάτιον βωδινὸν ἢ μοσχαρίσειον ψητόν.—Τί ἔγινεν ὁ μικρότερος ἀδελφός σας;—Ἐναυάγησεν (il a fait naufrage), ἐνῷ ἐπήγαινεν εἰς τὴν Ἀμερικήν.—Διηγήθητε λοιπὸν αὐτό.—Προθύμως (très volontiers). Ἐνῷ ἦσαν εἰς τὸ πέλαγος, ἠγέρθη αἴφνης σφοδρὰ τρικυμία (tempête)· κεραυνὸς δὲ πεσὼν ἐπὶ τὸ πλοῖον ἐπυρπόλησεν αὐτό· τὸ πλήρωμα τότε ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ σωθῆ κολυμβῶν. Ὁ ἀδελφός μου δὲν ἤξευρε τί νὰ πράξῃ μὴ μαθὼν ποτε νὰ κολυμβᾷ. Εἰς μάτην (avoir beau) ἐσυλλογίζετο· δὲν εὕρισκε κἀνὲν μέσον (δυνάμενον) διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωήν του. Τὸν κατέλαβε τρόμος, ὅτε εἶδεν (voyant) ὅτι τὸ πῦρ ἐξηπλοῦτο παντοχοῦ. Δὲν ἐδίστασε πλέον, καὶ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν.—Τὸ λοιπὸν (hé bien), τί ἀπέγινε;—Δὲν ἐξεύρω τίποτε, μὴ λαβὼν ἀκόμη πληροφορίας περὶ αὐτοῦ.—Τίς λοιπὸν (mais qui) ἐ-

(*) Περὶ τοῦ πληθυντικοῦ τῶν συνθέτων ὅρ. Μάθ. ΛΕ'. Παρατ. ξγ'.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σώθη;—Ἐπειδὴ συνέπεσε λόγος περὶ τοῦ ἀνεψιοῦ σας (à propos de votre neveu), ἤθελον νὰ σᾶς ἐρωτήσω ποῦ εἶναι τώρα;—Εἶναι εἰς τὴν Ἰταλίαν.—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν ἐμάθατε περὶ αὐτοῦ; Ἔλαβον σήμερον ἐπιστολὴν παρ' αὐτοῦ.—Τί σᾶς γράφει;—Μοὶ γράφει ὅτι νυμφεύεται νέαν τινὰ (une demoiselle), ἡ ὁποία τῷ φέρει τριακοσίας χιλιάδας φράγκα.—Εἶναι ὡραία;—Ὡραία ὡς ἄγγελος· εἶναι ἀριστούργημα τῆς φύσεως. Ἡ φυσιογνωμία της εἶναι γλυκεῖα καὶ πλήρης ἐκφράσεως, οἱ ὀφθαλμοί της εἶναι οἱ ὡραιότατοι ὀφθαλμοὶ τοῦ κόσμου, καὶ τὸ στόμα της εἶναι χαριέστατον (et sa bouche est mignonne). Οὔτε παρὰ πολὺ δὲ ὑψηλή, οὔτε παρὰ πολὺ κοντή (petite). Τὸ ἀνάστημά της εἶναι *λεπτοφυὲς* (Svelte, λεπτοκαμωμένον), ὅλαι αἱ πράξεις της πλήρεις χάριτος, καὶ οἱ τρόποι της πολὺ θελκτικοί. Ἡ ὄψις της ἐμπνέει σέβας καὶ θαυμασμόν. Εἶναι δὲ καὶ πολὺ πνευματώδης (elle a aussi beaucoup d'esprit), ὁμιλεῖ διαφόρους γλώσσας, χορεύει ἐξαίρετα καὶ τραγῳδεῖ θαυμασίως. Ὁ ἀνεψιός μου δὲν εὑρίσκει ἐπ' αὐτῆς (ne lui trouve) εἰμὴ ἓν μόνον ἐλάττωμα (un défaut).—Τί ἐλάττωμα εἶναι (et quel est ce défaut);—Ἔχει ἀπαιτήσεις (εἶναι φαντασμένη, avoir des prétentions).—Δὲν ὑπάρχει τίποτε τέλειον εἰς τὸν κόσμον.—Πόσον εἶσθε εὐτυχής! εἶσθε πλούσιος, ἔχετε καλὴν γυναῖκα, ὡραῖα τέκνα, ὡραίαν οἰκίαν καὶ πᾶν ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε.—Διόλου, φίλε μου.—Τί ἐπιθυμεῖτε λοιπὸν ἀκόμη;—Τὴν αὐτάρκειαν· διότι γνωρίζετε ὅτι μόνος ὁ αὐτάρκης (celui qui est content) εἶναι εὐτυχής.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΔ'.

Ἐξελίττειν (ξεδιαλύζειν), *ἐξομαλίζειν*, *διακρίνειν*.

Ἐξελίττειν τὰς τρίχας.

Ἐξομαλύνειν τὰς δυσκολίας.

Δὲν ἠδυνήθην νὰ διακρίνω τὴν ἔννοιαν τῆς φράσεως ταύτης.

Διαφορὰ, φιλονεικία, ἔρις.

Ἔχειν διαφορὰς μετά τινος.

Προσέχειν, *φυλάττεσθαι*.

Θὰ προσέξω πολὺ μὴ τὸ κάμω.

Προσέχετε νὰ μὴ δανείσητε τὰ χρήματά σας εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.

LEÇON LXXXIV.

Démêler. α'.

Démêler les cheveux.

Démêler les difficultés.

Je n'ai pas pu démêler le sens de cette phrase.

Un démêlé.

Avoir des démêlés avec quelqu'un

Se garder de ...

Je me garderai bien de le faire.

Gardez-vous bien de prêter votre argent à cet homme.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Φοβεῖται νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἐρώτησιν τὴν ὁποίαν τῷ ἐπρότεινα.
Προτείνειν ἐρώτησιν.
Ἂν σοῦ καταβῇ νὰ τὸ κάμῃς, θὰ σὲ τιμωρήσω.

Il se garde bien de répondre à la question que je lui ai faite (*).
Faire une question.
Si tu t'avise de le faire, je te punirai.

Ἁρμόζειν, ταιριάζειν.

Seoir, γ'.* Ἐν. Μ. *séyant* ἢ *séant.*

Παρατ. ρης'. Τοῦ ῥήματος *seoir* χρῆσις γίνεται μόνον εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν καὶ πληθυντικὸν πρόσωπον.

Μὲ ταιριάζει τοῦτο;
Δὲν σᾶς ταιριάζει.
Δὲν σᾶς ἁρμόζει νὰ κάμητε τοῦτο.
Σᾶς ὑπάγει θαυμάσια.
Ὁ κεκρύφαλός (τὸ σκούφωμά) της δὲν τῆς ἐπήγαινε καλά.
Σᾶς πρέπει δὰ νὰ μὲ μαλόνητε δι' αὐτό.

Cela me sied-il?
Cela ne vous sied pas.
Il ne vous sied pas de faire cela.
Cela vous sied à merveille.
Sa coiffure lui séyait mal.
Il vous sied bien de me le reprocher (ἔκφρασις εἰρωνική).

Ἐπεσθαι, ἀκολουθεῖν, προκύπτειν.

S'ensuivre. δ'.

Τούτου ἕνεκα, ἕπεται.
Τούτου ἕνεκα δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ κάμητε.
Πῶς; κἄτι ἀργὰ ἤλθετε;

Οὔτε ἐγὼ ἐξεύρω πῶς συνέβη. (κ. ξεύρω κ' ἐγώ;)
Πῶς συνέβη νὰ μὴν εἶχε τὸ τουφέκιόν του;
Οὔτε ἐγὼ ἐξεύρω πῶς συνέβη.

Il s'en suit.
Il s'en suit que vous ne devriez pas faire cela.
Comment se fait-il que vous soyez venu si tard?
Je ne sais pas comment cela se fait.
Comment se faisait-il qu'il n'eût pas son fusil?
Je ne sais pas comment cela se faisait.

Ἀσιτεῖν, νηστεύειν.

Εἶναί τινα νηστικόν.

Jeûner. α'.

Être à jeun.

Ἀγγέλλειν, δηλοῦν, γνωστοποιεῖν τι εἴς τινα.

Avertir quelqu'un de quelque chose.

(*) Τὸ se garder προσλαμβάνον τὸν que ἀπαιτεῖ τὴν ὑποτακτικὴν μετὰ τοῦ ἀρνητικοῦ ne, οἷον gardez-vous qu'on ne vous surprenne, προσέχετε μὴ ἐπιπέσωσι (μὴ ἐπέλθωσιν ἀπροσδοκήτως) καθ' ὑμῶν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μηνύσατε εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀδελφοῦ του.

Avertissez cet homme du retour de son frère.

Καθαίρειν, αἰθριάζειν, ἀνοίγειν τὸν καιρόν.

Éclaircir. 6'.

Ὁ ἄνεμος ἐκαθάρισε τὸν καιρόν.

Le vent a éclairci le temps.

Ὁ καιρὸς ἀνοίγει.

Le temps s'éclaircit.

Ἀναψύχειν, ἀναπαύειν.

Rafraîchir. 6'.

Ἀναπαυθῆτε καὶ ἐπιστρέψατε ἀμέσως.

Rafraîchissez-vous et revenez tout de suite.

Λευκαίνειν, ἀσπρίζειν.
Μελαίνειν, μαυρίζειν.
Ὠχριᾷν, χλωριάζειν.
Γηράσκειν.
Ἀνανεοῦν, ἀνανεοῦσθαι.
Ἐρυθριᾷν, κοκκινίζειν.

Blanchir. 6'.
Noircir. 6'.
Pâlir. 6'.
Vieillir. 6'.
Rajeunir. 6'.
Rougir. 6'.

Τέρπειν, εὐφραίνειν.
Τέρπεσθαι, εὐφραίνεσθαι.

Égayer. α'.
S'égayer. α'.

Εὐφραίνεται, διασκεδάζει μὲ τὰ ἔξοδά μου.

Il s'égaie à mes dépens.

Ὑποκρίνεσθαι, προσποιεῖσθαι.

Feindre. δ'. Π. Μ. *feint.*
Ἐν. Μ. *feignant.*

Ὑποκρίνομαι, ὑποκρίνεσαι, ὑποκρίνεται.

Je feins, tu feins, il feint.

Γνωρίζει τὸν τρόπον τοῦ ὑποκρίνεσθαι.

Il possède l'art de feindre.

Παρατείνειν, μακρύνειν τὰ πράγματα.

Traîner les choses en longueur.

Δὲν εὐχαριστοῦμαι νὰ ἔχω ὑποθέσεις μὲ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, διότι παρατείνει πάντοτε τὰ πράγματα.

Je n'aime pas à faire des affaires avec cet homme, parce qu'il traîne toujours les choses en longueur.

Ἀπόδειξις, δεῖγμα, δοκιμή.
Τοῦτο εἶναι ἀπόδειξις.

Une preuve.
C'est une preuve.

Ἀποπλανᾶσθαι, παρεκτρέπεσθαι, χάνειν τὸν δρόμον.

S'égarer. α'.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Διὰ, διὰ μέσου.	*A travers le...* *Au travers de...*
Ἡ σφαῖρα διεπέρασε τὸν τοῖχον.	Le boulet a passé à travers la muraille.
Τὸν διεπέρασα (διετρύπησα) διὰ τοῦ ξίφους μου.	Je lui ai passé mon épée au travers du corps.

ΘΕΜΑ 246.

Ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος ὁ πέμπτος (Charles-Quint) εὑρισκόμενος ἡμέραν τινὰ εἰς τὸ κυνήγιον, ἀπεπλανήθη ἐντὸς τοῦ δάσους, καὶ φθάσας εἰς οἰκίαν τινὰ, εἰσῆλθεν ἵνα ἀναπαυθῇ. Ἐντὸς δ' αὐτῆς ἦσαν τέσσαρες ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐπροσποιοῦντο ὅτι ἐκοιμῶντο. Ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἐσηκώθη, καὶ πλησιάσας τὸν αὐτοκράτορα, τῷ εἶπεν, ὅτι εἶδεν εἰς τὸν ὕπνον του ὅτι τοῦ ἐλάμβανε τὸ ὡρολόγιόν του, καὶ τὸ ἔλαβεν. Εἶτα δ' ἠγέρθη ἄλλος, καὶ τῷ εἶπεν ὅτι ὠνειρεύθη ὅτι τὸ ἐπανωφόριόν του (le surtout) τὸν ἐπήγαινε θαυμάσια, καὶ τὸ ἔλαβεν. Ὁ τρίτος τοῦ ἀφήρεσε (lui prit) τὸ βαλάντιόν του. Τέλος ὁ τέταρτος τὸν ἐπλησίασε (s'avança), καὶ τῷ εἶπεν· « ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ σᾶς κακοφανῇ ἂν ψάξω εἰς τοὺς κόλπους σας (si je vous fouille). » Καὶ τοῦτο πράττων, παρετήρησεν εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ αὐτοκράτορος μικράν τινα ἅλυσον, ἐξ ἧς ἐκρέματο σφυρίκτρα, τὴν ὁποίαν ἠθέλησε νὰ κλέψῃ. Ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ τῷ εἶπε· Φίλε μου (mon bon ami), πρὶν μὲ στερήσῃς (priver quelqu'un de quelque chose) τοῦ κοσμήσματος τούτου (le bijou), πρέπει νὰ σὲ διδάξω τὸ προτέρημά του (la vertu). Οὕτω δὲ εἰπὼν ἐσφύριξεν. Οἱ ἄνθρωποί του (ses gens) οἵτινες τὸν ἐζήτουν, ἔδραμον εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐξεπλάγησαν (furent frappés d'étonnement) ἰδόντες (de voir) τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα εἰς τοιαύτην κατάστασιν. Ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ βλέπων ἑαυτὸν ἐκτὸς κινδύνου, εἶπεν· « Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι (voici des hommes qui) ὠνειρεύθησαν ὅ,τι ἠθέλησαν. Θέλω καὶ ἐγὼ μὲ τὴν σειράν μου νὰ ὀνειρευθῶ· » καὶ ἀφοῦ ἐσυλλογίσθη ὀλίγας στιγμὰς (étant resté pensif quelques secondes ἢ quelques moments) εἶπεν· « Ὠνειρεύθην ὅτι καὶ οἱ τέσσαρες (tous quatre) εἴσθε ἄξιοι διὰ κρέμασμα (vous méritiez d'être pendus). » Μόλις δ' ἐλέχθη τοῦτο, καὶ ἐξετελέσθη (ce qui ne fut plus tôt dit qu'exécuté) ἔμπροσθεν αὐτῆς τῆς οἰκίας (la maison même).

Βασιλέως τινὸς εἰσερχομένου ποτὲ (un roi faisant un jour son entrée) εἴς τινα πόλιν εἰς τὰς δύο μετὰ μεσημβρίαν, ἡ βουλὴ (le sénat) ἔστειλεν εἰς αὐτὸν ἀντιπροσώπους (un député) ἵνα τὸν δεξιωθῶσιν (complimenter). Ὁ δὲ μέλλων νὰ προσφωνήσῃ αὐτὸν (celui qui devait porter la parole) ἤρχισεν οὕτως· « Ἀλέξανδρος ὁ μέγας, ὁ μέ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

γας Ἀλέξανδρος, » καὶ ἔμεινεν ἄφωνος (il demeura court). Ὁ βασιλεὺς, ὅστις ἐπείνα πολὺ (avoir grand faim), εἶπεν· Ἔ! φίλε μου, Ἀλέξανδρος ὁ μέγας εἶχε φάγει, ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι ἀκόμη νηστικός (je suis encore à jeun). Ταῦτα εἰπὼν κατηυθύνθη (continuer son chemin) πρὸς τὸ δημαρχεῖον (vers l' Hôtel-de-ville), ἔνθα εἶχεν ἑτοιμασθῇ μεγαλοπρεπὲς γεῦμα δι' αὐτόν.

ΘΕΜΑ 247.

Καλός τις γέρων (le vieillard) ἀσθενῶν βαρέως (étant fort malade) προσεκάλεσε (fit appeler) τὴν σύζυγόν του, ἥτις ἦτον ἀκόμη νέα, καὶ τῇ εἶπεν· « Ἀγαπητή μου, βλέπεις (vous) ὅτι ἡ ἐσχάτη μου ὥρα πλησιάζει, καὶ ὅτι εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ σὲ (vous) ἀφήσω. Ὅλεν, ἂν θέλῃς νὰ ἀποθάνω ἐν εἰρήνῃ (en paix), πρέπει νὰ μοὶ κάμῃς μίαν χάριν (une grâce). Εἶσαι ἀκόμη νέα καὶ χωρὶς ἀμφιβολίαν θὰ ἐξαναὐπανδρευθῇς, τὸ γνωρίζω· ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ νὰ μὴ πάρῃς τὸν Κ. Λουδοβίκον (M. Louis), διότι ὁμολογῶ ὅτι πάντοτε εἶχον μεγάλην ζηλοτυπίαν κατ' αὐτοῦ (que j'ai toujours été très-jaloux de lui), καὶ τὴν ἔχω ἀκόμη (et que je le suis encore). Θὰ ἀποθάνω λοιπὸν (ὑποθετ.) ἐν ἀπελπισίᾳ (désespéré), ἂν δὲν μοὶ ὑποσχεθῇς τοῦτο.» Ἡ (δὲ) γυνὴ ἀπεκρίθη· « Ψυχή μου (mon cœur), σᾶς καθικετεύω νὰ μὴ σᾶς ἐμποδίσῃ τοῦτο ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποθάνητε ἐν εἰρήνῃ, διότι σᾶς βεβαιῶ ὅτι, καὶ ἂν ἤθελον νὰ τὸν ὑπανδρευθῶ, δὲν θὰ ἠδυνάμην, δοῦσα ἤδη ὑπόσχεσιν εἰς ἄλλον (étant déja promise à un autre).»

Φρειδερῖκος ὁ μέγας ἐσυνείθιζεν, ὁσάκις στρατιώτης τις εἰσήρχετο εἰς τὴν σωματοφυλακήν του (dans sa garde), νὰ τῷ προτείνῃ τρεῖς ἐρωτήσεις, δηλ. « Πόσων ἐτῶν εἶσαι; Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου εἶσαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου; Εἶσαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν μισθόν σου (la paie) καὶ τὴν περιποίησιν (le traitement); » Συνέβη ὥστε (il arriva qu') νέος τις στρατιώτης, ὅστις ἐγεννήθη ἐν Γαλλίᾳ, καὶ εἶχεν ὑπηρετήσει εἰς τὴν πατρίδα του, νὰ ἐπιθυμήσῃ νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πρωσσίας. Ἡ θεωρία του συνέτεινε (κ.λ. ἔκαμε) νὰ τὸν δεχθῶσιν ἀμέσως, ἀλλ' ἠγνόει ὅλως διόλου τὰ Γερμανικὰ, καὶ ὁ ἀρχηγός του (capitaine), ἀφοῦ ἀνήγγειλεν εἰς αὐτὸν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔμελλε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην, ὅτε ἤθελε τὸν (la première fois qu') ἰδεῖ, τὸν ἐσυμβούλευσε συγχρόνως νὰ μάθῃ ἐκ στήθους τὰς ἀποκρίσεις, τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ κάμῃ. Ὡς ἐκ τούτου δὲ (en conséquence) τὰς ἔμαθε τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν· ἅμα δ' οὗτος ἐφάνη εἰς τὰς τάξεις, ὁ Φρειδερῖκος ἐπροχώρησεν ἵνα τὸν ἐρωτήσῃ. Ἔτυχεν ὅμως ταύτην τὴν φορὰν νὰ ἀρχίσῃ (le hasard voulut qu'il commença cette fois par la...) ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐρωτήσεως, καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ (et

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

lui demandât), «Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου εἶσαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν (qu'il) μου;» «Εἴκοσι ἓν ἔτος», ἀπεκρίθη ὁ στρατιώτης. Ὁ βασιλεὺς ἐκπλαγεὶς (frappé) ἐκ τῆς νεότητος αὐτοῦ, ἥτις ἐδείκνυε καθαρῶς ὅτι δὲν ἦτο τόσος καιρὸς ἀφότου ἐκράτει τὸ πυροβόλον (qu'il portait le mousquet), τῷ εἶπεν ἔκθαμβος (fort étonné)· «Πόσων ἐτῶν εἶσαι;» «Ἑνὸς ἔτους, Μεγαλειότατε (n'en déplaise à votre majesté).» Ὁ Φρειδερῖκος ἐκπλαγεὶς ἔτι μᾶλλον, ἐφώναξεν· «Ἢ σὺ ἢ ἐγὼ πρέπει βεβαίως νὰ ἐγάσαμεν τὸν νοῦν μας (l'esprit)!» Ὁ στρατιώτης, ἐκλαβὼν (qui prit) τοῦτο διὰ τὴν τρίτην ἐρώτησιν, ἀπεκρίθη μετὰ θάρρους (avec aplomb), «Ἀμφότερα (l'un et l'autre) (*), Μεγαλειότατε!».

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕ'. — LEÇON LXXXV.

Διπλασιάζειν.	*Doubler.*
Ὁ διπλοῦς, ὁ διπλάσιος.	Le double.
Ἡ μερὶς, τὸ μερίδιον, τὸ μέρος σας.	Votre part (θηλ.).
Ὁ ἔμπορος οὗτος ζητεῖ διπλῆν τιμήν.	Ce marchand surfait du double.
Πρέπει νὰ πραγματευθῆτε περὶ τῆς τιμῆς μὲ αὐτὸν, καὶ θὰ σᾶς καταβάσῃ τὸ ἥμισυ.	Il faut que vous marchandiez avec lui; il vous rabbattra la moitié.
Ἔχετε διπλάσιον μερίδιον.	Vous avez double part.
Ἔχετε τριπλάσιον μερίδιον.	Vous avez triple part.
Ἀνανεοῦν, ἀνανεόνειν.	Renouveler α'.
Ζαλίζειν.	Étourdir δ'.
Φιλοτάραχος, ζαλισμένος.	Étourdi — e.
Ἐλεύθερος, εἰλικρινὴς, ἄδολος, ἀφελής.	Franc — franche.
Τῷ εἶπον, ναί.	Je lui dis que oui.
Τῷ εἶπον, ὄχι.	Je lui dis que non.
Πιέζειν, συσσφίγγειν. / *Ἀποταμιεύειν, κρύπτειν.*	*Serrer.*
Δεξιοῦσθαί τινα. / *Σφίγγειν τὴν χεῖρα τινός.*	*Serrer la main à quelqu'un.*

(*) Ἢ μᾶλλον ἄμφω, ὑπον. τῆς κατὰ δι.ὰ τὴν (συνήθη) ἐρώτησιν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Κράτει (κλείδωσον) καλῶς τὰ χρήματά σου (ένικ.).	Serrez votre argent.
Ἅμα ἀναγνώσω τὸ βιβλίον μου, τὸ κρύπτω (τὸ κλειδόνω).	Aussitôt que j'ai lu mon livre, je le serre.
Δὲν ἔχω πολλὴν διάθεσιν νὰ ὑπάγω ἀπόψε εἰς τὴν κωμῳδίαν.	Je ne me soucie pas beaucoup d'aller à la comédie ce soir.
Κορέννυσθαι, χορταίνειν.	*Se rassasier α'.*
Εἶναι μία ὥρα ἀφότου τρώγω, καὶ δὲν δύναμαι νὰ χορτάσω.	Il y a une heure que je mange et je ne puis me rassasier; ἢ Je mange depuis une heure et je ne peux pas me rassasier.
Εἶναί τινα χορτασμένον.	*Être rassasié.*
Δροσίζεσθαι, καταπαύειν τὴν δίψαν.	*Se désaltérer.*
Εἶναι ἡμίσεια ὥρα ἀφότου πίνω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ καταπαύσω τὴν δίψαν μου (νὰ δροσισθῶ).	Il y a une demi-heure que je bois, mais je ne puis me désaltérer.
Καταπαύειν τὴν δίψαν.	*Être désaltéré.*
Διψᾶν (τινός).	*Être altéré.*
Εἶναι αἱμοχαρὴς ἄνθρωπος.	C'est un homme altéré de sang.
Ἐκατέρωθεν, καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη.	De part et d'autre.
Πανταχόθεν, ἀφ' ὅλα τὰ μέρη.	De toutes parts.
Ἐπιτρέψατε, Κυρία, νὰ σᾶς συστήσω τὸν Κύριον Γ. ὡς παλαιὸν φίλον τῆς οἰκογενείας μας.	Permettez, Madame, que je vous présente Monsieur G. comme ancien ami de notre famille.
Χαίρω πολὺ, Κύριε, ὅτι ἀποκτῶ τὴν γνωριμίαν σας.	Je suis charmé, Monsieur, de faire votre connaissance.
Θὰ πράξω πᾶν ὅ,τι δύναμαι διὰ νὰ φανῶ ἄξιος τῆς πρὸς ἐμὲ εὐνοίας σας.	Je ferai tout ce qui sera en mon pouvoir, pour me rendre digne de vos bonnes grâces.
Κυρίαι, ἐπιτρέψατε νὰ σᾶς συστήσω τὸν Κύριον Β., τοῦ ὁποίου ὁ ἀδελφὸς ἐφάνη τοσοῦτον χρήσιμος εἰς τὸν ἐξάδελφόν σας.	Mesdames, permettez que je vous présente M. de B. dont le frère a rendu de si éminents services à votre cousin.
Ἆ! Κύριε, ἀγαλλιόμεθα πολὺ διότι σᾶς ὑποδεχόμεθα εἰς τὴν οἰκίαν μας.	Ah! Monsieur, que nous sommes enchantées de vous recevoir chez nous!

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οἱ μεγάλοι ἄνδρες κέκτηνται τὸ πλεονέκτημα τοῦ καταβάλλειν τὸν φθόνον, ὃν γεννᾷ μὲν ἡ ἀξία, ἀλλὰ καὶ καταστρέφει πάλιν ἡ ἀξία.	C'est le privilège des grands hommes de vaincre l'envie; le mérite la fait naître, le mérite la fait mourir.

ΙΔΙΩΤΙΣΜΟΙ.

α'. Εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὀνομάτων.

Εἰς ἁπάσας τὰς πράξεις της δεικνύει χάριν.	Elle a *de la grâce* dans tout ce qu'elle fait.
Ἰδοὺ ὡραιόταται εἰκόνες.	Voilà des tableaux *d'une grande beauté.*
Τὰ Γερμανικὰ συμφέροντα ἀντέκειντο πρὸς τὰ Ῥωσσικά.	L'intérêt *d'Allemagne* était opposé à celui *de la Russie.*
Θαῤῥεῖτε, στρατιῶται, ἡ νίκη εἶναι μεθ' ἡμῶν.	*Courage*, soldats, *la victoire* est à nous.
Κοιμασθαι ὅλην τὴν πρωΐαν. (Ἐξυπνᾷν βραδέως).	Dormir *la grasse matinée.*
Εἶναι εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βαράθρου. (Τρίχα λείπει νὰ χαθῇ τις).	Être *à deux doigts* de sa perte.
Φενακίζειν τινὰ λόγοις γοητευτικοῖς, ἀπατᾷν διὰ λαμπρῶν λόγων. (κ. λ. ῥίπτω σκόνιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τ.νός).	Jeter *de la poudre* aux yeux.
Μαίνεσθαι, παραφέρεσθαι ἐκ θυμοῦ. (κ. ἀνάπτειν καὶ κορόνειν).	Jeter *feu* et *flammes.*
Μοιράζειν τὸ κέρδος.	Partager *le gâteau.*
Κατασφάζειν. Πατάσσειν ἐν στόματι μαχαίρας.	Passer quelqu'un au *fil* de l'épée.
Εὑρίσκειν τινὰ τὸν ἀνώτερόν του. (κ. τὸν μάστορήν του).	Trouver son maître.

β'. Εἰς τὴν χρῆσιν τῶν Ἀντωνυμιῶν.

Πόσας ἔχομεν τοῦ μηνός;	*Quel quantième* du mois *avons-nous?*
Ὁ Θεὸς μᾶς δίδει τὰ ἀγαθά.	Tous les biens *nous viennent* de Dieu.
Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη σας; — Μὴν ἀμφιβάλλητε ὅτι εἶναι αὐτή.	Est-ce là votre opinion? — Ne doutez point que ce ne *la soit.*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οἱ ὑπηρέται σας εἶναι οὗτοι; — Μάλιστα, οἱ ὑπηρέται μου εἶναι.
Sont-ce là vos domestiques? — Oui, *ce les* sont.

Κυρία, εἶσθε ἡ μήτηρ τοῦ παιδίου τούτου; — Μάλιστα, εἶμαι ἡ μήτηρ του.
Madame, êtes-vous la mère de cet enfant? — Oui, je *la* suis.

Κυρίαι, εἶσθε αἱ ξέναι τὰς ὁποίας μοὶ ἀνήγγειλαν; — Μάλιστα, ἐκεῖναι εἴμεθα.
Mesdames, êtes-vous les étrangères qu'on m'a annoncées? — Oui, nous *les* sommes.

Κυρίαι, σᾶς εὐχαριστεῖ ἡ μουσικὴ αὕτη; — Μάλιστα, μᾶς εὐχαριστεῖ.
Mesdames, êtes-vous contentes *de* cette musique? — Oui, nous *le* sommes.

Κυρία, εἶσθε μήτηρ; — Μάλιστα, εἶμαι.
Madame, êtes-vous mère? — Oui, je *le* suis.

Κυρία, πρὸ πόσου καιροῦ εἶσθε ὑπανδρευμένη; — Εἶμαι ὑπανδρευμένη πρὸ ἑνὸς ἔτους.
Madame, depuis quel temps êtes-vous mariée? — Je *le* suis depuis un an.

Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ἐφθάσατε; — Ἔφθασα πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν.
Y a-t-il longtemps que vous êtes arrivée? — Je *le* suis depuis quinze jours.

Ἂν καὶ ἡ γυνὴ αὕτη δεικνύῃ περισσοτέραν σταθερότητα παρὰ τὰς ἄλλας, οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι τεθλιμμένη.
Quoique cette femme montre plus de fermeté que les autres, elle n'est pas pour cela *la* moins affligée.

Ἡ γυνὴ αὕτη ἔχει τὴν τέχνην νὰ χύνῃ δάκρυα καὶ ὅταν οὐδόλως ἦναι τεθλιμμένη.
Cette femme a l'art de répandre des larmes dans le temps même qu'elle est *le moins affligée.*

Ἡ γυνὴ αὕτη παρέσχεν ἑαυτὴν παράδειγμα εἰς τὰ τέκνα της.
Cette femme s'est proposée pour modèle à ses enfants.

Δὲν ἐπέτυχε τὸ στρατήγημά του ἢ της.
Cette ruse ne *lui* a pas réussi.

γ'. Εἰς τὴν χρῆσιν τῶν Ῥημάτων.

1. Avoir.

Ὅ,τι ἔχει εἰς τὴν καρδίαν, ἔχει καὶ εἰς τὰ χείλη.
Avoir le cœur sur les lèvres.

Εἶναί τινα πλήρη φροντίδων (καταφορτωμένον ἀπό...)
Avoir des affaires par-dessus la tête.

Εἶναί τινα ὀξύθυμον.
Avoir la tête près du bonnet.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ ἀνομβρία τῆς ἀνοίξεως κατέστρεψεν ὅλους τοὺς καρπούς.	La sécheresse qu'*il y a* eu au printemps a fait périr tous les fruits.

2. Aller.

Ψηφηφορεῖν.	*Aller* aux voix.
Κινδυνεύει ἡ ζωή μου.	Il *y va* de la vie.
Κινδυνεύει ἡ τιμή μου.	Il *y va* de mon honneur.
Τοῦτο ἐννοεῖται.	Cela *va* sans dire.
Πράττειν ἐσκεμμένως.	*Aller* pas à pas.
Τρέχειν μὲ τὰ τέσσαρα.	*Aller* à bride abattue.

3. Donner.

Εὐθυμεῖν, διασκεδάζειν.	*Se donner* de bon temps.
Ἐπιπίπτειν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.	*Donner* sur l'ennemi.
Μὲ προσβάλλει ὁ ἥλιος εἰς τὸ πρόσωπον.	Le soleil me *donne* dans la vue.
Ἀμηχανεῖν, νὰ μὴ ἐξεύρῃ τις τί νὰ πρωτοκάμῃ, ποῦ νὰ στρέψῃ, ἢ τί νὰ κυττάξῃ πρῶτον.	Ne savoir où *donner* de la tête.
Δίδειν πληρεξουσιότητα.	*Donner* carte blanche.
Βοηθεῖν, (δίδειν ἕνα χέρι).	*Donner* un coup de main.
Δίδειν ἀφθόνως, δαψιλῶς.	*Donner* à pleines mains.
Ἡ Λουκρητία ἐφόνευσεν ἑαυτήν.	Lucrèce *s'est donné* la mort.

4. Faire.

Σχημάτισον ἀρχὰς ἐκ τῶν ὁποίων νὰ μὴ παρεκτρέπῃσαι ποτέ.	*Faites-vous* des principes dont vous ne vous écartiez jamais.
Συγχωρεῖν τινά (τινί).	*Faire* grâce à quelqu'un.
Εὐδοκιμεῖν εἰς τὸ ἔργον.	*Faire* bien ses affaires.
Ξιφομαχεῖν (παίζειν σπαθίον).	*Faire* des armes.
Κωφεύειν (νὰ κάμνῃ τις τὸν κωφόν).	*Faire* la sourde oreille.
Κάμνειν τι ὑπὸ μάλην (κρυφίως).	*Faire* quelque chose sous main.

5. Jouer.

Κινδυνεύειν τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον, ῥίπτειν τὸν κύβον (ἢ τοῦ ὕψους ἢ τοῦ βάθους).	*Jouer* à quitte ou double.
Παριστάνειν παράσασιν θεατρικήν.	*Jouer* une pièce de théâtre.
Λαμβάνειν ἔσχατόν τι μέτρον (βάλλειν τὰ δυνατά).	*Jouer* de son reste.
Καλὰ ἔπαιξε τὴν δουλείαν του.	Il a bien *joué* son rôle.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

6. ΔΙΑΦΟΡΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Σύμφημι, δὲν λέγω τὸ ἐναντίον.	Je n'en *disconviens* pas.
Δὲν δύναμαι νὰ τὸ φέρω εἰς πέρας (νὰ τὸ κατορθώσω).	Je ne puis en *venir* à bout.
Εἰς χεῖρας ἔρχεσθαι (πιάνεσθαι ἢ μαλόνειν μὲ τὰ χέρια).	En *venir* aux mains.
Ἔργον ἀτελεύτητον.	C'est la mer à *boire*.
Διακόπτειν τινὰ ὁμιλοῦντα.	*Couper* la parole à quelqu'un.
Μετριάζειν τὴν ὀργήν.	*Mettre* de l'eau dans son vin.
Ἐξοπλίζειν στρατόν.	*Mettre* une armée sur pied.
Αὐτὸς ὁ οἶνος κτυπᾷ εἰς τὴν κεφαλὴν, ζαλίζει.	Ce vin *porte* à la tête.
Νὰ μὴν ἐξεύρῃ τις τί νὰ κάμῃ.	Ne *savoir* sur quel pied danser.

Παροιμίαι καὶ παροιμιώδεις ἐκφράσεις.

Ἡ ἐπιμέλεια νικᾷ πᾶσαν δυσκολίαν.	A force de forger on devient forgeron.
Ὁ σκάπτων τὸν λάκκον τοῦ ἄλλου, πίπτει εἰς αὐτὸν ὁ ἴδιος.	A qui veut mal, mal arrive.
Εἰς μέγα κακὸν (ἀπαιτεῖται) μέγα ἰατρικόν.	Aux grands maux les grands remèdes.
Τὰ καλὰ λόγια βγάζουν τὸ φίδι ἀπὸ τὴν τρύπαν.	Beau parler n'écorche pas de langue.
Κάλλιον νἄχῃς χρυσὸν ὄνομα παρὰ χρυσὸν φόρεμα.	Bonne renommée vaut mieux que ceinture dorée.
Θεωρία ἐπισκόπου καὶ καρδία μυλωνᾶ.	L'habit ne fait pas le moine.
Ἡ ἀναβολὴ δὲν σημαίνει ὁλοτελῆ παῦσιν.	Ce qui est différé n'est pas perdu.
Οταν ἡ αὐλή σου διψᾷ, ἔξω νερὸν μὴ χύνῃς.	Charité bien ordonnée commence par soi-même.
Σκύλος ποῦ γαυγίζει δὲν δαγκάνει.	Chien qui aboie ne mord pas.
Μὲ μιὰ(ν) ῥηξιὰ(ν) δυὸ πουλιά.	Faire d'une pierre deux coups.
Ὅταν τὸ σίδηρον ἦναι ζεστὸν σφυρηλατεῖται.	Il faut battre le fer, quand il est chaud.
Τὸ καλήτερον φαγὶ εἶναι ἡ καλὴ ὄρεξις.	Il n'est sauce que d'appétit.
Ἀπὸ σιγανὸν ποταμὸν νὰ φοβῆσαι.	Il n'est pire eau que l'eau qui dort.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Κάλλιον νὰ σὲ φθονοῦν παρὰ νὰ σὲ λυπῶνται.	Il vaut mieux faire envie que pitié.
(Ἑλ. Κρείσσων φθόνος οἰκτιρμοῦ).	
Κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ.	Mieux vaut tard que jamais.
Μηδὲν πρὸ τέλους μακάριζε.	La fin couronne l'œuvre.
Ὁ ἐπιδοκιμάζων τὸν σκοπὸν πρέπει νὰ δέχηται καὶ τὰ μέσα.	Qui veut la fin veut les moyens
Διαβόλου μαζεύματα, ἀνέμου σκορπίσματα.	Bien mal acquis ne profite jamais.
Τοῖς φρονίμοις ὀλίγα.	Le sage entend à demi-mot.
Οἱ σωστοὶ λογαριασμοὶ κάμνουν καλοὺς φίλους.	Les bons comptes font les bons amis.
Ἡ περίστασις γεννᾷ τὸν κλέπτην.	L'occasion fait le larron.
Τ' ἀγαθὰ πόνῳ κτῶνται.	Nul bien sans peine.
Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος (πιάσε τὸν τυφλὸν καὶ βγάλε τὰ μάτιά του).	Où il n'y a rien, le roi perd ses droits.
Ὁ κόσμος δὲν ἔγινε εἰς μίαν ἡμέραν.	Paris n'a pas été fait dans un jour.
Ἐν τῇ παλάμῃ καὶ οὕτω βοήσομαι. (δὲν ἔχεις παρᾶ, δὲν ἔχεις χαρά).	Point d'argent, point de Suisse.
Λόγια χωρὶς ἔργα.	Promettre et tenir sont deux.
(Τὰ λόγια δὲν τὰ παίρνει ὁ μπακάλης)	
Κάμε καλὸν, νὰ εὕρῃς καλόν.	Qui fera bien, bien trouvera.
Ὅποιος δὲν χάνει τὰ πέντε, δὲν κερδίζει τὰ δέκα.	Qui ne hasarde rien, n'a rien.
Ὅπως στρώσῃ τις, οὕτω καὶ πλαγιάζει.	Comme on fait son lit, on se couche.
Ὅποιος γίνεται πρόβατον, τὸν τρώγει ὁ λύκος.	Qui se fait brebis, le loup le mange.
Πᾶν τὸ λάμπον δὲν εἶναι χρυσός. (Ὅλαι αἱ μέλισσαι δὲν κάμνουν μέλι).	Tout ce qui brille n'est pas or.
Καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι πάντα καλή.	Toute vérité n'est pas bonne à dire.
Ἐκεῖνο ποῦ γεννᾷ ἡ γάτα, πιάνει ποντικόν.	Bon chien chasse de race.
Τοῦ τιμίου ἀνδρὸς ἀρκεῖ ὁ λόγος.	Un honnête homme n'a que sa parole
Μία δυστυχία συνεπάγει καὶ ἄλλην.	Un malheur ne vient jamais seul.
Κάλλιον πέντε καὶ 'ς τὸ χέρι παρὰ δέκα καὶ καρτέρει.	Un tiens vaut mieux que deux tu l'auras.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ζῇ εἰς τὴν μοναξίαν του ὡς φιλόσοφος.	Il vit dans sa retraite en vrai philosophe.

Παρατ. ρτζ'. Ἡ *en* πρόθεσις σημαίνει καὶ τὸ ὁμοιωματικὸν ὡς.

Ζῆτε ὡς βασιλεύς.	Vous vivez en roi.
Φέρεται ὡς μανιώδης.	Il agit en furieux.
Φέρεται ἀπερισκέπτως (ὡς τρελλός).	Il se conduit en étourdi.
Τίς κρούει ὡς ὁ ἴδιος οἰκοκύρης;	Qui frappe en maître où je suis?

ΘΕΜΑ 248.

Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν ἠγάπα νὰ κοιμᾶται πολὺ τὸ πρωΐ (dormir la grasse matinée), ὁ δὲ ἄλλος ἦτο πολὺ φιλόπονος (laborieux) καὶ ἐσηκόνετο πάντοτε πολὺ ἐνωρίς. Ὁ δεύτερος τούτων (celui-ci) ἐξελθὼν ἡμέραν τινὰ πολλὰ πρωΐ, εὗρεν (ἐν) βαλάντιον πλῆρες χρημάτων. Ἔτρεξε δ' εἰς τὸν ἀδελφόν του νὰ τῷ φανερώσῃ (faire part de quelque chose à quelqu'un) τὴν καλὴν τύχην του (la bonne fortune), καὶ τῷ εἶπε· «Βλέπεις, Λουϊσοῖκε, τί κερδίζει τις ἐγειρόμενος (à se lever) ἐνωρίς;» «Μὰ τὴν πίστιν μου (ma foi), ἀπεκρίθη ὁ ἀδελφός του, ἂν ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει δὲν ἐσηκόνετο ἐνωρίτερα ἀπὸ ἐμὲ δὲν θὰ τὸ ἔχανεν.»

Ἐρωτηθεὶς ὀκνηρός τις νέος (un jeune fainéant) τί (ce qui) τὸν ἔκαμε νὰ μένῃ τοσοῦτον καιρὸν ἐπὶ τῆς κλίνης; «Εἶμαι ἐνησχολημένος (être occupé), εἶπεν, εἰς συμβούλιον (à tenir conseil). Ἡ [μὲν] ἐργασία μὲ συμβουλεύει νὰ ἐγείρωμαι, ἡ [δὲ] ἀργία (la paresse) νὰ μένω πλαγιασμένος· τοιουτοτρόπως λοιπὸν μοὶ παρέχουσι χίλια ἐπιχειρήματα (vingt raisons) ὑπὲρ καὶ κατὰ (pour et contre). Καὶ πρέπει ἐγὼ (c'est à moi) νὰ ἀκούσω [καὶ] τὰ δύο μέρη· μόλις δὲ τελειώσῃ ἡ δίκη (à peine la cause est-elle entendue), ἰδοὺ τὸ γεῦμα εἶναι ἕτοιμον.

Διηγοῦνται ὡραίαν πρᾶξιν μεγάλης τινὸς Κυρίας (on raconte un beau trait d'—), ἡ ὁποία ἐρωτηθεῖσα ποῦ ἦτον ὁ σύζυγός της, ὅστις ἦτο κρυμμένος (être caché), διότι ἔλαβε μέρος εἴς τινα συνωμοσίαν (pour avoir trempé dans une conspiration), ἀπεκρίθη θαῤῥαλέως (courageusement) ὅτι αὐτὴ τὸν εἶχε κρυμμένον. Ἡ ἐξομολόγησις αὕτη (un aveu) ἔκαμε νὰ τὴν φέρωσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ὅστις τῇ εἶπεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰς βασάνους, ἂν δὲν ὡμολόγει τὸ καταφύγιον τοῦ συζύγου της (qu'elle ne pouvait échapper à la torture qu'en découvrant la retraite de son époux). «Καὶ ἀρκεῖ (suffire*) τοῦτο;» εἶπεν ἡ Κυρία. Μάλιστα, εἶπεν ὁ βασιλεύς· σᾶς τὸ ὑπόσχομαι (je vous en donne ma parole).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

« Τὸ λοιπὸν, εἶπεν ἐκείνη, τὸν ἔκρυψα ἐντὸς τῆς καρδίας μου, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ τὸν εὕρητε. » Ἡ ἀξιοθαύμαστος αὕτη ἀπόκρισις (cette réponse admirable) κατέθελξε τοὺς ἐχθρούς της.

ΘΕΜΑ 249.

Κορνηλία (Cornélie), ἡ ἔνδοξος (illustre) μήτηρ τῶν Γράκχων (des Gracques) μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της, ὅστις εἶχεν ἀφήσει εἰς αὐτὴν δώδεκα τέκνα, παρεδόθη εἰς τὴν φροντίδα (se vouer à) τῆς οἰκογενείας της μετὰ φρονήσεως (la sagesse) καὶ συνέσεως (prudence), ἥτις περιεποίησεν εἰς αὐτὴν (acquérir*) παγκόσμιον ὑπόληψιν (l'estime universelle). Τρία μόνον ἀπὸ (d'entre) τὰ δώδεκα ἔφθασαν εἰς ὡρίμην ἡλικίαν (à l'âge mûr), μία κόρη [ὀνομαζομένη] Σεμπρωνία (Sempronie), τὴν ὁποίαν ὑπάνδρευσε μὲ (au) τὸν δεύτερον Σκιπίωνα τὸν Ἀφρικανὸν (Scipion l'Africain), καὶ δύο υἱοὶ [ὀνομαζόμενοι] Τιβέριος καὶ Γάϊος (Tiberius et Gaïus), τοὺς ὁποίους ἀνέθρεψε (élever) μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας. Μολονότι δὲ γενικῶς ἐγνώριζον (et bien qu'on sût généralement) ὅτι ἐγεννήθησαν μὲ τὰς καλλίστας κλίσεις (l'heureuse disposition), ἐφρόνουν ὅμως (on jugeait) ὅτι ἐχρεώστουν τὸ περισσότερον (qu'ils étaient plus redevables) εἰς τὴν ἀνατροφὴν παρὰ εἰς τὴν φύσιν. Ἡ ἀπόκρισις τὴν ὁποίαν ἔδωκεν (faire*) εἰς Κυρίαν τινὰ τῆς Καμπανίας (de Campanie) περὶ αὐτῶν (à leur sujet), εἶναι περίφημος (très-fameuse) καὶ περιέχει (renfermer) μεγάλας διδασκαλίας (l'instruction) καὶ διὰ κυρίας καὶ διὰ μητέρας.

Ἡ Κυρία αὕτη, ἥτις ἦτο πλουσιωτάτη καὶ ἠγάπα πολὺ (et passionnée pour) τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ἐπίδειξιν (le faste et l'éclat), ἐπέδειξε (étaler) τοὺς ἀδάμαντας (le diamant), τοὺς μαργαρίτας (la perle) καὶ τὰ πολύτιμα κοσμήματά της, καὶ παρεκάλει ἐπιμόνως (elle engageait sérieusement) τὴν Κορνηλίαν νὰ τῇ δείξῃ καὶ αὕτη (aussi) τὰ κοσμήματά της. Ἡ Κορνηλία ἔστρεψεν ἀλλοῦ (changer) ἐπιτηδείως (adroitement) τὴν ὁμιλίαν, περιμένουσα τὴν ἐπιστροφὴν τῶν υἱῶν της, οἵτινες εἶχον ὑπάγει εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα (aux écoles publiques). Ὅτε ἐπέστρεψαν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον (l'appartement) τῆς μητρός των, εἶπεν αὕτη εἰς τὴν ἐκ Καμπανίας Κυρίαν, δεικνύουσα αὐτοὺς εἰς αὐτήν. « Ἰδοὺ τὰ πολύτιμα κοσμήματά μου joyaux), καὶ ἡ μόνη στολὴ (la parure) τὴν ὁποίαν ἐκτιμῶ. » Τοιοῦτος δὲ καλλωπισμὸς, ὅστις εἶναι δύναμις (la force) καὶ ὑποστήριγμα (le soutien) τῆς κοινωνίας, προσθέτει πολὺ μεγαλητέραν στιλπνότητα (un plus grand lustre) εἰς τὴν ὡραιότητα παρ' ὅλους τοὺς πολυτίμους λίθους τῆς Ἀνατολῆς (de l'Orient).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΘΗΜΑ ΠΣΤ'. LEÇON LXXXVI.

Ἀνακεφαλαίωσις τῶν κανόνων τῆς συντάξεως.

Α'. Ἐκ τῶν ἐπιθέτων, τὰ μὲν beau (ὡραῖος), vilain (ἄσχημος), bon (καλὸς), mauvais (κακὸς), méchant (φαῦλος, πονηρὸς), grand (μέγας), gros (χονδρὸς), petit (μικρὸς), jeune (νέος), vieux (γέρων, παλαιὸς), meilleur (καλήτερος), moindre (μικρότερος), saint (ἅγιος), προηγοῦνται τοῦ οὐσιαστικοῦ· ἄλλα δὲ, καὶ ἰδίως τὰ σημαίνοντα ἐθνῶν ὀνόματα, καὶ τὰ δηλοῦντα τὸ χρῶμα ἢ τὸ σχῆμα, ἕπονται αὐτῷ. Ὡσαύτως ὅταν δύο ἢ περισσότερα ἐπίθετα ἀναφέρωνται εἰς τὸ αὐτὸ ὄνομα, συνήθως τίθενται μετ' αὐτὸ, οἷον·

Καλὸν παιδίον.	Un bon enfant.
Κακὸς παῖς.	Un méchant garçon.
Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα.	La langue française.
Λευκὸς πῖλος.	Un chapeau blanc.
Μαύρη περικνημίς.	Un bas noir.
Στρογγύλη τράπεζα.	Une table ronde.
Ἀγαπητέ μοι φίλε.	Mon cher ami.
Ἀγαπητή μοι ἀδελφή.	Ma chère sœur (*).
Βασιλεὺς καλὸς καὶ ἐλευθέριος.	Un roi bon et généreux.
Γυνὴ νέα, πλουσία καὶ ἐνάρετος.	Une femme jeune, riche et vertueuse (**).

Ὅρα καὶ Μάθ. ΚΣΤ'. καὶ ΑΗ'., καὶ διάφορα ἄλλα παραδείγματα ἐν τοῖς προηγουμένοις μαθήμασι καὶ θέμασιν.

Τὸ δ' ἀπαρέμφατον (ὅπερ ἡμεῖς ἀναλύομεν διὰ τῆς ὑποτακτικῆς μετὰ τοῦ νὰ) ἐξαρτώμενον ἐκ ῥήματος ἐκφράζοντος θέλησιν ἢ ἐπιθυμίαν, ἐπὶ μὲν ταὐτοπροσωπίας μένει ἀπαρέμφατον, οἷον·

Θέλω νὰ κάμω.	Je veux faire.
Θέλω νὰ εἴπω.	Je veux dire.

(*) Τὸ ἐπίθετον cher ὅταν μὲν σημαίνῃ τὸν ἀγαπητὸν, προτάσσεται τοῦ ὀνόματος, ὅταν δὲ τὸ ἀκριβὸν, ἐπιτάσσεται, οἷον mon cher ami, ἀγαπητέ μου φίλε· ma chère sœur, ἀγαπητή μου ἀδελφή· ἀλλὰ un fusil cher, ἀκριβὸν τουφέκιον· une table chère, ἀκριβὴ τράπεζα.

(**) Αἱ ἑξῆς λεπτομέρειαι ὡς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ἐπιθέτου εἶναι ἄξιαι σημειώσεως· Un grand homme σημαίνει μέγαν ἄνδρα, καὶ un homme grand, ὑψηλὸν τὸ ἀνάστημα· une grosse femme, μεγάλην γυναῖκα (γυναικάραν) καὶ une femme grosse, γυναῖκα ἔγκυον· une sage-femme,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐπὶ δ' ἑτεροπροσωπίας τρέπεται εἰς ὑποτακτικήν, οἷον·

Τί θέλετε νὰ κάμω; (Μάθ. ΟΗ'.). Que voulez vous que je fasse?

Β'. Τὸ ἐπίῤῥημα τίθεται συνήθως μετὰ τὸν ἁπλοῦν χρόνον τοῦ ῥήματος, εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους μετὰ τὸ βοηθητικόν, οἷον·

Ἐξέρχομαι ἀργότερα ἀπὸ σᾶς.	Je sors plus tard que vous.
Πηγαίνετε κἄποτε εἰς τὸν χορόν;	Allez-vous quelquefois au bal?
Πηγαίνω κἄποτε (Μάθ. ΑΒ'.).	J'y vais quelquefois.
Ἡ ἀδελφή σας ὁμιλεῖ καλά.	Votre sœur parle bien.
Ὡμίλησε καλά.	Elle a bien parlé.
Ὁ ἀδελφός σας ἔγραψε καλὰ τὸ θέμα του;	Votre frère a-t-il bien écrit son thème?
Τὸ ἔγραψε καλά (Μάθ. ΑΕ'.).	Il l'a bien écrit.
Δὲν ἔβλαψα ποτὲ οὐδένα (ΜΔ'.).	Je n'ai jamais fait de mal à personne.

Ὅρ. πλεῖστα ἄλλα παραδείγματα ἐν τοῖς προηγουμένοις μαθήμασιν.

Γ'. Αἱ προθέσεις (les prépositions) προτίθενται τῶν ὀνομάτων, οἷον·

Τίνος ἔχετε χρείαν; (Μάθ. ΚΓ'.)	De qui avez-vous besoin?
Πρὸς τίνα γράφετε;	A qui écrivez-vous? (Μάθ. ΚΘ'.).
Περὶ τίνος ὁμιλεῖτε;	De qui parlez-vous?
Περὶ τίνος ὁμιλοῦσι;	De qui parlent-ils? (Μάθ. ΜΑ'.).
Ὑπὸ τίνος ἐπετιμήθημεν; (ΜΘ'.).	De qui avons-nous été blamés?
Εἰς τίνα τὸ ἐδώσατε;	A qui l'avez-vous donné?

Δ'. Ἡ πρότασις (La proposition) δύναται νὰ ἦναι· α'.) ἡ καταφατικὴ (affirmative), β'.) ἡ ἐρωτηματικὴ (intérogative), γ'.) ἡ ἀρνητικὴ (négative), δ'.) ἡ ἀμφότερα, ἐρωτηματικὴ καὶ ἀρνητική.

α'.) Εἰς τὰς καταφατικὰς προτάσεις τὸ ὑποκείμενον προηγεῖται τοῦ ῥήματος, οἷον·

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ μολυβδοκόνδυλον (Μάθ. Ζ'.).	L'homme a le crayon.
Ἔχει τὸ κιβώτιον (Μάθ. Ζ'.).	Il a le coffre.
Τὰ παιδία ταῦτα ἀγαπῶνται, διότι εἶναι ἐπιμελῆ καὶ φρόνιμα.	Ces enfants sont aimés parcequ' ils sont studieux et sages.
Τὰ τέκνα μας ἐπηνέθησαν καὶ ἀντ-	Nos enfants ónt été loués et ré-

μαῖαν (μαμμὴν), ὁ une femme sage, γυναῖκα φρόνιμον, σώφρονα· un galant homme, τὸν γενναῖον, φιλότιμον, ἀγαθὸν ἄνδρα· καὶ un homme galant, τὸν γυναικάρεσκον ἄνθρωπον (Βλ. Μάθ. ΚΣΤ'.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ημείφθησαν, διότι ἐφάνησαν φρόνιμα καὶ φιλόπονα (ΜΘ'.).

compensés, parce qu'ils ont été sages et assidus (*).

6'.) Εἰς τὴν ἐρωτηματικὴν πρότασιν δύο τινὰ πρέπει νὰ διακρίνωνται, ἤτοι·

1. Ἂν τὸ ὑποκείμενον ἦναι προσωπικὴ ἀντωνυμία ἢ ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία *on*, ἕπεται τοῦτο τῷ ἁπλῷ χρόνῳ, καὶ τίθεται μετὰ τὸ βοηθητικὸν ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις, οἷον·

Ἐξεύρετε νὰ γράφητε;	Savez-vous écrire?
Ἐξεύρει νὰ ἀναγινώσκῃ (ΚΖ'.);	Sait-il lire?
Ἀκούετε τὴν βοὴν τοῦ ἀνέμου;	Entendez-vous le bruit du vent?
Ἔφεραν τὰ σανδάλιά μου;	A-t-on apporté mes souliers?
Ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσι τὰ βιβλία;	A-t-on pu trouver les livres?
Δύνανται νὰ τὰ εὕρωσι τώρα;	Peut-on les trouver à présent?
Ἔφθασε τέλος πάντων (Μάθ. ΜΒ'.);	Est-il enfin arrivé?
Ἔρχεται τέλος πάντων (Μάθ. ΜΒ'.);	Vient-il enfin?
Θέλει νὰ ζεσταθῇ (Μάθ. ΜΓ'.);	Veut-il se chauffer?

Ὅρ. πλεῖστα ἄλλα παραδείγματα ἐν τοῖς προηγουμένοις.

2. Ἂν δὲ τὸ ὑποκείμενον ἦναι οὐσιαστικὸν ἢ πᾶν ἄλλο ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀντωνυμιῶν, προηγεῖται τοῦ ῥήματος, ἡ δὲ προσωπικὴ ἀντωνυμία (*il, elle, ils, elles*) ἕπεται τῷ ῥήματι ἢ τῷ βοηθητικῷ αὐτοῦ, οἷον·

Ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὰ ὡραῖα πιστόλιά μου;	L'homme a-t-il mes beaux pistolets?
Τὰ ἔχει ὁ παῖς;	Le garçon les a-t-il?
Τὰ ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι (Μάθ. ΙΑ'.);	Les hommes les ont-ils?
Ἀγαπᾷ ὁ πατήρ σας τὸν υἱόν του;	Votre père aime-t-il son fils?
Ἀνεχώρησεν ὁ πατήρ σας;	Votre père est-il parti?
Ἀνεχώρησαν οἱ φίλοι σας (ΛΔ'.);	Vos amis sont-ils partis?
Ἐπιστρέφει ὁ ὑπηρέτης ἐνωρὶς ἀπὸ τὴν ἀποθήκην (ΛΣΤ'.);	Le domestique revient-il de bonne heure du magasin?
Ἔφθασεν ἡ ἀδελφή σας;	Votre sœur est-elle arrivée?
Ἦλθεν ἡ μήτηρ σας;	Votre mère est-elle venue?
Ἦλθον αἱ γυναῖκες;	Les femmes sont-elles venues?
Ἦλθε κανεὶς ἐνῷ ἔλειπον;	Quelqu'un est-il venu en mon absence?

(*) Ὅρ. πλεῖστα ἄλλα παραδείγματα ἐν τοῖς προηγουμένοις μαθήμασι καὶ θέμασι. Σημειωτέον δ' ὅτι οἱ ἀρχάριοι ὑποπίπτουσιν εἰς λάθος κατὰ τοῦτο μέγιστον, ἀπατώμενοι ἐκ τῆς ἡμετέρας συντάξεως, καὶ λέγοντες, ἦλθεν ὁ ἀδελφός μου, il est venu mon frère (ἀντὶ mon frère est venu) τιθέντες οὕτω δύο ὑποκείμενα εἰς τὸ αὐτὸ ῥῆμα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ πῖλός μου εἶναι ἐπὶ τῆς τραπέζης· ὁ ἰδικός σας εἶναι ἐπὶ τοῦ θρανίου καὶ ὁ τῆς ἀδελφῆς μου ἐπὶ τῆς καθήκλας; (ΝΖ΄.)	Mon chapeau est sur la table; le vôtre est-il sur le banc, et celui de ma sœur est il sur la chaise?

Παρατ. ρη΄. Ἐὰν ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία ἦναι ἄλλης τινὸς πτώσεως καὶ οὐχὶ ὀνομαστικῆς (ἤτοι ἐὰν ἦναι ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἀντικείμενον), προηγεῖται τοῦ ῥήματος καὶ εἰς τὴν ἐρωτηματικὴν πρότασιν ὡς εἰς τὴν καταφατικήν, οἷον·

Τὸν ἀγαπᾶτε;	L'aimez-vous?
Τὸ πωλεῖτε;	Le vendez-vous?
Σᾶς στέλλει τὸ γραμμάτιον (ΚΔ΄.)	Vous envoie-t-il le billet?
Μὲ ἀκούετε (ΚΕ΄.);	M'écoutez-vous?
Μοὶ δεικνύετε τὸ τουφέκιόν σας;	Me faites-vous voir votre fusil?
Μοὶ εἴπετε τὴν λέξιν;	M'avez-vous dit le mot?
Σᾶς εἶπε τοῦτο;	Vous a-t-il dit cela?
Τῷ εἴπετε τοῦτο;	Lui avez-vous dit cela?
Μὲ φωνάζετε;	M'appelez-vous?
Τὰ ἐρρίψατε; (Μάθ. ΛΓ΄.).	Les avez-vous jetés?
Μοὶ ὑπόσχεσθε νὰ ἔλθητε; (ΛΕ΄.)	Me promettez-vous de venir?
Σᾶς ἐπιστρέφει τὸ βιβλίον σας;	Vous rend-il votre livre?
Σᾶς πληρόνει διὰ τὸ μαχαίριον (Μ΄.);	Vous paie-t-il le couteau?
Σᾶς ἔβλαψα;	Vous ai-je fait du mal?

Ὅρα πλεῖστα ἄλλα παραδείγματα ἐν τοῖς προηγουμένοις.

Παρατ. ρθ΄. Ὅταν ἦναι ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία εἰς ἐρωτηματικὸν λόγον, προτάσσεται ὡσαύτως, οἱασδήποτε πτώσεως καὶ ἂν ἦναι, οἷον·

Ποῖος εἶναι ἐκεῖ;	Qui est là?
Τί ἐκάμετε;	Qu'avez vous fait?
Ποῖον παιδίον ἠγόρασε τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ εἰς ποῖον τὰ ἐπρόσφερε δῶρον;	Quel garçon a acheté ces livres, et à qui en a-t-il fait présent?
Εἰς ποῖον θέλετε ν' ἀποκριθῆτε;	A qui voulez-vous répondre?
Τίνος εἶναι ὁ πῖλος οὗτος;	A qui est ce chapeau?
Εἰς ποῖον γράφετε; (Μάθ. ΚΘ΄.).	A qui écrivez-vous?
Διατί χαίρει ὁ θεῖός σας;	De quoi votre oncle se réjouit-il?
Κατὰ ποίαν ὥραν ἐπλαγιάσατε;	A quelle heure vous êtes-vous couché?
Τί ὥραν ἐπλαγίασε χθές; (ΜΔ΄.).	A quelle heure s'est-il couché hier?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Βλ. παραδείγματα ἐν τοῖς προηγουμένοις θέμασι καὶ μαθήμασι. Ὅρα δὲ καὶ τὸν ς'. καὶ ζ'. κανόνα ἐν τοῖς ἀκολούθοις.

γ'.) Εἰς ἀρνητικὸν λόγον τὸ *ne* ἕπεται ἀμέσως μετὰ τὸ ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος, αἱ δὲ ἄλλαι ἀρνητικαὶ λέξεις, ὡς *pas*, *point*, *jamais* κτλ., ἐν μὲν τοῖς ἁπλοῖς χρόνοις ἕπονται τῷ ῥήματι, ἐν δὲ τοῖς συνθέτοις τῷ βοηθητικῷ, οἷον·

Δὲν τὸ ἔχω.	Je ne l'ai pas.
Δὲν ἔχετε οὐδὲν καλόν (Μάθ. ΣΤ'.)	Vous n'avez rien de bon.
Δὲν θέλει νὰ μείνῃ ἐκεῖ.	Il ne veut pas y rester.
Δὲν πηγαίνει.	Il ne va pas.
Δὲν τὸ χρειάζεται (Μάθ. ΚΓ'.).	Il n'en a pas besoin.
Ποτὲ δὲν ὑπήγετε ἐκεῖ (Μάθ. ΛΑ'.).	Vous n'y avez jamais été.
Δὲν ἔκαμα ποτὲ κακὸν εἰς οὐδένα. (Μάθ. ΜΔ'.).	Je n'ai jamais fait de mal à personne.
Δὲν δύναται νὰ σᾶς δώσῃ ἄρτον, διότι δὲν ἔχει (Μάθ. ΜΔ'.).	Il ne peut pas vous donner de pain, car il n'en a pas.
Δὲν τοὺς ἐγνώρισα (Μάθ. ΛΓ'.).	Je ne les ai pas connus.
Δὲν τὸ πιστεύω (Μάθ. ΜΔ'.).	Je ne le crois pas.
Δὲν ἔρριψα τίποτε. (Μάθ. ΜΘ'.)	Je n'ai rien jeté.
Δὲν ἄφησε νὰ πέσῃ τίποτε.	Il n'a rien laissé tomber.
Δὲν τοὺς ἐνθυμήθην.	Je ne me les suis pas rappelés.
Δὲν ἔφυγα.	Je ne me suis pas sauvé (*).

Ὅρ. ἄλλα παραδείγματα ἐν τοῖς προηγηθεῖσι μαθήμασι καὶ θέμασι.

Παρατ. ρξ'. Ἐὰν τὸ ῥῆμα ἦναι ἐγκλίσεως ἀπαρεμφάτου, ἀμφότεραι αἱ ἀρνήσεις προηγοῦνται αὐτοῦ, οἷον·

Μὲ ἀγαπᾷ τόσον πολὺ, ὥστε δὲν δύναται νὰ μὴ τὸ κάμῃ.	Il m'aime trop pour ne pas le faire.
Πρέπει νὰ ἦναί τις ἀναίσθητος, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ τὸ ςοχασθῇ.	Il faut être peu sensé pour ne pas voir cela.

Καὶ ἄπειρα ἄλλα παραδείγματα ἐν τοῖς προηγουμένοις μαθήμασι ϗ θέμασιν.

δ'.) Ἐὰν ἡ πρότασις ἦναι ἐνταὐτῷ ἐρωτηματικὴ καὶ ἀρνητικὴ, ἡ πλοκὴ αὐτῆς εἶναι ὡς ἡ τῆς ἐρωτηματικῆς, τὸ δὲ ἀρνητικὸν *ne* τίθεται

(*) Πότε παραλείπεται τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν pas ἢ point, ἐσημειώθη εἰς διάφορα μαθήματα. Ὅτι δὲ παραλείπεται καὶ προηγουμένου ἢ ἑπομένου τοῦ que (εἰς ὑποτακτικὴν μάλιστα) καθὼς καὶ εἰς ἄλλας τινὰς περιστάσεις, Ὅρ. Γραμ. Οἰκ. Σελ. 318—322.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως, αἱ δὲ ἄλλαι ἀρνητικαὶ λέξεις ἐν μὲν τοῖς ἁπλοῖς χρόνοις ἕπονται τῷ ῥήματι, ἐν δὲ τοῖς συνθέτοις τῷ βοηθητικῷ, οἷον

Δὲν ἐξεύρετε νὰ γράφητε;	Ne savez-vous pas écrire?
Δὲν ἐξεύρει νὰ ἀναγινώσκῃ;	Ne sait-il pas lire?
Δὲν ἀκούετε τὴν βοὴν τοῦ ἀνέμου;	N'entendez vous pas le bruit du vent?
Δὲν δύνασθε νὰ μοὶ εἴπητε ποῖος εἶναι ὁ συντομώτερος δρόμος πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως;	Ne pourriez-vous pas me dire quel est le chemin le plus court pour arriver à la porte de la ville?

Ὅρ. πλεῖστα ἄλλα παραδείγματα ἐν τῷ πονήματι τούτῳ.

Ε'.) Ἐν τῇ Προστακτικῇ ἐγκλίσει αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι τίθενται ἀμέσως μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ὁποίου εἰσὶν ἀντικείμενα, οἷον (*)

Δός μοί το.	Donne-le moi.
Στείλετέ το εἰς αὐτόν.	Envoyez-le lui.
Δανεισθῆτέ το ἀπὸ αὐτόν (Ο'.).	Empruntez-le lui.

Ϛ'.) Ὅταν τὸ ῥῆμα δὲν ἦναι ἐγκλίσεως προστακτικῆς, ἢ ὅταν ἦναι ἐγκλίσεως προστακτικῆς μετ' ἀρνήσεως, ἢ ἄλλης τινὸς ἐγκλίσεως ἢ χρόνου, αἱ ἀντωνυμίαι αἵτινες εἶναι ἀντικείμενα αὐτοῦ, τίθενται ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁπλοῖς χρόνοις, ἐν δὲ τοῖς συνθέτοις χρόνοις πρὸ τοῦ βοηθητικοῦ, οἷον,

Σᾶς τὸ εἶπα.—Μοὶ τὸ εἶπε.	Je vous l'ai dit.—Il me l'a dit.
Τοῦ τὸ εἶπα.	Je le lui ai dit.
Τοῦ τὸ εἴπετε.	Vous le lui avez dit.
Τοῦ τὸ εἶπε (ΚΔ'. ΛΒ'. καὶ ΛΓ'.).	Il le lui a dit.
Σᾶς τὸ ὑπόσχομαι (Μάθ. ΛΕ'.).	Je vous le promets.
Τοῦ τὰ πληρόνω.	Je les lui paie.
Σᾶς τὸ ζητῶ (Μάθ. Μ'.).	Je vous le demande.
Μὴ τοῦ τὸ εἴπητε.	Ne le lui dites pas.
Μὴ τοῖς τὸ ἐπιστρέψητε (Ο'.).	Ne le leur rendez pas.
Τὸ ἐνθυμεῖται.	Il se le rapelle.

(*) Τὸ τρίτον πρόσωπον τῆς προστακτικῆς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τούτου, οὐδὲν ἄλλο ὂν πραγματικῶς, ὡς προείρηται, ἢ ὁ ἐνεστὼς τῆς ὑποτακτ. μετὰ ἐλλείποντος ῥήματος, οἷον je veux, je souhaite, je consens, il faut, καὶ ὑπονοουμένου τοῦ συνδ. que (ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως) ὡς γενικῶς δηλοῦντος διαταγὴν, ἐπιθυμίαν ἢ συγ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὰ ἐνθυμοῦμαι.	Je me les rappelle.
Τὰ ἐν(ε)θυμήθη.	Il se les est rappelés.
Τὰ ἐν(ε)θυμηθημεν.	Nous nous les sommes rappelés.
Τὰ ἐν(ε)θυμήθησαν (ΝΑ΄.).	Ils se les sont rappelés.
Θὰ σᾶς τὸ στείλῃ ἂν τὸ ἐτελείωσε.	Il vous l'enverra s'il l'a fini.
Τοῦ τὸ φέρει (ΝΗ΄.).	Il le lui porte.

Ὅρ. ἄπειρα ἄλλα παραδείγματα ἐν τοῖς προηγουμένοις μαθήμασι ϗ θέμασι.

ζ΄.) Κατὰ τὸν προεκτεθέντα ς΄. κανόνα, ὅταν δύο ἢ περισσότεραι ἀντωνυμίαι ἦναι ἀντικείμενα τοῦ ῥήματος, τίθενται πρὸ τοῦ ῥήματος κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν τάξιν (Ὅρ. Μάθ. Κ΄.). Οὕτω καὶ αἱ λέξεις *y* καὶ *en* προηγοῦνται πάντοτε τοῦ ῥήματος, ἀλλ' αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι προτάσσονται αὐτῶν, τὸ δ' *y* προτάσσεται πάντοτε τῆς *en*, ὡς εἴπομεν (Μάθ. ΙΘ΄.), οἷον·

Τὸ εἶπα εἰς αὐτούς (Μάθ. ΛΓ΄.).	Je le leur ai dit.
Θέλω νὰ τοῦ τῷ στείλω.	Je veux le lui envoyer.
Θέλω νὰ σᾶς δώσω.	Je veux vous en donner.
Θέλω νὰ τῷ δανείσω (Μάθ. Κ΄.).	Je veux lui en prêter.
Θέλω νὰ τὸν στείλω ἐκεῖ (ΙΘ΄.).	Je veux l'y envoyer.
Τοὺς ὡδήγησα ἐκεῖ (Μάθ. ΛΔ΄.).	Je les y ai conduits.
Θὰ σᾶς τὸ δώσω αὔριον.	Je vous le remettrai demain.
Μὴ τὸν λυπῆσθε διὰ τὸν κόπον.	Ne lui en épargnez pas la peine.
Θὰ σᾶς τὰ στείλῃ.	Il vous les enverra.
Θὰ στείλῃ ἐκεῖ ἀπὸ αὐτά (ΜΣΤ΄.).	Il y en enverra.

Ὅρ. πολλὰ ἄλλα παραδείγματα ἐν τοῖς προηγουμένοις μαθήμασι ϗ θέμασι.

ΘΕΜΑ 250.

ΕΥΓΕΝΕΙΑ.

Ὅτε ὁ κόμης τοῦ Σταὶρ (Stair) ἦτον εἰς τὴν αὐλὴν Λουδοβίκου τοῦ δεκάτου τετάρτου, οἱ τρόποι (les manières) του, ἡ δεξιότης τοῦ πνεύματός του (sa dextérité) καὶ ἡ ὁμιλία του (sa conversation) τῷ συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσῃ (le mirent fort avant

κατάθεσιν. Ὅθεν ὅταν λέγωμεν (Μαθ. ΠΒ΄.) qu'il me l'envoie, ἂς μοὶ τὸ στείλῃ· qu'il le croie, ἂς τὸ πιστεύσῃ· qu'elle le dise, ἂς τὸ λέγῃ· qu'il le prenne, ἂς τὸ πάρῃ· εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ἂν ἐλέγομεν, je veux. je souhaite, il faut, je consens qu'il me l'envoie, qu'il le croie, qu'elle le dise, qu'il le prenne.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

dans) τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν φιλίαν τοῦ μονάρχου τούτου. Ἡμέραν τινὰ εἰς συναναστροφὴν (le cercle) τῶν αὐλικῶν του, ὁ βασιλεὺς, ὁμιλῶν περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς καλῆς ἀνατροφῆς καὶ τῶν θελκτικῶν τρόπων (manières engageantes), ἐπρότεινε νὰ στοιχηματίσῃ ὅτι ἤθελε δείξει (nommer) εὐγενῆ τινα Ἄγγλον ὑπερτεροῦντα κατὰ τοῦτο ὅλους τοὺς Γάλλους τῆς αὐλῆς. Τὸ στοίχημα ἐγένετο δεκτὸν χάριν ἀστειότητος, καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὤφειλε νὰ κάμῃ ἐκλογὴν τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ καταλλήλου μέρους διὰ τὸ πείραμα τοῦτο.

Διὰ νὰ ἄρῃ (détourner) τὰς ὑποψίας (soupçon), ὁ βασιλεὺς ἀπεσιώπησε τὴν ὑπόθεσιν (laissa tomber le propos) ἐπί τινας μῆνας, ὥστε νὰ φανῇ ὅτι τὴν ἐλησμόνησεν, ἐπενόησε δὲ τὸ ἑξῆς στρατήγημα. Προσδιώρισε τὸν λόρδον Σταὶρ καὶ δύο ἄλλους τοὺς πολιτικωτέρους τῆς αὐλῆς εὐγενεῖς, ἵνα συναπέλθωσι μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν περίπατον μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς πρωϊνῆς ἐπισκέψεως (à l'issue du grand lever), ὅθεν (en conséquence) κατέβη ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τὴν μεγάλην κλίμακα τῆς Βερσαλλίας (de Versailles), ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων Κυρίων. Φθάσας δ' εἰς τὸ ὄχημα, ἀντὶ νὰ περάσῃ πρῶτος αὐτὸς (le premier), καθὼς ἦτο συνήθεια, ἔκαμε νεῦμα εἰς τοὺς Γάλλους ἄρχοντας (seigneur), νὰ ἀναβῶσιν· οὗτοι [ὅμως] εἰς τὴν ἀσυνείθιστον ταύτην φιλοφροσύνην (cérémonie inaccoutumée) ὠπισθοδρόμησαν, ἀποποιούμενοι ταπεινῶς τὴν τοιαύτην τιμήν. Τότε ὁ βασιλεὺς ἔκαμε νεῦμα (pour...) εἰς τὸν λόρδον Σταὶρ, ὅστις, ἀφοῦ ἔκαμε τὴν ὑπόκλισίν του, ἀνέβη (qui s'inclina et monta) πάραυτα εἰς τὸ ὄχημα· ὁ [δὲ] βασιλεὺς καὶ οἱ Γάλλοι ἄρχοντες τὸν ἠκολούθησαν.

Ἅμα ἐκάθησεν ὁ βασιλεὺς ἀνεφώνησε· « Λοιπὸν (Eh bien), Κύριοι, νομίζω ὅτι θὰ ὁμολογήσητε ὅτι ἐκέρδησα τὸ στοίχημά μου. » « Καὶ πῶς, Μεγαλειότατε (Sire, comment cela)? » « Πῶς; » ἐξηκολούθησεν ὁ βασιλεὺς, « ὅτε ἠθέλησα νὰ ἀναβῆτε εἰς τὸ ὄχημα, τὸ ἀπεποιήθητε· ἀλλ' ὁ εὐγενὴς οὗτος ξένος (δεικνύων désignant, τὸν λόρδον Σταὶρ) μόλις ἔλαβε (n'eut pas plus tôt reçu) τὰς διαταγὰς ἑνὸς βασιλέως, καὶ τοι οὗτος (qui pourtant) δὲν εἶναι κυριάρχης του (souverain), ὑπήκουσεν ἀμέσως. » Οἱ αὐλικοὶ ἔκλιναν (baissèrent) τὰς κεφαλάς των ἀπὸ ἐντροπὴν (de confusion), καὶ ὡμολόγησαν ὅτι ἡ αὐτοῦ μεγαλειότης εἶχε δίκαιον.

ΘΕΜΑ 251.

ΠΡΑΟΤΗΣ.

Ἡ πραότης τοῦ χαρακτῆρος (douceur) τοῦ ἱππότου Ἰσαὰκ Νεύτωνος (Sir Isaac Newton) κατὰ τὸ διάστημα τοῦ βίου του διήγειρε τὸν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

θαυμασμὸν πάντων ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν, ἀλλ' εἰς οὐδεμίαν περίστασιν ἴσως μᾶλλον ἢ εἰς τὴν ἑξῆς. Ὁ σὶρ Ἰσαὰκ εἶχεν ἠγαπημένον τι κυνίδιον (un petit chien favori) του, τὸ ὁποῖον ὠνόμαζεν Ἀδάμαντα (Diamant)· ἡμέραν τινὰ προσκληθεὶς νὰ μεταβῇ ἀπὸ τὸ ἀναγνωστήριόν του εἰς τὸ πλησίον δωμάτιον, ἄφησε τὸν Ἀδάμαντα μόνον. Ὅτε ἐπέστρεψεν (rentrer) ὁ σὶρ Ἰσαὰκ μετὰ ἀπουσίαν λεπτῶν τινῶν μόνον, εἶδε μετὰ μεγάλης λύπης (déplaisir) ὅτι ὁ Ἀδάμας εἶχε ῥίψει κάτω (renverser) κηρίον ἀνημμένον εἰς τὸ μέσον χαρτίων, ἡ δὲ ἐν τῷ τελειοῦσθαι πολυετὴς ἐργασία του (et le travail de tant d'années, à peu près terminé) ἐπυρπολεῖτο (était en flammes), καὶ σχεδὸν εἶχε γίνει στάκτη. Ἐπειδὴ ὁ σὶρ Ἰσαὰκ ἦτον ἤδη πολὺ προβεβηκὼς εἰς τὴν ἡλικίαν (étant déja très-avancé en âge), ἡ ἀπώλεια αὕτη ἦτον ἀνεπανόρθωτος· [ἀλλ'] ἐν τούτοις, χωρὶς κἂν (même) νὰ κτυπήσῃ τὸν σκύλον, ἠρκέσθη νὰ τὸν ἐπιπλήξῃ διὰ τῆς ἐκφωνήσεως ταύτης· « Ὦ Ἀδάμα, Ἀδάμα! ὀλίγον γνωρίζεις τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἔκαμες! »

Ὁ Ζεῦξις ἐπεχείρησε νὰ διαγωνισθῇ (entrer en rivalité) περὶ τέχνης μὲ τὸν Παῤῥάσιον. Ἐζωγράφησε δὲ σταφύλια τοσοῦτον φυσικῶς (avec une telle vérité), ὥστε ἦλθον τὰ πτηνὰ νὰ τὰ κεντῶσι μὲ τὸ ῥάμφος των (les becqueter)· ὁ δὲ ἄλλος ἐζωγράφησε (tracer) παραπέτασμα (rideau) μὲ τόσην ὁμοιότητα (si ressemblant), ὥστε ὁ Ζεῦξις εἶπεν εἰσερχόμενος· « σήκωσε τὸ παραπέτασμα, διὰ νὰ ἴδωμεν τὸ ἔργον (le morceau) τοῦτο· » ἰδὼν ὅμως (et reconnaissant) τὴν ἀπάτην του (son erreur), « Παῤῥάσιε, τῷ εἶπεν, ἐνίκησας· [διότι] ἐγὼ μὲν πτηνὰ μόνον ἠπάτησα, σὺ δὲ τεχνίτην (un artiste même).

Ὁ Ζεῦξις ἐζωγράφησε παιδάριον φέρον σταφύλια, τὰ δὲ πτηνὰ ἦλθον πάλιν καὶ τὰ ἐκέντησαν διὰ τοῦ ῥάμφους των. Τινὲς ἐπευφήμουν (δι' αὐτὸ), ἀλλ' ὁ Ζεῦξις ἔτρεξε μανιωδῶς (en fureur) ἐπὶ τὴν εἰκόνα λέγων· « Πρέπει τὸ παιδάριόν μου (enfant) νὰ ἐζωγραφήθη πολὺ κακῶς. »

Οἱ κάτοικοι μεγάλης τινὸς πόλεως προσέφεραν εἰς τὸν στρατηγὸν Τυρέννιον (au maréchal de Turenne) ἑκατὸν χιλιάδας σκοῦδα (écus), ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ ἀλλάξῃ ὁρόμον καὶ νὰ μὴ περάσῃ (M. faire passer) τὰ στρατεύματά του διὰ τῆς πόλεώς των. Οὗτος δὲ τοῖς ἀπεκρίθη· « Ἀφοῦ ἡ πόλις σας δὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ ὁρόμου τὸν ὁποῖον σκοπεύω νὰ πάρω, δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ τὰ δῶρα τὰ ὁποῖα μοὶ προσφέρετε. »

Λοχίας τις τῆς σωματοφυλακῆς Φρειδερίκου τοῦ μεγάλου, ὅστις ἦτο πολὺ κενόδοξος (qui avait beaucoup de vanité), ἀλλ' [ὅστις] ἐνταὐτῷ ἦτο γενναῖος, ἐφόρει ἅλυσον (une chaîne) ὡρολογίου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκόλλησε σφαῖραν πυροβόλου ἀντὶ ὡρολογίου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε τὰ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μέσα νὰ ἀγοράσῃ. Ὁ βασιλεὺς εὑρισκόμενος ἡμέραν τινὰ εἰς διάθεσιν νὰ ἀστειεύηται (être en humeur de railler), τῷ εἶπεν· « Ἀληθινὰ (à propos), λοχία, πρέπει νὰ ἔκαμες μεγάλην ἐγκράτειαν (il faut que vous ayez été bien sobre) διὰ νὰ ἀγοράσῃς ὡρολόγιον· κατὰ τὸ ἰδικόν μου εἶναι ἓξ, εἰπέ μοι, τί ὥρα εἶναι κατὰ τὸ ἰδικόν σου; » Ὁ στρατιώτης ὅστις ἐμάντευσε τὸν σκοπὸν τοῦ βασιλέως, ἐξέβαλεν ἀμέσως τὴν σφαῖραν ἀπὸ τὸν κόλπον του, καὶ τῷ εἶπε· « Τὸ ἰδικόν μου ὡρολόγιον δὲν δεικνύει οὔτε πέμπτην ὥραν, οὔτε ἕκτην, ἀλλὰ μοὶ λέγει κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ὅτι τὸ χρέος μου εἶναι νὰ ἀποθάνω ὑπὲρ τῆς μεγαλειότητός σας. » « Στάσου, φίλε μου, εἶπεν ὁ βασιλεὺς συγκινηθεὶς ὑπ' εὐγνωμοσύνης· λάβε τὸ ὡρολόγιον τοῦτο, διὰ νὰ ἐμπορῇς νὰ λέγῃς καὶ τὴν ὥραν. » Καὶ τῷ ἔδωκε τὸ ὡρολόγιόν του, τὸ ὁποῖον ἦτο κεκοσμημένον μὲ ἀδάμαντας (qui était orné de brillants).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ.

Τὸ γένος τῶν οὐσιαστικῶν γίνεται γνωστὸν,
Α΄. Διὰ τῆς σημασίας, καὶ Β΄. Διὰ τῶν καταλήξεων.

Ὡς πρὸς τὴν σημασίαν των δυνάμεθα νὰ ἐκθέσωμεν τοὺς ἑξῆς κανόνας.

Α΄. Γένους ἀρσενικοῦ εἶναι.

α΄. Τὰ ὀνόματα τὰ σημαίνοντα ἄνδρα ἢ ἄρρενα ζῶα, οἷον·
Un homme, le père, le frère, le lion, le bœuf, le cheval.

β΄. Τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν, τῶν μηνῶν καὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ·
Lundi, mardi, mars, avril, le printemps κτλ.

γ΄. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀνέμων, οἷον·
Le nord (ὁ βορρᾶς), le sud (ὁ νότος) κτλ.

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου αἱ ἑξῆς δύο λέξεις· La bise (βορέας ψυχρὸς), la tramontane (ὁ βόρειος ἄνεμος).

δ΄. Τὰ ὀνόματα τῶν μετάλλων καὶ τῶν χρωμάτων, οἷον·
L'or, le fer, le noir, le blanc κτλ.

ε΄. Τὰ ὀνόματα τῶν ὀρέων· Le Caucase (ὁ Καύκασος), le Taurus (ὁ Ταῦρος), l'Atlas (ὁ Ἄτλας).

Ἐξαιροῦνται τὰ ἑξῆς, ὄντα γέν. θηλυκοῦ καὶ πληθ. ἀριθμοῦ· Les Alpes (αἱ Ἄλπεις), les Cordillières (αἱ Κορδιλλιέραι), les Pyrénées (τὰ Πυρηναῖα), les Vosges (αἱ Βόγαι).

ς΄. Τὰ ὀνόματα τῶν δένδρων καὶ φυτῶν· οἷον Un pommier (ἡ μηλέα), un poirier (ἡ ἀπιδία) κτλ.

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ ἑξῆς θηλυκά· L'aubépine (ἡ λευκάκανθα), l'ébène ὁ ἔβενος), l'épine (ἡ ἄκανθα), la ronce (ἡ βάτος), la palme (ὁ φοίνιξ), la vigne (ἡ ἄμπελος), la yeuse (ὁ πρῖνος).

ζ΄. Ὅλα τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου, οἷον Un A, un B. — Ἐκ τούτων ὅμως τὰ ἑξῆς εἶναι θηλυκὰ, une F, H, L, M, N, R, S.

η΄. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ, οἷον Le dix (τὰ δέκα), le cent (τὰ ἑκατόν) κτλ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

θ'. Τὰ κοινὰ ὀνόματα, τὰ δηλοῦντα τὸ ὅλον γένος ἀδιαφόρως ὡς πρὸς τὸ ἄρρεν ἢ τὸ θῆλυ, οἷον un animal (τὸ ζῶον), un oiseau (τὸ πτηνὸν), le reptile (τὸ ἑρπετὸν), le chat (ὁ γάτος) κτλ.

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος la bête (τὸ ζῶον), la brute (τὸ κτῆνος).

ι'. Πάντα τὰ ἐπίθετα, τὰ ἀπαρέμφατα, καὶ ἐν γένει ὅλαι αἱ λέξεις αἱ μὴ οὖσαι οὐσιαστικαὶ, λαμβάνονται ἀρσενικῶς, οἷον le mauvais (τὸ κακὸν), le bon (τὸ καλὸν), le manger (τὸ τρώγειν), le trop (τὸ πολὺ), le pourquoi (τὸ διατί), le non (τὸ ὄχι) κτλ.

ια'. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐπικρατειῶν, τῶν αὐτοκρατοριῶν, τῶν βασιλείων, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ποταμῶν, τὰ λήγοντα εἰς σύμφωνον ἢ εἰς *a*, *é* (ὀξύτονον), *i*, *o*, *u*, οἷον le Canada (ὁ Καναδᾶς), le Chili (ἡ Χιλὴ), le Danemark (ἡ Δανιμαρκία), les Pays Bas (αἱ Κάτω Χῶραι), le Brésil (ἡ Βρασιλία), le Rhin (ὁ Ῥῆνος).

Ἐξαιροῦνται τὲ Franche-Comté (τὸ ἐλεύθερον Κομητάτον), la March (ἡ Μάρκα, ρμανικὴ ἐπαρχία).

Β'. Γένους θηλυκοῦ εἶναι.

α'. Τὰ σημαίνοντα γυναῖκας ἢ θήλεα ζῶα, οἷον une femme, la mère, la sœur, la lionne, la louve, ἡ λύκαινα, ἀρσ. le loup κτλ.

β'. Τὰ ὀνόματα τὰ δηλοῦντα ἰδιότητας καὶ ποιότητας, οἷον la bonté (ἡ ἀγαθότης), la honte (ἡ ἐντροπὴ), la beauté (ἡ ὡραιότης), la rougeur (ἡ ἐρυθρότης).

Αἱ μόναι ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος τούτου εἶναι ἡ λέξις le mérite (ἡ ἀξία), καὶ le courage (ἡ τόλμη), καὶ τοῦτο διότι τὸ courage ἦτον ἄλλοτε συνώνυμον τοῦ cœur (καρδία), καὶ μάλιστα ἐσυνειθίζετο ἀντ' αὐτοῦ, ὡς τὸ εὑρίσκομεν εἴς τινας τῶν ἀρίστων κλασικῶν, οἷον J'ai vu cette dame; sa beauté a troublé mon courage (ἀντὶ mon cœur), εἶδον τὴν κυρίαν ταύτην· ἡ ὡραιότης αὐτῆς διετάραξε τὴν καρδίαν μου.

γ'. Τὰ ὀνόματα τῶν καρπῶν καὶ τῶν ἀνθέων, λήγοντα εἰς *e* ἄφωνον, οἷον une orange (πορτογάλλιον), une pêche (ροδάκινον), une rose (τριαντάφυλλον), la tulipe (λείριον).

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ le narcisse (ὁ νάρκισσος), le chèvre-feuille (τὸ αἰγόκλημα).

δ'. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐπικρατειῶν, τῶν αὐτοκρατοριῶν, τῶν βασιλείων, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ποταμῶν τὰ λήγοντα εἰς *e* ἄφωνον, οἷον· la France (ἡ Γαλλία), la Grèce (ἡ Ἑλλὰς); la Seine (ὁ Σηκουάνας), la Tamise (ὁ Τάμεσις) κτλ.

Τὰ ἑξῆς ὀνόματα ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου.

Le Bengale, ἡ Βεγγάλη.
— Maine, ἡ Μαΐνη.
— Bigorre, ἡ Βιγόρη.
Le Méxique, τὸ Μεξικόν.
— Péloponnèse, ἡ Πελοπόννησος.
— Perche, ἡ Πέρχη.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Le Rouerque, ἡ Ῥουέργη.
— Borysthène, ὁ Βορυσθένης.
— Danube, ὁ Δούναβις.
L'Ebre, ὁ Ἔβρος.
L'Eufrate, ὁ Εὐφράτης.
Le Gange, ὁ Γάγγης.
— Rhone, ὁ Ῥοδανός.
— Tage, ὁ Τάγος.
— Tibre, ὁ Τίβερις.
— Tigre, ὁ Τίγρης.

Πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ γένους τῶν Οὐσιαστικῶν διὰ τῶν *καταλήξεων* δύνανται νὰ τεθῶσιν οἱ ἑξῆς κανόνες·

Α'. Ἀρσενικὰ εἶναι ὡς πρὸς τὰς καταλήξεις.

α'. Τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς σύμφωνον (παρεκτὸς τῶν καταλήξεων *e*, *eur*, *ion*, καὶ *son* [προηγουμένου αὐτοῦ φωνήεντος] ἀνηκουσῶν εἰς τὰ Θηλυκὰ), οἷον·

Le lac, ἡ λίμνη.
— bond, πήδημα.
Un œuf, ὠόν.
Le sang, τὸ αἷμα.
Un animal, ζῶον.
Le nom, τὸ ὄνομα.
— coup, τὸ κτύπημα.
Le coq, ὁ ἀλέκτωρ.
Un sanglier, ὁ ἀγριόχοιρος.
Le cas, ἡ περίπτωσις.
L'art, ἡ τέχνη.
Le tour (*), παιγνίδιον.
— nez, ἡ ῥὶς (μύτη).
Du riz, ῥύζιον.

Τὰ ἑξῆς ὀνόματα ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου.

La clef, ἡ κλείς.
— nef, τὸ σκάφος, πλοῖον (**).
— soif, ἡ δίψα.
— faim, ἡ πεῖνα.
— main, ἡ χείρ.
— fin, τὸ τέλος.
— cuisson, βράσιμον, ψήσιμον.
— moisson, ὁ θερισμός.
— boisson, τὸ ποτόν.
— façon, τρόπος, κατασκευή.
— cour, ἡ αὐλή, ἡ ἐρωτοθωπεία.
— vis, ἕλιξ (βίδα).
— brebis, τὸ πρόβατον.
Une fois, ἅπαξ, μίαν φοράν.
La souris (***), ὁ ποντικός.
Les bonnes mœurs, χρηστὰ ἤθη.
Une forêt, δάσος.
La gent, ἡ φυλή, τὸ ἔθνος.
Une dent, ὀδούς.
La mousson, οἱ ἐτησίαι (ἄνεμοι).
— chanson, τὸ ᾆσμα.
— Leçon, τὸ μάθημα.
— mer, ἡ θάλασσα.
De la chair, σάρξ.
Une cuillier, κοχλιάριον.
La hart, βρόχος ἀγχόνης.
— part, τὸ μερίδιον, μέρος.
— nuit (†), ἡ νύξ.
— mort, ὁ θάνατος.
— Toussaint, τῶν Ἁγίων Πάντων.
Une dot, ἡ προῖξ, ἡ προῖκα.

(*) Ἡ λέξις tour σημαίνουσα τὸν τύργον, εἶναι γένους θηλυκοῦ.

(**) Ἀρχιτεκτ. Σηκὸς, ὁ ἐσωνάρθηξ τὸ καθολικὸν τῆς ἐκκλησίας, τὸ ἀπὸ τῆς θύρας ὅηλ. μέχρι τοῦ χοροῦ μέρος.

(***) Σημαίνον μειδίαμα εἶναι ἀρσ.

(†) Ἡ λέξις minuit, μεσονύκτιον, εἶναι γένους ἀρσενικοῦ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

6'. Τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς *a*, *i*, *o*, *u*, εἶναι ἀρσενικὰ, οἷον·

Un opéra, μελόδραμα.
— oubli, λήθη.
Le vertigo, παραξενία.
— trou, ἡ τρύπα.

Τὰ ἑξῆς θηλυκὰ ὀνόματα λήγοντα εἰς *i* καὶ *u*, ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου.

Τὰ εἰς *i* εἶναι ἕξ.

La foi, ἡ πίστις.
— loi, ὁ νόμος.
— paroi, ὁ τοῖχος, τὸ διαχώρισμα.
La merci, τὸ ἔλεος, ἡ χάρις.
— fourmi, ὁ μύρμηξ.
Une après-midi, ἡ μεταμεσημβρία.

Τὰ εἰς *u* εἶναι πέντε.

La peau, τὸ δέρμα.
De belle eau, καλὸν νερόν.
De la glu, ἰξός, ἰξόβεργα.
Une tribu, φυλή.
La vertu, ἡ ἀρετή.

γ'. Πάντα τὰ λήγοντα εἰς *é* (ὀξύτονον), ὅταν ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ δὲν προηγῆται *t* (*), οἷον·

Du blé, σῖτος.
— café, καφές.
— thé, τέϊον.
Uu pré, πεδιὰς, λειβάδιον.
Un marché, ἀγορά.
— canapé, κλιντὴρ (σοφᾶς).

Τὰ ἑξῆς τέσσαρα ὀνόματα ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου.

La pitié, οἶκτος, ἡ εὐσπλαγχνία.
— moitié, τὸ ἥμισυ.
L'amitié, ἡ φιλία.
L'inimitié, ἡ ἀπέχθεια, ἡ ἔχθρα.

δ'. Τὰ οὐσιαστικὰ τὰ λήγοντα εἰς μίαν τῶν καταλήξεων:

age,	*acle*,	*isme*.
ége,	*aume*,	*ôme*,
uge,	*éme*,	*oire*.

Le jeune âge, ἡ νεότης.
— chauffage, ἡ θέρμανσις (τῶν οἰκιῶν).
Un colège, γυμνάσιον.
Le déluge, ὁ κατακλυσμός.
— miracle, τὸ θαῦμα.
Un royaume, βασίλειον.
Le diadème, τὸ διάδημα.
Un schisme, σχίσμα.
Le diplôme, τὸ δίπλωμα.
Un promontoire, ἀκρωτήριον κτλ.

Τὰ ἐξαιρούμενα θηλυκὰ τοῦ κανόνος τούτου εἶναι·

Ἐκ τῶν εἰς *age*.

La cage, κλωβὸς, κλωβίον.
Une image, εἰκών.
— page, σελὶς.
La rage, ἡ λύσσα.

(*) Ὅσα ἔχουσι πρὸ αὐτῶν *t*, εἶναι γένους θηλ. οἷον la piété. Ὅρ. ἀκ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

— nage, τὸ κολύμβημα.
Des ambages, ἀμφίβολοι ἐκφράσεις, λόγια ἐμπερδευμένα.
De la passerage, ἴβηρις (χόρτον).
— saxifrage, πέτριον (εἶδος φυτοῦ).

Ἐκ τῶν εἰς *ége*.

Une allége, ὑπηρετικὸν πλοιάριον (μαούνα).

Ἐκ τῶν εἰς *acle*.

La débacle, ἡ ῥῆξις τοῦ παγετοῦ.

Ἐκ τῶν εἰς *ême*.

Une brême, εἶδος ἰχθύος, κυπρίνου.
Une trirême, τριήρης.
De la crême, πῖαρ (καϊμάκι).

Ἐκ τῶν εἰς *oire*.

Une armoire, σκευοθήκη.
La gloire, ἡ δόξα.
Une écritoire, μελανοδοχεῖον.
Cette histoire, ἡ ἱστορία αὕτη.
Une râcloire, ἀπόμακτρον (*).
La nageoire, ἡ πτέρυξ τῶν ἰχθύων.
— passoire, ὁ ἠθητὴρ (ἡ τρυπητή).
— poire, ἄπιον, ἀπίδιον.
— victoire, ἡ νίκη.
Une bouilloire, ἀγγεῖον πρὸς βράσιμον ὕδατος.
La machoire, ἡ σιαγών.
— mémoire, ἡ μνήμη, τὸ μνημονικόν (**).
— bassinoire, πύραυνον, δι' οὗ θερμαίνουσι τὰ στρώματα.

Β'. Θηλυκὰ εἶναι ὡς πρὸς τὰς καταλήξεις.

α'.) Πάντα τὰ λήγοντα εἰς *x*, *eur*, *ion* καὶ *son*, προηγουμένου φωνήεντος πρὸ τοῦ τελευταίου τούτου, οἷον·

Une croix, σταυρός.
La chaleur, θερμότης, ζέστη.
La cession, ἡ παραχώρησις.
Une cargaison, φορτίον (πλοίου).

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ ἑξῆς ἀρσενικὰ εἰς, *x*, *eur*, *ion* καὶ *son* (προηγουμένου φωνήεντος).

Un choix, ἡ ἐκλογή.
— crucifix, εἰκὼν τῆς σταυρώσεως ἐπὶ σταυροῦ.
Le flux, πλημμυρίς.
— reflux, ἄμπωτις.
— prix, ἡ τιμή, τὸ βραβεῖον.
Le faix, ὁ φάκελος, τὸ φορτίον.
Un faux, παραποίησις.
Le taux, τιμή, διατίμησις.
— couroux, ἡ ὀργή.
— Styx, ἡ Στύξ.

Le cœur, ἡ καρδία.
— chœur, ὁ χορός.
— chou-fleur, τὸ κωνωπίδιον.
Les pleurs, τὰ δάκρυα.
Le bonheur, ἡ εὐτυχία.
Le malheur, ἡ δυστυχία.

(*) Σανίδιον, δι' οὗ ἀφαιρεῖται τὸ περισσεῦον γέννημα ἐκ τοῦ μεδίμνου.

(**) Un mémoire, σημαίνει ὑπόμνημα, τὸν λογαριασμόν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

— labeur, ὁ κόπος, ὁ μόχθος.
L'honneur, ἡ τιμή.
Le déshonneur, ἡ ἀτιμία.
L'équateur, ὁ ἰσημερινός.

Un pion, πεσσὸς, πέτρα τοῦ ζατρικίου.
— scion, θαλλὸς, κλωνίον.
— bastion, προμαχών.
— camion, καρφὶς μικροτάτη, ἁμαξάκι.
— champion, ὑπέρμαχος, μαχητής.
— lampion, λυχνίσκος.
— fanion, σημαία τῶν ἁμαξῶν τοῦ στρατεύματος.
— gapion, κοφίνιον ἐκ χώματος πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν πολιορκουμένων.
— galion, πλοῖον μέγα φέρον χρυσὸν ἐξ Ἀμερικῆς.
Le talion, τὸ ἀντίποινον.
— garvion, (χυδ. λέξ.) ὁ φάρυγξ.
Un taudion, φωλεὰ, κατοικία ἀθλία.
— croupion, τὸ ὀρρόπυγιον.
— scorpion, ὁ σκορπίος.
Le septentrion, ἡ Ἄρκτος, τὸ βόρειον.
Un million, ἑκατομμύριον (μιλλιόνιον).
— billion, διλλιόνιον.
— trillion, τριλλιόνιον.
— brimborion, λῆρος, στολίδιον πρόστυχον.

Le blason, ἡ σηματογραφία.
Un peson, στατὴρ, καντάριον.
Le sison, σίσων, (φυτόν τι).
Un tison, δαυλὸς, δαυλίον.
Un groinson, κόνις κιμωλίας.
— oison, χηνιδεὺς, χηνάριον.
Le poison, δηλητήριον, φαρμάκιον.
— contrepoison, ἀλεξιφάρμακον, ἀντιφάρμακον.

6'.) Πάντα τὰ λήγοντα εἰς *té* εἶναι θηλυκὰ, οἷον·

La beauté, ἡ ὡραιότης.
— cité, ἡ πόλις, τὸ ἄστυ.
La dignité, ἡ σεμνοπρέπεια.
— vanité, ἡ ματαιότης κτλ.

Ἐξαιροῦνται δὲ τὰ ἀκόλουθα.

L'aparté, μονόλογος, (τοῦ ὑποκριτοῦ).
Un arrêté, δόγμα, ἀπόφασις.
— comté, κομητάτον.
— comité, συνέδριον, ἐπιτροπή.
Le côté, τὸ πλευρὸν, τὸ πλάγιον.
Un pâté, πλακοῦς, ζυμαρικόν.
— traité, πραγματεία, συνθήκη.
L'été, τὸ καλοκαίριον.
Le velouté, τὸ βελουδωτόν.
— bénédicité, ἡ πρὸ τοῦ γεύματος εὐχή.

γ'.) Πάντα τὰ εἰς *ée* λήγοντα εἶναι θηλυκὰ, οἷον·

L'armée, τὸ στράτευμα.
L'après-dînée, ἡ δείλη, τὸ ἀπόγευμα.
La rosée, ἡ δρόσος.
— volée, ἡ πτῆσις, πέταμα, κτλ.

Ἐξαιροῦνται τινὰ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς παραγόμενα·

Un athée, ἄθεος.
Le musée, τὸ μουσεῖον,
καὶ τὰ κύρια ὀνόματα, Orphée (Ὀρφεὺς), Thésée (Θησεύς).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δ'.) Πάντα τὰ λήγοντα εἰς *ie* εἶναι θηλυκὰ, οἷον·

L'agonie, ἡ ἀγωνία.
La boiserie, τὸ σανίδωμα (δωματίων).
La rêverie, τὸ ὀνειροπόλημα.
Une toupie, στρόμβος, (εἶδος παιδιᾶς).

Τὰ ἑξῆς ὀνόματα ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου·

Le génie, τὸ πνεῦμα, τὸ δαιμόνιον (ἡ εὐφυΐα).
Le Messie, ὁ Μεσσίας.
Un incendie, πυρκαϊά.
— parapluie (*), ἀλεξίβροχον.
Le foie, τὸ ἧπαρ, τὸ σηκότι.
— périhélie, τὸ περιήλιον.
— pavie, εἶδος ῥοδακίνου.

ε'. Τὰ λήγοντα εἰς *ière* εἶναι θηλυκὰ, οἷον la bière (ὁ ζῦθος), la rivière (ὁ ποταμὸς) κτλ.

Ἐξαιροῦνται τὰ le cimetière (νεκροταφεῖον), le derrière (τὰ ὀπίσθια).

ς'. Τὰ ἔχοντα τὰς ἑξῆς καταλήξεις, *ace, ade, ance, ence, lle, nme nne, rre, sse, tte, ude, ue, ure* εἶναι θηλυκά.

Τὸν κανόνα τοῦτον καὶ τοὺς προλαβόντας γ'., δ'., ε'. ἠδυνάμεθα νὰ συμπαραλάβωμεν εἰς τὸν ἀκόλουθον ζ'., τὸν ἐμπεριέχοντα πάντα τὰ εἰς *e* ἄφωνον λήγοντα, ἀλλ' ἐνεκρίναμεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ σπουδαστοῦ εἰς τὰς διαφόρους ἐξαιρέσεις τῶν θηλυκῶν τούτων καταλήξεων, ἵνα ἐντυπώσωμεν αὐτὰς εἰς τὴν μνήμην του, καθότι τὸ γένος αὐτῶν ἀπατᾷ οὐχὶ σπανίως καὶ αὐτοὺς τοὺς Γάλλους.

Παραδείγματα.

La glace. ὁ πάγος.
Une arcade, θόλος, ἁψὶς, καμάρα.
L'exactitude, ἡ ἀκρίβεια.
La bague, τὸ δακτυλίδιον.
— constance, ἡ σταθερότης.
— diligence, ἡ ἐπιμέλεια.
Une aventure, τὸ συμβάν.
Une aiguille, βελόνη.
— épigramme, ἐπίγραμμα.
— consonne, τὸ σύμφωνον.
— pierre, ὁ λίθος, ἡ πέτρα.
La promesse, ἡ ὑπόσχεσις.
Une allumette, θειαφοκήριον.
La fourchette, περόνιον.

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ ἑξῆς·

Ἐκ τῶν εἰς *ace* ἓν, οἷον espace (διάστημα).

Ἐκ τῶν εἰς *ade*, τρία, οἷον· un grade (βαθμὸς), le jade (λίθος πρασινόχρους), le stade (τὸ στάδιον).

Ἐκ τῶν εἰς *ance*, ἓν, οἷον· le rance, ὁ τάγγος (ἡ ταγγάδα).

Ἐκ τῶν εἰς *ence*, ἓν· οἷον, le silence, ἡ σιωπή.

Ἐκ τῶν εἰς *lle*, δεκατέσσαρα· οἷον,

(*) Τὸ pluie, βροχὴ ἀκολουθεῖ τὸν κανόνα, θηλυκὸν ὄν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Le calville, εἶδος μήλου.
Un mille, μίλλιον.
Le chevre-feuille (*), αἰγόκλημα.
Un codicille, διαθήκη πρόσθετος.
Le codille, λέξις τῶν παιγνίων τῆς Ὄμβρας.
Un intervalle, διάστημα.
L'isabelle, κίτρινον ἀνοικτὸν (χρῶμα) (**).
Un libelle, λίβελλος.
Le quadrille (***), εἶδος χοροῦ, (τὸ τετράγωνον).
— spadille, ὁ ἄσος τῆς πίκας εἰς τὸ παιγνίδιον τῆς Ὄμβρας.
— trille, θρυλλισμὸς (μουσ.)
Un vaudeville, τραγῳδιον τοῦ δρόμου (καὶ εἶδος δράματος).
Le vermicelle, ὁ φιδές.
Un violoncelle, βιολίον μεγάλον.

Ἐκ τῶν εἰς *mme* τρία, οἷον· un kilogramme (χιλιόγραμμον), le programme (τὸ πρόγραμμα), un somme (ὕπνος) (†).

Ἐκ τῶν εἰς *nne* ἓν, οἷον· personne (οὐδείς, κἀνείς).

Ἐκ τῶν εἰς *rre*, ἕξ.

Du beurre, βούτυρον.
Un cimeterre, ξίφος κυρτόν.
Le lierre (††), ὁ κισσός.
Le tonnerre, ἡ βροντή.
Un parterre, ἀνθῶν κήπου.
— verre, ποτήριον.

Ἐκ τῶν εἰς *sse*, τρία, un carrosse (ἅμαξα), un colosse (κολοσσὸς), le parnasse (ὁ Παρνασσός).

Ἐκ τῶν εἰς *tte*, δύο, οἷον· un amulette (φυλακτήριον), un squelette (σκελετός).

Ἐκ τῶν εἰς *ude*, ἓν, οἷον· le prélude (τὸ προανάκρουσμα).

Ἐκ τῶν εἰς *ue*, ὀκτωκαίδεκα· οἷον

Un cantique, ᾆσμα ἱερὸν, ὕμνος.
— casque, περικεφαλαία.
Le catalogue, κατάλογος.
Un colloque, συνομιλία.
Le dialogue, διάλογος.
Un distique, τὸ δίστιχον.
— dogue, μολοσσὸς (εἶδ. κυνός).
— émétique, ἐμετικόν.
Le manque, ἡ ἔλλειψις.
Un masque, προσωπίς.
Un narcotique, ναρκωτικόν.
Le pique, ἡ πίκη (εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον) (§).
— portique, ἡ στοά.
— risque, ὁ κίνδυνος.
Un soliloque, μονόλογος.
— topique, τοπικός.
Le tropique, ὁ τροπικός.
— viatique, μετάδοσις τῶν θείων μυστηρίων εἰς τὸν ἀσθενῆ.

(*) Ὡς δένδρον, ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὸν περὶ δένδρων καὶ φυτῶν κανόνα.

(**) Ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὸν περὶ χρωμάτων κανόνα.

(***) Τὸ quadrille, ἴλη ἱπποτῶν (ἱπποδρομίας), εἶναι γένους θηλυκοῦ.

(†) Τὸ somme, ποσότης χρημάτων, εἶναι γένους θηλυκοῦ.

(††) Ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὸν περὶ δένδρων καὶ φυτῶν κανόνα.

(§) Τὸ pique θηλυκῶς σημαίνει πικρίαν, μνησικακίαν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐκ τῶν εἰς *ure*, πέντε· οἷον,

Un augure, οἰωνός.
Le mercure, ὁ ὑδάργυρος.
Un murmure, φλοῖσβος, μουρμουρητόν.
Uu parjure, ἐπιορκία.
Le tellure (*), εἶδος μετάλλου.

Σημείωσις. Ὑπάρχουσιν ὄχι ὀλίγαι λέξεις ἔχουσαι τὰς καταλήξεις ταύτας, αἵτινες καί τοι θηλυκαί, ὅταν ἦναι μόναι, γίνονται ἀρσενικαὶ συνδυαζόμεναι μετὰ ῥήματος. Διότι κατὰ τὸν κανόνα τὰ σύνθετα ἐκ ῥήματος καὶ ὀνόματος εἶναι ἀρσενικά, καί τοι τοῦ οὐσιαστικοῦ θηλυκοῦ ὄντος, οἷον.

Un porte-feuille, χαρτοφυλάκιον.
— porte-lettre, γραμματοφυλάκιον.
— porte-mouchettes, τοῦ κηροψαλιδίου τὸ πινάκιον.
— tire-balle, βολιαγωγός.
— tire-bottes, ὑποδηματοβγάλτης.
— casse-noissettes, καρυοκατάκτης.

ζ'. Πάντα τὰ λήγοντα εἰς *e* ἄφωνον, καὶ μὴ ἔχοντα μίαν τῶν ἐννέα καταλήξεων, ὧν ἐγένετο μνεία εἰς τὸν δ'. κανόνα τῶν *Ἀρσενικῶν*, εἶναι γένους θηλυκοῦ, οἷον·

Une affaire, ὑπόθεσις.
De l'avarice, φιλαργυρία.
Une cruche, στάμνος.
Une fenêtre, παράθυρον.
— plainte, παράπονον.
— larme, δάκρυ κτλ.

Τὰ ἑξῆς *Ἀρσενικὰ* ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου, καὶ πρέπει νὰ ἀποστηθίσῃ αὐτὰ ὁ μαθητής.

Un abîme, ἄβυσσος.
— acte, πρᾶξις.
L'adiante, τὸ ἀδίαντον.
Un adverbe, τὸ ἐπίῤῥημα.
L'adultère, ἡ μοιχεία.
Un aigle (**), ἀετός.
De l'albâtre, ὁ ἀλάβαστρος.
— l'ambre, τὸ ἤλεκτρον.
Un anecdote, ἀνέκδοτον.
Un ange, ἄγγελος.
— angle, γωνία.
— antidote, ἀντίδοτον.
— antre, ἄντρον.
— arbitre, διαιτητής.
— arbre, δένδρον.
— arbuste, χαμόδενδρον.
L'arcane, ἀπόῤῥητον.
L'archiviste, ὁ ἀρχειοφύλαξ.
Un artifice, τέχνασμα, πανουργία.
— asile, ἄσυλον.
Un asthme, ἄσθμα.
— astre, ἄστρον.
— âtre, αἴθριον, ἑστία.
— aune (***) κλήθρα (δένδρον).
L'auspice ὁ οἰωνός.
Un automate, αὐτόματον.
L'axe, ὁ ἄξων.
L'azote, τὸ ἄζωτον.
Un bénéfice, ὠφέλημα, κέρδος.
Le bien-être, τὸ εὖ εἶναι, εὐδαιμονία.

(*) Ὡς μέταλλον δύναται νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν περὶ μετάλλων κανόνα.

(**) Θηλυκῶς λαμβανόμενον σημαίνει σημαίαν.

(***) Ἡ λέξις αὕτη καὶ ἡ arbuste ἀνήκουσιν εἰς τὸν περὶ δένδρων καὶ φυτῶν κανόνα· τὸ δὲ aune θηλυκὸν σημαίνει πῆχυν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

— bitume, εἶδος ὀρυκτῆς ἀσφάλτου.
— blâme, ἡ μομφὴ, ἡ κατηγορία.
— branle, κούνημα, χορὸς (συρτός).
Du bronze, ὀρείχαλκος.
Un buste, ἡ προτομή.
Un câble, σχοινίον χονδρὸν, κάλως (παλαμάριον).
Un cadavre, πτῶμα.
— cadre, ἡ στεφάνη εἰκόνος.
Le calibre, ἡ διάμετρος (κυλίνδρων καὶ σφαιρῶν).
Un calice, δισκοπότηρον.
Le calme, ἡ γαλήνη.
Du camphore, κάμφορα.
Un cancre, καρκῖνος.
— candelabre, λυχνία (χ. μανουάλι).
Le capitole, ἡ ἀκρόπολις.
Un caprice, ἰδιοτροπία.
Le caractère, ὁ χαρακτὴρ.
— cataracte, καταῤῥάκτης.
— Caucase, ὁ Καύκασος.
Un cautère, καυτήριον (φουτανέλλα).
— cèdre, κέδρος.
Le centime, τὸ ἑκατοστὸν (τοῦ φράγκου).
— centre, τὸ κέντρον.
Un cercle, κύκλος, συναναστροφή.
— chancre, καρκῖνος, φάγουσα.
Le change, ἡ ἀνταλλαγή.
Du chanvre, κανάβιον.
Un chapitre, κεφάλαιον.
— charme, θέλγητρον.
— chiffre, ψηφίον (ἀριθμ.)
Le chrême, τὸ μῦρον.
Du cidre, μηλίτης.
Un cierge, λαμπὰς, ἁγιοκήριον.
— cigarre, τσιγάρον.
Le cilice, κιλίκιον, τρίχινον φόρεμα.
Un cloître, μοναστήριον.
— clystère, κλυστήριον.
Le coche, ὄχημα δημόσιον.
Un code, κώδηξ.
— coffre, κιβώτιον.
Le comble, τὸ ὑπερπλήρωμα.
— comète, κομήτης.
— commerce, τὸ ἐμπόριον, ἡ σχέσις.
Un compte, λογαριασμός.
Le concile, σύνοδος (ἐκκλησ.)
Un concombre, σικυὸς, ἀγγούριον.
— cône, κῶνος.
— congre, γόγγρος (ἰχθύς).
— conte, διήγημα (πλαστόν).
Le contraste, ἡ διαφωνία, ἡ ἀντίθεσις.
— coude, ὁ ἀγκών.
— costume, ἡ ἐνδυμασία.
Un couvercle, ἐπίθεμα (ἀγγείου).
Le crâne, τὸ κρανίον.
— cratère, ὁ κρατὴρ.
— crêpe, πενθηρὸν, ὕφασμα λεπτὸν καὶ μαῦρον, ὅπερ φοροῦσιν ἐν καιρῷ πένθους.
— crépuscule, τὸ λυκαυγές.
Un crétinisme, ἠλιθιότης.
Un crible, κόσκινον.
— crime, ἔγκλημα.
— cube, κύβος.
Le cuivre, ὁ χαλκός.
— culte, ἡ λατρεία.
Un cygne, κύκνος (πτηνόν).
— cylindre, κύλινδρος.
Le décomte, ὑφαίρεσις (ξεπεσμός).
Un dédale, λαβύρινθος.
Le délire, ἡ παραφορὰ πάθους.
— démérite, ἡ ἀναξιότης.
— désastre, ἡ συμφορά.
— dièse, δίεσις.
— désordre, ἡ ἀταξία.
Un dialecte, ἡ διάλεκτος.
Le diamètre, ἡ διάμετρος.
— diaphragme, τὸ διάφραγμα.
— diathèse, διάθεσις.
— dilemme, δίλημμα (τῆς λογικῆς).
— diocèse, ἡ ἐπισκοπή.
Un divorce, διαζύγιον.
Le dogme, τὸ δόγμα.
Un domaine, κυριότης, κτῆσις.
— domicile, κατοικία.
— doute, ἀμφιβολία.
Un drame, δρᾶμα.
— échange, ἀνταλλαγή.
L'écho, ἡ ἠχώ.
— édifice, οἰκοδομή.
L'éloge, ἐγκώμιον, ἔπαινος.
Un empire, αὐτοκρατορία.
— emplâtre, ἔμπλαστρον.
— énigme, αἴνιγμα.
— épisode, ἐπεισόδιον.
— épitaphe, ἐπιτύμβιον.
— épithète, ἐπίθετον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Un épitome, ἐπιτομή.
L'équilibre, ἡ ἰσορροπία.
— équinoxe, ἡ ἰσημερία.
Un esclandre, ὕβρις, ἀτιμία.
L'escompte, ἡ προεξόφλησις.
— Euphrate, ὁ Εὐφράτης (*).
— évangile, τὸ εὐαγγέλιον.
— exemple, τὸ παράδειγμα (**).
— exercice, ἄσκησις, γύμνασμα.
— exode, ἔξοδος.
Le faite, τὸ ἀέτωμα στέγης.
— faste, ἡ πολυτέλεια.
Un fiacre, ὄχημα, ἅμαξα.
Le filigrane, τὸ συρματόπλεκτον.
— flegme, τὸ φλέγμα.
— fleuve, ὁ ποταμός.
— frontispice, τὸ πρόσωπον οἰκοδομῆς, ἡ προμετωπὶς βιβλίου.
— genièvre, ἡ ἀρκευθὶς, κεδροκούκουτσον.
Un germe, βλάστημα, τὸ σπέρμα(ζώου ἢ φυτοῦ).
— genre, τὸ γένος.
Le geste, ἡ χειρονομία.
— gite, τὸ κατάλυμα.
Un glaive, ῥομφαία.
— globe, σφαῖρα.
— globule, σφαιρίδιον, γογγυλίς.
— gouffre, βάραθρον.
— groupe, σωρὸς, μάζωμα· σύμπλεγμα ζωγραφικόν.
— gymnase, γυμνάσιον.
Le havre, ὁ ναύλοχος.
Un hémisphère, ἡμισφαίριον.
— homicide, ὁ φόνος.
Un hymne, ὕμνος (ἐκκλησ.).
L'iconoclaste, ὁ εἰκονοκλάστης.
— iconolâtre, ὁ εἰκονολάτρης.
Un idole, εἴδωλον.
Un insecte, ἔντομον, ζωΰφιον.
L'interrègne, ἡ μεσοβασιλεία.
Un isthme, ἰσθμός.
Un jacinthe, ὑάκινθος.
Le jeune, ἡ ἐγκράτεια, ἡ νηστεία.
— labyrinthe, λαβύρινθος.
— large, τὸ πλάτος· τὸ πέλαγος.
— légume, λαχανικόν.
Un lievre, λαγωός.
Du linge, πανίον.
Le litre, ἡ λίτρα, (μέτρον).
— lobe, ὁ λωβός.
— lucre, τὸ κέρδος, τὸ ὄφελος.
— lustre, ἡ στιλπνότης.
— luxe, ἡ πολυτέλεια.
— malaise, ἡ κακουχία.
— mâle, τὸ ἄρρεν.
— maléfice, ἡ μαγγανία, ἡ μαγεία.
— Maine, ἐπαρχία τῆς Γαλλίας.
— manche (***), ἡ λαβὴ, ἡ λαβίς.
Les mânes, οἱ νέρτεροι, αἱ σκιαί.
Le manifeste, ἡ διακήρυξις.
Du marbre, μάρμαρον.
Le martyre, τὸ μαρτύριον.
— massacre, ἡ σφαγή.
— médianoche, μεσονύκτιον δεῖπνον.
— mélange, μίγμα, μίξις.
Un membre, μέλος.
— mensonge, ψεῦδος.
Le mérite, ἡ ἀξία.
Un merle, ὁ κόσσυφος.
— météore, μετέωρον.
Le meuble, τὸ ἔπιπλον.
— meurtre, ὁ φόνος.
Un microscope, μικροσκόπιον.
Le mime, ὁ μῖμος.
— ministère, τὸ ὑπουργεῖον.
— mobile, τὸ κινητὸν, τὸ ἐλατήριον.
— modèle, πρωτότυπον.
— môle, προκυμαία, μῶλος.
— monde, ὁ κόσμος.
Un monastère, μοναστήριον.
Le monopole, τὸ μονοπώλιον.
Un monosyllabe, μονοσύλλαβον.
— monstre, τέρας.
La Morée, ὁ Μωρέας.
— moule, χόανον (καλοῦπι).
Le multiplicande, ὁ πολλαπλασιαστέος.
Un muscle, μῦς (τοῦ σώματος).

(*) Ἀνήκει εἰς τὸν περὶ ἐπικρατειῶν, ποταμῶν κτλ. κανόνα.

(**) Exemple, σημαῖνον ὑπόδειγμα γραψίματος, εἶναι γένους θηλυκοῦ.

(***) Manche, χειρὶς φορέματος, εἶναι γένους θηλυκοῦ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Le mystère, τὸ μυστήριον.
Un navire, ναῦς, πλοῖον.
Le négoce, ἡ ἐμπορία, ἡ πραγματεία.
— nombre, ὁ ἀριθμός.
Un ongle, ὄνυξ, ὀνύχιον.
— opprobre, ὄνειδος.
— orchestre, ὀρχήστρα.
— ordre, τάξις, διαταγή.
— organe, ὄργανον.
De l'orge, κριθή.
Un orme, πτελέα (*).
— orne, ὀρεινὴ μηλέα.
— ovale, τὸ ὠοειδές.
— pacte, συνθήκη, συμβιβασμός.
— panache, λόφος πτερῶν.
Un panthère, πάνθηρ.
Le parachute, ἡ καταβάθρα τῶν ἀεροναυτῶν.
Le paradoxe, τὸ παράδοξον.
— parricide, ἡ πατροκτονία.
— participe, ἡ μετοχή.
— patrimoine, τὸ κληρονόμημα, ἐκ γονέων.
Pégase, Πήγασος.
Un peigne, κτεὶς, κτένιον.
Le Péloponnèse, ἡ Πελοπόννησος.
— pendule, τὸ ἐκκρεμὲς ὡρολογίου (**).
— pène, ἔμβολον, συρτάριον.
Le période (***) τὸ ἔπακρον.
— pétale, τὸ πέταλον.
— peuple, ὁ λαός.
Un phénomène, τὸ φαινόμενον.
— philtre, φίλτρον, ποτόν.
— piédouche, ὑποπόδιον.
— plane (†), πλάτανος.
— planète, πλανήτης κτλ.
Le platine, ὁ χρυσάργυρος.
Du plâtre, τίτανος ἢ γύψος.
Un poème, ποίημα.
Du poivre, πιπέριον.
Le pôle, ὁ πόλος.
Un polysyllabe, πολυσύλλαβον.
— poste, θέσις (††).
— pouce, ὁ ἀντίχειρ, δάκτυλος (καὶ μέτρον).
— précepte, παράγγελμα, ἀξίωμα.
Le prêche, διδασκαλία, διδαχή.
Un précipice, κρημνός.
Le préjudice, ἡ ζημία, ἡ βλάβη.
Un prestige, τεράτευμα, γοήτευμα.
— prétexte, πρόφασις.
— prince, ἡγεμὼν, πρίγκηψ.
— prodige, τέρας, θαῦμα.
— protocole, πρωτόκολλον.
— proverbe, παροιμία.
Un pupitre, ἀναλόγιον.
— quadrige, τέθριππον τῶν ἀρχαίων.
— quadrilatère, τετράπλευρον.
— quantième, τὸ ποσοστόν.
— quinconce, τόπος στιχηδὸν πεφυτευμένος.
Le régime, δίαιτα.
Un règne, βασιλεία.
Le relâche, ἡ διακοπὴ, ἡ παῦσις.
Un remède, ἰατρικόν.
Le reproche, ἡ μομφὴ, ἡ ἐπίπληξις.
Un reptile, ἑρπετόν.
Le reste, ἔπλοιπον, περίσσευμα.
Un rêve, ἐνύπνιον, ὄνειρον.
— rhume, συνάγχη.
Le rite, τὸ δόγμα (θρησ.)
Un rôle, κατάλογος, τὸ δραματικὸν μέρος.
Du rouge, τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα.
Du sable, ἄμμος.
Un sabre, ἀκινάκης.
Le sacerdoce, τὸ ἱερατεῖον.
— sacre, ἡ χειροτονία, τὸ χρίσμα.
— sacrifice, ἡ θυσία.
Du salpêtre, νίτρον.
Un saule, ἰτέα (§).
Le scandale, τὸ σκάνδαλον.

(*) Ἀνήκει εἰς τὸν περὶ δένδρων καὶ φυτῶν κανόνα.

(**) Pendule, κρεμαστὸν ὡρολόγιον εἶναι γένους θηλυκοῦ.

(***) Période, περίοδος, εἶναι γένους θηλυκοῦ.

(†) Plane, ὁμάλιστρον, λίστρον, εἶναι γένους θηλυκοῦ.

(††) Poste, ταχυδρομεῖον, γένους θ.

(§) Ἀνήκει εἰς τὸν περὶ δένδρων καὶ φυτῶν κανόνα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Un sceptre, τὸ σκῆπτρον.
— scrupule, ὑπερευλάβεια.
Du seigle, ὄλυρα, βρίζα.
Un service, ὑπηρεσία.
Le sexe, τὸ φῦλον.
Un siècle, αἰών.
— signe, σημεῖον.
— site, θέσις, τοποθεσία.
Un songe, ὄνειρον.
Le souffle, ἡ πνοή, τὸ φύσημα.
Du soufre, θεῖον, θειάφιον.
Un spectre, φάσμα, φάντασμα.
Le style, γύλος· χαρακτὴρ λόγου.
— subside, τέλος, φόρος.
Le stigmate, τὸ στίγμα.
Un supplice, κόλασις, παίδευμα.
— sumbole, σύμβολον.
— synode, σύνοδος.
— synonyme, συνώνυμον.
— télescope, τηλεσκόπιον.
— terme, τέρμα.
— texte, κείμενον.
— théâtre, θέατρον.
— triangle, τρίγωνον.
— trône, θρόνος.
Le trouble, θόρυβος, ταραχή.
Un tube, σωλὴν (σίφων).
— tumulte, θόρυβος, ἀλαλαγμός.
— ucase, διάταγμα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας.
— ulcère, ἕλκος, πληγή.
— usage, συνήθεια, χρῆσις.
— utensile, ἐργαλεῖον, σκεῦος.
— vacarme, θόρυβος, ταραχή.
Le ventre, ἡ κοιλία.
Un verbe, ῥῆμα.
— vestibule, πρόθυρον.
— vice, κακία.
— vignoble, ἀμπελών.
Du vinaigre, ὄξος, ξεῖδι.
Le viscère, τὸ σπλάγχνον.
— vote, ἡ ψῆφος.
— zèle, ὁ ζῆλος.
— zephyre, ὁ ζέφυρος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΡΗΜΑ AVOIR, ΕΧΕΙΝ,

Κατὰ τοὺς τέσσαρας τύπους.

α'. ΤΥΠΟΣ ΚΑΤΑΦΑΤΙΚΟΣ.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent. Ἐνεστώς.	*Prétérit.* Παρακείμ. ἢ ἀόριστος.
Avoir, ἔχειν.	Avoir eu, ἐσχηκέναι ἢ σχεῖν (λαβεῖν).

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ἐνεστώς.	*Prétérit.* Παρακείμ. ἢ ἀόριστος.
Ayant, ἔχων.	
Passif.	Ayant eu, ἐσχηκὼς ἢ σχὼν (λαβών).
Eu, ἀρ. eue, θ. ἐσχημένος, η· εἰλημμένος, η.	

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.	*Prétérit indéfini.* Παρακ. ἢ ἀόρ.
J'ai, ἔχω.	J'ai eu, ἔσχηκα, ἢ ἔσχον.
Tu as, ἔχεις.	Tu as eu, ἔσχες.
Il a ἔχει.	Il a eu, ἔσχεν.
Nous avons, ἔχομεν.	Nous avons eu, ἐσχήκαμεν.
Vous avez, ἔχετε.	Vous avez eu, ἐσχήκατε.
Ils ont. ἔχουσιν.	Ils ont eu. ἔσχον.
Imparfait. Παρατατικός.	*Plus-que-parfait.* Ὑπερσυντελ.
J'avais, εἶχον.	J'avais eu, εσχήκειν, εἶχον λάβει.
Tu avais, εἶχες.	Tu avais eu, εἶχες λάβει.
Il avait, εἶχε.	Il avait eu, εἶχε λάβει.
Nous avions, εἴχομεν.	Nous avions eu, εἴχομεν λάβει.
Vous aviez, εἴχετε.	Vous aviez eu, εἴχετε λάβει.
Ils avaient. εἶχον.	Ils avaient eu. εἶχον λάβει.
Prétérit défini. Παρωχ. ὡρισμ.	*Prétérit antérieur.* Παρωχ. πρ.
J'eus, ἔσχον ἢ ἔλαβον	J'eus eu, ἔσχον ἢ ἔλαβον.
Tu eus, ἔσχες.	Tu eus eu, ἔσχες.
Il eut, ἔσχεν.	Il eut eu, ἔσχε.
Nous eûmes, ἐσχομεν.	Nous eûmes eu, ἔσχομεν.
Vous eûtes, ἔσχετε.	Vous eûtes eu, ἔσχετε.
Ils eurent. ἔσχον.	Ils eurent eu. ἔσχον.
Futur. Μέλλων (ἁπλοῦς).	*Futur passé.* Μέλλων δεύτερος.
j'aurai θὰ ἔχω (ἕξω), θὰ λάβω.	J'aurai eu, (ὅταν) θὰ ἔχω
Tu auras, — ἔχῃς.	Tu auras eu, (ἢ ἅμα) — ἔχῃς
Il aura, — ἔχῃ.	Il aura eu, — ἔχῃ
Nous aurons, — ἔχωμεν.	Nous aurons eu, — ἔχωμεν
Vous aurez, — ἔχητε.	Vous aurez eu, — ἔχητε
Ils auront. — ἔχωσι.	Ils auront eu. — ἔχωσιν

ὁποταμήν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Conditionnel présent. Ὑποθετ.		*Conditionnel passé.* Ὑπ. Παρ.		
J'aurais,	θὰ εἶχον (εἶχον ἂν).	J'aurais eu,	ἤθελον	ἔχει (περίφ.)
Tu aurais,	— εἶχες.	Tu aurais eu,	ἤθελες	
Il aurait,	— εἶχε.	Il aurait eu,	ἤθελεν	
Nous aurions,	— εἴχομεν.	Nous aurions eu,	ἠθέλομεν	
Vous auriez,	— εἴχετε.	Vous auriez eu,	ἠθέλετε	
Ils auraient.	— εἶχον.	Ils auraient eu.	ἤθελον	

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Aie,	Ἔχε ἢ σχές.
Qu'il ait,	Ἂς ἔχῃ (ἐχέτω).
Ayons,	Ἂς ἔχωμεν.
Ayez,	Ἔχετε.
Qu'ils aient.	Ἂς ἔχωσι (ἐχέτωσαν).

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.		*Prétérit.* Παρακείμ. ἢ ἀόριστος.	
Que j'aie,	(ὥστε) νὰ ἔχω ἢ	Que j'aie eu,	(ὥστε) νὰ ἔλαβον.
Que tu aies,	λάβω κτλ.	Que tu aies eu,	— ἔλαβες.
Qu'il ait,		Qu'il ait eu,	— ἔλαβεν.
Que nous ayons,		Que nous ayons eu,	— ἐλάβομεν.
Que vous ayez,		Que vous ayez eu,	— ἐλάβετε.
Qu'ils aient.		Qu'ils aient eu.	— ἔλαβον.
Imparfait. Παρατατικός.		*Plus-que-parfait.* Ὑπερσυντελ.	
Que j'eusse,	ὥστε νὰ εἶχον.	Que j'eusse eu,	ὥστε νὰ εἶχον λάβει
Que tu eusses,	— εἶχες.	Que tu eusses eu,	πρὸ πολλοῦ κτλ.
Qu'il eût.	— εἶχεν.	Qu'il eût eu,	
Que nous eussions,	— εἴχομεν.	Que nous eussions eu,	
Que vous eussiez,	— εἴχετε.	Que vous eussiez eu,	
Qu'ils eussent.	— εἶχον.	Qu'ils eussent eu.	

6'. ΤΥΠΟΣ ΑΠΟΦΑΤΙΚΟΣ.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent. Ἐνεστώς.		*Prétérit.* Παρακείμ. ἢ ἀόριστος.
Ne pas avoir,	μὴ ἔχειν.	N'avoir pas eu, μὴ σχεῖν, μὴ λαβεῖν.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ἐνεστώς.		*Prétérit.* Παρακείμ. ἢ ἀόριστος.
N'ayant pas,	μὴ ἔχων.	N'ayant pas eu. μὴ σχών.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.		*Prétérit indéfini.* Παρῳχ. ἀόρ.	
Je n'ai pas,	δὲν ἔχω.	Je n'ai pas eu,	δὲν ἔλαβον.
Tu n'as pas,	δὲν ἔχεις.	Tu n'as pas eu,	δὲν ἔλαβες.
Il n'a pas,	δὲν ἔχει.	Il n'a pas eu,	δὲν ἔλαβε.
Nous n'avons pas,	δὲν ἔχομεν.	Nous n'avons pas eu,	δὲν ἐλάβομεν.
Vous n'avez pas,	δὲν ἔχετε.	Vous n'avez pas eu,	δὲν ἐλάβετε.
Ils n'ont pas.	δὲν ἔχουσι.	Ils n'ont pas eu.	δὲν ἔλαβον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Imparfait. *Παρατατικός.*

Je n'avais pas,	δὲν εἶχον.
Tu n'avais pas,	— εἶχες.
Il n'avait pas,	— εἶχε.
Nous n'avions pas,	— εἴχομεν.
Vous n'aviez pas,	— εἴχετε.
Ils n'avaient pas.	— εἶχον.

Prétérit défini.

Je n'eus pas,	οὐκ ἔσχον ἢ δὲν ἔ-
Tu n'eus pas,	λαβον κτλ.
Il n'eut pas,	
Nous n'eûmes pas,	
Vous n'eûtes pas,	
Ils n'eurent pas.	

Futur.

Je n'aurai pas,	δὲν θὰ ἔχω.
Tu n'auras pas,	— ἔχῃς.
Il n'aura pas,	— ἔχῃ.
Nous n'aurons pas,	— ἔχωμεν.
Vous n'aurez pas,	— ἔχητε.
Ils n'auront pas.	— ἔχωσιν.

Conditionnel présent.

Je n'aurais pas,	δὲν θὰ εἶχον.
Tu n'aurais pas,	— εἶχες.
Il n'aurait pas,	— εἶχε.
Nous n'aurions pas,	— εἴχομεν.
Vous n'auriez pas,	— εἴχετε.
Ils n'auraient pas.	— εἶχον.

Plus-que-parfait. *Ὑπερσυντ.*

Je n'avais pas eu,	δὲν εἶχον
Tu n'avais pas eu,	— εἶχες
Il n'avait pas eu,	— εἶχε
Nous n'avions pas eu,	— -ομεν
Vous n'aviez pas eu,	— -ετε
Ils n'avaient pas eu.	— εἶχον

λάβει.

Prétérit antérieur.

Je n'eus pas eu,	οὐκ ἔσχον ἢ δὲν
Tu n'eus pas eu,	ἔλαβον κτλ.
Il n'eut pas eu,	
Nous n'eûmes pas eu,	
Vous n'eûtes pas eu,	
Ils n'eurent pas eu.	

Futur passé.

Je n'aurai pas eu,	ὅταν δὲν θὰ ἔ-
Tu n'auras pas eu,	χω λάβει κτλ.
Il n'aura pas eu,	
Nous n'aurons pas eu,	
Vous n'aurez pas eu,	
Ils n'auront pas eu.	

Conditionnel passé.

Je n'aurais pas eu,	δὲν ἤθελον
Tu n'aurais pas eu,	— ἤθελες
Il n'aurait pas eu,	— ἤθελεν
Nous n'aurions pas eu,	— -ομεν
Vous n'auriez pas eu,	— -ετε
Ils n'auraient pas eu.	— ἤθελον

ἔχει.

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

N'aie pas,	Μὴ ἔχε.
Qu'il n'ait pas,	Ἂς μὴ ἔχῃ.
N'ayons pas,	Ἂς μὴ ἔχωμεν.
N'ayez pas,	Μὴ ἔχητε.
Qu'ils n'aient pas.	Ἂς μὴ ἔχωσιν.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent. *Ἐνεστώς.*

Que je n'aie pas,	(ὥστε) νὰ μὴ ἔχω
Que tu n'aies pas,	κτλ.
Qu'il n'ait pas,	
Que nous n'ayons pas,	
Que vous n'ayez pas,	
Qu'ils n'aient pas.	

Prétérit.

Que je n'aie pas eu,	νὰ μὴ ἔλα-
Que tu n'aies pas eu,	βον κτλ.
Qu'il n'ait pas eu,	
Que nous n'ayons pas eu,	
Que vous n'ayez pas eu,	
Qu'ils n'aient pas eu.	

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Imparfait.

Que je n'eusse pas, νὰ μὴ εἶχον.
Que tu n'eusses pas, — εἶχες.
Qu'il n'eût pas, — εἶχε.
Que nous n'eussions pas, εἴχομεν.
Que vous n'eussiez pas, — εἴχετε.
Qu'ils n'eussent pas. — εἶχον.

Plus-que-parfait.

Que je n'eusse pas eu, νὰ μὴ εἶχον
Que tu n'eusses pas eu, | λάβει κτλ.
Qu'il n'eût pas eu,
Que nous n'eussions pas eu,
Que vous n'eussiez pas eu,
Qu'ils n'eussent pas eu.

γ'. ΤΥΠΟΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΣ.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.

Ai-je? ἔχω;
As-tu? ἔχεις;
A-t-il? ἔχει;
Avons-nous? ἔχομεν;
Avez-vous? ἔχετε;
Ont-ils? ἔχουσιν;

Imparfait.

Avais-je? εἶχον;
Avais-tu? εἶχες;
Avait-il? εἶχεν;
Avions-nous? εἴχομεν;
Aviez-vous? εἴχετε;
Avaient-ils? εἶχον;

Prétérit défini.

Eus-je? ἔσχον, ἢ ἔλαβον;
Eus-tu? ἔσχες;
Eut-il? ἔσχεν;
Eûmes-nous? ἔσχομεν;
Eûtes-vous? ἔσχετε;
Eurent-ils? ἔσχον;

Futur.

Aurai-je? θὰ ἔχω; ἢ θὰ λάβω.
Auras-tu? — ἔχῃς;
Aura-t-il? — ἔχῃ;
Aurons-nous? — ἔχωμεν;
Aurez-vous? — ἔχητε;
Auront-ils? — ἔχωσιν;

Conditionnel présent.

Aurais-je? θὰ εἶχον;
Aurais-tu? — εἶχες;
Aurait-il? — εἶχε;
Aurions-nous? — εἴχομεν;
Auriez-vous? — εἴχετε;
Auraient-ils? — εἶχον;

Prétérit indéfini.

Ai-je eu? ἔσχηκα ἢ ἔσχον;
As-tu eu? ἔσχες;
A-t-il eu? ἔσχεν;
Avons-nous eu? ἔσχομεν;
Avez-vous eu? ἔσχετε;
Ont-ils eu? ἔσχον;

Plus-que-parfait.

Avais-je eu? εἶχον λάβει;
Avais-tu eu? εἶχες λάβει;
Avait-il eu? εἶχε λάβει;
Avions-nous eu? εἴχομεν λάβει;
Aviez-vous eu? εἴχετε λάβει;
Avaient-ils eu? εἶχον λάβει;

Prétérit antérieur.

Eus je eu? ἔσχον;
Eus-tu eu? ἔσχες;
Eut-il eu? ἔσχε;
Eûmes-nous eu? ἔσχομεν;
Eûtes-vous eu? ἔσχετε;
Eurent-ils eu? ἔσχον;

Futur passé.

Aurai-je eu? θὰ ἔχω (πρίν);
Auras-tu eu? — ἔχῃς;
Aura-t-il eu? — ἔχῃ;
Aurons-nous eu? — ἔχωμεν;
Aurez-vous eu? — ἔχητε;
Auront-ils eu? — ἔχωσιν;

Conditionnel passé.

Aurais-je eu? ἤθελον ἔχει ἢ λά-
Aurais-tu eu? | βει; κτλ.
Aurait-il eu?
Aurions-nous eu?
Auriez-vous eu?
Auraient-ils eu?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δ'. ΑΠΟΦΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.

N'ai-je pas? δὲν ἔχω;
N'as-tu pas? — ἔχεις;
N'a-t-il pas? — ἔχει;
N'avons-nous pas? — ἔχομεν;
N'avez-vous pas? — ἔχετε;
N'ont-ils pas? — ἔχουσι;

Imparfait.

N'avais-je pas? δὲν εἶχον;
N'avais-tu pas? — εἶχες;
N'avait-il pas? — εἶχε;
N'avions nous pas? — εἴχομεν;
N'aviez-vous pas? — εἴχετε;
N'avaient-ils pas? — εἶχον;

Prétérit défini.

N'eus-je pas? οὐκ ἔσχον (ἢ) δὲν ἔ-
N'eus-tu pas? | λαβον; κτλ.
N'eut-il pas?
N'eûmes nous pas?
N'eûtes-vous pas?
N'eurent-ils pas?

Futur.

N'aurai-je pas? δὲν θὰ ἔχω;
N'auras-tu pas? — ἔχῃς;
N'aura-t-il pas? — ἔχῃ;
N'aurons nous pas? — ἔχωμεν;
N'aurez-vous pas? — ἔχητε;
N'auront-ils pas? — ἔχωσιν;

Conditionnel présent.

N'aurais-je pas? δὲν θὰ εἶχον;
N'aurais-tu pas? — εἶχες;
N'aurait-il pas? — εἶχε;
N'aurions-nous pas? — εἴχομεν;
N'auriez-vous pas? — εἴχετε;
N'auraient-ils pas? — εἶχον;

Prétérit indéfini.

N'ai-je pas eu? δὲν ἔλαβον κτλ.
N'as-tu pas eu?
N'a-t-il pas eu?
N'avons-nous pas eu?
N'avez-vous pas eu?
N'ont-ils pas eu?

Plus-que-parfait.

N'avais-je pas eu? δὲν εἶχον λά-
N'avais tu pas eu? | βει κτλ.
N'avait-il pas eu?
N'avions-nous pas eu?
N'aviez-vous pas eu?
N'avaient-ils pas eu?

Prétérit antérieur.

N'eus-je pas eu? δὲν ἔσχον ἢ ἔ-
N'eus-tu pas eu? | λαβον; κτλ.
N'eut-il pas eu?
N'eûmes-nous pas eu?
N'eûtes-vous pas eu?
N'eurent-ils pas eu?

Futur passé.

N'aurai-je pas eu? δὲν θὰ ἔχω
N'auras-tu pas eu? | (πρίν);
N'aura-t-il pas eu?
N'aurons-nous pas eu?
N'aurez-vous pas eu?
N'auront-ils pas eu?

Conditionnel passé.

N'aurais-je pas eu? δὲν ἤθελον ἔ-
N'aurais-tu pas eu? | χει; κτλ.
N'aurait-il pas eu?
N'aurions-nous pas eu?
N'auriez vous pas eu?
N'auraient-ils pas eu?

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΡΗΜΑ ÊTRE, ΕΙΝΑΙ.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent.		*Prétérit.*	
Être,	εἶναι.	Avoir été,	γεγονέναι ἢ γενέσθαι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent.

Étant, ὤν.

Passif.

Été. (ἄνευ βοηθητικοῦ δὲν ἐξηγεῖται).

Prétérit.

Ayant été, γεγονὼς ἢ γενόμενος.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.

Je suis,	εἶμαι (εἰμί).
Tu es,	εἶσαι.
Il est,	εἶναι.
Nous sommes,	εἴμεθα.
Vons êtes,	εἶσθε.
Ils sont.	εἶναι.

Imparfait.

J'étais,	ἤμην (ἦν).
Tu étais,	ἦσο.
Il était,	ἦτο.
Nous étions,	ἤμεθα.
Vous étiez,	ἦσθε.
Ils étaient.	ἦσαν.

Prétérit défini.

Je fus,	ὑπῆρξα (ἐγενόμην).
Tu fus,	ὑπῆρξες.
Il fut,	ὑπῆρξεν.
Nous fûmes,	ὑπήρξαμεν.
Vous fûtes,	ὑπήρξατε.
Ils furent.	ὑπῆρξαν.

Futur.

Je serai,	θὰ ἦμαι (ἔσομαι).
Tu seras,	— ἦσαι.
Il sera,	— ἦναι.
Nous serons,	— ἤμεθα.
Vous serez,	— ἦσθε.
Ils seront.	— ἦναι.

Conditionnel présent.

Je serais,	θὰ ἤμην (εἴην ἄν).
Tu serais,	— ἦσο.
Il serait,	— ἦτο.
Nous serions,	— ἤμεθα.
Vous seriez,	— ἦσθε.
Ils seraient,	— ἦσαν.

Prétérit indéfini.

J'ai été,	ἐστάθην ἢ ἐχρημά-
Tu as été,	ἐστάθης. | τισα.
Il a été,	ἐστάθη.
Nous avons été,	ἐστάθημεν.
Vous avez été,	ἐστάθητε.
Ils ont été.	ἐστάθησαν.

Plus-que-parfait.

J'avais été,	ἐγεγόνειν, εἶχον	χρηματίσει.
Tu avais été,	εἶχες	
Il avait été,	εἶχε	
Nous avions été,	εἴχομεν	
Vous aviez été,	εἴχετε	
Ils avaient été.	εἶχον	

Prétérit antérieur.

J'eus été,	ὑπῆρξα.
Tu eus été,	ὑπῆρξες.
Il eut été,	ὑπῆρξεν.
Nous eûmes été,	ὑπήρξαμεν.
Vous eûtes été,	ὑπήρξατε.
Ils eurent été.	ὑπῆρξαν.

Futur passé.

J'aurai été,	(ἀφοῦ) χρηματίσω.
Tu auras été,	— χρηματίσῃς.
Il aura été,	— χρηματίσῃ.
Nous aurons été,	— -ίσωμεν.
Vous aurez été,	— -ίσητε.
Ils auront été.	— -ίσωσιν.

Conditionnel passé.

J'aurais été,	ἤθελον	χρηματίσει.
Tu aurais été.	ἤθελες	
Il aurait été,	ἤθελε	
Nous aurions été,	ἠθέλομεν	
Vous auriez été,	ἠθέλετε	
Ils auraient été.	ἤθελον	

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Sois,	Ἄς ἦσαι (ἔσο).
Qu'il soit,	Ἄς ἦναι (ἔστω).
Soyons,	Ἄς ἦμεθα (ὦμεν).
Soyez,	Ἄς ἦσθε (ἐστέ).
Qu'ils soient.	Ἄς ἦναι (ἔστωσαν).

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent.

Que je sois, (ὥστε) νὰ ἦμαι (ἵνα ὦ)
Que tu sois, κτλ.
Qu'il soit,
Que nous soyons,
Que vous soyez,
Qu'ils soient.

Imparfait.

Que je fusse, (ὥςε) νὰ ἦμην.
Que tu fusses, — ἦσο.
Qu'il fût, — ἦτο.
Que nous fussions, — ἤμεθα.
Que vous fussiez, — ἦσθε.
Qu'ils fussent. — ἦσαν.

Prétérit.

Que j'aie été, (ὥστε) νὰ ἐχρημά-
Que tu aies été, | τισα κτλ.
Qu'ils ait été,
Que nous ayons été,
Que vous ayez été,
Qu'ils aient été.

Plus-que-parfait.

Que j'eusse été, (ὥςε) νὰ εἶχον χρη-
Que tu eusses été, | ματίσει κτλ.
Qu'il eût été,
Que nous eussions été,
Que vous eussiez été,
Qu'ils eussent été.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ (ΕΙΣ ER).

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent.

Parler, λαλεῖν ἢ ὁμιλεῖν.

Prétérit.

Avoir parlé, λελαληκέναι ἢ ὡμιληκέναι.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent.

Parlant, ὁμιλῶν.

Passif.

Parlé, ὡμιλημένος.

Prétérit.

Ayant parlé, λελαληκὼς ἢ ὁμιλήσας.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.

Je parle,	ὁμιλῶ.
Tu parles,	ὁμιλεῖς.
Il parle,	ὁμιλεῖ.
Nous parlons,	ὁμιλοῦμεν,
Vous parlez,	ὁμιλεῖτε.
Ils parlent.	ὁμιλοῦσιν.

Prétérit indéfini.

J'ai parlé,	ὡμίλησα.
Tu as parlé,	ὡμίλησες,
Il a parlé,	ὡμίλησεν,
Nous avons parlé,	ὡμιλήσαμεν,
Vous avez parlé,	ὡμιλήσατε.
Ils ont parlé.	ὡμίλησαν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Imparfait.

Je parlais,	ὡμίλουν.
Tu parlais,	ὡμίλεις.
Il parlait,	ὡμίλει.
Nous parlions,	ὡμιλοῦμεν.
Vous parliez,	ὡμιλεῖτε.
Ils parlaient.	ὡμίλουν.

Prétérit défini.

Je parlai,	ὡμίλησα.
Tu parlas,	ὡμίλησες.
Il parla,	ὡμίλησεν.
Nous parlâmes,	ὡμιλήσαμεν.
Vous parlâtes,	ὡμιλήσατε.
Ils parlèrent.	ὡμίλησαν.

Futur.

Je parlerai,	θὰ ὁμιλήσω.
Tu parleras,	θὰ ὁμιλήσῃς.
Il parlera,	θὰ ὁμιλήσῃ.
Nous parlerons,	θὰ ὁμιλήσωμεν.
Vous parlerez,	θὰ ὁμιλήσητε.
Ils parleront.	θὰ ὁμιλήσωσι.

Conditionnel présent.

Je parlerais,	θὰ ὡμίλουν.
Tu parlerais,	θὰ ὡμίλεις.
Il parlerait,	θὰ ὡμίλει.
Nous parlerions,	θὰ ὡμιλοῦμεν.
Vous parleriez,	θὰ ὡμιλεῖτε.
Ils parleraient.	θὰ ὡμίλουν.

Plus-que-parfait.

J'avais parlé,	εἶχον
Tu avais parlé,	εἶχες
Il avait parlé,	εἶχεν
Nous avions parlé,	εἴχομεν
Vous aviez parlé,	εἴχετε
Ils avaient parlé.	εἶχον

} ὁμιλήσει.

Prétérit antérieur.

J'eus parlé,	ὡμίλησα.
Tu eus parlé,	ὡμίλησες.
il eut parlé,	ὡμίλησεν.
Nous eûmes parlé,	ὡμιλήσαμεν.
Vous eûtes parlé,	ὡμιλήσατε.
Ils eurent parlé.	ὡμίλησαν.

Futur passé.

J'aurai parlé,	(ἀφοῦ) θὰ ὁμι-
Tu auras parlé,	λήσω κτλ.
Il aura parlé,	
Nous aurons parlé,	
Vous aurez parlé,	
Ils auront parlé.	

Conditionnel passé.

J'aurais parlé,	ἤθελον
Tu aurais parlé,	ἤθελες
Il aurait parlé,	ἤθελεν
Nous aurions parlé,	ἠθέλομεν
Vous auriez parlé,	ἠθέλετε
Ils auraient parlé.	ἤθελον

} ὁμιλήσει.

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Parle,	Ὁμίλει ἢ ὁμίλησον.
Qu'il parle,	Ἂς ὁμιλῇ ἢ ἂς ὁμιλήσῃ.
Parlons,	Ἂς ὁμιλῶμεν ἢ ἂς ὁμιλήσωμεν.
Parlez,	Ὁμιλεῖτε ἢ ὁμιλήσατε.
Qu'ils parlent.	Ἂς ὁμιλῶσιν ἢ ἂς ὁμιλήσωσιν.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent.

Que je parle,	(ὥστε) νὰ ὁμιλῶ.
Que tu parles,	κτλ.
Qu'il parle,	
Que nous parlions,	
Que vous parliez,	
Qu'ils parlent.	

Prétérit.

Que j'aie parlé,	(ὥστε) νὰ ἔχω ὡ-
Que tu aies parlé,	μιλημένον κτλ.
Qu'il ait parlé,	
Que nous ayons parlé,	
Que vous ayez parlé,	
Qu'ils aient parlé.	

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Imparfait.		*Plus-que-parfait.*	
Que je parlasse,	(ὥστε) νὰ ὡμί-	Que j'eusse parlé,	(ὥστε) νὰ εἶχον
Que tu parlasses,	λουν κτλ.	Que tu eusses parlé,	ὁμιλήσει κτλ.
Qu'il parlât,		Qu'il eût parlé,	
Que nous parlassions,		Que nous eussions parlé,	
Que vous parlassiez,		Que vous eussiez parlé,	
Qu'ils parlassent.		Qu'ils eussent parlé.	

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ (ΕΙΣ IR).

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent.		*Prétérit (indéfini).*	
Finir,	τελειοῦν ἢ τελειῶσαι.	Avoir fini,	τετελειωκέναι ἢ ἔχειν τετελειωμένον.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent.		*Prétérit.*	
Finissant,	τελειῶν.	Ayant fini,	τετελειωκὼς ἢ τελειώσας.
Passif.			
Fini,	τετελειωμένος.		

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.	
Je finis,	τελειόνω.
Tu finis,	τελειόνεις.
Il finit,	τελειόνει.
Nous finissons,	τελειόνομεν.
Vous finissez,	τελειόνετε.
Ils finissent.	τελειόνουσιν.

Imparfait.	
Je finissais,	ἐτελείονον.
Tu finissais,	ἐτελείονες.
Il finissait,	ἐτελείονεν.
Nous finissions,	ἐτελειόνομεν.
Vous finissiez,	ἐτελειόνετε.
Ils finissaient.	ἐτελείονον.

Prétérit défini.	
Je finis,	ἐτελείωσα.
Tu finis,	ἐτελείωσες,
Il finit,	ἐτελείωσεν.
Nous finîmes,	ἐτελειώσαμεν.
Vous finîtes,	ἐτελειώσατε.
Ils finirent.	ἐτελείωσαν.

Prétérit indéfini.		
J'ai fini,	ἔχω	τετελειωμένον.
Tu as fini,	ἔχεις	
Il a fini,	ἔχει	
Nous avons fini,	ἔχομεν	
Vous avez fini,	ἔχετε	
Ils ont fini.	ἔχουσι	

Plus-que-parfait.		
J'avais fini,	εἶχον	τετελειωμένον.
Tu avais fini,	εἶχες	
Il avait fini,	εἶχε	
Nous avions fini,	εἴχομεν	
Vous aviez fini,	εἴχετε	
Ils avaient fini.	εἶχον	

Prétérit antérieur.	
J'eus fini,	ἐτελείωσα.
Tu eus fini,	ἐτελείωσες.
Il eut fini,	ἐτελείωσεν.
Nous eûmes fini,	ἐτελειώσαμεν.
Vous eûtes fini,	ἐτελειώσατε.
Ils eurent fini.	ἐτελείωσαν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Futur.

Je finirai,	θὰ τελειώσω.
Tu finiras,	— τελειώσῃς.
Il finira,	— τελειώσῃ.
Nous finirons,	— τελειώσωμεν.
Vous finirez,	— τελειώσητε.
Ils finiront.	— τελειώσωσι.

Conditionnel présent.

Je finirais,	θὰ ἐτελείονον.
Tu finirais,	— ἐτελείονες.
Il finirait,	— ἐτελείονεν.
Nous finirions,	— ἐτελειόνομεν.
Vous finiriez,	— ἐτελειόνετε.
Ils finiraient.	— ἐτελείονον.

Futur passé.

J'aurai fini,	(ἀφοῦ) θὰ τελειώσω.
Tu auras fini,	— τελειώσῃς.
Il aura fini,	— τελειώσῃ.
Nous aurons fini,	— τελειώσωμεν.
Vous aurez fini,	— τελειώσητε.
Ils auront fini.	— τελειώσωσιν.

Conditionnel passé.

J'aurais fini,	ἤθελον τελειώσει.
Tu aurais fini,	ἤθελες τελειώσει.
Il aurait fini,	ἤθελε τελειώσει.
Nous aurions fini,	ἠθέλομεν τελειώσει.
Vous auriez fini,	ἠθέλετε τελειώσει.
Ils auraient fini.	ἤθελον τελειώσει.

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Finis,	Τελείονε ἢ τελείωσον.
Qu'il finisse,	Ἂς τελειόνῃ ἢ τελειώσῃ.
Finissons,	Ἂς τελειόνωμεν ἢ τελειώσωμεν.
Finissez,	Τελειόνετε ἢ τελειώσατε.
Qu'ils finissent.	Ἂς τελειόνωσιν ἢ τελειώσωσιν.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent.

Que je finisse,	(ὥστε) νὰ τε-
Que tu finisses,	| λειόνω κτλ.
Qu'il finisse,	
Que nous finissions,	
Que vous finissiez,	
Qu'ils finissent.	

Imparfait.

Que je finisse,	(ὥστε) νὰ ἐτε-
Que tu finisses,	| λείονον κτλ.
Qu'il finit,	
Que nous finissions,	
Que vous finissiez,	
Qu'ils finissent.	

Prétérit.

Que j'aie fini,	(ὥστε) νὰ ἔχω τε-
Que tu aies fini,	| λειωμένον κτλ.
Qu'il ait fini,	
Que nous ayons fini,	
Que vous ayez fini,	
Qu'ils aient fini.	

Plus-que-parfait.

Que j'eusse fini,	(ὥστε) νὰ εἶχον τε-
Que tu eusses fini	| λειωμένον κτλ.
Qu'il eût fini,	
Que nous eussions fini,	
Que vous eussiez fini,	
Qu'ils eussent fini.	

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ (ΕΙΣ OIR).

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent.

Recevoir,	λαμβάνειν ἢ λαβεῖν.

Prétérit.

Avoir reçu,	εἰληφέναι ἢ λαβεῖν.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent.

Recevant,	λαμβάνων.

Passif.

Reçu,	εἰλημμένος.

Prétérit.

Ayant reçu,	εἰληφὼς ἢ λαβών.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.

Je reçois,	λαμβάνω.
Tu reçois,	λαμβάνεις.
Il reçoit,	λαμβάνει.
Nous recevons,	λαμβάνομεν.
Vous recevez,	λαμβάνετε.
Ils reçoivent.	λαμβάνουσιν.

Imparfait.

Je recevais,	ἐλάμβανον.
Tu recevais,	ἐλάμβανες.
Il recevait,	ἐλάμβανεν.
Nous recevions,	ἐλαμβάνομεν.
Vous receviez,	ἐλαμβάνετε.
Ils recevaient.	ἐλάμβανον.

Prétérit défini.

Je reçus,	ἔλαβον.
Tu reçus,	ἔλαβες.
Il reçut,	ἔλαβεν.
Nous reçûmes,	ἐλάβομεν.
Vous reçûtes,	ἐλάβετε.
Ils reçurent.	ἔλαβον.

Futur.

Je recevrai,	Θὰ λαμβάνω ἢ Θὰ λά-
Tu recevras,	βω κτλ.
Il recevra,	
Nous recevrons,	
Vous recevrez,	
Ils recevront.	

Conditionnel présent.

Je recevrais,	Θὰ ἐλάμβανον.
Tu recevrais,	Θὰ ἐλάμβανες.
Il recevrait,	Θὰ ἐλάμβανε.
Nous recevrions,	Θὰ ἐλαμβάνομεν.
Vous recevriez,	Θὰ ἐλαμβάνετε.
Ils recevraient.	Θὰ ἐλάμβανον.

Prétérit indéfini.

J'ai reçu,	εἴληφα ἢ ἔλαβον.
Tu as reçu,	ἔλαβες.
Il a reçu,	ἔλαβεν.
Nous avons reçu,	ἐλάβομεν.
Vous avez reçu,	ἐλάβετε.
Ils ont reçu,	ἔλαβον.

Plus-que-parfait.

J'avais reçu,	εἶχον
Tu avais reçu,	εἶχες
Il avait reçu,	εἶχε
Nous avions reçu,	εἴχομεν
Vous aviez reçu,	εἶχετε
Ils avaient reçu.	εἶχον

} λάβει

Prétérit antérieur.

J'eus reçu,	ἔλαβον.
Tu eus reçu,	ἔλαβες,
Il eut reçu,	ἔλαβεν.
Nous eûmes reçu,	ἐλάβομεν.
Vous eûtes reçu,	ἐλάβετε.
Ils eurent reçu.	ἔλαβον.

Futur passé.

J'aurai reçu,	Θὰ λάβω.
Tu auras reçu,	Θὰ λάβῃς.
Il aura reçu,	Θὰ λάβῃ.
Nous aurons reçu,	Θὰ λάβωμεν.
Vous aurez reçu,	Θὰ λάβητε.
Ils auront reçu,	Θὰ λάβωσιν.

Conditionnel passé.

J'aurais reçu,	Θὰ ἐλάμβα-
Tu aurais reçu,	νον (πρὶν) κτλ.
Il aurait reçu,	
Nous aurions reçu,	
Vous auriez reçu,	
Ils auraient reçu.	

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Reçois,	Λάμβανε ἢ λάβε.
Qu'il reçoive.	Ἂς λαμβάνῃ ἢ ἂς λάβῃ.
Recevons,	Ἂς λαμβάνωμεν ἢ λάβωμεν.
Recevez.	Λαμβάνετε.
Qu'ils reçoivent.	Ἂς λαμβάνωσιν ἢ ἂς λάβωσιν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent.

Que je reçoive (ὥστε) νὰ λαμ-
Que tu reçoives, | βάνω κτλ.
Qu'il reçoive,
Que nous recevions,
Que vous receviez,
Qu'ils reçoivent.

Imparfait.

Que je reçusse, (ὥστε) νὰ ἐλάμ-
Que tu reçusses, | βανον κτλ.
Qu'il reçût,
Que nous reçussions,
Que vous reçussiez,
Qu'ils reçussent.

Prétérit.

Que j'aie reçu, (ὥστε) νὰ λά-
Que tu aies reçu, | βω κτλ.
Qu'il ait reçu,
Que nous ayons reçu,
Que vous ayez reçu,
Qu'ils aient reçu.

Plus-que-parfait.

Que j'eusse reçu, (ὥςε) νὰ εἶχον λά-
Que tu eusses reçu, | βει κτλ.
Qu'il eût reçu,
Que nous eussions reçu,
Que vous eussiez reçu,
Qu'ils eussent reçu.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ (ΕΙΣ RE).

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent.

Vendre, πωλεῖν ἢ πωλῆσαι.

Prétérit.

Avoir vendu, πεπωληκέναι ἢ πωλῆσαι.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent.

Vendant, πωλῶν.

Passif.

Vendu, πεπωλημένος.

Prétérit.

Ayant vendu. πεπωληκὼς ἢ πωλήσας.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.

Je vends, πωλῶ,
Tu vends, πωλεῖς,
Il vend, πωλεῖ.
Nous vendons, πωλοῦμεν.
Vous vendez, πωλεῖτε.
Ils vendent. πωλοῦσιν.

Imparfait.

Je vendais, ἐπώλουν,
Tu vendais, ἐπώλεις.
Il vendait, ἐπώλει.
Nous vendions, ἐπωλοῦμεν.
Vous vendiez, ἐπωλεῖτε.
Ils vendaient. ἐπώλουν.

Prétérit défini.

J'ai vendu, πεπώληκα, ἐπώλησα.
Tu as vendu, ἐπώλησες.
Il a vendu, ἐπώλησεν.
Nous avons vendu, ἐπωλήσαμεν
Vous avez vendu, ἐπωλήσατε
Ils ont vendu. ἐπώλησαν.

Plus-que-parfait.

J'avais vendu, εἶχον
Tu avais vendu, εἶχες
Il avait vendu, εἶχε
Nous avions vendu, εἴχομεν
Vous aviez vendu, εἴχετε
Ils avaient vendu. εἶχον

} πωλήσει.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Prétérit indéfini.

Je vendis,	ἐπώλησα.
Tu vendis,	ἐπώλησας.
Il vendit,	ἐπώλησεν.
Nous vendîmes,	ἐπωλήσαμεν.
Vous vendîtes,	ἐπωλήσατε.
Ils vendirent.	ἐπώλησαν.

Futur.

Je vendrai,	θὰ πωλήσω.
Tu vendras,	θὰ πωλήσῃς.
Il vendra,	θὰ πωλήσῃ.
Nous vendrons,	θὰ πωλήσωμεν.
Vous vendrez,	θὰ πωλήσητε.
Ils vendront.	θὰ πωλήσωσιν.

Conditionnel présent.

Je vendrais,	θὰ ἐπώλουν.
Tu vendrais,	θὰ ἐπώλεις.
Il vendrait,	θὰ ἐπώλει.
Nous vendrions,	θὰ ἐπωλοῦμεν.
Vous vendriez,	θὰ ἐπωλεῖτε.
Ils vendraiet.	θὰ ἐπώλουν.

Prétérit antérieur.

J'eus vendu,	ἐπώλησα.
Tu eus vendu,	ἐπώλησες.
Il eut vendu,	ἐπώλησεν.
Nous eûmes vendu,	ἐπωλήσαμεν.
Vous eûtes vendu,	ἐπωλήσατε.
Ils eurent vendu.	ἐπώλησαν.

Futur passé.

J'aurai vendu,	θὰ πωλήσω πρὶν.
Tu auras vendu,	θὰ πωλήσῃς.
Il aura vendu,	θὰ πωλήσῃ.
Nous aurons vendu,	θὰ πωλήσωμεν.
Vous aurez vendu,	θὰ πωλήσητε.
Ils auront vendu.	θὰ πωλήσωσιν.

Conditionnel passé.

J'aurais vendu,	ἤθελον	πωλεῖ.
Tu aurais vendu,	ἤθελες	
Il aurait vendu,	ἤθελε	
Nous aurions vendu,	ἠθέλομεν	
Vous auriez vendu,	ἠθέλετε	
Ils auraient vendu.	ἤθελον	

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Vends,	Πώλει ἢ πώλησον.
Qu'il vende,	Ἂς πωλῇ ἢ ἂς πωλήσῃ.
Vendons,	Ἂς πωλῶμεν ἢ ἂς πωλήσωμεν.
Vendez,	Πωλεῖτε ἢ πωλήσατε.
Qu'ils vendent.	Ἂς πωλῶσιν ἢ ἂς πωλήσωσιν.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent.

Que je vende, (ὥστε) νὰ πω-
Que tu vendes, | λῶ κτλ.
Qu'il vende,
Que nous vendions,
Que vous vendiez,
Qu'ils vendent.

Imparfait.

Que je vendisse, (ὥστε) νὰ ἐπώ-
Que tu vendisses, | λουν κτλ.
Qu'il vendit,
Que nous vendissions,
Que vous vendissiez,
Qu'ils vendissent.

Prétérit indéfini.

Que j'aie vendu, (ὥστε) νὰ πω-
Que tu aies vendu, | λήσω κτλ.
Qu'il ait vendu,
Que nous ayions vendu,
Que vous ayez vendu,
Qu'ils aient vendu.

Plus-que-parfait.

Que j'eusse vendu, (ὥστε) νὰ εἶχον
Que tu eusses vendu, | πωλημένον κτλ.
Qu'il eût vendu,
Que nous eussions vendu,
Que vous eussiez vendu,
Qu'ils eussent vendu.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΑΥΤΟΠΑΘΗΤΙΚΟΝ ΡΗΜΑ SE LEVER, ΕΓΕΙΡΕΣΘΑΙ.

Κατὰ τοὺς τέσσαρας τύπους.

α'. ΤΥΠΟΣ ΚΑΤΑΦΑΤΙΚΟΣ.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présant.		*Prétérit antérieur.*	
Se lever,	ἐγείρεσθαι ἢ ἐγερθῆναι.	S'être levé,	εἶναι ἐγηγερμένον.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent		*Prétérit.*	
Se levant,	ἐγειρόμενος.	S'étant levé.	ὢν ἐγηγερμένος ἢ ἐγερθείς.
Passif.			
Levé,	ἐγηγερμένος.		

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Je me lève,	ἐγείρομαι.	Je me suis levé,	ἠγέρθην κτλ.
Tu te lèves,	ἐγείρεσαι.	Tu t'es levé,	
Il se lève,	ἐγείρεται.	Il s'est levé,	
Nous nous levons,	ἐγειρόμεθα.	Nous nous sommes levés,	
Vous vous levez,	ἐγείρεσθε.	Vous vous êtes levés,	
Ils se lèvent.	ἐγείρονται.	Ils se sont levés.	
Imparfait.		*Plus-que-parfait.*	
Je me levais,	ἠγειρόμην.	Je m'étais levé,	εἶχον ἐγερθῆ κτλ.
Tu te levais,	ἠγείρεσο.	Tu t'étais levé,	
Il se levait,	ἠγείρετο.	Il s'était levé,	
Nous nous levions,	ἠγειρόμεθα.	Nous nous étions levés,	
Vous vous leviez,	ἠγείρεσθε.	Vous vous étiez levés,	
Ils se levaient.	ἠγείροντο.	Ils s'étaient levés.	
Prétérit défini.		*Prétérit antérieur.*	
Je me levai,	ἠγέρθην.	Je me fus levé,	ἠγέρθην.
Tu te levas,	ἠγέρθης.	Tu te fus levé,	ἠγέρθης.
Il se leva,	ἠγέρθη.	Il se fut levé,	ἠγέρθη.
Nous nous levâmes,	ἠγέρθημεν.	Nous vous fûmes levés,	ἠγέρθημεν.
Vous vous levâtes,	ἠγέρθητε.	Vous vous fûtes levés,	ἠγέρθητε.
Ils se levèrent.	ἠγέρθησαν.	Ils se furent levés.	ἠγέρθησαν.
Futur.		*Futur passé.*	
Je me leverai,	θὰ ἐγερθῶ.	Je me serai levé,	(ἀφοῦ) θὰ ἐγερθῶ κτλ.
Tu te leveras,	θὰ ἐγερθῇς.	Tu te seras levé,	
Il se levera,	θὰ ἐγερθῇ.	Il se sera levé,	
Nous nous leverons,	θὰ ἐγερθῶμεν.	Nous nous serons levés,	
Vous vous leverez.	θὰ ἐγερθῆτε.	Vous vous serez levés,	
Ils se leveront.	θὰ ἐγερθῶσι.	Ils se seront levés.	

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Conditionnel présent.

Je me leverais, θὰ ἠγειρόμην.
Tu te leverais, θὰ ἠγείρεσο.
Il se leverait, θὰ ἠγείρετο.
Nous nous leverions, θὰ ἠγειρόμεθα.
Vous vous leveriez, θὰ ἠγείρεσθε.
Ils se leveraient. θὰ ἠγείροντο.

Conditionnel passé.

Je me serais levé, ἤθελον ἐγείρεσθαι κτλ.
Tu te serais levé,
Il se serait levé,
Nous nous serions levés,
Vous vous seriez levés,
Ils se seraient levés.

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Lève-toi, ἐγείρου ἢ ἐγέρθητι.
Qu'il se lève, ἂς ἐγείρηται ἢ ἂς ἐγερθῇ.
Levons-nous, ἂς ἐγειρώμεθα ἢ ἂς ἐγερθῶμεν.
Levez-vous, ἐγείρεσθε, ἐγέρθητε.
Qu'ils se lèvent. ἂς ἐγείρωνται ἢ ἂς ἐγερθῶσι.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent.

Que je me lève (ὥστε) νὰ ἐγείρωμαι κτλ.
Que tu te lèves,
Qu'il se lève,
Que nous nous levions,
Que vous vous leviez,
Qu'ils se lèvent.

Prétérit indéfini.

Que je me sois levé, (ὥστε νὰ ἐγερθῶ κτλ.
Que tu te sois levé,
Qu'il se soit levé,
Que nous nous soyons levés,
Que vous vous soyez levés,
Qu'ils se soyent levés.

Imparfait.

Que je me levasse, νὰ ἠγειρόμην κτλ.
Que tu te levasses,
Qu'il se levât,
Que nous nous levassions,
Que vous vous levassiez,
Qu'ils se levassent.

Plus-que-parfait.

Que je me fusse levé, νὰ ἐγερθῶ κτλ.
Que tu te fusses levé,
Qu'il se fût levé,
Que nous nous fussions levés,
Que vous vous fussiez levés,
Qu'ils se fussent levés.

6'. ΤΥΠΟΣ ΑΠΟΦΑΤΙΚΟΣ.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent.

Ne pas se lever, μὴ ἐγείρεσθαι ἢ μὴ ἐγερθῆναι.

Prétérit défini.

Ne pas être levé, μὴ εἶναι ἐγηγερμένον.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent.

Ne se levant pas, μὴ ἐγειρόμενος,

Prétérit.

Ne s'étant pas levé. μὴ ἐγερθείς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Je ne me lève pas,	δὲν ἐγείρομαι.	Je ne me suis pas levé,	δὲν εἶμαι ἐ-
Tu ne te lèves pas,	κτλ.	Tu ne t'es pas levé,	γηγερμένος
Il ne se lève pas,		Il ne s'est pas levé,	κτλ.
Nous ne nous levons pas,		Nous ne nous sommes pas levés,	
Vous ne vous levez pas,		Vous ne vous êtes pas levés,	
Ils ne se lèvent pas.		Ils ne se sont pas levés.	
κτλ.	κτλ.	κτλ.	κτλ.

γ'. ΤΥΠΟΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΣ.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Me levé-je?	ἐγείρομαι;	Me suis-je levé?	ἠγέρθην;
Te lèves-tu?	ἐγείρεσαι;	T'es-tu levé?	κτλ.
Se lève-t-il?	ἐγείρεται;	S'est-il levé?	
Nous levons-nous?	ἐγειρόμεθα;	Nous sommes-nous levés?	
Vous levez-vous?	ἐγείρεσθε;	Vous êtes-vous levés?	
Se lèvent-ils?	ἐγείρονται;	Se sont-ils levés?	
κτλ.	κτλ.	κτλ.	κτλ.

δ'. ΤΥΠΟΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΤΙΚΟΣ.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Ne me levé-je pas?	δὲν ἐγείρομαι;	Ne me suis je pas levé?	δὲν ἠγέρ-
Ne te lèves-tu pas?	κτλ.	Ne t'es-tu pas levé?	θην; κτλ.
Ne se lève-t-il pas?		Ne s'est-il pas levé?	
Ne nous levons-nous pas?		Ne nous sommes-nous pas levés?	
Ne vous levez-vous pas?		Ne vous êtes-vous pas levés?	
Ne se lèvent-ils pas?		Ne se sont-ils pas levés?	
κτλ.	κτλ.	κτλ.	κτλ.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΝ ΡΗΜΑ NEIGER, ΧΙΟΝΙΖΕΙΝ.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Neiger,	χιονίζειν.	Avoir neigé,	χιονίσαι.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent.		*Prétérit.*	
Neigeant,	χιονίζων.	Ayant neigé,	χιονίσας.
Passif.			
Neigé,	χιονισμένος.		

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

INTICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Il neige,	χιονίζει.	Il a neigé,	ἐχιόνισε.
Imparfait.		*Plus-que parfait.*	
Il neigeait,	ἐχιόνιζε.	Il avait neigé,	εἶχε χιονίσει.
Prétérit défini		*Prétérit antérieur.*	
Il neigea,	ἐχιόνισε.	Il eut neigé,	ἐχιόνισε.
Futur.		*Futur passé.*	
Il neigera,	θὰ χιονίσῃ.	Il aura neigé,	(θὰ) χιονίσῃ.
Conditionnel présent.		*Conditionnel passé.*	
Il neigerait,	θὰ ἐχιόνιζεν (ἐχιόνιζεν ἂν).	Il aurait neigé,	ἤθελε χιονίζει.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Qu'il neige,	(ὥστε) νὰ χιονίζῃ ἢ χιονίσῃ.	Qu'il ait neigé,	(ὥστε) νὰ χιονίσῃ (πρίν).
Imparfait.		*Plus-que-parfait.*	
Qu'il neige,	νὰ ἐχιόνιζεν.	Qu'il eût neigé,	νὰ εἶχε χιονίσει.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΝ ΡΗΜΑ PLEUVOIR, ΒΡΕΧΕΙΝ.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Pleuvoir,	βρέχειν.	Avoir plu,	βρέξαι.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Pleuvant,	βρέχων.	Ayant plu.	βρέξας.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.		*Futur.*	
Il pleut,	βρέχει.	Il pleuvra,	θὰ βρέξῃ.
Imparfait.		*Conditionnel présent.*	
Il pleuvait,	ἔβρεχε.	Il pleuvrait,	θὰ ἔβρεχε.

Prétérit défini.

Il plut. ἔβρεξε.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent.		*Prétérit.*	
Qu'il pleuve,	νὰ βρέχῃ ἢ βρέξῃ.	Qu'il plût,	νὰ ἔβρεξε.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΑΠΡΟΣΩΠΟΝ ΡΗΜΑ Y AVOIR, ΕΙΝΑΙ, ΥΠΑΡΧΕΙΝ.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Y avoir,	ὑπάρχειν,	Y avoir eu,	ὑπάρξαι.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Y ayant,	ὑπάρχων.	Y ayant eu,	ὑπάρξας.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Il y a,	ὑπάρχει.	Il y a eu,	ὑπῆρξε.
Imparfait.		*Plus-que-parfait.*	
Il y avait,	ὑπῆρχε.	Il y avait eu,	εἶχεν ὑπάρξει.
Prétérit défini.		*Prétérit antérieur.*	
Il y eut,	ὑπῆρξε.	Il y eut eu,	ὑπῆρξε.
Futur.		*Futur passé.*	
Il y aura,	θὰ ὑπάρξῃ.	Il y aura eu,	θὰ ὑπάρξῃ.
Conditionnel présent.		*Conditionnel passé.*	
Il y aurait,	θὰ ὑπῆρχε.	Il y aurait eu.	ἤθελεν ὑπάρξει.

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Qu'il y ait, ἂς ὑπάρχῃ ἢ ἂς ὑπάρξῃ.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Qu'il y ait,	(ὥστε) νὰ ὑπάρχῃ.	Qu'il y ait eu,	(ὥστε) νὰ ὑπάρξῃ.
Imparfait.		*Plus-que-parfait.*	
Qu'il y eût,	νὰ ὑπῆρχε, κτλ.	Qu'il y eût eu,	νὰ εἶχεν ὑπάρξει.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΝ ΡΗΜΑ FALLOIR, ΔΕΙΝ.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent.		*Participe passif.*	
Falloir,	δεῖν, πρέπειν.	Fallu,	δεῆσαν, χρειασθέν.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.		*Prétérit indéfini.*	
Il faut,	δεῖ, πρέπει.	Il a fallu,	ἐδέησεν, ἐχρειάσθη.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Imparfait.
Il fallait, ἔδει, ἔπρεπε.
Prétérit défini.
Il fallut, ἐδέησε.
Futur.
Il faudra, θὰ δεήσῃ, χρειασθῇ.
Conditionnel présent.
Il faudrait, θὰ ἤτο χρεία.

Plus-que-parfait.
Il avait fallu, εἶχε χρειασθῇ.
Prétérit antérieur.
Il eut fallu, ἐδέησε.
Futur passé.
Il aura fallu, θὰ χρειασθῇ.
Conditionnel passé.
Il aurait fallu, ἤθελε χρειασθῇ.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent.
Qu'il faille, (ὥστε) νὰ χρειάζηται.
Imparfait.
Qu'il fallût, (ὥστε) νὰ ἐχρειάζετο.

Prétérit.
Qu'il ait fallu, νὰ χρειασθῇ πρίν.
Plus-que-parfait.
Qu'il eût fallu, νὰ εἶχε χρειασθῇ.

ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ (ΤΩΝ ΕΙΣ ER).

ALLER (ὑπάγειν). Part. Prés. allant, Part. pas. allé, ée.

Ind. Prés. Je vais (πηγαίνω), tu vas, il va.
Nous allons, vous allez, ils vont.
» Imp. J'allais (ἐπήγαινον), tu allais, il allait κτλ.
» Prét. J'allai (ὑπῆγα), tu allas, il alla.
Nous allâmes, vous allâtes, ils allèrent.
» Fut. J'irai (θὰ ὑπάγω), tu iras, il ira; nous irons κτλ.
» Cond. J'irais (θὰ ἐπήγαινον), tu irais, il irait; nous irions κτλ.
Imp. prés. Va (ὕπαγε), qu'il aille (ἂς ὑπάγῃ).
Allons (ἂς ὑπάγωμεν), allez (ὑπάγετε), qu'ils aillent (ἂς -άγωσι)
Subj. prés. Que j'aille (νὰ πηγαίνω), que tu ailles, qu'il aille.
Que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent.
» Imp. Que j'allasse (νὰ ἐπήγαινον), que tu allasses, qu'il allât.
Que nous allassions, que vous allassiez, qu'ils allassent.

ENVOYER (στέλλειν). Part. Prés. envoyant. Part. Pas. envoyé, ée.

Ind. Fut. J'enverrai (θὰ στείλω), tu enverras, il enverra.
Nous enverrons, vous enverrez, ils enverront.
» Cond. J'enverrais (θὰ ἔστελλον), tu enverrais, il enverrait.
Nous enverrions, vous enverriez, ils enverraient.

Κατὰ τοὺς λοιποὺς χρόνους εἶναι ὁμαλόν. Μεταβάλλει δὲ πρὸ τοῦ ἀφώνου e τὸ e εἰς i. οἷον j'envoie, tu envoies, il envoie (Ὀρ. Μάθ. ΚΔ'.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ (ΤΩΝ ΕΙΣ IR).

Πίναξ.

s'Abstenir, ἀπέχεσθαι, ἀφίστασθαι. . . σχηματίζ. ὡς τὸ Venir.
Accourir, συντρέχειν, συρρέειν. . . . . » » Courir.
Accueillir, δέχεσθαι, ὑποδέχεσθαι. . . . . » » Cueillir.
Acquérir, κτᾶσθαι, λαμβάνειν . . . . . σελ. 583.
Appartenir, ἀνήκειν. . . . . » » Venir.
Bouillir, βράζειν. . . . . σελ. 583.
Concourir, συνεργεῖν, συντρέχειν. . . . . » » Courir.
Conquérir, κατακτᾶν. . . . . » » Acquérir.
Consentir, συναινεῖν, συγκατανεύειν. . . . » » Sentir.
Contenir, περιέχειν.
Contrevenir, παραβαίνειν. . . . . » » Venir.
Convenir, συμφωνεῖν.
Courir, τρέχειν. . . . . σελ. 584.
Couvrir, καλύπτειν. . . . . » » Ouvrir.
Cueillir, δρέπειν. . . . . σελ. 583.
Découvrir, ἀνακαλύπτειν. . . . . » » Ouvrir.
Défaillir, λειποθυμεῖν. . . . . » » Faillir.
Démentir, διαψεύδειν.
se Départir, ἀφίστασθαι, παραιτεῖσθαι. . . . » » Sentir.
Desservir, ἀπαλλοτριοῦν, ἀναιρεῖν ἐκ τῆς τραπέζης.
Détenir, κατέχειν. . . . . » » Tenir.
Devenir, καθίστασθαι, γίνεσθαι. . . . . » » Venir.
se Devêtir, ἀποδύεσθαι, ἐκδύεσθαι . . . . » » Revêtir.
Disconvenir, ἀντιλέγειν, διαφωνεῖν. . . . . » » Venir.
Discourir, διαλέγεσθαι. . . . . » » Courir.
Dormir, κοιμᾶσθαι.
Endormir, ἀποκοιμίζειν. . . . . » » Sentir.
Encourir, ἐμπίπτειν. . . . . » » Courir.
s'Enfuir, ἀποδιδράσκειν, φεύγειν. . . . . » » Fuir.
Entretenir, διατηρεῖν, διατρέφειν. . . . . » » Venir.
Entr'ouvrir, ὑπανοίγειν. . . . . » » Ouvrir.
Faillir, ἁμαρτάνειν, πίπτειν. . . . . σελ. 583.
Fuir, φεύγειν. . . . . σελ. 584.
Gésir, κεῖσθαι, κατάκεισθαι. . . . . σελ. 583.
Haïr, μισεῖν, βδελύττεσθαι. . . . . σελ. 583.
Intervenir, παρεμβαίνειν.
Maintenir, διατηρεῖν. . . . . » » Venir.
Mentir, ψεύδεσθαι. . . . . » » Sentir.
Mourir, ἀποθνήσκειν. . . . . σελ. 584.
Obtenir, ἀπολαμβάνειν, τυγχάνειν. . . . . » » Venir.
Offrir, προσφέρειν. . . . . σελ. 583.
Ouïr, ἀκούειν. . . . . σελ. 583.
Ouvrir, ἀνοίγειν. . . . . σελ. 583.
Parcourir, διατρέχειν. . . . . » » Courir.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Partir, ἀναχωρεῖν.
Pressentir, προαισθάνεσθαι. . . . . ὡς τὸ Sentir.

Parvenir, ἐπιτυγχάνειν.
Prévenir, προλαμβάνειν.
Provenir, προέρχεσθαι. . . . . » » Venir.

Recourir, καταφεύγειν. . . . . » » Courir.
Recouvrir, καλύπτειν καὶ αὖθις. . . . . » » Ouvrir.
Recueillir, συλλέγειν. . . . . » » Cueillir.
Redevenir, καθίστασθαι καὶ αὖθις. . . . . » » Venir.

se Rendormir, ἀποκοιμᾶσθαι καὶ αὖθις.
Repartir, ἀναχωρεῖν καὶ αὖθις.
se Repentir, μετανοεῖν. . . . . » » Sentir.

Requérir, ἐξαιτεῖσθαι, ἀπαιτεῖν. . . . . » » Acquérir.

Ressentir, αἰσθάνεσθαι, πάσχειν, δοκιμάζειν.
Ressortir, ἐξέρχεσθαι καὶ αὖθις. . . . » » Sentir.

Ressouvenir, ἐνθυμεῖσθαι καὶ αὖθις.
Retenir, κατέχειν, κωλύειν.
Revenir, ἐπανέρχεσθαι. . . . . » » Venir.

Revêtir, ἐνδύειν. . . . . σελ. 584.
Secourir, βοηθεῖν. . . . . » » Courir.
Sentir, αἰσθάνεσθαι, ὀσφραίνεσθαι. . . . . σελ. 584.

Servir, ὑπηρετεῖν.
Sortir, ἐξέρχεσθαι. . . . . » » Sentir.

Souffrir, ὑποφέρειν. . . . . » » Offrir.

Soutenir, ἐρείδειν.
se Souvenir, ἐνθυμεῖσθαι.
Subvenir, βοηθεῖν.
Survenir, ἐπέρχεσθαι.
Tenir, κατέχειν, κρατεῖν. . . . . » » Venir.

Tressaillir, σκιρτᾷν, πηδᾷν, φρίττειν. . . . . σελ. 582.
Venir, ἔρχεσθαι. . . . . σελ. 585.
Vêtir, ἐνδύειν. . . . . » » Revêtir.

Τὰ ἀνώμαλα ταῦτα ῥήματα σχηματίζουσι τὴν μὲν ἐνεργητικὴν Μετοχὴν καὶ τὸν Παρατατικὸν, ὡς ἐκ θέματος τῆς πρώτης συζυγίας (εἰς er), ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν χρόνων, τινὰς μὲν (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸν Ἐνεστῶτα) σχηματίζουσι κατὰ τὴν πρώτην, ἄλλους δὲ κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἄλλους κατὰ τὴν τετάρτην, οἷον·

Κατὰ τὴν α'. συζυγίαν.

TRESSAILLIR (τρέμειν). Part. act. tressaillant. Part. pas. tressailli.

Ind. prés. Je tressaille, tu tressailles, il tressaille; nous tressaillons, vous tressaillez κτλ. (ὡς ἐκ θέμ. tressailler).
» Imp. Je tressaillais. Prét. Je tressaillis.
» P. ind. J'ai tressailli. Fut. Je tressaillirai.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

impér. Tressaille, qu'il tressaille. Tressaillons, tressaillez.
Subj. Prés. Que je tressaille. Prét. Que je tressaillisse.

CUEILLIR (δρέπειν). Part. act. cueillant. Part. pas. cueilli, ie.

Ind. Prés. Je cueille, tu cueilles, il cueille; nous cueillons, vous cueillez, ils cueillent (ὡς ἐκ θέμ. cueiller).
» Imp. Je cueillais. Prét. Je cueillis.
» P. ind. J'ai cueilli. Fut. Je cueillerai.
Impér. Cueille, qu'il cueille; cueillons, cueillez, qu'ils cueillent.
Subj. Prés. Que je cueille; que nous cueillions. Prét. Que je cueillisse.

OFFRIR (προσφέρειν). Part. act. Offrant. Part. pas. Offert, te.

Ind. Prés. J'offre, tu offres, il offre; nous offrons (ὡς ἐκ θέμ. offrer).
» Imp. J'offrais. Prét. J'offris.
» P. ind. J'ai offert. Fut. J'offrirai.
Impér. Offre, qu'il offre; offrons, offrez, qu'ils offrent.
Subj Prés. Que j'offre. Imp. Que j'offrisse.

Κατὰ τὸ offrir σχηματίζεται καὶ τὸ ouvrir, ὡς ἐξ θέμ. ouvrer· οἷον j'ouvre, tu ouvres, il ouvre; j'ouvrais; j'ouvris; j'ouvrirai; ouvre κτλ.

Τὰ ἐλλειπῆ faillir (καὶ défaillir) σχηματίζουσι τὸν πληθ. τοῦ Ἐνεστῶτος ὡς ἐκ θέμ. failler. Part. act. faillant, défaillant. Part. pas. failli.
Prét. Je faillis (ὁμαλῶς).

Τὸ gésir σχηματίζεται κατὰ τοὺς ἑξῆς τύπους ὡς ἐκ θέμ. gire.
Il gît, nous gisons, vous gisez, ils gisent; je gisais κτλ. Part. gisant —Φράσ. Ci gît, ὧδε κεῖται.

Τὸ haïr ἀποβάλλει κατὰ τὸν ἑνικὸν τοῦ Ἐνεστῶτος τὸ διαλυτικὸν, οἷον je hais, tu hais, il hait; καὶ εἰς τὴν Προστακτ. hais.

Κατὰ τὴν δ'. συζυγίαν.

Κατὰ τὴν συζυγίαν ταύτην σχηματίζουσι τὸν Ἐνεστῶτα τῆς Ὁριστικῆς καὶ Ὑποτακτικῆς τὰ ἀκόλουθα·

ACQUÉRIR (ἀποκτᾶν). Part. act. acquérant. Part. pas. acquis, se.

Ind. Prés. J'acquiers, tu acquiers, il acquiert; nous acquérons, vous acquérez, ils acquièrent (ὡς ἐκ θέμ. acquerre) (*).
» Imp. J'acquérais. Prét. j'acquis (ἀνωμάλ.).
» Fut. J'acquerrai (ἀνωμάλ.). Cond. j'acquerrais.
Impér. Aquiers, qu'il aquière; Acquérons, acquérez κτλ.
Subj. Prés. Que j'acquière. Imp. que j'acquisse.

BOUILLIR (βράζειν). Part. act. bouillant. Part. pas. bouilli, ie.

Ind. Prés. Je bous, tu bous, il bout (οἱονεὶ ἐκ τοῦ boure).
Nous bouillons, vous bouillez, ils bouillent (ὡς ἐκ bouiller).

(*) Ὁ Ἐνεστὼς (πλὴν τοῦ α'. καὶ δ'. πληθ. προσ.) λαμβάνει i πρὸ τοῦ e.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

» Imp. Je bouillais. Prét. je bouillis.
» Fut. Je bouillirai. Cond. je bouillirais.
Impér. Bous, qu'il bouille; bouillons, bouillez.
Subj. Prés. Que je bouille. Imp. que je bouillisse.

COURIR (τρέχειν). Part. act. courant. Part. pas. couru, ue.

Ind. Prés. Je cours, tu cours, il court, nous courons (ὡς ἐκ coure).
» Imp. Je courais. Prét. je courus.
» Fut. Je courrai. Cond. je courrais.
Impér. Cours, qu'il coure; courons, courez, qu'il courent.
Subj. Prés. Que je coure. Imp. que je courusse.

FUIR (φεύγειν). Part. act. fuyant. Part. pas. fui, ie.

Ind. Prés. Je fuis, tu fuis, il fuit.
Nous fuyons, vous fuyez, ils fuient (ὡς ἐκ θέμ. fuyer).
» Imp. Je fuyais. Prét. je fuis.
» Fut. Je fuirai. Cond. je fuirais.
Impér. Fuis, qu'il fuie; fuyons, fuyez, qu'ils fuient.
Subj. Prés. Que je fuie. Imp. que je fuisse.

MOURIR (ἀποθνήσκειν). Part. act. mourant. P. pas. Mort.

Τὸ ῥῆμα τοῦτο σχηματίζεται ὡς ἐκ θέμ. mourre καὶ mouroir, μεταβάλλοντες τὸν Ἐνεστῶτα τὸ ou εἰς eu, ἐξαιρουμένου τοῦ α'. καὶ β'. προσώπου (πρβ. Παρατ. β'. σελ. 586).

Ind. Prés. Je meurs, tu meurs, il meurt.
Nous mourons, vous mourez, ils meurent.
» Imp. Je mourais κτλ. Prét. je mourus.
» Fut. Je mourrai. Cond. je mourrais.
Impér. Meurs, qu'il meure; mourons, mourez, qu'ils meurent.
Subj. Prés. Que je meure. Imp. que je mourusse.

REVÊTIR (τὸ ἁπλοῦν vêtir, ἐνδύειν). Part. act. revêtant. Part. Pas. revêtu (ὡς ἐκ θέμ. revêtre).

Ind. Prés. Je revêts, tu revêts, il revêt.
Nous revêtons, vous revêtez, ils revêtent.
» Imp. Je revêtais. Prét. revêtis.
» Fut. Je revêtirai. Cond. je revêtirais.
Impar. Revêts, qu'il revête; revêtons, revêtez, qu'ils revêtent.
Subj. Prés. Que je revête, que tu revêtes, qu'il revête.
» Imp. Que je revêtisse, que tu revêtisses, qu'il revêtit.

SENTIR (αἰσθάνεσθαι). Part. act. sentant. P. pas. senti.

Τὸ ῥῆμα τοῦτο σχηματίζεται ὡς ἐκ θέμ. sentre, οἷον·

Ind. Prés. Je sens, tu sens, il sent.
Nous sentons, vous sentez, ils sentent.
» Imp. Je sentais. Prét. je sentis.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

» Fut. Je sentirai. Cond. je sentirais
Impér. Sens, qu'il sente; sentons, sentez, qu'ils sentent.
Subj. Prés. Que je sente. Imp. que je sentisse.

Κατὰ τὸ sentir σχηματίζονται καὶ τὰ ῥήματα dormir (κοιμᾶσθαι), partir (ἀναχωρεῖν), servir (ὑπηρετεῖν), ὡς ἐκ θέμ. dormre, partre, servre, καὶ ἀποβαλλομένου τοῦ τελευταίου τῆς ῥίζης συμφώνου, οἷον·

Je dors, tu dors, il dort, nous dormons, vous dormez, ils dorment; Je dormais; je dormis; je dormirai; je dormirais; dors, qu'il dorme; que je dorme; que je dormisse. Part. dormant; dormi.

Je pars, tu pars, il part, nous partons, vous partez, ils partent; je partais; je partis; je partirai; je partirais; pars, qu'il parte, partons, partez, qu'ils partent; que je parte; que je partisse; P. partant; parti.

Je sers, tu sers, il sert, nous servons, vous servez, ils servent; je servais; je servis; je servirai; je servirais; sers, qu'il serve, servons; servez, qu'ils servent; que je serve; que je servisse. P. servant; servi.

VENIR (ἔρχεσθαι). Part. act. venant. Part. pass. venu, ue.

Τὸ ῥῆμα τοῦτο σχηματίζεται ὡς ἐκ θέμ. venre, εἰς τὸν Ἐνεστῶτα προσλαμβάνον τὸ i, ὡς τὸ acquérir, καὶ εἰς τὴν ὑποτακτικὴν διπλασιάζον τὸ n. Ὁ Μέλλων σχηματίζεται ὡς ἐκ τοῦ viendre.

Ind. Prés. Je viens, tu viens, il vient.
Nous venons, vous venez, ils viennent.
» Imp. Je venais. Prét. je vins κτλ. nous vînmes κτλ..
» Fut. Je viendrai. Cond. je viendrais.
Impér. Viens, qu'il vienne; venons, venez, qu'ils viennent.
Subj. Prés. Que je vienne, que tu viennes, qu'il vienne.
Que nous venions, que vous veniez, qu'ils viennent.
» Imp. Que je vinsse, que tu vinsses, qu'il vînt.
Que nous vinssions, que vous vinssiez, qu'ils vinssent.

Κατὰ τὸ venir σχηματίζεται καὶ τὸ tenir (κρατεῖν), ὡς ἐκ τοῦ tenre καὶ tiendre.

Je tiens; je tenais; je tins; je tiendrai; je tiendrais; tiens, qu'il tienne; que je tienne; que je tinsse; tenant, tenu, ue.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ (ΤΩΝ ΕΙΣ OIR).

Πίναξ.

Apparoir, καταφαίνεσθαι· il appert, καταφαίνεται· ἐλλιπὲς κατὰ τὰ λοιπά.

Asseoir } καθίζειν. . . . . σελ. 587.
D'Asseoir }
Avoir, ἔχειν. . . . . σελ. 562.
Choir, πίπτειν. . . . . σχηματίζεται ὡς τὸ Déchoire.
Déchoire, καταῤῥεῖν, μειοῦσθαι. . . . . σελ. 588.
Échoir, περιπίπτειν, λαγχάνειν. . . . . » » Déchoire.
Émouvoir, κινεῖν. . . . . » » Mouvoir.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Entrevoir, ἐπιπολαίως βλέπειν, παραβλέπειν.	»	»	Voir.
Equivaloir, ἴσην ἀξίαν ἔχειν.	»	»	Valoir.
Falloir, δεῖν, πρέπειν.			σελ. 579.
Mouvoir, κινεῖν.			σελ. 588.
Pleuvoir, βρέχειν.			σελ. 578.
Pourvoir, χορηγεῖν, προμηθεύειν.	»	»	Voir.
Pouvoir, δύνασθαι.			σελ. 588.
Prévoir, προορᾶν.			σελ. 588.
Prévaloir, ὑπερισχύειν, ὑπερέχειν. Revaloir, ἀνταμείβειν, ἀντιπληρόνειν, ἐπὶ κακοῦ.	»	»	Valoir.
Rasseoir, ἀνακαθίζειν.	»	»	Asseoir.
Revoir, ἐπαναβλέπειν.	»	»	Voir.
Savoir, ἐξεύρειν.			σελ. 589.
Seoir, ἁρμόζειν, προσήκειν.			» 588.
Surseoir, ἀναβάλλειν, διακόπτειν.	»	»	Prévoir.
Valoir, δύνασθαι, ἀξίαν ἔχειν.			σελ. 589.
Voir, ὁρᾶν, βλέπειν.			» 589.
Vouloir, θέλειν.			» 589.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἀνωμάλων τῆς Γ'. συζυγίας.

Ὁ τύπος κυρίως τῶν ἀνωμάλων τῆς Γ'. συζυγίας συνίσταται εἰς μεταβολὰς τῶν στοιχείων τῆς ῥίζης, οἷον·

α'. Ὁ ἑνικὸς ἀριθμὸς τοῦ Ἐνεστῶτος τῆς Ὁριστικῆς λήγει καὶ εἰς τὰ ἀνώμαλα εἰς s, s, t, προηγουμένου φωνήεντος· ἐξαιροῦνται τὰ ἀκόλουθα·

Asseoir (καθίζειν): j'assieds, tu assieds, il assied.
Pouvoir (δύνασθαι): je peux, tu peux, il peut. Βλ. δ'.
Valoir (ἀξίζειν): je vaux, tu vaux, il vaut. Βλ. γ'.
Vouloir (θέλειν): je veux, tu veux, il veut. Βλ. δ'.

δ'. Τὰ ἔχοντα ῥιζικὴν συλλαβὴν ou, καὶ μὴ ἑπομένου φωνήεντος (προφερομένου), μεταβάλλουσιν αὐτὴν εἰς eu, οἷον·

Mouvoir (κινεῖν): je meus, tu meus, il meut, que je meuve
Vouloir (θέλειν): je veux, tu veux, il veut, que je veuille.

Τὸ pouvoir παρεκτὸς τοῦ je peux ἔχει καὶ ἕτερον Ἐνεστῶτα τῆς Ὁριστικῆς je puis· ἀλλ' εἰς τὴν Ὑποτακτικὴν ἔχει ἕνα μόνον Ἐνεστῶτα, que je puisse, ὡς ἐκ θέμ. puir.

γ'. Τὰ ἔχοντα εἰς τὴν ῥίζαν al ἢ all μεταβάλλουσι ταύτην εἰς μὲν τὸν ἑνικ. ἀριθμὸν τῆς Ὁριστικῆς εἰς au, εἰς δὲ τὸν τῆς Ὑποτακτικῆς εἰς aill (πλὴν τοῦ α'. καὶ δ'. προσώπου εἰς τὸν πληθυντικὸν, διατηρούντων αὐτὴν), οἷον·

Valoir (ἀξίζειν): je vaux, tu vaux, il vaut, que je vaille.
Falloir (πρέπειν): il faut, qu'il faille.

Τὸ prévaloir σχηματίζει ὁμαλῶς τὴν Ὑποτακτικὴν, que je prévale· τὸ δὲ ἐλλιπὲς apparoir ἔχει κατὰ τὸν Ἐνεστ. τῆς Ὁριστ. il appert.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δ'. Τὸ savoir (ἐξεύρειν) σχηματίζει τὸν ἑνικ. ἀριθμὸν τῆς Ὁριστικῆς ὡς ἐκ saire (je sais, tu sais, il sait), τὴν δὲ Προστακτικὴν καὶ τὸν Ἐνεστ. τῆς Ὑποτακτικῆς καὶ τὴν Μετοχὴν ὡς ἐκ sacher (sache, que je sache, sachant).

ε'. Τὸ avoir ἔχει Ἐνεστῶτα τῆς Ὁριστικῆς (παρεκτὸς τοῦ α'. καὶ β'. πληθ. προσ.), Ὑποτακτικὴν καὶ Μετοχὴν, ὡς ἐκ θέμ. ayer ἢ aire, οἷον j'ai, tu as, il a, ils ont. Ὁ Παρατατ. εἶναι ὁμαλός.

ς'. Τὸ asseoir καὶ voir σχηματίζουσι τὸν πληθ. τοῦ Ἐνεστῶτος καὶ τὸν Παρατατικὸν ὡς ἐκ τοῦ asseyer καὶ voyer. Βλ. α'.

Τὸ seoir, πρωτότυπον τοῦ asseoir, εἶναι ἐλλιπές. Μετ. séant. Τὸ surseoir σχηματίζεται κατὰ τὸ prévoir, καὶ μόνον εἰς τὴν Μετοχὴν καὶ τὸν Ὡρισμένον κατὰ τὸ seoir.

ζ'. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ Ὡρισμένου (Prétérit) τῶν τῆς Γ'. συζυγίας ῥημάτων, δυνάμεθα γενικῶς νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ μετὰ τὸ ῥιζικὸν σύμφωνον oir, avoir, evoir, euvoir, ouvoir μεταβάλλονται εἰς us, ut, ûmes κτλ.

Ἀπαρ. Échoir, valoir, savoir, devoir, pleuvoir, pouvoir.
Ὡρισμ. J échus, valus, sus, il dut, plut, put.

Τοῦ avoir ὁ Ὡρισμένος εἶναι us, γραφόμενος eus. Τὰ δὲ asseoir, surseoir, voir σχηματίζονται εἰς is, οἷον assis, sursis, vis.

θ'. Ἡ παθητικὴ Μετοχὴ λήγει εις u· εἰς δὲ τὸ seoir καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ εἰς sis, sise.

ι'. Ὁ Μέλλων μεταβάλλει τὴν ῥιζικὴν συλλαβὴν al ἢ all εἰς aud, καὶ τὴν oul εἰς oud.

Falloir, il faudra. Valoir, je vaudrai. Vouloir, je voudrai.

ια'. Ἂν ἡ ῥίζα σύγκηται ἐξ ἑνὸς μόνου συμφώνου, ἑνοῦται τοῦτο καὶ τὸ er ἢ ier μετὰ τῆς καταλήξεως τοῦ Μέλλοντος, οἷον·

Déchoir, je décherrai. Voir, je verrai. Seoir, je siérai.

Ἐξαιροῦνται τὰ prévoir καὶ surseoir σχηματίζοντα ὁμαλῶς τὸν Μέλλοντα je prévoirai, je surseoirai. Τὸ δὲ asseoir σχηματίζεται ὡς ἐκ τοῦ asseyer (Βλ. ς').

ιδ'. Ἡ κατάληξις avoir μεταβάλλεται ἐν τῷ Μέλλοντι εἰς aurai· αἱ δὲ καταλήξεις evoir, euvoir, ouvoir εἰς evrai, euvrai, ouvrai.

Savoir, je saurai. Pleuvoir, il pleuvra. Moivoir, il mouvra.

ιγ'. Τὸ déchoir (ἐξαιρέσει τῆς παθητικῆς Μετοχῆς, σχηματιζομένης ὡς τὸ seoir, καὶ τοῦ Μέλλοντος) κλίνεται ὡς τὸ croire. (Βλ. σελ. 588). Τὸ δ' échoir εἶναι ἐλλιπές.

ASSEOIR (καθίζειν). Part. act. asseyant. Part. Pas. assis, ise.

Τὸ ῥῆμα τοῦτο σχηματίζει τὸν Ἐνεστῶτα, Παρατατικὸν καὶ Μέλλοντα ὡς ἐκ θέμ. asseyer (ς').

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ind. Prés. J'assieds, tu assieds, il assied.
Nous asseyons, vous asseyez, ils asseient.
» Imp. J'asseyais. Prét. j'assis.
» Fut. J'asseiérai. Cond. j'asseiérais.
Impér. Assieds, qu'il asseie; asseyons, asseyez, qu'ils asseient.
Subj. Prés. Que j'asseie, que tu asseies, qu'il asseie.
Que nous asseyions, que vous asseyiez, qu'ils asseient.
» Imp. Que j'assisse, que tu assisses, qu'il assît.
Que nous assissions, que vous assissiez, qu'ils assissent.

Τὸ Asseoir εἶναι ἐνεργητικὸν, ἀλλὰ γενικῶς σχηματίζεται ὡς αὐτοπαθητικόν (*).

DÉCHOIR (πίπτειν). Part. act. ἄχρηστος. Part. pas. déchu, ue.

Ind. Prés. Je déchois, tu déchois, il déchoit.
Nous déchoyons, vous déchoyez, ils déchoient.
» Imp. Je déchoyais. Prét. je déchus.
» Fut. Je décherrai. Cond. je décherrais.
Impér. (ἄχρηστος).
Subj. Imp. Que je déchusse, que tu déchusses, qu'il déchût.

MOUVOIR (κινεῖν). Part. act. mouvant. Part. pas. mu, ue.

Ind. Prés. Je meus, tu meus, il meut.
Nous mouvons, vous mouvez, ils meuvent.
» Imp. Je mouvais. Prét. je mus.
» Fut. Je mouvrai. Cond. je mouvrais.
Impér. Meus, qu'il meuve; mouvons, mouvez, qu'ils meuvent.
Subj. Prés. Que je meuve, que tu meuves, qu'il meuve.
» Imp. Que je musse, que tu musses, qu'il mût.

POUVOIR (δύνασθαι). Part. act. pouvant. Part. pas. pu.

Ind. Prés. Je peux, tu peux, il peut.
Nous pouvons, vous pouvez, ils pouvent.
» Imp. Je pouvais. Prét. je pus.
» Fut. Je pourrai. Cond. je pourrais.
Impér. (ἄχρηστος).
Subj. Prés. Que je puisse, que tu puisses, qu'il puisse.
» Imp. Que je pusse, que tu pusses, qu'ils pût.

PRÉVOIR (προβλέπειν). Part. act. prévoyant. Part. pas. prévu, ue.

Ind. Prés. Je prévois, tu prévois, il prévoit.
Nous prévoyons, vous provoyez, ils prévoient.

(*) Τὸ ἁπλοῦν seoir (προσήκειν, ἁρμόζειν) σχηματίζεται μόνον κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον ἑκάστου χρόνου τῆς Ὁριστικῆς, οἷον il sied, ils siéent; il séyait, ils séyaient; il siéra, ils siéront κτλ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

» Imq. Je prévoyais. Prét. je prévis.
» Fut. Je prévoirai. Cond. je prévoirais.
Impér. Prévois, qu'il prévoie; prévoyons, prévoyez, qu'il prévoient.
Subj. Prés. Que je prévoie. Imp. que je prévisse.

SAVOIR (ἐξεύρειν). Part. act. sachant. Part. pas. su, ue.

Ind. Prés. Je sais, tu sais, il sait.
Nous savons, vous savez, ils savent.
» Imp. Je savais. Prét. je sus.
» Fut. Je saurai. Cond. je saurais.
Impér. Sache, qn'il sache; sachons, sachez, qu'il sachent.
Subj. Prés. Que je sache, que tu saches, qu'il sache.
» Imp. Que je susse, que tu susses, qu'il sût.

VALOIR (ἀξίζειν), Part. act. valant. Part. pas. valu, ue.

Ind. Prés. Je vaux, tu vaux, il vaut.
Nous valons, vous valez, ils valent.
» Imp. Je valais. Prét. je valus.
» Fut. Je vaudrai. Cond. je vaudrais.
Impér. Vaux, qu'il vaille; valons, valez, qu'il vaillent.
Subj. Prés. Que je vaille, que tu vailles, qu'il vaille.
Que nous valions, que vous valiez, qu'ils vaillent.
» Imp. Que je valusse, que tu vallusses, qu'il valût.

VOIR (βλέπειν). Part. act. voyant. Part pas. vu, ue.

Ind. Prés. Je vois, tu vois, il voit.
Nous voyons, vous voyez, ils voient.
» Imp. Je voyais. Prét. je vis.
» Fut. Je verrai. Cond. je verrais.
Impér. Vois, qu'il voie; voyons, voyez, qu'ils voient.
Subj. Prés. Que je voie, que tu voies, qu'il voie.
Que nous voyions, que nous voyiez, qu'ils voient.
» Imp. Que je visse, que tu visses, qu'il vît.

VOULOIR (θέλειν). Part. act. voulant. Part. pas. voulu, ue.

Ind. Prés. Je veux, tu veux, il veut.
Nous voulons, vous voulez, ils veulent.
» Imp. Je voulais. Prét. je voulus.
» Fut. Je voudrai. Cond. je voudrais.
Impér. (ἄχρηστος, ἐξαιρ. τοῦ veuillez bien, θελήσατε).
Subj. Prés. Que je veuille, que tu veuilles, qu'il veuille.
Que nous voulions, que vous vouliez, qu'ils veuillent.
» Imp. Que je voulusse, que tu voulusses, qu'il voulût.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ (ΤΩΝ ΕΙΣ RE).

Πίναξ.

Absoudre, ἀπολύειν.			Σελ.
Abstraire, ἀφαιρεῖν, ἀποσπᾶν.	σχηματίζεται ὡς τὸ		Traire.
Acroître, αὐξάνειν.	»	»	Croître.
Admettre, παραδέχεσθαι.	»	»	Mettre.
Apparaître, φαίνεσθαι.	»	»	Connaître.
Apprendre, μανθάνειν.	»	»	Prendre.
Astreindre, καταναγκάζειν, ὑποβάλλειν.			
Atteindre, ἀφικνεῖσθαι, φθάνειν.	»	»	Ceindre.
Boire, πίνειν.			σελ. 595.
Braire, ὀγκᾶσθαι.			» 594.
Bruire, θορυβεῖν.			» 594.
Ceindre, περιζωννύειν, περιστοιχίζειν.	»	»	Feindre
Circoncire, περιτέμνειν.	»	»	Dire.
Circonscrire, περιγράφειν, περιορίζειν.	»	»	Écrire.
Clore, κλείειν.			σελ. 595.
Commettre, πράττειν (κακόν τι).	»	»	Mettre.
Comparaître, ἐμφαίνεσθαι.	»	»	Connaître.
Complaire, χαρίζεσθαι, ἀρέσκειν.	»	»	Plaire.
Comprendre, ἐννοεῖν.	»	»	Prendre.
Compromettre, ἐνοχοποιεῖν.	»	»	Mettre.
Conclure, συμπεραίνειν.			σελ. 596.
Conduire, ἄγειν.	»	»	Cuire.
Confire, ταριχεύειν.	»	»	Dire.
Conjoindre, συζευγνύειν.	»	»	Joindre.
Connaître, γνωρίζειν.			σελ. 596.
Construire, κατασκευάζειν.	»	»	Cuire.
Contraindre, ἀναγκάζειν.	»	»	Craindre.
Contredire, ἀντιλέγειν.	»	»	Dedire.
Contrefaire, ἀπομιμεῖσθαι.	»	»	Faire.
Coudre, ῥάπτειν.			σελ. 496.
Craindre, φοβεῖσθαι.			» 596.
Croire, πιστεύειν.			» 597.
Croître, αὐξάνειν.			» 597.
Cuire, μαγειρεύειν.	»	»	Instruire.
Découdre, διαλύειν τὰς ῥαφὰς, ἐξτηλόνειν.	»	»	Coudre.
Décrire, περιγράφειν.	»	»	Écrire.
Décroître, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.	»	»	Croître.
Dédire, ἀπελέγχειν, ἀναιρεῖν τινὰ, ἀντιλέγειν.	»	»	Dire.
Déduire, ἀφαιρεῖν· συμπεραίνειν.	»	»	Cuire.
Défaire, διαλύειν.	»	»	Faire.
Déjoindre, διαζευγνύειν.	»	»	Joindre.
Démettre, διαστρέφειν, ἐξαρθοῦν.	»	»	Mettre.
se Démettre, ἀφίστασθαι.			
Déplaire, ἀπαρέσκειν.	»	»	Plaire.
Désapprendre, ἀπομανθάνειν.	»	»	Prendre.
Déteindre, ἀποχρωματίζειν, ἐκβάπτειν.	»	»	Ceindre.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Détruire, καταστρέφειν.	ὡς τὸ	Cuire.
Dire, λέγειν.	.	σελ. 597.
Disparaître, ἀφανῆ γίνεσθαι.	» »	Cennaître.
Dissoudre, ἀναλύειν.	» »	Absoudre.
Distraire, ἀποσπᾶν, κλέπτειν. se—, ἀπασχολεῖσθαι.	» »	Traire.
Éclôre, ἐκκολάπτειν, ἐκλεπίζειν.	» »	Clôre.
Éconduire, ἀποπέμπειν.	» »	Cuire.
Écrire, γράφειν.	.	σελ. 598.
Élire, ἐκλέγειν.	» »	Lire.
Émoudre, θιγᾶν, ἀκονᾶν.	» »	Moudre.
Enceindre, περιβάλλειν, περιφράσσειν. . . .	» »	Ceindre.
Enclôre, περικλείειν, περιφράσσειν.	» »	Clôre.
Enduire, ἐπιχρίειν.	» »	Cuire.
Enfreindre, παραβαίνειν, ἀθετεῖν.	» »	Ceindre.
Enjoindre, ἐντέλλειν, κελεύειν.	» »	Joindre.
s'Entremettre, μεσιτεύειν.	» »	Mettre.
Entreprendre, ἐπιχειρεῖν.	» »	Prendre.
Epreindre, ἐκθλίβειν. / Éteindre, σβεννύειν.	» »	Ceindre.
Exclure, ἀποκλείειν.	» »	Conclure.
Extraire, ἐξέλκειν, ἐκπιέζειν.	» »	Traire.
Faire, ποιεῖν.	.	σελ. 598.
Feindre, προσποιεῖσθαι.	.	σελ. 598.
Frire, φρύγειν, τηγανίζειν.	» »	Rire.
Induire, προτρέπειν, παροξύνειν (εἰς τὸ κακόν). .	» »	Cuire.
Inscrire, ἐγγράφειν.	» »	Ecrire.
Instruire, διδάσκειν.	.	σελ. 598.
Interdire, ἀπαγορεύειν.	» »	Dédire.
Introduire, εἰσάγειν.	» »	Cuire.
Joindre, συνάπτειν, ἑνόειν.	» »	Feindre.
Lire, ἀναγινώσκειν.	.	σελ. 598.
Luire, λάμπειν.	» »	Ouire.
Maudire, καταρᾶσθαι.	» »	Dire.
Médire, κακολογεῖν, βλασφημεῖν.	» »	Dédire.
Méconnaître, παραγνωρίζειν.	» »	Connaître.
se Méprendre, σφάλλεσθαι, ἀπατᾶσθαι. . . .	» »	Prendre.
Mettre, τιθέναι.	.	σελ. 599.
Moudre, ἀλέθειν.	.	» 599.
Naître, γεννᾶν.	.	» 599.
Nuire, βλάπτειν.	» »	Instruire.
Occire (ἀρχ.), φονεύειν.	» »	Circoncire.
Oindre, ἀλείφειν.	» »	Joindre.
Omettre, παραλείπειν.	» »	Mettre.
Paître, νέμεσθαι, βόσκειν. / Paraître, ἐμφανίζεσθαι.	» »	Connaître.
Peindre, ζωγραφίζειν.	» »	Ceindre.
Permettre, ἐπιτρέπειν, συγχωρεῖν.	» »	Mettre.
Plaindre, οἰκτείρειν, ἐλεεῖν τινά.	» »	Craindre.
Plaire, ἀρέσκειν.	.	σελ. 599.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Poursuivre, καταδιώκειν.	ὡς	τὸ	Suivre.
Prédire, προλέγειν.	»	»	Dédire.
Prendre, λαμβάνειν.			σελ. 599.
Prescrire, ὁρίζειν.	»	»	Écrire.
Produire, ἐκφέρειν, προάγειν, γεννᾶν.	»	»	Cuire.
Promettre, ὑπισχνεῖσθαι.	»	»	Mettre.
Proscrire, προσγράφειν.	»	»	Écrire.
Reboire, πίνειν πάλιν.	»	»	Boire.
Reconduire, ἐπανάγειν.	»	»	Cuire.
Reconnaître, ἀναγνωρίζειν.	»	»	Connaître.
Recoudre, ῥάπτειν πάλιν.	»	»	Coudre.
Récrire, γράφειν πάλιν.	»	»	Écrire.
Récuire, μαγειρεύειν πάλιν.	»	»	Cuire.
Redéfaire, διαλύειν πάλιν.	»	»	Faire.
Redire, λέγειν πάλιν.	»	»	Dire.
Reduire, ἐλαττοῦν.	»	»	Cuire.
Refaire, ποιεῖν πάλιν.	»	»	Faire.
Relire, ἀναγινώσκειν πάλιν.	»	»	Lire.
Reluire, ἀναλάμπειν.	»	»	Nuire.
Remettre, ἐγχειρίζειν.	»	»	Mettre.
Remoudre, ἀλέθειν πάλιν Rémoudre, ἀκονᾶν πάλιν.	»	»	Moudre.
Renaître, ἀναγεννᾶσθαι.	»	»	Naître.
Rentraire, ἐμφράττειν, ὑποσυῤῥάπτειν.	»	»	Traire.
Repaître, σιτεῖσθαι, τρέφεσθαι.	»	»	Connaître.
Reprendre, λαμβάνειν πάλιν.	»	»	Prendre.
Résoudre, βουλεύεσθαι.			σελ. 600.
Réstreindre, περιορίζειν.	»	»	Ceindre.
Revivre, ἀναζῆν.	»	»	Vivre.
Rire, γελᾶν.			σελ 600.
Satisfaire, χαρίζεσθαι, εὐαρεστεῖν.	»	»	Faire.
Séduire, διαφθείρειν.	»	»	Cuire.
Soumettre, ὑποβάλλειν.	»	»	Mettre.
Sourir, μειδιᾶν.	»	»	Rire.
Souscrire, ὑπογράφειν.	»	»	Écrire.
Soustraire, ὑφαιρεῖν.	»	»	Traire.
Suivre, ἀκολουθεῖν.			σελ. 600.
Suffire, ἀρκεῖν.	»	»	Dire.
Surfaire, ὑπερτιμᾶν.	»	»	Faire.
Surprendre, καταλαμβάνειν ἐπ' αὐτοφώρῳ.	»	»	Prendre.
Survivre, ἐπιζῆν.	»	»	Vivre.
Taire, σιωπᾶν.	»	»	Plaire.
Teindre, χρωματίζειν.	»	»	Ceindre.
Traduire, μεταφράζειν.	»	»	Cuire.
Traire, ἀμέλγειν.			σελ. 601.
Transcrire, ἀντιγράφειν.	»	»	Écrire.
Transmettre, μεταδιδάζειν, μεταδίδειν.	»	»	Mettre.
Vaincre, νικᾶν.			σελ. 601.
Vivre, ζῆν.			» 601.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἀνωμάλων τῆς Δ'. συζυγίας.

α'. Εἴρηται (Μάθ. ΚΔ'.) ὅτι ὁ ἑνικὸς ἀριθμὸς τοῦ Ἐνεστῶτος τῆς Ὁριστικῆς σχηματίζεται μεταβαλλομένου τοῦ re τῆς Ἀπαρεμφάτου εἰς s, s, t, ἀλλ' ὅταν συμπέσωσι dt, tt, ct, τότε τὸ t ἀποβάλλεται·

Rompre (θλᾶν). Je romps, tu romps, il rompt.
Vendre (πωλεῖν). Je vends, tu vends, il vend.
Vaincre (νικᾶν). Je vaincs, tu vaincs, il vainc.
Battre (τύπτειν). Je bats, tu bats, il bat (*).

Ὁ δὲ πληθ. ἀριθμὸς σχηματίζεται ἄνευ μεταβολῆς, οἷον nous battons, vous battez, ils battent.

α'*. Τὸ vaincre καὶ convaincre ἀντὶ c λαμβάνουσι qu πρὸ τοῦ e καὶ i χάριν τῆς προφορᾶς, οἷον vous vainquez, ils vainquent, nous vainquions (Παρατ.), je vainquis. Καὶ ὡς ἐκ συνηθείας δὲ τὸ qu τίθεται καὶ πρὸ τοῦ a καὶ o, οἷον vainquant, je vainquais, nous vainquons (ὅρ. σχημ. τοῦ vaincre, σελ. 601).

β'. Ὡς τὸ διπλοῦν tt, οὕτω καὶ τὸ ῥιζικὸν v παραλείπεται εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν τῆς Ὁριστικῆς, οἷον·

Vivre (ζῆν). Je vis, tu vis, il vit, ἀντὶ τοῦ je vivs κτλ.
Suivre (ἀκολουθεῖν). Je suis, tu suis, il suit, ἀντὶ τοῦ
je suivs, tu suivs, il suivt.

γ'. Τὰ εἰς aindre, eindre, oindre ὑποθέτουσι ῥίζας aignre, eignre, oignre, καθ' ἃς τὸ πρὸ τοῦ r gn, ὡς δυσπρόφερτον, ἀντικαθίσταται διὰ μόνου τοῦ n, οἷον Je crains, je ceins, je joins, il craint, il ceint, il joint, ἀντὶ τῶν je craigns, je ceigns, je joigns, il craignt, il ceignt, il joignt.

δ'. Τὸ prendre εἰς μὲν τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν τοῦ Ἐνεστῶτος τῆς Ὁριστικῆς σχηματίζεται ὡς τὸ vendre, ἀλλ' εἰς τὸν πληθ. ἀριθμὸν, τὸν Παρατατικὸν καὶ τὴν Μετοχὴν σχηματίζεται ὡς ἐκφύζης pren-er, διπλασιαζομένου τοῦ n πρὸ ἀφώνου e, οἷον nous prenons, je prenais, que je prenne, prenant. Πρβ. καὶ τὸ venir καὶ tenir σελ. 585.

ε'. Ὁ ἑνικὸς ἀριθμὸς τοῦ coudre καὶ moudre σχηματίζεται ὡς τὸ vendre, ὁ δὲ τοῦ absoudre καὶ resoudre ὡς τὸ craindre. Ἐν γένει δὲ ἡ κατάληξις oudre διὰ τὸν πληθ. ἀριθμὸν, τὸν Παρατατικὸν, τὴν Ὑποτακτικὴν καὶ τὴν Μετοχὴν ὑποθέτει ἀντὶ τοῦ d χαρακτῆρα s, l, lv, cousre, moulre, absolvre, resolvre.

ζ'. Αἱ καταλήξεις aître καὶ oître ἔχουσιν ἀρχαῖον χαρακτῆρα ss, οἱονεὶ naissre, croissre, ἀντὶ τῶν naître, croître.

(*) Ἀντὶ τῶν il vendt, il vainct, il batt.

Ψηφιοποίηση από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

η'. Αἱ καταλήξεις ire, aire, uire, ore ἀπέβαλον τὸν πρὸ τοῦ re ἀρχαῖον χαρακτῆρα s, ὃν καὶ ἀναλαμβάνουσι κατὰ τὸν σχηματισμὸν, οἷον nous disons, je disais, qu'il dise, disant.

η'*. Τὸ dire, redire, faire ἔχουσιν ἀνώμαλον δεύτερον πληθ. πρόσ. τοῦ Ἐνεστῶτος, vous dites, vous redites, vous faites (πρβ. καὶ τὸ être), ἀλλὰ τὰ σύνθετα dédire, médire, prédire, contredire κτλ. σχηματίζονται ὁμαλῶς, οἷον vous dédisez, vous médisez, vous prédisez, vous contredisez. Τὸ maudire (ἐξαιρουμένης τῆς παθ. Μετοχῆς maudit) σχηματίζεται κατὰ τὴν β'. συζυγίαν, ὡς ἂν ἦτο maudir. Τὸ δὲ γ'. πληθ. πρόσωπον τοῦ Ἐνεστῶτος faire γίνεται ils font.

θ'. Τὸ écrire ὑποθέτει ἀρχαῖον χαρακτῆρα v, ἀποβληθέντα πρὸ τοῦ r, s, t, ὅλεν καὶ ἀναλαμβάνει αὐτόν. Τὸ δὲ boire ὑποθετέον ὅτι ἦτο buvre, τοῦ uv μεταβαλλομένου πρὸ τοῦ ἀφώνου μὲν e εἰς oiv, πρὸ δὲ τοῦ r, s, t, εἰς oi.

ι'. Τὰ ῥήματα rire, frire, conclure, καὶ τὰ braire, traire, croire, bruire, καίτοι ἀνωμάλως κλινόμενα, οὐδὲν ὑπονοοῦσι πρὸς συμπλήρωσιν. Τὰ braire καὶ bruire εἶναι ἐλλιπῆ (*). Τὸ δὲ βοηθητ. être, ἀρχ. estre, σχηματίζει τὸ α'. πρόσωπον τοῦ Ἐνεστῶτος (je suis) ὡς ἐκ τοῦ suir, τὸ β'. εἶναι ὁμαλὸν tu es, τὸ γ'. γίνεται ἐκ τοῦ ἀρχ. estre, τὰ δὲ πληθυντικὰ πάντη ἀνωμάλως. Ἡ δ' Ὑποτακτικὴ αὐτοῦ ὑποθέτουσα ῥῆμα soire, σχηματίζεται κατὰ τὸ croire.

ια'. Ὁ *Ὡρισμένος παρωχημένος* (Prétérit défini) τῶν dire (καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ), circoncire, confire, coudre, suffire, rire, faire, prendre, mettre σχηματίζεται ὡς ἐκ ῥημάτων τῆς Β'. συζυγίας, dir, circoncir, confir, cousir, suffir, rir, fir, prir, mir εἰς is, οἷον je dis, je confis, je cousis, je ris, je fis, je pris κτλ.

ιβ'. Τὰ ῥήματα lire, plaire, taire, boire, croire, conclure, moudre, connaître, croître, être, σχηματίζονται ὡς ἐκ ῥημάτων τῆς τρίτης, οἷον loir, ploir, toir, boir, croir, concloir, mouloir, connoir, croir, foir, εἰς us, οἷον je tus je bus, je lus κτλ.

ιβ'*. Τὰ cuire, nuire σχηματίζουσι τὸν χρόνον τοῦτον ὡς ἐκ τοῦ cuisre καὶ nuisre τὸ δ' écrire ὡς ἐκ τοῦ écrivre.

ιγ'. Τὰ résoudre, naître, vivre, σχηματίζουσι τὸν Ὡρισμένον je résolus, je naquis, je vécus.— Τὰ δ' absoudre, frire, fraire, traire, clore, δὲν ἔχουσι τὸν χρόνον τοῦτον.

(*) BRAIRE (ὀγκᾶσθαι), brayant. Il brait; ils braient; il brayait; il braira. Ἐπὶ μετοφ. σημαῖνον τὸ κακοφώνως τραγῳδεῖν, παραφωνεῖν, σχηματίζεται Je brais, nous brayons; il brayait; je brairai; braie, brayons, brayez; que je braie.

BRUIRE (βρέμειν, ἀντηχεῖν, βοᾶζειν, χ. μπεμπουνίζειν), bruyant.— il bruit, ils bruient; il bruyait; ils bruyaient· εὑρίσκεται δὲ ᾧ il bruissait, bruissant.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ιδ'. Ἡ *παθητικὴ Μετοχὴ* (Participe passif) τῶν παρὰ κανόνα ἐχόντων τὸν Ὡρισμένον εἰς us, σχηματίζεται ἀποβολῇ μόνον τοῦ s.

Ὡρισμ. je lus, je plus, je tus, je bus, je crus, je conclus, je connus, je résolus, je vécus, je moulus.

Παθ. Μετ. lu, plu, tu, bu, cru, conclu, connu, résolu, vécu, moulu.

ιε'. Ἡ παθ. Μετοχὴ λήγει εἰς i ἀντὶ u εἰς τὰ ῥήματα suffire, luire, nuire, rire, suivre σχηματιζόμενα ὡς ἐκ ῥημάτων τῆς Β'. συζυγίας suffir, luir, nuir, rir, suivr.

ις'. Τὰ circoncire, occire, mettre, prendre σχηματίζουσι τὴν Μετοχὴν ὡς καὶ τὸν Παρῳχ. Ὡρισμένον εἰς is (θηλ. ise), circoncis, occis, mis, pris. Τὸ δὲ clore ἔχει παθ. Μετοχὴν clos, close.

ιζ'. Τὸ absoudre σχηματίζει τὴν παθ. Μετοχ. εἰς s, θηλ. te, οἷον absous, absoute. Τὸ δὲ resoudre κατὰ τὴν ἔννοιαν μὲν τοῦ διαλύειν ἔχει Μετοχὴν résous, κατὰ δὲ τὴν τοῦ βουλεύεσθαι résolu.

ιη'. Ὅλων τῶν εἰς aindre, eindre, oindre ῥημάτων ἡ παθ. Μετοχὴ λήγει εἰς t, οἷον·

Craindre, ceindre, joindre—craint, ceint, joint.

ιη'*. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ confire, écrire, frire, dire, cuire, faire, traire, instruire ἔχουσι Παθ. Μετ. Confit, écrit, frit, dit, cuit, fait, trait, instruit.

ιθ'. Τὸ naître ἔχει Παθ. Μετ. né, née, τὸ δ' être, été, étée.

κ'. Ὁ Μέλλων (Futur) τοῦ faire εἶναι je ferai, μεταβολῇ τῆς ῥιζικῆς συλλαβῆς εἰς e. — Τὸ δὲ être σχηματίζει Μέλλοντα ὡς ἐκ ῥίζης ser, οἷον je serai.

Παραδείγματα.

BOIRE (θ'. ιδ'. ιδ'.—πίνειν). Part. act. buvant. Part. pas. bu, ue.

Ind. Prés. Je bois, tu bois κτλ.—nous buvons, vous buvez κτλ.
» Imp. Je buvais. Prét. je bus.
» Fut. Je boirai. Cond. je boirais.
Impér. Bois, qu'il boive; buvons, buvez, qu'ils boivent.
Subj. Prés. Que je boive, que tu boives, qu'il boive.
Que nous buvions, que vous buviez, qu'ils boivent.
» Imp. Que je busse, que tu busses, qu'il bût.
Que nous bussions, que vous bussiez, qu'ils bussent.

CLORE (η'. ιγ'. ις'.—κλείειν). Part. act. ἄχρ. Part. pas. clos, se.

Ind. Prés. Je clos, tu clos, il clot.—ils closent.
» Imp. (ἄχρηστος). Prét. (ἄχρηστος).
» Fut. Je clorai. Cond. je clorais.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Impér. (ἄχρηστος).
Subj. Prés. Que je close, que tu closes, qu'il close.

Τὸ enclore (περιβάλλειν) σχηματίζεται ὡς τὸ ἁπλοῦν clore, τὸ δὲ éclore ἔχει ἐν χρήσει μόνον τοὺς χρόνους τούτους καὶ τὰ πρόσωπα.

ÉCLORE (ἐκκολάπτειν, ἐκλεπίζειν). Part. act. ἄχρηστος. P. pas. éclos.

Ind. Prés.	Il éclot.	Ils éclosent.
» Fut.	Il éclora.	Ils écloront.
» Cond.	Il éclorait.	Ils écloraient.
Subj. Prés.	Qu'il éclose.	Qu'ils éclosent.

CONCLURE (ι'. ιδ'. ιδ'. — συμπεραίνειν). Part. act. concluant. part. pas. conclu, ue.

Ind. Prés. Je conclus, tu conclus, il conclut.
Nous concluons, vous concluez, ils concluent.
» Imp. Je concluais. Prét. je conclus.
» Fut. Je conclurai. Cond. je conclurais.
Impér. Conclus, qu'il conclue; concluons, concluez, qu'ils concluent.
Subj Prés. Que je conclue, que tu conclues, qu'il conclue.
Que nous concluïons, que vous concluïez, qu'ils concluent.
» Imp. Que je conclusse κτλ. que nous conclussions κτλ.

Ἡ παθητ. Μετοχὴ τοῦ exclure (ἀποκλείειν) εἶναι exclus, se.

CONNAITRE (ζ'. ιδ'. ιδ'. — γνωρίζειν), connaissant, connu, ue.

Ind. Prés. Je connais, tu connais, il connaît.
Nous connaissons, vous connaissez, ils connaissent.
» Imp. Je connaissais. Prét. je connus.
» Fut. Je connaîtrai. Cond. je connaîtrais.
Impér. Connais, qu'il connaisse; connaissons, connaissez κτλ.
Subj. Prés. Que je connaisse, que tu connaisses, qu'il connaisse.
» Imp. Que je connusse, que tu connusses, qu'il connût.

COUDRE (ε'. ια'.—ῥάπτειν). Part. act. cousant. Part. pas. cousu, ue.

Ind. Prés. Je couds, tu couds, il coud.
Nous cousons, vous cousez, ils cousent.
» Imp. Je cousais. Prét. je cousis.
» Fut. Je coudrai. Cond. je coudrais.
Impér. Couds, qu'il couse; cousons, cousez, qu'il cousent.
Subj. Prés. Que je couse, que tu couses, qu'il couse, que nous cousions.
» Imp. Que je cousisse, que tu cousisses, qu'il cousît.

CRAINDRE (γ'. ιή'.—φοβεῖσθαι). P. act. craignant. P. pas. craint.

Ind. Prés. Je crains, tu crains, il craint.
Nous craignons, vous craignez, ils craignent.
» Imp. Je craignais. Prét. Je craignis.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

» Fut. Je craindrai. Cond. Je craindrais.
Impér. Crains, qu'il craigne; craignons, craignez, qu'ils craignent.
Subj. Prés. Que je craigne. Imp. Que je craignisse.

Κατὰ τὸ craindre σχηματίζ. καὶ τὰ ceindre (ζώνειν) ϗ joindre (ἑνόνειν).

Je ceins, tu ceins, il ceint; je ceignais; je ceignis; je ceindrai; je ceindrais; ceins, qu'il ceigne, ceignons; que je ceigne; que je ceignisse; ceignant; ceint.

Je joins, tu joins, il joint, nous joignons, vous joignez, ils joignent; je joignais; je joignis; je joindrai; je joindrais; joins, qu'il joigne, joignons; que je joigne; que je joignisse; joignant, joint.

CROIRE (ι'. ιϐ'. ιδ'.—πιστεύειν). Part. act. croyant. pas. cru, ue.

Ind. Prés. Je crois, tu crois, il croit.
Nous croyons, vous croyez, ils croient.
» Imp. Je croyais, tu croyais, il croyait.
Nous croyions κτλ. Prét. Je crus.
» Fut. Je croirai. Cond. Je croirais.
Impér. Crois, qu'il croie; croyons, croyez, qu'ils croient.
Subj Prés. Que je croie, que tu croies, qu'il croie.
» Imp. Que je crusse, que tu crusses, qu'il crût.

CROITRE (ζ'. ιϐ'. ιδ'.—αὐξάνειν). Part. act. croissant. pas. crû, ue.

Ind. Prés. Je crois, tu crois, il croît.
Nous croissons, vous croissez, ils croissent.
» Imp. Je croissais. Prét. Je crus.
» Fut. Je croîtrai. Cond. Je croîtrais.
Impér. Crois, qu'il croisse; croissons, croissez, qu'ils croissent.
Subj. Prés. Que je croisse, que tu croisse, qu'il croisse.
» Imp. Que je crusse, que tu crusses, qu'il crût.

CUIRE (α'. ιϐ'*. ἑψήνειν).—Part. act. cuisant. pas. cuit, te.

Ind. Prés. Je cuis, tu cuis, il cuit; nous cuisons κτλ.
» Imp. Je cuisais. Prét. Je cuisis.
» Fut. Je cuirai. Cond. Je cuirais.
Impér. Cuis, qu'il cuise; cuisons, cuisez, qu'ils cuisent.
Subj. Prés. Que je cuise. Imp. Que je cuisse.

Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ nuir (βλάπτειν). Part. pas. nui. Ὅρ. ιε'.

DIRE (η'. ια'. ιη'*.—λέγειν). Part. act. disant. Part. pas. dit, te.

Ind. Prés. Je dis, tu dis, il dit; nous disons, vous dites, ils disent.
» Imp. Je disais. Prét. Je dis.
» Fut. Je dirai. Cond. Je dirais.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Impér. Dis, qu'il dise; disons, dites, qu'ils disent.
Subj. Prés. Que je dise. Imp. Que je disse (*).

ÉCRIRE (θ'. ιϐ*'. ιη'*.—γράφειν). Part. act. écrivant. pas. écrit.

Ind. Prés. J'écris, tu écris, il écrit; nous écrivons, vous écrivez κτλ
» Imp. J'écrivais. Prét. J'écrivis.
» Fut. J'écrirai. Cond. J'écrirais.
Impér. Écris, qu'il écrive; écrivons, écrivez, qu'ils écrivent.
Subj. Prés. Que j'écrive, que tu écrives, qu'il écrive.
» Imp. Que j'écrivisse, que tu écrivisses, qu'il écrivît.

FAIRE (ια'. ιη'*. κ'.—κάμνειν). Part. act. faisant. pas. fait, e.

Ind. Prés. Je fais, tu fais, il fait.
Nous faisons, vous faites, ils font.
» Imp. Je faisais. Prét. Je fis; nous fîmes.
» Fut. Je ferai. Cond. Je ferais.
Impér. Fais, qu'il fasse; faisons, faites, qu'ils fassent.
Subj. Prés. Que je fasse. Imp. que je fisse.

FEINDRE (γ'. ιη'..—ὑποκρίνεσθαι). Part. act. feignant, pas. feint, te.

Ind. Prés. Je feins, tu feins, il feint; nous feignons κτλ.
» Imp. Je feignais. Prét. Je feignis.
» Fut. Je feindrai. Cond. Je feindrais.
Impér. Feins, qu'il feigne; feignons, feignez, qu'ils feignent.
Subj. Prés. Que je feigne, que tu feignes, qu'il feigne.
» Imp. Que je feignisse, que tu feignisses, qu'il feignît.

INSTRUIRE (ια'. ιη*'.—διδάσκειν). instruisant; instruit, e.

Ind. Prés. J'instruis, tu instruis, il instruit; nous instruisons κτλ.
» Imp. J'instruisais. Prét. J'instruisis.
» Fut. J'instruirai. Cond. J'instruirais.
Impér. Instruis, qu'il instruise; instruisons, instruisez κτλ.
Subj. Prés. Que j'instruise, que tu instruises, qu'il instruise.
» Imp. Que j'instruisisse, que tu instruisisses, qu'il instruisît.

LIRE (η'. ιϐ'. ιδ'.—ἀναγινώσκειν). Part. act. lisant. pas. lu, ue.

Ind. Prés. Je lis, tu lis, il lit; nous lisons, vous lisez, ils lisent.
» Imp. Je lisais. Prêt. Je lus.
» Fut. Je lirai. Cond. Je lirais.
Impér. Lis, qu'il lise; lisons, lisez, qu'ils lisent.
Subj. Prés. Que je lise, que tu lises, qu'il lise.

(*) Τὰ ἐκ τοῦ dire σύνθετα dédire (ἀπελέγχειν), médire (καταρᾶσθαι) καὶ prédire (προλέγειν) σχηματίζονται ὁμαλώτερον. Ὅρ. Παρατ. η'*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

» Imp. Que je lusse, que tu lusses, qu'il lût.
Que nous lussions, que vous lussiez, qu'ils lussent.

METTRE (α'. ια'. ις'.—βάλλειν). Part. act. mettant. pas. mis, se.

Ind. Prés. Je mets, tu mets, il met; nous mettons, vous mettez κτλ.
» Imp. Je mettais. Prét. Je mis.
» Fut. Je mettrai. Cond. Je mettrais.
Impér. Mets, qu'il mette; mettons, mettez, qu'ils mettent.
Subj. Prés. Que je mette, que tu mettes, qu'il mette.
Que nous mettions, que vous mettiez, qu'ils mettent.
» Imp. Que je misse, que tu misses, qu'il mît.

MOUDRE (ε'. ιϐ'. ιδ'.—ἀλέϑειν). Part. act. moulant. pas. moulu, ue.

Ind. Prés. Je mouds, tu mouds, il moud.
Nous moulons, vous moulez, ils moulent.
» Imp. Je moulais. Prét. Je moulus.
» Fut. Je moudrai. Cond. Je moudrais.
Impér. Mouds, qu'il moule; moulons, moulez, qu'ils moulent.
Subj. Prés. Que je moule, que tu moules, qu'il moule.
» Imp. Que je moulusse, que tu moulusses, qu'il moulût.

NAITRE (ζ'. ιγ'. ιϑ'.—γεννᾷν). Part. act. naissant. pas. né, ée.

Ind. Prés. Je nais, tu nais, il naît.
nous naissons, vous naissez, ils naissent.
» Imp. Je naissais. Prét. Je naquis; nous naquîmes κτλ.
» Fut. Je naîtrai. Cond. Je naîtrais.
Impér. Nais, qu'il naisse; naissons, naissez, qu'ils naissent.
Subj. Prés. Que je naisse, que tu naisses, qu'il naisse.
» Imp. Que je naquisse, que tu naquisses, qu'il naquît.

PLAIRE (η'. ιϐ'. ιδ'.—ἀρέσκειν). Part. act. plaisant. pas. plu, ue.

Ind. Prés. Je plais, tu plais, il plaît.
Nous plaisons, vous plaisez, ils plaisent.
» Imp. Je plaisais. Prét. Je plus; nous plûmes κτλ.
» Fut. Je plairai. Cond. Je plairais.
Impér. Plais, qu'il plaise; plaisons, plaisez, qu'ils plaisent.
Subj. Prés. Que je plaise, que tu plaises, qu'il plaise.
» Imp. Que je plusse, que tu plusses, qu'il plût.

PRENDRE (δ'. ια'. ις'.—μανϑάνειν). Part. act. prenant. pas. pris, se.

Ind. Prés. Je prends, tu prends, il prend.
Nous prenons, vous prenez, ils prennent.
» Imp. Je prenais. Prét. Je pris.
» Fut. Je prendrai. Cond. Je prendrais.
Impér. Prends, qu'il prenne; prenons, prenez, qu'ils prennent.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Subj. Prés. Que je prenne, que tu prennes, qu'il prenne.
Que nous prenions, que vous preniez, qu'ils prennent.
» Imp. Que je prisse, que tu prisses, qu'il prît.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ ἐκ τοῦ prendre σύνθετα, οἷον apprendre (μανθάνειν), comprendre (ἐννοεῖν) κτλ. Ὅρ. Παρατ. ξδ'.

RÉSOUDRE (ε'. ιγ'. ιδ'. ιζ'.—ἀποφασίζειν). résolvant, résolu, ue.

Ind. Prés. Je résous, tu résous, il résout.
Nous résolvons, vous résolvez, ils résolvent.
» Imp. Je résolvais. Prét. Je résolus.
» Fut. Je résoudrai. Cond. Je résoudrais.
Impér. Résous, qu'il résolve; résolvons, résolvez, qu'ils résolvent.
Subj. Prés. Que je résolve. Imp. Que je résolusse.

Κατὰ τὸ résoudre σχηματίζεται καὶ τὸ absoudre. J'absous, tu absous, il absout, nous absolvons, vous absolvez, ils absolvent; j'absolvais; (Ὁριστ. ἄχρηστος); j'absoudrai; j'absoudrais; absous, qu'il absolve, absolvons, absolvez, qu'ils absolvent; que j'absolve; absolvant; absout, te.

RIRE (ι'. ια'. ιε.—γελᾶν). Part. act. riant. pas. ri (*).

Ind. Prés. Je ris, tu ris, il rit; nous rions, vous riez, ils rient.
» Imp. Je riais; nous riions. Prét. Je ris.
» Fut. Je rirai. Cond. Je rirais.
Impér. Ris, qu'il rie; rions, riez, qu'ils rient.
Subj. Prés. Que je rie, que tu ries, qu'il rie.
Que nous riions, que vous riiez, qu'ils rient.
» Imp. Que je risse, que tu risses, qu'il rît.

SUFFIRE (η'. ια'. ιε'.—ἀρκεῖν). Part. act. suffisant. pas. suffis, se.

Ind. Prés. Je suffis, tu suffis, il suffit.
Nous suffisons, vous suffisez, ils suffisent.
» Imp. Je suffisais. Prét. Je suffis.
» Fut. Je suffirai. Cond. Je suffirais.
Impér. Suffis, qu'il suffise; suffisons, suffisez, qu'ils suffisent.
Subj. Prés. Que je suffise. Imp. Que je suffisse.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ circoncire (περιτέμνειν), confire (ταριχεύειν). Ὅρ. ις'. καὶ ιη'*.

SUIVRE (δ'. ιε'.—ἀκολουθεῖν). Part. act. suivant. pas. suivi, ie.

Ind. Prés. Je suis, tu suis, il suit; nous suivons, vous suivez κτλ.
» Imp. Je suivais. Prét. Je suivis.
» Fut. Je suivrai. Cond. Je suivrais.

(*) Ἡ Παθητ. Μετοχὴ τοῦ frire (τηγανίζειν) εἶναι frit, te. Ὅρ. ιη'*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Impér. Suis, qu'il suive; suivons, suivez, qu'ils suivent.
Subj. Prés. Que je suive. Imp. Que je suivisse.

TRAIRE (ι'. ιη'.—ἀμέλγειν). Part. act. trayant. pas. trait, te.

Ind. Prés. Je trais, tu trais, il traît; nous trayons, vous trayez κτλ.
» Imp. Je trayais. Prét. (ἄχρηστος).
» Fut. Je trairai. Cond. Je trairais.
Impér. Trais, qu'il traye; trayons, trayez, qu'ils traient.
Subj. Prés. Que je traie, que tu traies, qu'il traie.
Que nous trayions, qne vous trayiez, qu'ils traient.
» Imp. (ἄχρηστος).

VAINCRE (α'. α'*.—νικᾶν). Part. act. vainquant. pas. vaincu, ue.

Ind. Prés. Je vaincs, tu vaincs, il vainc.
Nous vainquons, vous vainquez, ils vainquent.
» Imp. Je vainquais. Prét. Je vainquis.
» Fut. Je vaincrai. Cond. Je vaincrais.
Impér. Vaincs, qu'il vainque; vainquons, vainquez, qu'ils vainquent.
Subj. Prés. Que je vainque, que tu vainques, qu'il vainque.
Que nous vainquions, que vous vainquiez, qu'ils vainquent.
» Imp. Que je vainquisse, que tu vainquisses, qu'il vainquît.
Que nous vainquissions, que vous vainquissiez κτλ.

VIVRE (δ'. ιγ'. ιδ'.—ζῆν). Part. act. vivant. pas. vécu, ue.

Ind. Prés. Je vis, tu vis, il vit; nous vivons, vous vivez, ils vivent.
» Imp. Je vivais. Prét. Je vécus.
» Fut. Je vivrai. Cond. Je vivrais.
Impér. Vis, qu'il vive; vivons, vivez, qu'ils vivent.
Subj. Prés. Que je vive, que tu vives, qu'il vive.
Que nous vivions, que vous viviez, qu'ils vivent.
» Imp. Que je vécusse, que tu vécusses, qu'il vécût.
Que nous vécussions, que vous vécussiez, qu'ils vécussent.

ΤΕΛΟΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α΄

ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Α΄

Pour saluer.

Monsieur, j'ai l'honneur de vous saluer. Je vous souhaite le bon jour.

Monsieur, je vous le souhaite pareillement.

Comment vous portez-vous? ἡ comment va votre santé?

Très-bien, à votre service.

Je suis bien aise de vous voir en bonne santé.

Je vous remercie de tout mon cœur.

Donnez une chaise à monsieur.

Couvrez-vous, je vous prie, ne faites point de cérémonie.

Comment se porte Madame votre épouse?

Pas trop bien; elle est un peu indisposée.

J'en suis très-faché; mais j' espère que ce ne sera qu'une indisposition passagère.

Et Madame votre mère comment se porte-t-elle?

Elle n'est pas non plus bien.

Qu'a-t-elle, s'il vous plaît?

Elle a la fièvre.

Mr votre frère comment se porte-t-il?

Parfaitement bien.

Περὶ χαιρετισμοῦ.

Κύριε, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς χαιρετήσω. Σᾶς εὔχομαι, καλὴν ἡμέραν.

Σᾶς εὔχομαι, Κύριε, τὸ αὐτό.

Πῶς ἔχετε; πῶς ὑπάγει ἡ ὑγεία σας;

Πολὺ καλὰ (εἰς τὴν δούλευσίν σας).

Χαίρω νὰ σᾶς βλέπω εἰς καλὴν ὑγείαν.

Σᾶς εὐχαριστῶ ἐξ ὅλης μου καρδίας.

Δόσατε μίαν καθέδραν εἰς τὸν Κύριον.

Σκεπασθῆτε, σᾶς παρακαλῶ (ἐλευθέρως).

Πῶς ἔχει ἡ Κυρία σύζυγός σας;

Ὄχι τόσον καλά· εἶναι ὀλίγον ἀδιάθετος.

Μὲ κακοφαίνεται πολύ· ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι θέλει εἶσθαι παραστικὴ ἀδιαθεσία.

Καὶ ἡ Κυρία μήτηρ σας πῶς ἔχει;

Οὔτ' αὐτὴ δὲν εἶναι τόσον καλά.

Τί ἔχει σᾶς παρακαλῶ;

Ἔχει πυρετόν.

Πῶς ἔχει ὁ κύριος ἀδελφός σας;

Κάλλιστα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Β'.

Sur la langue française.

Apprenez vous le français?

Oui, Monsieur, j'ai commencé à l'apprendre.

Que pensez-vous de cette langue, l'aimez-vous?

Je l'aime beaucoup; mais je trouve qu'elle est difficile.

Les étrangers la prononcent avec peine, sourtout au commencement; cependant, Monsieur, il me semble que l'orthographe est plus difficile que la prononciation.

Jusqu'à présent qu'avez-vous appris de cette langue?

J'ai appris plusieurs noms, les verbes, et un peu l'accord du participe.

Quelle grammaire étudiez-vous?

Je n'ai encore étudié que la méthode d'Ollendorff.

On m'a dit pourtant que quel que soit le soin avec le quel la méthode d'Ollendorff ait été composé, il ne laisse pas que d'être défectueux sous plus d' un rapport.

Tout le contraire, mon ami. Notre professeur nous a assuré que de toutes les méthodes parues jusqu'à ce jour, celle d' Ollendorff est peut-être la plus simple et la plus rationnelle.

Continuez donc à vous appliquer et vous réussirez; car le travail opiniâtre vient à bout de tout.

Περὶ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

Μανθάνετε τὴν Γαλλικήν;

Μάλιστα, Κύριε, ἤρχισα νὰ τὴν μανθάνω.

Τί φρονεῖτε δι' αὐτὴν τὴν γλῶσσαν, τὴν ἀγαπᾶτε;

Πολὺ τὴν ἀγαπῶ, ἀλλὰ εὑρίσκω ὅτι εἶναι δύσκολος.

Οἱ ξένοι δυσκόλως τὴν προφέρουσι, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἀρχήν· Ἐν τοσούτῳ, Κύριε, μὲ φαίνεται ὅτι ἡ ὀρθογραφία της εἶναι δυσκολωτέρα παρὰ τὴν προφοράν.

Ἕως τώρα τί ἐμάθατε ἀπ' αὐτὴν τὴν γλῶσσαν;

Ἔμαθα πολλὰ ὀνόματα, τὰ ῥήματα, καὶ ὀλίγον τὴν συμφωνίαν τῆς Μετοχῆς.

Ποίαν γραμματικὴν σπουδάζετε;

Μόνον τὴν Μέθοδον τοῦ Ὀλλενδόρφου ἐσπούδασα εἰσέτι.

Μοὶ εἶπαν μολονοτοῦτο ὅτι μ' ὅσον μεγάλην ἐπιμέλειαν καὶ ἂν ἦναι συνθεμένη ἡ μέθοδος τοῦ Ὀλλενδόρφου, κατὰ πολλὰ εἶναι ἐλλιπής.

Ὅλον τὸ ἐναντίον, φίλε μου. Ὁ καθηγητής μας μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐξ ὅλων τῶν μεθόδων αἵτινες ἐφάνησαν μέχρι τῆς σήμερον, ἡ τοῦ Ὀλλενδόρφου, ἴσως εἶναι ἁπλουστέρα καὶ ἡ μᾶλλον σύμφωνος μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον.

Ἐξακολουθεῖτε νὰ καταγίνησθε λοιπὸν καὶ θέλετε ἐπιτύχει, ἐπειδὴ ἡ ἐπίμονος ἐργασία ἐκτελεῖ τὸ πᾶν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Γ'.

Avec un médecin.

Monsieur, j'ai pris la liberté de vous envoyer chercher.

Comment vous trouvez-vous en ce moment?

Je me trouve tout je ne sais comment... J'ai la tête tout étourdie, et j'ai de la peine à me tenir sur mes jambes. Je ne suis pas bien du tout.

Depuis quand êtes-vous malade?

Depuis hier.

Comment cela a-t-il commencé?

Cela me prit par un frisson. Ensuite j'ai transpiré beaucoup, et j'ai toujours été mal depuis.

Avez-vous senti des maux de cœur?

Oui, dans le premier instant; mais cela s'est dissipé, et il m'est resté un mal de tête épouvantable.

Comment avez-vous passé la nuit?

Fort mal et je me sens à présent très-faible.

Vous avez mauvaise mine. Voyons votre langue.—Elle est bien chargée.—Votre pouls est agité.—Vous avez besoin d'être purgé.

Je crains beaucoup les médecines.

Je vous en donnerai une très-douce.— Vous la prendrez demain. — Vous observerez une diète absolue.

Μετὰ ἰατροῦ.

Ἤλαβον, κύριε, τὸ θάρρος καὶ ἔστειλα νὰ σᾶς κράξω.

Πῶς εὑρίσκεσθε ταύτην τὴν στιγμήν;

Εἶμαι δὲν ἐξεύρω πῶς. Ἔχω ζαλισμένην τὴν κεφαλὴν καὶ δυσκολεύομαι νὰ σταθῶ εἰς τοὺς πόδας. Δὲν εἶμαι διόλου καλά.

Ἀπὸ πότε εἶσθε ἄρρωστος.

Ἀπὸ χθές.

Πῶς ἦτον ἡ ἀρχὴ [τῆς ἀσθενείας σας];

Μὲ ἦλθε πρῶτον ῥῖγος· ἔπειτα ἵδρωσα πολὺ, ἀπὸ τότε εἶμαι ὅλον κακά.

Ἠσθάνθητε ναυτίασιν (ἀναγούλαν);

Ναί, τὴν πρώτην στιγμήν· ἀλλ' ὕστερον παρῆλθε τοῦτο καὶ μοὶ ἔμεινε σφοδρὰ κεφαλαλγία.

Πῶς ἐπεράσατε τὴν νύκτα;

Πολλὰ κακὰ, καὶ τώρα αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου καταπολλὰ ἀδύνατον.

Φαίνεσθε ἀπὸ τὴν ὄψιν. — Δείξατέ μοι τὴν γλῶσσάν σας. — Εἶναι πολλὰ ἀκάθαρτος. —Ὁ σφυγμός σας εἶναι τεταραγμένος. — Ἔχετε χρείαν καθαρσίου.

Φοβοῦμαι πολὺ τὰ ἰατρικά.

Θὰ σᾶς δώσω ἕνα πολλὰ ἐλαφρόν. Πρέπει νὰ τὸ πάρητε αὔριον τὸ πρωΐ· ὁμοίως πρέπει νὰ κάμητε μεγάλην δίαιταν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Cela ne me sera pas difficile; je n'ai pas d'appétit, je suis dégoûté de tout.

Voici l'ordonnance de la médecine; vous l'enverrez chez l'apothicaire, afin qu'il la prépare.—Il serait bon aussi de vous mettre un visécatoire; et peut être même un cautère au bras; car vous avez beaucoup d'humeur.—Faites demander votre chirurgien; il vous mettra l'un ou l'autre, à votre choix.— Je reviendrai vous voir demain.

Δὲν μὲ εἶναι δύσκολον· διότι δὲν ἔχω καθόλου ὄρεξιν· ὅλα μοῦ προξενοῦν ἀηδίαν.

Ἰδοὺ ἡ συνταγὴ τοῦ ἰατρικοῦ· στείλετέ την εἰς τὸν φαρμακοπώλην, διὰ νὰ τὸ ἑτοιμάσῃ. — Ἠτο καλὸν ἀκόμη ἓν βιζικατόριον [ἐκδόριον], καὶ ἴσως καὶ ἓν καυτήριον (χ. φουντανέλα) εἰς τὸν βραχίονα, ἐπειδὴ ἔχετε πολλὴν κακοχυμίαν. Κράξατε τὸν χειροῦργόν σας διὰ διὰ νὰ σᾶς βάλῃ ἓν ἀπὸ τὰ δύο, ὅ,τι σᾶς ἀρέσῃ.— Θὰ ἔλθω πάλιν νὰ σᾶς ἴδω αὔριον.

Δ'.

Pour s'informer de quelqu'un.

Quel est ce monsieur que nous avons rencontré hier à la promenade?

C'est un Français.

Il paraît avoir beaucoup d'esprit, et sa conversation est très variée et très-agréable, son extérieur est très avantageux; il a beaucoup de noblesse dans les manières.

Si vous le connaissiez plus particulièrement, vous sauriez qu'il est très complaisant, et toujours prêt à rendre service. —De plus, il est fort instruit et versé dans les langues savantes; il sait presque toutes les langues de l'Europe, et il a des connaissances assez étendues dans plusieurs sciences, telles que l'histoire, la geographie, le droit, etc.

Διὰ νὰ ἐρωτήσωμεν περὶ τινος.

Ποῖος ἦτον ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἀπηντήσαμεν ἐχθὲς εἰς τὸν περίπατον;

Εἶναι (ἕνας) Γάλλος.

Φαίνεται ὅτι εἶναι πολλὰ ἔξυπνος· ἡ συνομιλία του εἶναι ποικίλη καὶ εὐάρεστος· τὸ ἐξωτερικόν του κάλλιστον, καὶ οἱ τρόποι του πολλὰ εὐγενικοί.

Ἂν τὸν ἐγνωρίζετε μερικώτερον, ἠθέλετε ἰδεῖ ὅτι ἀγαπᾷ νὰ ὑποχρεόνῃ τὸν κόσμον, καὶ ὅτι εἶναι πάντοτε πρόθυμος νὰ γίνηται χρήσιμος εἰς τοὺς ἄλλους.— Πρὸς τούτοις εἶναι ἄνθρωπος πεπαιδευμένος καὶ ἐξησκημένος εἰς τὰς ἀρχαίας γλώσσας· ἐξεύρει σχεδὸν ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς, καὶ ἔχει γνώσεις μεγάλας εἰς πολλὰς ἐπιστήμας, καθὼς εἰς τὴν ἱστορίαν, τὴν γεωγραφίαν, τὴν νομικὴν κτλ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Y a-t-il longtemps que vous êtes lié d'amitié avec lui?

Il y a plusieurs années. — J'ai fait sa connaissance à Paris; il venait habituellement dans la maison d'un de mes parens chez qui je demeurais.

Quel âge a-t-il?

Il peut avoir trente ans.

Je ne le croyais pas si âgé.

Est-il marié?

Non, monsieur, il est garçon.

A-t-il des frères et des sœurs?

Non, monsieur, il n'a ni frère ni sœur.

Le portrait que vous m'en faites me donne une envie extrême de le connaître.

Je vous ferai sa connaissance; venez dîner lundi avec moi, je l'inviterai aussi; nous ne serons que nous trois, et cela vous mettra à même de le juger par vous même.

Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφοῦ εἶσθε φίλος του;

Πολλοὶ χρόνοι. Τὸν ἐγνώρισα ἀπὸ τοὺς Παρισίους· ἤρχετο συχνὰ εἰς τὸν οἶκον ἑνὸς συγγενοῦς μου μὲ τὸν ὁποῖον ἐσυγκατοίκουν.

Ποίας ἡλικίας εἶναι;

Περίπου τριάκοντα χρόνων.

Δὲν τὸν ἐνόμιζον τόσης ἡλικίας.

Νυμφευμένος εἶναι;

Ὄχι, Κύριε, εἶναι ἀκόμη ἀνύπανδρος (ἄγαμος).

Ἔχει ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς,

Ὄχι, Κύριε· δὲν ἔχει οὔτ' ἀδελφὸν οὔτ' ἀδελφήν.

Ἡ περιγραφὴ, τὴν ὁποίαν μὲ κάμνετε περὶ τοῦ ὑποκειμένου του, μὲ φέρει εἰς μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ τὸν γνωρίσω.

Θὰ σᾶς κάμω νὰ γνωρισθῆτε μαζῆ του. Ἐλᾶτε τὴν δευτέραν νὰ συγγευθῶμεν· θὰ εἴμεθα μόνοι οἱ τρεῖς, καὶ τοῦτο θὰ σᾶς κάμῃ νὰ τὸν κρίνητε ὁ ἴδιος.

Ε'.

Des nouvelles.

Que dit-on de nouveau? (*)

Je n'ai rien appris de nouveau.

De quoi parle-t-on en ville?

On ne parle de rien.

Περὶ εἰδήσεων.

Τί νέα λέγουσι;

Δὲν ἔμαθον κἀνὲν νέον.

Περὶ τίνος γίνεται λόγος εἰς τὴν πόλιν;

Δὲν ὁμιλοῦσι περὶ οὐδενός.

(*) Ὅμοιαι φράσεις· quelles nouvelles y a-t-il? (τί νέα ὑπάρχουσιν); qu'y a-t-il de nouveau? (τί νέον); que dit-on de bon? (τί καλὰ λέγουσι): Savez-vous quelque chose de nouveau? (ἐξεύρετε κἀνὲν νέον;) Quelles nouvelles apprenez-vous? (τί εἰδήσεις ἀκούετε;)

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

J'ai entendu dire que (ἤ j'ai appris que) hier au soir ont eu lieu à ... de nombreuses arrestations. Parmi les personnes arrêtées, et dont le nombre est considérable, se trouvent des employés civils et militaires.

C'est une mauvaise nouvelle.

N'avez-vous rien oui dire de la guerre?

Je n'en ai pas entendu parler.

On parle d'un siége.

On dit que la ville de ... est assiégée et depuis quarante huit heures elle est canonnée et bombardée; l'attaque est vigoureuse et la résistance opiniâtre et désespérée; Aujourd'hui le bruit court en ville qu'après quatorze heures de combat et de bombardement la ville assiégée a été prise d'assaut.

Le bateau à vapeur, attendu aujourd'hui, apportera sans doute des nouvelles très importantes, et des détails circonstanciés sur des événements qui produiront une très-vive impression.

On a répandu aussi le bruit que la garnison du fort de.... a abandonné cette position après avoir préparé les mines qui l'ont fait sauter. Cependant toutes ces nouvelles sont encore contradictoires.

On dit qu'il y a un combat sur mer, (ἤ combat naval).

Ἤκουσα (ἤ ἔμαθον) ὅτι χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐγένοντο πολυάριθμοι συλλήψεις εἰς ... Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων προσώπων, καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι μέγας, εὑρίσκονται πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.

Εἶναι κακὴ εἴδησις.

Δὲν ἠκούσατέ τι περὶ πολέμου;

Δὲν ἤκουσα νὰ γίνηται λόγος περὶ τούτου.

Περὶ πολιορκίας τινὸς γίνεται λόγος.

Λέγουσιν ὅτι ἡ πόλις τῆς ... πολιορκεῖται, καὶ ἀπὸ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὡρῶν καταπυροβολεῖται καὶ καταβομβίζεται· ἡ προβολὴ εἶναι κρατερὰ καὶ ἡ ἀντίστασις πεισματώδης καὶ ἀπηλπισμένη. Σήμερον διατρέχει ἡ φήμη κατὰ τὴν πόλιν, ὅτι μετὰ δεκατεσσάρων ὡρῶν μάχην καὶ καταβόμβισιν ἡ πολιορκουμένη πόλις ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου.

Τὸ περιμενόμενον σήμερον ἀτμόπλοιον θὰ φέρῃ βεβαίως εἰδήσεις σπουδαιοτάτας, καὶ λεπτομερείας ἀκριβεῖς ἐπὶ συμβεβηκότων, τὰ ὁποῖα θὰ προξενήσωσι ζωηροτάτην ἐντύπωσιν.

Διεδόθη ἐπίσης ἡ φήμη ὅτι ἡ φρουρὰ τοῦ φρουρίου ... ἐγκατέλιπε ταύτην τὴν θέσιν, ἀφοῦ προητοίμασε τὰς ὑπονόμους, αἵτινες τὸ ἐτίναξαν εἰς τὸν ἀέρα. Ἐν τούτοις ὅλαι αἱ εἰδήσεις αὗται εἶναι εἰσέτι ἀντιφατικαί.

Λέγουσιν ὅτι γίνεται μάχη κατὰ θάλασσαν (ναυμαχία).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

On le disait, mais ce bruit c'est trouvé faux. Au contraire, on parle d'une bataille.

Cette nouvelle mérite confirmation. De qui la tenez-vous?

Je la sais, ἤ je la tiens de bonne part. Monsieur N. me l' a dit. On dit même, et ce bruit est partout répandu, que nous aurons la paix.

Cela est hors d'apparence.

Sur quoi vous fondez-vous?

Parceque les esprits de l'un et de l'autre parti n'y sont guère portés.

Cependant tout le monde a besoin de la paix. Surtout les marchands et les négotians. La guerre fait beaucoup de tort au commerce.

Sans doute; la paix est toujours avantageuse pour le commerce.

Que dit-on à la cour?

On parle d'équipper une flotte de quatre-vingts vaisseaux de guerre.

On parle d'un voyage. Quand croit-on que le Roi partira?

On ne sait pas.

Et la gazette que dit-elle?

Je ne l'ai pas lue. Je ne lis jamais les journaux.

Le journal ne dit pas toujours vrai.

Pour vous parler franchement, on tient les desseins de la cour si secrets, que je crois que les nouvellistes n'en savent rien.

Τὸ ἔλεγον, ἀλλ' ἡ φήμη αὕτη εὑρέθη ψευδής. Ἐξ ἐναντίας ὁμιλοῦσι περὶ μάχης.

Ἡ εἴδησις αὕτη ἀπαιτεῖ ἐπιβεβαίωσιν. Ἀπὸ ποῖον τὴν ἠκούσατε;

Τὴν ἔμαθον ἀπὸ καλὸν μέρος. Ὁ κύριος N. μοὶ τὴν εἶπε. Λέγουσι μάλιστα, καὶ ἡ φήμη αὕτη πανταχοῦ εἶναι διαδεδομένη ὅτι θὰ ἔχωμεν εἰρήνην.

Εἶναι ἀπίθανον τοῦτο.

Εἰς τί βασίζεσθε;

Διότι τὰ πνεύματα τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἑτέρου μέρους δὲν διάκεινται πρὸς ταύτην (ἢ δὲν κλίνουσι πρὸς τὴν εἰρήνην).

Ἐν τούτοις ὅλος ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκην τῆς εἰρήνης. Πρὸ πάντων οἱ πραγματευταὶ καὶ οἱ ἔμποροι. Ὁ πόλεμος ἀδικεῖ πολὺ τὸ ἐμπόριον.

Ἀναμφιβόλως· ἡ εἰρήνη εἶναι πάντοτε ὠφέλιμος πρὸς τὸ ἐμπόριον.

Τί λέγουσιν εἰς τὴν αὐλήν;

Λέγεται ὅτι θὰ ἐφοπλίσουν (ἕνα) στόλον ἐξ ὀγδοήκοντα πολεμικῶν πλοίων.

Περὶ ὁδοιπορίας γίνεται λόγος. Πότε νομίζουν ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃ ὁ βασιλεύς;

Δὲν εἶναι γνωστόν.

Ἡ δὲ ἐφημερὶς τί λέγει;

Δὲν τὴν ἀνέγνωσα. Δὲν ἀναγινώσκω ποτὲ τὰς ἐφημερίδας.

Ἡ ἐφημερὶς δὲν λέγει πάντοτε ἀλήθειαν.

Καὶ διὰ νὰ σᾶς ὁμιλήσω ἐλευθέρως, τόσον μυστικὰ φυλάττονται τὰ σχέδια τῆς αὐλῆς, ὥστε νομίζω ὅτι οἱ νεολόγοι δὲν ἐξεύρουσι τίποτε περὶ αὐτῶν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Et après tout, je ne m'embarrasse guère des affaires d'état.

Je ne me mêle jamais de régler l'état.

Et je ne parle jamais de rien d'un ton affirmatif.

Parlons des nouvelles particulières.

Comment se porte Monsieur?

Quand l'avez-vous vu?

Je le vis hier.

Est-il vrai ce qu'on dit de lui?

Qu'en dit-on?

On dit qu'il a eu querelle au jeu.

Avec qui?

Avec un gentilhomme français.

Se sont-ils battus?

Oui, Monsieur.

Est-il blessé?

On dit qu'il est blessé à mort.

J'en suis fâché; c'est un honnête homme.

Sur quoi se sont-ils querellés?

Je n'en sais rien; on dit qu'il lui a donné un démenti.

Je ne le crois pas.

Ni moi non plus.

Cela peut être.

Quoi qu'il en soit, on le saura bientôt.

Je m'en informerai chez lui.

Τέλος πάντων, δὲν φροντίζω περὶ πολιτικῶν πραγμάτων.

Δὲν ἀνακατόνομαι ποτὲ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κράτους.

Καὶ ποτὲ δὲν λέγω τι μετὰ θετικότητος.

Ἂς ὁμιλήσωμεν περὶ ἰδιαιτέρων εἰδήσεων.

Πῶς ἔχει εἰς τὴν ὑγείαν του ὁ κύριος;

Πότε τὸν εἴδετε;

Χθὲς τὸν εἶδον.

Εἶναι ἀληθὲς ὅ,τι λέγουν περὶ αὐτοῦ;

Τί λέγουσιν;

Λέγουσιν ὅτι ἐμάλωσεν εἰς τὸ παιγνίδιον.

Μετὰ τίνος;

Μετά τινος εὐγενοῦς Γάλλου.

Ἐμονομάχησαν;

Μάλιστα, κύριε.

Ἐπληγώθη;

Λέγουν ὅτι ἐπληγώθη βαρέως.

Λυποῦμαι, διότι εἶναι καλὸς ἄνθρωπος.

Διατί ἐμάλωσαν;

Δὲν ἐξεύρω τίποτε· λέγουν ὅτι τὸν ὠνείδισεν ὡς ψεύστην.

Δὲν τὸ πιστεύω.

Οὔτε ἐγώ.

Ἐνδέχεται τοῦτο νὰ ἦναι.

Ὅ,τι καὶ ἂν ἦναι, μετ' οὐ πολὺ θέλει γίνει γνωστόν.

Θὰ τὸ μάθω εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΣΤ'.

Pour souhaiter le nouvel an. *Διὰ νὰ εὐχηθῇ κἑς τὸ νέον ἔτος.*

1.

Bonjour et bon an, mon père bien respecté et encore plus chéri. Puisse le ciel rendre vos années aussi nombreuses que l'ont été les soins infinis que vous avez pris de mon enfance.

Καλὴ ἡμέρα σας καὶ εἰς χρόνους πολλοὺς, πολυσέβαστε καὶ προσφιλέστατέ μοι πάτερ. Εἴθε ὁ οὐρανὸς νὰ καταστήσῃ τὰ ἔτη σας τόσον πολυάριθμα, ὅσαι ὑπῆρξαν αἱ περὶ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας ἄπειροι φροντίδες σας.

2.

Bonjour et bonne année, ma chère et bonne maman; je vous souhaite la santé, je vous souhaite des jours heureux, je vous souhaite enfin tout ce que vous pouvez désirer.

Je vous remercie, mon fils, des souhaits que vous me faites au commencement de cette année. Je vous souhaite à mon tour toutes sortes de prospérités dans cette nouvelle année et dans celles qui la suivront.

Καλὴ ἡμέρα σας καὶ εἰς χρόνους πολλοὺς, ἀγαπητὴ καὶ καλή μου μῆτερ· σᾶς εὔχομαι ὑγείαν, σᾶς εὔχομαι βίον εὐτυχῆ, σᾶς εὔχομαι τέλος πάντων ὅ,τι δύνασθε νὰ ἐπιθυμήσητε.

Σᾶς εὐχαριστῶ, υἱέ μου, διὰ τὰς ὁποίας μοὶ κάμνετε εὐχὰς κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους τούτου. Σᾶς εὔχομαι δὲ καὶ ἐγὼ παντοῖα εἴδη εὐτυχημάτων κατὰ τὸ νέον τοῦτο ἔτος καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα.

3.

Je vous souhaite une heureuse année, ma très chère fille; et dans ce souhait je comprends tant de choses que je n'aurais jamais fait si je voulais vous en faire le détail.

Σᾶς εὔχομαι εὐτυχὲς ἔτος, φιλτάτη μου κόρη· εἰς ταύτην δὲ τὴν εὐχὴν περιλαμβάνω τόσα πράγματα, ὥστε δὲν ἠδυνάμην νὰ κάμω, ἂν ἤθελον, λεπτομερῆ ἔκθεσιν αὐτῶν.

4.

Bonjour, bon an, ma chère nièce. Je vous souhaite de tout mon cœur une augmentation de piété, de raison et de santé. Est il de plus grands biens?

Je vous remercie, ma chère

Καλὴ ἡμέρα σας, ἔτος ἀγαθὸν, φιλτάτη μου ἀνεψιά· σᾶς εὔχομαι αὔξησιν εὐσεβείας, ὀρθοῦ λόγου καὶ ὑγείας. Ὑπάρχουσι καλήτερα παρὰ ταῦτα ἀγαθά;

Σᾶς εὐχαριστῶ, ἀγαπητή μου

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

tante, des souhaits que vous me faites à ce renouvellement d'année. Les vœux que je fais pour vous sont les plus sincères et les plus étendus; ils n'ont de terme que votre mérite et mon respect: l'un et l'autre sont infinis.

θεία, διὰ τὰς ὁποίας μὲ κάμνετε εὐχὰς κατὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ ἔτους τούτου. Αἱ εὐχαί, τὰς ὁποίας κάμνω ὑπὲρ ὑμῶν εἶναι εἰλικρινέσταται καὶ πληρέσταται, ὡς ἔχουσαι μόνον τὴν ἀξίαν ὑμῶν καὶ τὸ σέβας μου ὅριον· ἀμφότερα δὲ ταῦτα εἶναι ἀπεριόριστα.

5.

Bonjour, monsieur, bon an; que cette année vous soit plus heureuse que celles qui sont passées; que vos jours désormais soient filés d'or et de soie.

Il n'y a rien, monsieur, de si flatteur pour moi que les témoignages d'amitié dont vous m'honorez. J'aurai, je vous assure, toute l'attention possible pour me conserver des sentimens si avantageux. Je vous souhaite, monsieur, tout ce qui peut contribuer à votre satisfaction et à votre repos.

Καλὴ ἡμέρα σας, κύριε, ἔτος ἀγαθόν· εὔχομαι νὰ ἦναι εἰς ὑμᾶς τὸ ἔτος τοῦτο εὐτυχέστερον τῶν παρελθόντων, αἱ δὲ ἡμέραι ὑμῶν εἰς τὸ ἑξῆς εὐδαίμονες (τρισόλβιαι).

Τίποτε, κύριε, δὲν εἶναι εἰς ἐμὲ εὐαρεστότερον παρὰ τὰ φιλικὰ τεκμήρια μὲ τὰ ὁποῖα μὲ τιμᾶτε. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι θὰ προσέξω ὅσον δύναμαι εἰς τὸ νὰ διατηρήσω αἰσθήματα τόσον ἀγαθά. Ἐγὼ δὲ, εὔχομαι εἰς ὑμᾶς, κύριε, πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἡσυχίαν ὑμῶν.

6.

Bonjour, monsieur, et bonne année; je vous la souhaite aussi heureuse qu'à moi-même.

Je vous remercie. On n'a qu'à vous souhaiter des années, madame; on est assuré qu'elles commencent, qu'elles finissent et qu'elles passent heureusement.

Καλὴ ἡμέρα σας, κύριε, καὶ ἔτος ἀγαθόν· εὔχομαι αὐτὸ τόσον εὐτυχὲς, ὅσον καὶ δι' ἐμὲ αὐτόν.

Εὐχαριστῶ. Εἰς ὑμᾶς δὲ, κυρία, εὔχομαι μόνον χρόνους πολλοὺς, διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀρχίζουσι, τελειόνουσι καὶ παρέρχονται εὐτυχῶς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Α'. ΟΙΚΙΑΚΑΙ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α'.

Υἱοῦ πρὸς πατέρα εὐχομένου αὐτῷ τὸ νέον ἔτος

Le 1 janvier, 1863.

Mon très-honoré père[1],

Ce serait manquer[2] à un devoir très-important[3], que de ne pas vous écrire[4] au commencement de l'année[5], pour vous féliciter[6] à cette occasion, et pour vous en souhaiter[7] une longue suite, plus heureuses les unes que les autres[8].

Permettez[9] en même temps, mon cher père[10], que je vous assure[11] de ma reconnaissance[12] pour toutes vos bontés, et surtout pour l'excellente éducation[13] que vous m'avez donnée[14], et qui me fait bien venir[15] dans la bonne société[16], dont j'espère moi-même[17] devenir un membre utile[18]. Croyez-moi[19], mon cher père, j'en sens bien tout le prix[20], et je tâcherai d'y[21] faire honneur toute ma vie. J'espère que vous avez tous passé gaiement[22] les fê-

[1]) Σεβαστέ μοι πάτερ. [2]) Manquer, ἐλλείπειν, παραμελεῖν. Ὅρ. Μάθ. ΜΘ'. [3]) Οὐσιωδέστατον χρέος. [4]) Ἂν δὲν σᾶς ἔγραφον. Μάθ. ΠΣΤ'. [5]) L'année τὸ ἔτος, Ὅρ. τὴν διαφορὰν τοῦ an καὶ année εἰς Μάθ. ΝΣΤ'. [6]) Féliciter συγχαίρειν. [7]) Souhaiter, εὔχεσθαι Μάθ. ΚΣΤ'. ϟ ΟΔ'. [8]) Ἔτη μακρὰ ϟ τρισόβλια (κ. λ. plus heureuses les unes que les autres, εὐτυχέστερα τὸ ἓν τοῦ ἄλλου). [9]) Permettre, συγχωρεῖν. [10]) Μάθ. ΠΣΤ'. [11]) Ἵνα διαβεβαιώσω ὑμᾶς, ὑποτ. ἔγκλ. [12]) La reconnaissance, ἡ εὐγνωμοσύνη. [13]) L'éducation, ἡ ἀνατροφή. [14]) Μάθ. ΑΒ'. [15]) Καὶ ἤτις μὲ εἰσάγει. [16]) La société ἡ κοινωνία. [17]) Καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος. [18]) Χρήσιμον μέλος. [19]) Croire, πιστεύειν. [20]) Ἐκτιμῶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ δέον. [21]) Y, à cela, εἰς τοῦτο (δηλ. τὴν ἀνατροφήν). Ὅρ. Μάθ. ΙΘ'. ϟ ΜΗ'. [22]) Φαιδρῶς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

tes de Noël[1]; nous les avons joyeusement célébrées ici[2]; et nous devons les terminer en faisant les Rois[3], et par une soirée dansante[4].

J'espère que vous ménagerez votre santé[5], et que vous ne sortirez pas pendant ce temps inconstant[6], car il est très-dangereux[7] de s'enrhumer dans cette saison[8].

J'ai l'espoir[9] de trouver l'occasion de passer quelques jours chez vous au commencement du mois d'avril. Écrivez-moi bientôt, et donnez-moi beaucoup de nouvelles[10]. Bien des choses[11] à ma mère et à mes sœurs, et croyez-moi

Votre soumis et affectionné fils[12].

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β'.

Υἱοῦ πρὸς πατέρα ἀναγγέλλοντος αὐτῷ ὅτι εὐχαριστεῖται ἐκ τῆς θέσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Athènes 8 Octobre, 1862.

Mon cher Père,

J'ai la satisfaction[13] de vous informer[14] que je suis très-content[15] de mon emploi[16]. Mon maître[17] et ma maîtresse sont très-bons pour moi et me traitent[18] comme si j'étais de la famille. Je vous assure, mon cher père, que je ferai tout ce qui dépendra de moi[19] pour mériter leur confiance[20] et votre amour[21]. J'espère que ma chère mère et ma sœur sont en bonne santé. Je vous prie de leur dire bien des choses de ma part[22], et de me croire toujours

Votre fils soumis.

1) Τὰ Χριστούγεννα. 2) Ἡμεῖς εὐθύμως τὰ ἑωρτάσαμεν ἐδῶ.

3) Καὶ θὰ τελειώσωμεν τὰς ἑορτὰς, δηλ. τὸ δωδεκαήμερον, κάμνοντες τὰ φῶτα (ἤτοι τὸ οἰκογενειακὸν γεῦμα, καθ' ὃ μοιράζουσι πήτταν περιέχουσαν κοκκίον).—La fête des Rois, τὰ Θεοφάνεια. 4) Καὶ εἶτα θὰ κάμωμεν καὶ μικρὸν χορόν.

5) ménager la santé, κήδομαι, φροντίζω περὶ τῆς ὑγείας μου.

6) Ἄστατος. 7) Ἐπικινδυνώδεστατον.

8) Ὥρα τοῦ ἔτους. 9) Ἡ ἐλπίς.

10) Πληροφορήσατέ με περὶ πολλῶν. 11) Προσφέρατε τὰ σεβάσματά μου, τοὺς χαιρετισμούς μου.

12) Εὐπειθὴς καὶ φιλόστοργος υἱός.

13) Ἡδονὴ, εὐχαρίστησις. 14) πληροφορεῖν, εἰδοποιεῖν. 15) Εὐχαριστημένος. 16) Ἐπιτήδευμα, ἔργον.

17) Ὁ κύριός μου (ὁ αὐθέντης μου).

18) traiter, φέρεσθαι πρός τινα.

19) Πᾶν τὸ ἐπ' ἐμοὶ (κ.λ. πᾶν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπ' ἐμοῦ). 20) Ἐμπιστοσύνη. 21) Ἀγάπη. 22) Παρακαλῶ νὰ προσφέρητε εἰς αὐτὰς τὰ σεβάσματά μου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ'.

Ἀπόκρισις (Réponse) τοῦ πατρός.

Smyrne, 10 Novembre, 1862.

Mon cher Jacques.

Je suis charmé d'apprendre[1] que vous vous trouvez si agréablement[2] placé, et j'espère que vous tâcherez[3] de mériter la bienveillance[4] de votre maître et de votre maîtresse. Soyez persuadé[5], mon cher garçon, qu'il n'y a pas[6] de moyen plus certain d'assurer[7] vos propres intérêts[8] que de veiller[9] soigneusement[10] à ceux de votre patron[11].

Votre mère et votre sœur jouissent[12], Dieu merci[13], d'une excellente santé; elles désirent que je les rappelle à votre tendre souvenir[14].

Je suis votre affectionné père.

P. S.[15]. Quand vous aurez quelque loisir[16], nous serons charmés de vous voir.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Δ'.

Φίλου ζητοῦντος χάριν παρὰ φίλου.

Vendredi soir.

Mon cher ami.

Vous m'avez très-souvent témoigné[17] votre zèle pour me rendre service en toute occasion[18], et je n'ai jamais douté[19] de votre sincérité.

Un événement imprévu[20] m'a mis[21] dans un embarras passager[22]

[1]) Ἤσθην (ἐχάρην) μαθών. [2]) Ὅτι ἔτυχες τόσον εὐχάριστον θέσιν, ἐπάγγελμα· se trouver, εἶναι, εὑρίσκεσθαι. [3]) Tâcher προσπαθεῖν. [4]) Νὰ ἀξιωθῇς, νὰ ἀπολαύσῃς τὴν εὔνοιαν. [5]) Persuader, πείθω. Π. Μ. πεπεισμένος. [6]) Δὲν ὑπάρχει. [7]) Ἐξασφαλίζειν. [8]) Τὰ ἰδιά σου συμφέροντα. [9]) Ἐπαγρυπνεῖν, φροντίζειν. [10]) Ἐπιμελῶς. [11]) ceux de votre patron τὰ τοῦ κυρίου σου. [12]) jouir, ἀπολαύειν, χαίρειν. [13]) Δόξα τῷ Θεῷ, χάριτι θείᾳ. [14]) Ἐπιθυμοῦσι νὰ διατηρῇς αὐτοὺς εἰς τὴν ἔνθερμον ἀνάμνησίν σου (σοὶ προσφέρουσι τοὺς ἀσπασμούς των). [15]) P. S. post-scriptum, ὑστερόγραφον. [16]) Εὐκαιρία. [17]) Témoigner, μαρτυρεῖν, δεικνύειν. [18]) Ἐν πάσῃ περιπτώσει. [19]) Douter, ἀμφιβάλλειν. [20]) Περιστατικὸν ἀπροσδόκητον. [21]) Mettre, βάλλειν. [22]) Ἀμηχανία προσωρινή.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

tel qu'il me force[1] d'avoir recours[2] à quelque ami. Or[3], comme[4] je ne connais personne qui mérite[5] autant que vous ce titre honorable[6], je vous prie donc de me faire le plaisir de me prêter 150 livres sterling pour une quinzaine de jours[7] environ[8].

S'il vous arrivait jamais[9] d'être dans le même cas, vous me trouveriez aussi bien disposé à votre égard[10]; je passerai demain matin chez vous[11] à dix heures.

Cependant ne nous gênez[12] pas à ce sujet[13]; si vous n'aviez pas cette somme vous-même, je m'adresserais[14] à mon beau-frère, quoique j'aimasse mieux, je vous assure, demander cette faveur[15] à un ami.

Des parents, en pareil cas, vous font mille questions, et comme je ne suis pas disposé[16] à satisfaire la curiosité[17], je voudrais m'épargner la peine de l'exciter.[18]

En attendant[19], adieu.

Votre, etc.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ε'.

Ἀπόκρισις φίλου, παραδεχομένου τὴν αἴτησιν.

Samedi matin.

Cher Monsieur,

Je suis fâché d'apprendre que vous êtes dans une position si embarrassante[20], quoique je sois bien aise de trouver l'occasion de vous prouver que je suis aussi prêt à tenir qu'à promettre[21]. Ci-inclus se trouve une traite[22] pour la somme que vous me demandez; mais je vous prie de ne pas vous gêner pour le payement.

[1]) Forcer, ἀναγκάζειν τινά. [2]) Νὰ καταφύγω. [3]) Ὅθεν, διό. [4]) Ἐπειδή. [5]) Ὅστις νὰ ἦναι ἄξιος, ἐνεστ. ὑποτακτ. [6]) Τίτλος ἔντιμος. [7]) Διὰ μίαν δεκαπενθημερίαν· la quinzaine, δεκαπενταριά. [8]) Περίπου. [9]) Ἂν σοὶ συνέβαινε κἄποτε. [10]) Ἠθέλετε μὲ εὑρεῖ νὰ ἔχω τὴν αὐτὴν καλὴν διάθεσιν πρὸς ὑμᾶς. [11]) Εἰς τὸν οἶκόν σας. [12]) Se gêner, στενοχωρεῖσθαι. [13]) Διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. [14]) S'adresser, ἀπευθύνομαι. [15]) Χάρις. [16]) Δὲν ἔχω διάθεσιν, ὄρεξιν. [17]) Ἡ περιέργεια. [18]) Ἐπεθύμουν νὰ ἀποφύγω τὸν κόπον νὰ τὴν διεγείρω. [19]) Ἐν τούτοις. [20]) Εἰς τοσοῦτον δύσκολον θέσιν. [21]) Νὰ φυλάσσω τὸν λόγον μου ὡς καὶ νὰ ὑπόσχωμαι. [22]) Ἔγκλειστος (ἐν τῇ παρούσῃ) εὑρίσκεται συναλλαγματικὴ, τραπεζιτικὴ ἀργυραμοιβή.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Je serai charmé de vous voir demain à dîner avec nous; nous dînons à quatre heures.

Tout à vous, avec sincérité.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΓ'.

Ἀπόκρισις φίλου ἀπαρνουμένου τὴν αἴτησιν.

Lundi matin.

Cher Monsieur,

Je suis désolé[1] d'apprendre que vous soyez si embarrassé, surtout parce que je ne puis vous offrir aucun secours. Je le ferais, je vous assure, si cela m'était possible; mais malheureusement, le commerce ne va presque pas[2] depuis quelque temps[3], et j'ai éprouvé des pertes considérables[4].

Je vous conseille de vous adresser à M. B.; il a toujours parlé de vous de la manière la plus flatteuse[5], et je ne doute point qu'il ne vous fasse ce plaisir sans se gêner. Je voudrais qu'il fût[6] en mon pouvoir de le faire, mais malheureusement je ne le puis.

Votre, etc.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ζ'.

Φίλου ἀπερχομένου εἰς Λονδῖνον.

3 Juillet 1862.

Mon cher Jacques,

Ayant attendu pendant plusieurs semaines sans que vous eussiez[7] bien voulu m'accorder la faveur d'une visite, je suis obligé[8] de vous écrire, car je n'ai pas le temps de passer cher vous[9]. J'ai eu depuis longtemps le désir de visiter l'Angleterre et l'occasion vient de s'en présenter[10]. Je n'aimerais pas cependant à y aller seul, et comme vous avez très-souvent témoigné le désir

[1]) Λυποῦμαι. [2]) Τὸ ἐμπόριον δὲν πηγαίνει διόλου καλά. [3]) Ἀπό τινος καιροῦ. [4]) Καὶ ἔπαθον σημαντικὰς ζημίας. [5]) Μὲ κολακευτικώτατον τρόπον. [6]) Ἐπεθύμουν νὰ ἦτο.

[7]) Ἐπρόσμεινα πολλὰς ἑβδομάδας, ἀλλὰ δὲν ἠθελήσατε νὰ μοὶ κάμητε τὴν χάριν νὰ μὲ ἐπισκεφθῆτε· que vous eussiez παρατ. ὑποτακτ. τοῦ ῥήματος avoir. [8]) Ἀναγκάζομαι.

[9]) Νὰ περάσω ἀπὸ τὸν οἶκόν σας.

[10]) Παρουσιάζεται νῦν ἀφ' ἑαυτῆς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

de voir John-Bull[1] chez lui, peut-être me ferez-vous le plaisir[2] de m'accompagner. Je crois rester environ deux mois à Londres, et je suis muni de lettres de recommandation[3] pour quelques-unes des familles les plus distinguées[4]. Si vous pouvez arranger[5] vos affaires pour partir avec moi de lundi en huit[6], j' en serai bien flatté[7]; sinon je vous attendrai encore quelques jours.

Ayez la bonté de me faire savoir le plus tôt possible[8]. Vous viendrez peut-être demain dîner avec moi; nous dînons à cinq heures. N'oubliez pas votre Guide de Londres, par Lake[9], car il faut le consulter avant de partir. Adieu.

Votre, etc.

W. S.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Η'.

Φίλης παραπονουμένης διὰ μακρὰν σιωπήν.

Paris, le 6 septembre 1862.

Ma chère Eugénie,

Je suis très-alarmée[10] de votre long silence[11]; la veille de votre départ vous m'aviez promis d'écrire souvent en exigeant[12] que j'en fisse autant[13]. Je vous ai écrit deux fois et vous ne m'avez pas répondu. Je vous connais trop bien pour vous accuser de négligence à mon égard[14], et c'est ce qui me fait craindre[15] que mes lettres n'aient pris une fausse direction[16], ou que vous ne soyez[17] malade. Je vous prie de me répondre tout de suite, et de ne me laisser ignorer aucun détail. Je crois que vous feriez bien de

[1]) κ. λ. Ἰωάννης-Ταῦρος, ὄνομα ὅπερ ἐν Ἀγγλίᾳ δίδεται εἰς τὸν ἀγγλικὸν λαὸν, ἴσως διὰ τὸ ἀπότομον τῶν ἠθῶν του. [2]) Ἴσως θὰ μοὶ κάμητε τὴν εὐχαρίστησιν. [3]) Ἐφωδιασμένος μὲ συστατικὰς ἐπιστολάς. [4]) Σημαντικός. [5]) Τακτοποιεῖν. [6]) Τὴν δευτέραν ὀκτώ. [7]) Θὰ μὲ εὐχαριστήσητε πολύ. [8]) Νὰ μοὶ τὸ γνωστοποιήσητε ὅσον τάχιστα. [9]) Ὁδηγὸς τοῦ Λονδίνου, ὑπὸ Λακίου.

[10]) Πολλὰ ἀνήσυχος. [11]) Σιωπή. [12]) Ἀπαιτοῦσα. [13]) Νὰ τὸ κάμω καὶ ἐγὼ ὁμοίως· fisse παρατ. τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ faire. [14]) Σὲ γνωρίζω κάλλιστα ὥστε δὲν δύναμαι νὰ σὲ μεμφθῶ ὡς ἀδιαφοροῦσαν πρὸς ἐμέ. [15]) Καὶ τοῦτο μὲ φοβίζει.

[16]) Μὴ αἱ ἐπιστολαί μου ἔλαβον κακὴν διεύθυνσιν (μὴ παρέπεσαν)· aient ἐνεστ. τῆς ὑποτακτ. τοῦ ῥήματος avoir, τιθέμενος ἕνεκα τοῦ ῥήματος craindre. Ὅρ. Μάθ. ΟΗ'. Σημ. δ'. κτλ. [17]) Ἢ μὴ ἦσαι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

vous informer à la poste s'il n'y a pas[1] de lettres pour vous, car certainement vous m'auriez répondu si elles vous étaient parvenues[2].

Je vous envoie celle-ci par une personne qui m'a promis de vous la remettre[3]; elle passera quelques semaines dans votre ville, et se chargera[4] avec plaisir, à son retour, des lettres ou paquets que vous aurez à envoyer; mais ne me faites pas attendre une réponse jusqu'à cette époque. Si vous le faisiez, je me fâcherais sérieusement[5].

Adieu

Pour toujours.

Votre AMÉLIE.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Θ'.

Ἀπάντησις.

Marseille, le 1 Octobre 1862.

Ma très-chère Amélie,

Il me semble que depuis quelque temps je suis sous l'influence d'un esprit malin[6]. Il n'y a rien que je désire plus ardemment[7] que de conserver et de cultiver[8] votre amitié, et me voilà exposée[9] à la perdre par une apparence d'inattention[10]. Sitôt votre lettre reçue[11], j'allai à poste, où j'appris[12] que deux lettres à mon adresse[13] avaient été remises à la maison avec les lettres[14] de commerce du mois passé. Je demandai à mon père de faire des perquisitions au bureau[15], et après quelques recherches[16] on les trouva dans un tiroir parmi divers papiers[17].

Je vous assure que je fus très-contente de trouver ainsi que mon amie ne m'avait pas oubliée. A présent vous voyez que je

[1]) Ἂν δὲν ὑπάρχωσιν. [2]) Ἤθελες μοὶ ἀποκριθῆ ἂν τὰς ἐλάμβανες. [3]) Ἐγχειρίζειν. [4]) Θέλει ἐπιφορτισθῆ. [5]) Ἂν τὸ κάμῃς (νὰ προσμένω) θὰ δυσαρεστηθῶ τὰ μέγιστα. [6]) Ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν (τὴν δύναμιν) κακοποιοῦ δαίμονος. [7]) Θερμότατα. [8]) Διατηρεῖν καὶ καλλιεργεῖν. [9]) S'exposer, ἐκτίθεσθαι. [10]) Ἕνεκα ἀπροσεξίας. [11]) Ἅμα ληφθείσης τῆς ἐπιστολῆς σου. [12]) Ὡρισμ. παρῳχ. τοῦ ῥήματος apprendre, ἔμαθον. [13]) Ἐπιγραφὴ, διεύθυνσις, [14]) Ἐδόθησαν εἰς τὸν (ἐμπορικὸν) οἶκόν μας μὲ ἐπιστολάς. [15]) Νὰ τὰς ζητήσῃ εἰς τὸ γραφεῖον. [16]) Καὶ μετά τινας ἀναζητήσεις. [17]) Τὰς ἤὗραν ἐντὸς συρταρίου τινὸς μετ' ἄλλων χαρτίων.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ne suis pas coupable[1], et vous m'absoudrez[2] sans doute. Je vous prie d'être persuadée de mon amitié sincère. Excusez la brièveté de ma lettre[3], mais je suis trop impatiente de me disculper[4].

Je vous écrirai une lettre plus longue, qui sera remise[5] par votre ami, et j'espère que vous me favoriserez[6] souvent de votre charmante correspondance[7]. Ne manquez pas de me tenir au courant de tout ce qui regarde[8] nos connaissances à Paris, et surtout des nouvelles de mes anciennes compagnes de pension[9].

Adieu; croyez-moi éternellement[10]

Votre Eugénie.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ι'.

Δι' ἧς ἀναγγέλλεται ἀδιαθεσία υἱοῦ.

4 juin 1762.

Madame,

Je suis extrêmement fâché[11] de me trouver dans la nécessité de vous donner une nouvelle désagréable et affligeante[12] à l'égard de votre fils Guillaume. Il gagna un rhume[13], il y a une quinzaine[14], et malgré tous les soins possibles[15], cela empira[16], et il s'ensuivit[17] une fièvre violente dont il souffre à présent. Nous avons appelé le médecin le plus habile, mais je suis fâché de vous dire qu'il va de jour en jour[18] plus mal, et que le médecin lui-même a déclaré[19] ce matin qu'il était dans un état très-dangereux. Ne vous fâchez pas, je vous prie, madame, de ce que[20] je ne vous en ai pas plus tôt prévenue[21]; j'espérais que cela se passerait, et qu'il aurait été rétabli[22] avant que vous eussiez ap-

[1]) Ἔνοχος. [2]) absoudre, συγχωρεῖν, ἀθωόνειν. [3]) Τὸ σύντομον τῆς ἐπιζολῆς μου. [4]) Se disculper, ἀθωόνεσθαι, ἀπολύεσθαι. [5]) Π. Μ. τοῦ remettre. [6]) favoriser, φιλοφρονεῖσθαι τινὰ, τιμᾷν τινὰ διά τινος.

[7]) Ἀλληλογραφία. [8]) Νὰ μοὶ γνωστοποιῆτε πάντα τὰ ἀφορῶντα.

[9]) Συμμαθήτριαι τοῦ συσσιτίου.

[10]) Αἰωνίως, διὰ βίου. [11]) Λυποῦμαι καθ' ὑπερβολήν. [12]) Εἴδησις δυσάρεστος ϗ λυπηρά. [13]) Τοῦ ἦλθε καταῤῥοὴ, κρυολόγημα. [14]) Πρὸ δέκα πέντε ἡμερῶν. [15]) Καὶ μ' ὅλας ἡμῶν τὰς φροντίδας. [16]) empirer, χειροτερεύειν. [17]) S'ensuivre, παρακολουθεῖν, ἕπεσθαι. [18]) Ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. [19]) Déclarer, διακηρύττειν.

[20]) Ἰδιωτισμ. διότι. [21]) Δὲν σᾶς προειδοποίησα ταχύτερον περὶ τούτου.

[22]) Se rétablir ἀναῤῥώνυσθαι, ἀναλαμβάνειν ἐξ ἀσθενείας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

pris sa maladie; mes espérances se trouvant déçues[4], je suis (donc) obligé de vous communiquer ces tristes nouvelles.

Je vous prie de croire qu'on n'a rien négligé, et qu'il a été soigné[2] comme notre propre fils. Il désire beaucoup vous voir, et dit qu'il a quelque chose à vous communiquer. Si vous pouvez venir, nous avons une chambre à votre service aussi longtemps qu'il vous plaira.

Le médecin sort d'ici à l'instant, et dit que depuis le matin il y a un changement en mieux[3]; si mes espérances n'eussent pas été si souvent trompées[4], je ne vous aurais pas écrit[5]; mais mon anxiété[6] l'emporte[7], et me force à ne plus retarder un instant. Je désire de tout mon cœur[8] qu'à votre arrivée vous le trouviez beaucoup mieux.

Croyez moi, madame,

Votre. ete.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΑ'.

Φίλης ἀποδιδούσης βιβλία.

Lundi matin.

Ma chère cousine,

Je vous envoie les livres que vous avez eu la bonté de me prêter[9], et je vous remercie du plaisir qu'ils m'ont procuré[10].

J'espère ne pas vous avoir contrariée[11] en les gardant aussi longtemps, mais je vous assure que vous pouvez en faire de même avec les miens; et pour vous en fournir[12] l'occasion, je vous en envoie quelques-uns qui vous intéresseront[13], je pense; gardez-les tant qu'il vous plaira. Adieu, ma bonne cousine; présentez mes respects[14] à ma tante.

A vous pour la vie.

[1]) Déçu, Π. Μ. τοῦ décevoir, ἐξηπατημένος, (ἐλπὶς ἐψευσμένη).

[2]) Soigner, φροντίζειν, ἐπιμελεῖσθαι, θεραπεύειν. [3]) Μεταβολὴ εἰς τὸ καλήτερον. [4]) Tromper, ἀπατᾶν, κ. λ. ἂν αἱ ἐλπίδες μου δὲν μὲ εἶχον τοσάκις ἀπατήσει. [5]) Δὲν ἤθελον σᾶς γράψει ὑποθετ. παρακ.

[6]) Anxiété, ἀμηχανία, μέριμνα ὑπὸ φόβου τινὸς συμφορᾶς. [7]) Emporter, ὑπερνικᾶν, ὑπερισχύειν.

[8]) Ἐξ ὅλης καρδίας. [9]) Ἄτινα ἐλάβετε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ δανείσητε. [10]) Procurer, προμηθεύειν.

[11]) Contrarier, πειράζειν, ταράσσειν. [12]) Fournir, παρέχειν, δίδειν.

[13]) Intéresser, ἐνδιαφέρειν, τέρπειν. [14]) Τὰ σεβάσματά μου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΒ'.

Υἱοῦ εὐχαριστοῦντος τὸν πατέρα.

De ma pension[1] 19 août 1862.

Très-cher et honoré père,

Je saisis cette occasion[2] pour vous remercier très-sincèrement de la bonté que vous avez eue[3] de me permettre d'apprendre l' anglais, et je vous écris en cette langue, dans l'espoir[4] de vous convaincre que je m'efforce[5] d'en profiter.

Nos vacances[6] commenceront jeudi, 24 du mois prochain, et je jouis d'avance[7] des agréments[8] que je trouverai à la maison, et de la satisfaction que j'aurai de pouvoir parler anglais avec vous et avec ma chère mère.

Mon maître m'assure que ma prononciation[9] est très-bonne; j'espère que vous la trouverez telle. Adieu, mon cher père, pour quelques jours; embrassez[10] maman pour moi, et croyez moi

Votre obéissant[11] et affectionné fils.

Β'. ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΓ'.

Ἵνα συνδέσῃ τις ἀνταπόκρισιν (correspondance)

Messieurs,

Dans l'espérance d'augmenter le nombre de nos correspondants en France, nous avons prié plusieurs de nos amis de nous faire connaître les maisons[12] de ce pays avec lesquelles nous pourrions négocier en toute sûreté[13]; et comme on nous a assurés de votre probité[14] et des bonnes commissions[15] que vous

[1]) Συσσίτιον. [2]) Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας. [3]) Ὀρ. Μάθ. ΑΒ'. [4]) Ἐπ' ἐλπίδι. [5]) S'efforcer, ἀγωνίζεσθαι, προσπαθεῖν. [6]) La vacance, ἡ διακοπή. [7]) Ἀπὸ τώρα. [8]) agrément τέρψις, ἡδονή. [9]) Προφορά. [10]) Ἀσπάσατέ μοι. [11]) Εὐπειθής. [12]) Νὰ μᾶς πληροφορήσωσι περὶ τῶν ἐμπορικῶν οἴκων. [13]) Δυνάμεθα νὰ ἐμπορευώμεθα ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ. [14]) Καὶ ἐπειδὴ μᾶς ἐβεβαίωσαν περὶ τῆς τιμιότητός σας. [15]) La com-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

donnez pour la vente et l'achat[1] de diverses marchandises[2], nous vous prions d'agréer[3] nos services que nous vous offrons en toutes occasions; notre principal commerce consistant dans l'achat et la vente de[4]..., etc.

Nous nous flattons que[5], lorsque vous connaîtrez notre façon de commercer[6] et de ménager les intérêts[7] de nos amis, vous vous prêterez volontiers[8] à continuer une correspondance qui peut nous être également[9] utile et avantageuse. Vous pouvez, de votre côté, vous informer de notre maison à qui il vous plaira[10]; nous sommes persuadés que personne ne pourra, avec justice, vous en parler à notre désavantage[11].

Nous espérons que vous nous honorerez[12] de vos commissions; vous pouvez être persuadés de notre attention et de notre vigilance[13] à vous bien servir, ne désirant rien plus que de vous prouver[14] la parfaite considération[15] avec laquelle nous avons l'honneur d'être, Messieurs,

Vos très-humbles serviteurs.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΔ'.

Ἀπάντησις.

Messieurs,

Répondant à l'honneur de votre lettre du 1 janvier dernier nous vous dirons que nous sommes infiniment flattés[16] de l'opinion avantageuse que vous avez conçue[17] de nous. C'est avec plaisir que nous embrassons l'occasion[18] de faire une connaissance plus particulière avec vous, Messieurs, sans qu'il nous soit nécessaire[19] de prendre d'autres informations; et dans les occasions, nous nous prévaudrons[20] de vos offres obligeantes.

mission, ἡ παραγγελία. [1]) Διὰ τὴν πώλησιν καὶ ἀγοράν. [2]) Marchandise, ἡ πραγματεία. [3]) Agréer, παραδέχεσθαι. [4]) ... ἀνάφ. τὰς πραγματείας. [5]) Ἐλπίζομεν ὅτι. [6]) Τὸν ἡμέτερον τρόπον τοῦ ἐμπορεύεσθαι. [7]) Καὶ πόσον περιποιούμεθα τὰ συμφέροντα. [8]) Θέλετε στέρξει ἑκουσίως. [9]) Οὐχ ἧττον, ἐξίσου. [10]) Παρ' οὗτινος θέλετε. [11]) Νὰ σᾶς δώσῃ κακὴν πληροφορίαν περὶ ἡμῶν. [12]) Θὰ μᾶς τιμήσητε. [13]) προσοχὴ καὶ φροντίς. [14]) Δεικνύειν. [15]) Πληρεστάτην ὑπόληψιν. [16]) Εἰς ἄκρον ἐχάρημεν. [17]) Διὰ τὴν καλὴν ἰδέαν ἣν συνελάβετε περὶ ἡμῶν. [18]) Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας. [19]) Χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην νὰ λάβωμεν ἄλλας πληροφορίας. [20]) Θὰ κάμωμεν χρῆσιν· ἀπαρέμφ. prévaloir.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Nous vous assurons que pour le présent nos commissions sont très-peu considérables; car il y a si longtemps que le commerce languit[1], et surtout depuis les troubles de l'année passée[2], que nous n'osions rien entreprendre[3]. Maintenant, pour donner lieu entre nous à une correspondance qui, par la suite, peut devenir avantageuse, ayez la bonté de nous envoyer le prix courant[4] des[5]... Pour peu que vous nous laissiez entrevoir[6] l'espérance d'un heureux succès, nous vous expédierons[7]... pour vous faire connaître le désir que nous avons d'être au nombre de vos amis.

Nous vous prions de nous honorer de vos ordres dans toutes les occasions où nous pourrons vous rendre service, vous assurant que nous sommes très-parfaitement,

Messieurs,

Vos très-humbles serviteurs.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΕ'.

Messieurs,

Vous trouverez ci-joint[8] le compte[9] que vous m'avez demandé par votre honorée du[10]... dernier. Je vous remercie de toutes les obligeances que vous avez eues[11] pour moi dans le courant de l'année. Je me flatte d'en mériter la continuation par mes nouveaux efforts[12] à exécuter[13] vos ordres.

Je suis, Messieurs, etc.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΣΤ'.

Ἀπόκρισις.

Monsieur,

Nous avons devant nous l'honneur de votre lettre du..., qui nous apporte notre compte. Nous regrettons[14] d'avoir à vous annoncer qu'il n'est pas d'accord avec nos écritures; et nous vous

[1]) Τὸ ἐμπόριον εἶναι εἰς ἀδράνειαν. [2]) Ἀπὸ τῶν παραχῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους. [3]) Ὥστε δὲν ἐτολμῶμεν νὰ κάμωμεν τὴν ἐλαχίστην ἐπιχείρησιν. [4]) Τὴν τρέχουσαν τιμήν. [5]) Τῶν ἐξῆς, δηλ., εἰδῶν. [6]) Φθάνει νὰ μᾶς ὑποδείξητε ἐλπίδα καλῆς ἐπιτυχίας. [7]) Θὰ σᾶς πέμψωμεν... (ἀναφ. τὰ ἐμπορεύματα). [8]) Ἐσώκλειστος. [9]) Ὁ λογαριασμός. [10]) Διὰ τῆς τιμίας σας τοῦ (μηνὸς...). [11]) Μάθ. ΑΒ'. Παρ. νη'. [12]) Διὰ τῶν νέων μου προσπαθειῶν. [13]) Ἐκπληρόνειν. [14]) Λυπούμεθα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

prions en conséquence[1] de l'examiner de nouveau. Il y a évidemment erreur[2] dans le compte des intérêts[3]; car la balance e votre faveur ne doit être que de..., au lieu de...

Agréez, Monsieur, nos félicitations[4] au commencement de l'année, et croyez, etc.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΖ'.

Messieurs,

D'ordre et pour compte de MM[5]..., de..., nous avons chargé sur le navire[6]..., capitaine[7]..., faisant voile de notre port pour la susdite place[8], vingt balles[9] de..., et huit de..., montant[10] à... livres sterling. Ci-joint nous vous en remettons le connaissement[11], signé du dit capitaine[12], et vous prions de vouloir bien en faire soigner l'assurance[13] au plus grand avantage de notre ami de[14]... avec lequel vous vous arrangerez pour vos débourses à ce sujet[15]. Il nous reste encore un pareil envoi[16] à vous faire dans quelques semaines, et nous vous prions dans le temps de vouloir bien vous donner la peine de le faire pareillement assurer chez vous[17].

Nous demeurons, avec toute considération possible,

Messieurs,

Vos, etc.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΗ'.

Ἀπόκρισις.

Nous avons reçu l'honneur de votre lettre du... courant[18], qui nous porte le connaissement de vingt balles de..., et huit de... que vous avez chargées[19] pour compte de MM... frères, de...,

1) Ὅθεν καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν. 2) Λάθος. 3) Intérêt, τόκος, διάφορον. 4) Συγχαρητήρια, συγχαρήσεις. 5) Κατὰ διαταγὴν καὶ πρὸς λογαριασμὸν τῶν κυρίων. 6) Ἐφορτώσαμεν εἰς τὸ πλοῖον (καλούμενον...) 7) Πλοιαρχούμενον ὑπὸ... 8) Τὸ ὁποῖον ἐκπλέει ἐκ τοῦ λιμένος μας διὰ τὸ ρηθὲν μέρος. 9) Δέματα, βάλλας. 10) Τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ ἀναβαίνει. 11) Ἐμπολείομεν τὴν φορτωτικήν. 12) Ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου. 13) Καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ φροντίσητε τὴν ἐξασφάλησίν της. 14) Κατὰ τὸ συμφερώτερον τοῦ φίλου μας. 15) Μετὰ τοῦ ὁποίου θέλετε συνενοηθῆ διὰ τὰ ἐπὶ τούτῳ ἔξοδά σας. 16) Ὁμοίαν ἐξαποστολήν. 17) Νὰ λάβητε τὸν κόπον νὰ τὴν ἐξασφαλίσητε ὁμοίως ἐν τῇ πόλει σας. 18) Τρέχοντος. 19) Τὰς ὁποίας ἐφορτώσατε.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

sur le navire..., capitaine..., et dont vous nous commettez l'assurance; ce que nous venons d'effectuer[1], et nous en donnons avis aujourd'hui auxdits amis de..., en leur indiquant la prime à laquelle nous avons pu obtenir la dite assurance[2].

Nous ferons de même de ce qui reste à passer[3]; et dès que vous nous en aurez donné avis, nous y porterons également nos soins[4].

En attendant, nous avons l'honneur d'être véritablement,

Messieurs, etc.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΘ'.

Monsieur,

J'ai reçu *votre* lettre du... dernier, avec la facture et le connaissement inclus[5]. Je vous remets par le courrier une lettre de change ci-jointe[6], sur Messieurs..., et Cie., de .. livres sterling, en vous priant de m'envoyer à la première occasion, trente pièces de toile de lin d'environ six schillings l'aune, et douze pièces de drap... d'environ une guinée[7] le mètre, le tout selon votre goût[8].

Je suis votre, etc.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Κ'.

Ἀπόκρισις.

Monsieur,

J'ai sous les yeux votre lettre du..., avec votre traite[9] sur Messieurs.., et Cie de... livres sterling; elle a été acceptée[10]; et j'en ai porté le montant à votre compte[11]. Je vous ferai remettre en conséquence de vos ordres[12] par le vaisseau..., capitaine.. trente pièces de toile de lin et douze pièces de drap... S'il y a quelque autre chose pour votre service, je me flatte que vous voudrez bien me donner vos ordres. Je suis,

Monsieur, votre, etc.

[1]) Ὅπερ καὶ ἐξετελέσαμεν. [2]) Τὸ ποσὸν, δι' οὗ ἠδυνήθημεν νὰ λάβωμεν τὴν ῥηθεῖσαν ἐξασφάλισιν. [3]) Διὰ τὰς μελλούσας πραγματείας. [4]) Θέλομεν ἐπιστήσει ὁμοίως τὴν φροντίδα μας. [5]) Μετὰ τῆς ἐσωκλείστου ὁηλώσεως καὶ φορτωτικῆς. [6]) Τὸ ἐσώκλειστον ἐνταῦθα συνάλλαγμα. [7]) Ἀγγλικὴ λίρα. [8]) Πάντα τῆς ἀρεσκείας σ[illegible]. [9]) Συναλλαγματική. [10]) Ἐγένετο δεκτή. [11]) Καὶ ἐπέρασα τὸ ποσὸν αὐτῆς εἰς λογαριασμόν σας. [12]) Θὰ σᾶς ἐμβιβάσω (θὰ σᾶς στείλω) κατὰ παραγγελίαν σας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Γ'. ΔΙΑΦΟΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ.

α'. *Προσκλητήρια.*

M. et Mad. B. présentent leurs respects à M. et Mad. D., et les prient de leur faire l'honneur de venir dîner avec eux, jeudi à six heures.

Κατ' ἄλλον τρόπον.

M. et Mad. G. prient M. et Mad. N. de vouloir bien venir dîner avez eux mardi prochain à cinq heures, et leurs présentent leurs meilleurs compliments.

Ἀπόκρισις.

M. et Mad. N auront l'honneur de se rendre à l'invitation de M. et de Mad. G, et leur présentent leurs sincères compliments.

Ἕτερον.

Cher ami, Si vous n'êtes pas engagé pour demain, venez partager notre dîner sans cérémonie. Ma femme et moi nous serons charmés de vous avoir.

Croyez aux sentiments etc.

Ἀπόκρισις.

Cher ami, J'aurai le plaisir de me rendre à votre aimable invitation, et de vous renouveler, àvous ainsi qu'à Madame A., mes sentiments de sincère amitié.

Votre affectionné, etc.

Ἕτερον.

Chère amie, — Nous avons mardi prochain quelques prosonnes à dîner, et comme je pense que vous ne serez pas fâchée faire leur connaissance, je vous prie de venir augmenter par votre aimable présence le plaisir et, par votre brillant et savant esprit, l'enjouement de notre conversation.

Dans l'espoir que vous ne me refuserez pas et en attendant votre réponse, je vous envoie mille compliments.

Ἀπόκρισις.

Très-chère amie,— Il me sera d'autant plus agréable de me rendre mardi prochain à votre très-gracieuse invitation, que j'ai eu bien du regret de vous voir aussi rarement depuis quelque temps. Je vous remercie de votre aimable souvenir et vous envoie mille baisers.

Ἕτερον (διὰ τὸ ἑσπέρας).

M. R. prie M. D. de lui faire l'honneur de venir passer la soirée cher lui, lundi 25 janvier.

Ἕτερον.

Je vous invite, ma chère, à venir prendre le thé ce soir avec moi; je serai seule, et j'espère que vous voudrez bien me procurer le plaisir de votre charmante société. Ne me refusez pas cette faveur. Adieu.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀπόρριψις προσκλήσεως.

M. B. est engagé depuis plusieurs jours pour mercredi; il supplie M. P. d'agréer ses excuses et l'assurance de tous ses regrets.

β'. Νὰ ζητήσῃ τις συνέντευξιν μετά τινος.

M. R. aurait quelque chose d'important à communiquer à M. D. Il le prie de lui indiquer le jour et l'heure où il pourra se rendre chez lui. Il espère que M. D. voudra bien lui pardonner cette importunité.

Ἕτερον.

Cher ami, Je viens d'arriver de Lyon; si vos occupations vous permettent de venir chez moi, je vous apprendrai des nouvelles qui vous feront plaisir. Je serai toute la journée à la maison; ainsi vous pouvez choisir votre heure.

Ἀπόκρισις.

Je suis charmé d'apprendre que vous soyez enfin de retour de Lyon. Quand je n'aurais d'autre motif que celui de vous en féliciter après une si longue absence, cela seul m'engagerait à vous aller voir.

Vous pouvez donc compter que je me rendrai chez vous cet après-midi, sur les six heures.

Ἑτέρα.

Mad F. allant ce soir au bal, ne pourra avoir le plaisir de voir M. R. aujourd'hui. Elle prie de vouloir bien ne venir que demain à onze heures, et lui renouvelle ses compliments.

Ἑτέρα.

M. A. se trouvant obligé d'aller à la campagne demain, prie M. G. de ne pas se donner la peine de passer chez lui. M. A. sera bien aise de voir M. G. après-demain, à l'heure qui lui sera la plus convenable.

γ'. Νὰ ζητήσῃ τις, ἢ νὰ παρουσιάσῃ συστατικά.

Monsieur, Je pars dans peu de jours pour B... Auriez vous la bonté de me donner des lettres de recommandation pour M. D? Vous me rendriez un grand service.

Τὸ ὅμοιον εἰς τραπεζίτην.

Monsieur, Je vous prie de vouloir bien m'indiquer le jour et l'heure où je pourrai me rendre chez vous, pour vous remettre des lettres de recommandation qui vous sont adressées pour moi par M. B. de Paris.

J'ai l'honneur d'être,

Monsieur,

Votre très-humble et très-obéissant serviteur.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δ'. Δείγματα Συναλλαγματικῶν καὶ Ὁμολογιῶν.
(*Billets de change, promesses*).

Bon pour 900 fr.

Londres, 1 janvier 1862.

Monsieur, A vue, il vous plaira de payer, par cette première de change, à M. R. la somme de neuf cents francs pour valeur reçue comptant, *ou* en marchandises, et la passerez en compte, comme par avis de votre, etc.

A M. P., négociant à Paris.

—

Le Havre, le 7 mars 1862.

Monsieur, J'ai cejourd'hui, tiré sur vous une somme de cinquante louis, payable à vue à M. D., pour valeur reçue de lui. Je vous prie d'y faire honneur et de m'en débiter dans mon compte; ce qu' espérant de votre ponctualité,

Je suis, Monsieur,

Votre, etc.

A M R., banquier à Liverpool.

—

Bon pour 5000 fr.

Milan, le 5 juin 1862.

Monsieur, A un mois de vue il vous plaira à payer par cette seule lettre de change à M. B. ou à son ordre, la somme de cinq mille francs, pour valeur reçue de lui en marchandises, que vous passerez en compte comme par avis de votre, etc,

A M. L., négociant à Nantes.

—

Bon pour 6000 florins.

Anvers, le 15 Ocrobre 1862.

Monsieur, Au vingt janvier prochain, il vous plaira payer à M. Jaspers ou à son ordre, la somme de six mille florins, valeur reçue de *lui*, que vous passerez en compte, comme par avis de votre, etc.

A M. D., négociant à Bordeaux.

—

Bon pour 350 liv. ster.

Dans quatre mois, je promets payer à M. S., ou à son ordre, la somme de trois cent cinquante livres *sterling*, valeur reçue en marchandises.

Smyrne, le 10 juin 1862.

—

Bon pour 2200 fr.

Nous soussignés promettons payer solidairement, le 1 septembre prochain, à M. D., la somme de deux cents francs qu'il nous a prêtée pour nous obliger.

Athènes, le 15 septembre 1862.

—

Sur demande, je promets payer à M. B., ou à son ordre, la somme de deux cent soixante livres sterling pour valeur reçue comptant.

Constantinople, le 30 jnin 1862.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ'.

ΤΕΜΑΧΙΑ ΓΑΛΛΙΚΑ

ΠΡΟΣ ΕΞΑΣΚΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

Α'. ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΑΓΑΠΗ.

(Trait d'amour fraternel)

En 1585, des troupes portugaises qui passaient dans les Indes firent naufrage. Une partie aborda dans le pays des Cafres, et l'autre se mit à la mer sur une barque construite des débris du vaisseau. Le pilote, s'apercevant que le bâtiment était trop chargé, avertit le chef, Edouard de Mello, que l'on va couler à fond si l'on ne jette dans l'eau une douzaine de victimes. Le sort désigna entre autres un soldat dont l'histoire n'a pas conservé le nom. Son jeune frère tombe aux genoux de Mello et demande avec instance de prendre la place de son aîné. « Mon frère, dit-il, est plus capable que moi ; il nourrit mon père, ma mère et mes sœurs; s'ils le perdent, ils mourront tous de misère ; conservez leur vie en conservant la sienne, et faites-moi périr, moi qui ne puis leur être d'aucun secours. » Mello y consent et le fait jeter à la mer. Le jeune homme suivit la barque pendant six heures; enfin il la rejoint : on le menace de le tuer s'il tente de s'y introduire ; l'amour de la conservation triomphe de la menace ; il s'approche, on veut le frapper avec une épée qu'il saisit et qu'il retient jusqu'à ce qu'il soit entré; sa constance touche tout le monde, on lui permet enfin de rester avec les autres, et il parvient ainsi à sauver sa vie et celle de son frère.

Β'. ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΠΟΙΝΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ.

(Les crimes punis les uns par les autres).

Trois hommes voyageaient ensemble ; ils rencontrèrent un trésor et ils le partagèrent ; ils continuèrent leur route en s'entretenant de l'usage qu'ils feraient de leurs richesses. Les vivres qu'ils avaient portés étant consommés, ils convinrent qu'un d'eux irait en chercher à la ville, et que le plus jeune se chargerait de cette commission : il partit.

Il se disait en chemin : « Me voilà riche, mais je le serais bien davantage si j'avais été seul quand le trésor s'est présenté. Ces deux hommes m'ont enlevé mes richesses : ne pourrais-je pas les reprendre ? Cela me serait facile, je n'aurais qu'à empoisonner les vivres que je vais acheter ; à mon retour je dirais que j'ai dîné

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

à la ville, mes compagnons mangeraient sans défiance, et ils mourraient: je n'ai que le tiers du trésor, et j'aurais tout. »

Cependant les deux autres voyageurs se disaient: « Nous avions bien affaire que ce jeune homme vînt s'associer avec nous: nous avons été obligés de partager le trésor avec lui; sa part aurait augmenté les nôtres et nous serions véritablement riches: il va revenir, nous avons de bons poignards.

Le jeune homme revint avec des vivres empoisonnés; ses compagnons l'assassinèrent; ils mangèrent et moururent, et le trésor n'appartint à personne. »

Γ'. ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ.
(*Anecdote Turque*).

La justice se rend parmi les Turcs très-promptement et sans le ministère ni de procureurs ni d'avocats. Un commissaire étant un jour en fonction, rencontra un bourgeois qui venait de la boucherie et s'en retournait chez lui. Il lui demanda ce qu'il portait. « C'est, répondit le bourgeois en colère, de la viande que je viens d'acheter chez un tel boucher. » Le commissaire, frappé de la réponse et du ton du bourgeois, voulut savoir le sujet de son mécontentement: il s'informa si la viande était trop chère. « Sans doute, repartit le bourgeois; vous avez beau fixer le prix, les bouchers s'en moquent, ils exigent le triple de la taxe; encore ne donnent-ils pas le poids. Il manque à ce morceau au moins deux ou trois onces.—Mène-moi, dit le commissaire, à l'endroit où tu l'as pris. » Le commissaire y étant arrivé, ordonna au boucher de peser le morceau et il s'y trouva effectivement quatre à cinq onces de moins. Le commissaire alors adressa ces paroles au bourgeois: « Quelle justice demandes-tu de cet homme? que veux-tu exiger de lui? — Je demande, dit le bourgeois, autant d'onces de sa chair qu'il m'en a retranché du morceau qu'il m'a vendu. —Tu les auras, repartit le commissaire, et tu les couperas toi-même; mais si tu en coupes plus ou moins, tu seras puni. » Le bourgeois, étonné de la sagesse de ce jugement, disparut comme un éclair.

Δ'. Ο ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΧΩΡΙΚΟΣ.
(*Le généreux villageois*).

Dans un débordement de l'Adige, le pont de Vérone fut emporté, une arcade après l'autre. Il ne restait plus que l'arcade du milieu sur laquelle était une maison, et dans cette maison une famille entière. Du rivage on voyait cette famille éplorée tendre les mains, demander du secours. Cependant la force du torrent dé-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

truisait à vue d'œil les piliers de l'arcade. Dans ce péril le comte Spolverini propose une bourse de cent louis à celui qui aura le courage d'aller sur un bateau délivrer ces malheureux. Il y avait à courir le danger d'être emporté par la rapidité du fleuve, ou de voir, en abordant au-dessous de la maison, écrouler sur lui l'arcade ruinée. Le concours du peuple était innombrable et personne n'osait s'offrir. Dans ce moment passe un villageois; on lui dit quelle est l'entreprise proposée et quel sera le prix du succès. Il monte sur un bateau, gagne à force de rames le milieu du fleuve, aborde, attend au bas de la pile que toute la famille, père, mère, enfants et vieillards, se glissant le long d'une corde, soient descendus dans le bateau. «Courage, dit-il, vous voilà sauvés.» Il rame, surmonte l'effort des eaux, regagne enfin le rivage.

Le comte Spolverini veut lui donner la récompense promise. «Je ne vends point ma vie, lui dit le villageois; mon travail suffit pour me nourrir, moi, ma femme et mes enfants; donnez cela à cette pauvre famille, qui en a plus besoin que moi.»

Il serait bien facile, je crois, d'ennoblir de tels incidents sans en altérer le pathétique; et un poème où l'humanité se présenterait sous des formes si touchantes se passerait fort bien de ce qu'on appelle le merveilleux.

Ε'. ΑΠΟΛΟΓΟΣ.

(*Apologue*).

Cosroès, roi de Perse, dit le philosophe Sadi, avait un ministre dont il était content et dont il se croyait aimé. Un jour ce ministre vint lui demander à se retirer. Cosroès lui dit: «Pourquoi veux-tu me quitter? J'ai fait tomber sur toi la rosée de ma bienfaisance; mes esclaves ne distinguent point tes ordres des miens: je t'ai approché de mon cœur, ne t'en éloigne jamais.» Mitrane (c'était le nom du ministre) répondit: «O roi! je t'ai servi avec zèle et tu m'en as trop récompensé; mais la nature m'impose aujourd'hui des devoirs sacrés; laisse-moi les remplir; j'ai un fils, il n'a que moi pour lui apprendre à te servir un jour comme je t'ai servi.—Je te permets de te retirer, dit Cosroès, mais à une condition: parmi les hommes de bien que tu m'as fait connaître, il n'en est aucun qui soit aussi digne que toi d'éclaircir et d'élever l'âme de mon fils; finis ta carrière par le plus grand service qu'elle puisse rendre aux autres hommes: qu'ils te doivent un bon maître; je connais la corruption de la cour, il ne faut pas qu'un jeune prince la respire; prends mon fils et va l'instruire avec le tien dans ta retraite, au sein de l'innocence et de la ver-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

tu.» Mitrane partit avec les deux enfants, et après cinq ou six années il revint avec eux auprès de Cosroès, qui fut charmé de revoir son fils, mais qui ne le trouva pas égal en mérite au fils de son ancien ministre. Cosroès sentit cette différence avec une douleur amère et il s'en plaignit à Mitrane. «O roi! lui dit Mitrane, mon fils a fait un meilleur usage que le tien des leçons que j'ai données à l'un et à l'autre; mes soins ont été également partagés entre eux, mais mon fils savait qu'il aurait besoin des hommes et je n'ai pu cacher au tien que les hommes auraient besoin de lui.»

ς'. Ο ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΟΣ ΠΑΙΣ.

(*L'enfant gâté*).

Une dame d'esprit avait un fils et craignait si fort de le rendre malade en le contredisant, qu'il était devenu un *petit tyran* et entrait en fureur à la moindre résistance qu'on osait faire à ses volontés les plus bizarres. Le mari de cette dame, ses parents et ses amis lui représentaient qu'elle perdait ce fils chéri; tout était inutile. Un jour qu'elle était dans sa chambre, elle entendit son fils qui pleurait dans la cour: il s'égratignait le visage de rage parce qu'un domestique lui refusait une chose qu'il voulait. «Vous êtes bien impertinent, dit-elle à ce valet, de ne pas donner à cet enfant ce qu'il vous demande, obéissez-lui tout-à-l'heure. — Par ma foi, madame, lui répondit le valet, il pourrait crier jusqu'à demain qu'il ne l'aurait pas.» A ces mots, la dame devint furieuse et prête à tomber en convulsions; elle court, et passant dans une salle où était son mari avec quelques-uns de ses amis, elle le prie de la suivre, de mettre dehors l'impudent qui lui résiste. Le mari, qui était aussi faible pour sa femme qu'elle l'était pour son fils, la suit en levant les épaules, et la compagnie se met à la fenêtre pour voir de quoi il était question.

«Insolent, dit-il au valet, comment avez-vous la hardiesse de désobéir à Madame, en refusant à l'enfant ce qu'il demande?— En vérité, Monsieur, dit le valet, Madame n'a qu'à le lui donner elle-même: il y a un quart-d'heure qu'il a vu la lune dans un seau d'eau et il veut que je la lui donne.» A ces paroles, la compagnie et le mari ne purent retenir de grands éclats de rire; la dame elle-même, malgré sa colère, ne put s'empêcher de rire aussi, et fut si honteuse de cette scène qu'elle se corrigea et parvint à faire un aimable enfant de ce petit être maussade et volontaire. Bien des mères auraient besoin d'une pareille aventure.

ΤΕΛΟΣ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

024000025333
Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής